

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Th. 5488.

Sermones magistri Nico
lai deniise sacre pagine pro
fessoris. fratrum Rinor de
obseruantia patris: et pro
uincie France prouincias
lis vicarii.

*Liber Societ. Jesu Paderborna ex donatione M. S. Sebastiani
Scholten a. 1598*

De Tempore

Hyemales

In Aduentu per singulas Bñicas et
ferias Sermones duplices

In Quadragesima pariformiter per
singulas ferias.

M. D. X.

VII

omnes in christum baptizati
et in omni bono opere
et in omni castitate
et in omni caritate
et in omni puritate
et in omni castitate
et in omni caritate
et in omni puritate

et in omni castitate

et in omni caritate

et in omni puritate
et in omni castitate

et in omni caritate
et in omni puritate

**Sermones ad-
uentuales venerabilis pa-
tris frs Nicolai denile.**

Unica prima aduentus.

Dia est **h**ic nos de somno sur-
gere. Rom. xij. **U**l-
quo piger dormis
usq; de somno sur-
ges. parum inq; dor-
mies magis dormi-
tabis. Prover. xxiij. Verba thematis sunt
verba Pauli q; hodie proponunt in epistola
ab ecclia nos excitare volente ad considera-
tionem aduentus dñici et nri pparationem ani-
mi. Ad qd etiam spectant fba pthematis
nri viz **U**lquo piger etc. Pro cur? intelli-
gentia tria sunt ibi consideranda. scilicet p-
crepacio/increpacio excitatio/excitatio p-
munitio. **P**rimu cu dicitur Piger. h. q; tardu
tardus pnam agere: neq; vis: aut tepide
vis bn facere. Prover. xij. **U**ult et vult
piger. Hec est dura illa increpacio q; fenet
iudex etern? tepidos et negligentes: dices
illud Matt. xxv. Serue male et piger etc.
Et sequit? terribilis inia. Seruus illu. in
tene. exterio. etc. **S**cdm cu dicitur **U**lquo
dormies. et itez: usq; de somno no colur.
q. di. **M**iser cur tandiu in pcto dormis:
Audi qd dicit Prover. vj. Glade ad for. o
piger et disce ab ea sapientia etc. **T**ertiu
cu dicitur **P**ax inq; etc. q. d. **N**isi temetip-
citaueris cito: tñ velis nolis excitaberis cu
hora mortis veniet sup te ira dei. **N**a dicit
iudex ille terribilis Apoc. vi. Ecce ego ve-
nso cito etc. **I**do sic h. ij. Regu. xx. **L**ito
vide qd facias. Hec bn pñiderata nos im-
pellunt ad executionem aplice exhortationis
qua habem? in verbis q; duxim? p sermo-
nis exordio premittere. viz Hora est etc.

Fiat saluatio.
Dia est etc. Sup his fbris pro ser-
mone pñti et alijs sequentib? tres ar-
ticulos statuim?. In primo dabit

questionis theologice resolutionis veritat? de-
claratiua et ad cordis pparationem impulsu-
ua. In secundo. scilicet nri thematis specialis ap-
plicatio nre fragilitatis pñmunitiua et ad sal-
uatoris receptionem dispositiua. Tandem in
tertio subiunget breuis qdam parabolica
exhortatio nre voluntatis excitatiua: ad dili-
gentem executionem efficacis inductiua. Ea-
dem autem forma ipsis in sequentibus est
obseruanda.

Pro primo articulo querit: an possit
pctor a pcti somno p libe arbitrium
surgere absq; gra. **R**. sic q; inter gram et
culpam mediat innocentia. Contra. **R**.o. iij.
Iustificati gratis p gram ipsius. **R**.idet
Bonauen. in. ij. di. xxvij. **I**bi huius qsti-
onis determinatio aliter senserunt phi-
aliter heretici: et aliter catholici. **P**hi eniz
ignorantes qliter p pctm offendit diuina
maiestas dixerunt q; ho p exercitacione fi-
eri pot iustus: sic p inordinacione a recta-
rone fit in iustus. **I**n Arist. ij. Eth. **P**ius
ad meliores exercitaciones deductus aut
multu pficiet: aut pfecte in prium habitu
restituetur. **H**eretici fo aliqd lumen fidei ha-
bentes cognouerunt qd q; per pctm offe-
ditur diuina maiestas: sed no consideraue-
runt qualiter ex culpa infirmat. **I**do dixe-
runt q; ad resurgendu a pcto no e necessa-
ria aliqua gra curas: s; sufficit sola dei
seruicordia cuius meritis dñice passionis. **C**atholici
autem cognouerunt qm pctm est dei
offensiuu et quodammodo damnicatiuum
du se transfert ho de dei seruicio ad seruitu-
te diaboli: et etia diuine imagis deformati-
uu. **I**do dicit q; ad resurgendu a pcto cur-
rit gratuita dei voluntas et donans offen-
sam: et chri passio curans morbu? satisfi-
ciens: et gra gratum faciens et reformans
imaginem. **S**ic em decreuit largitas diuine
misericordie auferre mediu per qd deo dupli-
et ut simul det bonu p qd deo placet. ideo
nunq; de facto expellit culpam quin tñ
cet aiaz: et inhabitet ea p graz. **H**oc Bon.
Pro fundamento dicendorum premit-
te q; homo ex libero arbitrio potest pecca-
tum detestari: aut etia pcto detestari. **I**do
Arist. ij. Eth. **I**n nobis est ut prauit effici
amur: aut boni. **E**t Horac? in eplis. **N**eo
adeo fer? e q; n mutescere possit. **E**t q; qd:
An pcto etc. **D**ic ratione etc. **E**t q; qdude

Dnica. I. Aduentus Kane

nulla esse peccati excusatio: ne his qui in peccatis dormiunt: qui vicia dei et animam obliuioni tradunt. Nam ut dicit Aug⁹ sup⁹ Psal. lxxij. Somnus anime est obliuio dei. Audite o peccatores lubrici: qui propter uoluptatem carnis dei obliuiscimini: auari: raptatores: usurarii: sacrilegi: propter diuitias et heredes. superbi: qui propter honorem vanitatem: inuidiam: iracundiam: perirent: et qui propter inordinatas affectiones deum animam postponitis. Experiscimini quid et videte quid facitis: et quoniam in periculis subiacetis. Sed heu de multis dici potest illud psalmi. Rescuerunt neque intellexerunt in tenebris ambulat. Rescuerunt inquit. id est scire seu considerare noluerunt. Quia grauius dei ostendit maiestatem: neque intellexerunt: sue ad maiorem uilitatem: et quantis subiiciuntur periculis. Figura Ioseph. Ioseph nas sopore depressus in nauis dormiens: et pestem maris et periculum non aduertebat: cum tamen erat in causa. Expone de peccatore. Similes sunt certe peccatores ceco stercore: iniquato qui nihil horum videt. Unde psalmi. qui in persona peccatoris. Comprehenderunt me iniquitates mee: et non potui ut viderem. Attendite o peccatores: quoniam hec omnia in boni considerent nobis palam ostendit voluntatem apostolice propositionis quam superius diximus pro sermonis exordio prefigere vicia hora est.

Pro secundo articulo. Notanda est triplicis aduentus consideratio palam ostendens quod hora est iam nos. Ex cuius triplicis aduentus consideratione sunt sumende tres potissimum rationes a somno peccati excusatiue.

Prima est stimulatio feruentis amoris.

Secunda est afflictio virgentis doloris.

Tertia est sollicitatio pungentis timoris.

Hec enim sunt tria a somno excusatiua. Patet de primo. Gen. xxxij. Jacob per Rachel fratrem dicebat. Fugiebat somnus ab oculis meis. De secundo patet: quod infirmi doloribus morbi et pueri cum virgibus excitantur. Gen. i. Nachab. vij. dixit antiochus. Recellit somnus a oculis meis. Et sequitur. In quoniam tanta tristitia deuem. De tertio patet: quod vigilantes sunt qui se sentiunt ab hostibus circumdari: et qui vehementer periculum imminens timet. Ideo dicit David. xlij. Vigilate: ne scitis enim quando ipse sit. id est comparati coram iudice.

Debet autem esse in nobis sollicitatio amoris ex consideratione primi aduentus. id est carne. afflictio autem doloris ex consideratione secundum aduentus: qui est aduentus in mentem. Cum enim sic velit in nos venire: multum doleat de peccatis quibus eum repellimus. Sollicitati autem timor ex consideratione tertii: qui est aduentus ad iudicium. Primum quidem aduentus est valde admirabilis. Secundus valde desiderabilis. Tertius valde terribilis. De his dante deo dicemus in sequentibus iuxta exigentiam materie occurrentis. Sed per sermonibus hodiernis declaraturi sumus quod conuenienter per somnum designet peccatum. Cuius quidem conuenientie in hoc considerabimus triplicem rationem.

Prima quoniam aufert facultatem operationis.

Secunda quoniam aufert potentiam defensionis.

Tertia quoniam aufert potentiam considerationis.

Prima igitur ratio est quoniam aufert et. Dormiens quippe seipsum mouere nec aliquid lucrari potest aut operari. Sic dormiens in peccatis nihil meritorium operari potest. Unde de talibus dicit Esai. liij. Opera eorum opera inutilia. Et de tali potest exponi illud Hierem. xviij. Erit quasi mirice in deserto. quia scilicet sine fructu vili. Quod vere inutilis omnino stat peccatum. ad nihil enim valet nisi ad mortem. Rom. viij. Stripedia peccati mors. Qui autem dormiens in peccato nihil meritorium agere possit pro triplici ratione. Prima dici potest ratio exclusionis. quia vicia peccati excludit radicem meriti. id est charitatem. gram. ij. Cor. vij. Que conuictio iusticie cum iniquitate. Secunda dici potest ratio indignationis. quia vicia hominis per peccatum incurrit indignationem dei qui impedit ne sit opus hominis deo gratum. Nam sic dicit Sap. xiiij. Odio est deo impietas et impietas eius. et sic eius operatio non potest esse deo placens neque meritoria. Tertia dici potest ratio obligationis. quia scilicet per peccatum obligatur homo ad penam eternam. iuxta illud. ij. ad Thes. i. Qui non obedierint euangelio domini nostri Iesu christi: penas dabunt in iudicium eternas. Ideo non potest peccator facere opus dignum vita eterna quod vocamus opus meritorium. Secunda ratio est quoniam peccatum aufert et. Dormiens autem se defendere non potest. Unde legitur. i. Re. xxv. qui sunt dormientes amiserunt scyphum et bastam. Et Iudicij. xv. Sanson dormiens perdidit fortitudinem. Sic dormiens in peccato amittit fortitudinem spiritus

males et p̄tatem defensionis: qđ p̄bati p̄t
triplici rōne. Prima est rō penitiosae subie
ctiois: qđ vīz homo p̄ p̄ctm diabolo subij
cti rāq̄ seruus qđ dño resistere non p̄t. ij.
Pe. ij. A quo quis superatus est: et r̄ ser
uus est. Dicunt naturales qđ ex quo ceru
victus est ab alio ceruo nūq̄ ei p̄stera re
sistit. sed ei postea occurrenti caput incliat
et coartat rāq̄ dño. Sic p̄ctōr diabolo. Au
di aliud sile. P̄stis p̄ se intrat in nassam et
qñ vult: sed tñ exire non p̄t qñ vult. Sic
p̄ctōr intrat rete diaboli. Psal. Spūs va
dens et nō rediens. s. p̄ se. Scda est rō da
mnosae priuationis. qđ vīz hō p̄ p̄ctm pri
uat adiutorio diuine gr̄e. ideo sicut nautis
fracto gubernaculo. nō q̄ vult nauta duci
tur: s. qđ ea ventus impellit. Sicut dñs Chry.
Hō qui est in p̄ctō diuine gr̄e auxilio p̄di
to nō qđ vult agit s. qđ diaboli. Thren.
j. Abierunt sine fortitudine añ facie subse
quent. Tertia est ratio ruinose debilita
tionis: qđ vīz per p̄ctm debilitat hoīs in
clinatio ad bonū virtutis vt declarat Tho
mas. j. ij. q. lxxv. p̄ quāto p̄ p̄ctm inclina
tur ad opa p̄cti. qđ p̄triat bono virtutis.
Uñ p̄ctm dñs posset paralyticis spiritualis
Uñ exponi p̄t illud Mat. viij. Puer
meus iacet in domo paralyticus. Ter
tia est rō qñ p̄ctm r̄. In somno em̄ sepe
illudit hō p̄ sōnia: sicut p̄ctōr per ea qđ iordi
nate diligit: diuitias vīz delicias et emi
nentias qđ cito transeunt vt sōnia Eccl.
ix. Somnia extollunt imprudentes. Et
Job. xx. Velut somniū aduolans nō iue
nit transibit sicut visio nocturna. Pone ea
sum et expone de hoīe qđ somnians putat se
regē eē: et diuitijs: et delitijs et honorib⁹ af
fluere. qđ a sōno excitat⁹: nihil apl⁹ videt
Sic de hoīs quocūq̄ et quantūcūq̄ diui
te cū per mortē excitat⁹. qđ prius p̄ inconsi
derationē dormiebat Job. xxv. Diues cū
dormierit nihil sec⁹ auf. ape. os su. et nihil
inueniet. Nota exēplū de salagdino qđ mūl
ta regna tenebat qđ laborans ad exitū iuss
sit sudariū p̄ plateas ciuitatis deferri p̄o
clamādo. Tātū et nō plus de bonis suis
secū aufert princeps magn⁹ salagdin⁹. Vi
cite queso quid secū tulerunt oēs pape: et
ep̄i: oēs imperatores: reges: principes: et
dñi: oēs mercatores: oēs generalit̄ qñtū
cūq̄ opulenti. Certe sicut dicit ps. Doz. 4

miserunt somniū: et nihil inueni. oēs vīri
di. i. magni s. Hunc exp̄pergiscamini nec
tardetis executioni dare qđ apl⁹ hortat i
prima p̄positione quā vīz duximus p̄ ser
monis exordio ponere vīz Hora ē iā r̄.
P̄ Ro tertio articulo. Audietis qñ cō
uenienter significat p̄ctm per somnū et
certe pericul⁹ sus est talis somn⁹ qđ homi
nē diuino priuat auxilio ad operandū et re
sistendū p̄uidendū. Jura em̄ dicūt. Vig
ilantib⁹ et nō dormientib⁹ fm iura subue
niendū est. De rerum p̄mutatione c. Luz
vniuersoz. et de dona. c. Inter dilectos et.
ff. ad velletanū. l. ij. Morate verba. Uligi
lare solent paupes p̄ victu lucrando: vigi
lare solent qđ aliquod graue d̄pendium ti
ment: puta obsessi ab hostib⁹ et in periculo
constituti. Expone multo magis vigan
dum est p̄ vita eterna adquirenda: et vana
tione vitanda: nec differendū est. qñ hora
est iā r̄. Mat. xxv. Vigilate: qđ nescit⁹
diem neq̄ horā. Jō vsq̄ p̄iger dormis.

Unica prima aduent⁹ post meridiē.

Hora est iam

Surge qui dormis et exur
ge a mortuis et illuminabit te
chris. Eph. v. Qm̄ hora est iā r̄. Jō dñs
dicit Paulus. Surge qui dormis. vbi sūt
tria notanda.

P̄ctōis excitatio.

Excitati miseranda p̄ditio.

Excitatiōis desideranda p̄clusio.

Primū cū dñs. Surge et exurge de quo ex
poni p̄t illud. Prover. xj. Disurge festi
na suscita amicu⁹ tuum scilicet christum ne
dederis somnū oculi. Et illud Para. xxij.
Surge et fac et dñs erit tecū. Scdm̄ cū
dicat. qui dormis et a mortuis. de qđ expo
nunt p̄t illud ps Sicut vulnerati dñi. i. se
pul. r̄. sic supple sunt p̄ctōres. Tertius
cū addit illuminabit te chris. ad qđ spectat
illud Esa. lx. Surge et illuminare hierlm̄
r̄. Saluatio fiat. Hora est r̄. Tres
articuli vī s.

P̄ Ro primo an possit p̄ctōr ex seip̄ se
sic a somno p̄cti excitare vt sit sufficiē
ter disposit⁹ ad susceptionē gr̄e iustifican
tis. sic. dñs em̄ nihil p̄cipit impossibile s.

Dominica. I. **A**duertus

deus hoi p̄cipit ut ad zā se conuertat Sa
charie. j. Conuertimini ad me. et hoc est
ad grām se disponere. Contra Joā. vj. di.
saluator. Nemo p̄t venire ad me nisi p̄f
q̄ misit me zc. Rndet Tho. j. ij. q. d. q. p
paratio z habendū donū q̄ nō p̄sup
ponit aliqd donū habitū. q̄ sic p̄cedere
tur in infinitū: sed oportet p̄poni aliqd
auxiliū dei interi⁹ mouens z bonū p̄posi
tum inspirans. Deus em̄ cū sit simplr p̄i
mū mouens oīa conuertit ad seipm̄ vt dī
cit Dionys. lib. de diu. no. Specialiter tñ
hoīes iustos ad se conuertit sic ad spera
tū finē cui cupiunt adherere fm̄ illud ps.
Vbi autem adherere deo bonū est. Hec
Tho. Pro fundamēto. Naturales ha
bemus potētē q̄ sunt principia tenden
di ad ea q̄ sunt virtutis z grē. qd̄ etiā alon
ge sapiebant poete z phi hōtates tende
re ad ea q̄ sursum sunt. Vñ Arist. z. Eth.
Hō trahere se debet ad diuina q̄tum p̄t
Et Lucan⁹ poeta. Nunq̄ sit carā deorsū.
Sed questio est. An possit pctōr zc. vt s.
Ex qua recollige q̄ vituperandi sūt mise
ri pctōres in pctis dormientes. q̄ sicut dīc
Aug⁹ lib. de ecclīasticis dogmatib⁹ vt sa
lutari inspirationi ad quiescam⁹ nre p̄tāt
est. ideo Esa. j. Ele genti peccatrici popu
lū grauit iniquitate se. ne. si. sce. zc. ab alienati
sunt retrorsū. Fac inuēctiuas z iniquis pctis
plenos et scelerib⁹ assuetos: fornicatores
adulteros z incestuosos: raptōres: sacrile
gos: vsurarios: blasphemos: ebriosos: iu
dos zc. Sed heu miseri voluptate sopiti
nō p̄cipiunt suā vilitatē. **F**igura Ben.
xix. Loth post vinū a filiab⁹ p̄natū dor
mientes nō percepit feditates suā qñ cū illis
p̄cubuit. Expone loth interpretat vacans
siue declinās: z significat eū q̄ a bonis ope
rib⁹ vacat z se inclināt voluptatib⁹ sibi a fi
liab⁹. i. a potentis sensibus p̄inat⁹ z ob
lās q̄ eis in carū p̄descēdit vt simul cū eis
committat pcti feditatē. Tō ante peccatrici
bz Hiere. ij. q̄ viliis facta ē nimis: sic vitz
fedata ex nimia p̄descēssione ad carnē. Tu
nia q̄ spūalis es exatāre igit zc.

Pro secōdo articulo. In p̄cedenti smō.
ne assignata ē rō p̄pter quā p̄ somnū
significat pctm̄. Hic sup̄addenda ē alia rō.
q̄ vitz pctm̄ aufert actualitatē sensatiōis.
Dormiē q̄pe nō vtit̄ sensib⁹ corporeis:

z pctōr amittit sentimentū spūale: z spūali
ter insensibil⁹ fit fm̄ qñq̄ sensus. **P**rimo
quantū ad visū. Soph. j. Ambulabunt ve
ces q̄ dño peccauerūt. In cui⁹ figura To
bias dormiēs ex stercore hirundinis visū
p̄didit. Tob. ij. Pctōr em̄ nō videt deīma
iestatē suā offendit. Deu. xxij. Deū q̄ te
ge. dere. z ob. es. do. cre. t. Et Esa. j. Log
nouit bos pos. su. z asin⁹ p̄re. do. s. i. s. t. aut
me nō cognouit Audi o i grate pctōr. Itē
nō videt miserabilē sui vanitatē Greg. Lo
ipso hō vehementi⁹ decipit q̄ seipm̄ nescit.
Itē nō videt sui stat⁹ vilitatē/ paup̄tatē/
p̄culositatē/ z multitudine miserā Apoē.
ij. Nescis q̄ miser es Miserabil⁹: z paup̄
z cec⁹: z nudus. O miseri pctōres cito ex
pergiscimini di. illō Thren. vi. Ele nobis
q̄ peccauim⁹: nō obtenebrati sūt oculi nri.

Secōdo q̄ ad auditū. Pctōr em̄ nō audit
vocē dei vocantē ad p̄miam Hieremie. vj.
Non audierūt neq̄ inclinauerūt aurē suā:
sed abierunt vnusq̄q̄ in p̄auitatē cordis
sui. Pctōres enim indurati/ erit qñq̄ aure
corpis audiant s̄bū dei: nō tñ aure cordis
Hiere. xviij. Non audierūt s̄ indurauerūt
ceruicē suā ne audirēt me z ne acciperēt di
sciplinā. Audite o pctōres z timete ne tan
dē vobis dicat a dño illud Prouer. j. Vo
caui vos z renuistis zc. Et sequit. Ego i
interitū vestro ridebo.

Tertio q̄ntū ad
tactū. Luz em̄ pctm̄ sit morbo: grauissimū
z p̄iculosissimū vultus aīe: pctōres tñ non
seruiunt: similes illis q̄ habent mēbra stu
pida. Bern. Scio longe esse a salute mē
brū qd̄ obtupuit z egrum sese nō sentien
tem p̄iculosius laborare. Audite vos qui
pctōz grauitatē non sentitis zc. Item cum
pctōz grauitatē verberet a diabolica sugge
stione z in via p̄ditionis trahat ipe tamē
non dolet: nō plangit: nec sentit. Tō dīc
Prouer. xxiij. Eris quasi dolens in mari/
z quasi sopit⁹ gubernator amisso clauo et
dices Verberauerūt me et ego nō dolui/
p̄parent me z ego nō sensi. Sed qñ hoc
dices o peccator: certe tarde dices lugēs in
inferno nisi festines cito expergisci a sōno
Item cū pctm̄ sit onus grauissimū. iuxta
illud ps. Sicut onus graue grauate sunt
super me. s. iniquitates. Onus inq̄ sic gra
ue q̄ nec firmamentū vna hora potuit illū
sustinere. Vñ Luc. x. Videbā sathanā qñ

fulgur d' celo cadentē. Et tamen miser hō
non sentit illud onus s; tñ sentiet postea.
sicut ille q' portat vel trahit onus in aq' nō
sentit pondus donec d' aq' exierit. sic opus
pcti in aquis delitiaz non sentit sed illud
sentiet hō cū de aq's voluptatū hū' vite
exierit. Sentiet inq' tunc sed tunc q'ara
sit grauitas pcti. Audite. Si grossas tur
res et magni montes et rupe sup pctōres
caderent nō sic eos deprimeret. sic vnum
pctm mortale. Relinquent em eū in supfi
cie terre. pctm aut vsq' ad centrū terre: et
cancerē inferni descendere compellit. Heu
heu qd de centū: qd de mille grauisimis
pctis. Q' p'funde labi faciunt. Audite o
pctōres et onus hoc deponere festinetis.
Videret eos q' supra collū graue onus por
tant nō cessant currere donec ad locū veni
ant vbi deponedū est onus. Sic currite o
pctōres ad p'ititionē et p'fessionē et on' pec
catoy deponatis. Heb. xij. Deponentes
oē pondus et circūstans oē pctm curram?
et. Et hoc maxie in scō dñici aduent' tē
pote faciendū est in reuerentia dñi p nob
incarnati vt dñi sim' ipm in mentē susci
pere ac securi possim' ipm iudicē venientē
videre. Amos. x. Preparare in occursum
dei tui israel. Quarto amittit pctōr sen
timentū q' ad gustū peccatū em et p'fertim
p'ituitatū aufert dulcedinē spūalium infici
ens palatū cordis sic vt spūalia videantur
amara. Ps. Dēm escā abominata ē antea
eor. Et glosa sup illud Ps. Quā magna
multitudo dulcedinis tue et. dñi. Non sen
tiunt hanc dulcedinē q' palatū cordis ha
bent infectū febre iniquitatis. Ex opposito
cū pctā sint amara in rei p'itate. iuxta Hie
re. ij. Scito et vide q' malū et amarū est re
liquisse dñm deū tuū et tñ multis in pec
catis afflictis videt dulce quēadmodū pi
scib' aqua maris. Esa. vi. Ve q' dicit bonū
malū: et malū bonū ponentes amarū i dul
ce: et dulce in amarū. Quinto quantū ad
odoratū. Cum em i virtutib' sit odor sua
uissimus. iuxta illud. Can. j. Curremus in
odorem vnguentoy tuoy. tñ miserrimus
pctōr nō p'cipit. Ex opposito cū pctm sit feti
dissimū: miser tñ pctōr nō p'cipit ei' fetorez
Anf. Tolerabili' feret canis putrid' corā
hominib' q' an' peccatrix corā deoz an
gelis eius. Audite o peccatores et erubesci

te et notate exemplū qd legit' in **Exaspas**
trum. Hortuo enim peregrino in silua ap
paruit eremite angelus dicens. Veni me
cum ad sepeliendū peregrinum ad quē cū
venissent. eremita naves obturabat p' feto
re. Angelus vero sepulto peregrino obuia
uit cuidam sompno iuueni in cuius occur
sum angelus naves obturabat dicens q' fe
tor luxurie illius grauisissimus erat ei: s; fe
tor cadaveris peregrini suauissimi odoris.
Attendite o peccatores et cogitate q' con
fusiōnē a facie domini et angeloy ei
entur reprobi propter fetorem peccatoy
cum illis dicit illud terribile verbū. Mat
th. xxv. Ite maledicti in ignē eternum
et. Expegeat' ergo velociter. et nunc
peccatoy fetorem percipite et diligēt
abijcite et.

Pro tertio articulo. Audistis et. No
tate quoniam lex dicit. Quilibet debet
p'negociis suis vigilare. ff. de p'sti. l. Si
ma. In aut' imputanda est cuiuslibet sua ne
gligentia. Cauete q' ne sit' illi similes q' ve
latis oculis ad panibulū ductus nō curat
neq' sentit. Aut ei qui gladiū habet super
caput: s; bratū: aut inter stercorea fetida ia
cer: aut cui p'pianā amara et venenosa po
cula et nō p'cipit neq' curat. Expone d' pec
catore in pctō dormiente. Festinetis igit
fugere. Hiere. ij. Fugite de medio ba
lonis vt saluet vniūq'q' animā suā. Et di
ligēter requi studete apli p'bum qd a p'n
cipio p'missum. viz Surge q' dormis et.

Seria. ij. post dñicā p'mā aduent'.

Hora est iam
et. No. p'cessit dies at appre
pinquit Ro. ix. Hora est iam
et. quoniam nox p'cessit et. Nox inq' i. tps
veteris testamenti in quo luxerunt sancti
patriarche et prophete quasi stelle noctis
Dies autem dicitur tempus no. testamē.
in quo lucet lucidissimus sol iusticie chri
stus qui dicit Jo. vij. Ego sum lux mūdi
Iam hora est surgendi ad op' virtutis
exercenda. In tempore autem vete. testa.
triplex erat nox. viz ignorantie: culpe: et
miserie. Et in no. test. venit tps ap'ie: grē
et glorie. In veteri em tes. non erat aperta

Feria II. post dominicā

veritatē noticiā: regnabat nequitiā: et depri-
mebat miseria. qz oēs ad miseriā inferni de-
scēdebāt. In nouo autē testa. facta est apta
p̄tatiū reuelatio: gr̄e cōicatio: gl̄ie apertio.
De p̄mo secūdo Joā ij. Gr̄a et veritas
p̄sum cōm facta ē. De t̄r̄o Apōc. iij.
Ecce deū corā te ostiū ap̄tū ē. Cū sit ḡ
clara dies t̄ps est surgendi a somno: iuxta
ap̄licam p̄positionē quā ē. Fiat saluta-
tio. Hora est et c. Tres articuli.

Pro p̄mo An sine gratia gratia data
possit q̄s a somno surgere: p̄parando
se ad gratiā gratūfaciēte. Q̄ sic. Prouer.
xvj. Hōis est animū p̄pare. Cōtra. Jo.
xv. Sine me n̄cū potestis facere. Rūdet
Rich. in. ij. dist. xvj. Dispositio ad talē
gr̄am duplex ē. Quedā est remota et indi-
recta. Et alia p̄p̄nq̄ et directa. Q̄ndo de
p̄ma: pōt liberū arbitriū p̄ sua naturalia cū
sua generali motiōe se disponere. sed de se
rūda non potest. Cum em̄ cogitatio gratie
gratūfaciēti sit supra facultatē nature: nō
pōt intellectus p̄ solā p̄tūre naturalē ad eā
cognitionē eleuari. et p̄ se q̄s nec volū-
tas pōt eā desiderare. qz desiderii suppo-
nit aliquā rei desideratē cognitionē. Nun-
q̄ autē directe et de p̄p̄nq̄ se disponit hō ad
gratiā gratūfaciēte: nisi illā aliq̄ modo
cognoscat et desideret. Pro tāto autē dicat
q̄ hōis est animū p̄pare. qz illam p̄p̄atio-
nem facere pōt liberū arbitriū: sup̄atura-
liter t̄n. Hec Richar. Pro fundamēto.
Hō inq̄ntū rōnalis inclinationē habet ad
bonū p̄tū: Vñ Sene. ad Lucil. Virtus
est fin natura. Et Quidē. j. meta. Pro-
naq̄ cū spectent animalia cetera terrā. Os
hōi subline dedit: relūq̄ videre iussit: et
erectos ad sidera tollere vult. Sed q̄stio
est: An ex suis naturalibz sine gr̄a gratia
data sufficiēter se disponere possit ad gra-
tiā gratūfaciēte: Dicē. vt s. Ex q̄ p̄cle-
de q̄ iexcusabilis est p̄tōr in p̄tā dormi-
ens q̄ possit vigilare et nō vult. Et silis ē
illi q̄ oculos clausos tenēs nihil videt: scit
enī lumē sibi adesse si vellet oculos ap̄ire.
De q̄ p̄s. Noluī intelligere vt bñ ageret
Audite o insensati p̄tōres librici: gulo-
si: blasphemī et c. qui nō vult intelligere et
aspicere lumē diuinū sed tūmō cogitatis
nūc qd vob̄ ē placitū. Sicq̄ miserabilē ce-
citātē incurrit: p̄ maliciā vestraz. Sap. p̄

Excecauit eos maliciā eoz. qz vīz n̄ ad-
uertit lumen doctrine et gr̄e sibi oblatū.
Figura Gen. xix. Sodomite noluerūt
ad q̄scere s̄bis sc̄i Loth. sed mali cōse
stabāt: ideo p̄cussi sunt cecitate et igne sul-
phurei p̄ierūt. Expone. Sūt illis similes
Nā sodomite interpretat̄ fului v̄l steriles
q̄ volūt loth oppm̄ere et ei p̄ba p̄temnūt
et oppmūt s̄ba doctrine et inspiratōes sibi
bī a deo missas. id̄ dei vindicta p̄cutiunt
p̄rio obstinatōis cecitate. Sc̄do ignis sul-
phurei infernalis acerbitate. Audi o p̄tōr
indurate et c. Q̄m sicut d̄r p̄s. Dñs in ira
sua cōturbabit eos: et d̄r e. ignis. Ex p̄gij
sc̄imī et c.

Pro sc̄do articulo. Premissim⁹ in p̄cl
dēti se q̄none rōnem triplicē a p̄tōrū
somo excitatiū. Quaz p̄ma est stimula-
tio feruētis et c. Vide et c. Nūc autē declara-
tiōe eaz specialit̄ sumus facturi: incipie-
tes a sc̄da q̄ est afflictio v̄gentis doloris
q̄ sumēda ē ex p̄sideratiōe sc̄bi aduēt⁹ qui
est in mēte: vt s. dictū est. q̄ alios aduēt⁹
excedit tripl̄. Primo qz ille est toti⁹ trīstis
et c. nō autē aliq̄. Joā. xij. Ad cū veniem⁹
et m̄a. ap̄d eū fa. Sc̄do qz ille ē t̄m ad bō-
nos: vt d̄r Haymo sup̄ Joā. Quid⁹ ibi
bitator mūdā querit dor. n̄. Tercio quia
aliq̄ ad nos: iste in nos est. Joā. xix. Vlos
cognoscat qz ap̄d vos manebit et i vobis
erit. Magis certe securitas: magn⁹ the-
saur⁹ h̄re deū in se. Circa hūc autē aduen-
tū notā de sūt tres p̄ncipales p̄sideratiōes
q̄ p̄tōrū in p̄tō dormiētibz doloris aff-
flictionē igerere debēt p̄ quā a p̄tō somno

Prima est p̄sideratio fa- (erit excitati
cillime possibilitatis.

Secunda est p̄sideratio certissime necessari-
tatis. Tercia est p̄sideratio fru- (tat).
ctuosissime utilitatis.

Prima igitur est p̄sideratio facillime et c.
qua s̄at q̄ndit dñs Joā. xij. Si q̄s dilu-
git me et c. et ad cū veniem⁹. Facilis autē
possibilitas h̄ndi deū habitandū p̄ gr̄am
in corpibz n̄ris: manifeste patet ex tribz

Primum est capacitas receptiua

Secundū est liberalitas collatiua.

Tercū ē benignitas formatiua

Primum est capacitas receptiua ipsi⁹. s. aīe
recipientis. Est em̄ ania dei capax. Bern.
Ad imaginē dei facta est aīa rōnalis: et c.

teris oibz occupari pōt: ipleri aut nō pōt. Capax em dei ē: et qdqd deo mī? ē eam nō implebit. Idē sup can. ser. lxxxiij. Quid nō tute psumat aia apd eū cui? se insignit cernit imagine: illustrem similitudine pōit: em est vt curet nature ingenuitate: vite honestate seruare. Tēgite gō mīseri peccatores anie dignitatem z erubescite zc. Secūdu est liberalitas cōformatiua. s. ipi? dei seipm liberaliter pferet. Vñ audi dī: uinā sapiam dī. Prover. viij. Delitie mee esse cū filiis hoim. et Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū z pulso: si quis pvo. meā audiet. et ape. tā. introibo ad illū z ce. cum illo z spē meū. Vide bñ qlibet se offert. Et can. v. clamat. Apti mibi soror mea: imaclata mea: colūba mea. Vide bñ q libet iuitat pctor indurate qn exculabil es si grāz nō habes. oibz eā offert queadmodū sol lumen suū offert vbiqz: aperi fenestraz z intrabit. Vñ dī Innocē. Grām qdē pmere nemo pōt qz grāz dat. sed demereri qz qz pōt. Et Anb. Hō non hz grām: non qz bāc nō dat de? sed qz non accipit hō. i. nō se disponit ad recipiendū. Tertium est benignitas cōformatiua. Et benigntate nāqz iestimabil aduēti suū pformat dī: possitōt recipientis. Epā? ad Donatū. Quantiū illic capax fidei asserim? tātiū inde grē inundāter haurim. Et Bern. Quale te ppauez deo: tal oparet vt tibi appeat de. Exēplū. Alit appuit dñs dī: seipm euntibz in emaus Lu. vii. et aliter discipulis clausis: ibidem. z Jo. xi. Vere g z nos ex anio disponam? et pfecto nob veniet grāz largitur. Vere (sic dī Bef. in meditatoibz) brā mēs apd quā de? iue nit regem z i cui? tabnaculo deat. Brā q dicere potest: q creauit me regem in tabnaculo meo. negare ei siqdē celi regez nō poterunt.

Pro tertio articulo Audi. zc. Qd qsa tui q ad deū suscipiendū se nō disponit. Dicit regla iur. Dānū qd quis suā culpa sentit: nō alteri dīputari. ff. de reg. iur. l. Qd qd. Nō ē g dānū subtrahitō: nis grē seueritōi diuie iputādū: sed hūāne negligentie. xi. q. iij. Aud. Laue g ne sis sic paup: cui offert denarius aure? nec tāhult man? apire vt recipiat. Si tal fa?

est si non hz qd cōmedat. Laue etiā ne sis sicut vinct? au cū apit carcer nō vult exire. aut sic infirm? cui offert medicina z renuit recipere. aut sic ille cui lūmē offert z recusat oculos apire. si em cadit: sua culpa ē. Expone qm grā oibz offert. S. heu heu sic dī Joā. iij. Lux venit i mūdū z dī. bo. magz te. qz lucē. q ex h sūt magz vitupabiles q tenebras. eligunt tpe plene diei. qm sicut dixim? a pnapio Nox precessit: dies aut appropinquauit zc.

Feria. iij. post pmā dñicā aduentus.

Hora est iam zc. Nunc aut prior est nra salus qz cū credidim? Rho. xij. Hec est rō bona qre hora est zc. quia nūc prior est zc qz cū credidim? s. a pncipio qm fidē recepim? Et hoc triplici de causa. Tū qz via salutis lūmīosior. Tū qz certior. Tū qz securior. Tūmōsior inquā. qz sic dī Jo. iij. Lux venit in mūdū. Certior: qz ipsam pōt oñdit. Jo. iij. Exēplū dedi vob vt queadmodū zc. Secunior: qz vitz boz stis nō debiliior. ideo dī Joā. xj. Nunc pnceps mūdi huius ejciē foras. Nūc g dñi genter satagite zc. Saluatio.

Hora est zc. Tres articuli. **P**rimo articulo. An prior sit hois exercitatio siue a pccō somno surrectio qz ei illūinatio a luce grē: Qz sic. Pri? est recedere a malo qz accedere ad bonū. Cōtra. Amb. Queadmodū intrās aīm sapiētis disciplina/imprudēciam tollit: ita pfecta virt? iniquitatē. Rūdet Bon. in. iij. dī. xviij. De? expellit grām pccm sic sol p radios tenebras. Vñ Act. xv. fide purificās corda. Et cū cā pcedat effectū: infusio grē pōt est naturalr expulsiōe culpe. Infusio em gratie nō dīat pfectionē subiecti: sed grē pductiōez ab agere. Prior em natura ē grē pductio qz culpe expulsiō facta p grām. sic causa prior/prior est causa posterior. Prior qppe ē naturaliter culpe expulsiō qz anie p grām informatio. Nō em inforzari pōt grā nisi pus expulso prior. s. bis duobz prior est grē creatio. Hec bona. **P**ro fundamento. Nō pnt sū esse pccm z grā. Nā vt dī Arist. in pdicamētis. Eō

Feria. III. post. I. dominicā

trarla se inuicē ab eodē subiecto expellunt.
Nō pōt g recipi balsamū diuine grē nisi p
 us ablato pcti fetore. Nā vt dī Horacius
 in eplis. Sincerū nisi vas qd cūq; infūdis
 acēsit. Et q; qrit An pctōr rē. Die rñ.
 vñ. Et q; pclude qmiseri sps q negligūt
 excitari a pcti somno. Et sic puati rema/
 nent luce grē r tenebrosi. Jo Prouer. iij.
 Tūa impioz tenebrosa: nō aut vbi corru/
 unt. Existēs em in tenebris nō videt q va/
 dit: nec pcpit q in tenebris sunt. Ideo p
 interdū esse inter serpentes: aut in feridis
 imūdijs: aut iuxta pcpitū: r nihil cogi/
 tare. Sic est pctōr in pctis dormiens. Et/
 rēdite o miser: videte rē. O auari rē. Ape/
 rite g mentis oculos r fulgebūt vob lumen
 grē. **F**igura Act. xij. Petro vincito cate/
 nis lūgē rēfūsit in habitaculo carceris: r ce/
 ci. ca. de ma. ep. Spūali pctōr catenis li/
 gat in tenebris ē: et expectat vt trāseat vi/
 te pñt pascha: et sic miser trāfat p pto ifer/
 nali. quēadmodū Herodes volebat post
 pascha Petz pducere p pto: vt hī ibidem
 Sed diuina benignitas lūmē grē infundit
 p quā cōtent r pñt. et sic cadunt catene
 pctōz. Et tūc cogitās picula pcedētia di.
 Hūc scio v. q. m. d. an. suū rē. Aug. in so/
 liloquijs. Cōuersus sum r vidi tenebras
 in qb fuerā: r abyssum in q iacuerā: r dixi
 Vē ve tenebris in qb iacui. Vē cecita/
 ti in q lūmē celi videre nō poterā. Vē pte/
 nte ignorantie in q nō cognosceba te dñe.
 Sic faciat r dicat o pctōres r festiet r.
Pro scōo art. In pcedēti sermone di/
 xim. de pma pñderatiōe rē. Hūc de
 scōa pñdēdū est q est pñderatio certissime
 necessitat. Vbi em certū est q pñcessa/
 ria est dei pñtia p grāz. Sicut em oīs cre/
 atura in seipsa est defectibilis r indiget cō/
 seruatiōe vt subsistat r pmaneat in esse na/
 ture: sic omnis creatura rōnalis grā in dñi/
 get vt sit in bono esse. Grego. Nihil valet
 humana industria sine adiūuāte dei grā.
 Et Aug. li. retract. Volūtas nra nisi ad/
 iūuet dei gratia: pte recteq; viuere nō pōt
 De hac grā dī aplūs. j. Cor. xv. Abun/
 dantius oib; his laborau nō ego. sed grā
 dei mecū. Est aut grā siue dei pñtia p gra/
 tiam nobis necessaria pñfētia.
Propter expellendā demonis inhabi/
 tationem.

Propter manutenendā esse spūalis cō/
 ditionem.
Propter euadendam eterni iudicis cō/
 fusionem.
Primo ppter expellendā demonis iha/
 bitationē. Habitat em diabolus in his in/
 qbus nō habitat de. Apoca. xviij. Cecidit
 babilon r facta est habitatio demonis/
 ozū. Nō pōt aut a corde hoīs expelli dia/
 bol nō nisi veniat de. O qmiseri q diabo/
 lū a se expellere negligūt: maxie in hoc sa/
 cro tpe dñici aduent. Bern. in pma dñi/
 ca. Quid cause ē q inimico meo vestroq;
 pōt vult fūire q mihi. Tales inq; mis i/
 sūt: q vt dī Guiller. lugdun. saluatorē ve/
 ntentē qst manib; a se expellūt: qst muruz
 faciētes ipe se r saluatorē. Esa. l. Iniqua/
 tes vze diuiserūt inter vos r deū vestrum
 Vñteri in quā qui sic diabolice seruīuti se
 subijciūt. Joā. vij. Qui facit pctm seruē
 pcti. i. diaboli. Vñteri in quā q sic abutun/
 tur diuine incarnatiōis r dñice natiuitat;
 bñficio: qd debite celebrare nō valem; nī/
 si pñs ipe spūali concipiat r nascat in cor/
 dib; nostris sic vt dicere possim; illud Joā.
 j. Verbi caro fa. ē r h. in no. **S**cōdo ppter
 manutenendā esse spūalis cōditionez. Non
 em pōt aia hze vitā spūalē nisi p dei grāz.
 Ipa em est q viuificat aiam p hoc q eam
 deo vnir r p talē vnionem deiforme facit
 Aug. sup. ps. lxxij. Sicut corp; iine ania vi/
 uē nō pōt: ita nō nisi deo pñte ania viuē
 re valet. Ecōuerso pō dī idē Aug. iij. d.
 trim. Nē mors ipietat ē: qz vñz sepat aiaz
 a deo. **T**ertio ppter euadendā eterni iu/
 dicij pñfūsiōez. Nā scribit Hier. xviij. Dñe
 oēs q te derelinquūt pfundent: recedent
 te a te in terra scribent rē. Qñtā volo/
 ris r tristitie causam hñt tales. Exēplū: A/
 duo sunt in carcere qz vn; sperat se liberan/
 dum qñ iudex veniet. Alius pō credat se
 morte damnadū: r dicat venisq;. Eras iu/
 dex veniet. sic vn; hz causam gaudij. alter
 pō causam doloris. In Glitaz atq; di. ab/
 bas Almon cuidā fratri interroganti fmo/
 nē. Vade r fac talē cogitationē tuā qlem
 habent hī q sunt in carcere. Ipsi em sepi/
 interrogāt: vbi est iudex r qz veniet. et in
 expectatiōe suaz penaz plorat. Sic debet
 facere pctōres cu audiūt vñ m venturū ad
 iudiciū. Tunc vehēter cōfundent impij

eo qd om a se abiecerit. vñ dicit eis. Qm me derelictis: ideo abijcio vos. iuxta illud Lu. xij. Discedite a me oēs qd parij iniquitatis. ibi erit fletus et stridor dentium. Nunc ergo festinate etc.

Pro tertio art. Audistis etc. Cauete ne rāto dñō infideles sitis. hōc em xxxij. q. v. Si apud qd fidelitas seruanda est dñs ipalib. q multo magis sūmo dñō. Vñ sicut dr. L. de hereti. l. Gasaros. grauius est eterna qd tpale ledere maiestatem. Donec calum. Rex dedit curā domū magnificā: sibi mādāt: volo apd te recipi: ille negligit: imo aduersariū regis in domo recipit: vt regi resistat veniēt. Nōne talis turpissime ingratitudinis re? Et graui punitōe dign? Expone et applica: qm sunt dura i crepatōe feriendi et horrenda nia dānan/ di q diabolo poti? q deo cordis hospitium aperit. Certe sicut dr Ps. Tunc loqitur ad eos in ira sua. et in furore suo eos. Tan/ toqz pfusiores erunt qnto maiora habuerunt salutē media qd pēpserunt. Vñ p ce/ teris graui? pfundent falsi chīani: qbus si veller tēpinq est sua salus. Iuxta qd a pncipio diximus. Nunc aut propior est nostra salus.

Seria. iij. post pma dñica aduentus

Hora est iam etc. Abijciam? opa tenebrarū et induamur arma lucis. Rho. xij. Ideo abijcēda sunt opa tenebrarū: qz hora est iam etc. Dicunt aut pctā opa tenebrarū: qz pcedunt a tenebris spūalis ne/ qtie. Iā suggestiōe diaboli/ tenebrarū pncipis: et causant tenebras mētalīs igno/ rātie: atqz ducūt ad tenebras infernal miserie. De his expone illud Prouer. ij. Relinquit iter rectum et ambulāt per vias tenebrosas: contra apli doctrinā di. Ephe. v. Nolite cōmunicare opibus infructuosis tenebrarū. Ex opposito aut virtutes dicuntur arma lucis. qz q muniūt et pcedunt a luce recte rōnis siue cognitiōis/ faciūt lucē sancte ex/ plationis: et ducunt ad lucem eterne gloriatiōis. Jo. ih. Qui facit veritatem venit ad lucem. Salutatio fiat.

Hora est etc. Tres articuli.

Pro primo. An oīs somnus peccati pcedat a suggestiōe diaboli? Q. sic Dionys. iij. q. de diu. no. Multitudo de monū causa ē omnīū malorū et sibi et alijs.

Contra. Aug. li. d. di. dogma. Non oēs cogitationes male a diabolo excitant: sed aliquēiens ex ppi liberiarbitrij motu erigunt. Rñdet Lho. j. pre. q. cxiij. Indū recte qdem diabolus est causa oīm peccatorum. quia ipse instigauit primū hominē ad peccādū ex cui? peccato transsecuta est humano generi prouitas ad omnia peccata. Directe aut non est causa omnis peccati. quia qdam ex liberalitate arbitrij committunt et carnis corruptiōe. Hec Lho.

Pro fundamento. Et si nullus esset diabolus: verum est quod ait Sene. ad Lucillū. In vicia alter alter trudit. Et qd dicit Aristot. iij. Ethic. In nobis. i. in nostra potestate virtus est: similiter et malicia. Caro etiam ppta etiā non esset diabolus/ in viciū trahit. Unde Balte in alexan. Illicit illecebris animā caro: nō sinit esse pncipij memorē vel cuius imaginis facta sit: aut quo rursūm resoluta carne renouari debeat. Unde boni subijte ignorantia veri. Cum qquerit An omnis etc.

Dicit rñ. vt s. Ex qua conclude q si a diabolo cauendū est: iuxta illud. j. Petri. v. Aduersariū vester diabolus tanqz leo rugit. etc. Tamen etiā maxime cauendū est a ppta carne. qm vt dr Paulus ad Gal. v. Caro cōcupiscit aduersus spūm. Et multo magis cauendū a pueria volūtate. qm sicut dicit Bern. A corde sicut a radice pcedunt bona et mala. Videte q ppi cordis quales sint affectiōes. Qd affectiōnū prauitates. In multis resident oīa inuidie: et pcepit etc. Et vt breuiter dicemus ibi est radix totius mali et inuidie.

Figura Leui. v. z. xj. Incurrebat aliquis in iudiciā ex mortuis nō vidēdo sed tāgēdo. In q significat q neqz a tētatione diaboli: neqz carnis aut mōi incurrit in iudiciā pcti nisi rōne volūtarij cōsensu. Quō etiā incurrit in iudiciā respectu pcti p alios cōmissi aut cōmittēdi siqs i illō sentiat. Vñ. xj. q. iij. Qui pscit peccātū et dēfendit aliū dīnqntē maledictus erit apd deū et hoies. Ad iustefactores criminū: lēones maledicti: advocati non veridici calūniat.

Feria. v. post. I. dñicani

cores falsi testes/adulatores. Et aduerti
re quadruplicē eē p̄sensū fm̄ glo. extra de
officio delegati. viij

Auctoritatis

Cooperationis.

Consilij.

Et negligētie.

Et videat quislibet si aliquo hōrū modorū
offenderit.

Pro scōdo et tertio articulo dicō sancto
Andrea cuius festū hac die occurrit
tpe p̄terioris aduentus. Vel si festū h̄ alia
die occurrerit in eadē fiat de festo illo. et q̄
p̄ illa assignant sumant in sequenti.

Feria. v. post. j. dñicā aduent.

Hora est iam

Hora est iam. In die honeste ambulem?

R.o. xij. Hora igitur. et. ut i die

et. In die inq̄ triplici. s. conuersionis ho
norifice in die legis euangelice in die nati
uitatis dñice. De p̄mo Joā. j. Quiambu
lat in die nō offendit. De scōdo Ps. Hec
d. q. f. d. De tertio. ij. Esdre. ix. Sancti ei
dies h̄ dñi nolite molesti eē dñis ei clarifi
cabit vos. Fiat saluatio. **H**ora est et.

Tres articuli.

Pro primo articulo. Supra quesitū ē
et. Hūc autē An possit diabolus ma
las cogitationes imittere quibz causat so
minus p̄cti. **R.** sic. Jo. xij. Eū diabolus nō
sisset in cor ut traderet eū iudas et. Con
tra. Matt. vij. sup̄ illud. Qd̄ in os intrat
et. dicit glo. Bede q̄ diabolus nō est ma
lay cogitationū inmissor. **R.**ūdet Bona
uen. in. ij. di. vij. Immissio diē actū cui⁹ ef
fectus terminat in eo qd̄ intus ē. Aut q̄ di
cit hunc actū sic cause p̄ncipaliter agentē
aut sic excitantis vel impellentē. P̄mo mō
a tōp̄p̄te soli deo conuenit respectu aīe.
Ipe em̄ solus pōt in intus ei⁹ cogitatio
nes formare. Scōdo mō accipit min⁹ p̄p̄te
et sic competit demoni respectu aīe qm̄ ei⁹
p̄uersū p̄udū est malas cogitationes sug
gerere. Non pōt autē eas p̄p̄te imittere. q̄a
si sic q̄ pōt qm̄ vult malū facere cogitare: s̄
tpe p̄p̄te nobis op̄rat malū q̄ nūq̄ nos
fineret a malis cogitationibz desistere qd̄
est falsū. Hoc Bonauen. **P**ro fūda

mēto de facili recipim⁹ cogitationes malas
Iuuenal. Faciles mutādis turpibz ac p̄a
uis oēs sum⁹. Et id maxie v̄p̄ ē in his q̄
calid⁹ sunt assueti. Vñ Sen. li. de moribz.
Educatio et disciplina mores facit Et idē
Sapientis qd̄ didicit. Sed q̄stio ē. An di
abolus ē sic canis latrās q̄ ligat⁹ ē cui si ap̄
propies pōt ledere. Si autē fugeris nō
sed tū p̄ te latrare pōt Laue q̄ ne ab eo re
cipias turpes et pueras cogitationes q̄ sūt
q̄i nūc sūt aduent⁹ p̄cursoris. Nā vt dicit
Sap. j. Peruerse cogitationes separant a
deo. Audite q̄ cor v̄m turpibz cogitatioibz
bus occupatis: nō hūan⁹ sed porcini⁹: q̄
de corde faciatis bordellū aut diaboli coq̄
nā. Nec dubiū qm̄ vos accusaturus sit dia
bolus in iudicio. Audite hoīes scientes se
h̄re hostē et p̄ditore nūq̄ debet eē tū qm̄
caute ab eo se custodiant. Habem⁹ hostē
diabolū q̄ nos palā supare non pōt: occul
ter p̄ditore conat⁹ decipere Aug. in solilo.
Diabolus nūc hic: nūc illic nūc agnū nūc
lupū: nūc lucē: nūc tenebras se oūdit: et sin
guis q̄busq̄ loc⁹ et t̄p̄ibz fm̄ varias rerū
mutationes varias exhibet tentatiōes.

Figura Iudicū. xviij. Filij dan miserū ex
ploratores in lachis q̄ viderūt p̄lm̄ secu
rū et quietuz quibz regressis et qd̄ viderāt
narrantibz congregat⁹ ē exercitus sexcent⁹
toz viroz q̄ venerūt in lachis ad p̄lm̄ qd̄
esceēt et secur⁹ et percusserunt eos in ore gla
di⁹ v̄bēq̄ incendio tradiderūt. Accēpta
inter ceteras tribus isrl̄: tribz dan sortē ac
ceperat. Sp̄ūaliter dan est diabolus q̄ in
ter creaturas celestes nullā celest⁹ heredita
tis sortē accepit. Vñ Apoc. vij. Nulla
inter ceteras tribz fit mentio de dan. de q̄
dicit Gen. xlij. Fiat dan coluber in via et.
Iste mittit exploratores in aniam q̄ p̄ la
chis notat Lachis q̄p̄e filia leonis int⁹
prat. Iste exploratores sunt appetit⁹ inor
dinati per quos inuestigat diabolus quō
te aīa parata se defendere. Non em̄ i ter
nā cordis dispositionē potest cognoscere.
Augusti. de diffi. eccl̄asti. dogmatū. In
ternas aīe cogitationes diabolū nō videre
certi sumus: sed motu eas corporis ab il
lo et affectionum indicibz colligi experit⁹
mento didicimus. Cum ergo diabolus p̄
bos exploratores aīam vacante et per ter

Aduentus Berno . Fo. VII

renas cogitationes dispersa inuenit & gre-
gato exercitu illa subintrat & oēs bonas af-
fectiones & cogitationes occidit / & igne lu-
purie / aut cupiditatis / aut alteri vicij / ani-
mā succendit. Fatuum igit nō est adhibe-
re custodiam. Aug⁹. Pessima insania ysa-
cum q̄tidie videmus draconē contra nos
ore aperto paratū ad deuorandū / nūbilo mi-
nus dormim⁹ / et lasciuim⁹ / & in pigritijs
nris tanq̄ securi an⁹ eū q̄ nihil aliud desi-
derat q̄ vt nos p̄dat. Inimic⁹ iste vt occi-
dat semp⁹ vigilat absq̄ somno. & vt nos cu-
stodiam⁹ nolim⁹ euigilare a somno.

P Ro scdo articulo. Supra d⁹ duab⁹
pmis rē. Dic de tertia q̄ est p̄side-
ratio fructuosissime utilitat⁹. Quis em̄ du-
bitet q̄ sit fructuosū atq̄ honorabile habe-
re deū in hospitio cordis Sap⁹. vij. Vene-
runt mihi oīa bona pariter cū illa. s. gratia
dei. qd̄ euidēt⁹ patebit si p̄siderem⁹ tres
modos sue visitatiōis. Visitat em̄ tripl⁹.

Primo mō vt iudex incuties timore.

Scdo vt medicus sanās languorem.

Tertio vt consolator ingerens spūalis
leticie dulcorem.

Primo vt iudex rē. Et hoc in petōz cō-
uersione. qm̄ audit peccator illd̄ Esa. xlvj.

Redite preuaricatores ad cor. Iste ad-
uent⁹ amarus qd̄ ē sed utilis. Figuraf⁹

aduent⁹ iste Barth. xj. vbi d⁹: Cum in-
traisset iesus hierosolimā cōmota est vni-
uersa ciuitas. Et Exodi. xx. Vt probaret
vos venit de⁹ & vt terror eius esset in vo-
bis & nō peccaretis.

Scdo vt medic⁹ sa-
nans languorē. Et h in petōz remissione

Audi illud Eccl. xxvij. Da locū medi-
co & nō discedat a te: qz opera eius sunt ne-
cessaria. Et dñs ipse dicit Esa. lxj. Visi-
te me vt mederer & sanare p̄tritos corde. Et

nota ordinē qm̄ contritio p̄cedit sanatiōē

Vñ Barth. xx. Postq̄ ingressus est dñs
cōmota est vniuersa ciuitas / sanauit cecos
& claudos accedētes ad se. De remissione

aut petōz adducunt tres testes. Primus
est fides veritatis. Ezech. xlvj. Si auer-
terit se impius ab impietate sua rē. omni-
um iniquitatū eius nō recordabor. Scd̄s

est spes diuine pietatis. j. Joā. iij. Si cor
nrm̄ nō reprehendit nos fiduciā habemus
ad deum. Et. ij. Cor. j. Gloria nra hec est

test. p̄sciē nre. Bern. Quē p̄scia defendit

inter accusatores. Ber est. Veritū hic tes-

tis lz det fiduciā nō tñ certitudinē. Idarq̄

co Eccl. ix. Sūt iusti atq̄ sapiētes & e. o.
in manu dei. et tñ nescit homo an odio vel

amore dignus sit. Terti⁹ est amor chari-
tatis. Cum em̄ q̄s se totum de⁹ offert in

chr̄i obsequiū gignens & supplicans vt de⁹
faciat cū eo misericordiam. Ad hanc supplicati-
ōē p̄ misericordiaz mittit tripl⁹ testez

scz charitatē in q̄ infundit spm̄ sanctū Ro.
vij. Ip̄e pater reddit testimoniū spūi nro

q̄ sum⁹ filiū dei. qz. j. Petri. iij. Charitas
operit multitudinē peccatōz. Prim⁹ testis

p̄scientiā attenuat / scd̄s serenat / terti⁹ affec-
curat. Desidera ḡ medicū & clama cū hie

remia. Hier. xvij. Sane me dñe & sana-
bor rē. Terti⁹ venit vt consolator rē.

Esa. lxj. Ecce ego consolabor vos. Et. lxj.
Spūs dñi misit me vt p̄solaret oēs lugen-
tes & po. co. lu. sio. Et. xlvj. Quō sicut m̄

blandiafuit & ego p̄solabor vos & in hie-
rusalē p̄solamini. Etere magna p̄solatio

q̄ sepe mortē dulcē facit. Exemplū d⁹ mar-
tyrib⁹ q̄ gaudebant in tormentis. Et d⁹ apo-

stolis Act. v. Gbant apli gaudentes a cō-
consi. qm̄ di. ha. sunt p̄ no. ie. p̄tū meliā pa-

Uñ Ro. v. Gloriat in tribulationib⁹.

P Ro tertio articulo. Audistis rē. Ca-
ueatis ne per negligentia vestraz

p̄uenerint tali merito: taliq̄ consortio. Vi-
cit lex civilis. Si quis sua culpa eger: indi-

gnūm ei⁹ subuenire. ff. de positi. l. bona fi-
des ar. in oppo. lxxvj. dist. Non facis. Si

q̄s egrotus ianuā claudit medico aut sibi
resistit & p̄radicit / aut si tribulat⁹ a se eum

abijcit q̄ vult & p̄t p̄solari. Nōne talis mi-
ser est & vituperandus: Expone & applica.

& nota illd̄ Esa. xxxij. Ne q̄ sperni⁹ uōne
et ip̄e sperneris.

Feria. vj. post pmā dñicam aduent⁹

Hora est rē.

Non in comestationib⁹ & ebrie-
tati⁹: nō in cubi. & impudi. nō

in cō. et e. Ro. xij. Hora est rē. vñq̄ de
cetero nō ambule. in comest. rē. Vbi tria q̄

cludunt mox honestati dñia. viz

Gladius corp̄alis sup̄fluitas

Luxus carnalis tenditas

Feria. VI. post. I. dominicā

Ody fraternalis religio. **P**rimū cū dī. Nō in comestatiōibz et ebrietatibz. de q̄ Lu. xxi. Gliderne grauentur corda vīa crapla et ebrietate. **S**cōm cū dī. Nō in cubi. et ipudi. in delitijs et inuicijs. **P**ro. viij. Si fm carnem vixeris morieris. **T**ertiu cū dī. Nō in co. et c. i. nō in discordia et inuidia. **I**ero. iij. Ubi zelus et contentio: ibi inconstantia et oēs opus prauum.

Pro primo articulo. Supra q̄ritū est an diabolus rē. Nūc q̄rit an possit diabolus cōpellere ad malas cogitatōes so inmi pēti inductiuas. **S**c. sic. Si em aliqd pntat aspectus oculorū nroz. necessariū est videre. **G**a nī si diabolus aliqd pntat aliq̄ cui: necessariū est cogitare. **C**ōtra Si sic. seq̄ret q̄ a malis cogitatōibz nō possem cauere mala cogitare nō sit rep̄hēibile: cū tñ dñs rep̄hēdat **Bar. ix.** Ut qd cogitatz mala i cordibz vris. **R**idet Bona. in. iij. di. viij. Dicūt qdā q̄ nēcessario posunt cōpellere ad cogitationes malorū: nō tñ malas. **C**ogitatio em de malo nō ē mala nisi eā comitetur affectio mala q̄ est in potestate nra. **A**lijs aut videt et p̄abili q̄ nō pnt aliqd facere: q̄ facto nēcessario cogitem? malū nisi in casu vīez cū cogitatio q̄ nō ē circa vtilia occupata. **L**ū em euangat et est ociosa: tūc p̄t ei diabolus offerre imaginē turpē et vanā. **E**t ideo volēti malas cogitatōes fugere solliciti: cauendū est ne ptingat aliqñ animū a bonis cogitationibz reuocari. hoc aut difficile nō est et q̄ solitū ē in homis aīm exercere: cui multo facilius ē et delectabilius in bonis p̄sari cogitationibz q̄ sit vris carnalibz in fedis et turpibz imaginibz. **H**ec Bona. **P**ro sū damēto. Nō dubiū qñ possumus cauere a malis cogitatōibz salte moros. **A**d h̄ ar nos hortat **Arist. ij. et b.** **C**auendū est ne in his q̄ sensum delectant cogitatio inuēat. **Q**uāmisert igit p̄tōres qui voluntarie se subieciūt diabolo. **I**ō **Alan** in puerbijs. **C**ur p̄mo secas ense caput. cur spōte catenas demonis incurri cū sua iussa subis. **E**t q̄ clude q̄ritū debent timere p̄tōres miseri corā sūmo iudice cōp̄re de mal' cogitationibz q̄s libere receperunt et in q̄b delectati s' rōnez reddunt. **N**a vt dī. **Sap. j**

In cogitationibz ipij interrogatio erit. **E**t eiusdē. **vj.** **I**p̄e cogitatōes vras scrutabit. **F**ac iunctiuas. **V**igilate q̄ ad statiz repel lez dū cogitatōes malas anteq̄ nimis cre scāt. **P**s. **B**rius q̄ tenebit et allidet puulos suos ad petrā. **N**am p̄ oppositū ad hoc nī tū diabolus vt statim bonas cogitatōes extinguat. **V**idem' ut plantis et arboribz q̄ si in floribz ledant p̄dunt oēs fructus. quia destructa cā nō p̄t fieri effectus. **S**pūalr si ledant bone p̄ceptiōes ani in nob: tā boni opis fructū nō p̄ducūt. ideo ad h̄ conat diabolus vt occidat bonas ani p̄ceptiōes cū nōdū sūt roborate. **F**igura **E**xo. j. **H**e filij isrl' crescerēt in egypto: p̄cepit **P**harao filios isrl' interfici et sumergi. **S**pūalr diabolus bonos p̄ceptos conat suffocare p̄ illas bētē delectationē. **P**erit rauē sup māt. **D**iabolus sp̄ boni p̄mordia pulsat. **A**ttē de: possidēs tyrānice ciuitatē: qñ scit aliq̄ quē tractatū fieri p̄ ei' expulsiōe: se munit gentibz et armis. **S**pūalr diabolus possit dens aīam qñ videt aliquā bonā inspiratiōē a dō imitti: suggerit mala: p̄cipiscē rras isrl' amat et c. **F**igura **E**xo. v. **P**ost q̄ moyses cepit loq̄ de educatiōe ppli: tunc cepit eos **P**harao magis affligere. et c. **S**pūalr diabolus videns aīam peccati ibi cētrahi p̄ p̄dicationes vcl als vt exeat de egypto p̄ti: tūc ad eā detinendā suas vī res exercet. **B**reg. **H**ostis n̄r q̄nto magis neq̄ rebelare cōspicit: tāto amplius expul gare contendit.

Pro scōdo articulo. Supra vīez in sermone p̄mo diximus quō in aduentu dñs visitat vt iudex: vt medicus: vt solator. **N**ūc dicturi sum' quō visitat alijs tribus modis q̄ sequunt.

Primo vt soci' viator alleuiās laborē. **S**cōdo vt m̄g' et doctor corrīgēs erroz. **T**ertio vt sp̄sūs dulcēs inflammās ad amorem.

Primo vt soci' et c. et hoc i vīe ostēsiōe. **H**iere. xviij. **Q**uasi colon' futur' es in terra: et q̄si viator declinās ad māducādū: vt scz aīa deuota ex dulci p̄fabulatiōe d̄ gaudijs celestibz pcurrat cū discipulis eūtibz in emaus. qd̄ interpretat' **V**ideritū cōsiliq̄. **M**acrob' in saturnalijs. **L**imes facundus in vīa p̄ vehiculū est. **Q**ui q̄ libenter et sepe de diuinis cogitant et loquunt. **S**c.

anū hñt dñie pñtie. Dic ex opposito rē.
Secūdo vt mgt̃ z doctor corrigens er-
 rore. et hñ in interna illūinatioe. Pone exē
 plū de mgt̃o scholarīū: cū pñs et eos cor-
 rigit z icitat rē. Ex opposito fit qñ ab-
 sens rē. Vñ dñs cū pñs est arguit in-
 tus qñq̃ defectus rē. qñ diceret illud
 Prover. xj. Fili mī ne obliuiscar legē mee
 z pcepta mea cor tuū custodiat. Bern.
 Ipe illūinat intellectū: accendit z affectū:
 docet effectū. **T**ertio vt spōsus rē. Et
 hoc in sincera dilectioe. Spōsus inquā ze-
 lator. Exo. xx. Ego dñs zelotes. Ideo sp-
 gest̃ z cōditioes anie cōsiderat ad modū
 viri zelat̃ vxo rē. Dic vlt̃r̃ vt videbis.
 De hoc sponso d. Mat. xxv. Ecce spōsus
 venit exite obuiā ei. Dicit: ecce. q. d. Di-
 rabile est h. Quid em mirabilē q̃ q̃ de-
 imensius anie paup̃cule despōsari velit z
 amore coniūgi. Reuera magnū est q̃ cre-
 ator ita suauiter cōiūgi velit sue creature.
 Ber. Lū gustat q̃ suauis ē dñs: tunc aia
 non desiderat qñq̃ alia bona: sed lāguen-
 te desiderio affectat solus. Nescio em qd
 delicatē hz in se de q̃ anie dñs sponus.
 Narrat Jacob de vitiaco se vidisse aliq̃s
 deuotas mulieres q̃ sic extra se rapiebant
 q̃ p totā diē non erat eis vox neq̃ sensus
 ad aliq̃ exteriora: nec ad vllū clamorē po-
 terat excitari: nullā lesionē etiā si vehemen-
 ter pligerent sentiētes. Redētes aut ad
 se: plausu etiā corpali gaudiū ostēdebant.
 Nec miri si gaudiū sentiebāt cū se sio dul-
 citer amari a spōso chō pēpiebāt. Bern.
 Quis digne pēfāre poterit qñto nos affe-
 ctū diligat q̃ aiam sponsam dicit z vocat.
 Laue gāia ne adulteret̃ cū diabolo.
Pro tertio. Audistis rē. Laue poti-
 ne diaboli q̃ chñ societate q̃ras. Se-
 ipm qdē tibi offert chñs q̃ z pro te offerri
 voluit. Sz audi qd lex dñ. Bñficiū nō cō-
 fert in iuitū. ff. de re. iu. l. Inuito. Cui etiā
 concordat qd hz. xxiij. q. vj. Vides. Inui-
 tus nemo bon⁹ eē p̃r. Attēde si tu p̃fectu-
 rus p viā periculosa sapientē p̃ductoz
 respiciis/eligēs poti⁹ ei⁹ inimicū p̃ditorez:
 nōne iuste ab eo relinq̃r̃. Aut si iuuecula
 requirit a nob̃: dulci: z benigno vt sit ei⁹
 sponsa: ipsa mag̃ adheret misero cui dā
 egenti z infami: nōne iuste cōtemnif a no-
 bilit̃. Expone et applica rē. ij. Paralipo.

xvj. Si dereliqueritis eum et ipse derelin-
 quet vos.

Sabbato post p̃mā dñicā aduentus.

Hora est iam
 Induimini dñm iesū chri-
 stu. Rom. xij. Hora est rē.
 vt induamini rē. i. formā z cō-
 uersationē dñi iesu chñ. Sic indutus erat
 Paul⁹ q̃ dicebat Gal. ij. Vltio ego iā non
 ego: viuit p̃o in me chñs. Hora aut in ver-
 bis p̃dict̃ tres p̃ditioes desiderabiles p̃-
 pter q̃s tota mēte desiderare debemus sic
 indui. **P**rima est p̃ditio venerāde subli-
 mitat̃: dñm. **S**cda est venerāde vtili-
 tat̃: iesum. i. saluatore. **T**ertia est obser-
 uande necessitat̃: chñm. i. vñctū plenitū-
 dīne gr̃e a q̃ ois alia gr̃a deriuatur. Et sic
 gr̃am hñe nō possum⁹ nisi ipm induamur
 De p̃mo Apoc. xix. Dñs dñantū. iō ipz
 induimī subiectiois reuerētiā. De scdo
 Mat. j. Vocabis nomē ei⁹ iesū. Ipe em
 saluū faciet pplm suū a pctis eoz. iō ipm
 induimī p affectiois beniuolentiā. De ter-
 tio Jo. j. De plenitudine ei⁹ oēs accepim⁹.
 iō ipm induimī p formatiois efficacā. qz
 chñiani dicimur a chō. hoc itaq̃ ē indu-
 mētū dignissimū: vtilissimū: z maxie neces-
 sariū. **S**alutatio. Hora rē. Tres articl̃
Pro p̃mo articlo. Sup̃ qñtuz est rē.
 Nic qñt An diabol⁹ possit malas af-
 fectioes imp̃mere q̃ sē spūal̃ somni iducti-
 ue. Q. sic Osee. vij. Oēs adulterātes sic
 eliban⁹ succēsus a coq̃nte. Et glo. exponit
 q̃ eliban⁹ est fornicator: z coquēs ē diabo-
 lus. **C**ōtra. Nō pōt intellectū cogitatōez
 imittere. q̃ multo min⁹ affectionē incēde-
 re. Itē si lic. q̃ possit nos p̃tinne peccare fa-
 cere. **R**ndet Bona in. ij. di. vij. Incēde-
 dere ē act⁹ trāslat⁹ a corpālīb̃ ad spūalia.
 In corpōralīb̃ aut incēdere est nō ignem
 generare: sed potius ignis pabulū nūmū
 strare vel applicādo ignē combustibili vlt̃
 econtra. Sic z in spūalīb̃. Ignis autēz
 iste est concupiscētia siue libido puerfa. pa-
 bulum hui⁹ ignis sunt cogitationes z af-
 fectioes terrene z carnales: z etiā delecta-
 tiones feds. Et ita incēdere in spūalīb̃ nō
 tm agit respectu affectionū: imo etiam et

Babbato post. I. dnicam

coGITat' onū: z respectu y'ra' q' nō dicit
accum sicut pncipaliter agētis: sed soluz
sicut excitans z subministrans. qm' s'git oia
solus pōt nos ad malas cogitationes et
affectiones excitare. lz nō possit eas i no/
bis sua potestate efficere. ideo recte p'prie
z sancte a doctoribz sacre scripture incen/
sor dicit: nō immissor. **De Monauen.**

Pro fundamēto radic' malitiē est p'pria
volūtas. Juuenalis. **Herris** causa male
est z origo penes te. Et **Aristo. ij. Eth.**
Volens malus q'q' malus est. Eū ergo
querit' **An diabol' zc.** dic rñ. zc. Et q' cō/
clude q' nulla penit' erit maloz excusatio
si vincant a diabolo. qm' vt d' **Breg. De/**
bilis est hostis q' nō vincit nisi volentem.
Nā z ipe diabolus cui se volūtariē subij/
cit accusabit eum. Sic potes facere inue/
ctiuas. **Un' Apoca. xij.** d' accusator frat' z
Sicut g' d' **Jaco. iij.** Resistite diabolo z
fugiet a vob. qd' v'z est si p'seuerat' resi/
stitis: al' nō. imo a pncipio cum videt ali/
quē sibi resistentē: fort' impugnat: vt in
pcedenti sermone dictū est. Si aut' q's ob/
dormiat nō se custodiēs: tūc a diabolo i/
uadit. **Figura. ij. Reg. iij.** **Hisbofeth** q'
in ianua palatij p' custo. **Ha** mulierē posue/
rat: ipsa dormiēte: et ipso hisbofeth q'scen/
te: duo pncipes latronū **Rechab** et **Ba/**
naz occulte intrauerūt in domū z p'cuſse/
runt in iguine. Spūaliter palatiū illud est
cor nostrū qd' custodire non debet mulier
mollis: sed fort' custodia rōnis. q' si dor/
miter: demones p' vicia carnalia aut spūa/
lia latenter intrant z occidūt animā pua/
tam gratia: z auferūt spicas oim' p'tutum.
Sicut g' d' **Proverb. iij.** **Omissi** custodia
serua cor tuū: qm' ex ipso vita pcedit zc.

Pro scdo articulo. In pcedenti sermo/
ne dictum est q' ch'ris aiām visitat vt
sponsus. Nūc dictū sum q' requirit spōsus
in sponsa. Que sūt septem. Requirit em'
Pulcritudinis venustatē
Discipline moralitatē
Diuitiaz vbertatem.
Corpis sanitatē z agilitatem.
Cordis fidelitatem.
Obedientie humilitatem
Affectionis charitatem.

Primo igit' requirit pulcritudinis venusta/
tē. i. p'scie puritatē. **Aug. de p'gimbz. Rō**

qrit deus pulcrā carnē: sed pulcras mentē.
Sicut ergo sponsa carnalis aliquā faciē la/
uat ne sponso displiceat: sic tu p'scientiā zc.
Eccl. j. Vanam: mundi estote. **Secun/**
do requirit discipline moralitatē: in p'bis scz
z opibz. **1. Tim. iij.** **Exemplū** fidelium esto i
verbo z conuersatione. **Tertio** diuitiarum
vbertatē. i. virtutū. **Eccl. j.** Vere diuitie nō
sunt opes sed p'tutes. **Richar.** **Ania** p'tu/
ribz plena est dei spōsa: trinitat' cathedra.
Quarto corporis sanitatē z agilitatē scz
vt ania sit agilis ad bona opa. **Eccl. xxxj.**
In oibz opibz tuis esto velox. **Quin/**
to fidelitatē. et hec ē ad deū hūda fidei/
tas vt nulli desideret plagere nisi sibi z ei/
sp' gl'iam qrat. **j. Cor. x.** **Via** in gl'iam dei
facite. **Bern.** In oī ope intrēde ad deū: et
ppter deū. **Sexto** obedientie humilitatem
Dat. xvj. Qui vult venire post me abne/
get semetipm. **Idēo** **Deut. vij.** Peribit'
si iobediētes fuerit'. **Septio** affectio/
nis charitatē. **Eol. ij.** **Sup oia** charitates
habere: qd' est vinculū p'fectionis. **Aug.**
Charitas est q' valet ad oia: sine q' nil va/
lent oia. **Idē.** **Magna** res est amor. Nam
p' se fiducialr inheret deo: p' contrā que dei
sūt. **De dulcedine** aut amoris diuini **No/**
ta exemplū quod narrat **Viridari.** **Erat**
virgo nobilis annoz. xij. **Marie** p'gini
valde deuota: quā q'ridie rogabat vt sibi
dignaret' ostēdere filiū suū: que cū in die na/
tiuitat' dñi q'sola introisset capellā causa
orōnis: apparuit pulcherrima virgo tenēs
filiū pulcritore: que dicit ei. **Accipe** filiū: et
lude cū eo. **Quod** cū fecisset gaudens cum
reuerētia z deuotiōe: dicit ei puer. **Dilige**
ne me: Et illa: diligo. **Dicit** puer: qntum?
Et illa: plus q' cor meū. Et ille **Quo** me
plus diligis corde tuo? **Rescō** dicere: sed
ipm cor loquat': dicit illa. **Quo** dicto: mox
cor virginis scindit' p' nimio amore. et p'prie
er accepta ania: cū p'ccatu angelozū p'du/
xit eam in celum. **Ad** cantū p'o angelozū
familia pcurrit ad capellā: z mortuā virg/
g'ne inueniētes: iodoro mirabili oēs reple/
ti sunt. Et qui tūc aderant cor ei' scissum
inueniētur: et in eo scriptuz aureis litteris
Dilige te p' q' me: q' tu creasti me z do/
casti me. **Hec** **Viridari.** **O** aia exēplo illi
us dilige spōsum tuū. **Ch'riane** dicas cū
Bern. **O** aia mea yñ hec tibi gl'ia vt dñi

caris dei sponsa. utiq; nō ex meis meritis sed ex fragrantia sue charitatis.

Pro tertio articulo. Audistis qd. No tate qm vera obediētia oēs alias cōditiones continet. Un. viij. q. j. Sciendū. in fine. Obediētia sola fidei meritū possidet sine q infidelis aliq; iudicat hō ē qd dño pmisit in b. r. l. qm anias vras desponsavit. Attendite qd lex dicit. Bona fides in contractib; fruanda. L. d. acti onib; et obligationib;. l. Bonam fi. Et. ff. eodē titulo. l. Bona fides. Pone casum d puella paupere filio regis desponsata q mul tū tenet sibi fidelis esse. Expone notando tandem illud Ecclesiastes. v. Displicet i fide lis et stulta pmissio.

Dñica. ij. aduent. Hanc. Sermo.

Hora est iam

z. Quicūq; scripta sūt ad no strā doctrinā scripta sunt. Ro. xv. Surgam? q a somno vt considerem? q scripta sunt. Ostendunt qpe ea q scpta sunt tria ad nram doctrinā. viz qd credē dum ē quid fugiendū et qd agendū. De primo Heb. xj. Credere oportet acceden tem ad deū qz est qz ingrentib; remune rator sit. De scdo et tertio Ps. Declina a malo et facbo. Vel de scdo Jac. iij. Re sistite diabolo et fugiet a vobis. De tertio Ps. Querite dominū et cōfirmamini. z. Salutatio.

Pro pmo arti. An possit hō per libez arbitriū diaboli vicere fugiēdo sōnū pcti/vel ab eo surgendo. Q. sic. Gen. iij. dixit dñs ad cain. Subter te erit appetit tuus et tu dñaberis illi. sz constat q hō erat in pctō mortali. Itē Bernar. lib. de libero ar. Libez arbitriū est potentissimū sub deo. Contra. j. Cor. xv. Deo grās q dedit nobis victoriā p iesum chm. Rñ det Bonauē. in. ij. dis. xxvij. Differt dice revincere aduersariū resistere aduersario. Plus em̄ importat victoriā q resistētia. Nā resistētia in hoc consistit q qd non cō sentiat suggestiōi diabolice. Sed victo riā est in assequendo oppositū ei? qd dia bolus intendebat. Intendebat autē diabo lus reddere hominē inimicū deo et facere

dignū eterno supplicio. Tunc q homo vin cit aduersariū qn sic resistit q efficit ma ior dei amicus et meret regnū eternū quod absq; grā gratūfaciente eē nō pōt. Cū aut dicit Bern. libez arbitriū eē potētissimū: hoc vey est p puationem coactionis / nō p potentia seruāde rectitudinis. Hoc hō nauen. Pro fundamento. In pte libe ri arbitriū est non opari malū. Un. Aristo. iij. Eth. Non opari malū in nobis ē. Et qdū a malo cessam? diabolo resistim? sed non plene vincit nisi cū sic ex nra resi stentia p fundit cū iam ampli? sentire non audet. Quid? in tristib;. Pugna suū fra trem cū iā iacet hostis habet. Cū q querit An possit zc. Dic rñ. zc. Ex qua satis ap paret q iuxta nostrā possibilitatē resisten dū sit sperando cū dño et suo auxilio diuio victoriā que multū ē nobis necessaria. Ne tandē in diuino iudicio si victi fuerimus a diabolo audiamus terribilem illā sniam. Itē maledicti in ignē eternū q. p. est dia. et an. ei?. Q. qz formidanda est illa maledictio Attendite o pctōres lubrici/supbi/auari/ sacrilegi zc. Expellite q diligenter diabo lū ne vic ante ciuitati dñet et cū eo tandez pereatis. Cauete solite ab ei? astutia ne vos impediāt ab agenda pnia Attendite Tyrannus vi obtinēs ciuitatē conat oēs prates extinguere. vt liberius dñet. Sic diabolus dū preualet in ania conat. maxie oēs virtutes extinguere quib; posset ania de manib; ei? effugere cuiusmodi sūt act? pnie. Figura. iij. Reg. xv. Et Hierē. xxxix. Nabuchodonosor capta hierlm et succēsa et capto sedechia regē fecit interfici pncipes iudar filios regis ante oculos pa tris: oculosq; regis erui: vinctūq; dū in babylonē et positus est in carcere vsq; in di em mortis sue. Moraliter p nabuchodo nosor diabolus intellige/per sedechiā qui iustus dñi interpretat quēlibz iustū quem diabolus p pctm decipit et oēs fruct? ani e et opera bona extinguit et eā excecāt et sic in babylonē ducit ligatā catenis zc. Aug. li. confes. Suspirabā ligatus nō alieno fer ro sed mea ferrea voluntate. Gelle meū te nebat inimicus et de illo mibi catenam fe cerat et constrinxerat me. Ex voluntate q dem mea facta ē libido: et ex libidine facta est puetudo: et ex puetudine facta est neq;

Dominica. II. Aduentus

cessitas a q̄ hominē sola gr̄a liberat.

Pro secundo articulo. In precedentibus sermonibus aliq̄ diximus sup̄ secundo aduentu dñi. q̄ est aduentus in mentē. ex cuius consideratione in nobis esse debet afflictio videntis doloris vt supra diximus. Punc ostendū aliquid d̄ tercio aduentu. scilicet ad iudiciū. ex cuius consideratione in nobis esse debet sollicitatio punientis timoris a somno peccati excitatiua. De hoc autē aduentu ad iudiciū dñi taxat dicem⁹ iuxta tertū euangelij. vbi sunt tria preimplanda mysteria quorū consideratio nos debz a somno peccati excitare. Vbi sūt tria consideranda.

Primū est terrifice p̄signatiōis.

Secūm est mirifice apparitiōis.

Tertiū ē euāgelice instructiōis.

Primū est corporum elementariū trāsformatiō.

Secūm est corporum celestium trāsformatiō.

Tertiū p̄tutū superiorū cōmotiō.

Primū igit̄ considerandū est corporū elementariū trāsformatiō. Nā vt habet Luc. xxi. Erunt terremotus magni p̄ loca crebriorēs vicz et incomparabilēs vehēmentiores solito: adeo vt ciuitates turrez et castra destruent et montes a fundamentis euerēt. Tunc implebit illud Esa. xliij. Terra cōmotiōe cōmouebit: agitatiōe agitatib⁹ terra. Audite o corda terrenaz ex cōsideratiōe diuini iudicij tremite et c. In terra etiā erit fames et sterilitas. vt habet Luc. xxi. Et hec erunt nō in vna regione tñ: s; vbi cūq̄. Vñ dicit euangelij q̄ hec sup̄uenient vniuerso orbi. Fames illa et sterilitas significat famē et sterilitatē reprobōrū i dei iudiciū. Esa. lxv. Ecce serui mei comedēt et vos esuriētis: serui mei bibēt et vos sitietis. Preterea erūt in mari et in fluminib⁹ inundationes insolite: fontē inauditi: eleuationes ac depressiōes et tempestates etiam auditu terribiles q̄ in aspectu. Vñ in euangelio. Pre confusione sonit⁹ maris et fluctuum arescentib⁹ hominib⁹ pre timore et c. Vñ sicut refert Hieron. se inuenisse in annalib⁹ iudeorū. Dare se vna die eriget super altitudinē montū quīdecim cubitis stans in loco suo quasi murus. Seq̄n tri etiam die taurū descenderet vt vix videri possit. Dehinc maris belue appāretes su

pra mare dabunt mugit⁹ vsq̄ ad celum et exhinc ardebit mare et oēs aque. Et p̄pter hec signa que dicta sunt et dicenda erūt homines aridi et stupidi et tabescentes et velut amentes loq̄ mutui non valentes. Predi ctiōē maris et aquarū confusio et turbatio figura est turbationis horribilis quā i iudicio inuenient sup̄bi. Vñ nunc inflātur ad modū maris et volūptuosi q̄ in aq̄s volūptatū viuunt Apoca. viij. Multi mortui sunt in aquis. Insup̄ erunt epidimie et pestilentie in aere et contumelia et contumaciōes et tempestates: grandines: estus intolerabiles: ventorū et cursus et turbines. Et hec oia tanta et tā crebra erunt qualia nūq̄ antefuerunt. Vñ Sap. v. Ibunt directe emissiones fulgurū et tanq̄ ab incuruato arcu nubib⁹ extēminabunt et ad certū locū insilient et a petrosa ira plene mittent grandines. Hec autē p̄dicta figura erunt horrende tempestatis ventura sup̄ impios q̄ aeris. i. vanitatis honorū et vanitātū mundaliū um seruiērūt. Demū venturū iudicem p̄cedet ignis qui facie huius mūdi comburet et tantū ascendet iste ignis pambulus iudicij quantū ascenderunt aq̄ diluuij vicz q̄n/decim cubit⁹ sup̄ cacumina montū vt hāc mundi partē purget a sordib⁹ peccatōrū. Ps. Ignis an̄ ip̄m p̄cedet et inflāmabit i circuitu inimicōs ei⁹. Hic igit̄ ignis figura erit ignis infernal⁹ q̄ deuorabit reprobos viuentes i igne cupiditatis et luxurie aliorūm viciōrū turpiter exarserunt. Secūdū est corporū celestium trāsformatiō. qm̄ fm̄ euangelij. Erunt signa in sole et luna et stellis Lu. xxi. Et sic habet Matt. xxij. Sol obscurabit et luna nō dabit lumē suū Et p̄phetatū est Joel. ij. Sol et luna obte nebiti sunt. Vbi notandū fm̄ Alexan. iij. pre. et Rich. in. iij. dist. xlvij. Solem et lunā obscurari pōt intelligi vel in ip̄o aduentu iudicis. Et sic dicunt obscurari non sui luminis p̄uatione sed sup̄ueniente maioris luminis claritate. scilicet claritate corporis vñ: qd̄ predictū est Esa. xliij. Erubescet luna et p̄fundet sol cū regnauerit dñs exercitū. vel an̄ aduentū iudicis: et sic patient eclipsim mirabilē. De quib⁹ Joel. ij. Sol vertet in tenebras: et luna in sanguinē an̄ q̄ ventat dies dñi magnus et horribilis. et sicut b̄r Matt. xxij. Stelle cadent et

celo. Sicut dicit Aug⁹. xx. de ciui. dei. ca. xxiij. Crededū ē q tropica sit illa locutio: qz pprie loquendo verificari non posset qz corpa celestia nō sunt graua neqz corruptibilia. vt dicit Arist. j. de celo et mūdo. Iō qū dicunt cadere de celo qz videbunt. Iō lumine puari adueniente claritate maiori. Joel. ij. Stelle reuererunt lumē suū. Vt pōt dici q cadent de celo fm apparentiā: qz inflāmati vapores in tanta multitudie descendent vt videant aspiciētibz qz sint stelle de celo cadentes. Dyptice sol. i. lux sciētie z fidei vertent in tenebras peti. qz vbi maior lux scientie: ibi pessimi mores. Et luna. i. ecclia siue gurozitas ecclesie. in sanguine. i. in crudelitate. vel in sanguine. i. in pctōzū horrorem. Et stelle cadent de celo. i. (vt dicit Amb.) qz fulgere videbant i ecclia: z etiaz firmi turbabunt a sanctitate vite z veritate fidei cadentes. Hec etiam figura erūt ruine z confusione z turbationis quā habebūt in iudicio multi qui fuerunt scientia z autoritate fulgentes qz tūc videbunt obsecuti z cadere de celo ecclie triumphantis. Tertiu est celestiu futuz comotio Lu. xxi. Nam p̄tutes celoz mouebunt. Angeli dicunt virtutes celoz: qz eoz habitatio in celis est. Tunc aut mouebunt motu reuerētie ex p̄sideratiōe maiestatis iudicis resiliētes in p̄p̄iam paritatem. Ipi etiā videntes eū iratū p̄ reprobos quasi timere videbunt. sicut p̄fami lias vehemēter irato oēs ei amici mōrū querētiā z signa p̄formationis ostendunt. Aut mouebunt ex plentes ministeriū p̄sūmationis mūdi z resurrectionis generalis. Matt. xxi. Erubunt angeli z separabunt malos de medio iustoz. vel virtutes celoz. i. angeli illi ordinis quoz officiu saluā qua insolita facere ad reuocandas hominum mentes in deū. Per modicum aut tēpus aū aduentum facient opa maioris admirationis qz vnqz ante fecerunt. Hec at scripta sunt. z sic implebunt vt nos semper timor sollicitet et in bono opere sollicitudo nos confirmet. vt dicit Grego. in homel. qz terribile erit iudiciū qd antecedent tā terribilia signa. iō vehemēter timēdū. Exēplū in iob q dicebat Job. xxi. Quid facia cū surrexerit ad iudicandū de⁹. z cuius quesierit qd rēdebit illi. Et idē dicit Job.

xxij. Considerans eū timore sollicitor. Pro tertio aut. Audistis rē. Quis non terri debeat cū audit aduentū iudicis tā terribile futuz: nec potestis per ignorantia excusari. qz sepe denunciantur palā terribiles huius aduentus p̄ditiōes. Jura dicunt. Habet p̄ citato aliquis denunciatione iacta publice ad domū suā vel eccliam. extra de clericis nō residen. c. Ex tuo. Et. ff. de exco. cōm. l. Si dictū. Audite. Si denunciaret vobis p̄ certo z publice qm rex venit terribiliter indignatus contra eos qz officijs sibi commissis abusi sunt: z iam morte crudeli plures puniunt. Nonne timerent qz se tales sentiunt. Expone et nota illud Eccl. xxi. Tū iudiciū para iusticiā.

Dūca. ij. aduent⁹ post meridiē.

Hora est iam

zē. Per patientiā z solatio nē scripturaz spem habeam⁹. Ro. xv. Surgam⁹ a somno vt meditātes in scripturaz p̄ patientiā z p̄ scri. spem habeam⁹. Vbi surgentiū inuunt tres commoditates.

Prima soliditas tenende patientie p̄ patientiam.

Secda suauitas interne leticie. et scripturaz solationē.

Tertia securitas obtinende glorie. habeamus ipem

De prima. j. Pe. iij. Si qd patimini ppter iusticiā bti. De secda gaudete z exultate. q. m. v. co. ē in ce. De tertia Ro. v. Gloria mur in glie p̄ filioz dei. Fiat salutatio. Hora est iam rē.

Pro prio. An somp⁹ pcti causet maculā i aia. Q. nō. Natura supior n̄ inqnat ex p̄actu corpoz fetidoz. vt Aug. de lib. z hereses. s. aia supior ē qz res comutabiles ad qz p̄uertit peccādo. Contra Eccl. xli. Dedisti maculā in glia tua. Rūdet Tho. j. ij. q. lxxvj. In corpalibz dī macula qn corpe nūtidū p̄dit suū nitore ex p̄actu alteri⁹ corpis sic vestis z auz z hūoi. In spūalibz at ad similitudinē hui⁹ oportet maculā dici. Habet aut aia duplicē nitorem. Vnū ex refulgētia lumis naturalis rōnis. Aliū ex refulgētia diuini lumis. i. sapiez

Dominica. II. aduentus post

gre p quā pficit ad bñgenū. Est autē qñ qdā aie tact? qñ inheret aliqñ rebo p amorē. Cū autē adheret aliqñ rebo p lu/mē rōnis r diuie legē: vñ detrimētū nito/ris ex tali tractu pueniēs macula aie mē raphoriz vocat. Hec Tho. Seco. autē in iij. dist. xiiij. dē q trāseire. Cū pcti in peccatore solū remanet relatio rēnis q est obligatio ad penā q est a diuio intellectu et diuia volūrate sic obligāte. Et habet tria noia. Dicit em macula: qz discouenit aie. Dicit offensa: qz eā vult de? vidicare. Et dicit reat? formāl inqñtū talis obligatio. r ab illa dicit pctōz formāl pctōz. Hec Seco.

Pro fundamento. Non dubiū qñ sit in pctō turpissima vilitas. Vñ Seneca dicit Si scire deos ignoscaturos r hoies ignoraturos: adhuc ppter pcti vilitatē peccare dedignaret. Ad qd pōt exponi illd Quī dī. de ponto. Turpe referre pedem. s. ca/dendo a statu pūtitis: nō pāsa stare tena/ci. Turpe seq casum. Cū q qñt An pctm causet rē. Dicit rñ. rē. Et q sequit q gra/uit erubescēt impij cū corā iudice r co/rā tanta assistētia palā manifestabit suo/rū pctōz vilitas r inuidia. Pa. iij. Reuelabo pudenda tua corā facie tua: r ostēdam gentibz nuditatē tuā r regnīs igno/minā tuā. Audite raptōres: iracūdi: inuidi: gulosi: pūri rē. Studeat? pot? nūc erubescere. Hec em est misera pcti cōdicio vt erubescere cōpellat aut h: aut in futuro.

Sigura Gen. iij. Adam r Eva postq peccauerūt statim erubuerūt cognoscētes nuditatē suā r qrentes se abscondere a facie dei. Lente nudus est pctōzputa vesti/ment? gre r pūritū spoliat? idō erubescere debet. Ps Cōfundant oēs iniq agētes.

Pro scdo. In precedenti sermone rē. Nūc de scdo qd est mysteriū mirifi/ce appitiōis. qz dē euāgelii. Tūc videbūt filiū hois venientē in nube cū prāte mēg r maiestate Vbi ē pñsiderāda triplex visio

Prima est visio naturalis hūanitatē.

Secda est visio supnaturalis claritatis.

Tercia est visio diuinalis maiestatis.

Prima est visio naturalis hūanitatē: que oibz cōis erit iustis r reprobis. Vnde dicit mgi in iij. dist. xxvij. In forma serui iudicabit q omnibz iudicio appebit: vt videant malū in quem pupugerunt. iuxta illud

Apo. i. Videbit eū oīs oculus r q eū pu/pugerūt. Vñ sup illd Tūc videbūt filiū hois. r Theophil? tā fideles q infide/les. Qñta cōfusio miser? pctōribz cōpa/re coram tanto iudice r eū videre quēz tā gra/uit offenderūt r p suis voluptatibus pspserūt. Vnde etiā tūc videbunt passiōis chri in sē. Hiero. Crux chri/sti pugnabit ptra te. cicatrices ptra te lo/quent: clauī de te cōqrent. O heu qd im/pi? pctōz dicere possit: luxuriosi: supbi rē.

Secda est visio supnaturalis claritatis. scz glie humanitatē chri. Et hanc visio/nem etiā habebūt reprobi. Vñ dicit magf vbi s. Forma filij hūana cuncts appebit iudicio non infirma sed gliosa. et appare/bit terribilis impijs: et mitis iustis. Hec itaqz visio impijs erit ad ampliorem eorū cōfusione r desolationē. Tristabunt enīz videndo gliam eiū quē odiūt. Damnati autē vehemētē odiūt deū: nō sub ratiōe q bonus est: sed quia eos punit. Tūc sic dicit Dat. xxiij. plangent se sup oēs tribz terre. Chryf. Plangent iudei vidētes vi/ucitē r iudicantē quē mortuū existimauerunt. Plangent r gentiles qui disputatio/nibz vanis phoz decepti/irracionalem pu/tauerunt esse stulticiā colere hominē cru/cifixum. Plangent se chriſtiani peccato/res q mundū r carnem magis dilexerunt q chm. Plangent se heretici qui purum hoīem crucifixum dixerūt: cū videat ipm esse iudicem in quem iudei transfixerunt.

Qñ grauis tūc erit omnibz pctōribz cōfusio r intolerabilis angustia. Qñ tremēda tāti iudicis visio. Ideo Bern. Expa/uesco qdem multū iudicis venturi vultū quem latebit nil occultū: nec relinquet qd inultū. Et qd nostrū non timebit quan/do iudex appebit/ignis ante quē ardebit pctōres q delebit. Et idem dicit. Cum re/cordor mortuū quē post mortē sum fa/cturus/terret terroz me ventur? quē expe/cto non securus. Terret dies me terrois: dies ire r furoris: dies luctus r meroris: dies vltix peccatoris. **T**ercia est visio supnaturalis maiestatis. Hanc visio/nē nō habebunt reprobi. Vñ mgiſter vbi sup. Diuinitatē iudicis malī nō videbūt. Vñ Esa. Tollat impius rē videat gloriā dei Humanitatē itaqz videbūt reprobi vt tū

meant. diuinitatem ꝑo nō ne gaudeant. Diuinitas em sine gaudio videri nō pōt. Cogitēt tñ dānati diuinitatē ch̄i nō ꝑvisio nē sed ꝑ effectus. vt dicunt docto. Quā tñ aut ad oēs generaliter tam reprobos q̄ malos supnaturaliter fiet vt ita eū v̄beat et audiant q̄ erunt a remotis sic p̄nquit. Q̄ntus pauor: quam horror: quant⁹ reprobos dolor Greg. Hor⁹ pauorē q̄s ex plicet cū contigerit miseris culpas suas et intra se cernere et an se iustū iudicem vide/ re. Cogita o p̄tōr miserrime q̄terribilia sunt hec. Cogita inq̄ q̄dū habes tps re spiciendi. Cogita attentissime q̄si iā ꝑ ocu lis cernens hanc iudicij dispositionē quaz ꝑculdubio tu aliqui videbis. sed tunc iā vl tra tps penitendi nō habebis. Q̄ iterū q̄ terribile erit reprobis videre faciē iudicis ch̄i. Facilius esset mille fulmina sustine/ re q̄vultū eius mansuetudis plenū: nob̄ at aduersantē videre. Exēplū. Innocētes et ꝑgines. s. Joannes euāgelista et daniel visoynico angelo tanq̄ mortui ceciderūt. vt h̄r Apoē. i. et Dan. x. Cum tñ venirēt angeli ad eoz ꝑsolationē. Quid q̄ facient in iudicio p̄tōres miseri videntes tot an gelos tot sanctos affantes ad eoz ꝑdēna tionē et sup oia videntes eternū iudicē ir/ reuocabile maledictionis sniam ꝑ eos ꝑfe rentē. Vere quilibet poterit dicere illd ꝑs Timor et tremor venerunt sup me et ꝑre me tenebre.

P Ro tertio art. Audistis rē. Certo/ explicabilis erit reprobis horror vi/ dere faciē iudicis ꝑ quē ꝑtumaces fuere. Nā fm iura. Inobediētes et rebelles mā/ datis ꝑncipis morte digni sūt. vt ꝑt. ff. de re militari. l. Desertorē §. bello. Et iux ta diuinū oraculū. Contumacia ꝑatēns morte luit. vt h̄r. lxxvj. dist. c. Non satis. Cogita quanta esset angustia atq̄ vere/ cundia si velis nolite adductus sis coram ꝑncipe sniam mortis recepturus ab ea ꝑ tua rebellionē et ꝑditionē multo mag⁹ co ram eterno iudice rē. Qm̄ vt habet Bar thei. x. Ipe est q̄ ꝑt animā et corpus mit tere in gehennā. Ideo bene d̄r Heb. iij. Horrendū est cadere in manus dei viue tis. Audite itaq̄ q̄ predicabat Joannes phariseis Barth. ij. Progenies viperarū quis ostendet vo. suā ve. ira. Facite er

go fructus digno penitentie. Nunc er/ go penitentiā diligenter agam⁹ et iraz dei placare studeam⁹ vt sic iuxta qd̄ in ꝑnci pio dixim⁹ Per patientiā et ꝑsolationem scripturaz ipem habeam⁹.

Seria. ij. post. ij. dñicā aduent⁹.

Hora est iam

et. De patientie et solatii det vobis idipm̄ sa. in al. fm̄ iesuz ch̄m vt vnani. vno. ore. ho. de. et pa. dñi nri iesu ch̄i Ro. xv. Hora est vt a somno surgat⁹. vt deus patientie et solatii rē. In quib⁹ apls ꝑmo ostendit sup cordis affecti uam dulcedinē: cū dicit. Deus ait pa. et so. patientie in aduersis: et solatii post tribula tionē/ det vobis idipm̄ sapere. i. meū desi derando mutuū ꝑfectū. Secdo sue affecti/ onis confirmatiua certitudinē: cū dicit. fm̄ iesum ch̄m. qm̄ doctrinā eius que est cer tissima. Tercio sue intentiōis regulatiua rectitudinē: cū dicit. vnani. rē. Propter ꝑ/ mū dicebat Phil. j. Testis est mihi deus quō cupiam vos oēs in vis. iesu ch̄i. Pro/ pter scdo dicebat petrus ad dñm Joā. vj. Verba vite etne habes. De tertio. j. Pe. iij. In omnib⁹ honorificet⁹ deum ꝑ iesuz ch̄m dñm nrm̄. Salutatio. Hora ē rē. Tres articuli.

P Ro ꝑmo. An somnus ignorantie ex cuse ne grauitatē peccati: Q. nō. su p illud Ro. ij. An ignoras rē. Dicit glosa Ambrosij. Grauius peccas qz ignoras. Contra. Ignorantia causat inuoluntari um. vt dicit Dhs. iij. Eth. igit rē. Re/ sponder Durand. in. ij. sen. dist. xxi. Igno rantia ꝑt se h̄re ad actū ꝑcti dupli. cau/ saliter vel concomitant. Causaliter qm̄ nō ignoraret nō faceret. Concomitant qm̄ ali quis est ignorans et nihilo min⁹ faceret si non ignoraret. ꝑmo mō d̄r aliq̄s agere ignorans et ꝑ ignorantia: vñ absente igno rantia ē penitiuus. Secdo modo d̄r agere ignoras sed nō ꝑ ignorantia. Vñ nec absē/ ti ignorantia penitet. Et hec clare patēt. ij. Eth. De ignorantia cōcomitantē se ha bente dicendū q̄ non excusat ꝑctm̄ nec alle uat nec tñ aggrauat. Cui⁹ ratio ē/ qz om̄is circūstantia excusans vel alleuians vel ag grauans est ꝑditio oper⁹ ipm̄ informas:

Feria. II. post. II. dñicani

z non solum conditio operantis concomitas.
sicut actus fidei informis est bonus. quia
informitas fidei non est conditio fidei infor-
mans; sed concomitans ratione credentis qui ca-
ret gratia. Sed ignorantia quoque soli concomi-
ter se habet ad actum non est conditio operis
sed operantis. igitur etc. Ignorantia autem cau-
salis autem est eorum que nec tenentur scire: aut
non possumus? quod dicitur inuincibilis: aut est eo-
rum quod possumus? scire z testemur quod dicitur inui-
cibilis. Primo sine excusat si sit inuincibilis
finitur scire finem suam causam. quod dico propter ebrietatem
ex ebrietate peccante cur? ignorantia est in-
uincibilis finem se quod tunc indicare non potest
agendum vel nostrum non est inuincibilis finem suam
causam. quod potuit se non ebriari z ita non
ignorare. z id non est excusatus. De igno-
rantia autem vincibili dicemus in sequenti sermo-
nium. Vnde dicit Augustinus super illud alleluia
gatum finem Bonauenturae. non dicitur ratione maioris
culpe; sed ratione insanabilitatis magis periculo-
se quia cum non haberet scientiam de morbo
non querit medicinam. Et hoc est quod dicit Augu-
stinus libro 2. p. Insanabili peccata quomodo
me peccare non arbitrabar. Pro fundamen-
to. Magna peccatoris abusus qui excusationes
quirit in peccatis. De qua Iulianalis. Huius generis
humani quod recto gaudet z ymbria. scilicet excu-
sationibus. Et Seneca de remedijs fortunae
et rerum. Tolle excusationes nemo peccat inui-
ctus. Ubi est tamen quod quis in peccato non possit
esse excusatio a toto; poterit esse excusatio a
tanto. Ideo queritur. An possit esse aliqua
excusatio per ignorantiam. Dicitur. yr. 8. Ecce
qua satis sequitur quod si peccator ex sua negligentia
sit ignorans non erit excusatus: z multo
minus si propria voluntate noluerit ea considerare
quod sunt considerata. De talibus Epistolae. iij.
Alienati sunt a vero deo propter ignorantiam
qui est eis z propter cecitatem cordis eorum. Aliter
dicit peccatores somnolenti qui nihil cogitant nisi
ad voluptatem et auaritiam libidinis et auaritiam etc. Per
hoc si nunc negligenter considerare turpitudines
peccatorum uelitis nolitis in diuino iudicio com-
miserabiliter eam videbitis. quia ut dicit Augu-
stinus libro de officiis. Unusquisque reus re-
dargutus erit in seipso. Figura j. Esdras
ix. dicebat esdras. Domine deus profundus z eru-
ditio leuare faciem meam ad te quam iniquitates
nostre multiplicatas sunt z in iniquitatibus
nostris tractati sumus in gladium z captiuitatem

z in rapina z in pfusione. Vere tradit pec
cator in gladiu qñ p diuinu iudiciu mitti
tur in infernu in captiuitate durissimã p s.
Erubescat impij z deducant i infernu.

P Ro scōo. Supra de duobz p̄mis r̄c.
Hic de tercio dicendū est qđ est my-
steriū. uangelice instructiōis q̄ triplex ē.
Prima est delectatiō solationis.

Scda est inuiolabilis pfirmationis.

Tertia est putilis exhortationis.

Prima igitur etc. Un in euāgelio. His aut
 fieri incipientibz resp. z le. ca. v. qm ap. re.
 v. Greg. Et pmissa q̄ reproboz dicta sunt
 mox ad solationē electoꝝ verba vertunt
 Nam subdit. His aut fieri incipientibz re
 spicite vos electi p̄ fidē z diligenter atten
 dite: z lenate p̄ spem cap. vi. i. mentes ve
 stras a terrenis ad celestia expectatiōe gau
 diosa erigite z corda v̄a exultate. Et se
 quit̄ rō/qm appo. re. ve. plena. s. quā expe
 ctatis q̄ erit in gloriatiōe anie z corpis: z
 liberatione ab omī corruptione z miseria
 Ro. viij. Ip̄a creatura liberabit̄ a misera
 future corruptionis in libertate glorie fi
 liaz dei. Nam licz sufficienter iā solutū sit
 p̄cium hūane redemptiōis p̄ ch̄m: plen⁹
 tū huius redemptionis effect⁹ erit in die
 iudicii in gloriatiōe anie z corpis. Et
 p̄ maiori certitudine veritatis ponit simi
 litudine di. Videte ficulneam z oēs arbo
 rē p̄ iā ex se fructificatis qz iam ppe est estas.
 itaqz vos n̄ videritis hec fieri fatore qz p
 p̄estit regnū dei. **S**cda est instructio in
 violabilis zfirmis. **D**icit. xxiij. Amē
 dico vobis: qz nō p̄teribit generatiō hec. s.
 spūalis filioꝝ dei donec oīa fiant. Celum
 z terra transibūt. s. a dispositione acciden
 tali in q̄ nunc sunt: qz cessabit motus celiz
 magnis luminum s. fier. verba aut mea non
 transibunt. Et idem h̄r Luc. xxi. Grego.
 Omnia p̄dicta sub magna certitudine cō
 firmant: cum d̄r. **A**ten dico vobis: qz nō
 p̄teribit zc. **T**ertia est instructio peruti
 lis exhortationis q̄ est triplex. Prima est
 iugende abusionis Cum em̄ sit futuꝝ ter
 ribile dei iudiciū. iō cum oī sollicitudine fu
 tiende sunt oēs carnis z mundi hui⁹ abu
 siones: oēs qz p̄ctōꝝ occasiōes. Nō post
 p̄dicta dicit d̄s Luc. xxi. Attendite vob
 is forte graue corda v̄a a crapula z ebri
 tate z curis hui⁹ vite ne superueniat i vos

repentina dies illa. Tanq̃ laqueus em̃ su
perueniet in oēs q̃ sedent sup facie ois ter
re. Scda est exhortatio frequentā de ozo/
nis Lu. xij. Vigilate itaq̃ oī tpe diantes
vt digni habeamini effugere oia q̃ futura
sunt z stare an filii hoīs. Tertia ē exhor
tatio accelerande pparationis. Mat. xxiij
Vigilate itaq̃ qz nō scitis q̃ hora domini
uesteryen. sit. illud aut̃ scī. qz si scī. paterfa.
q̃ ho. sur ve. vi. vtiq̃ z nō si. p. d. do. su. Jō
qz et vos estote para. qz qua ho. nō pu. si.
ho. venturus est. O saxeū pectus. O cor
insensibile peccatricis anie q̃ talia audien
do nō compungit nō reuertit ad dñm. O
insensati q̃ post malā vitā putatis bñ mo/
ri z corā iudice comparere securi. Morate
exemplū d̃ eremita centū annor̃ quē mer
catoz p siluā transiēs interrogat. Quid
hic facis? Cui eremita. Disco mori. Et
mercatoz. Que necessitas ait cū sis senex
nā velis nolis oportet te cito mori Et ere
mita. hoc est qd̃ timeo: qz scio me cito mo
riturū: z tñ nescio mori. Dicit g̃ mercatoz.
Quid est scire mori? Rndit eremita. Cō/
scientiā purgare diligenter z cauere prude
ter: z bona opa facere. O q̃ fatui q̃ disce
runt hoc facere. Et vnde hoc qz non cogi
tant terribile dei iudiciū. De q̃ Lb. ysa. 58.
Terribile est illud iudiciū z inevitabilis ē
pena z intolerabile est tormentū. Si aut̃
vis euadere decerne d̃ teipso: z a teipso no
ras expete. Audi Paulū di. qz i nosmet/
ipsoz diiudicemus nō vtiq̃ iudicemur
si hoc feceris viam preuenies z ad coronā
deuentis.

PRo tertio audistis zc. Nolite g̃ dif
ferre. Jura dicunt. Precauendū ē su
turis periculis. xxiij. dist. In nomine circa
principiū. Et premittit debet q̃s q̃ con
tingere pōt. ff. Locati. c. Si q̃s domū. §.
j. Audi. Si preuideres te in ppetuos car
ceres detrudendū nū diligenter pvideres
Credo q̃ nō multū dormires donec recō
aliatus esses principi si reconciliatiōis me
dia posses inuenire. Exponet. Notando
tandē illud Eccl. v. Ne tardes pueri ad
dñm zc. Non g̃ amplius differat̃ vt de
pa. z so. det volūz idipm sapere zc. sic a pñ
cipio expōsum.

Feria. iij. post. ij. dñicā aduent?

Hora est iam

zc. Suscipite inuicē sic z chri
stus suscepit vos in honorem
dei. Ro. xv. Hora est igit̃ vt a somno sur
gamus vt hanc exhortationē impleamus
Suscipite inuicē. Per fratrem nam vlt
delicet charitatem inuicē subueniendo si/
cut et christus suscepit vos in curam: nō/
stram humanitātē sumendo. Membra ei
debent cōformari capiti. Ibi nota q̃ sicut
dicit Bern. super Lan. fmo. xx. Dilexit
nos dominus dulciter: sapienter: z fortit̃.
Dulce nempe dixerim q̃ carnem indue
rit. sapienter q̃ culpam cauit. forte q̃ mor
tem sustinuit. Amicus dulcis consiliari
prudens adiutor fortis. Sic g̃ eum z nos
diligamus inuicem zc. Hora est iam
nos zc.

PRo primo articu. An ignorantia vin
cibilis semp aggravet somnū peccati
Q. sic. Quam additū malo semper ag
gruat z auget illud Cōtra. Talis igno
rantia aliquando diminuit voluntarium.
Respondet Durandus in. ij. distin. xxiij.
Ignorantia vincibilis. Aut est in vniuer
sali et dicitur ignorantia iuris. Aut est in
particulari que vocat̃ facti. Prima est di
recte affectata vt homo liberris peccet: q̃
hec aggravat. Aut non directe affectata:
sed ex quadam negligentia. Et hec lz non
excuset a toto: alleuiat tñ. Ignorantia aut̃
particularis siue facti. Aut ē adhibita de
bita diligentia z dādo operā rei licite. Et
hec omnino excusat sicut fuit de iacob cog
noscendo lion quā credebat esse rachel in
quā p̃senserat. Aut est nō adhibita debita
diligentia vel nō dādo opam rei licite. Et
hec nō oīno excusat. Plus tñ vel min⁹ al/
leuiat si nō fuerit directe affectata. Horū
omniū talis est rō. Nā sicut se habet igno
rantia ad causandū vel nō causandū volū
tarium ad augendum vel minuendū: sic se
habet ad excusandū peccatū vel nō excu
sandū: aggravandū vel alleuandū.
Eo enim ipso aliquid imputatur ad meri
tum vel culpam quia est voluntarium. et
quantum est voluntarium tantum est im
putandū. Sed ignorantia se hz ad causan
dū voluntariū vl nō causandū ad augendū

Feria. III. post dominicā. II.

ipm vltimū dū mōtū q̄ dicitū est igit̄ rē.
Cū autē malū additū malo sp̄ auget rē.
hoc nō est vix cū addit malū pene malo
culpe Ignorātia aut̄ sub rōne q̄ ignorātia
tū est pena: nō culpa. Hec Durādus.

Pro Andamēro. Ex negligentia bone
consideratiōis plerūq̄ p̄cedit magna pcti
ruina. Et talis inconsideratiō pertinet ad
ignorātiā. De hoc exponi pōt qd̄ ait Sal
te. in alexan. Parua solēt magnis causam
p̄stare ruinis. Cum neglecta fuit modica
scintilla lucerne. Et certe talis ruina turpis
est. Sene. ad Lucil. Turpissima ē iactū
ra q̄ p negligentiam fit. Sed q̄rit̄ An ois
defect⁹ consideratiōis r generalr ois igno
rantia vniūibilis p̄ aggrauet pctm: Dic rñ.
vt s. Ex qua apparet q̄ multa est adhibē
da diligētia vt ea sciānt r considerent q̄ sūt
salutis necessaria: cuiusmodi sūt p̄cepta di
uina. Deut. vj. Erūt p̄ba hec q̄ ego p̄ci
pio tibi hodie in corde tuo. Genar. ea filiis
tuis r me. ea ser. i deo rē. Videte quō ser
uēt. Fac inuētus r trāsgressores. Attē
dite: de his est reddēda rō in dei iudicio.
Q̄terribile erit perōrib⁹ ad iudiciū vo
cari p̄ reddēda rōne de diuinis mandatis.

In cui⁹ figura Exod. xix. r. xx. In da
tione legis ceperūt audiri tonitrua et vo
ces r tuba terribilr rōnās: r erat mōs to
tus terribilis ad oñdendum aduentū dñi
venient⁹ ad dationem legis. Qd̄ erat figu
ra terribilis aduentus dñi ad rōnem q̄rē
dā de trāsgressione legē. Dicit tūc cui⁹
bet reproboz illud Osee. iij. Quia sciām
scz mandator̄ repulisti: repellā te.

Pro scdo. art. Dicendū ē scdō Nicol
ao cui⁹ festum hac die occurrit anno
plurim⁹ aduēt⁹. Vel de h̄ dicas alia die
vt occurreret. Dicendū ē q̄ brūs Nicola⁹
fuit exempt⁹ a somno pcti. Dicam⁹ q̄ de
brī Nicolai luminosa p̄fectione. Scdō de
hui⁹ lumine p̄fectionis gratiosa datione.
In hoc smone dicendū de p̄mo. Vbi p̄si
derādā ē luminosa ei⁹ p̄fectio laudabil. Tū
propter inchoationis celeritatē. Tum p̄
propter durationis longeuitatē. Tū p̄pter san
ctificatiōis integritatē. s. fm oēs p̄tutes.
Vnde vbi de hoc festo.

Feria tertia post dñicam secundā ad
uent⁹ post meridiem.

Hora est iam
rē. Noua lux oriri visa ē. He
ster. vij. Hora ē surgēdi a so
lū q̄ nō lux o. vi. ē. Qd̄ pōt exponi de
brō Nicolao. Et sunt ibi tria cōsideranda
vix sua luminosa claritas. lux claritatis
nouitas. noua nouitatis vtilitas visa est.
scz ad aliq̄ vtilitatē. De p̄mo Matt. v.
Vos estis lux mūdi. De scdo Matt. xj.
Noua creatura. De tertio Lu. xj. Sic lu
cerna fulgur illuminabit te.

Hora est rē.
Pro p̄mo articulo. An ignorātia con
comitet oēm somnū pcti: Vel: an cū
luce scie possint esse pueri mores: Q̄ sic.
Quia sup. illd̄ psal. Forte viuos deglutit⁹
sent nos. dicit Aug. Sic viui sorbent qui
sciūt malū eē r tñ p̄sentit. Cōtra. Glo
luntas nō pōt velle nisi qd̄ est sibi ab irel
lectu p̄ntatū. Itē. ij. eth. Vis mal⁹ igno
rans. igit̄. Rñdet Alex. in. ij. p̄re: q̄ fm
q̄ ignorātia est in actu speculatiuo nō est
necesse ignorātiā sp̄ esse cū pctō. sic patet
in theologi q̄ noticiā h̄nt faciendūz n̄b⁹
lomin⁹ peccāt. Sed bñ fm q̄ ignorātia ē
in intellectu practico: fm quā aliq̄s cū pec
cat nō h̄ electionē bon⁹ q̄ p̄cedit expiē
tiam. Et hoc modo ois malus ignorās.
Hec Alex. Sco. aut̄ in. ij. dist. xxxvj. de
clarat quō cū vera scia potest esse malicia
m̄p̄: di. q̄ malicia excecāt intellectū. s. p̄
uatiue r positue. P̄uatiue: qz aut̄rit a
vera consideratiōe recta. Positiue aut̄: qz
volūtas malū finē eligēs impar itellectūz
cōsiderare media necessaria ad cōsequendūz
illū finem. De tali autē q̄ scit r p̄uū facit
dicit Aug. sup. illud p̄r. Lōcupiuit anima
mea. P̄cedit intellect⁹: sequit̄ tard⁹ aut
nullus affect⁹. Hec ex Sco. **P**ro scda
mento. Expiencia saḡ docet q̄ nō ex igno
rantia sed ex industria multi peccāt. Itē
Alan⁹ d̄r de plāctu nature. Hui⁹ p̄cepti
rē passā ruina virtus sub vicio victa labo
rat: p̄tut⁹ spēs exultat: ois laxant vicio fre
na furor⁹. Hōz fraudis fidei nubilat astz.
Et Aristo. etiā oñdit q̄ q̄ scia pōt eē mo
rū prauitas di. vij. eth. Hicōtūes qd̄ē sci
ens agit praua. Cum q̄ q̄rit An ignoran
tia rē. Dic rñ. Ex q̄ p̄clude q̄ scia non fac

bonū virū: imo si malus ē/ q̄nto plura scit
rāto corā deo peior z grauius puniendus.
Lu. xxi. Seru. scies volūtate dñi sui z nō
facies: plagis vapulabit multū. Faciunt
ctiuas. Q̄ graue iudiciū sustinebunt ra-
les de q̄b pōt exponi illud Job. vi. Com-
phēdit dñs sapiētes in astutia eorū: et con-
silia prauorū dissipauit. Figura talis fuit
egypti: qui sicut h̄i Exo. x. sole etiam lu-
cente erāt in tenebris horribilibz adeo vt
nec se mouerent a loco. Tenebre pfecto
horribiles sunt tenebre culpe in q̄b multi
inuoluunt: lz lucē scie p̄ntem habeāt adeo
vt nec se moueāt a statu piculoso in q̄ sūt.
Et de talibz dicitur potest illud Ps. Oculos
habent z nō videbūt.

P Ro scdo die de sc̄to Nicolao. s. de sue
luminose pfectiōis gloriā radiatōe
triplici vīz radio sue lu. Glide alibi vbi d
sancto Nicola.

Genia. iij. post scdam dñicam aduent.

Hora est iam
rē. Dico em̄ iesum ch̄m mī-
nistru fuisse circūcisiōis ppter
veritatē dei ad pfirmādas pmissiōes pa-
triū: gētes aut sup misericōdia honorare deū.
Rho. xv. Hora est rē. vt p̄sideremus dei
misericōdia ad nos. Dico em̄ (in q̄t apls) ie-
sum ch̄m rē. Vbi sūt tria p̄serāda apo-
stolice informatiōis snia. Dico em̄ iudice
vocatōis iusticia iesum ch̄m mīstru fu-
isse rē. Paganice vocatōis misericōdia: gen-
tes aut sup misericōdia rē. De pmo Rho. xij
Dico em̄ p grāz q̄ data ē mibi oibz q̄ sunt
inf vos. De scdo Mat. xv. Nō sū missus
nisi ad oues q̄ p̄ierāt domū isrl. De tertio
Ps. Laudate dñm om̄es gentes rē. vsqz
omnes populi. Hora est iam rē.

P Ro pmo. An̄ sūm̄ ignorācie sit ali-
qñ somn̄ peti. Nō. qz si ignoran-
tia sit petm̄: ignorare est peccare. sed de vi-
ro ignorāte v̄z est dicere q̄ in oi instan-
ti ignorat. q̄ in oi instanti peccat. Cora.
i. Cor. xiiij. Ignorās ignorabif. sed nullus
ignorabif nisi p culpa. Rñder Bon.
in. ij. di. xxiij. Ignorātia q̄ ē puatio cogni-
tionis ad salutē necessarie pōt ēē duplicif
Aut ita q̄ est in nob: sed non a nob. z hoc

mō culpa nō est: sed pena. Aut est in nob
et a nob. et sic est culpa z pena. Ignorare
itaqz dī culpa ea tenē q̄ q̄s scire tenet qd
ignorat. Preceptū aut affirmatiūz nō ob-
ligat nisi p loco z tpe: ideo nō oportet q̄
in q̄libet instāti q̄ ignorat dicatur peccare.
Hec Bon. Pro fundamētō Ignorā-
tia sepi est vitupabil. Vñ Horacius in epi-
stolis arguit eū q̄ citi discit inutilia q̄ vti-
lia: imo vtilia ignorat: di. Disat hō citius
meminitqz libet aliud qd q̄s deridet q̄
qd pbat z venerat. cum tñ Sen. dicat ad
Lucil. Nemo brē viuere pōt nec tolerabif
qdam sine sapie studio. Et q̄ patet q̄ vi-
tupabile est ignorare q̄ ad verā sapiāz ne-
cessaria sūt. Querit q̄ An ignorātia rē.
aliqui sit petm̄: Dic m̄. Et pclude q̄ mltū
cauendū est ne sim̄ cā ignorantie q̄ priuat
sciam eorū q̄ ad salutē nram necessaria sūt.
Talis aut ignorātia detrudat in infernū.
vñ Sap. vi. Bemētes dānati dicunt: viam
dñi ignorāuim̄. Q̄ rē. Fac inuectiuas p̄
eos q̄ dei p̄cepta z alia salutē necessaria
ignāt. z p̄ eos q̄ n̄ p̄siderāt finē rē. Tales
pfecto q̄ lucē p̄tēnt se scie p̄uabunt lūine
gl̄ie: excludendo eos a cōsortio brō eis
dicet illud Mat. xxv. Nescio vos.

Figura. ij. Reg. v. in puerbio dī. Lec-
et claudus nō intrabit i tēplū. Tales p-
fecto ceci sunt ppter ignorātia: z claudi p-
pter impotentia: que tñ est ex defectu bone
volūtate. Ideo etiā dī Esa. v. Propterea
captiu dūct est populus me: qz non ha-
duit scientiam.

P Ro scdo. Supra in pōri aduent he-
bdomada dīgm̄ de aduentu in mē-
tem. et occasiōe euāgelij dñice p̄cedentē di-
ctū est aliqd de aduentu in iudiciū. Hunc
dicendū de aduentu in carnē. Et cui cōsi-
deratione in nob debet esse stimulatio, fer-
uentis amoris q̄ est vna de tribz causis su-
per assignatis q̄ sunt excitatiue a somno.
Et circa hunc aduentū in carnē tria sūt cō-
Primū est aduentus oporū (siderāda
tunitas Circa quā tria sūt declarāda
Aduentus oportunitas.
Geniendi causalitas
Genientis benignitas.
Primū p̄tra iudeos ipm iam venisse
Secundū rōnabilr aliqdū distinxisse
Tertū non vsqz ad mundi finem expectat

Feria. III. post dominicā. II

re debuisse.

Primū g̃ cōtra iudeos declarāum est
ipm̃ ita venisse p̃ solatōe fidē nre. Qd̃ si
erī potest tripliciter

Primo p̃ iudeoz captiuitatem.

Secundo p̃ ecclesie stabilitatem.

Tertio p̃ miraculoz claritatem

Primo igit̃ p̃ iudeoz captiuitatē. Nā ita
mille q̃dringēt q̃ng̃ginta z eo ampli⁹ an/
nis disp̃si vagant̃ p̃ diuersas mōi natōes.
nec hnt ciuitatē: nec tēplū: nec regnū: nec
aliquā dignitatē. Et cur tāto tpe ira dī se/
uit̃ p̃tra eos: Eerte nulla cā alia assignari
pōt nisi q̃z ch̃m̃ in lege pmissum recipere
noluerūt: sed vsq̃ ad mortē psecuti sunt.
Ad qd̃ m̃āfesse facit p̃phetia iacob Ben.
xlix. Nō auferet̃ sceptrū de iuda: nec dux
de femore ei⁹ donec veniat q̃ mittēd⁹ est.
et ipe erit expectatio gentiū. Nec valere
pōt q̃ iudei dicūt p̃phetiā illā intelligēdā
esse de rege babilonis Nabuchodonosor
q̃ Sedechiā regē cepit z filios ei⁹ occidit
et ipm̃ z p̃lm̃ captiuauit: q̃z etiā post ca/
ptiuitatē babilonicā iudei habuerunt du/
ces z barones p̃napes. sicut patet de So/
robabel. j. Eisdre. iij. Spūalr nō auferet̃
sceptrū d̃ iuda. i. regis dignitas. de iuda. i.
vero p̃fiterē zc. Eisdre. iij. Patet etiā d̃
Neemia. nec p̃ totū. z d̃ machabeis: vt pa/
tet in libris Mach. Habuerūt etiā re/
ges. q̃z Joānes hircan⁹ fili⁹ Symeonis
machabei imposuit sibi diademā regni. et
extūc regnauerūt filij ei⁹ vsq̃ ad herodē.
vt patet p̃ Eutropiū. li. vj. Regnāte autē
herode alienigena nat⁹ est ch̃s: iuxta p̃/
phetiā p̃dictā. **S**ecdo p̃ ecclesie stabilita/
tē. Nā a tpe ch̃i stabilis z firma p̃māsit:
lz multas seculissimas multozū tyranoz p̃/
secusōes sustinuerūt. Et illd̃ p̃fecto sac̃ m̃i/
rabile est q̃ tot impatores q̃b̃ olim mun/
dus resistere nō potuit nō valuerūt ch̃isti
fidē delere de terra: quā t̃m nullus defecit
armis aut pecunia. Eerte nullaten⁹ potu/
isset resistere ecclia nisi celit⁹ defenderet:
nec de⁹ ita sibi assisteret si mēdaci⁹ p̃dica/
ret ch̃m̃ venisse. **A**d mirabilē virt⁹ ch̃i
crucifixi. **D**icogitabilē potētia. Tpe em̃
est de q̃ Daniel exposuit visionē nabucho/
don. Dan. ij. Nabuchodonosor vidit sta/
tuā magnā cui⁹ caput ex auro optio erat:
pect⁹ z brachia ex argēto: venter z femur

ex ere: tibiē aut ferree: pedū aut pars q̃dā
ferrea: z q̃dā fictilis siue terrestis. Et se/
quit. Abscisus est lapis de mōte sine ma/
nib⁹: z percussit statuā in pedib⁹ z cōminuit
eos. Per statuā designant̃ q̃ttuor regna.
Primū chaldeoz qd̃ signat̃ p̃ caput aure/
um: vt p̃ponit ipe Daniel. Scdm̃ p̃sarū:
qd̃ signat̃ p̃ argēto. **S**ecundo in illo regno mul/
tū vacabāt sapie z eloq̃ntie q̃ signantur p̃
claritatē z sonoritatē argenti. hoc aut̃ sibi
subiecit regnū chaldeoz. Et q̃z i regno il/
lo p̃sar z medoz p̃mo fuerūt duo regna i
quoz vno regnabat Dari⁹: z in alio Li/
rus: ideo signata sunt p̃ illa duo brachia.
Tertū q̃ fuerūt summiūcta tpe cyri mor/
tuo dario: ideo illa brachia p̃iuncta erāt in
vno pectore. Tertiū est regnū grecoz qd̃
sibi subiecit regnū p̃sar tpe Alexandri ma/
gni: et signat̃ p̃ es p̃pter sonoritatē. Quar/
tū est regnū rhomanoz qd̃ designat̃ p̃ fer/
rū. q̃z sez subiecit regnum grecoz z oia re/
gna mūdi: sicut ferrū domat oia alia me/
talla. Per lapidē aut̃ abscisum sine manib⁹
signat̃ ch̃s nat⁹ de p̃gine: signata p̃ mon/
tem p̃pter excellētiā vite. nat⁹ in quā sine
hūano ope. Cui ch̃s subijciendū erat re/
gnū rhomanoz. qd̃ maxie impletū fuit tē/
pore Cōstāntini q̃ a brō Siluestro bapti/
zat⁹ rhomanū imp̃iū ch̃s subiecit. Sp̃i/
ritualiter vbi habitat lapis iste ois fran/
gis mūdānitas. Ch̃ys. Non est sup̃ terrā
qd̃ amet q̃ponū dei i veritate gustauerit.
Tertio p̃ miraculoz claritatē. Nā ipse
dñs multa miracula fecit: nec ipse t̃m sed z
ap̃li: martyres: p̃fessores: z p̃gines multa
fecerūt in ei⁹ noie. Et p̃cipue illud est vnū
miraculū miraculoz oim̃ clarissimū q̃ mū/
dus tot⁹ p̃ ap̃los in ch̃m crediderunt: nec
t̃m simplices z vulgares crediderunt: sed
etiā literati viri z docti p̃iti p̃bi: oratores:
p̃ncipes z reges z impatores. Vñ Aug.
xxij. de ciui. dei. ca. v. Jam ergo sunt tria
incredibilia q̃ tamē facta sunt zc. vide ibi.
Et sequit̃ post. Si vō p̃ ap̃los vt eis cre/
deret ch̃i resurrectionē z ascensionē p̃dī/
cantib⁹ ista mirabilia facta etiā non cre/
dunt: hoc nobis vnū grāde miraculū fu/
it q̃ iam terrarū orbis sing̃ miraculis cre/
didit. Hec Aug⁹. Exēplū etiā sumamus
tot viroz sanctorū qui in tanta simplicitatē
te vixerūt deo seruiciēs: vt patet de anan

Aduentus Bermo . Fo . XIII.

choretis et alijs plurimis in multa carnis austeritate uiuentibus: quod non uidetur possibile absque dei gratia: que non potest dare testimonium falsitati. Et super omnia nobis sufficiat testimonium ipsius domini dicentis: **Jo. xij.** Ego sum uia: ueritas. Infallibilis et uita. Immortalis. Certissimi itaque de suo aduentu: ipsi toro de famulemur: et ad eius aduentum et natiuitatem celebranda corda nostra deuotissime preparamus. **Sz heu** etc.

Pro tertio. Audistis etc. Cauete ne sitis ingrati et incarnationis fructum per uandam. Nam sicut dicitur. **xi. q. ij. c.** Episcopus qui mancipium. et c. Libertas ecclesie. Ingratitudo retribuit manumissum in seruitutem. Et lex diuina di. **E. de reuocandis donacionibus l. finali.** Immemor beneficij perducus est beneficium. Pone casum. Si filius regis. quicquid uirum in carcere suo iuste detentum misericorditer liberauerit. et ille liberatus liberatorem suum maliciose impugnet: nonne merito retributus est in carcere? Certe sic. Exponere ad propositum. Notando tandem illud Bernardi. Nihil ita deo displicet presertim in filiis gratie quoadmodum ingratitude. Recogit noscimus? Dei misericordiam qua uocauit. De qua dicit Paulus. Bentes autem super misericordia honorare deum. per a principio exposuimus per apostolum. Dico enim christum etc.

Feria quinta post secundam domini: cum aduentus

Feria quinta occurrit festum purificationis: me conceptiois sacratissime dei matris anno plurioris aduentus. Fiant ergo hac die de ipsa conceptione sermones. vel alia die quam festum cadet.

Feria. vij. post. ij. dominicam aduentus.

Hora est iam etc. Deus spes impleat uos omni gaudio et pace credendo. **Ro. xv.** Hora est uita somno surgatis: ut de spes repleat etc. In quibus tamen tria bona que dantur surgentibus a somno peccati.

Primum est securitas: cum dicitur de spes.

Secundum est mentis iocunditas: repleat uos omni gaudio.

Tertium pacis tranquillitas: et pace

De primo h. v. Confugimus aduenientem propositam spem etc. De secundo Ro. xij. Spe gaudentes. De tertio Ro. v. Iustificati ex fide spem etc.

hora est iam nos etc.

Pro primo. An infusio luminis gratie et expulsiō somni culpe sint unum? Ad idem motus: Supius quidem questum fuerat de ordine inter eas. et dictum est quod ibi tamen est ordinatio nature et non operis. Nunc igitur queritur An debeat dici una et eadem mutatio? **Q. sic.** Quod idem uidetur esse motus? quod aer illuminatur et tenebra expellitur. **Cōtra.** Hinc distinctos terminos. **R.** uidetur schola communis dist. **xvj. iij.** quod sunt idem motus? Sed doctor subtilis oppositum tenet triplici ratione. **Prima:** quia infusio gratie dicitur mutatione reale. Expulsiō autem culpe sola rationis mutatione. **Transiente** enim culpa actuali nihil remanet in peccatore a quo dicitur peccator nisi relatio rationis. **Secunda ratio est:** quia expulsiōes culpaz possunt esse plures. una autem sola est infusio gratie. **Tertia est** quia potest esse infusio gratie sine expulsiōe culpe: ut patet in angelis. Et possit esse expulsiō culpe sine infusione gratie: ut patet si parceret de peccatore relinquendo eum in puris naturalibus. **Di. q. q. d. non sunt idem motus.** Sed h. modo bene uerum est quod nunquam fit expulsiō culpe sine infusione gratie. **Hec ex Seco.**

Pro fundamento. Se inuicem committuntur abiectio culpe et infusio gratie: quoadmodum et in naturalibus dicitur Aristoteles. **ij. de generatione.** Generatio unius est corruptio alterius. **et cōtra.** Quod intelligendum est non causale sed committative. Et de peccatore et uicio dicitur **Horatius** in epistolis. **Vir** est uicium fugere: et sapia prima stulticia caruisse. **Et igitur** queritur An igitur infusio etc. **Di. rñ. v. s.** Postquam dicas. **Uultu** certe laborandum ut expellantur peccatorum tenebre: ut sic nobis deus lumine diuine gratie: quam cum habuerimus uidebimus? **Ans.** tamen et tenebrosa peccatorum feditas: et non autem **Ans. li. de similitudinibus.** Consuetudo uero est ut non facile uideatur ab eo qui eo premitur: sed mox ut ab eo se alienauerit: tunc demum considerat in quanta miseria et feditate iacuerat. **Hoc attendite miseri peccatores:** lubrici: auari: gulosi etc. Certe non bene uidebitis peccatorum uestrorum horrorem quam usque ea reliqueritis. **Figura** Erodi xlij. **Leuantes filij israel oculos uiderunt**

Feria. VI. post dñicam. II.

egyptiis post se. *Egyptus* interpretatur tenebra et significat peccatum quod est semper in tenebra quia tunc homo primo cognoscit eum ab ea recedit per penitentiam et veram confessionem. *Osee. v.* vidit iudas. i. verus confitens vinculum suum. **P**rosecutio articuli. In precedenti tractatu. Hic dicitur quod non debuit expectare finem mundi et tamen aliquis diu rationabiliter distulit. Primum potest significari. Si enim expectasset finem mundi. ut dicit *Thom. iiij. pte.* totaliter dei notitia et reuerentia et morum venustas seu honestas abolita fuisset in terris. Cauete ergo vos peccatores ne usque ad finem mundi. i. usque ad mortem differatis ipsum spiritualiter recedite. *Esai. lv.* Venite dominum diu inueniri potest. Hoc itaque breuiter dicto quod non debuerit finem mundi expectare. Dicamus quomodo rationabile fuit ipsum aliquis diu distulisse. Et hoc potissime apparet per tres rationes.

Prima est propter offensionis et punitiones. **S**ecunda est propter transgressionis conditionem.

Tertia est propter promotionis ordinationem.

Prima est propter rationem. In hoc enim manifestatur diuine ultionis seueritas per peccatum quod clamores et luctus humani generis tanto tempore sustinuit antequam remedium dare vellet. In hoc euidenter patet quod grauiter per peccatum irascitur. *Paral. xviij.* Insustentabilis ira tua super peccatores. **S**ecunda propter transgressionis conditionem. Homo enim per superbiam peccauerat. ideo per humilitatem liberandus erat ut videlicet se infirmum cognosceret et liberatore indigeret. Unde super illud *Gal. iij.* Ordinata per angelos in manu mediatoris. tunc dicitur gloria. Magno consilio factum est ut post hominis casum non illico dei fides mitteretur. Reliquit enim deus prius hominem in libertate liberi arbitrii in lege naturali ut sic vires suas cognosceret ubi cum deficeret legem acceptam quod usualiter morbo non legis sed nature vicio ut ita cognita sua infirmitate clamaret ad medicum et gratiequireret auxilium. Hec glossa. Vbi nota quod humanum genus conuictum est de ignorantia ante legis dationem et deinde de impotentia post legem datam. Tunc autem conuincitur de malicia quia venit filius dei tollens tenebras ignorantie fortificans fragilitatem nostram dando arma spiritualia quibus nos protegere possumus. Ideo malorum christianorum peccata sunt magis imputanda malicie quam peccata ante christum aduentum commissi. Unde malo christiano dictum est christus quod dicebat philosophia. *Boetius de consol.* Et talia tibi contuleraimus anima quam nisi prius abieceris inuicta te firmitate tuerentur. **T**ertia propter promotionis ordinationem. ut videlicet ab imperfecto ad perfectum procederet. Unde dicit *Paulus. i. Cor. xv.* Non prius quod spirituale est sed quod animale. deinde quod spirituale. Primus homo de terra terrenus. Secundus de celo celestis. Unde etiam decebat figuras et prophetias tanti mysterii prefiguratiuas precedere ut sic commendaret tanti beneficii excellentiam. Et si istas quod charitas non tardat subuenire amico necessitate patienti finem illud *Prover. iij.* Ne dicas amico vade et reuertere cras et dabo tibi cum statim possis dare. Dicendum finem Thomam quod charitas salua oportunitate et personarum conditione. Si ei medicus statim a principio egritudinis daret infirmo medicinam minus quandoque proficeret vel magis lederet quam iuuaret. Non ergo voluit deus statim a principio remedium incarnationis exhibere ne illud hominibus ex superbia contemneret et si prius suam infirmitatem non cognosceret. Quod felix quod iocunda dici potest hec eras nostra. Quod vere seculum aureum in quo experimur dulcedinem incarnationis verbi quam ante per multa milia annorum expectantes petierunt. *Adam. noe. abraam. isaac. iacob. Moyses. dauid. esaias. daniel. et alij plurimi patriarche et prophete. nec tamen viderunt.* Hinc saluator dicebat discipulis suis. *Matth. xij.* Vultus oculi beati qui vident que vos videtis. et aures vestre beate que audiunt que vos auditis. Amen dico vobis quia multi prophete et iusti cupierunt videre que vos videtis et non viderunt. Somnolenti peccatores expergiscimini ad tanti mysterii contemplationem. Sed heu pauci faciunt. Negligens anima contemplantur quod ad postquam vixit nongentis triginta annis. ut habet *Gen. v.* In sacrificijs et orationibus semper clamans veni domine iesu. non tamen videre meruit quousque cum lachrymis postularet sed mortuus ad locum tenebrarum descendit. id ipsum fecit filius et seth viues annis nongentis

xij. hoc omnes alij iusti ab Adam vsq; ad
Noe. Interficiat abel innocens et clamauit
eius sanguis ad deū: tñ ad celū ascendere
nō valuit. Noe vir iustus cum diu christū
desiderasset nongent; et quinquaginta annis
vixit. Gen. ix. moriens luce diuina pñsa
tus est. Sic et abraham scripsit. cetero
septuagesimoq;to anno sue anno mories
vt hī Gen. xxvij. descēdit ad inferos. Ibi
Isaac: ibi iacob: ibi oēs illius tps vsq; ad
mortem chñ. Q̄s felix si penitere velis.
Et sume exemplū in Stephano q̄ int̄ p̄se
cutores clamauit. Video celos ap. Com
burit Laurēt; et statim volat ad celū. Vō
gū esset aploz: m̄t̄ et p̄fessoz atq; vir
gñū exēpla narrare. Sed illud p̄reūdū
nō est q̄ latro crucifigū qui mlt̄a flagitia
ppetrauerat. et ipse se comendat. chñ: ip̄a
die eadē in paradiso ē recept;. Q̄ p̄misit q̄
cito ad dñm nō p̄fugit. Audite ip̄m fon
tem gr̄e clamantē in tēplo Ioan. vij. Si
q̄s sitit veniat zc.

Pro tertio art. zc. Consideretis q̄
nos q̄ sum; tpe legis gr̄e et p̄bi incar
nati multo stricti; obligamur deo q̄ q̄ an
fuerit. Et ideo si ingrati fuerim;: graui
punitēdi. Dicit em̄ lex. Vbi grauior est ma
licia: grauior o; esse et pena. ff. d. seruis fu
gitus. Et extra. c. frequenter vt lite nō cō
testata. §. si. Considerate q̄s ē magis obliga
tus: aut cui solū est p̄missum bñficiū: aut
qui iam recepit. et q̄s eoz grat; offendit
bñfactori si fuerit ingrati;: certus est q̄ ille
q̄ recepit. Expone zc. notādo illud qd̄ dī
apls Pau. Col. j. Gr̄as agētes deo et p̄ri
q̄ dignos nos fecit in p̄re sort; sanctorū in
lumine. Nec dubiū si gr̄as egerit; zc. Re
plebit vos dñs spei oī gaudio et pace i cre
dendo. vt ab exordio exposuim;.

Sabbato añ tertiā dñicam aduentus.

Hora est iam

zc. Abundetis in spe et virtute
spūsc̄i Rho. xvj. Hora est zc.
vt abundet; zc. Vbi nota q̄ ex spe veniunt
tria bona

Prīmū est ment; cōfirmatio cōtra tur
binem aduerse tentationis.

Secundū est mēt; fortificatio ad p̄m/

ptitudinē virt; cōspirationis.
Tertū est mentis eleuatio ad dulcedi
nem future cōtemplationis.

De p̄mo Heb. vj. Spem sicut ancorā
habem; zc. seruante. s. a p̄cella tērationum
et tribulationū. De scdo Esa. xl. Qui spe
rant in dño nō t̄būt fortitudinē. zc. De
tertio Heb. xj. Spem habem; incedentē
vsq; ad interiora velamin; vbi p̄n. p. nō. in
tro. iesus. Vñ spes qdā mō añ tps nos i
troducūt in possessionē paradisi.

Hora est zc. Tres articuli.

Pro p̄mo articulo. An oīs somn; pec
cati sit voluntari;. Q. nō. Prouerb.
xxij. Septies in die cadit zc. Vbi dī glo
sa. Singulis dieb; p̄ fragilitatē vñ necessi
tatē carnis vel noletēs vel inuiti peccam;

Cōtra. Aug. Adeo pctm̄ est voluntariū
vt nullo modo sit pctm̄ nisi sit voluntariū.

Rndet Bona. in. ij. di. xij. Voluntariū
pōt aliqd̄ dīo tripl̄. Aut volūtate aliena
Aut volūtate p̄pria. Aut partim volūtate

te aliena: et partim volūtate p̄pria. Primo
modo pctm̄ originale est voluntariū. Se
cundo modo pctm̄ actuale mortale. Ter
tio modo veniale: illud maxime quod p
uenit ex repugnantia carnis ad sp̄m. Ido
fm̄ Aug. tenet qdā mō rōnez pene: et qdā
modo rōnem culpe. Est aut̄ veniale aliqd̄
simp̄l voluntariū: sicut qd̄ fit ex delibera
tione. vt mēdaciū iocosum. Ad illud aut̄
qd̄ obijci. Dicēdū: q̄ dī aliq; inuit; pec
care nō p̄ p̄uationem volūtate; oīmodam;
sed p̄ p̄uationē volūtate; plene seu cōplacē
tie. Hec Bona.

Pro fundamēto. Hec
est em̄ phor. s. nia q̄ vicia sunt voluntaria.
Aristot. iij. Eth. Voluntarie prauē ope
rans prauē efficiūt. Ad qd̄ etiam applicari
pōt illud Quidij de p̄nto. Anim; tñ oīa
vincit. Sūt tñ aliq; pctā alijs grauiora et
leuiora et q̄si digna venia. iuxta illud Ier.
racij in poetria. Sunt delicta qdam in q̄
bus ignouisse velim;. Nā neq; chorda so
num reddit quē vult man; et mēs. Poscē
tiq; graue p̄sepe amittit acutū. Cum ḡ q̄
rit An oīa pctā sint voluntaria; Dicrñ. vt
sup. Ex q̄ patet q̄ nō sunt in pctis excusa
tiones q̄rede. Iō p̄s. Reuēla dño viā tuā
se; apte sine excusationib;. Sequit. Et spe
ra in eo et ip̄e faciet et deducet q̄si lumē ius
ticiā tuā sed nō alias. Audite q̄ excusationes

Sabbato post dominicā. II.

gritū in p̄fessioibz vestris et palliatioes et c.
et q̄ pctā vestra alijs īp̄tat et c. Eerte vos
indignos dei misericōdia facit. **F**igura Be
nef. ij. Adā voluit excusare pctm suū. s.
p̄pter mulierē. di. Mulier quā dedisti m̄
hi et c. Et mulier se excusabat p̄pter serpentē
dices. Serpens decepit me et c. Ideo de pa
radiso voluptatē in miseria et labore deie
cti sunt. Sic illi q̄ volunt pctā excusare p̄pter
carnē aut sensualitatē quē de rōni sociant
dedit excludunt a paradiso celesti et dēru
dunt in miseriam inferni. Ideo dicebat p̄s.
Nō declinēs cor meū in verba malicie ad
excusandas excusatioes in pctis.

Pro scdo art. Supra de dñici aduen
tus oportunitate. Nūc dicēdū de v̄
tutē causalitate. Que triplex est

Prima est dīcne miseratiōis liberalitas
Secunda est nostre liberationis neces
Tertia est nostre promo
tionis utilitas.

Hic de causa prima circa quam triplex
erit consideratio.

Prima declaratiua.
Secunda compatiua
Tertia instructiua.

Prima igit est consideratio declaratiua.
Ubi declarādū quō diuina liberalitas cau
sa fuit filio veniendi in carnē. Bern. in q̄
dam ser. Porro inextimabilis dignatio ac
propterea inenarrabilis q̄ in carcerē hui⁹ fe
torē horrore q̄ dignata est descendere celsi
tudo. Jam q̄s dubitet magnū aliqd fuisse
se in causa q̄ tanta maiestas in locū tāc
dignū descendere dignata ē. Plane magnū
aliqd: q̄ misericōdia mag: q̄ miseratio mul
ta: quia redemptio copiosa. Nō ē ex hūa
nis meritis: sed ex dei liberalitate processit
iste aduent⁹. Uerūtm̄ fm Bonauē. in. ij.
di. iij. Notandū: q̄ de mysterio icarnatio
nis possum⁹ loq̄ triplr. Aut q̄ntū ad r̄pis
circūstantiaz. Aut q̄ntū ad eius efficaciam.
Aut q̄ntū ad ei⁹ substantiā. Primo modo
potest cōcedi cadere sub merito p̄cedētis
ecclesie. Scī em̄ patres flagrantissimis desi
derijs meruerūt incarnationis acceleratio
nē. De quibz Bern. sermone. ij. sup cant.
Ardores desiderij patz suspirantiū chusti
incarnationē frequentissime cogitans: cōpū
gor et confundor i memetipso: et vix p̄tineo
lachrymas: ita pudet reponi sc̄s miserabi

lū tempoz hoz. Cui nancqz nostrz tantū
gaudiū ingerat gratie hui⁹ exhibitio: q̄n
tū sanqz veteribz accēdit desiderij p̄mis
soz. Si aut loq̄mur q̄ntum ad efficaciam
que erat liberatio a fuitute diaboli: cadit
sub merito. Si p̄o q̄ntum ad substantiaz
dicens. Nū q̄ trāscendit oim sanctorz merita
p̄pter qd non est iuste distributiōis: sed di
gnationis eminentissime. Nam si p̄grege
tur in vniūūilitas oim sanctorz: nūqz po
terit in minimo compari humilitati illi q̄
dei filius apparere voluit in forma serui.
Si colligant oia sup̄trita: oēs pene: oēs la
chryme: oia genera mortz q̄cūqz passi sunt
sancti: et collocent ex vna pte: et ex pte alia
ponat vna lachryma ch̄i vel nascetis vel
fugientis p̄egypti nemora vel orantis v̄
patientz: plus vna lachryma valet ex for
naceo illo corde p̄cedens q̄ oia ista bona
que dixim⁹ et q̄ cogitare possumus in quibz
buscūqz amicus dei. Ideo bñ d̄r Paulus
Titum. iij. Apparuit benignitas et hūa
nitas saluatoris nostri dei nō ex opibz iū.
q̄ se. nos: sed fm suā misericōdiaz saluos nos
fecit. Bern. in qdam sermone. Si p̄sonaz
venientis intueor: nō capio excellētiā ma
iestatz. Si cōsidero ad q̄s venient: digna
tionis magnitudinē expauesco. Si atten
do p̄pter quid venerit: aplector q̄ad poss
sum latitudinē charitatz. Venit siq̄ de fili
us dei. venit ad homies. venit p̄pter ho
mines. **S**ecunda est consideratio compati
ua. Ubi p̄siderandū q̄ plus fecit de pro
natura hūana q̄ p̄ natura angelica. q̄ sic
d̄r Heb. ij. Ausqz angelos app̄hēdit sed
semē abraē. Quare aut potius naturā hū
manā q̄ angelicā sumpsit: triplex est p̄eci
pua rō fm theologos doctores. Prima su
m̄x naturalis cōditione. q̄ libez arbitri
um hois an electionem volūtatē et post se
habet mutabilē. Libez p̄o arbitriū ange
li etsi an electiōem se h̄z ad vtrūlibet: post
electionēz tñ se habet imutabilē: vt tenet
br̄is Tho. ideo non potest penitere. et sic
et culpa deleri nō p̄t. Nūqz em̄ deleri po
test culpa actualis sine penitentia. Scda
sumit ex criminali offensione. s. ex cōditōe
peccati. Tum quo ad genys pcti: q̄ pctm
homis fuit in appetitu scientie dei. pecca
tum p̄o angeli in appetitu oip̄rentie. Nō
est aut ita cōicabilis. Et omnipotētia sicu

de scientia. Tum quoniam ad circumstantiam. quia in Adam fuit aliqua ignorantia: quia peccatum quod erat mortale credebatur veniale: secundum Augustinum. et habuit propositum ac voluntatem penitendi et petendi veniam de illo. Tum quoniam tum ad occasionem. quia angelus per se peccat: homo autem alio suggerente. Tercia ratio sumitur ex divina misericordia: cui non erat condignum decens nihil beatificare de humana natura ad beatitudinem ordinata. Daturus est ergo ex liberalissima dei misericordia homini lapsi tempore petendi veniam et agendi penitentiam. Tercia est consideratio instructiva. Ubi considerandum quod ex predictis habemus recognoscere dei misericordiam qua seipsum nobis dedit Col. i. Gratias agentes deo et patri qui eripuit nos de potestate tenebrarum. Legitur de quodam religioso qui requisitus in morte de causa sui rursus: respondit. Nunquid non summe gaudere debeo quia instar christi natalis dies in qua deus omnium beatitudo nostram assumpsit penam: pater omnium nostrum infantiam: deus suam creaturam: summa vita omnium mortem nostram: gloria dei patris nostram ignorantiam. quibus congratulari oportet: quia coram deo fratres meos nunc ceruimus: ideo sequendo eos sic gaudeo. Quas gratias debemus gratias pro tanto beneficio. quod dicitur. Machab. i. De magnis periculis a deo liberati magnifice sibi gratias agamus.

Pro tertio. Audistis etiam. Sicut ergo seipsum nobis libere dedit: sic et homini libere debemus famulari. Nam ut dicitur. xxii. q. vi. Jam vero non placent deo coacta seruitia. Et notate quoniam sicut dicit lex. ff. de bonis libertorum. l. qui tamen maior. Et ff. qui satisfacere cogantur. l. ut fideiussor. §. vi. necessaria. Beneficium voluntarium magis recognoscendum est quam necessarium. Nam si filius regis vos a diuina seruitute liberauerit: cum hoc potuisset per aliquem suorum: nonne plus obligati estis quam tunc. Expone notando tandem illud ad Titum. ii. Apparuit gratia dei qui dedit semetipsum pro nobis ut nos redimeret etiam. Hoc consideretis ut abunde utis in spe.

Dominica tertia Aduentus. Hanc

Hoc est iam

Hoc est iam. Sic nos existimet homo ut ministros christi et dispensatores ministeriorum dei. i. Cor. iiii. Hora est etiam. ut sumus veri ministri christi. Hoc principaliter intelligitur de viris ecclesiasticis qui ministrant sacramenta et sunt quasi dispensatores in domo: medij inter deum et familiam. Potest tamen exponi de singulis christianis. Sunt autem tria notanda que nos ad hoc inducere debent ut sumus veri dei ministri. Necessitas. scilicet reddende rationis: dignitas: et utilitas. De primo dicitur ysaia. illud. Lu. xvi. Redde rationem villicationis tue. De secundo Ioan. xii. Si quis mihi ministraverit homo. eum pater etiam. De tertio Esa. lvi. Ecce serui mei comedent et vos etiam.

Hora est etiam. Pro primo articulo. An omnis homo peccati sit in voluntate aut circa voluntatem? Non. In omni peccato deformatur imago que non est tamen in voluntate. Contra. In illa sola potentia est culpa que cogi non potest. Nullus enim peccat nisi in eo a quo libere potest abstinere. Rndet Bona. in. ij. dist. xli. Item duo dantur. scilicet deordinationes actus: et quod illa sit digna vituperatione seu punitione. Primo modo habet rationem vicij. Secundo modo rationem culpe et demeriti. Si ergo de peccato loquimur in quantum culpa: sic peccatus respicit liberum arbitrium cui commissum est reus non hominis. Ideo si ibi sit aliqua deordinationis: sibi imputatur. Unde si oia membra per que culpa assumata est: et oes potentie in quibus est deordinatio aliqua traherent in causam: omnia congrederent de libero arbitrio cui sunt omnia subiecta: et ei deus totum imputaret. Si autem loquimur de peccato in quantum est vicij: dupliciter contingit. Aut comparatur deordinatio ad actum potentie tanquam ad materiale circa quod. et sic non consistit solum circa actum voluntatis: sed etiam circa actus aliarum potentiarum subiaccientium voluntati que possunt deordinari aut tanquam ad causale a quo. et sic ois deordinatio est a voluntate. Cuius triplex est ratio. quia penes voluntatem consistit reus hominis deum. imputatur enim et non imperatur. Secunda quia in ea reperitur rectitudinis principium. Amor enim est principium rectitudinis et

Dominica. III. aduētus

obliuiscitis. ut dicit Aug. Et huiusmodi rō ē. qz amor est radix oīm affectionū z tante adherentier transformatur amantē in amatū.

Tertia qz ad eā pertinet regiminis complementū: qm̄ eius obiectū est bonū bonū ē z finis sunt idē. In directione autē ad finē est bonitatis complexio. In obliuatione vero bonitatis amissio. Hec Bonauent. Sco. autē dicit ibidē qz formaliter nō ē malicia nisi in actu voluntatis. Probat. Malicia que dicitur peccatum est iniusticia hec autē ē in voluntate. Item quicūqz alia causa in uerbo est actiua talis est naturalis in agendo. qz nulla alia est vituperabilis. Non ē qz peccatum in cogitatione vel sermone nisi materialiter. Hec Sco. Pro fundamēto. Voluntas est cā oīs peccati. Trahit tñ sepius a voluptate appetitus sensitui. Iuxta illud Virgilij īa buc. Trahit sua quēqz voluntas. Nihilominus tñ ipsa voluntas libera est et sui actus dñā. Vñ Salustius ī iugurthino. Dux atqz imperator vite mortaliū animus ē. Cum qz querit. An oēs peccati sit rē. Dic rñ. ut s. Ex qz apparet qz tota culpa est voluntati imputanda. Est qz si ne excusatione p̄stenda. ut sic faciat peccator iusticiā de seipso z apud deū inueniat misericordiā. iuxta illud ps. Dixi p̄stebor aduersū me iniusticiā. me. z tu re. ipie. pec. mei. Debet autē fieri tantūmodo itegre p̄fessio de peccatis omnibz mortalibz z oibz circumstantijs nouā specie peccati inducentibz. Vide in xl. z fac inuictiua z indebite cōfiterentes. Audi o peccator qz nisi confitearis integre dignus eris dei misericordia. Figura in cain qz superbo peccati suū confiteri noluit. ut h̄r Gen. iij. Ideo vagus z p̄fusus exiit a facie dei. Sic oēs qz peccata sua integre nō recognoscunt z cōfiteri nolunt eijciunt a facie dei. Prover. xxvij. Qui abscondit scelera sua non diriget. qui autē ea cōfessus fuerit z reliquit misericordiam p̄sequet rē.

Pro scdo. Hac die fiant duo sermōnes super euangelio. Vbi sunt duo mysteria p̄templanda. s. interrogationis z r̄sionis. In hoc sermone dī. de pmo. Qm̄ vīcz cū audisset iohannes in vinculis opera christi. mittens duos ex discipulis suis ait Tu es qui venturus es an alium expectamus. Quod accipere possumus fm̄ triplicem sensum.

Historicum.
Allegoricum.
Tropologicum.

Primo fm̄ sensum historicū. Qm̄ iohannes in carcere p̄stitit sollicitus de discipulorū salute de christo dubitantiū misit duos ex ipsis q. d. Ipsi mihi nō creditis qz testimonium de christo perhibui vobis. dicite illi Tu es qui venturus es. s. christus in lege p̄missus an alium expectam. Aug. Audistis p̄conē p̄firmamini a iudice Hilari. Iohannes nō fuit sed discipulorū ignoratiē p̄sultit. Scdo fm̄ sensū allegoricū fm̄ quē ut ait Aug. Iohannes fuit figura veteris test. z in se fortis p̄tulit legis. et iō iohannes p̄nunciat saluatorē venturū. sic lex grām p̄currit. Qz iohannes constituit in carcere ad christum suos discipulos destinauit. lex ad euangelium transmittit: qz lex iuxta typū iohannis qz si ignorantie clausa carcere in obscuritate latebat: z iudaice cecitas sensus intra lram iudicatos tenebat. Et Amb. sup. Lucā. Fortasse isti duo discipuli sunt duo ppli. Vñ qz ex iudeis credit. Alter qz ex gentilibz.

Tertio fm̄ sensū tropologicū siue moralē fm̄ quē Iohannes in vinculis ē spūs iustit ligatus in aliqz p̄peditus ne libere veritate diuinorū p̄templet. qz mittit duos discipulos. spem scz et timorē qz orando transmittit ad dñm dī. Tu es qui venturus es rē. q. d. tu es ipse qz venturus es in me vt liberes me ab his vinculis nec aliū expecto sola ro. spero te qdem venturū sed timeo ne p̄ter peccata mea venire differas. Qz vñ vñes. Hōne tu dixisti Jo. xij. Vado z venio ad vos. Si autē efficaciter volumus dicere cū iohanne. Tu es qz venturus es rē. Studemus p̄ posse imitari iohannē. Et p̄cipue in r̄sio de quibz a dño laudat in euangelio. Hic est dī qz scriptū Malach. iij. Ecce ego mitto angelū meū an̄ fa. tu. qz p̄pa. vi. t. ante. Sic z oīs purā habēs p̄scientiā angelicus est. Fedā autē habens p̄scientiā diabolicus. Vñ dñs Joā. vi. Vñus ex vobis dīabolus est. Scdo in p̄statiue firmitate p̄pter quā de iohanne dicit dñs in euangelio. Quid existis in deserto videre. q. d. qualē illū creditis. Existis inqz videre arundinē vento agitātam. q. d. Non fuit mobilis sicut arundo. Greg. Disceam fratres z nos arundinē vento agitātam non esse: solidem.

animū in auras linguarū positū. Ite infle-
xibilis status mentis nostre. Tercio in vi-
te austeritate. Un dicit dñs de idāne. Sz
quid exstis videre hoīem mollibz vestitiū
.i. per curam carnis delitiosam. q. d. nō/ qz
sez iōānes vestimentū habebat de pilis sa-
meloz: et esca eius erat locuste et sil-
vestre: z in deserto manebat. Un subdit:
Ecce q mollibz vestitiū z delitijis vtunt
in domibz regum sūt z nō in deserto. Hy-
stice p molles vestes adulatorios signant.
sicut enīz se adaptat carni: sic adultores
querunt malis complacere. et ad h multi
magnatibz adulant vt in eoz domibz deli-
tijis vtant: sed homines virtutū talia asper-
nant. Un narrat valerius q qdā dixit di-
ogeni olera lauanti. Si tu Dionysio adu-
lari velles: ista non ederes. Qui rēdit. Si
tu ista edere velles: dionysio adulari nol-
les. Et sequit. Hic viridicus veritatē ad-
ministratoz mallens oleribz sustentari q
magnatibz adulari. Sed heu hodie multi
contrariū faciunt.

P Ro tertio. Audistis rē. Notate q de-
siderandus est ille aduent⁹ dñi q ani-
mā sanat z dicat vt alias dixim⁹. Attendi-
te Iura dicunt. Ania est pferenda qbuscū
q rebz. L. d sacrosanctz ecclesiasticz. l. San-
ctus. Et. xij. q. Precipim⁹. qdardenter
desideraret⁹ aduentū alicui⁹ dñi potentis-
simi q suo aduentu veller vobis dare ioca-
lia piosa cū hereditate notabili pinguis-
sima. qdardenter q desiderat⁹ debet⁹ aduen-
tū dñi rē. Ps. Querite dñm z pfirmamini:
qrite facie ei⁹ semp vt vici⁹ veri ei⁹ mi-
nistri sitis et vere dicere possitis. Sic nos
existimet rē.

Dñica. iij. aduent⁹ post meridiē.

Hora est iam
rē. Hic tā querit inter dispen-
satores vt fidelis q inueniat⁹
j. Cor. iij. Hora rē. vt sim⁹ veri fideles
dispensatores q vident⁹ eē pauci. qz hic tā
querit int dispensatores rē. qm vici⁹ multi
sūt dispensatores bonoz dei. Sūt aut tria
necessaria fidei ministro dei.

Puritas scientie
Humilitas obedientie

Sedulitas diligentie.

De primo Ps. Ambulans in via i macu-
lata hic mihi ministrabit. De scdo Psal.
Non habitabit i medio dom⁹ mee q facit
supbiā. De tertio ij. Para. xx. Cū dilige-
tia cuncta facite. Jo. Lok. iij. De qd cūqz
facitis ex anto opamini. Hora rē.

P Ro primo. An somn⁹ pcti sit a volū-
tate efficiēte vel deficientē. Q. ab effi-
ciente. Voluntas nra mag⁹ sufficit ad ma-
lū q ad bonū. sed bonū est a voluntate vt
ab efficiēte. Contra. Aug. in ench. Neq
mo qrat causa male voluntat⁹: nō em ha-
bet causā efficiēte. Rūdet Bonauē. in
ij. dist. xxxij. Absq dubio pctm est a vo-
luntate vt deficientē. Et h. r. l. k. Primo
a voluntate deficientē defectu naturali et
talis est pambulus. Scdo a voluntate de-
ficientē defectu penali annexo culpe. Nun-
q em ē dedecus culpe sine decore iusticie
Tercio a voluntate deficientē defectu cul-
pabili nō tñ alia culpa sed eadē. Unde sic
conceditur eē a voluntate deficientē sicut
act⁹ a substantia agente. Propterea quippe
volūtas se conuertit ad id qd vult et sicut
vult. Et si indebite se conuertit tunc pec-
cat nulla superinducta noua dispositiōe a
prevoluntatē q sit pambula ad culpā quē
admodū ille q stat erect⁹ stat⁹ fr si uelit si-
ne noua dispositiōe supueniente dimit-
tere se cadere. Hec Bon. Pro fundamē-
to. Sic defect⁹ fructuū ex defectu florū: sic
defect⁹ culpe in ope ex defectu bone affecti-
onis in voluntate. Arriget⁹ poeta. Quia
male fructificat que nunq floruit arbor.
Spes qz mellis abijt cum male gramen
obit. Certe rē dicit Seneca ad Lucillum
Pars magna bonitat⁹ ē velle fieri bonum.
Sed querit An pctm rē. Dic rē. vt s. Et
q apparet q pctm pcedit ex defectu volun-
tat⁹ q negligit imperare rōni. vt actu consi-
deraret ea q possent a pctō retrahere. Et
qz hunc posset resistere z nō vult: ideo fr
dei iusticiā veniet tps qn libenter veller re-
sistere tortori sed nō poterit. Ehyf. Ibi n
erit resistendi pñs nec pñe locus: nec de-
fensiois tps. Audite z attendite o pctōres
rē. Nunc euadere potest⁹: sz veniet tps qn
nullaten⁹ poterit⁹. Apo. Tps ampli⁹ non
erit. i. satisfaciēdi/penitēdi/aut merēdi. Fi-
gura Iudic. xvj. Sanfon poterat nō vici⁹

Dominica. III. Aduentus post

a philistim si bene uigilasset cauendo a fraude dalile. s. p. m. o. r. t. s. obdormiuit in gremio dalile. et tunc fortissime spoliatus ē a philisteis capto et ligato. Spūaliter uoluntas rōnalis possit nō cōdescēdere sensu alicui et cauere ab ea et demonibz resistere. s. qm rōnims cōdescēdes sensualitati obdormit et defectū cōfite. rōnis / amittit uim resistēdi et capit a demonibz et ligat sūmibz pctōz. Prouer. v. fūgibz pctōz suorū uimqzqz constringit.

Pro secundo. In pcedenti rē. Nūc dicē dū de secō qd est mysteriū rñsionis. Et rñdens iesus ait illis. Euntēs renūciāte iōāni q audistis rē. Et hāc dñi rñsionem sicut qz questionē possum? tripliciter accipere.

In sensu historico.

In sensu allegorico.

In sensu tropologico.

Primo in sensu historico. qz rñdens iesus ait illis scilz p̄bis et factis. Ite renūciāte iōāni q audistis ab alijs etia. anqz ueniretis: et uidistis ad pceptū meū fieri et uos o me certificemini p cū uel q audistis in p̄dicatione et uidistis in miraculoz opatione. qz cecos illumino et c. Jo. x. Qpā q ego facio ipa testimoniū phibent de me. Est autē notandū q in rñsione dñi cū dī paupes euangelizant idē est acsi diceret p euangelii i/struunt et ad fidez conuertunt. ut impleat illud Esa. lxj. Euangelizare pauperibz misit me. paupibz in qua spiritu: Et sequitur. Et brūs ē q non fuerit scandalizat? in me. i. in hūilitate mea dubitando de diuinitate. Et sic dicit Chrys. Ibi internūcios pcutit q etia scandalizabant in xpo: dubitatio nē goz nō diuulgās. Secōdo in sensu allegorico. qz iesus. i. lex euāgelica uult renūciari iōāni. i. legi veteri. qm q p cā p̄dicta sūp cōpleta sunt i euāgelio. et p̄cordia ē inf vtrāqz legē. iō dicebat dñs Mat. v. Non ueni soluere legē sed adim. Nā tunc cōpletur figura cūpitas adest. O igit q̄secura est salutz uia rē. Tercio in sensu tropologico sūm quē dicim? qz chīs in mentē spūritualit vēmēs aduentū suū manifestat p signa spūalia proportionabilia bis q narrantur i euange. Prīmū ē cognitiōis illustratio. Lecivider. Greg. viij. mōi. Dū grā su pmi respect? illuminat cūtra mentē nre etiā

occulta manifestat ut q se hēt non cogit. hodie se p lumē grē cogitat et uolet. Aug. li. i. p̄f. Irradiasti et coruscasti et fustigasti caritātē meā. Scdm ē dīne iustitiā i/pletio. Claudī ambulant. Pedes aīe sunt affect? Aug. Sic corp? gradit pedibz sic aīa q̄fectibz. Isti pedes sine grā sūt tardī ad bonū siue claudī. Ro. ix. Nō est uolētis neqz current. Miserant? est dei Bēf. sup. Lān. Dicit ut uerbū int? uenit exper? gefacit dormitātē aīaz. Tercū ē culpaz purgatio. Leprosi mundant. i. uiuētēs in turpi p̄cupiscentia carnis. Bern. Luz in timore dei inflāmar? et in affectu mutaris: p̄ntē deū tūc p grām nō dubites. Quar? tū est xbi dei diligens? auditio. Surdi audiunt. Greg. sup. Ezech. Dē? nō solū reqrit aures corpis sed mentis. Quintū ē interioris hōis uiuifica renouatio. Hortui re surgunt Greg. Sic animā habitare in corpore p̄bant sensus vitales corpis: sic grāz habitare in mēte pbat uita p̄uosa et spūalis. Sextū est pauper euāgelizatio. Pauperes euangelizant Bern. Paup̄tas p̄uosa ē meritōz penuria: s. uenire gratia hō se in bonis exercitat operibz p q̄ uirtatur. Ista autē mirabilia spūalia maiora sunt q̄ corpalia. Mat? em ē sūm Aug. iustificare impiū q̄ creare celū et terrā. In p? ē iustificare aīaz in eternū uicturā q̄ suscitare carnē itēz moriturā. Pl? em in aīa ē reformare imaginē dei q̄ in corpore reformare. Tercū autē pōt dici passionis chīs i/ talis p̄tēplatio. Libent? em dī passiōz chīs meditat et loquit aīa in q̄ chīs habitat Et h designat cū dicit. Et brūs ē q nō fuerit scan. in me. sic accipiēdo brūs ē. i. in spe. p̄pter grāz chīs inhabitantē. q nō fuerit scandalizat? in me p̄pter mortē meā. imo magis accēdit ad dulcedinē meā. In cui? figura ascēdens hierosolymā discipul? loq̄bat de passiōe sua futura. ut hī Mat. xx. et Luce xix. Nota exemplū de fratre teutonico magne uite et fame q sic hī in Vitā fratru a puericia p̄sueuerat hīe passionēz chīs in magna reuerētia et amore et singulis diebus ad qnqz chīs vulnera dicebat. Adoramus te chīs et bñdicim? qbi: qz p crucē et vulnera tua redemisti m. dū. Dicēdo qnqz des p̄ nī/chīm rogās ut sibi daret timorē parit et amorē. Hāc at postea sicut ipse

no. raut vifibilr apparuit chris dās sibi d
fingul vulneribz suis bibere mirā dulcedi
nē. q pcepta mūdi dulcedo i amaritudinē
est puerfa illi. Recordatio itaqz dñe e pas
sionis signū ē dñice pñtie. Exod. xx. In oi
loco in q fuerit mēoria nois mei veniā ad
te et benedicā tibi.

P Ro tercio. Audistis zc. Quis ex
pectatis o miser. nō cito expgi
sāmini. Cur nō pparatis domū cordis vñ
dño: vñ auditu: vitā: gressū: atqz mūdi
ciā reparaturo. Notate qm dñe regula iu
ris. Hora sua cuiuslibz ē nociua. ff. de regu
lis iuris. l. In pdenatione. Et extra d ele
ctioe z electi ptate. li. vj. Inter vniuersas.
Audite. Siqz surdus cēt z cecus ac lepro
sus z sciet medicū beniuolū: pectū: poten
tē reparare: qui statim veniret si mander.
Aut si nouerit se peti si tñ nō veniat añ tri
duū forte alibi pficiscet: nec vltra iā habe
ri poterit. An expectaretz diē crastinū ad
ipm petendū: Certe nō. Exponet z notā
do illd Bar. xxiij. Vigilate: nescitis em
qn tps sit. vt vicz sitz fideles dispēatores
chri qz nō ē facile iuvenire. Iō dicit Pau
lus. Hic iā qñ inf dispēatores zc.

Feria. ij. post dñicā. iij. aduentz.

H ora est iam
zc. Vñ aut p minimo est vt
a vob iudicer aut al humano
die sz neqz meipm iudico. Nihil em mlt
pñt: sū: sz nō in h iustificat sū. j. Loz. iij.
Stā sōno pcti surrexerit: tūc securi pote
stis dicere. Vñ aut p minimo ē vt a vo
bis iudicer Bern. Quidit hūani iudici i
certitudo z insufficiētia. Et ponunt tria p
ordinē. Primū ē pdicte dubietatz pposi
tio: cū dñi. Vñ aut p minimo ē zc. i. pay
h auro. aut ab hūano die. i. ab hūana opa
tioe. siue ab hoie qñ ē i die suo. i. i vita pñ
ti qñ tñ videt exteriora. j. Regū. xvj. Ho
mines videt ea q parēt: de? aut ituet cor.
Scdm ē pdicte ppositionis pfirmatio:
cū dñi. sz neqz meipm iudico. i. iudicare ius
ficio. q mltō min? aliū. Petrus putabat se
bene cogitare qñ dicebat Bar. xxvj. Et si
oportuerit me mori tecū: n te negabo. Et
tñ decept? fuit. Sz tñ videt qd dñi. j. Lo.

xj. Si nosmetipsos dñi iudicarem? nō tñqz
zc. Dicedū q dñi iudicio examinati
onīs. hīc aut iudicio diffinitōis. Ter
tiū ē pfirmationis declaratio: cū dñi. Nihil
ē mibi pñt? sū sz nō in h iustificat sū. q. d
Null? Quis delicti pñiam habeo. sz nō pñt
h iustificat sū in oculis dei. qz for? aliqz
pctm occultū habo. Prouer. ij. Quis pot
dicere: mūdū cor meū: pur? sum a pctō.

H ora est zc.
P Ro pmo. An pctm sit a volūtate p/
ter intētiōē vñ fm. Q. pter. Diof.
Nemo opat ad malū aspiciēs. Itē intētiō
ē respectu finis q respectu boni. igit. Co
tra. Qd sit ab agere pter intētiōē ē a ca
su vel a fortuna. Sz malū culpe nō ē a ca
su nec a fortuna. igit. Itē si iudicat hō ma
lus a facto sz ab intētiōē. Rñdet Bon.
in. ij. sen. di. xxxiij. De malo ē loq duplr.
Aut d eo qd est malū: aut d malo sū rō
ne mali. Pmo mō ptingit malū intēderez
tāqz finē sic intēdit aliqz finalit luxuriari.
z tāqz id qd ē ad finē. sic intēdit facere fur
tū vt inde viuatur voluptuose. Si vero intē
tio cōparet ad malū sub rōne mali pōt ēē
duplr. Aut intēdit h facere tāqz malū sim
pliciter z malū sibi. et mō nullus intēdit
malum qz nihil appetit a volūtate nisi sū
rōne boni simplr: aut boni sibi. Aut inten
dit h facere tāqz malū simplr. verūcū tāqz
bonū sibi. z sic aliqñ ptingit fieri p intētiō
nē licz nō ab oibz sz a maliciōsis qbz ppter
corruptionē palati interioris mala sapiūt
vt bona. Hec Bon. Pro fundamento.
Intētiō volūtatz fert i bonū vñ vñ appa
rēs. Vñ dñi Arist. ij. Eth. Intētiō volū
tatz ē respectu boni: sz pñt ppter desideratā
delectationē ptingit deceptio. Et qz dele
ctatio mltos allūit iō frequē ē deceptio.
ppter ea bene dicit Quidius de arte. Ba
gnum opus est mores composuisse suos.
Ad hoc quippe maxime facit intētiō. Sz
questio ē An peccatū zc. Dicn. Qdūqz
dices nulla certe excusatio sed magis ag
grauatio siquis opus peccati facit prop
suam voluptatem. Vñ Apoc. xviij. Quā
tum se glorificauit z in delictis fuit tāqz da
te illi tormentū z luctum. Audite o super
bi et voluptuosi zc. Vultum certe cauē
dum est a delectationibus carnis que ra
tionem sopiunt. Figura. Iudiciū. j. iij.

Feria. II. post dominicā. III.

de Sifara q postq lac huius sibi appositū a
tabel obdormiuit. et tūc tabel infixit cla-
uum p tēpora capitis et tēte affixit: et sic
occidit. Sifara interpretat exclusio gaudiū
et sūit eum q prauas delectatiōes qrit p-
pter q̄s. excludit a vero gaudio. Tabel i/
tēpratiō ascendēs: et sūit dīpholū q nimis
voluit ascendere: et p̄p̄nat lac delectatiōis
carnalis et mūdane p quā hō sopit et occi-
dit. Ideo hū dē ps. p̄p̄ hōminū vscq̄
grauī corde rē.

Pro scō. Supra de prima causa rē.
Nunc de scōa q̄ est nre liberationis
necessitas. Ubi sunt tria cōsiderāda.

Primū necessitatis qualitas.

Secundū op̄inioniis diuersitas

Tertiū recognitiōis securitas

Primū igit est necessitatis qualitas. quia
sicut declarat Tho. in. iiij. parte. q. j. Non
erat simplr et absolute necessariū deū i car-
nari p nra liberatione. sed deī pōt necessa-
riū ad id cōuenienti facienda. Aug. xij.
de trinit. Ostendam nō aliū modū possi-
bile deo defuisse cuius p̄tati oia equaliter
subiacent: sed sanande miserie nre pueni-
entiorē aliū modū nō fuisse. Secundū est
op̄inioniis diuersitas. qz vīz dicunt qdā
q si hō nō peccasset /z fili? dei carnē mor-
talem nō assumpsisset: tñ assumpsisset car-
nem. Tū ppter vniuersi pfectionē q̄ est in
hoc vīz q vltima creaturariū vīz natura
hūana cōiungit pmo pncipio. Tū ppter na-
ture humane capacitātē que nō fuisset mi-
nor secluso pctō q̄ post pctm. Est autē
pax talis vniōis Tum ppter nature hūa-
ne dignitatē que nō est p pctm augmēta-
ta. Tertia autē dignitas ei? est in illa as-
sumptiōe. Dicunt g q si hō nō peccasset
nib? lomin? dei filius incarnat? fuisset et ve-
nisset nō vt redēptor: sed vt glorificator.

Alij autē dicunt oppositū q si hō nō pec-
casset /nunq? dei fili? incarnat? fuisset. Nec
valet qd dictū est de vniuersi pfectionē. q̄a
deus nō includit intra pfectionē vniuersi

Ubi dē Aristo. xj. metaph. q de? sup oēs
vniuersi ordinē ponēdus est. Utraq? op̄i-
nō est p̄babil. Prima est Scoti. Secun-
da Thome. Tertiū est recognitiōis se-
curitas. qz vīz secūp est recognoscere ve-
ritatē eo modo q̄ facta est vīz q dei fili?
incarnat? est et nat? vt boiem p̄ditum redi-

meret. nec cura nobis esse debet inuestiga-
re que fieri potuissent si hō nō peccasset: cū
deus sup hoc nihil reuelauerit: qd tñ me-
re cōtingēter est in volūtate sua. Agam?
ergo gr̄as deo q t̄benigne succurrere vol-
uit hōmi p̄dito. Dicit nāq? Aug. lib. de
p̄bis l. iij. Venit fili? hoīs q̄rere et saluū fa-
cere qd p̄ierat. Si hō nō peccasset /fili? dei
nō venisset. Et idē sup Ioan. Nulla fu-
it causa ch̄s veniendi nisi pctōres saluos
facere. Tolle morbos: tolle vulnera: et
nulla est cā medicine. Et Pau. j. Tim. j.
Ch̄s iesus venit in hunc mūdū pctōres
saluos facere. Ista nob? debet eē cordi in-
p̄ssa. O pfunditas diuine bonitatis. Eci-
dimus in captiuitatē inferni: et de? vt nos
liberaret misit nō angelū: nō arch̄angelū:
sed vni genitū filiū suū. O mysteriū dul-
cissimū et opus amozosissimū Joā. iij. Sic
deus dilexit mūdū vt si. suū vni daret: vt
oēs q̄ cre. in eū nō pere. sed habeat vi. ef.
Ad Greg. cōsideras cū admiratiōe decā-
tabat. Inextimabil dilectio charitatis:
vt seruū redimeres filiū tradidisti. O qn-
tū ex hoc bñficio debem? laudare deum et
ei gr̄as agere. Nā et bruta aialia suos res-
cognoſcunt bñfactores. Legit in historia
hierosolymitana q cū extra mare eēt exer-
citus ch̄tan? miles qdā leonē a casu
ligatū a serpente inuenit: et serpentem oc-
cidens p̄ierate mor? leonē liberauit. Leo
inquā nos ingrat? /seruituti milit? se mā-
cipauit. Ibat em accipe p̄edas p nemora
militi deferens. Quid vltra? Militē ad p-
p̄ia redeunte et nauem intrante: leonē oīd
mittere volente: leo mare ingredit et ma-
gistrū vsq? ad nauem sequit et ibi aliq̄d iu-
detinet. sed tādē deficientib? victualib?: leo i
mare p̄h̄at. Ue igitur nobis rōnalibus et
ingratū nostro liberatori fuerim? Et vere
sicut dē Aug. li. confes. Uere felix effz q̄
posset diuine laudi semp insistere. Et col.
j. B̄as agentes deo rē. qui trāstulit nos
in regnū dilectiōis sue.

Pro tertio articulo. Audist? rē. Cō-
siderate itaq? qm ch̄s tali lege nos
redemit vt ei fideliter seruamus. Si er-
go volumus tante redēptiōis esse par-
ticipes seruemus hanc legem. Nam sicut
dicit. L. de legib. l. leges. Leges ab oīnib?
bus sūt obseruāde. Et extra de constitut?

omnib. c. Canonum. Canonū statuta ab
omnib. custodiant. Nam si quis soluerit p
cum p ciuitate que tributaria erat z ser
ua tali lege q oēs q sibi uoluerint adhere
re libertate utent/ qui uero noluerit in ser
uitute manebit. Quid ualeat solutio presij
his q sibi adherere nolent. Quid p dese
set nobis chm uenisse in carne nisi ueniat
in mentē z ei adherere. Nā ut dicit pau
lus. j. Co. vj. Empri estis pco mag. glo.
z por. deū in cor. vfo. Et tūc secure dicet.
Dibi p minimo ē zc.

Seria. iij. post. iij. dñica aduent?

Hora est iam
zc. Qui aut me iudicat dñs ē.
j. Co. iij. Hora ē ut a sōno sur
gamus. z hanc sententiā piderem. Qui
me iudicat dñs est. Est aut illud iudicium
certissimū qm oia infallibilē uidet iustis/
simū irreuocabilissimū. De pmo Heb. iij.
Dia nuda z apra oculi ei. De scdo Tob.
ij. Dia iudicia tua iusta. De tertio Ma/
lach. iij. Ego dominus z nō mutor

Hora ē iam nos zc.
De pmo. An pctm voluntatē z opis
sint duo uel vñū. Q. plura. Magis
puenit uolūtas cū uoluntate q cū ope ex
teriori. sed uolūtas interior cū alia volun
tate interiori fac duo pctā. i. g. f. Contra. Cū
qis uolūtariū op' nefariūz ppetrat nō sint
duo contemptus s; vnus est: neq; due aucter
siones s; vna. Rñdet Bonauē. in. ij. dist.
xlij. q. uis sint plura ibi opa culpabilia tñ
qz est vna rō deordinādi: nec vnus act' est
culpabilis nisi ppter aliud. iō vñū est pctm.
Cū aut dicit magis puenit uolūtas cū vo
luntate: vey est de puenientia formali sed
nō de puenientia ordinis. qz nō sic est vo
luntas a uolūtate sic exterior opatio ab in
teriori uoluntate. Pro fundamēto. Ler
te pctm siue ope impleat siue uolūtate tñ
torū interimis hoiez. Arrige. Heu dolea
sup hoc q mentē perdis et oīmi brute scis
sensu bestia fact' hō Et pbs. j. politic. Hō
per pctm alienus a lege pessimū est aniali
um. Sed qrit An pctm zc. Dic rñ. Ex q
sequit q pctm zc nō compleat ope in ipso
tñ uoluntatē pferat consistit. Un Augus.

xlij. q. v. Si dñs de' interro gat cor m
num. Audite. Miseri. Si nūc latent v're
voluntates/ andē in diuino iudicio coraz
omnib. patebūt: prauē vīcz pcupiscētie: i/
iudicē: odia zc. Hieron. ad Asellā de fictis
amicis. Ante tribunal chīi stabim' ibi pa
tebit q qscq; mēte uixerit. Figura Apo.
xx. Joānes vld. libros aptos et terra de
dit mortuos suos: z mare dedit mortuos
suos. Expone. Hier. ij. Arguet te ma
licia tua z increpabit te auersio tua.

P Ro scdo z tertio de setā Lucia an?
festū hac die cadit anno pñioris adh
uent' uel alia die q occurrer zc. vi. in lo. f.

Seria. iij. post. iij. dñica aduent?

Hora est iam
zc. Dabit dñs ipe vobis signū
Esa vij. Surgedū est a somno
ut cognoscām' tantū mysteriū de q pbe/
tatu fuerat. Dabit dñs ipe vobis signūz.
Signū inquā declaratiū diuine potētie
diuine sapientie: diuine clemētie. De pmo
Damas. in pncipio tertij. Nihil ē mai' q
deū fieri hoīem. De scdo idē ibidē. Per i/
carnationis mysteriū monstret dei sapien
tia qm sic inuenit difficillimā decentissimā
solutionē. De tertio idē ibidē. Per incar/
nationis mysteriūz monstret dei bonitas
qm nō desperit pñij plasmatis ifirmitatē.
Hora est iā nos zc.

P Ro pmo. An pctm operis addat su
pra pctm uolūtātē. Q. nō. Grauitas
pcti pñstet in qñtitate contempt'. s; qñ vo
luntas oīn' pñstet tūc plena est auersio z
contempt'. Contra. Qui peccat interiori
voluntate solū nō peccat nisi in deū qve
ro peccat exteri' in ope: peccat frequēter i
proximū vt prz i adulterio homicidio zc.
Rñdet Bonauē. in. ij. dist. xlij. Si loqua
mur de uoluntate q non pcedit in opus eo
q plene nō uult: respectu tal' absq; dubio
malicia opis addit. cū em' pñstet pctm i
ope tunc est plenus pñsus. Si pō loqua
mur de uolūtate plene uolente dicendū q
pctm pōt esse maius alio triplr: aut ratiōe
maioris contemptus dei: aut rōne maio
ris delectationis: aut ratione maioris da
mnificationis. Pñio mō opus nihil addit

Feria. v. post. III. dñicam

ad maliciā volūtatꝝ. **S**ed mō addit max
ime q̄rū ad genus pcti carnalis q̄ q̄dem
peccat hō in seipm. Tercio mō p̄tise confi
derat de contemptu sui in pctō / imo etiāz
dānū p̄mī t delectationē peccantꝝ. **H**ec
Bonayē. **P**ro fundamēto. scilicet septius
diximꝝ. **P**riūcipalē cā grāuiorꝝ pcti ē ex p
te voluntatꝝ. Tullꝝ in dīdēroꝝ. In oī revo
luntatē spectari opozter. Et **I**uuenē. Nam
scelus intra positū tacitū / q̄ cogitat vllū fa
cti crimē habet qd si conata pēgit. Sed q̄
rit. An pctm operis zc. Dic it. v. s. **E**t q̄
sequit q̄ si tota rō maliciēz dānificatiōis i
pctō sit ex voluntate / simplꝝ tñ pctus est: qz
p̄iculosus tñ dānosus cū etiā complet oge
Uñ faciliꝝ ēd satisfactio vbi sola ē volū
tas t nō actus vꝝ pꝝz de furto actuali t d
voluntate furandi. Aut de q̄cūqꝝ iniuria
actuali t de voluntate iniuriādī / qm vbi ē
iniuriā actualis requirit restitutio alias n̄
reparat inficiā. De pctis aut q̄ in volūta
te p̄sistunt. pꝝz: qz dicit **B**erhꝝ. Voluptras
habita libentꝝ repetitꝝ. repetita blandit. **E**o
suetudo ligat: rō consopit. Et generalitꝝ h
vez est de pctō q̄cūqꝝ actualitꝝ cōmissio si
frequentꝝ generat habitū. **E**t q̄ difficultꝝ re
surgit hō. **Uñ** **D**alciatꝝ cocus. **D**ēs as /
suetā malo firmꝝ heret et. **F**igura **B**e
nessis. xij. **G**eneri loth qm afflicti erant vi
vere in ciuitate sodomorum nō potuit eos
loth extrahere sed p̄tēnecant ꝑba eiꝝ t vlt
debat eis qm ludēs loq. **I**ō igne t sulphu
re cū alijs p̄curat. Spūaliter pctis affue
ti verba correctionis p̄tēnnūt t terribiles
scpture cōminationes de igne infernali p
illū ignē sulphureū figuratū in ludū p̄runt
tō miserabiliter pereit. **A**poc. xij. **T**imidis
t supbis zc. sequitꝝ: ps illoꝝ erit in stagno
ar. igne t sulphure.

Proscō dicas de angelica salutatio
ne rōne hodierni euāgelij. In q̄ salu-
tione tria sunt p̄uilegia marie vir gints. p̄
uotissima p̄templanda. De his videas in
finimibz sup̄ Aue maria. et accipe qđ vide
bis. Prīmū gratiose p̄fectionis plenitudo
Aue gr̄a plena. Scđm gloriose sociatōis
claritudo Dominus tecum. Tertiū fru-
ctuose p̄fectionis cellitudo B̄ndicta tu i
mulieribz.

Cferia. v. post. iij. dñicā aduent?

Hora est iam
 zc. Politean tps iudicare q.
 ve. z il. ab. rene. et mani. consi.
 cordiu. j. **H**ora est zc. qm veniet
 dñs. Et illuminabit zc. In illis aut pbs
 sunt tñs pñderada.

Primū veniet certitudo. Nolite ante
tps iudicare qd. veniet.

Secūm venient' celsitudo, dñs.

Tertium iudicij claudendo. q. et il. zc. De
pmo Heb. x. Adhuc modicalliquitulu. q.
venturus est veniet z nō tardabit. De se-
cūdo. Apoc. xix. Rex regū z dñs dñantū
Et ps. Iudicabit dñs orbē terre. De ter-
tio. Osee. vij. Iudicia mea q̄si lux egredi-
entur. Salutatio.

¶ Hora est zc.

Pro primo. An malū qđ dicitur somn⁹ spū
tualit⁹ sit in bono sibi opposito. Q, sic
Aug. In p^{ri}is q̄ vana et mala vocantur
deficit regula dialecticor⁹ qđ dicitur nulli res
simul inesse p^{ri}a. Cōtra. Dionys⁹ de di.
no. Malū nō est existens neq; in existenti
bus: sed esse bonū est de genere existentū
Rūdet Bonauē. i ij. dist. cxxij. Tripli
eter in nobis reperit bonū. s. bonū ordina
bile qđ est bonū nature. bonū per qđ ordi
nat⁹. s. virtus vel grā. et bonū fm qđ natu
ra est ordinabile qđ est a grā. et hoc est ha
bilitas media. Intelligendū ē qđ malum
cuius nō opponit⁹ bono nature qđ ipaz sub
stantia nō corrumpit. Illi aut⁹ bonū qđ ē
virtus et gratia simpliciter opponit⁹ et dīre
cte. iō mutuo se expellunt. Na illa habilita
tas habet comparari ad naturā cui⁹ est. et
sic non habet oppositū ad malū. Illa em̄
per est talis nature indifferens est ad bonū
et malū. et sic est subiectū mali. Aut cōpar
at⁹ ad gratiā vel virtutē. et sic habet oppo
situm ad malū. Nam et malus tollit ei res
ctā ordinationē ad virtutē reddit min⁹ et
minus habile. Et hoc modo dicit Aug⁹
malū esse in bono sibi opposito. Verū at
Dionys⁹ di. qđ malū non est in existentib⁹
Intelligendū est fm qđ sunt existentia s; po
tius fm qđ sunt deficientia. Hec Bonauē.
Pro fundamēto. Dicitur in postp^{ri}
ament⁹ bono malū semp esse dīrum. Et
fm eundē ibidē. Q, posita nō se compati

utur in eodē. Vñ etiam de pte et vicio
dicit Horaci^{us} in eplis. Virtus est viciū
fugere. Ad hanc etiā in tione dicit^{ur} Dat^{us}
theus vindocinē in Tob. Spīg^{us} et cri
bulis purgare noualia debet q^{ui} serit vt se
men fructificare queat. Lū g^{rat} An ma
licia rē. Dic rñ. rē. Ex q^{ui} clude vitu^m gra
bile pti^m additionem. qm^{on} priuat hoī^m in dei
gra^{tia} et oī merito qm^{on} Sap. xiiij. Odio ē
deo impi^{us} et impietas ei^{us}. Audite o pctō^m
res rē. et notate qm^{on} malū sit esse odio dei.
Q^{ui} terribile erit impijs cōparere coram
tanto iudice cui^m grām amiserūt p maliciā
suā. Q^{ui} miseri pctōres bonis diuis sic p
uati. Hec em^o hostis antiq^{ue} conditio aiaz
pntib^{us} spoliare. Sic hostis veniens et su
perans aliquā ciuitatē capta pda dirūpit
et reddit eā deinceps inhabilē ad pugnā.
Spūaliter diabolus aiam a pntib^{us} spo
liatā deicit vt ampli^{us} resistere neqat^{ur} et qm^{on}
stabilū inimic^{us} exponit. Figura. liij. Re
gū. xxy. Nabuzardā obrēta ciuitate ieru
salē et ablati ornament^{is} tēpli oēm spurci
ciā induxit in tēplo. Spūaliter diabolus
intrās aiam. Primo extinguit candela
brū luis. i. rōnis. Secō destruit et aufert
altare aureū. i. charitatē. Tercio mensas
ppositionis id est meditatio^m es sacre septu
re. Quarto coronas faciei tēpli. i. testimo
niū bone pscientie. Quinto vasa incensi. i.
deuotionē oionis. Sexto vasa aq^{ue} sacrifici
ij. i. lachrymas compunctio^mis. Septio ve
stes sacerdotales. i. anie innocentiā. His
aut^{em} destruct^{is} remanet aia brutaz et imi
daz cogitationū affectio^m spelunca. Et
post tanta mala ducit pplm^{um} captiuū in ba
bylonē: qz mēoriā/intelligentiā et volūta
tē et oēs sensus pfundit et ligat.

P Ro scōdo. Supra dixim^{us} qm^{on} dñs ve
nit ad liberandū genus hūanū a mise
rijs. Nūc dicendū de hūmōi miseriaz mul
tiplicitate que possunt assignari septem so
lēs antiphonas quib^{us} ecclia petit adue
tum domini.

- Prima ē miseria infatuatio^mis.
- Secda est fuilis pditionis.
- Tercia est hostilis impugnatio^mis
- Quarta tenebrose detentio^mis.
- Quinta menal^{is} excecationis
- Sexta culpallis offensio^mis
- Septima spūalis debilitatio^mis

In hoc igit^{ur} sermone dicendū de trib^{us} pti
mis. **P**rima miseria infatuatio^mis. Ec
cidit em^o hō p pctm^{um} de sapia in insipientiā.
Ps. Hō cū in honore esset nō intellexit cō.
est iu. insi. et si. fa. ē. Apparebat hec infatu
tio qm^{on} oēs ad idolatriā declinabāt/ appa
ret et nunc qm^{on} multi pl^{us} de corpe q^{ui} de aia
curant: plus mūdo q^{ui} de deo. **C**on
tra hanc miseriā venit chrs^{us} vt doctor. **C**o
tra hanc g^{rat} petit ecclia in psona patrū anti
quoz aduentū dñi in carnē. vñ in psona de
uotoz aduentū in mentē vt doceat nos vi
am prudentier^{is}. **S**apia q^{ui} ex o. al. patti.
a si. vsq^{ue} ad fi. fort. sua. qz disponēs oia ve
ni ad docendū nos viā prudētie. Hāc do
cuit dñs Dat. x. Estote prudētes sic ser
pentes. **S**ecda est miseria serilis pditionis.
p pctm^{um} em^o hō factus est fuus diabo
li. j. Pe. ij. A q^{ui} qs supat^{ur} et fu^m ē. **C**on
pissima fuit. **C**ontra hanc miseriā veni^m dñs
vt redēptor. Et vt redēptor qz de pprio
sanguine ptiū soluit. j. **C**o. j. Non corrupi
bilib^{us} auro et or. re. et is: s^{ed} pti. san. agni i
conta. **C**ontra hanc miseriā petit ecclia ad
uentū dñi: d. **A**donat. i. dñe nostri dñā
tor et dux dom^{us} israel q^{ui} moy. i ignē flā. ru.
ap. et ei. i. signa. legem dedisti veni ad redi
mendū nos in bra. exten. **T**ercia est mi
seria hostilis impugnatio^mis. qz p pctm^{um} dia
bolus acceperat pte^m impugnādi hoiez
spūaliter per tentationes: et aliquando
etiā corporaliter p verationes: per pec
catum etiā homo incurrit rebellionē car
nis ad spūitum. Gal. v. Caro concupiscit
aduersus spūitum. Ante aduentum au
tem domini actiores erant huiusmodi im
pugnationes quia non tot nec tanta reme
dia erant ad resistendum. **C**ontra hanc ve
nit christus vt defensor. Psalm. Domīn^{us}
protector vite mee. **C**ontra hanc cantat ec
clesia. **R**adix iesse. Iesse quippe interpre
tatur incendium vel incendens qm^{on} ex m
cendio diuine charitatis processit incarna
tionis beneficium. Et venit domīn^{us} ad in
cendenda corda igne charitatis. Luce. xij.
Ignem veni mittere in terram et quid vo
lo nisi vt accendatur. Ideo et subditur. quē
stas in signum populorum scilicet in signū
ardentis charitatis erga genus humanū
sup^{er} quē p^{er}inebūt reges os suū. i. a blasphe
my pferendis: cognita scilz veritate fidei

Feria. VI. post. III. dominicā

Est. Alii. Reges videbuntur. s. a chro
p dicitur et pūrgēt pncipes. s. ex reuerētia
et adorabūt dñm rē. quē gētes depcābūt
tur sperātes ab eo misericordiam. Veni ad li
berandū nos iā noli tardare. qz vicij ho
stis instanter infestat a q nō possum libe
rari: et hūc vincere nō possum sine te. Sz
si veneris ad nos/victoriā pbtinebimus.
Exēplū de brō Paulo et alijs aplis q p fi
de certātes ptra hostiles impugnationes
victoriā inuenerūt: ipsi etia demonibz im
perando et eos expellēdo. Jō sic dicit Epb.
vi. Cōfortamini in domino et in potentia
virtutis eius.

Pro tertio. Audisti rē. Ule igit vob
q diaboli potius q chim recipit et
eligit. Morate qd lex dicit. Imputandū est
ei q tale elegit nō minoribz. l. cū in cōmo
nito. i. si. Nec pōt pēdi excusatio p igno
rantia. qz si sit ignorantia est affectata. de q
iij. dist. vi. Ignorantia affectata est qn qd
nō vult itelligere vt bñ agas. Morate pa
rabolā de incarcerato dura seruitute detē
to et grauit afflicto: oino ignorante qd de
beat agere Liberato tandē misericorditer
p filiū regis: q etia opūdit ei viā qm teneat
nō de cetero ab inimic capiat. Pensate qn
tū est sibi obligat: et qmiser est facit si eli
git et accipit cōtrariā viā. Qd si fecerit et
capiat ab inimico: cui imputandū est. nōne
sibi et nō alijs. Expone et applica notādo q
mltū recognoscere debem illō Lu. i. U
sitauit nos oīes ex alto. Illuminare his
q in tenebris et in rē. tandem aut ve. Al.
abscon. tene. rē.

Feria. vi. post tertiā dñicā aduentus

Hora est iam
rē. Egrediet virga de radice
iesse: et flos de radice ei. Ecce
det. Esa. ij. Hora ē q rē. qm egressa ē rē.
Ubi nota q chris cōueniēssime dicit flos.
Tū ppter sue puritatē nitore. Tū ppter sue
scitātē odorē. Tū ppter sue ptiatē vigore.
In flore em est ptiatē ad fructū. De pmo
Sap. vij. Cādor luzē eterne et speculū sine
macula. De scdo Eccl. xxiij. Quasi myr
ra electa dedi suauitatē odoris. De ter
tio Jō. xviij. Dedit ei ptiatē oīs carnis.

hora est iam nos rē.
Pro pmo An somn pti sit in bono
rang puru puatio: q nō qz si pec
catū nihil ē: et de punit hoīem p pto q
nihil. q iniuste Cōtra. Jō. i. Sine ipo
factū est nihil. glo. i. pti. Rūder Bo
naue. in ij. di. xxiiij. Valū siue pti pōt
duplt accipi. Uno mō cōcretiue. et sic d
res mala vt actio mala. Et hoc mō est ali
qd in esse nature. Si autē aliqñ dicat res
mala siue etiā pti nō esse: hoc dicit qn
tū ad bñ esse: qd qdē est esse ordinatum.
Alio mō abstractiue. et h modo malū siue
ptm in recto sine ptiatē formali nō est
aliqd sed nihil. qz nō est ens nec bonū sed
puatio boni. Nō em est forma nec habēs
formā. l. pulcritudinē: cum sit deformitas
In obligatō dicit alicui vt oppositi: et alicui
us vt subiecti. Sic em puat bonū qre q
relinqit bonū nature. Sic puat bonū qntū
ad effectū vt tū in subiecto relinqit debitū
Pti aut dicit meritiū pene nō solū rōne p
uatiōis. sed rōne debiti relictī et boni pua
ti. Nec bona. Pro fundamēto. Qd
mur de ptiis. sed meli est ea mortificare
q de eis disputare. Mortificare inq an
teq ipi moriamur. Sene. ad Lucil. Hoc
deniq circa diē mortis ptiatē ante te morian
tur vicia. Nā sic dicit Lēnu? Istud sage
est nō qd an pedes ē mō videre: sed et ea q
futura sunt pspicere. Et qdqd disputatiue
loqmur de vicijs: ad hūc finē ordinari de
bēt vt ea fugiam. Sic rosa ē pulcritud o
rosarij: sic flos chris aie. eius autē ex clusio
deformitas. De malo aut ē qstio An ma
lū rē. Dic rē. vt s. Et q pclude q fugien
dū sit pti qd est deformitas vilis et tur
pitudine in aia. Qd cōfusa erit aia pecca
tri. In iudicio dicit. Hiere. ij. qnulis facta es
nimis. Audite o raptōres et fornicatōres
rē. Qd turpis ē aia viā. Figura Thre.
j. Egressa ē a filia sion oīs decor ei. Tur
pis ē hō cui caput inferi defleceret vsq
q ad pedes. sic aia cui intellectus et volun
tas ad carnalia et mūdāna defleciūt. Etia
sicut turpis est leprosus: sic aia ptiatē
rē sedata. Ad istam filia sion dicit ciuitas
hierlm q erat destructa et depopulata: et ci
ues ei ducti in bābilonē. Ideo puata est
glia et fortitudie et pulcritudie sua. Spū
aliter filia sion est aia rōnal q p pti pua

ur pulcritudine gr̃e et p̃tutū et in babylō
nem ducit. Ideo bñ dī Prouer. xiiij. Si
seros p̃tōres facit p̃ctm.

O Uo alij articuli sicut de euāgelio ho
dierno. s. de visitatiōe Marię ad Be
lisabet. Et de in festo visitatiōis.

Sabbato añ q̃tā dñicam aduentus

Hora est iam

h. rē. Qui tenet nūc teneat do
nec de medio fiat. ij. Thes. ij.
Sibñ a somno surrexerit tenere qd habe
tis. iuxta illd: Quilibet nūc teneat rē.
Ubi tria sunt considerāda.

Prio desiderāde passiōis tētio: q̃ tenet
Secdo continuāde tētionis exhorta
tio: tētio obseruāde exhor (tio: teneat,
atiōis cōditio: donec de medio fiat.

De p̃mo Baruch. iij. Qui tenet eam
p̃ueniet ad vitā. De secdo. j. Thes. v. Qd
bonū est tenere. et Apo. c. iij. Tene qd ha
bes. De tētio Lanf. iij. Tenui eū nec di
mitta. et Prouer. iij. Tene disciplināz ne
dimittas eā: custodi illā qz illa est vita et
na. Salutatio. Hora est itā nos rē.

PRo p̃mo Anmalū sit p se corruptio
boni: q. nō. Aug. xxv. p̃tra Faustū
P̃ctm est factū ṽl dictū ṽl p̃cupitū cōtra
legē dei. qdlibet aut istoz ē positū. Cō
tra. Anf. de p̃cep. virg. et cast. diabol: ex
intentiōe pbat malū esse corruptiōne boni
c. Ideo. Rñdet Sco. in. ij. di. xxv. Pec
catū est corruptio rectitudinis i actu secdo
nō aut boni natural' nec cuiuscūqz habi
tuali. sed nō intelligo de corruptiōe q̃ est
mutatio de nō esse ad esse. potest em̃ p̃ctm
manere post talē mutatiōez iusticie ad esse
ad nō esse. sed intelligo corruptiōne forma
liter. sic p̃uatiō dī forma corruptio sui
habiti. Hoc q̃mō p̃ctm est corruptio re
ctitudinis in actu secdo q̃ opponit illi rectitu
dini vt p̃uatiō habitui. nō qdē rectitudi
ni q̃ inest: qz tūc duo opposita siml' iessent.
nec q̃ p̃t' ifuit tali actui. qz act' nō manet
vt possit alterari ab opposito i oppositū.
sz q̃ deberet iesse. Cū aut dī Aug'. P̃ctm
est dictū rē. dictū factū et p̃cupitū accipit
tanqz matiale. sz dictū et factū vt matiale
remotū. sz p̃cupitū dī matiale p̃rim: q̃ le

gē dī dī. formale. Hec Sco. **P**o fūda
mento. Dñer est certe p̃ctōr q̃ nō p̃side
rat q̃nta bona amittunt et corrumpunt p pec
cati. Uñ p̃ p̃ctōrez dī Arrig. Ergo vide
qd agas: sapiens deliberat anteq̃ faciat:
sic p̃meditare miser. Qd etiā p̃firmat per
illud. ij. phyl. Finis in agibilibz sic p̃ci
piū in speculabilibz. Et certe si p̃ctōr pui
deret qd p̃ p̃ctm corrūpit credo q̃ corrige
ret errorem suū. Itē rectū ille est q̃ dī. Ego
sum via rē. Est aut q̃stio An malū siue
p̃ctm rē. Dīcñ. Ex q̃ appet q̃ sic tenebre
sunt p̃uatiō lucis: ita p̃ctm est p̃uatiō iusti
cie siue rectitudinis in actu. Uñ de ip̃s dī
Prouer. ij. Reliquit iter rectū. Q̃ multi
sunt tales rectitudinē iusticię relinquentes:
raptores: usurarij: fornicatores rē. Sz at
tēdite qm̃ oia tādē rectificabunt. Eccl. ij.
Uidi sub celo i loco iudicij impietate et i lo
co iusticie inq̃tate. et dixi i corde meo: ius
tū et ip̃iū iustificabit dñs. Nūc q̃ vosmet
iustificare: rectificare. als non habitabit dñs
spūalr in vob. qz nō venit nisi vbi ē rectitu
do iusticie. In figura hui' dī Esa. x. et
in euāge. hodierno Luc. ij. Parate viam
dñi: rectas facite semitas ei'. Dis vallis
implebit: et ois mōs et coll' humiliabit: et
p̃ra. in dī. et aspa in vi. pla. et vi. o. ca. sa. dei.
Expone Notādo q̃ via corpāl' reddat dif
ficil' ad ambulādū qm̃ nō est recta sed dī
torta: et p̃p̃ p̃funditate vallū et eleuatiōez
collū et p̃p̃ ip̃i' vie aspiratē. Ut q̃ reddat
via spūal' facil' vt de' ingrediat corda hūa
na: dōbet rectificari p̃ affectū iusticie. et illa
q̃ erat praua. i. distorta p̃ iusticias fieri dī
recta. Debet etiā amoueri dep̃ssio terrene
cupiditatis: et sic vall' implebit. et eleuatiō
mūdane vanitatis: et sic collis humiliabit.
Exēplū de p̃mo in zacheo et mattheo. De
secdo in mūdī p̃ncipibz q̃ colla ch̃zo subie
cerūt. Debet etiā amoueri aspiras siue i
duratio cordiū p̃ mollificationē. et tunc fi
unt aspa in vias planas. Exēplū in paulo
Act. ix. Et his factis videt ois caro et ois
hō cuiuscūqz p̃ditōis sit disposit' salutare
dei. i. ch̃m sibi p̃ntē ad saluādū: quē. f. vi
det in lūine fidei. Sed heu pauci student
sic disponi. Eccl. j. Peruersi difficile cor
rigunt: et stultoz ifinit' est nūer'

PRo secdo. Sup̃ d̃ tribz p̃mis rē Nūc
de alijs q̃tuoze rē **P**rima ē miseria

Babbato post dominicā. III.

tenebris detentiōis. Per pctm em detru-
debat gen⁹ hūanū in carcerē tenebrosū:
oēs etiā qntūcūq; iusti. Ps. Posuerūt me
in lacu inferiori in tenebrosis et in ymbra
mortis. Cōtra hāc miseriam venit chīs vt
eductoz et liberatoz. Zachar. ix. Tu qz in
sanguine testamēti tui emisisti vinctos de
laci. Cōtra hanc cātat egi. Ps. Clauis
dauid (Hūanitas certe chīs chīs fuit ad
apiendū regnū celoz et sceptrū dom⁹ isrl. i.
regia dignitas) q aperis et nemo claudit:
claudis et nemo apit. qz vīz nō est q pos-
sit tue resistere voluntati: veni et educ vīn-
ctos de domo carceris seden. in te. et ymbra
mortis. **S**cda est miseria excecatiōis. et
hec differt a pma. qz pma ē p puatiōez sa-
piētie: hec autē p caligatiōez natural’ intel-
ligētie. Rho. i. Obscuratū est cor insipies
eoz. Per pctm qppe excecātū erat genus
hūanū: qz recessit a sūma luce. Excecātū
etiā erat amore frenoz declinādo ad aua-
ritia Cōtra hāc miseriam venit chīs vt illu-
minatoz. Esa. ix. Ppls q ambulat in tenebris
ma. et c. Illūināuit em chīs mūdū i cogni-
tiōe vitas: oīdēs pbo et exēplo tpalia eē
ptēnēda et celestia appetēda. Cōtra hāc
miseriam petit ecclia ad pū dñi dī. Oīdēs
splēdor lucis etne in quē vīz (vt h. j. pe. j.)
desiderāt angeli pspicere: et sol iusticie il-
luminās. s. creaturas rōnales radijs rectis/
simis eqtatz et iusticie: et causans diē salu-
tis et grē: veni et illūina seden. in te. et ym-
bris. **T**ertia est miseria culpabil’ offen-
siōis. Per pctm em offēdit hō diuinā ma-
iestatē et iurrit ei⁹ inimiciā. Eccl. xij. At-
tissim’ odio hz pctōres. Cōtra hanc venit
chīs vt mediator: saluator: et cōciliatoz.
j. Tim. ij. Un’ ē dei et hoim mediator hō
chīs xpus q dedit seipm in redēptionē p
oibz. Cōtra hāc igit’ petit ecclia aduentū
dñi vt saluet hoim vīdēdo et reconciliādo
hoim cū deo dī. Rex gētū et desiderā-
tus eaz: lapis scq; angular’ qui facit vtrūq;
vñū vīdēdo. s. vtrūq; pplm. iuxta illd Ro.
xij. Vultū vñū corp⁹ sum⁹ i chīs. veni sal-
uo. quē de li. formasti. **Q**uarta est mise-
ria spūal’ debilitatz siue debilitatiōis. Per
pctm em debilitat hō ad bonū. Jo dr ps.
Misere mei dñe qm infirm’ sū. Cōtra hāc
venit chīs vt fortificatoz et cōsolatoz qui
pro cōrobortatiōe nra ppiū corp⁹ dedit in

cibū. Joā. vj. Caro mea vere ē cibū. Con-
tra hāc igit’ petit ecclia aduentū dñi vt no-
biscū sit nos reficiēdo tāq; viaticū nre pe-
grinatiōis nos cōducēdo vsq; ad mōtem
eterne salutis. di. Emanucl. i. nobiscū de-
us: rex et legislē nre. Zaco. iij. Un’ ē legis-
latoz iudex q p dēre pōt et liberare: expe-
ctatio gētū et saluator eaz: veni ad saluā-
dū nos dñe de⁹ nre. **A**lter inquā et nobis
dat⁹ in nre pegrinatiōis sociū: in nre redē-
ptiōis pciū: et in nre refectiōis eduliā qd
reuera fortificatiū est. Exēplum narrat
Cesari⁹ q in ciuitate Remēdi miles qdā
cōsobrinā suā pūbinā hēbat cui tāto con-
glutinā⁹ fuit amore vt nec admonitiōe
nec excoicatiōe nec aliq; humana pēcūdia
veller ab ea separi. tandē tact⁹ infirmitate:
timore mortis vocauit sacerdotē: cui cū la-
chrymis fessus ē. Quē cū sacerdos mo-
neret illā psonā a se amouere: rñdit. Dñe
nō possum. Vilitate itaq; in sua obstinātiōe
pseuerat: sacerdos recessit cum corpore dñi
qd seclū ad cōicādū militē attulerat. Exē-
plū autē de domo: occurrit bñs Bernar-
dus infrogās eū qre infirmū nō cōicasset
Lautaz g̃ intelligēs: ait sacerdoti. Reuer-
tere meū ad infirmū. Cū autē reuersi fuiss/
sent: vir setūs militi tā morituro ca q salu-
tis erat sūasit. Ille autē in oibz obedientiā
pmisit pterq; in tā pēdico casu. Tūc ait vir
scrūs. Nunqd doles qz volūtatē resistē-
di nō habes: Rñdit ille. valde doleo dñe.
Quo audis abbas ait sacerdoti vt corp⁹
dñi daret infirmo. Mira res: statim vt sal-
uator intrauit: salus facta est huic domui.
Ab illa em hora pfecte odire cepit quā il-
licite amauerat. Ait autē: Bñas ago deo q
me libauit: qz mō libenti⁹ diabolū vidēre
q illā. scq; i bōa p fessioe et p tūtiōe migra-
uit ad dñm/ spūal’ fortificat⁹ tali viatico
Nec mirz si ex dñi pntia fortificat aia. qm
vt dr ps. Dñs fortis et potēs zc.

Pro tertio. Ad dñm zc. Vultū g̃ tū-
mere debet ne remaneat in cecita-
te: debilitate et infirmitate vīa: cū habeat
tis medicū tāpotētē et benignū. Rex dīc.
Quē⁹ mortis nō est ipurādus ei q diligēs
fuit. ff. de offi. pñdis. l. illicitas. s. sicut. et
sufficit diligētia hīe quā pōt. xlvij. dist. c.
vi. Vere diligētia maximā adhibuit me-
dic⁹ nre. Done casū iuxta supdicta de icarō

cerato ceco et debili q̄ et regis indignatio/
ne incurrerat: Liberato illuminato et regi re/
cōciliato p̄ benignissimū medicū filiū re/
gis q̄ et illi dedit sirupū fortificatū et p̄/
seruatū: qm̄ ille māsū? erat in regione
egrotatiua et piculosa: q̄ sirupo si voluerit
viti: ab oī morbo et mortis piculo p̄sentabit
O q̄lis sirup⁹. O q̄mabil' medic⁹. Ex/
pone et applica et c. Notando tandē illud
Greg. Seipm̄ iterum qui p̄cepta medi/
ci observare non vult.

Quinta quarta aduentus.

Hora est iam
et c. Gaudete in dño sp̄ Phil.
iij. Surgite a somno vt gau/
deatis in dño. Notandū est aut̄ q̄ triplex
est gaudiū. Extremū: internū: et eternū.
De p̄mo Job. x. Gaudiū hypocrite in/
star pūci. De scdo Esa. lxj. Gaudēs gau/
debo in dño: et exul. anīa mea in deo meo
De tertio Jo. xvj. Gaudium vestrū nemo
tollet a vobis.

Hora est iam et c.

Pro p̄mo. An auersio sit mag⁹ de ra/
tione pcti q̄ p̄uersio: Q̄. nō. qz si sic:
quō p̄nt pctā mō. Alia specie distingui: cū
auersio in oib⁹ sit eiusdē rōnis. Contra.
Carētia rectitudinis in q̄ p̄sistit formalr rō
pcti est inordinatio voluntat⁹ p̄ quā a fine
auertit. Rndet Sco. i. ij. di. xvj. Auersio
a fine ultimo potest intelligi dupl'r: for/
maliter et virtualr. Formalr aut̄ contrarie
vel negative. Contrarie: si voluntas nolit il/
lū finē: et tale nolle est odire. Negative: si
nō velit cū deberet velle: et tale nō velle ē
omittere illud p̄ceptū. Quigēs dñm. v. iij.
tūz et c. Virtualr aut̄ qm̄ aliqd est necessa/
riū ad p̄sequendū finē ultimū: voluntas auer/
sa ab illo p̄ualr a fine auertit. P̄ua auer/
sio. i. formalis finē se ē eiusdē rōnis: nec in/
cludit formalr in q̄libet pctō. Est em̄ odi/
um dei spectale pctm̄. et etiā omīssio illi⁹ p̄/
cepti Diliges dñm deū tuū. est etiā sp̄ale
pctm̄. Scda autē auersio. i. virtualis cōis
est oī pctō mortali. qz i oī tali voluntas iōz/
dinatē se bz respectu alicui⁹ necessarij ad
finē. Vñ est aut̄ illō necessarij: Dico q̄ a
volūtate diuina p̄cipere nō ab alio syllogi

smo practico. Hic em̄ nō oportz q̄rere mo/
ralē phor doctrinā. sed p̄cepta dei in scrip/
tura. Nec Sco. Pro fudamto. Viti/
perāda ē multū pctōis fatustas relinq/
tis bonū infinitū p̄pter sensuales delicias
aut sp̄ales diuitias. imo qd̄ pct⁹ ē ipm̄ deū
p̄sequēz p̄pter breuissimas vanitates. Nā vt
ait Arriger. Iterū toto ch̄is crucifi/
git orbe. Et itez patit̄ dīra flagella deus
vitz p̄pter pctā ip̄oz. Quid igit faciendum
Audi Sene. ad Lu. Vicia sine mō sine fi/
ne p̄sequē. Nā illis qz nec finis ē neqz mo/
dus. Et h̄ vtiqz qz a vero bono auertunt
Sed q̄stio ē An auersio et c. Dic rñ. vt s.
Et q̄ sequit̄ q̄ si relinqs dei p̄cepta a deo
te auertz et ad diabolu currz. tō radē cū di/
abolo in isernū deiciēz. Vñ Eccl. v. Vt
vob ip̄ij qdē et c. In maliciatione erit p̄s
via. et Esa. j. Vt gēti peccatrici. et Mat.
xj. Vt tibi corozaim et c. et Amos. v. Dic
dñs exercitū dñator: in oib⁹ plateis plā/
ctus: et i cūctis q̄ foris sūt dicet ve ye. Fac
inuetiuas. Miseri pctōres recedite a di/
abolo et ad deū cōuertimī. Sagrite ḡ de
cetero ad diuioz mādatorz ipletionē: et sic
p̄fūdet̄ diabolu q̄ vos nitit̄ impedire. Fi/
gura Aue. xj. Cū Seon rex amozreozū
noller filios isrl' p̄mittere transire p̄ fines
vrbū suaz: filij isrl' irati dato plio p̄ regē
obtinuerūt et c. Vnde. Sp̄ualr seon interp̄/
taf elat⁹: et sūt diabolu. Filij isrl' sunt fide/
les volētes ire ad vitā repromissā: q̄ etiā
p̄mittūt nihil velle de reb⁹ diaboli tāgere
Nā in baptismo renūciant opib⁹ sath̄ ane/
quo nō obstante: diabolus cū exercitu ten/
rationū conat̄ eos impedire et detinere ea/
ptiuos. sed tunc ascendere oportet in iasa
qd̄ interpretat̄ mandatū adimpletio: p̄ quā
notat̄ charitas. i. Tim. i. Finis p̄cepti est
charitas. Vbi em̄ p̄sternit̄ diabolu et exer/
citus eius. Cassiodor⁹ sup̄ ps. Charitas ē
mors criminū: vita pugnantium.

Pro scdo. Super euangelio hodiern⁹
no duo sunt consideranda. scz inter/
rogatio ponderanda: et responsio memo/
randa. In hoc sermone de primo dicen/
dum: et de secundo post meridiē. Sicut er/
go habetur in euangelio Joā. j. Dixerūt
iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuiti/
cas vt interrogarent eū. Tu quis es? He/
lias es tu? Propheeta es tu? Et iterum.

Domínica. III. Aduentus post

Quid es vt rñsum dem? hys q miserunt nos. faciat qñq sibi p hac interrogatio/ nem vt pñderet qñq sit iust? an iniustus zc. Et pñque tu quis es quantũ ad tripli cem pñitione.

Primo qñq ad pñitione naturalē

Secũdo qñq ad pñitione legale.

Tertio qñq ad pñitione morale.

Primo qñq ad pñitione naturalē. qñq hō es fragilis. iuxta illud. Est hō res fra gilis res durans tpe paruo. Est hō res si milis flori q crescit in aruo. Cōsidera igit triplē tui pñitione. Primo pñitione cor/ poralis vilitat. Bern. Si diligēt pñide res qd per os: qd per nares: ceterosq cor poris meat⁹ egredit: nunqñ vñl? sterqñlini um inuenisti. Et Greg. home. xij. Quā/ rñsibet auri z argenti monilib⁹ circumdet: qñtissibet pñiosis vestib⁹ induat caro: qd est aliud qñ caro Nolite qñtēdere qd ha beris qd est. Datt. vindicā. in Tob. Sperma pñi? nūc lacus olēs / post ver/ mib⁹ eca in tumulto p q dote supbit homo Scdo pñidera pñitione spūalis dignitat⁹ qd aiaz Aug. Nobilis creatura es aia q ad dei visionē z fructuōne es ordinata. Jo Deut. xij. Aiaz tuā sñlicite fua. et Dat. xvj. Quid pñest hōi si mun. vñl. lu. a. vñl. de. pariat. Tertio pñidera pñitione mise/ rabilis breuitat⁹. Job. xij. Breues dies hois sunt. et Ja. iij. Que est em vñvita. vapor: ē ad modicū parens. et Sen. ad lu cil. Punctū est qd vñvum? z adhuc puncto min⁹. Scdo tu qñ es qñq ad pñitione legale. s. qñ christian⁹ es obligat⁹ ad rñdēdū d lege chñ. Chñian⁹ in quā a chñ. z sic ob ligat⁹ ad imitationē chñ. Aug. lib. d doc. chñiana. Et sacro vñctōis chñiano pñoca bulū descendit: qd pñmē ille frustra sñtē q chñm minime imitat Chñian⁹ in quā z re gnatur⁹ ē cū chñ. z h cōsolatiōis ē. Vñ vere chñian⁹ dñet illud Dat. xxv. Pos sidete regnū. Tertio tu qñ es qñq ad pñitione morale. qñ qñter inclinā? qñter operās z qd intēdes. Est qñ pñiderāda cō/ ditio inclinātiōis/ opatiōis/ et itentiōis. Pñio pñitio iclinātiōis. siue illa iclinatio sit ex cōplexiōe naturalē. siue ex assuefactiō ne. Dat. xij. Videte vosmet ipsos. Scda pñitio opatiōis. Hier. ij. Vide vias tuas z i cō. s. iuto qd feceris. Tertia pñitio itēso/

tiōis qñ qñ ordināda est ad glām dei aliās opatiō nō pñt esse meritoria. Greg. Dñe bonū qd agim⁹ pñ intentionē ad celestia le uem⁹. Eredo si qñ has interrogatiōes fa/ ceret ex corde. Ibi vere hñilitat⁹ causā i/ ueniret: qñ qd hñilitas pñarie est nñe sa/ luti nēcessaria. Bern. Scio neminē absqñ sui cognitiōe saluā. de qñ nñm⁹ nñe salu tis hñilitas orit⁹. Notate exēplū qd narrat Holkor sñp libru Sap. de qdā rege qñ nñ qñ pñisit sibi in alijs vastis sibi mñstrari nñ si de luto fact⁹. Cū aut a qdā familiari in/ terrogaret⁹/ rñdit qñ quis esset rex Sicilie: fuit tñ filius cuiusdā figuli. z vt hñet mēo/ riā gener⁹ sui ne pñter statū regnū supbiret ordinauit qñ sibi in vastis fictilib⁹ seruiretur. Sic z vñusqñq debet pñiderare vñ vñe/ rit. Bern. Cōsidera vñd vñenit z erubescet.

Pro tertio. Audistis zc. Notate qñ solū hñiles exaltādi sñt i glā: hñilitas aut vt dictū est pñenit ex cognitiōe sui. Vñ dete qñ ne respectu pñri stat⁹ sitis vt ceci. Sñnotate qd hñ. xlij. dist. c. vl. Lecus nō est ordinādus: in qñ signat⁹ qñ cecus. i. igno rans pñriā pñitionē nō est ordinand⁹ i or dinib⁹ angeloz. Studeat qñ circavolmet⁹ ipos vt qñles estis. addiscat⁹. Nam sic dñ lex. Semp est bonuz addiscere. ff. de fidei cōmissis. l. j. et. l. apud islanū. Et ibi hñ. Si habere pedē in sepulcro adhuc vellem⁹ ad discere. et Seneca ait. qñ nulla etas sera addiscendū. Studeat qñ qñq vt discat qñ lis est z qualis debet esse. Lauete ne sitis sñes ceco qñ vñdīq⁹ sordidat⁹ scab⁹. Circū datus draconib⁹ nihil videt z iō nō curat. Expone zc. Notādo illud Bern. Multa sciūt z seipos nesciūt.

Post meridiem.

Oratio est iam

Nz. Ite dñco gaudete Phil. iij. Si surrexerit⁹ a sōno: itez dico gaudete. Baruch. v. Gaudētes i dei mēoria. Hui⁹ aut gaudiū triplex ē vñlitas Prima qñ pñ hō sit fortior ad inimicū exa pugnādū. Neemie. viij. Gaudiū dñi ē for titudo nñra. Scda pñ hoc ē promptior ad bonū operandū. Ps. Seruite dñō in leti cia. Tertia pñ hoc ē grātor ad deum

glorificandum. Esa. li. Baudete et laudate filii. Et nota qd pmo dicit: gaudete salutatio. Hora est iam zc.

Pro pmo An origo mali sit a bono increato: sic. Esa. xlv. Ego dñs et nō alter formās lucē z creās tenebras: faciens pacem z creās malū. **Cōtra.** Es factus sp̄ imitaf causam suā. **Rñdet** Rich. in. ij. dist. xxxiij. Malū qd dupliciter accipit. Vel p malo culpe. vel p malo pēne. vel p malo afflictionis vt in animalibus brutis: q nō est culpa nec pena p̄prie loqñdo. qz pena est lesio ad puniendū inflicta. Vel p malo qd nō est pena: nec culpa: nec afflictio: cuiusmodi est rex corruptio cognitione carentiū. Malum q culpe nō est a bono increato. qz iustus iudex non culpatur aliqū p eo qd fecit. p̄pterea malū culpe ex defectu actōis causat. Defectus aut actōis ex aliq defectibilitate agētis: qñs nō est in deo. Malū aut pene afflictionis z corruptionis bene reducit ad bonū increatū sic ad causam. De em in reb creatis intendit bonum cōmune vniuersi: cuius ordo requirit q sint qdam res q deficere possint z interdū deficient. Et sic intendēdo bonū ordinis in vniuerso: ex cōsequēti intendit corruptionē in aliqb reb. Ad ordinēz etiam vniuersi p̄tinet ordo iusticie q requirit vt p̄tōribz infligat pena. Hec Rich. **Pro** fundamento. Tertū est q oē p̄ficiū est a bono primo. Ideo poeta. Proficit absq deo nullus in orbe labor. Et Arist. ij. metaph. Prīmū in vnoqz genere sp̄ est cā posterioz. Sed de malo qñt An origo zc. Dic rñ. Et q p̄clude q̄terribilis erit iudex et nus miser p̄tōribz q p̄tā sua dei creaturā. i. seip̄os interficiunt. Audite qd loq̄tur Judas in canonica Ecce venit dñs in sc̄tis milibz suis facere iudiciū p̄ oēs et arguere oēs impios de opibz impietatz eoz qbus impie egerūt: z p̄ oibz duris q locuti sunt p̄tōres p̄ dñm. Fac inuectiuas. Nec mirz si dñs terribilē vindictā factur⁹ est d̄ p̄tō qd sic ei repugnat z ab eo raturpiter declinat z sepat p̄pter qd tādē p̄ sniaz diffinitūa p̄ficiet in tenebras exteriores: vt h̄z Matt. xxv. Notate. Reo cōuicto solet iudex ferre sniaz q facto mistri mortis solent reū ligatū ducere ad patibulū: et aliqñ portat furta sua p̄cū vlt signum sui cri-

minis ad suā p̄fessionē. Sic in iudicio peccatore p̄tō p̄tēs legitimas: profert dñs sniaz dī. Ite maledicti in ignē eternū quod zc. Audite o miseri zc. **Figura** Apoca. xvij. dixit vn⁹ angelus ioāni. Ge n̄i z ostendā tibi dānationē meretricis magnę. Et vidi mulierē magnā sedē sup he stia coccinea p̄tē nomibz bla. ba. capita septē z cornia decē: q̄ sedet sup aq̄s multas: cū qua fornicati sunt reges terre. Per mulierē intellige amorē sui cū q̄ fornicant p̄tōres. Sp̄ualiter p̄ hanc bestia mōstruosam intellige culpā q mōstruosa res est z aliena ab oī specie boni. Per septē capita nota septē vicia capitalia. Et p̄ decē cornia trāsgressiōes decē p̄ceptoz. Per mulierē intellige naturā humanā cōdenatam suis exigentibz demeritis demonibz socialitā: quā dñs ornauerat dotibz pulcritudinis Bern. Qd erit cū se vident illa miserāda p̄ditio oī solatiōe nudatā in illas tenebras extiores excuti: ab illa brōz ecclesiā p̄petua cōsecratiōe excludi.

Pro scdo. In precedenti sermone zc. Dicendū nūc de mīstione memorāda. Vbi patet tripliciter Joānis humilitas imitanda.

Primo negando.

Secundo affirmando.

Tertio comparando

Primo negando se esse christum: heliā: et p̄phetā. Sic. Hic nob ioānis humilitas cōmēdat: q cū tāte p̄tūz esset vt ch̄s credi p̄tūz: elegit solide subsistere i se: ne humana opinione rapet sup se inaniter. Heu bodie mlti imitant nō ioannē: sed luciferū vt ambitiosi. Et qdaz p̄figurāt antich̄m vt hypocrite simulātes sc̄titatē: ac mendaces z dolosi negātes veritatē. Audite autē a Joāne q nō esset ch̄s: interrogaue Si helias: Et rñdit. Nō sū. Greg. Joānes in spū helias erat. In p̄sona helias n̄ erat. Hoc autem audito: rursus interrogaue: Quia em ne gauerūt eū. Propheta es tu: Quia em ne gauerūt se eē heliā quē añ ch̄m nouerāt eē venturū: q̄rebāt si p̄pha eēt. Ille de q moyses locut⁹ ē Deut. xviij. Prop̄ham suatabit tibi deus de filiis v̄is zc. Et rñdit: Nō. Orige. Joānes em sc̄uit qm ch̄s ille p̄pha eēt. Nō sic faciūt vt ioānes q se de genere: scia: z vita tacat z gl̄iā. Scdo

Feria. II. post dominicā. III

affirmādo. Dixerūt em̄. Et q̄s es: vt rel
spōsum dem? his q̄ misē nos: Quid di
cis de respō: Ait. Ego vox cla. i. p̄f. pa.
vl. d. sic d̄t. Eia. p̄ba. Orige. Dixit ioan/
nes se eē vocē nō clamante: s̄ clamāt in
deserto: ei? .s. q̄ clamabat Siquis sitit veniat
ad me et bibat. Alij qdē p̄be fuerūt vt so
nis: sed iōānes vt vox p̄f. illi d̄ remō/
tis: iste de p̄p̄q̄ ch̄m p̄dicat et idicauit
d̄. Ecce agn̄ dei. Appet aut̄ iōānis hūi
litas ex eo q̄ se vocē dixit. Vox em̄ modi
cē stabilitas est et p̄manētie. q. d. Ego sū
modicu qd v̄ti. Sp̄sal̄ p̄ iōāne intelli
git q̄libet p̄tōr q̄ puenit sp̄alē ch̄i adue
tū. Et p̄tōr dicit vox clamāt in deserto. s. p̄/
sent̄ vite Dirigite viā d̄m o vos p̄tōres
Hec aut̄ v̄t. m̄p̄l est dirigēda. P̄tō tu/
morē sup̄bie de corde amouēdo vt sit viā
plana. Greg. Illi quā nō inueniunt hūilem
veritatē mētē fugit. Secō sp̄nas auaricie
extirpādo. Gre. Profecto diuitie sp̄ne sūt
q̄ cogitationū suarū aculeis mētē p̄gūt.
Tertio lūm luxurie eijcēdo s̄e emūdan/
do. Gal. v. Qui ch̄i sunt carnē suā cruci/
fixerūt cū vicijs et cōcupiscētijs. Tertio
cōpando. s. ad ch̄m. Interrogauerūt em̄
eū dicētes. Quid ḡp̄tizas si tēmon es
ch̄is: neq̄ belias: neq̄ p̄ba: R̄ndit iōā
nes. Ego baptizo i aq̄. s. p̄p̄anue corpora
em̄ ablūdo: ad significādū illū q̄ v̄tur? ē
baptizās i sp̄scō: aias sacrificādo. Iō sub/
dit. Dedit aut̄ vest̄z sterit. s. p̄ns ē inter
vos quē p̄dico: q̄. s. baptizabit in sp̄scō.
ideo baptisim̄ me? solū est vmbra et figu/
ra baptisim̄ sui. Theo. Dedit p̄ph̄seorū
extitit volēs illos p̄iugere deo: s̄ ip̄i nesci
ebāt eū. Sequit̄. Ipse ē q̄ p̄ me v̄tur? ē:
q̄ an̄ me facit? est. Greg. Post me venit q̄
postmōdū nat̄. An̄ aut̄ me facit? ē q̄ mi/
hi plac̄. Sequit̄. Qui n̄ sū ego dign̄ vt
soluā corrigiā calciām̄ ei? Ch̄ys. Intā/
tū est an̄ me vt ego neq̄ i vltimis m̄stro/
rū ei? vocari sum dign̄. Greg. Incarnat̄
d̄ns veniēs q̄i calciat? appuit q̄ in diuita/
te sua mortificā n̄e corruptiōis assūpsit.
Corrigiā igit calciām̄ ei est ligatura my/
sterij. Iōānes ḡ soluere corrigiā calciām̄
ti nō valet. q̄ incarnationis mysteriū nec
ip̄e inuestigare sufficit. Paret igit iōānis
hūilitas. Studeam̄ igit ad ei? exēplū hu
miliari vt mereamur cū eo exaltari. Exē

plū legit. Cū qdā hō diu laboraret i exē/
mis: tandē rap̄ putabat eē mortuū: q̄ p̄
aliq̄d t̄p̄is spaciū reuersus multum flebat.
Introgat̄ q̄re flieret et qd vidisset: di. Ut
di q̄ de? specialr diligit hūiles et magnaz
cōplacentiā habet in opibz eorū. Fleui ḡ p̄
gaud̄: q̄ qd in dei seruitio feci/ torū cum
hūilitate feci q̄re de? multum accepraui.
Sicut em̄ sup̄bia m̄tē ē ois mali: sic hūi
litas fundam̄tū ois boni. Quicūq̄ ḡ vult
saluari debet audire ch̄m d. Mat. xj. V̄i
scite a me q̄ m̄t̄ sum et hūilis corde.

P Ro tertio. Aud. r̄c. Notate ḡ si cū
iōāne vult̄ exaltari/ studeatis cum
iōāne hūiliari. Iura dicunt. De silibz sile
debet eē iudiciū. de electōe. dudū. l. ad. l.
falcidiā. l. vl. Si dixerit vobis sapiens alī
qd/ credendū est: Si tenueris viā hāc al/
tiorē in latere montis absq̄ dubio turpis
corruēs. sic em̄ p̄tingit oibz illac trāsēntibz
Si p̄o tenueris viā hāc bassiorē: secur̄ ice/
des: et i fine multū honorē hēbis. Credo
q̄ viā inferiorē eligeretis r̄c. Expone et c.
Notando illud Bern. Festinemus ad lo
cum tutiorem.

Feria. ij. post q̄rtam d̄n̄icam aduent̄

Hora est iam

H r̄c. Modestia viā nota sit oibz
bus hoibz. Ph̄l. iij. Surga
tis a somno: vt modestia viā no. r̄c. Vbi
sup̄ tria noranda.

Sanctitas cōuersationis.

Claritas exemplationis.

Et puritas intentionis.

De p̄mo. j. De. iij. Estote modesti: hūi/
les: nō reddentes malū p̄ malo. De secō
Lu. xij. Sint lucerne ardētes in manibz
v̄is. De tertio Mat. v. Glideāt opa ve.
bo. et glo. pa. ve. q̄ in cel̄. Greg. Per hoc
qd agimus/ laudes exteri? nō q̄ramus.

Hora est iam r̄c.

P Ro p̄mo. An actio mala p̄ quā sop̄
tur hō sit a deo: nō. Ois actio q̄
est a bona volūtate vt opans p̄ charitatez
est bona. Ois actio q̄ est a deo ē h̄mōi. igit
Cōtra Ois entitas ē a deo. igit. R̄ndet
Bona. in. ij. di. xxxvij. Oportet p̄intelligere
quatuor p̄pones tanq̄ infallibiles. Prima.

De qđ dicitur positioe aliquam est a deo. Scđo. oē qđ dī ordine aliquem inq̄ntum hñōi est a deo. Tertia. nullū defectū inq̄ntū hñōi est a deo. hoc em̄ repuḡt diuie potētie. Quarta. nullū inordinatū inq̄ntum hñōi est a deo. qđ h̄ repugnat diuie sapie. Ad q̄ntū rñdet m̄gr in lra fm̄ dī. rñas op̄iniones q̄ adeo fuerūt magnorū virozū et adeo rōnales q̄ m̄gr nō ausus fuerit dīf finire q̄ eaz maḡ p̄tineat p̄taz. Atq̄ qđ p̄ dīscussione multa dubia ducunt ad manifestatiōē. Nāc cōit tenet q̄ illa op̄inio verior est que dī q̄ oīs actio siue substrata pctō siue n̄m id qđ ē actio/est a deo: nec imerito. oportet em̄ illd̄ ponere si p̄setur em̄nētia diuie potētie et idigētia creature. Qđ em̄ de? ē cā pordinatissima rōne iſtue/entis in causis scđas: nullū est ens q̄ntū/ cūq̄ pūū qđ pcedat a cā creata nisi coope/ rāte diuie potētie. Cū aut̄ dī q̄ oīs actio q̄ est a bona volūtare vt est opans p̄ cha/ ritate/est bona. Hoc est vep̄ de opatione opante q̄ est act? ip̄i? volūtar? vt velle. et sic nō habet instantiaz in deo. qđ velle dei de? est sed n̄ est vera de ope opato q̄ tale sit bonū bonitate cōpleta et meritoria: sed sufficiat q̄ sit bonū bonitate nature: sic opa/ dei sunt bona bonitate nature. Hec Bo/ na. Pro fundamēto. Nō est dubiū quā de? sit causa p̄ncipalis cuiuscūq̄ realitat? Ph̄s li. de caus. Prima cā p̄ iſtuit i eſ/ fectū q̄ q̄cūq̄ cā scđa. nō tñ est cā malicie cū sit sūme bon? Ad qđ trahi p̄ illd̄ bo/ racij. ser. Nil faciet sceleris pia dextra. Cū q̄ q̄nt An actio rē. Dicitū. vt s. Et q̄ p̄clude q̄ solliciti eē debem? n̄am volūta/ tē diuie volūtar? p̄formare q̄ est reglā n̄a Ideo p̄ueniēter orabat Ps. Doce me fa/ cere vo. t. qđ de? m̄ es tu. Nam q̄ncūq̄ ab hac reglā deuiam? i nihilū decim? Jo Ps. in p̄sona pctōis. Ad nihilū redact? sū et nesciui. Audite pctōes et c. Atredite. Nō potest saluari nisi p̄ oia conformetis vos diuie volūtar? suis p̄cept? p̄ oia obe/ diēdo. Figura Ben vii. Noe fecit oia q̄ p̄cepit ei de? et sic saluatus est tpe diluuij. Spūatr Noe est q̄libet ver? obediēs in q̄ requirit de?. et soli tales saluant. Dat. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mādāta.

Pro scđo. Supra dixim? de duab? p̄/ mis causis rē. Hunc de tertia. s. de

n̄e p̄motionis v̄itate. Per aduentū em̄ dñi p̄mouet gē hūanum p̄cipue ad tri/ plex bonum.

Primo ad bonū honoris sublimioris. Scđo ad bonū p̄tū p̄fectioris. Tercio ad bonū salutis et glie amplioris. P̄rio ad bonū honoris sublimioris. Ber. in ser. Si mo dī veniēdi cogito: exaltari/ nē agnosco hūane p̄ditiōis. Mirabilr em̄ exaltata est hūana natura in hoc q̄ sic ē p̄/ sonaliter vnita diuinitati. Jo Leo papa in ser. d̄ nat. dñi. Agnosce o ch̄iane dignita/ tē tuā et diuie p̄sors nature fact? noli i vel/ tere pcti vilitatē tuā degeneri cōuersatiōe redire. Scđo ad bonū p̄tū p̄fectioris qđ maxime declarādū est in trib? p̄tū th?eologicalib? P̄rio q̄ntū ad Adē q̄ mari/ me p̄ h̄ certificat q̄ hō deo loquēti credit. Aug. xj. de ci. di. Ut hō fidet? ambularet ad p̄tātē: ip̄s p̄tās dei fili? hoie affūpto cōstituit atq̄ fādauit fidē. Scđo q̄ntū ad spem q̄ p̄ h̄ noxie roborat. Aug. xij. de trimi. Nihil tō necessariū fuit ad erigendaz spē n̄am q̄ vt demonstraret nob̄ q̄ntū nos diligit de?. Quid aut̄ hui? rei idiciū ma/ nifestū? q̄ q̄ dei fili? n̄e nature dignat? est inire p̄sōiū. Tercio q̄ntū ad charitatem q̄ marie p̄ h̄ roborat. Aug. de rudib? et thezizadis. Que maior causa aduēt? dñi q̄ vt ostenderet dilectionē suā in nob̄. Et postea subdit. Si amare pigeat: saltē re/ damare nō pigeat. j. Jo. i. iij. In hoc appa/ ruit charitas dei qm̄ filiū suū misit in mū/ dū vt vinam? p̄ eū. In h̄ aut̄ est charitas nō q̄m nos dilexerim? deū. sed qm̄ ip̄s p̄/ or dilexit nos. Tercio ad bonū salutis et glie amplioris. Et hoc em̄ plurib? modis b̄tificat hō. p̄ in v̄sione diuinitat? et hūa/ nitat? ch̄i. Nec dubium quā sit beatus/ do magna videre hūanitatē sic deitati cō/ iunctam. Aug. sup̄ illud Joan. Ingredi/ etur et egrediet rē. Joan. i. Propterea de/ us fact? est hō vt totum hominē in se bea/ tificaret. Q̄ miser quos impedit mūdus a contemplatione tante dulcedinis diuī/ noz beneficiorū. Legit q̄ virgo quedam habitu secular? sed vita religiosa valde iel/ iunjs et obsecrationibus vacans: mente sepissime excedebat ita vt celi secreta et re/ gem regnū cum celi ciuib? frequenter videret. In quadam igitur solennitate

Feria. II. post dñicam. III.

epiphanie cū interesse matutinis christū infantē pānis iuolūtū tū p̄sepe postū vidit. Et circa illū thronū aureū ad similitudinē iridis. Eratq; ex utraq; p̄e multitudo angeloz cū adorantiū t̄ oculoz suoz acies in illū ideclinabiliter figentiū. Nec mirū. Ip̄s est em̄ sp̄s formā p̄ si. ho. In quē recte ap̄lo desiderat̄ angeli p̄picere. Bern. Plenū p̄orsus ois hūanitatz videt̄ re hoīem hoīs p̄ditore.

Pro tertio. Audistis rē. Forte gliarū hō p̄ctor dīcedo q̄ dī filī? iā tibi adq̄ fuit hereditatē celestē. Sz nota q̄ lex dī. ff. de addendo reruz dñio. l. res empta ab aliq̄ p̄diū manet penes venditorē in periculo e⁹. Et. xxiij. q. iij. Nabuchodonosor. Glasis ire nūq; daret dñs iteritū si nō sp̄o taneū inueniret̄ hīe hō p̄ctm̄. p̄ q̄d vīez est cā volūtaria in amissioe hereditatis celestis. Forma parabolā siue casum iuxta legē dī re empta quā venditā nōdūz tradidit emptori. iō in piculo venditoris ē. Expone rē. Horādo illud j. Cor. vj. Empti enim estis p̄cio magno. Sz ps. di. Ania mea in manib; meis semp. Si p̄perit in manib; vris ad periculū erit p̄e dānationis. Nā vt habet Matt. xxv. Ibunt impij in sup̄pliciū eternum.

Feria. iij. post. iij. dñicam aduentus

Hora est iam rē. Domin⁹ p̄e est Phil. iij. Quia dñs p̄e ē iō hora est rē. vt eū reuerent̄ suscipiam⁹. Et. ar. p̄e trib; modis. Generaliter. Specialiter. Singulariter. P̄ctio generalit̄ oib; creatur⁹ p̄e ē p̄ cēntiā p̄ntiā t̄ potentia. Act. xviij. In ip̄so em̄ vivim⁹ mouemur t̄ sum⁹. Scdo specialit̄ iustis p̄e ē p̄ grām Apoē. xxi. Ecce tabernaculū dei cū hoib; t̄ habitabit cum eis. Tertio singularit̄ p̄e ē hoib; p̄ hūmitatz assumptionē. ps. Dñs p̄tutū nobiscū rē.

Hora est rē. Pro pmo. An somn⁹ p̄eti formalit̄ dī ci possit priuatio boni nature. Q. sic. Lu. x. Plag; impositis rē. Glosa. P̄ctm̄ vulnerat i naturalib; q̄d nō cōtēp̄t si nihil auferat a p̄fectione nature. Contra si sic

p̄ctā nō differrent specie. qz eēt p̄uatiōes eiusdē boni. Rūdet Sco. in. ij. dis. xxv. re citās pmo opinionē Bonauē. d. i. qz p̄ctm̄ ē p̄uatiō illi⁹ boni in q̄ ē qz illi nocet/ qz fm̄ Aug. li. xij. d. ci. dei. Valū illud bonū corū rūp̄t cui nocet; sz nō nocet nisi illi in q̄ est. Sz h̄ reprobat Sco. qz cū illd bonūz in q̄ est sit finitū/ p̄ ablacionē alicui⁹ finiti boni ab eo aliquātiens facta formalit̄ posset p̄sumi. Ad Arg. at rūdet qz nocet illi in alio n̄ in se ab eo auferendo aliquā p̄fectionē sibi p̄ueniētē. Ad arg. at oīm qz qz vulnerat nullā p̄tē sui amittit sz p̄tinuitas soluit̄. Et p̄ h̄ res dat min⁹ habit⁹ ad op̄atōes suas. Natura igit̄ integra manēs fm̄ Diony. d. di. no. vulnerat qm̄ sit ihabit⁹ ad vsū rectū qd sit p̄ crebriā carentiā rectitudinis actuali. Hec Sco. Pro fundamēto inuērabilia icōmoda veniūt ex p̄cto. iō sūme est fugiē dū Arripe. Virtutē p̄ctē sz viciū fuge: qd sit honestū qre qd vtile: qd turpe fugando fuga. Et Sen. ad Lucil. Proice vicia que cor tuū laniāt qz si aliter extrahi neq̄rēt cor ip̄m cū illis euellēdū erat. Vide q̄ q̄tum inficiūt vicia naturā hūanāz. Sz q̄stio est An p̄ctm̄ formalit̄ rē. Dic rē. vt s. Et qz p̄clude q̄d testā dū sit p̄ctm̄ qd sic naturā ip̄am inhabilitē reddit ad bonū. Qz p̄ctm̄ sustinebūt a iudice sūme opprobriū qz naturā rōnalē a deo sibi datā sic inficiūt Bern. Ele mibi si talētū mibi traditū negligent̄ suauero p̄cioso sanguine agni icōraminari mag; app̄tātū. Audite miseri p̄ctōres qz p̄ctia aliaz inficit̄ iūmo interficit̄/ auertit/ luxuriosi rē. Vere magna fatuitas seipm̄ p̄rio gladio. i. p̄ria volūtate vulnerare deq; bilitare morbidū reddere. Recte figurat̄ p̄ctōr per illū qz desēdebat ab hierlīm i hiericho qz incidit i latrones qz expo. eū t̄ pla. impo. abierūt semiuivuo relicto. Lu. x. Expone rē. Amb. li. de offi. Que pena gūioz qz vulnus p̄ctie. 3gō. li. de sum. bo. Nulla grauior pena qz m̄ala p̄ctiētia.

Pro secundo dicas d̄ sancto Thoma ap̄lo vel alia die quo festum occurret de quo sunt tria contemplanda. Prīmū ē subiectiue obedientiōis promptitudo. Secundūz est charitatiue affectionis magnitudo. Tertium est honorificatiue condescensionis celsitudo. Vide alibi sez in alio volumine. in loco sup̄.

Pro tertio. Audistis rē. Exēplo ita
q̄ bti Thome studeatis dño inhere
reſi vultis inter amicos eius nūerari. Et
nota q̄ lex di. ff. d. inoffi. testa. l. liberi. Qui
cū inimicis meis est: amicus meus non est.
Si ergo estis cū diabolo nō estis amici dī
Et. xxij. q. v. ca. Si apud. Regibz et dñis
egalibus debet fidelitas: multo magis dō.
Attendite: Si rex p̄cipere alicui di. Ser
ui mihi fideliter et veni mecum: ille iret cū
rege aduersario: nōne grauit ille punien
dus esset tanq̄ regis aduersarius. Expo
ne rē. Notādo illud Luc. xij. Inimicos
meos q̄ noluerūt me regnare supra se ad
ducite huc ante me et interficite.

Seria. iij. post. iij. dñicam Aduen.

Hora est iaz

Hz. Nihil solliciti sitis Phil.
iij. Si surgere vultis a so
mmo peccati. Nihil solliciti sitis. s. sollici
tatione supflua mūdanoz: aut sollicitudie
nimis anxia p remissione pctōz. Qui rō
affligi pōt qz dñs ppe est. Tū p mysteriuz
incarnatiōis q̄ ad primū aduentū. Tū p
beneficiū visitatiōis q̄ ad scdm. Tū p
iudiciū retributiōis q̄ ad tertiū. De pmo
Ela. vij. Vocab. nōmē eius emanuel. i.
nobiscū deus. De scdo Matth. vl. Ecce
ego vobiscū sum rē. De tertio: Ecce ego
venio cito et merces mea mecū est rē.

hora est rē.

Pro pmo. An pctm sit formalis pua
tio boni grē. Sic. Per pctm morta
le destruitur gratia. Cōtra. Gra a solo deo
p creationē est et ab eo solo p̄uat: et quā
do destruitur annihilat: qz cuius pductio est
creatio: illi destructio est annihilatio. Re
sponder scōf. in. ij. di. xxxv. Dicunt aliq̄ q
pctm est puatio boni spūalis siue supnatu
ralis vicz grē: sed p primū peccatū toralr
tollitur gra: scdm pctm nō erit pctm: qz
nihil corrūper. Item seq̄retur q̄ oia pctā
mortalia essent eiusdē rōnis in formali ra
tione puatiōis. Ad argumentū aut dico:
q̄ pctm nō p̄t effectiue corrūpe gratia: sed
tm demeritorie: ita q̄ volūtas pus natu
raliter se auertit deus cessz conseruare
grām. Non est igit pctm formalis puatio
grē quā nō ex incōp̄ssibilitate destruit: sed

vt demeritū. **De Scōr.** Pro fundas
mento. Venenū mortiferū est malicia pcti
De q̄ Sene. ad Lucil. Malicia ipa maxi
mā ptē sui veneni bibit. Venenū qd spen
ses hnt in alienā pferūpniciā: sine sua cō
tinēt. nō ē huic sile hoc. hntibz pessimū ē.
Ipe pessimū qm aie mortificatiū. **Da**
vindocm. in 2. ob. Pctm mors ē aie: mors
debita pena pcti: sana vulnera morbz ab
est. Sz de pctō qd est: An sit formalis rē.
Dile rē. Et q̄ pclud q̄tū tere dnt p̄o
res diuinū iudiciū q̄ volūtarie p̄z p̄mittē
tes grām dei p̄diderūt et ei? irā incurrūt.
Dichee. v. Faciā in furore et in indigna
tiōe vltionē tui. **Ro. ij.** Scōz duriciā tuā
et impe. cor: thesaurizas tibi irā in die iu
dicii ire rē. **O** pctōres audite rē. **O** q̄ter
ribile irā dei incurrisse: q̄ anofuz grāz dī
amississe p pctm. **Figura. j.** **2. Sach. j.** Anti
och? intras templū spoliānt illd ornamē
tis suis et diuitijs suis. **Antioch?** scētiuz
paup̄tat? interpretat: et signat pctm qd silet
ad q̄ntam paup̄tatē adducit: et euz intrat
templū cordis spoliāt illd donis grē et me
ritis. **Ber.** Paup̄tas p̄nicioſa ē meritorz
penuria. **Et Apoc. iij.** Hecit? qz rē.

Pro scdo. Supra dixim? de duobz s
mis p̄positis circa aduentū dñi in car
nē rē. Nūc de tertio qd ē veniētis benigni
tas. **De q̄ Ber. in f. de epipha.** Apparue
rat dei potētia in re? creatōe. Aparebat
ei? sapia in eaz gubernatiōe. Benignitas
aut ei? maxie apparuit in hūanitat? assū
ptiōe. In q̄ em magz p̄medare poterat
benignitatē suā q̄ suscipiēdo carnē meaz.
Quid tātope declarēt ei? misericōdiam q̄ q
ipam suscepit. **Miseriā.** Quāto em se mino
rē fecit i hūanitate: tāto maiore se exhibu
it in bōitate. Et q̄nto p me vilior: tāto mi
hi charior ē. **Hāc aut benignitatē trīs p̄o
pue ostēdūt ad p̄ns p̄templāda.**

Primū est naturalis p̄figuratio.

Scdm est figuratiōis sublimatio.

Tertiū est sublimatiōis ordinatio.

In hoc smone dicendū de pmo **Ubi est**

p̄siderāda p̄figuratio siue afflatō triplex

Prima in naturē veritate.

Scda in gñis p̄formitate.

Tertia in passibili q̄litate.

Prima igit p̄figuratio est i nate veritate

Uerā ei hūanitatē assūpsit eiusdē speciei

Feria. III. post. III. dominicā

omni nostra. Athanasius. Perfectus deus perfectus homo ex aia rōnali et hūana carne subsistēs. Mirandū sane qm̄ ut ait Augusti. Deus factus est hō ut homo fieret deus. **S**cda pfiguratio est gñis pformitate. qm̄ fm̄ doctores catholicos pfitemur deū filiū nō tm̄ verā hūanitatē assumpsisse sed etiā de massa nobis pformi. s. de genere Adam. Heb. ij. Qui em̄ scificat et qui scificatur ex vno oēs. **I**tem hoc certe a pparat dei benignitas mira q natura hūana sibi inimica sibi iunxit. fuit tm̄ hūanitas in chriso oīno sine infectōe peti aut cōcupiscētie: sed cum plenitudine gr̄e. Ideo Paul. j. Cor. xv. Factus est p̄mus Adā in aīam vuentē. Nouissim⁹ aut in spm̄ uiificantē. Voluit aut nobis sic se figurare ut se pstitueret tanq̄ exēplar nostr⁹ ad qd̄ possem⁹ securi aspicere. Nā ut dicit Augusti. in qdam fmo. de Hari. dñi. Hō sequēdus nō erat q videri poterat: deus sequēd⁹ erat sed videri nō poterat. ut q exhiberet et qui ab hoīe videret et quē hō sequeretur: deus factus est hō. **I**git vitupabiles et miseri qui diaboli poti⁹ qm̄ ch̄m imitāt. **T**ertia pfiguratio est in passibili gl̄itate. Assumpsit em̄ nede nostra hūana natūram: sed etiā defectus eius penales: nō qdem inducentes ad culpā: ut sunt pñitas ad malū et difficultas ad bonū. Neq̄ etiā defect⁹ penales: cuiusmōi sunt egritudines speciales: hoc em̄ nō erat nobis expediēs sic em̄ se potius inutilem q̄ vtilem reddi differet: sed generales defectus penales: qui vīez respiciūt totā naturā hūanā: sicut famescere: sitire: algeret: cetera hūmōi. Et alia tamē causa fuerunt in ch̄o et in nobis sunt. ut dicit Augusti senten. **I**tem nobis em̄ sunt ex necessitate contracti: sed in chriso voluntarie assumpti ex dispensatione vīez assumptis: pcurrēt siml acceptiōe ip̄ius anime rōnalis que in pmo instāti sue creatiōnis habuit vsum cognitiōis et placuit sibi tali corp̄i. s. passibili vñiri ppter salutē gñis hūani. Considerem⁹ gnos q p e saluari cupim⁹ gl̄iter aīa eius ab instanti sue creatiōis pviderit omnes labores q̄s passus⁹ erat in trīginta annis in hūis vite pegrinatione q in p̄sep̄io: in frigore et paup̄tate nascere: et in desertis egypti cū matre paup̄cula pegrinaturus esset: et sic

de alijs. et hec om̄ia benignissime accepit pro salute nra. **O** pelagus amoris seu ch̄i: **O** fornax succenta charitatis. Ab instanti certe pceptiōis semp̄ habuit p nobis mortē in corde. Quomō g tanto redē proij debitas agemus gr̄as qui nō nisi ex amore tāstupendo p nobis in carne operari dignat⁹ est. Amor fecit eū lachrymari: amor fecit eū peregrinari: amor fecit eū vulnerari siue vulnera ppeti: amor fecit eū in cruce mori. **O** aīa insignita di imagine dilige eū a quo tantū dilecta es: qui defectus penales sic p nobis assumpti. Et hoc ppter tria ut tangit Tho. in .iij. par. q. xij. Primo ppter precii nostre salutis: quia posuerat nos redimere sanguine suo. Secūdo ppter fulcimentū nre fragilitat⁹. s. ad pfirmatōz nre fidi ad credēdū vīez p̄tate nate assūpte. Tercō ppter exēplū p̄tutis. In hoc em̄ dedit nob exēplū tolerāde penalar⁹. j. Pe. iij. Ch̄o i carne pass⁹ et vos eadē cogitatōe armamini. **I**tem q̄pe tpales p̄as timere nō debem⁹: ex eo q d̄s eas ip̄e i forma nra p̄tulit. Ecce plū de martyrib⁹ d q̄ carat eccl̄ia: Hi p te furias atz ferocia calcasit hoīm zc. j. Petri. iij. Eōcātes ch̄i passiōib⁹ gaudere ut in reuelatiōe gl̄ie ei⁹ gaudeat⁹ exultātes. **P**ro tertio audistis. **M**iseri p̄ctōres si dei fili⁹ sic se voluit vob pfigurare: cur nō exp̄giscim⁹ ad ip̄z imitādum. **Q**uod si facere voluerit: nullaten⁹ erit vob r̄sidentia de p̄misso gr̄e et gl̄ie. Nā dicūt aīa: Bñficia large sunt interpretād. de p. si. Qm̄. De donatiōib⁹. Lū dilecti. z. ff. de p̄sti. p̄ncipiū. l. vi. Audite Si vellet recacape tunicā alicui⁹ vrm paup̄erē: vilē et turpē et vob afferret suā tunicā sericiā nob̄ b̄lissimā gēmis ornatā zc. et sciret qm̄ oī nō est ei⁹ b̄nplacitū: an recusaret⁹. **E**redo q nō. **I**mo cū oī diligēta ad h̄ festinaret⁹. **I**git miseri cur nō surgit⁹ a sōno: cur nō exuit arma diaboli: cur nō accipit⁹ tunicā aureā. s. gr̄e et charitat⁹ quā fili⁹ dei vram vilē hūanitatē induēs vob obrulit. **V**os igit q i puluere est⁹ exp̄giscim⁹ et laudate. **E**cce dñs v̄itcū vnguēt⁹: v̄it cū gl̄ia: neq̄ ei sine salute v̄it ier⁹ neq̄ xps sine vñctiōe: neq̄ sine gl̄ia v̄it ip̄e fili⁹ dei. **S**ic dem̄ ip̄e est salus: ip̄e vñctio: ip̄e gl̄ia.

seria. v. post. iij. dñicam Aduent?

Hora est iaz

Hora est iaz. In omi orōne z obsecratione cū grātūactione peti-
tiones vñe iudicāt apud deū. Phil. iij. Hora est iam nos de somno surgere vt in
oi orōne zc. Dicunt aut petitiōes rez de
terminataz postulatiōes. Et ad hoc q a/
pud deū innotescāt tria requirūt q tan/
guntur in verbis p̄dictis

Primū est spiritualis affectio: In omi
oratione.

Scđm est sacre rei inuocatio siue adiu-
ratio: In obsecratione.

Tertū est grāactio. s. de p̄teritis bñfi-
cijs: et grāactio. De p̄mo. j. Cor. x/
iij. Diabo spū orabo z mere. De scđo. ij.
Nach. viij. Facta obsecratio de misericor-
diter deū postulabāt vt in finē seruis re/
cōciliaret. De tertio. j. Tim. iij. In oibus
grās agite.

Hora est zc.

Pro p̄mo An p somnū peti ptingat
formali auferrī habilitatē nature ad
bonū. N. sic. qz data q̄ntacūqz q̄ntitatē
nita si ptingat eā diminiuit: ptingit etiam
eā tande rotaliē formalit p̄sumi. Contra
De nemine desperandū est in via: q̄ntū
cūqz peccet: habilitatē habet bene faciēdi

Responder Bonuentu. in. ij. dist. xxxv.

Abseqz dubio p culpam nō cōtingit omni/
no p̄uari habilitatē voluntatē ad bonū: si
cut ne potest voluntas peccādo desinere
esse. Qualiter aut p peccatū p̄tinue minui-
tur h̄mōi habilitas z nunqz consumitur:
hec videt esse ratio: qz elōgabilis est a re/
ctitudīne in infinitū: sicut linea curua pōt
in infinitū plōngari siue elōgari a rectitū-
dine. Salū em corūpit inclinatioez siue
habilitatē illā p elōgatiōē a bono sic d̄t
Aug. Nō ei corūpit eā qm id qd est ali/
quā ei? partē auferēdo: sed reddēdo aiaz
mīn? idoneā ad bonū z p̄nōrez ad malū.
Planū est at q nūqz est aliqz ita indign?
grā qn adhuc possit eē indignior: z tū nī/
hilomin? est susceptibil grē. Hec Bona.

Pro fundamēto. Nō pōt p p̄ctm h fieri
qn maneat hūana: ia rōnal z ex nafa sua
habilitatē bñs ad remurmurādū z malū

z ad bonū agēdū. Tū Arist. j. eth. Rō q
depcat ad optia. Et Persi. Cur mihi nō
liceat iussit qdēqz volūtas stat z rō z sed
creta garrit i aurē ne liceat facere id qd vt
ciabit agēdo. Publica lex hoīm nafaqz cō-
gnet h fas. Tū q̄ qrit: An p p̄ctm ptingat
zc. Dic m. vt s. Et q̄ p̄clude q̄timēduz ē
p̄ctōibz corā i dice eterno p̄pere q̄ dedē
naturā rōnalē de se ad bonū tendēre quaz
ex p̄uis opibz n̄ris facim? ad malū magz
magisqz p̄cluent: P̄sate o mihi qm vt d̄t
Pau. ij. Cor. v. Des nos māifestari oz an
tribūal xpi vt reci. vn? q̄s. put ges. i cor. su.
siue bonū zc. Audite auari: lubrici: inu/
diōsi zc. Q̄s grauis p̄fusio malis q̄ sic na-
turā hūanā vilificauerit quā tñ dei fili? tā/
excellēt bonoificare voluit. Exerte ista
vilificatio nature hūane p quā sic ibabil
reddit ad bonū: qd est aliē q̄ qdā assilatō
ad diaboli. Fig. j. Nach. j. Antiochus
edificauit abominandū idoli s̄r altare dei.
Spūalr: p̄ctm idoli diaboli Idoli inqz
p̄lus abominādū. Iō p̄s. Iniquitatē odio
habui z abominat? sum. Et Ezech. xvj.
Abominationē feci de. r.

Pro scđo. In p̄ced. f. dictū ē de nafali
p̄figūre zc. h de p̄figūis sublimati-
ōne. Assūmēdo ei naturā hūanā sublima-
uit eā p grē plēitudinē z ois scie z sapie p
fectionē vt sic fieret xps hō caput tot? ec-
clesie tā militāz qz triūphāz. Vbi notā/
dū f̄z Aug. li. de p̄a relig. c. xxiij. q̄ triplex
est gratia in ch̄o.

Prima est grā psonalis vnionis
Scđa est grā singlaris p̄fectionis
Tertia est grā capital trāsfusiōis.
Prima est psonal vnionis f̄z quā nafa illa
vnita ē deitati. Aug. s̄r Jo. In rebz p rpa-
oz illa sūma ē grā q hō vnit? ē dō i vni/
tate p̄sone: z hec ē grā inq̄mte libalitatē.
Aug. i omel. xxvij. Susceptiōz illā hūanā
taz nlla merita p̄cesserūt: f̄z ab illa cūcta
merita p̄cesserūt z iceperūt. Scđa ē grā sin-
gularis p̄fectionis q̄ aia ch̄i ē repleta. Col.
j. In ipō pplacuit oēs inhabitare plēitudi-
ē. Aug. li. d̄ p̄a reli. c. xxxvij. Torū ch̄is
ab istati sue p̄ceptiōis accepit q̄qd ad rōz
grē potuerat p̄tinere Tertia d̄: grā capi-
tal trāsfusiōis siue infusiōis iōtā ab illo re-
dūdat grā i alios: sic odor a flore absqz sui
diminutiōe. Jo. j. De plēitū. e? oēs acce. vñ

Feria. V. post. III. dñicam

nō est alia realit̃ gr̃a p̃sonalis p̃fectiōis in
ch̃o z gr̃a capitis. Sc̃m̃t h̃ac gr̃a z dñ
caput oīm bonoz. Nā sic a capite dirigit̃
virtus motiua z gubernatiua ad alia mē
bra sic a ch̃o dirigit̃ tota gr̃a iustoz qua
mouent̃ z dirigit̃ ad bona opa. Jo. dñ
eph. j. Ip̃m dedit caput sup̃ oēm ecclesiā
q̃ est corp⁹ ip̃ius. Et col. j. Ip̃e est caput
omnis eccle. Sūt ergo oēs iusti membra
ch̃i p̃fecte quidē p̃ gl̃iaz minus aut̃ p̃fe
cte p̃ gr̃am z adhuc imp̃fecti p̃ solā fidē
Nec solū est eoz caput quo ad aīam sed
etiā quo ad corpus qd̃ etiā dñ mēbz ch̃i
j. Cor. vj. Refectis qz corpora vestra mē
bra sūt ch̃i. Uñ dñ glo. Ch̃is caput est.
nō solū aīarū: s; etiā corporū q̃ in gl̃iosa
resurrect̃e p̃fectionē suā hēbūt: qz sicut
dñ Phil. ij. Reformabit corp⁹ hūilitatis
nostre cōfigurātū corpori claritatis sue.
O infelix mūdanoz p̃ditio qui pot⁹ vo
lunt fieri membra diaboli q̃ ch̃i. O q̃ bea
tus popul⁹ cuius dñs iesus caput est. O
miserabilis societas cui diabol⁹ p̃est.
P̃est inq̃ nō in ordinē: s; in errore: non
in gaudio sed in merore: nō in bono: s; in
malo. Studeam⁹ igitur fieri membra non
diaboli: s; ch̃i q̃ caput est oīm iustoz z ne
cū hoīm s; etiā angeloz. Uñ eph. j. Eō
stituit eū. s; ch̃m de⁹ pat̃ ad dexteram
suā in celestib⁹ sup̃ oēm principatū z pote
statē: z virtutē: z dñationē: z omne nomē
qd̃ noīatur nō solū in hoc sēlo sed etiā in
futuro. Et col. ij. Caput est oīs p̃ncipat⁹
et p̃tatis Uñ angeli ab eo accipiūt illu
strationē veritatis z honorē ac dulcedinē
iocūditatis. Uñ j. pe. j. In quē desiderāt
angeli p̃spicere. O igit̃ q̃ fatui q̃ a ch̃o
recedūt mūdo adherētes q̃ sic sūt mem
bra diaboli q̃ princeps est mūdi hui⁹: vt
h̃ Jo. xij. Attēdite. Valign⁹ est mūd⁹
Ostēdit placitū vultū s; finis est amar⁹.
p̃dior certe est mūdus. Notate exēplum
Erat quidā nobilis in austria totus mun
do dedit⁹ quadā nocte solus añ castrū in
virgultū pulcrū de floribus vt melius de
mūdi pōpa po s; cogitare descendit: qd̃
igit̃ dñā sup̃ hūanā estimatiōē formosa
se ei p̃ntauit dicens. Ecce assum quā tāto
amore dilexisti. Ille gaudēs eam p̃spexit
Et illa ait. Sicut me ante vidisti ita re
tro intuearis. Vidit itaq; eam in dorso

plenam vermib⁹ putredine z fetore. Et
illa. Ego (ait) sum gl̃ia mūdi. Et sic ima
go disparuit: z nobilis ille de cetero mun
di gl̃iaz p̃repsit. Et Jo. ij. Mundus trā
it z concupiscentia eius.

P Ro tertio. Audistis zc. Notate q
ch̃is solūmō p̃ mēbris suis venit: id
studeatis mēbra eius fieri. h̃r em̃ de p̃nā.
vif. j. Omnis qui nō diligit solūmō bea
tudo mēbris ch̃i paratur. Nec suffi
cit ad h̃ q̃ aliq̃s sit mēbz ch̃i q̃ receperit
characterē baptismalē z vocetur christia
nus nisi fidem ch̃o custodiat quā promi
sit. Nāz sicut p̃z l. ff. de re. iur. l. Eōtract⁹.
Eōtract⁹ ex cōuentōe seu mutua p̃missio
ne legē accipiunt. Nec dubitetis. Vultū
ch̃i: isto displicet q̃ in eius exercitu sint tor
pidores s; in eccle. gerentes arma vicz
z insignib⁹ aduersarij. Audite: quis in exer
citu regis p̃sumeret gerere arma aduer
sarij: certe nemo. Vultū igit̃ magis ti
mendū est zc. iuxta qd̃ h̃r math. x. Eū tū
mete q̃ potest aīam z corpus perdere in
gehennam.

Feria. vj. post liij. dñicam aduētus.

Hora est iā
zc. Pat̃ dñi q̃ exuperat oēm
sensum ci. cor. z intelli. ve.
Phil. liij. Surgatis a somno vt pax dei
zc. Notā iā est aut̃ triplex pax q̃ dicit̃ pōt
pax dei. s; interna: frat̃na: z sup̃na. De p̃ia
Heb. xij. Pacē seq̃mini: z sc̃timoniā sine
q̃ nemo videbit deū. De sc̃da. Eph. liij.
Solliciti suare vnitatē sp̃s in vinclo pa
cis. De tertia. Esa. xxxij. Sedebit ppl̃s
me⁹ in pul. pacis.

Hora est iā. zc.
P Ro p̃mo An p̃cti somn⁹ ex eo q̃ cor
rūpit bonū z trahit bono increato. Ṽ sic
p̃ctm facit hoīem. Ṽo rebellē z p̃trariū.
Cōtra oī potētī nihil sp̃ugnare p̃t. Rūdet
bonū. in. ij. dñ. xxxvj. Vāly p̃trariū bono
pōt intelligi dupl̃r: Aut in se z fm̃ formā:
z sic cū sūmū bonū sit bonū p̃ essentiā oī
no nihil ē ei p̃trariū. Aut in suo effectu et
opatiōe. Et sic qd̃amō pōt p̃trariū z qd̃
dāmō nō. Nāz duplici. Er pōt aliq̃d alicui
repugnare in effectu. Aut ex parte virtutis

ris ipi? et sic nihil pōt deo repugnare i suo
ope qm̄ dī p̄tus oiporētia est. Aut ex pte
idoneitatī ipius suscipiēt. Et hoc duplī
pōt intelligi. Aut simplr et vniuersalr: aut
in pte. Primo mō nihil pōt deo p̄iari in
ope suo: qm̄ talis et tant⁹ est ordo vniuer/
sitatī quē ei p̄dītor dedit vt nullo malo
p̄turbari possit fm̄ q in plibus locis vult
Aug. Scdō mō pōt aliqd repugnare dō
in effectu suo: q p malū p̄tingit aliquem
dei effectū reddi min⁹ habile ad suscepiēz
diuine influētiet ad obtentū p̄fectōis et bri
tudinis ad quā ordinat de p̄maria sui cō/
ditione. Qm̄ igit p̄ctm̄ facit hoīem rebel/
lē et p̄rium deo: itō hoc mō potissime con
trariat deo. Hoc Bonauē. Pro funda
mēto. Proprie loquēdo Nihil pōt esse p̄ri
um deo. Nā fm̄ p̄bm̄ Unū p̄rariū ē cor
ruptiū alteri⁹ inq̄ntum agūt et patiunt
i inuicē. Sed certū est q p̄ctm̄ reddit ho
minē sordidū et abominabilē corā deo. Q
miseri q in tali feditate iacēt. Contra q̄s
Alan⁹ in p̄erbij. Sus de sordē saltem
dū colligit escas: Cur nunq̄ surgit sordē
volūt⁹ hō. Sed q̄stio est: An illa sordē
p̄cti sit p̄ria deo. Dic rñ. vt s. Et q̄ p̄clud
q̄terribiles vindictā faciet de⁹ de fetidis
p̄ctōibz sibi rebellibz et p̄rijs. Lerte sicut
dicit p̄s. Tūc loq̄tur ad eos in ira sua: et
in fu. suo p̄tur. eos. Audite o p̄ctōres rē.
Q̄cōfusiōis eijcet eos di. illō p̄re ma
ledicti rē. q. di. Nō possūz vos videre p̄p̄
feditatē vram p̄pter quā indigni estis cō/
sortio dei et angeloz. Figura. Leui. xij.
Lep. sūz et imund⁹ egrediebā extra castrā
filioz isrl. Spūaliter: leprosus est p̄ctōz q̄
tandē eijcet extra societate brōz. Datt.
xij. Exibūt an. et se. ma. de me. iū.

Pro scdō. Supra de naturali p̄figu/
ratioe et de p̄figuratioe sublimatioe
hic de sublimatioe ordinatioe. Vbi cō
siderandum quomō incarnationis myste/
rium in q̄ tāexcellētē sublimauit de⁹ nat
turā humanā ordinatū est ad satisfaciē/
dum p̄ genere humano i quo apparet ma
xima christi benignitas. Leo papa ser. de
Nati. dñi. Suscipit a virtute infirmitas;
a maiestate mortalitas: vt quod n̄ris re/
medijs cōgruebat vnus atq̄ idē dei et ho
minū mediator: nō posset ex vno et re/
surgere ex alio. Et circa hāc satisfactioē

Notāde sunt tres p̄clusiones.

Prima cōsequitatis.

Secūda possibilitatis.

Tertia copiositatis.

Prima est p̄ctio p̄gruitatis. s. q mag⁹ cō
gruū fuerit gen⁹ huanū repari p̄ via satis
factiois q̄ p aliū modū. Nā sicut d. Bo
nauē. in. ij. di. xx. An h magis seruat ordo
iusticie. Congruū em̄ erat iusticiā currere
cū miscōia. iustia illō p̄s. Miscōia et p̄itas
obutauerūt sibi. De cui⁹ q̄ deus satisfā
ctioz exigeret. p iniuria sibi facta. Etsi hō
nō posset tunc miscōia diuina subueniret
dando mediatorē q̄ p eo satisfaceret in q̄
nos plus astringit ad honorē et laudē dei
in hoc q̄ vnigenitū dedit redēptorē q̄ si
p̄ctm̄ sine satisfactioe dimississet. Scdā ē
p̄clusio possibilitatis: vitz q̄ nulla pura cre
tura potuit p hoīe satisfācere: s. sol⁹ xps.
p̄batur. Dis creatura qcquid p̄t dē debz
Ihō nō habz vñ possit p alio satisfācere:
maxime satisfactioe tali. q̄ rē. Itē nō fuit
ser hō p̄fecte repat⁹ nisi restitueret ad di
gnitate illam quā habitur⁹ erat an p̄ctm̄.
sed si p angelū aut creaturā aliā reparet:
nō posset restitui ad illā dignitate: qm̄ si n̄
peccasset. esset eq̄lis angelis dei in celis: et
idē nobis p̄mittit pōt repationē et resu
rectionē. Lu. xx. Erūt sicut angeli dei i ce
lo. Si aut reparetur p angelū: angel⁹ per
p̄is esset hoīs dñs: vt dī An̄. Quēcūq̄
alia p̄sona hominem a morte redimeret:
ei⁹ seru⁹ idē hō recte iudicaret. Q̄ autēz
ch̄s p̄digne satisfācere potuerit declarat
An̄. Sic em̄ satisfāciat deus q̄ pōt: et hō
qui debet. Mens igit humana curiosis
inquisitionibz dimissis satisfactori ch̄o gra
tias agat. Ite em̄ vt dicit. j. Jo. ij. est p̄/
pitatio p̄ctis nostris: nō p nostris tm̄:
s. p totū mūdū. Tercia est p̄clusio copio
sitatī. Sicut em̄ dicit p̄s. Copiosa apud
eū redēptio. cuius tñ efficacia solū ad eos
se extēdit qui ch̄o incorporant p̄fidē et cha
ritate. Nō dormiāt q̄ p̄ctōres: hora ei est
iam nos de somno surgere rē. Currām⁹
om̄es ad eum qui oēs vocat di. Dattb.
xj. Venite ad me om̄es qui labo. rē. De
p̄hensibilis multoz pigricia. Aperta est
vena clemētie ch̄i et p̄ctōres nō curant.
Heu q̄ multa miseria animaz descendēz
tūm in infernū que si vellent merito ch̄i

facillime posset saluari. **Q**uamulti retrahuntur a christi sequela propter tria. Primo propter fidem dubiam: qui quod nihil credunt nisi quod hic videtur: hoc Gregorius in iiii. dialog. exemplo valde notando quincit. Si calu mulier in fouea obscura parit et ibi filium educet usque ad annos discretiois et postmodum ei dicat quod super eos est celum: sol: luna: stelle: plantae: edificia: omnes: maria et humus: non: fatum esset ille si non crederet diceret. Non credo quod ea non videret. Et si non credit de futura vita. Secundo propter humanam vel recundiam. Verecundant enim fieri humiles: et metum malorum derisiones quod sepe numero derident eos qui bene facere student. Iuxta illud Proverbia. xxix. Detestantur stulti illos qui recta sunt via: Et Proverbia. xxiij. Ambulans recto itinere et timens deum: despiciet ab eo qui infami gradit via. Sed reuera deridentur sunt illi qui diabolum in christum imitantur. Tercio propter spem deceptoria quam diu sperant vivere. Hieronymus ad hiesuchiaz. Nemo est fractus viribus ac tunc decepte senectutis ut non se putet annu adhuc superstiturum esse. Unde surrepit obliuio conditiois sue. **Q**uamulti in hoc fallunt. Nota exemplum quod habet Lu. xij. d. vultis dicere. Via mea mitra bona habes re. in an. plu. r. Cui dicitur est: Stulte hac nocte reperet aia tua quam aut parasti cui? erunt: Ergo scilicet in gaudium videnda vite? vanitate: labilitate: et instabilitate. Et excitamini ad christum imitandum qui ad hoc venit in mundum ut se quatur ipse. Unde ipse dicit Jo. viij. Qui sequitur me non ambulat in tenebris.

Pro tertio. Audistis r. Videat quod quanto amore vos dilectus dominus et quanto amore debet eum diligere et mandatis eius obedire: medum ex timore pene: sed potius ex amore. Unde dicit regla iuris. Et sunt verba Augustini de re. iij. ca. Qui ex timore. Qui ex timore facit preceptum: aliter facit quod debet: et ideo iam non omnia facit. Dicit autem lex: quod solutio partis non facit liberationem. Et d. subtractioe pignori. l. q. diu. Pone casum de eo qui tenet pro viginti et soluit de centum. Expone et applica. Notando quod principaliter deo debemus: est amor. Deute. x. Dilige dominum deum tuum r.

Sequitur alij sermones de Adventu
Dnica pma aduentus mane.

Adiciamus opera tenebrarum et induamur arma lucis Rom. xij. Populus qui ambulat in tenebris vidit lucem magnam ha. in re. vii. mor. lux orta est eis. Et. ix. Exhortatione multum ponderanda nobis ingerunt apostoli verba: cuius exhortationis ratione addit verba prophetica in quibus sunt tria consideranda. Primum generis humani iudicio tenebrosa. populus qui ambulabat in te. Et iterum: habi. in re. vii. mor. Secundo redemptionis visio luminosa. ibi: vidit lucem. Et iterum: lux orta est eis. Tercium illustratio copiosa: magna. De primo Eph. ij. Eratis aliqui tenebre. De secundo ibidem: Nunc autem lux in domino. De tertio Jo. i. Erat lux vera qui illuminat omnem hominem. Et in hac modum.

Adiciamus r. Tres articuli in quibus sermone. In primo questionis theologicis resolutio/memoriam de veritate declarativa quam vicerit de primo aduentu. In secundo thematis nostri specialis applicatio miseratione fragilitatis humanitatis: vicer contra tertium aduentum. In tertio brevis paboli ca exhortatio stimula de voluntatis excitatione vicer ad secundum aduentum.

Pro primo. An possibile fuerit naturam humanam diuine uniti per incarnationem. Quid non: quod dei ad creaturam nulla est proportio. Contra. De est anie maxime intum? et amabilissimum? Rader Bonau. in. xij. di. j. Absque dubio hoc est possibile. Ratio. Quia sunt diuine potestate attribuenda quod sibi non derogat: et talia sunt quod ea posse est posse naturam autem humanam diuine uniti in unitate persone non est aliud quam diuinam personam que ab eterno est hypostasis respectu diuine nature esse in tempore hypostasum respectu humane nature. Hoc autem non dicit aliquam imperfectionem: sed potius dignitatem et nobilitatem: sicut quod deus qui ab eterno est beatus: sit causa beatitudinis create in tempore. Nec ad istam unitatem requiritur proportio quod est in commensuratione quantitatis: sed sufficiat proportio quod attendit in convenientia ordinis. Rich. ar. hac possibilitate declarat quod nulla creata substantia potest subsistere in seipsa nisi presumptum.

sita influentia pme cause. Et qz talis influentia est voluntariarido sicut pot adesse ad h vt suba maneat z no opetur: Ita ad h qz existat z non in seipsa: z sic subsistit natura huana in filio dei. Hec Rich. **P**ro fun dameto. Dia sunt deo facilia. Quidi de arte. Facile est oia deo posse. Et Aristo. de regimie pncipi. Deo nihil est difficile. Quere si. An possibile zc. Dic m. Ex qz elude qm tum timere debem? offendere domi ma testate. Nam vt dr Daniel. iij. Potestas ei prs sempiterna zc. Iuxta em volu tate sua facit ta in vir. celi qm in ba terre z no est qz res. ma. ei. Audite o pccores qui nuc diuinis pceptis resistit: certe velitis nolitis sub manu dei cadetis: lubrici: auari zc. Miseri cur deu oipotentem no time tis. Hec m debz esse solus timor: qz vt dr Augusti. Inimic? est iusticie q solo timo re no peccat: amic? aut eius est q ei? amo re no peccat. Sint q pariter timor offen se et amor iusticie. **F**igura Hester. xv. Hester ingressa est ad Aluey cu duabz ancillis sup quaz vna innitebat qm p ni mia teneritudine corp? suu q ferre no suf ficiens. Altera aut seqbat oiam defluen tia in humu indumeta sustentans. Cuz ex ardētibz oculis furore pectoris indicat? re gina corrut. Rex aut festin? exiliuit de so lio sustentas ea vlnis donec rediret ad se: et his verbis sibi bladietab. Quid habes Hester? Ego sum fracta? Noli metue re No mouerz: accede z tige sceptr. Tu lit g aurea virgam z posuit sup collu eius et oscular? est ea. Expoe. Hester est nafa huana in scis patribz igressa huiliter ad deu poroz petes huani gnis salutē. Due scille scior z amor. Tior sustentat vestime ta pntu defluetia. Amor po sustentat ipaz aiam. Rex indicat furore est deus iratus cōtra naturā humanā quare corrut pti moze. Sed rex ipse humillās descendit sustentas eaz p hypostaticā vnionē p quā frater noster factus est z natura humana deo vnita z reconciliata. Sic et vnusqz nostru cupiens deo reconciliari z deu spiri tualiter ad se venire: o? cu timore z amo re ad eum pfugere. Deut. x. Et nūc israel quid dñs deus isrl pete a te nūc vt ti meas eum z diligas. Et ad hec duo indu

ci debem? ex **C**onsideratioe dñice incarnatō nis in qua diuina potētia et eius bonitas tāaperte manifestat: que nos excitare debet vt apostolicaz exhortationē impleam us que habetur in verbis p sermo. exor djo premiffis. **A**bijciamus opera teneb riarum zc.

Pro secundo. **A**bijciamus zc. **A**nti mus parati ad tria

Primo ad celebrationē deuotissimā respectu primi aduentus.

Secundo ad receptionē suauissimā res pectu secundi.

Tertio ad expectatiōz certissimā respe

Sic em dicit Bernard. in quodā sermo ne de aduentu. Triplīcē domini aduentū nouimus. Ad homines. In homines. Lō

tra homies. Ad homies quasi indifferen ter: nō autē ita in homies aut cōtra homi nes. Primus et tertius notī sunt: vt pte

manifesti. Secundus spiritalis et oculi tus in quo delectabiliter dormiūt qui nō

runt eum. **P**rimo igitur **A**bijcienda sunt opera tenebrarū zc. vt simus parati ad ce

lebrationē deuotissimā primi aduentus do minici. j. Regū. vij. Preparate corda ves

tra domini et illi se seruite. Ad hoc autē nos hortatur ecclesia per verba Apostoli.

in epistola hodierna cum di. Hora est itaz nōs de somno surgere. id ē de peccato: qd

auferet rectam considerationē atqz defen sionis aut etiam operatiōis meritorie fa

cultatem: quēadmodū somnus auferet vt sum sensuū: et facultatem se protegēdi: et

triam operandi. Ioan. ix. Venit nox: scz peccati in quo etiam est tenebrositas per

priuationē bone consideratiōis quāqz ne mo potest opeari. In epistola autē hodi

erna circa hanc preparationē tria sunt po tand a: scz faciēde preparatiōis ratio: et

intelligēde ratiōis cōclusio: z exequen de cōclusionis cōfirmatio. Est autē hui?

preparatiōis triplex ratio consideranda.

Prima clarioris ratiōis.

Secunda efficacioris opatiōis.

Tertia pmprioris saluatiōis.

Prima est rō clarioris rōnis: rōe cui? ves tus testamētū dr nox: nouū aut dies. Vñ

dr Apl's Nox pcessit dies aut appropinq uit. i. obscuritas figuraz pcessit i veti testa mētoz vñ ille q ē lux mōi. Jo. j. Erat lux

Dñica. I. Aduentus post

vera q̄ illu. o. ho. ve. in h. mūdū. Jō heb. i. Multifaria multisq; modis scz figura/ tionib; z obscuris: olim de? loquēs patri bus in pphs nouissimis dieb; itis locu/ tus est nobis in filio suo qui scz oia figu/ ralia elucidauit. **S**cda rō est efficacio/ ris opatōis z hec seq̄t ad pcedentē. Esti/ facius em̄ z securius operari possum? ve/ ritate declarata: facilius em̄ z securi? am/ bulamus de die q̄ de nocte. Jō. ij. Qui ambulat in die nō offendit. Nō solū autēz nobis veritatē declarauit sed exemplo p/ pto viam salutis demonstrauit. Jō. xij. Exemplū dedi vobis vt quēadmodū zc. Videte ergo si eū seq̄mini. **T**ercia est rō p̄p̄tionis saluatiōis. Un̄ di. Ap̄ls. Nūc autē. p̄lor est nostra sal? q̄ cū credi/ dimus. i. q̄ a principio nre cōuersatiōis: z ibi loquit in p̄sona totius ecclie. Nā an̄ filij dei aduentū p̄ses oēs et sc̄ssimi de/ scēdebant in infernū. Un̄ dicebat iacob Gen. xxxvij. Descendam ad filiū meū lu/ gens in infernū. Nūc autē iustis patet in/ troitus in regnū. Ap̄c. ij. Ecce dedi co/ ram te ostiū apertū. Exemplū in latrone iusto: cui dicit dñs. Hodie mecū eris in paradiso. Luce. xxij. Ideo fiducialiter dicebat paulus. Hebr. x. iij. Ingredie mur in requiē q̄ credidimus.

Pro tertio. Audistis zc. Cauete ne p̄pter peccata v̄ra priuemini salute vobis tam p̄p̄q̄. Morate quod dicit lex Delicta et maleficia nō debēt manere im/ punita. ff. ad. l. ad leiaz. Ita vulneratus. Et eadē sententia habet de p̄nia. dist. ij. Medicina. §. p̄mo. Nam si venerit rex et dixerit toti citati. Dñs vos honorare volo et in plena libertate v̄re: si tñ repe/ rat aliquē sibi rebellē cōdēnabit ad mor/ tē. Expone: Ch̄us venit zc. Jō vt dicit paulus Ro. vj. Liberati a peccato: serui autē facti deo ha b. fru. i. s̄ctificationē zc. Sequit Stipēdia autē peccati mors. Jō abijciam? p̄ctm vt lumen videre possum?

Dñica p̄ma aduent? post meridiē.

Abijciamus
zc. Venit lux in mūdū z di.
ho. ma. tene. q̄ lucez. Jō.

ij. Abijcere debemus opera tenebrarum qm̄ venit lux in mūdū. S; deu dile. v̄s. zc. Vbi sūt tria cōtemplanda. Ch̄isti venient? cōtēplanda claritas: lux. Sui aduentus. admiranda benignitas: venit in mūdum.

Tercia humani generis cōdemnanda fa/ tuitas: dilexerunt zc. De p̄mo. Jōā. vij. Ego suz lux mūdū. De scdo. Jō. xvj. Exi ui a patre z veni in mūdū. De tertio. Pro uerb. j. Sapientiā atq; doctrinā stulti de/ spiciunt.

Abijciamus zc.

Pro p̄mo. An cōgruū fuerit diuinaz p̄sonā incarnari. Q; nō: qz carnē de li/ mo formatā assumere: videt p̄tinere ad p̄ reptū. Contra. Cōgruū fuit ad rerū cōple/ mētū vt fieret cōiunctio p̄mī cuz vltimo. Rūdet Bona. in. ij. dist. j. Absq; dubio deuit deū incarnari. Tū p̄pter sue poten/ tie: sapientie: bonitatz eminentiā manifesta/ tionē. Tum p̄pter diuinorū operū excellen/ tem cōsumationē qz tūc vltimū cōiunctū est p̄mo. sic in circulo q̄ est p̄fectissima fi/ guraz finis cōiungit principio. Tūc p̄t sup̄abundantē p̄cēij solutionē p̄ p̄sonam diuinā et sup̄efluente hoīs gl̄ificationē vt nō tñmō inueniret hō pascua interi? i dō s; etiā exteri? Ad argumētū autē dicendū qz nec decens nec possibile est deū hūana ri in se: s; rōe sibi vniti ad maiorē māifesta/ tionē sue altitudinis: qz p̄ talē hūiltationē sup̄biā diaboli defecit z hoīem humilem exaltauit. §. Bon. **P**ro fūdamēto. Val de mirādū incarnationis mysteriū sc̄re op? d quo exponere possum? qd ait p̄gil? in bucol. Magnus ab integro scloz nascit ordo. Haz noua p̄gentes celo demittitur alto. Nec dubiū quin p̄ueniētissime factū fuerit tātū opus. Nā vt ait Arist. j. de ce lo. Deus nihil facit frustra. Eū ergo q̄rit An cōgruū zc. Ex q̄ cōclude q̄ta sit hoīs ad deū obligatiō p̄ suo aduentu: p̄pter qd dicebat Jō. j. Jō. iij. Diligam? deū q̄nā ipse p̄ior dilexit nos. Dicitur miseri qui nō diligūt S; forte dicetis oēs Diligim? Sed dico Date ergo testimoniū operū: q̄nā vt dicit Gre. Probatio dilectōis ex hibitio est operis. Audite superbi: fures: fraudulentī. inuidi: z aq; h̄mōi. an opa dī facitis zc. Quid ergo facturi sumus deuo

re contemplari studeamus quoniam dñs p
 incarnationis humilitate superbia diaboli
 li deiecit et hominem humilem exaltauit. **F**igu.
 j. Reg. xvij. David missus a pfe suo Isai
 venit ad fr̃es suos q̃s nō p̃tate a mox re
 gioz sed humilitate pastoralis h̃itus libera
 uit de manu philistinor̃ deuincendo et occi
 dendo goliath. Expone. Isai salus mea
 interpretat̃: figura est dei patris q̃ oēs vult
 saluare per filiū. David interpretat̃ vultu
 desiderabilis: ipse dñs ch̃s solas trans
 m̃grat̃ vlt̃ trāsm̃gratio interpretat̃ et liget̃ diabolu
 Applica ergo et. Uñ leo papa elegantis
 sime loquit̃ in ser. de nat̃. Coscitu p no
 bis intro: magno et mirabili equitatis su
 re certatū est dum oipotēs de? cū se uis
 mo hoste nō in suā maiestate s̃z in nra hu
 militate cōgreditur obijciēs sibi eādē for
 mā eādēq̃ naturā: mortalitatis quidē no
 stre participē sed totius peccati expertē.

Pro secōdo. Abijciamus et. In p̃cedē
 ti et. Hūc de secūdo q̃dē intelligēde
 rōnis cōclusio cū d̃r Abijciam? opa te. et
 Ubi tria sunt consideranda.

Cōclusio cōmēdabilis: Abijciamus ope
 ra tenebrarū.

Intentio laudabilis: sic ut in die.

Specificatio notabilis: nō in cōmestatio
 nibus.

Primū est p̃clusio laudabilis cū dicit̃
 Abijciamus opa te. q̃z p̃cedunt a tenebr̃
 spūalis nequicie. Iam suggestio diaboli
 principis tenebrarū: et causant tenebras
 mētalis ignoratiē atq̃ ducūt in tenebras
 infernalis miserie. Prouer. xij. Reliqui
 ster rectū et. et ambulant p vias tenebro
 sas. Virtutes autē dicunt arma lucis: q̃z
 p̃tra peccati tenebras muniūt: p̃cedūt at
 a luce recte cognitiōis: faciunt lucē sancte
 exemplatiōis seu p̃uersatiōis: et ducūt ad
 lucē eterne gl̃ificatiōis. Jo. ij. Qui facit
 veritatē venit ad lucē. **S**ecūm est inten
 tio laudabilis: cum d̃r. Sic ut in die ho.
 am. et. sicut decet in statu noue legis que
 dies est. vel in die natiuitat̃ dñi statim su
 ture ad quā deuote celebrandū nos pre
 parare debemus opera tenebrarū abijciē
 do. alias non essemus digni festum illud
 celebrare et deū laudare. Domin? enim
 per os psal. incipit peccatorē diuinas
 laudes proferentē. Dicit em̃. ps. Immo

la deo sacrificiū laudis et. Sequit̃. Pecc
 catori aut dicit̃ deus: q̃re tu enarras iusti
 me. et assu. te. m̃. p̃ os. r. q. d. Indigne hoc
 facis. Sequit̃ ratio. Tu vero odisti disci
 plinā et pie. ser. m. retro. si vi. fu. curre. cū
 eo et cū adul. por. tu. po. os tu. abū. ma. et
 lin. tu. cōci. dolos. **C**ōtra etiā peccatores
 d̃r. Esai. j. Iniq̃ sunt cetus vestri. Solēni
 tates vestras d̃r. anima mea: facta sūt
 mibi molesta et. Cū extenderitis manus
 vestras auertam oculos meos a vobis.

Tertiu est specificatio nobilis vicz de
 aliquib? sp̃alib? peccatis honestati ma
 xime p̃trarijs. Dicit igitur. Non ambu
 lemus in cōmestatiōib? et ebrietatib? q̃
 ad peccata gula que mentē hebetāt et ob
 scurant. j. pe. v. Sobrii estote et vigilate:
 Nō in cubilib? et impudicijs et in delicijs
 et immundicijs carnis quo ad peccata lu
 xurie q̃ rationē excecant. Hierony. cōtra
 Iovinianū. Amor semine rationis est ob
 liuio et insanie proximus. Non in cōtentio
 ne et emulatiōe quo ad peccata spūalia q̃
 fraternā ch̃ritatē dissipant et sic animas
 totā deformant. Iaco. ij. Ubi zelus et cō
 tentio ibi incōstantia et omne opus prauū
 Hec itaq̃ et oīa alia vicia p̃pter honorem
 dñi sūt abijcienda: sic debite simus p̃pa
 rati p solēnitare futura. Se heu heu mūlti
 in solēnitatib? solliciti sūt parare cibos
 ventri s̃z nō curāt de p̃paratiōe aie. Ber.
 ser. de o. s. Secularib? id moris est: ut die
 bus istis festiuis sibi p̃uiua parēt. Et q̃n
 to fuerit solēnitās clarior tanto splendi
 dius epulant. De huiusmodi. Phil. iij.
 quoz deus ṽter est. Tales faciunt festū
 ventris et non dei. Multi etiā sollicitē
 parant nō cōda dño sed vestimēta ostē
 da mundo p̃tra quos. Matth. xxij. Ue
 vobis q̃ mundatis. id q̃d de foris est int?
 autē pleni estis rapina et omni imundicia
 Ue vobis quia similes estis sepul. defu.
 q̃ a fo. appa. ho. speci. intus vero sunt ple.
 os. mor. et omni spuriciā. Horate. Exem
 plū de sorore b̃ti bernardi q̃ venit ad eum
 visitandū in ornatu vano. Quod videns
 bernardus negauit eā eē sororē suā. At ill
 la cōpuncta r̃ndit etiā lachrymis perfusa.
 Etsi peccatrix sum: tñ pro talibus ch̃us
 mori dignatus est. Veniat igitur frater
 meus seruus iesu ch̃i et inbeat q̃d vult

Feria. II. post primā dñicanā

Deposito igitur ornatu venit beatus bernardus ad eam: et ait Sufficit enim tibi matrem Christi imitari. Nam stultissimum est Christum tali ornatu provocare: quia ornatu vanus non est aliud quam rete diaboli et gladii igneus bisacutus occidens labentis animam per superbiam: et aspicientis animam per luxuriam de quibus animabus redditura es rationem. Mala ergo ex his verbis per octa seculum deseruit et cum licentia mariti religionem intravit ubi laudabiliter virginitatem preparavit non corpora sed corda. Ecce. ij. Qui timet dominum preparabit corda sua et in conspectu eius sanctificabunt animas suas.

Pro tertio. Audisti etiam quod iura dicunt. xliij. q. v. Scriptum est. de pe. di. v. c. j. Semp offerat. Abel placuit deo: et ideo oblatio. q. d. Non placuisset oblatio si persona non fuisset grata. Et lex dicit. Nullus indignus deus salutare principis. De seruis toribus. Cum introissent. Pone calum deo qui inimicus est. regis qui presumit comparere coram rege in festo regio: et corat. quod regi displicet et. Expone. Horad. illud. Esa. j. Quamini mundi estote austeri: ymalu cogitationum vestraz ab oculis meis.

Feria secunda post primam dñicā ad ventum.

Abjiciamus

Ambulate dum lucem habetis ut non tenebre vos comprehendat et qui ambulat in tenebris nescit quid vadat. Jo. xij. Abjicere debemus etiam. quoniam ait ipse dominus. Ambulate. et. Ubi sunt tenebre consideranda. Salutaris exhortatio. Ambulate. l. h. Exhortationis. et. ut non tenebre. Rationis confirmatio: et qui in te. et. De primo. Eph. v. Ut filij lucis ambulate. De secundo. Matt. xxv. Seruum inutile proijcite in tenebras exteriores. De tertio. Proverb. iij. Uia impiorum tenebrosa nesciunt ubi corruunt.

Abjiciamus etiam.

Pro primo. An necessarium fuerit ad reparationem generis humani dei incarnationem. Quod non: quia per incarnationem nihil virtutis deo accrevit ergo absque incarnatione reparare potuit. Contra. Necessarium fuit divinam provisionem in scripturis expressam implere.

Ridet tho. in. lq. par. q. j. Ad finem aliquem aliquid de necessarii dupliciter. Uno modo sine quo ad non potest esse sicut abusus necessarii est ad preservationem vite. Alio modo quod puenit puenit in fine sicut equus dicitur necessarii ad iter. Primo modo non fuit necessarium deum incarnari ad humani generis reparationem: sed secundo modo. Dicit enim Aug. xij. de trinitate. Ostendam non alium modum possibile deo defuisse cui prater cuncta equaliter subiaceret: sed sanande miserie convenientiore alium modum non fuisse. Ex tho.

Pro secundum. Vis divina operatio circa creaturas voluntaria est et continens. Unde de omni tali ope de dicitur potest in eis persona illud. Juvenalis. Sic volo sic iubeo sit pro eo lunas. Sicut enim tractat Aristoteles. v. metaphisica. Alii qui absolute sunt contingentia necessaria dicitur potest ex suppositione finis sic aliquid dicitur alii necessarii sine quo non potest habere esse ut homo sine vestibus. De hoc ergo modo necessarii quod An necessarii et. Dicitur. ut sup. Et qui concludit in homines miranda benignitatis suavitatem. Jo. xij. Sic deus dilexit mundum ut filius. v. daret ut o. qui credit in eum non pereat. h. ba. vi. eter. Videte si si creditis in eum. Forte dicitur quod sic. Sed notate quod credere in eum (ut dicitur Aug.) est credendo sibi adherere: credendo in eum tunc quod reuera esse non potest nisi fuerit ei mandata. Audite o peccatores et. Erubescatis et cognoscetes dei benignitatem qui propter miranda est cum posset aliunde reparare genus humanum. Voluit tamen h. aliter facere nisi sibi uniendo naturam humanam. Figura. Matt. viij. Cum passeris aliter sanare leprosum noluit tamen nisi tangendo benigne. Et qui tractu leprosus ille credens mundatus est. Expone. Certe benignissime tetigit deus naturam humanam cum ea sibi assumpsit. Et qui tractu mundari potest omnes in eis credentes. Prover. xv. Per fidem purgantur peccata.

Pro secundo. super de duobus et. nunc de tertio quod est exequibile conclusio confirmatio cum dicitur. Induimini dominum iesum. i. formam et conversationem domini nostri iesu christi. sic induit erat paulus qui dicebat. Gal. ij. Quis ego igitur non ego: vivit autem in me christus: h. autem non potest fieri nisi prius abijciat opera tenebrarum. Contra. neciter autem dicitur dominus iesus indueretur per christum. Indumentum enim est corporis circumdatus

et huiusmodi caloris consuetudinis: et exterioris
indumenti expulsiui siue repulsiui. Sic
dominus iesus pater cordi humano per gratiam ipsam
circūdat. feruore charitatis cōseruat et ab
hostibus p̄suat. id recte dicitur indumentū no-
strū. Eph. iij. Renouamini in spiritu men-
tis vestre et induite nouū hominem. id est. christum qui
deū creat? et scilicet ad humanitatem. Sūt autē
considerande tres huiusmodi indumenti p̄ditioes

Prima est venerande sublimitatis.

Secunda est desiderande utilitatis.

Tercia est obseruande necessitatis.

Prima est cōditio venerande sublimi-
tatis que signat per hunc nomen domini. Apo. xix.
dominus dominus. id est. ipse induimini per subie-
ctionis reuerentiā. ps. Nōne subiecta erit
deo anima mea. Secunda est p̄ditio deside-
rande utilitatis: quia iesus. id est. saluator. Dat.
i. Vocabis nomen eius iesum. ipse enim saluū
faciet populum suū a peccatis eorum. id est. induimini
in eū per affectuōis benignitatem. j. Jo. iij.
Diligam? dominum quem ipse prior dilexit nos.

Tercia est p̄ditio obseruande necessita-
tis cui dicitur christum. id est. vinctū plenitudine gracie a
quo omnis alia grāa derivat: et sic grām que nobis
primarie necessaria est: habere nō possum? nisi
ipsum induamur. Jo. i. De plenitudine eius
omnes accepim? id est. ipsum induamini per confor-
mationis efficaciam: quia christiani dicuntur a christo
id est. formā et cōversationē christi induere de-
bemus. Predicte ergo cōditioes nos ex-
citare debent ad induendū dominum hoc est ei
indumentū dignissimū utilissimū et maxi-
me necessariū. Sed heu multi diabolū
magis quam christum induunt: diabolo se cōfor-
mantes. j. Jo. iij. Qui facit peccatū ex diabo-
lo est quoniam ab initio diabolus peccauit. Ado-
phpe cōfigurant diabolo ut vere dicant
filij diaboli: imo etiā peccator diabolus pōt
dici. Exemplū de iudeis quibus dicit dominus
Jo. viij. Vos ex patre diabolo estis. Et de
iuda p̄ditore de quo dicit dominus. Jo. vi. Unus
ex vobis diabolus est: id bene dicitur eph. iij.
Nolite locū dare diabolo.

Pro tertio. Audistis et cetera. Cauete ne
magis diaboli quam christi geratis: signa sic
etiam nō possitis nūmerari inter membra christi
sed diaboli. Nam sic h. xij. vis. nō decet.
Membra cōformada sūt capiti. Et Inisti.
de re. mili. Diliges dominum habere signa sui
principis. Pone casus. Sint duo capita

nei strarij alter gerit insignia per crucē al-
bam. alius autē figurā nigrā hirci: inueni-
es aliquē gerentem signa sed querēs cui?
es. Si dixerit talis capitaneus: vixit qui crucē
albā gerit. Non statim dices: metiris quoniam
habes insigniū alteri? et cetera. Expone. Hora
do tū illud. j. pe. iij. Dominum christum sacrificare
in cordibus vestris.

Feria. iij. post primā dñicā aduent?

Abiiciamus

et cetera. De lux est et tenebre nō
sunt in eo velle. Si dixerim?
quoniam societate habemus cum eo et in tene-
bris ambulamus: metimur et veritate nō
facim? si autē in luce ambulamus? sic ipse in luce
societate habemus? ad iuicē et sanguis iesu christi
filij eius emundat nos ab omni peccato. j. Jo. i.
Abijcere debemus? et cetera. quoniam deus lux est. et cetera.
Ubi sūt etia consideranda. vix. Diuine ma-
iestatis luminosa p̄fectio. Deus est lux et
humane fatuitatis tenebrosa abussio. Si
dixerim? Nos in fragilitatis grōsa infor-
matio. Si autē in luce et cetera. De primo. Sap.
vij. Inextinguibile est lumen eius. De secundo
Jo. i. Que tenebras lucē ad tenebras
De tertio Jo. iij. Qui lucē habet? credite
in lucem ut filij lucis sitis.

Abijciamus et cetera.
Pro primo. An sola hominis liberatio a
miseria fuerit ratio propter quā fili? dei ē
incarnat? sic quod si adam nō peccasset fili?
dei incarnatus nō fuisset. Quod nullo min?
incarnat? fuisset: quia dignitas humana natu-
re nō est augmentata per peccatū: maxima autē
dignitas est. hoc quod a deo est assumpta.
Cōtra Aug. li. de. p. dñi. Si hō nō peccas-
set fili? hōis nō venisset. Vide rñ. in alio
aduentuali p̄cedenti. Feria. ij. post. iij.
dñicā Artic. o. ij. Pro fundamēt. Luz
volum? re aliquā cognoscere inq̄rendū ē
de eo. Uñ arist. j. phyl. Tūc vñq̄
quod arbitramur cognoscere cū cās ei? et p̄n-
cipia cognoscim? Et p̄gil. di. i. georgica.
Felix qui potuit rex cognoscere cās. Querit
de incarnationis cā. An p̄cisa cā fuerit libatio
hōis et cetera. Dic rñ. Et qui recollige quod deuore
do dēm? grāa agere quod tā benignus voluit su-
currere hōi p̄dito quod ut dicitur. j. i. christus iesus?

Feria. III. post. I. Dñicā aduētus

venit in hūc mundū p̄tōres saluos facere
O vitupādī p̄tōres inq̄ssimī q̄ nō erūt
bescit̄ ch̄m offendere q̄tū venit p̄pter a
moīē vestri. O fornicatores: auari zc. re
cognoscite dñm q̄ venit ad saluādū vos.
Aug. sup. Jo. Nulla cā fuit veniēdi ch̄o
dñō nisi p̄tōres saluos facere. **Figura:**
Dñs dñs benigne Raphaelē ad Tobīā
Isolandū: p̄ducendū. zc. dñōe. p̄gendū
zc. vt p̄t̄ Tob. v. zc. q̄tū p̄ totū deinceps vī
q̄ ad. xij. Raphael medicina dei interp̄
tatur zc. s̄gt ch̄m. Tobias bonus dñō seu
duct⁹ ad luctū. Venit itaq̄ ch̄s ad eos
q̄ s̄t boni dñō seu ad p̄tōres q̄ ducūt ad lu
ctū p̄nie. Expone zc. Notādo illd̄ Lu. xij.
Venit fili⁹ hoīs q̄rere zc. saluare zc.

Pro sc̄do. Supra de p̄paratōe ad ce
lebratōē deuotissimā respectu p̄mi
aduētus. nūc de p̄paratōe ad receptōē
suauissimā respectu sc̄di: q̄ est duplex: vīz
p̄paratō ornatīue dispositiōis: et ap̄itiue
affectiōis. Est em̄ p̄ncipe recipiēdo do
mus ornāda zc. cū venit sibi capiēda. Hoc
de p̄mo vbi nora q̄ nō vult de⁹ habitare
nisi in corde mūdo zc. ornato. p̄s. Tu autē i
sc̄to habitas. Vbi zc. notāda triplex orna
tiua que necessaria est.

Prima est dispositio immūdy purga
tiua.

Secunda est necessarioz ordinatiua
Tertia est ornamētoz custoditiua.

Prima est dispositio zc. Greg. Si amic⁹
dīnes zc. potēs domū vīam intraret: cū oī
festinācia tota dom⁹ mūdaret. Tergat q̄
sordes prauī opīs q̄ deo p̄parat domū me
tis. Bern. ser. de aduētū. Sicut ad op̄an
dū salutē in medio terre sēl venit in car
nē vīsibilis de⁹: ita q̄tidie zc. saluādas a
nimas singloz in spū venit invisibil⁹. Nec
te p̄t̄z o hō maria trāsire: nō penetrare
nubes: nī trāsalp̄mare necesse erit: vsq̄ ad
temetipm̄ accurre ad oris p̄fessionē zc. cor
dis p̄punctiōz vt saltē exas de sterq̄lino
miserie p̄fice: qm̄ indignū ē autōrē p̄ritā
tis illic intrare. **Secunda est dispositio** neces
sarioz ordiū. In hospitio em̄ p̄ncipis re
gruntur vtensilia zc. paramēta: nec em̄ suffi
cit mūdatio. Domū em̄ mūdātā si fuerit
vacans cito ingredit spūs immūdy: vt
habet Lu. xij. zc. Matt. xij. Quid autē ho

sp̄s ch̄o puidendū est: **Figura. iij.** Re
gū. iij. Vbi de Heliseo dīr mlier sunam
tis viro suo Adaduerto q̄ vir dei sc̄tus est
iste q̄ trānsit p̄nos frequēter. Faciam⁹ q̄
cenaculū parūū zc. ponam⁹ et in eo lectulū
et mensam zc. sellam zc. candelabz. vt cū ve
nerit ad nos maneat ibi. Sunamitis in
terp̄tatur misera vī captiua mortificans
vel mortificata. Et sicut aīa rōnalis i cor
pore exīs q̄ misera est vel captiua q̄ debz
esse mortificās corpus zc. mortificata q̄ ad
affectiōes sensuales. Col. iij. Mo: tificate
mēbra vīa q̄ sunt sup̄ terrā: fornicatiōz: i
mundiciā et auariciā. Helise⁹ autē de⁹ me
us saluator interp̄tatur zc. formā ch̄m gerit.
Si q̄ Heliseū. i. ch̄m vīs habere hospiti
tē p̄para sibi p̄mo cenaculū parūū. i. cor hu
mīle. Aug. li. x. f. 8. O q̄suauis es dñe: hu
mīles corde sunt dom⁹ tua. Sc̄do p̄para
lectulū. Sc̄o: q̄etum in q̄ quiescat. Est autē
p̄ficiēda q̄eta (vt dicit Hugo li. p̄ficientie.)
que oībus est dulcis nullis grauis vtens
amico ad grām: inimico ad patientiā: cū
ctis ad beniuolentiā: quibz pōt ad benefi
centiā: seip̄a ad iusticiā. Tercio p̄para sel
lam. i. sp̄i soliditatē. Sedens q̄ppe in sel
la nec oīno erectus nec oīno depressus: Sic
sp̄s nec oīno eleuat cor p̄ securitatē: nec il
lud fuit oīno deprimi p̄ despatōē. Sp̄s
em̄ diffidentia excludit: nō timorē: imo
timorē eam p̄comitat. Ps. Beneplacitum
est dñō sup̄ timētes eū: zc. in eis qui sperāt
sup̄ misericōdia eius. Vnde quō sp̄m zc. timo
rem p̄iustat. Quarto p̄para mēsa. i. obe
dientiam. Sicut em̄ mensa recipit q̄baria
et iterū de mensa assumuntur vt. inde ori
applicentur: sic obedientia recipit inīūcta
mandata: zc. de obedientia p̄cedit inīūcto
rum impletio que est quasi cibus ch̄risti:
id est gaudiū eius. Esai. lxx. Gaudebo
in populo meo: id est p̄ obedientia: mibi
subdito. Quinto p̄para candelabz: id est
rectam cordis intentionē. Sicut enīz can
delabrum portat lumen: sic intentio recta
lumen portat bone op̄atōis. Hec est autē
intentionis rectitudo vt fiat bonū opus
propter gloriā dei. Threnoz. iij. Leuem⁹
corda nostrā cum manibus: id est operibz.
Tercia est dispositio ornamētoz: cui
sc̄ditua: ne. sc̄liq̄ fedigate mactent: vt et

hostes p'trarij ibide ingrediāt. Est em
cor mūdū z imaculatū z ornatū diligēter
custodiēdū. Proverb. iij. Qui custodia
sua cor tuū qd ex eo vita pcedit. Bern. A
corde tāq a radice pcedit bona z mala.
Sume exēplū de zacheo q hmoi ppara
tiones hūit vt chm susciperet nō p'cipati
ter i domo materiali s; i domo p'scie. Un
p'itas sue pnie z intēōis rectitudo ac bo
ni p'positi firmitas pz ex h qd d'r Stās at
zachaeus dixit ad iesum. Ecce mūdū bo
noz meoz dñe do pauperib; z si quem
defrau. reddo qdruplū.

P Ro tertio Audistis zc. Sciatz autē
dñm gūter offēdēdū si neglexerit;
zc. Notate qd d'r. L. de hereticz. l. ga/
zaros. Graui? eternā q' rpalē ledere ma
iestatē. Et extra d excessib; platoy. c. Tā
ro. in glo. qto maior ē ille q offēdit: tanto
maior ē offēsa z offēdēs gū? puniēdus
Attēdite. Si rex vētur? i hac ciuitatē mā
det sub pena capiz q qlibet mūdet viāz
p quā trāsitur? ē. Aut alicui q mūdet do
mū in q vult hospitari als nullaten? itra
bit: s; eū q mūdare debuit ppetuo carceri
detruet. Nōne diligēter zc. Expone nō
tando q oēs p'ctōres indurati retrudēt
sūt in infernū. ps. Couertāt pec. in infer.
o. g. que zc.

Scia. iij. post p'mā dñicā. aduētus.

Abiciamus

zc. Iustorum semita qsi lux
solēdens procedit z crescit
vsqz in p'fectā diē. Proverb. iij. Abicia/
mus g vt sim? de nūero iustoz qm iustoz
semita zc. Ub i sūt tria p'siderāda Lucis
iustoz inchoatio iustoz semita qsi lux zc
Inchoatōis augmentatio. pcedit z ore.
Augmētatiōis cōsumatio. vsqz in p'fectā
diē. Pro his tribz pōt exponi de aia iusto
rū illō can. vj. Que est sta q p'gredit qsi
auroz cōsurgēs q ad p'mū. pulerayt luna
q ad scdm. electa vt sol: q ad tertiū. p'per
hec oibus iustis d'r illd. j. thessal. v. Qēs
vos filij lucis estis et filij dei.

P Abiciamus zc.
Ro p'mo. An puenies fuisset a p'm/
cipio generis hūi deū incarnari. Qz sic
Charitas nō tardat subuenire amico neq

cessitatē p'cedit. Vide in alio aduē. Scia
vj. post do. ij. articulo. ij. Pro fūdamen
to in applicatione remedij p'ra morbum
requirit p'ueniētia medij. Quid? de remēd
Lib? medicina valet data tpe p'sūt z da
sa nō apto tpe vicia nocent. Un z physici
siue medici cōsiderant temp? iuxta r'las
sue artis ad m'edinas morbidis exhiben
das. Querit ergo de spūali medicina An
cōueniēs zc. Dic rñ. vsup. Et q cōdude
q brā dici pōt dec etas nra q d'r plenitū
do t'pis. Gal. iij. O miserī p'ctōres q non
cognoscit g'ram t'pis hui? q plus ad vo/
lūtātē p'p'ia q ad beneplacitū p'issimi ies
su respiciēs zc. Glide q p'uenienter pactū
est nōstre redēptiōis opus z cōueniētī tpe
nō a p'ncipio g'nis humani. Figura. Non
statim missus est moyses ad pplm liberā
dū de egypto quousqz clamauerit ad deūz
p miscdia vt p'z in exo. Talis q'ppe dila/
tio figura fuit dilatiōis aduētus chri ad
liberādū gen? hūanū de captiuitate dia/
boli. Q vere sculū aureū in q experimur
dulcedinē incarnati verbī: hinc saluator
dicebat discip. sū. Matth xij. Vbi oclū brī
q vi. zc. z aures vestre zc.

P Ro tertio. In p'cedēt zc. Nunc de
scda q est p'paratio apitue affectōis
Est em cor mūdātū z ornatū deo apien/
dū. Et petit ipe dñs. Can. v. Aperi mibi
for. me. amica me. Et apo. iij. Ecce sto ad
ostiu: z pulso siqs audierit vocē meāzape
ruerit ianuā: intrabo ad illuz zc. Cordis
autē materialis dispositio figurat qsi mēs
se apta ad supiora. Col. iij. Que sur
sum sūt qrite nō q sup terrā zc. Itē cor est
triangulū in q signat q mēs huana d; cē
apta ad tria. Ad p'ctōz p'nam. Ad man/
datoz intell'gentiā. Ad b'nficiōz memō
riā. Primo ad p'ctōz p'iaz. Hierē. ij. Vbi
de vias tuas in cō. z scito qd feceris. Et
apo. iij. Vbi est o vñ excideris et agepe
nitereptiā. Et ezechias dicebat. Esa. xxxvij
Recogitabo tibi oēs annos meos. zc.
Scdo ad mandatoz intell'gentiā. Eccl.
iij. Que tibi p'cepit deus cogita semper.
Et deuterio. vj. Erunt verba hec que ego
p'cepicio tibi hodie scripta in corde tuo et
narrabis ea filiis tuis z meditaberis ea se
dens in domo z ambulās in viā z dormi/
ens z cōsurgens. Tertio ad b'nficiōz

Feria. v. post primā dñicam

memoriā ad regratiādū z amplius in eo sperandū Deute. xxxij. Nūquid nō ipse est pater tuus q̄ pos. z fec. z creauit te zc. Demēto dierū antiquorū zc. Et ecclesiastes. ij. Demēto creatoris tui. Sup omnia reme morandū est bñficiū reparatiōis hūane. z p eo grē semp reddēde. Eol. j. Gratiās agētes deo z p̄i q̄ dignos nos fecit for. tis scōz in lumine. Studeamus ergo cū diligētia corda pparare q̄ten? sic aduen. tū ei? in carnē celebrem? Et ei? aduēti in aias nras obtrine valeam? Nec em ali? quid nobis pdesset illū p̄mū aduēti cele. briare nisi in mētib? nris faciam? spūalis aduēti solēnitatē. Sed heu q̄ pauci fa. ciunt q̄ pauci ad hanc solēnitatē veniūt iuxta qd̄ expom p̄t illud Thren. j. Uie. lion lugent eo q̄ nō sint q̄ veniāt ad sole. nitatē. Multi etiā est q̄nq̄ veniāt z q̄nq̄ grām recipiant tñ nō diu custodiūt. Luc. viij. Ad tps credūt z in tpe zc. Exēplum. Legitur in lib. de apib? de quodā q̄ i iuue. tute fuit satis bone indolis. S; cū puer? sis puerus est. Aliqñ tñ aliqdū abstine. bat s; paulo post fuerat ebri? ut canis ad vo. mitū: z sus lora in voluta? no luti. j. pe. ij. Quid plura. Cū magis? ecis? cōiuiuz amicus (q̄ canonicus erat) z secessisset in camerā: ecce hospites terribiles. s. demo. nes sibi visibiler appaerentes quorū hor. rore cōcussus ita terribiler clamauit q̄ oēs domestici accurrerūt q̄rētes qd̄ ei cō. rigisset. Ille q̄si insensat? clamare nō ces. sabat. Venit decan? z canonici. Decan? monebat eum dicens. Frater: confide in dño qui pro te mortuus est: peniteas z mi. serebitur tui. Respondit eiulans. Nō pos. sum. Demones me impediūt. Faciat? (in. quit decanus) signum crucis. Vocate no. men iesu z marie. Nō est mihi (ait) possibi. le. Nolui de hospitio voluntat? demones et peccata eijcere. Nunc cogunt me intra. re in hospitii suū infernale cuius iam vi. deo os apertū ad me deglutiedū. Et hoc di. miserrime obijt. Eijcite ergo peccata z domum cordis christo pparare qui solus animas vestras saluare potest: S; notate quod dicitur Matth. xxij. Non qui ince. perit sed qui perseuerauerit vsq̄ in finez saluus erit. Sicut ergo dicit sapiens. Ec. clessasti. v. Esto firmus in via dei.

Pro tertio. Audistis zc. Et certi estis? te de aduentu eius in vos si corda sint pparata sed non alias. Si ergo nō ve. niat totum vobis imputabitur. Dicit res. gula illis. Imputari nō debet ei per quē non stat si non faciat quod p eū fuerat fa. ciendū. ff. de l. commissaria. in fine. Ad hoc facit qd̄ habet. xlvij. dis. s. Quid tunc fiet et. c. Quantūlibet. Si paterfamilias facit quod in se est ad directionē filiorū z tamē sunt mali. Sibi nō imputabitur. Similiter sic de prelato: de medico: sic de aduocato. Audi. Si rex dederit tibi palatiū z man? dat di. Venio ad te tali die zc. z clausam portā reperiāt si nō intrat nō est ei impu. tandū Imo tu ingratus simus reputand? es attenta principis benignitate. Expo. ne zc. Preparate ergo corda q̄rentes doq. minū. Nam vt ait Bern. super can. Ma. gnū bonū querere deū: nō autē pedū pas. sibus sed desiderijs querit. Augusti. Ne misere anime quē chm non querit.

Feria. v. post p̄mā dñicā aduentus.

Aduiciamus
zc. Qui seq̄t me nō ambu. lat in tenebris. sed habebit lumen vite. Jo. viij. Abijcite s; z seq̄mini chm q̄ dixit. Qui sequit me zc. vbi sunt tria notanda. Primo veri chiani dignitas honorabilis Qui sequitur me. Secdo securitas impeturbabilis: nō am. bulat in tenebris. Tertio vtilitas desiderabilis: s; habebit lumen vite. De pmo eccl. xxiij. Magna glo. ria seq̄ dñm. De scdo. Jo. xj. Qui ambu. lat in die nō offedit. De tertio. ps. In lu. mine tuo vi. lu. zc.

Aduiciamus zc.
Pro pmo. An decuisset incarnationē differri vsq̄ ad finē mundi. Q; sic. Perfectū posteri? est imperfecto: sūma aut pfectio ē in vnōe ad p̄bū. Cōtra Abacuc ij. In mediō ānoz notum facies. Rūder. Tho. in. iij. par. q. j. Nō fuit pueniens zc. Pz pmo ex vnōe diuine nature z hūa. ne. Imperfectū em in p̄o et eodem piece. dit tempe perfectū eo q̄ de imperfecto fit

perfectū. In eo autē qđ est pfectiōis cau-
sa efficiens pfectū tempe pcedit imperfe-
ctū. In incarnatiōe autē utrūq; concurrūt
q; p hū natura hūana pducta est ad
mā pfectiōē. Et iō nō deuit q; a princi-
cipio fuisset z q; ipm p hū incarnatū ē hū
mane pfectiōis causa efficiēs. iō nō deuit
differri incarnatiō vsq; ad finē sed pfectō
glie ad quā vltimo pducēda ē natura hu-
mana p hū incarnatū erit in fine mūdi.
Scđo ex effectu hūane salutis. Si em̄ dis-
ferret vsq; ad finē mūdi: totaliter dei no-
ticia z reuerentia z morū honestas aboli-
ta fuisset in terris. Tercio ex diuine boni-
tatis manifestatiōe et p̄tutis q; pluribus
modis hoies saluati nō solū p fidem vē-
turū s; etiā p fidē p̄sentis z p̄teriti. hoc tho.

Pro fidamēto. Bñficiū icarnatiōis ex-
hibuit dñs tpe oportuno. Nam vt phus
dicit. viij. Ethl. Amic⁹ bñfacit amico fm̄
oportunitatē loci z tps. Et p̄ de tpe in-
carnatiōis potest bene dici illud ovidij in
lib. fastoz. Dia nūc floret nūc ē noua tem-
poris etas. Queritur tñ An decessisset zc.
Dic rñ. vltup. Et q; pclude q; zli oēs nō
fuerūt de tpe illo q; chīs erat in mūdo:
oēs tñ z p̄cedentes z sequētes saluari po-
tuerūt p chīm. Vñ pau. j. Eoz. v. Chīs
mortu⁹ ē p oibus. Om̄i m̄i p̄ctōres cur
nō penitēmini: avari. fraudulēti zc. Certe
si vicia abijceritis: oēs p chīm saluari po-
teritis: q; oēs venit saluare tā p̄cedentes
q; sequētes eius aduentū. Figura. Matt
xxij. Christo veniēti in hierusalē tam q; p̄-
cedebāt q; q; seq̄bant. Clamabāt O san-
ne filio in excelsis. Expone zc. notando il-
lud Eoz. iij. Dia z in omnib⁹ chīs.

Pro scđo. Sup̄ zc. Rñc de p̄paratiōe
ne ad expectatiōē certissimā respe-
ctu vltimi aduentus vicz ad iudiciū tā par-
ticulare q; vniuersale. De q; p̄paratiōe vi-
dit saluator. matth. xij. Vos similes ho-
minib⁹ expectatib⁹ do. nā. qm̄ re. a nuptijs
Et seq̄. Vos estote parati. Acceleranda
est autē hec p̄paratiō p̄p̄t̄ia.

Primo p̄pter pueniēdā tps breuitatē.
Scđo p̄pter euadēdā demonis calliditatē.
Tercio p̄pter mitigandā iudicis se-
ueritatem. **P**rimo p̄pter zc. Jo luc. xij.
postq; dī. vos estote parati subdit q; ho-
ra quā non putatis ē. ho. ve. Et. Dat

thet. xliij. Si sciret paterfamilias q; ho-
ra surveniret zc. Sicut ei dī. Sen. ad lu.
Multos vitā differētes mors incerta pre-
uenit itaq; omnis dies velut vltimus iu-
dicandus est. Et greg. Horam vltimā iō
nobis voluit dñs esse absconditā vt semp
habeat suspecta z quā p̄videre nō possu-
mus sine intermissione preparēmur. Se-
cūdo p̄pter euadēdā demonis callidita-
tē. Callidus enī diabolus impugnat ho-
minē in articulo mortis Bre. Tanto de-
mon grauiores tentationes ingerit q̄to
magis peccatōre appropinquare fini cō-
spicit. Ps. Ipsi scz demones calcaneum
meū. i. finē vite mee obseruabūt. Prepa-
igitur animā diligenter z diabolu repellē-
ne forte in morte nō possis eū repellere cū
volueris. Qm̄ sicut dicit Beda. Diabo-
lus q̄to diutius possedit tanto difficili⁹
dimittit. Tercio p̄pter mitigandā iudicis
seueritatē nisi em̄ tunc mitiget tūc erit im-
placabilis ira. Sap. xij. Impijs vsq; in
nouissimū sin⁹ miscdia ira supuenit Jo sc-
cit habet ecclesiastici. xviij. An iudiciū
p̄para iusticiā. Et q; fatui q; dei iudiciū nō
cogitant q; ad p̄parandā iram iudicis non
pudent. Deutero. xxiij. Bēs absq; p̄silio
z sine prudētiā vtiā saperēt z intel. ac. nō.
p. Considerate o p̄ctōres qm̄ post mortē
impossibile vobis erit vestre salutē p̄uide-
re: qđ tñ nunc esset facile. Audi ergo o pec-
cator terribilē iudicis cōminatiōē. Apo.
iij. Si nō vigilaueris veniā ad te tāq; fur
z nescies q; hora veniā ad te. Audite. Ex
ep̄m qđ ponit saluator. Lu. xij. de eo q; dī-
cebat Aia mea mul. bona habes zc. Lūi
dictū est. Sulte hac nocte repetet a te
animā tuā. Illi q̄ppe oia mūdi gaudia
p̄uersa sunt in luctū. Vñ de q̄libet re: ro-
bo verificatur illud qđ habet. j. Mach. j.
Dies festi eius p̄uersi sūt i luctū. sabbatū
eius in opprobrium. honores eius in nō-
lūm z in gloriā eius multiplicata est igno-
minia eius. Et sabbata eius cōuersa sunt
in luctum.

Pro tertio. Audistis zc. Cauete ergo
ne tantum iudicem impugnetis.
Forse dicetis. Neq; impugnamus. Au-
dite: lex dīc. In maleficijs voluntas non
exitus inspicitur. E. ad legem corneliā
Desiccatijs. i. j. Et. L. Hīs qui cum solo

Feria. VI. post Dominic. I.

ambulat: Et sicut dicitur. xliij. q. v. scriptum est. Deus pl^{us} pensat voluntate q^{uam} factum. At tendite. Si quis vestri machinat^{ur}. est in p^{er}ditione regis et audiret q^{uod} rex p^{er} certo venit de p^{er}ditione suis inquisitione factum? et eos punitur? quantum timeret? et aduentum? fertur? si crimine vestri sit notum. Expone. Et nota q^{uod} ois p^{er}tor est in se p^{er}ditione: et est magni dei q^{uod} conat ponere in manu diaboli d^{um} fuerit deo p^{er}bitu diabolo exhibet. Propter q^{uod} d^{icitur} Ber. in p^{er}sona d^{omi}ni Quid cause est q^{uod} inimico v^{ostro} meoq^{ue} poti^{us} vultis seruire q^{uam} mihi.

Feria. vii. post prima d^{omi}nica. Aduent^{us}

Aduent^{us} B^{er}ucianus
 zc. Luceat lux vestra coraz
 hoibus vt vi. o. ve. bo. z glo.
 pa. ve. q^{uod} in ce. est. Dat. v. Abijcite g^{ra} zc.
 vt implere possit q^{uod} saluoz ait. Luceat
 lux vestra zc. Vbi sit tria. orada. Op^{er}a
 tionis claritudo. Luceat. Affectiois sc^{ri}ptu
 tudo: vt vi. o. v. zc. In te. tois rectitudo:
 z glori. zc. De p^{ri}mo. j. m. iij. Ex^{em}pluz
 esto fidelib^{us} in p^{ro}bo. De sc^{co}do
 Lu. xj. Qui ingreditur lum^{en} videat. De
 tercio. j. Coz. x. Omia in gl^{ori}am dei facite.
 Abijciam^{us} zc.

Pro p^{ri}mo: An vna p^{er}sona potuerit in
 carnari sine alia. Q^{uestio}. no. Op^{er}a trinita
 tis sunt indiuisa ad extra. Coⁿtra. Incar
 natio est vnio in p^{er}sona. Alia aut^{em} est p^{er}sona
 patris: alia filij. zc. R^{es}pondet Bona. iij. q. iij.
 di. j. Absq^{ue} dubio vna p^{er}sona incarnari p^{ot}
 abiq^{ue} hoc q^{uod} alia incarnet. R^{es}po. Deus ad
 creaturam p^{ot} dupl^{iter} p^{ar}ari. In r^{ati}one p^{ri}nci
 p^{ri}ncip^{ali} reat^{is}: et sup^{er}positi sustentificat^{is}. In
 p^{ri}ma aut^{em} p^{ar}atione necessario coicant
 tres p^{er}sonae: q^{uod} in deo vnica est virtus ope
 rativa. Secunda p^{ar}atio p^{ot} respicere
 aliquam p^{er}sonam distincte. q^{uod} p^{er}sonae differ^{unt}
 p^{ro}prietate p^{er}sonali. Q^{uoniam} g^o in incarnatione
 vnio noⁿ tm^{en} dicit^{ur} habitudine dei ad crea
 turam p^{er} modum cause: imo p^{er} modum suppo
 siti. Hinc est q^{uod} incarnatio p^{ot} puenire vni
 p^{er}sonae et noⁿ alteri. Ex^{em}plum. Si tres pu
 elle vestiant vn^{am}: indutio est a tribus: noⁿ
 tam^{en} tres induunt^{ur}: s^{ed} vna sola. Hec Bo
 nauent^{ur}. Pro fundam^{en}to. Potest de

circa creaturam q^{uod}quid vult z eo mo^{do} q^{uod} Me
 Dat^{ur}. vindocin. in Tob. Quippe crea
 turis vti diuina p^{er}as iure potestatis ad sua
 iussa g^ont. Et si dicam^{us} q^{uod} possit facere vt
 terminet relat^{io} h^umane nature ad vn^{am} p^{er}so
 nam z noⁿ ad alia. Hoc eti^{am} est p^{er}sonu^m do
 trine p^{ro}ph^{et}az q^{uod} dicit^{ur}: q^{uod} distincta supposita
 terminat relat^{io}es distinctas. E^u g^o q^{uod}ritur:
 An vna p^{er}sona zc. Dic^{it} r^{ati}o. vt s^{ed}. Ex^{em} q^{uod} con
 clude: q^{uod} p^{ro}p^{ri}us incarnatiois multis mo^{di}s
 est sublimi admiratioe dignissimu^m. Aug^{ustinus}.
 in quoda^m ser. Sacramentu^m multu^m mira
 bile q^{uod} sic factu^m est multu^m amabile: q^{uod} p^{ro}
 nobis factu^m est. Luceam^{us} g^o ne sim^{us} ingra
 ti. Na^m sicut dicit Bern. Nihil ita deo dⁱst^{ans}
 p^{ro}p^{ri}et^{er} p^{ro}rim in filijs g^ore qu^{am} admodu^m ing
 ratitudo: vias em^{en} obstruit g^ore: z vbi fuerit:
 g^{ra}ta accessum noⁿ habet. M^{is}eri p^{er}tores
 q^{uod} p^{er}ctis v^{ost}ris deu^m impugnat^{is} q^{uod} vos t^{em}p^{er}
 tu^m dilexit q^{uod} p^{ro} vobis boiem se fecit. Olu
 b^{er}ici auari zc. Deu^m q^{uod}ntus ingroz est nu
 merus q^{uod} liberatoze suu^m p^{re}mnit turpiter
 z p^{er}sequitur z q^{uod}ntum in se est hostib^{us} tra
 dunt. Figura. j. Re. xxiij. de habitatorib^{us}
 bus ceyle q^{uod}s liberauit Dauid de manib^{us}
 philistinoz: et t^{em}p^{er} ingratu^m fuerit et ita euz
 p^{re}mpserut q^{uod} vellent eu^m tradere in man^{us}
 Saul aduersarij sui. Videb^{is}. Saul in
 p^{er}atur abut^{ens} sine abusu^m eoz: et signat
 diabolu^m. Ceyle interpret^{ur} tollens sibi met
 aut tollens seipm^{um}: z signat ingratu^m q^{uod} p^{ro} in
 gratitudine sibi met tollit g^{ra}am. Expone.
 z p^{er} Dat^{ur} intellige ch^{ri}st^{um} q^{uod} de manibus
 philistinoz. i. demonu^m missus a deo libe
 raui gen^{te} humanu^m: s^{ed} multi eu^m p^{re}mnit
 et q^{uod}ntu^m est ex se: ipsuz ch^{ri}st^{um} diabolo tra
 dunt cum seip^{so}s q^{uod} nomen ch^{ri}stianitatis
 habent operib^{us} implicat diaboli. Ideo di
 uina gratia omⁿio priuadi sunt. Nam vt
 dicit Ber. Ingratitudo est ventus v^{est}res
 siccans fontem p^{er}eratis: rorem misericor
 diae: fluenta gratie.

Pro secundo: In p^{re}cedenti sermone
 dictu^m est de p^{ar}atione ad expecta
 tionem vltimi aduentus. Nunc g^o
 et de cetero dicendu^m est de hoc vltimo ad
 uentu vt nos amplius diligamus et dili
 gentius nos p^{ar}paremus. Circa hunc ad
 uentu notande sunt sept^e p^{er}sideratioes.
Prima est approbatioe certificatiois.
 Secunda est p^{ri}mo ratiue significatiois

Tertia est impatiue citationis.
Quarta est ordinatiue dispositiois.
Quinta est reuelatiue manifestatiois.
Septa est discussiue redditiois.
Septima est retributiue sententiaris.

Prima est consideratio approbatiue certifi-
 catiois q̄ est duplex. s. p̄ testificatioez & per
 rationē. In hoc finone dicem⁹ de prima.
 Est aut̄ de hoc aduētū triplex testificatio
 p̄dōrāda: p̄phetica: euāgelica: apostolica. Pri-
 ma est p̄phetica Esa. xij. Ecce dies domi
 veniet crudelis et indignatiois plen⁹ & ire
 furorisq̄. Et Joel. ij. Exturbent oēs habi-
 tatores terre: q̄z venit dies dñi: q̄z p̄pe est
 dies tenebrarū & caliginis. Et Eccl̄s. iij.
 Gladii sub sole in loco iudicij impietate: et
 in loco iusticie iniquitate: & dixi i corde meo
 iustū et impiū iudicabit dñs & tps om̄is
 rei tūc erit. **S**cda est testificatio euāgeli-
 ca. Nā Matth. xxv. fit exp̄ssa mentio de
 futuro iudicio. Et Mat. xj. Uetibi coro-
 zaim: ve tibi Berbsaida: q̄z si in tyro & si-
 done facte essent p̄ntes q̄ facte sunt i vo-
 bis: olim in cinere & cilicio p̄niaz egissent
 Veritatem q̄z tyro & sidoni remissius erit
 q̄z vobis in die iudicij. Et Mat. xij. Utri-
 niuiute surget in iudicio cū generatio ista
 et p̄denabūt eā: q̄z p̄niam egerūt in p̄di-
 catioe Jone. Ubi nota iuxta doctrinam
 m̄gri in. iij. di. xj. q̄ min⁹ mali iudicabūt
 magis malos p̄p̄atiue. i. eos p̄denabiles
 oñdent sui p̄p̄atioe. **T**ertia est testifica-
 tio aplica. j. Pe. iij. Reddēt rōem ei q̄ pa-
 ratus. Et iudicare viuos et mortuos. Et
 Ro. iij. An ignoras q̄z benignitas dei ad
 p̄niam te adducit Tu aut̄ fm̄ cor tuū dux-
 & impe. the. ti. irā in die ire & re. iusti iudicij
 dei q̄ reddet vnicuiq̄ fm̄ opa sua: his
 q̄dez qui sic p̄ bona opa gl̄am et honorē:
 his p̄o qui nō adq̄scūt p̄tati irā & indigni-
 tio: tribulatio et angustia. Jtē. ij. Cor. v
 Oēs nos manifestari op̄z aū tribu. ch̄i.
 Et br̄s Judas in canonica sua di. Ecce
 dñs venit cū sc̄is milib⁹ suis facere iudi-
 cū p̄tra oēs & arguere oēs impios de opi-
 bus impletatis eoz q̄bus egerūt: & de oi-
 bus duris q̄ locuti sunt p̄tra deū p̄ctōres
 impij. Q̄nta tūc erit p̄fusio p̄ctōrib⁹ du-
 ri et p̄tinaces cogitate futurū iudiciū. Nā
 sicut dicit Aug. li. x. de ciuit. dei. Tenet oīs
 eccl̄ia dei ch̄m de cel. esse venturū ad iud-

dicādū vi. & mor. **P**igri et carnales ho-
 mines recordem⁹ d̄ p̄mo aduētū de q̄ per
 multa m̄lia annoz clamātū est veniet: ve-
 niet: veniet inq̄ fortis & terribil⁹ ad hūiliā-
 dos sup̄bos: ad reprobandos luxuriosos: &
 tandē venit. Nūc de sc̄do aduētū tota scr̄-
 ptura clamat veniet veniet veniet inq̄ for-
 tis et terribil⁹ ad hūiliādos sup̄bos ad re-
 probādos luxuriosos: ad arguēduz auar-
 ros: ad p̄denāduz tandē eternis ignibus
 in corpe & aia q̄sq̄ misos p̄ctōres. **P**ec-
 cator cur nō tīmes: Audite angelū clama-
 tem Apoē. xij. Timete dñm et date illi
 gl̄am & honorē q̄z venit hora iudicij ei⁹.
Plati et viri eccl̄ie. **P**ncipes & milites
Iudices & doctores: o p̄bi et aduocati:
 o iuuenes delicati: et senes inueterati: **M**er-
 catōres & artifices: o agricultōres ti-
 mete deū tīmete deū: q̄z venit hora iudicij
 ei⁹. **Q**uā miserim⁹ q̄ nō tīmet: q̄ p̄niaz
 nō agūt q̄si p̄sumētes q̄ de nōllet eos da-
 mnare. **E**xēp̄ de hoc in li. de dono tiorū.
Sacerdos vltariū monebat q̄z grauit̄
 infirmabat di. **T**ria sunt tibi necaria vīcz
 de p̄ctis dolere: et plene p̄stiteri: ac iniuste
 habita restitueri. **E**t ille ait: **E**t si duo p̄-
 ma fecerit: tertium tñ nūq̄. **N**eq̄q̄ ait sacer-
 dos saluari q̄ poteris. **E**t ille ait: **D**icunt
 ita sacerdotes: sapiētes & septure. **E**t ait
 illi sacerdos: ita certe: **E**t ifirm⁹ ait: **N**o-
 lo pbare an vez dicāt: q̄z nihil restitua: et
 sic misere mortu⁹ est. **P**ensate itaq̄ q̄ nō
 sunt vane voces septuray q̄ ve p̄ctōrib⁹
 sonāt Esa. j. Ue gēti peccatrici. & Apoē.
 vij. Ue ve habita. in ter. i. terrēis deditis
 lux. &c. **P**ro tertio Audist⁹ &c. **L**ux. &c.
Lauete. Sedū venerit inueniat in vo-
 bis signū aduersarij sui. **E**t notate qd̄ d̄t
 lex. Insignia nobilia inuēta sunt ad d̄stin-
 ctionē dñoz & nobilitatū. ff. de rex diui-
 sione. l. sc̄m. **E**t attrēdite qm̄ grauit̄ regē of-
 fendit q̄ aduersarij sui insignia capit: & gra-
 uiter p̄nied⁹ est. Nā vt h̄. vj. q. j. **Q**uero
 s. Si q̄s. **G**raui pena punit̄ crimē lese ma-
 iestatis. **N**otate: Si rex hāc ciuitatē libe-
 rauerit a dura fuiture & tñ post ei⁹ recessū
 ciues se subijcerēt inimicis & insignia ini-
 mīci ponerēt sup̄ muros & portas ciuitat⁹
 & nūciatū esset eis pluries: rex veniet cito
 &c. **A**n nō tīmerēt p̄ditores. **E**xp̄oe notā-
 do illō Heb. j. **Q**ui ventur⁹ est veniet &c.

Sabbō post. I. dominicā

Sabbato post primā dñicā aduent.

Annūciamus

zē. Virtutes annūciētis e?
q̄ de tenebris vos vocauit i
admirabile lumē suū. p̄me. Petri. ij. Abij
site ḡ zē. vt vīz p̄tūz eē zē. Ubi tria
norāda: Prīmū saluatoris exhortatō: vir
tutes annūc. zē. Exhortatōis rō: q̄ de te
ne. zē. Et rōnis p̄firmatio: in admirabile
lu. zē. De p̄mo p̄s. Annūciate de die in
diē salutare ei: annūciate inter gētes glo.
eius. De scōdo. ij. Theb. v. Vls nō est in
tenebris. De tertio Col. j. Dignos nos
fecit in partē sortis scōp̄ in lumine.

Abijciām? zē.

Pro p̄ma. An magis decuerit filium
icarnari q̄ patrē aut sp̄m sanctū. Q.
nō. Creatio attribuit maxime potētē pa
tris: ḡ et recreatio. Contra. Magis decet
mediā p̄sonā tenere rōez mediator. Re
sponder Bonauē. in. iij. c. j. Conueniēt?
fuit tripliā rōne sumptat p̄sona repante
Persona em̄ verbi dī in p̄go: fili: et p̄bū:
Quia imago sibi p̄p̄at p̄p̄are hoīez q̄
ad imaginē dei facit. Quia sibi natural:
reducere debebat hoīez ad filiatiōē ad
optiūā. Quia verbū sibi p̄p̄erebat nobis
manifestare patrē cū verbū sit noticiā de
claratiua. Et sic p̄ p̄bū oīa fecit p̄ p̄bū
oīa refecit. Hec Bonauē. Pro fundamēto
Premittam? admirationē q̄dam de my
sterio incarnatiōis iuxta p̄ba. Dat. vin.
docinē. in Tob. Ponit in orbe satōz gen
trix sit filia patrē. Et genitrix lactat filia p̄
go patrē. Et p̄pter qd oīa p̄t p̄ eū q̄ est fi
lius dei naturalē efficerem? Alij adoptiui:
q̄n̄ vt dī Aristō. ij. metaph. De qd est tle
p̄ participatiōē reducat ad id qd est tale
p̄ essentiā. Cū ḡ q̄ritur An magis zē. dic
m. zē. Ex q̄ p̄lude q̄nta sum? obligatiōē
altricti ei q̄ tāzueniēter n̄re miseria p̄de
scendit. Jō bñ dī Apl's Titū. ij. Apparuit
bonigntas z hūanitas saluatoris n̄ri dei
Q̄ facit p̄ctōres q̄ nō timentis tābenignuz
redēptōrē offēdere: lubrici: auari zē. Cer
te si in ḡtī tāto bñficio dñm d̄relinq̄tis ipe
abijciat vos. Figura Judic. ij. Filij israel
in ḡtī deo q̄ eos eduxerat de terra egypti
fecerūt malū in p̄spectu dei futentes dñs

aliēis baal z astaroth: d̄relinq̄ntes dñm.
Jō dñs irat? deiecit eos z tradidit i ma
nibz decipientiū zē. Baal interpretat deus
ratoriet signat auariciā. Astaroth interp
rat cubiculū: et siḡt libidinē. Expone: q̄m
m̄lq̄ in ḡtī nō recognoscētes dei misericōdiaz
quā dñdī i r̄dēptiōe ḡn̄is hūani fuit ist
vicijs: dñs eos abijciat a se et relinq̄t i ma
nibz demonū. ij. Paral. xv. Si dereliq̄ri
tis eū ipse derelinq̄t vos.

Pro scōdo. In p̄cedēti zē. Nūc d̄ alia
p̄p̄robatione certificatiua. s. p̄ rōem.
Recta q̄ppe rō satis p̄cludit futurū esse dī
iudiciū. Dicit ei An̄. De? est q̄ n̄b̄ il ma
ius aut meli? cogitari p̄t. Dis ḡratō bñ
ordinata dicit dñm est sumus bonū: sūz
me iustū: sūme sapientē: sūme potentē: et
sūme misericordē. Cū ḡ sit sūme bon?
p̄ctā sibi sūme displicēt. Cū sit sūme iust?
sūme vult ea punire. Cū sit sūme sapiēs:
oīa clarissime videt z oīa vult reducere
ad rectū ordinē. Et cū sit sūme potēs: n̄b̄
hil est qd possit eū in his impedire. Cum
p̄o sit sūme misericors: sūme vult oīa bona
remunerare. Manifestū est aut q̄ in p̄tī
nō sit oīm p̄ctōz punitio: nec oīm bonoz
remuneratio cū multos magnos p̄ctōres
vides mltas h̄e p̄p̄eritates: z mltos dō
fuentes graues sustinere tribulatiōes: ḡ
necesse est vt alibi fiat oīm iudiciū. in q̄ zē.
Forte dices: Nā. j. dī: Nō iudicabit dñs
bis in idip̄m: sed in morte de singl's iudi
cat: q̄s erit aliud iudiciū in fine mūdi.
R̄sio s̄m Rich. vi. clvii. Iudiciū ad sit iū
morte est singl're. i. de p̄sona singl'ari: et
partiale. i. sup̄ partē hoīs. s. aiām. Est etiā
multis ignotū. Iudiciū aut finale habet
p̄dicatiōes oppositas. Erit ei ḡn̄ale. s. oīm:
totale. s. sup̄ totū hoīem: aiām vicz z corz
p̄us: z cūctis manifestissimū. Nō ḡ punit
deus bis in idip̄m: sed qd deerat sup̄ad
dit. Attendite ḡ: Pensē? q̄nta sit nobis
necessitas bñ vhiēdi si volum? securi p̄pa
rere tam in particulari q̄ in generali iud
cio: et damnatōis sniam euadere. Nullis
p̄fecto est multū huius recordatō: p̄p̄ue
p̄pter tria.

Primo ad emolliendā cordis duriciā.

Secundo ad agendā pro delictis penitē
tiam.

Tertio ad excitandā bone opatiōis dē

ligentiam

Primo rē. Ex p̄sideratione em̄ iudicij
terref cor et sic emollit Job. xxvj. Dñs ei
molluit cor meum et ops turbauit me.
Greg. xvj. moral. Ex diuino munere cor
emolliri dicit qm̄ sup̄ni iudicij timore pe/
netrat. Nec miq̄ qm̄ sicut dī Eccl. xx. Lor
dūz male hēbit in nouissimo. Et Bern.
in q̄daz epla: Veniet dies qm̄ plus vale/
bit corda pura q̄ astuta p̄ba: p̄fētia bo/
na q̄ marsupia plena: qm̄ q̄dez iudex ille
nō flectet dñs: nec falsis p̄bis fallēt. Et
Diero. ad helio. de p̄tēptu mūdī: Veniet
dies illa in q̄ corruptibile h̄ et mō: tale in/
duet incorruptionē et immortalitātē rē. Se
quit: Potētissimi q̄ndā reges corā illo iu/
dicio nudo latere palpitabūt. Exhibebit
cū pleua ven? tūc agnīt? iupiter: Aristo
telis argumēta nō p̄derūt. Tūc rufi
canus et paup̄ exultabis et dices: Ecce cru
cifixus de? meus est: hic est q̄stuarie fili?
hic m̄tis gestatus sinu: hōim de? fugit in
egyptū. Sēdo valet ad agendū p̄ deli/
ctis p̄nīaz. In Act. xvj. dicebat Paulus.
De? n̄r annūciatū hōibz ut oēs vbiq̄ pe
nitentiā agāt: eo q̄ statuit in q̄ iudicatur?
est orbē terre in eq̄tate. Iō Hieron. ad
Sabinianū diaconā lapsū: Parce q̄so aie
tne et crede futurū dei iudiciū. Irē idē hie
rony. ad asellā de futuris amicis: An tribu
nal ch̄i stabim? ubi parebit q̄ q̄s mente
vixerit. Audite q̄ p̄tōdes illud Job. xix.
Fugite a facie gladij qz vltor iniquitatum
gladiū est: et scitote esse iudiciū. Tercō
ad excitandā bone opatiōis diligentia: nō
saluator Dat. xxiij. postq̄ locut? est d
suo aduētū ad iudiciū: postea dicit: vigila
te. s. in bonis opibz: qz. s. nescit q̄ hora dñs
v̄i ventur? sit. Iō de Pau. Gal. vj. Dūz
t̄ps habem? ope. bo. Narrat Petr? alfon
sus: q̄ quidāz sc̄tūs eremita ne obliuioni
traderet: hec habebat sc̄p̄a p̄ oclis et fre/
q̄nter ea in orōne et meditatiōe ruminā/
bat dī. O aīa mea recognosceas qd opar?
dū potestas est in manu tua anteq̄ moue/
aris de loco tuo: anteq̄ venias ad locū in
quo est iusticiāz iudiciū vbi leges om̄ia q̄
fecisti in rotulo p̄fētiē: vbi āgell a dextris
et a sinistris tuū denudabit p̄litiū: vbi oēs
amici tui te deserēt: obliuioni te tradent
Veniero q̄ dum p̄os creatoris tui: hec

sepe reuoluēs fremebat tremēs: et flebat
Nec miq̄ qm̄ sicut habet Eccl. ij. Si ml
tis annis vixerit hō et in oibus his let? fue
rit: meminisse debet tenebrosi t̄pis et diez
m̄stoz q̄ cū venerint vanitatē arguent p̄/
terita: hec crebri? cogitare. Talis em̄ me
ditatio sollicitū facit hōiem in bonis agē
dis. Et multū valet ad alleuiandū p̄nīas
vite labores. Grego. in omel. Dic illū fra
tres charissimi oculos v̄ios ponite: et
q̄quid mō p̄trariū inuenit: in eius cōpa/
ratione leuiat.

PRo tertio. Audistis rē. Nūc q̄ veniā
humilr ab eo postulate ut corā eo se/
cūri valeatis p̄parere. Et notate q̄ dī lex
E. de sum. trini. et si. ca. l. vl. Delicta veniā
penitētibz indulgem? Et. xxiij. q. ij. le/
gatur. Peccati venia nō datur nisi corre/
cto. Et. xxiij. q. vij. Quēadmodū nemo p̄
gaudere se correctū nisi p̄ius doleat se fu
isse p̄uersum. Cauete ne sitis similes in/
sensato qui locula regia furat? cum beni/
gne suaderet a rege ut restitueret veniaz
postulans: et sic misericordia fieret: alis
iudiciū mortis iurreret. Sed omnino
ille nō curat p̄pter modū durum iudiciū
mortis incurrit. Expone rē. Et nota q̄
om̄is peccator est fur respectu dei: quoniā
bonis eius abutit. Agite ergo peccatores
penitentiam, quoniā ut habet Luce. xij.
Nisi penitentiaz egeritis omnes siml peri
bitis.

Dominica. ij. aduentus Dñe

Abiiciamus

Abiiciamus rē. Populus sion ecce do/
minus veniet ad saluandās
gentes. Et. xxi. et in Jeroitu misse.

Abiiciamus ergo rē. qm̄ dominus rē.
Sunt autē ibi tria notāda. Populi exci/
tatio populus sion. Excitati informatio:
ecce dñs rē. Informati consolatio: ad sal
uandas gentes. De p̄mo Ps. Elegit do
minus sion. De secūdo Heb. x. Qui ven/
turus est veniet et nō tardabit. De tertio
Dat. ij. Ipse saluū faciet pplm̄ suū.

Abiiciamus rē.

PRo primo. An filius dei veram
carnem assumpserit. Q̄ non

Dñica. II. Aduētus post

Gal. v. Caro concupiscit aduersus spūm: sed in chūsto nulla fuit concupiscētia. Contra Lu. vi. Palpate et videte quia spūs carnē et ossa nō habet sicut videtis me habere. Rñdet bonū. in. iij. dñs. ij. Circa hoc fuit triplex modus dicēdi. Prim⁹ quod chūs caro fuit phantastica quia indecens videt deum vniri nature corporee. S⁹ extra. si sic. non fuit pfectus homo nec se passus. Scōs quod habuit verā carnē: s⁹ dñs chūs eā attulisset celo. S⁹ scriptura testat eū fuisse de semine dauid fm carnē. Isti sūt duo modi heretici. Terti⁹ modus dicēdi est verus et catholicus. scz quod chūs verā carnē habuit. Nec eū decebat inuenire deceptō nē nec inspectionē. Qd autē dicit Apłs. Caro concupiscit: hoc intelligit de carne in q̄ viget fomes concupiscētie. Hoc bona.

Pro fūdamēto. In mysterio incarnationis. nihil fuit phantasticum: sed pura veritas. Ad hoc facit quod dicit comētator. ij. metaph. De⁹ est prima vītas a quo omnia alia et veritatem et esse acceperūt et accipiūt. Propterea elegans dicit Barth vindociū in p̄b. Felix coniugū dñi sacra maritant. Vnde vultū fit caro p̄re carus. Cū ergo q̄ritur. An fili⁹ dei zc. Dic mī. vt sup. Et q̄ cōclude mirandā in nos dei misericordiam et benignitatē. Ber. in ser. de epi. Apparuit dei potentia in rerū creatione: apparebat eius sapia in earū gubernatiōe. Benignitas autē ei⁹ marie apparuit in humanitatis assumptione. In quo em̄ magis poterat cōmendare benignitatē q̄ suscipiendo carnē meā. Misert⁹ et stultissimi p̄ctores. Fili⁹ dei assumpsit carnē vestrā et vos respicitis imitari puritatē suā. Qd fatui fornicatores: raptores fraudulēti: mercatores zc. Agnosceite dñi benignitatē q̄tā euidenter ostendit in hūane carnis assumptione. **Figura.** Matth. ix. A muliere sanguisua q̄ in iudāda erat fm legem se pmisit tangi: s̄līp eā sanauit. Spūalē sic a muliere sanguisua se tangi voluit qm carnē humanā assumpsit similē vtiq̄ carni q̄ in p̄m defluit sic q̄ eā sanauit. Ip̄e est em̄ de q̄ ait ps. Qui sanat oēs infirmitates eius.

Pro scōdo. Supra de p̄ma: hic dñs dñs q̄ cōsideratio p̄mōstratiue signatiōis: vbi sūt tria cōsideranda.

Primū est elemētū et superiorū creaturaz mirabilis mutatio.

Scōm est hūmōi signoz notabilis expositio. Tertiū est iniquitatis et viciōz dānabilis inundatio.

Hic de p̄mo: vbi sūt tria cōsideranda corporū elemētaz iū trāsmutatio. Corporū celestīū trāformatio. Virtutū superiorū cōmōtio. Primū igit est corporū elemētariū trāsmutatio. Vide in alio aduentuali in hac dñica.

Pro tertio. Audistis zc. Cauete ne remaneat indurati. Et notate quod lex dicit. Omnis cōtumacia ē puniēda. ff. de re militari. l. Omne delictū. §. Cōtumacia Et. ij. q. ii. Quāto. In cōtumacia persistētib⁹ seueritas est ostēdenda. Notate. Siq̄s regē et curiā grauiter offenderit: et rex volēs eū ad emēdationē trahere ostēdit ei p̄fās nūcios et modos alios q̄ grauior est de eo vindicta factur⁹ vt sic timore correptus veniat ad misericordiam hūilī potestulandā: et nihilo min⁹ in errore p̄maneat fatuū dicit eū an prudētē: Certe credo q̄ fatuū et grauē puniendū. Expone. zc. S⁹ heu sicut dñs puer. xxv. Viri iniqui nō cogitant iudiciū.

Dñica secūda aduēt⁹ post meridiē.

Abijciamus

zc. Audiat faciet dñs gliaz vocis sue in leticia cordis v̄ri. Esa. xxx. Abijciam⁹ zc. vt audiam⁹ gliaz vocis sue. Ibi tria sūt cōsideranda.

Promissiōis sublimitas. Audiam faciet dominus gloriā.

Sublimitat⁹ securitas: vocis sue: que mē tui non potest.

Securitat⁹ iocūditas: in leticia cordis vestri. De p̄mo. ij. pe. j. Paxima et p̄ciosa vob. pmilla donauit zc. De scōdo. Jo. xiiij. Ego sum via: p̄itas: et vīta. De tertio. ps. Letetur cor querētū dñm.

Abijciamus zc:

Pro p̄mo. An fili⁹ dei assumpsit aīaz p̄olē. Q. n. Jo. j. Verbū caro factū est: vbi fit mēto de sola carne. Contra. Dicit athanasī⁹. Perfect⁹ de⁹ pfectus hō ex aīa rōnalē hūana carne subsistēs. Rñdet bonū. in. iij. dñs. ij. Circa triplex fuit mod⁹

Secūdo. Duo heretici et terti^o catholicus. **Prim^o** est Ennomij di. q^{ui} diuinitas erat ei loco anie. Sed p^{ro}tra. Diuinitas nullius p^ot^{est} esse forma p^{er}fectiua. Scd^os q^{ui} ch^{ri}st^{us} ani mā habuit sed solū sensificatē: nō rōnalez q^{ui} ad actus partis intellectuē sufficiebat virtus p^{er}sonę increate. Sed p^{ro}tra. Si aiaz rōnalem nō habuit: q^uid nō fuit ver^o hō. Iō est terti^{us} modus dicendi catholicus: q^{ui} ch^{ri}st^{us} assumpsit verā carnē et verā aiam cū suis potētis vegetabilis: sensibili: et rōnabili. Rō. Ch^{ri}st^{us} assumpsit naturā humanā ut esset mediator dei et hōim. Et q^{ui} p^{er}fect^{us} mediator: iō p^{er}fect^{us} de^{us} et p^{er}fectus hō: et q^{ui} p^{er}fectus hō iō habuit corp^{us} cū oib^{us} mē^{ti}b^{us}: et aiam cū oib^{us} potētis. Rursus: q^{ui} p^{er}fectus mediator: iō p^{er}fectus p^{ro}prehensor: et p^{er}fectus viator: p^{er}fectus in cōtemplatōne et p^{er}fectus in actiōe et p^{er}fectus in passiōe. Et ad hec oia sequit^{ur} q^{ui} habuit verāz subām anie. Cū aut^{em} dicit^{ur}: Verbi caro factū est: accipit caro p^{ro} tota natura hūana p^{er} synecdochē. Nec Bonauen. **Pro** fundamto: Decētissimū fuit vt redēptor n^{ost}r^{us} esset ver^o hō. Galfred^{us} in poetria nouella regla iuris dixerat: vt sicut hoies fallaciter hostis mortificauit: ea forma subtili hostē mortificaret hō capti^u diuinitat^{is} ab hāmo. Et cū in hoie sint due partes. s. corpus et aia. tū iuxta p^{ri}mi tā in. j. q^{ui} in. ij. de aia: Aia est melior et nobilior corp^{or}e: et ita p^{ri}ncipalior pars hois. Cū q^{ui} q^{ui}rit: An filius dei ē. Dic r^{es}pn^{dit}. vt s. Et q^{ui} p^{ro}uide q^{ui}de uote. os totalit^{er} in ei^{us} reuerētia debem^{us} impedere q^{ui} se nobis in tota n^{ost}ra hūanitate voluit p^{ro}formare vt nos solueret a vinculis diaboli. Iuxta ill^{ud} Phil. ij. In fili^{us} rudinē hōim factus et habitu inuetus vt hō. **O** p^{ro}ctores miseri q^{ui} vos potius diabolo p^{ro}figuratis q^{ui} ch^{ri}st^{us} cū se ch^{ri}st^{us} vobis sic p^{ro}figurare voluerit. Audite fraudulēti mēdaces: raptores et. Et generalit^{er} oēs p^{ro}ctores p^{ro}formari ch^{ri}st^{us} studeatis q^{ui} se vobis p^{ro}formauit vt vos a captiuitate liberaret. **Figura** Dan. ij. Cū sidrac: misa^{us} ac et abdenago extitibus in fornace apparuit angelus in forma hūana soluens eos a p^{ro}pedit^{is} et liberās eos ab ardore ignis et. Exponit: quia filius dei in forma hūana soluit gen^{te} hūanā et liberauit ab ardore ignis ire dei. **Et nota:** sidrac interp^{re}

tatur decorus vel decor. **S**isaac: q^{ui}s vel risus: vel q^{ui}s de gaudio. Abdenago seru^{us} tacens. In his figurat^{ur} q^{ui}m h^{ic} p^{ri}ncipat^{ur} fructum incarnatiōis dñice q^{ui} sunt decori in p^{ro}sciētia et in leticia spūali deo seruūt tacētes cū patientia et. Ps. Jubilate deo ois terra. s. p^{ro}pter incarnatiōis mysteriū: seruāt te dñō in leticia.

Pro scd^o. In p^{re}cedēti fmo. dictū ē de creatura. mirabili mutatiōe. Nunc de hōimⁱⁿ signoz notabili expōne. Ubi sūt tres instructiōes notāde.

Prima memorande ratiōis.

Scda desiderande p^{ro}solatiōis.

Tertia obfauande exhortatiōis.

Prima est memorāde ratiōis p^{ro}pter q^{ui}d talia p^{re}cedent iudiciū. Est aut^{em} triplex rō: Prima p^{ro}pter sciēde p^{ro}sumatiōis assignatiōē. Nā sicut a p^{ri}ncipio lumina lucētia posita sūt in celo q^{ui}si oñdētia mundū inceptū. Sic in fine amittēt lumē suū vt ostēdant mundū deficere. **h**ic. sup^{er} Matth. Patrefamilias moriente domus eius turbat^{ur} et familia plāgit^{ur} et agris se vestib^{us} vestit. Sic hūmāo gener^{is} p^{ro}pter quod facta sunt oīa minia) circa finē p^{ro}stituto: celi lumina luigent et candore deposito tenebris induit^{ur} tur. Et sic dicendū p^{ro}pter eandē causam futuras esse transmutatiōes insolitas in elementis et gl^{ori}is. **S**ecūda est p^{ro}pter horē de vindicatiōis p^{ro}minationē: sicut quādo paterfamilias vebemēter p^{ro}tra aliquē irascitur: oīes eius domestici ad domū vinctam animant^{ur}: et iniuriati terribiliter p^{ro}minant^{ur}: sic vt dicit^{ur} Sapie. xvj. omnis creatura factori deficiens excandescit in tormentum contra impios ad vindicandas scz iniurias creatoris. Mutaciones ergo terribiles in creaturis erūt quasi horribiles cōminationes. Sicut em̄ dicit^{ur} Sapie. v. Armabit deus creaturā ad vltionem inimicor^{um}. Nā hoc exigit iusticia: Sicut dicit^{ur} Sapientie. xj. Per que quis peccat per hec et torquetur. Peccant autē homines omnib^{us} creaturis abutendo. Ideo vt dicit^{ur} Gregorius: quia in cunctis delinquimus: in cunctis ferimur: vt impleatur q^{ui}d dictū est: Pugnabit p^{ro} eo oib^{us} bisterrarū. **I**nsensatos: Sapie. v. Omnia namq^{ue} q^{ui} ad vsum vite accepimus: ad vsum cōvertimur culpe et. **T**ertia p^{ro}pter tremende

sententiarioris p̄figurationē. q̄ sicut dicit
Gre. Multa mala debet p̄currere vt ma
lum valeat sine fine nūciare. Sit itaq̄ tres
ment homines vidētes isolitas tenebras:
pensate q̄ horrendū erit tenebras inferni
irremediabiliter intrare si tā horribiles erū
glements et aliarū creaturarū cōmotiōes
Esi timēt hoies nocturni strepitus: co
gitate q̄ntus erit horror īprobos audire
vocē filij dei exprobrātis: ad cuius vocis
sonitū celum et terra mouebunt. Sicut g
pmus ch̄i aduētus multipliciter fuit p̄figu
ratus vt cum maiori deuotione suscipi
sic et sc̄os aduētus multipliciter procla
matus et multis terribilibz signis p̄mon
strabit: p̄ qui boni sunt ad meliora puo
cetur: mali v̄o ad penitentiā citius puer
tatur. Impenitētes aut inexcusabiles oī
no reprobent. Grego. in ome. Saluator
noster nos paratos inuenire desideras se
nescitē mundū q̄ mala sequitur denūciat
vt nos ab amore eius p̄p̄cat. Sc̄da in
structio est desiderande solatiōis. de q̄
vide in alio aduētuali fē. post. ij. dñicaz
Tertia est obliuande exhortationis: de q̄
vide ibidem.

P Ro tertio. Auditis rē. Audi p̄tor
velis nolis corā summo iudice cōpa
rebit: Vigila igit ne ania tua cum vicioz
feditate ibi p̄pareat. Nā sic habet. l. Ju
lianus. ff. ad exhi. §. Preterea. Condenan
dus est aliq̄s vt exhibeat rem cuz oībus
suis vilitatibz et cōcomitantibz. Videte
ḡ ne sitis de numero seruoꝝ inutiliū. Nec
solum respiciēda sunt opa: sed etiā in
stantie opeꝝ: vīcz tps: causa: volūtas: p̄so
narū differentia. xxij. q. viij. Occidit. Et
de pe. dis. ij. Ut cognouerūt. Oponit.
Audite. Si sentiretis vos offendisse re
gem vel ex ope vel ex opis circūstātia: et ti
meretis q̄ regis indignatio vos a regno
deiceret aut in carcere detruderet: aut le
onibus deuorādū traderet: Nōne fr̄ere
tis quod possibile esset pro vestra recōci
liatione: Certum est q̄ sic. Expone rē. O
miseri cur sic aias negligitis de q̄b̄ p̄ cete
ris curam habere deberetis. Deuter. iij.
Animā tuā sollicite serua.

Feria. ij. post dñicam. ij. aduētus.

A Būciamus
rē. Qui regis israel intende
qui deducis velut ouē Jo
seph. Ps. xij. et in Introitu misse. Abijci
amus ḡ rē. vt securi dicam? dñō: Qui re
gis israel intende rē. Ubi tria notāda
Saluatoris inuocatio frequēda: inten
de. Inuocati p̄dictio memorāda: qui reg
et qui deducis. Inuocātis dispositio. p̄u
randa: israel et Joseph velut ouem. De p̄
mo p̄s. Intēde in adiutorij meū domie
deus salutis mee. De sc̄do: Hic est deus
deus noster in seclm et in seculū seculi ip̄e
reget nos in seclā. De tertio. Num. x. Do
minus p̄misit bona isrl. Et Sach. x. Do
mū Joseph saluabo rē.

A Būciamus rē.
P Ro p̄mo. An caro fuerit nature diu
ne vnita mediāte ania. V. sic. auto
ritate Damasc. Vnitū est carni verbū dī
p̄ mediū intellectū. Soluta media solui
tur extrema: ḡ si dicas Vnitur carni me
diante ania. facta separatiōe anie a carne
fiet separatio a deitate: q̄d falsum est: vt pa
tuit in morte ch̄i. Rñdet Bonauē. in. ij.
dis. ij. Dupl̄ p̄currere p̄t mediū ad vni
onez aliquoz. Sc̄dū colligantē p̄ quod
extrema ligant ad inuicē: sicut duo corpa
glutino. Et mediū p̄gruētie rōne cui? cō
gruū est aliq̄ vniū: sicut mlier nobilis me
diante congruētia habz q̄ sit sponsa regis
P̄mo mō non mediat anima in vnione
carnis ad verbum: quia immediatē et in
separabiliter verbū vnitur tam anime q̄
carni. sz bene sc̄do mō: q̄ pueniēs nō erat
q̄ dei verbū acceperit corpus inanimatū
Hoc Bonauē. Pro fundamēto: vili
canditiōis est caro aia seclusa. Vñ mat.
vindocinē. in Tob. Est caro vas luteū
vas lamētabile: fenū aridulū: fragilis gle
bula: saccus olēa. Nec est in corpe vita nisi
si ab aia. Vñ d̄t Arist. ij. de aia. q̄ aia est
cā cop̄is in triplīci ḡne cause. s. formalis
efficiētis: et finalis. Querit ḡ An caro rē.
Dic rē. vt s. Et q̄ p̄clude q̄ p̄pter honore
ch̄i q̄ carnē assūpit et aiaz debem? sp̄ car
nē subicere sp̄ui q̄ facit? est ad imaginē dī
Nā vt Paul? d̄r: Qui ch̄i sunt carnē suā
am crucifixerūt cū vī p̄cu. Gal. v. Audi
se carnales rē. Et vñ em verbo et exēplo.

Adiunctus Bermo Fo. XXXIII.

Adiunctus sensus carnales in subiectis
spūs. Figura Josue. ix. Gabaonite men
tētes pactū fecerūt cū filiis israel ne in
ficerent: sed fraude ppta Josue pde
uit eos ad portandū aquā z ligna cedēda
Gabaonite interpretantur valles inefficie
seu pcliues iniquitatis. Et recte significat
carnales sensus: q spm ad iniquitatez z val
lem gehēne inclinare conant. Et volunt
pactū facere cū ratioe z volūtate e mor
tificentur. Josue interpretatur saluatio
sue saluator: z est christus qui pde
uit eos ad aquas tribulationū portādas:
et labores suscipiēdos in seruitiū diuinū
et obsequiū anime. Naz vt dicit Ambro.
lib. de offi. Incassum ptra exteriores ini
micos bellum geritur si intra vrbis me
nia insidie habeatur. q. di. Si velim⁹ vin
cere mundū et diabolū pmo depmendi
sunt sensus corpales qui sunt spiritus pdi
tores.

Pro scdo. Supra in scda pderatōe
pncipali pposuimus tria deducenda
Et ita dictū est de duob pms. Hāc ergo
dicendū de tertio qd est iniquitatis et vici
orūz inundatio: qm vt dicit saluator Dat.
xxij. Abūndabit iniquitas: Quis abundā
tie ad pns est triplex cā pderāda.

Prima volenda charitatis infrigida
tio.

Scda fugienda suppius dilectio
Tertia horreda sathane solutio.

Prima rē. Dat. xxij. Refrigescet cha
ritas mtoz. Sic ei senescēte microcosmo
s. homie solet calor naturalis diminui: sic
maiori mdo senescēte charitas q est calor
vite spūal refrigeret z pene deficiet: At
em Arist. q seniu est frigidū z sicū z mo
ribundū. Erig g mundus senescens frigi
dus p defectū charitatis: z sicus p defectū
ctum deuotiōis: heu heu infrigidata ē cha
ritas in deū: qd patz si pderem⁹ q inde
uote seruit deo: qm multiplici contemnit
et blasphemaf: de charitate fo primi qn
cum iā friguit: clamāt nudī: clamāt fame
lic: clamant inedia moriētes: relegata est
misericordia a filiis hominū: clausa est ia
nua pietatis: cōtracta est largitas nisi illa
que e vanitati deseruit: Aruit fons cōpas
sionis. Et quid reat nisi vt cito fiat iudi
cium sine misericōdia bñ q nō fecerūt miseri

cordiam. Jaco. j. Satis nūc videm⁹ im
pletū illud Osee. iij. Nō est veritas: nō ē
misericōdia: nō est sciētia dei in terra. **S**ec
cunda est fugienda suppius dilectio. de q
ij. Tim. ij. Scito qz in no. tēporib instāt
t. pi. z erūt hoies seipos amātes. s. s. car
nem: q amor pgratū charitati. Et sicut
ex charitate omes pures pullulant: sic ex
inordinato amore sui oia mala Aug. xij.
de ciui. dei. Cū rates duas fecerūt amo
res duo: ciuitatē dei amor dei vsq ad cō
temptrūz sui. ciuitatē fo diaboli: amor sui
vsq ad ptemptrū dei. Vñ post illa verba
Erūt hoies seipos amātes: subdit apls:
Supbi: cupidī: elati: blasphemī: parētibi
nō obediētes: ingrati: scelesti: sine affecti
one: sine pace: criminatores: impatiētes:
inimītes: sine benignitate: pditores: p
terni: tumidi: voluptatū amatores mag
q dei. Vñ qd occulta cordiū videret: ocl
currerēt certe crimina multa tāto forsitan
grauiora qnto secretiora. Sed hec rē nō
habeāt iudicē mortale: habebūt tamē iu
dicē summū pntiāz inspectorē q nihil
relinquet impū. Sed videam⁹ q pal
lam sole pcur. Nam multi hodie im
pudētes peccāt fornicatores: adulteri: v
furarij: pūri: blasphemī: ebriosi: pūbina
rij publici rē. Et sicut ait Eypa. Cōsen
tere iura peccatis: aura iniurijs militāt: in
iurie p turibus inducūtur. Abusue con
suetudines sancūtur: legem habentes si
ne lege viuūt: et sic legib abutuntur. Vñ
pauperē suppeditat: z potens oppri
mit impotentē: lupus deuorat agnū: et
accipiter passerem: in mare pyrate p
dant in vjs isidiāz pdonez: latrōes i nēoib⁹:
fures i domib⁹ in vrbib⁹ abūdāt seditio
in curijs proditores: seu iuicē discor
dā tium malicia: litigijs replent omnia: veri
tas odio habet z paul abijcit: iusticia per
uertitur: et regnat impietas: z rapacitas
cupiditasq dominātur. Quid pla: Que
lingua posset exprimere q: qualia: et qnta
flagitia cōmittuntur: Quia em vt dicitur
Eccl. vij. Eo q nō cito ptra malos pfer
tur sentētia: absq vllō timore filij perpe
trāt mala. Tertia est horreda sathane so
lutio z prātis ei⁹ relaxatio q virtute dñice
passionis religata ē vt nō noceat qntum
vellet et qntū añ solebat. Tūc aut oz mo

Feria. III. post. II. dñicani

dicli solui modico tpe. Apoc. xx. et xij. dñ. De terre et mari: qz descendit ad vos dia bolus hñs iram magnā sciens qz modicu tempus habet. Et hoc fiet deo pmissen te ad maiore impioy damnationē et maiore bonoy purgationē. Nā tūc boni erūt optūm et mali pessimi. Un p hanc sathane solutionē erūt mirabiles et insolite tur bationes inter hoies. Tolle vīz par in ter ra: v dīz plia mouebunt: ciuitas in ciuita tem: domus in domū: et psona in psonā ar mabit. Tūc implebit illud Hier. ix. Unus qsqz a primo suo se custodiat et in omni fratre suo nō habeat fiduciā: qz oīs frat supplantās supplantabit: et oīs amicus fraudulenter procedet: et vir fratre deridebit et veritatē nō loquet: docuerūt enī linguas suas loqui mendaciū. Certe iā ista hodie cōplentur. O peccatores forte vobis vīdet qd dñs dormiat et nō curat punire de licia. Certe cū diu expectauerit tūc grauius vindicabit. Exemplū. De diu expectauit iudeos postqz chm occiderant (vt habet in scholastica et ecclesiastica histo ria) per qdraginta annos. Sed ad vltimū impenitentes gladio pūnoy pñdidit et opprobrio sempiterno p mundū dispōs. Morate qd Greg. di. Illos de graui dñat qd hic diu longanimiter portat.

Pro tertio. Audistis rē. Forte dicit: Ex q tot et tanti declinant. Nōne erit nobis aliq excusatio. Certe nō. Iura di cunt. Nō qd fiat s; qd fieri debeat cōside randū est. ff. de officio pñ. l. Sed lic. Et xij. q. ij. Gloria epi. Et de ele. Cū causam si em sint mlti pñdores regni: in regno etiam mltis anis: qd pñset alicui eo rū depñso multitudinē sociā et cōsue tudinē allegare. Certe nihil. Expone nō tando illud eccl. i. Ne pecces in multitu dine ciuitatis.

Feria. iij. post. ij. dñicā aduent.

Abhiciamus

A rē. Lux in tenebris lucet et tenebre eam nō cōphenderūt. Jo. i. Abhiciamus rē. et induamur arma lucis. i. chñ qui est ipa lux q in tenebris. id ē in munda tenebroso lucet: et tenebre. i.

psecutores ecclie eā nō cōphenderūt. In his autē verbis tria sunt notāda in chñ. Luminis excellentia. iō dñ. lux.

Luminis refulgentia: in tenebris lucet. Luminis efficacia: et tenebre eā nō cōpre. De pmo et scdo. Jo. i. Erat lux pā q illu minato o. ho. ve. in hūc mundū. De ter tio. Sap. vij. Sapientia nō vincit malicia.

Abhiciamus rē.

Pro pmo. An anima mediante aliq habitu gratuito sit assūpta apbo. sic. Aug. xij. de tri. In rebus p tps ois tis sūma est grā q deus in vnitare pñone nullis pcedentibz meritis hoim copulat. Cōtra si sic. Cū corpus nō sit illi gratie susceptibile q nō cōtynibile. Rñdet b. bon. in. ij. dñ. ij. Cū queris. rē. hoc pōt dupliciter intelligi. Aut q ille habet in illa vnio ne teneat rationē cōgruentie et sic concedi pōt q nō decet animā vniri pbo nisi sibi as similes habitu pfecte deiformitatis. Aut q teneat rōnem cause et sic veritatē nō hz qnā vnio q est p habitū infusus sic ē vnio cognitōis et amoris: respicit cōter tres p sonas. s. bo.

Pro sūdamēto. Alia rōalis ex natura sua est capax dei p intellectu et volūtate. Jo poete etiā hortant nō appli care aiam rebz infimis sed diuinis. Luca nus. Nūq sit cura deozum. Et Aristo. p. ethi. Hō se oiz trahere ad diuina et imoz talia qntū pōt. Queris q. An ania sit deo vnibilis sine habitu medio. Dic rñ. Et q cōclude q vituperādi sūt pctōres miseri i post tantā grām hūane nature factā nō verent pcti vilitatē in aiabo suis ponere in magnū dedec? hois chñ ptra documen tū Leonis pape in ser. de na. dñi. Agno sce o hō chñane dignitatē tuā et diuine cō soz factus nature: noli in veterē pcti vilitatē tuā degeneri puerfatōe redire. Audi te fornicatores: raptores. O q miseri q pñlatiōes spūales respuūt qd facile repe rire possent diuine incarnationis mysteriū cōreplando et mūdanas pñsus et carnales pñlatiōes qñt. Figura de filiis israel. Nūeri. xj. Qui māna a deo datū fastidiebant et carnes pñpiscabant. dedit aut eis dñs carnes s; in malū eoz: qz adhuc esce erāt in ore ipoz et ecce foz dñi pñssit eos et ibi mortui sūt. Expte: verū certe man na celici est corp? dñi in vtero virginis

decepti sed multi non cognoscunt et carnis desideria sequuntur quod permittit dominus sed tamen grauius punient. Talibus dicitur. Jo. viij. In petris vestris moriemini.

Pro secundo. In precedenti sermone dictum est de triplici causa inundationis viciorum. Hec una alia causa: scilicet de tremenda antichristi conditione. Erit enim antichristi conditio damnaibilis. Nam sic habet. ij. Thessal. ij. Erit eius aduentus secundum operationem satthane. Et ibi vocatur homo peccati filius perditionis. Utet autem triplici via ad subvertendos homines. Prima est phantastica blandicia in ostensio. Secunda mirifica prodigiorum operatio. Tertia terrificorum tormentorum inflictio. Prima ergo via est siue deceptiva simulatio. Nam sic habet. ij. Thess. ij. Aduentus eius erit in omni seditione seu seductione iniquitatis. Qui volens utriusque populi complacere veniens huiusmodi ut dicitur aliquid circumcideret se ut ex hoc adquirat gratiam iudeorum propter quod etiam faciet sabbatum custodiri. Item homo dicitur precipiet etiam propter christianos: utrisque se conformare volens ut utrosque decipiat. Hac autem via blanditionis vteret tripliciter. Primo in sanctitatis simulatione. In apertio enim sanctitatem simulabit dicens etiam se esse messiam in lege promissum. Quod credentes iudei conuertentur ad ipsum: quibus autem sanctitatem simulabit erit tamen in concupiscentiis mulierum. ut dicitur Dani. xj. Et cor eius in tanta effere supbiam ut lege et cursum regni se mutare putet. ut dicitur Dani. vij. Et in deum proferet blasphemias dicens deus esse: christum autem dicit fuisse seductorem. Unde ij. Thess. ij. Tunc reuelabitur homo peccati filius perditionis caput omnium iniquitatum qui aduersatur et extollitur super omne illud quod dicitur de deo aut quod colitur ita ut in templo dei sedeat ostendens se tanquam ipse sit deus. Eleuens enim in hierusalem sedebit in templo et faciet se adorari ut deum: quod utriusque templi reedificabunt iudei sibi adherentes. Secundo in caliditatis persuasio: quod sicut dicit Dani. vij. Dirigitur dolus in manu eius. Extortas enim et fallaces expones scripturarum adducet: falsitas ergo tunc publice predicabit nec permittetur veritas tunc predicari. Unde de illis qui per antichristum decipientur dicit. ij. Thess. ij. Eo quod charitate veritatis non receperunt. id est lege evangelicam ut salui

fierent ideo. mittet illis deus operationem erroris ut credant mendacio ut iudicent omnes qui non crediderint veritati sed consenserunt iniquitati. Et licet futurus sit vnus antichristus pessimus omnium: tamen nunc certe multi sunt iam antichristi: conditione scilicet habentes illius pessimi: superbi videlicet luxuriosi: seductores: veritatis subuertores et falsitatis defensores. ij. Jo. ij. Nunc antichristi multi facti sunt. Tertio in largitatis exhibitio. Sicut enim dicit. Thess. ij. Eleuet in omni virtute. scilicet potestatis humane et opulentie temporalis. Creditur quod reuelante magistro suo diabolo thesauros occultos inueniet quibus utetur ad gloriam et deceptionem. Tunc enim in multis tunc regnatura sit cupiditas: hoc modo ad eum facile inclinabunt. **S**ecunda principalis via est mirifica miraculorum operatio. Nam dicit. ij. Thess. ij. Erit eius aduentus in signis et prodigiis mendacibus. Dicunt autem mendacia vel quod non erunt vera sed phantastica quod vicius diabolus perstigabit oculos videntium. Vel dicunt mendacia quod ostendunt ad confirmandum mendacium licet vera sint a parte rei. Nec tamen dici debent miracula quod virtute creatura non excedit: sed mirabilia dici possunt. Diabolus enim subtilem hominis intelligentiam et longam experientiam quod natura facit successibus: ipse scit subito operari. Sic magister pharaonis virgas in serpentes subito mutasse legitur. Exo. xj. Inter cetera autem simulabit se mortuum et postea suscitatum. Nec solus ille predicabit sed etiam discipuli eius. Apoc. xj. Hi ciuitates hierusalem calcabunt mensibus quadraginta duobus. id est tribus annis et dimidio ecclesia persequentur. De his dicit dominus. Zach. xxiij. Surgent pseudochristi et pseudoprophete et dabunt signa magna et prodigia ut in errores inducant. etiam fieri poterit electi. **T**ertia via est terrificorum tormentorum inflictio. Nam sicut dicit. Matth. xxij. Erit tunc tribulatio magna qualis non fuit ab initio mundi nec fiet. Et hec innuitur. Apoc. j. ubi dicitur Et pedes similes auricalcho: sicut in camino ardenti. Per pedes: christi qui sunt vltima eius membra. per caminum ardentem tribulationis vehementia designatur. Exhibebit enim antichristus in torquendis fidelibus omnia genera tormentorum que antiquitus in scriptis martyrum

Feria. III. post. II. dñicam

bus sunt impleta et in ingenij sui subtili-
tatem nouis et inauditis supplicijs affli-
get. De quibz dicit Greg. xxiij. mo. Pen-
semus que erit mentis humane tentatio
illa qñ et pius martyr penis subiicitur et
tñ ante eius oculos tortor miracula facit
Inter tñ tor tribulationes aliquā cōsola-
tiōne mittet dñs p enoch et eliam q ad-
huc viuentes reseruati sūt in paradiso ter-
restri. Et sicut habet Apoc. xij. Prophe-
tabūt diebz mille ducētis sexaginta ami-
ni facis. i. tribus ānis cū dimidio. Erit
etiam et alia electorū cōsolatio qz nō diu
durabit tā grauis tribulatio. Vñ Matt.
xxij. Nisi breuitati fuissent dies illi nō fie-
ret salua omnis caro sed ppter electos bre-
uiabuntur. Ipse em̄ maledictus antichri-
stus tandem veniens in montem oliueti
simulabit se velle in celū ascendere. Sed
sicut dicit apls. ij. Thessal. ij. Dñs iesus
ipsum interficiet spū oris sui. Post interitū
autē eius non statim veniet dñs ad iudici-
cium vt vīz electi q in tant tribulatione
titubauerūt temp⁹ habebūt penitēdi: qñ
to aut tempore postea sit ventur⁹ ignora-
tur. Tūc aut mali temp⁹ talit⁹ gēdebut
quasi securi licet eoz pēptor mētius sit
Vñ Matth. xxij. De die illa et hora nō
scit neqz angeli celoz nisi solus pater. Et
ponit exemplū. Sicut fuit in diebus noe:
ita erit et aduentus filij hominis. Sicut
enim erant ante diluuiū comedentes et bi-
bentes ac nubentes et nuptijs tradentes
vsqz ad illuz diē in quo intrauit noe in ar-
ca et non cognouerūt donec venit diluuiū
et tulit oēs. Ita erit aduentus filij homi-
nis. j. Thess. v. Cū dixerint pax et securi-
tas: repentinus eis supueniet interitus.

Pro tertio. Audistis rē. Cauete ne-
sitis antichristo similes et eius mem-
brz: quoniam fm̄ leges. Qui simili delicto
delinquit: simili etiā pena sunt torquendi
ff. de legibz et se. p̄ulti. l. Non possunt. Et
L. de nuptijs. Si liberrā. Et qd de vno
dicitur necesse est vt de alio simili intelli-
gatur. Extra de cōstitutiōibus. c. Transi-
lata. Et caput debet sequi mēbra. xij. dis.
Nō decet. Et de cōsecre. dis. ij. Celebri-
ratū. Notate. Si eēt aliqz puerissim⁹ la-
tronū princeps et mandaret rex: capiatur
talis cū oibz socijs suis q cūqz reperiet ge-

rere iñ gñia ei⁹ et irreuocabili morte dāne-
tur. Eredo q statim exuerēt insignia mali
pncipz. Expone notādo q sic h̄t matt. xij.
angeli mittēt oēs malos in caminū ignis.
Feria. iij. post scđam dñicā aduent⁹.

Abūciamus
rē. Exortū ē in tenebris lū-
mē recti cordis. Ps. cxj. Abū-
ciam⁹ rē. qm̄ exortū ē rē. in tenebris. i. in
mūdo isto tenebroso. Plen⁹ ē em̄ triplici
tenebrarū genere. Primo tenebrz igno-
rantie q puant lūmē vere sciētie. Osee. iij.
Nō ē sciētia dei in terra. Vñ de mūdānis
di. ps. Nescierūt neqz intellexerūt in tene-
bris ambulār. Scđo tenebris culpe si-
ue malicie. Gen. vj. Repleta est terra inī-
q̄tate. Et puer. iij. Vñ impiorū tenebro-
sa. Tertio tenebris miserie q sūt puatō
lucis glie de qbus tenebris intelligi pōt
illud. Job. xvj. Post tenebras spero lucē
Qm̄ igit tot et tate tenebre sūt in mūdo iō
exortū est in tenebris lūmen rē.
Abūciam⁹ rē.

Pro pmo. An nature hūane assūptō
debeat pot⁹ dici incarnatio qz aia-
tio. Qz nō qz a digniori debz fieri denoia-
tio. Cōtra. Jo. j. Verbū caro factum est.
Rūdit bon⁹. in breuiloqō li. iij. c. ij. Qm̄
mag⁹ nota est nobis ps carnis et magis
a deo distat vt vīz exp̄ssior fiat denoiatō
et maior exp̄mat hūiliatio: et pfundior ex-
p̄licet dignatio: hic est q op⁹ illud vñ aia-
tio s; incarnatio noiā. hec bon⁹. Pro sū-
damento Quis denoiatio fiat a digniori:
aliqui tñ puentēs est q fiat a manifestio-
ri. Nemo em̄ noiare pōt nisi qd nouit Vñ
di. Quid⁹ in li. de tristibz. Qd minimuz
nō sit nemo docere pōt. Et aristot. vj. me-
taph. Disciplina fit oibus nobis p ma-
gis nota. Cū ḡ qñt. An nature hūane rē.
Dic rñ. Ex q cōclude dei inestimabilē in-
nos benignitatē. Ber. in qdā ser. Porro
inestimabilis dignatio ac p̄sus inenarra-
bilis q in carceris hui⁹ fetore horrozēqz
tanta dignata ē descendere celsitudo. Cū
ue ḡ ne carne aburamini quā tāto dñs do-
tauit honore. Audite carnales lubrici rē.
Abusio qppe magna ē vt tāta def an-
cille. i. carni libertas et insurgat in dñam

idē rōnem z eā despiciat. **F**igura. Gen. xvj. Sara sic p̄descēdit agar ancille v̄ro luit q̄ ab̄raā vir su⁹ eā acciperet: q̄ se vidēs plenā p̄p̄sit sarā q̄ cū affligeret a sara su gā inijt s; ab angelo edocta z hūiliata re dijt ad obediētiā dñe. **E**xpone. Ab̄raam interpretat p̄ multaz gētiū ip̄e est de⁹ qui assumpsit aīam signatā p̄ sarā q̄ interpreta tur p̄nceps: z carne signatā p̄ agar q̄ ancilla erat z interpretat solēnitās vigilię. **E**arq̄ ni aut̄ nimis p̄descēdit aīa a des vt rebel ler sed sp̄ est hūilianda sub rōnis imperio. **R**om. vij. Debitor es sumus nō carni vt fm carnem viuam⁹.

Pro scdo. Sup̄ rē. Nūc de tertia p̄n cipali p̄siderāde q̄ ē p̄sideratio im peratiue citatiōis. **U**bi s̄ tria p̄siderāda.

Citatiōis q̄litas horribilis.

Cause arduitas incōparabilis.

Cōpandi necessitas icuitabilis.

Primo igit̄ est p̄sideranda citatiōis q̄litas horribilis. **U**bi est p̄siderād⁹ triplex horroz. **P**rim⁹ ē horroz terrifice noiatio nis. **S**cds ē horroz mystice p̄figuratiōis. **T**erti⁹ ē horroz p̄phetice descriptionis. **P**rimus est horroz terrifice noiatiōis. **N**oiatur em̄ tempestas dei cēs sup̄bos z ambiciosos. ps. In circuitu ei⁹ tēpestas valida aduocauit celū desursum z terram discernere p̄p̄m suū. **I**te d̄ turbo inuol uēs seductores fraudulentos z proditio sos. **H**iere. xvj. Dñs de excelso rugiet zc. **S**eq̄tur. **E**grediet̄ ecce afflictio: ecce tur bo magn⁹ egrediet̄ a sūmitatib⁹ terre. **I**te citatio illa dicit̄ tonitruū p̄cutiēs raptos res z maliciosos. ps. **V**ox tonitruū tui in rota. **I**te dicit̄. **I**ussus z vox angeli z tuba dei. j. **T**heff. iij. **I**p̄e dñs in iussu z in voce arch̄ageli z in tuba dei descēdet d̄ ce lo. **D**icit̄ inq̄ iussus dei efficaciter cōpel lens eos q̄ diuine iussidī rebelles fuerunt. **S**ap. xvj. **T**uā manū effugere impossibi le est. **I**te d̄ vox arch̄ageli violenter exp gefaciēs eos q̄ in pctis dormierūt. **E**ph. v. **S**urge q̄ dormis zc. **I**te d̄ tuba triū phantis inuitās victores ad p̄mū z victz p̄fusione ingerēs z opprobriū. **A**poē. iij. **Q**ui vicerit dabo ei sedere mecū in re. m. **E**t p̄ oppositū. **Q**ui victi fuerit eijcientur foras. **D**e hac tūba d̄ dñs. **B**art. xxiij. **D**ictet angelos in s̄ ai tuba z voce ma

gna z p̄gregabūt electos a q̄ttuor plagis terre. **D**e voce illa d̄ **L**hylo. **V**ere ma gna ē vox illa cui oīa obediūt elemēta q̄ pe tras scidit: monumēta apertit: vincta mor tis dissoluit: vniuersas mortuos resurge re facit: z ad iudiciū ventirezpellit. **S**cds est horroz mystice p̄figuratiōis. **N**ā. xod. xix. **I**n datioē regis ceperūt audiri toni trua z voces z tuba terribilis sonās. **E**rat etiā mōs tor⁹ terribilis ad ostēdēdū. s. ad uentū dñi veniet⁹ ad legē dandā. **P**ensa igit̄ p̄terribiliter veniet ad rōnē exigēdā de p̄ceptis z vindictā d̄ trāsgressorib⁹. **T**er tius ē horroz p̄phetice descriptionis. **S**o pho. j. **I**uxta ē dies dñi magn⁹ iuxta ē et velox nimis **V**ox diei dñi amara: tribula bitur ibi fortis dies illa dies ire: dies tris bulatiōis z angustie: dies calamitatis z mi serie: dies tenebrarū z caliginis: dies nebu le z turbis: dies tube z clangoris. **A**lter ba sūt ponderanda. **U**bi primo est p̄side randa inexcōgitabilis velocitatis promp titudo: cū dicit̄ **I**uxta zc. **P**ropterea ē ezech. vij. **A**fflictio vna: afflictio ecce ven it: v̄it finis: **H**ec ē dies occisiōis: nūc de propino q̄o effusā irā meam sup te: et cōplebo iuroz meū in te: z iudicabo te iux ta vias tuas. **S**cds in cōparabilis angri etatis amaritudo: cū dicit̄: vox diei dñi amara. **A**mara certe vox citatiōis videli c̄. **S**urgite mortui z venite ad iudiciū dei. **A**marior vox disceptatiōis cū dicitur **E**surui zc. s. amarissima vox diffinitiois cū dicitur **D**iscēdite a me maledicti zc. **T**ertio inexcōgitabilis calamitatis plenitudo. cū dicit̄: tribulabit̄ ibi fortis: dies il la dies ire zc. q. d. **I**bi oīm miseriāz cū mulatio. **O**igit̄ q̄ tremēdū iudiciū. **E**xē plū. **J**ob ille scitissim⁹ dicebat. **J**ob. xxxj. **Q**uid faciā cū venerit ad iudicandū dñs zc. **E**t iob. ix. **V**erebar oīa opa mea scies q̄ nō parces delinquenti. **E**xēplum etia⁹ notabile de hieronymo q̄ dicit̄ sup **B**art. **Q**uoties die iudicij cōsidero toto corpore contremisco. **S**iue em̄ comedā siue bi bā siue qd aliud faciā sp̄vide illa tuba ter ribilis intonare in aurib⁹ meis **S**urgite mortui venite ad iudiciū dei. **E**t idē ad cromachiz heliodor. **E**go i scelez meoz rū latēs sepulcro z pctoz victis alligat⁹ q̄ tidie dñicū illū clāgē expecto. **H**ieronymo

veni foras. Ego denique omnia tuta timeo. Audi o peccator quod Hieronymus angelicus vir dicat: et tu amator seculi non times. Sed hec est iustorum proclatio: timere. Proverb. xij. Cogitationes iustorum iudicia.

Pro tertio Audisti et. Prouidete. Quia tempus habetis quia hora non putatis velitis nolitis coram iudice. Probitis hora vices mortis. Dicit enim regula iuris: Hora sua cuiuslibet est nocturna. ff. de regu. iur. l. In pdenatione. Et extra de elec. et electi pteate li. vi. Inter vniuersas. Credo si amicus ve rar diceret cuius vestis: fuge cito: quia si hic diu sis nescies quia hora irruent in te inimici tui inevitabili te interfecuri: et quicquid habes deuoraturi. Credo quod statim fugeritis. Expone: Uerum amicus christus vos hortatur fugere a regione peccati ne rapiat vos diabolus. Hierem. li. Fugite de medio babilonis ut saluetur et.

Feria. v. post. ij. dñicam aduentus

Aduciamus et. Uide quod lumen quod in te est tenebre sint. i. uel. xj. ut vices abijcias opera tenebrarum et. Ubi nota triplex lumen. scilicet. Cognitiōis. Operatiōis: et Intentiōis. De primo Bern. ser. de vigi. Natiui. dñi. Illuminemus nos lumine scientie per us quod de huius mundi tenebris exeamus: ne de tenebris trāseamus ad tenebras et tenebras sepius. De secundo Jo. ij. Qui facit veritatem venit ad lucem. De tertio Luce. xj. Lucerna corporis tui. i. cogitatio operis et oculus tuus. i. intentio tua.

Aduciamus et. Pro primo. An gratia illa que fuit in incarnatione in comparatione ad dignitatem nature humane assumpte teneat rationem proprietatis naturalis vel gratuite. Quod naturalis: Aug. In nature humane assumptione fiebat quodammodo illi homini gratia naturalis ut nullum posset admittere peccatum. Contra: vnum oppositum non determinat alterum. Sed gratia et natura ex opposito diuiduntur. Rñder Bonauent. in. ij. di. iij. Gratia vniōis potest tripliciter dici. Vno modo gratia de consensu disponens ad vniōem. Alio modo ipsa vniōis gratia facta. Tertio modo ipsa gratia sine personis faciens vniōem: Et quibus istorum modorum

quodammodo tenet rationem gratuitam: et quodammodo rationem naturalis. Prima quidem quod ea habuit a principio et eas perdere non potuit. Dicit autem naturalis per comparationem ad subiectum: non autem per comparationem ad causam: quia ortum non habuit a principijs nature: sed a diuina voluntate. Secunda similiter dicitur naturalis propter inseparabilitatem: sed gratuita ex mera dei voluntate. Tertia similiter que est virtus spiritus sancti fuit quodammodo illi homini generalis. Non enim habuit filius spiritus sanctum per influentiam imo potius quam habet in se a patre vim spiritus sancti. Et propterea dicitur in euangelio: quod non est datus ei spiritus sanctus ad mensuram. Per comparationem autem ad naturam assumptam illa gratia non erat naturalis: quia spiritus sanctus non erat in illo homine per principia nature create: sed per spiritus sanctum inhabitantem. Hec Bonauentura. Pro fun. dameto. Omnia nemini gratuita sed etiam naturalia dependunt a dei bonitate. Boetius lib. de causa: Vnus pater rerum est vnus qui cuncta ministrat. Ille dedit per sebo radios et cornua lune et. Illud tamen dicitur alicui naturale quod ex principijs sibi inuenit. ut dicit Aristoteles. ij. de Anima. Queritur ergo et. Dicitur. ut scilicet. Et quod concludit quod consideranda est illa gratia quam nature humane fecit in incarnatione: et quanta benignolentia ostensa. Ubi Dam. in principio tertij. Per incarnationis mysterium demonstrat dei bonitas quod non desperit deus proprii plasmatis infirmitatem. De ordinandi peccatores: quod post tantam dei bonitatem et benignitatem dei et precepta eius premittit: fornicatores: auari et. O miseri qui dei pietatem et gratiam vertunt in iram et indignationem. Figura Exod. xxxj. Populus hebreorum ingratus fuit deo de liberatione ex egypto: liberationem illam attribuens vitulo aureo unde puocauit iram dei: et vna die ceciderunt qui. xxiij. milia. Sic multi in gratia de liberatione generis humani seruilitium quod inde debet deo: exhibent vitulo aureo. Alii quidem per auariciam quam notat in vitulo aureo propter avaritiam quam in homine fecatur quod vitulus non castratus indomitus: est animal superbissimum. Alii per luxuriam: quod vitulus non castratus est animal lasciuum: et his omnibus percurat ira dei. Eph. v. p. Dec venit ira dei in filios dissidentie et.

Pro secundo. In precedenti sermone de ci-
tationis qualitate hic dicendum est de cause
ariditate propter quam ariditate dicitur Jobel. ij.
magnus dies domini et terribilis valde. Et quis
sustinebit eum. Magna inquit quia magna causa
trahet quilibet ad hoc iudicium. Propter autem hu-
ius cause ariditas propter tria.

Primo propter propositum materie multi-
plicitate innumerabile.

Secundo propter splendore iusticie seuerita-
tem terribilem.

Tertio propter ferende sententie qualita-
tem formidabilem. **P**rimo propter rationem. Tra-
het enim unusquisque in causa ad respondendum de om-
nibus bonis concessis et de omnibus bonis omisi-
tis et de omnibus malis commissis et postea
ea dicitur amplius. Tunc autem ut au-
dierint tubam illam terribilem occurret unus-
cuique tota peccatorum suorum congregatio. Quod re-
cordatio tormentum erit amarissimum. In ei
afflictio pudoris importabilis. Hiere. ij.
Sic fur confunditur ita et tu confundetur quia vices
domini nunc vivis erubescere non vis inde affli-
ctio timoris incosolabilis. ps. Audite hec
omnes et cur timebo in die mala: sed in die
iudicii. Et rident iniquitas calcanei mei cir-
cudabit me. Inde etiam afflictio doloris im-
portabilis et insanabilis vermis. scilicet scie-
ntia omni serpente mordacior. Esa. vi. vermis
eorum non morietur. Et hiere. xv. Factus est do-
lor meus perpetuus. Quoniam enim nec erubescere
nec timere nec dolere in hac vita pro peccatis
voluerunt non perpetua confusionem perpetuo
timore et perpetuo dolore rectissimo dei iu-
dicio cruciabuntur. **S**ecundo propter complen-
de iusticie seueritate terribile. Nam ibi ni-
hil relinquet inultum. Job. xxxij. Deus in-
ultum abire non patitur. Ioh. etiam apoc. xix. dicitur
Qui veniebat ad iudicium vocabatur fidelis
et verax: et cum iusticia iudicat et pugnat et do-
lore eius procedat gladius ex utraque pre-
acutus ut ex ipso percussus geres. Iste gla-
dius est rigor diuine iusticie qui satis pre-
statur in angelis peccantibus et originali mundo quod
bus non peperit deus. Gen. ij. pe. ij. Si deus
angelis peccantibus non peperit sed ruden-
tibus inferni detractos in tartarum tradidit
cruciantos in iudicium reservari. Et si ori-
ginali mundo non peperit et c. q. d. quanto ma-
gis nec modernis peccatoribus parcat. Ideo
etiam dicitur pau. Ro. x. Noli altum sapere

sed time. Si enim deus naturalibus ra-
tione non peperit: ne forte nec tibi parcat.
Vide domine bonitatem seueritatem dei: in eos
quidem qui ceciderunt seueritatem: in alio boni-
tatem si permanseris in bonitate. alioquin et tu
excideris. Nota bene quod dicit seueritatem
timeas sicut cum respicit iusticia quod sit de
latronibus in paribulo. **T**ertio propter fer-
rende sententie qualitate formidabilem. Er-
it enim irrevocabilis nec ab ea appellare lice-
bit: et pena que taxabitur erit interminabilis.
Eruntque super totum hominem. scilicet super corpus et animam
Vnde bern. in meditationibus. Hic caro repro-
borum vermis: in inferno autem anime eorum
deputantur ignibus eternis donec rursus
infelici collegio colligantur sempiternis in-
voluant incendijs. Et qui socii fuerint in cul-
pis: erunt etiam in penis. Quod si quid est tre-
menda illa diuini iudicii sententia. Exemplum
de agathone in vitas patrui: qui cum mortuus
esset per tres dies mansit immobilis apertos
oculos tenens. Ad quem fratres. Ubi es abba:
Qui ait. In spectu diuini iudicii assisto
Et illi. Et tu taces. Et ille. Quam virtute
potui in diuino studio laboravi sed homo
sum et nescio si percuerunt opera mea cor
ram deo donec venero coram eo. Vere ti-
menda est illa sententie expectatio. Heb.
x. Terribilis est expectatio iudicii.

Pro tertio. Audistis rationem. Pensate quoniam
tunc periculum. Esta tout perdre. In
ra dicitur. Ubi malum periculum perit: cauti et
diligenti est agendum. vij. q. ij. c. vi. Et circa
causam maiorem vertitur periculum. xij. dis-
tinctio. Et ff. de carbo. edicto. l. j. §.
Si quis. Attendite. Si quis vestrum ha-
beret causam: rursus cito coram iudice deciden-
dam et habet astutum aduersarium et. Nonne
diligenter vigilaret et consilium quereretur et
pone et. Et nota quod maius est periculum ante
quam vite corporalis et astutum habemus ad
uersarium. j. Pe. v. Vigilate quia aduersarius
vester diabolus et.

Feria. vij. post. ij. dominica aduentus.

Abhycianus
et. Domine lucem habes: credite in
lucem ut filij lucis sitis. Ro. xj.
Abhycianus et. ut filij lucis simus exequi

¶ Feria. VI. post. II. dñicani

res illud saluatoris. Dñi lucē habetis rē. Ubi sūt tria cōsideranda.

Christianorū luminosa conditio: cū dicitur Dum lucem rē.

Gratiosa exhortatio. credite in lucē.

Frugtuosa conclusio: vt filij lucis sitis. Propter p̄mū dī. paul⁹ veris christiānis. j. thess. v. Nō estis noctis neq; tenebrarū. Propter scd⁹ dī. saluator. Jo. i. In me credite q̄ sit lux mūdi. Propter tertiu dī. paul⁹. j. thess. v. Dēs vos filij lucis estis.

Abijcimus rē.

Pro p̄mo An maior sit cōgruitas assumptionis in natura hūana q̄ angelica. Sic. Nō de⁹ facit cōgruentissime facit. Scd de⁹ nūq̄ angelos apphendit sed semen abrae. Contra natura angelica dignior est rē p̄mū deo puenit. Rūdet bonauē. i. iij. dī. j. Absq; dubio maior: fuit p̄gruetia in natura hūana q̄ angelica: hō em magis indigebat: q̄ totus lapsus erat Et minus indign⁹ erat q̄ p̄ aliū corruerat: plus ei pderat q̄ adhuc in malo obstinatus nō erat. Qm̄ igitur diuina iusticia ista tria pensat in bñficijs. Impedit hinc est q̄ de⁹ q̄ diues est in bñficijs. p̄ nimia charitate q̄ dilexit nos magis assūpsit naturā hūanā q̄ angelicā rē in h̄ p̄futura est supbia luciferi. Qui etiā magis elegit pauperes rē ignobiles q̄ potētes vt p̄fuderet alta rē fortia vt nō gl̄iet in p̄pectu ei⁹ ois creatura. h̄ bon⁹. Pro fūdamēto. Tertiu est q̄ angeli sūt nobiliores aīa dī. ei p̄hs. j. p̄hy. Forma ē qd diuinū. Et. j. de aīa. Intellect⁹ ē qd diuinū. Angeli aut sūt actiuiores rē formaliōres q̄ aīa rē magis intellectibiles. S; diuina misericordia p̄ misericordiam respexit q̄ nobilitatē. Arriger⁹. Verus amor miserū nō pedigat amicu. Lū ergo q̄rit. An maior rē. Dic rē. Et q̄ p̄clude q̄ ch̄i incarnatio nullaten⁹ pderit p̄ctōrū b⁹ obstinat⁹ imo vt dī. Eccl. iij. Eorū dū male hēbit in nouissimo. Audite in dīrati fornicatores falsi p̄sutores rē. Nō credatis q̄ de⁹ p̄ incarnationis mysteriū vob p̄cat nisi sub deo hūilemini rē emolliatis corda p̄ p̄niam. Figura. Dan. x. de nat̄ buchodon. p̄terea clamat. Ps. Hodie si vo. e. au. nō. ob. e. v.

Pro scdo. Sup̄ rē. Nūc de cōparen-
tinecitate. Qm̄ sic dī. Ro. ix. oēs sta-

bim⁹ aī tribunal ch̄i. Electi ad locū iudicij cū pace rē leticia deducēt. Esa. lv. In leticia egrediemini rē in pace deducemini. Rep̄b̄s cū turbie tēpestuosissima rama cordis agustia ibid⁹ gregabūt. Erit ac hec p̄arēdi necessitas amarissima p̄pter tria. Primo p̄t astatis p̄fortij mīserosita tē inexplicabilē. Scdo p̄t adiūuātis rē medij impossibilitatē irremediabilē. Tertio p̄t suāragantis auxiliij vacuitatē irreparabilē. Primo rē. Astabūt em̄ oēs āgē: lī tā boni q̄ mali oēs hoies q̄ sūt fuerūt rē erāt tā rep̄bi q̄ electi. Ex visioe oīm gñaliter rep̄bi hēbūt p̄fusiōez ineffabilē. He re. xvij. Dñe oēs q̄ tē dereliquit p̄fudent. Ex visioe bonorū sp̄aliter hēbūt itolerabilē afflictionē. Nā p̄ inuidiā de eorū gl̄a dolebūt. ps. P̄ctōr videbit rē irascet dēribus suis fr̄. rē. Dolebūt et vehemēter se vidētes tāta gl̄ia p̄uatos p̄t suā neq̄ciā. Sap. v. Strabūt in subitatioe inperate salutē vidētes. s. eos q̄ despicabiles fuerāt in mūdo tūc ad modū solis imo sup̄ solē fulgentes seq̄t dicēt intra se p̄nias h̄ fructuosas agētes tē angustia spūs gemētes. Hi sūt rē. Ex visioe aut malorū sp̄aliter hēbūt turbationē horribilē vidētes se demonib⁹ et alijs dānatis tā miserabiliter sociari. Sap. v. Gl̄identes turbabūt timore horribili. Et iob. xx. Gl̄adēt rē veniēt sup̄ eos horribiles. Q̄ q̄ amara erit dies illa p̄ctōrib⁹ dicēt vtiq; heu cur nati sum⁹. Q̄ q̄ miseri q̄ nōs trahimur. Scdo p̄t adiūuātis rē remediij impossibilitatē irreparabilē. Pro uer. xj. Fortuo hoie impio nulla erit. vlt̄ tra spes. Intelligite hec q̄ obliuiscimini deū. Qm̄ hec p̄siderarent p̄ctōres miseri: blasphemū: adulteri: sacrilegi rē. Inuari q̄ppe nō poterūt rep̄bi p̄ p̄rie facultatis opationē. Erūt em̄ q̄si ligat⁹ manib⁹ rē pedib⁹. vt dī. Matt. xxij. Erit forte aliq̄ merita habuerit tū mortificata sūt. Vñ vniuersitas malorū q̄ncq; fatuis p̄ginib⁹ cōparat q̄ lampadib⁹ vacuis venerunt obuias sponso rē sp̄se. Nec tuncagere potuēst ali qd meritorū: q̄ vt dicit eccl. ix. Fortui nō hnt vltra mercedē. i. merēdi facultatē. Et apoc. x. Tps iā ampli⁹ nō erit. i. merēdi. Item nec inuari proprijs orationibus quia scribitur Prover. xvij. Qui declinat aīrē suam ne au⁹: at legē oratio eius

et execrabilis. Un̄ Matth. xxv. Fatuis virginibus clausa est ianua ne intraret ad sponsum. Et frustra orauerunt dicentes. Dñe dñe aperi nobis. Imo dictū est eis. Nescio vos Item nec se iuuare poterunt satisfaciendo de peccatis p penitentia qz tūc nulla poterit esse mutatio de statu culpe ad statū gratie. Eccles. xj. Si ceciderit lignū ad austrū aut ad aquilonē: in q/ cuius loco ceciderit ibi erit. scz in ppetuū. Ideo dicit chryso. Ibi nō erit resistendi virtus nec pñe loci: nec defensionis tēpus nec fugiendi facultas: nec latēdi possibilitas: nec apparēdi securitas: nec satisfactōnis utilitas: et ex angustia omni nīhil manet ibi nisi luctus. Teneam? ergo docuimēti sapiētis Eccl. ix. vi. Qdūqz potest man? tua instanter opare: qz nec op? nec rō: nec sapiam: nec scia valet apd dñi. Tercio p p suffragat? auxiliū va cuitatē irremediabilē: qz sicut dī. Chryso. Ibi nec diuitie diuitib? nec parentes pa rentibus proderunt: nec angeli p homi nibus intercedēt. Ideo dī. Esa. x. Quid facietis in die visitatōis et calamitat? de longe venient: ad cui? cōfugietis auxiliū. Tūc repbīs oīno erit clausa via misericōdie q nūc est aperta. Aug? vel Greg. Disser cordie nūc tps s? iusticie postea tps erit. scz in iudicio. Un̄ aut misericōdie tps: vocat modo auersos: donat pctā pueris: paties est sup pctōres donec puerant: qñcunqz pueri fuerint pterita obliuiscit? donat vñ sibi sacrificet: tribuit vñ placet. Hoc ergo misericōdie tps nō nos trāseat frēs qz vñtū est iudiciū qñ iudex a seueritate sua flecti nō poterit. Qd amare tūc flebūt qui mō misericōdie tps inutilit? psumūt. Exēplū. Hu bertin? narrat in tractatu de septuplici tñ more q qdā deuot? exis in orōnib? suis audiuit vocē lugubrē. Et qrens quid hoc esset audiuit. Ego sum vna anima dāna/ ta. Et ille. Cur tam amare fles? Et illa re spondit. Ego z anime damnate de nulla re tam dolem? sicut de tpe misericōdie qd in utiliter cōsumpsim? vbi in vna hora po/ tuissēmus penitusse z penā eternā quam nūc patimur euasisse. Idcirco dūz temp? habemus operemur bonū. Gal. vi.

P Ro tertio. Audist? zc. Velis nolis in pprā per/na cōparebis. Naz vt

dicatur extra de pec. c. Tue fraternitatis In causa criminali nō potest cōstitui pecu rator: nec iudex aut assistēs ibi corūpi po terunt pecunia. Nam sicut hī in l. Itez si ob stupra. ff. de cōditōe ob turpē causam. Qz si a fugitiuo. Iudex accipies pecu/ nia ne iudicet criminosūz fur est z solutū ab eo vt a fur repetitur. Pensate qñ an gustat? criminosūz cū scit iudicē de ppin quo venturū z assistentiā magnā ptra se animatā z casū suū oīno irremediabilē. Expone zc. notādo: q tūc vnusqzqz dicet illud Thren. iij. Perijt finis me? z spes mea a deo.

Sabbato añ. iij. dñicā. aduentus.

Abiiciamus zc. Domus iacob venite et ambulem? in lumine dei nri. Esa. ij. Abiiciamus opera tene. zc. Et am bulamus in lumine dei nri. Sūt aut ibi tria notanda.

Imitatio amorosa. Venite. Imitatorū oditio glosa: dom? iacob. Imitatorū oditio fructuosa: vt am/ bulem? zc. De. mo. Esa. ij. Venite ascē damus ad montē dñi z ad domū dei iacob. De scdo Esa. xliij. Discebitur dñs iacob. De tertio Esa. ij. Docebit nos vi/ as suas z ambulabim? in semitis ei?.

Abiiciamus zc.

P Ro pmo. In membroz chñ forma tio facta sit subito vl successive. Qz successive. Heb. ij. Per oia debuit fragi/ bus assimilari. Qz subito. Aug. De trin. Ut verbū dei in vterū venit factū est ca/ ro seruata ppietate nature: z pfectis hō in veritate carnis z anie. Respōdet bon. in. iij. dis. iij. Absqz dubio (sic dī. Aug) cor pus chñ ab instanti cōceptiōis habuit per fectionē originatōis. Cui? ratio pōt q/ signari. Primo ex parte verbi assumētis quā non decebat illud assumere parē na ture hūane vt esset homo fm qd. Scdo ex parte virtutis operantis q ibi opabat mirabiliter. hoc em̄ est miraculū miraculo rū q femina cōcipiat deū. Tertio ex par/ te vñtis cōcipiētis q stativ? pñsit mor effecta ē mī dī: z mī dei nō erat nisi qz de? erat ille quē cepat: tñz gruebat carnē nec

Sabbato post. II. Dnicā

deo nec aīe vniri nisi haberet mēbroz di-
stinctionē puenientē. Cū aut dicitur. Debut
p oīa fratribz assilari: hoc intelligit qntuz
ad ea q faciebāt ad gñis hūanū redēptioz
seu repationē. **Hec Bonauē.** Pro funda-
mento. Nō est qrendus ordo nature in for-
māse corpis chris cū p spm sanctū facta
sit eius formatō. **Deponit.** Me aut ptepla-
ri debet corpusculū illud sic subito forma-
tū minimū (vt dicit Holgarth) inter omīa
hūana corpa sed tñ clarissima nobilitate
dotatū: de q dicere possum illud stacij. Re-
gnat i exiguis pclara potētia mēbz. **Da-
tor** in exiguo regnabit corpe virtus. **Dic**
qpe Alb. mag. pbs. Quid mihi de mira-
culis dei cū de naturalibz differā. Sz nūc
ecōtra dicere debem. Quid nobis de na-
turalibz cū de miraculz dei differam. Na-
turaliter quē successiue fit organizatio
fetus: sed corpis chri formatio facta ē mi-
raculose. Querit g An mēbroz rē. **Dic rñ.**
vt s. Ex q pcludē mirandū filij dei humi-
litatez qui voluit oīm mīm fieri vt nos
magnos faceret. **Phil. iij.** Senectipz exia-
niuit formā sui accipies. **Emanauit** inq
vltima modū cōez alioz. **Audit** q latī pec-
catores z indurati: in dēdictēz rebelles
deo. Qūta erit vobis pfusio qm pperē
oportebit corā eo. **Nunc g humiliari** stu-
dēt filij dei humilitatē pēplantes qui in
tanta venit humilitate ad liberandū ge-
nus humanū. **Figura** **Judic. vj.** **Sedeo**
hūilis purgas triticū missus est a deo ad
liberandū pplm de manu madian. **Vnde**
angelo rñdit **Ecce familia mea est** in
in manasse et ego minim in domo patris
mei. **Sedeon** interpretat circūiens in vtero
et signat chm mūdi liberatōz q a pnci-
pie pceptiois fuit vir pfectus q ad aniaz:
et in corpe q a dēināmēta mēbroz. **Da-
dian** inqūtas aut ptradictio interpretatur.
Ebis itaqz inter oēs mīm: missus est a
deo patre ad humani gñis liberatōz. No-
tate g qm nō supbos sed humiles saluat.
Ps. Lx. pplm humilē sal. fa. rē.

P **Ro. lxx.** Supra in p dēcti sūmo rē.
Nūc aut addenda est alia rō. i. ppter
iudicatis iperij sublimitatē inestimabilez
Cū vīz sūt tres p dēctōes mīcū tribiles
Potētia inuincibilis.
Scientia infallibilis.

Ira implacabilis
Prima est potētia inuincibilis. **Eccl. xliij.**
Terribilis dñs z magn: vehemēter z mi-
rabilis potētia ipius vīz q se extendit ad
omīa. **Jo dicitur.** **Matth. x.** Nolite timere eos
q occidunt corpe: aiām aut nō pnt occide-
re. Cū aut timete q po. cor. z a. pdere i ge-
hennā. **Q** **ptinēda** est hec potētia qm oi-
no est ineffugibilis. **Sap. xvj.** Tuā manū
effugere impossibile est. **S** cdo sua scia
est infallibilis oīa infallibilē vidēs. **Aug.**
Quicqd fecero de? assistit: vtpote ppetu?
inspector oīm cogitationū: itentionū z a-
ctionū. Cū hec diligēt psero: ingēt tre-
more piter z rubore pfundoz: qz cū vībz
psente et oīa occulta mea videntē intueor
Et **Proverb. xv.** In oī loco oculi dñi pte-
plantur bonos et malos. **Jo bñ dicitur.** **Boe-
tius** in fine de p solatione. **Magna** rē.
Tertio ira sua est implacabilis. **Ideo**
Naū. j. An facie indignatōis eius qd sta-
bit z qd resistet in ira furoris ei? **Et** **Eze-
chie. vj.** Immittā furorē meū in ter iudi-
cabo te iuxta vias tuas et ponā p te omnes
abominatōes tuas z nō parcer oclis mei
us et nō miserebor. z **Esa. xxx.** Ardēs fu-
ror ei? z grauis ad portandū. **Jo etiā dicitur.**
Apo. vj. Reges terre: pncipes z tribu-
ni: dñites z fortes: oīs fūus z liber dicēt
mōtibz z petris cadite sup nos z absco-
dite nos a facie sedentis sup thronū z ab
ira agni qm venit dies magn? ire ipius z
qd possit stare. **Et nota** bñ q dicitur: ab ira a-
gnū: qz ipse chris in se est agnus mīssim?
ipīs tñ reprobis videbitur terribilissim?. **vñ**
Aug. Deus in seipm est alpha z o: pnci-
piū et finis: in mōdo creator et rector: in
angelis decor z sapor: in electo liberator z
adiutor: i reprobo terror et horroz. **Et no-**
t **iter** dicitur: reprobo terror z horroz: qm
sciūt eū ampli? tā sibi misereri nolle. **Vñ**
Sap. xix. Impijs vsqz in nouissimuz sine
mīscōia ira supueniet: nō quidē sine mīscō-
ricordia taxatōis: vt dicit **Bona. in. liij. d.**
xl vij. quā sp in taxatōe pene est aliq mīa
sed sine mīa relaxatia pene taxate. **Dul-**
tū ponderāda sunt hec: quā nūc si aliqñ
iustē nobis irascit deus: multa tamē faci-
litate nūc placari pōt qui tūc erit implaca-
bilis. **Exemplū** **Lesan?** **Exod. xxxij. q**
deū punire volentē. **ios israel:** **Moyles**

domuit. Et Nume. xvj. Aaron ipm iam
pimentē psecuit. Et. ij. Reg. xliij. Da
uid angelū patientē ipm humilitate pla
cauit. Et Esa. xxvj. Ezechias sententiā
de sua morte reuocari impetravit. Et Jo
ne. iij. Piniuitaz penitētia sententiā de ex
terminio ciuitatis iam pmulgatā reuoca
ri pmeruit. Laueam⁹ fratres ne hanc mi
sericordiā amittamus et implacabilē irā
incurram⁹. Audiam⁹ q̄ Joannē pharise
is di. Matth. iij. Progenies viperaz q̄s
onidet vobis fugere a ventura ira. facite q̄
dignos fructus penitētie. Et sequit. Iaz
securis ad radicē arboris posita est. Vis
arbor rē. Ubi est cōminatio mortis et iu
diciū.

Pro tertio Audistis rē. Hec (git) se
pius cogitare. Dicit lex. Qualitas
negocij est p̄siderāda. ff. de iudi. c. 1. Nō
nūq̄. et L. vi. l. si q̄. Et de appel. l. ij.
sit romana. et de iureiur. c. vi. in fine. Terri
bilissimūz oīm negociōz est hoc. Notate
parabolā quā (vt recitat Jo. Dam.) Bar
laam pposuit iosaphat. Rex quidā sedēs
in curru aureo obuios habuit duos pau
peres in habitu sordido q̄s exiliēs de cur
ru osculatus est. Magnis autē p̄ncipibus
nullā videbat reuerentiā exhibere: sed tri
stis in seipso et meditat⁹ erat. Quia de re
indignati sunt ptra eū. Nō sciens frater
ei⁹: petijt ab eo huiusmodi rei cām. Di
xit rex: Regredieris cras et causam tibi
patefaciā. Erat autē ei⁹ p̄suetud. q̄n aliq̄
erat mortū adiudicatur⁹ tibi cines ad por
tam eius mittebat: hos ergo misit ad por
tam fratris: Quos audiens tremefactus
expauit timēs mortis sententiā. Toraz q̄
noctē in eiulatu trāsiēs cū filijs vxore: et
familia. Dane facto ante fores palatij la
chrymis p̄fusus adest: curuatis genib⁹:
p̄flosiq̄ manib⁹ ventaz postulas. Subet
at ipm rex nudari: ligari et ex oi pre appli
catis gladijs mortē expectabat lugens.
Iussit rex ioculatores et mulicos corā eo
cārare: sed nihilomin⁹ flebat: Et regi cau
sam fletus req̄renti rēdit: Quomō nō fle
re possum cum video gladios vndiq̄ cir
cūstantes. Tūc rex ei clemēter ait: Frater
charissime si tu nullius offense sis p̄sciis
et tamē p̄crepantē tuba terribili expauit
si et a facie mortali hominis corruisti: quō

nō magis timeā multoz scelez meoz re
p̄parere corāz eterno iudice cuius gladij
me vndiq̄ circūstant: cū sapiētia est in
deceptibilis: potētia insupabilis: et ira im
placabilis. Ubi autē p̄ncipes terreni me
suare non poterūt: hi paupes q̄s vidisti
mediatores mei erūt. His auditis rēcū
stantes p̄fusi p̄p̄ia regis admirātes ex
titerūt. Sic itaq̄ et vos timeatis corā su
mo iudice p̄pere. Nā vt dicit Paul⁹. Heb.
x. Horrendū ē incidere in man⁹ di uiuēt⁹

Dñica. iij. aduentus Dane.

Abiiciamus

et. Tu es qui venturus es.
Matth. xj. Abiiciam⁹ rē.
vt ipm suscipe digni simus. Possunt autē
verba p̄dicta exponi d̄ triplici ch̄i aduē
tu. s. de aduētu corpalis apparitiōis: q̄n. s.
apparuit in corpore hūano. De aduētu spūa
lis visitatiōis. Et de aduētu finalis retri
butiōis. De p̄ncip. Ben. xxiij. Nō auferetur
scept⁹ de iuda. donec veniat q̄ mittent⁹
dus est. De secō. Joā. xiiij. Ad eū venie
mus et in visione ap̄ad eū faciem⁹. De ter
tio. j. Cor. iij. Veniet dñs et illu. abscon
te rē.

Abiiciamus rē.

Pro p̄mo An incarnatiōis op⁹ ma
gis debeat appropriari spūsancto q̄
alteri p̄sone. Q. nō. Incarnatio filij dei ē
eius missio et donatio: sed missio et donatō
cōpetit patri q̄ spūsancto. Iuxta
illud Joā. iij. Sic deus dilexit mundū vt
filium suū vnige. da. Rēdet Bonā. ix. iij.
dis. iij. Opus incarnatiōis manifestatiū
est diuine potētie: sapie: et bonitat⁹ fm di
uersas p̄paratiōes. In p̄tione em̄ inter
vnibilia inter q̄ est infinita distātia mani
festat diuina potētia. In p̄paratiōe p̄o ad
vnigēis modū p̄gruentissimū put p̄pete
bat ad humani gener⁹ remediū manife
statur dei sapiētia. In p̄paratiōe p̄o ad fru
ctum siue effectū p̄sequētes q̄ se obrulit do
in odorē suauitat⁹ manifestat diuina mise
ricordia et charitas. Potest q̄ incarnatio
appropriari trib⁹ p̄sonis fm diuersas con
sideratiōes: sc̄i p̄tura tamē magis appo
priat spūsancto Tū p̄pter erroris exclusiō

Dñica. III. Aduētus

onem me diceret pceptus in pceptis etia se
ditatis. Tu ppter veritatē manifestatiōz
vies q ppter amoris diuini singularitatem
brā virgo singulariter pcepit deus de deo.
Nā sicut dicit Hugo de san. vict. qz amor
singulariter ardebat in corde: ideo in car
ne eius mirabilia faciebat: qz dilectio qz
in corde nō suscepit formā: ppatio in carne
illius nō habebat exemplū: Hec Bona.
Pro fund amēro. Certū est q spūsan/
ctus est cā incarnationis. Galfred⁹ in poe/
tria nouella: Ergo parader⁹ auctor pce/
pt⁹ pua manu pcepit illi hūanos habi/
tus. Certū est aut q nihil facit spūsanctus
qđ nō faciat pater z filius: imo sunt vnuz
pncipiū z vna potētia opatiua. Quid z
Phs. xij. metap. pcludit esse vnū pncipiū
Querit g An incarnationis opus zc. Dic
rū. Et q pcludit q charitas ineffabilis ē
causā diuine incarnationis tā ex pre dei ve/
lētis q ex parte pgnis pncipiētis. Dep
mo Jo. iij. In hoc apparuit charitas di
qm filii sui vnig. misit in mundū. De se/
cūdo Cant. v. Annūciat dilectio qz amo/
re langues. Audite g si qdideritis aduē/
tū in vobis: necesse est p eū diligat. Jo.
xiiij. Qui diligit me diligit a pte meo et
ego diligā eū z manifestabo ei meipm.
Glidete g si diligatis eū: p quo videndo
notate illud qđ dicit dñs Jo. xiiij. Qui hz
mādata mea z fuerit ea ipse est q diligit me.
Omninoz in idatoz transgressores qui
dicūt vos diligere deū: audite: Certe o/
pera vestra oñdūt pcratiū. O pūg. bla/
sphemis: raptores: fornicatores zc. In vob/
bis certe nō dñs s; diabol⁹ inhabitat. Apoē.
xvij. Cecidit babilon z facta est habitati/
o demoniorum. Sed ad qz veniet dñs:
Certe dñtatur ad aias deuotas q diligūt
eū et desiderāt. Sap. v. Preoccupat eos
qui se pcepiscūt. Figura Matt. xj. In
euāgelio hodierno Joānes inclusus in car
cere misit duos discipulos ad dñm dicēs
Tu es q ventur⁹ es an aliū expectamus.
Spūaliter Joānes est spūit⁹ inclusus in
corpore corruptibili tanqz in carcere: et
in aliq ppeditus ne in deū libere tendat
qui mittit duos discipulos. s. spem et amo/
re n: qz vies ex spe z amore rogādo dī. Tu
es q ventur⁹ es zc. q. dī. Tu es ille qui
ventur⁹ es in me vt liberes me ab his vin

culis nec aliū expecto p solatorē: nec dñm
qn ad hmoi veniat iuxta pmissum suum.
Joā. xiiij. Sids diligit me zc. sequit⁹: Ad
eum veniem⁹ zc.

Pro scdo. Supra de tribz pmissis pñs
deratiōibz. Nunc de q̄ta pncipali q
est pñderatio ordinatiue dispositiōis: vbi
est pñderāda triplex ordinatio. s. dispositi
tionis localis: visualis: et modalis. In oī
bus q̄p̄s dei opibz est debita ordinatio.
Rho. xij. Que a deo sunt: ordinata sunt.
Erit pncipua ordinatio in finali dei iudi
cio qđ oīn erit ordinatissimū. In hoc igit
sermone dicendū de pma ordinatiōe sup
posita. s. de ordinatiōe dispositiōis localis
Ubi pmo norandū: q sicut dī m gñ in. iij.
di. cl. vij. Aliq putauerūt dñm descendit
in vallem iofaphat eo q p ppham Joel lo
quitur dī. Cōgregabo oēs gētes z deducā
in eas in vallem iofaphat z cū eis disce
prabo. Sed mag⁹ quē aliq theologi sequū
tur repñdit eos q sic lraliter dicūt illd in
telligūt qm nō oēs in valle illa pñhend i
possent. Jo est poti⁹ mystice intelligendū
in valle iofaphat. i. in valle iudicij: qz iofa
phat interpretat iudiciū: qz n pñse illa valle
iofaphat ad lram erūt oēs iudicādi: s; tot
q̄t in illa valle capi poterunt: alij aut circa
vallē qđē pñquī: quidā pō rēotius. Et
p ampliori declaratiōe pñderāda est hec
ordinatio dispositiōis localis q ad tres lo
coz differtias.

Prim⁹ est loc⁹ adorāde maiestatis.

Scdo est venerāde societatis.

Tertius est pñdēnāde impietatis

Primus est zc. s. locus ip⁹ summi iudicij
q erit sup montē oliueti. Quid dicit mag⁹
vbi sup: q sedebit nō in terra: sed in spaciis
agris illi⁹ ex q̄ ascedit in celū. Sedebit inq
qz pñsimile est q sedebit in illo loco ex q
apli desiderūt eū videre corporaliter qn asce
dit in celū. Sedebit inqz in aere nube luy
cidissima ministeriū sibi exhibēte sic Act.
j. legim⁹: q in ei⁹ ascēsiōne nubes suscepit
eum ab oculis eoꝝ. Nam ibidē dicit: Hic
iesus qui assumptus est a vobis in celum:
sic veniet quēadmodū vidistis eū euntem
in celū. Et Luc. xxi. Tūc videbūt filiū ho
minis venientē in nube zc. Veniet g ad
iudiciū circa loca in q̄bz nostre redēp
tiōis impleuit myste. aū. Tū vt ibi manē

statu eius potētia vbi est sua infirmitas
ostensa. Tū vt euidentius appareat q̄nta
dei bonitate saluabunt electi. Tū vt oibz
innoscat q̄nta iusticie rectitudine impij
dānabunt. Conuenienti? aut erit q̄ iudici-
catur? sedeat sup montē oliueti vnde asce-
dit q̄ supra locū in quo passus est: qz pas-
sus est in forma infirma: iudicabit autē in
forma gloriosa. **S**ecūdu est locus ve-
nerande societatis. s. electoz qui ibi erūt
ad dexterā iudicis: nō in terra sed in aere
Vnde dicit magr vbi sup: q̄ iusti nō de-
scendent in vallem: sed in nubibz eleuabū-
tur obuiam ch̄o. Vnde Ap̄ls. j. Thef.
iij. in p̄sona eoz q̄ tūc rep̄tūtur viuū: dicit:
Nos qui viuim? quā residiū sum? siml' ra-
piemur cum illis in nubibz obuiā ch̄o in
aera. Si em̄ nō rapentur in aera donec es-
set completū iudiciū nō diceret rap̄ti ob-
uiam ch̄o: sed post ch̄m. **C**onueniēter at-
erunt electi sursum in aere vt sic corpus
conformet sp̄ritui qui quesiuit que sursum
sunt. et tūc omnino in supiora fereb. Sic
ergo honorabit domin? amicos suos pl?
vel minus s̄m meritoz exigentia. Vnde
erunt perfecti in loco em̄nitioni et magis
prope christum tanq̄ assessores iudicis:
Sicut ipse dicit Mat̄h. xix. In regene-
ratione cum sederit filius hominis in se-
de maiestatis sue sedebitis et vos sup se-
des duodecim iudicātes duodecim tribu
israel. **L**ic hoc videri possit solis aposto-
lis p̄missum: tamē intelligendū est de oibz
bus vijs perfectis: alioq̄n Paulus ibi nō
sederet. Vnde. j. Corinth. vj. Rescitis q̄
sancti de hoc mundo iudicabūt. Et Sa-
p̄tie. iij. Iudicabūt sancti natōes. Quia
ergo duodenarius numer? est numerus
abundans: partes em̄ eius supercrescūt.
Ideo p̄ duodecim sedes intelligitur iudi-
cialis tribunalis perfectio: id est vniuersi-
tatis p̄fectoz iudicantiū. Vel aliter vt
dicit Bonauentu. in. iij. dist. xlvij. Nume-
rus duodenarius diuidit in duos senari-
os in quo signatur perfectio in duplici vi-
ta. s. actiua et contemplatiua cum supero-
gatione consilioz: et ista est que vendi-
cat sibi iudiciaria potestatem. **T**ertius
est locus condemnande impietatis. s. tur-
be impioz qui erunt in terra deozum

Ut ponit Dagister vbi supra. Nam si
cut electi corpora habebunt agilia: ita re-
probi ex opposito ponderosa et terrestria
Ideo super terrā erunt: quā etiā dum vi-
uerent plus q̄ celum dilexerunt. Sic er-
gō sepabit eos iudex sicut separat pastor
oues ab hedīs. vt habetur Mat̄h. xxv.
Boni quidē dicunt oues p̄pter simplici-
tates: fecunditate: et mititatem. Reprobi
p̄o dicunt hedi p̄pter feditatē: carnalita-
tem: et sterilitatem. **Q**uāta tunc confu-
sio: quātus horroz miseris sic deozum de-
iectis. **Q**uāterribilis erit eis beatoz assis-
tentia tā venerabilis a qua duram incre-
pationē sustinebunt: quia dominuz mase-
statis offenderunt. Si enim Helias zelo
dei occidit p̄phetas baal. iij. Regū. xix. q̄n-
to magis credendū est tūc omnes electos
vindictam facere de impijs. Psalm. xlv.
dij ancipites in manibz eoz ad faciendaz
vindictā zc. Chryf. Si rex terrenus pro-
cessurus contra aliquē: expeditionē man-
dat in populo: dignitates: omnes exerci-
tus: oēs excitāt: Ita ciuitas feruet: quāto
magis celesti regē exurgente iudicare vi-
uos et m̄tuos angelice virtutes cōmo-
uentur: terribiles ministri: terribilioz do-
minū p̄cedentes ante ipm: p̄ candelabiz
fulgura viua p̄cedunt: Et pro tubis hor-
renda tonitrua. **Q**uāterrendi sunt exacto-
res: depredatores: et excoziatores: atq̄ op-
pressores simpliciū cum videbunt in tan-
ta potestate quos oppresserunt: vt habet
Sap̄ie. v. Stabunt iusti in magna con-
stantia ad. e. qui se. zc. **E**xemplū in pas-
sione Hipoliti legit: q̄ Decius et Valeri-
us prefecti trāsi sunt Lauretio et Hip-
lito cruciandi quos cruciauerant. Item
Grego. in. iij. dialogoz narrat: q̄ quidaz
eremita vidit Joannē papā et Symeonē
patriciū quos Theodoric? rex afflixerat
et occiderat ducētes eū vinctum catenis
et in vulcanū projiciētes. Esa. xliij. Erūt
capiētes qui se ceperāt et subiiciētes exa-
cto- res suos.

Pro tertio. Audistis zc. Satagite
ergo vt mereamini esse de parte bo-
norum. Sed ne presumatis crimina ve-
stra manere impunita. Jura em̄ dicūt: publi-
ce vtilitatē ne crimina maneāt impunita. d. se.

Dñica. III. Aduetus post

excō. vt fame. Et. ff. ad legē aq̄līaz. l. Ita
vulneratus. Cauete itaq̄ ne sitis similes
eis qui seruiunt aduersario et sperant ho
nozem cū fidelib⁹ seruis eius quod omni
no irrationabile est. Applica notando
lud. Sap. iij. Vacua spes illoz. Et puer.
k. Spes impioz peribit.

Dñica tertia post meridiē.

Abiciamus

Az. Ceci vident: claudi am
bulāt leprosi mudāt. Bar.
xj. Abiectis operib⁹ tenebray dicere pos
sumus. Ceci vident. az. Ubi sunt tria notā
da signa aduetus dñi in mentē. **P**rimū
est cognitiois illustratio. ceci videt. Gre.
xviij. moral. Omnis vir iustus dei illumi
natioe iustus est. lumē q̄ppe dei est grā p
ueniens. **S**cōm ē diuine pceptiois ex
ecutio. claudi ambulant. Ber. super can.
Dox vt verbū int⁹ venit exp̄gefacit dox
mitante animā. **T**ert⁹ est infectionis
purgatio: leprosi mundāt. Ber. Intus
in me cognoui grē p̄sentia ex fūga vicioz
que opprēsserunt affectum.

Abiciamus. az.

PRo pmo. An verbum sit vnitū anie
mediante spūs sancto. **N**o. sic ois vnio
voluntaria est mediāte amore. vt di. dio.
Hec autē vnio est voluntaria ergo median
te amore nō creato. Amor em creat⁹ non
potuit facere talem vnionē. p quā vnio
sit deus. ergo amore increato qui est spūs
sanctus. **C**ōtra magis vnio mediū extre
mo q̄ extremū extremo. ergo si vnio ver
bi ad naturā humanā est mediāte spiritu
sancto. magis est vnio in spūs sancti p̄sona
q̄ in p̄sona verbī quod falsum est. Respo
det boni. i. ij. di. ij. Lū gr̄f. An. az. Hoc
potest dupliciter intelligi: aut mechantē
spūs sancto tanq̄ vinculo interueniente: et
sic nō est verū. Aut sicut principio efficien
te per modū cuiusdā subauctoritatis et ap
propriatiois et sic veritatē habet. Nec est
huiusmodi vnio voluntaria quia sit fm cō
formitatē voluntatū cū sit potius fm con
iunctionē naturarū in vna persona: s; bñ
dicat voluntaria: q; est a voluntate efficien
te. **N**ec boni. **P**ro fūdamēto. Nulla p̄

esse spūs sancti operatio q̄ non sit etiā pa
tris et filij. Nam vt di. Aristo. in li. de sen
su et sensato. Vni⁹ potētie est vn⁹ actus:
patris aut. et filij et spūs sancti vna est po
tentia: vt etiā dictū ē in ser. p̄cedenti. **N**ō
plūs ergo facta est illa vnio hūanitatē cū
deitate a spūs sancto q̄ a patre et filio. **E**r
tū est tñ q̄ illa fuit vnio eximij amoris vbi
dñs ipse sumpsit miserā nostrā. Dicit q̄p
pe galtrius in alexand. Que fastidit hō
non vere diligit. Ille est verus amor mi
serū qui nō fastidit amicū. Cum ergo a/
mor appropriet spūsctō. **I**o querit An il
la vnio sit facta mediāte spūsctō. **D**ic rñ.
vt sup. **E**t q̄ cōclude dēreplandā ineffabi
lem dei charitatē in nos in tanti operis ma
gnificētia. **B**er. in q̄dā ser. Si personaz
venietis intueor: nō capio excellētiā ma
iestatis. Si cōsidero ad quos venerit di
gnatiois magnitudinē expauesco. Si at
tendo ppter quid venerit amplector: quo
ad possum latitudinē charitatis. **V**enit
siquidē filius dei: venit ad homines: ve
nit ppter hoies. **M**iseri qui ppter pecca
ta sua et indurationē cordis tam dulcē ad
uentus fructu p̄uantur. **Q**uari: o lubi
ci az. Quā stulti q̄ diabolo magis portā
aperiūt q̄ chr̄o venienti. **E**t attēdite qm̄
sicut p charitatē in carnē venit. itaz p cha
ritatē spūaliter venit in mentē. **F**igura
Ben. xviij. Abrae sedenti in ostio taber
naculi in ipso seruoze dei apparuit dñs.
Humilib⁹ em in dei amore feruentibus
spūaliter adest dñs. **I**oā. xliij. Qui diligit
me diligetur a patre meo et ego diligā eū
et manifestabo ei meipsum.

PRo scdo. In p̄cedenti ser. dictū ē de
ordinatioe dispositiois localis. **N**ūc
dēdū est de ordinatioe dispositiois mo
dalis. **U**bi est cōsideranda triplex modo
rum differentia.

Primus est modus admirabilis de
scensionis.

Secūd⁹ ē mod⁹ honorabilis cōuētiōis
Tert⁹ ē mod⁹ horribilis p̄gregatiois
Primus est az. scz ipius chr̄i qui sicut dī.
j. **T**hes. iij. In tuba dī descēdet d celo mi
rabiliter in nube lucidissima. **I**n quo de
scensu pmo est cōsideranda celsitudo glo
riose maiestatis qui: venit in potestate.
magna et maiestate vt dī **L**u. xxi. et **B**ar.

xxv. Cū venerit filius hoīs in maiestate. Aduentus gl'ie erit manifestissim'. Secundo est consideranda pulcritudo nupero/se societatis. Dat. xxv. Et oēs angeli cū eo. Qd' venerabile p'sortū. Tercio est consideranda magnitudo impiose autoritatis. Dat. xxv. Tūc sedebit sup sedē maiestatis sue. Et sicut dicit Ebr'y. Angeli ante eum portabūt signū crucis. Unde etiam in euangelio Dat. iiij. Tūc apparebit signū filij hominis in celo. Et ecclesia cātat Hoc signū crucis erit in celo cū domin' ad iudicandū venerit. Item ipe Ebr'yo. Crux apparebit sole lucidior existens. Et quod dicitur de cruce verisimile est de alijs instrumentis passionis: qm' vīz angeli ante eū deferēt h'mōi instrumenta miraculose: vīz coronā spineā: clauos: spongiā: et lanceam: qd' erit ad p'mendationē diuine misericordie in salutē electorū: et manifesta/tionē iusticie in dānationē impiorū. Heu o peccator qd' poter' tūc dicere luxuriose: auare rē. Hiero. Crux ch'ri pugnabit contra te: catrices p'tra te loquntur: clauī de te cōquerent. Scd's est modus honorabilis p'uentiois. s. societatis electorū: in q' ad p'ns est p'replanda triplex corporalis dispositio multū honorifica q' etiā reprobis erit manifesta. Prima est aromatica suauitas. Unde cantat ecclesia. Sancti tui domine florebut sicut lilij et sicut odor balsami erūt ante te. Scda est gl'ifica s'for/mositas. s. p' dōrē claritatē: quia fulgebūt iusti sicut sol Dat. xij. Tertia est mirifica virtuositas: q' p' dōrē impassibilitatē erūt virtuosa ad resistendū omnib' p'tra/rijs. Et p' dōrē subtilitatis erūt virtuosa et potentia penetrare sine fractione: s'm scot. Et p' dōrē agilitatis erūt virtuosa ad obediendū omnino spūi vt moueantur q'cūq' spūs voluerit: qm' vt dicit Aug. Vbi voluerit spūs: prius erit et corpus. Terti' est modus horribilis p'gregationis. s. reprobos: Vbi est p' oppositū p'sideranda triplex horribilis dispositio. Prima est abominabilis fedritas. Esa. xxxij. De cadaueribus eorū ascēdet fetor: vt vīz sit p'por/tio corporis ad fetorē p'scientie. Scda est horribilis deformitatis. Anf. Quilibz eorū erit omni ceno d' omni cadauere fetidior et omi fuligine turpior. Tertia est inexpli-

cabil' ibecillitas. Nā p' oppositū ad agilitatem: subtilitatem: et impassibilitatem beatorū: erūt corpora dānatorū ponderosa: grossa et vehemētissime passibilia. De ponderositate dicit Anf. Impius tanto penaz punietur pondere vt nec pedē nec manū nec aliqd' corpis possit mouere. Erit q'ppe corpus sarcina ipor'tabil' quā deponere nō licebit. De grossitudine aut' siue terrestretate dicit idē Anf. Sic imbecillis erit q'libet reprobos vt nec vermē possit ab oculis remouere siue amouere. De passibilitate aut' dicit Job. xx. Omis dolor irruit in eum. s. in dānatū. Erit ergo misera et horribilis dispositio dānatorū qui tūc p'sigurabunt capiti suo. s. diabolo q'eadmodū boni ch'risto. Erūt q' reprobis turpissimi in corpore et ania. Exemplū: Abbas sanct' Agathon venit coloniā ad quādam obsessam et adiurauit demones vt exiret. Qui r'ndit: Nondū vult altissim': adhuc duob' annis v'o in ea: et tūc liberabis: qd' et factū est. Adrogatū aut' assistentiū dicit ei abbas. Precipio tibi in virtute ch'ri vt nobis ostendas horrore p'dicionis tue. Tūc ergo cepit mulier in oculis turgescere et instar turris ascendere: et stillabant oculi ad modū fornacis ardentis fumigātis: quib' vīsis ceciderūt territi iassisteres. Et ipse abbas si nō p'cepisset diabolo p'stinam figurā resumere: qd' et fecit. Et dixit diabolus: Nunq' ita stulte p'cepisti. Pro certo scias: si hodie diuinis nō comunicassent illis vest' euasisset. V' igit' q' horreda erūt reprobos facies et q'grauis vndiq' angustia. Esa. xij. Unusquisq' superbit ad p'xiū suū: facies cōbuste vultus eorum.

Pro tertio. Audistis rē. V' igit' q'nta tūc gloria iustorum: sed o q'nta infamia reprobos. Et merito: dicitur em. f. d. re. i. l. Seruitutē. q' capt' desinit esse dominus rerum suarū cum fiat seruus capit' entis: r'li vltro seruituti se subdit cū possit resistere: videtur infamis esse. Expone de reprobis qui diabolice seruituti se voluntarie subiecerūt. Et nota itez: quod habetur. vj. q. j. Infames. Qui ch'ristiane legis formā abijciunt et statuta ecclesiastica contemnūt: et qui aduersus patres armanantur: et de bellis publice fugientes: et

Feria II. post. III. dñicani

omnes ab ecclesia pro sceleribus suis reperiuntur infames. Pone casus singulos et applica ad reprobos qui idcirco erunt turpissimi in corpore et anima. Unicus ergo illorum dici poterit illud Ezech. xvj. Abominacione fecisti decorum tuum.

Feria. ij. post. iij. dñicani Adventus.

Abiciamus

z. Surdi audiunt. Varr. ij. Abiectionibus opibus tenebrarum. Surdi audiunt. Ubi nota triplicem esse auditum.

Primus est nature sensitive siue exterioris potentie.

Secundus interioris intelligentie.

Tertius proprius obedientie.

De hoc triplici auditu dicit Ps. Audi filia. q. ad primum. et vide: q. ad secundum. et inclina: q. ad tertium. Unde Luce. xj. Beati qui audiunt verbum dei et custodiunt: et opere impleant ut possideant vitam eternam.

Abiciamus z.

Pro primo. An verbum assumpsit personam humanam. Q. sic dicit Boetius q. persona est intellectualis nature individua substantia: sed christus assumpsit individua substantia nature intellectualis. Contra. Aug. de fide ad Petrum. De natura hominis assumpsit: non personam.

Respondet Bonaventura. in. iij. dist. v. Et non falsum est q. persona personam assumpsit. Hoc enim potest intelligi tripliciter: Aut q. ipsum assumptum fuerit persona: aut q. fuerit persona in assumptione: aut q. fuerit post assumptionem. Primus modus repugnat veritati conceptionis. Si enim fuerit persona ante conceptionem: virgo Maria non concepit deum. Secundus modus repugnat veritati assumptionis. Si enim in assumptione fuit persona et desijt esse persona: potius in assumptione persona presumebatur q. assumebatur. Tertius modus repugnat veritati unionis. Si ei assumens differt ab assumpto et illud quod assumptum est: est persona: et etiam assumens est persona: q. in christo sunt due persone: Et constat q. eo sunt due nature: q. nulla est ibi v. In hunc autem errorem pessimum incidit

Eutices: ut dicit Boetius: quia nesciunt distinguere inter personam et naturam. Responsores ex eadem errant: sed alio modo: quia nesciunt inter personam et naturam distinguere. Vidit q. in christo non poterat esse nisi una persona: ex hoc impulsus est ponere q. in christo est cum una natura. Sicut ergo ipse ignorantia istius distinctionis duo fuerunt errores: in divinis: videlicet Ariani. et Sabellij. sic etiam fuerunt duo errores circa incarnationem christi. Catholica pro ecclesia: pro medio istorum errorum pretransit dicens in divinitate esse plures personas et unam naturam. Et in christo plures naturas et unam personam. Cum autem dicit Boetius. q. persona est intellectualis nature individua substantia: ibi individuum importat triplicem conditionem: videlicet singularitatis: incomunicabilitatis: et superioris dignitatis. Hec bona. Pro fundamento. Tertium est q. christus veram humanitatem assumpsit. Galfredus in novella poetria sua: Hac ratione deus in veram carnem morari nobiscum venit. Et hoc certe valde mirandum est consideratis humane nature miseris. de quibus Aristoteles. i. metaph. Humana natura multipliciter est servata. Sed questio est de persona An videtur. Dicunt. Et quod cum admiratione preplere: quoniam ut dicit Thomas. i. parte. Hoc est miraculum miraculorum: ut videtur natura creata personam personam: et creata. Et hec tanta mirabilia facta sunt pro nobis. Propter oremus miseris ut quod cessatis laudare deum. Audite Psalm. Carat. domini. no canticum novum quia mirabilia fecit. O maledicti peccatores pro tanta benivolentia et misericordia rependentes deo tam multipliciter insursum. O avari: luxuriosi: invidi: zc. Recognoscite errores vestros et peccata vestra deponentes studete laudare deum tantis sui adventus beneficiis. Et sicut per adventum suum victoriam de inimicis suis obtinuit: sic et nos eum de huiusmodi adventu laudando victores erimus. Figura Iudicii. vij. Sedeon et qui cum eo erant cum clangore tubarum vicerunt madianitas. Spiritualiter Expone. Ex. ij. Paralipo. xij. Josaphat post laudem invenit hostes prostratos: scilicet filios Ammon: moab: et montis seir. Ammon interpretatur onerans vel onustus. Moab ex patre vel de patre. Seir: hirsutus vel hispidus. Filij ammon sunt ad

ugri. Anaricia ei onerat sollicitudibz. Si-
li moab luxuriosi z carnales. Nam moab
genitus a patre matris sue: filij montis
Seir superbi: qui sunt asperi et rebelles.
Nec autē vicia et eoz tentationes deū in
cemus si de incarnationis dominice he-
necio deum deuote collaudem? Plal.
Laudans inuocabo dominū: et ab inimi-
cis meis saluus ero.

Pro scdo. Supra de dispositione lo-
cali et modali zc. Restat dicendū de
dispositione visuali. Sed quoniam de ea di-
ctum est in alio aduentuali dominica secū
da sermone post meridiū: ideo transeam?
ad q̄ntam p̄ncipalem considerationē su-
perius positam: que est cōsideratio reue-
larie manifestationis. Ubi p̄mo Horan-
dum: q̄ diuini iudicij equitas erit manife-
stissima. Osce. v. Iudicia mea quasi lux e-
gredientur. Et. j. Corinth. iij. Illumina-
bit abscondita tenebrarū et manifestabit
cōsilia cordium. Et. Estate. xlviij. Reuela-
bitur ignominia tua z videbit opprobriū
tuum. Raū. j. Reuelabo pudenda coram
facie tua z ostendam nuditatē gentibus z
regnis ignominia tua. Singula verba di-
ligenter attendite. Vbi hec ponderarent
fraudulenti: luxuriosi: enormes: et impudē-
cos contractus facientes: latrones z huius-
modi. Hinc Hieronymus ad Palmachiū
et Heliodorū. Hodō vident forsan qui-
dam deo dissimulante peccare: sed adert
illa dies in qua facta nostra quasi in qua-
dam tabula depicta monstrata sunt deo:
demonibus: et angelis: et hominibz vni-
uersis. Q̄ntis in illa die expeditisset oim
membrorū vsu in hac vita caruisse. Q̄n-
ti muti z elingues tūc feliciores nugacibz
erunt. Q̄ quot pastores viri rudes et si-
plices beatiores philosophis et poetis ap-
parebunt. Ut autē euidentius appareat
reprobos cōfusio: p̄siderandus est triplex
modus reuelatiōis peccatorū in diuino iu-
dicio.

Prima ē accusatiue p̄ditionis.

Secda iniuriatiue offensionis.

Tertia exprobratiue abusionis

Prima igit zc. q̄ mali malos accusabunt
eos p̄dendo. Mal. iij. q̄ cōscij p̄torū z q̄
fuerūt aliq̄ modo cal. a ipsoz prodēt ac-

cusabunt eos q̄ hmoi p̄tā p̄miserūt. Erit
aut hmoi accusatio triplex papua. Prima
est p̄prie p̄sietie. Cōscietia em seipaz ve-
lit nolit: p̄det et accusabit se corā omnibz.
Ro. ij. Testim ill' p̄bi. p̄scia ipsoz: z inf se
inui. cogitationū accusantiū aut etiaz de-
fendētū in die q̄ iudicabit dominus ocu-
culis cordiū. Tūc implebit illud Apocal.
xij. Libri ap̄ti sunt: Tūc apparebunt co-
gitationes male p̄sumptiones: hypocri-
ses: turpes d̄lectatiōes: puerse volūtates:
inuidie: odia: et hmoi peccata cordis: blas-
phemie: adulationes: seminatiōes discor-
die: diffamatiōes: et cetera oris peccata:
Omnes immūdicie et turpitudines i ma-
trimonio et alas facte. Fraudes: furta: et
omnia alia mala. Videant singuli q̄ nunc
in libro p̄sietie scribunt: quia tūc palam
apietur. Tūc ḡ sicut habet Hier. xx. Ar-
guet te malicia tua z auersio tua increpa-
bit te. Sicut em furtū ligatū in collo fu-
ris prodeit et accusat euz: Ita tūc peccata
accusabūt miser peccatorē. Bern. Tūc
opa siml loq̄ntia dicēt ad miser peccato-
rē: Tu nos egisti. Opa tua sumus: nō te
deseremus: tecū erimus: tecū ad iudiciū
ibimus. Idē. Opa eoz sequūt illos sed
opa maloz p̄sequūt eos. Ideo vt dicit
Amb. in lib de officiis. Unusquisq̄ reus
redargutus erit in seipo. p̄pter qd bene di-
cit Aug. O homo si times iudiciū: corri-
ge cōscietia. Scda est accusatio suppo-
rate nequicie: quia. s. illi qui p̄ adulationē
aut vanū seruoze: Aut etiā p̄ negligentia
suoꝝ supiorū fuerūt ab eis in suis vicis
supportati: nō correcti: nō puniti: p̄dent z
accusabunt eos. vt subditi platos: filip̄a-
rentes: discipuli m̄gros: z hmoi. Vñ Eccl.
iij. De impio p̄re p̄querunt filij. Jo. dicit
Sap. vj. Horrende et cito apparebit qm̄
durissimū iudiciū fiet his q̄ p̄iunt. z Ber.
sup. Cant. Terribilis deus sup filios hoim
venit pastores aī tribunal ch̄i z audiet
grauis platos q̄rela z accusatō dura quo-
rū virere stipēdis nec diluere peccata: q̄
bus facti sūt duces cecit mediatores frau-
dulenti. Tertia est accusatio diabolice p̄-
suetie. Accusabunt em eos diaboli qui su-
is p̄uis suggestiōibz adheserunt. Sūrigit
p̄ditores. Nūc ei suggerūt p̄ctm fieri sed
de ipso p̄missio accusabunt: sicut z socii su-

Feria. II. post. dñicam. II.

ris interdū accusat eū, Un̄ apo. xij. Dia-
bolus dī accusator frat̄ qz accusat illos
ante p̄spectu dī die ac nocte. Et Aug. dī
Abst̄būt omēs ante tribunal ch̄i z p̄sto
erit diabolus z recitabit verba n̄re p̄fesi-
ōis z obijciat nobis in facie qd fecimus
z in quo peccauimus. In q̄loco z quid fa-
cere debebamus. Dicitur est em̄ ille ad
uersarius noster. Equiss̄ne iudex. Judi-
ca istū esse meū ob culpā qui tuus ēe no-
luit p̄ gratiā. Un̄ z ch̄yso. dī. Habes ac-
cusatorē acerrimū obtura os ei. scz p̄ cō-
fessione q̄ claudit os diaboli. Exempluz
narrat cesarius q̄ qdā demone audire de-
siderans. p̄pter turpia q̄ cōmiserat p̄pro-
pinq̄uē nō audebat timēs illa sibi coraz
oibz improp̄ari. Cōfessus ē volūrate
peccandi retēta tñ locū adijt. Vira res
Dixit timē dom̄ attingit demō clama-
uit. Amice veni bene te de albasti z tur-
pia q̄ cōmiserat recitauit. Tristis aut̄ rē-
sc̄iētia accusante reuersus est ad sacerdo-
tē cū vero p̄posito emendationis cōfessio-
nem iterauit. Tūc sacerdos. Redi in q̄t
nūc securus nō plus denū te cōfundet.
Intrante autē illo: quidā circūstantiū di-
xerūt demoni. Ecce amicus tuus iterum
venit. Rūdit demon. Quis est ille. Et di-
xerūt ille est cui paulo an̄ tā turpia impro-
perasti. Et demon ait. Ego nil ei ip̄rope-
raui z de eo nihil mali noui. Et sic extrema
uerūt demone esse mēitū q̄ ip̄i p̄fessio-
nem ignorabant. sicqz p̄ notā p̄fessiois ei
uasit ille notā cōfessionis. Un̄ amb. Am-
te p̄tutis cōfessione dixerim q̄ p̄ctā q̄ per
p̄fessionē delent demones. scire phibēt.

Pro f̄tio Audist̄ zc. Et certe p̄ ceterz
a grauissima ē p̄fessio accusatio. Un̄
dēte ergo qd in libro p̄fessioe scriptū ē.
Dicit em̄ lex. Sentētia debet ēē p̄formis
libello. ff. de cōi diuidendo. l. vt fund. Et
notate bñ qd h̄r. xj. q. iij. In cunctis. Cō-
fessio sola si accusat: liber sine accusa-
tione esse nō pōt. Cauete ne sitis similes
ei q̄ vadens ad curiā plamēti testes p̄ se
deposuituros alios abijt: alios occidit: de-
posituros vero p̄tra se nutrit z cōseruat.
Et cōsimiliter facit de instrumentis. Ex-
pone. qm̄ multi bonos angelos abijciunt
z opera bona mortificāt: mala aut̄ nutriūt
z c. Et si quid fuerit bonū in libro cōscien-

tie delent z maculas peccatorz ibi imp̄-
munt de qbus dici pōt illud Ebrei. iij.
Denigrata est facies eoz super carbones
nō sunt cogniti in plateis: cognitione scz
approbatiua a deo.

Feria. iij. post. iij. dñicam Aduetus.

Abijciamus

Az. Mortui resurgūt. Bar.
xj. Abiectis operibz tenebra
rū dici pōt: mortui resurgūt. Pro quo no-
ta triplicem esse mortē: scz nature culpe:
z gebēne. A p̄ma oēs resurgunt. A sc̄da
aliqui sic. aliqui nō. A tertia nulli. De p̄u-
ma. ij. Re. xij. Oēs morimur z q̄si aque
in terrā dilabimur. De sc̄da. Apo. ij.
Nomen habes q̄ vitas z mortuus es.
De tertia. ps. Vires peccatorz pessima.
Nūc ergo laborent peccatores a sc̄da mor-
te surgere ne cadant in tertia a qua resur-
gere nullatenus licebit.

Abijciamus zc.

Pro p̄mo. An vnitas p̄sone ch̄i ex-
cellat oēs vnitates. Q. sic. Ber. ad
eugenū. Inter oīa q̄ dicunt vnū arc̄ te-
net vnitas trinitatis. Sc̄do. Illa vnitas
p̄cellit q̄ tres substantie in ch̄o sūt vna p̄-
sona. Cōtra. Diuinitas z hūanitas maxi-
me distant. Rūdet bon. in. iij. dis. xj. Si
loq̄mur de vnitate p̄ cōuenientia in p̄so-
na: sic simpliciter loq̄ndo vnio q̄ est in ch̄i-
sto super oēs est sup̄ma.

Tū p̄pter persone simplicitatem.

Tū p̄pter vnibilitū dignitatem.

Tū p̄pter vnitoz inseparabilitatem.

Tū p̄pter vnionis singularitatē. q̄ fuit
excellentissime dignitatis. Licet aut̄ diui-
nitas ab hūanitate maximā habeat distā-
tiā in natura: tñ q̄ntū ad influentiā z crea-
ture sustentationē maximā sc̄ h̄z appro-
ximationē. Hoc bon. Pro fūdamēto.
Singularissima est h̄mōi vnitas z naru-
re hūane incōprehensibilis. Un̄ cū p̄bs
multos ponat modos vnitatis: nullus tñ
ibi ponit ad quē h̄ vnitas p̄tineat. De q̄ sic
ait galfredus in sua poetria nouella. Non
aliter p̄t̄ hoīs p̄stern̄ et hostē n̄ de? in-
dueret carnē: qz sic erat vna cū p̄tute dī p̄-
tus hūana. Querit ḡ An illa vnitas zc.

Dicitur. Ex q̄ delude mirādū eē q̄ nō con-
tinuē sum⁹ in admiratiōe suspensū de tan-
to mysteriorū nōis hūanitatē cū dignita-
te. Q̄ntū exinde et q̄ securā fiducia p̄nt
hīe iusti. Grego. Prebet apud deū homi-
nū fiducia de⁹ hō. S3 o q̄ timere dñs oēs
eū offendere q̄ tā benigne dignat⁹ est nob⁹
p̄descedere. Audite o p̄tōres maledicti q̄
n̄ timetis displicere deo ch̄o. Auaris: yfura-
rij: libici zc. Multū certe timere debetis
ne irā suā effundat sup̄ vos q̄ ad h̄ venit
vt misericordiam z grām daret. In p̄tēplatio-
ne ḡtati mysterij causam habemus sp̄ei z
timoris. **Figura. Ben. xlii.** In b̄ndictio-
ne ioseph dixit iacob. Ops benedicet tibi
b̄ndictiōib⁹ celi desuper z abyssi deorsum
Ioseph interpretat⁹ augmētū siue accrescēs
z s̄ḡtē ch̄m q̄ est tot⁹ gr̄e augmētū q̄ a dō
p̄re suscepit b̄ndictiōne sursum z deorsum
sc̄z p̄tē saluādū iustos sursum: z cōdēnā-
dū impios deorsum. Et cui⁹ p̄sideratione
in eis q̄ volūt augmētū gr̄e recipere z in
bonis crescere p̄formando se ch̄o puenit
ex vna parte sp̄es z ex alia timor: de qui⁹
b⁹ debite aggregatis fit hō deo placens
ps. B̄nplacitū est dñō sup̄ tū. cū z in e. q̄
spe sup̄ misericordia eius.

P Ro secūdo. In p̄cedētī ser. zc. Nūc
dicēdū de sc̄da q̄ ē reuelatio iniuriā
tūe offēnsiōis q̄ vltz iniuriati z offēnsi ac-
cusabūt eos q̄ offēderūt ipsos. Er̄t autē
hec accusatio triplex.

Prima oppresse simplicitatis.

Secūda offēnsē maiestatis.

Tertia inhōnorate sanctitatis.

Prima est opp̄sse siue scandalizate sim-
plicitatis. Accusabunt em̄ impios z im-
pios testificabunt illi q̄s opp̄sserūt vlt̄ lese-
runt t̄paliter vel sp̄ialiter p̄bis: morib⁹
aut exemplis occasiōē ruine p̄bentes et
pacē eoz aut amicitia turbantes. iuxta il-
lud Sap. v. Tūc stabunt iusti in magna
cōstantia aduer. e. q̄. se s̄gu. Un̄ z ps. Lo-
gnoui qz faciet dñs iudiciū in op̄is z vin-
dictā pauper. nūc exurgā dicat dñs. Ido
d̄r puer. xxi. Nō facias violentiā pauperi
iudicabit dñs cām eius. Ad hoc valet ex-
emplū d̄ vidua z iudice in q̄tat⁹ Lu. xviij
Post qd̄ subdit saluator. Deus aut faciet
vindictā electoz da q̄tū ad se die ac no-
cte. Dico vobis quia cito faciet. **Sc̄da**

est accusatio offēnsē maiestatis: ip̄e enim
iudex q̄ per p̄tā offēdit: accusabit pecca-
tores z p̄tra eos testificabit. Hier. xlii.
Ego sum iudex z testis di. dñs. Et ps. Ar-
gua te z statuā p̄tra faciē tuā. Et ezech.
vii. Ponā cōtra te aboiationes tuas.

Tertia est accusatio inhōnorate sancti-
tatis: qz sc̄z sp̄ialit⁹ accusabūt eos sancti
q̄ se inhonorauerūt z p̄tempserūt p̄iurādo
eoz noia violandō festa: loca sc̄ta imple p̄-
phanādo: frangendo vota: nō soluedo de-
bita zc. h̄mōi. Un̄ Apo. vj. Interfecti p̄-
pter verbū dei clamabāt voce magna di-
centes. Usquequo dñe ver⁹ z sc̄tus non
vindicas sanguinē nostrū de his q̄ habi-
tant in terra. Ad p̄positū valet exemplū
qd̄ narrat vincenti⁹ in speculo morali. li.
ij. **Q̄** in teutonia q̄daz archidiaconus
ambiēs ep̄atū insidiabāt ep̄o viro bono z
seni ac simplici quomō eū occideret. Q̄o q̄
sueuerat aut ep̄s ire ad matutinū z alios
p̄uenire ad saluādū beatā virginē z intra-
re p̄ quādā portā veterē: De nocte ergo
collocavit archidiacon⁹ lapidē supra por-
tam. Veniēs aut ep̄s vt solitus erat ape-
riens portā: lapide cadente excerebrat⁹
et morit⁹. Archidiacon⁹ aut cū multo la-
bore obtinet ep̄atum. Lūqz cōfirmat⁹ fa-
ceret p̄uuiū receptiōis sue: princeps quib⁹
dā seruiens in mēsa corā eo flexis genib⁹
subito rapitur ante tribunal sumi iudicis
z videt ibi beatā virginē cū magna multē-
tudine angeloz z sc̄toz adducētē dictū
ep̄m: itantē cerebrū suū in manib⁹ suis.
Et dixit btā virgo. Fili adhuc recēte san-
guine z vulnerib⁹ z cerebro hui⁹ mei mili-
tis ille crudelis p̄ditoz z homicida gau-
det se obtinere eius ep̄atū. R̄ndit dñs.
Q̄ue mittā: Tūc beata virgo ait. Ecce h̄
fuitoz suus. Cui p̄cepit dñs sub pena mor-
tis citare dñm suū pemptorie vt cito vs-
niat corā eo de tā nefando crimine respon-
surus. Qui statim rediens fremuit turba-
tus tremuitqz ac cultellum quēz tenebat
piccit flens amarissime. Rogatus a cū-
ctis etiā ab ep̄o. cām pandit q̄ audita ep̄s
subita morte percussus ibi corā omnibus
mortuus est. **O** terribilis cōparentia co-
rā sumo iudice z horribilis sententiā quā
cōtra se habuit z habituri sunt omnes im-
pij Lerte sicut habetur Prover. x. Sp̄es

Feria. III. post. III. dñicam

Impiorū peribit.

Pro tertio. Audistis. rē. Esti sola es? Ibi iudicis testificatio nihilominus terribile est ibi cōparere. Nam sicut habet. xxij. dis. Erubescat. Et. ij. q. v. Cor. sulmisti. Secretorū de? iudei est recognitor. Et sicut hī. L. de iurej. l. i. iurandi. ipi dñi hñc vltorē. Pone calum. Aliq̄s in p̄sentia regis nō tñ aduertēs regis p̄sentia grauter eū iniuriatit i pactū fecit cū aduersario de regis p̄ditiōe quo facto aduertit regē p̄sentē esse: qui statim eū cōpel lit corā eo cōparere in iudicio. O q̄ erubescit rē. Expone. Et nota qm̄ omia facimus in dei p̄ntia. Prouer. xv. In omī loq̄ co oculi n̄i cōtemplant bonos et malos.

Feria. iij. post. iij. dñicam Aduēt?

Abiciamus

Aue grā plena dñs tecū bñdicta tu in mulieribus. Luc. j. et in euangelio hodierno. Abiciamus rē. v. dñi sum? saluator. offerre sacre virgini. In qua sunt tria singularia eius p̄uilegia cōtemplāda. Prīmū est gratiose p̄fectōis plenitudo. Ave grā plena. Hiero. Ceteris p̄ partes: s; in maria se totā infudit grē plenitudo. Scdm̄ ē gloriose sociatiōis claritudo. Dñs tecum. Ber. Dñs tecū: nō tñ dñs filius quē cōcipis: s; et dñs p̄r q̄ genuit eū quē cōcipis: et dñs spūscitās p̄ cui? operationē cōcipis. Tertiū est fructuose p̄lectiōis celsitudo: bñdicta tu. rē. i. fm̄ Aug. plus q̄ oēs mulieres q̄ v. am et viris et mulierib? im? petraſti.

Abiciamus rē.

Pro p̄mo. An ista sit admittēda. Deus factus est homo. Q. nō. Hec est falsa. De? est mutar? s; factio ē mutatio: igit. Corra. Joā. j. Verbū caro factū est. Ubi dī Aug. q̄ stat ibi caro nō p̄ pte: s; p̄ toto hoīe. Rūdet. bñ. in. ij. di. vii. Predicta locutio multipliciter est dīstin? guenda ex eo q̄ illud participiū fact? pōt ponere rem suā supra totū vel circa alterū extremū absolute: vel circa vnū extremū in cōparatione ad alterū. Prīmo modo

vera est locutio. Et est sensus. Deus factus est hō. i. factū ē vt de? esset hō. Scdo mō etiā p̄a est. Et est sensus. De? fact? est hō. i. de? ē hō. q̄ quidē fact? ē siue pducit? Tertiō mō etiā est p̄a. Et ē sensus. Deus fact? ē hō. i. de? fecit seipsum hoīem per hūanitatē assumptionē sicut homo facit seipm̄ doctū p̄ doctrine acquisitionē. Et iste sensus est fm̄ locutionis p̄prietatē. Dicit aut̄ scō. q̄ illa locutio est simpliciter vera Deus fact? est homo: q̄ factio qm̄ ponit scdm̄ adiacēs dicit factiōē simpliciter: qm̄ autem p̄dicatur tertiō adiacens: dicit factiōē fm̄ illud qd̄ specificat: sicut dī de esse qm̄ est scdo adiacēs vel tertiō. Deus aut̄ p̄ actionē alicuius facilitatis est homo et prius non fuit homo: ergo fact? est hō. Hec ex scō. Pro fundamento. Libēti animo debem? loq̄ de incarnationis mysterio. Terenti? q̄ppe dicit. Qd̄ nihil refert p̄contari desinas. S; h̄ locū nō habz in p̄posito. Nā in cōtēplatiōe mysterij huius iudatur nostra spes pueniēdi ad deū. Sen. ad lu. Diraris homines ad deum ire: de? ad hoīes venit. Sed queris. An sic venerit vt vere dicat: de? factus ē hō. Dīc rñ. vt sup. Et q̄ cōclude inexplīcabilem in nos dei beniuolentiam. qm̄ vt ait Aug? Ad hoc deus factus est hō: vt hō fieret deus. O miseri p̄cōres qui vos tāto bono facitis indignos: inuidi: detractores rē. Qd̄ queris. pōt fieri hō diuinus per deitatis participationē. Attende. Sicut speculū mūdū et purū versus solē conuersum recipit in se qm̄ specīē solis: sic hō purus ad deū per scdm̄ desiderij cōuersus participationem in se recipit diuinitatis. Figura. Lū bñ virgo corporalis cōcepit filiū dei in vtero: erat in galilea in nazareth. Spūalr vterus virginis marie signat puritatē anime. Et galilea interpretatur transmigration: et nazareth interpretatur flos. Galilea igitur signat trāsmigrationē a vicij. Nazareth vero florē boni desiderij. Alia igitur sic in se disposita cōcipit deū et particeps diuinitatis efficit. ij. pe. j. Maxima et p̄ciosa nobis promissa dona uit vt per hoc efficiamini diuine cōsortes nature.

Pro secūdo. Syra rē. Hic de terra q̄ est reuelatio exprobratiue abu

tionis qz. scz diuina qbus abusi sūt pecca-
tores accusabūt eos. Erīt autē hec accu-
satio siue exprobratio triplex.

Prima est diuine scripture.

Secunda est angelice cure.

Tertia est vniuerse creature.

Prima igit rē. Scripturā em sacraz iō
dedit de^o vt per eā hoies dicerent qd agē
dū quid fugiendū qd timēdū z qd speran-
dū. Jō dicebat dñs iudeis. Jō. v. Est q
vos accusat moyses. i. lex moysi q accusa-
bit impios q eam audire z exequi cōtem-
pserūt. Jō dñs Jā. ij. Sic loqimini z sic fa-
cite qsi fm legē libertatis incipientes iudi-
cari. De qlibet igit reprobo dici poterit
illud. Jō. xix. Scdm legē dñs mori. **S**e-
cunda ē exprobratio angelice cure. Accusa-
būt em angeli eos q sub cura sua q custo-
dia peccauerūt q scz eoz monitiōes salu-
tatis pēpserūt. Vñ orig. Vnusqscq an-
geloz in extremo iudicio aderit pducens
illos qbz p fuit. Qui aut tradidit eis ani-
mas custodiēdas rationē ab eis exquiret
de hmoi custodia. Cū aut nō mentiantur
nec sibi iurare debeāt culpā alienā: dictu
ri sūt q nō fuit culpa sua sz aniaz obedire
nolentiū. Sicut nō ē culpa medici q nihil
omittit de necessarijs si nō curat infirmū
nō obediētē. Vñ vox illa Hieremie. v
Curauim⁹ babilonē z nō est curata. Dicitur
esse angeloz quasi dicentiū. Fecimus
qd nostra interer: cura circa babilonē
vt curaret sz culpa sua fuit q nō est curata.

Tertia est accusatio vniuerse creature.
Breg. Si qris qd te accuset: dico q tot⁹
mūdus. Vñ deute. xxxij: Inuocabo celoz
z terrā ptra vos. i. oēs creaturas q sūt in
celo z in terra. Et iob. xx. Reuelabūt celi
iniquitatē ei⁹ scz impij z terra aduersus eū
surget. Cū em de^o oēs creaturas fecerit
ad hois vtilitatē z oēs deo obedierint ser-
uendo hominī ipe pō fuit inobediēs crea-
tori suo. Jō eū accusabūt. Clamabit em
celū suo mō. O deus oēs. Ego hoi minū
strauī cū planetis meis z astris influēdo
sup terrā z alia faciendo qd qd mihi iussisti
ipe vero tibi rebellis fuit: q vindica iustis
sine iudex. Clamabunt sol luna z stelle.
Sūme deus dedisti peccatoribz lucem
vt tuū implerem⁹ imperiū. Illi vero te
cōtēpserūt. q fac vindictā. Clamabit suo

mō aer: clamabit ignis: clamabit aq: cla-
mabit terra: clamabūt specialiter ea quo-
rū specialim vsum habuit z possessionē.
Abac. ij. Lapis de pariete clamabit. Jō
Jacob. v. Agite nūc diuites plorate plu-
lantes in miserijs que supuenient vobis:
diuitie vestre confectae sunt: z vestimen-
ta vestra a tineis comesta sunt. Aurum z
argentū vestrū eruginauit z erugo eoz
in testimoniū vobis erit rē. Tot igitur z
tantis testibus multiplicatis contra im-
pios quid respondere poterit peccator.
Certe poterit dicere illō Jōb. x. Instau-
ras testes tuos ptra me. Vñ hugo dñs sctō
victore. In illa die vltiōis nihil erit qd re-
spondere possit homo peccator: vbi celū
z terra sol z luna dies z noctes totus mū-
dus stabūt aduersus impios. Huiusce-
modi p̄sideratio multū esset necessaria in
duratis ad emolliendū corda. Exemplū
legit in vi. pa. Quidā interrogauit senez.
Vñ abba mihi hoc cor mūdū durum. et
non timet deū z quomō timebo. Dicit se-
nex. Puto q si homo in corde suo teneat
inrepatōne possidebit timorē. Dicit ille
frater. Quid est increpatio pater. Dicit el
senez. Ut in omni re increpet homo ani-
mā suam: z cogitet q necessario oportet
ipam deo occurrere z increpatōne dei et
oim sctōz imo z totius mundi sustinere.
Qz aretati tunc erunt reprobi. Nō po-
terunt negare: non excusare: non appella-
re: non fugere: non impetrare veniam: nō
habere refugium. O flebilis eozū conditio.
Non valebunt preces: non clamores:
non gemitus: non amici: non qquid aliud
Ans. in meditationibus. et Gregori⁹. Fel-
re per eadem verba in homel. Erunt vñ
dñs angustie reproborū vie. Super⁹ erit
iudex iratus. inferius patens horrendum
chaos inferni. A dextris peccata accusan-
tia. A sinistris infinita demonia ad sup-
plicium trahentia. intus conscientia vres
exterius mundus ardens. Tunc vix ius-
tus saluabitur: Miser ergo peccator: sic
yndig deprehensus. in quam partē se re-
cipiet Latere erit impossibile. apparere in-
tolerabile.

Pro tertio. Audistis. rē. O miseri
peccatores. Tam multipliciter con-

Feria. v. post. III. dominicā

vincendi de peccatis vestris: quod dicere poteritis: Jura dicunt: Nemo potest venire contra actum suum. scilicet de adoptionibus. l. post mortem. Et xij. q. ij. Donem? Pensate quantum commisit fur qui caput furto oneratus: et perdit totam iterum manu: propterea scripta et signata: continens perditionem regis. Tunc homicida in ipso homicidio deprehensus. Expone et apostolica. Notando tamen illud Hieronimus. Quod commisit fur cum comprehensus: sic profuse sunt domus israel.

Feria. v. post. iij. dominicam aduentus

Abhiciamus

re. Pauperes euangelizantur. Matth. xj. Tunc vere euangelizant. i. per euangelium instruuntur: si abijciant opera tenebrarum. Pauperes quippe euangelica tria includit: quod etiam multum profuerunt ad abijciendum opera tenebrarum. Primum est mendicantium despectio. Nam sicut dicitur i. Jo. iij. Si quis diligit mundum non est charitas patris in illo. Secundum est superbius vilipesio. Unde Augustinus. Recte dicuntur pauperes: quia humiles et tunc deus. i. non habentes instantem spiritum. Tertium est recta intentio: ut videlicet hoc fiat propter dei gloriam: propter quod dicebat Petrus in persona sua et aliorum. Act. xij. Ecce nos relinimus omnia et secuti sumus te.

Abhiciamus re.

Pro primo. An incarnatio sit ex mera dei voluntate. An impetrauimus hoc patrum antiquorum merita. Quod ex meritis sanctorum. Quia super illud Psalmus. Propter misericordiam inopum etc. dicitur glossa. ibidem. Exurgat. i. mittat filium propter gemitum pauperum. Quod propter peccata suis precatur et gemit. Nam aliter non esset dignus. aut filio. Contra. Titulus. iij. Apparuit benignitas et humani saluatoris nostri dei: non ex operibus iusticie que feci: nos: sed propter suam misericordiam. saluos nos fecit. Rndet Bona. in. iij. di. iij. Ut de in alio aduentuali sabbato ant. iij. dominicam aduentus art. ij. Pro fundamento. Cordeplemur quod benigna est misericordia dei vere ad se profugientibus. Ut Sen. ad Lu. Non sunt dies fasti: diuini non mundi admittunt et ascendentes manum porrigunt. Et dicitur. vindocin. in Tob. Nescit abesse deus in se sperantibus: egros vi-

sitat: elisos erigit: arcet non? Querit? An ex pura misericordia dei absque meritis etc. Dicunt. Et quod concludit quod tale beneficium non est in se retributio: sed dignatio: eminetissimam: id bene dicit Paulus. Apparuit benignitas etc. O maledicti peccatores ingrati: tanto beneficio quod quotidie per ipsum dominum offenditis: quod tantum vobis sue pietatis dulcedinem exhibuit. O lubrici: o auarissimi: quod terribile est facere in iudicio videre poteritis: qui nunc eius ineffabilem misericordiam et benignitatem premitis: quam utique benignitatem euidentissimam in sua incarnatione declarauit. Figura Exod. iij. Cum venit dominus liberare populum hebreorum de egypto: apparuit moysi in flamma ignis in medio rubi. Et videbat quod rubus arderet et non combureret. Et hoc factum est in monte areb in deserto. Quod interpretatur ardor quod signat ardorem diuine charitatis: quod et signat per flammam ignis quod rubum non consumebar. Est enim flamma dulcis ardens in bonis. Sed sic dicit Malach. iij. Ipse quasi ignis consumans est: supple respectu malorum.

Pro secundo. Super re. Hic nunc de sexta quod est consideratio discussive redditiois: sive reddere rationis. Tunc enim vnicuique dicit illud Lu. xvj. Redde rationem villicationis tue. Quia enim non potest villicare. Erit autem tunc reddenda ratio generaliter de omnibus donis: malis promissis: omnibus bonis ommissis. Primum modo dicendum de omnibus donis processis. Quia siquidem deo accepimus? i. Cor. iij. Quid habes quod non accepisti? Et Grego. Cum crescit dona: rationes etiam crescit honorum.

Exigitur ergo ratio de omnibus donis

Primo de donis spiritualibus.

Secundo de donis corporalibus.

Tertio de donis temporalibus.

Primo re. puta de donis spiritualibus in natis. scilicet de anima et eius potestibus naturalibus. Ideo de anima dicit Bernardus. Ne mihi si talentum mihi creditum negligenter seruauero periculo sanguine agni incorminatus: magis appreciatus. Item de donis spiritualibus adquisitis: cuiusmodi sunt scientie quibus multi abutuntur. Ideo. i. Cor. iij. Comprehendam sapientes in astutia eorum. Et Luce. xij. Seruus sciens voluntatem domini sui et non faciens: plagis verberabitur. Item de donis spiritualibus gratiis

cuiusmodi sunt virtutes theologicæ et do-
na spūs sancti: grā sacramentalis et remis-
sio peccatorum et huiusmodi. Jo. vi. paul. ii. Cor. vi.
hortamur vos ne in vacuū grām dei re-
cipiatis. Secundo de donis corporalibus
cuiusmodi sunt fortitudo pulcritudo vali-
tudo quibus multi abutuntur. Est enim corpus quasi
castrum quod a deo tenemus in feudum: debemus
illud custodire caste et serere: quia templum dei
est. i. Cor. vi. An nescitis quia corpora vestra
templum sunt spūs sancti. Triplici autem ratione debe-
mus deo fuisse de corpore et membris eius. Tunc
ratione conditionis: quia corpus nostrum ipse deus con-
didit. Tunc ratione expositiois: quia totum corpus
suum pro nobis exposuit. Tunc ratione promissionis:
quia tantā remunerationē corpori sibi serui-
enti repromittit: non dicitur. i. Cor. vi. Corpus
non fornicationi debet sed domino. Tertio de
donis temporalibus. Ecclesia. xi. In bonis sit cor-
tium: et scito quia pro his oibus adducet te
deus in iudicium. scilicet pro diuitiis: delictis et ho-
noribus. De diuitiis dicitur iob. xx. Diuitias
quas deuorauit euomet et de ventre eius
extrahet eas deus. Et chrysostomus super mattheum.
Diuitias accepisti: non ut lasciuie viuas: sed
ut in elemosinis expendas. Que enim ha-
bes pauperum sunt sed tibi sunt credita etiam
si ex laboribus iustis et hereditate propria suc-
cessoribus eorum factus es. Morate ergo quam diu-
uitie bene exposte erunt in testimonium pro
bonis. Iob. liij. Quomodo potueris esto
misericors et sequitur. Bonum enim desauri
tibi thesaurizas in die necessitatis. Diui-
tie autem malorum erunt in testimonium sue da-
mnationis. Jo. auaritia dicitur. Iaco. v. Thesau-
rizatis vobis tram in die nouissimo. De
delictis autem et honoribus dicitur. Apoc. xviij.
quantum glorificauit se et in delictis fuit tantum
date illi tormentum et lucrum. Quod tremen-
da est huius rationis redditio de oibus do-
nis. Exemplum de iob qui adeo misericors
fuit ut diceret. Iob. xx. Pater erā paupe-
rum. Et tunc dicebat. Iob. xxxj. Quid faciam
cui surrexerit dominus ad iudicandum: et cui que-
sierit quid respondebo illi. Nunquid non in
verbo fecit me.

Pro tertio. Audisti: et. Pensate quam
res est magni ponderis velis nolis
rationem habere reddere de oibus concessi-
sis. Dicitur lex. Qualitas negotij est: considera
da. ff. de iudiciis nonnullis. Et l. vñ vi. l.

vj. qñ. Et de appel. Tunc sit romana. Et de
iureiurā. c. vi. in fine. Nam si quis haberet
rationem reddere prudenti et sano principi
de mille florenis sub pena capitis. Eredo
malum est sollicitus. et. multo magis pro red-
denda ratione de tota vita coram deo et ange-
lis et sanctis oibus. Tunc iob dicebat. Iob.
xxij. A facie eius timoratus sum et collide-
rans eum timore sollicitor.

Geria. vj. post. liij. dñicā aduentus.

Abiiciamus
et. Abijt in morana cum festi-
natione Lu. j. Abiiciamus
et. ut ire possimus in morana. Ubi sunt
tria consideranda: videlicet necessaria recessio.
Abijt: recedentis accessio in morana: ac-
cedentis festinatio cum festinatione. De. j.
Esa. lv. Derelinquat impius viam suā et
vir iniquus cogitationes suas et reuertat
ad dominum. De secundo. Esa. ij. Venite ascen-
damus ad montem domini et ad domum dei sa-
cob. De tertio. Iob. liij. Festinemus in-
gredi in illam requiem.

Abiiciamus et.
Pro primo. In predestinatio christi respe-
ctu nostre sit causa exemplaris. Quia
nō. Exemplaris nō est exemplar: sed predesti-
natio nō est aliud quam premissio pertinet ad ex-
plar igitur. Contra. Aug. de predestinatione
secundum. Preclarissimum lumen predestinationis
est iohannis. Rūdet bonum in. iij. dis. xj. hoc
potest intelligi dupliciter. Aut de predestina-
tione quantum ad principale signatum quod est di-
uina essentia et sic nulla predestinatio exem-
plar habet ab alia: quia oēs vñ sunt. Aut
quantum ad connotatum quod est grā et gloria: et
tunc dicendum quod duplex est exemplar. Quod
dam interius in mente artificis. Aliud ex-
terius ad quod aspiciens artifex regulari-
ter: sicut patet in his qui faciunt calciamen-
ta. Dicendum itaque quod predestinatio christi re-
spectu dei predestinantis nō est nostre prede-
stinationis exemplar. deus enim nō predestina-
uit nos aspiciens ad aliquid aliud a se sed
vñ quod quod prouidit in se et disponit secundum ra-
tionem propriam. Sed bene ipsa christi predesti-
natio est exemplar externum directum respectu no-
stri: tam in credendis quam in expectandis

Feria. VI. post. III. dñicam aduen

q̄ etiā in operandis. Tūc em̄ in nob̄ vere
est gratia dei q̄n ch̄o efficiamur cōformes
Et ad illud qd̄ obijcit dicendū qd̄ nihil
phibet aliquid esse aliquo mō exemplari
aliquo mō exemplatū. Hoc bonū. **P**ro
fudamēto. Certi esse debemus de diuina
bonitate erga nos si ad eū voluerim⁹ refu
gere. Un̄ etiā p̄s in lib. d̄ causis. Causa
p̄ma influit bonitatē oib⁹ rebus vna in
fluxione: s̄ eā res ip̄e nō recipiunt eq̄litter
sed fm̄ suā capacitātē. S̄ attēte notan
dū qd̄ diuine gratie capacitas est in nobis
ex nostro desiderio. Si ergo sit bonū de
sideriū secure sperandū est ⁊ nullatenus
diffidendū. **E**sp̄. Sp̄e decet amplecti:
sp̄es est via p̄ma salutis. Et hoc autē ma
xime sperare dēim⁹ qd̄ dñs n̄ fieri voluit
frater noster. Circa qd̄ q̄stū est. An ipsa
ch̄i p̄destinatio ⁊c. Dic r̄n. Ex q̄ p̄clude
q̄ p̄cadmodū se ch̄i n̄ nobis cōforma
rit. Ita ⁊ n̄ ecessē est nos sibi p̄formari. Nā
vt d̄t Grego. Qui ch̄i v̄stigia sequi de
dignantur cū temeritate sperant ad eius
claritatē p̄sequēda gaudia puenire se pos
se. Audite o p̄ctōres q̄ magis diabolo q̄
ch̄i oib⁹ cōfiguratis. Inuidi: s̄ curiosi ⁊c
Audite ⁊ vos q̄ nō ch̄i: s̄ mundi ⁊ car
nis figurā geritis. Quari: s̄ lubrici ⁊c. q̄ nō
sursum sed deorsum affectū habetis. Ue
nit q̄ppe dei fili⁹ in terra: vt nos de fra ad
celestia eleuaret. **F**igura. Statim vt cō
ceptus est in vtero virginali fecit ascēde
re in mōtana iudee cū festinatioe. vt habe
tur. Luc. j. ⁊ in euangelio hodierno. Spi
ritualit̄. Si in aia sp̄ualit̄ p̄cipitis. H̄m
statim exurgēs a terrenis ⁊ carnalib⁹ et
ad celestia ascēdetis p̄ setm̄ desideriū. In
mōtana inq̄ iudee. i. p̄fessiois diuine lau
dis. Sed heu pauci sic ambulant. Ideo
phil. ij. d̄t. Multi ambulant quos spe
dicebā vobis. Nūc autē ⁊ flens dico inimi
cos crucis ch̄i q̄rū finis interitus quorū
deus venter est ⁊c.

Pro sc̄do. in p̄cedenti ⁊c. Nūc de red
denda ratioe de oib⁹ malis cōmis
sis. **E**c̄s. xij. Cūcta q̄ fiunt sub sole addu
cet deus in iudiciū pro omni errato. Et
sup̄ illud. ps̄. Cū accepero t̄ps ego iustici
as iudicabo. d̄t. Ber. Si iudicabit deus
iusticias: quomō ergo iniusticias. Cogno
scetis tūc dñs iudicia faciēs q̄ nunc igno

ratur iniurias patiens. Tūc ergo exigitur
de omnibus malis cōmissis.

Primo de cordis cogitatione.

Sc̄do de oris locutione.

Tertio de operis executione.

Primo ⁊c. Sap. j. In cogitationib⁹ im
p̄i interrogatio erit. Et eiusdē. vj. c. Ip̄e
cogitationes nostras scrutabit. Audite ⁊c

Sc̄do d̄ cōmissis oris locutioe. **M**att.
xij. De omni verbo ocioso qd̄ locuti fue
rint homines reddent rationē in die iudi
cij. Vt autē s̄bū ociosum fm̄ hierony. qd̄
sine vtilitate loquētis vel audientis pro
fert. Si ergo de p̄bis ociosis reddēda est
rō: pensate qd̄ districta ratio exiget de ver
bis diffamatorijs: d̄ceptorijs: ⁊ blasphe
matorijs. Notate etiā qd̄ dicit grego. sup̄
illud. **M**att. xxiij. Oēs capilli capitis ve
stri numerati sūt. Sic de⁹ vias n̄ras p̄si
derat ⁊ gressus dinumerat vt nec min⁹
me cogitationes ⁊ minutissima s̄ba q̄ ap̄
nos vlti viderūt in eius iudicio nō rema
neant indiscussa.

Tertio de cōmissis
operis executione. **A**thanasij. Ad cuius
aduētū oēs hoīes resurgere h̄nt cū corpo
rib⁹ suis ⁊ reddituri sūt de fact⁹ p̄ijs ra
tionē. Et iob. xij. Obseruasti omnes se
mitas meas ⁊ v̄stigia pedū meorū p̄side
rasti. Et eiusdē. iij. Cūli ei⁹ sup̄ vias ho
minū ⁊ oēs gress⁹ eorū dinumerat. **N**o
ta exemplū de angelo numerante passus
heremite. Hic em̄ heremita aquā habebat
ad v̄lodecim milia passū distantem
a sua cella. Vbi dum semel iret ad hauri
endū defecit. Et ait. Quid necesse est vt
hūc laborē patiar: Veniā ⁊ habitabo iux
ta aquā. Tūc retro p̄uersus vidit quen
dā sequentē: numerantē v̄stigia sua. Et
interrogauit quis esset. Qui ait. Ego suz
argel⁹ dei missus numerare v̄stigia tua
vt des tibi merces p̄ labore. Qd̄ audies
heremita: promptior ⁊ fortior fact⁹ ē ad
laborandū ⁊ adhuc longius ab aq̄ posuit
cellā suā. Notate qm̄ sicut oēs passus ius
torū numerant ad mercedē: sic oēs pass⁹
⁊ oīa facta malorū ad vindictā exigendam
j. Pe. iij. Reddent rationē ei q̄ parat⁹ est
iudicare viuos ⁊ mortuos.

Pro tertio Audistis ⁊c. Studeat g
peccator dū san⁹ est rōnem de peccis
reddere ne post mortē inuit⁹ reddere cō

pellat: et tunc sine spe misericordie. Quod si dicat
ff. ad senatusconsultum turpilianum. l. quod
poterat Beneficium iure amittere debet quod
compulsum facit quod iure facere debebat. Ad
hoc facit quod dicitur de pe. dis. vij. Si quis in ex-
trema necessitate constitutus penitere velit
penam dare possumus: securitate pro non.
Audite. Si maderet rex peditori suo di.
Veniat ad me veniam petitur infra triduum
et tibi parco. Si autem pretempseris: velis no-
lis venies rigore iusticie receptus. Cer-
te ut opinor non tardaret. Expone tunc. no-
tando illud ecclesia. v. Ne tardes conuerti
ad dominum tuum.

Sabbato anni. iij. dñica Aduertus.

Aduertus

re. Parate viam domini. Lu. iij.
Parafvia domini abijciendo opa
re vices timore supbie amouendo: spinas
auaricie extirpando: lutum luxurie emunda-
do. Propter penam dicit Grego. Illa cum non
inuenierit humile pectus refugit mentem. Pro-
pter secundum dicit Aug. Ubi est amor mundi:
non est qui intret amor dei. Propter tertium di.
apls gal. v. Qui christi sunt carne sua cruci-
fixerunt cum vicijs et concupiscentijs.

Abijciamus tunc.

Pro primo. An in christi predestinatione re-
spectu nostre sit vera ratio causalitatis. Q.
no. Tunc enim non habet causam: predestinatio autem
cuiuslibet est eterna. Contra. Eph. j. Predesti-
nauit nos in adoptionem filiorum per iesum christum
filius. Rñdet bonum in iij. dis. xj. Si loquimur de
predestinatione ratione notati et de causa in gene-
re cause efficietis: Dicendum quod hec est in triplici
differentia. scilicet effectiua: dispositiua: et effi-
catiua. Si de causa effectiua proprie sic christi pre-
destinatio non potest esse causa respectu nostre quam
effectus predestinationis a solo deo est tanquam
a principio effectiuo. Gram enim et gloriam da-
bit dominus. Si hoc loquimur de causa dispositi-
ua per rationem meriti et excitatiua per rationem ex-
empli sic christi predestinatio quantum ad gloriam
tunc est causa nostre. Christus enim meruit nobis gram
et gloriam. Christus etiam per sue gracie et glorie emine-
ntiam manifestat: excitauit nos ad currendum

ad patriam supernam ad quam preordinati sumus
per electionem eternam. Cum autem dicitur quod predestina-
tio cuiuslibet est eterna habet verum esse ratione principalis
sicut. B. bonum. Pro fundo. Vult in nos exci-
tare deus ad bonum. Consideratio de christo deus
preuenienter exponere possumus quod ait sen.
ad lu. Eligendus est nobis vir aliquis bonus ac
spem animi oculos habens: ut tanquam illo spectante
vivamus et omnia tanquam illo videte faciamus et
habet principaliter non ignore pene sed magis amo-
re perit. Habet hora in epistolis. Oderunt pec-
care boni peritis amore. Oderunt peccare
mali formidine pene. Consideratio igitur hec
excitare nos deus ad amorem perit. Sed iuxta
habet quantum est. An in predestinatione tunc. Dicunt.
Et quod concludit quod miseri sunt qui diaboli ma-
gis quam christi sequuntur cum christus ad hunc venerit
ut nos ad se vocaret. Unde matth. xj. dice-
bat. Venite ad me omnes tunc. Miseri luxu-
riosi avari detractores tunc. qui non vultis audi-
re tam dulcem christi inuitationem. Sicut habet quod est
multi sunt non audientes. Profecto quod aniu-
retrahere nolunt a proprijs voluptatibus et mu-
danis curis. Nam dicit Jo. ix. Spiritum veritatis
mundus non potest recipere. Figura. Luce.
iij. Et in euangelio hodierno. Factum est verum
bonum domini super iohannem zacharie filium in deserto
et tunc venit in omnem regionem iordans per-
trans baptisimum penitus in remissionem peccato-
rum. Zacharias quippe interpretatur rememo-
rans dominum. Hic igitur efficaciter per bonum domini super
eum qui continue memoriam domini habet in deserto. i.
in corde abstracto a curis mundanis: et vo-
luptatibus carnis: et tunc venit ad iudicandum
seipsum faciendo penam ablutiua peccatorum: quod
quod iudicium intelligitur per iordanem qui interpreta-
tur riuus iudicij. Et penam signat per baptis-
mum quia lauat. At si quod diu quis negligit ad
cor redire: non potest super eum dei sermo effica-
cia habere. Ite audite illud Esa. xlvj. Ois
puaricatores redite ad cor.

Pro secundo. In prece. tunc. Hic de ratione red-
denda de oibus omissionibus bonis. Unde
seru. inutilis dure increpat. Matt. xxv. quod
noluit operari in talento et in tenebras ex-
teriores mittitur. Exigitur autem ratio
de triplici omissione.

Primo de omissione virtuose exercita-
tionis respectu preceptorum diuinorum et con-
sistorum. Secundo de omissione fructuo-

Dñica. III. Aduentus Mane

se correctiois et instructiois respectu subditorum.

Tertiu de omissione amorose miserationis respectu pauper et egenor.

Primo rē. Erit em tūc rō reddēda de tpe totius vite qd dedit deus pctōibz ad agendā penitētiā Apoc. ij. Dedit illi dñs pñte tps et nō vult penitere. Un Anb. de meditatioe ad pñtēdi timore. Q lignū aridū et inutile eternis ignibz dignū qd nō debis in illa die cū exiger a te vsq ad ictū oculi oē tps vīdēdi tibi ipensuz qliter fuit a te expensum. Scdo de omissione correctiois et instructiois respectu subditoz. Sicut pater reddet rationē d hmoi omissione respectu filioz. Un. j. Re. iij. Heli punitus est quia nō corripuit filios. Nam Proverb. xxix. pñpitur. Erudi filiū tuū. Itē curat et platus respectu subditoz. Ezech. xxxij. Fili hominis dedit te specula rōle domui israel rē. vsq ibi: Sanguinez aut eius de manu tua reqraz. Itē Ezech. xxx. Ecce ego visitabo scz pastores et reqram gregē meū d manu eoz. Ibidē. Ue pastozibz israel rē. Et Hierē. xij. Ubi est grex q dat est tibi peccā inclitū tuū. Itē domin⁹ terren⁹ respectu subditoz suoz. Un Rūm. xxv. Principes iusti sunt suspēdi in patibulis ppter peccm ppli. Videant igit qui curā alioz gerunt qliter verbo et exēplo instruit. qm vt d: Sap. vj. Horē de et cito apparebit qm durissimū iudiciū fiet his qui pñt. Tercio mō de omissione amorose miserationis. qz vt d: Iaco. ij. Iudiciū sine misericōdia fiet ei q nō fecerit misericōdiam. Exiget itaqz rō de omissione miserationis pdonatiue. s. iuriaz. Un Dat. xvij. Scrū nequā q nōuit miseri pserui sui increpā a dño et torqzibz mācipat Itē de omissione miserationis supportatiue. s. alienaz impfectionū et defectū. Qui ei noluerit fratrē supportare: q rōne poterit a dño supportari: Dat. vij. In q mensurā mensi fueris remetiet vobis. Un Gal. vj. Alter alteri⁹ onera portate rē. et Col. ij. Supportātes invicē. Itē d omissione miserationis distributiue. s. bonoz tpalium egentibz. Un dicit eis iudex illd Dat. xxv. Esuriui et nō dedistis mihi māducare rē. vt ampli⁹ deo dante postea dicturi sumus Exēplū notate de diuine misē

ricorde Lu. xvj. q nullā oīno misericōdiz potuit obtinere. Qui g misericōdiam dei deliderat inuenire: studeat nunc p viribz se alijs nūc misericordē exhibere Matt. v. Bti misericordes qm ipi misē. psequitur. Audi g pctōr cū de tot et tantis hora q nescis es ratioez redditur? Semp g vigila et diligenter examina psciam tuā: iuxta illud Eccl. xvij. Ante iud. infroga temetipm et in pfectu dei inuenies pttationē.

Pro tertio audist rē. Cauete g ne ppter negligētiā pdat aias vras. Nā sicut iura dicit: Aia est pferenda quibuscumqz rebus. L. de sacrosanctis ecclis. l. Sancimus. z. xij. questio. j. Precipimus. Vigilate ergo p animā saluanda qm nescitis qn tps sit. vt h: Mat. xij. Et nota te qd ibi sequit exēplū siue pabolaz Sicut homo q pgre pfectus reliqt domuz suā dedit seruis suis ptātem cuiusqz opis et ianitoz pcepit vt vigilet. Beda. Hō q pgre pfectus reliqt domū suā: chris est: qui ad patrē post resurrectionē suā victor ascendens: eccliam corporaliter reliqt quā tñ nūq diuine pñtie subsidio destituit Bie go. in omel. Dedit aut seruis ptātem cuiusqz opis: qz fidelibz suis concessa spūssci grā facultatē tribuit bonis opibus seruēdi. Ianitoz aut. i. ecclie rectori pcepit vt vigilet. Nec solū rectores ecclie sed etiam oēs vigilare pñpiunt ianuas cordiū cuiusqz studietes ne antrū hostis mala suggestio subiret: ne dñs nos dormientes inueniat Un ex hac similitudine pcludit. Vigilate g nescitis em qn dñs veniat rē.

Dñica. iij. aduentus Mane.

Hūciamus

Rē. Tu qs es: rē. Jo. j. Hec interrogatio sibi met sepius facta inducit ad abijcēdū opa tenebrarū Proponat g quilibet hāc questionē tripliciter Tu qs es: naturaliter: legaliter: et moraliter. Ad primā qstionez rñde: quia hō es. i. de humo. Ps. Sciāt gētes qm homines sunt Ad scdām rñde: qm christianus es: i. rñsus de lege chri. Ideo sicut dicit Paulus Col. ij. Chō domino seruite. Ad tertiāz rñde: qm peccator es: et legis transgressor.

Ido Hiere. ij. Uide vias tuas in con-
ualte scito quid feceris.

Abijciamus rē.

Pro pmo An decuerit filium dei car-
nem sumere de massa pditioni. Siue
de genere Ade. Q. nō. Alterius q̄litas
debet esse morbus et medicina. Contra:
Heb. ij. Qui sanctificat et qui sanctificat
ex vno omēs. Rñdet Bonauē. in. iij. di. xij
Magis cōgruebat q̄ de genere Adam
carnē assumeret q̄uis sine dubio aliunde
potuiss. Et licz sint multe congruentie q̄
nos latent iuxta multiplicatē sapiētie di:
tamē fm dicta sanctorū q̄tuor possunt ra-
tiones assignari. **P**rima ppter pseruan-
dam iusticie rectitudinē: vt vicz essz eiuz/
dem generis satisfactor z puaricator. Ju-
sticia em ab illo genere requirit emendaz
in quo repat offensam. **S**cda ppter ma-
nifestandaz miscdiē dulcedinē. In hoc q̄
ipse domin⁹ qui fuerat ab homine offen-
sus tanq̄ ab inimico: idē genere humano
vnitur in ch̄io in vnitate p̄sone in quo ap-
paret miscdiā dei z p̄descensio. Iuxta illd
Rho. v. Cōmendat in nobis charitatem
suam deus. **T**ertia ad declarandū ordi-
nem sapiētie cuius ordinatio nullo pōt i/
fringi vicio. Deceuerat em deus vt to-
tum humanū genus multiplicaret ex v/
no ppter representationē illius vniuersalis
p̄ncipij quod est de⁹. **Q**uarta est ad cō-
siderandū altitudinē humane nature quā
deus in tāta dignitate cōsiderat vt nulli
alteri generi creature: sed soli deo obno-
tia essz. Si ḡ nō modicū sit obnoxia re-
demptori decens erat vt redēptor: aut so-
lum deus esset: aut si haberet in se genus
nature create: hoc essz de genere illi⁹ mal/
se que ortum habet a lumbis Ade. Luz
autē dicit q̄ alteri⁹ nature debet esse mor-
bus et medicina: **G**lex est in medicina
opatio est p vīm nature: nō p actum volū-
tatis deliberatiue. Hoc Bonauentura
Pro fundamēto Cōsideremus qm cō/
uenientiori q̄ fieri potuit modo ad hūa-
nū generis reparationē filius dei carnē as-
sumpsit. Nā z iuxta p̄bi doctrinā. ij. phyl.
finis imponit necessitatē his q̄ sunt ad fi-
nem. Et Zuuē. Imponit finē sapiēs re/
bus honestis disponēs ad hec mediā cō/
ueniētia. Querit ḡ An decuerit p libera-

tionē gñis hūani rē. **P**icrñ. Ex q̄ p̄lude
Quanta humilitas: q̄nta benignitas filij
dei apparuit in eius incarnatione. Bern.
Descendit q̄ntum potuit. Humanū q̄ppe
genus p̄ditū fuerat p supbiām: id repā-
dum erat p humilitatē. Audite o superbi
p̄ctōres: legis dei trāsgressores incorrigi-
biles rē. **L**ert⁹. Si vult redēptōis eē p̄fici/
pes z ch̄m i yds sp̄s alr venire: necessaria
ē vobis humilitas. Aug. li. p̄fessio. **Q**uā-
tuor es dñe Miles corde sunt dom⁹ tua
Sig⁹ Joā. j. Joānes de se dicebat. Ego
vox clamātis in deserto dirigite viā dñi.
Et itez: ego baptizo in aqua. Sp̄ualr: so-
la humilitas figurata p Joannē in hoc q̄
voci seu vento se pparat dirigit seu ppa-
rat viām dñi: et ipa vere baptizat sp̄ualit
i. abluit. Ideo Proverb. xj. Ubi humili-
tas ibi sapientia.

Pro scdo. Sup de ser p̄mis rē. Nūc
de vltima q̄ est p̄sideratio retribuē/
de sententiatiōis. Terribilis prius expē/
ctatio illius sentētie. Circa quā p̄sideran-
da siue p̄templanda sunt tria mysteria

Primū est sentētie desiderabilis bene-
dictionis.

Scda est sentētie e formidabilis male-
dictionis.

Tertū est p̄orsus infallibilis executio
onis.

Primū est rē. Primo em p̄fertur snia
benedictiōis de gl̄ificatiōe bonorū. Nam
summi iudicis bonitatē magnificā magis
debet p̄ferre stipendia q̄ inferre supplicia
De h̄z igit snia benedictiōis h̄z Matt.
xxv. Venite benedicti patris mei p̄cipite
regnū qd vobis paratū est a p̄stitutione
mūdi. Hec est snia dulcissima in qua tan-
gitur triplex benedictio iustorū.

Prima est benedictio amorose inui. Arō
nis: Venite.

Scda est gratiose p̄mendatiōis: Be-
nedicti patris.

Tertia est gl̄iose remuneratiōis: Pera-
p̄te regnū.

Prima est igit rē. qm. s. leta facie ad de-
p̄terā se vertēs aspiciet suā dulcissimā ma-
trez ceterosq̄ omēs electos. Possumusq̄
deuote p̄templari eū sic dicentē: **O** genit-
rix mea bñdicta z dignissima regina celo-
rū: ecce iā tps est vt cūctis inotescat gl̄ia

Domnica .III. Adnē.

tua. Et aplis dicit: O discipuli et filij et fratres charissimi q̄ sia ppter me derelictis: fideliter laborastis: et tandē mortem patientē sustinulistis. Et vos feruētes martyres q̄ p amore meo tot grauia tormēta ptulistis. Et vos sancte q̄ scām castitagē tantopere amastis. Et vos o sanctissimi cōfessores q̄ corpa vestra dīxa pnia macerastis. O vos omnes sancti religiosi q̄ ppter me xpīam voluntatē reliquistis et abnegastis. O vos generalit̄ amici mei q̄ misericordie opa p̄mis exhibuistis: venite ad me fontē oīm bonoz: ad me summā pulcritudinē: ad me summū gaudiū: vēite in q̄ ad forē vite et lucē eterne gl̄ie. O Inuitatorū gratiosus: amorosus: et iocundissimū. Venite inq̄ vos q̄ fuisstis humiles serui mei an̄ hūliter seruiendo: obsequendo: milites mei strepui p me viriliter dimicando. Fideles amici mei sincerit̄ diligendo. Venite inq̄ vt inseparabilē vniamini sicut mēbra capiti: sicut amici amico suauissimo: si cur sponsa sponso dulcissimo. Venite inq̄ oia parata sunt: venite ad nuptias: vt h̄z **Mat. xxij.** Et tūc qd faciet miseri reprobi qm nō vocabunt: angustia bunt certe vebementer z dicēt: **Ue nobis cui parati sum?** **Ue** qz vocati sunt illi z nō vocamur: imo finiam horribilē expectam? **S**cda ē bñdictio gratiose cōmendatiōis: cū dī: bñdicti pat̄ mei. Bñdicti inq̄ bñdictiōe gr̄e et gl̄ie sempiternē. O cōmendatio gaudiōsa: honorabilis: verax z irreprensibilis. Est em̄ a dño maiestatis q̄ nō pōt mētiri. Non talis est hūana p̄mendatio: qz soluz vident hoies q̄ foris apparēt: de⁹ aut̄ intus cor. **j. Reg. xvj.** Vera igit̄ est laus q̄ est a deo. Tūc em̄ vnicuiqz laus erit a deo: vt h̄z. **j. Reg. iij.** Bern. Magn⁹ laudator z vebementer ambiēda laudatio. Felix pmutatio laudis vbi et laudare bñm z laudari. **Dicitur** q̄ oibz illud **Ps.** Bñdicti vos a dño q̄ fecit ce. z ter. Sic aut̄ h̄z **Mat. xxv.** Specialit̄ p̄mendabit electos dñs de opibz miedit. **E**sturiui em̄ z dedistis mibi mādu. sitiui zc. **V**ide textū. Iusti aut̄ se tāta gl̄ia in dignos reputātes dicēt dño: **Qñ** vidim⁹ te esurientē zc. **H**ec dicēt nō dubitādo: s̄ admirādo sup dei clemētia. **E**hry. O humilitas q̄ nec post mortē deficiet. **H**ō em̄ malus etiā falsis honoribz delectat̄. **U**ir

aut̄ bon⁹ etiā sibi debitā laudē fugit. **A**ur̄ der aut̄ illis ridebit: Amen dico vobis: q̄diu fecistis zc. **E**hry. Puras q̄nto gaudio extollunt̄ sancti qm̄ in p̄spectu oīm angeloz qd fecerūt hoibz: dñs fateri se accepisse. **N**ō est aut̄ intelligendū electos solū p̄mendādos esse p̄ miscdie opibz: imo generalit̄ p̄ oīmibz bonis opibz. **S**ed dñs in euāgelio specialit̄ loquit̄ de opibz miscdie: vt sic ostēdat tūc implendā p̄missionē q̄ misericordiā misericordiibz repromisit. **Mat. v.** Beati misericordes qm̄ ipi misericordiam p̄sequuntur. **I**tē vt ostēdat q̄ q̄cunqz in diuio iudicio saluabit̄: magis ex diuina miscdiā q̄ ex p̄p̄is meritis. **I**tē si opa miscdie tanta p̄mendatiōe referunt̄: q̄nto magis que sunt difficiliōra et meliōra. **T**ertia ē bñdictio gl̄iose remuneratiōis: cū dī. p̄cipite regnū. **H**ec est gl̄iosa et honorifica possessio. **I**ō hoie regni designat̄ **Sap. v.** Accipient regnū decoris z diadema speciei de manu dei. **R**egnū inq̄ in q̄ est ois iocunditas: ois suauitas: ois bonoz plenitudo: ois pax ois p̄cordia: plena satietas: nulluz prorsus incōmoduz: nulla tristitia: nullus labor: nullū fastidiū: nullus error: nullā discordia: nullū oīno malū. **E**st q̄ regnū sūme desiderabile: **T**ū qz summe delectabile ppter oimodā iocunditatē. **T**ū qz summe honorabile ppter inextimabile dignitatē. **T**ū quia p̄ius interminabile ppter duratiōis p̄peruitatē. **O**p̄ctores infensati: cur nō conamini regnū illud adq̄rere cui p̄fecto ois mūdus cū suis oblectamētis in nullo pōt p̄pari. **O** q̄ iocundū: q̄ honorificū cū illd regnū introducū. **E**xemplū **Luz. xvj.** de paup̄e Lazaro quez honorifice ab angelis susceptū legim⁹: qd et de multis legit̄. **A**ug⁹. **O** q̄ gl̄iosum est regnū q̄ re/ cū dñe regnāt oēs sc̄i.

Pro tertio. Audistis zc. **S**i vultis q̄ vocari ad hāc bñdictiōez gl̄ie: nūc audite vocationē ad bñdictiōē gr̄e: **E**t ca uere ne recusētis. **F**orsā dicētis: Nequaquē recusam⁹ imo desideram⁹. **A**udite: **N**ō satis est ligua dicere: desidero. sed sic h̄z de pe. **di. j. s.** **H**ec aut̄ x̄ba. **E**t extra de cle. non rest. ca. **R**elatiū. **V**erba cū effectu sūt accipiēda. **V**idete ne sitis siles homi in frigidato q̄ diceret se desiderare ignē: et tamē ostēso igne ac parapo: tergū vertit z sibi

git: vel ille q̄ dicit se famescere et sitire: et pane vñq; oblatū respuit zc. Expone z applica. Hora dō tandē ne dicat illō Pro uerbis. j. Vocauit et tenuistis.

Dñica. iij. aduent⁹ post meridiē.

Aduciamus
zē. Accipe prothema vt in alio aduentuali.

Pro primo. An decuerit ipm Adam assumi. Q. sic. Nullū magis decet satisfacere q̄ eū q̄ peccauit: Contra: Talis debuit satisfacere q̄ nullius debitor: est peccator sicut dicit Anselm. Quia satisfactio est cui sit opus alias indebitū: sicut dicit in li. de regulis fidei. Rñdet Bonauē. in. iij. dist. xij. Nō decuit filiū dei assumere ipm Adam: Primo qz non ueniebat oim creatori vt hoīem peccatōz assumeret eū ipse in forma assumpta habere hoīes iudicare: z nulla tenus de peccatō argui posse. Secūdo: nō ueniebat pmo hoī vt qui se tantū deiecerat p culpā: tantū exaltaret vt de⁹ esset. Tertio: nō expediebat humano gñi qz eūz ille reus esset oim anīaz nostraz nō esset passio adeo grata sicut si esset oīno innocens et vix sufficeret ad satisfaciendū p se. Lū autē dicit: Nullū magis decet penā portare: q̄ eū qui culpāz pmissit: Vt est de pena diuine vltiōis: nō autē de pena diuine placationis. Hoc Bonauē. Pro rñdam. Adam pceptibilis erat ppter peccatū suū licet nō ex sua creatōe. Galter⁹ in alex. Nō nos natura creatrix sed pceptibiles hostis violētia fecit. Iō nō erat pueniens eū sublimari ad tantū honorē. Nā vt dicit Phil. v. polit⁹. Nō est pueniens pncipi dare subditō pceptibili magnos honores. Cum q̄ q̄ritur An decuerit zc. Dic rñ. Ex q̄ pcludet: q̄ deus si misericordiam extollar: nō tamen iusticiā dimittit: imo vt dicit Ps. Discretorū z miseratorū z iustus dñs. Audite o peccatores q̄ de misericordia psumitis z iusticiā nō timetis. Indurati: fornicatores: usurarij: adulteri: aptores zc. Certe non minor est dei iusticia q̄ misericordia sua: vnde et vtrūq; ostēdit in sua incarnatiōe. Nam licet Adā nō assumpsit: assumpsit tū natū

ram humanā ad hoc vt adā et filios eius in glām suā assumeret: Ideo iuxta Psal. Discōia z veritas obuiauerūt sibi: iusticia et pax osculate sunt. Vnde de ineffabili sublimitate: modo et p̄dicatione sui aduentus potest exponi illō Malach. iij. Quis potest cogitare diem aduentus eius. Figura Iōā. j. Iōānes baptista dicebat: Post me venit qui post me natus: ante me factus: qz mihi placuit. i. incarnatus dñs q̄si calcia⁹ apparuit q̄ in diuinitate sua morticina nostre corruptionis assumpsit. Corrigia autē calciamēti est vñō huius ineffabilis mysterij. Iōānes q̄ soluere corrigiam calciamētoz nō valet: quia incarnatiōnis mysteriū nec ipse inuestigare sufficit.

Bene ergo cantat ecclesia: Mirabile mysterium declarat: hodie innouatur natus: deus homo factus est. i. qd nō fuit zc.

Pro secūdo. In pcedenti zē. Nunc de secūdo quod est mysteriū formidabilis maledictionis: quādo. i. iudex eternus facie terribili ad sinistraz prospiciens profert illud grande tonitruū horrende maledictionis contra impios dicēs: Ite maledicti in ignem eternū qui parat⁹ est diabolo et angelis eius. Tunc sicut ait Ps. Loquetur ad eos in ira sua z in furore suo cōturbabit eos. Certe tūc vox domini in virtute: vox domini in magnificentia: vox domini cōfringentis cedros. Nam tūc cōfringet dominus cedros libanī: id est superbos eleuantes eius inimicos qui cū fuerūt exaltati quēadmodū sumus deficient. Sunt circa hoc secūdū mysteriū notandē de duē p̄siderationes

Prima est p̄sibilis reproborū exprobrationis.

Secunda est horribilis p̄demnationis.

Nūc de prima Vbi considerandū est: q̄ tunc iudex p̄cipue exprobrabit tria: Primo: que receperunt. Secūdo bona q̄ omiserūt. Tertio: mala que p̄miserūt. Primo zc. scz beneficiū creatiōis. q. d. cuiuslibz eoz illud Deu. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliquisti z obliu⁹ es dñi creatoris tui. Beneficiū gubernatiōis z instructiōis p angelos: p p̄tarchas z p̄phas z aplos: p tot ecclesie doctores. Beneficiū redēptiōis etiā exprobrabit: dicēs illō vlt⁹ sile qd in e⁹ p̄sona

Donica. III. **A**duertus po st

Et Chryso. sup. matth. Ego ppe vos ho-
mo factus sum alligatus derisus cesus et
crucifixus: ubi est tantarum mearum iniuriarum
fructus. Ego precium sanguinis mei dedi
per redemptionem vestram ubi est fructus quem
mihi per tanto pretio fecistis. Ego vos super
gloriam meam habui cum essem deus appa-
rens hominibus: et vilior me vobis vestris ha-
buistis. Nam rem viliam terre amplius
dilexistis quam iustitiam meam et fidem: Hec Chry-
so. Ingrati peccatores. Quid per vestram
salutem debui facere et non feci. Videte cau-
tum meum nunc splendidum: hoc est illud quod per
vobis fuit spinis coronatum: faciem meam nunc
sole splendidior habui fetidissimis spu-
ritibus per vobis deputata. Corpus hoc gloriosum
quod aspicitis fuit per vobis dure flagellatum
et in cruce confixum: ecce signa aspiciate loca
clauorum. Videte manus videte pedes. Eo
siderare latus quod pro vobis apertum est sed
intrare noluitis. Secundo exprobrabit bo-
na quod omiserunt: quasi dicit. cuiuslibet illorum illud
Matth. xxv. Serue magis et piger. Spe-
cialiter autem exprobrabit opera misericordie omis-
sa ut habet Matth. xxv. Esuriui et non refeci:
et non visitastis me. Increpant autem ex
defectu misericordie ut indigni multitudine appa-
reant. In hoc autem est considerandum sicut dicit
Grego. Si tanta pena puniatur qui sua non
dedisse puniatur quod pena ferendus est quod alie-
na redarguit abstulisse. quasi dicit. Si tantum pu-
niri qui esuriens non pauper: quantum ergo feren-
dus est qui vultus et rapinis et hominibus esurien-
tem fecit: et sic de alijs. Tunc autem responde-
bunt impij dicentes. Domine quando te vidimus
refeci. vultus ibi: et non ministravimus tibi: breui-
ter repetitur: quia ut dicit orig. Saloz et super
boz est culpas suas aut nullas esse: aut
leues: aut paucas. Et tunc respondebit illis.
Domine dico vobis refeci. vultus ibi: nec mihi fe-
cistis. Tertio exprobrabit mala quod commi-
serunt. Io. ecci. xlv. Ue vobis impij qui de
relictis legem altissimi refeci. Sequitur. Et in
maledictione erit pars vestra. Dicit itaq. Maledicti
avarici quod me spero adhefiscit: ter-
renis: usurarii: raptores: fures: fraudule-
ti: quod pro mundi amore tot fallacias et meda-
cia commisit. Maledicti fornicatores
et adulteri quod more porcino carnis volupta-
tes quasi iustis. Maledicti piuribus blasphemis
qui deum non timuistis. Maledicti

et omnes et singuli peccatores qui a divinis man-
datis recessistis. Ps. Maledicti qui delectan-
tantur a mandatis tuis. Quod confusibilis ex-
probratio. Quam prope honoris est ab ore
divino laudari: tanti est opprobrij iab eo
increpari. Nunc prope deus offendit et tacet
improbus et misericordiam offert. Tunc pro palam ar-
guet et iustitiam faciet dei. illud Esa. xlvj. Ta-
cui: semper filii: patres sunt quasi parturientes lo-
quar. Quod gravius confusio in cordibus super
borum: et immoderatum impiorum ab ore tanti in-
dicis in conspectu tante multitudinis op-
probrij et maledictionis iacta sustinere. In
status prope homo adhuc vivens plus elige-
ret et tolerabili? sustineret gravi pena tor-
menti quam maledictionibus et opprobrijs obur-
gari. Talis autem exprobratio semper durat
et durabit in damnatis: quam semper puniunt pe-
nis correspondentibus suis delictis. Exem-
plum vero visionis monachi cisterciensis in anglia
quaz narrat vincentius in Spe. moral. li. ij. Iste graviter perbatus a demone ian-
cens tribulationibus velut exanimis apertis etiam
oculis nihil vidit: sed ei deus multa per ange-
lum revelavit. Inter cetera duxit eum angelus
in regionem tenebrosam. ubi videns fratres qui
daz horribiles putant ibi infernum esse. Sed
angelus dixit. Non est hic infernus. Sed
ille turres infernales camini sunt. Debinc
videt hominem sedentem in cathedra ardenti
ante quem pulcre mulieres erant quarum singu-
le ardentes cereos in os eius et faciem impin-
gebant: et eius intranea sibi extrahabant
Hic homo (ait angelus) fuit in seculo carnis
sue amicus: et anie sue inimicus: Gulosus
vixit luxuriosus. Cathedra signat quoniam potes
fuit in malicia amavit mulieres: non mulie-
res in tali specie torquet eum. Post hec
videns hominem quem teterrimi spiritus vivum
excoriabant et fricabant cum sale et super cra-
viculam assabant. Hic (ait angelus) fuit po-
tens et crudelis in subditos. Post hec vi-
dens hominem super equum ardentem clypeum
igneum gerentem qui supra collum equi capraz
ferebat et ad caudam equi sui habitum mona-
chi trahabat. Hic (ait angelus) pauper fuit
semper de rapina vixit inter cetera rapuit
capram unam a quadam paupere muliere. Cir-
ca finem vite sue voluit fieri monachus non
tamen vere penitendo: sed ut ignominiam suam
parum regeret ideo habitum religionis traxit.

sicut rem quā parū pēdebat. Post hec vi-
dens diuersas psonas religiosoz: montu-
lum: epoz: et sacerdotū ac clericoz quoz
quidā ridebāt z cachinabāt: Alij libidini
sue pplede vacabāt: nō qz post mortē sint
ibi hmoi voluptates: sed ad maiore p-
fessionē z tormentū pteritoz criminū siligu-
dines rēpstant demonibz ad hoc eos co-
gētibz: qui etiā eos postmodū pcutiebāt
cū fustibz sup capita vsqz ad excussione ce-
rebroz z electōne oculoz: et hoc incessan-
ter agebant. Vidit z alia gna tormētōrū
miro modo diuersimode disposita fm di-
uersitatē variā peccatoz. Nā sicut habet
Deus, xxv. Pro mensura delicti erit z pla-
garum modus.

Pro tertio. Audistis zc. Ne credatis
honore et laudē vos recepturos cū
bonis si tāqz mali vixerit. Dicit lex: Be-
ne viuētibus pūlegia et virtutū pnia cō-
cedi oportet. Et de statuis z imaginibz. l.
Et virtutū pnia. Et sicut hī di. lxj. Di-
ramur. honores mūdi si sine merito labo-
ris nō assegtur aliquis: qto magis hono-
res celestiu dignitatū. Audite: An miles
qui seruit aduersario ptra regē postqz rex
victoriā obtinuerit: sit honorandus cū fide-
libus regis militibus. Expone et applica
Notando tandē illō Gal. vj. Nolite erra-
re. Quēcūqz seminauerit hō hec z metet.

Feria. ij. post. iij. dñicam aduētus.

Aduciamus
opa tenebray zc. prothema
pur in alio aduentuali.

Pro pmo. An decuerit: qz filiū dei de
sola muliere carnē assumpserit. Qz
nō. Heb. ij. Debut p oia fratribz assilari.
Cōtra. Hec est pēcipua dignitas Marię:
vt sit mater z virgo quam sibi nō debuit
chris adimere. Rndet Bonauē. in. ij. sen.
xl. xij. Chis absqz dubio potuit assumere
carnē si voluisset de viro et muliere: vel ē
de viro tm. Sz magz decuit qz de sola mu-
liere: Et hoc multiplici rōne. Prima est ad
seruandō dignitatē mris q nō amisit pūle-
giū dignitatis. Scda est ppter seruandā
bonestātē pīs. Chis em patrē habebat
in celis: nō em venit in terris q̄rere patrē:

sed solā matrē ne qdāmodo fieret iniuria
primo pfi. Tertia ppter pplendā pfectiōz
vniuersitatis in modis educēdi hoīem in
esse. Et cū sit qdruplex modus. s. de viro
et muliere: nec de viro nec de muliere: de
viro sine muliere: de muliere sine viro.

Res pmi tā pcellerāt: et nō restabat nisi
vt qrtum deus adderet nascēdo. s. de mu-
liere sine viro. Quoto ppter corrūdiētiāz
pgruitatis lapsus et repatiōis: vt sicut la-
pius factus est a vtroqz sexu: sed pmo in
muliere est inchoatus z in viro est psum-
matus. Sic esset in repatiōe vt mulier
credendo z pēpiēdo inciperet diaboluz su-
perare in abscondito: et postea filius ei in
manifesto eū viceret i ouello. s. i crucis parti-
bulo. Cū autē dicit: Debut p oia fratribz
assimilari: Vex est in his q ad nram salu-
tē z pditionē sunt ordinata. Hec Bona.

Pro fundam. Decebat vt qnqz esset hō
pductus de sola muliere. Dicit em phs in
postpdicamētis: et in. ij. de celo. Si vnus
oppositoz est in natura: reliquū est vl pōt
esse. Fuerat autē mod⁹ pductiōis hoīs ex
solo viro. s. eua ex adā. Itō ppter pplemen-
tū vniuersi decuit vt esset mod⁹ opposit⁹:
scz ex sola muliere. Et hoc factū est cū chis
nat⁹ est ex sacra virgine. De q sic dr in liq
bello de pēptu mūdi. Fili⁹ g dei descen-
dit ab arce supna: nūqz descēdēs a maiest
state supna: Qui corp⁹ sumēs aiātū numi
ne saluo pcessit nat⁹ sacro de pginis aluo.
Cū g qritur An decuerit zc. Dic rñ. vt s.
Ex q pclude diuine sapie ineffabilē relū-
centiā in repatiōe gnis hūani q z pginis
matrē puritatē integrā seruauit z sacratis-
simā illi fecunditatē donauit q etiā opera-
tāsublimia ppter nre spūalis gñtionis my-
steriū fecit. Cū Leo papa in qdam sermō-
ne. Nascēs itaqz dñs iesus chis hō ve-
rus q nūqz destitit esse deus verus noue
creature in se fecit exordiu: z in ort⁹ sui for-
ma dedit hūano generi spūale pncipiū vt
ad carnalis generatiōis abolēda ptagia
esset regenerādo origo sine semine criminis:
de quibz dr: Qui nō ex sanguinibz neqz ex
volūtate carnis neqz ex volūtate viri sed
ex deo nati sunt. Que g sacramentū va-
leat mēs pphēdere: que hāc gratiā valeat
lingua enarrare: Redit in innocentia z
iniquitas: in nouitatē vetustas: in adoptiōz

veniunt alieni: et in hereditate ingrediuntur
extranei: de impijs istis: de auarjs benigni
de incōtinētib⁹ casti: de terrenis incipiunt
esse celestes. *Hec Leo papa.* Indurati
peccatores: lubrici: cupidi etc. q̄ tot bonis vos
ip̄os puat⁹. Redite ad dominū q̄ ad v̄s
redimēdos descendit nascēs de virgine pu
rissima. *Figura autē virginitatis fuit por
ta quā vidit Ezechiel de q̄ dicit Ezechiel.*
Uidi portā in domo dñi clausā. Et
dixit angelus ad me: Porta quā vides nō
aperietur et homo nō transiet p̄ eam et clau
sa erit in eternū. Aug⁹. in quodā ser. Mi
rabilis p̄phete visio: sed mirabilior est p̄
phetie adimpletio. Quid est porta in do
mo dñi clausa nisi q̄ *Maria virgo semp*
erit intacta. Et qd̄ est: Homo nō transibit
p̄ eam: nisi q̄ Ioseph nō transiit p̄ eā. Et
qd̄ est: dom⁹? solus intrat p̄ eam et egre
dietur: nisi quia spū sanctus impregna
bit eā: et deus angelor⁹ nascet p̄ eam. Et
quid est: clausa erit in eternū: nisi quia ma
ria virgo est ante partū et post partū. De
hoc autē dicit Aug⁹. lib. de virginitate.
Oportebat caput nostr⁹ insigni miraculo
nasci de virgine fm̄ corpus v̄s significar⁹
sua membra fm̄ spiritū de virgine esse na
scitura. s. de matre ecclesia.

Pro scdo. In p̄cedēti etc. Hic de hor
ribili eor⁹ p̄denatiōe q̄s. eis dicitur
a iudice Ite maledicti in ignem eternū etc
Ubi est cōsiderandus triplex horroz
¶ Primus ē horroz p̄sibilis delectio
nis. Ite.

¶ Scd⁹ est horroz terribilis maledictio
nis: Maledicti.

¶ Tertius est horroz irremediabilis pu
nitiois In ignē eternū.

¶ Primus est etc. *Ezechiel.* Quasi q̄ nō suf
fer p̄sentā eor⁹ vel aspectū sic dicit: *Dis*
cedite. Raz dñs qui in sanctitate animar⁹
delectat⁹: peccatrices aīas aspiciēs q̄s gra
uatus nō suffert: tunc si dicat eis: Quasi
putredō et spurcicia estis: iō ite. Qd̄ dux
verbū: aspera vox: Ite. Vox ē benedicta:
Venite. Ber. Qd̄ graue: q̄mmitte erit
a sinistris Ite: cū a dextris vos venite di
cet rex largitor vite. Tūc sic i dñs cōi. puer
bio Qd̄ q̄s sibi serit p̄ntis t̄pis vite: hoc
sibi mellis erit dux dixerit rex: ite: venite.
Qd̄ formidanda est nobis vox ista: Ite.

¶ Presertim cum saluator dicat *Hatt. viij.*
Vultis dicere mihi i illa die Dñe dñe nō
ne in nomie tuo p̄phetauimus: et demonia
eiicimus: et multas virtutes fecim⁹: et tūc
p̄fitebor illis quia nūq̄ noui vos: discedi
te a me qui opamini iniquitatez. Certe nūc
multi iusti credunt et se bonos arbitrant q̄
tūc reprobi inuenient. Ido sicut dñs B̄c.
Iusti om̄e qd̄ agunt metuūt dñi tñ p̄sede
rant ante q̄ntum iudicē stabunt. j. Pe. iij.
Si iustus vir saluabit⁹ impi⁹ et peccor vbi
parebunt: Scd⁹ est horroz terribilis
maledictionis. Deut. xxvij. Maledictus
qui nō p̄manet in sermonib⁹ legis hui⁹ nec
eos ope p̄ficiat. Et Tob. iij. Maledicti
erunt q̄ contempserūt te. Tert⁹ est hor
roz irremediabilis p̄nitiois: In ignē eter
nū etc. Hatt. iij. Paleas p̄buret igne in
extinguibili. Uñ Deute. xxxij. Ignis suc
ensus est in furore meo et ardebit v̄sq̄ ad
inferni nouissima: deuorabitq̄ terrā cum
germine suo. i. hoīes terribiles: et montiuz
fundamēta p̄buret. i. sup̄bos. Tremē
dum iudiciū: o sentētia diffinitiuā modis
om̄ib⁹ metuēda: locis oib⁹ meditāda:
et totis virib⁹ declināda: Et q̄s poterit il
lam sustinere? Illa cuz plata fuerit nulla
poterit potētia infirmari: nulla sapia re
uocari: nulla p̄ce vel p̄cio mitigari. Sen
tētia om̄i amaritudine plena: om̄i reme
dio puata. Qd̄ vtiq̄ clarius videre pote
rimus si eius singula sicut p̄derāda sunt
sic anio p̄nderem⁹ etc. Practica. Cōsi
derem⁹ itaq̄ q̄ reprobi vidētes se nō vo
catos ad regnū cū bonis: poterūt ita dice
re cū anxio: Heu dñe nō sum⁹ digni possi
dere regnū tuū: s̄ hoc saltē ex tua pietate
p̄cede q̄ ad pedes maiestatis tue marea
mus. Tūc iudex iratus dicit Ite: discedi
te a me. Scd⁹ dicere poterūt: Heu dñe:
Esse nos infelices a te repellis: tñ in nostro
recessu tuā benedictionē nobis tribue. Cō
tra subdit terribilē maledictionē dñi. Ma
ledicti. q. dñi. nullā habebitis b̄ndictionez.
Tertio poterūt dicere: O immēsa pietas
si nos cū maledictione repellis: saltē in lo
co refrigerij nos colloca. At p̄tra dicit: in
ignē. q. d. nullū habebit⁹ refrigeriū: sed in
igne acerbissimo eritis. Quarto Si dicat
Heu heu dñe rex pietatis et misericor
die statue breuē terminū. Cōtra subiūnt

git: eternū q. d. Nunq̄ inde recedet. Qui
ro. Si lachrymabilis subdāt: O: o: si in
tantis sum? cruciatibz eternalr pmanſu/
ri: saltē pncipem et rectorē nobis tribue q̄
nos humane gubernet. Cōtra: Super eos
statuet diaboli dominationē. dī. qui para
tus est diabolo. Ulteri? Si gemētes et
ylulantes dicāt. O o iustissime iudex et
misericordissime si talē nobis pficias dñā/
rorem: saltē nobis exhibe gratā societate
vnde aliquā habere possim? p̄solationez.
Cōtra subiūgit demonū societate dī. Et
angelis eius. O p̄fortiū horribile. Exe
plū. Religiosus quidā ad extrema veniēs
horribilr clamauit Maldicta hora in q̄
religiosus fact? fuit: et siluit. Et post pau
lulum facie serena ait: Nō: sed bñdicta ho
ra in q̄ ordinē intraui: et itez tacuit. Fra
tres autē astātes orabāt p̄ eo. Post duas
autē horas dixit fratri q̄ astabat ex. Voca
fratres meos qm̄ audiuit de? orationem
ipoz. Quibz ingressis ait: Vos de primo
verbo qd̄ audistis turbati estis. Sed hec
est causa verbi: Apparuerūt mihi demo
nes terribiles parati ad recipiendā aiām
meā z p̄ timore extra me raptus maledi
xi horā in qua intraui religionē. Dico autē
vobis: q̄ si factus esset ignis de ere mixto
cum sulphure q̄ duraret ab hoc loco vsq̄
ad finē mūdi z dareſ optio: an p̄ mediū
illum ignē vellē trāsire: aut itez demōes
sub forma videre: eligere poti? p̄ ignē trās
ire: Postmodū venit illa regina celi ma
nistōdie: et fugauit demones: z ea vīsa ce
pi spēs: z p̄ gaudio risi: z horāz q̄ intraui
ordine: et ipam q̄ me liberauit benedixi.
Et his dictis feliciter postmodū obijt.
Igit̄ q̄ horrendū demonibz sociari zc. Ber.
Quis putas tūc meror erit: quis luct? q̄
tristitia cū sepabunt impj a p̄fortio iusto
rum z a dei visione: z traditi p̄tati demo
nū ibūt cum eis in ignē eternū.

Pro tertio. Audistis zc. Terribilissī
ma sunt hec nec dubiū: demones et
p̄plurimi reprobi sunt tā in illo igne col
locati. Cur q̄ nō timeret? o p̄ctores. Dicūt
iura. Pena vnus debet esse mei? alteri?
ff. de penis. l. Capitaliū. §. Famosus. Et
i. q. vii. Quapropter. Quis vestz reus
lese maiestatis p̄diti: regis audies q̄ sui
fides sunt morte crudelissima pempti: nō

timeret z angustaret si sciret crimē suū la
tere nō posse: et velt nolit p̄gere cū opz
corā rege. Expone et applica. Rōdādo il
lud Bern. in medita. Qui socij fuerūt in
vicijs: erūt z in penis.

Feria. iij. post. iij. dñicam aduētus.

Aduētus

vera tenebrā zc. Prothe
ma vt in alio aduētuali.

Pro primo. An decuerit filiū dei assu
mere defectus et passibilitates mise
rie nre. Q. nō. Nulla debet esse pena vbi
nulla est culpa. Cōtra. Heb. iij. Nō ha
bemus pontificē q̄ nō possit p̄pati infirmi
tatibz nris tentari p̄ oia p̄ similitudine abſ
q̄ p̄ctō. Rñdet Bona. in. iij. di. xv. Abſ
q̄ dubio cōgruū fuit ch̄m̄ assumere ipaz
naturā cū defectibz suis z passibilitatibz.
Et hoc triplici rōne. Primo p̄pter salutis
nre p̄ctū: qz p̄suerat nos redimere san
guine suo. Scōo p̄pter nre infirmitatē ful
cimentū. s. ad nre fidei p̄firmatōez: qz vicz
p̄ defectus talis manifestat nobis veri
tas natu? assumptē. Tertio p̄pter verita
tis exemplum. In hoc enim dedit nobis
exemplum tollende penalitatis. j. Petri
iij. Christo in carne passō z vos eadē co
gitatōe armamini. Cū autē dicit Vbi nul
la est culpa vbi nulla debet esse pena. ver
est de pena necessitate inflicta: nō de volū
tate assumpta. Hec Bonaue. Pro sum
damēto. Decuit vt ch̄s rex ver? nobis
dona? et exemplū tolerādi labores. Balte
rus in alexand. Exēplo moneāt fortes do
cumēta vigoris. Exhibeat q̄cunqz regit.
Qm̄ sicut dicit Aristo. lib. i. economicor. Im
possibile est negligētibz dñis seruos solū
ciūs esse. Voluit q̄ dñs exemplo sui nos
reddere sollicitos in bonis opibz agēdis:
z penis tolerādis. Cum q̄ q̄ritur: An de
cuerit zc. Dic rñ. Ex qua sume deuotā cō
tēplationē: qz si volumus esse de numero
mēbroz suoz non timeamus laborare in
operibz virtutū z labores et penas susti
nere. Nam sicut dicit Augustinus. Recu
sat esse i corpe q̄ odiū nō vult sustinere cū
capite. z Bre. Ad magna p̄mia pueniri nō
pōt nisi p̄ magnos labores. Audite deli

eat voluptuosi pigri. Et vos q̄ de tribu
latiōibus murmurat. Nā sicut d̄ Ber.
ser. de ra. palmar. Presens tribulatio est
via vite: via gl̄ie: via ciuitatis habitaculi:
via regni. Figura. iij. reg. j. Helias. id ē
vir iust. ascendit cū turbine zc. Exponē.
Jo. j. pe. iij. Eōcātes ch̄i passiōibz gau
dēt vt z in reuelatiōe gl̄ie? gaudeatis
exultantes.

Pro scdo. In pcedēti zc. Nūc de ter
tio qd̄ est mysteriū ineffabilis exe
cutiōis. q̄ ibūt hī. f. reprobi in suppliciu:
iusti autē in vitā eternā. Ubi est cōsiderā
da triplex executio.

Prima est sententiē desolabilis disces
sionis. Ibunt hī.

Secunda ē sententiē miserabilis afflictio
nis in suppliciu eternū.

Tertia est hūc cōsolabilis introductio
nis iusti autē in vitā eter. Prima est zc.
Ibūt hī. f. reprobi descendēt a deo et
sanctis ei. Et nota q̄ licet p̄us sit posita
sententiā p̄ bonis q̄ sūa p̄ malos: tñ in exe
cutiōe p̄ius nominat p̄sa maloz. Iu
dicis em̄ sūme boni p̄uū est p̄ius z ma
gis recordari bona facta bonoz. q̄ mala
facta maloz. Sed p̄ius in executiōe no
minatur pena vt nos p̄ius q̄ timoris sūt
evadere mala studeamus: postmodū ap
petere bona discamus. Vel q̄ reprobi ex
se damnationē suā meruerūt: electi vero
magis ex dei misericōdia gloriā suā. Itē p̄us
erit purgandus mūdus reprobos expellē
do: oēs q̄ mūdī feces z fetores cū eis i ba
rathū deuoluēdo vt mūdus pulcer z niti
dus appareat z remaneat ad cōsolatiōē
bonoz. Ibunt ergo reprobi. i. separabun
tur a p̄sōtio beatorū. Et erit eis hec sepa
ratio grauissima. Ubi chrysost. sup illud
matt. iij. Dis arbor q̄ nō fa. fru. bo. exca
det. dicit. Honorā est gehēne suppliciu
z res intolerabilis: tñ si decies mille ge
hēnas ponat aliquis nihil tale dicitur est
q̄le est ab illi? brē gl̄ie honore z ch̄i exo
sum esse. In hac autē separatiōe triplex
est damnosa p̄uatiō.

Prima est p̄uatiō celestis habitatiōis:
et hec multū damnosa.

Secda est p̄uatiō gl̄iose associatiōis.
Hec damnosior.

Tertia est p̄uatiō diuine visiōis z frui

tōis. Hec dānosissima. **P**rima ē zc. Ex
clusio a celo empyreo qd̄ ē lumio: tñ aptis
simū z delectabilissimū hui? loci tā ame
ni tanua erit clausa reprobis in p̄petuum
Nā sic d̄ Apoc. xxi. Nō introibit in ea ali
qd̄ cōinquant aut abominationē faciēs z
mēdaciū nisi qui scripti sūt in libro vite z
agni. Cōsidera q̄ntū erit bris gaudiū tan
te speciositatis locū habitare. At p̄. q̄nta
tristitia reprobis tā delectabile habitatiō
nē sua negligentia z malicia p̄didisse. Hic
Greg. in homel. O si q̄s palato cordis sa
pere posset qd̄ admiratiōis habeat. Ec
ce sponsus. Quid dulcedinis. Et q̄ para
erant intra. cū eo ad nuptias. Sed quid
amaritudinis. Et clausa est ianua. **S**e
cūda est p̄uatiō gl̄iose associatiōis scz an
geloz z scōp oim. Nā sicut d̄ Apoc. vi.
Fons canes z venefici z impudici z ho
micide: idolis seruientes: z ois q̄ amat
z facit mendaciū. Cōsidera o q̄nta erit
bris iocūditas angeloz z scōp oim esse
cōciues. Ubi greg. in homel. Que lingua
dicere aut q̄s intellect? capere sufficit illa
supne ciuitatis q̄nta sint gaudia angeloz
choris interesse: cū bris spiritibz gl̄ie con
ditoris assistere: p̄sentē dei vultū cernere.
Ait e. q̄nta erit reprobis āgustia a tā nobi
li collegio i p̄petuū reijci. Ber. Qd̄ erit
cū seviderit illa miserāda cōcio reproboz in
illas exteriores tenebras excuti z ab illa
beatoz ecclesia p̄petua excomunicatiōe
excludi. **T**ertia est p̄uatiō diuine visiōis
z fructiōis in qua p̄sistit britudo ple
na. Sicut ei d̄ Sap. xiiij. Sūt dō odio
impus z impietas ei. Jo admitti nō va
lent ad visiōē diuine maiestatis q̄ nō vlt
det nisi mūdo corde. Barth. v. Bri mū
do corde qm̄ ipi deū videbūt. Inexplica
bilis proisus dulcedo beatoz erit videre
faciē ad faciē regē gl̄ie z eius frui infinita
bonitate. Jo ex magne deuotiōis spiritu
dictū est de bris Virant nec deficiūt in
illū quē prospiciunt: frūitū nec fastidiūt
q̄ frui magis sūt. Ecōtra q̄s anx? dolor
reprobis diuina visiōe z fructiōe p̄uari.
Ubi d̄. ri. vi. dis. iij. q̄ inter penas damni
carētia diuine visiōis est maxima z tristi
cia cāta ex illa carētia apprehensat pue
niens ex p̄pria malicia: est maxima in pe
nis sensus quia q̄uis dānat nō appetant.

videre deū ppter amorē sue bonitatis: tñq̃ vebementer appetūt videre ppter deſide-
riū p̃prie delectatiōis: eo q̃ firmiter crede-
re cōpellunt ex illa viſione maximā dele-
stationē in vidente cauſari. Carenti igit̃
illius viſionis apprehenſa vt pueniēs ex
actuali malicia p̃prie voluntatē maximā pe-
na damnatorū. In paruulis autē cum ſolo
originali deſcendentibus mirior eſt hec pe-
na damni: nec ex huiusmodi p̃uatiōe eſt in eis
huiusmodi triſticia quia non eſt in eis ex
actuali malicia p̃prie voluntatis. Hec ex-
rich. Sūmū ergo beatorū gaudiū eſt vide-
re deū Sūma reproborū triſticia eſt illavi-
ſiōe p̃uari. Exemplū legiſ q̃ magi iorda-
nus q̃ fuit prior gñalis ordinis predicatorū
per quādā villā tranſiens rogatus eſt
viſitare quandā obſeſſam: q̃ accedente de-
mon eū literaliter ſalutauit cū tñ mulier
nūq̃ litteras didiciſſet. Interrogauit er-
go eum magiſter Jor. di. Quare affligis
hanc mulierē. Cui demon. Ad hoc p̃pel-
lor a creatore meo. Ad quē Jor. Dic mi-
hi vbi velles eſſe ſi tibi daret optio. Cui
demon. Cū tātus ſis clericus miror q̃ tā
ſimpliciter interrogasti. Et adiecit. Et tu
dic mihi vbi velles eſſe ſi optio tibi daret̃
tur. Cui ior. Vellem eſſe in celo. Ad quē
demon. Sic vellem et ego. Cui ior. Et q̃
re velles ibi eſſe. Et demon. vt viderē il-
lam clarā faciē creatoris. Quod audiens
ior. q̃ſi extra ſe raptus corruit et fleuit. Tā-
dem ad ſe reuerſus interrogauit dicens.
Dic mihi quid velles ſuſtinere vt poſſes
illā faciem videre. Rñdit. oēs penas q̃s ſuſ-
tinuerūt oēs ſocij mei a die qua eieci ſūt
de celo et ſuſtinebūt vſq̃ in diē iudicij. Ad
quē ior. Credo te eſſe vnū de melioribus
demonib⁹. Cui demon. Vñ fui de ſera-
phim. Cui ior. Dic mihi aliqd̃ ſ claritate
vult⁹ di. Ad quē dñs. Nō ſufficio tibi ali-
qd̃ de hoc dicere cū etiā angeli eū intuen-
tes ad hoc nō ſufficerēt. Dicā tñ p̃ aliquā
ſimilitudinē. Si oēs flores p̃eriti et futuri
oim arborū et oim gminū ſiditas rois co-
lor: et pulchritudo oim lapidū et metalloꝝ
et ſplendor ſolis: lune et ſtellaz: et ois clari-
tas oim luminū q̃ vnq̃ ab initio ſplēdue-
rūt ſi lucerēt: ois illa claritas ſpectu dñe
claritatis: non eſt aliud q̃ tenebroſa nox
reſpectu clariffimi ſolis. Tunc ior. ait. Q̃

miser eſt hō qui a deo ſe auertit et tā in-
effabile gaudiū nō adq̃rit. Patz q̃ gra-
ue eſt damnu a dei viſiōe p̃uari. Vñ chry-
ſo. Due q̃dē ſunt penenignis gehēne et ca-
ſus glie. Nouim⁹ autē q̃ multi gehennaz
abhorret: ego autē caſum glie multo ama-
riore gehenna eſſe dico.

Pro tertio. Audisti. et. Dulci ca-
uere debetis et ppter culpā veſtram
tale damnu incurraſtis. Dicit q̃ppe regu-
la iuris. Damnu quod q̃s ſua culpa ſen-
tit: ſi ſibi nō alteri imputari debet. ff. de
re. iur. l. qd̃ q̃s. Nō imputetis ergo damnu
illud p̃uatiōis glie diuine ſeueritari aut
diuine p̃ſcientie: ſed culpe p̃prie qm̃ diuina
p̃ſcientia nulli eſt cauſa labendi. xxiij. q.
iij. Nabuchod. Attendite. Credo multū
caueretis p̃petrare caſum ppter quē p̃u-
uandi eſſetis terrena hereditate p̃ſertim
nobili et pingui ac etiā bonis oib⁹ et oib⁹
bus charis veſtris et amicis. Expōe. Vñ
dete ergo. Eſt a tout perdre. Tūc ſic di.
Ber. in mediatori⁹ dici poterit de rep̃-
bis. Quid iſt⁹ proſuit inanis gla: breuis
leticia mūdi potētia: carnis voluptas: fal-
ſe diuitie: magna familia: vbi riſus vbi io-
cus vbi ſtantia vbi arrogantia:

Seria. iij. poſt q̃rtā dñicam. Aduentus

Hūc ianiamus.

A opa tenebrarū et. Prothe-
ma vt in alio aduentuali.

Pro pmo. An chris aſſumpſerit oēs
defectus n̄ros ppter peccatum. Q̃ ſic
di. Bern. Deſcendit q̃ntū potuit deſcen-
dere. **C**ōtra. Nō aſſumpſit defect⁹ mē-
broꝝ aut ſenſuū exteriorū aut egritudinū.
Rñdet rich. in. ij. diſ. xv. Defectū natu-
redūane quidā ſunt culpabiles et qdā pe-
nales. Culpabiles aut aſſumere non po-
tuit ppter ſūmam rectitudinē q̃ eſt in eo
Penales autē quidā ſunt ex peccato p̃ſo-
ne in qua ſunt p̃ſequētes: quidā autem ad
peccatū diſponētes: et quidā p̃fectiōi gra-
tie repugnātes: iſtos ſumere nō debuit
q̃ nec ipſum decebat: nec ad opus noſtre
redemptiōis expediebat. Vñ nō aſſum-
pſit difficultatē ad bonū et pronitatem ad
malū: nec ignorantie viciū. Alij aut ſunt

Feria. III. post dñicam. III.

defectus pure penales. Et istoz quidam sūt personales: et isto dei filius nō assumptus: sicut sūt paralyticus: lepra: frenesis et sic de alijs defectib⁹ q̄ respiciunt aliq̄s psonas spēaliter. Alij vero sūt totā naturam cōsequētes: et istos filius dei cū natura humana assumpsit. Generat ei chīs cōter redimere naturā hūanā sine psonarū divisione. Iō defectus psonales nō psonales assumpsit. hec rich. Lū autē dī. Bern. q̄ descendit q̄ntū potuit. Rādet bonauē. q̄ hūiliatio p̄uosa est ex discretiōe rationis. Et q̄ de aliquō defectib⁹ non erat rōnale ut chīs per illoz assumptionē hūiliaret se: q̄ se potius ex illa hūiliatiōe inūtile q̄ vāle reddidisset: sicut si fuisset cecus gibbosus et hmōi. Iō tales defectus nullo modo debuit assumere: s̄ illos rātū q̄ respiciūt naturā hūanā et p̄bent viā ad iusticiā nō ad culpā. Hec bon. Pro fūda mēto. Certū est q̄ in chīs nihil fuit inordinatū. Lū em̄ scdm̄ phm. j. metha. deus sit maxime sapiens. Et ibi s̄. sapientis est omnia bñ ordinare: et nō ab alijs ordinari: certū est ergo q̄ p̄ctm̄ nō assumpsit. Unde galfridus in poetria noua. Nobis venit: a carnis sed labe notari nō potuit. Sed q̄ritur An assumpsit oēs rē. Dic rñ. vsu pra. Et qua cōclūde cōtēplationē admirande hūiliatiōis in chīs qui se nobis tā hūiliter cōformauit Audi ergo superbe. Audi. Bern. dī. Intolerabilis impudētie res est ut vbi se exinanuit maiestas inflat vermicul⁹ vilitis et intumescat. Audite elati: inobedientes: cōtentiosi anio inflati. Reuera chīs docuit q̄ quicūq̄ p̄luerit cū eo exaltari: oīscat et cū eo hūiliari. Un̄ Lxxvii. Qui se humiliat exaltabit. Si gura. j. Reg. ix. et x. Saul cū p̄uiliis esset q̄ reus aīnas patris: in regnū est exaltatus Lū autē supbius a regno est eiectus. Cam potestate sua. vide. j. Reg. xv. et xvj. Saul peritio vel expetitus interpretatur. Expo. ne q̄ qm̄ hūiliter petēs dei grām expetis a deo et exaltat in regnū celeste. Luc. xij. Nolite timere pu. grex. q̄ cōpla. p. v. da. vobis regnū.

Pro scdo In p̄cedenti rē. Nūc de secula que est executio miserabilis afflictōis in suppliciu eternū: vbi nota q̄ triplex est afflictio grauissima.

Prima est afflictio horribilis in carcere rationis. In.

Secda est afflictio intolerabilis cruciationis. Suppliciu.

Tertia est afflictio interminabilis duratōis. Eternū.

Prima rē. Ibunt em̄ in terrā tenebrosā: et operta mortis caligine vbiuim. et n. ordo rē. ut dī Job. x. Un̄ Matth. xxv. Seruū inutile p̄cite in tenebras exterioris. Q̄ntus horror cū illū tenebrosūm carcerē intrabūt nūq̄ inde egressuri nūq̄ lumen visuri. ps. Erubescat impij et deducant in infernū. **S**ecda est afflictio intolerabilis cruciationis q̄ ibūt in suppliciu. id est in ignē. ps. Pones eos ut cli. ig. in r. v. r. d. in i. l. et. e. et d. lignis. Idē. Ignis sulphur et spūs pcellarū pars calicis eoz. Et apoc. xxi. Timidis et incredulis et execratis et homicidis et p̄cōribus et veneficis et idolatris et oibus mēdaciis pars illoz erit in stagno ardenti ignez sulphuris q̄ est mors scda. Et ezech. xxi. Congregabo vos in medio fornacis succendā vos in igne furoris mei. Sic ergo plata snia p̄tra malos vehemētissim⁹ ignis flatus impios inuoluentis eos pariter in infernū demerget. Sicut itaq̄ diabol⁹ cū toto corpore suo et innumerabili multitudīne reproboz subito p̄cipitabitur in infernū. Sicut ait Grego. in moral. exponens illud. Job. xij. Videntib⁹ cūctis p̄cipitabit. **T**ertia est afflictio interminabilis duratōis. Ibunt em̄ in suppliciu eternū. Esa. xxxij. Quis poterit habitare de vobis cū igne deuorante: quis habitabit de vobis cū ardoribus sempiternis. Grego. in moral. Horrendus tūc erit miseris dolor cū formidine: flāma cum obcuritate: mors sine morte: finis sine fine: defect⁹ sine defectu: q̄ et ibi mors semp̄ viuūt: et finis semp̄ incipit: et defectus deficere ne scit. Non venit ad metas mortis miserabilis etas. Nescit finiri semp̄ videtur oriri. Semper verando: semp̄ gemis renouando. Q̄ lugubris cōsideratō. Heu heu quid tunc dicturi sunt reprobi: certe illud Sap. v. Nos insensati errauimus a viā veritatis. Q̄nta hoīs demētia: pro diuitijs delicijs et honorib⁹ transitoijs p̄petua corporis et anime tormen

ta subire. **U**n chryso. de reparatioe lapsi
di. Dic q̄nta tempora luxurie que delicia
rū spacia vīs cōparari penīs sempiternis.
Centū si placet dem⁹ ānos delictis adde
alios: adde 200 dies cētū qd erit ex his ad
eternitatē cōparatio. Nōne omne tps vite
huius qua delictis frui videmur quāsi no
ctis vnius somniū eternas eligit subire pe
nas: Quid dicemus ad repositas penas:
Quid dicem⁹ ad hoc qd delicta velut vni
bra pretereūt et velociter fugiunt: pene au
tem eternaliter manent: Etiam si equale
tps et idem spaciū delictis esset positū et
pene esset: aliquis ita stultus et deuens vt
eligeret pro vna die delicti vna diē sub
ire penā. cū soleat dolor vnius hore et qd
libet corporis cruciatus in obliuione mit
tere omne tps in voluptate trāfactū. Hec
chryso. Quid ergo dicendū de illa inter
minabili pena. **H**orrendū nūq̄ finē ha
bitur corporis et anie tam durū suppliciu:
non potest verbis exprimi nec intellectu
apprehendi: hec pene eternitas. nec vlla
i maginatio eam attingit. Posito enim qd
et lapis de arena minutissima cōpactus
tante q̄ntitatis sicut infra cōcauitatē vtri
us sphere p̄ieri posset: et p̄ millesies mil
le ānos arenula vna de illo tolleretur. Et
deinde post millesies mille ānos alia are
nula: et sic cōsequenter donec tot⁹ in nihilū
redigeretur: nūquid p̄sumpto lapide: illa
penā eternitas erit: Certe dico qd vix erit
inchoata. Nam finiti et infiniti nulla est p
portio: vt h̄r. viij. Phisicor. Si certe p̄
scirent dānati qd illo lapide cōsumpto: a
penīs liberarent: mirabiliter sub illa redē
ptōis die gauderent: q̄uis post incōpre
hensibiles ānos tardissime esset aduentu
ra. Dic charissime: intelligis veritatē de
eterno supplicio: quid sentis de lapide su
perius descripto: Cogita varias terras
prouincias: imaginare regiones singulas
perpende fluuios et mare: mundū mente
terne et totū perambula: ascende vsq̄ ad
celū: aerem transuola: descēde in abyssū
et profunditatē considera: et pone in corde
tuo lapidem ex minutissimis arenis / totū
suum ambitū replentē: huius lapidis pp̄
de q̄ntitatē: qua corde cōcepta / dic amice
quid sentis de lapide: imo quid sentis de
perpetuis et infinitis reproborū penīs: pu

to respondebis: vere nescio loqui. Audi
ui et turbatus sum: veritatē video vnde
mirari nō sufficio. Pone ergo lapidē illū
tanq̄ signaculū sup cor tuū ad illud emol
liendum et timorofum reddendū et de in
de amorū sui creatoris inclinandum. Esti
diuin⁹ amor te non reuocat a malis: saltē
huiusmodi speculū pene infernalis aliq̄n
do te cohibeada peccatis. Exemplū de
fulcone marcilienē quē talis cōsideratio
conuertit: et postea factus est vir crimie
sanctitatis et episcop⁹ tholosan⁹. Ille em̄
narrat de seipso di. Cū essem ioculator et
mundi vanitatibus deditus: cepi semel
cogitare de eternitate pene infernalis di
cens in corde meo. **F**ulco. Si tibi pro
poneretur semper iacere in lecto molli et
delicato ita qd inde nulla occasio recede
res: non posses hoc sustinere: quomō ergo
sustinere poteris iacere in illa pena eter
nar intolerali carceris si te cōtigat. **A**luc
demergi. Hac ergo occasione reliqui oīa
et factus sum monachus. Exemplo ergo
eius talia cogitate. quoniā sicut habetur.
Proverbior. xij. **H**ortuo homine impio
nulla erit vltra pes. Intelligite hec qui
obliuiscimini deū et ad peccata curritis: ne
aliquando vos infernus accipiat et non sit
qui eripiat.

Pro tertio. Audistis rē. **C**auete er
go ne modo diabolū societis in cul
pa: quia si sic sociabimini in pena. Nam vt
habetur extra de fer. nō or. et eo. ma. c. q̄n
te p̄sumptionis. Participes in crimie dñe
eē p̄cipies i pena. Et ius ciuile. ff. p socio
l. p dñm. §. i. dñt. Qui sibi malū sociū eligit
de se p̄ari debet et non de alio et sibi p̄i im
putare. Audite. Si quis esset proditor et
inimicus regis adeo vt quicunq̄ eum co
mitatur: regis indignationē incurrat: pro
p̄d quod irreuocabilit⁹ diffiniuit rex: q̄
cunq̄ talē sociabit simul cū eo crudeli mor
te morietur. Puto nō libenter eum sociat⁹
retinēat si forte sociastis relinqueret. eū
Expone notando qd de Bern. de repro
bis in meditationib⁹. **I**bunt cū demoni
bus in ignē eternū. ibiq̄ erunt sine fine in
luctu: in gemitu: procul quippe a beata pa
radisi patria exulati cruciabunt in geber
na perpetua nūq̄ lucem visuri: nūq̄ refri
gerium adepturi.

Feria. v. post. III. dñicam aduentus.

Benedicimus
a opa tenebrar. Prothema
vt in alio aduentuali.

Pro pmo An defectus naturales in
chro fuerint a natura a voluntate.
An a natura fuerit in eo quia a pma sua
origine. Contra. Magi infra in. iij. di. xv
Ex sola voluntate miserationis in se trāstū
lit verā infirmitatē sicut accepit verā car
nē. Rñdet Bona. vbi s. sicut dñt mgt in
lra. Ex alia z alia causa fuerūt isti defecti
in chroz in nobis. In nobis em sunt ex ne
cessitate tracti. sed in chro ex voluntate
assumpti. Nos em istos defecti trahim
a parentibz ppter legem ppagationis z cō
cupiscētie q mūtāt in illis mēbris. Nam
passibilis generat passibile: et hñs legem
p cupie in mēbris: generat filiū subiectū
p cupiscētie. Ex cuius p cupie reatu insūt
proli omnes penalitates. Et ppter ea dñ
cuntur tracte qñ ex pcuru duoz tracte:
viz ppagationis nature z corruptōis cō
cupiscētie. Christus autē neutro modo fu
it conceptus seu ppagatus: nec fm ppaga
tionē legis naturalis: nec fm ardore libi
dinis. Ideoq in illa carne penalitas hec
fuit ex dispensatiōe ipsius assumētis: cō
currente simul acceptatiōe illius anime
rōnalis que in pmo instanti sue creatiōis
habuit vsum rōnis plenissimū et sibi cō
placuit vniri tali corpi ppter salutē gene
ris humani. Cum autē dicat q hñs mōi
defectus fuerūt in christo a pma origine:
verū est nō tanq a causa sed p pcomitan
tiam tm. Hec Bonauen. Pro funda
mento. Id maxime p siderare debem: q
tam benigne dignata est nobis succurrere
diuina maiestas q nobis se tā amicam et
pitiā exhibuit. Et certe magnū sola
tium nobis est tam dulciter amari a deo.
Nam vt dicit Tullius li. de amicitia. Nō
tam vtilitas p amicum parā q amici ipse
amor delectat. Et certe in pposito verum
est quod ait virgilius poeta in bucolicis.
Omnia vincit amor. Amor em dei in nos
vicit indignationē ipsius dei contra nos
adeo vt assumpserit neduz naturā huma

nam sed etiā defectus nostros. Sed que
ritur: An huiusmodi defectus zc. Dñe
spondend. zc. Ex qua concludit deuorā
contemplationē: Consideremus nos quī
p eum saluari volumus qualiter ania ei
bñdicta ab instanti creatiōis puidit omēs
labores quos passurus erat et p salute no
stra benignissime accepit. Pelagus
amor ielu xpi ab instanti pfecto pceptōis
semper pro amore nostro habuit mortem
in corde. Ergo o anima rationalis dilige
eū a quo tantū dilecta es. Hñc dicit Au
gustinus. Ole misere anime q christū nō
querit nec amat: arida manet z misera: p
dit quod vivit que deū nō diligit. Audi
te diuine legis transgressores: fornicato
res: adulteri: vsurarij: fraudulēti zc. Dñ
gratitudo inexcusabilis peccatoz: venit fi
lius dei: in nube nostre humanitatis ap
parens vt viā salutis nobis ostenderet: z
eum sequi dedignamur: q propter miser
rime pibimus. Figura Exod. pluribus
locis: nubes lucida conducebat filios isrl
in egressu de egypto ac etiā p desertum:
sed ingrati et rebelles fuerunt: ideo terrā
pmissionis nō intrauerūt. vt habet Num.
xiiij. Expone: p nubem lucidam chñ hu
manitatis suis exemplis et doctrinis mun
dum illuminantē. per filios israel christia
nos peccatores zc. Et nota illud Bern.
sup Lanti. q pauci sunt bone Iesu q post
te ire velint cum tamē ad te puenire: ne
mo est qui nolit: scientibus cunctis quo
niam delectationes in dextera tua vsq in
finem.

Pro scdo. In precedenti zc. Hñc de
tertia que est excurio summe conso
labilis et introductionis: quia iusti ibunt
in vitam eternam Sapie. v. Iusti autem
in perpetuū viuent: et apud dñm est mer
ced eoꝝ. Et ad Gal. vj. Qui semiat in spū
tur: spū meret vi. eternā. De hac autem
vita sunt tres desiderabiles cōditiones.
Prima est inestimabilis bonorum ple
nitudō.

Secunda est inexplicabilis locunditas
dulcedo.

Tertia est inextiminabilis ppetuitas
certitudo.

Prima zc. De q Ber. Merces scōꝝ
tāmag est q nō p mēsurari: tāmlta ē q n

pos numerari: tā copiosa est: q̄ nō pōt fi-
niri: tam preciosa q̄ nō potest extimari.
Uñ ps. Replebimur in bonis dom⁹ tue.
Item inebriabunt ab ybertate dom⁹ tue.
zē. qm̄ apud te est fons vite: fons in defec-
tens oim bonoz: hec est ciuitas dei. oib⁹
bonis refectissima. De q̄ Esa. xxxij. Qui-
li tui ydebūt hirtm ciuitatem opulentā.
Scda est inexplicabilis iocunditas: dul-
cedo. Esa. xxxv. Veniet in sion cū lauder
leticia sempiterna sup capita eoz gaudiū
z leticia obtinebūt z fugiet dolor z gemit⁹
tus. Q̄sta leticia qm̄ nō solum in ania sz
etiā in corpore glorificabūt. Prouerb. vj.
Oēs domestici eius vestiti sūt duplicib⁹
id est duabus stolis: scz glia corpis z ani-
me. Tūc cuiuslibet bti gaudiū plenū erit.
Nam intus z extra subtrahit z supra. imo
circūquaqz mirabiliter gaudebit. Int⁹ de
puritate cōscientie. Extra de corp⁹ glia
ficatōe. Subitus de celi visiōe z aliāz cre-
aturarū pulcritudine z innouatiōe. Sup
de dei visione. Et circūquaqz de angeloz
z oim sanctorū societate iocūda z delecta-
bili atqz honorabili associatiōe. De quoz
omniū z singuloz meritis z p̄m̄is gau-
debūt. Uñ nemo sufficeret cogitare q̄ntū
sit ibi gaudiū. Ber. in medi. Ibi solū leti-
cia: totū exultatio possidet hoiesqz ange-
lis sociati sine ylla carnis ifirmitate ma-
nebunt. Ibi iocunditas infinita. **T**er-
tia est interminabilis perpetuitas: certi-
tudo. Bern. vbi supra. Ibi btigdo sem-
piterna in qua qui semel suscipitur semper
tenet. Ibi requies a laborib⁹: amenitas d̄
nouitate: securitas de eternitate. August.
Beatitudinē oim brōz perficit securitas
eterna q̄ si sola deesset: omia bona celestia
q̄ntūcūqz dulcia vanescerent z ylescere-
t ex timore amittendi. Iō asscurādo disci-
pulos dñs dicit. Iō. xvj. Gaudiū vestrū
nemo tollet a vobis. Et Prouer. j. Qui
me audierit absqz timore requiescet zabū
dantia pfruet: timore maloz sublaro. Q̄
igit stultissima mundanoz malicia z pel-
lima eoz stulticia q̄ sempiternis neglect⁹
tpalibus inheret incertis z insistent: cer-
tissimis omisiss: mortē diligūt z vitā fu-
giunt: deū cōtemnūt z demoni cōsentitūt:
viam eternoz gaudiōz relinquūt z pene
interminabilis iter arripiunt. Q̄ si quis

hec meditaref attente: nullatenus p̄sent⁹
vite labores formidaret: sed deuotissime
semper deo seruiret. Exemplū in quodāz
libello de initio cisterciē. ordinis. q̄ cum
quidā religiosus tentaref de exitu ordi-
nis: apparuerūt ei pater eius z mater taz
defuncti dissuadentes exitū. Quib⁹ cum
nollet acquiescere dixit q̄ nō poteras tan-
tā penā sufferre. Dixit ei mater. Et quot
mō poteris portare penas inferni? Et ille
quia est graui⁹ inferno pena hui⁹ ordi-
nis. Et mater. Vis aliqd experiri de pe-
nis inferni? Et ille. sic. Et ecce son⁹ porco-
rū terribilis adeo q̄ visum est ei q̄ celoz
scinderet z caput eius tūd erect. Et cū q̄si
deficeret: cessauit sonus. Et mater cōfor-
tas eū dixit. Vis aliqd experiri de gau-
dijs paradisi? Et ille. sic. Et ecce tantus
dulcissimus excedēs omnē dulcedinē mu-
sicoy. Tunc mater ait ei. Si vis ad gau-
dia peruenire z euadere tormēta infēni:
pseueres in ordine. Et sic fecit. Nō est cre-
dibile quin sit gemit⁹ z vlulat⁹ corporali-
ter futurus in inferno sicut cantus in ce-
lo. Q̄ fatui q̄ bonoz et maloz finē non
p̄cogitant. Iō Vene dñ Deute. xxxij. Gēs
absqz cōsilio z sine prudentia vitā sapē-
rent z intelligerent ac nouissima provide-
rent.

Pro tertio. Audistis zē. Si vultis g
ad hmoi gaudia peruenire: satagite
deo fideliter seruire. Causa em̄ debet pre-
cedere suū effectū. l. Si neqz. ff. que res p̄
gnori obligari nō possunt. Et cessante cau-
sa: cessat effectus. j. q. vij. Quod p̄reme-
dio. Notandū autē q̄ bona opera sūt cau-
sa beatitudinis p̄sequēde q̄ sine ipis neqz
q̄ haberi potest. Attēdite. Quis nō gau-
denter seruiret: vna die regi si certus ex-
inde esset totū vite residuū peragere in de-
licis. honore: z quiete. Expone notando
illud Lbry. Si tempestas nautis: si vul-
nera militib⁹: si frigora agricolis leuia sūt
p̄pter premiū tempale: q̄nto magis leuia
debēt esse christianis p̄pter premiū eter-
num. Quod nobis cōcedat benedict⁹ dei
filius per sue incarnationis z natiuitatis
meritum. Amen.

Dñica. I. aduentus

Bermões super euāgelia toti' ani

Dominica pma aduentus.
Sermo super euangelium.

Ecce rex tu

Eus venit tibi mansuetus. Zach. ix. et Matthei. xxi. Notandum quod euangelium istud bis in anno solet legi in ecclesia. scilicet dominica in ramis palmarum quantum ad sensum et factum hystoricum: et pma dominica aduentus quantum ad factum allegoricum. Nam per hunc aduentum christi in hierusalem signat allegorice aduentum christi in carnem. Nunc igitur exposituri sumus diuersa spirante gratia euangelium istud de aduentu in carnem. Dicebat ergo propheta zacharias. Dicite filie sion. Ecce rex tuus etc. qui dicitur. Vos prophete et predicatorum dicite filie sion. id est ecclesie militanti: filie sion. id est ecclesie triumphanti: vos etiam dicite filie sion. id est cuiuslibet anime fidelis que filia est ecclesie. Et quod dicitur subiungit. Ecce rex tuus venit tibi. id est ad utilitatem tuam: et subdit mansuetus. Tale ei petierat scilicet presens Esai. lvi. Emitte agnum domine. quod dicitur. Emitte filium tuum primum et mansuetum de petra deserti. id est de beatissima pignore: que petra dicitur propter constantiam. Desertum etiam dicitur. beatissima virgo quod nullo virili semine fuit corrupta sic desertum nullo aratro aperit: ad motum filie sion. id est ad sublimitatem ecclesie cuius ipse christus est caput. De hac autem aduentu filii dei in carnem tria nobis in euangelio iuxta allegoriam insinuantur preterplanda que etiam satis intelligi possunt in verbis passim scriptis.

Primum est venientis benignitas.

Secundum est veniendi modalitas.

Tertium est sui aduentus utilitas.

Primum est venientis benignitas. Ber. In quo enim magis commendare poterat benignitatem suam quam suscipiendo carnem meam: quanto enim se minore fecit in humanitate tanto se maiore exhibuit in bonitate. Et quanto per me vilior: tanto mihi charior est. Hec ille. Signat autem huiusmodi benignitas in euangelio cum dicitur. Cum appropinquasset iesus hieroso-

lymis et venisset etc. vsque ibi adducite michi: ubi designat triplicem filii dei in carnem venientis benignitas.

Prima est benignitas considerande miserationis.

Secunda est venerande dilectionis.

Tertia est admirande coniunctionis.

Prima igitur est etc. ps. Benignus et misericors est. hec benignitas signat cum dicitur. Cum appropinquasset iesus hiero. et veni. ber. ad mo. oli. hiero. enim visio pacis insinuat. berthpage domus buccarum: motus autem oliuete excellentiam misericordie significat. oleum enim lenitum est et suave. Per hoc ergo quod appropinquauit iesus hiero. et venit berthpage ad montem oliuete: signat allegorice quod appropinquauit tempus in quo disposuerat dominus facere pacem cum homine quem annunciat loquens per buccas. id est per os prophetarum et sic venit ad montem oliuete ad excellentiam sue misericordie humani generi impendendam. Unde ipse vocatur princeps pacis. ut ber. Esai. ix. Et ibi dicitur. Et pacis eius non erit finis.

Secunda est benignitas venerande dilectionis que dilexit nos: et hec signat cum dicitur. Tunc misit duos discipulos dicens eis. ite in castellum quod preter vos est. etc. Hi duo discipuli sunt sapientia diuina que filio appropriat: et amor diuinus qui appropriat spiritui sancto. Hos misit in castellum. id est in mundum eis preteritum. Nam sapientia mundana preterit sapientiam dei: et amor mundi amoris dei. Opus quippe reductiois per quod adducta est asina. id est humanitas ad filium dei est opus quod nouis inextimabilis et sapientie inextimabilis. Hiero. xxxi. In charitate perperam dilexi te. Ite attraxi te miseram tuam. Et de sapientia dicitur ps. Omnia in sapientia fecisti.

Tertia est benignitas admirande coniunctionis: que vix sibi coniunxit naturam nostram. Ad tyrum. iij. Apparuit benedictus et homo. saluatoris nostri dei etc. Et hec significat per hoc quod dicitur. Soluite et adducite michi non simpliciter tantum recedentem a michi sed etiam personalem coniungendo quod est opus summe mirabile inter opera dei.

Secundum principale mysterium est veniendi modalitas: quod venit mansuetus: venit sedes super asinam vestimentis stratis que tantum prius soluta fuit a vinculo. Ubi tria precipue designantur circa humanitatem quam assumpsit filius dei.

Primum est inuolabilis puritas.

Secundum est admirabilis humilitas.

Tertium est inextimabilis scititas.

Primum est inuolabilis puritas: q̄ signat per h̄ q̄ asina soluta est et deinde ad ch̄m adducta. i. h̄manitas ab omni culpe ym- culo soluta est et sic filio dei unita p̄sonalit̄. Vbi glosa ordinaria sup̄ illo. Jo. ij. Qui de celo venit sup̄ om̄es est. dī. q̄ h̄manitas ch̄i sumpta est de altitudine h̄mane natu- re. scz de statu innocentie in quo nō fuit pol- luta aliqua macula. **S**cōm est admira- bilis h̄militas in tali h̄manitatis assumpti- one q̄ designat p̄ h̄ q̄ ch̄s sup̄ asinā ascen- dit q̄ est animal h̄mle. Phil. ij. Semetipm̄ exinanivit formā seruī accipiens in simili- tudine hoīm factus et habitu inuenit̄ vt hō. Incōparabilis p̄fecto h̄militas deuz hoīem fieri. **T**ertium est inextimabilis scititas: q̄ vīz assumptis h̄manitatē omni- scititate et virtute plenissimā et h̄ in euāge- lio designari pōt: per h̄ q̄ dicit. venit se- dens sup̄ asinā strātā vestimētis discipu- loz sup̄radictoz. Videlicet sapie et chari- tatis q̄bus excellentissime adornata est ch̄i h̄manitas ab ipso instanti cōceptiois sue. Jo bene p̄phetatū fuerat. Hierē. xxxj. Nouū faciet dñs sup̄ terrā. mulier circū- dabit virū. i. virtuosum hoīem et perfectū se om̄ mentem.

Tertium principale mysteriū est sui ad- uentus vtilitas q̄ pōt signari p̄ h̄ q̄ dī plurima aut turba vestimēta. et. vsq̄ in finē. Vbi intelligi pōt triplex vtilitas pueniēs nobis ex aduētū filij dei in carnē. **P**rima est exemplatio contemnēde mūd- itatis.

Scōda est exercitatio diligēde scitatis.

Tertia est affectio appetēde felicitat̄.

Prima est exēplatio p̄tenēde mūdani- tat̄ q̄ designat p̄ hoc q̄ dī q̄ plurima tur- ba strauerūt vestimenta sua in viā qz sicut dī. Grego. Quid sūt terrena oīa nisi q̄m corporis indumēta. Jo vestimēta in viā sternere p̄pter reuerentiā ch̄i est terrena p̄pter eius amorē p̄tenere: qd durū nulla tenus videri dī p̄pter exēplū ch̄i qui pro nobis paup̄ fieri voluit. ij. Cor. viij. Sci- tis gratiā dñi nostri iesu ch̄i qm̄ cū diues esset paup̄ esset voluit vt illius inopia di- uites esset. **S**cōda est exercitatio dilige- de scitatis. Nam p̄pter amorē quē nobis ch̄s in carne exhibuit multi mirabilē ac-

centi fuerūt ad opa sanctitatis. Et h̄ signat p̄ h̄ q̄ cedebāt ramos de arborib⁹ ei sterq̄ nebant in viā. Rami em̄ virides designāt opa virtutū q̄ cedunt de arborib⁹. i. de bo- nis volūtatib⁹. Volūtas em̄ bona siue af- fectio dī arbor bona. Matth. vij. Nō pōt arbor bona fruct⁹ malos facere. Sed vt sint virides semp manere debēt in radice charitatis. Grego. Nihil h̄z viriditatis ramus boni operis si nō māserit in radice charitatis. **T**ertia est affectio adq̄ren- de felicitatis q̄ signatur p̄ hoc q̄ turbe q̄ p̄cedebāt et q̄ sequebant̄ clamabāt dicen- tes. Osanna filio dauid et. In quo signat̄ q̄ oēs et p̄cedētes ch̄i aduētū et sequētes saluari nō pōt nisi p̄ eū et in eius fide. Jo rota affectio n̄ra dī in eū extendi: qz vt dī Act. iij. Nō est aliud nomē sub celo datū hoīb⁹ in quo nos oporteat saluos fieri. Multū q̄ppe accreuit hominī spes et af- fectio salutis obtinēde ex ei⁹ aduētū in carnē. Nec pauca dixim⁹ sup̄ euāgelium p̄ allegoriā q̄bus multa alia sup̄addi po- terūt p̄ arbitrio p̄dicantis et iuxta exigen- tiā assistentie audientis. Semp aut̄ mēs res sum⁹ qm̄ p̄ nobis in carnē venit ch̄s et p̄ nobis dō fact⁹ ē vt nos sue diuinitat̄ participes efficeret. Studeam⁹ itaq̄ per fidē et amorē sibi adherere vt tandē in re- gno suo nos dignet̄ cū angel⁹ suscipe Amē **D**ñica. ij. aduētus. Ser. sup̄ euāge.

Inc vide

Tertium filij hoīs veniētem in nube cū p̄tate magna et ma- iestate. Lu. xxi. **E**t q̄ frequenter p̄meditari debem⁹ illud Luc. Si em̄ attēte p̄pēdere mus q̄ terribid⁹ erit illd̄ tūc p̄fecto nō sic negligētes sēm⁹ circa p̄ns nūc Erit ei illd̄ tūc qm̄ nulla fieri poterit p̄nia fructuosa: nulla opatio meritoria. Nūc at̄ si volum⁹ et fructuose penitere et glām mereri possu- mus. ij. Cor. vi. Ecce nūc t̄ps acceptabil⁹ et ecce nūc dies salutis. Ne q̄ infructuose nobis transeāt salut⁹ dies q̄s habem⁹ in p̄nti nūc: sp̄ studeam⁹ in mēte p̄uidere illd̄ lud̄ terribile tūc. Sunt aut̄ tria p̄sideran- da circa hec mysteria iuxta textū euāgeli- cum q̄ si bñ penset̄ sunt omnis torporis et negligentie excussiva.

Primū ē mysteriū terrifice p̄sentiōis.

Unica. III. Aduetus Vermo

Secundū est mysteriū mirifice apparitionis.

Tertiū est mysteriū euangelice instructionis

Primū igitur. In euāgelio tangit triplex signū terribile pcedens aduentū iudicij

Primū elementorū turbatio.

Secundū celestium corporū transmutatio.

Tertiū supnarū motio.

De his autē vide in opusculo de finali iudicio

Secundū est mysteriū mirifice apparitionis quātū viciū apparebit summū iudex

Veniēs ad iudiciū de q̄ mysterio de euāgelijū: Tūc videbūt filiū hoīs venientē in

Nube cū p̄tate magna et maiestate. Circa quod cōsiderāda et determināda est triplex visio.

Prima est visio naturalis humanitatē

Secunda est visio supnaturalis claritatis.

Tertia est visio diuinalis maiestatis.

De his vide vbi s̄. Circa h̄ etiā scd̄z mysteriū tria p̄nt cōsiderari.

Primū est videntium depositio specialis viciū corporalis et localis.

Secundū est visionis distinctio sic h̄ p̄nt

Tertiū videndi iudicij cōficio

Tertiū est mysteriū euangelice instructionis que est triplex in euāgelio hodierno.

Prima est instructio delectabilis cōsolationis.

Secunda est exemplarū declaratiois

Tertia est inuolabilis cōfirmatiois.

Prima instructio dat ibi: His autē fuerit inapientibz et c̄. Secunda ibi: Et dixit illi

Silicet videntē videntē ficulneā et c̄. Tertia ibi: Amē dico vobis et c̄. De his vide vbi sup̄.

Cor nequā si ad taliū cōsideratioēz nō emollit̄ nec ad p̄niam puocat̄; duri es lapide; duri adamāte. Terribilia vtiq̄

Signa q̄ pcedēt iudiciū: sed in lto terribilius erit ipm iudiciū. **L**hry. Terribilis est illd iudiciū et inuitabilis ē pena et intolerabile illd tormētū. Si autē vis euadere: des

Cerne de teipso et expete a teipso nō p̄s. Audi Pau. dicēte: Qm̄ si nosmetipsos vīdīcarem? nō vtiq̄ iudicāremur. Si h̄ fecerz

Via puenies et ad coronā duentes. hec ille. Iudiciū itaq̄ de nobis ip̄is faciam? vt tūc qm̄ veniet i p̄tate maḡ: supmū iudicē secū

Ri videre mereamur et ab eo eterne bñdictiois sententiā audire. Amen

Unica. iij. aduentus Sermo sup euāge.

Ques qui vētur? es an aliū expectam?

Satth. xj. Duo inter cetera a nobis exigit dñs que sunt timor et amor

Deut. x. Et nūc israel qd dñs deus tuus petit a te nisi vt timeas eū et diligas

Idem sc̄a mater ecclia in hoc sacro tpe nobis ad memoriā reducit aduentū filiū dī

In carnē vt ex eius cōsideratione p̄ficiam? in amore dei: p̄ponit etiā ante mentis nr̄e

Oculos vltimū eius aduentū q̄ venturus est ad iudiciū vt sic p̄ficiamus in timore.

Unde de hoc scd̄o aduentu possem? dñō dicere: Tu es q̄ vētur? es. Quasi dicere

Mus: O bone Iesu scimus qz iam venisti ostendens nobis cordis tui dulcedinē in

Effabilem in ope nostre redēptiois. Et certe tu idē ipse ventur? es nec aliū expectamus

Ad faciendū iudiciū vbi p̄tra impiol manifestabis iusticie tue rigore in ope re

Tributiois. Veni q̄ in nos interim spiritus aliter nos visitas et gratiā tuā nobis in

Fundens in ope nostre iustificationis vt et participes fieri possim? redēptiois quā

In primo aduentu tuo fecisti: et euadere rigorem vltionis in vltimo aduentu.

Tu es em̄ ipse qui venturus es in mentes nostrā nec aliū ibi venturū expectamus.

Licet autē sic accipe possimus verba p̄dica: tamē ad litterā aliter accipiēda sunt

Put a Joāne p̄ discipulos ch̄o s̄m̄ p̄posita et in euāgelio hodierno recitata. In q̄

Euāg. tria s̄ p̄ncipalia mysteria p̄tēplāda

Primū est mysteriū interrogatiois.

Secundū est mysteriū responsionis

Tertiū est mysteriū cōmendationis.

Primū est et c̄. quia cū audisset Joānes in vinculis opa ch̄i mittēs duos de discipulis suis ait illi: Tu es q̄ venturus es an aliū expectamus: quod pos

Sumus accipe fm̄ triplicē sensum.

Primo fm̄ sensum historicū.

Secundo fm̄ sensum allegoricū.

Tertio fm̄ sensum tropologicū.

Primo fm̄ sensum historicū Quoniam Joānes in carcere p̄stitit sollicitus de discipulo p̄ salute dubitantū de ch̄o: misit

duos ex ipsis ait illis. s. chriso p discipulos illos. q. di. Si mihi non creditis q testimonium de chriso phibui: vos ipsi dicite illi. Tu es q venturus es: chris. s. in lege pmissus: an alium expectam? ad saluandum: Aug. Ite dicite illi: non q ego dubito sed vt vos anstrua. Qd ego soleo dicere/ ab ipso audite: audistis preconem/ pfirmamini a iudice. Hilari. Joanes igit non sue sed discipulorum ignorantie pfuluit. Chrys. Joanes in carcere scies se iam in exitu pstitutum qm pedagogus alienos filios quos ad tps accepit vt erudiret: eruditos discipulos volebat chriso reddere qm ppro patri ipsorum. Vnde p discipulos ad chrisum miracula ei vide rent q tot fecit vt paucorum animas lucraret: quia melior est apud deum vnus iustus q totus mundus peccatoribus plenus.

Secundo fm sensum allegoricu: fm quem vt dicit Aug. Joanes figura fuit veteris testamenti et in se prulit formam legis. Et io Joanes pnunciat saluatorem venturum: sic lex gram pcurrit. Ergo ioanes pstitutus in carcere ad chrisum suos discipulos destinavit: lex ad euangelium transmittit: q lex iuxta typum ioanis qm ignorantie clausa carcere in obscuro et in occulto tacebat et iudaice cecitatis sensus intra lram inclusos tenebat. Et Hilarius. In ioane forma legis lata est. Chm em lex annunciauit et remissione peccatorum pdicauit et regnum celorum spondidit: et ioanes totum hoc opus legis expleuit. Igit cessante iaz lege que peccatis plebis inclusa ne chris possit intelligi qm vincit et qm carcere ptimebat ad euangelia puenit transmittit vt infidelitas fidem dictorum ptepletur in factis. Ambrosio. sup Luc. Et fortasse isti discipuli qm misit sunt duo populi: vnus qui ex iudeis credidit: alter qui ex gentibus.

Tertio fm sensu tropologicu siue morale: fm quem ioannes in vinculis est anima siue spiritus iusti ligatus in alia et peditus ne libere veritate diuinorum ptempletur: q mittit duos discipulos. s. spem et timorem quos oratio transmittit ad dominum di. Tu es qui venturus es etc. q. di. Tu es ipse qui venturus es in me vt me liberes ab his vinculis: nec alium expecto p solatorem. Spero equidem te venturum: sed timeo ne ppter peccata mea venire dif

feras. Q quando venies: quando recipias consolationem tuam: Nonne tu venturus es: Nam et tu dixisti Joani. xiiij. Ad eu veni emus et mansionem apud eu faciemus.

Secundum est mysterium rationis: qz rns Iesus ait illis: Eritis renunciantes Joanni que audistis etc. Et hanc dñi rñsionem sicut et ioanis qñsionem possumus accipere fm triplicem sensum.

Primo fm sensum historicu.

Secundo fm sensum allegoricu.

Tertio fm sensum tropologicu

Primo fm sensu historicu siue literalē: qz rñdens Iesus. s. verbis et factis: ait illis: Ite et renunciate Joani q audistis ab alijs etiam anteq veniretis: et vidistis pñtia liter ad preceptum meum fieri: et vos de me certificemini p eu: vel q audistis in pdicatione: et vidistis in miraculorum opatione: qz cecos illumio etc. Jo. x. Opa q ego facio ipsa testimonium phibent de me. Est autem intelligendum q si di in rñsione dñi: pauperes euangelizant: idē est ac si diceret: p euangelium instruitur ad fidē puerunt vt impleat illud. Euangelizare pauperibus misit me. Hiero. Pauperes euangelizantes intellige vel pauperes spū: vel certe opib pauperes: vt nulla inter nobiles et ignobiles: inter diuites et egenos in pdicatione distantia sit. Hec magis rigore: hec pceptorum comprobant veritatem qm omnis apud eu q saluari pot equalis est. Hec ille. Subiungit aut dominus: Et beatus est qui non fuerit scandalizatus in me. s. in infirmitate et humanitate mea: dubitando de deitate credēs me purum hominem esse. Chrys. q ait: Beatus est q non fuerit scandalizatus in me in ternucios pñt: quia em scandalizabant in ipso dubitatione eorum: non diuulgans: sed eorum cōscientie derelinquēs redargutionem eorum latenter induxit.

Secundo fm sensum allegoricu: quia Iesus: id est lex euangelica vult renuciari Joanni. i. legi veteri: quoniam que p eaz pdicta sunt complent in euangelio: et pcora dia est inter vtrāq legem. Ideo dicebat dominus Matth. v. Non veni legem solui uere sed adimplere. Nam tūc implet figurarum veritas adest.

Tertio fm sensum tropologicu seu moralem: fm quem dicim: q chrisus spir

Unica. III. Aduentus Berno

qualiter in mentē veniens aduentū suū manifestat p signa spiritualia pportionalia illis que narrantur in euāgelio. **P**riū signū est: recognitiōis illustratiō: que tangit cum dicitur: Eci vidēt. Dens ei in parīs naturalibz est in cognitiōe diuinorū quasi ceca. Vnde **Phs. ij. meta/phys.** Sicut se habet oculus noctue ad lumen solis: ita se habet intellectus noster ad ea que sunt nature manifestissima: scz ad diuina. **Grego. x. vij. moral.** Omnis vir iustus: dei illuminatiōe iustus est. Lūmē quippe dei est grātia pñiens. **Grego. vij. moral.** Dum grātia supñ respectus illuminat cūcta etiā mētis nostre nobis abscondita manifestat: vt qui heri se nō cognouit: hodie p lūmē grātie se cognoscit et vult. **Aug. lib. pñf. Irradiasti: coruscabit: et fugasti cecitātē meā.** Secundū est diuine ordinatiōis expletio: ibi claudī ambulāt. Pedes em anīme sunt affectus. **Aug.** sicut corpus graditur pedibz: sic et anima affectibus. Isti pedes sine grātia sunt tardī: imo claudī. **Rho. ix.** Nō est volentis neqz currentis: sed misēricors est dei. **Bern. sup. Cantl.** Vox vt verbū intus venit ex pergefācit dormitāntē animā. **Ambrosius.** Nescit tarda molimina: spiritali sancti grātia.

Tertū ē: defectū culpabilū depuratiō. ibi Leprosi mundantur: id est viuētes in inordinata concupiscentia carnis. **Bernar.** Intus in me cognoui grātie pñsentiam ex fuga viciōz carnaliū: que oppresserunt affectum. **Bernar.** Lūm in tēpore domini inflāmaris et in affectu mutaris: deū esse pñsentē p grātiā nō dubites.

Quartum est: verbi diuini diligens auditio. **Grego. sup. Ezech.** Deus nō solum requirit aures corpis: sed mētis. **Apocal. ij. et. iij.** Qui habet aures audiendi audiat quid spiritus rē. Ille habet aures audiendi qui habet intellectū intelligēdi et affectum diligēdi ea que dicunt et promittuntur. **Aug. li. confes. Vocasti: clamasti: rupisti surditatē meā.** Quintū est: interioris hoīs viuifica renouatiō. ibi Vox tua resurgit. **Gal. ij.** Vīuo autē iam nō ego: viuit xpo in me christus. **Grego.** Si quis animā inhabitare in corpore pñant: sensus vitales corporis: sic grātiā habitare i

mente probat vīta virtuosā et spiritualis. **S**extū est pauper euangelizatio. **Ibi: Pauper euangelizant. Bernar.** Pauperas pñciosa est meritorū penuria: s; p dei grātiā hō in magnis opibz se exercitat p q̄ tūc. Ideo de grātia dici pōt illd **Sapient. vij.** Generūt mihi omnia bona pariter cum illa: Istā autē miracula spiritualia sunt maiora qz corpalia. Maius est enim fm **Aug.** iustificare impiū qz creare celū et terrā. Plus etiā est iustificare animā in eternā victuriā qz suscitare carnē itez morturā. Plus est in anima reformari imāginem dī qz in corpore reformare miseriam nrī limi. **S**eptimū at pōt dici passiōis chzī fidelis p̄emplatio. Libēter enī de chzī passiōe cogitat anima in qua habitat chzī. Et hoc signat p hoc qd dicit: Et beatus est qui nō fuerit scandalizatus in me. Sic accipiēdo: beatus est. s. in spe ppter grātiā chzī ipsum inhabitāntē: qui nō fuerit scandalizatus in me ppter passiōez mortē meā: imo qui ppter huiusmodi passiōem amplius accendit ad diligendum me.

Tertū est mysteriū p̄mendationis quia illis abeuntibus cepit Iesus dicere ad turbas de iōāne: Quid existis rē. **Chrys.** Propter hoc abeuntibz eis vt nō videat hōi adulari: non fecit dñs sicut qdā blanditores qui libent hōiem in facie laudat: aut qñdo vidēt amicos et aut domesticos qz credūt illi nūciaturos qd quid audierint. Nā qui insipiens est gaudet laudatus in facie. Vir autē sapiēs qñ laudat in facie: flagellat in corde. Propter duas ergo causas homo in facie laudari nō debet. Prīmū si sapientem illū putas: grauitē suscepturus est: et quare illi laudibus tuis molestiam facis? Si insipientem illum existimas: quare insipienti ei laudibus tuis nutris? **Hec Chrys.** Comendat autē dominus iōannē in euāgelio p̄cipue a tribus.

Primo a constantie inflexibilitate.

Secundo a vite austeritate.

Tertio a p̄sone dignitate.

Primo a p̄stantie inflexibilitate: cū dicit: Quid existis in desertū videre. q. d. qualē creditis illū esse quē frequēter existis videre. **Chrys.** Ac si diceret: Non plebs tūc

ra cum tanto desiderio in cremum venisset
nisi magnū quēdam et mirabile se vide-
re existimās. Existis inq̄ videre arundi-
nem vento agitātā: q. d. Non fuit nobis
lis sicut arundo. Hoc dixit ne occasiō in-
terrogatiōis p̄ discipulos Joānis facile
suspicerentur turbe ioannē de ch̄m dubi-
tasse postq̄ de eo testimoniū p̄hibuerat.
Brego. Discamus et nos fratres arundi-
nem v̄ro agitātā nō esse. Solidem⁹ an-
mū inter auras linguaz positū: ster in ste-
pibilibus status mentis nostre. Nulla nos
detractio ad iram puocet: atq̄ ad remiss-
ionē inutilis gratie nullus fauor inclinet:
nō nos prosa eleuent: nō aduersa ptur-
bent: vt qui soliditate fidei figuramur: neq̄q̄
rerum transeuntū mutabilitate moueamur.
Hec Brego. **S**ecundo em̄ com-
mēdat a vite austeritate: q̄ nō fuit molli-
bus vestitus nec delicijs v̄sus. Unde d̄r:
Sed quid existis videre: hominē molli-
bus vestitū. s. p̄ curam carnis deliciosam:
quali dicat: nō. quia v̄cz Joannes vesti-
mentū habebat de pilis cameloz: et esca
eius erat locuste et mel siluestre z mane-
bat in deserto: ideo subditur: Ecce q̄ mol-
libus vestitus ē: delicijs vrunt: nō in deser-
to sed in domib⁹ regū sunt. Ad hoc enim
multi magnatibus adulant vt cum ipsis
cōmorantes delicijs vtantur: sed homines
veritatis talia aspernantur: Unde nar-
tat Valerius q̄ quidā dicūt Dionysio o-
lera lauanti: Si tu Dionysio adulari vel-
les: ista nō ederes. Cui respondit: Si tu
ista edere velles: Dionysio adulari nol-
les. Et sequitur: Hic veridic⁹ veritatis
annūciator: malens oleribus sustētari q̄
magnatib⁹ adulari: sed heu multi homi-
nes faciunt cōtrariū. Chrys. Molli-
stis rigidam dissoluit animam: etsi rigi-
dum corp⁹ assumat et aspe: d̄ facili p̄ hu-
ius molliciem delicatuz reddit et fragile.
Facto autē corpore molliori: necesse est z
animā participare lesione. Nam vt pluri-
mū opationes ipsius consonāt dispositio-
nibus corpis. Hec Chrys. Dyctice p̄ ve-
stes molles signantur adulatorēs: sicut
enim indumentū adaptat se illi cuius est:
sic adulatorēs adaptat se malis q̄rentes
eis in omnib⁹ cōplacere. Sed fm̄ Brego.
Joānes sic molli-
bus vestitus nō erat: quia

peccantiū victa non blandiendo fouere: s̄
increpando castigare nouerat. Tertio
cōmendat eū a p̄sone dignitate et noticie
sublimitate: Cū dicit: p̄phetam: etiā dico
vobis et plusq̄ p̄phetam: tū q̄ ab vtero ma-
tris p̄phetare cepit. Tum quia finis p̄phe-
tarum fuit. Tum quia ch̄m ab alijs p̄e-
uissum z p̄dictum d̄gitō demonstrauit: z
in iordane baptizauit z specialis eius p̄e-
cursor: et p̄eco fuit: ideo subdit dominus
Hic est enim de quo scriptū est Mat. iij.
Ecce ego mitto angelū meū ante faciem
tuā q̄ p̄parabit viam tuā ante te. Chrys.
Mitto ante faciē tuā: hoc est p̄ te. Sic
em̄ qui p̄e regis currū incedunt alijs sūt
clariiores: ita et Joānes p̄e ch̄m p̄ntiaz
Hec ille. Recte autē dicit ioānes angel⁹:
Cū p̄pter officij dignitatē: q̄ ch̄m nūcius:
quod est officiū angelicū. Cū p̄pter v̄te
angelice puritatē: quia virgo purissim⁹
et excellenter contemplatiu⁹. Chrys. Be-
atus Joānes qui tale meruit habere lau-
datorem: Audi nūc et intellige dignitatē
Puto si nō esset audacie dicerē q̄ glori-
osior est ioānes: q̄ homo fuit: et p̄pter me-
ritū virtutis angelus est vocat⁹: q̄ si noie
angelus z natura fuisset. Angelus em̄ hoc
ip̄m q̄ angelus est nō tantū est virtutē p̄-
miū q̄ntum nature p̄prietas. Iste autē mi-
rabilis est: q̄ in natura humana angelicā
trāsgressus est scitātē. Et hoc obtinuit p̄
dei gratiā: quod natura nō habuit. Hec
Chrys. Patz itaq̄ mirabilis cōmēdatio
Joānis ch̄m. ex q̄ etiā sequit̄ q̄stionez p̄
discipulos suos ad ch̄m trāsmissam dice-
do: Tu es qui venturus es: an aliū expe-
ctamus. Nullaten⁹ ex ignorantia Joānis
p̄cessit: siue epeius dubietate circa p̄sonaz
ch̄m: sed tūmodo p̄pter discipuloz instru-
etioē. Simus itaq̄ in fidē stabiles cum
Joāne deuote cōtemplantes ch̄stū iam
venisse p̄ redemptionē humana et certissi-
me expectantes ipsum ad iudiciū venturū
vt sic motiū habeam⁹ z amoris et timo-
ris et timendo z amādo ad ipsum pueni-
re mereamur. Amen.

Dominica. iij. aduentus.
Sermo sup̄ euāgelium

b z

Dñica. III. aduētus.

Quis es

Jo. j. Hanc interrogationē frequē libimet facere vniſ quis debet vt ſic cognoſcat ſeipm: quoniam ſicut dicit Bern. Scd nemiſ abſq ſui cogitiōe ſaluari de qua nimir mater ſalutis hūilitas ouit et timor dñi q et ipſe initū eſt ſapie. Hec ille. Interroga ergo teipm. Tu quis es: et rñde qm homo es de humo: terra de terra. Vñ quidā. Luz ſex cū limus cū reſviliſſima ſim. Unde ſupbimus in terrā terra redimus. Hec g interrogatione docet nos hūilitatē quā et ex emplo iōanis addiſcere et ſectari debem. ſi bene cōſiderem. textū euangelij hodie n vbi triplex dñditur iōanis hūiliatio.

Prima eſt hūiliatio negatiua.

Secūda eſt hūiliatio affirmatiua.

Tertia eſt hūiliatio cōparatiua.

Prima eſt hūiliatio negatiua q vñ apparuit rñdendo negatiue ad interrogationē ſacerdotū et leuitaz qz miſerūt iudei ab hieroſolymis ſacerdotes et leuitas ad iōanem vt interrogarēt eū. Tu qſ es. Chry. Sic em fide dignū exiſtimaue rūt eſſe iōanem vt ei de ſeipſo dicēti crederent. Aug. Nō mitterēt niſi monerentur excellētia auctoritatis ei. qz auſus eſt baptizare. Hec ille. Interrogationē aut triplicē ppoſuerūt iōani qrentes qſ eſſet: ad quā triplicē interrogationē reſpondit negatiue.

Primo ſi eſſet chriſtus.

Secūdo ſi eſſet helias.

Tertio ſi eſſet ppheta.

Primo igit interrogat ſi ipſe eſt chriſtus. Tu em qrit tu qſ es. ſicut de Chryſo licet nō querant expreſſe an ipſe eſſet chriſtus. Bñ intēdebāt in corde. Vñ et iōanes ad mētē eoz intendēs cōfeſſus eſt qz nō ſum ego chriſtus. Greg. Hic nobis iōanis hūilitas cōmēdatur q cū tante pūritas eſſet vt chriſtus credi potuiſſet: elegit ſolide ſubſiſtere in ſe ne hūana opīnionē raperet inanē ſup ſe. Hec ille. Sed attēde qz iudei exiſtimabāt iōanē eſſe chriſtū in lege pmiſſū patz q fm ſcripturas tps meſſie adēſſe fuiſſetis notū: ſed mira cecitas iudeoz qui cū crederent iōanē eē chriſtū credere nolē

bant ipſi iōanni teſtimoniū danti de chriſto. Supradictā autēz iōanis hūilitatē malig nūg ille nō habuit q ſe extollens diuinā ſibi honore vſurpabat. Et adhuc hodie qdā imitantur luciferū vt tyranni q ſeuē doloſe pſunt: et ambitioſi q ſe extollendo nequiter ſuperioritatē qrit. Quidā imitant ptoplaſtū vt heretici et homines mūdane ſapiētie q pl. volūt ſape qopoz. Quidā vero pfigurant antichriſtū vt hy pocrite ſimulantes ſcitatem ac mendaces et doloſi negantes veritatē. **S**ecūdo interrogant di. Helias es tu: Aug. Nouerāt em q pceſſurus erat helias chriſtū. Ideo audietes q iōanes chriſtus nō eſſet qrun ſi ipſe eſt helias. Et rñdit. Nō ſum. Greg. Iōanes in ſpū quidē helias erat: in perſona helias nō erat. **T**ertio querūt ppheta es tu. Qz em negauit ſe eſſe heliaz quē ante chriſtū nouerāt eſſe venturū: quē rebāt ſi ppheta eē ſciz ille de quo moyses locutus eſt quē etiā ante chriſtū venturū Credebant. Erat famoſa opīnō tūc re poris q ante chriſtū veniret vn. mag. ppheta ſingularis p eo q ſcriptū ē deuter. xviij. Propheta ſuſcitabit de de fratribz vris ipm tanq me audietis qd tñ fm veritatē intelligendū eſt de ipſo chriſto licet iudei intelligerēt de alio. Interrogauerūt ergo iōanē ſi eſſet ille ppheta. Et rñdit. Nō. **O**rig. Iōanes em ſciuit qm chriſtus ille ppheta eſſet. Hec ille. Pz itaq iōanis hūilitas qui cū tam famatus eſſet vt chriſtus ſi velle crederet. noluit q nō ſolum chriſtus: ſz nec helias: nec ppheta aliū reputari: et hoc eſt ptra eos q ſe ſactāt de genere: vira: ſciētia et hmoi.

Secūda e hūiliatio affirmatiua q vñ dicit iōanes phariſeis. Dixit em ei. Quis es vt reſponſum dem. his q miſerūt nos. Quid dicis de teipſo: Ait. Ego vox clau mantis in deſerto. dirigite viā dñi ſicut dicit Eſaias ppheta. Chry. videntis hos vehementius inſiſtentes et interrogantes. Hunc autem cum manuſuetudinē eas que non erant vere ſuſpiciones deſtruentē et eam q eſt vera ponentē. **O**rig. Dicit aut iōanes ſe eē vocē nō clamantē ſed clamantis in deſerto: eius ſciz qui clamabat. Si quis ſitit veniat ad me et bibat. Hec ille.

Alij quide pphete fuerut tanq sonus: sed
Joannes vt vox verbi: qz illi de remotis
iste de ppinguo christu indicauit di. Ec
ce agnus dei. Apparet aut ioanis huius
litas in eo q se voce dicit. Glor em medi
ce est stabilitatis: modice pmanetie. Ito
fragilitate sua p considerans se voce di. q. di.
Ego modicu qd venti. Spualiter at p io
anne intelligit pdicatoz qui puenit spiri
tualem chri aduentum. Et dicit pör Glor
damatis in deserto. s. pñtis vite. dirigit
te viam dñi. s. o vos pctores. Hec autem
via est tripliciter dirigenda.

Primo tumorē superbie d corde amo
uendo.

Secdo spinas auaricie de corde euellen
do.

Tertio lutum luxurie virtuose cohibe
do.

Primo tumorē supbie pplanado z hu
miliando: vt sit via plana. Grego. Illam
qua nō inuenit humile: vitas fugit mentē
Et Prouer. xj. Ubi hūilitas ibi sapia rē.

Secdo spinas auaricie extirpado. Gre.
Profecto diuitie spine sunt: qz cogitatio
nū suaz aculeis mentē pungūt. Tertio
lutū luxurie emūdando. Gal. v. Qui chri
sunt carne suā crucifixerūt cū vicis z pec
pisceris. Ideo Paul. j. Cor. ix. Castigo
corpus meū et in seruitutē redigo: ne rē.

Etia est humiliatio cōparatiua: q
vix se hūiliauit in pparatōe dñi: qz
interrogauit eū dicētes: Quid g bapti
zas si tu es chris neqz helias neqz pph
ta. Rñdit ioānes di. Ego baptizo vos in
aqua rē. vsqz in finē. Ubi ioānes se hūmi
liat respectu chri

Primo q ad effectū baptizatiōis

Secdo q ad fastigiū pñtionis.

Tertio q ad actū reputatiōis.

Primo q ad effectū baptizatiōis: cū dicit
Ego baptizo vos in aqua. s. pparatiue cor
pora nū abluēdo: ad significandū illū qui
uenturus est q baptizabit in spūsancto et
anias abluendo. Unde subdit: Medius
aut vestz stetit. i. pñs est inter vos quē
p dico: qui. s. baptizabit spūsancto: ideo ba
ptismus me solū est vmbra et figura ba
ptismi purgatiui animaz. Theoph. De
dius quide erat inqñtū mediator dei ext
stans et hominū chris iesus medius pba

risorum extēst volens illos deo iūgere:
sed ipsi nesciebant eū. Secūdo q ad fa
stigiū pñtionis: quia vix ioānes testa
tus est chm esse sibi platum dicēs: Ipse
est qui post me venit: qui ante me factus
est. Grego. Post me venit: quia postmo
dū natus. ante me autē factus est: qz mihi
platus. Tertio q ad actū reputatiō
nis: quia omniū se indignū reputabat:
vel minimū obsequiū chio exhibere. Uñ
dicit: Cuius ego nō sum dignus vt soluā
corrigiā calciamēti. L. hys. Ne existimes
pparabilem esse excellentiā hanc/incōpa
bilitatē ostendere volens: subisigir. Cui
ego nō sum dignus vt soluā corrigiā cal
ciamentū. q. di. In tantū est ante me et
ego neqz in vltimis ministror eius vocari
dignus sum. calciamentū em solvere vl
tīmī ministerij res est. Grego. Incarnat
ōis veniens qsi calciatus apparuit qui in
diuinitate sua morticina nōstre corruptio
nis assumpsit. Corrigiā ergo calciamentū
est ligatura mystērij. Ioānes ergo solvere
corrigiā calciamentū eius nō valet: qz in
carnationis mystērij nec ipse inuestigare
sufficit. Hec ille. Ex dictis ergo apparet
humilitas ioannis: quā imitari debemus
pro virtutibus. Hec em maxime dispōit ho
minem vt ad eum spūritualiter dominus
veniat et in eo pmaneat. Aug. O q sua
uis es domine: humiles spiritu sunt do
mus tua. Studeamus igitur veram ha
bere humilitatem vt puenire valeamus
ad reprobissimā humilibus celestis glo
rie sublimitatē. Amē

Aliud thema pro Ad
ueñtū.

Induimini
dominū Iesum christum
Rhoma. xij. Induite no
uū hominē qui fm deū
creatus est in iusticia et sanctitate veri
tatis. Ephes. iij. Eadem est sententia in
thematē et prothematē. In quo prothe
mate tria sunt consideranda. Primo est
salutaris exhortatio: Induite nouū homi
nem: id est christū imitandū: scz sanctā e
bos

Donica. III. **I**nduētus Beruo

conuersatione. **S**ecundo exhortationis ratio: qui fm dei creatus est. i. fm naturā humanā. Tercio ratio fortificatio: in iusticia et sanctitate veritatis: qz. s. in christo non fuit aliqua duplicitas vel hypocrisis. **P**rimo Ephe. v. Estote imitatores dei sicut filij charissimi. De secundo Jo. ij. Scimus quia a deo venisti magister. De tertio. j. De. ij. Qui peccatūro fecit nec inuētus est dolus in ore eius. Cetera vt in aliterutro precedentū.

Induimini zc. Induite vos armaturā dei Ephe. vj. Triplex est armatura ad repellendū suū euincendū: ad pregendū: et ad sustinendū. De pmo ad Hebre. xj. Sancti p fidem vicerūt regna. De secundo Ephe. vj. In omnibz sumētes scutum fidei in quo possitis omnia tela inimicū nequissimi ignea extinguere. De tertio Ephe. vj. Galeā salutis assumite et gladium salutis quod est verbū dei ad sustinendum. i. ictus tribulationum.

Induimini dominū Iesum Chm zc. Dominū chm sanctificate in cordibz vestris. j. De. ij. Tūc induimini chm si sanctificetis ipm in cordibz vestris. Vbi nota q sanctificatio siue sanctitas aliquādo significat puritatē: aliquādo firmitatē: aliquādo dignitatē: eo modo q sanctificari dicunt sacerdotes et vasa et omnia ornamenta templi. De pmo Leui. xx. Sanctificamini et sancti estote: qz ego sanctus sum dñs deus vester. De secundo. j. The. v. Ipse deus pacis sanctificet vos p omnia. i. p̄mer. De tertio. Ezo. xx. Bndixit dei sabati et sanctificauit. i. dignificauit euz sibi dicādo. Et. ij. Re. viij. Sanctificauit rex pedū atrij. Potest autē hostio sanctū dici q sanguine tinctū. Vñ et in veteri gesta mēro qui sanctificabant dño sanguine tangebant: siue aspergebant. Sic g mens nostra sanguis chm tincta vt sit sancta. His ergo tribus modis debem⁹ sanctificare dñm iesu xp̄m in cordibz nostris. i. corda nostra ipi purificando: ipsi purgando: boni propositi firmitatē tenendo: et per mortuam sanguinis christi corda nostra omnino ipsi dedicando. Et adimplebim⁹ quod dicit Apl⁹ Induimini dominū iesu christū. **I**nduimini zc. Quicumqz in christo baptizati estis chm induistis.

Gala. ij. Propterea dicitur christus indumentum. Indumentū enim est corpus ris. Bnatiū: caloris conseruatiū: noui menti exterioris repulsiū: sic christus ornata animā: calorem charitatis conseruat: et locū repellit. De primo Apocalyp. xj. Vidi ciuitatem sanctam hierusalem: id est animā iustam a deo paratā sicut sp̄sam ornata viro suo. De secundo Hebre. xj. Deus noster ignis consumens est. De tertio. Psal. Protector est omnium speratium in se. **I**nduimini zc. Indurus erat Dauid stola byssina. j. Paral. xv. Byssina vestis est alba: suavis. i. preciosa. Illa ergo christum signauit ppter innocentie puritatem: ppter beniuolentie suauitatem: ppter excellentie dignitatē. De pmo Hebre. xj. Sanctus: innocens: impollut⁹. De secundo Psal. xij. Suavis domus vniversis et misericordia eius super omnia opera eius. De tertio Apocalyp. xix. Rex regum et dominus dominantium.

Induimini zc. Induite vos sicut electi dei et dilecti. Colos. ij. Electi p eternā p̄destinationem: beati id est sanctificati per baptismi susceptionē: dilecti p gratie augmentationem. De primo ad Ephe. j. Predestinavit nos in adoptionem filiorū per iesum Christum. De secundo ibidem. Ut essemus sancti et immaculati in conspectu eius in charitate. De tertio Ephe. quinto. Christus dilexit nos et tradidit semetipsum pro nobis: vt videlicet mereretur nobis gloriam et gratie augmentum.

Induimini zc. Induite vos viscera misericordie: benignitatē: humilitatē. Col. ij. In tribus debemus chm conformari: vt sic christū induamus. Dicit ergo: Induite viscera misericordie q̄ntum ad pietatis affectionem: benignitatē q̄ntum ad eius executionē: vnde benignus: quasi bene ignitus ad benefaciendū proximo in effectu: humilitatē q̄ntum ad sup̄flus vilipensionem que est virtutum custos et fundamentū. De primo et secundo Ephe. iij. Estote inuicez benigni: misericordes. De tertio Mat. xj. Discite a me quia mitis sum et humilis corde. **I**nduimini zc. Induti lorica fidei. j. The. v. Si lorica fidei fuimus induti et christū induerimus: quia p fidem christo conformamur.

mur et in nobis habitat chris. Per fidem
em dignificat anima triplicat. Primo di-
gnitate diuine desponsationis: qz p fidem
sponsa chri. Secdo dignitate diuine filia-
tionis: qz filia dei. Tercio dignitate diui-
ne inhabitationis: qz fit tēplū dei. Depri-
mo Osee. ij. Sponsabo te mihi in fide.
De secdo Gal. ij. Filij dei estis p fidem.
De. ij. Eph. ij. Habitare p fidē chm in
cordibz vestris. Omnia alia p totū sicut i
alterutro pcedentiū aduentualū. ser. xij.
Fiat qstiones de mysterio incarnationis quē
admodū in scdo aduentualitāle erūt dulcē
inductiue ad hoc vicz: induamur dñm ie-
sum chm: hoc ergo ostēdit inductiōis ne-
cessitatē. Tercio at articulo? q est pal. in-
ductiue ad pparatiōē an. p scdo aduen-
tu declarat huius inductiōis vtilitatem.
Patet ergo forma diuisionis p illo pmo
aduentuali. Si pō fiant qstiones vt in p-
mo aduentuali. Primus articulus erit in-
ductiue ad pcti expulsiōē seu excussio-
nem. Secundus ad inductiōis affectionez
Tercius ad huius inductiōis acceleratiō-
nem. Et formet qstio p scdo sermōe sub
hac forma An possit hō ex libero arbitrio
exuere pctm vt sic ad chm inductiōz se dis-
ponat et sic pfor. miter. dicas in alijs.

Pro natiuitate dñi Sermo. j.

Induim do
minū iesum chm. Rho. xij
Verbū caro factū est et ha-
bit in nobis Joā. j. Qm g verbū carnē ei in-
dixit iō deuotissimo corde debem? ipsum
inducere. In illis at verbis triplex dñi no-
tatur natiuitas: Eternalis: tpalis: spūrita-
lis. Prima cū dñr: verbū: qd idē est q in al-
lectualiter natū siue genitū. Tpalis: cū ca-
ro dñr factū est. et Spūritalis cū dñr: et habi-
tauit in nobis. De duabz pmiss Aug. 8. f.
ix. de natiuitate dñi. Natus est chris deus a
patre: hō de matre de pñs immortalitate: d
matris pñs: de patre sine matre: de
matre sine patre: de patre sine tpe: de ma-
tre sine semine: de patre pñs: pñs vite: de
mñe finis mortis: de pñe ordinās oēm diē:
de mñe pñs istā diē: De tertia aut na-
tiuitate loquit ipse dñs Har. xij. Quicū

q fecerit voluntatē pa. me. q in ce. est ipe
me? frat? et sor. et mñ est. Mater inqz qz cō-
cipit? et nascit? spūaliter ipe chris in corde il-
lius. Un Aug. ser. xliij. de nati. dñi. Ex-
ultate virgines chri pñs vñ est mñ xpi:
chm parere nō potuistis: sed ppter chm
parere noluit? vñ si verbū ei? mēnu-
nistis sicut meminit? debet? estis etiā ma-
tres ei? qz volūtātē facitis pñs ei? Ipe
em dicit: Quicūqz fece. vo. pa. me. q in cel
est ipe me? frater et soror et mater est.

Induimini zc. Tres pñcipales articuli
li. In pmo videbit? qstionis thēologica-
lis resolutio veritatis declaratiua. In se-
cundo thēmaticis special applicatio dñice
natiuitatis cōmendatiua. In tercio sub-
iūgetur quedā parabolica exhortatio nos-
tre volūtatis excitatiua.

Pro pmo An chris sit attribūda tē-
poralis natiuitas. Q. nō: Natiuitas
em puenit pñone. Un Aug. de fide ad
Perrū. Natiuitas hypostasis est nō na-
ture: sed i chris em est vna pñona q est eter-
na: igit. Cōtra. Damaf. dicit lib. ij. Lō-
fitemur chm duas natiuitates: vna q ē ex
patre eternā: et vnā que est in vltimis tē-
poribz ppter nos. Rñdet Tho. q. xxxv. ar.
ij. Natura ppat ad natiuitatē sicut termi-
nus ad mortū. Mor? aut diuersificat fm
diuersitatē terminoz. vt prz p pñm. v. pñy.
In chris aut est duplex natura: quāz vnā
accepit eternaliter a pñe: aliā accepit tpa-
liter a mñe: iō necesse est attribūere chris
duas natiuitates: vnā etnā: aliā tpalē. hec
Tho. Pro fundamēto. Tercū est q dñs
in se nihil tpaliter cōuenit. Quia vt dicit
pñs. viij. pñy. Oportz pñm motū ēē
omnino imobile tā p se q p accidēs. Tps
aut fm eūdem. iij. pñy. est numer? mo-
tū. sed bene deo aliqd tpale puenit rōne
humanitatis assumpte: de quo dici potest
illud Alam in antichid. Hic eleuata silent
languescent semina rerū: sidus hebet: natu-
ra iacet. Cum ergo queritur: An chris-
to zc. Dic respōsiōz. Post quā dicas Hic
da plurimū vtrāqz natiuitas: scz eterna et
temporalis: sed multū in nobis est deside-
randa tertia que est spūritualis. Et ita na-
tiuitas nob representat tñā in hac sacra so-
lennitate. Eternalē vicz in missa q cantat
nocte: qz illa est hūano intellectui iōphē

De natiuitate domini

sibilis unde in introitu misse cuius canta-
tur illud Psal. Dominus dicit ad me fili? me?
es tu ego hodie genui te. Ubi notandū
sunt Alexand. de ales. q. notant dicit ho-
die genui te: nō olim genui te q. sic videt
retro preterisse. Conuenienter autē ait ego
hodie genui te vt p. hodie exprimeret gñā-
tionē nō preterisse: et per genui nō recenter
inchoasse. vñ ibi exprimit necessitas et eter-
nitas huius natiuitatis sine gñatōis. Spī-
rituale autē natiuitatem repñtat ecclīa in
missa q. dñr in auroa. Q. spūalis natura
q. est p. lucē grē expellit tenebras mētis et
est initū pueniendi ad clarā visionē diuī/
ne glīe vñ in introitu illi? misse cantatur
Lux filii gebit hodie sup nos. Vñ dñr Pro-
uerbioz. iij. Justoz semita. q. lux splēdēs
pcedit et creuit vsq. in perfectā diē. Tē-
porale autē natiuitatē repñtat ecclīa in
missa q. cārat in diē in cui? introitu cā-
rat Puer natus est nobis et fili? dat? est no-
bis. Et. ix. In qualibet cñ istarū missa
rū fit aliqua mētio de qualibz illarū nati-
uitatū. Q. qnta est pñs solēntas in qua
tam scētā et tam sublimia mystēria represen-
tant. Sz attendite quid nobis prode-
rit eterna chñi natiuitas ac etiā tēporalis
sine spūali. Terte nihil nisi dūtarat ad cō-
fusiōis aggrauationē qm huiusmodi oīa
mystēria cedent malis in augmentū pe-
narū quēadmodū bonis erunt in augmen-
tum glōrie. Audite o peccatores miseri q.
potius in cordibus vestris diabolū oriri
facitis q. chñm. Q. supbi: lubrici peccatis
ceterisq. dediti notate bñ q. nūq. cōcipit
chñst? spūaliter nisi i corde puro et scīs
desiderijs pleno scientia Jo. i. Chñs cor-
poraliter cōcept? est in virgine et in naza-
reth. Spūaliter nazareth interpretat filius et
signat bonū desiderū qd est qñ flos ex q.
pcedit fruct? boni opis. Virgis autē puri-
tate cordis sīgt puritatē: in q. spūaliter cō-
cipit chñs. vñ haimo sup Jo. Dñm susce-
pturus in habitaculū cordis: emunda pri-
us cōscientiā tuā ab opib? mortuis.

Pro secundo. Circa presentem dñice
natiuitatis solēntatē notande sunt
tres rationes inductiue ad hoc q. chñstū
induamur et accipiamus armaturam ei?
que quidē cōtēplationes notantur in ver-
bis. Verbum caro factum est et habitauit

in nobis. et similiter tres nati. tales de qui-
bus locuti sumus. **P**rima verbum.
Secūda caro factum est. **T**ertia et
habitauit in nobis. **P**rima est veneran-
de sublimitatis. **S**ecūda est admirande
humilitatis. **T**ertia est sperande vtili-
tatis. **P**rima igitur cōtēplatio cui va-
candū est in hac sacra solēntate est cōtē-
platio venerande sublimitatis. Subli-
mis et q. veneranda sit hec dñi natiuitas
temporalis specialiter cui dedicat pñs fe-
stiuitas. Est autē contemplanda eius sub-
limitas ex parte triū. **P**rimo ex parte
matris parturientis. **S**ecūdo ex parte
modi conuenientis. **T**ertio ex parte
ipsius pueri nascēris. **P**rimo rē. Quia
virgo sanctissima in partu et post partum:
iō sibi cōtat ecclīa. Post partum virgo
inuolata permansit. Vñ sic pphetatur
fuit Esa. vij. Ecce virgo cōcipiet et pariet
filiū. Quod et figuratū erat per virgam
aaron que sine omni humano studio et si-
ne humore floruit et fructū fecit. Ut ha-
betur Numeri. xvj. De hoc aug. super
Joā. ser. lxxix. Omnia quidē ceterozū mi-
raculoz superat q. chñst? natus est de vir-
gine: matrisq. integritatem solus potuit
nec conceptus violare nec natus. Huius
autē virginittis testis certissim? fuit ipse
scūs ioseph q. de tāto mystērio p angelū ē
instructus dicentē scz Mat. j. Ioseph
fili dauid noli timere accipere mariā con-
fugē tuā. Non quidē ad carnalē copulaz:
sed quo ad habitudinē et ministratiōē
deuotā. Quod em in ea natū est de spī-
tus scō est. Pariet enim filiū rē. sicut stella
lucē et sicut virga florem. Insuper huius
virginittis magnū testimoniū et euīdēs
est miraculū quod narrat Innocēti?
papa. iij. Rome em duodecim annis fuit
pax. Expter romanū tēplū pacis pulcher-
rimū construxerunt. Et ibi statuā romulū
posuerunt consulentes autē apolinem qñ
tum duraret: acceperunt responsum qñ
q. virgo pareret. Quod audientes dixe-
runt ergo in eternum durabit. Impossibi-
le em credebant virginē parere. Vñ p. fo-
rib? tēplū titulū hūc scripserunt. Templū
pacis in eternū. In ipsa autē nocte natiui-
tat? dñi funditus corruit: et ibi modo est
edificata ecclīa. scēre marie noue. **S**ecūda

cundo apparet sublimitas huius natiuitatis ex parte modi conuenientis. Quia sine dolore et cum leticia uirgo peperit. Augustinus in sermone de natiuitate alloquens virginem nec in conceptioe inuenta es sine pudore nec in partu inuenta es cum dolore. Nec mirum sicut dicit Thomas in tertia parte questioe xxxv. Dolor parietis causatur ex aperitioe meatuum per quos proles egreditur. Christus autem egressus est clauo virginis utero: et sic nulla fuit ibi apertura ideo nullus dolor: sed maxima loci ditas: et mentis suauitas. Credendum est enim quod appropinquante hora partus sensit uirgo purissima tantam mentis leticiam quantam antea non senserat: et omnes sensus eius corporales et spirituales quadam ineffabili suauitate replebantur. Eleuata super humanas vires in abyssum diuine contemplationis cum immenso dulcore peperit filium suum: quem ut vidit natus mox adorauit ut deum. Virginis indicibile gaudium: cum corporeis oculis vidit se sine corruptione sine dolore peperisse quem sancti patres tam ardentibus desiderijs desiderauerant videre. Tercio apparet euidenter sublimitas huiusmodi ex parte pueri nascentis. Contemplandum est enim deo re quis qualis et quantus est qui pro nobis nasci voluit quia videlicet ipse deus noster deus maiestatis rex eterne glorie. Origenes de magne admiratiois gratia o ienarrabili suauitas o ineffabile magnus sacramentum. Et Augustinus in sermone. Ille qui natus est verus deus ex deo: idem natus est ex homine verus homo. Secunda natiuitas ineffabilis Leo papa in sermone. Excedit quidem dilectissimi multumque supereminet humani eloquij facultate diuini operis magnitudo et inde oritur difficultas fandi unde adest ratio non tacendi. Quia in iesu christo filio dei non solum ad diuinam essentiam sed etiam ad humanam spectat naturam quod dictum est per prophetam. Generatione eius quis enarrabit. vtriusque scilicet naturam in una conuenisse personam ubi fides credat homo non explicat: et ideo nunquam deficit materia laudis quia nunquam sufficit copia laudatoris hec ille. Discamus ergo magis ac magis pro viribus de tanto mysterio laudare deum qui tam benigne carnem nostram sine mate-

stati vniuit. O felix et fructuosa nobis vnitas per quam nostra salus peracta est: et tota diaboli violentia confusa. Exemplum in libro de vita christi narrat carthusien. diabolus aliquando dixisse cuidam sancto homini quoddam esse verbum euangelij valde memebundum. Quo interrogante quod esset illud verbum noluit dicere. Vir autem ille cum perduceret in medium plures auctoritates diabolus respondit ad singula non esse illud. Tandem interrogatus an esset illud verbum. Verbum caro factum: non rudit sed cum clamore disparuit. hoc ergo mysterio maxime vincitur diabolus. I. Corinth. xv. Deo gratias qui dedit nobis victoriam per iesum christum dominum nostrum.

Pro tertio. Audistis recte. Pensate ergo quod reuerenter colere debetis dictam natiuitatem. nec ad hoc sufficit habere pulcra indumenta. venire ad ecclesiam. clamare noel nisi sit pura conscientia que christum induerit. Audite quod iura dicunt. Qui allegat contraria non debet audiri I. de lib. ca. II. Cum igitur de de appellatio. Sollicitudine et. x. di. gesta. Attendere si quis pergens obuiam regi indutus vestibus preciosis clamer: bene venerit et viuat rex. Et tamen dicat ei nolo tibi obedire aut seruire: sed magis aduersario tuo. An sit audiendus. Ecce non quia contraria allegat. An talis occursum talis reueretur regi placeat: certe non imo displiceret. Expone recte. Et nota quicquid extra feceris an dixeris: tunc cor loquitur deo. Vide ergo ne cor peccato adherens: ori diuinas laudes preferenti contra dicat. Nam ut habet. I. Regum. xvj. Deus intuetur cor.

De eadem natiuitate dñi. Ser. ij.

In duumini recte. Multifaria multisque modis olim loquens de patribus in prophetis nouissime dei. i. locutus est nobis in filio quem constituit heredem vniuersorum per quem fecit et secula Iob. i. Verba hec nos satis hortantur induere dominum iesum christum. Vbi sunt tria consideranda. Prophetice denunciationis veritas Multifaria recte. Evangelice purificationis securi.

De natiuitate domini

tas nouissime diebus istis lo. Magnifici-
ce approbatiois sublimitas que constituit
zc. De pmo. Act. x. Huic oēs pphete tes-
timoniū phibent zc. De scdo Joā. viij.
Principi qui z loquor vobis. De tercio
Matth. xj. Dia mihi tradita sunt a pa-
tre meo z illud Joā. j. Omnia p ipm fa-
cta sunt. Induimni zc.

Pro primo an concedendū sit chm
bis ee natū. Q, nō Sel z bis dicūt
vicissitudinē que nō est in dō. Contra. Da-
masceñ. In chzo naturas duas pntemur
Rūder Bo. in. ij. distinc. vij. Sicut vult
phus. Actus habet tripliciter numerari.
scz subiecto: tpe: z spē sine termino. Cū er-
go aduerbiū nūerādi dicat nūez act. ne-
cesse est vt dicat ipm numerari aliq istoz
triū modoz. Hoc est aduerbiū bis/impor-
tatū nūerū ex parte mensure. Quod paret
p ipm modū loquēdi. nō em dico: bis co-
medisse ppter duas res quas comedi vel
ppter plurificatiōez ex parte subiecti: sed
ppter multitudinē ex parte tps siue mē-
sure: qz comedi in alio z alio tpe. Quonā
ergo chm natiuitas eterna mēsurat eter-
nitatem natiuitas tpalis tpe: hinc est q cō-
cedi pōt z debet chm bis esse natū. Cū
aut dī q bis z semel dicūt vicissitudinem
Dicēdū q semel de signatiōe formali non
dicat vicissitudinē: sz act. cōpletionē. Qz
aut dicit vicissitudinē hoc est solū: qz ad-
facet actui temporali. Et iō qntū ad ge-
nerationē eternā nō oportet q dicat vicis-
situdinē. hec Bon. **P**ro fūdamēto cer-
tū est: q ē alia z alia natiuitas vbi est alia
z alia natura p natiuitatē accepta. Nā vt
di. Arist. v. ph. yij. Motus z mutatiōes di-
uisione accipiunt a termino. Et idē videt
iudiciū de pductiōibus z natiuitatibus.
Alia autē alia ē natura in chzo q ē tē: mē-
suras natiuitatis eterne: z q est termin. na-
tiuitatis tpal. Inexplicabilis est nobis il-
la eterna natiuitas. De qua Alan. In an-
ticlaudia. Nata patrē natūqz parēs cōce-
pit honore Virgineū retinēs nec pdēs iu-
ra parent. Sed qrit an ppter illam dupli-
cē natiuitatē debeat dici bis natus. Dic-
respon. Ex qua cōclude qntā nobis dñs
ōndit benignitatē in hac scda natiuitate
in qua nō. p se sed pro nobis nasci voluit.
Nō inqz pro se qntū ad vtilitatē licet pro-

pter eius glam sed ppter nostrā vtilitatē.
De hoc ppheticē Psal. diē. Dñs dabit
benignitatē z terra nra dabit fructū suū.
Natus est inqz tpaliter p nobis. Quia vi-
delicet humana natiuitate nat. est vt nos
diuina nascamur. Aug. Natus de. homo
fecit vt nos hoies nasceremur ex deo. O-
pctōres miseri/raptores/ōtractores/bias-
phemi z q nō ex deo: sed per maliciā ve-
strā ex diabolo nascimini abijcite peccata
purgate corda vt hac diuina natiuitate pos-
sitis renasci. De qua na. Jo. j. Qui nō ex
sanguinib. neqz ex voluntate carnis neqz
ex voluntate viri: sed ex deo nati sūt. Quia
vitz hec natiuitas nō ē ex virili semine ne-
qz ex carnis opatione sed ex spūs sancto.
Est tamē ex matre desponsata viro: scz ex
matre ecclia desponsata chzo. Filia de ma-
tre chz dī Matth. j. Cū esset desponsata
mater iesu maria Joseph: anqz cōuenirēt
inuenta est in vtero habēs de spūs sancto
Spūaliter: cū sit mater ecclia militans
chzo desponsata: anteqz traducatur ad ce-
lestes nuptias inuenitur habens fructū
multū nō humano opere sed de spiritus san-
cto. Quod z exponi potest de qlibet anī-
ma: pro cuius intellectu nora q ioseph in-
terpretat. augmētū siue accrescens. Cum
ergo anima est desponsata spirituali pro-
fectu (qui cōsistit in augmento virtutum)
que quidem desponsatio fit per bonū de-
sideriū z fidem: anteqz conueniant. id est
anteqz veniāt ad huiusmodi augmentū
gratie inuenitur habēs de spūs sancto. Quia ne-
dūz augmentū sed etiā boni inītiū ē a spūs
ritus sancto. Vel aliter sic. Cū sit anīa de-
sponsata anteqz intret sponsi thalamū in-
uenitur habens fructū sancti desiderij ex
spūs sancto. Et nora bene q nō prius qz des-
ponsaret qz talis desponsatio spūalis ex
pte dei fit ex misericordia eius. Ex parte autē
nostra fit ex fide. Osee. ij. Sponsabo te
mihi in fide: sponsabo te in misericordia z mi-
seratiōib. Nulla ergo infidelis anima ē
christo desponsata nec in vtero habēs de
spiritus sancto. Quor sunt infideles etiā
inter christianos: quia videlicet. vt dicit
Apłs ad Titū. j. Cōfiteant se nosse deum.
factis autē negat cū sint aboiati z incredi-

(biles z ad omē op. reprobi.
Pro secūdo articulo. In pcedenti zc

Nunc de secūda que est cōtemplatio ad mirande humilitatis que notatur in euāgelio cū dicit. Et verbū caro zc. Nō pōt quis altius ascendere. Cū autē dicit. verbum caro factū est. non potest ulterius esse descensus. Apparet autē humilitas christi nascētis ex triplici cōsideratiōe.

Prima est temporalis.

Secūda est localis.

Tertia est modalis.

Prima igit cōsideratio temporalis: quia videlicet frigidissimo tempore hyemali z nocturno: z eo tunc longissima erat nox et frigidissima noctis. Hora. quando scz sol ē maxime elongatus a nobis: scz media nocte natus est z sic tam cepit pati pro nobis Sap. xviij. Dum mediū silentiū tenerent omnia z nox in suo cursu mediū iter haberet oipotens fimo tuus iōne a regalibz sedibus venit. Ubi nascitur dei filius in cuius arbitrio erat quodcuqz vellent eligere: tempus elegit quod molestius est: presertim paruulo: z pauperis matris filio que vir pannos haberet ad inuoluendū. Hoc preterea humilitati eius attestatur q natus est pacis tempe: per quod satis innuit q ipse pacis princeps pacem z humilitatez amauit. Prophetizauerat qppe psal. vi. Dicitur in diebus eius iusticia z abundātia pacis. Legitur etiā in hist. sec. q octauianus rex. xij. annis regnauit. in anno xij. ante mortē suā fecit pacē i oibus regionibus romano imperio subiectis. Et ad literā videretur impletū tunc fuisse illud qd habetur Esa. ij. Constabūt gladios suos in vomeres z lanceas suas in falces. Et ibidē. Nō leuabit gens ptra gentē gladiū. Unde ait Bed. Nasciturus est dei fili? in carnem: sicut de virgine natus virginitatis decus ostendit sibi esse gratissimū: sic pacatissimo sui tempore cōcreatur: qz pacem docuit et pacis sectatores p gratiā suā inuolare dignatur. **S**ecūda ē cōsideratio localis. Ubi primo cōsiderandum q in via nasci voluit: vt ostenderet q vita presens nō est nisi quedā via Heb. vltimo. Non habemus hic ciuitatem manentē sed futurā inquirimus. Qnta eoz fatuitas qui de edificiorū magnificentia

gloriantur de celesti mansiōe parum solliciti. Item nasci voluit in ciuitate paruula: scz bethleem. Leo papa simone de epiphania. Christus qui serui formā suscepit bethleem preelegit natiuitati: hierosolymā passioni. Itē notandū q nasci voluit in presepio seu spelunca. Bern. Ali de qualiter pro tenatus est rex celoz: vbi aula regia vbi throni sublimitas presepio est. Hieronym. Ecce in hoc paruo terre foramine celozū conditor natus est: hic in uoluitus pannis: hic demonstratur a stella. Hic adorata magis. **T**ertia est cōsideratio modalis. Ubi cōsiderare debemus modum sub quo natus est quis: videlicet sub forma seruiuli pauperrimi. In forma inquā serui: quia sicut habetur Phil. ij. Et inaniuit semetipsum formā serui accipiens. In forma paruuli Esa. ix. Paruulus datus est nobis. In forma pauperrimi quia reclinatus fuit super fenū in presepio z pannis scz vilibus inuolutus. Et sic dicit Hieron. aduersus **N**ulla omnino obsterit: nulla mulier secularis intercessit: ipsa virgo pannis inuoluit. Infante ipsa sola mater obsterit fuit. Vere potuit dominus dicere illud psal. Pau per sum in laboribus a iuuentute. Hic demanantur huius mundi honores: pomper ac vanitates. Itē delitiae: mollicies: et carnis delectatiōes insup diuitie abundantie superfluitates. Quid erat videre filiū dei pannis inuolutum lachrymantē pte frigore tabescentem. Nam licet nox z hyems: nullā tamen siccitatio de igne. O humani cordis duricia cur non molliris. Sunt nempe mentes humane congelate z ferro duriores: que chm paruulum nō audiūt clamantem z dicentē. Peccata deponite: peccata deponite: quia propter peccata incipio peregrinari ad mortem. Sed quid faciebas o virgo pmissim. Videns creatore omnū in loco tam humili tam ignobili natum. Lette flebat oculi tui que tāto magis eras pietate deuota quāto certior eras de altitudine secreti. O miranda proflus chm humilitas q tñ sibi oim mūdī dñationē subijcit. Ex eplū h declarat q narrat. Innocen. papa. ij. vi. Octauian? vniuerso mūdo dicit

De Natiuitate dñi

ni romane subiugato. Infantū senatui pla-
cuit vt eū pio deo colere vellent. Prudēs
autē imperator se mortale intelligēs: im-
mortalitatis nomē sibi noluit vlturpare.
Ad illoz qd importunam instantiaz Sy-
byllam pphetissim aduocat: scire volens
p eius oracula: si in mundo maior eo na-
sceretur aliquādo. Qm ergo in die Na-
tiuitatis domini consiliū sup hac re con-
uocasset et sibylla sola in cūmera iperato-
ris oraculis insisteret: in die media circu-
lus aure⁹ apparuit circa soles: et in medio
virgo pulcherrima puerum gestans in gre-
mio: Tunc Sibylla hec cesari ostendit.
Cumq; imperator ad talem visionē pluri-
mū miraret: audiuit vocem dicentē sibi:
Hec est ara celi. Dixitq; ei Sibylla: Hic
puer maior te est: et idō ipm adora. Eadē
camera in honore beate Marie dedicata
est. Unde vsq; hodie dicit Sancta ma-
ria de ara celi. Intelligēs igitur impator
q; hic puer maior se erat: ei thura obrulit:
et deus de cetero vocari recusauit. De ter-
tio sicut dicit Orosius: Octauiani tpe zc.
Un postq; Elate. ix. dicit: Est: Parvulus
nat⁹ est nobis zc. Sequit: Et fact⁹ est pñ
cipatus sup humer⁹ eius et vocabit nomē
eius admirabilis de⁹ zc. Multiplicabit
eius imperiū zc.

P Ro tertio. Audistis zc. Si g tantū
se humiliavit p nobis. Pēlate q; hu-
milis debem⁹ sibi seruire et hoc festū deuo-
te celebrare. Forte dicit: Sic facim⁹: au-
dim⁹ missas et simones: deū oram⁹: ad ec-
clesiam puenim⁹: lz qñq; peccem⁹. Audi-
te: habet de pe. di. v. frēs vno pctō mor-
tali demeret vita etna: etiā qñq; fiat aliū
de bona q; sūt in mortali: nō sunt vera bo-
na q; ad rōez meriti s; sūt sicut falsa mone-
ta. Lex ē dī. Qui falsificat monetā pñi-
pis dign⁹ est adustioe. Et de falsa monē-
ta. L. ii. j. Et q; falsificat monetā ciuitatis
punit capite. L. eo. rē. Pone casum: et ap-
plica Notādo q; orōnes et alie bone opa-
tiones sunt moneta p quā possum⁹ vitaz
eternā hēre sed illa est falsa moneta qñ ca-
ret sigillo siue forma charitat: sicut est in
eis q; sunt in peccato mortali. Un Aug⁹.
Ubi nō ē charitas: qd ē qd possit adesse.

De eadē Natiuit. dñi Sermo. iij.

Adumini

Izc. Qui cū sit splendor
glie et figura sube ei⁹ por-
tansq; omia verbo pñu-
tis file: purgatioez pctōz faciens sedet ad
dexterā maiestatz in excelsis. Heb. j. Cō-
sideratio istoꝝ verboꝝ nos multū hortat⁹
ri debet vt induamur dñm q; vicz est splē-
dor glie et figura substantie eius. In quib⁹
verbis notāde sunt tres venerāde pñcio-
nes de chio: vicz Incōprehensibil magni-
ficentia. q; cū sit splendor glie et figura sube
eius: Inexplicabil pñentia: portansq; oia
verbo virtutis sue. Inextimabil bentuo-
lentia: purgatioez pctōz faciens. De pñio
Joā. x. Ego et pater vnus sum⁹. Ad hē
spectat qd in fine pñematz dicit: sedet ad
dexterā maiestatz in excelsis. De scdo Jo.
j. Oia p ipm facta sūt. Et ps. Quis loq-
tur potētiā dñi. De tertio Jo. j. Ecce ag-
gnus dei: ecce qui tollit pctā mundi.

Indumini zc.
P Ro pñio. An in christo sint due filia-
tiones. Q; sic in chio est duplex ge-
neratio. Cōtra. Filiatio est pñteritas pñio-
nalis: in chio aut tñ est vna pñona: Res-
pondet Scotus in. iij. di. viij. In christo
est vna filiatio ad patrē: et alia ad matrem:
et vtraq; realis. Pñmū pbo. Filiatio est
habitud⁹ pducti naturaliter similis pro-
ducti in natura intellectuali. In hac de-
scriptioe nihil p se et pñio respicit h̄yposi-
tū nisi rōe pductōis passiue: s; pducto pas-
siua plurificat ad plurificatioz nafaz actu-
aliter existentiaz et acceptaz p generatio-
nes plures: g et filiatio. et sic pñ ex funda-
mētis pluralitas filiationū. Patz etiā ex
tēminis: q; ad duos terminos nō potest
esse eadē relatio. Scdm vicz q; vtraq; sit
realis. Patz satis de eterna. De tpali aut
sic ostēdit: q; illa rōe ē real q; pñq; naturā
extremoz sine actu itellect⁹. Posita autē
mre gñante et supposito hñce istā naturā p
gñationē: ex nafā extremoz sine actu itel-
lect⁹: seqt h filiatio sic ibi mñitas: S; q;
reret aliqs: An xps p⁹ resurrectioz sit fili⁹
marie eadē rōne q; an: siue eadē filiationē q;
pus. Et dicendum q; sic: quia filiatio non
fundatur sup existentiam nature accepte

per generationē nō ut interrumpat s; absolu-
te. Et iō quicūq; ista existētia ē eadē et ad
idē extremū eadē est filiatio: et actōe illa q̄
redit fūdamētū et relatiō: licet alia relatiō
assit rōe resurrectiōis. Hec ex sco. **P**ro
fūdamētō. Cū brā virgo sit realiter mat
dñi nō dubiū quin ch̄s sit filius ei: qm̄
ut ait Aristo. in postp̄dicamētis. Relati-
ua posita se ponūt. Certissimū est autē q̄
ab eterno ipse est filius dei. Vñ alan⁹ in
anti-claudi. Filius est a patre deo deus
vnus et idē. p̄ncipiū de p̄ncipio: de lumine
lumen. Cum ergo querit. An in ch̄o. zc.
Dierū. vsup. Ex qua cōclude deuotam
cōtēplatiōē sue hūilitatis inexplicabilis
qm̄ ipse sumus deus dñm voluit fieri fili⁹
seruoz suoz ut nos a diaboli seruitute li-
beraret. Joannis. viij. Si filius vos li-
berauerit vere liberi eritis. Audite o pec-
catores serui diaboli vos fornicarij: vsu-
rarij: fraudulēti zc. Nō potest ab hac ser-
uitute aliter liberari: nisi p̄ filiū dei. Redi-
te ergo ad deū ut cōsequi valeatis libera-
tē. **F**igura huius liberatiōis h̄r Judī.
xij. vbi de sanfone di. Angelus m̄ri sue.
Erit nazareus dei ab infātia sua et ex ma-
tris vtero: et ipse incipiet liberare pplm̄ is-
rael de manu philistinorū. De quo etiam
d̄r Judī. xvj. q̄ moriens interfecit p̄ncipi-
pes et magnā multitudinē philistinorū.
Spūaliter sanfon interpretat sol fortis: vñ
sol eoz: et signat ch̄m: philistinū interpre-
tat cadētes et p̄ eos signat demones. Ex
p̄oe ei⁹ ad applica. Si volueritis autē li-
bertatē datā a ch̄o obtinere: Audite qd̄
ipse dicit Jo. viij. Si manseritis in sermo-
ne meo vere discipuli mei eritis et cogno-
scetis veritatem et veritas liberabit vos.

Pro secūdo. In p̄cedenti. zc. Nūc de
tertia que est cōtēplatiō sperande vi-
litis vbi erunt due cōsideratiōes

Prima est cōsideratiō declaratiue di-
stinctionis.

Scōda preparatiue seu dispositiue cōdi-
tōis. **H**ic autem dicendū de p̄ma vbi
est cōsideranda cōditio multiplicis utili-
tatis ex dñi natiuitate pueniētis. Est autē
triplex h̄mōi beneficiū. **P**rimū est be-
neficiū pacificatiue reconciliatiōis.

Secūdū est beneficiū illuminatiue in-
structionis. **T**ertiū est beneficiū deificatiue filiatiōis.

Primū igitur zc. In
cuius mysteriū natus est dñs tpe pacis:
et statim ipso nato cantauerūt angeli. Glo-
ria in excelsis deo. Et in terra pax homi-
nibus bone voluntatis. Vñ phil. ij. Ipse
est pax nostra qui fecit vtraq; vnū. **S**e-
cūdū est. beneficiū illuminatiue instru-
ctionis. In cui⁹ mysteriū nox illa illumina-
ta est. Lu. ij. Claritas dei circūfulsit il-
los. Et ipse dñs Joā. viij. Ego sum lux
mūdi qui sequit me zc. Quāte tenebre
erant in mūdo ante hui⁹ lucis aduentū.
Esa. ix. Popul⁹ q̄ ambulabat in tenebris
vidit lucē magnā h̄i. in. re. vii. mor. lux or-
ta est eis. Sed heu nūc dicere possum⁹ il-
lud Jo. ij. venit lux in mūdū et dilexerūt
hoīes magis tenebras q̄ lucē. **T**ertiū
est beneficiū deificatiue filiatiōis Augu.
Deus fact⁹ est hō ut hō fieret de⁹. Jo. i.
Quotq; autē receperūt eū dedit eis po-
testatē filios dei fieri hīs qui credūt in no-
mine ei⁹. Et. j. Jo. ij. Videte q̄lem chari-
tatē dedit nobis de⁹ ut filij dei noīemur
et simus. Hec et alia innūerabilia b̄fficia q̄
nobis ex ch̄i natiuitate pueniūt hōrā ē
nos ad hanc solēnitatē cū omni deuotiōe
et leticia spūali celebranda. **E**xemplū legi-
tū in libro petri cluniacen⁹ q̄ i nocte na-
tiuit. dñi cuidā deuoto monacho vigilāti
sez sc̄o hugoni abbi cluniacen⁹. apparuit
brā virgo tenēs filiū i gremio et colludēs
cū eo. Qui fili⁹. Mater dulcissima q̄nta
est leticia hoībus de natiuitate mea in q̄
vite innocentia: doctrine affluentia: mira-
culoz frequentia sacramētoz celestiu⁹ pre-
eminētia gratis eis dedi. Et ecōtra q̄nto
dolore et inuidia cruciat⁹ diabol⁹ vidēs deū
icarnatū. Quāte est cōsolatiōis cōtēplatiō
dñice natiuitatis. **E**xemplū legi q̄ cū mu-
lier quedā lubrica ad cor candē rediisset: d̄
venia q̄i desperabat. Nā cogitās de iudi-
cio videbat se esse ream. De inferno repu-
tabat se esse ibi iuste cruciandā: cogitans
de paradiso sciebat se esse imundam. De
passiōe reputabat se esse ingratā. Cogitās
vero de ch̄i infātia: cogitauit q̄ pueri d̄
facili placant. Ch̄m ḡ per suā infāntiam
adiurauit et vocē de sua venia audire me-
ruit. Gaudeamus ergo: dñi saluatoris in-
fāntia et natiuitatē venerantes. Leo pa-
pa in ser. Saluator noster bodie dilectiss

De natiuitate domini

mi natus est gaudemus. Neq. em locū
fas est esse tristitie vbi natalis est vite.

Pro tertio. Audistis rē. Cauete ne
per negligentiam aut maliciā vram
tantis proueniri bñficijs. Notate qđ qđ.
Ea. de iudicijs. l. vi. Iuste puať vnusqđ
eo qđ agat. Pone casus de eo qđ agit
et peccat ptra repū. Pnatū enim vtilitate
reipu. p mortē vel exiliū. Expone r appli
ca. Videte ergo ne agatis ptra bonū pa
cis p dissensioes / discordias / rodia vñ bu
lusmodi ne agatis ptra bonū lucis spūal
tam doctrine qđ exēploz. quā quidē lu
cē attulit chīs Videte insup ne irreuerē
tiā r iniuriā faciatis patri celesti qđ sic p
uabimini beneficio pacis r filiationis. j.
Reg. ij. Qui me ptenunt erūt ignobiles

De natiuitate dñi. Sermo. iij.

Adiuuimini

Ad iu uobis gau
diū magis qđ erit oī po
pulo qđ nat⁹ est vobis hodie saluator: mū
di qđ ē chīs dñs. Luc. ij. Ut induamur do
minū horrant pba angeli. di. Euāgelizo
rē. Vbi tria circa natiuitatē sūt pñsideran
da: vñz Amplexanda iocunditas. Euā
gelizo vob rē. Desiderāda vtilitas: qđ na
tus est rē. Veneranda nobilitas. Qui est
chīs rē. De pmo act. vij. Factū est gau
diū magnū in illa citate. De scdo. Eia. ix.
Filius datus est nobis. De tñio. Joā. vj.
Nos cognouimus r credimus: qđ tu es
filius dei.

Ad iu uobis rē. Pro pmo. An chīs
sit filius naturalis rōne vtriusqđ nat⁹
Q. nō. qđ em chīs sit filius pgnis hñt
dignatiōis r gñe: qđ nō est fili⁹ ei⁹ natura
lis. Rñdet bon. in. iij. distin. vij. Penes
vtrāqđ natiuitatē chīs est fili⁹ naturalis
Ratio qđ vtrāqđ natiuitas pñstir in pdu
ctiōe similis ex simili fm pñuētiā in na
tura: iō fatendū est chīm ēē filiū naturalē
virginis. Eū aut dñ qđ hoc fuit dignatio
nis r gñe: Dicēdū qđ nō dñ naturalis fili⁹
virginis fm naturā diuinā sñ fm naturā

hūanam. Hec bon. Pro fundame. so.
Mirabilis certe saluatoris natiuitas. de
qua Galfredus in poetria nouella. E
gressus ab aula pgnis: porta clausa: res
vndiqđ mira Ingressus mir⁹: egressus mi
rus et omnis pgressus vite mirus. Li
cerñ hec omnia sint tam mirabilia: pōt
tñ cōsequēs filiatio dñi naturalis qđ sicut
di. aristo. ij. phy. naturale dñ qđ alian⁹ ex
natura pñuēit. Eū ergo querit. An chīs
rē Dic rñ. Et quā pclude deuorā cōtēpla
tiōne diuine charitat⁹. De⁹ ei hūanā car
nē sumpsit vt diuine nature efficeremur p
ticipes. Virū qđpe qđ verbū dei sit factū
caro vt caro deficeret. Contēplemur itaqđ
qđ pñu caro factū est fm carnē sup. carnē:
pñt carnē: pñt carnē p carnē: fm carnē in
qđ. fm pñt carnē quā assūpsit. Sup
carnē. i. supra merita tot⁹ carnis qđ nō ex
opib⁹ iusticie qđ fecim⁹ nos Tit. ij. pñt
carnē. i. pñt opationē carnis: qđ p opera
tōez spūalī pñt carnē. i. pñt salutē carnis
qñtū ad fidelitē r efficacit viuetes. Cōtra
carnē. i. pñt maliciā carnis qđ ad grauiorem
dñationē maloz. Jo. xv. Si nō venissem
r locutus eis fuisset pñm nō haberet. scz
tā graue. Audite pctōres lubrici inuidi:
peruiri: rē. qđ inexcusabiles estis qđ nō reco
gnoscatis tantā charitatē dei ad vos ve
nientis qui venit tanqđ dñs ad seruos vt
corrigeret tanqđ magister ad discipulos
vt instrueret tanqđ medicus ad egros vt
sanaret. Et in primo potētia. In scdo sa
piētia. In tertio benignitas manifestat
clemētia. In nat. em dñi apparuit beni
gnitas de triplici latibulo. i. de sinu patris
in qđ latebat siue celabat. De vmbra legis
in qua figurabat. de vñtre matris in qđ for
mabat. Qđ miseri qđ carnis r mūdi volu
ptatib⁹ seducti tot bñficijs pñant: tot di
uina mysteria paruipendūt qñ chīane le
gis obliuiscunt r pñiam nō curāt. Figū
ra Gen. vij. Coruus nō est reuersus in ar
cam inuento cadauere. Expone. p coruuz
craftinantes pñiam intellige: r p cadauer
voluptatē fetidā mūdi r carnis. Et per
arcā dei gratiā seu matrē ecclesiā ad quā
multi peccatores redire cōtemnūt iō in
pctis pñtescunt Joel. j. Computruerūt
iumenta in stercore suo,

Pro secundo. In precedenti rē. Nunc de consideratōe dispositiue cōditiōis ubi est consideranda triplex cōditio ad vtilitates superius in precedenti ser. positas disponens: q̄ sumēda est exemplo pastoz quibus est ab angelo nunciata natiuitas.

Prima est humilitatis et simplicitatis rectitudo.

Secunda est vigilis custodiē sollicitudo.

Tertia est feruentis diligentie promptitudo.

Prima est ergo. rē. Erant enim pastores viri simplices et humiles. Quia multi tunc sapientes ph. multi principes multi q̄ diuites in lectis iacebant et eis non est reuelatus ortus saluatoris: sed pastoribus simplicibus. **S**acth. xj. Abscondisti hec a sapientibus et prudentibus et reuelasti ea paruulis. Ideo sicut dicitur Sap. i. In simplicitate cordis q̄rite illū.

Secunda est vigilis custodiē sollicitudo. Erant enim vigilantes et custodientes vigilas noctis supra gregem suū. vt habet Luce. ij. Bis quippe in anno. s. in breuioribus et longioribus noctibus anni vigilare cōsueuerant.

Dos enī fuit antiquus gentibus in vtroq̄ sollicitudo vigilas noctis custodire ob solis venerationē. q̄ forte mos et apud iudeos ex usu cohabitantiū moleuerat. Ex h̄ ergo q̄ pastoribus vigilantibus sup̄ gregē suū natiuitas saluatoris fuit reuelata de signatur q̄ ortus saluatoris illis prodest qui suus et sibi cōmissas animas sollicitē custodiat. **D**eut. iij. Animā tuā sollicitē serua. **E**t hier. vj. Pascere vniūscūq̄ eos qui sub manu sua sunt. **E**t act. x. Attendite vobis et vniuerso gregi in quo posuit vos dñs regere ecclesiam. Nō pderit autē dñi natiuitas dormientibus in peccatis et negligentibus neq̄ cupidis et auaris terrenis inherētib⁹. **B**ern. Vigilantibus pastoribus annuntiatur gaudiū lucis et eis dicitur saluator esse natus. Pauperibus atq̄ laborantibus non vobis diuitibus q̄ hic habetis cōsolationem vestram nō diuinam. Sicut itaq̄ in dñi natiuitate materiam inueniunt gaudiū sollicitē vigilantē in bonis sic et timoris materiaz ibi habent tepidi et negligentes. **B**ernardus **D**anna de celo descendit gaudeant esu

rientes. de vinea celi botrus erupit. gaudeant sitientes. oleum effusum est. gaudeant egroti sanitatem querentes. lapis sine manibus de monte percussus est. timeant negligentes.

Tertia est feruentis diligentie promptitudo. Pastores enim desiderio feruentes promptē et diligenter venerunt in bethleem iuxta monitionem angelicā. **U**nde vt habetur Luce. ij. Loquebantur adinūcem dicētes. Transeamus vsq̄ bethleem et videamus hoc verbum quod factum est. id est istaz rem dignam verba et recordatione. **E**t venerunt festinantes et inuenerunt mariā et ioseph et infantem positū in presepio. iuxta quod patet verbū angeli dicentis ad eos. **E**t hoc vobis signum: inuenietis infantē panis inuolutū et positū in presepio. **L**ungum cum adorassent reuersi sunt cum gaudio glorificantes deū in omnibus que audierāt et viderant sicut dictū est ad illos. **U**t habet Luc. ij.

Circa predicta norandū q̄ chris cōcipitur in nazareth: sed in bethleem nascitur. **N**azareth quippe interpretatur flos. **E**t bethleem domus panis. **C**um ergo quis habet florem boni propositi in eo christus concipitur: sed cum facit fructum boni operis christus in eo nascitur.

Sed pro dolor multi faciunt abortiuū: concipiunt quidem quandoq̄: sed minime pariunt. **I**gitur vt dicit **B**eda. **T**ransseamus etiam et nos exemplo istorum pastozum vsq̄ bethleem ciuitatem dauid cogitando ac recolamus amando et natiuitatē dñi dignis honoribus celebrādo. **T**ranseamus etiam abiectis concupiscentiis carnalibus toto desiderio mentis vsq̄ in bethleem supernam. id est domum panis vini non manufactā: sed eternā in celis: et recolamus amando quia verbum caro factum est: et habitauit in nobis: et illuc carne ascendit ibiq̄ sedet ad dexteram patris. **I**lluc enim tota virtutum instantia sequamur: et sollicita cordis ac corporis castigatiōe percurremus vt quem illi in presepio videre vagierem nos in patris solio increamur videre regnantem. **H**ec ille. **N**os itaq̄ iesum sic q̄ram⁹ cū pastoribus in simplicitate cordis et inueniemus eum in cordibus nr̄is. sicq̄

Dominica infra octāas nativitatis

dicere poterim? qz verbū caro factū est z habitauit in nobis. Ad cui? sentētie cōsiderationē multā debemus habere reuerētiā sicut p̄z in p̄dictis. **E**xemplū narrat **E**arth. in libro de vita chri: de monacho qui audies hoc euāgelium: In p̄ncipio erat verbū zc. et p̄uentur ad illud: verbū caro factū est: nō genitū flecteret nec aliquā reuerentiā faceret: diabolus alāpam ei dedit dices ei: Si legeret: verbū demon factus est: nūqz genu flectere cessaremus. **V**ultū p̄fecto valet sentētia illa ad obolū p̄utandū. **E**xemplū narrat idē **E**arth. ibidē: qz cuiusdā abbati apparuit diabolus in forma pulcherrime mulieris allicitus eū ad p̄cubitum cū essent soli in q̄dā viridario. Et aduersus abbas maliciā diaboli signauit se dicens: Verbum caro factū est et habitauit in nobis: et mox demon cū magno strepitu disparuit. **M**agna p̄sus p̄solatio et certissima spes hominibz ex eo qz verbū caro factū est. **A**ug. de ciuit. dei. **G**ratia dei nō potuit hominibz grati? cōmendari qz vt ipe vnic? dei filius in se incommutabiliter manēs indueret hoiez spem dilectiōis sue hominibz daret medio q̄ ad illum ab hominibz.

Pro tertio. Audistis zc. **C**auete q̄a negligētia: z notate diligēter qm̄ huiusmodi p̄dicta bona nūqz alieqz poteritis nisi diligēter laboreris in hac vita. **A**udite qd iura dicit. **D**ie assignata alicui ad aliqd faciendū: tenet sine alia monitiōe: qz tūc dies interpellat p̄ hoie locato. **L.** de cōtrahenda z cōmittenda stipulatiōe. l. **M**agna. **A**ttrahere. Si veniet mercator aliquis ex mandato regis habens merces p̄ciosas quas p̄ vili p̄cio daret: puta vinū optimū p̄ aqua turbida: aut sericū pannū z auro textū p̄ veteri burello: p̄ciosas nargaritas pro lapidibus torrentis: tali tñ cōdiciōne qz nundina nō durat nisi p̄ vnum diem assignatū: qui si trāserit iam nō erit possibile res tam p̄ciosas recuperare. **D**icite queso **A**n negligēteris mercari nundina durante. **C**redo qz nō. **E**xpone: qz christus viles merces a nobis sumpsit: vt det p̄ciosas: sed ne differatis emere: nam veniet temp? quādo nullatenus habere poteritis. **A**deamus igitur diligēter hunc negociatorem. **D**e quo **A**ugustin? **A**ccipere cō

nit ad nos celestis negociator: accipere cōtumeliā et dare honorem: subire mortē et dare vitam: dare gloriā et haurire ignominiam: **A**ccipit quod hic abundat nasci **L**aborare et mori: **D**edit renasci resurgere in eternū regnare

Dominica infra octauas
natiuitatis domini.

Misit deus
filium suū **B**at. iij. **P**uer crescebat et p̄fortabatur
plenus sapientia. **L**uce. ij. **T**ripliciter pōt intelligi ipsum creuisse. **E**xtenſiue p̄ augmentum quantitatis corporalis: et sic in eo fuit reale augmentū. **I**ntenſiue. s. p̄ intensiōem realem siue augmentatiōē gratie z virtutis: z hoc modo nō creuit. **O**stēsiue. s. p̄ manifestatiōē virtutis et sapientie: et sic etiā dicitur creuisse. **D**e **P**rimo **G**enē. xij. **C**reuit puer et ablactatus est. **D**e **S**ecundo **H**iere. xxxj. **R**ouūz creabit dominus super terrā: mulier circūdabit virum. i. virtuosum et p̄fectum s̄m mentē ab ipso instanti conceptiōis. **D**e **T**ertio: **J**oan. i. **M**ulta opera bona ostēdi vobis ex patre meo.

Dixit zc.

Pro primo **A**n conueniēs fuisset corpus p̄ductum fuisse ad p̄fectam molem ab ipsa natiuitate? **N**o. sic qz sicut habuit p̄fectam virtutem: ita videt qz habere debuit p̄fectam q̄ntitatem molis. **C**ontra. **L**uce. ij. **P**uer crescebat. **R**esponderet **B**onauentu. in. iij. dist. iij. qz conuenienter successiue p̄ductū est corpus xpi ad p̄fectam molem: **H**oc enim factū est per naturam cuius est operari per successiōem temporis. **E**t hoc sic voluit dominus: quāvis potuisset aliter facere. **H**oc em̄ decebat: **P**rimo ad confirmandam fidei veritatem: scilicet qz non phantasticā sed veram carnē assumpsit. **S**ecundo ad cōmendandā humilitatis virtutem: dum ille qui est rex regum: factus est paruulus: et qui prius nullis indigebat sicut alij paruuli lacte materno pascabatur: z pannis inuoluebatur. **T**ertio ad conseruandam vniuersitatis legem. **D**eus em̄ siue cā nō

ut miraculū vbi natura sufficientē p̄t op̄a-
ri. Et i h̄ iſſuatur q̄ maior p̄as vſu inferior
p̄as n̄ debet abſq̄ cā p̄uare. **Hec Roñ.**
Pro ſund. P̄io p̄ſiderem⁹ i nob̄ vñ ac
miseriā carnis p̄ditionē. Arrige. Hui ca
ro n̄ſa dolor p̄ flore caduc⁹ caduco q̄ var
uo ſpacio ſit atq̄ ſenex. Et h̄ naturalit̄ ſit
fm̄ p̄hm̄. j. de gñatione et. ij. de aia vbi dīc
q̄ per augmentatōnē p̄ducit ſucceſſiue cor
pus viues ad debitā q̄ntitatē. Querit̄ ḡ.
An ita decuerit i cor. ch̄i rē. Dicrū. vt s.
Et q̄ p̄clude q̄ diligēt a p̄mordio ſue i
carnatiōis r̄ natiuitatē ch̄i nos docuit
hūilitatē tanq̄ n̄ſe ſaluti p̄neceſſariā. Vñ
poſtea dicebat Lu. xxiij. Qis q̄ ſe hūi. ex.
r̄ q̄ ſe exal. hu. Audite ſup̄bi rebelles deo
r̄ eccl̄ie r̄ attendite i oī p̄cto ſup̄biā eē. Nō
credat⁹ vos poſſe fieri de ch̄i familia niſi
ſup̄biam deponat⁹. Nō em̄ de familia ſua
erūt qui ſunt de aliena ſtirpe. ſ. diabolica.
Stirps enim diaboli ſup̄bia eſt. Job. xij.
Ip̄e eſt rex ſup̄ oēs filios ſup̄bie. **Figu**
ra Leui. xij. P̄ceptū eſt ſūmo ſacerdoti
vt acciperet vxorē q̄ ſinem de genere ſuo.
Sp̄ualiter gen⁹ ch̄i eſt hūilitas Vñ ip̄ſe
dic̄ Mat. xj. Viſcite a me q̄ m̄is ſū r̄ hu.
cor. Hūilitas ḡ eſt et⁹ ſponſa.

P Ro ſcdo In epla hodierna tria ſunt
contemplanda.

Primo veter⁹ leg⁹ infirmitas.

Scdo noue leg⁹ ſublimitas.

Tertio mira et⁹ vtilitas.

Primo veter⁹ rē. q̄ oñdī p̄ ſilitudinē hūa
ne p̄dīſſonīs cum dī. Quanto tpe heres
puulus eſt etate. ſ. r̄ ſcia nihil differt a ſer
uo q̄. ſ. cogit r̄ p̄berat vt ſuus r̄ nō habz
p̄ratē rex ſuaz q̄uis ſit eaz dñs ſz ſub tu
toribz actoribz eſt q̄ eū ab hoſtibz tueant
r̄ p̄o cauſas agāt r̄ bona eius p̄curent r̄
ip̄m moribz informēt vſq̄ ad p̄finitū tps
a p̄e. i. a iure inſtituto a p̄tibz. Ita et nos
cū eſſem⁹ paruuli in cognitiōe dei r̄ viribz
reſiſtendi p̄tis ſub element⁹ mūdi eram⁹
ſuientes. i. ſub legalibz obſeruatijs q̄ di
cunt elementa q̄ fuerūt p̄ia inſtitutio ad
juſticiā ſic ab element⁹. i. p̄mū vſū addiſcēdi
ſumunt puuli. Eram⁹ in quā q̄ ſui territi
ſpenis a vicij⁹ r̄ p̄miſſiōibz t̄paliū ad bo
nū incitati. Norandū aut̄ q̄ adhuc tempo
ribz iſtis mlti ſunt puuli pueriliū viuētes.
ſo flagellis r̄ virgis indigētes. Sunt em̄

t̄palia p̄ q̄ eterna diligentes ſic puulus
p̄l⁹ diligit pomū q̄ regnū Prouer. j. Uſq̄
q̄ puuli diligēt infantiam r̄ ſtulti ea q̄ ſibi
noxia ſūt cupiunt. Itē ſūt q̄tīdie ludis ma
gis et ſpectacul⁹ q̄ p̄prie ſaluti intēdentes
Baruch. ij. Qui in auibz celi lu. rē. Itē
ſepi⁹ in die p̄rio affat⁹ habētes ſic puu
lus q̄ mō ridet modo plorat. Prouer. xij.
Vult r̄ nō vult p̄iger. **S**cdo i epla notat
noue leg⁹ ſublimitas: cū dī. At vbi venit
ple. t̄pis mī. d. ſi. ſ. Ubi p̄z excellētia noue
leg⁹ q̄ mediator eius ē ip̄e dei fili⁹. In q̄
mediatore tria notant p̄ſeplanda/ vñ di
gnitas incōparabil⁹ q̄ vñ ip̄e ē dei fili⁹
natural. vñ di. Viſit de⁹ ſi. ſu. Benigni
tas admirabil⁹ q̄ ſe nob̄ cōformare voluit.
Vñ di. factū ex mu. Et Roñ. j. Qui fac.
ē ex ſemie dauid fm̄ carnē. Hūilitas imi
tabilis q̄ legē p̄ſeruare voluit ip̄e dñs leg
gis. Vñ di. factū ſub lege. **T**ertio in epla
notat mira noue leg⁹ vtilitas ex filij dei i
carnatiōe p̄cedēs: cū dī. vt eos q̄ ſub lege
e. re. Gal. ij. Hīs redemit nos d̄ maledi
cto leg⁹ fact⁹ p̄ m̄b maledictū. Sequit̄ vt
adoptiōnē alioz reciperem⁹. Cui⁹ filiatio
nis teſtioniū euident⁹ oñdit: cū ſubdit/ qm̄
aut̄ eſtis filij dei miſit de⁹ ſp̄m filij ſui i cor
dā vñ clamātē. i. clamare faciētē. Abba p̄z
q̄d nunq̄ facere p̄ſumerem⁹ niſi ſp̄ſſcruſ
doceret r̄ faceret dicere: Sequit̄. Q. ſi ſi
lius r̄ heres p̄ deū Ro. viij. Si filij r̄ here
des: here. aut̄ dei: cohere. aut̄ ch̄i. Ex his
p̄z euident⁹ q̄ta eſt in nos benignitas qui
nos filios ſuos r̄ heredes ordinauit. **E**x
plū lucidiſſimū talis benignitat⁹ h̄t Joā.
xx. Ubi ch̄s diſcipulos poſtq̄ eū reliqrāt
vocat fr̄es tāq̄ celeſt⁹ hereditat⁹ partici
pes futuros inſ dei filios nūerādos Gal.
ij. B̄ia filij dei eſtis p̄ fidem

P Ro tertio. Audistis rē. Cauete ḡ ne
pueriles ſit⁹ r̄ ſic noue leg⁹ p̄ueniſſi
filiatiōe r̄ itroitu regni. Nemo em̄ i ſtatu
veter⁹ leg⁹ padiffū intrauit. Et certe h̄ val
de timēdū ē q̄ inſ ch̄ianos mlti rebz viliō
ribz ſe occupant/ vtilioribz omiſſis q̄ meri
to dei gr̄a r̄ gl̄ia p̄uandī ſunt. Bura em̄ dī
cunt. Et q̄ laborare pōt nō eſt elemoſyna
eroganda. **L.** de mendicanti⁹ validis. l.
vna. ſ. j. lxxxiij. di. et. v. q. v. Non oīs. U
dere ne ſitis ſiles cuiā qui cū poſſet labo
rare in capiendīs bonis piſcibz imo etiā in

Dñica infra oct. natiuitatis

reperiendis lapidib; p̄ciolis in litore maris
et tota die se occupat ludēdo in spuma maris.
Et pone et applica. Porādo illud Ber
nar. Sic stulti extimatores de minimis ma
ximā et de max. s. minimā curant gerūt.

De eadē dñica. Sermo. ij

Misit deus fi

liū rē. Venit plenitudo t̄pis.
Gal. iij. Incarnationis t̄pis
d̄r plenitudo t̄pis p̄pter triplicē plenitudi
nē q̄ tunc facta est. Primo p̄pter plenu
dinē cōsecrationis: q̄ tūc de' bonitatē suam
plene cōcauit hōi. Antea q̄ppe cōcauerat
suas creaturas: tūc autē seipm etia cōcauit
Ecl. ij. In ip̄o habitat ois plenitudo diui
nitatis corporaliter: q̄. s. diuinitas nō t̄m aie:
s; etia carni est vnita: vel iō d̄r corporaliter
q̄ fm rem et vitatē nō t̄m p̄baliter. Unde
ch̄s se habet ad figuras veteris test. sicut
corp̄ ad ymbriā Heb. x. Ymbriā habens
lex futuroz bonoz rē. Sēd p̄pter ple
nitudinē liberationis a miseria. s. et a pena.
Anteq̄ em̄venisset fili' dei nō poterat hō
plene liberari etia q̄ntūcūq; iustus a mise
ria dānationis. Nūc autē liberari pōt si ch̄i
sto velit veracit̄ adherere, ideo d̄r Col. j.
In ip̄o placuit oēm plenitudinē inhabitā
rez p̄ eū reconciliā. Tercio p̄pter pleni
tudinē p̄motionis. s. ad bonū spūale. vicz
ad cognitionē vitatis q̄rū ad intellectu: et
p̄cipationē gr̄e et charitat̄ q̄ntū ad affe
ctū. Iō d̄r Jo. j. De plenitudine ei' om̄es
accepimus.

Primus art. An filiatio adoptionis
nob̄ pueniāt per filiū dei incarnatū.
Q̄. nō. Ante incarnationē de' habuit hō
mines filios sic di. de salomone. Ego ero
illi in p̄em. Contra Gal. iij. Misit de'
filiū suū rē. sequit̄ vt adoptionē filioz reci
perem. Rūdet notādo. i. fm Sco. i. iij.
dis. x. Nomen adoptionis imponit a iuri
stis apud q̄s fili' adoptiuus d̄r q̄ nō ē na
turalit̄ genit' ab aliq̄ nec ex gñatione na
turali h̄ns ius succedendi in hereditatem
S; ex gr̄a p̄ordinat̄ vt habeat ius succedē
di. Ita q̄ ibi tria p̄currunt. s. extraneitas

ex naturali gñatione et gr̄a q̄ est gratuita.
voluntas ip̄i adoptant̄. Et tertio bonū
ad q̄ p̄ordinat̄. s. hereditas ad quā habz
ius succedendi ex adoptiōe. Ex his p̄tz q̄
ch̄s nō pōt dici fili' adoptiuus dei. q̄ vt
dicit Bonauē. Nullo mō habuit extraneit̄
tatē etia fm naturā assumptā. Nec pōt di
ci filius nec negatiue nec p̄rie. q̄ nec p̄t̄m
habuit nec h̄re potuit. Ad q̄ntūz ḡrūdet
idē Bonauē. q̄ sum' fili' adoptiuus dei per
ch̄m siue p̄positio p̄ importet causā meri
toria siue dispositiua. Nā ip̄e nobis h̄ me
ruit inquantū ē caput eccl̄e siue importet
causā effectiua. P̄t̄ em̄ nos adoptauit p̄ fi
liū et sp̄m̄ctm̄. Et si p̄ appropriationē loqua
mur p̄ filiū nos adoptauit q̄ ad inchoatio
nē q̄ redemptio n̄ra facta est p̄ filiū missio
nē. Et p̄ sp̄m̄ctm̄ q̄ ad p̄sumationē: quia
gl̄ificatio fit p̄ sp̄m̄cti missionē. Cū autēz
d̄r q̄ etia an̄ aduentū fili' dei erāt aliq̄ fili'
dei adoptiuus vey ē s; nō an̄ fidē ch̄i v̄tu
ri. Et si gr̄as de angel' quō sūt fili' dei. Di
cendū q̄ et si nō sūt fili' dei mediātib; meri
tis ch̄i hōis sūt t̄m p̄ p̄formitatē fili' dei
Nec Bon. Pro fun. Inexplicabil' erga
nos diuine benignitatis dignatio. voluit ei
filius dei fieri fili' hōis ad h̄ vt hō fieret
fili' dei. Vñ Mart̄. vindocinē. i. Iob.
Nat' ab ancilla de' vt baptisimat̄ almo.
Fonte renascat̄ et renouet hō vt sic vicz p̄
filiū naturālē fiat fili' adoptiuus. Nā fm
p̄bm̄. ij. Metaph. Qd̄ est maxie tale ē cau
sa alijs vt sint talia. vt ignis q̄ ē maxie cali
dus est alijs cā caloris. Cū ḡ q̄rit. An fi
liatio rē. Dic r̄n. rē. Ex q̄ p̄clude q̄ atten
te p̄pendere debem' q̄ stricte obligamur
ch̄ro q̄ nos tā pie redemit et h̄ nobis me
ruit et dedit vt sim' fili' dei. Joā. iij. Vt
d̄re qualē charitatē oñdit nobis de' vt fi
li' dei nominemur et sim'. Attendite o in
grati p̄ctōres q̄ p̄pter p̄ctā v̄ia vos tāta no
bilitate p̄uat. O lubrici: auari rē. Imōi
q̄ pot' vultis ēē de nūero filioz diaboli q̄
de nūero filioz dei. Non dubiū certe sicut
dñs adoptat bonos sic p̄fusibiliter egiēt
et coneret malos. Figura. Hester. ij.
Mardoche' adoptauit hester in filiū q̄ et
sapia eiusdē mardochei fuit desponsata re
gi asuero. Sp̄ialiter mardocheus interp̄
tat amare conterens impudentē seu amā
ra p̄ritio impudentie: et significat ch̄m q̄

amare conterer impudētes peccatores. Sed
adopratur hester. i. animā deuorā. Hester ei
interpretatur abscondita seu eleuata i. p̄lis:
aut p̄parata in tpe. z desposat a fuero. i. ip̄i
chbio. Asuerus em̄ interpretatur britudo siue
supbeas. A chbo ei est ois vera britudo
Saragite ḡ vt sit aia v̄ra p̄parata in tpe vt
esse possit dei filia z christi sponsa vt sit de
inero p̄ginū prudētis. De q̄b̄ Dat. xxv.
Que pa. e. intra. cū eo ad nuptias.

Pro scdo. Contēplabimur quantū se
p nobis hūiliauit vt ei⁹ exemplo hūi
liari discam⁹ vt sic exaltari mereamur ad
dignitatē filiationis adoptionis. Pr̄ q̄p
pe euidentissime ch̄ri hūilitas ex p̄bis apli
in epla hodierna: cū d̄r. factū ex muliere/
factū sub lege. Sz vt euident⁹ hūilitatez
ei⁹ p̄plemur p̄siderem⁹ quō p sepe gra
dus descendit vt p eosdē nos in celestia sub
limaret. Primus qz descendit de patria in
exiliū. s. hui⁹ mūdi Joā. xvj. Exiit a patre
z venit in mundū. Berni. Dinextimabilis
dilectio charitat⁹ qm̄ in hui⁹ carcer⁹ horro
re descendit altitudo diuitat⁹. Scds qz de
scendit de dominio in fuitiū Dat. xx. Nō
venit ministrari sz ministrare. iō bñ debem⁹ ei
fui⁹. Esa. lx. Bens z regnū qd nō fuerit
tibi peribūt. Terti⁹ de diuitijs in paup̄ta
tē. q. Lxx. viij. Satis gram̄ dñi n̄ri Iesu
ch̄ri qm̄ cū diues eet p nobis egen⁹ fact⁹
est vt illi⁹ inopia diuites essem⁹. Bernar.
Paup̄ nat⁹: paup̄ vixit: paup̄ obiit. vñ in
p̄scpio n̄ci voluit inf̄ aialia. Liril. Rep̄
perit hoīem: bestiale factū in aia z iō in p̄se
pio loco pabuli ponit vt vitā bestiale imi
tantes ad p̄sonā hoi pducamur sc̄iaz: p̄tin
gentes nō fenū sz panes celestē vite eterne.
Quart⁹ de potētia in infirmitatē. Leo pa
pa d̄nati. Suscipit a maiestate infirmitas
Et Esa. liij. Vere languores nō. ipse tu. z
do. nō. ipe por. et h̄ vñqz facere cepit a sua
nitate. Quin⁹ d̄ pulcritudine in deformi
tate. sic em̄ testat p̄s. Speciosus forma p̄
filij hoīm fuit. Sz conspu⁹ in faciez de
turpat⁹ est Esa. liij. Non erat ei species
neqz decor. Sextus de gloria in ignomi
niā. De gloria eius dicit Joā. j. Vidim⁹
gl̄iam eius glo. qm̄ vnige. zc. Ignominia
aut̄ eius p̄tz qz iratus est verbis z factis.
Esa. liij. Consideram⁹ eū nouissimū vt zc

qd et verificat⁹ est ab ip̄a sui natiuitate
qm̄ supra fenū positus est in p̄scpio: z inter
bruta aialia reclinat⁹: quē em̄ audistis in
loco rā abiecto reclinatū. Septim⁹ de leti
ciḡn tristitia adeo vt diceret Dat. xxvj.
Tristis est ania mea vsqz ad mortē. Hāc
aut̄ mortē semp̄n corde habuit etiaz a cō
ceptione sua. Nec dūdū qn̄ plorans in p̄
scpio statim post natiuitatē tristitia mul
tam habuit. Nō quidē p paup̄tate aut
frigiditate quā pro nobis iam patiebat.
sed magis pro p̄ctis q̄ videbat in mundo.
Patz itaqz mira ch̄risti humiliatio. Q̄n
tum confundi deberet supbi diuine maiet
statis humilitatē considerātes Bernar.
Intolerabil⁹ ipudentie. res vt vbi se extima
niuit maiestas inflet vermiculus vilis et
intumescat. Exemplo ḡ ch̄risti humilia
ri discamus vt possimus diabolu vincere
quē z christus sua p̄funda humilitate deq
uicit. Exemplū ad p̄positum legim⁹ in
Uti
taspa. q. abbas Zachari⁹ dū diluculo ad
cellam reuerteret occurrit ei diabol⁹ cum
falce volēs eū pcutere: sed nō audebat nec
valebat. Exclamās di. Magnā vim pa
tior a te Zachari⁹: q̄ cum cupiā tibi nocere
non valeo. Omnia q̄ tu facis ego magis
experiōr. Jeiuas interdū ego nunqz abo
vtoz: sepe vigilas: ego nunqz dormio sz fa
teor in vna re me viciis. Nunqz ab eo req̄si
uisset rem. Rndit in hūilitate tua sola me
vincis. hec dices euauit. Uñ Aug. c. vij.
Rom. Nemo p̄t vincere sp̄uales neq̄ti
as nō armis hūilitatis.

Pro tertio. Audistis zc. de adoptio
ne filiorum de humilitate per quā
nos in hanc adoptionis dignitatem sub
limauit. Videre ne tanta dignitate p̄
ueniam⁹. Forte dicit⁹ Jam facti sum⁹ filij
dei per baptismū. iō debet nobis heredita
tas. Audite leges dicentes q̄ filius ferēs
auxiliū patris aduersario: exheredari me
retur. L. de offi. test. l. liberi. Et Insti. eo.
ti. §. In hereditate. similis sententia habe
tur extra de tu. i. c. quinta vallis in glos.
z ibi ponit⁹ ca⁹ p̄pter q̄s quis meret exhe
redari. Pone casum de filio comitis im
pugnante patrem stando z militando cū
aduersario patris. Expone et applica q̄
niam omnes qui peccant mortaliter m̄g

De Circūcissione domini

litāt cū diabolo impugndo deū. Esa. xlv.
Et q̄ tradidit factori suo.

Pro festo dominice circūcissionis

Distinquā con

Psummati sūt dies octo vt circūci-
deret puer: vocatū ē nomē ei⁹
Iesus. Lu. ij. Appuit grā saluatoris dī nři
oib⁹ hoib⁹/erudiens nos. Tit. ij. In x̄bis
themat⁹ appet ch̄i benivolētia q̄ p̄t nos
circūcidi voluit. et Iesus. i. saluator eē rvo
cart: q̄ etiā benivolētia sat⁹ i x̄bis apli ostē
dit. Appuit rē. Vbi tria sē considerāda

Prīmū gratie suauitas. Apparuit.

Secūdū suauitatis vtilitas. eru. nos.

Tertiū vtilitatis generalitas. oib⁹ ho.

De pmo Eph. ij. Qui⁹ grā vof est⁹ sal. rē.

Et. j. Pe. j. Spate i eā q̄ vob offert grāz.

De scdo Job. xxiij. Apit de⁹ aures viroz

et erudies nos iſtruit diſciplia. De tertio

Joā. xij. Dia trahā ad meipm. et Rho. x

Dis q̄ inuocauerit nomē nři sal. e. Salu.

Postq̄ rē. Tres art. In pmo q̄stiois

theological resolūtio p̄tar⁹ declara-

tina. In scdo theat⁹ ſpecial expoſitio nře

fragilitat⁹ iſormatiua. In tertio pabolica

exhortatio nře volūtāt⁹ excitatiua. Pro

pmo An ch̄is debuerit circūcidi: Q. nō.

q̄ circūciſio erat i remediū origial p̄ti qd

ch̄is n̄ p̄rit. Eōtra. Lu. ij. Postq̄ p̄sum

mati ſt di. octo vt cir. puer. Rñdet tho.

in. ij. p. q. xxxvij. P lib⁹ de cauſ⁹ ch̄is de

buit circūcidi. Pmo vt ostēdere p̄tatem

carnis hūane: Pmanichei q̄ euz habuiſſe

corp⁹ phātaſticū dicebat. Et p̄ apolinarū

q̄ di. corp⁹ ch̄i eſſe diuitat⁹ p̄ſubale. Et p̄

valētinū q̄ di. ch̄im corp⁹ de celo attulſſe.

Scdo vt cōprobaret circūciſionē. Tercio vt

p̄baret ſe eē de genere ade. Quarto vt iu-

deis excuſatōez tollerēt ſi eū nō regipēt ſi

nō eſſet circūciſ⁹. Quinto vt obediētie p̄tu

rē nob ſuo exēplo cōmēdaret. Sexto vt q̄

i ſilitudinē carnis venerat p̄ti remediū q̄

caro p̄ti m̄dari p̄ſueuerat n̄ ſpneret. Se-

p̄tio vt leg⁹ on⁹ i ſe ſuſcipiēs ſeu ſuſtineſ:

alioſ a leg⁹ onere liberet. Gal. iij. Diſſit

de⁹ filiū ſu. ſa. ex mu. ſa. ſub le. vt eos q̄ rē

Et aut dī q̄ circūciſio erat i remediū rē.

Diſcedū q̄ ſic p̄p̄ia volūtate mortē nřam

ſuſcepit q̄ eſt effectus p̄ti nollū h̄iſe in ſe
p̄tm vt nos a morte liberet r ſpūalr nos
mo⁹ faceret. ita circūciſionē q̄ ē remediū
origial⁹ p̄ti ſuſcepit abſq̄ h̄ q̄ h̄et origi-
nale p̄tm vt nos a leg⁹ iugo liberaret r i
nō ſpūalē circūciſionē efficeret: vt. ſ. ſuſci-
piēdo figurā p̄tatez ipleret. Hec Tho.

Pro fund. Decenſimū eſt legē iuſtam
obſeruare. Vñ Aristo. ij. Top. Illud ē ma-
gis eligēdū qd lex recta eligit. Lex aut re-
eta p̄cipiebat circūciſionē: iſdo voluit ch̄is

circūciſionē ſuſcipe iā nřa onera portans.

Vñ in li. d. p̄tē. mū. Pōdera nřa ferēs pe-

nit⁹ nos exonerauit. Et q̄qd crimis vet⁹

attulerat repauit. Vñ q̄ q̄rit An ch̄is rē.

Dic rñ. rē. Ex q̄ p̄tēplada ē ch̄i benigni-

tas q̄ nō p̄le ſed p̄ nō h̄ circūcidi voluit vt

p̄ circūciſionē corpālē doceret circūciſiōez

ſpūalē facere. De ſectis p̄tōez q̄ h̄ac circū-

ciſionē p̄tēnit⁹ p̄tis indurati. Hec ē circū-

ciſio de q̄ dī Pau Ro. ij. Circūciſio cordis

nō ſa ſz ſpū aut⁹ laus nō ex hoib⁹ ſz ex dō

ē. Et hēc ſola ē q̄ facit pacē cū deo r p̄ſede-

rationē. Figura Gen. xviij. Circūcider⁹

carne p̄put⁹ vñ in ſignū federis int me et

vos. Spūalr Circūciſio ſpūs a vicij⁹ ē ſi

gnū r remediū pac⁹ cū deo r celeſt⁹ h̄ide

hereditat⁹. Hec ē mltū fructuoſa circū-

ciſio. Esa. xxxvij. Iſte ois fruct⁹ vt auferat

Pro ſcdo. In euāgelio (tur p̄tm.

De h̄ermo qd etiā p̄thematē ſuplīm⁹

tria p̄ponunt p̄ſiderāda. ſ. Tpalis deſm̄

natio/cū dī: Poſtq̄ p̄ſū. ſt dies q̄ero. Led

galis circūciſio. cū dī: vt circūcideret puer

Homial. p̄mulgatio. cū ſupaddit: vocatū

eſt nomē ei⁹ Iesus. Circa p̄mū triplex eſt

rō notāda p̄pter quā mandatū erat circū-

ciſionē fieri octauo die.

Prima eſt rō hiſtorial ſiue hiſtorica.

Scda eſt rō ſpūalis anagoga.

Tertia eſt moralis ſiue tropologica.

Prīa rē. qm vt dī Bon. in. iij. di. Si

an octauū diē fieret circūciſio/p̄culū eſſet

p̄pter pueri teneritatez. etſi vltra diſſeret

eēt p̄culū p̄t⁹ mortē. et libēter parētēs diſ-

ſerēt p̄t⁹ dolorē. nā corpāl⁹ diligūt filioſ

Yō voluit eis dñs p̄figere t̄minū. Scda

eſt rō anagoga: qm vicz plena circūciſio

ab oi culpa r miſia fiet in octaua reſurre-

ctiōis. Tunc em vt dī Ro. viij. ipſa crea-

tura liberat a ſuitute corruptiōis i liberatē

ghe filioz dei. Tertia ē rō moral' siue tro-
pologica vt intelligat q' infas oco dierū. i.
annoz p die intelligēdo annū iā est p'cū-
cidend' spūaliter z a vanis delectationib'
segratand' z discipline supponēd'. Aliter
p octo dies signant octo p'sideratiōes illu-
minatiue q' sunt q'si dies q'bz videt q' p'icu-
losus est z detestand' stat' p'cti. Et i octa-
ua fit vera circūcisio a p'ctis. In h' smone
dūtaxat dicem' rō trib' p'mis d' alijs q'ncq'
sum' d'icturi in sequē. P'ia dies ē p'side-
ratio turpissimē vitat' q' s' ē in aia p' p'ctm
Hier. ij. q'vilis facta es nimis. et Thren.
j. Egredius ē a filia sion ois decore ei'. Et
ibid. c. iij. Denigrata ē facies eoz sup car-
bones z nō sūt cogniti i plateis. Scda est
p'sideratio miserie futuri' quas. s. i. currit
aia p' p'ctm Jo. viij. Qui fac p'ctm su' ē p.
i. diaboli. Tertia est p'sideratio certissime
mortalitat' p's. Quis ē hō q' viuet z non
videbit mortē. q. d. null'. Tres iste p'side-
ratiōes ondu' q' erubescere debet hō p'p'
p'ctm cū p'p' p'ctm fac' sit hō filius diaboli
in turpitudine p'cti z ei' suus p' tūvil dele-
ctatiōe. q' cito trāsit cū z ipe hō sit necessa-
rio moritur'. Multū certe vtil' ē tal' p'side-
ratio necessitat' moriēdi. Aug. li. exhorta-
tionū. Nihil sic reuocat a p'ctis sic frequē
meditatio mortis. Exēplū legif' in li. d. do-
timoris q' q'dem magn' phus dat' mū-
di vanitatib' audies i matutinis legi d' lō
ga vita patrū de q'z q'libz sp dicebat i fine
z mortu' ē sic gen. v. d' q' adā vixit nō gē-
tis duodeci annis z mortu' ē. enoch nō gē-
tis q'ncq' annis z mortu' ē zc. Hec itaq' co-
gitās phs ille q' z ipe: veller nollet: mori-
tur' erat q'ntocunq' tpe viueret. Ex q' p'ci-
piēs p'ctoz p'niām z mūdi p'ceptū: itrauit
ordinē p'dicatorū in q' floruit doctria z exi-
mīa scitrate. Nec mir' si mortē p'siderans
mūdū contēpsit. qm sic h' Eccl. xj. Si an-
nis mult' vixerit hō z in his oib' letat' su-
erit meminisse debz tenebrosi t'pis z diez
m'ltorū q' cum venerit vanitat' arguentur
preterita.

P Ro tertio. Audistis zc. Morate qm
magnū inconueniēs est nolle talibus
p'siderationib' vti. Dicit em lex. L. d. testi-
bus. l. fi. Illud est inconueniens ad qd seq-
tur inconueniens. Ad defectū aut hui' cō-
siderationis sequit magnū inconueniēs er-

roz vitz z vicioz. Vñ d' d' l. xxxvij. Igno-
rantia est mala z piculosa qz mī ē cunctoz
error: z nutrit oim vicioz. Cauete g' ne si-
tis siles ceco sordidato fecib' inf' inimicos
existenti z gladiū z caput vibratū habētī
q' nō curat qz nō videt. Expone. Potan-
do illud p's. Desiderunt neq' intel. zc.

Sermo. ij.

Distquā con-
sumati zc. Abnegantes impi-
etate z secularia desideria. Li-
tū. ij. Sic faciem' spūale circūcisione si ab-
negem' impietate z secularia desideria. Est
aut triplexulare desiderū fugiēdū. s. vi-
uitiaz: delictiaz z honoz. De p'mo Eccl.
v. Qui amat diuitias fructū nō capiet ex
eis. De scdo Hier. xxxj. Vsq'q' delictijs
dissoluer' filiavaga. De tertio p's. Homo
cū in honore est nō intel. zc. ex q' h' q' ap-
petit' honoris aufert intelligentiā. iō su-
glendus.

P Rm' art. An chrs debuerit esse sub
lege. Q. nō. qz ipe ē dñs legis. Cō-
tra. Circūcisione accepit z alia onera legē
Rūdet Tho. i dubijs. l'alijs. j. vi. ij. Esse
sub lege pōt intelligi triplr. Primo quo ad
causā z sic q' nati sunt i peto dicunt' eē sub
lege. Scdo q'ntū ad motiū z sic sūt sub le-
ge q' timore legi obediūt. z sic d' j. Tim. j
Iusto nō est lex imposita. Tercio q'ntū
ad obuantā z sic etiam iusti sunt sub le-
ge. hos ergo modo christus fuit sub lege.
Hec Tho. Pro fund. Laudabile semp
est legē suare z multo eligibili' q' opposi-
tū cum h' viri p'uosoli eligant. Vñ Aris. ij.
Topic. Illd est mag' eligēdū qd viri vir-
tūsi eligūt. Elegit itaq' chrs ipe sub lege
vt nob daret exemplū p'utis. Vñ i libel-
lo de contēptu mūdi. Vter' saluator n'reqz
salut' amator viuendiqz volens nob ostē-
dere normā. Se dedit exemplū rectaqz p-
oia formā. Cū g' q'rit An chrs zc. Dic rñ.
zc. Ex q' nobis ostendit p'templanda hūi-
litas chri. atqz benignitas q' se voluit legi
subicere vt nob daret libertatem z palam
o'nderet qm nō nisi p' diuine legē obseruan-
tiam mēbra ei' fieri possum'. Nam oibus
legē p'uaricatorib' dabit maledictio Eccl.

De Circūcisione domini

xlj. De vob impij q̄ dereliquistis legem altissimi. Hoc ponderate miserrimi p̄cōres legis dei transgressores/perituri/adulteri &c. Non putetis vos absq̄ legis obseruantia posse saluari. Circūcidatis ḡaies p̄cā oia rescindētes. vt sic diuinā legē implere valeatis quā nullus implere pōt in peccato mortali existens. Vñ et ip̄e dñs carnaliter circūcidi voluit q̄ ad hoc venit vt celestis regni ianuā nobis aperiret vt nos doceret ianuā illā nō posse intrare nisi sp̄ritualiter circūcisi. **Figura Ezech.** Alij dñs alienigenaz incircūciscus nō ingredietur sanctuariū meū. Expone. Alienigena ē oēs p̄cōr. Est em̄ de ḡnatione diabolicaz incircūciscus sp̄ualiter: iō nō intrabit templum celeste **Apoē. xxi.** Non intrabit i eā s. ciuitatem celestē aliquid coinquātū aut abominatiōe faciēs.

Pro secōdo. In p̄cedēti &c. Nūc d̄ alijs q̄nq̄s cōsiderationibz dicturi sumus. Quarta ḡ cōsideratio varie instabilitatis **Job. xij.** Nunq̄ in eodē statu p̄manet. et **Eccī. ix.** Nescit hō finē suū sed sic pisces capiunt hamo: et sic aues comprehendunt laqueo: sic capiūt hoies tpe malo &c. Quarta est cōsideratio diuine seueritatis. s. in finali iudicio **Heb. x.** Horrendū est incidere i manū dei uiuentis **Job. xxiij.** De inultu abire nō patit̄. Sexta cōsideratio infernal acerbitas. **Matth. xxij.** Ibi erit fle. & striden. Tres iste cōsiderationes ostendunt q̄ntū timere debeant p̄cōres vt si cōsiderent q̄ instabilis est vita p̄ns & incert⁹ q̄ exit⁹ q̄n necessario habet cōparere corā summo iudice eterne dānationis sniam accepturi nisi p̄niam egerint **Lu. xij.** Nisi p̄niaz egeritis sit oēs peribit. Septia ē cōsideratio. Amisse siue perditē felicitatis. Per p̄cā em̄ amittit celestis b̄tudo. Vñ ve v̄p̄a p̄cōr est ad modicū parens q̄ eterne felicitatis aditū intercludit. Octaua est cōsideratio offense maiestatis. **Deut. xxxij.** Deū q̄ te genuit dereliquisti & oblit⁹ es dñi creatoris tui. Due iste cōsiderationes ostendūt q̄dolendū sit de p̄cā nō p̄pter timorē dei. Quis em̄ amore dei inflāmari nō debeat si consideret q̄tra sit felicitas quā diligenti bus reprobis/et q̄nta est suauitas & dulcedo ip̄i diuine maiestatis. iuxta illud ps̄. Quā magna multitudo dulcedis tuc dñe

quā absco. ti. te. Nō sufficerent aut timor & pudor induci ex sex p̄mis cōsiderationibus vt fieret sp̄ualis circūcisio nisi assit diuinus amor quē accendere debent due vltimē cōsiderationes & p̄sertim octaua. **Erē plū. ij.** **Matth. ix.** Legim⁹ de antiocho qui cū diuina vltione in tantā decidisset miseria vt de corpe ei⁹ vermes scaturirēt ac viuentes in doloribz carnes ei⁹ effluerent et ex fetore illi⁹ grauares exercitus: cepit ad agnitiōē suā venire. Et iā nec ip̄e fetorem suū ferre posset. dicebat iustū est esse subditū deo. Et quis doleret & satisfactionē p̄mitteret nō tñ verā circūcisionē sp̄ualem accepit neq̄ veniā obtinuit. Nā dicit text⁹. Orabat scelestus antiochus dñm a q̄ non erat misericōdiaz p̄secutus: q̄ vīc nō p̄pter dei amorē sed p̄pter afflictiois horrore penitentiā agebat. Aug⁹ em̄ dicit de p̄nia di. vij. c. nullus. Scriptū ē neminē absq̄ charitate saluari. Oportet ḡ nō solum timere deū iudicē: sed etiā diligere iustū deū.

Pro tertio audistis &c. Nolite negligere q̄m nō remanebūt p̄cā v̄a ip̄nita. d̄ em̄ de p̄nia di. j. medicina. s. p̄mo. P̄cā nō dimittunt sine pena q̄ aut deus punit aut hō. Et attendite q̄ diligenti sunt p̄cā vitanda q̄m sic di. lex ciuil. ff. q̄d me/us cā. l. Isti q̄dez. Alijs debz mag⁹ vel le mori q̄ peccare: nec mir⁹ cū p̄cā faciat hoīem reū mort⁹ eterne. Cauete ne sitis similes hōi sub pedibz habēti caminū ignis nec detinet q̄n cadat nisi ex ligno putrido in q̄ fulcit nec tñ curat q̄ nō cōsiderat. Expone. Camin⁹ ignis est infern⁹: lignū putridū est corpus hoīs. iō p̄cōres audite illud **Job. xix.** Fugite a facie gladij q̄ vltor iniquitatis gladi⁹ est.

Sermo. iij.

Postquā cōsummati &c. Sobrie & pie iuste ste viuam⁹ in h̄ seculo. Titū. ij. Sobrie in quā nob. Iuste ad p̄mū: & pie ad deū. Ibi ḡ notant tria q̄ sūt necessaria & sufficiūt ad circūcisionē sp̄ualē & ad bene viuendū. s. i seipo temperātia /sobrie. ad p̄mū iusticia/iuste. Ad deum reuerētia/& pie. De p̄rio. j. Pe. v. Sobri⁹ estote & iust

zc. De secundo Leui. xix. Iuste iudica primo tuo. et ps. Bti qd fa. iust. et iudiciu i oi tpe. De tertio Eccl. xliij. Pie agentibz pedit sapientiam.

Primo art. An circūcisio pueniēter fiebat cū cultro. **R.** nō qz in institutiōe circūcisiois facta ab abraā: nlla sit mētio de cultro petrino. Cōtra Josue. v. Fac tibi cultros lapideos. Rñder Bon. in. iij. dist. j. In expositiōe lrali cultus petrini est d substantia circūcisiois qntū ad obseruanriā sed nō qntū ad efficaciam nec qntū ad significatiā. Et hoc pēz qz siqs circūcideret cultro ferreo idē eēt effectus. Et est signum huius nō fuit facta mētio in institutiōe: s; in pcepti renouatione facta sub iosue: facta ē mētio de cultro petrino. In q signat q p petra chm oēs erant circūcidedi. p h etiā signat duricia eoz et duricia legi. Hoc autē agnitat erat nō necessitat. Hec Bon.

Pro fund. tenēdū ē q circūcisio instituta est mō pueniēti respectu finis ad quē ordi nabat. **Qñ** Arist. iij. topic. Illud est magis eligendū qd pueniēti et ppingui accēdir ad finē qd credendū ē factū fuisse i oibz dei opibz et sacramētis ab eo institutis. **Jō** bñ dic Matthe. v. vndocmē. i. Tob. Quicqd agat dñs regnat bñdicat in omi tpe laus ei i ore meo. **Lū** gñt An pueniēti zc. Dic rñ. Ex q clude dei ad nos benignitatē q sic p corpalia iudicare nobis voluit spūalia iuxta nature nre pditionez cur ē p corpalia ascedere ad spūalia. ppter ea dicit Paul. j. Co. x. Dia i figura ptingebat illis. Circūcisus itaqz ē chis cū cultro petrino vt figret q petōres indurati et lapidei circūcidiunt chm auferēdo ab eo ali q mēbra. s. scēpos et aliqs ad petm inducūt. Audite o petōres zc. In h etiā figurat q salutaris circūcisio spūalis fit a petra. chd q oīno a petō imunis oēs purgare venit. Unde i pncipio sue pditionis clama bat vt hñ Dat. x. Pnam agite zc. **F**igura **Jō** a. q. et **Dat.** xxj. Chis eiecit a te plo auaros et sacrilegos negociatores vendētes et emētes anialia et alia. Spūaliter chis purgat templū spūale eijcēdo auariciā/carnalitatē et alia vicia **Heb.** j. Purgatiōne faciens petōz.

P Roscō. Supra de primo zc. Rñc

de secundo qd est mysteriū legalis circūcisiois qd notat ibi. vt circūcideret puer. Jam p nobis cepit sanguinē suum fūdere puer iesus. Nec dubium hodie plorauit ppter dolorē quē in carne sensit. oia tamē fecit ex deliberatiōe rationis et pro nobis. Sed eo plorante credis q mater lachrymas contineret. **Leite** nō. Erit autē in hoc ser. contemplāda triplex circūcisio.

Circūcisio pfiguratiōis anterioris

Circūcisio purgatiōis interioris.

Circūcisio opatiōis exterioris.

Prima est circūcisio. s. que antea in veteri lege imo etiam ante legē scriptā instituta est. Circa quā tria sunt consideranda vici instrumentū de q dictū est in solutiōe qstionis. Ratio quare in illo mēbro fiebat: hec est qz ibi regnat concupiscentia et inobedientia neq mēbrū illud est inhonestū de sua natura imo nobile. sed factū ē ignobile propter culpam. Unde per remediū nobilitatur. vt dicit Bonauentura. Ideo considerāda ē finis institutiōis qz vici in remediū originale in signū distinctiū gētis illius et alia gente. Et in pactum quoniam ex ea christus nasciturus erat in meritum obedientie et in signum repressiōis concupiscentie vnde signabat quid esset agendum et a quo cessandū. Hec Bonauentura in. iij. dist.

Secunda est circūcisio interior que vt dicit Bernardus. i. tribus consistit. In cogitatione vt sit sancta. In affectione vt sit pura. In intentione vt sit recta. De primo **Genes.** viij. **Co** gitatio humani cordis prona est ad malum. ideo circūcidendā est. **Hiemite.** iij. **U**sqzquo morabuntur in te cogitationes nocte. De secundo. **j. Thessal.** iij. **Nō** i passione desiderij sic et gētes que ignorāt de unū. Et **Proverb.** xj. Desideriū iustozū omne bonū. De tertio **Heb.** xij. Rectos facite gressus pedibus vestris zc. **T**ertia est circūcisio operationis exterior que vt dicit Bernardus. consistit in tribus. In smone ne sit contemptibilis. In actu ne sit reprehensibilis. In habitu ne sit notabilis. De primo **Jōb.** xj. Nunquid vir verborum iustificabitur. De secundo **Col.** iij. Eruentes veterem hoīem cū actibz suis. De tertio **Greg.** Si cultus paosarum

De Circūcisione domini

vestiū nō esset culpandus: sermo dei non sic vigilāter exp̄meret q̄ diues purpura i/ due apud inferos torq̄ret. **E**xēplum ad ppositū narrat Cesari: q̄ die q̄dā dō/ minica cū sacerdos asp̄gēdo pplm aq̄ bñ/ dicto ad ostiū ecclie veniēs/ m̄sonā q̄ndā cū pōpa venientē ad altitudinem pavonis vanis ornamentis et varijs pietā obuiā ha/ buit. in cui⁹ vestimētoz canda longissima mltitudinē dmonū sedere p̄sperit et erāt parui vt glīres: nigri vt ethiopes: ore ca/ chinnātes: manib⁹ plaudētes: et sic p̄lices intra sagēnā p̄clusi saltantes. q̄s vt vidit pleban⁹ ille vocauit pplm/ demones ne fu/ gerent adiurante. Territa illa stabat. Et vt videret pplm videre mereret (q̄ vir bo/ nus et iust⁹ fuit) suis orationib⁹ obtinuit. Intelligēs igit⁹ mulier se ob vestimētoz supbia sic a demōib⁹ associatā: domū redi/ it et vestē mutauit. et tā ip̄s q̄ alijs femi/ nabi visio facta est occasio hūilitat⁹. Eph. iij. Jā nō ambulet⁹ sicut gentes q̄ ambu/ lant in vanitate sensus sui.

Pro tertio. Aud. rē. Pensare q̄ q̄ne/ cessaria est vobis circūcisio spūalis si voluerit⁹ esse de p̄lo dei. Sed heu durū est mult⁹ circūcidere suas p̄suetudines. Nā dux ē assueta relinq̄re. ff. de edilio curri/ liū edicto. l. Precipiūt. Cōsuetudo tñ ma/ la diligentissime est extirpāda. q̄ q̄d cre/ bro male pullulat/ crebrius succidat. iquit Hiero. super plo. Ps. Et vt h̄. xxiiij. q. j. Scilicet. Cōsuetudo pueria ex diuturni/ tate nō leuāt crimē: sed auget. Cuere ne sit⁹ similes cuiā pusillanimit⁹ quē polebat rex honorare in palatio suo/ dū tñ macu/ lā quandā quā in facie p̄fraxerat ex cōra/ et⁹ ferri q̄ eū turpē faciebat et regi inacce/ ptū abstergeret: quā tñ ille auferre noluit q̄ tā assuet⁹ erat sic eē. Expone qm̄ q̄rū est mult⁹ circūcidere suas malas p̄suetudi/ nes. Juue. Cōsuetudo mala tenet infa/ nabile vulnus

Sermo q̄rtus de circūcisione domini

Quā con/ sumari rē. Expectam⁹ beatāz spem et aduētū glie magni dei et saluatoris nr̄i iesu ch̄i. Tit. ij. Si sp̄u/

aliter circūcisi fuerimus: tūc erimus expe/ ctantes brām spem rē. Vbi tria multū cō/ solat⁹: ita ad spem spectātia habem⁹ cōside/ rare. viz. Spei certitudinē siue securitatē. Expectātes brām spem. Magnitudinēz siue sublimitatē. et aduētū glie magni di. Dulcedinē siue suauitatē. et saluatoris nr̄i iesu ch̄i. De p̄mo Ro. v. Spes nō p̄fun/ dit. De scdo ibidē. Glīamur i spe glie fi/ lioz dei. De tertio Phil. iij. Saluatorem expectamus rē.

Salutatio. **P**rim⁹ art. An circūcisio cōgrue fue/ rit instituta: Q. nō. De⁹ em nō dele/ erat in penis nr̄is. q̄ mādara dei debēt eē suauia. circūcisio aut⁹ erat penalis. Cōtra Contraria p̄trarijs curant. q̄ cū originale p̄trabat p̄ delectatiōe circa mēbz illud: in passiōe mēbz illi⁹ curatio p̄grue designat

Rndet Bon. in. iij. di. j. Institutio cir/ cūcisiois fuit p̄grua. q̄ fuit signū exp̄ssū/ simū curationis originalis peccati. Tum p̄pter ablatiōē a mēbro p̄pagatiōis. Tū p̄pter penalitātē corporeā. Tū etiā p̄pter ob/ lationē circularē. q̄ viz. originale ē mor/ bus currēs circularit⁹. q̄ sic de Anf. perso/ na corrūpit naturā: et natura p̄sonā. Tum aut⁹ dī De⁹ nō delectat⁹ in penis rē. Dicit⁹ dū q̄ pena cōpat⁹ ad punitū. et sic nō placet deo. Cōpat⁹ etiā ad demeritū. s. ad cul/ pam. et sic ibi manifestatio iusticie et ori/ dinis. et sic placet inq̄ntū est iust⁹. Cōpat⁹ etiā ad finē vel effectū: puta ad iustificatiōē puniti. et sic placet deo inq̄ntū est m̄/ sericors. Dicendū q̄ de⁹ nō delectat⁹ in pena fm̄ q̄ pena: sed fm̄ q̄ iusta vel fm̄ q̄ iustificatoria. Et si diceret⁹ q̄ originale nō meruit penā sensus. Dicendū q̄ verū est de illa pena q̄ est pena tñ et nullo mō via ad salutē: vt puta infernalis. Hec Bona.

Pro fundamto. Melior et eligibilior ē spūalis circūcisio q̄ corporalis Nā fm̄ p̄hm i Top. Finis est eligibilior his q̄ sūt ad fi/ nē Spūalis aut⁹ circūcisio finis est ad quē ordināda erat corporalis: sic figura ad rem fig/ guratā. Spūal⁹ aut⁹ circūcisio necessaria ē ad h̄ vt p̄rutes inferant⁹. Unde Bar. vin/ doctū. in Tob. Sp̄inis et tribulis purga/ re noualia debet Qui serit: vt semen fru/ ctificare queat. Et q̄bz appet q̄ cognitio circūcisiois corporalis ducit in cognitioēz circūcisionis spūal. Ideo q̄rit An circūci

scio. rē. Dic rē. rē. Ex q̄ p̄clude q̄ circūci-
sio illa ex diuina institutione ordinata erat ad
salutē eorū q̄ sic circūcidebant. vñ dñs Bo-
naue. In illa circūcisione dabat grā: l̄z par-
uula respectu illi q̄ dat in baptismo hīs
m̄ plenū effectū ad pctm̄ deleūdū: s̄z s̄mī-
pleni ad habilitandū potētias ad pficiendū.
Ex q̄bus colligendū est q̄necessaria
sit circūcisio spūalis p̄ eam s̄ḡra q̄ est ipsa
pn̄ia purgās pctā: sine q̄ nō pōt pctōr sal-
uari. Eccl̄. ij. Si pn̄iam nō egerim? incide-
mus in manū dei. Audite o pctōres q̄ non
vultis penitere. Ecce si pn̄iam nō egeritis
oēs sum̄ p̄ibit. **Figura Ben. xvij.** Ba-
sculus autē caro p̄p̄tū circūcisio non fuerit
delebit de p̄lo suo. Spūalr̄ oēs in pctō
exīres nō sunt de p̄lo dei: sed de p̄lo di-
aboli. De q̄b̄ ps̄. Deleant de libro vite:
et cum iustis nō scribant̄.

Pro scdo. Supra rē. Hic de tertio
q̄d est mysteriū noīalis pmulgatōis
q̄ vocatū est nomē ei⁹ iesus. Est autē spe-
cialiter p̄siderāda expositio triū noīm sal-
uatoris q̄ int̄ cetera ipm̄ s̄ḡnt vt i duplici
natura subsistētē. s. Emanuel. ch̄s. iesus.

Primū est admirande celsitudinis.

Secundū venerāde sanctitatis.

Tertū desiderāde dulcedinis.

Primū rē. In h̄ autē smone dicem⁹ de pri-
mo q̄d est hoc nomē emanuel. De q̄ Esa.
vj. Vocabit nomē ei⁹ emanuel. q̄d s̄ḡnt il-
lā sup̄admirabilē vnionē deitatis et hūani-
tatis in p̄sona saluatoris. Emanuel enim
interp̄t̄ nobiscū de⁹ vel nobiscū diuitas
Est autē ipse de⁹ nobiscū triplici p̄ntia

Prima est p̄ntia p̄sonalis vnionis.

Secda sacramentalis refectionis.

Tertia specialis p̄p̄tationis

Prima igit rē. Per quā p̄ntiā nobiscū est
sic q̄ n̄ illo mō cū angel. q̄ vt d̄r Heb. ij.
Nūq̄ angelos app̄hēdit sed semē abraē.
q̄d multū cedit ad honorē toti⁹ nature hu-
mane. Laue gō hō ne deo iniuriā p̄ hono-
rē regeras. **S**ecda ē p̄ntia sacramental re-
fectionis: p̄ quā sic est cū nob̄ ch̄tians q̄ n̄
cū infidelib̄. ideo d̄r Matt. vl. Ecce ego
vobiscū sum oib̄ dieb̄ vsq̄ ad p̄sumatiō-
nē seculi. Et vide inextimabilē charitatē
ch̄i. Qd̄ em̄ de n̄ra sumpsit hūanitatē: ro-
tū p̄ nob̄ p̄i obtulit totūq̄ nob̄ reliq̄t pro
aiar̄ salutē. **T**ertia est p̄ntia spūalis p̄p̄-

tiationis. Nūc em̄ p̄mptior est ad miserā-
dū nob̄ q̄ an̄ filij dei incarnationē. Est er-
go spūali mō nobiscū sm̄ quem modū non
erat cū hīs q̄ tpe veteris leḡs fuerit: qm̄ nūc
facili⁹ p̄cedit misericōdia penitentib̄. iuxta illd̄
Esa. xlix. In oi tpe placito exaudiuit e: et
in die salutis aduiliat⁹ sum tui. qd̄ exponit
Paul⁹ d̄ tpe nō. le. d. ij. Cor. vj. Ecce nūc
tps acceptabilis: ecce nūc dies salutis. Nūc
q̄ppe cū leuiori satisfactiōe pōt pctōr mise-
ricordiā obtinere q̄ tpe veteris leḡs. et hoc
p̄tate illi⁹ acceptissime oblationis quā fe-
cit ch̄s de seip̄o p̄ oib̄. Heb. ix. Saguis
ch̄i q̄ p̄ sp̄m̄ctm̄ se obtulit immaculatū des-
emū. cō. nō. ab opib̄ mor. Possumus ḡ de-
cere illud ps̄. Dñs p̄tuit nobiscū: suscep-
tor noster de⁹ Jacob. s. ad misericōdiaz. **E**x-
pla m̄lta p̄stringit bt̄us Bern. ser. xxi. q̄
p̄ cant. et int̄ alia de dei misericōdia d̄r. Propt̄
misericōdiaz et m̄suetudinē q̄ de te p̄dicatur
dñe iesu currem⁹ post te: audietes q̄ non
sp̄rnīs paup̄es: pctōrē nō hoīes: nō hoī-
ruisti cōfitemē latronē: nō lachrymārē pec-
catricē: nō supplicantē chananeā: nō dep̄-
hēsam in adulterio: nō sedentē in teloneo: n̄
supplicantē publicanū: nō negantē discipū-
lū: nō p̄secutorē discipulorū: nō etiā impios
crucifixores tuos. Aug⁹. De⁹ misericors
parat⁹ ē saluare misericōdia quos nō pōt
saluare iusticia.

Pro tertio. Audistis rē. Vos ḡ stude-
tis esse cum deo. Forte ita dicis: sic
facim⁹. Quidē ne vosmetipsos seducatis
Non etiā sufficit q̄ lingua dicat⁹. Nā quid
valet dicere: volo ēē cū deo: et tñ ire cū di-
abolo. Plus est facto p̄sentire q̄ verbo. ḡ
plus ē dissentire facto q̄ p̄bo. q̄ argumē-
tū a p̄rio sensu est fortissimū in iure. s. d̄ of-
ficio ei⁹ cui manifesta ē iurisdictio. l. j. §. hu-
iurari. Audite quid valeret si miles dice-
ret regi. Tū rex: tecū ero. et tñ tret ad ad-
ueriali seruitiū. Applica qm̄ q̄qd dixit
mus d̄r: deus intuet cor. j. Reg. xvj.

Sermo quintus de circūcisione

Quā con-
fitemur. rē. Qui dedit semetipm̄ pro
nob̄ Tit. ij. Ille ē q̄ nos circūci-
didit. scz qui dedit se pro nobis. Ubi sunt

De Circūcisione domini

tria notāda vere circūcisit gratissima. scz

Saluatoris liberalitas: dedit.

Liberalitas: suauitas: semetipm

Suauitatis vtilitas: p nobis.

De pmo Rho. viij. Dia nobis donauit.

De scdo z tertio Ephes. v. Tradidit

semetipm p nob omia hostia deo in odo-

rem suauitatis.

Salutatio

Prim^{us} articulus. An hīs aliqd noi

bis meruit in sua circūcisione: Q. n.

Quia grām z glām nobis meruit in sua

passiōe siue p suā passiōe. q nō p circūcisi-

onē. Contra. Qis tolerātia passiōis vo-

luntaria voluntate p charitatē informata

et in dei gloriā tendente est meritoria. hu-

iusmodi fuit in christo tolerātia circūcisi-

onis. igit^{ur} zc. **R**espōdes fm Sco. in. iij.

dist. xvj. q chīs etiam ab instanti sue con-

ceptiōis meruit. qz tunc fuit anīa ei^{us} pfe-

cta p grām: obiectū pīs p intellectū. s. to-

ta trinitas: cum poterit velle bonuz ppter

se: z nō impedita: z act^{us} volendi perma-

nens. **Hec** Sco. Et ppter eandē rationē

nō est dubitandū qn in circūcisione merue-

rit quā libere suscepit ppter dei gloriā z ho-

minū salutē. **P**ro fundamēto. In chri-

sti mysterijs illud est credendū qd magis

attestat efficacē humane redēptionis fru-

ctuosē. Nā vt dicit Aristot. ij. Top. Qd est

verissimū est magis pcedendū. verissimū ē

aut z credendū q oēs tales dolores susce-

pit chīs p nob ordinās eos ad nostrā sa-

lutē z vilitatē. Vñ in de pte. mudi. Insu-

per z mltos voluit sufferre labores. Atqz

labore suo nobis auferre dolores. Cū er-

go qrit An chīs zc. Dic rñ dēdo. Ex q cō-

clude: q nedū semel sed oibz actibz suis et

passiōibz nob s meruit grām z glām: vt

euidēt^{er} oñderet qntū nos diligeret. Hic

re. xxj. In charitate ppetua dilexi te

miseri pccatores q chīm nō diligitis: im ei^{us}

mādata spnit^{ur}: nūc reuertim^{ur} ad deū qui

tot z tāta signa charitat^{is} vob oñdit. Nō

em poterit aliqis saluari nisi ex ei^{us} merito:

qd picipare nō possum^{us} nisi sibi adhere-

amus p charitatē z fidē. **F**igura Ero.

plūb capitis z alqs seqntibz pentateuchi

libris filij isrl nō ppris viribz liberari sē

ex egypto: sed in manu dei. et nedum vno

actu sed pluribz. nec ppris industria cōdu-

cti sūt p desertū: sed dei sapia. neqz sua po-

testate s; diuina terrā pmissionis ingressi

sunt. **E**xpone ad ppositum: qm pccatō non

exit pmo merito d statu pccati neqz zc. Heb

bre. f. Habem^{us} fiduciā in introitu sancto-

rum in sanguine chīi.

Po scdo arti. In pcedenti zc. Nunc

de hoc noie christus qd est nomē ve-

nerāde sanctitudinis: qd sūt illā plenissimā

grē vñctionē que est in anīa chīi. **C**hrist^{us}

aut interpretat^{ur} vñct^{us}. Per antonomasiā au-

tē dicit^{ur} chīs. qz cū tres psonē antiq^{ue} vñge-

rent z christi dicerent. s. reges: pphete: et

sacerdotes. Nō ipse est sumus rex: sum-

mus ppha: z summus sacerdos ppter ple-

nissimā tot^{ius} grē z scriptis vñctōez. **C**hri-

stus ergo nō est nomē ppiū: sed appellat-

iuū. p antonomasiā tñ dno appropriat^{us}.

Ab hoc noie chīiani dicunt. qd nomē pri-

mo ab aplis z discipulis fuit introductū

apud antiochiā: vt dicit^{ur} in ecclīastica histo-

ria. Antea qppe credentes vocabant^{ur} disci-

puli. Quia g nomen debet esse psonū rei

Insti. de dona. s. est z aliud. Et. xxj. dist.

c. cleros. Et extra de pben. z dig. c. cū fm.

Ideo oportet vt q chīiani dicunt/ christū

imitent. hinc est qd cauet^{ur} extra de sa. vñc.

c. cōuenisse. **A** christo chīiani dicunt: vt q

si vñcti deriuant^{ur} ab vñcto: vt oēs currant

in odore vñguetoz illi^{us} cur^{us} nomē est oleū

effusum. Vñ z ipse dñs dixit Ioan. xij.

Exemplū dedi vobis vt quēadmodū ego

fecit: ita z vos faciāt. In sue aut circūcisi-

onis mysterio dedit nob pcpue triplex sa-

lutare exemplū nobis imitandū.

Primū sectande obedientie z hūilitat^{is}.

Scdm rescande malicie z prauitatis.

Tertium est tolerande angustie z pena-

lisatis.

Primū zc. Dulcū em se hūiliauit p no-

bis obediens legi/ cum nullaten^{us} teneret.

Audi g Aug. dicentē. Medicina timoris

hois est hūilitas chīi. Erubescat hō esse

supbus quia chīs humilis fact^{us} est. **L**erte

frustra nomen chīiani hēs nisi z humilita-

tis z obedientie formaz teneas veraciter.

Nam vt dicit^{ur} ipse Aug^{ustinus}. li. de doctri. chīia.

Ex sacramento vñctionis chīstianorum

omniū vocabulū descendit: qd nomen ille

frustra sortit^{ur} qui christū mīnime imitat.

Secundū est exemplū rescande malic-

ie z prauitatis. Cum em voluit carnalis

circūcidī: docuit nos spūaliter circūcidī de
bere: ne similes simus iudeis iduratis q̄/
bus dicebat b. Stephanus Act. viij. Du
ra ceruice et incircūcisi cordibz et auribz et.
Norate q̄ quod dī: Esa. j. Lauami: mūdī
estote: auferite malū cogitationū vestrarū
ab oculis meis dī dñs. Tertiū est exē/
plū tolerande angustie et penalitatis Tūc
em cepit p nobis pati et sanguine sudare.
j. Pe. iij. Christo in carne passo et vos ea
dem cogitatione armamini. Nam vt dicit
Bern. Fidelis christi miles vulnera non
tenet dum benigni dñs vulnera cōspicit.

Exēplū manifestū in sanctis martyribz
qui tā grauia tormenta hilariter sustinue/
runt: nihil pōderātes oēs hñmōi penas cō/
paratione illius quam p nobis passus est
christus etiam a circūcisione sua. Q. si du
biteris circūcisionis dolorem esse magne
grauitatis: legite in Gen. xxiij. ca. quō
post circūcisionem illoz qui erant in sichē
ciuitate die tertio grauissimus erat dolor:
vulnez adeo q̄ nullaten⁹ poterāt resistere
duobz filijs iacob: symeon et leui dñe ra/
pre a sichem filio emor: imo oēs interfe/
cti sunt: etiam ipse emor et filij eius. Non
dubitandū q̄ quin paruulus puer Iesus q̄
vniuacissimi sensus erat et completiōis re/
nerrime grauissimuz senserit dolorē in sua
circūcisione. Non sit ergo nobis durum p
eo pati. Et vniuaciat necesse est nob eum
pro viribus imitari: si volumus inter ve/
ros christianos numerari. Aug. Christi/
anus iusticie et bonitatis: pudicie et casti/
tatis: patientie et humilitatis: innocētie et
pietatis est nomen. Et tu istud nomē quo
modo tibi defendis et vendicas cui de tā/
plurimis nec pauca subsistunt. Christia/
nus vere est qui non nomine tm sed opere
christianus est.

P. Ro tertio et. Audistis et. Forte p̄su/
mitis de nomine christianitatis. Sed no
rate: quod dicit extra de reg. et trans. ad re
lic. Porrectum. Habitus non facit mo/
nachum: sed efficax p̄fessio. Ad hoc facit
l. sub p̄teritū. Et de sacrosan. ec. re et p̄tuit.
eorum. Donec casum et expone. Et appli/
ca: Notando qualem professionem faci/
mus in susceptione baptismi quod est sa/
cramentum christianitatis. Ideo audiat

quilibet illud. ij. Timot. ij. Labora sic bo
nus miles christi.

Sermo sextus de Circūcisione dñi.

Quā con
summati et. Ut nos redime/
ret ab omni iniquitate et red/
deret populum acceptabilem sectatorem bo
noz operum. Tit. ij. Voluit quippe chris
tus circūcidī vt nos redimeret et. Vbi
nota tres effectus spiritualis circūcisionis
Primus est habende dispositionis pu
ritas: vt nos redimeret ab omni iniquitate
id est mūdaret. Secundus est diuine ac/
ceptabilitatis suauitas: sibi populum acce/
ptabilem. Terti⁹ virtuose opatiōis sedu
litas: sectatorē bonoz operum. De p̄mo
Apocal. j. Dilexit nos et lauit nos a pecc
catis nostris in sanguine suo q̄ sibi est p̄ciū
redemptionis nostre. De secundo Apo.
xij. Ipsi populus eius erunt. De ter/
tio Gal. vi. Opprimur bonum dum tēpus
habem⁹.

P. Rimus ar. An puenienter christus
fuerit vocatus Iesus: Q. non. Vt
ritas debet correspondere denūciatiōi p̄/
phetice. sed prophete de christo aliud no/
men enūciauerūt. Dicitur enim Esa. vij
Vocabitur nomen eius emanuel. Ac ibi/
dem. ix. cap. Vocabitur nomen eius ad/
mirabilis consiliarius: deus fortis. Eo/
tra. Luc. ij. Vocatum est nomen eius ieh
sus. Respondet Thomas. iij. parte. q.
xxxvij. Nomina debent p̄prietatibus re/
rum respondere. nomina tamen singula/
rum quandoq̄ imponunt a tempore: alē
quando a cognatiōe: aliquādo ab euentu
Nomina autē que diuinitus imponunt alē
quibz semp signat aliquod gratuitum eis
datum diuinitus. Sicut quando Gene.
xvij. dictum est abra: appellaberis abra
am: quia patrem multaz gentiū constitui
te. quia q̄ homi christo hoc mun⁹ grē col/
latus erat vt p̄ ipm oēs saluarent: Ideo cō
nienter vocatū est nomen eius Iesus. i.
saluator propter rationem vniuerse salu/
tis. In omnibz autem alijs nomibz pro/
phetice prenunciatis intelligitur et signatur

De Circūcisione domini

hoc nomen iesus quod est significatiuum salutis. **Hec Tho.** Pro fundamento. Ad cognitionē p̄tāt multū facit cognitiō hoīs. **Arist. ij. elenē.** Qui nō sunt p̄tāt sū nomīnū ignari sūt p̄tāt videre vez. **In eccl̄a aut̄ noīa vniū est qđ p̄cipue venerari debem.** s. hoc nomen iesus cui suauitatem nemo sufficit p̄templari. Sed heu qđ multi sunt qđ p̄tāt de terrenis et carnalibz curant: qđ p̄tāt Persius. **O curas hoīm o qđ est in rebus inane.** Querit qđ An chīs rē. **Dic rē. vt s.** Ex qđ potes notare qđ iesus f̄z tria idiomata. tria h̄z nomia vt notat **Phil. lib. vij. et ym.** In greco sother in hebreo iesus in latino saluator d̄z Tres aut̄ saluatores in ye. test. reperiunt hoc nomine insigniti. **Prīm⁹** p̄pter potentiā p̄loz. s. iosue. **Secundus** p̄pter sciam et doctrinā scilz sirach qđ composuit eccl̄asticū. **Tertius** p̄pter bonitatem iesus iosedech qđ fuit sacerdos. **Poster** aut̄ iesus nos saluauit his tribz. s. p̄tentia scia et bonitate. **Jo** iesus merito d̄z **Bñ** aut̄ d̄z euā gelista. **Vocatū** est nomē ei⁹ iesus: nō ab hoībz inpositū. **A deo** ei fuit impositū: p̄ angelū aut̄ denūciatū marie et ioseph: et p̄ eos alijs diuulgatur. **Ex qđ omnibz** p̄cludē qđ sit habēda reuerentia ad hoc nomen iesus. **O miseri** p̄tōres qđ nō verent̄ offendere p̄ssimū iesum. **luz b̄ric/auari rē.** **Considerate** qđo dulcedinē hui⁹ noīs iesus. **De qđ Bern.** Si scribas nō sapit mihi nisi lego ibi iesū. Si disputes aut̄ p̄feras nō sapit mihi nisi sonuerit ibi iesus. et **Rich. d̄ sc̄o** **Vicē.** **Ies** est nomen dulce/nomen delectabile/nomen confortans p̄tōrē et b̄rē sp̄s et qđ est iesus nisi saluator: qđ iesus esto mihi iesus. In quo nomen est oīs suauitatis sapor. **Figura** **Ero. xvj.** **Dāna** dulcissimū datū est filiis isrl̄ in deserto. de qđ māna d̄z **Sap̄ xvj.** **An** geloz esca nutriti p̄p̄m tuū et patū p̄anez d̄ celo p̄stitisti illis sine labore om̄e delectamentū in se habentē et oīs saporis suauitatem. **Expone** de nomine iesu. de qđ **Bern.** **Ies**us dulcis mēoria dans vera cordis gaudia: sed super mel et omnia dulcis eius presentia.

Pro sc̄o. In p̄cedenti rē. **Hic** d̄ hoc noīe iesus qđ signat desiderabilē nostre salutis opationē. **Un̄** **Matth. j.** **Di** angelus ad ioseph: vocabis nomen ei⁹

iesum. Ipse em̄ saluū faciet p̄p̄m suū a peccatis eoz. hoc est qđ nomen desiderādē dulcedinis qm̄ vicz in eo fundat̄ totalis spes nostre salutis. **Spes** inquā triplex. **Spes** venie. **Spes** gratie. **Spes** glorie. **P̄rio** i noīe iesu fūdat̄ spes venie. **Quis** em̄ peccator non timeat nomen diuine potentie? **Quis** audeat sustinere dñm virtutū? **Sz** ecce iesus dulce refugium i qđ exinanit̄ diuinā maiestas et dulcescat p̄as. **Un̄. j. Jo. ij.** **Scribo** vobis filioli mei: qm̄ remittūt vobis p̄cā vestra per nomen eius qđ aduocatū habem⁹ apud patrē iesum ch̄m. **O** dulce consistorium p̄tōr penit⁹ plorat et postulat: fili⁹ interpellat et impetrat: pat̄ condonat: et sp̄s sanct⁹ mētē lētificat: testimo nū p̄bens remissioīs p̄tōz. **Ideo** bñ d̄z. **Act. xvj.** **Ab**lue p̄cā tua inuēto nomine iesu. **Sicut** itaqz sitiet⁹ dulcis est fons aq̄ viue: sic p̄tōr molle p̄tōz depressio dulce est nomen iesu. **Sc̄o** in nomine iesu fūdat̄ spes gr̄e. **Joan. j.** **Gr̄a** et veritas p̄ iesum ch̄m facta est. **Spes** inquā gr̄e illuminatiue qđ ad meditationē nomis iesu illuminat̄ intellect⁹: nō solū sup̄ficie ten⁹ aut p̄boz folijs: sz sniaz medullis. **Ipe** em̄ est lux vera qđ illuminat̄ oēm hoīem venientē in hūc rē. **Joā. j.** In hoc siquidē nomine. **Antonius** et ali⁹ patres antiqui qui p̄ cōtemplationē studuerunt: et non in mortu⁹ is litteris et diuinis mysterijs fuerūt mirabiliter eruditi. **Et** tu quantū te a terra subtraxeris et ad iesum solum conuerteris: tanto magis recipies lumen verum. In cuius mysterium **Matth. xvij.** **Discipuli** in montis supercilio oculos leuantes neminē viderunt nisi solum iesum. **Gr̄e** spes gratie inflammatiue. ideo **Lantic. j.** **Oleum** effusum nomen tuum. ideo adolescentule dilexerūt te nimis: quia videlz ipse anime de nouo in penitentia laborantes que adolescentule dicuntur ardentissimē excitantur per nomen iesu in amorem eius ad currendum post dilectum. **Irem** spes gratie corroboratiue. **Unde** **Rom. viij.** **Certus** sum qđ neqz mors: neqz vita rē. poterūt nos separare a charitate dei qđ est in christo iesu. **Unde** **Actiū. xvj.** **Agabus** propheta tulit zonam Pauli et alligans manus sibi et pedes ait. **Virū** cū rē zona hec sic alligabunt iudei in hierusalem

Et sequit. Rñdit Paulus et ait. Ego nō
solū alligari sed et mori par sum in hierlm
p noie dñi iesu chñi rē. Hec alit sunt intel
ligēda nō de noie iesu qñtū ad sonū vocis
pncipali vel qñtū ad lras septas: s; dñm
cum est significatiū dei et hoīs saluatoz
mōi. **Tertio.** In noie iesu fundat spes
glie. qz sicut dñr Act. iij. Nō est aliū nomē
sub celo datū hoīb; in qd opoz. nos sal. fieri
Hoc est g nomē glōsum de q dicere pos
sum? illud pñ. Dñe dñs nr qmāmirabile
est no. r. in vni. terra. Mirabile inq; et an
gelis et hominibus et omni creature. Est
enī mirabil' hui' nois glia in terra. i. in re
gione viuentiū. s. in celo. Est mirabil' hu
ius nois glia in terra pegrinātiū. Est mi
rabilis hui' nois iusticia in terra moriētiū
et peuntiū. Ideo dñr Pau. Phil. iij. In no
mine iesu oē ge. flet. ce. ter. et ifer. D nomē
triūphale D gaudiū angeloz. D leticia
iustoz. D pauor ifernoz. D spes vere pe
nitentiū. In te oīs spes venie: grē et glie.
Ad hoc nomen deuoti p fugite o pctōres
vt pñssim? iesus ad se vos alliciat et cōuer
tat. **Exēplū.** Cōtigit sacerdotē lubricū
eunte ad scel' ppetrandūz transire nocte p
siluā in q latro stabat oēs spoliāns et occi
dens. Qui cū eum transeuntē audiret: di
xit. Quis es tu q hac transis? Sacerdos
rñdit. Ego sum paup seru' iesu chñi. Pre
timore enī nesciebat qd rñderet illi. Iterū
latro. Quis es tu? Et ille. Ego sum indi
gnus seru' iesu chñi. **Tertio.** Quis es tu?
Et sacerdos. Sū inuit' seru' iesu. Latro
g intra se cogitās: dixit clerico. Propt no
men iesu vade in pace. Et tūc latro intra
se cogitabat et rememorabat dīces Iesus
iesus iesus. Et ecce pte nois Iesu latro
puerlus: latrocinū et homicidiū postea p
ppetrauit. De mane igit' venit deuotissim'
me ad eundē clerici q erat pleban' vicini
or hui' silue petēs suā p fessionem audiri.
Pleban' autē audiens eū tot flagitia ppe
trasse: qñuit dīces. Quā hec tibi contritio
q tot mala fecisti? Rñdit latro Hac nocte
qdā trāsui p siluā: quē cū vellē spoliare:
dixit. Seru' sum iesu. quē dimisi ppter no
men iesu Tandēq; nomen iesu replicando
cōtrīt' sum: et de cetero nō diaboli: sed ie
su serui' ero. Sacerdos dixit. Ego sum q
pgrāui siluā. Bñdictū g sit nomen Iesu

qd me a piculo liberauit et te iustificauit.
Et ego de cetero ero vilior seruus Iesu:
qz amodo cessabo a fornicatiōe. Pater g
reuerendū est nomē iesu: tā venerabile e
q apl's dñr Lōk. iij. De qd cūq; facis i pbo
aut in opatiōe: in nomie iesu facite. Sit g
cuiuscūq; vesi et opīs initiū pariter et fi
nis. Quā et ecclia in fine orationū cōiter dñr
Per dñm nr̄m iesum chñm rē.

Pro tertio. Audist' rē. Magna g cō
solatio penitentib; in h noie iesu. Er
ti enī esse debent de venia. Hoc est enī lex
a deo instituta q ppter ea redemptor volu
ti hoc nomē imponi vicz Iesus: qd vtiq;
lex est benigne interpretāda. Vtiq; enī iu
ra. Benigni' sunt leges interpretāde q eaz
volūtas pseruet. ff. de legib; et senatusco.
l. Benigni'. Sed tñ multū notādū ē qd
bz. xij. dist. c. Diaconi. in fi. Si duri col
li fuerim? assidue peccantiūz nō miserebit
de'. Audite. Magna esset criminosis cō
solatio si rex statueret q qd cūq; cū reueren
tia tunica snā tāgeret: misericordiam inueniret
et gliaz. Sed et vltū timere deberet negli
geres si addiderit q si criminofus distu
lerit tunicā regiā tāgere: irreuocabili mo
reret. Expone et applica notādo illd Eccl
v. Ne tardes conuerti ad dñm: et ne differ
ras d die in diē. subito enī veniet ira illi'.

Pro Epiphania dñi Sermo pñm?

Surge illumi
nare hierlm. Esa. ix. Venit lu
mē tuum. ibidē. Lumen inquā
Supnaturalis scie. (triplex
Spualis gratie
Eternalis glorie.

Primo Esa. ix. Populus q ambulabat
in tenebris. s. ignoratiē vidit lucē magnā.
De scdo ibidē. Habitātib; in regiōe vni
bre nō dñt lux orta est eis. De tertio Ps.
In lumine tuo videbūm? lumen.

Surge rē. Tres articuli. In primo vt
in alijs. In scdo fiet themat' specialis ap
plicatio pñt' solēnitat' cōmēdatiua.

Pro pmo An possit hō ex libero arbi
trio surgere a pctō absq; dī grā? Q
sic. Inter grām et culpā mediat inocētia q
bz pōt sine grā. Cōtra. Rom. iij. Iustus

De Epiphania domini

fiat p grām ipsius. **R**ñdet Richar. in
q. di. xxiij. q. nō. **E**ur? rō est. Resurgere a
pctō est ad ea restitui q hō amiserat p pec
catū. Tria aut p pctm mortale amittit. scz
qndā speciale diuini lumis similitudinē: p
cuius amissionē ania peccatrix dī tenebra
tū. **U**n Aug. iij. de trini. Tenebre sūt stul
te mētes hoīm prauitū supilitate atqz infi
delitate excecate. Per pctm etiāz amittit
hō naturalē habilitatem ad glām z ad
gratiā. **U**n Aug. in ench. Amoz qz vi
cia naturalū sunt puatio bonoz. Per pec
catū tertio amittit idoneitātē ad vitā eter
nā. Ad neutz aut hoz restitui potest nisi
p grām: que gratia est qdā specialis simi
litudo diuini lumis. Per ipsam etiā trahit
volūtas hoīs ad deū: sine q tractu nō re
stituitur habilitas ad bonū. Per ipsam etiā
remittit dei offensa z ex psequiti obligatio
ad penā eternā: et reddit hō dign⁹ heredi
tate eterna. **H**ec Rich. **P**ro fundamen
to. Natura ronalis ex se inclinationē ha
bet ad bonū. **U**n Aristo. ij. Eth. Rō de
pctō optima z pfluadet. Et ex h etiā seqt
q retrahit et dissuadet a malo. **P**erius.
Eur mihi nō liceat iussit qdēcūq volūtas.
Stat contra rō z secretā garrit in aurem.
Ne liceat facere id qd qz vicia vult agē
do. Publica lex hoīm naturaqz timet hoc
fas. Sed qrit An possit hō zc. **D**ic rñ.
vī s. Ex q pclude qmiseri sunt pctōres i
pctis suis dormiētes. viliores certe porc
q in luto volutant. Ideo aie peccatrici dī
Hier. ij. q vilis facta es nimis. **O** lubri
ci: auari zc. Certe inexcusabiles estz. **N**ā
et si nō possit hō oīno resurgere de se sine
grā: tñ in et? p tate est seipm excitare et ad
deum redire: et sic grām recipere. Ideo dīc
dñs Zach. j. **C**onvertimini ad me z ego con
uertar ad vos. Sz heu heu mlti negligūt
in pctis dormiētes: z in mortis articulo pe
nitentiā differētes: cū tñ talis pnia mlti
sit piculosa. **A**ug. Penitētia in hoīe sano
est sana: in infirmo infirma: z i mortuo mor
tua. **F**igura **D**at. xxiij. dicit saluator.
Orate vt n fiat fuga vestra i hyeme vl sab
bato. Hyems est tps difficile viatoribus.
Et sabbatū est dies vltima. Ideo p hec si
gnificat mortis tps. Item in hyeme ca
dūt arborz folia: et sic patent nidi autum.
Sic in morte cadūt folia excusationum et

nidus diaboli paret. Item in sabbat nō
licet ire nisi p miliarū. sic in morte nō pōt
aliqs multū a diabolo recedere: ad deum
accedendo. Audi g o pctōr qd tibi dicit
Apec. ij. Si nō vigilaueris veniam ad te
tangēs fur: et nescies q hora veniā ad te.

Pro scdo. Surgere debet dīctm. s.
deuota ania: vt illūinet per cōrepla
tionem mysterioz hui⁹ solēnitatis. Nam
sicut dicit **B**erū. Festis z maxime pīpū
is solennibz magis circa ea q solennitatis
sunt inuolandum videt vt pariter z erudia
tur animus: z excitet affect⁹. Quomodo
em celebratis si nescitis. **P**rimo in hoc
sermone fienda est contemplatio genera
lis triū mysterioz ach festū spectantiū.

Primū est mysteriū vocatiōis.

Secundū mysteriū pparatiōis.

Tertium mysterium nupcialis celebra
tionis.

Primū zc. Magi em veniētes ad chri
stum adorandū fuerunt signa vocationis
gentiū ad fidem. **A**ug. ser. huius solenni
tatis. Illi magi fuerūt pmitie gētiū. nos
populus gentiū. **I**a natūitatz primordio
cepit chīs gentes ad se vocare. cū ad se tra
xit tres illos magos qui z postea omnes
vniuersali vocauit: vt dī **D**at. xj. **V**enit
te ad me omnes q la. z one. estz. zc. **P**rop
hoc mysteriū magoz vocat festū hoc **E**pi
phania: ab epi qd est supia: z phanes ap
paritio. quia tūc stella desup apparēs ma
nifestauit eis ortū saluatoris. **S**ecundū
est mysteriū pparatiōis. s. sponse eclesie:
que qdem pparatio seu purgatio figurat
in baptismo. **D**e qua purgatiōe **E**phe. v.
Chīs dilexit ecclesiam z tradidit seipsum
p ea: vt illā sanctificet et mundans eam lau
cro aque in pbo vite vt exhiberet sibi glo
riā ipsam ecclesiam non habentē maculā neq
qz rugam. **P**ropter hoc mysteriū dī hoc
festum theophania: a theos. id est de⁹: z
phanes apparitio. quia tota diuina trinitas
apparuit in baptismo chī eadem die
qua est a magi adoratz: vel trigesimo fm **C**hryf.
Aug. z **B**edā. **T**ertū est mysteriū nup
cialis celebrationis. s. inter chm z eccle
siam. **E**t hoc figuratū est i nuptijs illis in
quibz chīs mutauit aquā in vinū. **I**n nu
ptijs em celestibus mutat aqua tribulation

nis in vinum consolationis. Joā. xvj. Tri-
sticia vestra couertet i gaudiū. Propter h-
anc mysteriū vocat hoc festum bethpha-
nia: a beth. i. domus: et phanes. i. apparitio
quia in domo apparuit verus deus qm mu-
tauit aqua in vinū: eadē die q baptizatus
est reuoluto anno. Attende bñ quanta sūt
hec mysteria et tota summa nostre salutis
continentia. Vide etiam ordinē inter illa.
Primo em fit sponse inuitatio. Secdo in-
uitate pparatio. Tertio pparare in thala-
mū nuptialem introductio. De his tribus
cantat ecclesia Hodie celesti spōso iuncta ē
ecclesia: qm in iordane lauit chīs eius cri-
mina. Currūt cū mīe gēb magi ad re. nup.
et ex aq facto vino letant cōiue. Audia-
mus g nunc deuote benignā nostri a chri-
sto inuitationē. Diligenti faciam ppara-
tionē: vt sic tandē veniamus gaudētes
ad nuptiale celestē celebrationē. Exēpluz
de vir gimbis sacris que taseruenti deside-
rio pudiciā amātes et abstinentiā obser-
uantes: orationibus instantes et tribula-
tiones multas sustinentes/ festinarunt di-
ligenti pparatōe ad celestes nuptias. Un-
de bñ. xvj. Que parate erant intrauerūt
cum eo ad nuptias.

Pro tertio. Aud. rē. Cauete ne pue-
mini tanto honore celestū nuptiarū.
Iura em dicit. Ulilibz psonis nō sunt cō-
cedēdi honores. L. de dilatioibz. l. neqz fa-
mosis. Et extra. de ex. p. Inter dilectos. et
de elec. p. in qstione. Cauete ne sitis siles
rustico ad nuptias filij regis inuitato: q p-
gens sitibūdus stomachū impleuit aqua
turbida. Et veniēs ad ostiū palatij/ puo-
catus est ad vomitū. et sic turpitē repulsus
est et iussu regis incarcerat. Expone. Di-
uitie: delectie: et honores sunt sicut aq tur-
bida quā in ingressu alteri? mūdi oportet
euomere. et tūc pater seditas ppter quam
perit eijat rē. Apoc. vi. Foris canes et im-
pudici venefici et idolis seruientes: et ois
qui amat et facit mendaciū.

Sermo secundus de Epiphania.

Merge illumi-

nare rē. Bñ dñi sup te orta ē.
Esa. lx. Ideo debes surgere qz

glia dñi rē. Bñ dñi qppe dñi clara noticia est
laude. In incarnatōe igit et nēitate et appa-
ritōe dñi saluatoris dñi Bñ dñi orta est
Tū ppter declaratōez sue potentie. Tū
ppter declarationez sue sapie. Tū ppter de-
claratōe sue bēuolētie. De qbz dñi dñi
masce. in pncipiū tertiū. Per incarnatōis
mysteriū mōstrat simū bonitas et sapia et
potētia dei et vix. Potētia qdē: qz nihil
est maius qz deū fieri hoīem. Sapia: qm
sic inuenit difficiliū decēssimā solutionē.
Bonitas pō: qz nō desperit ppter plasmas
ris infirmitatem.

Primo art. An cōueniens fuerit ma-
gos ad chm puulū venire adorādū:
R. nō. Magi nō erant de regno iudeoz.
Ex visioe aut stelle cognouerūt natū re-
gē iudeoz. Cora. Esa. ix. Ambulabunt
gētes in lumine tuo rē. Rñdet tho. iij. p.
q. xxxvj. Magi illi fuerūt pmitte gentiū
in chm credentiū: in qbz apparuit in qdam
psagio fides et deuotio gentiū venientiū a
remotz ad chm. Et iō sic deuotio et fides
gentiū est absq errore p inspiratōem spūs
scti: ita etiā dēdū est magos a spūsco i-
spiratos sapient chō reuerentiā exhibuisse
hec tho. Pro fūdamto. Certū ē q isti
magi pia mētē intētiōe et deuotōe venērūt
Iōd eo aduēt fuit deo gressim. Nā vt
ait Sen. Nō qd fiat: s; q mēte refert. Et
Quid. li. fastoz. Nā deo pietas p mūere
diuite grata ē. Cū g qrit An pueniēs rē.
Dic m. rē. Ex q pclude mirabile et lauda-
bile dei pydētia q sic a pncipio natitatis
chm voluit pfigurare vocatōez et salutē gē-
tiū. vñ et postea clamabat oēs vocās Jo.
vj. Siqz sitit veniat ad me et bibat. Nūc
etiam omnes p pdicationes et internas in-
spirationes vocat. sed heu heu multi re-
stāt. Miseri pccōres idurati: vsurarij rē.
Un- dñs dicebat iudeis: Quoties vo-
lui pgregare filios tuos quēadmodū gal-
lina cō. pul. su. sub alas et nolūsti. Hora
q aliqui supponunt galline oua anatis fo-
uenda: et nati pulli sequunt eā. Inuēta tñ
aqua relinquunt gallinā: eo q eoq natura
sit in aqua conuersari. Gallina pō eos in
litore expectat et eos aduocat: sed renū-
unt. quia plus diligunt aquam qz terram.
Spūaliter deus oēs fouet. Sed cū viger
discretio i hoīe: tūc apper q sunt ei? et qui

De Epiphania

Sunt diaboli. Inuenta aq̄ delectatiōis mū-
dane plurimi nolunt redire deo vocāte ad
p̄niam. **F**igura Num. xij. Reuersis ex
ploratoribz cū moyses vellet p̄lm cōgre-
gare z in terrā p̄missionis introducere vo-
luerunt eā lapidare. iō dispersi sunt p̄ de-
sertū z fere oēs mortui sunt ibi. Spūalit̄
deus vult p̄gregare p̄ctōres per p̄niam z
p̄ viā mīscōle ducere ad terrā celestis p̄mis-
sionis sed p̄ctōz duricie volunt ch̄m lapi-
dare. Talibz ḡ dicit illud Proverb. j. Glo-
caui vos z renūstis / extendi manū meā z
nō fuit q̄ aspiceret zc.

Pro scōdo. In p̄cedentē. Nunc sp̄eas
lū de p̄mo mysterio seu d̄ p̄ma appa-
ritiōe vbi sunt tria cōsideranda. Juxta te-
xtū euangelicū. viz

Magoz illuminatio.
Illuminatorz adoratio.
Adorantiū oblatio.

Et circa primū cōsideranda sunt duo. Illumi-
nationis veritas: z illuminatorz sedulitas
Hic de p̄mo qualiter magi fuerūt illumi-
nati ad cognoscendū ch̄m natū. Notanda
est ḡ triplex cā illuminationis magozū.

Prima est stelle apparitio.

Scōda p̄phetie cognitio.

Tertia diuine gr̄e inspiratio.

Prima ḡ ē stelle apparitio. de q̄ dicit Leo
papa in ser. Tribz magis in regione orientis
stella noue claritatz apparuit q̄ illustri-
or ceteris pulchriorq̄ sideribz in se intuenti-
um oculos animosq̄ p̄uerteret vt p̄festim
aduertere nō esse ociosū qd̄ tā insolitū vi-
debat. Fulgenti⁹ aut̄ dicit q̄ stella illa ab
alijs p̄cipue differēbat in tribz. sc̄l̄ in situ: q̄a
nō erat localiter sita in firmamēto: s̄z pen-
debat in meditullio aeris prime terre. In
fulgore q̄ ceteris erat splendidior. Splen-
dor em̄ eius nō poterat solis splendore of-
fiscari imo etiā in meridie splendidissimā
apparebat. In motu q̄ p̄cedebat magos
more viatoris. Dyctice p̄ stellā signat lu-
men fidei qd̄ non conducit in h̄lerl̄m sup̄-
nā. De q̄ fide dicit Aug⁹. Fides est illu-
minatio mentis ad sup̄nā veritatē: cogno-
scendā viz z amandā. **T**ertia fuit p̄phe-
tie cognitio Nam sic dicit Remig⁹. Licet
de magis sit varia op̄inio: tñ magis credē-
dū est magos fuisse nepotes balaā. Ba-
laam em̄ inter cetera q̄ p̄phetauerat dīc sic

h̄r Au. xxiij. Quia stella ex iacobz etur-
get h̄o ex israel. Illi ḡ habentes hanc p̄-
phetiā mox vt viderūt stellā nouā intelle-
xerunt regē natū z venerūt. Hec Remig.
Sicut em̄ dicit mag⁹ Rico. d̄ lyra. Isti sūt
dīcti magi nō a magica arte: sed a magni-
tudine sc̄e. Et etiā dīcti sunt reges: q̄ il-
lo tpe p̄hi et sapientes regnabant. Sicut
aut̄ p̄ scripturā p̄phetiā ch̄m nouerūt: ita
z nos p̄ scripturāz expōitiōe p̄ sal. De-
claratio sermonū tuoz illuminat: z intelle-
ctū dat parūl. **T**ertia cā z principalior
est diuine gr̄e illuminatio: inspiratio sine q̄
nihil p̄fuerit alie cause. Vidētes em̄ stel-
lam cognouerunt p̄ inspirationē diuinā q̄
illa erat q̄ per balaā dicta fuerat. Leo pa-
pa in ser. Dedit aspicientibz intellectū q̄ p̄-
stitit signū. Sic et nos p̄ dei inspirationē
possum⁹ cognoscere diuinā: q̄ q̄ dem inspi-
ratio oibz offert nedū illuminādo sed etiā
excitando ad ea que sunt salutī necessaria
Apoca. iij. Ecce sto ad ostium z pulso zc.
Sed deu multi respuunt z p̄temnūt z in-
teriores monitiones z exteriores exhorta-
tiones. **E**xemplū narrat mag⁹ Joānes
de abbatisuilla sabinen⁹ ep̄s cardinalis: q̄
fuit quodā feneratorz quē cū sacerdos mo-
neret ad p̄niam: semp dicebat. bñ adhuc fa-
ciā / q̄z satis ē adhuc t̄pis. Infirmirate eti-
am verax: z a sacerdote monit⁹ sic semp re-
spondebat bñ adhuc faciā Et cū importu-
ne instaret sacerdos vidēs piculū: ille subi-
to rapit q̄m mortuus. Lūq̄ rediret et statū
adhuc clamaret sacerdos: clamant⁹ eger.
O p̄nia vbi es / decetero penitere nō valeo
(b̄ iudicante iusto iudice) q̄z dum potui nō
lui. Et hec dicens miserrime mortu⁹ ē de⁹
sperat⁹ z damnat⁹. Istē ē de nūero illorū
q̄b̄ p̄tinet illd̄ Jo. viij. In p̄ctō v̄io morie-
mini. Qd̄ multū vnicuiq̄ formidandū ē.
Pro tertio. Audistis zc. Nō credat⁹
Excusari p̄pter negligentia cōsideratio-
nis p̄ quā incurrit⁹ ignorantia: q̄z dicit rei-
gula iuris. Ignorantia facti nō iur⁹ excu-
sat. Pone casuz de ignorantia facti de ordi-
nato ignoranter a simoniaco. j. q. iij. Siquis
a simoniacis. Et lex dicit. ff. de origine iu-
ris. l. ij. Turpe ē alicui ignorare ius circa
qd̄ versat. Cavete ne sit⁹ siles cuidā q̄ p̄n-
guē habet hereditatē pendente in litigio.
cui cū vellēt aliq̄ declarare media p̄ueniē

na pilla obrinēda noluit audire et cogita-
re et. Vel ambulanti de nocte et ignoran-
ti viā: cui cū vellent aliq̄ viā ostendere et lu-
minare ante eū deferre noluit aspicere et do-
corruit in fouea. Expone et applica notan-
do q̄ de multis pōt dici illud ps. Noluit i-
telligere et bñ ageret.

De epiphania dñi. Sermo. iij

Surge illumi-

nare et. Ecce tenebre opiet ter-
ra et caligo populos. Esa. ix. Sur-
gere debes et illumina: q̄ ecce tenebre
operiet terrā et. Triplices tenebre operi-
unt terrā. vīz tenebre ignorantie/ tenebre
malicie/ et tenebre miserie. De primis ps
Nescierunt. s. spūalia/ neq̄ intellexerūt sc̄z
abusione suā circa mundana/ in tenebz am-
bulant. qm̄ vt bñ Osee. iij. Non est scien-
tia dei in terra. De sc̄dis Prover. iij. Via
impiorū tenebrosa nesciunt vbi corruunt.
His tenebris terra operta ē. qm̄ vt habet
Osee. iij. Maledictū et mendaciū: furtū:
et homicidiū: et adulteriū inundaerūt. et
Gen. ij. Repleta ē terra iniquitate. De ter-
tijs pōt intelligi illud Job. xvj. Post te-
nebras spero lucem. s. post tenebras pñt
miserie spero lucē gl̄ie. Saluatio

Pro pmo art. An ch̄i natiuitas oibz
debuert esse manifesta. Q. sic. De
nostr manifeste veniet. inqt ps. Con-
tra Esa. xlvj. Tu es deus abscondit⁹ ser-
uus israel et saluator. Rñder Tho. in. iij. pte.
q. xvj. Natiuitas ch̄i nō debuit oibz cō-
uenienter esse manifesta. Primo q̄dem q̄a
p hoc impedita fuisset hūana redemptio q̄
p crucē eius pacta est. q̄ sicut dī. l. Co. 1.
q. Si cognouissent nunq̄ dñm gl̄ie cruci-
fissent. Sc̄do q̄ hoc diminueret meri-
tum fidei p quā venerat hoies iustificare.
fm̄ illud Rom. viij. Iustificatio dei p fi-
dem iesu ch̄i. Tertio q̄ per h̄venisset i du-
bium p̄tas humanitatis eius. Qd̄ aut ait
ps. De n̄r manifeste veniet/ loquit de se-
cūdo aduentu. Hec Tho. Pro funda-
mento. Oia q̄ a deo pcedunt/ ordinate fi-
unt. Nam de his q̄ a natura fiunt dī p̄hs
xvj. de animalibz. Qd̄ sit a natura nō ē si
ne ordine. Sic q̄ impleta sunt ch̄i my ste-

riayt nec ibi fuerit supabundantia neq̄ de-
fect⁹. Vñ Horaci⁹ in epl̄s. Est mod⁹ in
rebus: sunt certi deniq̄ fines. Quosyltra ci-
trā neq̄ p̄sistere rectū. Non dubiū q̄ qn̄
circa natiuitatē saluatoris oia ordinate fa-
cta sunt. Cum q̄ querit An ch̄i natiuitas
et. Dic rñ. vt s. Et q̄ contemlemur q̄con-
uenienter facta sunt n̄re salutis mysteria.
Primo q̄dem pauci de p̄lo gentiū vocatē
sunt vt significaret gentiū plenitudo in fi-
dem ch̄i ingressura. Glidem⁹ em̄ in opeh
ribz nature q̄ in paucis granis seminatīs
colligit multa messis q̄q̄ aut paucis ma-
nifesta voluerit fieri suā natiuitatē tñ vtrū
q̄ p̄lo tā iudeoz q̄ gentium manifestari
voluit q̄ veniebat p salute oim̄ pati. Leo
papa in ser. Dox ab omnibz voluit agno-
sci q̄ p omnibz dignat⁹ est pati vt p hoc eū
denter ostenderet qm̄ sic dīc Paul⁹. j. Tim.
ij. De⁹ vult oēs homies saluos fieri et ad
cognitionē veritatis venire. Sed heu licet
oēs vocent. tñ pauci ch̄m audiunt/ et mlti
plures diaboli sequunt q̄ ch̄m. Q̄
sunt lubrici/ caui et. Figura. ij. Regū.
xv. Plures erant cū ablatone q̄ blandimē-
tis eos seduxit: q̄ euz dauid q̄ verus erat
rex isrl̄. et. j. Sach. ix. Non remanserunt
cū iuda nisi octingenti. Et in exercitu ba-
chidis et alchim/ p̄ditoris viginti milia pu-
gnatoz. Expone et. Jo. Bat. xx. Vult
ti sunt vocati pauci p̄o electi.

Pro sc̄do art. In pcedenti et. Nō de
illuminatoz sedulitate: quōd dī gēner
inquisierunt et venerunt festinare. vbi
tria p̄meranda.

Primū est velox itineris aggressio
Sc̄dū est sollicita inq̄sitio.
Tertium est perficiendi itineris acce-
leratio.

Primū est velox itineris aggressio. Sta-
tim qm̄ visa stella et habita intelligētia ag-
gressi sunt iter vt veniret ad adorandū pu-
erū natū. Vñ Bat. ij. Cū nat⁹ esset iesus
in bethleē iude in dieb⁹ herodis reg⁹ ecce
i. in p̄mptu et statim magi ab oriente hie
rosolymā venerunt. Ita et nos habita dei
noticia n̄ tardem⁹ aggredi salutis iter. imo
vt dīc Greg. in qdā hom̄. Iesum quē men-
te cognoscim⁹ ope seq̄mur. Sc̄dū est so-
licita inq̄sitio. Venerūt em̄ in ciuitatē regi-
am. s. bethlēm q̄rentes et dicētes Vbi es

De Epiphania domini

tus est rex iudeorū: venim⁹ zc. Nota quō i
istis p̄bis ch̄m vey hoīem vey regē: z ve
rum deū p̄fessi sunt sic dicit Remig⁹. Et
Chryf. dicit. Nunq̄d nesciebant q̄ in ier
usalē regnabat herodes: nunq̄d nō intel
ligebant q̄ q̄cumq̄ rege viuentē/alterū re
gem p̄nunciat aut gloriatur p̄m̄ in sangui
ne. sed dū p̄siderabant regem futurū non ti
mebant p̄sentē: adhuc nō viderant ch̄istū
z iam parati erant mori p̄ ch̄o. O beati
magi q̄ ante conspectū crudelissimi regis
p̄uicq̄ ch̄m viderent facti sunt confesso
res ch̄i. Hec Chryf. ost. Audiens aut̄ hec
herodes turbat⁹ est et oīs hierosolyma cū
illo. Chryf. Sicut ramū arboris in excel
so possum leuis etiā aura mouet: sic sub
limes hoīes in culmine dignitatū existen
tes: leuis etiā fama cōturbat. Greg. Ce
li Regnato rex terre turbatus ē q̄ nimis
altitudo terrena p̄fundit cum celsitudo ce
lestis aperit. Aug⁹. Quid erit tribunal iu
dicantis q̄n sup̄bos reges cūa terrebat i
fantis. Non solū aut̄ herodes turbat⁹ ē s̄
z omīs hierosolyma cū illo. i. maiores ci
uitat⁹ fauētes ei: oēs p̄ncipes sacerdo
tū z scribas sciscitabat ab eis vbi ch̄s na
sceret. Ad q̄d illi dixerunt. In bethleē iu
de ciuitate dauid. allegātes p̄phetiā q̄ h̄f
Isaie. y. Et tu bethleem terra iudazē.
O miseri q̄ alijs locū natiuitatis oīdunt
nec tñ ad eū adorandū venerunt seu prece
runt Aug⁹ in ser. Alijs demonstrato vice
fonte ip̄i mortui sūt siccitate: siles facti sūt
lapidib⁹ miliarijs q̄ hominib⁹ ostēdūt
nec ip̄i ambulare possunt. Siles etiā fabz
arce noe q̄ alijs vbi euadērent p̄stiterunt z
ip̄i in diluuiū perierunt. Siles illis q̄ sunt
myle lit̄ eratores q̄ sepe sunt ad dñm q̄
rendū tardiores. Audito itaq̄ loco natiui
tatis ch̄i. herodes clam̄ vocat⁹ mag⁹s dī
ligenter didicit ab eis t̄ps stelle q̄ ap̄aru
it eis. Chryf. Occulte vocauit eos: vt nō
viderēt iudei q̄s habebat suspectos ne for
te q̄si regē sue gentis amantes p̄derent cō
siliū ei⁹. Mittens igit̄ eos in bethleem
dicit. Ite z interrogate diligēt⁹ de puero
zc. O astutia serpentina: q̄ sic d̄t Greg.
in hom. Adorare eū seuelle simulat vt hūc
si inuenire possit extinguat. Et Chryf. su
p̄ Barth. Deuotionē p̄mittebat z mali
ciā cordis sui bu militat⁹ colore depinge

bat. Talis em̄ ē p̄suetudo malignorū oīm
q̄n aliquē in occulto grau⁹ ledere volunt
humilitatē z amicitias illi fingūt. Leo pa
pa. Quāfelix foret si magorū imitaret fidē
z p̄tereret ad religionē q̄d disponebat ad
fidei. Scdm̄ est p̄ficiendi itineris ac
celeratio: statim em̄ cū audissent regē abie
runt. z ecce stella quā viderant in oriente
antecedebat eos vsq̄ dū veniēs staret suā
p̄raybi erat puer. Chryf. Ex h̄ ostendit q̄
cū stella p̄durisset eos magos p̄e hierlm/
abscondita est ab eis vt relictī a stella coe
rent in hierlm interrogare de ch̄o simul z
manifestare p̄pter duo. Primo ad p̄fusio
nem iudeorū: q̄ gemiles stella t̄mō p̄fir
mati: ch̄m per alienas p̄uicias req̄rebāt.
et iudei ab infantia p̄phetias legentes de
ch̄o/etiā in suis finib⁹ natum nō suscepe
rūt. Demū interrogati sacerdotes vbi na
sciturus foret ch̄s: in suū p̄iudiciū rñde
rūt: In bethleem iudazē. Solet et alia rō
assignari. q̄ vt dicit glo. Auxiliū q̄rentes
humanū iuste p̄diderūt diuinū. Sicut at
dicit Remig⁹. Stella signat grām dei: he
rodes diaboli. Qui at̄ per p̄ctm̄ se diabo
lo subdit/ grām dei p̄dit. q̄ si p̄niam a di
abolo recesserit/ grām inuenit: que non di
mittit donec p̄ducatur ad domū pueri. i. ec
clesiam. Magi igit̄ valde stellā gaussi
sunt gaudio magno valde. Chry. Gaussi
sūt: q̄ spes illoz nō erat decepta s̄z ampli
us p̄firmata p̄ mysteriū em̄ stelle itelligē
bant quoniā digiti magni reg⁹ exēdebat
mensurā omnium mūdialū regū. iō addi
dit magno. Legit̄ aut̄ in legenda lōga Co
lonie q̄ reges isti p̄mo venerunt ad pasto
res/ q̄m pastores vidētes claritatē stelle: i
terrogauerūt occurrētes/ q̄d nā hoc esset.
Audiētes aut̄ q̄ natū puer⁹ q̄rerent dixē
runt eis q̄liter angelus eis apparuit nocte
natiuitat⁹ ch̄i cū claritate magna annūci
ans hoc mysteriū/ z quō inuenerūt puerū
iacentē in p̄sepio z pannis inuolutū. Quo
audito gaussi sunt z venerūt stella duce ad
locū z totū iter p̄fecerunt in tredecim die
bus in q̄ apparet eoz diligentia z deuotio
magna. Scdm̄ Hiero. Hi venerūt i oro
medarij q̄ s̄p̄ velocissimi cursus/ z cātū vna
die currunt q̄ntū equus valid⁹ in trib⁹. In
p̄dicta aut̄ legenda h̄z q̄ lux ibi continuo
aderat vbi ambulabāt: nec i p̄i: nec i m̄en

ta cluriebant: nec comedebāt. Et die noctu
q ambulabāt. Et norandū q isti reges di
cunt venisse ex arabia. Due sunt arabie:
vna contigua et vicina iudee: et respiciē
rusale ab oriente de q vident magi venisse
Alia cōtigua indie q distat ab hierlm q
vni⁹ anni itinere: et de hac infra tredecī di
es nō poterant venire nisi ex speciali mira
culo. Un⁹ Remig⁹. Sciendū q aliq solēt
dicere q puer q tunc nat⁹ est in tam breui
spacio tpsis d extremis finib⁹ terre eos ad
se pducere potuit: vel si fuerint successores
balaā: regio istoz nō dī distare a terra pro
missionis tātū. Iō in tā breui spacio tpsis
venire potuerūt: vnde cūq⁹ aut venerūt: id
p certo tenendū ē qm diligēt accesserūt.
Sic etiā nos debem⁹ festinare: eūtes ad
chm videndū in berhleē ciuitatē supnam
alias in magnū periculū incidim⁹. **E**x
plum in Vitaspa. Senex qdā venit in qn
dā ciuitate vt venderet vasa que fecerat.
Cūq⁹ sederet an ianuā diuitis laborante
in extremis: vidit eqtes cum eqs magnis
horribiles: hñtes i manib⁹ baculos igne
osirelectis aut eqs an ianuā intrauerunt.
Et ecce infirm⁹ cepit clamare dicēs. Dñe
adiuu me. Illi aut accedētes et ridentes
dixerunt ei. Nunc chm mēor es qn obscu
rat⁹ est sol. Non ē iam hora solationis et
spet⁹: et hec dicētes rapuerūt aiām ei⁹. Ipe
qpe miser nō seruauit morē ecclie: q dicit
a pncipio. Deus in adiutoriu meū intēde
Iō bñ dicit Aug⁹ lib. d pñia. Null⁹ expē
ctet qn peccare nō pōt

Pro tertio. Audistis et. Sed heu q
pauci sunt solati de spūalib⁹: mlti at
de tpalib⁹. Et certe sollicitudo tpaliuz ex
tinguit sollicitudinē spūaliū cum sint prie.
Ad positōnē vnius sequit⁹ destructio al
teri⁹. vt hñ ff. de institōia actōe. l. Si p
illus. et. xlvij. dis. Dēs dilectores diuitia
rū fortes sunt in terrenis: debiles aut in ce
lestib⁹. Attendite. Nōne vituperandū est
ille q sollicitior esset de domo plena festu
cis q de domo plena sericis et auro textis
Exponet applica notādo dictū Bernar.
Sic stulti extimatores de minimis maxi
mā et de maximis minimā curaz gerunt.

**Sermo. iij. de
Epiphania.**

Urge illumi

Surgere et. Sup te hierlm orietur
dñs: et glia ei⁹ te videbit Esa.
lx. Iō surge et. q sup te et. Pōt aut hie
rusale exponi mystice triplici sensu. Alleg
rico Tropologico et Anagogico.

Primo sensu est ecclia militās.
Secundo ania deuota.

Tertio triūphans ecclia
Sup vtrāq⁹ oriet⁹ ē dñs. De pmo. s. sanctā
eccliaz militatē. vñ pastorib⁹ q figurabāt
pastores ecclie. dicit angel⁹ Lu. ij. Nat⁹ ē
vob⁹ hodie saluator et. Sup aiām deuotā
nascit⁹ cui dī Esa. lviij. Quies in tenebz lux
tua. i. chñs q est lux tua in tenebris. i. in te
nebris pñtis vite: vel in tenebz. i. in pñcia
q pus erat tenebrosa. Sup triūphantem
eccliam oriet⁹ dñs. de q Apoc. xj. Claritas
dei illu. eā et lucet. ei⁹ ē agn⁹ **S**alutatio.

Prim⁹ ar. An chñ hūanitas fuit ado
rata a mag⁹ adoratiōe latrīe. Q. nō.
latrīa ē soli deo exhibēda. **C**ōtra Dam.
Chñs ē ver⁹ ac pfect⁹ de⁹ pfect⁹ hō quez
adoram⁹ vna adoratiōe cū pñe et spūscō et
incōstaminata carne ei⁹. **R**isio sicut dicit
Guillelm⁹ durādī. Latrīa ē cul⁹ siue fuit
tus q soli deo rependit i recognitionē vñ
uersi dñij q fecit et creauit nos. Dīc⁹ q brūs
Bon. in. iij. di. ix. Caro chñi multipl⁹ ach
cipit vno mō p toto illo hoīe et h mō quia
hō ille de⁹ ē rōne pñone vñ⁹ adorand⁹ est
adoratiōe latrīe. Alio mō vt nominat pñe
hūanitas p se nō vt vñtam: et h mō p se
nō sibi debet adoratio latrīe sed vñe.

Tertio mō qñ medio mō vt noiat ipaz na
tura creatā et sic pcedēdū ē q adorādū est
adoratiōe latrīe. Et qz caro chñi nūq⁹ ē
parata a pbo. iō sp ē pñsiderāda vt iuncta
et sp adorāda adoratiōe latrīe. Hec Bon.
Un⁹ mō credēdū ē q fuit adorata a ma
gis. **A**ū aut dī latrīa ē soli deo exhibēda.
Dīc⁹ doct. subtil⁹ q ly soli pñ accipi catego
rice vt syncategorice. Pñio mō latrīa ē soli
deo exhibēda qz i solo dō ē rō sūmī adora
bil⁹ vñz rō sūmī dñij. Syncategorice at ly
soli notat exclusionē ab oī alio qd nō ē de⁹:
et tūc distiguēdū ē aut⁹ excludit a termino
adoratiōis vel a rōne adorandi. Pñio mō
nō solū de⁹ ē latrīa adorand⁹ qz a termino
adorationis nō debet excludi natura

De Epiphania domini

mana: qm̄ ip̄am excludendo nō pōt adol-
rari tot' chris. **S**ecundo mō solus de' est
latina adorandus. qz nihil aliud a deo ē ra-
tio talis adoratiōis. **Hec** Seco. **P**roffu-
damento. Humanitas chri inter oēs cre-
aturas est p̄fectissima. **H**ic ē p̄p̄e p̄bus
histo. meta. Omne attingē s finē est p̄fē-
ctū. hūanitas aut' chri finem attingit mo-
do p̄fectissimo et excellētissimo adeo ut
vex sit dicere: hō est de'. **U**n in libello de
p̄p̄e mū. **V**er' hō verusq' de' plus et mi-
serator. **Q**uerit g' An chri hūanitas zc.
Dicrū vt s. **E**t q' cōtēplare qm̄ magni-
ficata sit hūana natura in p̄sona chri. **U**n
etiā ip̄e hō chris dicebat **Mat. vi.** Data
est m̄ ois p̄as in celo et in terra. **O** m̄
seri hoies qui dei maiestatem cōtemnitis
q' tantū exalauit n̄ram hūanitatē. **O** in-
feriati p̄ctōres: lubrici zc. cognoscite dei
bonitatē q' n̄re hūanitati in chio subiect
oēm creaturā. **F**igura **Gen. j.** **I**pi ade-
a deo immediate formato erant subiecta in
statu innocētie oia animātia tā in terra q'
in mari q' in aere: et figurabat q' ipsi chri-
sto diuinit' in vtero formato n̄ctendum
est oē genu celestiu: terrestriu: et infernoy:
et ois lingua confiteat qz dñs iesus i glo-
ria est dei patris. **Phil. ij.**

Pro scdo. **S**upra de magoy illūina-
tione. **N**unc de illūinator' adoratiōe.
vbi apparet magoy fides: hūilitas: et de-
uotio. **S**ic em̄ d̄t euangelii. **I**ntrātes do-
mū inuenerūt puerū cū Maria m̄re eius.
Chrys. **N**ō cū matre diademate corona-
ta: aut in lecto aureo recubente: sed vtr
vnā tunicā habente nō ad ornāmētū cor-
poris: sed ad regumētū nuditat' / quales
p̄p̄it h̄ie carpentarij vxor' p̄gre cōstitu-
ta. **S**i g' reges terrenū querētes venissent
magis fuissent cōfusi q' gauisi / qz cāp̄ati
n̄ris laborē sine causa suscepissent. **N**unc
aut' qz celestē req̄rebāt: etsi nihil regale vi-
debat in eo: tñ solius stelle testimonio cō-
tenti gaudebant eoy oculi cōtempribiles
puerū aspiceret. q' spūscitū in corde ipsoy
terribilem eū mōstrabat. vnde p̄cidentes
adorauerūt eū. vident em̄ hoīem et agno-
scūt deū. **Hec** **Chrys.** **Q**nta tunc fuit in
eoy cordib' leticia. **P**rocidentes g' et ge-
nua flectētes sup̄ terram: faciē demittē-
tes: cū magna cordis deuotiōe et ois be-

nedictione ip̄m adorauerūt: agentes grā-
tias de b̄nficio stelle zc. ip̄m esse vex deū
credentes. **H**inc exclamat **Aug.** **S**tud-
perfla infantia cui et astra subdunt: cuius
est ille magnitudinis et glie sup̄ne ad cui-
us p̄anos et angeli excubāt et sidera obse-
quū dant: et reges trepidant: et sectatores
sapientie geniculant: **I**mitari itaq' debe-
mus deuotionē et reuerentiā magoy corāz
deo hūiliter p̄sternētū: p̄cipue p̄pter tria.

Primo in recognitionē nostre vanitat' et
miserie.

Secundo in rēp̄sentationem humilita-
tis et erubescētie.

Tertio in p̄statiōe sup̄ne maiestatis
et excellētie

Primo quasi recognoscentes nos nihil
esse corā deo. **Esa. xl.** **O**ēs gētes quasi
nō sint sic sunt corā deo: et qm̄ nihilum et
inane reputate sūt.

Exemplū habem' **Job. j.** **Q**ui tonsō capite corruit in terrā
adorauit et dixit. **N**udus egressus sum de
vtero matris mee et nudus reuertar illuc.
Et aduerse ibi q' inflicta tribulatio cōpel-
lit ad plen' recognoscendū v̄te p̄sentis
miseriā et ad deū adorandū.

Secundo in rēp̄sentationē hūilitat' et erubescētie:
quia vix ip̄m deū multipl' offendim'.

Explū in publicano q' nec audebat ocu-
los ad celū leuare: vt habet **Lu. xviij.** **E**t
in filio **ps̄digo** ad patrē reuertente **Lu. xv.**
Pater peccavi in celum et corā te: iam nō
sum dignus vocari filius tuus.

Tertio in p̄statiōe sup̄ne maiestatis et excellētie
Ecc̄i. xliij. **T**erribilis dñs et magn' ves
hemētē: et mirabilis potētia illi.

Exemplū i **Salomone. iij.** **R**eg. viij. **Q**ui ado-
rauit vtrūq' genu flectū in terra et manib'
passis dī. **D**ñe de' isrl' non est filius tui
de' in celo desup et sup̄ terrā deorsum zc.

Sequit'. **F**aciēs vnicuiq' s̄m oēs vias su-
as: sic vider' cor ei'. ecce excellētiā diuine
iusticie. sequit'. qz tu solus nosti corda oim
filioy hoīm: vt timeant te cunctis diebus

Ecce excellētiā diuine sapie. **S**equitur.
Audietur etiam nomen tuum magnum
et manus tua fortis et brachium tuū extē-

sum vbiq'. ecce excellētiā diuine poten-
tie. **P**aret ergo quomō confitebat excellē-
tiā diuine maiestatis. **S**icut g' d̄t **ps̄.**
Venite adorem' zc.

Pro tertio. Audistis rē. Nō dubiū qn cū magna hūilitate debeat pctōr corā deo se pferre miscēdā petitiō. Nam vt hē. vj. q. Quero. §. Si q. S. aui pena puniendū ē crimen lese maiestātē. Et ff. ad l. cor de sicca. vltimo tradi iperam? supplicio q sicarij insidiatores cōvincunt. iō hūmili? postulare debem? grām q qti die sum? insidia pensato sicari aie nre. Po ne casum de paupe cui? oia bona confisca ta sunt: imo r ipe reus ē mort? r stans corā rege q si speret miscēdāz posse consēq qre uerent supplicaret r cū qnta erubescētia staret ibi. vltim? si tā pata sit ei veniat pē dilligit regē qntū aī: erubescit qtiens stās aī regē recordat regē offendisse. Expone rē. Morando illud Eccl. x. Est p fūso ad ducens glām: grām.

Sermo. v.

Urge illumini

Ser. rē. Ambulabūt gentes in lumine tuo. Et reges in splendo re or? tui. Esa. lx. Tria ibi norant p his q surgunt a pctis. Spūalis p fessionis veritas. Ambulabunt gētes. Ambulatiōis illius securitas. In lumine tuo. Ambulantiū um nobilitas r reges rē. De pmo Esa. ij. Fluunt ad eū oēs gentes r dicent. Veni te ascendam? ad mōrē dñi: r ad domū dei iacob: Docebit nos vias suas r ambulabim? in semit? ei?. De scdo Joā. xij. Ambulate dū lucē habetis. De tertio Apo. v. Fecisti nos deo nro regnū r regnabimus sup terrā. Hoc vere dicere pnt oēs chīa ni. De trib? p dicitis pōt exponi illō Apo. xij. Ambulabūt gētes i lu. ei? r reges tē re afferent glām suā.

Primus ar. An possit illuminari abs q grā speciali. Q. n. sup illō. j. Co. xij. Nemo pōt dicere dñs iesus nisi a spū. dic glosa Amb. De vez a q cūqz dicat a spūscō est. Contra pōt hō pctōr multa vera cognoscere. Uñ Aug. lib. retrā. Non approbo qd in oīone dixi. De? q non mū dos pā sare noluit. Rūderi em pōt mul tos nō mundos mltā scire vera. p grāz ac bō mundus efficit. Rūdet Tho. in. j. ij. q. xc. Lumen intellectuale sufficiens de se

ad qdam intelligibilia cognoscenda ad q rum vicz noticiā possum? p sensibilia deue nire. Altiora pō intelligibilia intellect? hu man? cognoscere nō pōt nisi fortiori lumie pficiat. s. lumine fidei vel pphetie vel sapi tie infuse. r hoc r lumē grē. inqntū est na ture supadditū. Cū aut dicit glosa Amb. Omne verum a q cūqz rē. hoc intelligen dū est a spūscō infundēte lumen natura le r mouente ad intelligendū r loquendū p itatem. nō sic ab inhabitāte p gratiā sed vel sic a largiente aliqd habituale donum nature supadditū. Hec Tho. Pro fūda mento. Non pōt hūanus intellect? ex se at tingere. nisi tūmō ad cognitōnē sensibiliū um Uñ fm phm. j. metaph. Nihil est in id tellectu qd pū? nō fuerit sub sensu. Et ter tio de aia. Necessē est vnūqzqz intelligē rem phāsmata speculari: naturaliter tñ capax ē diuinorū intellect? human? Junie nalis. Venerabile soli sortiti ingenū diuū nozqz capaces. Cum q qrit An possit hō rē. Dic m. vt s. Ex qua ppēde qntas age re deo obnoxij sum? grās q nos intellectu alis luminis voluit efficere picipes. De q ps. Signatū est sup nos lu. v. tui dñe. Et qūis ex naturalib? nō possum? oēm verita tē cognoscere: certi tñ esse debem? q p gra tiam speciale illustrabit nos cognitōe ois p itatis nobis necesse si tenebras viciorum studeam? abijcere Eph. v. Surge q dor mīs r chīs illuminabit te. Audite pctōres miseri q dormitis in tenebz vicior? lubri ci rē. Non videtis periculū vrm? nō p sidera tis neqz capitis remedia necessaria qre: qz a dño separati eritis neqz tenebras pctōrūz abijcere curatis. Nā si a pctis dēscere vel letis dñs vos illuminaret. Figura Bñ. vj. Dñs instruxit noe quō faceret arcā i q saluaret tpe diluuij. Spūaliter noe intes prāt requies: et sigt eū qui a pctō redēscit quē instruit dñs d omnib? ad salutem ne cessarijs. ps. Accedite ad eū r illuminamī.

Pro scdo. s. rē. Nunc de adorantium oblatione. Adorauerunt em dñm nō solum ex anima r corpore: sed etiam ex tpali substantia. Juxta illud Prouer. iij. Hono ra dñm deū de tua substantia. Obulerūt ei aux thus r myrrhā. Remig. Sciendū q isti nō singuli singula obtulerūt: s. singuli tria: et singuli cū suis munerē. rē

h. s

De Epiphania domini

gem deū et hoiem p̄dicarunt. Est autē tri-
plex rō q̄re ista tria obtulerūt.

Prima f̄nalis et h̄storica.

Sc̄da sp̄ualis et allegorica.

Tertia moralis et tropologica.

Prima r̄c. In h̄ ser. dicendū de rōnibz p̄-
mis q̄s in tres par̄ti pot̄r̄ / primā sub-
diuidēdo in duas. Prima est rō antiq̄ tra-
ditionis. Sc̄da est rō necessarie subuentio-
nis. Tertia est ratio deuote prestationis.

Prima igit r̄c. q̄ vt dīc Remiḡs. Tra-
ditio antiquorū fuit q̄ nullus ad regem va-
cuis introiret. Perse et chaldei talia mu-
nera consueuerāt offerre. Isti āt: vt dīc in
h̄storica scholastica: venerunt de finibz p̄-
salarum et chaldeorū.

Sc̄da est rō necessa-
rie subuentionis / q̄ fm Bern. Auz. obtu-
lerunt p̄pter tropic subleuationē. Thus p̄-
loq̄ fetorem. Syrrhā p̄pter mēbroz pue-
ri cōsolidationē et p̄mū expulsionē. Circa
quā rōnem nota quō ch̄s p̄ suā inopiā de-
dit nobis exemplū contēnēde mūdani-
tatis. In h̄yo q̄ in stabuli fetore enutriti:
dedit nobis exemplū to l̄rande penalitat̄.

In hoc p̄o q̄ nasci voluit i forma pueri cū
corpali debilitate et fragilitate dedit exem-
plū sectandē humilitat̄.

Tertia est ra-
tio deuote prestationis / q̄ fm Aug. ser. d̄
epiph. Auz. sibi offerunt vt regi magno.

Thus imolant sibi vt deo. Syrrhā p̄bēt
sibi tanq̄ pro salute oīm morituro. Quā
hilari facie puer iesus eos aspicebat / nō ē
credendū q̄ absq̄ magna leticia eos abi-
re p̄miserunt. Et p̄go dulcissima Mater vi-
dens in eis tantā fidē et deuotioē multa-
eis verecundo smone de filio suo locuta ē
narrando eis qualiter ei angelus annūci-
auerat / et ipsa p̄go conceperat et pepererat
angelis cantantibz et nūciantibz pastoribz
eius natiuitatem / et quomō ipse deus sic
iscarnatus erat pro salute humani ḡneris.
Comendabat magorū prudentiam / dili-
gentiam dī. Sciatis quia quem adoratis
deus est: ip̄s in brachijs suscipite q̄ hō ē.
O virginis p̄funda humilitas. O filij dei
nimia benignitas. O gratia p̄cellēs oīm
regum et orientalium et occidentalium q̄
filium dei incarnatum in brachia sua susce-
perunt. Conemur et nos mentem dispo-
ne et nec se nobis negabit p̄ssimus iesus.

Pandem in somnis ammoniti ne redirēt

ad herodem per aliam viam reuersi sunt
in regionem suā. Et sicut dī. Chrysostomus
super Matth. Cum reuersi fuissent
remanerunt colentes deum magis q̄ an-
tē p̄dicantes multos erudierūt. Et deni-
q̄ sū thomas iussit ad puinciā illā sibi ad-
iuncti sunt / et baptizati facti sunt execo-
res p̄dicationis ip̄ius. Greg. Vagantē no-
bis aliquid magis inuunt q̄ in regione
suam per aliam viam reuertuntur. Regio
qui p̄pe nostra paradysus ē: ad quā iesu co-
gnito redire per viam qua venimus probi-
bemur. A regione enim nostra superbiē-
do visibilia sequendo cibum veritum quā-
stando discessimus: sed ad deum necesse ē
flendo / obediendo / visibilia contēnēdo /
atq̄ appetitum carnis refrenando reuerta-
mus. Et certe non erit nobis graue volu-
ptates carnis reprimere: et visibilia con-
tēnere / si memoriā mortis teneamus.

Exemplū in v̄tra balaam quam scripsit
Ioannes damasc. Rex quidam fuit in in-
dia christianorū valde persecutor qui filiū
nomine iosophat inclusum in palatio edu-
care fecit timens ne christian⁹ fieret. Qui
ad etatem adultam veniens admirās cur
sic inclusus esset vni ex seruis dixit se ex h̄
multū angustari. Quod pater audiens et
dolens equos parari iussit / choros plaudē-
tes ante eos mittens: et ne aliquod fedus
sibi occurreret prohibuit. Iuvene igit illo
taliter procedente: cecus vnus et vnus le-
prosus sibi obuiauerunt: quos v̄dens et
stupens quid sint et quomodo sic essent i-
quisiuit. Tunc ministri ei dixerunt. passio-
nes sunt que hominibz accidunt. Valde er-
go anxius esse cepit pro inconstitudine re-
rum. Alia vice quendam senem valde ru-
gata facie et dorso incuruato et dentibus
cadentibus inuenit. stupuit ergo plurimū
pro tali visione. Et cum didicisset omnes
homines aut iuvenes mori: aut ad simile
statum venire: cepit multū tristis esse mū-
danalq̄ voluptates contēnere. Cū enim
didicisset se senescere et mori iam non pote-
rat consolari mundanis nec delectari i huius
v̄s vite oblectamentis. Idō bene dī. Hie-
ronym⁹ in ep̄stola ad Paulinum. Facile
contēnit omnia q̄ se semper cogitat esse
morituro.

Pro tertio. Audistis r̄c. Forte dicā

tis. Nos etiam adoramus: nos genufle-
ctimus: et huiusmodi. Audite iura dicen-
tia: q̄ destructo principali destruitur et ac-
cessorium. L. de positi. l. Si quis de posita
pecunia. Et ff. de rerum venditione. l. Et
diverso. et de elect. qualiter. et de fide in-
stru. Dilectos. Discite ergo qualem ha-
beris voluntatem que principalior est q̄
operatio exterior. Si re⁹ aliq̄s corā rege p-
stratus misericordiam petit et tamen in-
terrogatus. si voluntatem habet nunq̄ of-
fendendi regem dicit se habere voluntatē
iterum offendendi quid valet illa prostra-
tio. Expone et applica notando illud Au-
gustini quod habetur xij. q. v. Deus in-
terrogat cor nō manū.

**Sermo. vij. de
Epiphania dñi.**

Urge illum

Sinare zc. Leua i circuitu oculos
tuos et vide. Esa. lx. vt surgēs
illumineris. Leua in circuitu oculos tuos
zc. Vide inquam tuipsum miserabile q̄li-
tatez. Dei inexplicabile sublimitatē. Pec-
cati vituperabilem prauitatem. De pmo
Bernardus. Respice vnde veneris et cru-
desce: vbi es: et ingemisce quovadis et con-
tremisce. De secundo. Rom. xj. Vide dei
bonitatem vide et eius seueritatē. De ter-
tio. Bernardus. Considerare debet pec-
cator quid offendit: quia deum: quid ami-
sit: quia celuz: quid incurrit: quia infernū.

Salutatio.

Primus articulus An cum lumie ve-
re scientie adquisite possint eē peruer-
si mores. Q̄ sic. Augustinus super illud.
Psalm. Forte viuos deglutissent nos: sic
dicit. Sic viui sorbentur qui sciunt maluz
esse et tamen consentiunt. Contra: volu-
tas non potest aliud velle nisi illud quod ē
sibi ab intellectu presentatum. Responderet
Scot. in ij. di. xxxvj. declarando quomo-
do cum recta scientia possit eē malicia mo-
rum. Malicia excecatur intellectum duplici-
ter. priuatiue et positiue: Priuatiue qz auer-
tit a cōsideratione recta: Positiue autē qz
voluntas malū finem eligēs imperat in-
tellectuz considerare media necessaria ad

consequendum finē illum. De quo bñ dī.
Augustinus de ciui. dei. ca. vlt. Ciuitates
duas fecerunt amatores duo. Hec Sco.
Pro fundamento. Multi abutunt sciē-
tia sua. Vñ dicit Phs. vij. Ethic. Incon-
tinens quod sciens agit praua. Dicit em̄
Quidius de trinitibus. Omnia peruersas
possunt corrumpere mentes. Cum ergo
querit. An cum lumine zc. Dic rñ. vt s.
Ex qua conclude et perpende q̄ inexcusa-
biles sunt peccatores. non em̄ peccant nisi
si ex libero arbitrio. cuius est eligere hoc vlt
illud Eccl. xv. Apposui tibi ignē et aquā:
ad quodcunq̄ volueris porrige manum.
Et tante libertatis est humana voluntas
vt etiam contra iudicium intellectus possit
eligere quod malum est. Tales quippe
et licet veram scientiam habeant: tamē hū-
eam non satis considerant. De quibus
Psalm. Oculos habent et non videbunt.
Q̄ multi sunt tales zc. hñmōi. quippe so-
mmo capiunt. **F**igura Iudiciū. xvj. San-
son obdormiuit in gremio dalile: et fortis-
tudine spoliatus capitur a philisteis. Spi-
ritualiter: Sanson interpretatur sol fortis.
et sige eum qui scientia lucet ex se fortis:
sed dormit in sinu dalile id est proprie vo-
luptatis et concupiscentie: et spoliatur for-
titudine cadit i manus philistijm. i. demo-
nū. De tali Ps. Noluit intelligere vt be-
ne ageret.

Pro secundo. Supra zc. Nunc o ter-
tia ratione que moralis est et tropo-
logica que triplicanda est fm̄ triplicem ob-
lationem. In hoc dicemus de significatio-
ne myrrhe q̄ triplex est.

Primo enim signat mortalitatis chri-
sti compassionē.

Secundo carnis mortificationē.

Tertio cordis amarā p̄titionē.

Primo enim signat mortalitatis chri-
sti compassionē. Vñ eo q̄ vt dicit Grego. Myrrha
mortuoz corpora condiebant. Hec dubiū
qn̄ multū grata sit christo hec compassio-
nis oblatio. Ad quam faciendā nos hor-
tat deus Thren. ij. Recordare pauperta-
tis mee et transgressionis et abstinenti-
z et felis. **S**ecundo carnis mortificationē. Gre-
gorius. Myrrham offerimus si carnis vi-
cia p̄ abstinentiā mortificam. Per myrrhā
em̄ agis ne mortua caro putrescat.

De Epiphania domini

rio cordis p[er]titione. Pyrrha em amara est. Greg. in homel. Biatu deo sacrificiu est afflictio cordis p[er] p[er]m[issionem] p[er]s. attestare q[ui] ait. Sacrificiu deo sp[iritus] p[er]tib. cor ce. z hu. ze n[on] despi. No dubiu q[ui] p[er]ticio ve ra sit oblatio ch[risto] gratissima. Ex[em]plu narrat Esai. Et at iuuenis i studio pa rissien. q[ui] talia comiserat q[ui] no poterat cofi teri p[er] erubescencia. Cogitas tu pata mul tis tormeta/times iudiciu dei sup se q[ui] ti die venire: intus remorsu torq[ue]bat p[er]fice: z foris tabescebat in corpe. Quid pla: Ta de deo miserare timor ille seruilis verecu dia vicit. et sicut sera filium: sic charitate in cor ei p[er]duxit. Venies g[er] ad sanctu vi etore: p[er]iore eiusde couer[ter] vocauit gra co fitedi. Venit ille z sedit in loco deputato. p[er]missa q[ue] exhortatioe iuuenis p[er]fiteri vole re expectauit. Mira res. Tanta in illa ho ra p[er] d[omi]n[u]s (cui natura bonitas: cui volu tas p[er]as: cui opus misericordia est) cordi ei co rritione cotulit vt q[ui]tes inciperet/torrens singultib[us] vox interciperet. In oculis la chryme: suspiria i pectore: singult[us] erant in gutture. Hec vt por vidit: dixit scholari. Scribe peccata tua i scedula z affer mihi Placuit p[er]filiu iuueni. abijt z scripsit. Die altera redijt effi posset cofiteri itez t[er]tas: defecit scedula g[er] p[er]iori porrexit Legit p[er] or z obstupuit. dixitq[ue] iuueni. No sol[us] suf ficio tibi dare p[er]filiu: vis ostenda abbat[em]. Et licetiauit eu. Venit g[er] por ad abbat[em]. scedula ei porrigens: z ei re p[er] ordine expo mens. Quid gestu sit/audiat p[er]iores z co solent desp[er]ati Vox vt chartula legedam apuit: tota ei p[er]ptura deb[ita] inuenit. Im pletuq[ue] est in eo q[uo]d d[omi]n[u]s p[er] Esai[am] d[icit] Esai. xliij. Delebo vt nube iniquitates tuas z vt nebulam p[er]ta tua. Et ait abbas p[er]ori Quid legam q[ui] nihil h[ab]et p[er]ptu est. Prior aut[em] pro sperxit z stupens ait. Scias p[er] certo que/ ne illu in hac scedula sua p[er]ta p[er]ptu q[ui] et ego legi. Sed video q[ui] misericordia dei arte/ dens ei maria z p[er]titione ea deleuit. De letio em p[er]pti ablatid[em] sig[na] ois peccati. Vocates aut[em] scholar[es] scedula o[n]d[er]it: qua p[er]spiciat[ur] cor ei t[ame]n gaudio est dilatat[us] q[ui] tra pus tristitia fuerat angustiatu. mul laq[ue] satisfactione inuig[er]es: monuerit de p[er]ptis b[en]eficijs gras deo agere z de cete ro aut[em] viuere. Poterat g[er] dicere illu p[er]

Scd[us] multitudinē dolo[rum] meo[rum] in corde meo p[er]solationes tue letificauerunt aiaz m. Ro tertio. Dictu est in p[re]cedenti ser. de his q[ui] forte dicu[n]t Doleo ex corde de q[ui] offendisse: z ia vltra offendere nolo. Sed q[ui]o An ex amore vel timore. q[ui]a di/ cut iura B[on]u facere ex timore z n[on] ex amo re no reputat p[er]b[on]u facere: sed p[er] no facere. xxiij. q. v. Ad fide. Et. xxxij. q. v. Sic em: de p[er]f. dist. v. Quicqd. de reg. iur. Qui ex timore. vbi sic d[icitur]: (z sunt p[er]ba Augustini) Qui ex timore p[re]ceptu facit: aliter facit q[ui] debeat. et io ia no oia facit. z ido remanet obligat[us]. Na vt d[icitur]. L. de subtractioe p[er]i/ gno[rum]. l. q[ui] diu. et. ff. de p[er]. ob. l. in executioe. Solutio p[ar]t[is] non p[er]stat libatione. Pone casum de eo q[ui] tm vult soluere p[ar]te pen/ sionis: z no tota. totum q[uo]d tenet aufert ab eo. No em p[ot]e aliqd solui nisi totu soluat scz p[er]ter voluntate recipiet. Expone z. no tado q[ui] ex amore dei penitere de p[ec]tis deb bem[us] z bona agere. Na p[er]cipit Deus. viij Diliges d[omi]n[u]m de[um] tuu ex toto corde. zc.

Sermo septimus de Epiphania.

Urge illum

nare zc. Des isti z gregati sut veneru[n]t tibi: filij tui deloge ve nient: z filie tue de latere surgent. Esai. lx. Tria ibi norant inductiua ad surgendu

Primu est christianoz collectio. Des isti congregati sunt.

Secundu est collectoru[rum] adunatio. i. in vno corpe vnitis. venerunt tibi.

Tertiu est adunado[rum] regressio siue re/ ductio. filij tui deloge venient zc.

De p[ri]mo Ps. Congregate illi sc[ri]tos ei. De scdo Ro. xij. Vultu vnu corpe sum[us] in ch[risto]. Et Gal. iij. Des vos vnu est[is] in ch[risto] iesu. De tertio Joan. x. Alias oues habeo q[ui] no sunt ex hoc ouili z illas opor tet me adducere zc.

P[ri]m[us] articulu. An lumē sapie possit esse sine lumie g[ra]tie. Sic. Sapia im portat cognitid[em] diuino[rum]. sed aliq[ui] in pec cato mortali p[er]it h[ab]e cognitio[n]e diuine veri tatis: fm illud Ro. j. Veritates dei in in/ iusticia detinet. igit. Contra. Sap. j. In aiam malivolam no introibit sapia zc.

Ridet Tho. in scda scde. q. xliij. Sa-
pientia q est donu spūscī importat recti-
tudine iudici ex qda vniōe ad diuina que
est p charitatē: ideo p̄supponit charit. rez.
nec pōt eē cū pctō mortali. Rō aut in ap-
positū pcedit de cognitiōe diuino q hī p
studii. Hec Tho. **P**ro fūdamto. Re-
mo est bñ sapiēs q differt bñ viuere. Bar-
cialis. Non est crede mihi sapiētis dicere
viuā. Sera nimis vita ē crastina: viuē ho-
die. Uñ dī Sene. li. de reme. fortu. Dul-
ros vitam differētes mors icertā puenit.
Lū q querit An lumē sapie rē. Dic rñ. vt
s. Et q pcludēdū est q oēs pctōes r im-
pij sunt de nūero fatidū. de quib. Eccl. j.
Stultoz īfinit ē nūer. Et puer. j. Stul-
ti ea q sibi noxia sunt cupiūt: r ipudentes
odibūt sciam. Et ibidē. Sapiam atq do-
ctrinā stulti despiciūt. Qm̄lri sūt tales
suā correctionē negligentes: indurati rē.
Vnde est em̄ talis induratio nisi qz veraz
sapiam despiciūt: nō ruminātes pba sacre
scripturē: iuste despiciunt a deo. **F**igu-
ra Leui. xj. De aial qd nō ruminat reputat
immūdū. Spūalr aial nō ruminans sūt
hoiem sine discretiōe sapie: q nō ruminat
pba salutis: sine q ruminatiōe nō pōt in do-
ctrina pficere. Uñ Alan. Dentib. acce-
ptas bos ruminat rursus escas rē.

Pro scdo. In pcedēti rē. Hic de sig-
nificatiōe auri: q est triplex. **P**rimo em̄
sūt regie dignitatis recognitiōe. **S**e-
cundo sapie claritatis splendorē. **T**ertio
verā charitatis affectionē. **P**rimo enim
sūt rē. Greg. i hoīm. Aux regi cōgruit. q
chīm timet r reueret vt regez: aurum sibi
offert. Hier. x. Quis nō timebit te o rex
gentiū. **S**cdo sūt sapie claritatis splen-
dorē. Greg. in homel. Auro nēpe sapiētia
designat: Salomone attestāte q ait The-
saur. desiderabil regēscit in ore sapientis.
Et hoc pueniēter. Sicut em̄ aux est pci-
osum: speciosum: r delectabile: ita sapien-
tia. De pmo Prover. viij. Sapia est pci-
osior cūctis opib. rē. De scdo Sap. vij. Cla-
ra est r q nunq̄ marcescit sapia. De tertio
Sap. vij. Nō em̄ habet amaritudinē cō-
uersatio illius: nec tediū cōiuctus illius.

Tertio sūt veram charitatē. Sicut em̄
aurū ceteris dignū est: et ipa ceteris dignū
ornat r dignificat. Sic charitas ē digni-

or r excellētiōr cunctis p̄tutib. r eas ornat
et dignificat. j. Cor. xij. Dator autē hōp
est charitas. Et Amb. Charitas ē forma
p̄tutū. Itē sicut aux pbat in igne: sic cha-
ritas pbat in igne tribulatiōis. Greg. De
na interrogat. Hīs in aduersitate positus
deū veracit amat. Itē sicut aux hīs in ar-
ca diues est t̄pālter: sic habens charitatez
diues est spūalr: cū habeat ipm deū. Au-
gust. Aux habes in arca diues nō est. de-
um hīs in conscia diues est. In hac auri
oblatione nihil deo grati? r certe nihil of-
ferenti suau? Aug. Amore dei nihil sua-
uius. Et amor iste nihil desiderat nisi di-
lecti p̄ntiam. Exemplū narrat Viridari?
de qda virgine cui? cor p nimio amore dei
scissum est. Uñ in pmo aduentuali sab-
bato post p̄mā dñicam. Uel p̄pone exēp-
plū de multis deuotis psonis oīno suspiran-
tib. ad p̄ntiam dilecti: adeo vt omnia mū-
dana p̄terentis in fastidium. Uñ Paul?
de Phil. j. Desiderium hīs dissolui r esse
cum chō. Hoc aux charitatis cōcupisca-
mus fratres vt vere diuites esse possim?
Apoca. iij. Suadeo emere tibi aux igni-
tum vt locuples fias.

Pro tertio. Aud. rē. Nihil q̄ desidera-
bilis auro sapie et charitatis. Gura
em̄ dicunt. Qualitas negocij est cōsiderā-
da. de ap. Lū sit rhomana. Et. ff. de iudi-
cijs. Nōnunq̄. Et de iureiurā. c. vl. in fi.
Audite. Si esset lapis p̄ciosus excedens
in precio r pulcritudine atqz virtute q̄qd
in reb. mūdānis rep̄iri posset talis esse: vir-
tutis q̄ ea habet grati? ē p̄ncipi r toti curie
Nōne multū desideraret lapidē illū rē?
Spūaliter Lapis ille est aux sapientie et
charitatis. Sap. vij. Venerunt mihi ora
bona pariter cum illa.

Sermo octauus de Ep̄phania.

Verge illumi-

Snare rē. Videbis r afflues et
mi. et dila. cor tuū. Esa. lx. Si
bene nunc surgas tunc videbis rē. Ubi
tria sunt notanda de beatitudine iustoz
viz Cognitiōis claritas. tunc videbis.
Possessionis copiositas. et afflues. V-
sionis iocunditas. r mira. et dilatabit

De Epiphania domini

ha gaudium est dilatatum cordis. De primo. j. Joa. ij. Videbim? eu sicuti e. De secundo Ps. Replebimur in bonis dom? tue. De tertio Joa. xvj. Gaudebit cor vestru: et gaudia vestra nemo tollet a vob

Salutatio

Primus art. In lume sapie sit in oibus hntib? lume gre. Q. no. Vbi? est em habere sapiam q? sapias audire. sed solis pfect? pmet sapiam audire: fm illd j. Cor. ij. Sapiam loqmur inter pfectos. No aut oes habentes gram sunt pfecti. Contra. Sap. vij. Nemin? diligit de? nisi eu q? cu sapia inhabitat. Rndet Tho. xij. q. xlv. Sapietia de q? loqmur impositat rectitudine iudicii circa diuina cospicienda et cōsulenda. hmoi aut rectitudo tā in cōtemplatiōe diuioz q? in ordinatione rerū humanaz fm reglas eternas qntū est necessariū ad salutē nulli deest in gra existenti. q? si natura nō deficit i necessarijs: multo min? gra. Vñ. j. Joa. ij. Unctio docebit vos de oib. Cū aut d? apls. Sapiam loqmur inter pfectos. loquit? de sapia fm q? se extendit ad occulta diuioz mysteria. Hec Tho. Pro fundamēto. Et hoc p?cipue cōsensus est aliq? sapiens: q? ei qd? est maxime necessariū pncipaliter intēdit. Terenti? Porro istud est sage vt ybicun? q? op? fuerit animū flectas. p?cipue aut est nobis necessariū vitare perā et bona facere. Vñ ad ppositū possem? exponere illd Luk. in parad. Vis sapiens liber et omis stult? seruus. intelligēdo de lib? rate gre et seruitute culpe. Sed qstio est. An oib? habētib? lume gre rē. D? rñ. vt s. Et q? patet q? omnes boni et iusti sunt de numero sapientū. Tales em sunt qui timent deū offendere. Dicit aut Eccl. j. Radix sapientie timere deū. Et ibidē. Plenitudo sapientie timere deū. Sed heu de mlt? pōt dici illud Ps. Nō est timor dei ante oculos eoz. fac inuectiuas. Tales igitur sūt de numero fatuoz et cecatoz: lumine sapientie p?iuatoz. Figura talium. iij. Reg. xvj. Sedechias cececat? duct? est in babylonē. Sic peccatores cececat? ducuntur in infernum. Nam dicit Augustinus libro d? natura et gratia. Preuaricatorē diuine legis lux deserit veritatis: q? deserit? sit vti

q? cecus.

Pro secundo. In pcedenti et c. Tunc de significatione thuris que triplex est. Pro em sign? diuitaz chri? recognitiōez. Secdo diuine laudis oblationem.

Tertio orationis deuotionem.

Primo em rē. Patet p Greg. in hom. eo q? thure deo sacrificamus. Si q? chm esse vey? deū credim? thur ei offerim?. Secundo sign? diuine laudis oblationem. Sicut em thur est odoriferū et ipm honoramus deum/et odore suo fetores expellit: sic sacrificium laudis est odoriferū deo. Ps. Deo nostro iocunda sit laudatio. Ip? honorat deū. Ps. Sacrificiū laudis honorificabit me. Et vigore suo fetores tentationū vicit. Ps. Laudabo nō. do. et ab inimic? meis saluus ero. Tertio sign? oratiōis deuotionē. Greg. Thure quod deo incendit et offert vtr? orationis exp?mit. Ps. attendite quid ait. Dirigat dñe oratio mea sicut incensum in conspectu tuo. Et hoc cōuenienter. Sicut em thur suauis est odoris: sic oratio coram deo. Apo. cal. v. Seniores habebāt singuli phialas aureas plenas odoramētoz que sūt orationes sanctorū. Itē sicut thur non emittit odorem nisi incendat: sic nec oratio nisi feruore deuotiōis et igne charitatis. j. Cor. ix. Si orem lingua. s. tñ: mens mea sine fructu est. Et nota hos versus. Vbi? stica sicut vas thur ignis nam vase notat. Dens pia thure pces ignis sup? amor. Itē sicut thur p odore suū fetores fugat: sic oratio feruens fugat tentationes malorum cogitationū. Hierony. Sine tācreb? bre orationes vt omnū cogitationū sagitte huiusmodi clypeo repellant. Et cū i vitasparz. Quidā necromāti beato Antonio inuidēs/ad cellā eius multos demones adiuratos miserunt: qui cū intrerent in eum diuersas ei et turpes imagines et multas cogitationes intulerunt quas omnes beatus Anton? virtute sancte crucis et oratiōis amouebat: et nihil in eum preuāles/eofusi reuersi ad necromānticos dicentes se nihil p?ficere possē: quoniā nos omnes suis oratiōib? repulit. Quo audito necromāntici ad beatū Antonū venerunt: et veritatem p?fiteres ad

fidem cōuersi sunt: sicut scriptū est **Mat.** xxvj. Vigilate et orate ne intretis in tēra.

Pro tertio. Audistis et c. Sed notate quā nulla nostra oblatio poterit deo esse grata nisi prius persona nostra sit deo accepta. Unde. xliij. q. v. Scriptū. Et de peni. dist. v. c. j. §. Semp offerat. dicitur: Abel placuit deo et eius oblatio. Ad p. positum valet quod dicit ius civile. **L.** de desertorib. et depopulatorib. agrozum. l. Cum introissent. Nullus indignus debet principem salutare. Pone casum de eo qui regi displicens tanq. regi proditor p. ces ipsi porrigit et dona offert. Non enim potest eius oratio aut oblatio siue salutatio regi placere. **Ex** pone et c. notando illō p. Iniquitate si asperi in cor. m. nō exaudiet dominus.

Sermo nonus de Epiphania.

Urge illum

S nare et c. Quādo conuersa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentiū venerit tibi: in un. ca. op. te: dno. ma. et effa. **Isa.** lx. Tunc vicis illum habebis quando uersa fuerit et c. Ubi nota tres conditiones necessarias ad pueniendū ad lumē glorie. **P**rima Penitentie amaritudo. Quādo conuersa fuerit ad te multitudo maris. **C**ōstantie fortitudo. s. in aduersis tolerandis et tentationū insidijs euincendis. fortitudo gentiū venerit tibi. **D**iligētie promptitudo. s. i bonis exequendis. inundatio cameloꝝ operiet te: dno. ma. et effa. **S**adrian quippe interp. taf cōtradictio. et effa mēsurā. In quo signat q. diligentia boni opis bene notat p. camelos et diomedarios que sunt animalia velocissimi cursus. De pmo **Hiere.** ij. Scito et vide quia malum et amarū est relinquisse te dñm. De secundo **Tob.** v. Forti animo esto. De tertio. ij. Paral. xix. Eū diligentia cuncta facite.

Primus articulus An cōuenienti tpe fuerit christus baptizatus: **N**on. **A**d hoc baptizatus est christus ut suo exēplo alios ad baptismū prouocaret. sed alij baptizant ante tricesimū annum. scz in in-

sancti etate. **C**ontra. **Lu.** ij. Factum est cum baptizaret omnis populus: et Iesu baptizato et c. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annor. triginta. **R**esponder **Tho.** mas in. ij. parte. q. xxxix. q. christus conuenienter in tricesimo anno fuit baptizatus. Primo q. dem ratione exhibende moralis exemplationis. quia christus baptizatur quasi et tūc incipies docere et p. dicationem: ad quod requirit pfecta etas qualis est triginta annor. Unde **Gen.** xli. legitur q. triginta annorū fuit Ioseph cum suscepit regimē egypti. Similiter. ij. Reg. v. legitur de Dauid q. xxx. annor. erat quando regnare cepit. **Ezechiel** etiam in anno tricesimo pphetare incepit: ut habet **Ezech.** j. Hic ergo s. m. Rabanū instrumur nullum debere sacerdotē aut p. dicatorē fieri vel ecclie p. fici: nisi virilis et pfecte fuerit etatis. **S**ecundo ratione signande legalis cessatiois. Quia sicut dicit **Chrysost.** sup. **Mat.** Futurū erat ut post baptismū christi lex cessare inciperet. Et tō hāc etate christus ad baptismū venit qua pōt omnia pcepta suscipere: ut lege soluta nullus dicat q. ideo eam soluit q. implere non potuit. **T**ertio ratione signande baptismi alius perfectionis. quia per hoc q. christus in etate perfecta baptizatur datur intelligi q. baptismus parit viros perfectos: s. m. illud **Ephes.** iij. Donec occurramus oēs in unitate fidei et agnitiois filij dei in virtutem pfectū s. m. mensurā plenitudinis etatis christi. Unde et ipsa p. pteritas nūeri ad hoc p. d. videt. **C**ōsur. git em tricesimus numerus ex duobus ternarij in denarium. Per ternariū aut intelligit fides trinitatis. Per denariū pō impletio mandatorum legis. Et in his duobus perfectio vite christiane consistit. **A**d illud autem q. d. obijciat dicendū: q. sicut dicit **Gregori.** nazāzen. christus baptizatus est non q. indiger purificatione: nec et aliquod immineret periculū differendo baptismū. **Hec Thomas.** **P**ro fundamento. Omnia fecit dominus cōuenientissime: et quo ad tempus: et quo ad alias circūstācias: ita q. in omnib. opib. suis neq. parū neq. nimis fuerit. **Terentius** in andria. Id approbo appime in vita esse vtile ut neq. nimis

De epiphania domini

chris g nō min⁹ cito baptizari voluit sz tpe
illo q̄ sciebat baptisimū suūz magis pdesse
posse Arist. ij. Topic. Unūq̄q̄ est mag⁹
eligendū tpe q̄ magis valet z est mag⁹
le. Cum ḡ q̄rit An puenienti tpe zc. Dic
rū. vt s. Ex q̄ concludē q̄ dicitū est ad
hoc q̄ aliq̄s fiat minister sacramētorū aut
pbi dei req̄rit etas pfecta q̄ tū est magis
intelligendū de pfectione morū q̄ annoz.
Un sacerdotibz z ministris templi dicitū est
illud Esa. j. Fundamini q̄ fertis vasa do
mini. In cui⁹ etiā figura ipse dñs p̄us ba
ptizari voluit q̄ legē euangelicā p̄dicaret
z alia redemptionis nre mysteria p̄ficeret
vt ostēderet q̄ nō nisi lor⁹ z mund⁹ ad mi
nisteriū sacramētorū accederet. Fac inue
ntiūas. **F**igura Leuit. xij. Hō q̄ habu
erit maculā nō accedet ad ministeriū dei sui.
Expone iuxta p̄dicta. vel generali⁹: q̄ q̄
cūq̄ pollut⁹ macula pcti indign⁹ ē q̄cūq̄
ministerio respectu dei. Puta: indignus ē
offerre oōnes aut aliā opationem p̄tutis
Nā vt dī Sap. xij. Qd est deo impi⁹ z
impietas ei⁹.

Pro scdo articulo. Supra de p̄ma ap
paratione siue p̄mo mysterio zc. Hic
de scda que facta est in baptismo vbi chris
apparuit verus saluator verus de⁹ z ver⁹
hō duplici testimonio. s. p̄phetis denūci
ationis: z supnaturalis manifestationis.
In h̄ p̄mone dicim⁹ de p̄mo. vbi notan
dū ē q̄ circa chri baptisimū iohannes dedit
de eo testimoniū q̄tū ad tria.

Prio q̄tū ad dulcedinē pietatis.

Scdo q̄tū ad certitudinē hūanitat⁹.

Tertio q̄tū ad celsitudinē deitatis.

Primo quantū ad dulcedinē pietatis: cui⁹
dicebat Matth. ij. Ego baptizo vos i aq̄
q̄ vt dicit Greg. Pctā soluere nō valebat
Qui aut post me venturus est baptizabit
vos spūs sancto q̄ ē spūs dulcedinis. pie
tatis. Sap. xij. O q̄suauis est donūe spi
ritus tuus in nobis. Et Joannis. j. Ille
est qui baptizat. i. lauat aīas. Magna pie
tatis dulcedo in christo qui venit animas
nostras lauare a sordibz viciōrum. Et ibi
dem. Ecce qui tollit peccata mundi Apo.
j. Dilexit nos et lauit nos a peccatis no
stris in sanguine suo. Psalm. q̄ magna mī
sericōdia dulcedinis tue domine. **S**ecun
do quantū ad certitudinem hūanitat⁹

quando dicit Ioan. j. Ecce agnus dei id ē
a deo missus immolandus vt hostia acce
ptissima quod ei competit fm humanita
tem. Dicitur potius agnus q̄ aliud animal
immolatiū propter tres rationes. Pri
ma sumitur ex naturali conditiōe: q̄ agn⁹
est animal mansuetum: sic christus. Hie
mie. xj. Ego quasi agnus mansuetus qui
portatur ad victimā. Secundo ex pascha
li immolatione. Agnus enim paschalis i
ter figuras veteris testamenti exp̄ssius
figurabat passionē christi: quia ille agnus
erat sine macula: z per eius immolationē
fili⁹ israel liberati sunt ab egyptiaca serui
tute. Et sic per passionē christi qui pecca
tum nō fecit liberati sumus a seruitute di
aboli. Tertia ex figurāli duratiōe quia iu
ge sacrificiū quod figurabat perpetuitatē
beatitudinis fiebat de agno. Chrs autē
est beatitudo nostra. **T**ertio quantū ad
celsitudinē deitatis: cum dicit Matth. ij.
Qui post me venturus est fortior me est:
quia scz habet fortitudinē diuinitatis: cui⁹
ius non sum dignus calciamēta soluere
i. sibi exhibere minimū obsequiū. z Jo
an. j. Hic est de quo dixi. Post me venit
vir qui ante me factus est quoniam prior
me erat z ego nesciebam eum. s. quantum
ad determinatā personam. Sed vt mani
festetur in israel: veni ego i aqua baptizās
Sed qui me misit ille mihi dixit: Super
quē videris descendente spiritum z manē
tem super eum in signo visibili colābe: hic
est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego
vidi et testimoniū perhibui quia hic est fi
lius dei. scilicet naturalis. Sed cum esset
verus deus z homo purissimus quare vo
luit baptizari? Responder Aug⁹ sermo
ne de epiphania. Voluit facere quod omi
bus faciendum imperat. Et hoc est quod
ipse dicit. Sic enim decet nos implere
omnem iusticiā id est (vt dicit Remigi
us) ostendere exemplum omnis imple
de iusticie in baptismo. Chrysostomus.
Ibi non hoc signat vt q̄ si fuerit baptiza
tus impleat oēm iusticiā. sed sic. Id quē
admodū prius factis impleuit iusticiā ba
ptismat⁹ et postea p̄dicauit. sic et oēm ali
am iusticiā. fm illud. Lepit iesus facere
et docere. Et Ambrosius super Lucā dī
cit. Hec est iusticia vt quod alterūz facere

velis: ipse prius facias: et tuo alios hortetur
 nis exēplo. Baptizatus est ergo chris n̄ vt
 sanctificaret ex aq̄s: sed ecōuerso (vt p̄cit
 Chrysostom⁹) vt eas sanctificatas relinqueret
 postmodū baptizādis. Contēplamini ergo
 deuore quō iōānes diuina inspiratione
 sciens eū vtz deū: ex reuerentia phibebat
 eum di. Ego a te debeo baptizari et tu ve
 nis ad me. Ij etiā iōānes sanctificatus esset
 ab vrero: tñ indigebat baptismo chri non
 ppter abluōne culpe originalis: sed ppter
 implemē characterē p quā chris p̄figura
 ret: vt d̄r Nicola⁹ de ly. Rūdens aut̄ Je
 sus dixit Sine mō. i. perimite me a te ba
 ptizari in aq̄. In q̄ p̄m Chrys. ostēdit q̄
 chris postea baptizauit iōāne. Qd̄ etiam
 testat Hiero. sup̄ Mat̄h. Qd̄ audies iō
 ānes: eū cum mlt̄a reuerētia baptizauit.
 vñ cantat eccl̄ia. Baptista p̄tremuit et nō
 audent tangere sanctū p̄tice. Exēplū acci
 pian⁹ i iōāne: inuitemur ad dei tremore
 et reuerentiā nos q̄ sum⁹ p̄tiores. Iōan
 nes aut̄ sanctificat⁹ erat ex vrero. B̄r. In
 clinat sub baptizāt⁹ manib⁹ caput adorā
 diū angelis: reuerendū potestatib⁹: treine
 bñdū p̄ncipatib⁹. Quid mir⁹ si tremat hō
 et nō audent rē. quis vel ipsa cogitatioe cō
 tremiscit. O galuzerit in iudicio caput
 istud quod mō sic inclinā: et vertex q̄ mō
 rāhumilis videt̄ p̄sublimis et erect⁹ tūc
 apparebit. Hec Bern.

Pro tertio Audist⁹ rē. Voluit itaq̄
 dñs abluī vt ostēderet nos p̄mpro
 esse debere sordes abluere p̄tōz et dilige
 re puritatē. Nā qd̄ p̄dest nūc se abluere et
 statim in lutū ire et plus q̄ ante sordescere.
 Sed hoc timendū est qd̄ iura dicunt.
 Delicta iterata plus oportet punire. ff. de
 iure patronat⁹. l. j. Et Greg. in pastoz. et
 h̄ de p̄nia di. ij. Qui admissa plāgit nec
 tñ desinit: grauiori pene se subijcit. Pone
 cām de eo cui rex pluries grām fecit: et tñ
 semp̄ addit offensam recidivādo. Expo
 nenorando illud. Irrisor est et non peni
 tens qui adhuc agit qd̄ peniteat.

Sermo. xj. de Epiphania.

Mirge illumina
 re rē. Qd̄ de saba venit:

aux et thus deferētes et laudē dñō annun
 ciantes. Esa. ix. In his p̄bis tua tangunt
 que faciūt p̄tiores a p̄tō surgētes et gra
 tia illuminari. Prīmū est n̄ra p̄uerfatio
 Qd̄ de saba veniet. Saba interpretat̄ ca
 priuitas: aut̄ lega siue sinistra. Tōuētoz
 oblatio. aux et thus deferētes. Partū p̄
 desset thus orōnis sine auro charitatē. Et
 vix aut̄ nunq̄ p̄ssit custodiā aux chari
 tatis sine thure deuotiōis. Oblatōis or
 dinatio. et laudē dñō annūciātes. Oia em̄
 sunt in laudē dei ordināda. De p̄mo Hie
 re. ij. Fugite d̄ medio babilonis. De sc̄do
 j. Coz. xij. Orabo spū: orabo et mēte. De
 tertio. Greg. Qd̄ bonū qd̄ agim⁹ p̄ inten
 tionem ad celestia leuem⁹.

Prim⁹ art. An cōueniens fuerit chri
 stum baptizari in iordane. Q. nq̄.
 Meritas debet rūdere figure. sed figura
 baptismi p̄cessit in transitu maris rubri
 vbi submersi sunt egyptij: sicut peccata de
 lent in baptismo. Cōtra. Mat. ij. Ba
 ptizatus est iesus in iordane a iōanne.

Rūder. Tho. ij. parte. Flum⁹ iordanis
 est p̄ quē filij israel in terram p̄missionis
 intrauerūt. hic aut̄ baptism⁹ chri introdu
 cit in regnū dei qd̄ p̄ terrā p̄missionis fi
 gurat. Unde iōan. ij. Nisi qs̄ renat⁹ fu
 erit ex aq̄ et spūscō: non potest introire in
 regnū dī. Ad qd̄ etiā p̄tinet q̄ Helias di
 uisit aq̄s iordanis q̄ erat i curru igneo ra
 piēdus in celū. q̄ p̄rāseūtib⁹ p̄ aquas bap
 tismi et p̄ ignē spūscō: patet adit⁹ in celū
 Ideo cōueniens fuit vt chris in iordane ba
 ptizaret. Trāsit⁹ em̄ maris rubri figura
 bat baptismū q̄nā ad hoc q̄ baptism⁹ pec
 cata delet. Sed trāsit⁹ iordanis q̄ntum
 ad hoc q̄ apit ianuā celi q̄ est p̄ncipalis ef
 fect⁹ baptismi et p̄ solū chm̄ impit⁹. Hec
 Tho. Pro fundamēto. Nō est credēdū
 q̄ in vno loco pl⁹ valeat q̄ i alio. vel q̄ ibi
 esset alq̄ rē p̄pter quā pl⁹ valeret bapti
 smus chri ibi fact⁹. vñ Sene. d̄ remedijs
 fortuitoz. Id p̄ qd̄ bñ est in hōie nō est in
 loco. Qd̄ hoc chris magis baptizari volu
 it in vno loco q̄ in alio. hoc totū fecit p̄
 significatiōne mysticā ad informatōez ho
 strā. Oigit q̄libet cōtēplanda sunt hec
 mysteria q̄ in nob̄ accēdere debent ignem
 diuini amoris quēadmodū ignē ligna nu
 triūt. Iuxta illd̄ p̄phili. Perpetuo q̄

De Epiphania domini

sit lignis crescētib; ignis. Detrahe ligna
foco ptinus ignis obit. Visu crescit amor
ois decrescit et visu Ois et impastus atre/
nuat amor. Contēplemur g rōnem ppter
quā chris in iordane baptizari voluit. Cū
ergo qrit An rē. Dic rē. Ex q cōside/
randū est q magna reuerētia est habenda
ad sacm baptismi. Audite vos sacerdo/
tes: audite vos patrini et alij assistētes: au/
dite vos chriani q baptismū suscepistis:
qm nō sufficit baptismū recepisse nisi ope
impleam? qd in baptismo pmissus deo
Hā vt dr Eccl. v. displicet deo stulta et i/
fidelis pmissio. Sed qd pmissum? Lerte
pōpis diaboli renūciare et obseruare omnia
mādata dei q oia sunt mādata charitatē:
sine q nemo pōt saluari. Figura. iij. Re
gū. ij. Helias nō solū in trāitu iordanis ra/
ptus est in celū: sed etiam in curru igneo.
Expone Spūali: qm baptizari necessariū
est cur charitatē vt raptant in celū. Aug.
Septū est nemine absq charitate saluari.

Pro secdo. In pcedēti rē. Hic de secdo
qd ē testimoniū supralis manifesta/
tionis. quod triplex est.

Primū est testimoniū mysterialis ap/
poralis apparitionis.

Tertium est testimoniū paternalis at/
testationis.

Primū igit rē. qz vt dr Matt. ij. Ba/
ptizat? iesus pfectum ascēdit de aq: et ecce
apri sunt celi. Et Lu. ij. Et iesu baptiza/
to etiā orāte apri est celū. Hic de ly. dr:
q talis aprio nō fuit in corpore cōstiti: sic q
celū fuerit diuisum: sed in aere. sic fieri so/
let in cōsecratione in q vūlgares dicūt ce/
lū apiri. Nec tñ fuit aliq falsitas. sed hoc
sufficiens erat ad signndū apriōne celestis
ianue p baptismū. Glo. Tani? fulgor cir/
cūfulsit chm i baptismo vt celū en pyreū
videret ee referatū. In h aut sign? cabat
q baptism? efficaciatib; a pture celesti: et q
ad efficaciat baptismi dispositiue opaf fi/
des ecclie et er quam celestia aspiciunt q ra/
tionē hūanā excedūt: et q p baptismū pa/
ter adit? celi. Vt em apri? sit adit? celi per
passionē chri qntū ad amorēz ipedimēti
generalis: tñ applicat virt? passiōis ad sin/
gulares psonas p baptismū p qd chris in/
gipant: vt dr Tho. in. ij. pre. q. iij. **S**e

cundū est testimoniū corpalis appititionis
spūscū in colūbe spē. Lu. ij. Descēdit spu/
ritus scūs corpali specie sic colūba in ipm
Et hoc ad designandū grē plenitudinem
in qdō quā nō tūc accepit: s; quā ab istāti
pceptōis habuit. In q etiā signū est bap/
zaros accipe spūscū. Appuit aut spūscū
ctus i specie colūbe tanq i sig repitatio
et nō p vniōne ad colūbā. qd et factū est ad
signndū aliq aprietates eis puenientes q
hnt spūscū q inueniunt in colūba. quaz
tres h notabim? **P**rima ē simplicitas
māsueta. Est em colūba auis sine dolo
simplex et māsueta. Sic et spūscūs hoiez
facit simplici et māsueta. Sap. j. Spūs
em scūs discipline effugiet fictum et. Et
Mat. x. Estote simplices sicut colūbe.

Secda ē pueniēs puetudo. Columba
em est auis amicabil? et gregalis. Sic qui
hnt spūscū sunt vniti p charitatē. Rho.
v. Charitas di diffusa ē i cordib; nris et.

Tertia est gemit? similitudo. habet em ge/
mitū p cātu. Sic hns spūscū gemitū h;
p solatiōe diuina. Ro. vj. Ipse spūscūs
postulat p nob gemitib; inenarrabilib;. i.
postulātes nos facit et gementes. De hac
colūba dr Lxxij. In diluuiō appuit hoc
aniam ramū ferēs oliue et cōem orbiterat/
rū tranquillitātē annūciās: q oia typ? erant
futuroz. Et em nunc colūba appet libera/
torē nōs demonstrās: et p ramo oliue ado/
pionē generi hūano offert. **T**ertū est
testimoniū pñalis prest a tōis. qz descen/
dente colūba et qescēte sup illū: ecce vox d
celis dicēs. Hic est fili? meus dilect? in q
mihi cōplacui. i. in q cōplebit volūtas mea
de salute generis hūani: siue in q bñplacitū
meū cōstitui implere: vt dr Aug. de cō. euā.
Rōne hui? appititionis pñis in voce affligit
Tho. in. ij. parte. q. xxxij. q in baptismo
chri q fuit exēplar baptismi nri demonstra/
ri debuit qd in baptismo pficiat. baptism?
aut sit in pture trinitatē: fm illud Matt.
vi. Eūtes docete oēs gēres ba. eos in no/
pñis et fi. et spūscū. Et tō in baptismo chri
(vt dr Hiero.) mysteriū trinitatē demon/
strat. Dñs em filius ipe in natura hūana
baptizat. Spūscūs descendit in colūbe
specie. Glor aut pñis testimoniū phibēt au/
dit Hec Tho. Per hoc etiā signatū est q
suscipientes baptismi sacm efficiunt filij

dei adoptiuū q̄ est p̄cipatio q̄dā filiatio/
nis naturalis q̄ ch̄rs est fili⁹ dei. Nulli em̄
dubii esse debet q̄n baptizati sint ab om̄i
culpa mundati ⁊ inf̄filios dei cōputat⁹. Et
q̄ baptisim⁹ sac̄m magne dignitatē ⁊
efficacie. Exēplū narrat Petr⁹ d̄ amore
li. ij. Quedā m̄fona h̄ns in māmilla mor/
bū incurabilē ⁊ mortale de sanitate despa/
ra/ad deū se totā p̄tulit ⁊ ad fontes bapti/
smi ybi baptizabant cathecumini p̄pera/
uit: ⁊ ab vno q̄ de fonte exiuit signari se fe/
cit: q̄ signatione totālī curata est. Ybi im/
pletū est ad l̄ram q̄d de baptizati⁹ ⁊ credē/
tib⁹ d̄. Mat. vl. Sup egros man⁹ iponēt
et bene habebunt.

Pro tertio. Audist⁹ ⁊c. Si q̄ volue/
ritis ad ch̄m cōueri: credite ⁊ spera/
te q̄ ap̄tū est vobis ostiū celi. Sed hoc ti/
mendū est ne p̄ iniquitates v̄as claudat⁹
Esa. lix. Iniquitates v̄re diuiserūt int̄ vos
et deū v̄m. Nec valet dicere: Jā est nob̄
adq̄sitū regnū. Jus habem⁹ ad illd̄ q̄d d̄
lex. Juri p̄se introducto q̄libet renūciare
p̄t. l. Si q̄s. l. de pact⁹. Et iuri suo renū/
ciare p̄sumit q̄ iuri suo p̄trariū facit. ff. de
minorib⁹. l. Si fili⁹. Et extra de testi. l. Cū
venisset. Et de appellationib⁹. Sollicitatē
Cauete q̄ ne sit⁹ illi siles cui ap̄tū ostiū vt
intret ostiū palatij reg⁹ ibi d̄itād⁹ ⁊ bono/
radus: et ip̄semet claudat ostiū ⁊ se ⁊c.
Expone ⁊c. d̄ q̄miseri erūt q̄b⁹ tādē dice/
tur illd̄ Mat. xxv. Clausa est ianua.

Domínica p̄ma post epiphaniā
Sermo p̄mus

Remasit puer

Iesus i hierl̄m Luc. ij. Obsecro
vos per misericordiam dei vt exhibi.
cor. ve. host. vi. f. deo pla. rōna. ob. vest⁹.
Rho. xij. Hec p̄ba docēt nos q̄līc efficiē/
mur replū dei ⁊ aia n̄ra sit hierl̄m fin sen/
sum mysticū: vt in ea remaneat puer Je/
sus. In q̄b⁹ p̄bis tria sūt notāda sc̄z
Affectiōis b̄tuoletia. Obsecro vos ⁊c.
Exhortatiōis efficacia: vt exhibeat⁹ ⁊c.
Discretiōis prudētia. rōnabile ob. v. ⁊c.
De p̄mo. ij. Cor. v. Obsecram⁹ p̄ ch̄o. i.
loco ch̄i recoaliāmi deo. De sc̄do Gal. v
Qui ch̄i sunt carnē suā crucifixerūt cū vi

cij⁹ ⁊ cupiscētijs. Notandū autē q̄ corp⁹
n̄m sit hostia imolata deo p̄ carnis mor/
tificationē: viuēs p̄ charitatē feruorē: sc̄a
p̄positi firmitatē: deo placēs p̄ cordis h̄/
laritatē. ij. Cor. ix. Hilarē datorē diligit
de⁹. De tertio autē. f. de discretione Petr⁹.
Discretio oī virtutū oīnem ponit.

Salutatio.

Prim⁹ ar. An de⁹ sit in determinā/
to loco: an vbiq̄: Qd̄ ideo querit. q̄
d̄ requāsiisse iesus i hierl̄m. Q̄ nō vbiq̄.
quia nō videt eē in malis. Corra. Dicit
Greg. sup. Ean. De⁹ ē cōi modo i reb⁹ oī/
bus p̄ntia: potētia: ⁊ substantia. tñ familiā/
ri modo d̄ eē in aliq̄b⁹ p̄ grām. Rādet
Tho. in. j. p̄te. q̄ de⁹ est in oīb⁹ reb⁹ p̄ potē/
tiā inq̄ntū oīa sue p̄rati subdunt. Per p̄re/
sentia inq̄ntū sunt oīa nuda ⁊ apra oculis
ei⁹: et sic oīa sunt in ei⁹ p̄spectu. Per esse/
tiā autē inq̄ntū adest oīb⁹ vt causa essendi.
Cū em̄ de⁹ sit ip̄m esse p̄ essentia: oportet
q̄ esse creatū sit p̄p̄ effect⁹ eius: sic ignire
est p̄p̄ effect⁹ ignis. Hūc autē effectū cau/
sar d̄. In reb⁹ nō. Q̄n q̄mā icipiūt: sed
etiā q̄diu in esse p̄seruant. sicut lunē cau/
sar in aere a sole q̄diu aer manet illumia/
tus. q̄diu ḡres manet in esse: oportet q̄
de⁹ sit in oīb⁹ reb⁹ etiam intime. Hec
Tho. Fracti⁹ autē de maro. in. j. sen. dist.
xxvij. ostendit deū esse vbiq̄ p̄ h̄ q̄ termin/
nat respectū p̄ntialitat⁹ ad se. q̄ q̄qd cō/
uenit deo ex tpe: cōuenit ex eo q̄ terminat
respectū creature sicut esse creatorē. P̄c
autē hec p̄ios theologia sic oñdi. Dis li/
mitatio d̄ inspectionē sicut ⁊ finitas. Sz
si de⁹ esset alicubi ⁊ non vbiq̄: esset localit̄
limitat⁹ sicut creatura: quēadmodū si pos/
set eē q̄nq̄ ⁊ q̄nq̄ nō: ⁊ nō sp̄: esset limitat⁹
suis fin durationem. Dices forte: q̄ deus
nūq̄ est: q̄ trāscēdit oēm habitudinē ad
locū. Sed ⁊. l. ⁊ trāscēdat oēm habitudi/
nem ad sp̄s. tñ est p̄ns oī tpi. Et t̄do si cō/
cedit esse sp̄: et vbiq̄ est Hec Frā. Pro
fundamēto. Nō solū a theolo ḡ: sz etia⁹ a
p̄bis ⁊ poetis habetur hec veritas deum
esse verum. Quā hermes seu merc. li. diffi.
dei. Deus est sphaera intellectualis cuius
centrū vbiq̄ est ⁊ circūferētia nūq̄. Hoc
etiam sentire viderur Virgi in bucol. vi.
Iouis oīa carmina plana. Cū ḡ q̄rit An/
de⁹ ⁊c. Dicit rñ. vt s̄. Ex qua p̄sideradiū

Dñica. I. post epiphaniā

quantū debz erubescere hō pctor. Nā oīa in pñtia z in p̄spectu diuine maiestatis faciunt. Quicqd fecero de^o assistit vt p̄p̄m de^o inspector oīm actionū: cogitationū: et intentionū. Cū hec diligenter p̄sidero in gēti tremore parit^r subo^o p̄fundor: qz cū vbiqz pñtē roia occulta mea videntē itue qz. Heu hoc nō attendūt hūbri: raptores zc. Notate qm certū est illud Prouerb. xv. In oī loco oculi dñi p̄templant bonos et malos. Figura Apoc. iij. Joānes vidit in circuitu throni sedis dei q̄tuor animalia plena oculis an̄ et retro. Spūaliter oculi diuine maiestatis oīa vidēt Heb. iij. Dia nuda z a. o. ci^o.

Pro sedo iuxta euangelii siue textus euāgelicū tria sunt p̄templanda my^ostria qz p̄sideratio dispositiua est ad h̄c iesus maneat in nob tanqz in hierl̄m.

Primū ē mysteriū dolēde derelictiōis.

Scōm est faciēde requisitiōis.

Tertiū ē appetēde inuētiōis.

In h̄ p̄mone dicem^o de s̄mo qd ē mysteriū dolēde derelictiōis qm Ez de^o aliqz derelinqt et derelinqt ab eis q. Paral. xv. Si derelinqrit^r eūz ipe derelinqt vos. Voluit etiā i p̄p̄ia m̄re z ioseph figurare quō est a nobis custodiend^o z p̄diligēti cauendū ne nos derelinquat. Et h̄ figurat i euāgelio: cū dī. qz ascendētibz illis hierosolymā fm p̄suetudinē festi p̄sumant^r diebz cū re. pu. iē. zc. Et nō cognouerūt. i. nō aduerterūt. Dūge. Nō miremur parētes vocatos quoz alter ob partūalē obsequiū p̄is z m̄is meruerūt vocabula. Bel. da. Doris fuit filijs isrl̄ et seorsuz viri et seorsum m̄ieres t̄pibz festiuis vel hierosolymā p̄fluentes vel ad p̄p̄ia redeuntes: seorsum vin z seorsuz femie incederēt. Infantesqz pueri cū q̄libz parente indiffēter ire poterāt. Jōqz mariā vl̄ ioseph p̄cissimū putasse p̄uep̄ iesum quē secū nō cohebant cū altero parēte reuersū. Dūg. Sic qm insidiabant ei iudei elapsus ē de medio eoz z nō apparuit sic etiā nūc puto remansisse puerum iesūz parentes ei^o vbi manserūt igno- rasse. Derelinqt q̄ iesus parentes suos cor- poraliter s̄ spūaliter tñ nō. Illa tñ dereli- ctiō corporalis figura ē derelictiōis spū- alis in alijs. Jō iuxta textū p̄missū euā- gelicū notāde sunt tres instructiōes ad cu-

stodiendā dñi p̄ficiā ne nos derelinq̄t.

Prima est instructiō sectā de hūiliatōis.

Scōda est seruāde q̄tatiōis.

Tertia ē euitāde detractiōis.

Prima igit zc. Humiles em̄ diligo. Aug. li. p̄f. O q̄suauis es dñe: hūiles spū sūt domus tua. Hāc instructiōē nobis dedit dñs exēplo suo qz legem voluit obseruare Gal. iij. At vbi venit plenitudo t̄p̄is zc. Beda qz dñs p̄ oēs annos cūz parentibz i pasca hierosolymā venit: hūilitat^r hūane est indicīū: fecit em̄ int̄ hoies hō natus qd faciendū homibz p̄ angelos imperauit de us. Seq̄mur igitur iter p̄uersationis eius hūane si detrahis gl̄iam delectamur intue- ri. Aliud etiā exemplū humilitat^r in ch̄o in q̄ ex q̄ zc. circa finē euāgelij dī: de eo qz erat subdit^r illis. s. parentibz suis. Et igit exemplū hūiles sum^o: qm ipe dī Amos. xj. Detestor ego sup̄bia iacob. Scōda ē zc. siue pacis interne. Non em̄ habitat dom^o pacis nisi in locis pacis ps. In pace fac^o est loc^o ei^o. hoc nobis innuit qz nō derelin- q̄t parentes cūz iret in hierl̄m: neqz q̄diu ibi manserūt (festo durante) hierl̄m autē interpretat^r vīsiō pacis. Et festū erat depu- ratū ad quietē mentis in deo. Quādiu erā- go pacifici erim^o z ad deum per affectū q̄ escentes: non nos derelinqt de^o. ij. Cor. vlt. Pacem habete z de^o pacis erit vobiscū. Tercia est instructiō euitāde distra- ctiōis circa vanitates mundi. Eccl. xxx. Contine z aggrega cor tuum in sanctitate vt ibi maneat dñs. Et hoc signat qz cum redirent a hierl̄m in nazareth remāsit pu- er iesus in nazareth: que interpretat^r flos: et signat mundi vanitatē que cito euanesat. In voluptatibz autē z vanitatibus mūdi cito amittit^r iesus. Aug^o super illud ps. In i- quitatem in cubili suo zc. Tria sunt que ex- pellunt hominē de domo sua. i. ch̄istū de corde humano. s. finis stiliidii z yroz ma- la: et primo sumus sup̄bie que quanto ma- gis ascendit tanto magis euāescit sic fu- mus. Stiliidii avaricie que facit homi- nē de loco ad locum ire sicut stiliidii aq̄. Malayroz luxurie q̄ insatiabilis est. O qz facili^o contemneret quis mundi vanita- tes si finem z cognitiōē diligenter atten- deret. Exemplū. Erat quidā nobilis in austriā totus mūdo deditus hic in qua

da nocte solus iuit in uir gultu an castru su
um plenu floribz ut ibi delectabili possit
mundi popa cogitare. Queda igit pna
sup huanā estimationez formosa z ornata
se ei pntauit dicens. Ecce assum qua tu
tum dilexisti. Ille gaudēs diligenti pspice
rit se beatu reputas q aspectu z affatu ta
lis dne pfrui dignus esset. Et illa sic me an
te asperxisti ita me retro aspicias. Vidit ita
q in dorso ea plenaverimibz putredine im
mudicia z fetore. Quo viso territus est ille.
Ad que illa. Ego sum glia mundi. Et ta
les sunt fruct mei. Ad hec pba illa dispa
ruit z nobilis emendat redijt z mudo re
nūciavit deo viues: vicz attendens qd di.
Joānes. j. Joā. ij. Mundus transijt z cu
piscencia eius

Pro tertio. Audistis zc. Notat qma
rimu est piculu a deo separi. Jura di.
Ubi mai piculum verit cauti z diligen
tius est agendu. vij. q. ij. c. vlt. Et in autē.
Apud eloquentissimu. L. de fide instru.
Considerate qtu timeret separi a nobili
pnape z ab eo sine cui pntia euadere nō
poretz manu aduersarij. Expone z appli
ca. Notando illud Hier. ij. Scito z vide
q malū z amara reliqisere dnmz nō eē ti
more ei an te.

Sermo. ij.

Emasit puer

zc. Nolite conformari huic se
culo: s; refoz. in nō. sensus vū vt
pberis q sit volūtas dei bona bñplacēs z
pfecta. Ro. xij. Ibi notāda sunt tria neces
saria ad hoc q chīs veniat in animā. Vt
mundane affectionis exclusio. Noli pform
huic se. Interne dispositionis reformatio
Sed refoz. in nō. sensus vū. Diuine volū
tionis degustatio vt pberis. s. gustu inte
riori q sit voluntas dei. Bona inqua q ad
dedinationē a malo bñplacens q ad ope
rationē boni qd est de precepto. Et perfe
cta q ad operationē boni qd est d consilio.
De primo. j. Joā. ij. Nolite diligere mū
dum. De scdo. Eph. iij. Renouamini in
spū mēz vīe. De tertio j. Tessa. iij. Hec
est volūtas dei sacrificatio vīa.

Primus art. An de habiter spūali

liter z maneat in ania iusti. Q. nō. in fin
tū nō pōt claudī in eo qd est finitū: g nec
eo manere: ergo zc. Contra Joā. xij.
Saluator dē de spūsancto. In vobis ma
nebit z in vobis erit. Rūdet Bonatzen.
in breuiloquio d p m parte. c. j. q omnis
q fruit deo deum habet. Iustus aut fruit
deo. Cum grā hque sua deiformitate dis
ponit ad dei fruitionē: dat. dat increatur
qd est spūsanctus qd qui habz deū hz. Hec
Bonauen. Pro fundamento. Non ē du
bium qn de spūaliter assistat iustis. Dat
theus vindocinen in Tob. Nescit abesse
de iustis. z Seneca ad Lucillū. Mirar
homines ad deū ire. De ad hoies venit.
imo qd pius est in homines venit. Sed
querit An sit ita pnsens q inhabitet in eis
Dic rñ. vt s. Ex q contemlemur quarta
sit in nobis dei benignitas q sic aias inha
bitare dignat. Vñ Prouer. vij. di. diuina sa
pientia. Delitē mee esse cū filiis hominū
Qd desiderandus ē talis hospes. et sicut
di. Bern. in med. Felix ania q dicere pōt:
q creauit nō requirit in tabernaculo meo.
Contra. Infelix hec aia cuius hospes
est diabolus. Audiat supbi. luxuriosus: aua
ri zc. Sed qd faciendum vt nos de inha
biter. Mundate domū: qz vt dicit baimo
sup Joā. Mundus inhabitator munda
querit domū: z cū humilitate tanti hospi
tis qrite aduentū. Figura Lu. xij. Sa
cheo statura pusillo cupienti videre dñm
dñs di. zachec festinās descendē qz hodie
in domo tua oportet me manere. Spūalit
pusilla statura est hūilitas q etiam p de se
sum sicut zc. Arg. v. ser. Videte frēs ma
gnū miraculū. Altus ē de hūilia te zc.
Pro scdo. In pcedēti zc. Hic de scdo
qd est mysteriū fauende requisitionis.
Hic dicit euangeliū. Cū maria et ioseph
venissent iter diei reuertētes a hierlm. z se
ro venissent ad locū hospitij. Videns do
mina ipm ioseph sine puero: dolore vehe
menti concussa cū lachrymis qd occenter
poterat circūbar: z puez requirebat. Jo
seph pō senex cum sctis eaz associabat. Q
quāta desolatio dulcissime nfi perdidisse
puez iesum. Nō mīres igit qui spūaliter vi
uit si aliqui mente arida manēs: videatur
sibi q a deo sit derelictus: cum h etiā ma
ni contigit. Non g mente tabescat: sed per

Domínica. I. post Epipha.

continuu exercitiu in sacris meditationibz
z oronibz ac bonis operibz diligenter euz
requat. Est aut requendus cu triplici co-
dione.

Primo humiliter.

Secundo lachrymabiliter.

Tertio celeriter.

Primo humiliter. Sic eñ requerebat beata
ego maria p ceteris humillima q di. Lu.
j. Resperxit humilitate ancille sue. Sic q
suerunt eu reges de qb di. Mat. ij. Pro-
cidentes adorauerunt eu. Sic q di. Sap. j.
In simplicitate cordis qrite illum. **S**e-
cundo lachrymabiliter. Sic eum qrebant
maria z ioseph. Un postq inuenerunt eum
di. mñ eius ad illu fili qd fecisti nobis sic.
Ecce pñ tuus z ego dolentes qrebam? re.
Orig. Cur aut dolentes qrebant eu. An
ex eo q perisset puer. An erraret? Absit.
Nunqd em fieri poterat vt perditu formi
darent infante que dñm esse cognouerant.
Sed quo tu qñ scripturas legis qñs i eis
sensum cu dolore non qñ scripturas errasse
arbitreris: sed pñtem qua iherinsecus ha-
bent queris. Ita illi qrebant iesum ne for-
te relinques eos reuersus esset ad celos cu
illi placuisset iteruz descensurus. Hec ille.
Lachrymabiliter qrebat dñm Ps. di. Si
tinit aia mea zc. Fuerunt mihi lachryme
mee panes zc. du diceret mihi vbi est de-
tuus. **T**ertio celeriter siue diligenter qd
est contra perastinates. Unde maria z io-
seph statim vt eu abesse cognouerunt dili-
genter requere ceperrunt. Sic Luc. ij. Pa-
stozes ad eu venerunt festinantes. **O**rigen.
Oportet eu q querit iesu no negligenter
z dissolute transire sic multi querunt z no
inueniunt. Bern. Si volum? non frustra
qrere qramus veraciter vt no p illo aliud
feruerit: vt no cu illo aliud pñerit: vt
no ab illo ad aliud pñeramus. **F**ili? em
esset celum z terra transire qñ vt se qrens
non inueniat: sic petes no accipiat: sic pul-
santi non aperiat. Queramus qñ dñm dili-
genter sanctz meditationibz vacantes: z cer-
ti esse debem? q eum inueniem? **E**xre-
plum notandu ad pposituz. Tres milites
mutuo sibi fidelitate pmiserunt q in qam
q se non deferrent. Contingit aut eos q
dam die silua qñdam transire. Cum aut ta-
lent extra silua: vn? eoz dixit. **D**iroz qñ

resic obmutuimus in transitu silue. **E**t
xit causam sui silentij eñ: qñ videns ameni-
tate silue meoz sui amenitatez celestz. Quaz
qd in causa z ceteri pñessi sunt. Quibz se-
neg dixit: **E**redo no sine ca hoc factu eñ:
sz nutu dei vt sicut acten? mudo. ita de ce-
tero deo seruiam?. **C**osulo igit vt claustru
ingrediamur. **Q**d z factu est: et ibi lauda-
biliter p aliqd tps vixerunt. Tandem duo
iuuenes ceperunt tepescere z hoc inuice co-
fessi. **E**t p solatione qñrentes venerunt ad
tertiu de statu suo qñrentes. **E**t inuenerunt
eu deo seruiente hilariter z deuote. **E**t vi-
dens eos tristes dixit. **V**ideo q ex multo
tedio tristes estis: mihi aut totu tps bre-
ue videt qñ temp occupor. **I**llis aut mira-
tibz qb exercituz tps impederet cu vir ef-
fer illaterat? dixit. **T**res tm lras iueni qñs
docuit me mñ me in ingressu meo qñs le-
gens qñdie nullo tedio afficio: sed p desu-
derio legendi deficit mihi tps. **U**na eñ scit
pta nigro colore qñ signat pctā mea qñ deni-
grauerunt aiaz mea: z falsitate mudi: z pe-
nas inferni. **H**ac lego a mane vsq ad mis-
sam. **S**ecda scripta est colore rubeo que si-
gnat passionē saluatoris: hac lego a missa
vsq ad nonaz qñ emisit ipm. **T**ertia scpta
e aureis lris. **E**t hoc e amenitas z multipli-
citas gaudij celestis. **H**ac lego vsq ad co-
pletorium. **E**t sic tps expendo sine tedio.
Quo audito mlti accessi z ipi de cetero p
fecerunt. **H**oc exēplo discam? qñrere p
solatione in deo z h qñ diligenti? **P**orem?
Esa. lv. Querite dñm du inueniri pñt.
Pro tertio. **A**udist? zc. **N**otare qd hñ
Relatio. z d pñe. di. iij. **N**e qd
absit. **A**cceleratio comendabilis e in luctu
animaz pñotione. **E**t p oppositu multuz
est vituperabilis negligentia. **U**n dicit ler.
Dissoluta negligentia pñe volu est. ff. ma-
dati. l. Si fideiussoz. **A**udite. **S**i viator p
via periculosa incedes sociu pñdidit sine cu-
tus pñtia ultra pcedere neqñ qñ a draconi-
bus deuoret qñ feruenter desideraret ei pñ-
sentia: z quantu doleret eius absentia. **E**t
si sciret se eum inuenire quantu ad hoc dili-
gentiam adhiberet. **E**xpone zc. notando
illud Ps. **Q**uerite dñm z pñfirmamini: qñ
te facie eius semp.

Sermo. iij.

Remāsit puer

re. Dico em p gratia q̄ data ē mibi oibz q̄ sunt inter vos non p̄ sapere q̄ oportet sapere: s; sapere ad s̄o b̄ietatē. Rho. xij. Informāt nos apls ad h̄ v̄r in nob remaneat vera sapia q̄ ch̄s ē. Ubi nota informatiōis securitatē. Dico p gratia rē. i. p̄cipio. Hic aut̄ p̄cipit q̄a piculōsius ē errare in fide q̄ in ostia offerē da. Nota etiā informatiōis generalitatē: oibz q̄ sunt int̄ vos rē. Et informatiōis p̄itātē: nō p̄ sapere rē. De p̄mo. j. Co. xv. Non aut̄ ego sed gr̄a dei meū rē. De se. cūdo. j. Tim. ij. Deus vult oēs ad agnit̄ onē p̄itatis veni. De tertio. Prover. xxiij. Pudentie tue pone modū. et Prover. xxv. Sicut q̄ mel comedit mltū nō est bonum: sic p̄scrutator maiest̄at̄ opprime a gloria.

Primus ar. An in deo sit p̄sona acceptio cū per gratia habitet in vno r nō in alio. Et ex hoc videt̄ q̄ sic. Contra Act. i. Non est p̄sona acceptor deus. R̄sio. Notandū fm̄ Alex. in ij. p̄e sūme. et Joānes de rupella in sūma de v̄cijs. q̄ acceptio p̄sonarū est p̄lectio seu p̄latio alius p̄sone rōne parentele vel patrie vel alius cause irrationabil̄ cū interuentione debiti. Hoc supposito dicūt theologi. dist. xlv. j. sn̄az. q̄ nulla est acceptio p̄sonarū apud deū. q̄ oēs vult ad agnit̄onē p̄itatis venire. Et si velint coopari p̄ libe arbitriū saluabunt. Nec valet q̄ de⁹ elegit ali⁹ q̄s: ali⁹s nō. q̄ de⁹ nulli debitor ē. Hoc p̄misio. Pro fun. De⁹ ḡnalit̄ ad oēs respic̄ z omnibz adest. Quidius lib. fastoz. Jupiter arce sua totū conspectat in orbē. Et Seneca ad Lucil. Sacer spūs int̄ nos sēdet mltorū bonorū obseruator z custos. hic put a nobis tractatus est ita nos tractat. Cum q̄ gr̄it rē. Dic r̄n. rē. Et qua cōclu de inuēctiūas q̄ malos z sue salutis negligentes: q̄ oēs generaliter si velint saluari possunt: nec paupes z pusilli p̄ debent de deo diffidere q̄ maiores. Imo pusillis dicit dñs Lu. xij. Nolite timere pusill⁹ grex qm̄ cōplacuit p̄r v̄o dare vobis regnum. Figura Dat. xij. vbi dicebat dñs. Si m̄te puulos venire ad me: z nolite p̄hibe

re eos qm̄ taliū est regnum dei. z impone bat eis man⁹. Spūaliter puuli sunt humi les z simplices q̄b libenter imponit dñs manus auxiliatrices. Nā vt d̄r Jaco. iij. Supbis de⁹ resistit: hūilibz aut̄ dat gr̄az. **P**ro scdo. In p̄cedenti rē. Nūc i hoc de scdo q̄b est mysteriū appetenti de inuentionis. Sap. vj. Sapientia inuē nit ab his q̄ querunt illā. Unde cū maria z ioseph regressi fuissent in hierl̄m req̄ren tes cum post tridū inuenerunt eū in tem plo in medio doctorū audientē illos z in terrogantē rē. Unde circa dñi inuentionē notanda ē triplex p̄ditio. sp̄alis vicz z lo calis. In hoc sermone dicemus de prima q̄ vicz post tridū inuenerunt eū. Glosa. Una q̄dem die reuersi sunt a hierl̄m. Se cunda q̄rūt inter cognatos z notos. Ter tia die regressi sūt hierl̄m. In s̄sū aut̄ my stico possum⁹ hoc exponere triplr.

Primo allegorice.

Anagorice.

Tropologicē.

Primo allegorice fm̄ glosā. Quēsit⁹ adnē tus ch̄i a p̄iarchis nō ē inuent⁹. Quēsit⁹ tus a gētibz sub gr̄a inuenit⁹. Quēsit⁹ a p̄ phetis z iustis sub lege nō ē inuent⁹. Se cūdo anagorice fm̄ Amb. Post tridū in uenit in tēplo vt eēt indicū q̄ post tridū triumphalis passiōis in celesti z vniū ho noze fidei nostre se oñderet resurgens qui mortuus credebat. **T**ertio tropologicē siue moraliter. Post tridū penitentie i uenitur dñs. s. post contritiōē: confessio nē: et satisfactiōē. Exo. iij. Ustā triū dierū ibimus in solitudine z imolabimus dño. Vel post tridū. i. post considerationē tri plicē que t̄do d̄r dies q̄ animā illuminat. Prima ē p̄sideratio inductiua timor⁹ pu ta diuine iusticie. Ps. Audic̄s em̄ tu⁹s tim⁹. Timor aut̄ dñi sicut h̄r Eccl. j. ex pellit p̄t̄m. Nā qui sine timore ē nō pote rit iustificari. **S**cda est p̄sideratio indu ctiva pudoris siue p̄fusiōis: puta p̄side ratio diuine sapie om̄ia vident⁹. Heb. iij. Dia nuda z aperta sunt ocul⁹ ei⁹. **T**er tia est p̄sideratio inductiua amoris: puta p̄sideratio diuine bonitat⁹ z clemētie. Et in hac inuenit⁹ ch̄ristus. Un̄ ipse dicit Jo an. xij. Qui diligit me diliget a p̄e meo z ego diligā eū z manifestabo ei me⁹. Ius

Dominica .I. post Epipha.

Nō sufficeret autē secūde et p̄me cōsidera-
tiones sine tertia. Exemplū de iuda et es-
sā in q̄ habuerūt cōsideratōes inductiuas et i-
moris et pudoris. sed nō venerunt vsq̄ ad
terciā. s. ad cōsiderationē inductiuā amo-
ris et dilectionis: itē p̄cūnt. Aug. Ubi
nō est charitas: qd est qd possit pdesse et c.

Pro tertio. Audisti et c. Sed notate
Non manebit dñs nisi in p̄cia pura.
Nec fit pura nisi post tridū p̄cie aut cō-
siderationē et c. Non differat ergo p̄nite-
re et cōsideratōes p̄missas sumere. Dicit
em̄ regula iur̄. Mora sua cuiuslibet est noci-
ua. ff. d. reg. iur. Et extra de electiōe et elec-
tiōe. li. vj. c. Inter vniuersas. Audite: si
iam esset aliq̄s lepra p̄cūssus nōdū tñ ir-
reparabiliter infectus: et de facili posset inue-
nire remediū si vellet: sed negligit. Nōne
talīs negligētia est nociua: qm̄ se exponit
p̄culo nunq̄ recipiendi sanitatē. Expone
et c. Notādo illud Bern. Abscōdi ignem
in sinu meo: et exusto sū latere et nudari tā
visceribz: cōsulēdū est ante illū.

Dñica p̄ma post Epiph. Ser. iij.

Remansit pu-
er et c. Sicut in vno corpore mul-
ta mēbra habent: oia autē mē-
bra nō eundē actū habēt. Ita mlti vnum
corp⁹ sum⁹ in ch̄o: singuli autē et c. Rhom.
xij. Vniū illa disponit ad hoc et ch̄is ma-
neari nobis. Est autē notāda triplex vniō
inter mēbra corp̄is mystici. scz Naturalis
cōueniētie. Spūalis gr̄e. quia oēs per dei
gr̄am regenerati sumus p̄ eundē baptismū
Et obediēcialis reuerētie. s. ad ch̄m q̄
est caput oim. De p̄mo Galach. ij. Nun-
qd vn⁹ est pater oim nōstr⁹: gr̄e igit̄ despi-
cit vnusquisq̄ fr̄em. De secōdo Eph. iij.
Vna fides: vnū baptisma. De tertio Ga-
lach. iij. Oēs vos vnū estis in ch̄o iesu.

Remansit et c. Prim⁹ art. An deus
ēqliter habiter in omnibz iustis p̄ gra-
tiam. Q. sic. Gratia em̄ causat i nobis ex
dilectiōe diuina. Sed Sap. vj. dñ. Eqlis
est ei cura de omnibz. Contra. Eph. iij.
Vnicuiq̄ vestz data est gr̄a sū mensurā
donatiōis ch̄i. Rñdet Tho. i. ij. q. xij
Dabit⁹ duplicē pōt habere magnitudinē

Vnam ex pte finis siue obiecti: sū q̄ de
vna altera nobilior inq̄ntū ad maius bon⁹
nūq̄ ordiat. Aliā pō ex parte subiecti sū
q̄ magis vltim⁹ participat habitū iherē-
te. Sed p̄mū modū gr̄a gratū faciēs nō
pōt esse maior vel minor. qz gr̄a sū sui ra-
tionē p̄iūgit hoīem sūmo bono qd est de⁹
Sed ex pte subiecti pōt gr̄a suscipe magis
et min⁹: put. s. vn⁹ magis illustrat lumine
gr̄e q̄ ali⁹ p̄ q̄nto se magis p̄pat ad gr̄am
qd et principalit puenit ex pte dei q̄ diuer-
simode dona gr̄az dispēsat ad h̄ vt ex di-
uersis gradibz pulcritudo et pfectio eccle-
sie p̄surgat. Sic et h̄ diuersos gradus re-
rū instituit vt esset vniuersum pfectū. Qd
autē dñ q̄ eqliter est ei cura de oibz: hoc sic
intelligendū est q̄ vniuersali se h̄z et cū
ra ad dēs. qz. s. vno actu simplici et maio-
ra et minora dispēsat. S3 ineq̄litas est ex
pte eoz q̄ creatur⁹ a deo dant. Nec Tho-
mas. Pro fundamento. Certum est de
gratia humana q̄ potest esse maior et mi-
nor. Et hoc exp̄ientia docet. Vnde dicit
Quid⁹ de ponto. Difficile est fateor: sed
tendit in ardua virt⁹. Et talis meriti gr̄a
maior erit. Et certe hoc expōni posset de
gratia que est maior et minor sū cōditio-
nem et dispositionē suscipiētis. Qm̄ vt dñ
Aristo. ij. de ania. actus actiuoz sunt i pa-
tiente disposito. Cū ergo querit An de-
us et c. Dic rñ. et c. Ex qua cōclūde. Si gr̄a
apud homies puta apd p̄ncipes p̄ncipe
querit: quanto magis querenda est apud
deum. Vnde dñ Chrysost. Qui gratiam
meret apud deū non habet qd timeat. O
miseri peccatores qui anias vestras p̄ma-
tis gratia. Quari: libet et c. Penitemi et
ad deum redite vt inueniat⁹ gratia: quā
si habuerit⁹ penire non potest⁹. At contra
sine gratia nemo periculū euadere potest.
Figura de Noe de quo dicit Gen. vi.
q̄ inuenit gratiā coram deo: solus cum fi-
liis saluatus est tempore diluuij: vt patet
Genes. viij. Noe figura est cuiuslibet iusti.
Filij autē eius sunt bona opera que p̄ gra-
tiam viuificant et salua sibi manent. Idō
bene dicit Bernard⁹ Sola est gratia qua
egemur. Nimirū sola est gratia qua sal-
uamur. Quid vos concupiscitis: quera-
mus gratiam sed apud deum. Nā gratia
apud homies fallax.

Pro secundo. In precedenti. Hic de co-
ditione locali. s. in q loco inuenit. In
uenit aut in triplici loco. scz

In loco humane sequstrationis.

In loco vili z abiecte puerlationis.
Primo igit. vñ maria et ioseph nō iue-
nerunt eū in comitatu multoz: s. in tēplo.
et Luc. iij. Turbe reqrentes ipm inuene-
runt eū in deserto. p qd sūtur q chīs in-
uenit in corde elongato a tumultu secula-
riū rex: z a solitudine mundi. Gregori?
Tanto qd efficit deo ppius qto ab amo-
re mundi fuerit alien⁹. Gladant em ad pō-
pas z honores q voluerint: vtant fraudibz
diuites z cauidici hauriant voluptates/
oēs vtriusqz seculi clerici z laici nobiles z
ignobiles: nō ibi reperient iesum. **S**e-
cundo inuenit zē. Job. xxvij. Non inue-
nit in terra suauiter viuentiū. **T**er-
tio inuenit eū pānis inuolutū et
positū in psepio vñ maria z ioseph nō iue-
nerunt in cognatos z notos. Puer iesus
inter cognatos z notos qrit z nō inuenit.
Fuge frēs tuos si tu vis inuenire salutē et
obliuiscere pplm tuum z domū pīs tui vt
paupiscat rex decorez tuū. Idem. O bone
iesu si nō es inuenit in cognatos z notos
quō te inueniā in meos. qualiter te inue-
niā in gaudio quē vix mī tua dolentē iue-
nit. **T**ertio inuenit zē. In hierlū qd in-
terptat visio pacis. Si g eū volum⁹ inue-
re reuertamur in hierlū. i. in eccliam mili-
tantē hū oportet pctōrē reconciliari aīqz
chīm inueniat. Item in hierlū. i. aīam p-
pīam in q est inueniendus dūs. Berni. in
medi. Cū dei reminiscor in mēoria eū inue-
nio. Itē in hierlū. i. in ciuitatē celestē in q
nos oportet p affectū ascendere si dñm cu-
pim⁹ inuenire. Col. ij. Que sursum sūt q-
rite vbi chīs est in dextera dei sedēs. Pre-
terea p̄siderandū q inuenerūt eū in tēplo
qd est locus diuine p̄templatiōis sedentē
in medio doctoz zē. Et cū diceret ciīmat
er: fili quid fecisti nobis sic zē. At ad il-
los. Et qd est q me q̄rebat. Resciebatis
q in his q pīs mei sunt oportet me esse.
Si g in corde tuo versent ea q dei sūt: chri-
stus ibi aderit. Ipi autem nō intellexerūt
Dng. Resciebant vtz dicens: in his q pa-
tris sunt sūret in templo vel aliqd altius

Et qd magis edificeat vnusqz nrm si bo-
nus fuerit pot⁹ sessio dei pīs est. Siquē
ap̄ sessio dei pīs est habet i medio sui ier-
sum. Ad hoc pōt aptari qd dicit euange.
Iesus pficiebat sapientia z etate z grātia
apud deū z hōes. s. p̄ augmentū sapie-
z grē vt dī Greg. nazanzen⁹. s. quantum
ad ei⁹ manifestationē. Et nos igit si chīm
nobiscū hīc volum⁹ studeam⁹ pficere sic
etate sic z grā z sapia q aīam efficiunt tem-
plū dei: qz vt dī Sap. vij. ipe sapie dux est
z sapientiū emendator. Inuenit igitur ie-
sus in templo. vt p̄z ex dicit. **E**xēplum
in Gīta spa. Abbas paulus simplex ex ipa
facie cogitationes vnus cuiusqz cōgitebat.
Vidit g senes ingrediētes eccliam leta fa-
cie z leto aīo z eoz angelos parit⁹ gaudē-
tes. vñ aut vidit nigrū z nebulosū habē-
tem corp⁹: z demones hincinde trahētes
eū: z angelū eius delongesequentē tristē.
Cepit g paulus flere: sedens aī eccliam.
Alij aut rogabant eū vt si qd vidisset ma-
nifestaret cū ingrederet in congregationē
Ille aut nōdēns ingredi semp flebat. So-
luta aut p̄ gregatiōe quē antea viderat ni-
grum ingrediētem vidit clara facie egredi-
entē: z demones alonge sequētes: angelū
vero suū ppe cū gaudentē. Paulus igit cū
gaudio exurgens vociferabatur bñdicēs de-
um: ac dicēs quāta dei misericōdia z bonitas
Et ascendit in locū altiorē z voce magna
dicebat. Videte opa dei qm vult oēs ho-
mines saluos fieri: z eis exposuit qd vide-
rat. Integrogauit aut fratrē illū vt ei ma-
nifestaret cogitationes suas. Et ille coraz
oibz cepit referre dicēs. Ego miser multū
tpibz fornicationē gessi. Ingressus at ec-
clesiā audiui p̄ba Esa. imo dei loquentis.
Mundi estote z tollite malicias de antiq-
bus p̄is. Et si fuerint pctā vīa vt coctū
velut⁹ q̄r dealbabunt: q̄ fmōe compunc-
dixi cor de misero ad dñm. O dñe tu es q
venisti saluare pctōres. hoc g comple i me
misero qd p̄phētā pmisisti. Ecce ex corde
confiteor q vltim⁹ hoc malū nō faciā: sed
fuit tibi ab hac hora dñe. Suscipe me pe-
nitentē. Et sub hac sponsione regressus sū
de ecclia. Tunc oēs senes exclamauerunt
dicētes. illud Ps. q magnificata sūt opa
tua domine zē.

Donnica. II. post Epipha.

Pro tertio. Audistis rē. Semp nota te. Non qrit chris nisi p scientie puritate siue purgationem. Ad qd ordingnt oia iurum statuta. vii. xxiij. q. v. Prodest. hoc solū bñ agif vt vita hoim corrigatur. Imperator dicit. Legib nris mores i tendim corrigere. De scdis nuptijs. l. j. Nam qd pdeserit alicui ad qrendā gratiaz pncipis si ad oēs dños cñie refugiat: r tñ regem se offendisse nō dolet: nec offendere cessat. Expone rē. Quid valet multas orones: r elemosynas: r alia bñmōi facere nisi purget pscientia. Certe nihil p salute inuenienda. Notate qd dicit dñs Hiere. vij. Bonas facite vias vras r studia vĩa r habitabo vobiscū.

Donnica. ij. post Epiph. Sermo. j.

Nuptie facite

Sunt in cana galilee. Jo. ij. Habentes donatōes fm gratiaz q data est vobis differentes siue pphetiam se. rat. si. siue mī. in mī. siue q doc. in doc. Qui exhor in exhor. Qui tribuit in simp. Qui pceit in soli. qui mīse. in hilaritate. Rom. xij. Hec disponūt ad nuptias spūales q sunt in cana galilee. i. in zelo trāsmi gratiois Dependet aut intelligentia verbor pdictor ex fine eplē dñice pcedentis vbi habet q fideles debent esse mēbra in mīcē. Dicit q habentes donatōes rē. q. d. Sitis inuicē mēbra in dñice. Et gratijs a deo vobis collatis. Et pgnit seprē dona. Prīmū pphetia cum dicit. Siue pphetiam. s. habeatis. Et hoc fm rōnem fidei. i. fm q exigit fides eoz quibz pphetantur futura. s. pdicendo vel occulta reuelando. Scdm est mysteriū in sacramentis. q. elice de q dicit. Siue ministeriū in mīnistrādo. j. Cor. iij. Sic nos existimet hō vt mīnistrōs chrisi rē. Tertiū est doctrinā igno rantes docendo. Prover. xj. Qui abscondit frumenta in tpe maledicet a pplis: benedictio aut sup caput venditū. Quartū est exhortatio ad pñlia impleda. Titū. ij. Hec loquere r exhortare. Quintū ē abundantia rez ad necessitates pauperz subleuandas qd fieri debet simplicitate: r solū

pro gloria eterna nihil aliud qrendo i eleg mofyna Prover. xj. Simplicitas iustorū dirigit eos. Sextū est eminentia stat ad alios gubernandos: ad qd reqrit sollicitudo. Tim. ij. Solicite aut cura reipm p bñmōlem exhibere deo operariū inconfusibilem. Septimū est miseratio ad compatiendū miseris r oppressis: r hoc debet fieri in hilaritate. Ecci. iij. Declina pauperi aurē tuā sine tristitia r redde debitū r.

Primus ar. An nuptie siue matrimoniū sit sacramentū. Q. nō: qz p ipm nō conformat hō passioni chrisi q fuit pēnalis. Contra Ep. v. Sacramentū h magnū rē. Rndet Tho. Sacramentū i portat aliqd remedium sanctitatz hoim p pñm exhibitū p sensibilia signa. Vñ cum hec ingeniant in matrimonio oportet matrimoniu inf sacramenta cōputari vel numerari. Az aut p matrimoniū hō nō pformet passioni chri qntū ad penā: tñ quatuz ad charitatē Hec Tho. Pro fundamēto. Dicit regula topica phoz: Cui compe tit descriptio r descriptum. Sacramentū aut cōter describit esse sacre rei signum vt postea dicit. Vñ r ppter matrimoniū sanctitatz dicit Barth. vindocinē in Job. Felix coniū par copula vñ sociat. Quorum par pietas: par gen vna fides. Cū ergo querit rē. Dic rē. vt s. Ex q conclud de qntē habenda reuerentia ad matrimoniu r qfideliter obseruandū: et qvitu perabiles matrimoniū violatores. Pro q notandū q licite pōt ptrahi matrimoniu triplici de cā. Primo in nature officiū scilz ad plus pcreationē siue ppagationē. Et il la de causa fuit institutū in paradiso qñ dicitū est ade r eue. Erērate r multiplicamini. Et hec est nubendi cā potissima r mēritoria. Scdo in remediū vt hoc mō exculset a pctō mortali ppter fidē thoz. j. Cor. vij. Melius est nubere qz vñ. i. qz a concupiscentia supari. Tertiū in solatiū. vt vñ alteri solatiū exhibeat sine carnali cōmixtione. Et tale fuit matrimoniū inter mariā r beatissimū ioseph qd fuit vezz matrimoniū. vt dicit mgr in. iij. dis. xxvj. xxvij. et. xxx. In vero ergo mīnistrōis ē pncipalior cā vñio animaz qz p charitatē fieri debz vt vñz ibi assit iesus q dicit Barthel. xvij. Vbi sunt duo in noīe meo pgregati: ibi sū

In medio eoz. **F**igura In euang. hodi-
emo. **G**locat' est iesus et discipuli eius ad
nuptias q' facite sunt i cana galilee. Spūalr
In nuptijs debite celebratis in zelo chari-
tatis diuine et fraterne adest iesus dirigens
attentionē: et discipuli ei. i. filij bene morige-
rati. Et opposito qm sunt nuptie ppter car-
nalitatem aut alia causā indebitā: multa ma-
la ptingunt in mīmonio. qm vt dicit Leo
papa. **U**ir bono pagunt exitu q' malo sunt
inchoata pncipio. Et hī. lxxj. di. Miramur
Pro secundo cōsideranda sunt tria ge-
nera nuptiarū.

Primē sunt criminal' adhesiōis
Scdē carnalis copulationis.
Tertie spūalis vniōis.
Primē sunt criminal' adhesiōis. Iste sunt
nuptie adulterine qm sez ania relicto spon-
so christo adheret diabolo sibi pctm sugge-
renti. Ad has nuptias venit diabolus. Et
de his pōt exponi illud Iudiciū. xiiij. **G**lo-
castis nos ad nuptias vt spoliaret. Sūt
aut hmoi nuptie pcauende ppter tria
Primo qz est inchoatio vituperabil'
Secdo qz ratificatio est detestabil'.
Tertio qz conclusio est miserabilis.
Primo qz inchoatio est vituperabil'. In-
choatio em fit qm aia incipit attendere i
morari delectabiliter suggestiōib' diaboli
Sic em incipit separari a christo et adhe-
rere diabolo. Sap. j. Peruerse cogitatio-
nes separant a deo. Bern. Cogitationes
maleculi in aia ludūt illudūt **S**ecdo qz
ratificatio seu pfirmatio est detestabilis.
qm. i. aia pferit suggestiōi diabolicē. Cō-
sensus em matrimoniū facit. Greg. di. vj
Sed pensandū. Cum caro delectari cepe-
rit: tunc pctm nasci incipit. Si aut ex deli-
beratione pferit pctm dī perfici. **T**er-
tio qz conclusio est miserabilis. vīez associa-
tio cū diabolo in penis eternis et ppetuis.
Quā miserabil' nuptiarū celebratio q' hor-
ribilis pūctio q' crudelis sponsus. Hie
re. vj. Crudelis est et nō miserebit. In his
nuptijs neq' iesus est neq' mater ei. i. s. sa-
thanas et discipuli eius. In his mutat aq
in vinū. Sed q'is aq in q'liuino aq ferida
in vinū turbidissimū aq delectatiōis pcti
in vinū ire dei. Sed etiā hydris plene sunt
aq turpis delectationis circa diuitias: cir-

ca delicias terrenas: circa honores mūdā-
nos et supbias oīs pfusionis quaz vtraz
duplex est fm q' delectatio est i cordis co-
gitatiōe vel opis executiōe: pnt in vinū
amarissimū. Nā sic dī Apo. xij. Qui de-
perit characterē bestie diaboli p cui' vi-
delicet characteris impressiōe fit huiusce-
modi matrimoniū: Hic bibet de vino ire
dei et cruciabit igne. Deut. xxij. Fel draco
nū vinū eoz et venenū aspidūz insanabile.
Exemplū de illo qui ducit post mortē ad
presentiā luciferi: qz biberat de calice ba-
bylonis in hoc mundo: iustus fuit bibere
de calice ire dei. In primo haustu q' erat d
plumbo bullienti: et resina et sulphure i os
Tunc dicit lucifer detis ei de alio vino: dī-
abolus q' ministras ei / horribilē aliū cali-
cem pparauit. Et tunc scdo clamauit miser
ille vt clamare potuit. **M**aledicta hora in
q' creatus sum / genit' et alitus. Fiant ex
clamatōnes. Dicit tertio lucifer de vino
meo querite. Et ecce tertio hauriens mi-
nister infernal' ex vase horrendissimo ma-
teriā liquefactā atq' bullientissimā. Ter-
tio dicit aperī gulā. Et tunc clamauit mi-
ser ille: maledicat de' : i despectū dei ē hoc
vinū meū. Dicit lucifer. In eternū de hoc
bibatis. Audite et vos miseri pctōres: qā
de hoc vino vobis reseruaf portio vestra:
tota em aq delectationis vestre in tale vi-
nū mutabit. Greg. Momentaneū est qd
delectat: sed eternū qd cruciat.

Pro tertio Audistis zc. qmiseri q' sic
aiam diabolo desponsat christo con-
cepto. **Q**uā misera aia q' fit diabolo adul-
tera. Adulteriū dī q' ad aliū thoz ac-
cessio. xxxvj. q. vj. s. Cū g. Scdm Inno-
aut extra de procur. Pena adulteriū aliqñ
erat pena capitis. vt ptz. L. de adulterijs.
l. Castitati. Dicit. Sids vestrū haberet
filiam honestā quā nobilis comes pius et
dulcis vxore petir. An veller eā expone-
re ribaldo inhonesto / paup' et misero. Cre-
do q' nō. Expone zc. **N**otando q' qdli-
bet pctm mortale est adulterium spūale.
vnde anie peccatrici dī. Hiere. iij. Tu for-
nicata es cum amatoribus multis tamen
reuertere zc.

Sermo. ij.

Dominica. II. post Epipha.

Nuptie facte

Nre dilectio sine similitudine: odientes malū: adherentes bono: charitate fraternitatis inuicem diligentes Rho. xij. Hec sunt obseruanda circa dilectione ut fiat nuptie spūales: vix vera dilectionis exhibitio. Dilectio sine similitudine Recta dilectionis discretio. Odi. ma adhe. bo. Mutua dilectionis affectio: charitate fraternitatis rē. De pmo. j. Joā. iij. Nō diligam⁹ s̄bo neq; lingua: sed ope et veritate De scdo Aug. Sic diligēdi sunt hoies vt eorū odio habeant errores. De tertio Joā. xv. Hoc est pceptū meū vt diligat⁹ inuicem.

Prim⁹ ar. An m̄rimoniū sit sacramētū noue legē. Nō. qz institutū est an legē. Contra. A doctorib; nūerat⁹ inf sacra noue legē. Rūder Rich. in. iij. di. xxij. M̄rimoniū dupl⁹ accipi p̄t. Aut qntū ad ei⁹ institutionē. et s̄ nō est sacm noue legē. Aut qntū ad ei⁹ effectū. et sic lz fuerit an nouā legē institutū: non tñ habuit vim p̄ferēdi grām sic mō in lege noua in q̄ nō est euacuātū sed p̄firmatū: et factū ē grē causatiū. et sic ē sacm noue legē. Hec Rich. Pro fundamēto. Multū nobilitatū est m̄rimoniū in lege noua S̄z beu nouit dñs qnti sunt ibi abusus grauiorē forte q̄ in lege veteri. Vñ de iungio Tobie iunioris cōpato ad cōiugā modernā Dat. viñd. Quantū cōiugij p̄p̄ti forma a modernis distat coniugij q̄s iue labe thoz. Et vñdē hoc qz p̄p̄tū regnat ibi carnis voluptas q̄ est ratōis suffocatiua. Vñ Sene. ad Lu. Voluptates inter res viliissimas habē q̄ latronū more ad h̄ nos amplectunt⁹ vt strāgulēt. Est aut ad hoc institutū m̄rimoniū vt voluptates p̄p̄tū let. Sed q̄rit rē. Dic rñ. vt s̄. Ex p̄clut de quāta sit seruanda honestas in m̄rimonio: ne qd p̄ legē et p̄pter legē est institutū ordinē ad legē corruptionē: cū vix de⁹ et spūalia postponunt⁹: et carnalitati p̄p̄tū hō subijci. Hiero. Nihil fetid⁹ q̄ vxorē amare adulterie. Talis aut amor adulterini sit s̄q̄: cū nimis pl⁹ q̄ decet ad vanitates apit manū: cū eavarijs ocul⁹ aspiciat: in honest⁹q; s̄bis alloquit⁹: cū p̄p̄tū ea p̄ntes

despiciat: et ea esse ociosam in domo nō curat. Talis certe amor multū viciosus est in ch̄iano. Propterea d̄t Pau. j. Thes. iij. Nō in passiōe desiderij sicut et gentes que ignorāt deū. Tales em̄ q̄ carnis desideria absq; freno sequunt⁹: cito deū obliuiscunt⁹: et spūalia gustare non valent. Figura Lu. xiiij. Ille q̄ de nouo duxerat vxorē inuitat⁹ ad cenā: r̄ridit se non posse venire. Hec dixit sic ali⁹: habē me excusatū. Spūritualiter p̄ hoc s̄q̄r q̄ntū retrahit libidō a diuinis. Propterea dixit angel⁹ Tobie Tob. vj. Eū accepis sarā ingressus cubiculū p̄ tres dies cōtēniens esto ab ea. et ad nihil aliud vacabis cū ea nisi orationibus Ipsa aut nocte incēso iecore piscis fugabit⁹ demoniū. Spūalr p̄ piscē intellige ch̄isti hūanitatē in aq̄s tribulationis nutritam. Per iecur piscis cor p̄ssimū redēptoris: qd incēsum est. Et hec est incēso charitat⁹ q̄ etiā ch̄m duxit ad crucē et fugauit demoniū. Recordatio igit deuota hui⁹ incēso nis spūalis demoniū abijcit et concupias carnalis voluptat⁹. Audite et notate vos iugati et cōiugādī. Tandē aut dixit angelus Tobie. Trāfacta tertia nocte accipies p̄ginē cū timore dei mag⁹ amore fili orū q̄ libidine ducit. Vñ p̄siliū est ecclie xxij. dist. Sp̄sūs. q̄ saltē p̄ma nocte cōiuges p̄stineat ab ope carnis.

Pro tertio. In precedenti rē. Hic de nuptijs carnalis copulationis quas ch̄s fm euāgelij tripl⁹ honorauit Primo p̄ntia sue humanitatis. Secdo clementia sue pietat⁹. Tertio potentia sue diuinitatis. Primo igit rē. qz in ipsis nuptijs hūilit̄ interfuit: sedens p̄fecto nō in pmo sed i vl timo loco. qz dicitur erat postea Eū inuitat⁹ fueris ad nuptias: recūbe in nouissimō loco. Ipse p̄o p̄us cepit facere q̄s doce re Act. j. Quāuis aut dubium sit cur ille nuptie fuerint: nos tñ meditemur eas fuisse Joānis euāgeliste. de q̄ d̄t Hiero. in plogo sup Joā. Iste est Joānes euāgelista quē de nuptijs nubere volentē dñs vocauit. Et extūc Joānes p̄p̄tū p̄ntiā virginalis mūdicie ch̄o mag⁹ familiar⁹ fuit De hūilitate aut ch̄i in nuptijs d̄t Aug. in li. de s̄bis dñi. Erubescat hō esse supbi qm̄ fact⁹ ē hūilis de⁹. Ecce int cetera q̄

lius virginis venit ad nuptias: q̄ cū ap̄d pa-
trē esset instituit nuptias. **S**cdo hono-
rauit nuptias clementia sue pietatis. ex q̄
subuenit indigētie nuptiaz. nec tñ hoc sta-
tim fecit qm̄ m̄r dixit ei: vinū nō h̄nt. **P**o-
nōdit sapiam suā. **U**t em̄ ei ex corde pi-
ssimo puenire volens totalē vini defectū
ne apperet p̄fusio: inuitauit filiū quē sele-
bat ad hoc esse potētē: dī. Vinū nō h̄nt.
scz ad sufficiētiam. **E**t dī ei Iesus. Quid
mibi z tibi mlier: fm̄ Chryp. qz brā fgo
ex pietate mora voluit p̄occupare tps de-
bitū faciendi miraculū. Debit em̄ h̄ mī-
raculū esse notū assistentibz. Fuit autē ma-
gis euidēs qd̄ factū est post totalē vini de-
fectū. Ideo dī Iesus m̄r sue. Quid mibi
z tibi mlier: q. d. Scire tps ad faciēdū mi-
racula ap̄tū nō est mibi z tibi cōe: Ad mī-
bi soli cōuenit. ppter qd̄ subdit. Nōdū ve-
nit hora mea. i. tps cōueniens ad faciēda
miracula mibi soli notū. **U**n̄ mater pia ex
hac r̄sōe intellexit nō esse repulsam peti-
tione suā: sed pueniētē dilata. **I**o dī mī-
nistz: **Q**uēqz dixerit vob̄ facite. **T**er-
tio honorauit nuptias potētia sue diuini-
tatis: p quā puerit aquā in vinū. **U**n̄ dicit
mīnistz. Implete hydrias aq̄ zc. vsqz in fi-
nē. **E**hryp. Fecit aq̄s in vinum nō simplr
sed vinū optimū. **G**enerale est em̄ oibus
chr̄i miraculis q̄ sp̄ ad aliud meli⁹ termi-
nā: q̄ possit fieri p naturā. **E**ū ḡch̄s sic
mīmoniuū honorauit: q̄ vitupandi sunt q̄
mīmonio abutunt. **S**ed o q̄ plures sunt
abusōes in illo: z p infidelitatē z iugū: z p
inhonestatē. de q̄bz postea ampli⁹ dicem⁹.
Sed attēdite qm̄ h̄mōi inhonestates in
mīmonio p̄petratas multū abomiā de⁹
nec relinqt impunitas. **E**xemplū narrat
Greg. in dial. **M**ulier inuitata ad dedicā-
tione ecclie scti Sebastiani: de nocte puo-
cauit maritū ad actū iugale ex p̄cupiscē-
tia carnis ppter voluptatē. de mane ppter
h̄ timebat intrare eccliam z appere coram
reliquis scti Sebastiani. **I**ntrauit tñ: et
cū portarent reliq̄e in p̄cessiōe: arrepta ē a
diabolo z grauif vexata corā oī p̄lo: q̄ du-
cta ad domū p̄p̄iā z diebz mltz sic vexata.
tandē p̄ch̄ b̄ti donati ep̄i a demonio libe-
rata ē. **A**liō exēplū in .li. ap̄ū in villa
cameracen. qdā erat cui nō sufficiebat co-
it⁹ cū p̄p̄ia vxore: q̄netis cū tactibz illicitis

eā molestauit inuitā. **N**octe qdā reclamā-
te vxore et dei vindictā imp̄cāte: pessim⁹
ill. p̄petrato violētē scelere: cū ad ventz
officiū surrexisset: mox soluto vētre p secre-
ta nature in cloacā ei⁹ viscera descēderunt.
Nec mora claus⁹ reposit⁹ ad lectū: z pu-
blica voce p̄fessus est plagā dei ex hoc vi-
cio icurrisse. **E**t cū durissimo cruciatu ma-
nuū q̄s q̄si ignibz vizerent abscondi petijt:
et hora diei tertia miserabiliter expirauit.
Hos attēdite q̄ forte talia ac grauiora vi-
dente deo faciēz: qm̄ vt h̄ **L**uc. xij. **A**ssi-
pniam egerit⁹ oēs simul pibit⁹.
Pro tertio. **A**ud. zc. **L**auēat⁹ ḡ ne de
mīmonio faciēz inhonestatē palliū
et turpitudis ifulā. **P**alliū in quā sub q̄ q̄si
cōponit⁹ libellū famosū z dñm q̄ mīmo-
niū instituit z ordinauit ac honorauit. **N**o-
tate q̄ fm̄ leges **C**oponēs libellū famosū
decapitat sine depōitaf. **E**. de famosis li-
bel. l. vnica. **E**t fm̄ canonē est p̄beradus.
vt in c. j. v. q. j. et anathematizadus. v. q.
j. c. **H**is q̄ inuēti. **A**tendite: si rex dederit
alicui chlam. ydē auro tertia: monilibz deco-
rata vt honest⁹ corā regi assisteret. **E**t ex
ea facit palliū sub q̄ cōponeret libellum fa-
mosum in regē inuitā. **N**ōne grauius re-
esset ap̄d regē maiestātē: **E**xpone qz sub
pallio mīmonij multi in p̄scia sua scribūt
q̄si libellū famosū z dei honorē. **E**t sic dī
Amb. li. d̄ p̄iarchis. et nota. xxij. q. iij. c.
nullū. **N**ullū graui⁹ crimen est vbi celibat⁹
cōiugij iura temerant: z vxoris pudor sol-
uitur.

Sermo. iij. **N**ec scde post Epipha.

Nuptie facte
z. Sollicitudine nō pigri: sp̄
feruentes: dñō seruientes: spe
gaudentes: in tribulatōe patientes: ordni
instātes. **R**o. xij. **I**bi notant tria ad hoc
req̄sita vt fiant sp̄iales nuptie. **D**iligētie
sedulitas. ibi: **S**ollicitudine nō pigri: sp̄
feruentes: fugiēdo mala z faciēdo bona.
Intentiōis sinceritas. ibi: dñō seruētes. i.
ad honorē dñi. **P**atientie strenuitas. ibi
spe gaudentes: in tribulatōe patientes.
De p̄mo. j. **T**hes. v. **S**p̄m nolite exti-
guere. **D**e scdo **E**col. iij. **D**ñō ch̄o scti

Dominica. II. post Epipha.

uite De tertio Heb. x. Patientia vob necessaria est &c. Est enim patientia faciem meritorum: et quanto plus extendit: tanto plus capit. Sed quidam scindunt hunc sacculum & oia merita effundunt. Agget. j. Qui congregat merces mittit eas in sacculum prorsum.

Salutatio. **P**rimus articulus. Queritur An in matrimonio conferatur gratia? **R**espondetur. Quia si sic: stultum esset a matrimonio abstinere. **C**ontra. De sacramento noue legis confertur gratia. **R**espondetur. Thoma. in. iij. Matrimonium in quantum in fide est: et trahit habet ut conferatur gratia adiuvante ad illa opera que in matrimonio requiruntur. quia unicuique datur aliqua facultas. Dantur etiam auxilia quibus homo convenienter potest illa facultate. sicut patet quod oibus potestibus anime correfpiciunt membra quibus in actu exire possunt. Unde cum in matrimonio defuit homini ex diuina institutione facultas reddere uxori suam ad procreationem: plus datur etiam gratia sine qua id convenienter non potest facere. Cum autem dicitur quod si sic: stultum esset &c. Respondendum quod bene procederet: nisi per concupiscentie morbum efficaciter remedium posset adhiberi. Adhibetur autem magis remedium per opera spiritualia. **Hec** Thoma. **N**on fundamētum. **U**ltimum pensandum quod quis voluntate vult nubere. Unde dicitur Tullius in rhetorica. In omni re voluntate spectari oportet. **Hec** dubium si recta voluntate in matrimonio quis iungitur: gratiam recipit a deo per quam regulari potest in visu matrimonij. Unde notanda sunt verba Raphaelis ad Tobiam: ut ponit Bartholomaeus vando. Adierunt tibi grata remedia: gratum antidotum morbi: pape tunc eris. Cum ergo queritur &c. **R**espondetur. ut supra. **E**t quod preplemur: quia ne putetis habentibus voluntatem erga genus humanum quod in matrimonium ad humani generis multitudinem instituit. sed ne in tali actu nimis caro duret: spiritualis gratia in matrimonij tractu confertur: nisi forte fuerit tractus viciosus. **Q**uid potest contingere tripliciter. Primo propter defectum bone intentionis. Rubentium quippe intentionis dicitur esse ad procreationem plus. Secundo tamen potest esse ad euersionem fornicationis: putat dicitur apostolus. Propter fornicationem. scilicet vitandam unusquisque uxorem suam habeat. Cum ergo aliquis magis contrahit causa satiationis libidinis: grauissime peccat. **E**t de talibus dicit Raphael in Tobia. vi. Qui coniugium ita suscipiunt ut deum a se et a sua mente excludant & sue libidini ita vacent: ut equus et mulus: habet demonius

potestatem super illos. Unde et ibidem habet de septem viris qui propter concupiscentiam voluerunt praeputium Sarae accipere coniugem interfectis a demone. Talibus autem ac etiam eis qui in matrimonio suo attendunt auariciam aut superbiam: bonis matrimonij aut exclusis: aut neglectis: vir bene succedit in matrimonio: imo multe contingunt miserie. quia ut dicitur in decretis. dist. lxx. c. Dirimur. 2. j. q. j. **E**lix bono coniugio exitu qui malo sunt inchoata principio. **S**ecundo propter defectum debite preparationis. Quicquid enim aliquis de sacramentis recipit scienter in peccato mortali: mortaliter peccat. nec ei confertur gratia sacramentalis: ut patet. xl. di. c. Vultis. et. xij. q. iij. **A**udi. Cum tamen nubentibus maxime sit necessaria gratia sacramentalis propter difficultatem obligationis & iuvamen necessarium in operibus matrimonij. **T**ertio propter defectum legitime conditionis. **Q**ue aliquid qui attendit ex preceptis: puta si fiat tempore interdicto ab ecclesia. Talis enim tractatio est vitiosa: & teneat. Aliquid ex parte modi faciendi: si fiat clandestine. hoc enim iura prohibent. Aliquid ex parte coniugum. ratione impedimentorum propter quod non potest aut debet contrahi matrimonium inter eos. **Q**ue quidem impedimenta sunt in multiplici differentia: ut tradunt iurisperiti ac etiam theologi. in. iij. sen. **E**t horum quodam impediant contrahendum: sed non dirimunt contractum. **A**lia vero impediant & dirimunt contractum. Unde dantur tales tres. **E**rrores conditio votum cognatio criminis. **C**ulpa dispensatio ritus vis ordo ligamen honestas. **S**olis autem finis: si forte coire nequebis. **Hec** socianda verant conubia: facta retractant. **E**ccliesie vetitum necnon tempus feriarum. **I**mpediunt fieri: permittunt facta teneri. **I**nter hec autem impedimenta satis expedit loqui de tribus magis occultis. quia ut plurimum tamen sciunt ab his qui resistunt: contra sepe ea renitentes misereabiliter laqueo se innectunt damnationis. **P**rimum ratione procedens permissionis facere. scilicet cum illa eadem puta ut uxorem assumit quoniam. scilicet est permixtio facta adhuc viuentis per aliter coniugem interueniente etiam adulterina coniunctio. **A**ut si non interuenierit talis coniunctio: facta est tamen per aliquem eorum in potestatem coniugis mortis acceleratio. **S**i enim post tale permissionem contrahunt: contractus est nullus in iura. **S**ecundo ratione alieni tractus. quia si per contraxit cum alia per verba de presentia et per verba

de futuro carnali copula subsecuta cū intē
tione cōsummādi matrimoniū: z hoc non
obstare p̄trahit cū aliā: h̄ secundū m̄rimo
niū nullū est. Tertiū est rōne carnal co
pulationis cum aliq̄ cui⁹ cognatā in gradu
p̄hibito postea in m̄rimonio accipit: h̄ nō
est m̄rimoniū: sed adulterium. z oēs ples
sunt illegitime. Pōt tñ excusatio esse in al
tero cōiugū p̄pter ignorantia talis impe
dimenti. Videant ḡ quō cōtraxerint q̄ in
m̄rimonio sunt. Et videāt de cetero p̄tra
hentes ne def̄ impedimentūz ḡre dei que
multū est necessaria nubentib⁹. Als in cō
iugio saluari nō p̄t p̄pter corruptiōez car
nis. **Figura** hui⁹ nēcessitat⁹ ḡre patet in
euangelio. qz nuptijs voluit iesus infesse
in q̄b⁹ mutauit aquā in vinū. Spūalr per
iesum sūgt̄ ḡra dei q̄ mutat aquā. i. delecta
tione carnalē in vinū. i. in amorē spūalē p
intentionis debitā ordinationē. Hec ḡra
facit vt vbi esset demeritū: vbi esse possit
meritū. Propterea d̄t Pau. Ephes. v. Vi
ri diligite vxores sicut ch̄s ecclesiam. ac si
diceret: nō carnalr sed spūaliter.

P Rō scdo: In precedentiē rē. Nūc de
nuptijs spūalis vniois q̄ sūgt̄ p̄ nu
ptias sacramētales. Et iste sunt triplices
sūm triplicē nuptiaz sūgt̄ione sacramentaliū.

Prime sunt nuptie hypostatice vniois.
Scde sūt nuptie (sū sensū allegoricū.
gratifice p̄ueriatiōis sūm sensū tropologi
Tertie sunt nuptie b̄rifice frui (cū
tionis sū sensum anagogicū.

Prime igit̄ rē. Allegorice em̄ m̄rimo
niū sūgt̄ indissolubile vnionē hūanitat⁹ cū
deitate in p̄sona ch̄i. Aug. Quid mirū si
in illā domū ad nuptias venit qui in hūc
mōm ad nuptias venit. Habet em̄ spōsā
quā in vtero p̄gis sibi p̄iuxit. Verbū em̄
est spōsus: et spōsā caro hūana. vter⁹ viri
ginis thalam⁹ est. In his autē nuptijs aq̄
mutata est in vinū. i. insipiditas figuraz z
cerimoniaz veter⁹ legis in sapore z dulce
dinē p̄itatz. Si em̄ legant̄ ve. le. volumia:
null⁹ est ibi sapor nisi ibi intelligat̄ ch̄rist⁹.
Intellecto autē ch̄zo aq̄ mutat̄ in vinum.
Sex ḡ hydrie sunt p̄phetie z figure ve. le.
et q̄tuor genera ceremoniaz q̄ sunt sacri
ficia q̄ in dei reuerētia offerebant̄: z istru
menta q̄ erant sacra vt vasa z b̄mōi sacra
menta p̄ q̄ fiebat p̄secratio ppli vel mini

stroz. Et obseruat̄e puta i cibis z b̄mōi
q̄ p̄tinebāt ad diuinā cōuersationē colētiū
deū ab alijs. Hec em̄ a dño fuerūt institu
ta. sed hydrie tñ erāt plene aq̄. In lege ac
euāgelica mutata est aq̄ in vinū. Scde
sunt nuptie gratifice p̄ueriatiōis. Tercio
logice em̄ sacramenti m̄rimoniū sūgt̄ p̄uer
sionē anie cū deo p̄ ḡram. De his nuptijs
d̄t Osee. ij. Sp̄sabo te mibi i miscōia et
miseratōib⁹: sp̄sabo te mibi in fide. Hāz
nuptiaz p̄ma despōsatio fit in baptismo:
vbi aqua baptismalis mutat̄ in vinūz ḡre
spūalis. Dehinc fit ei⁹ reformatio siue re
cubatio si factū sit ad diuortium p̄ cordis
cōpūctionē: vbi aq̄ cōpūctiōis mutat̄ i vi
nū charitat⁹ z dilectionis. et p̄ p̄nie sacm̄
vbi aqua pudoris z p̄fusiōis mutat̄ in vi
nū spūalis p̄solatiōis. Et sic d̄t Bern. sex
hydrie posite sunt his q̄ post baptismū in
p̄ctā labunt̄. Prima hydria ē p̄ma purga
tio in cōpūctiōe. de q̄ legimus: qm̄ in q̄cū
qz hora ingemuerit p̄ctōz oēs ei⁹ iniquita
tes n̄ recordabūt̄. Scda p̄o ē p̄fessio. Dia
siqdē in p̄fessioe auant̄. Tertia elemosy
naz largit̄o. Hinc em̄ hēs i euāge. Date
elemosynā z oia mūda sūt vob. Quarta ē
remissio iniuriar⁹: sūm q̄ orātes dicim⁹. Mi
serere nob de nra rē. Quinta ē afflictio cor
poris. Vñ oram⁹. Ut mōi p̄ abstinentiā
ip̄i canam⁹ gliam. Sexta est obiecta p̄cep
toz sic audierūt discipuli: qd z nos me
reamur audire. Et vos mūdi est⁹ p̄t ser
monē quē locut⁹ sū vob. Hē sē sex hydrie
posite in purificatiōem nrām: z q̄ vacue sūt
z plene vñ p̄t vanā gliaz obfuant̄. aq̄
aut̄ replēt̄ si i dōe dñi custodiūt̄: qm̄ tior
dñi fons vite. Ex q̄ inq̄ timor dñi est. Esti
mūn⁹ sapida s̄ optie refrigerās norijs de
siderijs estuantē. sed diuinā p̄tute aq̄ mū
tat̄ in vinū: qm̄ p̄fecta charitas foras mit
tit timorē. Hec inq̄t Bern. P̄nt aut̄ z h̄z
drie sēz i his nuptijs dia sex p̄sideratiōes
timor⁹. ductiue. P̄ia ē p̄sideratio pena
lis acerbitatz: cui. i. p̄ctōz se p̄ p̄ctm̄ obliga
uit. Scda est tp̄alis breuitatz. i. vite p̄nt⁹.
Tertia est horrende deformitatis: quam
ponit in aia p̄ p̄ctm̄: et sic violauit imagi
nem dei. Quarta est reddende ratiōis de
oib⁹ in dei iudicio. Quinta est diuie sapie
oia concēplant⁹. Sexta ē diuie iusticie oia
p̄ctā iudicant⁹. De sunt hydrie plene

Donnica. II. post Epipha.

aq. sed qñ diffundit p spm scdm charitas i cordibz vris. vt hñ Ro. v. Tunc aq mutat in vinu optimu. Tercie sunt nuptie bñfici fructuosis. Nuptie em sacramentales ana goricis sñt inseparabiliter coniunctione ecclie triumphantis cu chzo in qb sex hy drie plene aq mutant in vinu. i. ois dolor z gemitu in leticia ppetua. Numeru qppe senariu e numerus pfectus. Io senariu pfectu sñt oem varietate doloru q in nuptijs celestibz mutat in vinu leticie. Esa. li. Baudimz leticia obtrinebunt z fugiet dolor z gemitu. Ad has igit nuptias debemus toto corde anhelare. Exemplu de martyribz p gñibz sacris q etia p sponso vt cu eo in celestes nuptias introirent tormetaz morte sustinuerunt. Ois g aq in eis mutata fuit i vinu amoris z solatiis. Aug. Dia seuat in mania facilia ac ppe nulla facit amor.

P Ro tertio. Audistis. Sz notate q iura dicunt vxor ppter adulteriu oibz bonis viri puari debet. Ac etiax dotē pdere tpalem. Et ad legē iuliam de adulterijs. Laue g o aia peccatrix in tadē a dño spōso tuo reproberz. Et tibi dicat illd Hiere. ij. Frons mulieris meretricis facta est tibi noluit erubescere.

Sermo. iij. peadē do.

Nuptie facte

N sunt zc. Bndicite z nolite maledicere: gaudere cu gaudētibz flere cu flentibz: nō alia sapientia sed humilibz pñtientes. Ro. xij. Ibi notat tria obseruanda erga primu ex qb disponitur aia ad nuptias spūales vñz benignitatis affectio. Bndicite z nolite maledicere Af fectiois pfortatio: gaudere cu gau. flere cu flentibz. Confortatiois hūilitatio: nō alia sapientes zc. De pmo. Matth. v. Orate p psequētibz z calūnantibz vos. De secundo. Eccl. vij. Ne deis plorantibz in consolatione z cu lugentibz ambula. De tertio. Ro. xj. Noli alia sapere sz time. i. noli ostendere te magna alijs despectis sapere.

Nuptie zc. Pro pmo An in nuptijs siue mñimonio sit sacmz res sacramēti. Qñ nō. Res em sacri ē grā: sz pōt ē sacramētū sine grā. igit. Contra. Doctores

cōiter assignāt in qlibet sacro aliud qd est sacm z aliud qd ē res sacri. Rñ. Rich. in. iij. dis. xxy. Qz expressus pñsus p pba de pñti ē sacm tantū. Res z sacm ē vñio pñsuu z mutua obligatio causata p pñsuu mutuu p pba de pñti expressu. Hec em est res respectu fmonis exterioris q ē p sensibilia signa. Et est sacm respectu rei. i. charitatz quā sñt: z dispositiue effiat ei vñionis chzi z ecclie quā sñt z nō effiat. Ipa aut charitas ē res tmz nō sacm: ob ligatio pō interior p mutuu pñsuu expssa siue vñunctio interior est res z sacm. Hec Rich. Pro fund. Multū est venerabile sacm mñimōij. Sed heu huius sacri honestate pñtis i turpitudine z abusu. Vñ dicē Mattheu vindocinē. in Tob. Que nubiat aut qz vir nunc vxorat amore plus. Quis veneris arua igit eē negat. Sz heu heu tales abusiones apud plerosq pñibz lo reputant. Coniugati videte qso qñta sit mñimōij reuerētia ad qd declaradū qñtū est zc. Dic rñ. Et q contēplare qñmirabilis apparet dei sapia in sacramēti qbus sub figura rez sensibiliu nobis signat vñitas spūalium mñsterioz. Et attēde bñ quō p mñimōij signat vñunctio aie cum chzo q inseparabil z idissolubilis ē ad modū vñculi mñimōij: qñ lic nō pōt vxor relinq a viro nisi pñt fornicationē vt dicat Mat. x. Sic nec aia deo relinquit nisi ppter spūalē fornicationē q est in qlibet pñto mortali per qd anima relicto verō sponso chzsto adheret per amorē creaturis in qbus inordinate delectet. Omnis g anima in peccato existens adultera est dñ ē peccatū mortale z a sponso chzsto dimissa: a diabolo aut accepta. Vñ iudeis dicebat pñs Matth. xij. Generatio praua z adultera. O misera peccatrix anima q vilis facta es nimis. vt habet Hiere. ij. Audite lubrici auari zc. Horate certū est q nō pōt anima chzsto despōsari z ad nuptias admitti nisi fuerit ab omni peccato munda. Figura Leuiti. xix. Precipit q sūmus sacerdos non ducat sponsam nisi virgine. Spiritualliter chzstus est sūmus sacerdos: virgo est anima imunis a corruptione peccati et prauitate affectionis. Aug. De virginitate non qñt deus pulcrā carnem: sed pulcrā mentē.

Pro secundo. In precedenti. Nunc iterum amplius dicendum de illis nuptiis beati et fructibus quod ibi sex hydris plene aqua mutantur in vinum. Sunt autem sex iste hydris sex genera luctus et gemitus que in celestibus nuptiis mutantur in vinum leticie sempiternae. Juxta illud Ios. xvij. Tristitia vestra vertetur in gaudium. Et ibidem. Gaudium vestrum nemo tollet a vobis.

Primus est fletus meditatiue recordationis.

Secundus est fletus emulatiue zelationis.

Tertius est charitatiue compassionis.

Quartus est afflictive tribulationis.

Quintus est amaricatiue concupiscentie.

Sextus suspicatiue deuotionis.

Primus est meditatiue recordationis. s. dñi/ce passionis et mortis. Ad quod hortatur dñs Thren. iij. di. Recordare pauperum meorum et transgressionum et absentium et fellis. Et respondet persona deuota. Memoria memor ero et tabesce in me oia mea. Tres autem meretrices ibi inuenientes flendo ex consideratione extreme pauperum: extreme vilificationis: et extreme afflictionis. **S**ecundus est gemitus emulatiue zelationis: pro zelo vicis honoris diuini: quoniam contra ipsum aliquis videt mala fieri. Exemplum habemus. i. Esdras. viij. Cum vidisset esdras filios israel contra legem dei accepisse mulieres alienigenas: scidit vestimenta et lacerauit capillos capite sui et barbam: sed et dolens et mestus. Erat autem in hac hydra tres meretrices: si fleas propter diuino precepto negligentiam: propter nois dei blasphemias: propter diuino irreuerentias. s. teplo: solennitatum: et personarum. Aug. sup. Ios. Quis cor dei zelo nisi qui oia qui ibi videt peruersa satagit corrumpere et cupit emendare: si emendare non potest: tolerat et gemit.

Tertius est fletus charitatiue compassionis. Exemplum in Iob qui dicebat Iob. xxx. Flebam quoniam super eos qui affligunt: erat: et anima mea concupiscebatur pauperum. In hac hydra tres meretrices habebis si fleas propter egenorum miseria: propter peccatorum insanias: propter obstinationum malicias. Exemplum in domino qui concupiscebatur super futura ruina ciuitatis hierusalem et plangens iudeorum imprudentiam atque duriciam flebat Lu. xix. **Q**uartus est fletus afflictive tribulationis. Est enim dolor infligite aduersitatis pro deo patienter sustinendus: et dolor corporalis afflictionis alicui voluntarie assumendus

pro satisfactione peccatorum. Erunt igitur tres meretrices. Dolor vicis temporalis aduersitatis. Corporalis infirmitatis. Penalis austeritatis. Ecce. In dolore sustine et in humilitate et patientia habet. **Q**uoniam est fletus amaricatiue concupiscentie. vbi sunt tres meretrices. s. flendo propter incursum turpis deformitatis: propter offensionem diuina maiestatis: propter amissionem eterne hereditatis. eis piectis dixit Dauid. Iuxta horam in qua vnicuique peccauit. Aug. Doleat peccator et non sit satis ei quod doleat: sed non seipsum doluisse doleat. **S**exta hydra est fletus suspicatiue deuotionis in qua sunt meretrices: flendo scilicet ex consideratione miserie conditionis vicis vite huius. Ex affectu spei ratione liberationis a peccatis et angustis huius vite. iuxta illud Ro. viij. Infelix ego homo quoniam me liberabit de corpore mortis huius: Et ex dilatione desiderii conuictionis. s. cum christo: ut de sapiens. Spes que differt affligit animam. Et ps. Super flumina babilonis illic sedimus et fleuimus. De ois aqua in nuptiis celestibus mutantur in vinum optimum. i. iocunditatem leticie que signat per vinum: eorum letificationem est. Un. Apoc. xix. Absterget deus oculos lachrymarum ab oculis eorum: et mors vltima non erit neque lux. **Q**uoniam desiderium gaudium vbi nulla prius inuenit tristitia. quoniam feruenter nunc esset laborandum ut illuc perueniri possit. **E**xemplum. Quedam monialis in morte ad septem integros dies agonizabat in maris infirmitatibus persistens: quoniam propter mortem appropinquasse sue: dicebat se fore saluatam. Et adiebat quod si fas esset adhuc libenter velle passum. **A**nti rationem infirmitatibus persistens per alios septem dies. **A**ue maria vale: re diceret ei propter inde sequi. **E**t si tantum propter propter vno aue maria: cum vicis de cum propter munda: quantum est propter multis bonis operibus diu continuatur gaudium: certe inestimabile illis celestibus nuptiis. **I**os. Apoc. xix. Gaudeamus et exultemus et gloriam deo deum quoniam venerunt nuptie agni.

Pro tertio. Aud. 22. Agnosce quod dei bonitatem 22. Hec enim sit tue salutis nuptie. **C**onsidera quanta sit dei dulcedo o anima quam respicit sua vocat. sed attende: spoliis iste zelotes est. **E**ro. xx. Ego sum dominus deus tuus et zelotes iudicis pro te in quibus affectiones et intentiones: quicquid modum facere solet homo zelo typus circa uxorem suam. **N**ota quod dicitur. xxij. di.

Dominica. II. post Epipha.

Erubescat. Et. ij. q. v. Cōsulisti. Secre-
toꝝ de iudex et cognitor ē. Et sic dicitur. L. d.
iuretu. Jurisuradi solū dei hñt vltorē.
Attēde. Nōne mltū tīmeret iunēcula nu-
p̄a alicui nobili gladiū sp̄ in manu hñti et
zelatori in p̄sp̄ctu et cū capitali inimi-
co. Expone et applica notādo illd. puer. vj.
Zelus et furor viri nō p̄ccet i die vidice.

Dñica. ij. post Epiph. Sermo qñt.

Nup̄tie facite
rē. Tu fornicata es cū amato-
ribz multz: tñ reuertere ad me
et ego suscipiā te. Hierē. ij. Tria notāda
sunt circa spūales nuptias.

Humane p̄uencatiōis p̄uersitas. ibi:
Tu fornicata es.

Diuine reuocatiōis benignitas. ibi: tñ re-
uertere ad me.

Benigne receptiōis. uertere ad me.

De p̄mo Deut. xxx. Deū q̄ te genuit
dereliq̄isti et oblit⁹ es dñi creātoꝝ tui.

De scdo Lān. vj. Reuerte reuertere suna. rē.

De tertio Luc. xv. Hic peccatores recti-
ficat. rē.

Nuptie facite sunt rē.

Pro primo. An m̄rimoniū siue sac̄m
nuptiarū debeat hñe aliqd̄ ipedimēti-
bz. nō. M̄rimoniū est remediū q̄ morbi

recipit q̄ se extēdit ad oēs nullo ipedire.

Cū medicina debeat ex opposito rñdere

morbo: videt q̄ m̄rimoniū possit eē i oibz

nullo ipedire. Cōtra. Lān. xvij. p̄bi-

bet m̄rimoniū fieri int̄ m̄rimonia p̄so-

na. Rñsio Bon. i. dñi. xxxij. Da

rimoniū hñ ipedimēti multiplex. Qua-

re aut magis q̄ alia sac̄ra: ratio est duplex.

Una ex p̄te efficiēt. Quis em̄ om̄ia sac̄ra

sint a diuina institutiōe: tñ hoc sac̄m maxie

cōstitit in hūana dispēlatiōe: q̄ p̄ p̄sensum

p̄trahit: nec hñ dispēlatiōe detēminatū.

Alia ē rō ex p̄te finis. q̄ cū oia sac̄ra sint i

remediū: istd nō solū est i remediū: s̄ etiā

in officiū. Et cū alia sint spūalia: hñc p̄m-

eta ē actiō corp̄al. et iō facili⁹ recipit ipedi-

mēta. Cū aut obijct q̄ ē remediū q̄ mor-

bi recipit rē. Dicēdū q̄ morbi ille alit̄ re-

mediabil ē q̄ p̄ m̄rimoniū: puta p̄ p̄tinen-

tiā. Hec Bon. Pro fundamēto. In oibz

bus p̄spiciēdū est quō fiat ne desit aliq̄ cir-

cūstātia debita ad bonitatē rei. Itē Amō

ger. Ergo vide qd̄ agas: sapiens delibet

antēq̄ faciat: sic tu p̄meditare mifer. Et

Sen. d. p̄tutibz. Si tu prudēs q̄ p̄nt p̄tū-

Et in aio tuo cuncta p̄pone. Lū. ij. q̄rit rē.

Dicit. P̄ quā dicas Sic et mltā sūt ip̄-

dimēta m̄rimoniū spūal̄ int̄ q̄ nora q̄ quē-

admodū p̄t fornicatiōem solūit sp̄salia

ut hñ extra de iur̄iu. Sic p̄t fornicatiōez

spūalē solūit sp̄salia cū ch̄io. Attēdite

h̄ p̄ctōres miferi rē. et norate illud Hierē.

xvij. Dñe oēs q̄ te derelinquūt p̄fūdāt rē.

Figura Sen. ij. Primi p̄ntes statiz vt

dereliq̄rūt dei p̄ceptū p̄fusi erubuerūt: et

a deo relictī reiecti extra padisū s̄ expulsi.

Expone rē. norādo illd. j. Re. ij. Qui me

p̄tēnūt erūt ignobiles. Ul̄ ponat̄ figura

de alia Sen. xliij. q̄ voluit filiū suū hñe

vrozē de filiabz alienigenaz. Spūal̄ ali-

enigene sūt oēs p̄ctōres respectu dñi: q̄ p̄-

tinet illud Joā. vij. Vos ex p̄te diabolo

estis: et desideria patris vestri vultis fa-

cere.

Pro scdo. In p̄cedēti rē. Nūc attēde

de sūt due p̄sideratiōes de nuptiis.

Prima est p̄sideratiō detēstāde offēsiōis.

Scda est p̄sideratiō obseruāde cōditiōis.

P̄t aut tripl̄ p̄tingere offēsa hñ sac̄m.

Prima est offēsa indebite p̄ctōis. Scda

est offēsa inordinate executiōis. Tertia

est offēsa iniuste violatiōis. hñ de p̄ma.

Prima igit̄ est offēsa indebite p̄ctōis

Et hec mltipl̄ p̄tingit: vt dicit̄ i ser. ij.

hui⁹ dñice art. j. S̄ hñ nora q̄ rāto q̄uor̄ ē

offēsa hec et alie seq̄ntes q̄nto ē maior m̄ri-

moniū p̄mediatio. Patz rōne institutiōis. q̄

ds ipe immediate m̄rimoniū instituit Gen. ij.

Et in loco digniori sub celo. i. in padisō. et

statu puriori. i. innocentie. Itē rōne appro-

batiōis. Ehis em̄ m̄rimoniū approbauit

nascēs de p̄gie in m̄rimoniū cōstitutū. vt

patet Lu. j. Approbauit etiā illd̄ Mat. ix.

et. xxij. et Lu. xij. celeste p̄uuiū m̄rimoniū

alibz nuptiis assimilāt. et Jo. ij. nuptiis i-

terfuit. Itē rōne siḡtiōis. Nā vt d̄r Lān.

in. ij. p̄te. q. lxx. ar. ij. i solutiōe ar. xl. Da

trimoniū hñ q̄ndā excellētiā sup̄ alia sac̄ra

rōne. s̄ siḡtiōis. q̄. s̄ siḡt p̄uictiōem ch̄i et

eccl̄ie. De siḡtione eiusdē est in finibz p̄-

cedētibz. Scda est offēsa iordinatā ex-

cutiōis q̄ aliq̄ p̄tingit p̄t inordinatā in-

actione q. i. s. ad alia eā cogitādo z ap/
perēdo dū p. n. a. co. g. s. t. Aut sic cū accedit
inordinare ad eā q. intērio transiit līmites
mīmonij: q. et iā nō esset sua vellet eam
cognoscere carnalr: z peccaret mortāl r. s. q.
Alex. Aliq. n. p. t. g. i. t. o. f. f. e. n. s. a. p. p. t. e. r. i. n. o. r. d. i. n. a. t. a. a. f. f. e. c. t. i. o. e. i. m. q. v. i. c. i. p. p. t. h. o. m. i. t. t. i. t. d. o.
l. e. r. u. i. r. e. z. e. a. f. a. c. e. r. e. q. s. u. n. t. s. a. l. u. t. i. n. e. c. e. s. s. a. r. i. a.
Aug. li. de bo. cōiugalī. Si magi i sua cō/
iunctioe diligit illud qd honestū ē qd illd
qd est inhonestū. i. qd ē nuptiar: h. dicēte
aplo eis fm veniā pcedit. Si hō eqparet
et pferret deo: mortale ē p. t. m. Et Hiero.
xxxij. q. iij. Origo. Origo qdem amoris
erat honesta: s. magnitudo d. formis. Ecce
plū est ad h. Si em qd inebriet de vino iu/
ste adq. s. i. t. o. z. p. a. u. a. r. i. c. i. a. i. n. h. e. r. e. a. t. r. e. b. i. i. u. s. t. e.
adq. s. i. t. o. p. l. u. s. q. d. d. e. o. m. o. r. t. a. l. e. e. s. t. I. d. ē. g. cō.
t. i. n. g. e. r. e. pōt cū p. n. i. a. v. r. o. r. e. Aug. Adul/
t. e. r. i. u. s. e. s. t. i. n. s. u. a. a. m. a. t. o. r. a. r. d. e. n. t. i. o. r. P. r. e. t. e. r. e. a. a. l. i.
q. n. p. t. i. n. g. i. t. o. f. f. e. n. s. a. i. n. e. x. e. c. u. t. i. o. e. mīmonij
p. p. t. e. r. i. n. o. r. d. i. n. a. t. a. m. o. d. i. f. i. c. a. t. i. o. n. e. q. n. s. m. o.
d. u. z. r. e. g. u. l. a. h. o. n. e. s. t. a. t. i. s. e. x. c. e. d. i. t. z. p. r. e. m. i. t.
t. u. n. t. m. l. t. a. t. u. r. p. i. a. p. p. e. t. r. a. d. o. S. e. d. q. u. o. p. o. s.
s. e. n. t. h. e. c. s. i. n. e. p. e. c. u. n. d. i. a. n. o. i. a. r. i. q. n. t. a. p. l. e. r. u. q. z.
i. n. o. r. d. i. n. a. t. i. o. o. c. c. u. l. t. o. r. z. s. e. i. n. u. i. c. e. n. u. d. o. s. s. t. u.
d. i. o. s. e. z. t. u. r. p. i. s. s. i. m. e. i. n. s. p. i. c. i. e. n. t. i. u. q. n. t. a. i. n. h. o.
n. e. s. t. a. s. p. b. i. s. z. m. o. d. i. s. i. n. cō. p. o. s. i. t. z. t. u. r. p. i. s.
s. i. m. i. s. q. t. i. l. l. i. c. i. t. p. r. a. c. t. n. e. d. u. f. a. c. e. r. e. s. e. d. q. d.
p. u. d. e. t. d. i. c. e. r. e. p. u. d. e. d. a. i. m. p. u. d. e. n. t. i. s. i. m. e. t. r. a.
c. t. a. d. o. q. d. ē. s. i. g. n. a. f. o. r. m. i. c. a. t. o. r. z. a. d. u. l. t. e. r. o. r.
m. a. g. i. s. q. z. p. i. u. g. a. t. o. r. z. E. t. d. e. n. i. q. z. b. e. i. s. t. i. a. l. i. t. a.
t. e. s. i. t. a. n. g. e. s. p. l. e. r. u. q. z. s. i. u. t. n. e. x. p. e. d. i. t. e. a. s. e. l. a.
r. e. l. o. q. h. m. o. i. D. e. h. i. s. c. a. u. t. e. l. o. q. r. e. p. u. t. a. n. ē.
p. e. t. m. o. s. v. r. o. r. u. o. s. c. u. l. a. r. i. s. z. a. l. i. b. i. v. a. l. d. e. p. i.
c. u. l. u. m. e. s. s. e. pōt. E. t. d. e. m. o. d. i. s. i. n. h. o. n. e. s. t. i. d. i.
c. i. t. Aug. U. s. u. s. q. e. s. t. i. n. a. t. u. r. a. e. x. e. c. r. a. b. i. l. i.
f. i. t. cū m. e. r. i. t. i. c. e. s. e. d. e. x. e. c. r. a. b. i. l. i. cū v. r. o. r. e.
U. n. d. i. n. a. t. u. r. a. e. x. t. r. a. v. a. s. m. a. x. i. e. d. e. b. i. t. u. q. d.
e. s. s. e. cū m. i. f. e. E. t. i. v. a. l. e. d. e. b. i. t. o. s. i. f. u. e. r. i. t. s. i.
r. u. a. t. i. o. t. a. l. i. s. q. f. e. t. nō. p. o. s. s. i. t. g. e. n. e. r. a. r. i. t. u. c.
f. i. m. T. h. o. ē. p. e. t. m. m. o. r. t. a. l. e. z. p. t. r. a. n. a. t. u. r. a. z.
T. e. r. t. i. a. e. s. t. o. f. f. e. n. s. a. i. n. i. u. s. t. e. v. i. o. l. a. t. i. o. n. i. s. q.
p. p. i. e. v. o. c. a. t. a. d. u. l. t. e. r. i. u. m. e. t. pōt. e. s. s. e. e. x. p. r. e. v. i.
t. i. t. i. m. a. u. t. e. x. p. a. r. t. e. v. r. o. r. i. s. t. i. m. a. u. t. e. x. p. a. r. t. e.
v. r. i. u. s. q. z. q. d. e. s. t. g. r. a. u. i. s. s. i. m. u. Q. u. i. d. a. a. u. t. e.
a. d. e. o. f. a. c. i. u. n. t. v. t. e. x. i. s. t. i. m. e. t. v. i. r. i. a. d. u. l. t. e. r. i. u.
p. e. t. m. a. u. t. f. o. r. t. e. l. e. u. e. n. i. m. p. u. t. a. r. i. Cō. t. r. a. q. s.
e. s. t. d. i. c. t. u. i. n. n. o. c. e. t. i. j. p. a. x. x. x. i. j. q. v. L. b. i. a. n. a.
r. e. l. i. g. i. o. a. d. u. l. t. e. r. i. u. z. i. n. v. r. o. q. z. s. e. x. u. p. a. r. i. rō. n. e.
cō. d. e. n. a. t. E. t. H. i. e. r. o. n. i. a. d. o. c. c. e. a. n. u. Q. u. o. d.

non licet feminis: neque non licet z viris: z
eadē sernitus pari rōne censet. Quia vt dī
ap. l. i. s. j. C. o. z. v. i. j. m. u. l. i. e. r. n. o. n. h. a. b. e. t. p. o. t. e. s. t.
s. t. a. t. e. s. u. i. c. o. r. p. i. s. s. e. d. v. i. r. e. t. v. i. r. nō. h. z. p. r. a. t. e.
s. u. i. c. o. r. p. i. s. s. e. d. m. u. l. i. e. r. U. n. e. s. t. i. m. u. l. i. e. r. n. e. q.
g. a. r. e. t. d. e. b. i. t. u. v. i. r. e. x. p. t. e. m. p. t. u. v. e. l. a. l. i. a. Q. u.
i. s. i. r. r. a. t. i. o. n. a. b. i. l. i. n. o. n. e. x. c. l. u. s. a. f. a. m. o. r. t. a. l. i. E. t.
i. d. e. d. i. c. e. n. d. u. d. e. v. i. r. o. D. e. a. d. u. l. t. e. r. i. o. a. u. t. nō.
t. a. n. d. u. q. m. a. x. i. m. e. a. b. o. m. i. n. a. n. d. u. z. e. s. t. p. p. t. e. r.
t. r. i. a. P. r. i. m. o. p. p. t. e. r. p. t. r. a. s. t. a. t. i. o. n. e. q. u. i. a. cō. n. t.
r. a. r. i. a. f. b. o. n. o. i. n. f. i. m. o. n. i. j. Nā. f. i. m. A. u. g. l. i. d.
b. o. p. i. u. g. a. l. i. e. t. n. o. v. i. j. q. v. i. j. c. o. m. m. e. T. u. a.
b. o. n. a. i. u. e. n. i. u. n. t. i. n. i. n. f. i. m. o. n. i. o. s. i. f. i. d. e. s. p. l. e. s. z.
e. t. s. a. c. r. i. m. P. e. r. a. d. u. l. t. e. r. i. u. a. u. t. f. r. a. n. g. i. t. f. i. d. e. s.
d. e. b. i. t. a. p. i. u. g. i. o. p. e. r. h. o. c. e. t. i. a. m. t. o. l. l. i. t. c. e. r. t. i. t. u.
d. o. p. l. u. s. p. h. o. c. e. t. i. a. f. i. t. d. e. r. o. g. a. t. i. o. s. a. c. r. a. m. e. n. t.
t. o. i. n. q. u. n. t. u. m. s. i. g. e. d. e. s. p. o. s. i. t. a. t. i. o. n. e. c. h. r. i. cū. e. c. c.
l. e. s. i. a. q. u. a. m. n. u. n. q. z. d. i. m. i. s. i. t. O. v. e. r. e. v. e. n. e. y.
r. a. b. i. l. e. s. a. c. r. a. m. e. n. t. u. s. s. e. d. p. r. o. h. p. u. d. o. r. t. i. m. e. a. y.
d. u. h. i. s. t. e. p. o. r. i. b. u. n. e. s. i. t. p. a. l. l. u. m. z. r. e. f. u. g. i. u. z.
a. b. o. m. i. n. a. t. i. o. n. i. s. z. f. e. t. o. r. i. s. E. t. c. e. r. t. e. v. i. o. l. a. t.
r. i. a. u. t. d. e. b. o. n. e. s. t. a. r. i. nō. p. o. t. e. s. t. h. o. c. s. a. c. r. a. m. e. n. t.
t. u. m. a. b. s. q. z. cō. t. u. m. e. l. i. a. d. e. i. c. h. r. i. s. t. i. z. h. o. m. i. s.
n. i. s. e. t. e. c. c. l. e. s. i. a. S. e. c. u. n. d. o. p. p. t. e. r. m. u. l. t. i. p. l. i. c. a. t.
i. o. n. e. i. n. m. u. l. t. i. s. e. r. r. o. r. i. b. u. i. n. q. u. i. b. u. s. d. i. f. f. i. c. i.
l. e. i. m. o. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. e. s. t. p. u. i. d. e. r. e. e. t. cō. s. u. l. e. r. e.
q. u. o. n. i. a. s. i. l. i. y. i. l. l. e. g. i. t. i. m. i. m. a. t. r. e. s. c. i. e. n. t. e. s. u. c. c. e. s.
d. u. n. t. i. n. h. e. r. e. d. i. t. a. t. e. Nā. i. n. c. i. u. i. t. a. t. e. a. s. s. i. q.
a. l. i. q. u. a. d. o. f. u. i. t. h. o. m. o. (v. t. r. e. c. i. t. a. t. R. o. d. L. i.
c. i. o. q. u. i. e. x. a. l. t. e. r. i. u. s. v. r. o. r. e. h. a. b. u. i. t. t. r. e. s. f. i. l. i.
o. s. q. u. e. t. a. m. e. a. d. u. l. t. e. r. a. d. e. p. p. r. i. o. v. i. r. o. d. u. o. s.
a. l. i. o. s. h. a. b. e. b. a. t. U. i. r. a. u. t. e. c. r. e. d. e. b. a. t. o. m. n. e. s.
e. s. s. e. s. u. o. s. a. d. u. l. t. e. r. a. t. e. s. a. u. t. cū. d. i. u. s. i. m. u. l.
f. a. m. i. l. i. a. n. t. o. c. e. h. a. b. u. i. s. s. e. n. t. l. z. s. e. c. r. e. t. o. d. e. c. r. e. t.
u. e. r. u. n. t. v. i. r. u. s. i. n. t. e. r. f. i. c. e. r. e. Q. u. o. f. a. c. t. o. e. a. m.
a. c. c. e. p. i. t. i. n. v. r. o. a. m. e. t. b. o. n. a. o. m. n. i. a. v. i. r. i. p. r. i.
o. r. i. s. p. r. o. q. n. q. z. f. i. l. i. y. s. q. u. o. r. u. m. d. u. o. l. e. g. i. t. i. m. i.
t. i. m. e. r. a. n. t. d. i. s. p. e. n. s. a. b. a. t. Q. u. o. t. e. r. r. o. r. i. b. u. s.
i. s. t. e. i. m. p. l. i. c. a. t. u. s. p. e. c. c. a. u. e. r. a. t. a. d. u. l. t. e. r. a. n. d. o.
p. e. c. c. a. u. e. r. a. t. m. a. t. r. i. m. o. n. i. u. cō. t. r. a. h. e. n. d. o. i. n.
cō. t. r. a. c. t. u. p. s. i. s. t. e. n. d. o. e. t. b. o. n. a. d. i. s. p. e. n. s. a. n. d. o.
H. e. u. q. u. o. t. i. e. n. s. a. c. c. i. d. i. t. f. i. l. i. o. s. a. d. u. l. t. e. r. i. n. o. s.
a. b. e. x. t. r. a. n. e. o. n. u. t. r. i. r. i. z. e. i. u. s. h. e. r. e. d. i. t. a. t. e. m. c. a.
p. e. r. e. a. d. s. a. c. r. o. s. o. r. d. i. n. e. s. p. m. o. u. e. r. i. S. e. m. i.
n. e. r. e. p. r. o. b. a. t. e. o. m. u. l. i. e. r. e. s. i. n. d. i. a. b. o. l. a. t. e. q. n. z.
t. a. m. a. l. a. f. a. c. i. t. i. s. a. d. cō. o. p. e. r. i. e. n. d. u. i. g. n. o. m. i. n. i.
a. m. v. e. s. t. r. a. m. T. e. r. t. i. o. p. r. o. p. t. e. r. s. c. a. n. d. a. l. i. z. a.
t. i. o. n. e. m. I. n. d. e. e. m. p. r. o. u. e. n. i. u. t. m. u. l. t. a. p. e. r. i. c. u.
l. o. s. i. s. s. i. m. a. s. c. a. n. d. a. l. a. S. c. e. l. e. r. a. t. i. s. s. i. m. u. c. r. i. m. e.
q. u. o. t. p. e. r. t. e. r. e. g. n. a. n. t. o. d. i. a. i. q. u. o. t. i. n. i. u. d. i. e.
q. u. o. t. d. e. t. r. a. c. t. i. o. n. e. s. q. u. o. t. p. e. r. p. e. t. r. a. t. a.

Dominica. II. post Epipha.

homicidia. Exemplū legīt de q̄dam dñā q̄ fidem frangebāt marito qđ marit⁹ ppē dens finxit se ad villā abire nocteq̄ sequēti inuenta vxore cū adultero: eā interfecit p̄riterq̄ cū eo. Et exiens ostiū aliū adulterum inuenit expectantē q̄ suspiciās q̄ verū erat: sociū suū ēē interfecit / maritū ipm interfecit. Ecce fructū dolorosū adulterij. Matt. xviij. Ule hoi illi.

Pro tertio. Audistis rē. Multū certe cauere debetis aut honestatē aut falsitatē cōitatis q̄ sacm mīmonij. Iura dicunt. Qui monetā alicui⁹ p̄ncipis falsificat dign⁹ est aduisione. L. de falsa moneta. l. ij. Et q̄ falsificat monetā alicui⁹ ciuitatis capite punit. L. eo. ti. l. j. h̄mōi autē falsificatio monetē obligat ad restitutionem. In iura cano. de iurciur. q̄nto psonā tuam. Pone casum ⁊ expone notādo q̄ sacra sūt moneta sumi p̄ncipis ⁊ totius cōitatis: ideo multū cauendū est a violatione: aut deoboestatione seu falsificatione eorū. Nam dicit Ezch. v. Pro eo q̄ sacra tū mēu violasti nō parceret ocul⁹ me⁹.

Sermo. vij.

Baptie facte

Nunt rē. Reuertere aduersatit̄ isrl̄ di. do. ⁊ nō auertā faciē meā a vob⁹ q̄z sanet⁹ ego sū di. dñs et nō irascar in p̄petuū. Hiere. iij. In his p̄his notat benigna sponse reuocatio a spore ch̄io. vbi tria notant. P̄mo: ipsa bē p̄ia reuocatio. Reuertere aduer. isrl̄. Scđo: reuocatiōis p̄firmatio ⁊ nō auertā rē. Tertio p̄firmationis rō: q̄z sanet⁹ ego sum rē. De primo et scđo. Zach. j. Conuertimini ad me et ego p̄uertar ad vos. De tertio. Ps. Nunq̄ in eternū irascet⁹ nob⁹ aut extendens irā t. rē. Baptie rē.

Pro p̄mo. An coact⁹ consensus faciat mīmonij. Et sic p̄ sile. Qui baptizati consentit timore mortis baptizat⁹ est ⁊ p̄ baptizato h̄r q̄ sile in mīmonio. Cōtra. Nunq̄ sit aia sponsa ch̄i nisi ei vnias per amorē q̄ mulier nunq̄ sit sp̄saviā nisi vnietur p̄ amorē: s̄ vnio q̄ est p̄ coactū p̄sensū nō est p̄ amorē q̄ rē. Rūder Boñ in. iij. di. xxiij. Consensus coact⁹ p̄t ēē dupl̄. s̄.

vi vel metu: vis ē maior⁹ rei ipet⁹ q̄ repel⁹ li nō p̄t. Vetus est instant⁹ piculi trepid⁹ dati. In illo autē metu q̄ caderet in constā tē virū: d̄ aut iura p̄sensū nō facere mīmonio: s̄ rō hui⁹ sumit a diuersis diuersimodē. Quidā em̄ dicūt eē ex indulgentia iur⁹. Iura em̄ indulgent tales separi. P̄mū q̄ p̄sumūt p̄sentientē ore / nō p̄sensisse cor de. Et q̄z p̄bum dicūt solū vt penā redimeret: vel et rōne finis: q̄z coacta mīmonia pessimos fines p̄sueuerūt h̄re. Alij dicunt q̄ nō ex iur⁹ indulgentia sed h̄ facit p̄sonarū ⁊ liberiarbitrij p̄sensus q̄ debet eē in mīmonio q̄ debet eē p̄sens. Et h̄ videt p̄ba bñ. S̄z tñ si post coactionē p̄sensit carnale copulā tunc incipit eē mīmonij. Lū autē q̄z: q̄ baptizati rē. dicēdū q̄ baptisim⁹ est op⁹ dei nō hoim: s̄ mīmonij ē a p̄sensu hoim: vel dicas q̄ nō est sile: q̄ nō tāta libertas ibi req̄rit quāta in mīmonio. tō tū em̄ eē mīmonij a p̄sensu causatur. Hec Boñ. Pro fund. Sic dicit Arist. iij. ethic. Nihil sit p̄uiose aut laudabilē nisi voluntarie fiat. in hūanis operib⁹ maxie id spicienda ē volūtas qđ maxie necessariū ē in mīmonio. qđ p̄sensū cōtrahit. Et q̄n tū ad h̄ p̄r exponi illō p̄sij. Nulle sūt aut q̄z est. s̄ ad p̄hendū mīmonij. Sed quēnt rē. Dic rē. Postq̄z dicas sic: p̄sens coact⁹ timor⁹ mortis vel inferni mīmonij spūale impedit. Nō em̄ vult de⁹ coacta fuitia. ij. Co. ix. Hilarē datoriē diligit de⁹. Audite q̄ nūq̄ p̄fitemini nisi forte in q̄dragmā ⁊ forte pl⁹ coactione q̄ deuotiōe ⁊ qui p̄niam in mortis articulū differt. Vagno certe piculo aias v̄ias exponit. O vos lu brici o auari incorrigibiles. Et plerūq̄ tales morte p̄occupant. Figura Dan. v. De balthasar q̄ cū fecisset magnū p̄utū ⁊ crederet se fore securū apparuit man⁹ scribens in pariete hec tria p̄ba. Vane tibi tel phares. vide ibi. Spūaliter p̄ balthasar q̄ interpretat⁹ venit turbatio: notat p̄cōt ingrat⁹: q̄ dū q̄etem sperat h̄re / repentina cadit in cū turbationis calamitas. Abuti mur autē vasis tēpl̄. s̄. mēoria: intelligētia: ⁊ volūtare. Et cū credit se s̄. cup. in delirij ⁊ diuitijs / mors aduenit ⁊ vanis gaudijs finē imponit. Per manū autē scribētē subaudi determinationē diuine iusticie. ideo dicit Eccl. v. Ne tardes p̄uerti ad dñm.

Pro scdo zc. In pcedenti zc. Nūc s
scda q̄ ē p̄sideratio obseruade p̄diti
onis in m̄rimonio vīz iam p̄tractor rato
Que q̄dem p̄ditiones sunt tres p̄ncipalit
notande.

Prima respectu diuinitat̄ recolende.

Scda respectu conuersationis inuicem
habende.

Tertia respectu plis nutriende.

Prima igit̄ zc. vt vīz caueant ne aliqd̄ fa
ciant q̄ dei honorez. Primo oīa ad gl̄iam
dei sic boni serui ch̄i. Laueat inquā cōiū
ne plus afficiat̄ ad cōiūgē q̄ ad deū. Hie
ro. Sapiens iudicio debet amare cōiūgē
nō affectu. s. libidinē. nē etiā laxet ad p̄ba
curpia: sed magis ad spūalia: nec etiā fre
quenter actū coniugale sic z ardent̄ vt de
um p̄ponat. qz dī. j. **L**oz. vij. **T**ps breue
est: reliquū est vt q̄ habent vīxores sint tā
q̄ nō habentes. p̄terit em̄ figura huius mū
di. **S**cda respectu p̄uersationis inuicem
habende: qz vīz debet inuicē hīe conco
r̄e charitatē **E**ph. v. **V**iri diligite vīxores
vīas. et **E**ccl̄. xxv. In tribu b̄nplacitū est
spū m. q̄ sunt p̄bata corā deo z hoīb. **L**o
cordia fratrū amor. primoz vīr z mulier
sibi p̄sentientes **I**mōi aut̄ dilectio s̄ḡtur
in anuli subarratione q̄ ponit̄ in q̄rto digi
to. de q̄ dicunt **P**hyfici q̄ q̄dam vena p̄ce
dit a corde ad ip̄m p̄ q̄ s̄gnat̄ q̄ amor ille
debet hīe p̄cordialitatē quā tñ debent in
uicem oīdere exteri in oī honestate. Ne
ter em̄ cōiūgū debet aliū turbare: neqz fa
cto: neqz verbo **V**l̄i **C**ol. iij. **V**iri dili. vx.
vīas: z nolite amari esse ad illas. Et certe
vbi est discordia coniugū: ibi ē habitatio
diaboli: nō dei. qm̄ vt dīc̄ p̄s. In pace fac.
est lo. ei. **I**tem debet hīe inuicē iusticie fi
delitatē tā de corpe q̄ de bonis. In bonis
qdē hīe debet vīxoz p̄tātē q̄tum ad neces
saria vite sic īpe vīr. Et fm̄ dīctū ch̄i mat
thēi. xij. et marc. x. Non sunt duo: sed vna
caro. **M**ulieres tñ sic dī. j. **P**e. iij. sunt sub
dite vīris. s. q̄ntū ad gubernationē dom̄.
In dīs ad euā dī. **B**en. iij. Sub vīro po
testate eris: quantū aut̄ ad fidelitatē cor
poris eq̄les sunt coniuges: qz dīc̄ ap̄lus. j.
Loz. vij. **U**xorū vīr debitū reddat: similr
aut̄ z vīxoz vīro. **M**ulier p̄tātē corpis non
habet sed vīr: z vīr sui corpis p̄tātē nō ha
bet s; mulier. **I**te debent inuicē hīe tempe

rātīe honestatē. vīz sic: q̄ nec nimis frequ
ter exercent actū coniugale: z caueāt ne ali
qñ p̄sentibz: vel nō longe ex̄ntibz pueris:
p̄uis: aut ancillis: exerceāt actū m̄rimoni.
Et h̄ em̄ plerūqz excitant ad enormia: q̄
uis simulent sen̄telligere. Laueāt iō ne
ita sint intemperati i actū illo q̄ inde scur
rant detrimentū deuotiōis z p̄tutū. **N**az
vt dīc̄ **H**iero. li. j. **I**ouinianū. Amor femi
ne rōnis obliuio ē z infanie p̄rim̄: anīmū
sopit: turbat p̄silia/altos spūs frāgit/a ma
gnis cogitationibz ad ifimas trahit. **D**es
bent aut̄ iuuenes instrui a parētibz: aut cō
fessoribz an̄ p̄sumationē m̄rimoniū vt sciāt
q̄ sibi licent̄ z q̄ nō. **T**ertia est p̄ditio re
spectu plis nutriende: quā. s. tenent̄ ex iure
naturali nutrire corpaliter. **N**ec deberēt si
ne rōnabili cā ifirmitat̄: aut alteri bonē
sterōnis dare filios nutritibz. Quia puer
cōiter prauas p̄ditiones nutritis retinet.
Eidem em̄ q̄ si agn̄ lactet a capra du
niores pilos habz: Et hedus lactatus ab
oue teneriores. **A**ug. ij. dī. c. **A**d ei. **P**ra
ua p̄suetudo in moribz p̄iugaroz surrexit
vt filios q̄s gignunt mulieres/nutrire con
tēnant. **Q**u ex sola incōtinētiā videt̄ inu
tū: qz dū p̄tinere nolunt despiciūt lactare
q̄s genuerūt. Tenent̄ etiā parētes nutri
re filios suos spūalr. s. in doctrina z mori
bus. Nam sic dīc̄ m̄ḡ in. iij. dī. xxx. **B**a
trimonij bonū est p̄les educāda ad cultū
dei. et **D**eu. xj. Docete filios vīos. **I**te
tenent̄ valde cauere ne aliqd̄ infidelit̄ adq̄
rant p̄ filiis suis. **E**xemplū. **A**rnoldus in
narratoris q̄ fuit q̄dam miles saḡ bo
ne z honeste p̄uicioris vite q̄ infirmus
tus obiit. Et vīr qdā deuor̄ rapt̄ i extra
si vidit eundē stantē in scala qdā infern̄
q̄sui ab eo cur in tali pena staret: cū libe
ter ieiunasset: orasset: z laudabile testimo
niū requisisset. **R**ēdit ille q̄ solum p̄pter aliq̄
bona t̄palia ab eccl̄ia parochiali alienata
p̄ suos p̄decessores: qz illa bona eccl̄ie nō
restituūt: s; ea sciēt possedit: idcirco dāna
tus ē: z decim̄ in ordine in illa scala lo
cat̄. Et addidit q̄t̄ de parentela mea il
la bona sciēt possederint: ad hāc scalā p̄
uenient vbi nlla ē redēptio: s; eterna dāna
tio. **O** heu heu sic dī **L**hryf. **M**ultr̄ desi
derāt filios suos valere in h̄ seculo: z non
curant qd̄ passi in alio: corpus natorum

Dominica. III. post Epipha.

amāritas autē contemnūt.

Pro tertio Audistis rē. Nec putetis q̄ ignorantia oīno excuset Tenet qm̄ vniūq̄q̄ scire regulas sine q̄b̄ nō pōt bñ exeq̄ ea q̄ spectāt ad statū suū. et sic habet. rē. viij. dist. Ignorantia est mī cunctoz er roz. et nutrit oīm vicioz. et lex dicit. Tur pe est aliani ignorare ius circa qd̄ p̄fat. ff. de origine iur. l. ij. Nā siq̄ artifex ppter sue artz imperitiā aliq̄ dānificauit: nō ppterca excusā dū. Applica notādo qm̄ do ctore Ignorantia iur. siue eoz q̄ tenet hō scire nō excusat.

Dñica. iij. post Epiph.

Sermo. j.

Volo: munda

Vre. Dat. viij. Nolite esse pruden-
tes apud vosmetipsos Ro.
xij. Hoc est obseruandū si volum⁹ munda-
ri. Potest autē h̄ exponi triplr. Primo de
prudētia maliciosa q̄. s. d̄ astutia: nocen-
di primo: et sustinendi seipm̄ inordinare. d̄
qua d̄ Esa. xxix. Intellect⁹ prudētiū re-
probabit. Scdo de prudētia acidiosa. sic
Nolite esse pruden. apud vosmetipsos. Prudē-
tiam vestrā nolite sic p̄tinere intra vos qn̄
eā cōicetis alios dirigendo. Et phibet ha-
bere prudētiā inutile. Eccl. x. Sapiētia
abscondita et thesaurus inuisus: q̄ utilitas
in vtriusq̄. Tertio de prudētia p̄sumptu-
osa. sic Nolite esse pruden. apud rē. i. noli-
te p̄sumptuose vos reputare prudentes:
q̄ dicit Esaie. v. Ne q̄ p̄sentes estis in
oculis vestrīs.

Volo: mundare rē.

Pro pmo art. An omnis pctōr p̄niaz
agens ab imundicia culpe munde a
dño etiā q̄ntūcūq̄ peccauerit. N. non. ij.
Bachab. ix. Orabat scelestus dñm a quo
nō erat misericōdiam p̄secutus. Cōf. a. Vi-
sericordia dei supercellit oē pctm̄ intensi-
ue. Rūder Bon. in. iij. dist. r. iij. Agere
p̄niam siue dolere de culpa commissā pōt
q̄s duplr. Aut ppter lesionē nature. Aut p-
pter offensionē maiestatz diuine: et ip̄i iu-
sticie. Primā p̄niam pōt q̄s h̄re ex sola na-
tura. Naturalr em̄ se hō diligit. et idō odit
om̄ illud ppter qd̄ malū incurrit. Et bec pe-

nitentia etiā ē in mal⁹ et dānat⁹: et erit ali-
q̄ in angel⁹ mal⁹ cū absorpti fuerint a pe-
nis. Alia p̄niam nō ē sine grā gratū faciet:
aut grā gratis data q̄ disponit ad p̄niam:
ita q̄ null⁹ est p̄nietic penitēs q̄ nō iueni-
at veniā. Iō nllī dat eā de⁹ nisi cū q̄ pponit
facere misericōdiam. Etsi p impossibile pone-
ret q̄ diabol⁹ hāc h̄ret vtiq̄ daret ei dñs
grām. Cū autē d̄ q̄ antiochus orabat rē.
Dicendū q̄ penitebat ppter lesionē nūcū
ppter diuinā offensā. Nec Bon. Pro-
fund. Miserz infensat⁹ est q̄ negligit a pec-
cati luto surgere. Alan⁹ de puer. Sus de
sorde leuat saltē dñ colligit escas. Tur nū-
q̄ surgit sorde volat⁹ hō. Et h̄ certe val-
de vituperandū ē. Cū dicat Seneca ad lu-
cil. Proice vicia q̄ cor tuū lamāt: q̄ si alit⁹
extrahi neq̄rent cor ip̄m cū illis euellēdū
extra erat. Sed q̄rif An rē. Rñ. v. s. Er-
q̄ conclude q̄ nō sufficit dolere d̄ pctō ppter
dolorem pene nisi p̄ncipali⁹ insit dolor ex
amore bonitatis diuine. Un Aug. Trimi-
cus ē iusticie q̄ solo timore nō peccat. Ami-
cus autē ei⁹ ē q̄ amore nō peccat. Et iō quia
vix poterāt hoīes ad deū ascendere p amo-
rē. Iō voluit dñs ad nos descendere vt ad
ip̄m possem⁹ p̄tingere. Q̄ igit q̄ vituperā-
di sunt q̄ ch̄m seq̄ negligunt: q̄ nos ad se
sequendū tā dulcē iuitat: d. Iō. viij. Ego
sū lux mūdi q̄ sequit me nō am. rē. q̄ nō
sequit sū in tene. ambu. Audist⁹ supbi: lu-
xuriosi rē. Inexcusabiles pctōres venit
ad vos q̄rendos dñs et vos magis vultis
seq̄ sathanā q̄ ch̄m diuinā beniuolentiā
contēnentes q̄ ad vīam venit hūanitatē vt
ad ei⁹ pueniat⁹ deitātē. Figura in euā-
gelio hodierno. Cū descendisset iesus de
monte secute sūt cū turbe multe. Origen.
Descēdēte eo d̄ mōte turbe secute sūt eū q̄
s. i. mōte ascendere neq̄q̄ poterāt vt pigri
p̄li vt negligētes vt ip̄fecti. Quia q̄s sar-
cina d̄ictoz d̄pmit: ad mysterioz solūtia
(nisi abiecto onere) minime scādere valent.
Idcirco et filij isrl̄ in mōte p̄mit⁹ ascendere
nō valuerūt. Dyctice q̄ tūc dñs descendit
d̄ mōte qn̄ semetipm̄ exinanīuit formā ser-
ui accipiens et tūc secute sūt eū turbe in lre. Q̄
nisi de⁹ sic descendisset hō ad seq̄ lā. s. n̄ ascē-
disset s̄ venit. s. ad oēs inuitādos. vñ dice-
bat Dat. xj. Veni. ad me o. q̄ la. rē.

Pro scdo. Primo dicendū ē de leprosi

mūdādi pditione: et debinc de ipſi emūda
tione. Circa p̄mū dicēdū generalr q̄ abo/
minabilis leproſi p̄ditio ſiḡt abominatio/
nē pctōr. Illa vtriq; aia leproſa ē q̄ ſupbia:
inuidia: gula: ira: acidia: auaricia: et luxu/
ria ſordescit. Nam in carnis timore ſiḡt
ſupbia: i pruritie inuidia. In exultōe iracu/
dia. In ponderofitate acidia. In ſiti auari/
cia. In putredine gula. In fetore anhelit/
luxuria. Eſt aut̄ p̄cipue notāda triplex rō.
p̄pter quā p̄lepra ſiḡt pctm̄.

Pria q̄ lepra ē faciei deturpatua
Secda q̄ est alioz ifectua.

Tertia q̄ ē ab alioz p̄ſortio ſepatiua.

Prima ſiḡt q̄ est faciei deturpatua. Pec/
catū em̄ facie p̄ſciētie horribilr deturpat.
Thren. iij. Quō obſcuratū ē aur̄ mutat/
eſt color optim⁹. et Ezech. xvj. Abomina/
tione feciſti decorū tuū. et Thren. iij. De/
nigrata ē facies eoz ſup carbones. Eſt
aut̄ h̄ notandū q̄ lepra q̄nto ſtudioſi⁹ oc/
cultat: tanto turpior ebullit. Sic pctm̄ q̄n/
to pl⁹ occultat: tanto pl⁹ creſcit et turpi⁹ ap/
parebit. Aug. Nullū pctm̄ adeo parū qd
nō ereſcat neglectū. Greg. Pctm̄ qd p̄ pe/
nitentiā nō diluit mox ſuo pondere ad ali/
ud trahit. **S**ecda ē q̄ lepra ē alioz ifecti/
ua: ſic et pctōr ſua ſetida p̄uerſatione alios
infect. Eccl. xij. Qui tetigerit picē inq̄na/
biſ ab ea. Et q̄ cōſecauerit eū ſupbo induet
ſupbiā. Jo. dñi. Hu. xvj. Recedite a tabna
culis ipioz: et nolite tangere q̄ ad eos p̄ti/
nēt ne inoluam̄ i pctis eoz.

Tertia q̄ le/
pra ē ab alioz p̄ſortio ſepatiua. **U**n̄ Leuit.
xij. Leproſus a ſocietate alioz d̄bebat eē
diſſuſus: et ſepar⁹: et h̄re veſtimēta diſſuta:
caput nudū: os veſte p̄tectū: et ſol⁹ extra ca/
ſtra habitabat. Tal⁹ ē pctōr q̄ p̄ pctm̄ a cō/
muniōe fidelū ē ſepar⁹. Veſtes ſue ex/
terior⁹ p̄uerſatiōis p̄ ſolētiā diſſuunt. caput
ſ. i. iſtōis p̄ iactantiā denudat. os. ſ. locutio/
nis p̄ ſimulatiōe et fallaciā operit. Sol⁹
enā extra caſtra. i. ſocietate charitat⁹. p̄ p/
tialitatē et inuidiā cōmorat: et cadē irratio/
nabilr ſepabit a deo: et angel⁹: et oib⁹ bonis.
Mat. xij. Exibūt angel⁹ ſepabūt malos
d̄ medio iuſtoz et mittēt eos in caminum
ignis. Q̄nt⁹ erit dolor irrepabilr ſepa/
ti a iuſtoz p̄ſortio et horrede demonū tur/
be ſociari cū audiet illā terribilē ſniaz mat/
thē. xxvj. Sic maled. in ig. eter. q̄ par⁹ eſt

dia. et angel⁹ ei⁹. **E**xēplū legiſt i lib. d̄ do/
no timor⁹ q̄ religioſus qdā i dormitorio
q̄ alijs iacēs cepit horribilr clamare etia/
tūc cū mlti ſurgētes ad eū veniſſent: vide/
bāt eū fixis ocul⁹ immobilr reſpiciētē ad pa/
rietē: nec eis aliquid loq̄rē: ſz horrore mira/
bili p̄cuſſū. Hanc aut̄ ſeq̄nti requiſit⁹ a p̄o/
re qd̄ habuiſſet rñd̄ ſevidiſſe demonem.
Interrogat⁹ d̄ forma: cur⁹ ait. Nō poſſet
forma ei⁹ deſcribi: ſz hec dico ſi eēt furnus
ardēs ex vna pte et tal⁹ forma demonis ex
alia: mag⁹ eligerē furnū ardētē intrare q̄ ſi/
gurā tā horribilem videre. **I**giſ pctōres
audite dictū Bern. Quid erit cū ſeviderit
illa miſerāda p̄ditio oī p̄ſolatiōe nudatā i
illaſ tēbras extiozes cū d̄mōib⁹ excuri: et ab
illa b̄tōz ecclā p̄petua excoicatiue excludi.

Pro tertio Audist⁹ zc. Noli q̄o pctōr
negligē aiaz tuā q̄ tā d̄formis p̄ pctm̄
efficiat. Nā iura di. Aia ē p̄ferenda q̄buſcū/
q̄ reb⁹. L. de ſacroſctis eccl̄ijs. l. ſancim⁹.
et. xij. q. j. Precipim⁹. Attēdite ſi aliq̄s ve/
ſtrū leprā h̄iet i facie: et ſaret mediū q̄ poſ/
ſet et velleſcū curare. Nōne diligentiffime
acceſſiret⁹ eū zc. Bern. Q̄ mira hoim̄ iſa/
nia: p̄det ablui: et n̄ p̄det inq̄nari: p̄det
ſordes abſtergere: et n̄ p̄det p̄here. abſter/
giſ caliga: et p̄temnit aia.

Sermo. ij. p̄eadē. iij. do.

Volo mūdā:

Vere zc. Nulli malū p̄ malo red/
dētes Ro. xij. Tales ſūt q̄ vere
mūdant. Nota h̄ ſp̄lice redditiōe. ſ. iḡti/
tudis ſilitudo. **P**rima ē eoz q̄ red/
dūt mala p̄ bonis qd̄ valde iniquū ē: ſic ſa/
ciebāt iudei ch̄zo. Ps. Retribuebāt mihi
ma. p. b. zc. **S**ecda ē eoz q̄ reddūt mala
p̄ mal⁹: et bona p̄ bonis. Primū ē p̄hibiti⁹ q̄
de⁹ ſi bī vidicta reſuauit Deu. xxxij. Dea
ē vltioz ego retribuā. Scdm̄ p̄o naturale
d̄bitū. vñz publicani h̄ faciūt. vt h̄z mat. v
Tertia ē eoz q̄ reddūt bōa p̄ mal⁹ et hec
ē charitat⁹ ſic fecit ch̄z et docuit mat. v. Bñ
facite his q̄ o. v. **V**olo zc. **S**alutatio
Pro primo An ſine p̄nia poſſit pctōr
emudari a pctō: sic maior eſt dei
miſcōdia q̄ hois: ſz hō p̄t remittere hōi offē/
ſā et n̄ penitēti. Igiſ. Lōtra. lu. xi. Niſi pe/
eget. o. zc. Rñdet Tho. i. iij. p̄e. q. lxxvij

Dominica. III. post Epipha.

Impossibile est pctm actuale mortale rel
mitti sine pnie pitate. offensa em pcti mor
talis ex h pcedit q voluntas hois e auersa
a deo p puerfione ad bonum comutabile.
Ideo requirit ad remissionem offensa diuine
q voluntas hois puerfatur au dñz cu detesta
tione p dicit puerfiois z cu pposito emende
qd ptnet ad pniam vera. Por aut de sine
pnie sacro remittere offensam. Cu aut dr:
Maioz e di mia zc. Dicedu q miscdia di
est maioris pitarz qz mia hois i h q imu
tat voluntate hois ad penitendu: qd miseri
cordia hois facere no pot. Pro funda
metro. No est dign dulcedie gre q no vult
gustare amaritudinē pnie. vn. Gal. i. alex.
Bladiijs indignus erat: mollisq potiri
Fortuna qui dura pati vlamara recusar.
Qui vult g delere pctm/ necesse est q sic
pctm p actu voluntatz iordiate delectatoez
qsiuit circa creaturas: ita studeat detesta
ri pctm z abomiationē prauē delectatiois
sumere: vt sic iuxta regulā medicor. Con
traria zñs curent. Vñ Aristo. i. eth. Si
volū adipsi opoz nosipos in zñu obno
xios attrahere. Cu g qrit zc. Dicit rñ. vt s.
Ex q satz pater dñabil eoꝝ p dicitio q pe
nitere negligūt. Nā sic dr Eccl. ij. Si pe
nitētia no egerim incidem i man dei: et
no in man hoim. Audite idurati pctores
lubrici: auari zc. nec e aliū remediū qz pe
nitētia p quā hois cor cōpungat z cu tali
cōpunctioe cōfiteat. Ad qd induci dz per
memoria dñice passiois z pnie fragil cō
ditionis: mēte etiā eleuādo a pderatio
ne diuine bonitatz: vt sic tñ ex tione pe
niteat: sed magz ex charitatē ardore. qd si
ita fecerit/ pculdubio mūdabit. Figura
Leui. xiiij. Qñ leprosus erat ex toto mū
dand multa reqrebant. vñ aq: sanguis:
vas fictile: cedr: isop: coccus: lotura cor
poris: z rasio capilloꝝ. p aquām signat la
chryme cōpunctiois. p sanguinē mēmorā
sanguis chñ. Heb. ix. Via fere i sanguie
mūdant. Per vas fictile memoria condi
tionis fragil. p cedrū alta celestiu ptepla
rio. Vñ Ezech. xxxvj. dr dñs loqns mō
ribz. Effundā sup vos aquā mūdā z mun
dabimi. Et p isopū humilis affectio. Ps.
Aspices me isopo. Per coccū q est pān ar
des z rube/ ardor charitatē signatur. Eph.
v. Chñ dilexit ecclia z mūdās eā. Per lo

turā corpis signatur ablutio pnie z pfectiois
Vñ Leui. xiiij. Lauabit ea aq q mūda sūt
secūdo/ z mūda erūt. Scdo dr: qz pmo la
uari debet hō p cōpunctionē. scdo p pfecti
oē. Per rasurā capilloꝝ signatur ois abster
sio supflue z inutil affectiois z exterioris
veterz puerfatiois. Vñ Leui. xiiij. dr. Vir
de cui capite capilli fluūt: calu? z mūd? z.
P Ro scdo. In pcedenti zc. Pñc spāl
de aliqb pctis p leprā signat. Vbi no
tandū q lepra corporalis ex diuersis causis
causat. et sic lepra spūali s. i. pctm ex diuersis
causis causat siue generat. Vñ em lepra
qñq ex corruptione sanguinis: quandoq
orū ex corruptioe phlegmarz: qñq ex cor
ruptione cholere: qñq ex corruptioe melā
cholic. Et fm ista qtuor possum inflige
re quattuor genera vicioꝝ. s. simonia: sup
bia: auaricia: z imundicia. Lepra em idu
cit horrore: tumore: ardore: z fetore. Vñ
vñz p lepram pot intelligi horroz simonie:
tumor supbie: ardor auaricie: z fetor imū
dicie. In hoc aut sermōe dīcedū est de tri
bus pñis. **P**rimo de simonie prauitate.
Scdo de superbie vanitate. **T**ertio de
auaricie grauitate. **P**rimo fit hō spūal
leprosus p simonie prauitate. Sicut em le
pra hz corūpe no solū pñiuz subiectū: sed
z illos q habitant cū leprosis. sic z simo
nia no solū inficit vñm sed pñes. s. non so
lum bñficiatū: sed z eum q bñficiuz dedit:
et eoz q mediatores fuerūt. Hoc est g ge
nus lepre q dr rryia siue serpentina. q so
let generari ex sanguine corrupto interi
qā qñ. s. sanguis affectiois in hoie p auari
ciā corrupt: tūc lep simōie generat. Et sic
serpēs tortuose z suauit gradit/ mordet z
est venenosus: Sic simoniā fraudulēter
eccliam ingredit vbi alios intorcat: cor
rodit: z psequit. Ista lepra signat in lepra gi
ezi q pñ gram dei factam p helisē in cu
ratioe naamā pecuniā recipēs z reqrens
leprā ipsi secū traxit. iij. Reg. v. Et certe
timendū ne forte hodie ecclia posset dici
dom? simonis leprosi. iuxta illd. iij. Reg.
v. No deficiet in domo tua leprosus. Ista
est lepra in domo siue ilapide: de q fit mē
tio Leui. xiiij. vbi dr q si i aliq lapide do
mus apparuit lepra in aliquo corrosio vl
maclatio: ille lapis amouēd? erat: z ali lo
co ei statuēdus. Sic si in domo ecclie al

q̄p̄sona in lepra simonie sit infecta. Ip̄a de
bet eici. Añe. v. Precipe filiis isrl̄. vt eici
ant de castris oēm leprosum. Sc̄do sit hō
spūalit̄ leprosus p̄ sup̄bievanitatē. Sicut
em leprosus carnē habz tumidā z lucētē:
sic sup̄b⁹ interius tumer: inflat̄ p̄ p̄sumpti
onē exteri⁹: tō lucet z ornat̄ p̄ curiosā con
uersationē: Lep̄ra talis figurat̄ in lepra io
sie regis iuda. Qui p̄sumens sacerdot̄ of
ficiū voluit exercere. Tō imēdiate lepra p̄
cussus est q̄ apparuit in frōte eius. Hec est
lepra q̄ d̄r leonina q̄ ex cholera ignea (que
est humor lenissim⁹) generat̄. q̄ leonina d̄r
eo q̄ more leonis cor d̄dit: z deuorat totā
carnē: sic sup̄bia q̄ ex lenitate cordis nascit̄:
leoni cōparat̄: q̄ tota patria p̄ eā rapit̄ et
deuorat. Au. xij. Ecce iā mediū carnis ei⁹
deuoratiū est a lepra. Tercio sit hō spūalit̄
leprosus p̄ auaricie gūitatē: sic em lepro
sus grauis ē z ponderosus: z in carne sen
tit puritū z ardorē: sic auarus est grauis
z ad terrena z tp̄alia inclinatus: z ardore
auaricie p̄m̄ue inflāmat⁹. Un̄ p̄pue aua
ritia est lepra q̄ elephāntina d̄r q̄ ex humo
re grosso: z terreno: z melancholico gene
rat̄. Et iō elephānti aīali graui z ponde
roso z melancholico (q̄. s. postq̄ ceciderit n̄
pōt surgere) cōparat̄. Hec em lepra figu
rat̄ in lepra naama q̄ interpretat̄ cōmōtio co
rū. d̄r q̄ d̄r. iij. Reg. v. Erat naama diues
z fortis: sed leprosus. Quia vere illi q̄ ho
die in mūdo ceteris sunt ditiores: z p̄tra
paupes fortiores: z q̄ paupes cōmouent:
cōiter sunt lepra auaricie infecti: q̄ vīcz p̄fe
cto difficilis ē ad curandū: q̄ vt plurimi
tales etiā iā fere morientes nihil aliud q̄
tp̄alia cogitare sciūt. Exemplū narrat ber
nardinus de quodā diuite q̄ visitat⁹ a q̄dā
fratrez monit⁹ vt p̄fiteret dicebat. Quā
tū valet lana. Et frater ait: amore dei pui
deas aīe tue. Et ille: An venerint naues.
Sic em fuerat tp̄alib⁹ implicat⁹ q̄ nihil ni
si de tp̄alib⁹ audire aut loqui poterat. Et
cū itez moneret: r̄fudit nō possū: z sic mor
tuus est: nō cōfessus a trib⁹ annis. p̄pter
ea bene d̄r Eccl̄. xxxj. Qui aurū diligat:
nō iustificabit̄.

P Ro tertio. Audistis zc. Notate q̄pe
riculosa est talis lepra: certe mltro pe
riculosior q̄ corp̄alis. Nam circa maiora
maius periculū vertit̄. xlij. di. Quiescam⁹

z. ff. d̄ carbonario edicto. l. j. §. Si q̄s. Si
q̄p̄ posse ciuitatis picula incurrendi lepraz
corp̄orale: puta fugiendo leprosoz p̄sortia
z h̄mōi: multo magis debetis euitare peri
culū incurrendi leprā spūalē q̄ inficit aīam.
Nam vt d̄r Bart. xvj. Quid pdest hōi si
vniuersū mundū lucret̄ zc.

Sermo. iij. de eadem.

Volo: munda

V re zc. Prouidētes bona nō t̄m
corā deo: s̄ corā hominib⁹. Ro.
xij. Tales sūt q̄ mūdi sūt. In his aut̄ ver
bis tangit̄ triplex exhortatio.

Prima sancte exercitatiois puidētis.
ibi/ bona.

Sc̄da certe intentiois. ibi/ corā deo.
Tertia fraterne edificatiois/ nō t̄m co
rā deo: sed etiā corā oib⁹ hominib⁹.

De primo. j. Testat̄. v. Qd̄ bonū ē te
nere. De sc̄do. j. Loz. x. Via in gl̄iam des
facite. De tertio Luc. xj. Nemo accendit
lucernā in abscondito ponit: sed sup̄ can.
zc. De trib⁹ simul Bar. v. Luceat lux ve
stra coram hominib⁹ zc.

Volo: mundare zc.

P Ro primo An de⁹ velit oēs mūdare
sic. j. Tim. ij. Vult de⁹ oēs ho
mines saluos fieri: z ad agnitioē veritat̄
venire. Contra. di. Ps. Omnia q̄cumq̄
voluit d̄s fecit. Tertū est aut̄ q̄ nō oīes
mundat̄. De q̄ saluat̄. R̄ndet Bonauē.
in. j. di. xlvj. d̄r p̄ctū illud apli de⁹ vult
zc. tripl̄ exponit. P̄ia ē expositio Aug.
quam etiā inducit m̄gr̄ in textu vt. s. ibi sūt
distributio accōmoda. vt cui⁹ dicim⁹. Dis
hō timet in mari: s̄m cōmunē modū loq̄
di intelligendū est q̄ est in mari: sic in p̄p̄li
to pōt esse sensus. q̄ deus vult oīes zc.
q̄ vīcz nullus saluat̄ nisi velit. Sc̄da est
expositio m̄gr̄ i. tex. di. q̄ ē ibi distributio
p̄ generib⁹ singuloz: z nō p̄ singulis gene
rū: sic cū d̄r: omne aīal fuit in arca noe: q̄
de oib⁹ generib⁹ aīaliū fuerūt aliq̄ induit
dua ibi. Et sic de⁹ de oī genere hoim vult
aliq̄s saluari de grecis: de latinis: z hebre
is: de platis z subdit̄: z sic de alijs. Ter
tia est expositio Dam. di. q̄ de⁹ vult oēs
hoies saluos fieri: volūrate antecedente:

Dominica. III. post Epipha.

nō psequere. Volūtas aīcedēs fm eun/
dē r reliqs theologos est q̄ vult aliqd p̄b/
solūre. Cōsequens est q̄ vult aliqd p̄sidera/
tis circūstātijs fm p̄scientiā meritorū. Pri/
mū m̄ dī a magis cōditiōnal/ q̄ vicz de/
veller q̄ntū in se ē. Scōda dī absoluta. Dif/
ferentia aut̄ int̄ hāc r illā nō ē fm diuersi/
tate affectiōis siue mō v̄lētī: q̄ sit in deo
fm rōnem cōnotādi r intelligēdi: put q̄n
dī. Velle oīm hoīm salūte: cōnotat oēm
hoīm eē ordinabilē ad salutē: r saluāri vo/
lentī nō deesse. Velle aut̄ p̄is/saluare cō/
notat salūte euentū. Hec Bon. ¶ Pro fū/
damēto. Vultū p̄solatiōis h̄re possum?
In hac vita misera ex spe salūte p̄sequēde be/
atitudis celestis. Vñ Seneca in declamati/
onibz. Spes ē vltimū rex aduersaz. sola/
rū. Ex hoc etiā roborat animū. iuxta illō
Quid. lib. heroidū. Spes bona dat vires
Ex h̄ aut̄ augeri multū debet spes n̄ra q̄
de vult oēs hoīes saluare. Idcirco q̄situz
est An deus velit rē. Dic m. Et q̄ p̄clude
cū q̄ra securitate debent deq̄ finire. At q̄
si ab eo fuitio desistim? q̄ntū debemus ti/
mere. hoc attendite rē. Et nota q̄ dīc pau/
lus Gal. vi. Vnusq̄sq̄ on? suū portabit.
¶ Nolite errare/de? nō irridet. Quicūq̄ ei
seminauerit hō: hēc r metet: et q̄ se in car/
metet corruptionē/ q̄ p̄o seminat in spū/ d
spū metet vitā eternā. Vult ḡ de? oēs sal/
uare si velint penitere: sed q̄ idurant corda
vt impenitētes fiant: vult eos in infernū
perire. ¶ Figura D̄s oēs v̄lēs a dilu/
uio saluare: dedit t̄ps. c. ann. p̄ penitēti/
tia agēda. vt h̄ Gen. vi. q̄ induraue/
rūt cervicē r nō curauerūt de p̄bis noe. Jō
voluit eos miserabilē p̄ire. Applica notā/
do illud Prover. xxi. Qui corripientē du/
ra cervicē. re. e. interit.

Pro scōdo rē. In p̄cedenti rē. Nūc d
q̄ra. s. d̄ fetore imūdicie. vicz quō lu/
xuriosi sint leprosi p̄ imūdicie fed̄itatē. p̄p̄
tres rōnes p̄cipuas.

¶ Prima ē q̄ lepra ē carnis corruptiua.

¶ Scōda ē q̄ piloz carnis ablatiua.

¶ Tertia ē q̄ fetoris exhalatiua.

¶ Prima ḡ rē. Sic luxuria corp̄is et aīe.
Hiero. Ele miseri nō agnoscit qd facit/
aīaz p̄p̄ corp̄ vili pendit. Et corp̄ aī t̄ps
destruit: r ecce corp̄ r aīam sūl in infernū
detrudit. J̄pa etiā luxuria corruptiua ē i

ducēdo ad m̄tra mala. Ex ea em̄ p̄cedunt
homicidia. Q̄t milia hoīm tā grecor q̄
romanor gladio et corruerūt. Et p̄ bel/
lū pecēnū troia magna incēdio perijt post
raptū helene a paride vt scribit p̄gil? va/
tes. et sic h̄ Gen. xxiij. Sichem et emor/
cū oī p̄plo p̄pter violentiā dīne occisi sunt
in captiuitate ducti. J̄re luxuria p̄cipitati
idolatriā. Nam sic dī. xxiij. q. iij. c. In ea.
Per viciū fornicatiōis marie demones i/
colunt. Quāta em̄ sacrilegia: q̄ cōiuratio/
nes demonum: q̄ maleficia sūt ad h̄mōi
maledicte libidis affect? in q̄b oībz adol/
rat diabol? Vñ Salomon cū tā senex eēt
p̄pter luxuriā fact? ē idolatra vt h̄. iij. Re/
gū. xj. ¶ Scōda est rō q̄ lepra ē piloz car/
nis ablatiua. Sic luxuria facit pilos p̄u/
tū cadere: etiā nuditatē mox r p̄tutū solū/
ta est generare. Et ideo lepra figurat inue/
ste de q̄ dī Leuit. xij. q̄ scz lepra luxurie:
famā fetē p̄uersatiōis corrodit r capillorū
i. p̄tutum carentiā introducit. Vñ de vo/
lūrate carnis dī Job. xxxj. Ignis est vsq̄
ad p̄sumationē deuorās r omia eradicās
germinat genimina supernor operum/ q̄
sunt dona spūsscti r frutes. ¶ Tertia est
rō q̄ lepra est fetoris exhalatiua sicut luxu/
ria. q̄ etiā facit p̄boz spiracula fetida r sor/
dida. Hēc ē ḡ lepra q̄ dī alopicia seu vul/
pina/ q̄ozit de corrupto p̄blegmate r totū
corp̄ facit d̄pilari. Vñ sic vulpes fm J̄fi/
doz est aīal fetidū r corruptū anhelitū ba/
bens: loca in q̄b habitat reddit sterilia et
corrupta: sic luxuriosus: q̄ p̄ infamiā valde
feter. Et malis p̄bis et exemplis loca q̄
habitat r tota viana inficit r corrūpit: et
anhelitū p̄boz habet p̄ malas suggestio/
nes fetidū r imundū. ¶ Predicta aut̄ q̄ntū
oz genera p̄tōz vicz simoniacor: supboz:
r auaror: de q̄b in p̄cedēti ser. r luxurioso
rū de q̄b in h̄ ser. figura h̄ in illis q̄ruor
leprosis q̄ ad exercitiū syrie p̄cedētes lau/
tissime comederūt/ q̄. s. h̄mōi p̄tōres i ex/
ercitu malor p̄ ceterz satiantz tpalibz im/
plent. Jō de talibz p̄t dīci illud Luce. iij.
Vult leprosi erant i isrl? r nemo ex eis au/
rat? ē. Tales em̄ p̄ se sunt icurabiles. So/
lus em̄ de p̄t p̄ se p̄tōrē curare/ sic q̄tigie
p̄ grām suā facit. Vñ Matt. viij. Lepros/
os mundate: demones ejcite. Q̄ genera/
liter q̄ fetidi sūt oēs p̄tōres/ sed p̄cipue se

idus est luxuriosus corā deo hoibz et angelis. Et ep̄lu in Vtraspa. inuenit q̄ mor-
tuo pegrino in silua: angelus apparuit ere-
mite di. Veni mecum. Qui cū venisset ad se-
peliendū pegrinū: eremita nares obtura-
bat: nō potēs ferozē cadaueris ferre. Sc-
pulto illo obuiauerūt quidā iuueni cōpro:
angelus tūc obturauit nares di. q̄ feroz
luxurie grauiſſim⁹ ei erat: et cadauer pere-
grini ſuauiſſimi odoris Anf. Tolerabili⁹
feret corā hoibz canis putrid⁹ q̄ aia pecca-
trix corā deo et angelis ei⁹.

Pro tertio. Audisti. 2c. In pcedenti
2c. q̄ piculoſior ē lepra ſpūalis q̄ cor-
poralis qm̄ circa maiora maius p̄ſit peri-
culū. Ignorare vltim⁹ qm̄ iura dicūt. vbi
maius piculū p̄ſit: cauti⁹ et diligenti⁹ ſage-
dū. vij. q. ij. Et apud eloq̄tiſſimū. L. d. fi
de inſtru. Attendite ſi vobis offerretur
poculū intoxicatū: de q̄ vobis p̄ſtat q̄ ſi bi-
bitis moriemini: nōne caueret⁹ ab eo q̄ſ
dulciſſimū eēt guſtui: Certe credo q̄ ſic.
Dulco mag⁹ igit a voluptate carnis ca-
uendū: in q̄ latet venenū multū mortifex.
Aug⁹. Omne ſeminarium voluptatis: ve-
nenū puta.

Sermo. iij.

Volo: munda
re 2c. Si fieri pōt: q̄ntū ex vo-
bis eſt cū oibz hominibz pacez
habentes. Ro. xij. Tales erim⁹ ſi munda-
ti ſum⁹. Hoc aut multū deſiderare debe-
mus: qm̄ pace nihil iocund⁹: nihil ſecun⁹:
nihil vtili⁹. De pmo. Ro. xij. Nō eſt re-
gñū dei eſca et pot⁹: ſed gaudiū et pax i ſpi.
Nota q̄ ibi p̄ponit gaudiū pax. De ſcdo
Lu. xxiij. Pax vobis: ego ſū: et ſequit. Nō
lite timere. De tertio p̄ſ. Fiat pax in vir. t.

Volo 2c.
Pro pmo q̄rit An de⁹ offerat omibz
grām mundabile a pctis: et ea q̄ ſunt
ſaluti neceſſaria collatiua. Q. nō. De⁹ ali-
q̄b ſubtrahit grāz eos idurādo. Juxta illd
Ero. vij. Indurātū ē cor pharaonis. Lō-
tra dicit Anf. Hō nō habz grām: nō qz
deus hanc nō dat ſed qz hāc nō accipit hō
Rūder Bonauen. in. j. di. xly. Q̄ndens q̄
annibz deat: de⁹ ordinabilitatē ad ſalutē

Tum ex pre grē nūc date. Tum ex parte
grē oblate: nā dedit de⁹ oibz naturam: ſm̄
quā poſſunt itelligere illū et cognoscere: et
cognitū q̄rere: et q̄ſitū inuenire ac inuentū
diligere ac p hoc ſalutē obtinere. Grām ſi
miſit omibz obtulit: dū filiū miſit: cuius
meritū oim ſaluti ſufficit: leges: mandata
ſalut⁹ oibz dedit: p̄e in ſup p̄ſto eſt omibz
inq̄rentibz eū. Hec Tho. **P**ro funda-
mento. Tertū eſt q̄ pius et beniuol⁹ ē dñs
Lucanus. Cauſa iubet melior ſupos ſpe-
rare ſecuros. Et ſic p̄bi dicūt q̄ natura nō
deſicit in neceſſarijs: h̄ habet p̄ſtatē de na-
tura creata: multo forti⁹ de natura creatri-
ce. Querit q̄ An de⁹ 2c. Dic rñ. Ex q̄ ſat⁹
patz q̄ miſeri ſūt pctōres q̄ donis ſibi pro
ſua ſalute p̄ceſſis et oblat⁹ tā turpiter abu-
tunt ad ſuā dānationē. Magna certe inq̄-
ſitudo de donis dei ipm̄ impugnare. Ido
ſcriptura terribiliter cōminat pctōribz di.
Eſa. j. Ve genti peccatrici: p̄plo graui iniq̄-
tate: ſemini nequam: filijs ſcleratis 2c.
Cognouit bos poſſeſſorē ſuū et aſin⁹ p̄ſepe
dñi ſui: iſrael aut me nō cognouit. et Eccl.
xliij. Ve vobis impijs q̄ dereliquiſtis le-
gē altiſſimā 2c. O pctōres miſeri 2c. Fugi-
te q̄ tam horrendas maledictiones. Nam
dñs parat⁹ eſt in grām vos recipere ſi pec-
cata volueritis deponere. **F**igura. ij. Re-
gū. xix. in receptiōe ſemci a dauid. Ille ve-
nit in occuſū dauid ad iordanē: et cū tam
trāſiſſet iordanē: proſtravit ſe corā regeve-
niā humiliter petēs: eo q̄ prius maledixe-
rit ipſi dauid. **A**genti a facie abſalon. Et
rex dixit venia. **N**on morieris. Expo-
ne de pctōre q̄ peccando: deo maledicit ſi-
ue iniuriā facit. Veniat q̄ vltqz ad iordanē
ad eſt riuum iudicij et humiliter veniā pe-
tat: et parceret ei dñs di. ei Nō morieris ſed
viues. Here. iij. Reuertere ad me et ego
ſuſcipiam te.

Pro ſcdo. Supra de leproſi munda-
tione et ſignione: nunc de eius emun-
datione. vbi iuxta textum euangelicū tria
ſunt p̄ſideranda myſteria.

Primū ē myſterij affectuoſe ſupplicati-
onis.

Secundum ē myſterij grōſe creatiōis
et fructuoſe inſtructionis.

In hoc ſermone dicendū eſt de primo
quod eſt affectuoſa ſupplicatio. Et ecce le

Domínica. III. post Epipha.

prosus veniēs adorabat eū dī. Dñe si vis
potes me mūdare. Vbi tria p̄sideranda.

Primū leprosi accessio.

Secūm accedentis adoratio.

Tertiū est adorantis postulatio.

Primū igit̄ r̄c. q̄a ecce leprosus accedens
nō r̄a passib⁹ corp⁹ q̄ m̄t̄. Sic r̄ p̄tōr
sanād⁹ accedere d̄z ad ch̄m p̄ fidei deuo/
tionē. Ro. v. Per fidē accessū habem⁹ ad
ch̄m. **S**ecundū est accedēt⁹ adoratio.
q̄ accedēs adorabat eū. Et sic d̄r Bar. i.
genusfiero adorabat. Amb. q̄ in faciē p̄ci
d̄t hūilitat⁹ est r̄ pudoris. et vni⁹q̄sq̄ de
vite sue maculis erubescēbat. sed p̄fessio/
nē fecūdia nō rep̄ssit: vuln⁹ oñdit: remedi/
um postulauit. Sic sc̄z p̄tōr d̄z coraz deo
se hūiliare r̄ adorare eū ex p̄sideratiōe dī
utine maiestatz. sic fecit publican⁹: de q̄ legi/
tur Lu. xxiij. q̄ nec audebat oculos ad celū
leuare. **T**ertiū est adorantis postulatio.
q̄ d̄r Dñe si vis potes me mūdare. Ch̄y
sost. In h̄ q̄ d̄r: si vis. nō dubitat ch̄i vo/
lūtate ad oē bonū op⁹ parā: sed q̄ nō oib⁹
expedit corp⁹alis integritas: nesciebat vtz
ei expeditēbat curatio illa. P̄tōr aut̄ si cō/
arit⁹ fuerit de p̄tōr/cert⁹ esse d̄z de dīuina
volūtate. ideo d̄z dicere dño. Dñe sc̄o q̄
vis r̄ potes me mūdare: nisi fuerit ipedi/
mentū. Nā sic d̄r Aug. Plus vult ille mi/
sereri q̄ nos a miseria libari. De mīa dei
erga penitentes mlt̄a hēm⁹ exēpla. Etm̄
in br̄a magdal. in paulo: r̄ mīere in adul/
terio dephēsa. Ps. Miseratiōes eius sup
oia opa eius.

Pro tertio. Aud. **A**uete ḡ ne sit⁹
negligētes accedere ad dñm q̄ solus
pōt p̄ficias vīas mūdare. Nā fm iura: In
his q̄ sunt de necessitate salut⁹. i. de p̄cepto
negligētia ē p̄ctm̄ mortale de natura: sicut
colligi pōt ex eo qd̄ h̄t lxxij. dī. c. Dīctū.
Et. xj. q. iij. Placuit. et. xij. q. iij. Fadigne
Negligētia aut̄ d̄r esse vbi q̄s est in mora.
de electōe. c. vi. r̄ fm legem fm qd̄ mibi vi/
des. ff. cōmodati. Cōmodatari⁹ tenet de
deterioratiōe rei qñ sua culpa deterior fa/
cta est. Pone casū de eq̄ vel alia re. Et po/
ne r̄ nota q̄ aia p̄tinue deteriorat p̄ leprā
p̄cti nisi cito emēdet. Vide ḡ ne p̄ negligē/
tiā pereat. Sic ḡ hortat sapiens Eccl̄. v.
Ne tardes uerti ad dñm.

Sermo quintus

Volo: munda

Re r̄c. Nō vosmetip̄os defendē/
tes charissimī: sed date locū ire
Sc̄ptū est em̄. Vibi vindictā r̄ ego retri/
buā. Ro. xij. Tales sūt q̄ bñ mūdari sūt.
In illis aut̄ p̄bis tria notare debemus. i.
Salutare exhortationē. Nō vosmetip̄os
defē. cha. Exhortatiōis specificatiōes. sed
date lo. ire. Specificatiōis rōnem. sc̄pt⁹
est em̄ r̄c. De primo Eccl̄. viij. Ne stes p̄
faciē r̄umeliosi. De sc̄do puer. xv. Rñsq̄
molī frāgit irā. De tertio Qui vindicare
vult: a dño vindictā accipiet. Hiero.

Volo: munda r̄c.

Pro p̄mo. Si vis formare q̄stionē d̄
p̄cti immūdia: Vide in p̄ma adue/
tuali s. Hora ē r̄c. Vt sit ista q̄stio. An de/
cuerit ch̄m miracula facere. Q. nō. Ch̄is
venit in infirmitate: fm illd̄ Eia. liij. Vtrū
dolor⁹ r̄ scientē infirmitatē. **C**orra. Jo.
xj. Hicbō mlt̄a siḡ fac. **R**nder Tho. i.
ij. p. sūme. Diuī⁹ p̄cedit hoi miracula fa/
cere p̄t̄ duo. P̄io qd̄ ē p̄ncipalr ad p̄fir/
mādū p̄tate quā docet q̄ rōmib⁹ hūanis p̄/
bari nō possēt. Sc̄do ad oñdendū dei po/
tentia in hoīe per gr̄am. Vtrūq̄ erat circa
ch̄m marie manifestādū. Vñ ipe d̄r Jo.
x. Siquib⁹ nō vult⁹ cre. saltē opt. cre. Lū
aut̄ d̄r: venit in infirmitate. Dicendū q̄ h̄
venerit in infirmitate carnis: qd̄ manife/
stat p̄ passionē: tñ in p̄tute dei: qd̄ erat ma/
nifestandū p̄ miracula. **H**ec Tho. **P**ro
fundamento. Miraculū d̄r aliqd̄ factū p̄
nature p̄tate p̄ solā dei potētiā. cui (vt dīc/
Arist. de regimie p̄n.) nihil ē difficile. Et
Bar. vīdo. in Tob. Sol⁹ vtiq̄ potēs:
solus reg⁹: oia potes. Iusticie sol es: sol sū/
ne nube nitens. Querit ḡ An r̄c. Rñ. r̄c.
Et q̄ p̄clude q̄ ad h̄ feat miracula vt do/
ctrinā suā nulli certā ostēderet in q̄ bonis
p̄mittit p̄mīa r̄ malis supplicia. et etiā sue
diuinitatz potētiā manifestaret. ex cui⁹ cōsū/
deratiōe etiā ad sp̄z r̄ timorē inducimur.
In h̄ etiā pat⁹ q̄ ē potēs reddere vni⁹q̄
q̄ fm opa sua. Vñ d̄r Ber. in qdam ser.
Tria p̄sido in q̄b⁹ tota spes mea p̄sistit
Charitatē adoptiōis. Vēritatē passiōis.
et Prātē redditiōis. S̄ ex p̄sideratiōe ti/
mendū est ne vicz charitate adoptiōis p̄/
uemur r̄ de numero sim⁹ eoz q̄b⁹ p̄mittat

eternū supplicii. Vñ sicut verax est et potens reddere iustis pñia: ita et impijs supplicia. **Jo** Apoc. xij. Timete deū qz vñt hora iudicii ei. Audite pec. et. **He** pñia duo. s. timor et spes: sūt duo necaria pñia ad h. q. a pñia pñiam purget. **Figura** Apoc. xij. Eū draco pñia q. pe perit masculū. dare sūt mlieri due ale aqle magne vt volaret i desertū. Spñalr. **Hu** ller q. parit masculū. i. dñi ania vñle et fir. mū. pñia pñia: et dñt ei due ale. s. ti moris et spei vt volat i desertū pñie. **Ps.** Bñplacitū est dño sup timētes eū: et i eis q. spant sup misericōdia ei.

P **Ro** scdo et. In pñia et. Nunc de scdo qd ē mñsteriū gratiose creatiōis quā vñt ille leprosus meruit pñia des: des uotiōem: et hūilitatē. **Extēdes** em̄ **I**esus manū tetigit eū. **Sira** vñt hūilitas in dño iesu leprosum vñle et abiectū tangens benigne soluit d. **Volo:** mūdare. Quāuis em̄ lram legi soluerit: pñia tñ ei nō soluit. **Et** pñia mūdara est lepra ei. **Vbi** tria nob. pñia cōsiderāda

Primo saluatoris hūilitas

Secundo hūilitatis benignitas.

Tertio benignitatis vñlitas

Pñia igit et. q. extēdes manū tetigit eū. **Sira** vñt hūilitas i dño **I**esu et. q. vñt ei lram legi soluerit: pñia tñ ei nō soluit. **Jo** em̄ lex iussit leprosi nō tangere: qz nō posat facere vt lepra nō sordidaret tā gentē. **q. venit** tāgere lepra nō vt leprosi sarent: s. vt tāgens nō inqñaret. **Ide** dñs demōstrat: qm̄ nō vt seru? s. vt dñs tāgit et curat. **Helise** aut obseruās diligētā le/gis: nō exiuit nec tetigit naamā: sed misit eū ad iordanē lauandū. **Horādū** aut q. de pñia corpālī curatā qñq. modis legimus. **Pñia** p. ablutiōem. sic. iij. Reg. v. de naamā: et sic lachrymar. effusiōem. **Scdo** pñia. sic. **Lu. xvij.** d. decē leprosi q. euntes vt sacerdotib. se oñderēt: mūdati sūt. et hoc sūt pñia. **Tertio** p. sepiationē: sic. p. maria sorore moysi **Nūc. xij.** et sūt excoicātiōes q. ad istar cauterij d. et mediā. **Quarto** p. exclusiōes: sic. **Exo. iij.** de māu moysi q. extrācta d. sinu leprosa apparuit: s. in sinu reposita curata fuit. **Sic** mlti q. in secdo spū erat leprosi: mūdāt claustrū ingressi. **Quinto** p. tactū: sicut hic. **Et**

sūt tactū diuise inspiratiōis: vt tactū tribuisti. **Tob. vij.** In tpe tribulatiōis pñia dimittit. **Scdo** pñia. **hūilitatē** benignitas et bona: cū dr. **Volo.** **Joel. ij.** **Be** nign? et miser. **Dñs** est. **Vñ** pñia benignitas: et suā pñia expectat. **Ro. ij.** An igras qz benignitas dei ad pñia te adducit: tu aut et. **Tertio** pñia. **hūilitatē** benignitas: cū dr. mūdare: qd ē impati/ uñt pñia passiui. **Vñ** **Hiero.** **Nō** em̄ vt ple riq. latinoz putat legēdū ē **Volo** mūdare. s. sepiatiz: volo. deinde impans ait: mūdare. **Et** pñia mūdara ē lepra ei. **Orig.** qz em̄ nō dubitauit credere: nō tardat sana tio. qz nō distulit pñia: nō differt mūdatio. **Nolite** q. negligere aut tardare cōfessiōem si vultis inuenire anie purgatiōem. **Exēplū** narrat **Cesar?** i. dial. **Cum** sacerdos qdā subditoz pñia audiret inter expectātes qdā stabat qñtū ad appetitaz corpe iuuenis. **Alijs** expedit: ipe nouissimū accessit. **Qua** flectit. q. pñia: tāno et mūa pñia. qz se dicebat incensorem seu suggestorē vt tā horrore q. tedio sacerdos grauat? diceret ad illū. **Si** mille ees ānoz nimis esset tā graua et tā mltā re cōmississe. **Ad** qd ille rñdit. **Ampli?** sū q. mille ānoz. **Tunc** sacerdos ampli? territ? ait. **Quis** q. es tu. **Rñdit** demō. **Ego** sū vñ? ex illis q. cū lucifero ceciderūt. **Sciēs** aut sacerdos pñia diaboli esse isanabile: dixit. **Quid** q. pñia. **Rñdit.** **Stabā** ex opposito tui: vt dñs ad te pñia accedere: et redire iustas: aut. **Is** qd dixerint: et qd ill rñsuz sicut q. pñia. **Pñia** pñia sit eis idul/gētia. **Ego** q. idē sperās: veni pñia mea cōfiteri. **Vñ** em̄ eos claros et mūdōs pñia fessioe recedere. **Et** sacerdos. **Si** volueris pñia agere silem illi indulgētia pñia. **Rñdit** demō. **Inuige:** et parebo. **Et** sacerdos. **Ego** tibi mūgo qñdīe vt tribu vñtibus in die te iactes in terram et pñia. **Die** de? peccauit igit mlti. **Diabol?** ait. **Nō** possū h. facere: nō possū intrā me hūiliare. **Sacerdos** g. ait. **Si** tāta ē g. corz dis tui supbia: recede. qz neq. h. neq. in futuro misericōdia pñia. **Ad** quā voce mor ille euauit. **Audistis** in hac histōia quō pñia purgat ania. **Bern.** in epla ad **Sophiam.** **Qua** pñia si affectas decorem.

De alia historia eiusdē dnice

Pro tertio. Aud. rē. qmiseri rē. q re manebūt i lepra pati: cū rāpē sit me/ die r rāpōtēs Sed notate qd dī. Nō est in medico vt sp releuet egrum. qz qnqz vī/ cū est materie nō art. fac. extra de loca. et pduc. ppter qd etiā. si ad. l. aq. Si fū. s. Si calicē. et. xliij. di. Ephesus. Audite: si medic⁹ seipm r medicinū offert grat⁹: et egror⁹ respuit r horret. si nō curat: non est defect⁹ medicī: sed egror⁹. Expone r nora q cōfessio est medicina pctōz. Hiero. Ele lox cōfessio velocē fecit medicinā.

Sermo sextus de eadem dnica.

Volo: munda

Vre. Si esurierit inimic⁹: ciba il lū. si sitit: potū da illi. Rho. xij. Hoc multū facit ad emūdatōez. Vbi nō ra q inimico aliqd dare tpale pōt esse tri/ pliciter. Aliqn est necessitate obseruatōis scz in articlo necessitat⁹. Aliqz merito/ rie superogatois. s. extra necessitat⁹ articu lū. Aliqn impie subuētois. s. cū ex h per⁹ venire credit. De pmo Dar. v. Bñfaci to rē. De scdo illd apli qd subiūgit i hac epla: Hoc em facies pgeres rē. Pro ter tio Sen. Bis peccas cū peccādī obsequz accōmodas. Volo rē.

Pro pmo. An chīs circa corpora de bunt facere miracula: nō. qz nō ppter corpora: sed ppter anias venit. Cōtra Dar. vj. Bñ oia fecit de⁹. Rñder. Tho. iij. pre. q. lxiij. Ea q sūt ad finē ppter finē ec proportionata. Chīs aut ad nō in mūdū ve/ nerat r docebat vt hoies saluos faceret. Jo. iij. Nō em misit de⁹ filiū suū in mūdū vt iudicet myndū rē. Jo cōueniēs fuit vt chīs hoies miraculose curādo: oñderet se esse vnīuersalē r spūalē oim saluatore. Lū aut dī: venit nō ppter corpora sed ppter anias. Dicēdū q ea q iunt ad finē distinguunt ab ipo fine. Miracula aut ab ipo facta ordina bant ad finē sicut aliqd ad rōnal pēs salu rē que pstitit in sapie illustratōe r hoim i/ stitutōe: qz pīmū psupponit scdm. Et vt dī Sap. j. In aiaz malivolā nō introibit sapia. Iustificare em hoies nō pueniebat nisi eis volētibz. Sic itaqz chīs qn voluit pte diuina aias hoim mutauit non solū

iustificādo r sapiam infundēdo: qd perti net ad miracloz finē: s. eas etiā exteri⁹ ab licēdo r terrēdo vt stupēdo: quod pūnet etiā ad ipa miracula. Hec Tho. Pro fū damēdo. Ea q ordinate sunt in corpe sunt ppter aiam. Corp⁹ aut est ppter aiam tāqz ppter finē: vt ait pbs. ij. de aia. Nam r ipa aia multo nobilior ē corpe. Vnd cū corp⁹ sit corruptibile: aia est immortal. Quid⁹ li. mera. Dorte carēt aie. r Plaro i Timeo Aia est immortal. et fm q vicerit passiōes vel victa fuerit pmiabit vt pūnet p hanc vitā. Lū g qñt An chīs rē. Rñ. Ex q cō clude q finis miraculoz chīs sal⁹ est aiarū Ad h em fecit miracula circa corpa vt ho mines pctōres ad se alliceret. Vñ Jo. vj. dī. Et mlti crediderūt i eū videtes signa q faciebat. Si g voluit corpa creare: tā nō debem⁹ diffidere qn aias ppter qz venerat curare velit. O miseri pctōres cur ad eum nō reditis: supbi: luxuriosi rē. Audite dulc issimā voce ei⁹ Jo. vj. Siqz sitit veniat ad me r bibat. Hec itaqz miracula fecit vt secū ad eū accedam⁹ r p eū icedam⁹. Si gura Exo. plib. ca. Vltia fecit miracula vt ppls seqret eū in colūna ignis r nubis p desertū vsqz in terrā pmissiois. Spūalit chīs nos pcedēs in nube lucida. s. būanī tate pura. Vltia fecit miracula circa cor/ pora: obsequos liberādo: egros curādo rē. vt eū sequere seqmur p desertum pnie: in q etiā nob donat refectiōem spūalis mēne. Dar. xj. Venite ad me oēs q la. r o. e. et ego reficiā vos.

Pro scdo. In pcedēti rē. Hic d scdo qd est mysteriū fructuose instructōis qz ait Iesus: Vnde nemi dixer⁹: sed vade ostēde te sacerdoti r offer. qd pcepit moy ses in testimoniū illis. Vbi datur triplex instructio.

Prima est cauēde elatiōis.

Scda est tenēde humiliatōis.

Tertia est faciēde oblationis.

Prima rē. qz dī et: nemi dixer⁹. Chrysost. Nulli em iussit hoc faten: docēs qntū effz alien⁹ ab aura glie: pōpaz: iactantie. et m nouerat q ille nō erat tactur⁹. Vbi notā dū q triplex pcep tū est. Lautele. Probatiōis. et executōis. In pmo nō interdicit act⁹ q iust⁹ est: sed glia q se imiscet actibz bonis: tale pcep tū fuit h. In scdo nō. vult

de actū: sed ostensione virtutis q̄ later in eo cui dat p̄ceptū. sic i p̄cepto facto abrahe de imolatioe filij. Qñ dñs. Nūc cogit. i. re et alios cogitare feci: q̄ timeas dñm. In tertio aut de vult actū: vt patz Ero. xx. p. totū. **S**cda est instructio tenē de humiliatiois. cū dñs: Sed vade z onde te sacerdoti. Qd ei iniūrit ppter triplicē rōnem. Prima: q̄ nō debebat fm legē restitui ad cōem hirationē hoim: nisi p̄us p sacerdotz iudiciū mūdā? eē demonstrare. Scda: vt dñs sacerdotibz deferēs honore: n̄ videret eoz glām rape: vt oñderet exhibēdā esse sacerdotibz reuerētiā. Tertia: vt oñderet q̄ etiā q̄s p contritiōez sanāt? esset a pctō: tñ teneret oñdere se sacerdoti p p̄fessionē. De q̄ p̄fessionē nota re debem? tres p̄fideratiōes in illis verbis: Glade oñde te. P̄ia est q̄ sit volūtatia: id ē. vade: nec tract? nec coact?. Scda ē q̄ sit nudat apra: id ē. ostende. f. pctā tua sine excusatiōe aut p̄boz palliatiōe. Tertia q̄ sit pura: ideo dñs: te. z non alios: q̄ illos q̄ alioz pctā recitāt. Tertia est instructio faciēde oblatiōis. cū dicit Et offer mun? tuū qd p̄cepit moyses zc. Chrys. Nō sic intellige q̄ moyses p̄cepit i testimoniū illis. sed vade tu offer in testimoniū illis. **D**ozalr Lōrrit? z p̄fessus dñs offerre mun? i. sacrificiū laudis odare gloriā deo. De oibz em opibz n̄fis deus vult vt habeam? totū meritū: z p̄im? habeat bonū exemplū. sed ip̄e de? vult h̄e glām et laudē. Tria em sibi reseruauit. Glām/ Glindictā. et Iudiciū p̄atē. Glām auferre volūt vaniglozi. Glindictā supbi z iracundi. Iudiciū temerarij z p̄supitiosi q̄ de alioz occultez iudicant. In oibz ḡ debem? dare glām deo. Tñ cuz p̄cepisset leproso vt taceret de sua curatione: tñ egressus diffamabat. i. diuulgabat: vt h̄z Bar. i. Nā ex eo q̄ h̄o fugit glām/ adq̄rit eā. Bern. Hoc solū h̄z glā mūdi glōsum q̄ insequētes se fugit z fugientes insequit. Et iō cōparat vmbre: quā si secut? fuer? nō appret h̄edes: cū p̄currez/ n̄ effugies. Exēplū de laude fugiēda in vitaspa. Quidā senex di. Qui ab hoibz ampli? honorat? nō p̄uū damni aie patit. Qui p̄o ab hoibz penit? non honorat? glām a deo accipiet. **I**re dñs. Sicut thelaurus manifest? minuitur.

Ita virt? depit publicata. Nam sicut cera soluit a facie ignis: ita z aia p laudē resoluta perit ab intētiōe sua. Et Gre. Quis quis ideo semiat vt laudis vel mūeris h̄ mercedē recipiat: pculdubio eterna mercede se p̄uat.

P Ro tertio. Aud. zc. Notate quante sint date vobis instructiōes vt a lepra mūdēmini z in futuro p̄seruēmi. Sz et sicut dicunt iura: nō sufficit diu fuisse in scholis: sed laudabilr vixisse inq̄rendum est. xij. q. ij. Ep̄i. in fi. ar. L. d̄ bis q̄ veniā etatis impetrauerūt. l. ij. Done casum siue exēplū et expone. Ideo Ro. ij. Nō auditores legi: sed factores iustificabunt. Aut si vis sic dicas. Aud. de curatione leprosi in qua pater q̄ sit diligens medicus n̄ in emendatione aniaz. Et notate qd lex p̄c̄ Euentus mortis medico q̄ diligens fuerit imputari n̄ dñs. ff. de of. p. illicitas. §. Si cuti. Et sufficient diligentiā adhibuit quā p̄r. xlvij. di. vl. Expone ḡ de leproso mūdato cui dedit medic? antidotū p̄seruari/ unum a reciduo: q̄ tñ vt p̄cepit Quia gre cidiuatis nō medico: sed egro est impuēda. Expone z applica Notādo illd̄ Eia. xxij. Ve q̄ sp̄is: nōne z ip̄e sp̄neris.

De alia historia eiusdem dñice euangelij **S**ermo primus.

Vide et sicut **C**redidisti fiat tibi. Matth. viij. Noli vinci a malo: sed vince in bono malo. **I**n bono fidei vincit malū tentatiōis z tribulatiōis. Triplr aut vincit in bono malū. f. Per viā exēplatiue euidētie Per viā toleratiue patiētie. Per viā satisfactiue iusticie. **P**rio mō qñ p̄mi malū trahim? ad bonitatem v̄ro bono exēplū. j. Pe. ij. Cōuersatiōem viāz infēres h̄ntes bonā. **S**cdo mō qñ ex malo pene p̄ patiētiā augem? meritū. Lu. xij. In patientia viā possidebit? aias vestras. **T**ertio mō ex ip̄o malo pene soluit? pctā dimittit. **G**lade zc. **P** Ro p̄mo. An fidei possit subesse falsum? Q. sic. Fidei subest cōtingēs: z contingens potest esse falsum. **C**ontra.

De alia historia eiusdem

Ali^{us} est soli^{us} fides in via cui^{us} est visio iⁿ p^{re}sa: sed visio in p^{re}sa nō pōt subesse falsū: gr^{ati}o nec fidei in via. Rūdet Bon. i. iij. dist. xxiij. Cū habet^{ur} fidei ipaz mentē illumiⁿet ad assentiēdū p^{re}sentati causate s^{ed} illustratiōe dīne p^{re}scier^{et} dīne p^{re}scie nō possit subesse falsū necesse ē dicere q^{uod} neg^{at} fidei p^{re} subesse falsū. dīna p^{re}scientia ex s^{ed} nō dependet et certissime cōgicir nō solū ea q^{uod} ventura sūt necessaria: sed etiā p^{re}tingentia. Un^{de} est de eo q^{uod} p^{re}scitum/ p^{re}cedi possit q^{uod} possibile sit ipm nō euenire i se et absolute: nō tñ est cō/ possibile cū p^{re}scitōe: q^{uod} hec duo nō possūt sūt stare: deū p^{re}videre vnū et euenire oppositū. Et p^{er} hūc modū q^{uod}uis creditū p^{re}tingēs i se possit nō euenire: hec tñ duo nō possūt sūt stare q^{uod} sit creditū q^{uod} nō eueniat. Pro fir^{is}. d. nō est sile de cōgnitiōe p^{re}tingentiuz habita p^{er} viā hūanā et p^{er} reuelatiōe diuī/ nā. P^{ri}a est dupla et plerūq^{ue} sibi subest falsū. Un^{de} apud phos opinio et fides humaⁿit^{er} habita ē dupla noticiā cū formidie d^{icitur} opposito: s^{ed} fides a deo habita est noticia certa sine formidine d^{icitur} opposito: q^{uod} de^{us} p^{er} la oia videt etiā futura. Poeta P^{ar}aph^{or}. Soli^{us} est p^{ro}p^{ri}ū scire futura dei. Cum q^{uod} q^{uod} rit An fidei. Dic rñ. Ex q^{uod} p^{er}clude q^{uod}stabil sit fides n^{ost}ra. Un^{de} et p^{er} fidei stabilitatē q^{uod} p^{er} scutū fortissimū possum^{us} repellere oia re/ la tribulationū et tentationū Ep^{istola}. vi. In oib^{us} sumētes scutū fidei in q^{uod} possitis o. re. ne. extinguere. S^{ed} heu mlti hñt fidē sopi/ tā: q^{uod} p^{er}utē fidei minime p^{re}siderent. B^{ea}t^{us}. Putasne filiū dei reputat ill^{ud} p^{er} q^{uod} ille ē q^{uod} nec ipsi^{us} terref cōminatiōis nec allicif p^{ro}missionib^{us}: nec p^{re}cept^{is} cōtempat: nec p^{er}st^{it} lijs adq^{ue}scit. Certe si duras ch^{ri}stī cōminatiōes attenderēt hoīes nō essent luxurio si: nec auarū: nec fraudulentī zc. Per fidem itaq^{ue} viūa sit distinctiō fidelitū ab infidelib^{us}. Figura B^{ea}t^{us}. vij. Facta ē lux et vi/ dit lucē q^{uod} esset bona et diuisit lucē teneb^{us}. Spūal^{is} lux ē fides q^{uod} diuidit bonos a mal^{is} quā de^{us} videt. i. acceptat zc. Heb. xj. Sine fide impossibile est placere deo.

Pro scdo. De scda historia posita in euāg^{el}. i. de paralytici curatiōe vbi sūt tria cōsideranda.

Primū est centurionis affectuosa supplicatio.

Scdo ē supplicatiōis p^{ro}uosa p^{re}dictio.

Tertium est conditionis gratiofa ap^{er} probatio.

Hic d^{icitur} p^{ri}mo: q^{uod} est centurionis affectuosa supplicatio. Et accessit centurio rogās et dicens. Dñe puer me^{us} iacet i domo paralytic^{us} et male torquet^{ur}. Orig^{enes}. Accessit alienigena gñatione: sed domestic^{us} corde: alienus natiōe sed p^{ri}m^{us} fide. Qm aut gentilis nō est ausus accedere ad ipm: seipm reputans indignū p^{re}sentia ch^{ri}stī. s^{ed} sic d^{icitur} Luc. vij. Visit p^{ri}mo seniores iudeoz rogans p^{er} eos d. Dñe i an^{te} p^{re}atē ē mors et vita. puer me^{us}: quē curialit loq^uns vocat puer suū: ab erate et familiaritate poti^{us} q^{uod} a p^{re}dictōe. Supbos q^{uod} dedignant famulos: iacet i domo paralytic^{us}. Inhumanos dños q^{uod} domo sups expellunt suos infirmos: et male torquet^{ur}. i. grauit. Ch^{ri}st^{us}. Infirmitatē tantūmodo exponit: sed remediū sanitatis in manu misericōdie eius reliq^{uit}. In p^{re}dictis aut p^{re}bis centurionis dant^{ur} itelligi tres miserie peccatric^{um} aie q^{uod} p^{er} puer paralyticū figurant^{ur}. Que q^{uod}dem miserie compellere debēt ad supplicandū affectuose.

Priua miseria ruinosae deiectionis.

Scda ē miseria dānose p^{ro}uatiōis

Tertia est p^{ro}uatiōis afflictionis.

Prima zc. Cum d^{icitur} iacet. Ania em^{per} peccat^{rix} iacet deorsum deiecta a sublimi statu gratie naturalis dignitatis Hierem^{ias}. iij. Leua oculos tuos in directū et vide vbi p^{ro}strata sis. et Apo^{calypsis}. ij. Demor esto vbi exideris et age penitentia zc. **S**cda ē miseria dānose p^{ro}uatiōis q^{uod} est p^{ro}uatiō facultat^{is} merēdi. Et notat cū d^{icitur} paralytic^{us}. Sic eni paralytic^{us} mouere se nō potest: sic ania iacens in peccato seipam mouere nō potest ad opus meritorizū: imo etiam si quod meritiū antea habuerit p^{er} p^{er}ctm amittit. Apo^{calypsis}. iij. Refcis quia miser es: et miserabil^{is}: pauper: cecus: et nudus. **T**ertia zc. cū d^{icitur} dial^{is} et male torquet^{ur}. Reuera male torquet^{ur} peccator p^{ro}pter vernē p^{re}scientie q^{uod} pungit. Augustin^{us}. Iussisti dñe et ita est vt sibi p^{er} na sit omnis inordinatus anim^{us}. Et alio etiā torq^uetur p^{er}ctōr dū anxius sit quō adq^{ue}rat: honores: diuitias mūdi oblectamēta corp^{is}. Torquet^{ur} in p^{re}spera p^{er} curā supflua et in aduersa p^{er} ipatientia. Itē male torq^uet^{ur} q^{uod} p^{re}siderat turpitudinē vicioz i q^{uod} iacet et penas ifernales i q^{uod} oportebit eū p^{er}ct^{is}.

petuo subiaccere: nisi pñiam faciat. Et tñ
mñi miser petores pñiaz fugiūt Audi zc.
o pctō: hñs palytica aniam roga scōs vt
pte intercedat. Et clama cñ ceturione di.
Dñe puer me iacet in domo palyticæ.
Et certe ridebit dñs qđ z ceturioni di.
Ego veniā z curabo eū. Quāto timore
pñi deberet qđ pñas miseras habet in
ania. Bñ certe dñs Prover. xij. Miseros
pños facit pctñ. Festiēz qđ pctores a pec
catis vñs egredi: miseria vestraz cogno
scētes: qđ iam estz i porta inferni. Ps. Ap
propinquerūt vñs ad portas mortis. Exe
plū ad pñitū. Quidā solēns pñicator re
phendit eos in sermone qđ pñerāt in pec
catis: di. qđ pctñ in septura vocat porta in
ferni: et pñit tale exemplū. Si qđs hodie
venies ad monasteriū viderit vñū schola
rē sedentē in porta z similr eras z sñr mul
tis dieb: nōne de facili cogitaret: iste scho
larz intrabit ordinē. Quō gñ nō est credibi
le qđ bi tandē intrabit infernū qđ tādū se
dent in porta inferni. i. in pctis. vñ Aug.
in qdam ser. Hñanū est peccare: sed dia
bolici est in pctis pñerare

P Ro tertio. Aud. zc. Timēdū est qđ
mñi sint qñ palytici/ morbi pcti nō
sentientes: z iō remediū nō curantes. qđ nō
putant se indigere. qđ pñgit ex defectu
expiētie z cognitiōis in cōsideratiōibus
bonis. qđ nō considerant qđ suis similibz
pñgerz. Qñ notāter dñs Arist. j. metaph.
Expiētia facit artē: inexpiētia cām. Et
in c. qđ sit. de electiōibz. li. vj. in pñ. Expiē
tia dñs rex magra. Et. ff. de lega. z fideicō.
l. legat. §. ordinatricibus. dñs qđ expiētia
cūlibet artificio pñbet nutrimentū. Pone
casum de eis qđ hñt nauigare p mare z sñr
expti circa picula. Et ecōtra de inexptis.
Expone zc. Multi sūt inexpti circa cām
pñe pñe/non morbi neqz attēdētes pi
culū. Ps. Nesciēnt neqz intellexēnt te. zc.

Sermo secundus

Valde et sicut

zc. Credidit abraā deo z repu
tatū ē et ad iusticiā. Gen. xv. et
ad Ro. iij. Exēplo patet meritum fidei.
Qñ nota qđ fides est illūinativa: gratifica

tiua: z fortificatiua. De pmo Aug. Fil
des ceteris pñitibz inde mñstrat quā multū
diabol⁹ conat extinguerē. De scōdo Eccl
j. Bñplacitū est deo fides z māsuetudo.
Fides qđ subijcit intellectū deo: z māsue
tudo affectū. De tercio Heb. xj. Sati qđ
fidē vicerūt regna. Et ibidē. p. fidē fortes
facti sunt in bello. Glade zc.

P Ro pmo. An oēs teneāt explicite cre
dere oēs articulos fidei: Qñ sic. Deut.
xxvj. pñpif. qđ lex lucide z apre scribat sup
lapides. Et ibidē dñs glo. qđ laic⁹ z simpli
ces sunt lapides. Cōtra. Pauci sūt qđ sci
ant articulos fidei bñ digerere, si gñ oēs ad
hoc tenent: valde pauci saluaret. qđ videt
incōueniēs dicere. Rñdet Bon. in. iij.
di. xxv. Oēs chñiani pñ chñi aduētū tenen
tur credere oēs articulos fidei. simplices qđ
dē qđs dñz iplicite: alios explicite. Ad illos
aut tenent explicite qđs manifestat eis nō
solū pñicatio: sed etiā ecclīastic⁹ vsus z cō
suetudo de vñitate z trinitate: de chñi na
tiuitate: passiōe: resurrectione. Hos enim
articulos agicere pñt ex solēnitatibz qđs ec
clesia celebrat. Iō in hñtibz vsū rōnis
nō pōt esse istoz igrātia sine negligētia et
pñeptu. Alios aut articulos nō ita mani
festos tenent credere salte implicite: vt in
generalī credant vñuersalit⁹ oē qđ credit
sacroscritā mñ ecclīa. Credere aut oēs arti
culos directe z explicite est fidei iā pñecte
Et hoc pñpue necessariū est illis qđ fidem
alqs mñstrare tenent vñ qđ officia docēdi et
pñicādi assūmūt. sed hñ nō credo necessariū
omibz qđ mñstrant. Qñ em sunt boni sim
plices qđ qñis mñstrare cognitiōis: sunt tñ
magne deuotiōis. Cū aut dñs qđ Deuter.
xxv. pñpif zc. Dicendū qđ istud mandātū
nō erat datū laicis: sed eis qđ debebant eos
docere legē. Hec Bon. Pro fūdamēto
Multū est dānosa z piculosa negligentia
in hñs qđ sunt salutī necessaria. Sen. ad Lu
cl. Turpissima est iactura qđ negligentia
sit. Iō bñ dñs Teren. Porro istud est sape
vt vñqz op⁹ fuerit qñm flectas. Imōi at
sunt articuli fidei. Sz qñt An oēs zc. Dic
mñ. Ex qđ pñclude qđ mñi sūt inepādi qđ neg
ligūt addiscere pñcipales articulos fidei.
Qñ Aug. de pse. di. iij. Staturū est qđ pa
trini tenentur docere filiōlos de symbolis
aploz. Nō tñ articuli fidei sūt pñumptiose

Domnica. III. post Epipha.

scrutadi: sic Aug. an puerfione fecit. **B**er. Scrutari temeritas est: credere pietas: no scere vita eterna. Audiant q temerarie: rucant loquuntq de diuis. et eiubescat ni/ belomin? puenire: q noticiam chi no ha/ bent neq: eoz q. **G**obis. **E**ssit. Certe hoc est bene viam ostendes z mihi christum dirigēs. **F**igura **S**ag. ij. Stella duxit magos ad chim: ostendes eis ei? natiuita re z via pueniedi ad locū natiuitas eius. **S**pūali stella est fides q ducit ad bethleē ciuitate supnā ad chim: ondens etiā eius natiuitate nedū hūanā sed etiā diuinam. **P**ōt itaq fides dici stella matutina: solē iusticie z itelligētie puenies: p quā oritur lux grē quā sequit lux glie q est dies pul/ cra. De hac luce fidei dr apls. j. **C**oz. xij. **A**ldem? nunc p speculū in enigmate: tunc aut facie ad faciem.

Pro scdo. In pcedenti zc. **A**ūc d se/ cundo qd est supplicationis virtuosa pōitio. qd rñdens **E**turio ait. **D**ñe n sū dign? zc. vsq: ibi: et fac. **A**ug. Dicendo se indignū pstitit se dignū. **I**nter ei? pa rietes: s; illi? cor dñs intraret. In pōitio aut p bis sigt triplex pōitio orōni necaria

Prima ē diuine maiestatis recognitio.

Scda pprie indignitatis consideratio.

Et tertia est fidelitatis confessio.

Prima ē zc. cum dr **D**ñe. **P**s. **M**agnus dñs z laudabil nimis: z magnif. ei? n ē fi. **E**t qz sūme magn? nō sūme timēd? z re/ uerēdus. **A**poc. xv. **Q**uis nō timebit te o rex gentiū. **S**cda est pprie indignitatis consideratio. cū dr: non sum. **I**n zc. **J**ob xxv. **E**cce stelle nō sū. **A**le i p spectu ei?. **Q**nto mag? hō putredo z pmiss. **E**x consi/ deratioe istoz duozū vitz diuine excellentie et pprie indignitatis dicebat **A**braā **B**er. xvij. **R**og ad dñm meū cū sum puluis et cinis.

Tertia est zc. cū dr: **S**ed tñ dic pbo zc. **B**eda. **M**agna est fides: cōtradi cere credit eē facere. **E**ū aut dr. **H**ā z ego sū hō sub prāte pstitutus. **S**m **L**hryf. **I**nt se z chim nō cōparatiois differētiā s; ronez silitudis introducit. **A**ug. de p bis dñi. **S**i hō hz prāte: qd tu potes cū oēs seruiunt prātes: **N**os igit p salute aie nre pcurati: diuinā p siderem? maiestatem z nram indi/ gnitatem: vt sic cū oī hūilitate orem?. **N**am teste **P**s. **R**espexit in oīdem humilū zc.

Orem? insup cū fidei firmitate exēplo cō/ turionis. **I**ac. j. **P**ostulet aut in fide: nū/ bil hesitās. **E**st difficultatē patiamur in orōne pp tētatōes: tñ virilr pstemem? z pncere poterim?. **E**xēplū legif in vitas pa. q duo frēs nobiles genere: sed affectu nobiliores: vidētes mltas mōi fallacias: dixerūt **E**cce p? n? diues fuit auro: fuis z ancillis: et tñ mortu? est. **E**am? z nos et seruam? deo q dona pfert q nō deficiunt. **G**enerūt aut ad abbatē scrm petētes ordi nē intrare. **I**lle pō misit eos ad eremū vt ibi vno anno manerēt: victū de opib? ma/ nuū qrentes: volēs eos pbare si pssisterent hūiliter. **Q**ui iussū iplētes: veniētes ad lo cū in feruore deuotōis annū exēqntes. **P** annū abbas illoz memor: venit ad eos et inuocit eos in horto laborantes. **E**t p illa nocte mistrauerūt ei de bis q hēbāt. **D**ic g eis abbas: ne formidetis: sed qēqd pue/ uistis faciat. **E**cce g dū dormientē eū cre/ deret: surgūt z sm pssuetudinē orāt. **E**t p noctz mediū vidit abbas seniorē lucentē sic solem: z angelos descēdere ad eum: et leuare eū a tra. **S**up iuniorē vidit mltitu dinē demonū in specie pmissū volētū itra/ re i os ei?. **I**lle g cū magno plāctu orauit donec oīs multitudo demonū recessit ab eo. **E**t angeli venerūt q etiā seniorē restitue/ rūt in locū pstinū: z lux recessit. **F**acto ma ne festinauerūt ambo ad pssessionem. **E**t cognit abbas q senior potenter puenierat tētamēta: ac pp ipm? p tēplationē eleuaba tur vt delectaret de solatio angelice armo nie. **I**uuenis pō adhuc nō vicerat: sed vi/ rilr resistebat. **R**ecepit g eos i gregario nē: q deo fuitēs z mltroz factores mltaz culoz qeuerūt. **S**ic z nos resistam? tēta/ tiōib? orōni vacātes. **N**ā sic dr **I**sid. **F**re/ qns oīo impugnatōes vicioz extinguit.

Pro tertio. **A**ud. zc. **S**ed notate q n pōt oīo viā eē deo grata nisi z psona viā sit ei grata. **V**ñ. xij. q. v. **S**ap. Et de peni. di. v. c. j. **S**p esserat. **A**bel pla/ cuit deo z ei? oīo. **N**ota ordinē: qm prius abel: deinde oblatio ei?. **E**t lex dr. **L** de desertorib? l. cū introisset. **N**ull? idign? oz pncipē salutare. **P**one casum de eo q regi displicēs pces regi porrigit. **N**on em pot ei? salutatio aut supplicatio regi placere. **E**xpone zc. **N**otando illud **S**apie. xij.

Odio est deo impius et impietas eius.

Sermo tertius de eadem historia

Unde et sicut

2c. Corde creditur ad iusticiam: ore autem confessio fit ad salutem.

Rom. x. Nota triplex credere. scz

1. Credere deum

2. Credere in deo.

3. Et credere in deum.

De primo Tit. i. Confitentur his se nosse deum: facti autem negant. De secundo. Demones credunt et tremunt Jaco. ij. De tertio Joa. xij. Creditur in deum et in me cre. 2c.

Unde 2c. Salutatio

Pro primo. An in demonibus sit fides:

2. sic. Jac. ij. Demones credunt.

Nota. Sup illud. ij. Cor. vj. Que uentio christi ad belial. dr glo. Sic christus oia bene: ita diabolus oia male. Actus autem fidei et informis bonus est. Rndet Boni. in. ij. di. xij. Fides informis dicitur dupliciter. Quedam innititur per meritum per se: quous in ipsam non tendat amando. Et hec dicitur informis non quia careat forma fidei sed quia est virtus gratuita. et ita est hic virtuosus iustus. Alia est fides informis quia innititur per articulos fidei per aliam quam rationem creatam. Et hec dicitur informis: quia caret forma fidei: et finis quod est per se: et finis quod gratuita est. Illa enim credulitas quod assentit articulo per rationem creatam principalem: non solum caret intentione habitus gratuiti: sed etiam intentione huiusmodi virtuosus. Nullus enim virtuosus videtur esse credere: cum quis credit innitens de persuasioni quam videt. Si ergo huiusmodi accipiat fides informis: hoc modo procedi potest eam repiti in demonibus. sed non primo modo. scilicet secundo modo repit in malis christianis. demones enim non sunt apti ad suscipiendum habitum iustum: et voluntas eorum magis est prona ad extinguendum et impugnandum veritatem quam ad assentiendum. Hec Bona. Pro fundamento. Prout demones iam expressi multa credere futuram: puta quod viderunt scripturas impletas quod ad ea que sunt preterita. Iam firmis credunt ea que prencipiant futura etiam infallibiliter euentura. Iuxta illud Claudianus. Premissa futuris dant exempla fidei. Fides tamen que est in eis nullo modo dici potest virtus. quia de phis. vij. phis. Virtus est perfecti dispositio ad optimum in

demonibus autem nihil est quod disponat ad melius. Cum ergo dicitur An in demonibus. 2c. Dicitur. 2c. Ex quo concluditur quod non sufficit credere ad hoc quod saluari possim. aliter etiam demones saluarentur. Nam ut dicit Jaco. ij. fides sine operibus mortua est. Audite vos qui dicitis vos fidem habere: tamen opera fidei non facitis: sed vita luxuriosi. o usurarii 2c. quid perderitis fides vestra: certe mortua est. Sola enim charitas est que vivificat animam. Unde Prosper de vita contemplativa dicit. Charitas est vita virtutum. Nullum ergo potest esse opus virtutum et meritorum sine charitate. Figura. ij. Reg. vj. Abstergebat in templo quod non auro tegeret. Spiritus ritualis. Nihil est primum ad dei templum nisi sit auro charitas ornatum. Nihil habet videri dignitatis nisi boni operis: nisi manserit in radice charitatis.

Pro tertio. In precedentiibus 2c. Hic dicitur ratio quod est approbatio gratiosa. quia audientis hec iustus miratur est: et sequentibus se dicit. Amen dico vobis: non inveni tantam fidem in israel. Unde circa habilitatem et fidem Ecturionis tria declarantur.

Primum laudavit excellentiam.

Secundum mirabilis consequentia.

Tertium desiderabilis efficacia.

Primum est laudabilis excellentia. cum dicitur. Audientes iustus miratur est. id est ad modum admirantis se habuit: ut nos in divinis beneficiis mirari et laudare doceret. Aug. Desiderantes mortem cum de domino dicuntur: non perturbati animi signa sunt: sed documenta magister. Sequitur. Et sequentibus se dicit. Amen dico vobis: non inveni tantam fidem in israel. Hoc modo de prophetis loquitur. Sed dicitur oibus retro patriarchis et prophetis. Beda. Prout ideo fides eorum rationis antefertur. quia illi legi prophetarumque monitione edocti erant. hic autem nemine docente: sponte credidit. Ex hoc ergo erubescere debebant israelite. Secundum est mirabilis consequentia. In fide enim Ecturionis erat prefigurata fides gentium. Unde ex fide eius occasio accepta: dominus concludit voluntatem gentium. Et ex opposito scilicet ex infidelitate reprobatione iudeorum: Amen. i. fidelis dei. v. quod ad exemplum israel: qui fides gentium prefiguratur. multumque: non oibus. quia non omnes obedunt evangelio. ab oriente et occidente veniunt et recumbent 2c. Ab oriente et occidente. i. (ut dicit Aug.) a toto orbe. Universaliter. Ab oriente veniunt qui ex

Domnica. III. post Epipha.

Consideratio epiphe origis humiliter vel ad deum se uertit in sua iuuetute. Ab occidente po q ex mortis consideratione uertunt et q pnam agut in senectute. Sequitur: et reuolunt cu felicitate regescent cu abraa isaac et iacob. Illos noiat et speat et illis facta e re promissio de terra pmissionis p qua beatorum patria figurat. Filij aut regni. i. iude in qb au regnauit deus. vt de Hiero. vel vt dicet Ezechiel. Quibz erat pparatu qd magis eos mordebit. vel filij uocatione: non electione: pmissione no psecutione: sua reutatione: no re. qz se indignos reddiderunt ei: et a facie et uisione dei in tenebras exteriores: qz in se hnt interiores. Nam fm Greg. Interiores tenebre sunt cecitas mentis. Exteriores aut nox eterne danationis. Sequitur. Ibi erit fletus et stridor dentium. hic imo p metaphora mebrorum penas exprimit tormentorum. Solent oculi fumo tacti lachrymas pducere. Dentes po a minimo. i. frigore stridere. Oudit g q reprobi i inferno et calore intolerabili: et frigus intolerabile sustinebunt. fm illud Job. xxiij. Transient ab aqz niui ad calorem nimium. Raba nus. Stridor dentium proderit indignatiz affectui eo q sero sibi irascatur. q ta pini im probitate delicti. Terciu est desiderabilis efficacia: qz di. iesus centurioni. Glade. i. securus reuertat: et sicut credidisti fiat tibi. Et ita gra sequit: et sanat e puer ex illa hora. Miranda saluatoris beniuolentia. stupenda fidei efficacia. Exemplu etia habes ad ppositu de chananea cui tandem a dno dictu e. Mulier magna fides tua: fiat tibi sic ut vis. Matthe. xv. vij. Fides tua te salua fecit.

Pro tertio. Audistis et. Si g uultis a dno laudari ac appropinquare atqz exaudiri: imitami fidem atqz humilitate istius. Nam vt dicunt iura. De similibz simile debet esse iudiciu: de electione ductu. et. Ead. l. fal. l. vi. Si audieris: aliquid ad regem accedens armis regis insignit comendat: et approbatus e: et in sua supplicatione exauditus: atqz honoribz et donis amplissimis donat. Et statuet rex ille legem q cumqz simili mo ad eu accedet: similis sibi donabit. Nonne multi ad hoc diligenter studerent et. Exponere. Securi g ad dnm currunt. Na et ipe di. Sach. j. Conuer

timini ad me et ego conuertar ad uos.

Domnica. iij.

Sermo. j.

Qualis e hic quia uenti et mare obediunt ei. Matthe. viij. Amenini qd de beatz nisi ut inuicem diligatis Rom. xij. Si uenti et mare obediunt ei qnto magis ei obedire debemus: q h nobis iniungit ut inimicos diligamus. Dicit paulus Amenini. q. d. et. Omnibz reddite debita et unicuiqz qd suu est soluite. Non sitis alicuius debitor: nisi in charitate in q estis inuicem debitor. Amb. Nullu tps e in quo non sit charitas impendenda: nec cu reddis auertitur: sed reddendo multiplicat: et quanto pl reddis tanto magis auget. q reddi non pot nisi habeat nec haberi nisi reddat. Et idem dicit Aug. Ad hanc aut dilectione fratrum nam tripliciter hortat. A nature unitate. A scripture auctoritate. A gratie confortu. De primo Malach. ij. Nunquid non e vnus pz oim qre g despicit vnusqz qz fratre suu. De scdo. Ioan. xv. Hoc e pceptu meum ut diligatis inuicem. De tertio Aug. de doctrina christiana. Omnes siquidem fratres fm q homines sumus: h magis fm q christiani.

Qualis est h et.

Pro primo. An oia sint subiecta diuine prouidentie. Q. no. Sapiens prouisor excludit malu quantu pot. Uidem aut in rebz multa esse mala. Cor. ix. Non est cura deo de bobz. Contra Sap. viij. Dicit q diuina sapia attingit a fine usqz ad fine fortiter et oia disponit suauiter. Respondet Tho. in pma pre. Necessse est oia q habent quinqz modo esse: ordiata esse a deo in fine Ro. xij. Que a deo sunt: ordiata sunt. Sicut aut dicit Boetius. iij. de consola. Prouidentia est ipsa diuina ro in summo oim pncipe constituta q cuncta disponit. Unde prouidentia nihil aliud e qz ro ordinis rex in finem. Ido necesse est oia inquantu participant deesse in tantu subdi diuine prouidentie Cum aut dr: Sapiens prouisor et. Ulp est de particulari prouisione: no d vniversali q iuste pmitte aliquod debitum i aliq particulari accedere ne im

pediat bonū totū. Non autē effz patientia
martyr nisi esset psecutio tyrānoy. Unde
Aug. in ench. Deus oipotēs nullo modo
fuit aliqd malū eē i opibz suis: nisi vsqz/
deo eēt oipotens z bonū: vt bñ faceret. et
am de malo. Cum autē dī q deo nō est dū
ra debobz dicendū q creatura rōnalis: eo
q habet dñūm sui actū p libez arbitriū:
spēali qdā mō subdit diuine pudentie vt
s. imputet ei ad culpā vel ad meritū. Et q
ad h curā dei remouet apłus a bobz. Hec
Tho. Pro funb. Via sunt ab vno pñci/
pio Arist. j. de celo. A pmo ente singulis
cōicaf eē: his qdem clari. his pō obscuri
et Boet. li. de cōsol. Unū rex pī ē: vnū
cūcta ministrat. Ille dedit phebo radios:
z cornua lune Sed qñt An omīa zc. Dic
rū. Et pclude q solati eē debem? ipñtis
opibz: qm si male egerim? nō possum? ef/
fugere. Sap. xvj. Quā manū effugere im
possibile est. Audite o pctōres lubrici: aua
ri zc. Sic q dīc b. Petr. j. Pe. v. Hūilia
mini sub potēti manu dei vt vos exaltet
in tpe visitatiōis. Figura Dan. iij. Hu
miliauit nabuchodonosor: z restituit ē i re
gnū: z amplior ei magnificētia reddita ē
Spūaliter pctōr se hūilians restituit i re/
gnū celestē zc. Luc. xviij. Qui se hū. exal.
p Ro scdo. Cum qñt: Qualis est hīre
spōderi pī q ē optim? sapiētissim? z
potētissim? Et hec tria oñdunt i euā/
gelio p ordinē. Vel etiā dicere possumus:
q hic ē nāme amabilis: qz optim? summe
mirabilis qz sapiētissim? summe laudabi/
lis z venerabilis aut est etiā terribilis: qz
potētissim? In h ser. dicēdū de pmo qz
est sume amabilis: qz optim? Et h notat
in euangelio cū dī. Ascendēte iesu in navi
culā secuti sunt eū discipuli ei. qz vīz tra/
hebant suauitate smōis eius: z benigna
s. quersatione: ppter quā erat totū amabil
Vide bñ ei? benignā hūilitatē z hūmīlez
benignitatē. qm vt dīc Chrys. Ascēdit par
uā nauim vt nauigaret ille q totū mundū
diuina virtute gubernat. Spūalīf triplex
est nauis.

Prima ē nauicula ecclē.

Secda est nauicula pñie

Tertia ē nauicula pscie.

Prima est nauicula ecclē: q ad modū na/
uis in pñcio fuit arda: qz paucos habuit

credentes: z in fine. s. i tpe antichrī erit an
gusta: qz tunc pauci erūt infideles. In me
dis autē lata z multū dilatata. Hac nauis/
culā ascendit chīs vt rector: in q etiā discip/
puli ztinent. Chrys. Nō dubiū est nauem
istā ecclēaz figurasse: q nauigantibz apłis:
gubernante dño: flante ipūctō: p dicationis
pba vbiqz distribuit: portans secū magnū
z inextimabile pñiū q totū mundū sangui
ne chīi mercata est. Secda est nauicula
pñie: p quā hō ad portā salutis vehit: et
tra quā si pctōr inuenit fuerit ipm vnda i/
fernalis inuoluet. Hec figurata ē p arcay
noe extra quā nullū saluat est. De hac ex/
poni pōt illud Mat. xiiij. Iussit iesus di/
scipulos ascēdere in nauiculā. i. discipuli ei
sunt q audiunt doctrinā ei exhortantē ad
pñiam Mat. iij. Cepit iesus p dicare di/
pñiam agite zc. Hanc nauiculā ascendit
chīs tanqz director. Nā et ipē penas por/
tauit p pctis nris: p quibz etiā in cruce est
mortuus. Que crux etiā dici pōt nauicu/
la: cū q transiret iur mare hui? mūdi ple/
nū fluctibz: vt puenire possem? ad portū ce
lestis patrie. Sequunt autē i hac nauī chīi
stū discipuli sui: q ei exemplo animāt ad
tolerandas penalitates. Sed nota bñ: per
terrā multi volunt eū seq: sed in mari p na
uiculā: soli discipuli: perferendo penas z la
bores. Tertia est nauicula pscie. Hec
nauicula mari exponit. i. corpi sociat: Ue/
re em corpus nrm mare est: qz oīa ei? opa
amaritudinē habent annexā. hanc ascēdit
chīs z in ei? gratiā habitat. Sequuntur
eū discipuli. i. pñtes theologice z qñ/
tuor cardinat. z septē dona spūscī. Ec
ce q pulcra chīi comitiua. De hac nauicu/
la exponi pōt illud Prouer. vi. Facta est q
si nauis iustitioris delonge portans panes
suum. Conscientia aut vni deuoti est: qñ
nauis mercatorū spūalis: volentē emere re
gnū celi: delonge portans panē suū. i. delo
ge puidens p refectione celesti. Et certe n
est labor ille timend? q pōt adqri merces
illa celestis. Exemplū in Ulaspa. legit de
qdā sancto pīe q corpus incessant iesu/
nīs: vigilīs: z disciplinis affligēbat qñ
innocens esset: veniētes ad eū aliq fīes
dixerunt. Pater qñ sic occidis corp? tuū z
ineptū reddis te ad dei seruitiū Rñ. Filij.
psidero q totus labor quē p mille annos

Dominica. iiii. post Epipha.

possem pati/nō esset cōparabilis vni hore
pene eterne reproboz/vl' vni hore gaudi
beatoz. **Uñ** Rōm. viij. Non sūt cōdigne
passiones hui' tēp'is ad futurā gl'iam q' re
tribuit in nobis.

Pro tertio **Alf.** **L**auete ne ma
gis diabolū q' ch'īm pro ductore in
mari huius mundi assumatis. Nā sic dici
tur. xxvj. q. ij. Qui sine saluatore vult salu
tē h'iet sine sapiētia se fieri prudētē/nō sa
nus sed eger/nō prudens s'z stult' inēgru
rudine assidua laborabit z in cecitatis de
mentia pmanebit. Et notate etiā q' lex di
cit. Imputādū est ei q' talē elegit. s'z de mi
norib'. **Eñ** in cōmodato. in fine An poti'
ad transfrētandū elegeretis fatuū nauar'
maluolū: sub cui' regimie oēs p'ditant:
q' sapientē potentē z securū: q' z seipm of
fert vob' g'is. Exponet' nōrādo illd' p's
vbi aut adberere deo bonū ē.

Sermo. ij. de eadē dñica.

Qualis ē hic

Rē. Qui proximū diligit leges
impleuit **Rō. xij.** Rō hui' q'a
q' diligit proximū diligit deū. Non em di
ligendus ē primus nisi in deo: z ppter de
um: z in deū **Ex** dilectōe g' dei causat dile
ctio primū: sed ppter qd' vniq'd' tale: z il
lud magis. vt dicit p'hs. j. post'et. **Ergo** q'
diligit primū. multo magis diligit deū: In
his aut duob' mandatis vniuersa lex p'det
vt h' **Sat. xij.** Hoc aut p' dicitur ap'us:
q' q' diligit proximū ē ab eius iniuria
tā in opatione q' in locutione q' in affectu
ōne. **De p'mo di.** Nā nō adulterabis zc.
De sc'do Non falsum testimoniū dices.
De tertio. Non concupisces

Qualis est zc.

Pro primo An deus imēdiatē oībus
pvideat. **Q.** nō. **Ad** dignitatē regis
p'inet q' habeat ministros q' b' mediantib'
bus subiectis pvideat. **Cōtra** Gregg. in
moral. **Quidū** p seipm regit: qm p seipm
p'didit. **Rñ.** **Tho.** in. j. par. **Ad** prudentiā
duo p'tinent. s'z rō ordinis rez p'uisaz in s'z
neg' z executio hui' ordinis q' gubernatio
ōr. **Hora** q'ntū ad primū. **De** imēdiatē oī
bus pvidet. **Quantū** ad sc'dm. **De** inferi

ora gubernat p superiora/nō ppter defectū
p'tinis: sed ppter abundantia sue bonitatis:
vt dignitatē causalitatis etiā creaturis
cōicer. **Hec** **Tho.** **P**ro fund. **Certū** est
q' deus oīa p'piciit z videt. **Quidū** lib. fa
stor. **Iupiter** arce sua totū consp'ctat i oī
bem. et **Seneca** ad lucil. **Nihil** deo clausū
Sed querit An imēdiatē zc. **Dicit** **Rñ.** **Et**
q' conclude admirabilē dei sapiētiā boni
tatis: q' sic suaz p'fectionū p'p'ationē cō
care creaturis dignat. **Sed** h' circa dei pul
dentiā est multū mirabile: multū laudabi
le: multūq' amabile. q' p' grām suā dat cre
aturis rōnabilib' potentia meriti p'ducti
uā. p' qd' etiā ad ipius deitatis partici
pationē p'ingat. ij. **Pe. j.** **Magna** z p'ciōsa
vobis p'missa donauit. vt p' hec efficiam
ni d'ist'ne cōsortes nature: fugientes eā q'
in mundo est corruptionē z cupiscētiē **Au**
dite cui dicunt hec verba: nō certe vob' lu
xuriosis: sup'bis zc. sed humilib' et his q'
ad deū vere conuertunt. **Figura** **Ero.**
et **Amū.** plurib' ca. **Colūna** lu' z ducebat
filios isrl'. **Primo** extrahēdo ab egypto: z
p' desertum transēdo vt ad terrā p'missio
nis puenirent. **Qui** tñ sup'bi: rebelles: z in
grati i deserto mortui sunt. **Spiūaliter** co
lūna illa est diuina p'uidētia et dei grātia
q' nō introducit in regnū sup'bos z carna
les zc. **Am. x. v.** **Ania** q' per sup'abundantiā
aliqd' cōmiserit qm aduersus dñm rebel
lis fuit p'bit de p'p'o suo.

Pro sc'do. **Audistis** zc. **Hic** dicendū
q' est sūme mirabil' q' sapientissim'.
Et h'm sapiam suā qñq' p'mittit suos pro
tpe eē in piculis z tribulatione: qd' s'g'tur
in eo q' p'missit nauiculā illam in q' erat zc. vī
scipuli ei' operiri fluctib': vt sic timerent z
terrarent **Uñ** d'z in euangelio. **Et** ecce mo
tus magn' factus in mari ita vt nauicula
operiret fluctib': ipse p'o dormiebat. **In** q'
bus p'bis considerāda sunt tria mysteria.

Primū est mysteriū mēorande s'g'tiōis
Secundum est mysteriū transuadāde
fluctuationis.

Tertium est mysteriū admirande doi
mitionis.
Primū est zc. qd' vīcz s'g'tur p' mare. **Et**
dicim' q' p' mare: mūdus s'g'tur ppter tria
Primo ppter aquaz multitudinē. **Eccā. j.**
Quia flumina intrant in mare. z mare non

redundat. Et sic in mūdo est miseriarū di-
uersitas Job. xij. hō natus ē muliere bre-
vi. tē. re. multis miseris. Scdō ppter tem-
pestatē. Glem in altitudine maris et tēpe-
stas demersit me. In mūdo em̄ est tempe-
stas tentationū. Tercio ppter instabilitatē.
Sicut em̄ in mari nō est mansio stabili-
s licet in mūdo. Heb. xij. Non habem⁹ h-
ciuitatē manentē sed futurā inqrimus. et
Job. xxij. Nescio q̄dū subsistā: esū post
modicū tollat me factor me⁹ Aug. Hō in
pnti vita est sic hic hospes in domo aliena:
vbi cū p̄familias p̄cipit: oportet vt exeat.
Item sic in mari est fluxus instabilis: sic
et fluxus p̄ntis vite p̄ hōyanitatē simil-
factus ē: dies ei⁹ sicut vni. p. Item sicut i
mari est venti instabilitas: ita in mūdo v-
tus fortune instabilis est. Namō sapius ē
aliq̄s iam infirmus: nūc diues s̄a pauper:
nūc viuens iā mortu⁹ Eccl. ij. Rex hodie
est cras moriet. j. Nach. x. Rex proleme-
us imposuit sibi duo diademata et die ter-
tia mortuus est. Ex p̄dictis p̄patet mare
mōdi hui⁹ mltū periculosū ēē. Scdm̄
est mysteriū transuadande fluctuationis.
q̄ ecce motus magnus fac⁹ est in mari:
ita vt na. o. fluctib⁹. Sic est in mari huius
mundi multe sunt fluctuationes ppter di-
uersitatē ventoz Dan. vij. Quattuor ven-
ti pugnabant in mari. i. in hoc mūdo. i. va-
nū gaudiū. vana tristitia: vana spes: et va-
nus timor. Vel vt dicit Lhryf. Dare hu-
ius seculi aduersis p̄ctis et varijs tentatio-
nib⁹ velut q̄busdam fluctib⁹ estuat. Gen-
ti autē nequitie sp̄uales et immundi sp̄us in-
telligunt: q̄ ad naufragiū p̄ diuersas seculi
tentationes. velut p̄ fluctus maris desci-
unt. Tercū est mysteriū admirāde dor-
mitiōis: q̄ vicz ipe iesus dormiebat. Dy-
genes. Res mirabilis et stupēda. Is qui
nūq̄ dormit neq̄ dormitat dormire dī.
dormiebat q̄ dē corpore: s̄ vigilabat dei
tate. Sp̄ualiter fm̄ Lhryf. Dormire dñs
in nauē ecclesie intelligit: cū ad p̄bationē fī-
dei ecclesiam suā pressuris et p̄cussionib⁹ mū-
di huius tentari p̄mittit. Et fm̄ Bedam
In nam p̄nie nobis nauigantib⁹: quasi in-
ter equozis fremitus obdormit dñs: q̄n-
do crebrescente vel immundoz sp̄ituumz/
vel hoim prauoz/ vlt nostraz cogitationū
impetu/ fidei splendor obtenebescit. Spei

cellitudo contabescit: amoris flāma refri-
gescit. Quod et s̄it intelligi posset de nauis
conscientie. Exemplū autē quō p̄mittit
de iustos tribulari: habem⁹ de Job pro-
tū. De puer⁹ Dan. ij. De Hieremia He-
re. x. et. xxij. de ip̄a christo Bar. ij.
et plurib⁹ alijs locis. De paulo. ij. Cor. xj
Uñ. ij. Tim. ij. Omnes qui p̄ie volūt vi-
uere in ch̄o iesu p̄secutionē patient.

Pro tertio Audistis et c. Lerte in mari
huius mundi periclitant multi ppter
concupiscentiarū onerationē: q̄ idcirco sūt
abiciende Audistis qd̄ dicit. xj. q. ij. So-
crates. de socrate p̄ho thebano q̄ dū p̄ ma-
re athenas p̄geret ḡra studiū p̄iecit a se ma-
gnū pondus auri di. volo potius sūmerge-
re te q̄ sūmergas me. q̄nto magis christia-
nus debet abicere pondus cupiscentie ne
ab ea mergat in infernū. Nam vt dī. ff. De
his qui notant infamia. l. in libertore. §. j.
Lassante cā impediēte cessat impediē-
tū. Concupiscentia autē multa dat impedi-
menta salutis. Audite. q̄n nimis est onē-
rata nauis/ q̄nente periculo p̄ficiunt mer-
ces et p̄ciosa in mare vt salua sit vita. Ex-
pone et applica notādo illud Eccl. ij. Qui
amat p̄culū p̄bit in illo.

Sermo. iij.

Qualis ē hic
Siquid ē aliud mandatū in
Exerbo instaurat. Diliges pri-
ximū tuū sicut tē. In Ro. xij. Sicut teipm̄
(inquam) tripliciter. Formaliter: materia-
liter: et finaliter. Formaliter inquam: quo
ad formā diligēdi. sicut te diligere debes:
amore virtuoso citra deum et supra tem-
poralia et proximū Barthel. x. Qui amat
patrem aut matrē plus q̄ me: non est me
dignus. Materialiter: vt sicut te principa-
liter diligis quo ad animā. ita et proximū
Augustinus. Vnde si iam noscis diligere
teipsum: et committo tibi proximū quem
diligas sicut teipsum. Sed si iam non no-
sti te diligere: timeo ne ipsum despicias p̄-
ximū sicut teipm̄ videlicet plus diligis
corpus q̄ animā. Finaliter id est ad eum-
dem finem scilz ad gratiam et gloriam et in-

Domínica. III. post Epipha.

deū. Aug. Qui amat hoīes aut quia iusti sūt: aut ut iusti sint amare dē. Qual' dē.

P Ro pmo. An tot' mūdus gubernet a deo: nō. Id qd in se habet necessitatē qd determinat ad nū non indiget exteriori gubernatore. sed principaliores mūdi pres qdam necessitate determinant ad vñ in suis actibz et moribz. g. rē. **C**ōtra. Sap. xliij. Tua autē pz pudentia ab initio cūra gubnat. **R**ūder Tho. in j. pte. Cū optimi sit optima pducere: nūc cōuenit sūme diuine bonitati q res qe pducat ad pfectum pducatur. Ultima at pfectio vniuersitatis rei est in psecutione finis. **E**ū ad bonitatem diuiaz pñet ut sicut res pducit in esse: ita res ad finē pducatur: qd ē gubnare. Cū aut dī: id quod habet rē. Dicendū q illa necessitas est impēssio qdā dirigenz in finē. **H**ec Tho. **P**ro fūda/mento. Vnus est sumus princeps totius mūdi. **A**risto. xij. metaph. Entia nolunt male dissonare: pluralitas principum mala est. vnus ē princeps. **I**deo dī **H**oer' li. d. p. sol. qd ppetua mōi rōne gubnas **T**er/raz celisqz iatoz q temp' ab euo ire iubet: stabilisqz manēs das cūcta moueri. Cū g. qrit An totus rē. **D**icrū. Ex q pclude qd diligēter cauere debem' dei offensam si volum' pducī ad vitā brām. Solus em ille est q saluare pōt. **P**s. **G**iam et gliaz dabit dñs. Sed qbz: audī **P**s. Tu pplm hu milē saluū facies: et oculos supboz hūilia/bis. Audire supbi inobediētes **E**uis mā/daſ. in oī em pctō est supbia: **R**ebellio dēū. i. luxuria: in inuidia: **C**et' a hūmōi. Si g. vultz saluari/hūilīamī p pñiam. ipe de' mūdi gubernator dī **D**at. viij. **N**isi con/uerſi fuerit' et efficiamī sicut puuli: nō in/trabit' in regnū celoz. **N**ota volēs intra/re p angustā portā et bassam: necessario hz inclinare caput: ne forſan erect' caput allī/daſ et frangat. **S**pūalr **U**ia q ad vīſā du cit est arda et porta bassa: ideo hūilīanduz caput. **A**ug. **E**xcella ē pñia: sed hūil' vīa g. q patriā desiderat ut quid viam recusat. **F**igura **B**en. xlij. dī **I**oseph fratribus suis. **N**isi adduxerit' vobiscū fratrē vestz minimū: nō videbit' facie meā rē. **P**er **I**oseph intellige diuinā sapiam. p frem muni mū ipm dei filiū **I**esum. **S**i g. cū eo ei' hūi

litate in corde nostro nō habem': faciem dei nō videbi'. **N**am ut dī **P**rouer. xix. **S**upbia sequit' humilitas: et hūilem spūi ty suscipiet gloria.

P Ro secdo. In pcedenti rē. **D**icenduz nūc de tertio vīz q de' est sūme lau dabilis: qz potētissim'. qz vīz ad ei' im/ pium subito cessauit tēpestas. **S**icut em dī euāgel. **A**ccesserūt ad eū et rē. **I**n quo textu tria pponunt considerāda.

Primo discipuloz timorosa supplicatio **S**ecdo supplicatiois miraculosa exaudi **T**ertio exauditiōis glīosa ad/ (no miratio.

Primo discipuloz rē. qz acces. ad eū disc. ei' et su. e. di. **D**ñe salua nos pīm'. **O**uge. **T**āto metu fuerūt pterrītī et aio alienatī ut irruerēt in eū et turbulēter sustinerēt eū di. **D**ñe sal. nos pīm'. **I**de. **V**eraces di scipuli: de vita et de morte timet'. **E**br'yf. **E**xcitatio discipuloz excitatiū dñm: pces scōp sūt. **S**ecdo supplicatiois miracu/ losa exauditiō. qz increpans discipulos p' defectū fidei di. **Q**uid timidi est' modice fidei: surgēs impauit ventz et mari et facta est tranquillitas magna. sic ut dī **L**irillus **I**n h. q. dī **Q**uid timidi est' modice fidei: oñdit q timorē nō facit tentationū indu/ ctio: sed imbecillitas mentis. **S**icut em au rū pbat' in igne: sic in tentationibus fides **S**pūalr fm **B**eda qñ imper' tērationū crebrefcūt tūc ad dñm recurrām' qñ' im per' tērationū cōpescat: tranquillitātē refu/ dat: et portū salutis indulgeat. **A**ug'. **I**n corde tuo somn' chīi/ obliuio fidei. **N**ā si excites chīm. i. recolas fidei: impabit ven/ tis et fluctibz: et fiet tranquillitas magna.

Tertio exauditiōis glīosa admiratio. qd hoīes mirati sunt di. **Q**ualis est hic qz vē ti et mare obediūt ei. **E**hū somn' hoīem. tranquillitas deū ostēdebat. **I**de dīcūt: qñs est hic: qz sic hō dormit: s3 ut de' miracū fac. **O**ug. **N**ō interrogātes dicūt: qñs ē hic sed asserētes qz iste talis ē cui vēti et mare obediūt. iubet oī creature: et nō supgredit' iussioē ei'. **S**oli hoīes resistūt et iō iudicio pdenabūt. **N**otate g. q nob nece sit obedi re deo. als p suam oīpotētā quissime nos pūmet. **E**xēplū **B**en. iij. de pma trāsgres/ sione ptoplastoz. **E**t **N**ūc. ix. de filiis isrl'

enitib; ad bellū ꝑ mandatu dñi. Et. j. Re
gū. xv. et. xvj. de saul. Jō Deu. vij. d; per i
bitis si inobedientes fuerit;.

Pro tertio. Audistis ꝛc. Non dubi
um ꝑ qñ multū sit desideranda pñi
pñtia. q; vbi est: ibi est securitas. Sed no
rate: multo mag; est qrenda aie q; corpis
securitas. Nam vt d; xxvij. dist. Sedu
lo ania corpis pponit Idem h; E. de sacro
sanctis eccl'is Sancimus. Attendite si ef
fer nauta q; de ventis z mari posset facere
q; veller: q; tum desideraretis eius pñtia
si essetis trāsiturū ꝑ loca pñculosa mar; pu
ta saxosa/vertiginosa/aut pñculosa. Expo
ne z applica. Inuocare ꝑ eum deuote q; vt
dicit Ps. Prope est dñs omnibus inuo
cantibus.

Dñica. v. post Epiph.
Sermo. j.

Agnite vtra;
q; crescere vsq; ad messē.
Bar. xij. Induite vos sicut
electi dei sancti z dilecti viscera misericordie: be
nignitatē; humilitatē; modestiā; patientiā;
am supportantes inuicē; z donātes vobis
siquē aduersus aliquē habet qrelam sicut z
dñs donauit vobis ita z vos. Sup omia
aut hec charitatē habētes: q; est vinculu
pfectionis. Col. iij. Si volum; reponi in
horreo dñi tanq; bonū triticū/ z i celestes
nuptias introducti: debem; sic indui. sicut
apls dicit Induite ꝛc. vbi apls hortatur
ad tria.

Primo ad salutarē configurationē/ In
duite vos ꝛc.

Secundo ad ꝑfigurationis specificatiōē.
Viscera misericordie ꝛc. vsq; ita z vos.

Tertio ad specificationis pfectionem.
Sup oia aut ꝛc.

De pmo Ro. xij. Induim; dñm iesuz
chm. De secdo puer. vl. Stragulatā vestē
fecit sibi. i. variā: ex diuersis frutib; qñ di
uersis colorib;. De tertio. j. Pet. iij. Ante
oia mutuā in vobismet charitatē mutuaz
habentes. **S**inite ꝛc.

Pro pmo. Quia in euāgelio d; q; in
micus supseminauit zizania. Querit
an aliqd ꝑter ordinē diuine gubernatiōis

ꝑtingere possit. Q; sic. q; alias nihil esse
malū in reb;. Contra Hester. xij. Dñe
ex optim; in ditione tua cūcta sūt posita
z nō ē q; pōt resistere voluntati t. Rñdet
Tho. in. j. p. Lū de; sit cā vniuersalis z ꝑ
ma: nō vni; q; d; t; vniuersali; totius
ent; impossibile ē q; aliqd ꝑtingat ꝑter or
dinē gubernatiōis diuine: ex hoc ipso q; ex
vna pte aliqd videt exire ab ordine diuine
dētie q; ꝑsiderat fm aliquā pñcularē cām)
necesse est q; i eūdē ordinē relabāt fm aliā
rōnē. Hec Tho. j. pte. q. cū. **P**ro fun.
Dis mor; z mutatio in creaturis ē a deo.
Vñ Arist. vij. physic. ꝑcludit vñ eē: ꝑi
mū motore oīno imobile. z Boe. li. d. cō.
Stabilis manēs das cūcta moueri. Que
rit gñ ꝛc. dic rñ. Ex q; ꝑcludit q; ꝑctōres
essē exeat a diuina puidētia ꝑ qnto trans
grediunt diuina mādata ꝑ suā inobediētiā/
tñ in eādē velint nolint relabunt in qntum
sūt pñiedī ꝑ dei iusticiā. Job. x. Nemo ē
q; de manu tua possit erui. Audite rebel
les z increduli ꝑctōres ꝛc. Nūc q; ꝑ dñs
tacere videt ꝛz tandē dire ꝑartiet z clama
bit Esa. xlij. Tacui semp: silui: paties fui
qñ pñuens loqr. **F**igura Gen. vj. Dñs
expectauit ꝑctōres illi; tps: ꝛz tandē eos
submersit aq; diluuij. **A**pplica ꝛc. et nota
illud Hiero. in cōmēto sup hieremiā. qñ/
to maior ē nūerus tempoz q; obliuisci
mur deuz: tanto maior est pena ꝑcti q; nec
longitudie tempoz potuit edomari.

Pro secdo. Juxta exēplū euāgelij tria
sūt mysteria contēplanda ꝑ spiritua
li edificatiōe nra.

Primū ē mysterium discernende se
minatiōis.

Secūm ē mysteriū cauedē eradicatiōis.

Tertiū est puidēde messiōis.

In h; smone dicendū ē de pmo q; nota
cū d; Sile ē regnū celoz. i. negociū quod
agī; circa regnū celoz z circa eccliam mi
litantē sile ē negociū q; sit ab hoīe q; semē
nauit bonū semē i agro suo. Lū aut ꝛc. vsq;
q; ibi apparuerūt z zizania. Vbi sūt notā
de tres ꝑsideratiōes.

Pria ē ꝑsideratio obseruāde ꝑitatis.

Secda ē ꝑsideratio formidāde ꝑuitatē.

Tertia ē ꝑsideratio notāde diuersitatē
Pria ē ꝑsideratio obfūāde ꝑitatis q; ꝑ bo
nū semē intelligit. iō dicit Sile ē reg. celoz

Unica. v. post Epiphanie

q̄ seminauit bonū semē i agro suo. Iste hō
chris ē q̄ p se: z aplos: seminauit bonū semē
in agro. i. i mūdo: siue i ecclia: seu i aīa lādo
re sanguie chri exculta. Bonū in quā semē
.i. doctrinā catholicā. Et sic ipe dñs post
ea exposuit bonū semē. hōi filij regni. Q̄
cūta diligētia ē hō bonū semē chri custodiē
dū. Scda ē p̄sideratio de zizania p̄u
tat. q̄ p zizania sūtur. iō dīc. Cū dormi
rēt hoies. i. plati ad custodiā ecclie depu
tati qñ sūt negligentes dormire dicunt v̄
Aug. exponit. Venit inimic⁹. i. diabol⁹ q̄
supseminauit zizania seu lolia i medio tri
tici. i. errores z iniquitates: seu filios neq̄s.
vt ipe dñs exponit. Nota autē q̄ plati dor
miūt tripl̄. Vt cū torpēt inertia. v̄ cū re
soluūt lascīvia z cū p̄mūt ignominia. Per
hēc etiā dormitiōne sūtur negligētia cu
iussibet circa custodiā sue p̄sone. qz vnicui
qz dīc illd̄ Deut. iij. Custodi temetipm z
aiāz tuā solite. Possum⁹ etiā dicere q̄ ini
mic⁹ hō dīc susurro z bilinguis qz supsemi
nat zizania discordie inf̄ amicos z p̄imos
Eccl. xviij. Susurro z bilinguis maledi
ctus. mltos em̄ turbat pacē hñtes. Ter
tia ē p̄sideratio notāde diuersitatē q̄ horat
ibi. Cū autē creuisset herba: z fructū fecisset
p̄ effectū opis: tūc apparuerūt zizania per
manifestationē errorū z fordiū p̄ti Lb. ij.
In p̄ncipio em̄ heretici obumbrāt seipos
Cū autē mltā acceptā libertatē ex f̄mone /
aliq̄s cū eis p̄cipauerūt tūc venenū effun
dunt. Sic etiā p̄ successūz r̄pls manifestat
zizania discordie ab inīq̄s seminata. Matt.
vij. A fructib⁹ eorū cognoscetis eos. Exēplū
de supseminatib⁹ zizania. Et de zizaniarū
apparitione: habem⁹ in p̄lo iudeorū q̄ pro
tpe chio adheferunt z ei honorifice obuiā
venerūt: s̄z scribe z pharisei supseminauē
rūt zizania q̄ apparuerūt cū ppli petierunt
barrabā dimitti z chm crucifigi. Sene
ca. Nemo p̄r diu ferre p̄sonā fictā: q̄ro i na
tura incidūt q̄b⁹ p̄itas nō subest. Qui autē
ex solido nascunt⁹ tpe in meli⁹ p̄ficiunt.

Pro tertio Audistis z c̄ Ne credat⁹ me
tere fructū gl̄ie si seminauerit⁹ semen
neq̄tie. Nā vt dicit iura p̄tā suos debent
tenere actores. Extra d̄ p̄stitutionib⁹. ca.
Cognoscētes si. Et de his q̄ sūt a maiori
par. capli. c. Quēsiuit. et. L. d̄ penis. l. Sa
cim⁹. Notate q̄ stule⁹ eēt q̄ ab aduersario
recipēs zizania: supseminaret tritico: z spe

raret metere puz triticiū. Exponē: etiā no
tādo illd̄ Gal. vij. Nolite errare: dē nō tr̄
ridet: qz seminauerit hō hec z metet.

Sermo. ij. de eadē do.

Sinite vtra
q̄ zc. Et par chri exulter i cor
dib⁹ v̄is in q̄ z vocati estis in
vno corpe et grati estote Col. iij. Ad tria
apls hortat⁹ q̄ faciūt bonū crescere ad sp̄i
ritale exultatiōne. Pax a chio data exulter
.i. exultare vos faciat ad supnale vnionē /
q̄. i. pace vocati estis i vno corpe. i. ad viuē
dū in vno corpe ad cordiale gr̄a actionē
grati estote. De p̄mo Phil. iij. Pax dei q̄
exultat oēm sensū custodiāt corda vestra
z c. De scdo Ro. xij. Vultū vñū corpe / su
mus i chio. De tertio Col. j. B̄as agen
tes deo p̄r q̄ dignos nos fecit in p̄te s̄orū
sc̄orū in lumine. Sinite.

Pro p̄mo. An de iuste p̄mittat supse
minari zizania tritico / h̄ ē bonos i pec
catū ruere / z malos inf̄ bonos viuere. V̄
nō qz p̄r p̄r nō d̄z exponere filiū p̄culo.
Cōtra. Iustū ē vt volūtas libera: siue liber
tati relinquat⁹. ex q̄ libertate p̄deunt om̄ia
mala R̄nder Boni. i breuiloq̄o par. j. c. ij.
Cū voluntas dei sit p̄ma cā efficacissima:
nullo mō pōt aliq̄s aliud efficere nisi ipsa
coopante z coefficēte. Null⁹ deficere pōt
aut peccare: nisi ipsa iuste deferente. Iuste
autē deserit qz iustū ē vt sic mistret res q̄s
p̄didit vt nō infringat leges q̄s indidit. et
sic coopet reb⁹ q̄s creauit vt tñ eas agere
p̄rios mor⁹ sinat. Et iō si libet ad vtrū
bet p̄tibile: d̄ lege nature dimittat i malū
cadere h̄ nō p̄mittit nisi iuste. Hec Boni.
Pro fun. Et h̄ q̄ sunt aliq̄ mali inf̄ bo
nos: mag⁹ apparet bonorū iusticia. Arist.
i fine. j. elenē. Opposita iuxta se posita ma
gis elucescūt. Et h̄ etiā mag⁹ apparet del
ḡa vīz q̄ boni nō p̄r̄is vīrib⁹ s̄z dei gr̄a
bona faciūt. iuxta illd̄ poete p̄aphili. Pro
ficiat absq̄ deo null⁹ i oībe labor. Cū q̄ qñ
An de iustitē. Dicm̄. Ex q̄ p̄clude q̄ vñi
cuiq̄ sua culpa ē iputāda qz ex libero arbi
rio peccat. Hiero. i q̄stionib⁹ ad helvidiā
Hoies suo arbitrio derelicti sūt Neq̄s em̄
bonū aut malū necessitate faciūt s̄z volūta
re: vt credēt⁹ corōnā accipiāt: increduli sup

placis mactipet. Audite o peccatores lubrici inuidi etc. Nulla est excusatio. Nam de sen. ad lucil. Valerius o fortuna amice etc. in utraque parte ipse res suas ducit: brevis ac misere vite ipse causa est. Est igitur voluntas inordinata origo omnium malorum. Figura. Gen. xxv. Esau propter voluntatem duxit uxores etc. voluntatem Isaac et rebecca vultu offendi se Isaac et rebecca. Spiritus esau interpretatur vanitas et frustratio. Vali d'ppe et vani inordinata affectio adheret et alium cupiditatem: et carnalium voluptatum: quibus offendi christus et ecclesia. Eccl. xv. Apposui tibi ignem aquam: ad quod cuique volueris porriges manum.

Pro secundo. In precedenti etc. h. de secundo. scilicet de mysterio cauende eradicationis quod notat in euangelio: quod accedentes sunt primum familias quod veniunt zizania: dicitur perit ei. Vis im? et colligim? eam. Et ait. Nonne forte col. zizania era. simul et triticum. Simite utraque crescere: usque ad messiem. Ubi notanda sunt tres considerationes.

Prima est consideratio affective interrogatio. Secunda est consideratio discrete rationis.

Tertia est consideratio argue dilatois.

Prima igitur etc. Qui sunt quidam. Vis im? et col. ca. Aug. de 2 cor. euag. De intelligi suorum nomine: ipsos fideles: qui et bonum semine dicunt. Ex diuersis enim signationibus: una res diuersas similitudines recipit sicut et deus ait quod ipse sit ianuarius: et ipse sit pastor. Boni igitur diuersi autem separatores malorum in medio iusto nonne vicius inficit et corrumpat iustum. Secunda est consideratio informatiue rationis. cui dicitur. Nonne forte colligentes zizania eradicet? sicut et triticum. i. quod est triticum quod ad alios. Sicut si eradicet non primo quod ex hoc scilicet ad alios alij fideles: et sic eradicat per seculum. vel quod est futurum triticum. Hoc dicit hiero. Dat loc? penitus et monemur ne cito aputem? fruemur: quod fieri potest ut ille qui hodie est pernoxio deputat? doctores: etras flupiscat et incipiat defedere pietate. Est igitur notandum quod plex phibet eradicatione siue per eradicationem siue alio: vicius festiata. danosa: et suspiciosa. festiata est quia non precedit amor: nitio danosa quia multitudo in ea vel princeps nisi fuerit causa manifeste reducat in iniuriam ecclesie: quod ut dicit Aug. Aliquid sit tolerandi malum per pace ecclesie quod timeat de scilicet. Suspectiosa est quia non habet certitudo de alio: heresi vel vicio. Tales igitur non sunt eradicandi. Item ait

Aug. Vlti primo zizania sunt: et postea triticum: quod nisi cum mali sunt patient toleret: ad laudabilem mutationem non peruenit. Tertia est consideratio argue dilatois: cui dicitur. Simite utraque. i. bonos et malos crescere usque ad messiem. i. usque ad summationem. Sicut ut ipse dominus exponit Hiero. Videt igitur h. esse primum illi precepto. Auserte malum de medio vestri. Sed notandum quod in triticum et zizania est quod nos appellamus lolium: quod dicitur herba est. et necdum aliam venit ad spicam. Sic fides est multitudo. Monet igitur dominus ne propter quod ambigui est: cito sinas perferam? sed deo iudicio referuam? Aug. Misericorditer corripit homo quod per quod aut non per patient ferat: et ex dilatoe gemat. Turba autem iniquorum: cui facultas est in populo promendi simonem: generalis oburgatione ficta est. De deo autem certum est quod malos patienter expectat ut pervertant aut ut per eos boni exercitentur et purgentur. Exeplum. Expecta uir dominus pharaonem sed ad ultimum sumersit pharaonem in mari. Exo. xiiij. Expectauit tu deos ut ab idolatria rediret sed tandem per ba bylonios captiuit. ut h. iij. li. Reg. Sed notate Greg. Illos grauius damnat quod huiusmodi longanimitate portat.

Pro tertio. Audistis etc. Notate. Dicitur. Dicit dominus punire: ut festinem? penitere. Accedite quod dicitur lex. Crescente malicia: crescere debet et pena. ff. de suis fugitis. l. Quis. et. c. quicquid frequenter. ut lite non prestat. S. Si non. Audite: Si rex madauerit criminoso. nolo mortem tuam: veni ad me in penia et oia tibi indulgeo. et ille pax aut nihil curauerit neque ad regem uenit: neque a crimine cessauerit. Rex autem madauerit rex: et ille nihil curat etc. Nonne quis puniendus est. Expone et applica notatio perba Valerij. li. j. Lento etenim gradu ad sui vindictam diuina procedit ira: sed tarditate pene grauitas recompensat.

Dñica. v. post Epiph. Sermo. iij.

Simite utraque:

quod etc. Verbum christi abundet in vobis abundanter: in oia sapia doceat et comonentes vosmet ipsos in psalmis et hymnis et canticis spiritualibus: in gratia cantantes in eordibus vestris domino Col. iij. Ut crescat in vobis: audite exhortationem pauli dicentis. Verbum christi etc. i. oblationis propter quod (sic inuit ex sequentibus) tres huiusmodi conditiones fructus

Dominica. V. post Epipha.

tas. Est em illuminatiuū. Ideo dr. In oi sapia docētes. Est excitatiuū. z cōmonētes vosmetipsos. Est letificatiuū. sō dicit: in Palmis z hym zc. De pmo Ps. Luce na pedibz meis pba tuū zc. Desedo Gre go. Exaudito diuio fmōe exardescit ani mus: corpis frig? recedit. De tertio Can tic. iij. Eloquiū tuū dulce. Salutatio. Sinire zc.

Pro pmo An deceat deum pmittere tātū malū in vniuerso qntū est dāna tio q in euangelio sūt p zizania alligata i fasciculo ad cōburēdū. Qz nō. Qz nō vi det diuinā bonitātē decere q pmitteret crea turā rōnalē rānobilem fraudari suo fine. Qz sic q iustū est q volūtas suo arbitrio relinquat. etsi libere peccat iustū est q pu nias. Rūdet Fran. de maf. in. j. di. xlvj. q lz de potētia absoluta: nō tū de ordinata posset hoc facere vt nullus dānaret. Pctm em in malis / auget meritū in bonis fm Aug. dū ipso ipugnāt: z maf ē meritū in bonis q qū dimittunt sibi p? z p psequis maiorē glām psequunt. sicut de prāte ab soluta aliqs pnceps possz quēlibet a latro cinio pseruare si eū teneret ligatū: sz decet q dimittat eum libez. Hec Frāsc?

Pro fundamēto. Tertū est infernū esse ad malos puniēdos. Quid. li. meta. Vil le capax aditus z apertas vndiqz portas Urbs hz: inqz fructum de tāstūina terra. Sic oēs animas loc? accipit iher: nec vlli Exigu? ppo ē. Ibi Quid? describit ifer nū z ingressum ei?. Et Lazari? li. vj. di uinay insti. Dic esse iferos zeno stoic? do cuit z sedes pioz ab impijs esse discretas Et qdem qetas z delectabiles icolere re giones. has po penas luere in tenebrosis loc? atqz in sceni voraginibz horredis. Sz qrit An deceat zc: Dic rñ. Sz q cōclude Nullaten? ē diuie puidētie imputēda re probor dānatio: sed culpe ppte. qz vt dic Aug?. Diuina puidētia nulli est cā laben di. Morandū igit valde qd dicit Petr? ij. Pe. j. Satagite vt p bona opa vīa certā vestrā vocationem z electionem faciatis. Aud. o pctores: blasphemī: piuri: vestra opa dant testimoniū de dānatione vestra quēadmodū boni de sua salute. Heu heu timendū est q plures sunt damnādi q sal uādi: quia plures ad mala declināt q ad

bona: et plures sunt filij diaboli q dei. Figura Gen. xxy. Plures erāt filij isma el q isaac. et. ij. Re. xij. Dator ps filioz isrl? erat samarie qz decē tribu. minor autēz in regno hierlm. s. due tribus. Expone zc. Greg. Vlti ad fidē veniūt: sed ad celeste regnū pauci pducunt.

Pro scdo. In pcedēti zc. Nūc de ter tio qd est mysteriū puidēde messio nis insit psumatōis q sepi? vob pmo di cenda est. Circa quā iuxta textū euāge liciū tria sunt considerata.

Primū necessitas inextimabilis.

Secundū serenitas inflexibilis

Tertū benignitas inextimabilis.

Primū igit zc. q notat ibi: Tpe aut melli s dicit messoribz. Remigi?. Mellis ap pellat tps metēdi. Per mellez q designat dies iudicij. Hoc aut iudiciū oīno est in euitabile z vnicūqz remāet necessitas ibi de cōpendi. Tpe melli s dicit messoribus Ego cur? ordinatio z scia est infallibilis

Secundū est serenitas inflexibilis. s. re spectu inqz q notat cū dr: messoribz. i. an gelis: vt ipe dñs exponit. Colligite pmi zizania. i. malos: eos a bonoz pfortio ex cludēdo. z hoc q ad penā dāni. Et sequit pena sensus: cū dr. et alligate ea in fascicu los ad cōburēdū. Et bñ dr: in fasciculos. et nō i vno fasciculo: fm Aug. qd vniūqzqz puni? p modo puerlitar? sue. z sil ē it imū di cū imūdis: gulosi cum gulosis: auari cū auariz: supbi cū supbis: et sic de alijs. vt q socij fuerunt in culpa sil torqant in pena. De his aut ipe dñs dr exponendo Mat. xij. Sic colligunt zizania z igni cōburun tur: sic z erit in psumatōe seclī. Vltter fil ius hoīs angelos z colligēt de regno ei? oīa scādala z eos q faciūt iniquitatē: z mit tent eos in caminū ignis: ibi erit fletus et stridor dēntiū. Glo. Per scādala pnt intel ligi illi q pbent prio occasionē offensionis z ruine: p faciētes iniquitatē qscūqz peccan tes. Tertū est benignitas inextimabi lis respectu iustoz: cū dr. Triticū aut. i. iu stos q in area hui? mōi sūt triturati flagel lis: afflictioibz: z tētatōibz varijs: ita vt i eis nulla remaneat palea aut macula: cō gregare in horreū meū. s. celestiu māsonū Glā Lu. ij. Triticū aut in manu ei? s. oīs et purgabit areā suā z pgregabit triticūz

In horreū suū. Cauete itaq; a malo semine
zizanie. **Th**is quidie in agro interiori. si
mētē hoīs semiat bonū ppositū. sed supse
minat diabolus praua desideria. Sed si
q̄s pūderet quō tandē zizania cōburetur
nō esset sibi dux in hac vita laborare: p pe
nitentiā psciam purgare: et ibi bonū semē
semiare. **E**xemplū narrat Beda in li.
de gestis angloz. **Q**u tpe Cōstāntini ipato
ris minoris Quidā paterfamilias cū de
cessisset in anglia: ei aia ante tribunal eter
ni iudicis adducta: tandē obtinuit dei geni
tricis intercessionib; ut pū inspectis penīs
infernālib; post hoc ad corp⁹ rediret. sub
to igit reuixit q̄ erat mortu⁹ et enarrās: ita
visis miserabilib; inferni tormentis/ res su
as statim paupib; erogauit. **Q**uāq; insa
lurat; familiarib; et cognat; pfect⁹ est i qn
dā insulā ubi tantā egit pniām vt euiden
ter ostenderet q̄s grauiā tormenta vidisset.
In maxima em hyeme nudū se mergebat
in flumē. Et cū sup hoc arguerēt eū ami
ciz notī: rñdebat. Sinite me. Nā grauiō
ra vidi. **H**ec Beda vbi s. li. v. xij. ca. Et
hūc patrēfamilias vocat dictioclinē. Et
ptigit vt ait/ anno ab incarnatiōe dñi sex
centesimo. Propterea bñ dixit Bernū. Vi
gilias times et ieiunia manūq; labores:
sed hec leuia sūt flāmas ppetuas meditāti

Pro tertio. sicut in secūdo aduētuāli
sōia. vj. post secūda dñicām.

Pro dñica Septuagesime
Sermo p̄mus.

Sic currite vt
cōprehendat; .j. Cor. ix. Nescit
q̄ hi q̄ in stadio currūt: oēs q̄des
currūt: sed vn⁹ accipit brauiū. **I**bidē. Cō
suetudo est aliqñ terraz q̄ in isto tpe cur
rūt p̄f brauiū cōprehēdēdū. **H**odie aut ec
clesia incipit lamēta pnie q̄b; currēdū ē ad
brauiū felicitat; eterne. **I**deo puenienter
accipit p̄ba apli q̄b; eos hortat ad veloci
ter currēdū in via pnie. **N**otāda sunt autē
tria q̄ faciūt hoīem veloci⁹ currere. **P**ri
mū est oner; aggrauat; depositio. s. p̄cor.
Heb. xij. Deponētes oē pondus et circū
stans nos p̄ctm/ curram⁹ zc. **S**ecundū
est timor de p̄c̄nte aduersario. **A**duersa

rijs nāq; n̄r diabol⁹ celeriter nos p̄sequit
ideo celerit est currēdū fugiēdo ad deū. p̄
tectoꝝ. **Th**ren. iij. Velociōres fuerūt p̄
secutores n̄r aqlis celī. **T**ertū est des
de magno p̄mō. **E**sa. i. Qui sperāt i dño
mutabunt fortitudinē: assument penās sic
aqlē: currēt et n̄ laborabunt zc. **S**alut.

Sic currite vt zc.

Pro p̄mo **U**tr possit hō cōprehēde
re seu attingere b̄titudinē: **Q**u n̄. **I**nt
deū (in q̄ p̄sistit b̄tudo) et naturā hūanā
mediat natura angelica quā hō trāscēde
re nō pōt. **C**otra. **B**er. **B**ūs hō quem
tu erudieris dñe. **R**ñdet **Th**o. in. j. q̄.
q. v. **B**itudo noiāt adeptiōem p̄fecti bo
ni. qd̄ paret. **Q**uicq; ē capax p̄fecti bo
ni pōt ad b̄titudinē puenire. **H**ō aut ē ca
pax p̄fecti boni. **Q**d̄ paret. quia ei⁹ intel
lect⁹ pōt app̄hēdere vniuersalē et p̄fectum
bonū: et ei⁹ volūtas illud appetere. **I**o zc.
Cū aut dī q̄ hō nō pōt trāscēdere naturā
angelicā **D**icēdū q̄ vey ē gradu nature:
sed bñ pōt opationē intellect⁹ aliqd̄ itel
ligere sup angelos. **H**ec **Th**o. **P**ro fun
damēto. **M**agnū est p̄mū p̄tut; qd̄ dicat
b̄tudo. **U**n̄ dī **I**une. **R**espice qd̄ man
dant leges: qd̄ curia mādēt **P**remia qn
ta bonos maneāt. **E**t **A**rist. j. z. iij. **E**th.
tractat de hoīs felicitate: quā dī ec p̄tut;
p̄mū et finē. sed loquit̄ tm̄ de b̄titudine hū
manē adq̄sibīlī. **Q**uestio āt ē de b̄titudi
ne celesti **A**n hō possit illā attingere: **D**ic
tm̄. **E**x q̄ p̄pēde q̄nta sit hoīs dignitas q̄
ad tantū tm̄ ordinat. **A**ug. **N**obis creatu
ra est ania q̄ ad tantā b̄titudinē est ordina
ta. **M**ultū ē cauendū est ne p̄ctm̄ vilifi
cet: me sibi dicat illd̄ **E**zech. xvj. **A**bosha
bilē fecisti decorē tuū. **A**udi luxuriose: in
uide: guloſe. **E**t o miser! q̄ aias vias que
rāre sunt dignitat; sic vilipēdit; et dānat;
An credit; saluari: **F**orte dicat; q̄ sic: qm̄
baptizat; est; et sacramenta suscepistis et
sed vere h̄ nō sufficit nisi bona opa faciāt;
et p̄ctā relinq̄s. **L**u. xij. **N**isi pniām egeri
tis oēs sūt p̄bit;. **F**igura. **E**xo. plib; ca.
et. j. **C**or. x. **O**ēs filij isrl̄ mare trāsierunt:
et oēs māna māducauerūt: et oēs biberūt
aquā de petra fluētē zc. sed nō oēs terram
p̄missiōis itrauerūt: imo pauci/ caleph vīez
et iosue tm̄ de illa tota mltitudine q̄ cōti
nebat sexcētātrā familia qn̄ gētos et qn̄ gēn/

Dominica in septuagesima

ra: nūerādo a .xx. anno 2 s. vt patet Nūc. j. et. xiiij. Expone 2 applica. Exit de egypto 2 manu pharaonis et trāsitus p mare sigē baptisimū. sic patz ex xbis apli vbi s. Sana aut 2 aq de Petra p. Seta sigē sacra metū corpis 2 sanguis chri. Ingressus in terrā pmissiois sigē ingressū regni celestis. Terribilis ē figura: sed terribilior ē res figurata: vīz q nō oēs baptizati 2 sacm corpis 2 sanguis recipientes ingredunt regnū celeste. Sic ē patet qm nō satz est sacramēta suscepisse nisi fiat opera. Nam vt dr Paul. Ro. q. Reddet vnicuiq fm opā ei. His qdem fm patientiam boni opis glām 2 honorē 2 incorruptionē qritibus vitā eternā. his aut q nō adqescunt pīitati cresūt aut inīqtati: ira 2 indignatio: tribulatio 2 angustia 2c.

P Ro scdo ar. Juxta Terē. 2 illa tria in pncipio sermonis pmissa q faciūt leuit currere Notāde sē tres pīderatiōes. Prima inductiua cōpūlois purgatiue sē ad deponendū pctōz onū. Sēda rememoratīua passiōis ptectiue sē contra psequētis aduersarij timorem. Tertia pmeditatiua 2 resurrectōis gloriose: inducens vīz ad spem certam pīij. Et ita poterit h Terē. applicari septuagesime: sexagesime: qnqgesime: 2 qdrage/ sume: p tpe paschali. In euāgelio aut ho dierno tria tāgunt ad pīā pīderatiōem spectātia: inductiua vīz ad pctōz purga/ tionem seu depositionem.

Prīmū est cōductio obseruatiua.

Secūdū remuneratiua desiderāda.

Tertium cōclusio admiranda.

Circa pīū in pīa pte euāg. notāde sunt due pīderatiōes: Inuitatiōis: 2 Obligatiōis. Circa inuitatiōez pcurrēde sūt tres euāgelij clausule. Prima: sile ē regnū celozū 2c. vsqz ibi: in vineā suā. Sēda: vīdite alios stātes in foro ociosos. Tertia: qd h statz 2c. In h fmone de pīma Ubi tria sunt consideranda.

Prīmū patrifamilias expositio.

Scdm sui exitus declaratio.

Tertū vinee sigē.

Prīmū igit 2c. De q Gre. i home. Quis patrifamilias silitudinē recti tenet q p dī/ tor nī q regit qz condidit: 2 electos suos sic in h mōdo possidet qsi subditos dūs in

domo. Ex q autoritate satz patet q q hū/ ic patrifamilias subijci dedignant/ ostēdūt se nō ptinere ad nūez electoz. Audite reb/ belles 2c. qd vīdē: Ezech. xxiij. Conflabi mini in medio ignis furoris mei vt pīat argētū in medio fornacis: et scietz quia ego dūs cū effuderim idignatiōem meā super vos. q. d. nūc nō recogitit me dūm qz mi hi rebelles estz: sed tūc scietz 2c. Iste est q patrifamilias. i. pī 2 dūs familie sue. s. ecclie q p regnū celoz sigē. nedū ecclia triūphās sed etiā militās. Greg. Regnū celoz pīis tps ecclia dr. Quicunq etiā sūt filij sicut mēbra ecclie: in ill regnāt affectiōes cele/ stes: nō terrene. Scdm est sui exit de/ claratio. cū dr: Exit pīmo mane pducere oparios in vineā suā. Quō em intelligit de/ xire q vbiqz sp ē 2 oīno imutabil est. Intelligam? q dr exire p sui manifesta/ tiōne 2 bonitatz diffusiōne. Greg. Qu nō cogit in secreto ē. qn pō cogit de ocul to pcedit i apū. Exit? q ille nō dr aliquā mutatiōne in deo: aut aliquā nouā cogni/ tiōne. qz vbiqz ē pīs: et oīa sp sibi patent. sed tmō respectu nī. Et sic stultū ē q p eo q deū nō vident credūt se a deo n vi deri. Siles puulis q cū ceteros nō vident et oculos claudūt putāt se ab alijs n vide ri. Frequenti aut exiit dūs pducere opari/ os cū ampliorē sui noticiā fm diuerfa tē/ porū curricula dedit. Greg. Hic patrifami/ as mane hora tertia: sexta: nona: 2 vnde/ cima oparios pducere exiit. qā a mōdi hū/ ius initio vsqz ad finē ad erudiendā plebē suā pdicatores mittere non destitit 2c.

Tertū vinee sigē qd vīz sigitur p vi/ neā. Ubi nota q difficilis est ad colēti/ ā. debilis ad se sustinendū: vtilis ad fru ctū faciendū. Propter pīū sigē eccliam militante: cui? veri palmites sunt iusti ab Abel vsqz ad vltimū: inf quos sunt 2 inf/ miscēt mlti mali chriani q duri sūt capis iobediētes xbo dei: 2 officiales ad regēdū. Q: sic dr Ro. x. Nō oēs obediūt euāgelio. Hi vinee oparij sunt pīarche: pphē: apli: doctores 2 pdicatores: spālī pīari et curati q regimini ecclie pīaunt. qv dr. Pe. v. Pascite q in vob est grege dei pū dētes nō coacte sed spōtanee fm deū neq turpis lucrī grā: neqz vt vīantes in clē: sed forma facti gregz ex anio. Propter

scdm vinea sicut vnusquisq; consciam siue
aiam q se ppta pture sustinere nō pōt sine
dei grā. Joā. xv. Sine me nihil potest fa
cere. Huius aut vinee cultor esse d; vnusq;
q. Chrys. Quisquis cū recta fide bonis
opib; insistit huius vinee opari existit. Co
lēda ē aut hec vinea: amputādo palmites
luxuriātes carnalis pcupie: eijciedo lapi
des supbie: et extirpando spinas auaricie.
In hanc vineā colēda in diuersis eratib; di
uersi pducunt: qsi in diuersis horis diei.
Alij in puericia. alij in adolescentia. alij in
virili etate. alij in senectute. alij in decrepi
ta etate. Propter tertiu vinea sicut peni
tentia. Na sic vinea lz nō sit visu multum
placēs: est tñ multū vtilis in fructu si fue
rit bñ culta. Sic pnia de se nō est placens
sed fructus eius est saluberrimus. Sap. iij.
Bonorum laborum gloriosus ē fructus. Exempla
de pnia magdal. et bti petri q multū fuit
fructuosa. Ad hanc vineā colēda cōduce
bat Joānes baptista Mat. iij. di. Facite
fructus dignos pnie. Et saluator Mat. iij
Pniam agite appropinquit em reg. ce.

Omnis articulus. Audistis rē. Stu
deat; g vineā colere: als nō speretis
fructū reportare. Nō em ē illi misericōdia im
pēdenda q pot laborare et nō vult. Unde
L. de medicantib; validis. l. vnica. Si q
pōt laborare nō est danda elemosyna. ar. s.
l. lxxij. dist. c. Eps. Qui g nō vult labo
rare p Alute frustra petit elemosynā. l. gra
tia a deo. Audite. Si q cōducat vt colat
vineā magnū pmiū receptur cū labora
re possit: si negligit: nōne pmittit necessi
tate pati. Expone rē. notādo illd Leonis
pa. Nō dormiētib; puenit regnum celoz.
Nec ocio aut desidā torpētibus bñtudo
eternitatis pmittit. Qui em sic tps et vi
tā negligūt: aias suas pdūt.

**Sermo secundus pro dominica
Septuagesime.**

Sic currite vt
rē. Dis q in agone pcedit ab oī
bus se abstinet: et illi qdē vt cor
ruptibile coronā accipiāt: nos aut incorru
pta. j. Cor. ix. In aliqb; terr; h tpe ago
niste frequent agones. Nob aut nūc forti

ter dimicandū est in agone spūali contra
spūales neq̄tias. Ideo puenient nos hoz
tal hodie ecclia: sumens pba apli vt forti
ter dimicem. Si em agoniste prudent se
disponūt ppter lucrū tpale: multo mag; nūc
debem; prudēt et d; ceter facere opes
pnie et p̄tutis ppter lucrū spūale et eternale:
er ab oīb; abstinerē nre salutē contrarijs.
Dicit g apls. Dis em q in agone cōten
dic rē. In qb; p̄bis tria sunt notanda
Primū instās inimicia. ibi: Dis qui i
agone p̄tendit rē. Hic em habem; cōten
dere: qz nobis hostes aduersant.
Scdm est inimicie victoria. ibi: ab oī
bus se abstinet. s. p̄trarijs: et h vt resistere
Tertiu victorie glo
ria. ibi: Et illi qdē rē. De pmo Job. vij
Vilita est vita hoīs sup terrā. De sel
cūdo Rom. xij. Noli vinci a malo: s; vin
ce in bono malum. De tertio Apoca. iij.
Qui vicerit dabo ei sedere meū i throno
meo. Et Apocal. ij. Esto fidelis vsq; ad
mortē: et dabo vbi coronā vite.

Sic currite rē.
Pro pmo. An possit hō complēdere
bñtudinē in hac vita: Q. sic. Ps.
Bti immaculati in via rē. Contra. Uti
ra p̄sens est subiecta mltis miserijs. Re
spōdet Tho. j. ij. q. v. Aliqlis bñtudinis
participatio haberi potest in hac vita: nō
aut vera et p̄fecta beatitudo q omne ma
lum excludit et totū desiderium implet. qd
esse non potest in hac vita. Cum aut dicit
Ps. Beati immaculati rē. Dicendū q illi
dicunt beatitū spe vel ppter participatōez
beatitudinis p̄m q̄llem summi boni fru
itionem. Hec Tho. Pro fundamento
Satis euidenter patet q nō potest esse cor
titudo de beatitudine alicuius ante mor
tem. Unde Quis. li. meta. Expectāda dē
es homis: dicit; beat? Ante obitū nemo
supmag; debet. Unde et Aristo. j. Eth.
Nō audes homines in hac vita dicere bea
tos simpliciter: sed beatos vt hoies. Lū
ergo querit An possit rē. Dic rē. Ex q
conclude miserabile huius vite conditōez
in qua sunt cōditōes beatitudini incom
possibiles: duratiōis breuitas: miseriarū
multiplicitas: status instabilitas. De qb;
Job. xij. Hō natus de muliere breui vi
uēs tpe rē. vsq; et nūq; in eodē statu p̄

Dominica in Beptuagesima

manet. Sed heu heu hō nō attendūt mīse-
ri pēiores/voluptuosi/fures zc. Utinā q̄
liber talē hīet p̄siderationē vt ps. q̄ dice-
bat. Dies mei sic vmbra declinauerūt zc.
Notate Sole multū a nobis distāte/ vide-
tur vmbra corpis eē longior. Eū q̄o sol re-
cto aspectu ē sup nos/tūc apparet breuior:
et si nos extēdam⁹ i terrā n̄ erit lōgior vū-
bra q̄ corp⁹. Spūaliter vita n̄ra compa-
ratur vmbre. Vñ q̄ solē h̄z recte cognitionis sup
se recto aspectu. illi videt⁹ vita breui⁹ Job.
ix. Dies mei veloci⁹ transierūt zc. Qui q̄o
longe sunt a sole: recte p̄siderātes: dies su-
os infinitos credunt: q̄nq̄o p̄ mortē in ter-
ra collocat hō tunc quāta sit vita apparet
euidenter. Figura Zōne. iij. Zona sub
vmbra hedere delectabilis q̄escere: subito
vermis radicē corrodere cepit z aruit zc.
vide Spūaliter. Miser hō q̄escit sub vū-
bra p̄ntis vite: nō cogitans autūmū mor-
tis: subito aut vermis. i. mors radicē ro-
dit. Luc. iij. Jam secur⁹. Ad radicē arboris
posita est.

Tertius ar. In p̄cedenti zc. Nunc de
scōda clausula superi⁹ posita: videlicet
Egressus circa horā tertiā: vidit alios stā-
tes in foro ociosos: z dicit illis. Ite z vos
in vineā meā z q̄ iustū fuerit dabo vob.
Vbi ostēdit negligentū misera cōditio.

Qum ppter loci periculositatē: qz stan-
tes in foro.

Qum ppter animi vacuitatē: qz ociosos
Qum ppter sui inexcusabilitatem: quia
inuitantur.

Primo ppter loci periculositatē: qz stan-
tes in foro. Per forū em̄ intelligit mund⁹
Em̄ Chrys. In q̄ calumnie: iniurie: p̄tenti-
ones: diuersorūq̄ negotiorū difficultates
sunt semp tumultuose: z oīa venalia sunt.
In hoc em̄ foro anievenales exponuntur.
Mercatores duo sūt: de⁹ z diabol⁹. Qui
dā diabolo vendūt aīas p̄ vilī precio dele-
ctatiōis carnal: vt luxuriosi z gulosi. Qui
dā p̄ reptat: vt raptōres z auari. Quidā
p̄ vanis honorib: vt supbi z vanigloriosi.
Talē āt mercatorē fugiam⁹: z aīas n̄ras
reddamus dño q̄ redemit eas. j. Cor. vj.
Empti estis p̄cio magno zc. Scōdo ppter
animi vacuitatē: qz ociosos. i. a bonis opi-
bus vacātes. Chrys. Qui opa dei nō ope-
rat⁹ ociosus ē. Q̄ vituperabilis est ociosi-

tas. Priuat em̄ hominē fructu bone opati-
onis. Prouer. xxvij. Qui sequit ocium re-
plebit egestate. Item implicat se fedicitate
multiplicis offensionis. Bern. Om̄ ten-
tationū z cogitationū malay z inutilium
sentina est ocii. Exemplū Dauid dū oca-
cuparet in bellis p̄tens fuit. Tpe q̄o ocū
adulteriū cōmisit. vt h̄z. ij. Reg. xj. Salo-
mon etiā q̄ diu fuit occupat⁹ circa templū
edificandū p̄tens fuit: sed postea ocio v-
cans infatuat⁹ est amore mulierū alienige-
nay adeo vt coleret idola earū. vt habet.
ij. Reg. xj. Unde etiā Ezech. xvj. dicitur
Hec fuit iniquitas Sodomē: superbia: satura-
tas panis: abundantia z ocii. et Quidius
de reme. Querit egistus q̄re sit fact⁹ adul-
ter. In promptu cā desidiosus erat. Jdez
Ocū si tollas periere cupidis artes. Jte
etiā dicit Hiero. Semp aliqd boni facito:
vt te diabolus inueniat occupatum. Qcio-
sus q̄ppe locum facit diabolo: sed occupa-
tio honesta clypeus est z sagittas diaboli
Item ocū facit damnū irreparabilē amī-
sionis. i. t̄pis. que est amissio multū dolen-
da. Quia vt dicit Bern. Om̄ tps impē-
sum: exiget a nobis qualiter fuerit expen-
sum. Jō d̄r Eccl. iij. Filii conserua tps et
deuota a malo. Lex etiā diuina hōiem cō-
stringit ad laborē q̄si pro p̄nia prime trans-
gressiōis. Bern. iij. In sudore vultus tui
vesceris pane tuo zc. Ibidem. In laborib⁹
bus comedes ex ea sez ex terra. Eccl. y.
Hō nascit⁹ ad laborē: et auis ad volandū.
Huius diuine legis transgressores sūt oci-
osi. Sed notate. qui hic laborare non vult:
in inferno sine fine inutiliter laborabit p̄.
Laborabit et viuet adhuc in finē. C̄ri-
tio propter sui inexcusabilitatem: quia in-
uitantur. Vñ dicit illis. Ite et vos in vi-
neam meam zc. Audite miseri negligētes
quos tam multipliciter vocat dominus z
tamen ociosi manentes z penitere dissimu-
lantes. De talibus dicitur Joannis. xv.
Nunc autem excusationem de peccato suo
non habent. Exemplum nota de iudeis
quos multipliciter vocat dominus h̄ tan-
dem eos a se reiecit. Prouerbiōrum p̄i-
mo. Vocauī vos et renuistis: extendi mā-
num meā zc.

Tertius articulus Audistis zc. Cauē-
atis ne in foro animas vestras exponatis

diabolo ⁊ deſ illi prātem ſup anias vīas.
Lex dī. Velius eſt intacta nra ſeruare q̄
poſt vulneratā cām remediū q̄rere. In q̄
bus cauſis reſtitutio in integrū nō eſt ne-
ceſſaria. l. Sancim⁹. Et re nō integra p̄
teſtas. Alij ꝓceſſa nō p̄t reuocari. de elec.
et electi prāte in cauſis. Notate: nō liben-
ter venderet mercator ad credo merces p̄
cioſas alicui fraudulentō: cū iā a plib⁹ au-
dier q̄ nihil creditorib⁹ niſi iniurias ⁊ ver-
bera ſoluit ⁊c. Expone ⁊ ap. qm̄ fraudulē-
tus mltū eſt diabol⁹. Un⁹ Apo. xij. Pro-
ſect⁹ ē ſerpēs q̄ vocat⁹ diabol⁹ ⁊ ſathanas:
q̄ ſeducit vniuerſum orbem.

Sermo tert⁹ p̄ dñica in Septuageſi.

Sic currite vt

Sic currite vt. Ego igit ſic curro nō q̄ in in-
certū. j. Cor. ix. Tria ibi ſūt no-
randa de curſu apli. Sedulitas diligētie.
curro. Velocitas euidentie. ſic. Securi-
tas cōſidētie. nō q̄ ſi ⁊c. De p̄mo Phil. iij.
Que retro ſunt obliuiſcens ad ea q̄ ſūt p̄
ora extendens meſpm: ad deſtinatū p̄ſeq̄r
brauiū ſupne vocatōis. De ſcōdo. j. Thē.
iij. Sic ⁊ ambulet⁹ vt abūdet⁹ mag⁹. De
tertio. ij. Timo. j. Scio cui credidi ⁊ cert⁹
ſum q̄ potēs ē de poſitu meū ſeruare. Et
ij. Tim. iij. Dereliq̄ re poſita ē mihi coro-
na iuſtitie. Sic currite ⁊c.

Prim⁹ ar. An poſſit hō ex naturalib⁹
bus cōphēdere britudinē: Qz ſic.
Natura em̄ nō deſiat in neceſſarijs. Co-
tra. Vltia hois britudo excedit itelectū
hois ⁊ volūtātē. j. Cor. ij. Oculus nō vi-
dit: nec auris audiuit ⁊c. Thom. j. ij. q. v.
Britudo ipſecta q̄lis in hac vita hū pōt
ab hoie adq̄ri pōt p̄ naturalia eo modo q̄
virt⁹ in ei⁹ opatiōe p̄ſiſtit. ſed britudo ho-
minis p̄fecta cōſiſtit in viſione diuine eſſen-
tie. Videre aut̄ deū p̄ eſſentiā eſt ſup̄a na-
turā nō ſolū hois ſz etiā ois creature. Cū
aut̄ dī: natura nō deſicit in neceſſarijs ⁊c.
Dicendū q̄ verū eſt. Un⁹ natura dedit ho-
mini liber arbitriū q̄ pōt ad deū p̄uerti q̄
eum pōt facere bīm. Que ei p̄ amico ſoſ
ſum⁹: p̄ nos aliq̄r poſſum⁹: vt dī. ij. eth.
Pro fundamento. Ex naturalib⁹ habz
hō incitū britudinis aſſeq̄nde. Quid⁹. j.

metz. Pro naq̄ cū ſpectēt animācia ceterā
terram Os homi ſublime dedit: celūq̄ vi-
dere Juſſit ⁊ erectos ad ſidera tollere vul-
tus. Et ideo dī. Arito. iij. Eth. q̄ hō ſe
debet trahere ad diuinā q̄ntū pōt. Sz q̄
rit An poſſit ⁊c. Sic r̄m̄ vt s. Ex q̄ cōclu-
de q̄ vana ⁊ plus vana in nob̄ erit ratōis
facultas ſi nō laborē diligēter cōſeq̄ be-
atitudinē: qz vt dī p̄hs. ij. phyſ. Vanū ſi-
ue fruſtra eſt qd̄ eſt ordinatum ad aliq̄ue
finē: quē nō attingit. cuiuſmodi ſūt mi-
ſeri p̄ctōres idurati. Audite o raptōres: lu-
rurioſi ⁊c. Audite inquā: qm̄ ſi iduret⁹ aut
mū: non poterit⁹ ad illū finem. ſ. britudinē
puenire. Bern. Nemo duri cordis ſalutē
vnq̄ adept⁹ eſt niſi forte de⁹ abſtulerit ab
eo (iuxta p̄pham) cor lapideū: ⁊ dederit ei
cor carneū. Un⁹ puer. xxvij. Qui mentē
dure corrue in malū. Figura Hūe. xij.
Filij iſrl rebelles fuerunt ⁊ duri ⁊ dñm: iō
terrā p̄miſſiōis non intrauerunt. Expone
⁊c. Ideo p̄s. Hodie ſi vocē ei⁹ audierit⁹
nolite ob. cor. vīa ⁊c.

Secūdu ar. In p̄cedēti ⁊c. Nunc de
tertia clauſula. ſcz. Quid h̄ ſtat⁹ tota
die ocioſi. Vbi eſt notāda triplex cōditio
aggrauās negligentiam.

Prima localis. ibi: Quid h̄ ſtat⁹.

Scōda tpalis. ibi: tota die

Tertia pſonalis. ibi: ocioſi

Prima igit ⁊c. q. d. Cur p̄ ſalute laborare
negligit⁹ h̄. ſ. In loco tā pictoſo. Ezech. ij.
Subuerſoꝝ tecū ſūt: ⁊ cū ſcorpionib⁹ ha-
bitas In loco tā rānſitorio. j. Jo. ij. Dū
duſ tranſit ⁊ ſcupia ei⁹. In loco tā ſenſendo.
Prouer. xv. Abomīatio eſt dñō. vīa imp̄q̄
Scōda eſt p̄ditio tpalis. ibi: tota die. p̄
toto tpe vite vīe cū habeatis opandī op⁹
portunitatē. Apo. ij. Dedit ei tps vt pe-
nitentiā ageret ⁊ nō vult penitere. Quid ḡ
negligit⁹: qd̄ ſtat⁹ cū pōt⁹ ire deberetis.
Quia vt dīat Bern. Vīta breuis vīa lō-
ga. Si vis ḡ puenire inape trāſilire. He-
bre. iij. Feſtinem⁹ ingredi in illam regem.
Tertia ē p̄ditio pſonal. ibi: ocioſi: vob. ſ.
nihil p̄ficiētes: primis non ſubueniētes:
deo nō ſuētes: hoſtib⁹ nō reſiſtētes: et in
futur⁹ nō puidētes: imo mala mltā p̄p̄e-
trantes. Quia vt dī Eccl. xxvij. Multā
maliciā docuit ocioſitas. Sicut ḡ dī Bi-
chee. ij. Surgite ⁊ ite. diligēter laborat

Dominica in sexagesima

re: et o cū fugite. qz nō habetis h requiem.
Exēplū ociositatis fugiēde bēm? in oi ge/
neri creaturay. Prio in creatur? insensibi/
lib? q nō cessant die z nocte volūtate page/
re ad ditoris. vt plāte z arbores tpi? flo/
res: folia: z fruct? ducēt. Sol z luna et
stelle cursus suos pagentes. Baruch. iij.
Stelle dederūt lunē in custodijs suis: vo/
cate sunt z dixerūt: assum? zc. Itē in cre/
atur? sensibilib? irrōnalib? q qridie z cōi/
nue p victu z fetibus educandis laborāt.
vt patet i volatilib? z gressibilib?: et sic de
alijs. Un puer. yj. Glade ad fornicā o pi/
ger z disce ab ea sapiam? z considera vias
ei? q cū nō habuerit dūcē q eā exēplo pce/
dat: aut pceptorē q eā instruat: z leges in/
stituat: aut pncipē quē timeat z qui ei pe/
nas infligat aut pmiā tribuat: parat i esta/
te cibū sibi z zgregat i messe qd comedat
Sic z nos facere debem? puidētes p vi/
ta futura. Itē in creatur? itelligibilib?: pu/
ta angel? q nō cessant laudare deū: vt Apo/
ca. iij. Et de vir? scitis legim? q diligēter
qridie opib? bonis insisterēt. Inf qd legi/
m? de brō frāisco q feruore spūs adeo
succēdebat: vt qridie fratrib? diceret: Fra/
tres z filij mei incipiam? facere bonū. Si/
cut em dicit Greg. Amor dei nunq? est ocio/
sus. i. fm Alex. in ocio morosus: vel ocio/
plen? Nam hīs charitatē si aliqñ in ocio
cadit cito exatā.

Ertius articulus. Audistis zc. No/
tate q iura dicunt. Cessante labore
oportz cessare remūeratōez laboris. de ap/
pella. Cōcessis. Sed bñ merēt? bñficiū
debet cōcedi l. Suo. Legauit. ff. de ma/
numissis in testamēto. Pone casuz de pau/
perib? agricolis q mutant ad laborādūz
in vinca dñi tali pacto q multā accipient
mercedem si diligēter z infra certos dies
opus compleuerint: alas incarcerationib?.
Nōne tales statim z diligēter laborabūt:
partim ppter timorē incarcerationis: partim
ppter spem remūeratōis. Expone z appli/
ca notando illud bñdī. Nullus labor du/
rus: nullum tempus longuz videri debet
quo glia eternitatis acquirit.

Sermo quartus
p Septuagesima

Sic currite vt
zc. Sic pugno nō qñ aerē pberās
j. Cor. ix. Currentib? ad brauiā
nēcesse est vt pugnet? tra triplicē hostem
Hūm: carnē: z diabolū. Sic. Tres ho/
stes in hoc mūdo nos infestāt. Hūm? tā/
q? syrena dulc? nauigātes submergit. La/
ro tanq? dalila blādiens Sāsonē alligat.
Diabolus tanq? leo rugiens viatorē iterū
mit. Caro luxuriā. Hūmus auariciā. Di/
abolus ingerit supbiā. Ex his trib? duo
cōiurauerūt tertio submersionē nostram.
Hūmus em z caro diabolo auxiliū pber?
tra nos. Hūmus est vicin?. Caro ē do/
mesticus host? q mltū piculosus est. Bo/
eaus. iij. de consol. Nulla pest? efficacior
ad notendū q? inimic? domesticus.

Sic currite zc.
P Rīm? ar. An bñtudo ad quā currit?
debe? cōsistere possit in aliq? bo/
no creato? Sic. Quia hō non est capax
nisi obiecti finiti. Cōtra. Aug. xij. de ci/
ui. dei. Ut vita carnis aia est: brā vita ho/
minis de? est. De q dicit Brūs ppls cui? est
dñs de? eius. Rūdet Tho. xij. q. ij. Im/
possibile est bñtudinē hoīs cōsistere in ali/
q? bono creato. Bñtudo em est pfectū bo/
nū tripliciter qerās appetitū. Obiectum
aut appetit? itelligibilis est vniuersale bo/
nū qd non inuenit in aliq? creato: sed i solo/
deo. qz ois creatura habet bonitatē partit?
apata. vñ solus deus hoīs volūtate im/
plere pōt: fm q dicit in ps. Qui replet i bo/
nis desiderii tuū. In solo igit? deo bñtudo
hoīs consistit. Cum aut dicit? homo non
est capax nisi boni finiti. Vlex est vt rei in/
trinsece z inherēt? sed bene est capax boni
infiniti vt obiecti. Hec Tho. Pro fund/
damento. Querendū est bonū illud in q
vera bñtudo cōsistit. nā vt dicit? phus. j. eth.
Bñtudo est pfectissimū atq? p se sufficē/
tissimū bonū qd nō amplius ppter alterū:
sed ppter se tm ē amabile. Multū g eueni/
dū neqd amem? tali bono repugnās. Itē
Quid. d. remedio. Quale sit id qd amas
celeri circūspice mēte. Querit? An sit vt
possit esse aliq? bonū tale creatū quod sit
ppter se tm amabile in q possit homo veraz
bre bñtudinē: Dic tñ. Ex qua cōclūde q?

miseri sunt qui sperto bono increato: rebus creatis inherere. Aug⁹. in li. soli. De cecis oculis q³ te nō videt sol illūinans celum et terrā. De caligantib⁹ oculis q³ te videre nō possunt. De avertētib⁹ oculos vt nō viderent veritatē. Neq³unt ocl⁹ assueti tenebris summe p³itar⁹ radios intueri. Resciunt de lūne aliqd³ estimare q³ est in tenebris habitatio: tenebras videt: tenebras diligūt: tenebras approbāt: de tenebris euntes in tenebras: nesciūt vbi corruunt. Hoc autē dicit o miserī p³ctōres etnīs supplicijs deputati zc. **Figura. iij. Reg. xv.** Sedechi as cap⁹ est in reblata: zc³ excecatur q³ inca tenat⁹ ducit⁹ in babilōnē. Spūal⁹ reblata interpretat multa hec, et sūgt multitudinē tpālū occupationū. Expone ergo vt s³ Notādo illud p³. Resciunt neq³ intellexerunt: in tenebris ambulāt.

Secūdus articulus. In p³cedenti zc. Hūc de p³sideratiōe obligatiōis que vniuersal⁹ sequit⁹ ex p³uētiōe facta cū op³arijs ex denario diurno. Nemo enī obligatur in vinea dñi laborare. sed si volumus accipe eterne vite p³miū p³missum: obligamur ad illud cōsequendū in illa dñi vinea laborare. Est autē h³notandū q³ triplici ratione obligamur dño seruire.

Primo rōne creationis.
Secdo rōne gubernationis.
Tertio rōne conditionis.

Primo g³ zc. Nam p³ creationē a deo habem⁹ q³ sum⁹. **Be³.** Totū debes ei a quo totū habes. Quis existimet q³ntū est esse in nūero creaturaz: nō q³rūcūq³: sed rōnalū. Nullo q³dē p³cio emere posset vnus ex oculis aut ex mēbris vñs: multo magis nec aliqua potentia anie. Et q³s ista dedit nisi deus. Et cur nisi ex liberalitate sua. **Laccāt⁹ li. ij. diuiaz institutionū.** Deus veri pat³ officio funet⁹ est. Ip³e corp³ effinxit. Ip³e aiam in q³ spiram⁹ infudit. illi⁹ e totū q³qd sum⁹. **Et Bermo. in ser. P³az** ne tibi videt⁹ o hō: cogita q³le te fecit: nem⁹ p³ fūi corp³ egregiā creaturā: fūi aiam ad imaginē creator³ insignē: rōnis participē: bñitudinis eterne capacē. Porro autē coherere sibi inuicē fecit artificio incomphensibili: zc³ sapia inuestigabili: nec h³ aū p³meru⁹ ē q³ aū nō fuit: nec spes retributiōis fuit:

qm bonoz nfoz n eger. **Secdo rōne** gubernatiōis. Sic enī deus gubernat hoiez vt dñctas suas creaturas homi dederit. **Hugo li. de arra sponse.** Respice vniuersum mundū: et considera siqd in eo sit q³ tibi nō seruiat. **Omnia natura ad hūmānem dirigit curiū suū:** vt obsequijs tuis famulet⁹ zc³ vtilitati desuiat: tuisq³ oblectamēt⁹ pariter zc³ necessitatib⁹ fin affluētiam indefinētē occurrat. hoc celum: hoc terra: hoc mare: hoc aer cum his q³ sunt in eis vniuersis expleere non cessat. Nec sol las creaturas corporales dedit deus: sed zc³ angelos quos hoim custodiē deputauit. **Hiero.** Magna dignitas aiaz: vt vnaq³q³q³ angelū habeat ad sui custodiā specialit⁹ delegatū. **Dura eoz pectora q³ dei bñficia non recognoscūt:** imo ingrati ipm deū cōtemnūt. **Nō autē creatur⁹:** sed ex sup³abundāti charitate dedit nobis filiū suū. **Jo. an. iij.** In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm filium suū vniūgenitū misit in mūdū vt viuam⁹ p³ p³. **Et Jo. ij.** Sic deus dilexit mūdū vt filium suū vniūgenitū daret. **Videamus q³ q³ntum tenemur deo seruire qui sic seipm nobis dedit: et seipm pro nostra redemptiōe obtulit zc³ propriū sanguinem fudit.** **Apocal. j.** Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. **Et. j. Pet. j.** Non corruptibilib⁹ auro et argento redempti estis: sed p³cioso sanguine agni imaculati. **Agnosce igitur o anima quantum deus te dilexit: et disc eum diligere et fideliter ei seruire.** **Tertio rōne rationis p³ductionis.** quia fideliter laborantib⁹ mercedē glorie p³mittit quā si ex pacto se datuz. **Sap. ij.** Bonoz laborū gl³osius est fructus. **Et Sap. x.** Reddet deus mercedē laborū suoz. **Qui q³ de siderat mercedē non refugiat laborem.** q³a sicut dicitur. **j. ad Corinth. ij.** Vniūquisq³ q³ propriā mercedē accipiet sūm suū laborem. **Et cōtra Math. xxv.** Danāser⁹ uis piger zc³ eiūc in tenebras exteriores. **Studeat igit q³libet q³diu uiuit in dei seruitio laborare.** **Exemplū in vitaspa.** Erat q³dā senex in eremo iteriori p³ multos ānos: in abstinentia zc³ spūali studio nimis laborans. **Venientes igit ad eum q³dā frēs admirantes eiū perseverantia dicebant:**

Domínica in Septuagesima

Quo toleras istu tã solitariu et tã diffici-
lem locu pör: Quibz ille rñdens ait. Qis
labor totius tps mei nondũ vni⁹ horretor
mentor eterno spaciũ est. Oportet inq̃t
nas in puo tpe hui⁹ vite sustinere labores
z macerare passioes vt inueniam⁹ in alio
seculo perpetuã recompensationẽ. Greg⁹.
Dum labore transitorio atterimur: a labo-
re ppetuo liberamur.

Pro tertio. Audistis rē. Audite q̃
ör lex t. Bõa fides i⁹ tractibz suada
est: z de actionibz z obligationibz. l. Bo-
nã fidem. et. ff. eo. ti. l. Bona fides. Ergo
etiã vt h̃. xxiij. q. j. Holī. Fides cū pmit-
tit hosti: seruanda est. Pone casũ. Si con-
tractũ feceris cū socio: nõne seruandus est:
al's rē. Multo mag⁹ cū dño rē. Estote q̃
dgo fideles vt tandem vnicuiq̃ dicat illud
Matt. xxv. Euge serue bone z fidelis: qz
in pauca fuisti fidelis sup̃ mul. te cõ.

Sermo. v. p Septuagesima.

Sic currit et
rē. Castigo corpus meũ z i ser-
uitutẽ redigo ne forte cū alijs p̃-
dicauerim ip̃e reprobi efficiar. j. Cor. ix.
Ibi tria sunt notãda q̃ faciunt ad cursum
spiritualem.

Carnis mortificatio. Castigo corp⁹ m.
Mortificatiõis subiectio. z in seruitu-
tem redigo.

Subiectiõis ratio. ne forte cū alijs z rē
De pmo. ij. Cor. iij. Semp mortificati-
onẽ iesu i corpe ṽo circũferetes. De scõdo
Rho. vj. Exhibete m̃õra ṽra fuisse iusti-
cie in sanctificationẽ. De tertio Gal. v. Qui
talia. f. opa carnis agunt regnũ dei nõ p̃se-
quent. Sic currite rē.

Prim⁹ ar. An bñtudo ad quã curre-
re debem⁹ p̃sistat in visione diuine es-
sentie. Q. nõ. qz dicit Diony. c. j. mystice
theologie. Per id qd̃ est sup̃remũ intelle-
ctus: hõ deo iungit oĩno ignoro. Con-
tra. j. Jo. iij. Videbim⁹ eũ sicuti est. Re-
sponderet Tho. j. ij. q. iij. Ultra hõis bñtu-
do nõ p̃t p̃sistere nisi in visione diuine esse-
tie. Hõ em̃ nõ est p̃fecte bñs q̃dĩu sibi re-
stat aliqd̃ desiderandũ. Inest aut̃ natura
lit hõi desiderũ cū cognoscit effectũ: z scit
eũ bñe causã: vt etiã cognoscat de cã qd̃ ē:

illõ desiderũ est quasi admirationis z cau-
sat inq̃sitiõẽ. vt d̃r in p̃ncipio metaphys⁹
ce. nec illa inq̃sitiõ q̃escit q̃usq̃ pueniat ad
cognoscendũ essentiã causẽ. Ad p̃fectũ igi-
tur visionem oportet q̃ homo ptingat p̃
intellectum ad ip̃am essentiã p̃me causẽ.
Cum aut̃ dicit Dion. q̃ p̃ id qd̃ rē. loq̃-
tur de cognitione eoz q̃ sunt in via ad bñ-
tudinẽ tendentes. Hec Dion. Pro fun-
damẽto. Nobilissima cognitio hõi possibi-
bilis: est cognitio diuinorũ. Vñ Comen-
tator in. ij. de ania. Velius est scire modũ
cũ de rebz nobilioribz q̃ multũ de rebz vi-
horibz. Nobilissimũ aut̃ ē p̃mũ ens a quo
ois alia bonitas p̃cedit tanq̃ a p̃ma cau-
sa effectiua formali z finali. Et iõ in ei⁹ co-
gnitione maxie est hõis p̃fectia felicitas.
Nam sic iuxta virgiliũ in georgicis. Felix
q̃ potuit rez cognoscere causas. Maxie fe-
lix q̃ causam simplr p̃mã cognoscit. Sed
querit An in ei⁹ visione aut in cognitione
ei⁹ abstractiua p̃sistat bñtudo. Dic rñ. vt
s̃. Ex q̃ concludẽ qd̃ desideranda ē illa vi-
sio. Nam vt h̃ i libello de p̃temptu mūdũ
Quantũ gaudebũt q̃s gaudia sũma reple-
bũt. Quos illustrabit q̃s semp letificabit.
Vñ sc̃a dei splendorũ sue faciei. Vñ
inquã clarissima. j. Cor. xij. Videmus
nunc p̃ speculũ in enig. tunc aut̃ facie ad-
fa. Ex quo etiã habet q̃ est remediatiũ
ma. Attendite o p̃ctores miseri q̃ tãto bo-
no: vosmetip̃os puatis: adulteri: raptores
rē. Sed quid necessariũ est vt ibi puenia-
mus. Audi dñm in euangelio Matt. v.
Beati mũdo corde qm̃ ip̃i deũ vi. Die-
ro. Quid⁹ deus a mũdo corde conspici-
tur. Templũ em̃ dei esse nõ p̃t qd̃d pol-
lutũ. Figura Apo. vij. Illi de turba ma-
gna quã vidit iõanes erant añ thronũ z i
cõspectu agni amicti stolis albis z palme
i manibz eoz. Per hoc q̃ sunt añ thronũ
diuine maiestatis intellige q̃ deũ vident
z intuent thronũ diuine maiestatis: alas
nõ p̃t eẽ añ thronũ q̃ reprobi. Dicunt
aut̃ eẽ in p̃spectu agni: p̃pter visionẽ bñi-
tatis ch̃i. Amicti stolis albis: p̃pter pu-
ritatẽ inocẽtie. z palme in manibz eoz: in
signum victorie. Aug. in solil. O regnum
bñtutis eterne: p̃tutis diuine: spes sc̃orũ: z
corona glorie: facie ad facie videris a san-
ctis: letificans eos vñdĩq̃ pace tua.

Secundus ar. In pcedenti rē. Nūc de scdo pncipali qd est remuneratio desideranda q notat in euāgelio ibi. Eū aut se ro fac. eēzē. Ubi circa remunerationē tan gūtriplex p̄sideratio.

Prima ē p̄sideratio tpalis p̄ditōis

Secda est p̄sideratio eq̄lis distributōis

Tertia ē p̄sideratio irrationalis murmurationis.

Prima igit rē. qz dī. Cū sero factū eēt in fine vite vel mūdī. Chryz. Cōsidera q nihil nob manet: imo sero reddit dñs mercedē. qz solū remunerat p̄uerantē opariūz z fidelē. Facto itaqz sero dixit dñs vinee .i. de p̄pcuratori suo. i. chz: cui p̄ dedit oia in man. vt dī Jo. v. P̄ oē iudiciū dedit filio. Dixit g illi: Uoca oparios et redde illis mercedē incipies a nouissimis vsqz ad p̄mos. q. d. Uoca oparios: nō ociosos: d labore ad requiē Apo. xiiij. Amo do iā dīc spūs vt redescant a laboribz suis. Uoca d fuiture ad libertatē Ro. viij. Ip̄a creatura liberabit a fuiture corruptionis in libertatē glie filioz dei. Uoca in quā d paup̄ate ad diuitiaz copiositatē. Matt. xij. Glentite b̄dicti p̄is mei p̄cipite reg.

Secda est p̄sideratio eq̄lis distributōis Cū em venissent nouissimi: q̄ scz circa hora vndecimā venerāt acceperūt singulos denarios. Glentientes aut z p̄mi arbitratī sunt qz p̄ eēt accepturi: accepe. at et ipsi singulos denarios. Hora denari? diurn? dī p̄mo dari nouissimis. qz fm Aug. lz de tur oibz s̄t illi tñ q post vnā horā vel paucas ipm accipiūt. dicunt p̄us recipere q̄ illi q post mltas horas expectauerūt z post ea receperūt. Et vt dī Chryz. nimia misericordia ordinē nō asperit. Egle aut accipiūt p̄miū: vt oñdāt f̄z aplm qz nō ex opē ribz saluati sum. Ber. Exaggera q̄ntū uis opaz extolle sudores. Veloz est mīa domini sup vitas. Ex ea sane opis z t̄pis dāna mibi refartio. Acceperit itaqz nouissimi z p̄mi ex p̄cepto p̄ssimilias singulos denarios. i. eḡle p̄miū qz vīz oim est vna b̄ritudo obiecti scz bonū infinitū. Item ē ibi eq̄litas p̄portionis qz qlibet recipit fm merita. Est etiā eq̄litas duratiōis qz oim b̄ritudo erit eterna. j. Pe. v. De ois gratie vocauit nos i eternā glām suā. Tercia ē p̄sideratio irrationalis murmuratiōis.

Eū dī: Et accipietes p̄mi murmurabant aduersus p̄ssimilias dicētes. Hi nouissimi vna hora. q. dice. modico tpe labores portauerūt z pares illos nob fecisti qz portauim? pond? diei z estus. Pond? diei ḡgnat op? iusticie sc̄tus calorē tentatiōnū. Dīc Chryz. q nō oportet ea q in pabolis dicunt: fm totū qd dī iuestigare s̄z intētiōē p̄p̄ quā pabola posita ē itelligere. Vñ nō est itelligendū b̄ros murmurare ex inuidia: s̄z h dī vt oñdāt hos tāto p̄titos honore eē: q inuidia exinde alijs generari posset si possibile eēt. Notandū tñ q duplex ē murmur scz conq̄stionis z admiratiōis. Primo mō nō murmurāt beati de alioz glia s̄z scdo mō: dei vīz misericordia et liberalitatē admirātes. Sequit: At ille r̄ndens vni eoz dixit: Amice nō facio tibi iuriā qz iuriā locū n̄ h̄z vbi ē merā grā. Nōne ex denario diurno cōuenisti mecū: tolle qd tuū ē z vade. q. d. Suffice re tibi vīz mercedē tua. An nō licz mibi volo facere: q. d. Sic. Quia em vult id licitū ē: qz volūtās dei ē mēsuraz recitudo totius eq̄tat. An ocul? tu? .i. p̄sideratio tua nequā ē qz ego bon? sū: ex natura bonitatis abundant cōicans. Si dicat aut b̄roz p̄sideratio neq̄: hoc nō ē p̄p̄ culpā: sed p̄p̄ p̄sideratiōis eq̄litate qz admiratio illa cōsurgit ex p̄sideratiōe diuine iusticie magis q̄ sue misericōdie. Greg. Stulta ē hois q̄stio p̄ bonitatē dei. Congrendū qd ē eēt si non daret qd debz: si nō dat: nō debz. Magna certe z oim inexplīcabī illa merces celestis: q misericordit dat nob oibz in dñi vīneā fidelz laborātibz. Exēplū. Erāt duo monachi colloq̄ntes d vita eterna: q̄ p̄sen serūt qz q̄ p̄mus moreret: de statu suo aliter itimaret. Mortuo vno: altero dolēte apparuit illi mortu? sole clarior: benignē euz salutās: Lūqz de vita eterna q̄reret: r̄ndit Sic audiuit? sic vidim? qd ocul? nō vīdit nec aur? audiuit nec i cor hois ascendit q̄ p̄parauit de diligētibz se. Ber. Mercet sc̄toz tā magna ē q nō pōt mēsurari: tam mltā q n̄ p̄t nūerari: tā copiosa q nō p̄t finiri: tā p̄iosa q nō pōt extimari.

Tertius ar. Audistis rē. Cōsiderate ḡ hui? magnitudinē p̄mij. Nā vt dicūt iura. Qualitas negocij ē p̄siderāda. ff. de iudicijs. Rōnūqz. z. L. vñ vī. l. vī. qñ. Et

Unica in Septuagesima

de appell. Eū sit donatio. et de iureiur. ca. vi. in fi. Et norate quilibet fuerunt homines domino liberalissimo / quod suos suos se amplius me remunerat ultra merita. Exponet apostolica notanda illud Prover. i. Qui me audiverit absque timore regem et abundantia profuerit: malorum timore sublato.

Sermo. vij. p. Septuagesima.

Sic currite

et c. Nolo vos ignorare fratres quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt: et omnes mare transierunt: et omnes in moyse baptizati sunt in nube in mari. i. Eo. x. Tria sunt ibi notanda quia consideratio imitare debet ad currendum. Informatio benignitas. Nolo vos ignorare fratres. Informatio qualitas / quoniam patres nostri et c. Expositio pitas. et omnes in moyse et c. i. figura. De primo Phil. i. Testis est mihi deus quod cupio omnes vos in visceribus Christi. De secundo Ezo. xiiij. ad longum. De tertio. i. Ezo. x. Omnia in figura contingebat illis. Sic currite.

Primus ar. In britudo illa ad quam currendus est in sola dei visione consistat. Sic. Aug. Visio est tota merces. Contra. Britudo perficit totam animam et c. Runder Bon. in. iij. di. xlij. Omnes vires que per gratiam habent actum in deum: habent per gratiam actus perfectos evacuatur imperfectus. Tunc rationalis (cuius est modus credere per fidem) tunc videbit appetitum Concupiscibilis (cuius est amare) tunc diliget perfecte. Irascibilis cuius est erigi et iniri per spiritum tunc tenebit et certe. Tunc hos tres actus / divisionem / distinguunt tres vires. i. visio dilectio et cōfrehensio siue tensio / siue fruitio per appropriationem. Nam fruitio ista tria complectitur. Tunc autem dicitur. Visio est tota merces. Dicendum quod isti tres actus visio dilectio et cōfrehensio sunt omnino coniuncti et conexi. Unde qui perfecte videt: perfecte amat et habet. Et ideo in scriptis prophetis: per conexione quod est omnino attribuitur uni. Magis attribuitur visioni propter hoc: quod in visione distinguitur status patrie a statu vie. Non sic in dilectione quod utrobique est dilectio. sed in patria est visio non in via / sed credulitas est de non viso. Hec Bon. Pro fund. Magne utilitatis res est scriptorum britudinem sepius meditari. Balterus in alex. Felices anime dum

vitalis calor artus Erigit infusus: si per stare daret. Que maneat magna decursio tunc iustos Premia: quod reges: et quod tria sunt: Impius expectet: non vos funestus habet. Igitur amorem: nec carnis amicitia bido viscera et c. Nec mirum si tunc britudinis meditatio retrahit a malo / et ad bonum allicit: quoniam illa est omnis siue totalis hominis perfectio. Tunc Boe. de pso. Britudo est status omnino bonorum aggregatio perfectio. De hac britudine quod sit An in sola operatione intellectus. i. visione consistat. Dicitur in. vi. s. Ex quo concluditur fatuitatem mundanorum que per tria britudinem mundanis se miserabiliter immergunt. Bern. Sic stulti extimatorum. De minimis maximam: et de maris minimam curam gerunt. Audistis. O miserabiles peccatores. Sed quod ad beatitudinem pervenimus. Audi per. Quis ascendet in montem domini et c. sequitur In nocens manibus et c. Et iterum. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo et c. Et sequitur. Qui ingreditur sine macula et c. Ubi nota quod illud luc pervenire est difficile. Iohannes dicit Quis accedet. q. d. pauci. i. Pe. iij. Vir iustus saluabitur et c. Ite honorabile ideo dicitur in montem domini et c. et in tabernaculo tuo et c. Joan. xij. Si quis mihi ministraverit honorificabit eum per me / quod est in celis. i. in domo celesti. Ite est maxime delectabile. Iohannes dicit: aut quis requiescat. Heb. iij. Festinemus ingredi in illam requiem. Sed quod quis ingreditur. Audi. Qui ingreditur sine macula et c. Figure Erod. xxx. Preceptum fuit ut aaron et filij eius lavarent manus et pedes in labio eneo quoniam ingressuri essent tabernaculum antequam accederet ad altare tymiamatis. i. ad offerendum incensum. Et addit ne forte moriamur. Spiritus aaron interpretatur mos forte / seu montanus: et sicut virum devotum volentem sursum ascendere quod omnino lavandus est semper pedes. i. affectiones / et manus. i. opera si velit intrare domum dei celestem et accedere ad altare siue thronum dei et c. Aliis morietur morte infernali. Apo. xij. Non introibit in eam aliquid coinquinatum.

Secundus ar. In precedenti et c. Nunc de tertio principali quod est conclusio admiranda: ibi. Sic erunt et c. Ubi tria tanguntur cum admiratione preplanda.

Primum est rectitudo divine iusticie. Sic erunt et c.

Secundum est amplitudo benivolentie.

Pati em sunt vocati.

Tertium est multitudo humane nequie. pauci po electi.

In h finde de pmo. s. De rectitudine diuine iusticie. qz dicit: Sic erunt nouissimi pmi i p. no. Quia vitz puitas vite pnt. Nihil facit ad differentia pmi. Pot aut h in telligi triplr de nouissimis.

Pmo de nouissimis rone dilatiois.

Scdo ex pre pte reputatiois.

Tertio ex pre huane existimatiois.

Pmo de nouissimis rone dilatiois. q. s. diuilerunt pueri. Sic aliqui i itinere: qz tarde distulerunt exire/velocitate mora copensant. Sic qz tarde veniunt ad pnam/aliqui sunt feruentiores. Grego. Quid sit hodie aspiciunt? qz qd cras futurum sit nesciunt. Ple ruz qz post nos venire cernit/nos p agilitate boni opis a ncedit: r vix eu cras sequr que hodie pure videbit. **S**cdo de nouissimis ex pre pte reputatiois: qz qz sunt nouissimi oculis suis: sunt pmi in ocul dei Amb. sup Bri imaculati. Quato qz abiectionis fuerit in h seculo tanto magis exaltabit in futuro. Iuxta Luce. xviij. Qui se exaltat humiliabit r e contra. **T**ertio de nouissimis huane existimatiois. qz qz sunt nouissimi in oculis hoim/iudicio dei sepe sunt pmi. Un dicunt reprobi in inferno. sic habet Sap. v. Nos insensati vitam illorum extimabam? insania r fine illorum. s. bonorum. sine honore. Ecce quod coputari sunt in filios deorum inf letos fors illorum est. Greg. Sepe ptingit vt qz vident stare huano iudicio/ia in ppectu diuini iudicii faceant: qz hic coram hoibz facit/ia in ppectu diuini iudicii stet. Chrysost. Hec parabola posita e vt qz tarde puerunt no desperet: s. quidiores fiat: qm in hac vita no est ita sera pnia qn si corde pfecto fiat possit tanto feruore pcedere: vt multo mereat pporibz no sic feruentibz: an referri. Null? desperatiois loc? qz diu ho viuunt. Sz in qm in oibz etatibz icerta e hora mortis: sp paratus ee dz vnusqzqz: ne forte siqn pot et no vult bonu opari: tunc incipiat velle: qm no erit posse. **E**xempluz de usurario qz diu potuit no voluit r. **E**li de emone. ij. de epiph. Jo bn die Seneca Sic ordinand? est dies ois: raqz agat agone: vt expleat vita ille beatissim? r secur? sui possessor: e: qz crastinu sine sollicitudine expe-

ctat inf cetera mala h bz stulticia priu: qz incipit viuere. Quid turpi? qz senex viuege incipies. Considera qpulcra res e co summare vita an morte: deinde securissime expectare reliqua sui tps pre.

Tertius ar. Audistis r. Notate qz de caritudo (qz est merces opantiu i vinea dñi) solimodo mebris chri parat vt h de pnia dis. j. Dis. Na dign? est operari? mercede sua. l. Ber. ff. qd mer? ca. Donec parabolā de agricolis laborantibz i horro pncipissimos p tunc respicient? scietibz qz vni cuiqz dabit merces fm labore. Expone et applica notando qz dñs oia videt: r maxime respicit intentione cordis sibiqz pcpue placere vera cordis humiliatio Jo dr ps. Tu pplm huilem saluu facies r.

Sermo. vij. p Septuagesima.

Sic currite vt r. **S**candē esca spiritalē manducauerit: r oēs eundē potū spiritalē biberūt. j. 2or. ix. Notandū qz triplex est esca r potus spūalis: iuuantes ad currēdū. figurati p illā esca r potū r. Sacramental? Doctrinal? Diuinal? grā dei. De pmo Joā. vj. Caro mea vere ē cibus r sanguis me? vere est pot? De scdo Bar. iij. Non in solo pane viuūt hō sed in oi verbo qd pcedit de ore dei. De tertio Apo. ij. Vincetū dabo māna abicōditū. Sic currite r. **S**alutatio.

Prim? ar. An i illa breuitudine (ad quā currēdū ē) vidētes deū p effectū: ipsū cōprehēdāt? **R**espon. Phil. ij. Seqr at siqz mō cōprehēdā. **C**ontra Hier. xxij. Fortissime magne r potēs: dñs exercitū nō mē tibi: magn? pñlio r incōprehensibil? cōgitatu. **R**ndet Tho. j. pre. q. xij. Cōmprehēdere deū impossibile ē cuiqz intellectus creato. Attingere pō deū mēte qliteraqz magna ē breuitudo. vt Aug. dr. Ad cui? eul dentia sciendū qz illud cōprehendit qd pfecte cognoscit. s. qz cōgnoscibile ē. Nullus aut intellect? creat? deuenire p ad illū pfectū modū cōgnitiōis qz diuina eētia cōgnoscibil? ē. Deus em cui? ee est infinitū i finite cognoscibil? est. Cū aut dic Aplus. Sequor siqz mō cōprehēdā: loqz de cōpre-

Dominica in Septuagesima

hensione large sumpta vt opponit insecutio
et nō pūe fm. q. aliqd includit in heren-
he. **Hec Tho.** Pro fundamēto. Necessē est
vt qui deum vider. totā trinitatez videat.

Nā s. iuxta doctrinā Arist. viij. Phisic.
pmus motor q. de de oino impmbil. s. tñ
nō totāl vider. cū sit infinit. **Uñ Quid.**
Immensa est finē q. potētia celi non habet
Hoc em nō est intelligēdū de potētia infi-
stere celo: sed de potētia assistere q. est dei
potētia. Arist. aut dr. viij. phisic. et. j. s. cel-
lo: q. finiti ad infinitum nulla est pportio.
Ideo intellect. creature q. finit. est nō pōt
totalr videre dei essentia. **Eū q. qrit An**
videntes cōprehēdāt zc. **Dic rñ.** Ex q. cō-
clude q. etsi visio illi. nō sit cōphēsiua: est
tñ ipsi. hois totaliter satiatiua ppter infi-
nitatē obiectiue. **Pā.** Satiabor cū appue-
rit glia tua. Est g. sūme desiderāda. **Mi**
seri q. plus p voluptate pñti z vanitate la-
borat. q. p rāta felicitate zc. **Erigite sur-**
sum corda ad deū: q. (vt q. Aug. xxiij. de
ciuit. dei) tūc erit finis desiderioz nostroz

Figura. iij. Reg. xij. **Uniuersa** tra desi-
derabat videre vultū Salomonis vt au-
direr sapiam ei. **Et. ij.** Paral. x. **Dēs res**
ges terraz desiderabāt videre faciē salo-
monis vt audirer sapiam. Spūalr Salo-
mon interpretat pacific. vel retributor: et
sigt chm. **Expone g.** quō desiderare debe-
mus videre faciē ei. in celo z audire secre-
ta diuitaz. **Vel sit alia figura.** **Exo. xxxij**
di. **Moyse dñō.** Ostende mihi faciē tuā.
Et dñs. Nō poterz videre faciē meā. i. cō-
phēdere **Tertū** est tñ q. sūme delectabilis
est illa visio. **Job. xxx.** **Uidebūt** faciem
eius in tribulatione.

Secūdu ar. In pcedētē zc. **Nunc de**
scō qd est amplitudo diuine misericōdie
sue beniuolētie. cū dr: **Vultū** sunt vocati
Et sic dr. j. **Timo. ij.** **D.** vult oēs hoies
saluos fieri z ad agnitiōē pītaz venīre.
Idcirco multipl. hoies vocat.

Primo p pulsum ostij cordis pulsatiōe
Secōdo signi ostensione.

Tertio nunciij transmissione.

Prō p pulsu. **Apoca. iij.** **Ece ego** sto ad
ostiu z pulso: si q. mihi apuerit itrabo ad
illū z cenabo cū illo: z ille mecum. **Nunq**
certe famelic. aut gelu pstric. aut ab ho-
ste insecut. sic instāter vocat pulsando vt

ostiu sibi aptat sicut deus cordis nrī adit
tū petit. **Audistz** ne pulsū ampli. dilata-
re: dices nō. forte vez dicitz: q. **Pā.** **Rege**
a pctōibz sal. **Vos q. descendistz** i pfidū
pctōz **Audistz** neceztz vos in gaudio vli
pace pscie: **Aucz vo.** ne biē ne ioye. **Non.**
cā remorsus pscie. **Ece martell.** q. pulsaf
ostiu. **Sz** heu mlti surdescaunt. **Hiere. xj.**
Nō audierūt neq. iclinauerūt aurē suā: sz
abierūt vnusquisq. p. puitatē cordis sui.

Secōdo sui ostiōe. **Solemus** qdē aliq. q.
vocare aliq. signo. **De h. sig. dr. Esa. xj.**
Leuabit signū. gal. **Leuabit** i nates z
gregabit. pfugos sūt sicut acies castroz
Istō signū z vexillū vere ē corp. p. chri: tri-
color albū denudatū: rubēū flagellatū: li-
uidū d. morte. **Conleue** aps le sang saigne
Uñ **Abuit** legiōē plagaz. fm q. reuelat
uit pgo maria suo deuoto **Be.** **Istō** vex-
illū fuit explicitum sur le fust de la croiz.
Vexilla regz. pdeit zc. **Aggregemur** g. p
albedinē castitatz: rubedinē charitatz: pal-
lorē pñie z austeritatz.

Tertio nūcij trās-
missione. **Ab** oī em tpe misit nūcios ange-
los vīz z pdicatores: pphas: pīarchas:
filiū ppiū: aplos: discipulos: doctores: reli-
giosos. **Sz** heu pauci audiūt. **Esa. i.** **Vo-**
caui z nō fuit q. audiret. **Preterea** nūcij dī
sunt tribulatiōes spūales z tpales. **Breg.**
Dala q. nos h. pñit: ad deūz nos ire cō-
pellūt. **Non** g. maledicas pñcipibz z dñis
et eis q. sunt in cā tantaz desolatiōnū: pul-
ta exactionū zc. **Nā** tu tibi forsitan males
dices **Nā** qd patimur/pctā nra meru-
erūt. **Nihil** taliū pñaz sine dei volūtate ē
vt nos reuocet a pctis. **Exēpli** quō re-
uocauit iniquitas cōminādo subuersionē
ciuitatz **Jone. iij.** **Horate** illō pñ. **Nisi** con-
uerli fuerit. gladiū suū vibra. zc.

Pro tertio. **Aud. zc.** **Lauete** ne cōte-
minat. dei vocatiōem. **Nā** vt dr. **xxij.**
q. vj. **Uides.** **Inuit.** nemo bon. esse pōt.
Ideo spōte audire debem. quō nos deus
vocat. nō em vult nos cogere. **Et. ff. de re.**
iur. **Inuitō** **Bñficiū** nō pferi in inuitum
Horate. **Si** rex vocaret aliquem vt hono-
res z bñficia largiret. credo q. gaudēter
iret zc. q. si pteneret z renueret: nōne me-
rito illis bonis puandus esset. **Expone** et
applica notādo illud **Esa. xxxij.** **Ue** q. sper-
nis: nōne z ipe spnerz.

Sermo. viij. p. Septuagesima.

Accurrite ut

zē. Bibebant autē de spiritali. Ne
quēte eos petra: petra enim erat
chr̄s. j. *Cor.* x. Inter petra illā deserti/ et
ipm chr̄m: triplex est notāda silitudo: cur?
p̄platio iuuare dē ad currendū. *Pr̄ia*
est silitudo p̄fluxiois: qz sic a petra illa flu
xit potus p̄tute sp̄s sancti: sic a corpe chr̄i
sanguis fluens oblat? ē deo p̄ sp̄m sanctuz
Heb. ix. Sanguis chr̄i q̄ p̄ sp̄i. se ob. zē.
Sc̄da est silitudo consecutiois: qz sic pe
tra illa conseq̄bat p̄p̄m illū: ita chr̄s p̄p̄m
chr̄ianū. *Dat.* vi. Ecce ego vobiscū sū vī
q̄ ad p̄sumationē seclī. *Tertia* ē silitu
do sustentationis: qz sic lapis solidus est ad
sustentationē edificij: sic chr̄s oia sustentat
Heb. j. Portans oia p̄bo p̄tutis sue.
Sic currite zē.

Primus ar. An bti vidētes deū p̄ cēn
tiā oia in deo videant. *Q.* sic. *Bieg.*
lij. dial. Quid est qd nō videat q̄ scientez
oia sciunt. *Co. tra.* Inferiores angeli pur
gant a sup̄ioribz a nesciētia vt dīc Diony.
lij. cele. hierar. Rūdet *Tho.* in. j. p. q. xij.
Intellect? creat? videndo diuinā cēntiam
nō videt oia in ea q̄ de? facit vel facere p̄t
Intellect? em̄ nō p̄t in eā co gnoscere oēs
cause effect? z rōnes effectū: nisi causam
totalit̄ comp̄ndat. Null? aut̄ itellect? cre
atus p̄t totalit̄ comp̄ndare deū. Cum
aut̄ dīc *Bieg.* Quid ē qd zē. Loquit̄ q̄ntū
ad sufficientiā ex parte obiecti. s. dei: q̄ q̄n
tū ē d̄ se: finalit̄ oia p̄tinet z demonstrat. sed
h̄ facit q̄ntū z qualiter vult. *Hec Tho.*
Pro fun. De deo certū ē q̄ oia in seipso vi
det. *Un̄ dīc Qui.* li. fastoz. *Iupiter* arc
sua totū consp̄ctat i oibz. et *Arist.* xij. me
taphysice q̄ p̄mū p̄ncipiū extra se nihil in
telligit: s̄z sup̄ple: oia in seipso. Querit̄ *q̄ An*
illi q̄ iā comp̄henderūt b̄titudinē: ad quaz
currim? vidētes deū: oia in deo videant.
Dicm. Ex q̄ concludē q̄ ampla ē dei visio
in patria: qz tor? in se videt a b̄tis: z tor? a
creaturis maxie b̄tis tanq̄ in specul? sp̄ua
libz: z creature etiā vident in deo. Et dato
q̄ sol? ip̄e videret q̄ est fons totū bonitat? z
p̄tutis: ille repleret naturale desiderij q̄
nihil aliud q̄reret. z talis sic vidēs estz be

atus. *Aug.* li. p̄fēf. Infelix hō q̄ scit oīa
i sp̄s. creaturas: te aut̄ nescit. *Br̄s* aut̄ q̄
te scit: etiā ista nescit. *Qui* hō te scit oia
nouit: nō p̄pter illa beator: sed p̄pter te so
lū beat? *Audite* o miseri viatores z caye
te ne cor vīm m̄ndo. *Agg.* q̄ deo affigat
Audite o p̄ctōres q̄ tā miserabiliter erra
tis. *Nā* in solo deo est oē bonū. *Figura*
Ero. xxxij. *Moses* dixit dño. *Unde* mi
hi gl̄iam tuā. *Rūdet dñs.* Ego oīdā tibi
oē bonū. *O visio* semp desiderabil? j. *Pe.*
j. In quē desiderant angeli consp̄cere. vñ
ex magno deuotōis sp̄u dictū ē. *Diratur*
nec despiciunt in illū quē p̄sp̄. fru. nec fa. q̄
fru. ma. ff.

Secund? ar. In p̄ce. zē. Nunc de mul
titudine hūane neq̄tie. notat̄ ibi: pau
ci p̄o electi. *Q.* em̄ pauci saluent̄ h̄ p̄uegit
ex multitudine hūane neq̄tie. *Un̄* z salua
tor? *Dat.* vij. *Lata* porta z sp̄ciosa via q̄
ducit ad p̄ditionē: z multi sūt q̄ intrāt per
eā. *Quā* angusta z arcta via q̄ ducit ad vi
tā z pauci inueniāt eā. *Potest* aut̄ declara
ri triplici rōne.

Pr̄ia rō originalis infectiois.*Sc̄da* rō carnal? rebellionis.*Tertia* rō mental? corruptionis.

Pr̄ma igit̄ zē. In infernū em̄vadunt oēs
q̄ cū originali decedunt. *Tales* em̄ sunt fi
lij ire. *Iuxta* illud *Eph.* ij. *Eram?* natura
filij ire. *Magna* aut̄ est multitudo. *Se*
cūda est rō carnal? rebellionis *Gal.* v. *Qui*
aut̄ fm carnē viuunt: oēs dānationē incur
runt. *Caro* em̄ p̄cupiscit aduersus spiritū
Gal. v. *Si* fm carnē vix. moriem̄. *Dul*
to aut̄ plures eē vident̄ (etiā inf̄ chr̄ianos)
q̄ fm carnis p̄cupiscentiā viuūt. *In* cui? fi
gura *Ben.* xxv. *Plures* erant filij *h̄smael*
q̄ *isaac.* cū tñ *h̄smael* nat? esset fm carnē.
isaac p̄o fm sp̄m: z p̄ repromissionē. vt *h̄s*
Gal. liij. *Abraā* etiā plures habuit filios
de cethura *q̄ sara.* vt *h̄s* *Ben.* xxv. *Iōs* si
gnatū est plures esse carnales q̄ sp̄uales.
Ire tpe diluuij solū inuenti sunt octo casti
Ben. vij. et. vij. *Et* in q̄ncq̄ ciuitatibz sodo
moz nō sunt inuenti decē viri boni q̄ car
nis vicio nō essent cōtaminati. *Ben.* xviij
Certe multū timendū est q̄ p̄pter fetidissī
mū carnalis concupiscētie viciū multa mi
lia hoīm p̄cipitant in infernū. *Nā* operis
euidētia docet in quibet statu multos eē

Dñica in Beragesima

deprauatos et carnali feditate infectos. **U**n-
dic Aug. lib. de decē chordis. Ad hō dē-
pſa ē hūana puerſitas: vt vīr habeat qđ
ctus ē a libidine: et nō habeat p viro qđ libi-
dinis ē victor. Nouit qđpe de qđ turpitu-
denis abominatōnes bestiales et in mī-
monio et extra mīmoniu ppetrant: qđ vīx
et raro in pſessione detegunt. Multi etiā
ppter illā maledictā luxuriā manēt idura-
ti. Nā vt dīc Greg. Quē luxuria ſemel ce-
pit: nihil aliū cogitare pmitit. Omīb; at
impudic; dīcēt illud Apo. vi. Foris canes
et impudici. **T**ertia ē rō mental corru-
ptionis. In qđbz nāq; ſtatu palā apparet
qđ corrupta ſit hūana volūtas: tā erga de-
um qđ erga primū. Erga deū qđdem quia
pauci ſūt deū timētes: paupes diligētes:
sz p mlti idēvōte dō ſuētes. Loca ſacra in-
hōneſte tractātes: Dei pcepta cōtēnunt:
turpiter de blaspheſia: ea qđ dei ſūt vbi-
qđ vilipēdunt. Plures certe cū diabolo qđ
cū deo puerſant. In cui; figura mltō plu-
res erant cū abſalone qđ cū dauid. ij. Re.
xv. Erga primū qđ corrupta ſit hūane mē-
tis affectio luce clari. Rara qđpe frater-
na dilectio: rara fidelitas: rara iuſticia: ra-
ra benignitas: rara ad paupes miſeratio:
rara p̄tas inter hoies. Nūc impletū videt
illud Oſee. iij. Non eſt p̄tas: nō eſt miſe-
ricordia: nō ſcia dei in terra: maledictum et
mendaciū: et homicidiū: et furtū: et adulter-
riū inundarūt. Nūc pfecto regnāt rixē/diſ-
cordie/odia/inuidie/detractiōes/fraudes
Dñat auaricia et cupiditas: qđ et dīc. j. Ti-
mo. vj. Radix ē oīm maloz cupiditas. Et
cū ſm Anſ. in hūana volūate duplex ſit
affectus. ſ. cōmodi et iuſticie: nūc regnat ſo-
la affectio cōmodi: qđ oīno ſeclūſa affecti-
ōne iuſticie. Cū tñ affectio cōmodi vāna/
bilis ſit: ſi nō reguleſ p affectiōne iuſticie.
Nūc ſic dīc Hier. vj. A mīore viſq; ad ma-
iōrē oēs auaricie ſtudent et. et Eſaie. lix.
Conuerſū eſt iudiciū retro: ſuz et iuſticia
longe ſtetit: corruit p̄tas in plateis: et eq-
tas nō potuit ingredi: qm facta ē veritas
in obliuionē. Ex his qđ patz plures eē dā-
mnandos qđ ſaluandos. **E**xemplū legīt
in vita brī Bern. Qđdam eremita qđ ſu-
erat decanus ecclie lingonenſ et mundū re-
linqns. xxv. annis in eremo manſerat. poſt
mortē aut ſuā apparuit epō pdicte ecclie i

tanta glia qđ ep̄s mirabaſ. Et inter cetera
dixit illi epō: qđ in hora mortis ſue triginta
milia hoīm deceſſerant: qđ vnus fuit bea-
tus Bernardus. qđ nullus aſcendit i celū
aſcendit niſi ip̄e tñ et beatus Bern. Tres
aut in purgatoriū iuerūt: et oēs alij in iſer-
niū deſcenderunt. Nā vt dīc Jhō. lib. d ſū.
bo. Et multi fidē cupiūt: tñ ope diſſentiūt
et Greg. Multi ad fidē veniūt: sz pauci
ad celeſtē regnū pducunt. Item multi ſūt
qđ peccant: ſed pauci p̄niam agunt. Hier.
viij. Nullus eſt qđ p̄nias agat ſup p̄cto ſuo
dīcēs. Quid feci.

Et rursus ar. Audistis et. Audistis qđ lex
dicit finis ē attendend. **E**. de nouo
codice faciendo. l. j. et de officio et p̄tate iu-
di. delegati. Cum olim: ſines mādari dili-
genter ſunt ſignādi. Attende qm hōis no-
bis nūciauit qđ pauci ſunt electi. Si māda-
ret rex ciuib; alicui; ciuitatis paucis exce-
ptis: oēs vos faciā partibulis ſuſpēdi. Nō
ne mltū timeretis: et ſi poſſetis inuenire me-
dia reconciliatiōis: nōne ad hec diligenter
laboraretis et. Expone et. Tandē notan-
do illud Greg. Solicite pensare debem;
vt de ſe qđq; minime p̄ſumat: qđ etſi tā ad
fidē vocari dign⁹ ē: tñ vtz perenni regno
dign⁹ ſit: neſcit.

Dñica Seragesime.
Sermo. j.

Omnis habet au-
res audiendi audiat. Lu. viij. Li-
benter ſuffert; inſpiciētes cū ſi. ip̄i
ſa. ſultimēz em ſiqs vos in ſer. re. ſiqs de.
ſiqs acci. ſiqs extollit ſiqs in faciē vos ce-
dit. ij. Cor. x. Jbi apls tangit triplicē cō-
ditionē pseudoaploz: qđ inſipientes vo-
cat: et oñdit eos eſſe q̄ſtuarios: delicatos:
et ſupbos. Qđ audire debem⁹ vt caueam⁹
ne tales ſimus Spūaliter aut p pseudoa-
poſtolos intelligunt puerſe cogitatiōes et
ſuggeſtiōes: qđ ſunt qđ apli diaboli. De
quib; iuxta textū norāde ſunt tres p̄ditio-
nes deteſtande. Que vīcz redigunt In mi-
ſerabile ſubiectiōne. Si qđ vos in ſuitute
redigit Et iter. Si quis extollit: Auferūt
ſpūalem poſſeſſionem. Si quis deuorat: ſi
quis accipit. Inferunt multiplicē turbatiō

anem seu afflictionē: siq̄s in facie vos ce-
dit. De primo Hiero. Nunq̄ vagis cogi-
tationibz pateas: q̄ si in anio sedeat dñā
bunt tui: et te ducent ad delictū maximū.
De scdo. puerse cogitationes separāt a dō
et p̄ p̄ns ab oī bono. De tertio Hiero. iij.
Uisq̄ morabunt in te cogitatōes noxie:
q̄ scz multipl̄ diuerberant aīam.

Qui habet aures au. et c.

Primus ar. An hoi necessariū sit au-
dire doctrinā aliquā supnaturalē re-
uelatā. **N**on. Sensus non indiget aliq̄
cognitione supnaturali q̄ nec intellectus.
Item natura nō deficit in necessarijs. iij.
de aīa Contra. ij. Tim. iij. Vis doctrina
diuinit? inspirata vtilis est ad arguendū.
Et rñdet Sco. in p̄misio sēi. q. j. P̄ter
doctrinā phoz necessaria est doctrina di-
uinit? inspirata: qd negant phi: Sed the-
ologi cognoscētes defectū nature/ et neces-
sitatē gr̄e sic dicebāt. Probat. Si agentī
p̄ cognitionē/ necessaria est directa cogni-
tio sui finis. Quia omne p se agens/ appe-
tit finē suū. Idō agens p cognitionē ap-
petit sibi p̄cognitū: s; hō ex naturalibz nō
pōt directe cognoscere suū finem. igit̄ rē.
Minor pbat. qz p̄hs/sequendo naturalē
viā: aut errabit in cognitione finis in p̄ti-
culari: sic ponere videt̄ felicitatē in cogni-
tione substantiaz separatay. xj. Ebi. aut
dubius remanebit. Uij. j. Ebi. dubitan //
do dicit. Si qd est deoz donū/ rōnale ē fe-
licitatē esse. Confirmat. Si agentī p cog-
nitionē/ necessaria est tripartita cognitio sui
finis. Primo quōz q̄liter adq̄rat: alias ad
eius consecutionē non posset se disponere.
Scdo cognitio oīm q̄ ad illū finē sunt ne-
cessaria: alias ppter ignorantā posset defi-
cere. Tertio q̄ illa sufficiant ad illū finem:
alias ex dubitatione nō efficaciter p̄cedē-
ret. Sed hec tria nō pōt viator p naturā
cognoscere. Qd ptz qz beatitudo confert
tanq̄ premiū pro meritis a deo/ nō neces-
saria sed voluntate acceptante: et oīa ad
salutem necessaria et eoz sufficiētia depē-
dent ex mera dei voluntate. Cum autē dī
q̄ sensus rē. Dicendū q̄ superiora ordinā-
tur ad maiorē p̄fectionem passiue recipien-
dam q̄ possint actiue pducere. Ideo p̄fe-
ctio illorū est ab agente supnaturali: nō
licet de p̄fectione inferior/ quoz p̄fectio

vltima potest subesse actioni inferior/ agē-
tiū. Hec Sco. **P**ro fundamento Na-
turaliter homo scire desiderat Arist. j. me-
ta. Omnes hoīes naturaliter scire deside-
rant: precise autem desiderabilis est scien-
tia diuinor/ q̄ sapientia dī Alanus de plā-
ctu nature. Sola sapientia sup oīm posses-
sionem: p̄minet genera possessionū, hec ē
delitiosa anime paradisus. S; querit̄ An
homīni necessarium rē. Dic rñ. vt s. Ex q̄
conclude q̄nta sit dei ad homines benigni-
tas: qz vicz supra nature sue facultatē vult
homines leuare per doctrinā supernatura-
liter reuelatam: vt perueniant ad vitā be-
atam. Unde dicebat ip̄e dñs. Ioan. viij.
Siquis sermonē meū seruauerit/ non gu-
stabit mortē in eternū. Et Petrus sibi di-
cebat Verba vite eterne habes. Omnes
preuicacores diuine legis: periuri: adul-
teri rē. Videte quid facitis: vitam eternā
perditis. Et vnde tāta vobis perditio: ni-
si quia contēnit̄ audire corde et anio ver-
bū dei: Audite itaqz rē. Hec doctriā vo //
bis diuinitus est data/ per quā confundit̄
oīm error et sublimitas. **F**igura Exo-
di. vij. Virga aaron versa est in serpentē:
et deuorauit virgas magoz. Spiritualit̄:
virga: diuine legis sapientia: vertitur i ser-
pentem: per quem signat̄ prudentia et dis-
cretio. Iuxta illud Barth. x. Estote pri-
dentes sicut serpentes et simpli. rē. Et hu-
iusmodi doctrina confutat omne falsitatē.
Hec est stabilis et firma doctrina quaz q̄
recipit et exequit̄ ruere non potest. Unde
Barth. vij. Omnis q̄ audit verba mea
et facit ea: assimilabit̄ viro sapienti q̄ edi-
ficauit domū suā supra petram et descen-
derunt pluuiez/ venerunt flumina/ et flauē-
venti et ir. in domū illam et non cecidit.
Fundata enim erat supra fir. pet. Audite
igitur o peccatores verba vite et vnusquis
q̄ corde p̄cipiat: iuxta qd dicit dñs in the-
m̄te assumpto. **Qui habet au. et c.**

Secundus articulus. Tria sunt quo-
rum nobis multū necessaria est au-
ditio. vicz

Compunctionis remediū.

Redemptionis p̄cium.

Glorificationis p̄miū.

Propt̄ p̄mū Esa. xxx. vij. Recogitabo ti.
bi ānos me. i. amari. aīe mee. Propt̄ scdm

Dominica in Sexagesima

Thre. iij. Recordare paupertat mee et transgressiois et abstinentie et fell. Propter tertium Hier. xxxviij. Audi vocem domini et bene erit tibi et viuet anima tua. Et sic possit huius thema applicari per tota sexagesima et paschali tempore. Triplex est ergo huius audientia. Copunctiois. Copassiois et Consolatiois. In euangelio autem hodierno notanda sunt tres considerationes que ad copunctioem inducere debent. Prima est consideratio copiose seminatioris: propter quam multum dolere debet qui ex negligentia portio non huius seminis non recipiunt. Secunda est consideratio viciose dispositiois que multum dicitur illorum corda copungere que tale disponere habent. Tertia est consideratio fructuose perceptiois que multum dicitur eos ad fletum inducere que per negligentiam aut malitiam huius fructum amittunt. Circa primum tria sunt notanda. Beniuolentie suauitas et seretate. Diligentie necessitas in recipiente. Negligentie iniquitas in non exequente. In huius sermone de primo. Dicit itaque euangelium. Et tunc qui seiat etc. Seminauit inquit indifferenter suum per omnes gentes terre: quia seminauit bonis et malis et iduratis. Seiauit inquit per plura genera seminum. Primo legem nature. Secundo legem figure. Tercio legem gratie. Primo legem nature: in qua dedit potentiam discernendi inter bonum et malum. Ps. Vlti dicitur: quod ostendit nobis bonum: et rñdet Signatum est super nos lumen vultus domini. Dilata declarando. quia etiam non esset lex scripta: omnia leges diuine precepta seminata sunt in naturali ratione. Secundo seiat legem figure. scilicet legem moysi: in qua expressauit precepta et seiat promissiones et conuersiones. Vñ Deut. xj. En propo vobis hodie bene dictionem et maledictionem etc. Tercio seminauit legem gratie que est lex amoris. Vñ dicebat Jo. xxiij. Si diligitis me mandata mea seruate. Hanc autem exiit seiare secundum assumptam humanam infirmitatem. Vñ dicebat Jo. xvj. Exiit a patre et venit in mundum etc. Et Lu. iij. Alijs ciuitatibus oportet me euangelizare regnum dei. quia iam missus sum. Nec cessat etiam seminare in cordibus nostris per sanctas inspirationes: per angelicas monitiones. scilicet per exteriorum petitiones. Vocat autem huius dei semine. quia sic oportet semine abscondi in terra ut fructificet: sic et huius dei in profundo memorie. Et sic semine sine solis beneficio non crescit: sic nec dei huius fructificat sine dei gratia. Itē sic semine est materia panis propter cordis refectioem: sic huius dei est cibi aie. Bre.

Libi mētē est huius dei. Et Deut. viij. Non in solo pane viuunt homines: sed in omni verbo quod prece dicit de ore dei. Preterea sicut terra semine cundat: sic huius dei mente. Et huius semine si aliquid diu latet in corde: tunc quicquid post multa tempora germinat et calescit in fructum. Exēplū. Cum quidā argueret quendam ribaldum de hoc quod frequenter dabat sermones. Rñdit. Etsi modo statim non imuter: tamen semine recipio quod aliquando coalescit in fructum: et dante deo erit mihi huius quod audio salutis causa et emendatiois. Jo. sic dicit Jaco. j. Suscipite istum huius quod potest saluare animas vestras. **P**ro tertio ar. Audistis etc. Si ergo fame moriatur non est deo imputandum quod per non est. Dicit enim regula iur. Imputari non dicitur aliquid quod non stat si non faciat quod per eum erat faciendum. ff. de lege commissoria. in fi. Pone casum de plato faciente quod in se est ad directionem subditorum: et tamen sunt mali: non est sibi imputandum. ut patet. xlvij. di. 8. Quid tunc faciat. et. 2. c. quantumlibet. Expone et applica. Et nota: si per filios gratia tamen ad seminandum quod ad comedendum copiose distribuat: sicut eorum ex negligentia recipiendi aut per seruandi fame percat: non est per imputandum. Expone etiam notando illud. Mat. v. Sole suum facit ovis suum per bonos et malos: et pluit super iustos et iniustos. scilicet quantum in se est.

Sermo secundus per Sexagesima

Qui habet au

Ques etc. In qua quod quis audet in insipientia dico audeo et ego. hebrei sunt et ego: israelite sunt et ego: semine abrahe sunt et ego: mistri christi sunt et ego: ut minus sapiens dico plus ego. ij. Cor. x. Qui habet aures audienti audiat vñ intelligat quod in his verbis apostolus se comedat. Vbi nota quod per aliquos dicere huius in comedatioem sui licite tripliter. Primo propter fame per seruatiōem. sic fecit Samuel. j. Reg. xij. Conuersus super coram vobis etc. loquimur etc. Si bonum cuiusque tulerim aut affici nū: si quicquid etc. Hugo de sermo vñ. Ad sufficit nobis sancta vita: nisi affici bona fama. August. Consilia est propter te: fama propter primum necessaria est. Secundo propter spei subleuationem. sic se laudauit Ezechias Esai. xxxviij. Tercio ad dei glorificationem et primum edificatioem. Sic paulus se laudauit: ut patet in

ep̃la hodierna. Sic ⁊ dicebat. j. **Cor.** xv. Abundanti oibꝫ laboravi. Talia dicebat ad dei gl̃iam: ⁊ vt sue doctrine maior adhiberet fides. **Qui habet ⁊ c.**

Primus articulus. An doctrina illa naturalis homini necessaria sit sufficiat tradita: ⁊ n. In sacra scriptura videt̃ contineri sup̃flua vitz ceremonie ⁊ historie mlt̃e. **Cōtra.** Aug. d. ciui. dei. li. ij. loq̃ns de sacra scriptura d̃t. Hinc fidē habemꝫ de rebꝫ q̃s iſurare non expedit: nec p nos scire idonei sumꝫ. **R̃ndet** Scot. in. j. sentē. multꝫ vjꝫ oñdens p̃tate ⁊ certitudinem sacre scripture. **Prima p̃nūciatio p̃phetica:** cui euident̃ cor̃r̃ndet rei enē. **Sec̃da** scripturaz p̃cordia in his q̃ nō sunt euident̃ia ex terminis ⁊ principiis. **Tert̃ia** antiquitas scribētū q̃ maxie dānat mēdacū. **Quarta** diligētia recipiētū. **Quinta** ronabilit̃as cōtētoꝝ. **Sexta** irronabilitas singulorꝫ errorꝫ. Quid em̃ p̃nt adducere pagani p̃ idolatria sua: qd̃ saraceni discipuli ma hūmeti/expectātes p̃ b̃titudine qd̃ porcis puenit/gulā ⁊ coitū: qd̃ iudei q̃ no. te. da minant qd̃ in suo veteri p̃mittit. **Sept̃ia** ecclesie stabilitas inf̃ tā varias tribulatio nes. **Octaua** miracloꝝ claritas p̃ christū et ap̃los ⁊ alios sc̃tos. **Uñ** d̃t Rich. j. d̃ tri ni. **Nē** si ē error a te decepti sumꝫ. nā tan tis signis p̃firmata sūt q̃ nō nisi p̃te fieri p̃nt. Si aut̃ infideles ista mirac̃la facta cē nō credunt: hoc nob̃ grāde miraculū sufficit q̃ iā orb̃ terraz sine vllis miracul̃ credit. vt d̃t Aug. xxi. de ciui. di. **Dicēdū** ē q̃ doctrina catholica est ṽsima. **Dicēdū** ē q̃ necessaria ē ⁊ sufficiēs viatorū. qz ip̃a tra dit q̃s sit finis hois in particulari: qz visio ⁊ fructio dei etiā q̃ntū ad circūstātiās ap̃petibiles: puta q̃ habeat ab homie morta li post resurrectionē. **Ipsa** aut̃ determinat q̃ sunt necessaria ad finē ⁊ q̃ ad illa sufficiāt qz decē mādata. hoꝝ aut̃ explicatio ⁊ q̃ntū ad credēda ⁊ q̃ntū ad speranda ⁊ opan da dat in p̃libꝫ locꝫ scripture. **Uñ** aut̃ arguitur de ceremoniis ⁊ c. **Dicēdū** q̃ dulcē ca p̃f qd̃ sub aliq̃ figura latet q̃ si exp̃ss̃ tra deret. In historiis pater ordinata guber natio respectu hois ⁊ totiꝫ creature. **Hec** Scot. **Pro** fundamēto. Nulli ad deum cōfugiet̃ deest deꝫ: qñ sibi de oibꝫ ad salu t̃e necessariis p̃uideat: Nā d̃t Arist. ij. de

ap̃. Natura nō deficit in necessariis. **Qd̃** si d̃et̃ de natura naturata: mlt̃o mag̃ d̃ natura naturate q̃ deꝫ. **Uñ** Datt. vido. in rob. Nescit abesse deꝫ in se sp̃antibus: egros Uisit̃: elisos p̃igit: arcer onds. **Uñ** q̃ q̃rit ⁊ c. **Sic** rñ. **Ex** q̃ p̃clude mirabi lē ⁊ sume laudabilē dei p̃uidentia erga ge nerꝫ hūani salutē: q̃ voluit oibꝫ ⁊ p̃ oibꝫ se/ minare oia q̃ sunt ⁊ fuerunt saluti necessa ria ⁊ sufficiētia si ē q̃ colligat. Nā vult oēs homines saluos fieri ⁊ c. **Tim.** ij. Audite o miseri p̃ctōres. **Fauldra** il q̃ vobis soꝝes dānez. **O** luxuriosi ⁊ c. Audite p̃bū dei vo cantꝫ vos ad p̃niam **Esa.** xlvj. Redite p̃ uaricatores ad cor. **Sed** heu pauci redeunt. Pauci p̃ba diuie sapie aud iūt. ideo multi p̃eūt. **Figura** Ben. vñ. Pauci. i. octo sal uati sunt tpe diluuij. oēs aut̃ alij p̃ierunt q̃ p̃ba Noe iusti audire p̃tēpserūt. **Expone** ⁊ c. notādo illud **Ec̃c.** j. Peruersi difficile corrigunt: ⁊ stultoz infimꝫ est nūcꝫ.

Pro sc̃do ad In p̃ced. ⁊ c. **Nūc** d̃ sc̃do sc̃z de diligētie necessitate in recipiēte. **Uñ** em̃ ex rata beniuolentia dñs semen sa lus tribuit: necessariū ē vt illd̃ recipiamꝫ cū deuotiōis diligentia. **Ideo** d̃t Hier. xxij. Terra terra terra audi p̃bū dei. **De** ber aut̃ hoc semen recipi cū triplici p̃ditōe

Primo cū subiectiōis hūilitate. **Sec̃do** cū retentionis firmitate. **Tertio** cū affectionis sinceritate. **Primo** cū subiectiōis hūilitate: acti de ore ch̃ij p̃cedet: qm̃ ip̃e d̃t **Luc.** x. Qui vos audit me audit. **Uñ** ⁊ ip̃se in celū ascēdes p̃ncipalr dixit discipulis suis. **Eūtes** i mū dū vniuersum p̃dicare euāgelij di creatu re. **Uñ** plati ⁊ amiaz curā h̃ntes obligat p̃plo p̃dicare: vt h̃. xxxvj. dis. c. **Ecce.** Er xvj. q. j. **Adjicimꝫ.** **Ex** q̃ etiā sequit̃ q̃ po pulus p̃ loco ⁊ tpe tenet̃ audire. **Uñ** d̃ cōf se. di. j. c. **Sacerdote** p̃bū dei in ecclesia faci ente siq̃s egressus fuerit de auditorio ex cōicef. **Sec̃do** ex retētiōis firmitate. **Bre.** in homel. **Uerbū** dei qd̃ aure p̃cipit̃ nē cessitate retinere. **Lib̃** em̃ mentꝫ est p̃buz dei. et sicut acceptus cibus stomacho lan guēte reijcit: sic qñ audit̃ fmo i vētre me mōrie nō tenet̃. **Sed** q̃squis alimenta nō retinet: huiꝫ p̃fecto vita despat. **Eterne** ē mortꝫ piculū formidatio si cibū sancte p̃di catōis reijcit: si p̃ba vite cū alimentis iusti

Dominica in Sexagesima

tie in memoria non tenet. Ecce trāst oē qd agit: et ad extremū iudiciū sine vlla remissione q̄tidie velut nolit̄ ypperatis. **E**ur q̄ amat qd relinquit: **E**ur negligit qd punit. **D**emēpte qd dī. Si q̄s h̄z aures audiēdi audiat. **Q**uia tñ cūct̄s aures corp̄is h̄ntib: si q̄s aures h̄z audiat dī: aures p̄cul cordis req̄rit. **H**ec **B**reg. **T**ertio cū affectiōis sinceritate. qz vt dī. puer. xvij. **Q**ui euitat incidit in mala. **E**t **T**ul. li. ij. tūc. q̄st. **U**t ager sine cultura ferat̄ et nō pōt: sic nec sine doctrina anim̄. **P**ropt̄ qd de p̄bo dei dī **A**ug. et h̄z i decret̄s. j. q. j. **I**nterrogō vos fr̄es dicite qd vob̄ videt̄ p̄ corp̄ x̄pi/ an p̄bū ch̄i: **E**tsi vey. vult̄ respōdere: hoc dicere debet̄ qz nō sit min̄ p̄bū dei q̄ corp̄ ch̄i. **E**t iō q̄nta sollicitudine obseruem̄ qm̄ nob̄ corp̄ ch̄i mīstra tur ne ex ip̄o aliqd in terrā cadat: tāta sollicitudine obseruem̄ ne p̄bū dñi qd nob̄ erogat dñi aliqd cogitam̄ aut loqm̄ur de corde n̄ro nō debeat. **Q**z n̄ min̄ re⁹ erit qd dei p̄bū negligenter audierit: q̄ qd corp̄ ch̄i sua negligētia in terrā cadere p̄misse rit. **A**rchid. aut sup illo verbo capli: dī qz cōparatio illa corp̄is ch̄i et p̄bi p̄dicati n̄ sit respectu dignitat̄ et excellētie: sed respectu efficacie: qm̄ non minore efficacā p̄sequit̄ qd deuote audit p̄bū dei q̄ qd cū reuerentia suscipit corp̄ ch̄i. **U**n̄ glo. sup dicto caplo dī. **V**erbi autem p̄dicatio plures cōuertit et plus facit hoīem compungi: ita p̄ eā p̄ctā oīa tollunt. **P**er corpus aut̄ ch̄i tollunt tñ venialia: vt h̄z de cōse. di. ij. **I**te/ rat. **S**i itaqz (vt ait **H**ierony. ad paulinū) multi p̄hor̄ auditate discendi nullum tñ muerūt laborē. **L**egim̄ inq̄t i veterib: h̄z storijs q̄sdā lustrasse nouos adijisse populos zc. q̄nto magz cū affectiōis sinceritate recipe debem̄ oblatā nob̄ doctrinā salutē. quā si p̄tēnim̄: merito p̄temnemur a deo. **E**xēplū scribit m̄gr̄ **J**acobi de vi/ triaco. **Q**uidam fuit rustic⁹ nolēs audire p̄bū dei: sed de ecclia exibat cū sacerdos sermonē inciperet. **Q**ui sepe a plebano corrept⁹ in p̄tinacia māsit. **T**andē grauit̄ infirmat⁹: timore qdē morz cōfessus ē. **Q**uo defuncto et ad eccliam delato: cū p̄ eo fieret officiū: imago crucifixi corā oī p̄plo ce/ pit obturare aures cū digis. **Q**d vidētes qd cūstabāt mirabantur. **T**ūc sacerdos.

Ut sciat̄ q̄le sit h̄ signum. **S**ic iste noluit audire p̄bū dei: ita de⁹ nō vult audire p̄ces p̄ eo zc. **S**ic cessauerūt oēs orare p̄ eo: sepultūqz est corp⁹ ei⁹ in cāpo. **I**do notare qd aut sapiēs puer. xix. **A**udi p̄silū et susci/ pe disciplinā: esto sapiēs in no. r.

Tertio ar. **A**ud. zc. **E**auē ḡa negligētia audiēdi p̄bū dei ex q̄ negligētia sequit̄ salutē ignorantia. **Q**z sic iura di/ cunt: p̄pter culpā tenet̄ q̄s ad oīa illa que sequunt̄ ex illa. q. j. placuit ar. ff. ad. l. aq̄l. **Q**ui occidit. s. in hac. **P**esate q̄ affectus se et q̄ humili indigēs aliq̄s recipet pecu/ niā vel grana sibi necessaria: q̄nto magis semē spūale zc. **E**xpone zc. **A**udite itaqz qm̄ sicut dī **A**ct. xij. **V**obis verbū salutis missum est.

Sermo tertius pro Sexagesima.

Qui habet au

Qres zc. **I**n laborib: p̄limis: et sic effugi mar⁹ ei⁹. ij. **C**oz. r. **A**udite q̄nta fuerit charitas pauli q̄ p̄ ch̄i amo re et zelo salutis aīaz tāta passus ē. **Q**ui h̄z aures audiēdi audiat vt inde aniet ad ro/ lerādas aduersitates. **S**ūt aut̄ in ill̄ verbis tria noranda. **P**ersecutionū inuērabilis pluralitas. **I**nt̄ aduersitates impurū babilis iocunditas. **E**t iocūdie constātie iuolabilis firmitas. **D**e p̄mo **A**ct. ij. **E**go oñdā illi q̄nta oporteat eū p̄noie meo pati. **D**e secdo. ij. **C**oz. xij. **L**ibēter gliabor i infirmitatib: meis zc. **D**e tertio **R**o. viij. **Q**uis nos sepabit a charitate ch̄i zc.

Qui habet zc. **P**rim⁹ ar. **A**n sacra doctrina sit oib: alijs dignior et sic p̄ ceteris audienda: **N**ō. **C**ertitudo p̄tinet ad dignitatē sciētie. sed alie scie de q̄z p̄ncip̄s dubitari nō pōt vidēt̄ eē certiores sacra doctrina cui⁹ p̄ncipia. s. articuli fidei dubitatio nē recipiūt. ḡ zc. **U**n̄ alie scie dicunt̄ ancillē. puer. ix. **V**isit ancillas suas vocare ad arcē. **R**ūder **T**ho. in. j. p̄e. q. j. **S**icut dī p̄hs p̄mito de aīa **U**na scia dī alia dignior. tñ p̄p̄ certitudinē aut dignitatē matie. **E**t q̄ntū ad vtrūlibet sacra sc̄ptura dignior ē. tñ certitudinē qdē: qz alie scie certitudinē h̄nt ex naturali lumie rōnis q̄ cūtra

re nō pōt. hec aut ex lumie diuine scie q̄ fal/
li nō pōt. fm dignitatē pō materie. qz ista
scia est pncipalr de his q̄ altitudine sua ra
tionē transcendūt. Alie pō p̄siderant ea q̄
rōm subdunt. Finis etiā hui⁹ doctrine est
britudo etna q̄ trāscēdit fines oim aliarū
sciarū. Cū aut dī: pncipia hui⁹ scie dubita
tionē accipiūt. Dicendū q̄ nō est p̄t incer
titudinē rei: sed p̄t debilitatē intellectus
hūani. Hec tho. **P**ro sudamēto. Cog/
nitio reꝝ supiorū mltō nobilior ē q̄ cogni
tio inferiorū. Un p̄bs d̄ aialibz. Cogscere
modicū qd̄ de rebz supioribz/ desiderabili/
us est q̄ cognitio euidēs reꝝ inferiorū. Jō
Perf. poeta arguit eos q̄ talibz inferioribz
se occupāt: supioribz neglectz. Dīcite o
miseri causas cogscere reꝝ. Quid sum⁹ aut
qd̄nā victuri gignemur. Lum ḡ q̄rit zc.
Ex q̄ p̄cludē q̄nta sit hūda reuerentia ad
sacra doctrinā. Nā vt dī pau. j. Theb. iij.
Qui hec. s. p̄ba septure spnit: nō hoiem s̄
deū spnit. Q̄ mīsi z duri p̄ctōres icorrigi
biles q̄ p̄ba p̄dicatoꝝ p̄tēntz zc. Audite
qd̄ dñs dī. j. Re. ij. Qui me p̄tēnt erunt
igibiles. Et timēdū ē q̄n mlti sint tales
Si. Eze. viij. de. xxv. vīz q̄s vidit eze/
chiel dōsū hntes ī tēplū. Spūalr omes
p̄ctōres dōsūz hnt ī tēplū. vadūt em ad
diabolū z dereliquūt deū. Jō p̄ctōri dicit
Deut. xxxij. Deū q̄ te cre. derel. zc. Certe
deum derelinqt q̄ setz doctrinā p̄tēnt
Secūdar. In p̄ce. zc. Nūc d̄ tertio. s.
De negligētie iniquitate in nō exeq̄ndo
Dūz em p̄ctōr iudiciū reportabit d̄ negli
gētia. s. q̄ iexcusabil ē. p̄t qd̄ dicebat dñs
Qui hz zc. Nō em audierūt oēs vt itelli/
gerēt z bñ agerēt. Ideo sic dī Josue. xxij
Estote solliciti vt custodiatz cūtra q̄ septa
sūt. Ad exercitādū ar diligētia z negligētia
expellendā: patet triplex p̄sideratio.
Prima ē p̄sideratio spūalis obligatōis
Secda ē spūalis damnicatōis
Tertia est finalis retributōis.
Prima igit zc. Que vīz pūit ex bñficijs
nob collatz. vñ. ij. Paral. xxi. Nolite neg
ligere qm̄ vos elegit dō. vt si. co. e. tā. spec.
e. a. Hoc tñ spāl? expōi possz d̄ his q̄ alio
rū curā gerūt: inter quos mlti repiunt neg
ligētes. de q̄bz dī Baruch i. si. Sūt bñ sic
formido in cucumerario q̄ nihil custodiat
Et sic in horro spina alba sup quā omnis

auts sedet. **S**ecda ē zc. Sīqs hz vineā
ex q̄ colligere posset centū dōlia vīnt: mltū
stāt? reputaret si ex negligētia colēdi eaz
fructū amitteret. Fruct⁹ aut quē hō colli/
geret ex diligēti cultura sui p̄ualeret vīno
toti⁹ regni. Jō dī Sēp. Turpis ē iactā/
ra q̄ p negligētia fit. Considera q̄stule?
eēt q̄ pedē arreptuz igne cōburi sineret cū
posz extrahere. Aut q̄ sup oculos stillicidiū
cadere p̄mitteret q̄ excecāt: cū posz caput
diuerrere. aut q̄ panē quē in ore hz a mu/
ribz corodi dīmitteret: cum os claudere
posz. Hoc negligēs facit/ pedē volūtariē
n retrahēs ab igne/ p̄cti fugiēdo occasio/
nes. nec oculos diuerrit a stillicidio carnal
voluptatz. nec claudit os: s̄ p̄mittit vt mu
res ifernales ei panē vite auferāt. Negli/
gētia q̄ppe z repiditas ē palys spūalr z le/
thargie lūis q̄ facit hoie zmorī dormiēdo
et nō sentire infirmitatē suā/ q̄ deū puocat
ad vomitū. Apoc. iij. Q̄ repid⁹ es icipia
te euomere ex ore mī. **T**ertia p̄sideratio
finalis retributōis. Q̄ negligētes acrit pu
nient. Vigīlates pō i bonis opibz eterna
mercede dōtabunt. vñ Matt. xxv. Serui
q̄ in cōmissa sibi pecūia fidelr laborauerūt
laudant z remūerant a dño. Serui autē
negligēs ejcāt i tenebras extiores. Heb.
ij. Quō nos effugiem⁹ si n̄raz neglexerim⁹
salutē. Sic ḡ dī Pau. Heb. iij. Festinē/
ingredi i illa regēz. Legimus Jud. xvij.
quō extrahēbāt exploratores lachis filios
dan. Quidim⁹ terram opulētā z vberē. Et
sequit Nō ite negligere: nolite cessare. eaz
mus et possideamus eam: nullus erit la/
bor zc. Venit q̄ppe p̄e dñs vt nos exci/
taret ad diligēti labdiādū: vt possim⁹ i et
nā hereditatē itroire. Certe si negligētes
fuerim⁹/ dura icrepatōe atqz maledictōe
digni erim⁹. **E**xēpluz Mat. xj. Quō ex/
probrabat ciuitatibz q̄bz p̄dicauit. Vēti/
bi corosam: ve tibi bethsaida qm̄ zc. U/
de z appli. notādo illud Jac. j. Estote fa/
ctozes sibi z n̄ auditores tñ: fal. volmetip.
Erit ar. Aud. Morate qd̄ dī. xij. q.
ij. Bñā epi. in fi. Non sufficit dñi in
schol fuisse: s̄ laudabilr vixisse ingredū ē
Ar. c. de his q̄ veniā etatz ipetrauerint. l. ij
Donec am zc. Et nota q̄ vñū est audire
nisi seq̄t bonū op⁹. qm̄ vt dī Rōm. ij. Nō
auditores legz iusti. s̄ factozes iusticia.

Dominica in Hexagesima

Sermo. iij. p. Hexagesima.

Qui habet au

res rē. Scio hominem annos. rē. rē. rē. ibi. No licz hoi loq. ij. Co. x. Hic apl's ondit securitatē sue doctrine vt oēs confident audiat. Et in verbis ei' sunt tria notāda.

Reuelationis certitudo: qz dixit Scio hominē rē.

Elevationis celsitudo vsqz ad trīn' celū.

Illuminationis claritudo qz au. rē.

De pmo dicebat Scio cui credidit certum rē. De scdo glo. i. pposito q' terti' gradus: dicit grad' cognitionis: p'ncipēs ad angelos supne hierarchie. De tertio Aug. li. d. vidēdo deū ad pau. Ipa dī cēntia a qbus dī videri potuit in vita sic a moyse z paulo: q' rapē audiuit ineffabilia pba q' nō licz hoi loq: p'pterea dicebat Gal. j. Notū vobis facio euā. qd rē. qz nō ē fm hominem: neqz ab hoīe illd accepti: neqz didici rē.

Qui habet rē.

Prim' ar. In sacra doctrina debeat dici sapia: q' nō. Hec em p studiū ad q'rit: sapia autē h' p infusionē. Qm inf' dona spūscī nūerat Esa. xj. g rē. Sed ē est qd dicit Deu. iij. Hec ē via sapia z intellectus corā p'lis. Rū. Tho. in. j. p. q. ij. Lū sapiētis sit ordiare z iudicare: z iudiciū habeat de rebz p altiorē causā: ille maxie sapiens dicit q' considerat simplr altissimā causā totū vniuersitatē q' de ē. vñ sapia dicit dignior cognitio vt p'z p Aug. xij. d. tri. Sacra at doctrina p'pissime determinat d' deo fm q' altissima cā qz nō solū q'ntū ad id qd ē p creaturas cōgrabile qd p'bi cōgnerūt vt dicit Ro. j. Izenā q'ntū ad id qd ē notū sibi soli seipo: z alijs p reuelationē cōicātū: sō sacra doctrina maxie dicit sapia. Lū at dicit. Hec doctrina rē. dicēdū q' iudiciū p'inet ad sapiēte fm duplicē modū iudicādi. s. p modū inclinationis: z p modū cognitionis: z postmodū iudicādi d' rebz diuis p'inet ad sapiam q' ē donū spūscī. fm illd. j. Coz. ij. Spūal' at iudicat oia. Scds at mod' p'net ad hāc doctrinā: inqntū p studiū h'z ei' p'ncipia ex reuelatiōe habeat Hec tho. Pro fun. Noticia diuioz dicit sapia vñ Arist. j. meta. Sapia ē scia p'maz altissimazqz causaz.

Ex ipositioe aut nois sapiē sapore noiar. vñ sapia q'ntū sapida scia Nota at q' q' sapiūt diuina despiciūt trena: ad qd p'inet illud De p'ceptu mūdī. Fallit i'spīēs vite p'nt' appore: Sz sapiēs nōscit q'ntū sit plena do lore. Lū g q'rit vt s. Ex q' clude q' nobil' z q' honorabil' z q' salutifera sit hec doctrina puer. vij. Sapia p'ciosior ē cūct' opibz: z oē desid' erabile ei n' valet cōpani. Quā fatui igit q' eā p'pēdūt. Igit' miseri peccatores q' corp' aie: mūdū deo. trena celestibz: spalia eternis: carnalia spūalibz p'feris. Faciuectinas p' lubricos: auaros: superbos rē. puer. j. Sapias atqz doctrinā stultit despiciūt. Figura Au. xj. De his q' celesste māna p'p'ert: petetēs carnes sup q's venit ira dei. Spūal' māna est doctrina celest' reuelata rē. Eccl. vj. q'amata est indoctis hoibz sapia.

Secund' ar. In pce. rē. Nūc d' scda q' est Consideratio viciōse dispositiōis: q' ē t'plex. z itelligit p'vā: p petrā: z p spias

Pria est dispositio carnal' p'cupiscētie.

Scda est dispositio spūalis superbie.

Tertia ē dispositio spūalis auaricie.

Pria igit vt s. q' p vā itelligit. Sic em semen qd cecidit sup vā p'culatū est ab hominibz: z volucres celi comedūt illd: sic ver bū dei qd cadit in corde vl' aure luxuriosi: nullū fructū affert. Qm dari p' triplex stultudo inf' vā z cor carnal' lasciuie dedituz.

Pria ē silitudo difficilis adhesionis.

Scda ē silitudo frequēz p'culatiōis.

Tertia ē silitudo mltiplic' expōitiōis.

Pria ē silitudo difficil' adhesionis. Sic em semē cadēs i vā: nō facile adheret terre illi p' culture defectū: Sic z p'bi cordi luxurioso mime adheret z mime retinet. Eccl. xj. Cor fatui qd ē yas p' fractū oēs sapias nō tenebit rē. Vir ei carnal' nō afficit q' stultute p'bi Ro. vij. Qui fm car. sūt: q' carnis sūt sapiūt. et. j. Co. ij. Alialis hō nō p'et. ea q' sūt spūs dei. Stulticia ē illi rē. Scda est silitudo frequēz p'culatiōis. Sic ei via frequēz p'culat: sic anim' carnal' z luxuriosus p' turpitudiez carnaliū cōgitationūz affectionū. Hier. ij. q' vñ facta es nī. Stulticia q' p'p'et q'z cognitiōes nō hūane: sz porcine sūt: q' d' corde suo amica faciūt vl' bordellū: q' p' tier illd ezech. xvj. Fecisti tibi imagines. s. cōgitationes p'batallas z fornes i eis

Tertia ē silitudo multiplicis expositionis. Et sic semē in via expositum est auib: ita cor: carnali lasciuie deditū et xbi in eo receptū expositū est demōib: iō statiz ab eo auferit xbi. Eccl. xxi. Audiet xbi luxuriosus et displicebit ei: et piciet illd p' terguz suū. Ipa em luxuria hoīem infatuat vt nec deū timeat nec hoīem vereat. Hiero. ptra Iouinianū. Amor femie rōnis ē obliuio: est isanie p'rim'. Et Quid. i. epl's. Quid deceat nō videt vll' amans. Propterea apd antiq's impudic' amor cec' depingebatur Ideo Greg. xxxj. moral. pma luxurie filia ponit cecitas mēt'. Exemplū de Salomone q' etiā cū iā esset senex p'p' luxuriam infatuat' ē: et idolatra factus: vt patet. iij. Reg. xj. Vñ d' eo ibidē d' Auerterit mulieres cor eius.

Articul'. Aud. Lauete ne p' defectum spūalis dispositiōis semia amittatis. d' regla iur. Dānuz qd q's sua culpa sentit: sibi nō alteri d'z iputare. ff. de reg. iur. l. qd q's. Dānuz q' puaricatiōis grē p'p'rim nō est iputādū diuine seueritatis: hoīs negligētie. j. q. iij. Audistis. Ar. rēdit: nōne stultus esset paup'rim' hō cui daret optimū frumētū: et ipse spargeret in via auib: expositū: imo et ipse sic auib: exponeret q' ab eis excecaret. Expone rē. Vñ bñ d'z. puer. j. Audi fili mi disciplinaz patris tui: et ne dimittas legē matris tue vt addit g'ra capiti tuo.

Sermo qntus de Sexagesima

Qui habet au

res rē. Ne magnitudo reuelatiōis extollat me. vsq' ibi: colaphizet. ij. Cor. x. Audiat qlibet qd paul' vas electionis de se dixerit. Ne magnitudo reue. rē. Vbi nota q' ex illa tētatōe reposit' taut triplicē fructū s. Fructū repmēde elatiōis. iō d'z: Ne magni. Fructū obseruandē cōpassiōis. q' vix ex h' mag' sciebat cōpati. pris. Fructū memorāde istructōis. q' p' h' magis cōsciebat ibecillitatez hūanā ac mūdi fallacias et demonis astutias: ac dei gratiam sibi misēdiam. De pmo Gre. Dū vicia nos tētat: pficiētes in nob' p'utes hūiliant. De scdo Chrys. Idē

circo puidētie secretū pmisit vt ipse p'm' la. eret Petr'. quo circa p'cates duriorē suam p'p' casus intuitu/ clementia tēpa/ ret. De tertio Iud. ij. He sunt gentes q's diuisit dñs in terra vt in eis erudiret isrl. Qui habet rē.

Prim' ar. An sacra doctrina q' p' ceteris est audiēda vti debeat metaphoricis locutiōib: Q. nō. q' p' h'mōi silitudines p'itas occultat. Contra. Esec. xij. In manib' p'phaz allim' lar' sū. Rndet Tho. j. q. j. De' dat omib' fm q' compe/ tit eoz nature. Est autē naturale hoī vt p' sensibilia ad itellectibilia pueniat. Et oīs n'ra cognitio ab aliq' sensu initium habet. Vñ in sacra doctrina pueniēter tradunt nob' spūalia sub metaphoricis corpaliū. Im possibile est em nob' aliter lucere diuinuz radiū nisi varietate sacroz velaminū. Spūritualia q'ppe sub silitudine corpaliū possi/ ta facili' et meli' capiunt a rudib' q' itellectibilia fm se capēda nō sunt idonei. Dulcis em rep'ntatio naturalr delectabilis ē homi. Cū aut d'z q' p' h'mōi silitudines rē. Dicendū q' mens nō permittit remanere in illis sensibilib' silitudib: sed p' eas eleuat ad cognitionē itellectibiliū. Nec tho.

Pro fundamēto. In locutiōe metapho/ rica p' vnū sensibile rep'ntat aliud. nam de vno facile pcedit ad aliud. Vñd' Aristo. j. de generat. In habentib' symbolū facilius est trāsire. Vñ et poete tali mō loq'ndi vsi sunt qd delectandū et decēti' loq'ndo docendū. Horaci' in poetria. Aut p'desse volunt aut delectare poete. Aut sil' et iocunda et idonea dicēte vite. Querit g' rē. Ex q' p'siderādū est qnta sit in nob' dei pietas q' radulciter ad diuioz et spūaliū cognitionē nos eleuat fm modū n're infirmitati cōuenientē. Nam vt d'z P'ba. j. Phyl. Innata est nob' via pcedēdi a notioribus nob'. Notiora aut nobis sunt mag' sensibilia. iō pueniēter sub silitudine sensibiliū rep'ntant nob' spūalia. Et ex hoc etiā delectabil' reficiat mēs hūana ppter modū illū nob' psonū. O miseri p'tores q' tēnit' dñm q' tantā cām egit de salute vestra: sacram doctrinā respuitis quā vobis p' necessitate salutis rāmisicorditer ipēdit. Notate qd h'z Esa. xxvij. Audite xbi dñi v'ri illusores. Q' q'milit' sūt illusores q' salu

Dominica in Sexagesima

tis ornamenta prænunt: cuiusmodi sunt sup-
bi: inuidi &c. De q̄b̄ Hier. xj. Ad audie-
rūt neq̄ inclinauerūt aurē suā. ¶ Figur. ij.
Paral. xxx. Visit rex Ezechias nuncios
vt iuitarent oēs ad solēnitatē phasē &c. s̄
nūlti prænēbāt rēdentes & subfamīnates.
Spūalr mlti prēhūt p̄dicatores & expo-
sitores sacre scripture q̄ sūt nūcij dī. Et cū
inuitāt ad solēnitatē: respuūt. Hier. xvij.
Indurauerūt cervicē: s̄ ne audirent me: et
neq̄ ac disciplinā.

Pro secō ar. In precedēti &c. Hic de
dispōne spūalis supbie q̄ intelligit p
petrā. Vbi nota q̄ mltorū corda cōpantur
petre p̄p̄ frigiditatē: p̄derositatē: & duri-
ciā. ¶ P̄io p̄p̄ frigiditatē. lapis em̄ est fri-
gid⁹. sic corda multorū p̄pter defectū cha-
ritat⁹ rā dei q̄ p̄mi. Hier. vj. Sicut fri-
gidā facit cisterna aqua: sic frigidā fecit
maliciā suā. Erte iā videt s̄ar̄ impletum
illd̄ Dat. xxv. Refrigescet charitas mul-
torū. ¶ Secō p̄p̄ p̄derositatē Sicut em̄
lapis est p̄derosus & d̄sum rēdēs: sic
cor p̄coris. Unde Exo. xv. Descēderūt. s̄
egyptij i pfundū q̄n lapis Un̄ & angeli su-
pbietes statz de celo ceciderūt. Lu. x. Uti
debā sathanā q̄n fulgur de celo cadentē.

¶ Tercio p̄p̄ duriciā suē soliditatē. Sic
em̄ lapis est dur⁹: sic corda mltorū p̄corū.
q̄ maxie ex supbia p̄ngit q̄ facit cor re-
belle deo. Job. xl. Cor ei⁹ & gelabit q̄n la-
pis. Sic ḡ semē supra petrā radicari non
pōt p̄pter hūorū defectū. et si q̄nq̄ germiet
semē arefcit. Sic & p̄bū dei in corde indu-
rato. Talis ḡ q̄nq̄ cum gaudio suscipiet
verbū: q̄ p̄tute p̄bi q̄nq̄ aff. at. Et ad ho-
rā in q̄ nascit germē cōpūctiōis cū p̄bū
cōminatiōis auduit: s̄ feruore p̄secutiōis:
turbatiōis aut cuiuscunq̄ tribulationis
aut tentatiōis statim arefcit. Tales ḡ ra-
dicem non hūt. q̄ boni desiderij firmitate
carēt. Ideo ad tps credūt: & in tpe tenta-
tiōis recedūt. Tales sunt sic arbor q̄ se-
petrā plātāt q̄ radices s̄ras n̄ habet. Te-
ratiōe q̄ppe p̄bat si p̄bū dei radices fece-
rit: quēdmodū in ipetu yēti apparet si ar-
bor bñ radicat. Tales vtiq̄ sūt de fami-
lia reg⁹ Saul q̄ sic h̄ in p̄mo li. Reg. i. Int̄
phas erat p̄pha: & inter stultos stultus.

¶ Exēpla mltā hēm⁹. s̄ de pharaone qui
noluit audire verba moysi: q̄uis aliq̄ndo

timeret & diceret se facere q̄d moyses pe-
tebat. De q̄ d̄r dñs Exo. iij. Indurabo
cor ei⁹. Et exponit tripl̄. P̄io ḡraz sub-
trahēdo vlt̄ nō apponendo. Ex sua subtra-
ctiōe sequit q̄ mens nō afficitur ad diuina.
Subtrahit aut de⁹ ḡraz: q̄ h̄d ponit p̄cti
obstaculū. Ideo tal̄ induratiō ē ab homie
inchoatiue & demeritorie. Secō idurabo
cor ei⁹ iuste p̄mittēdo. Iustū est ei vt de⁹
p̄mittat illū in p̄ctō iacere q̄ n̄ curat a pec-
cato resurgere. Tercio indurabo cor ei⁹
signa & p̄dicia ostēdēdo: & patiēter diuini
expectādo. Aug. Patiētia obstinatiōis sic
mal⁹ anim⁹. Hinc Eccl̄. vij. Eōq̄ n̄ d̄
to q̄ malos p̄ferit snia/filij hoīm absq̄ vlt̄
lo timore p̄petrāt mala. Aliud exēplū
de his q̄ in diluuiō p̄ierūt q̄ noluerūt cre-
dere p̄ba Noe/q̄b̄ datū est tps centum et
xij. annorū vt cōuerterent. de q̄b̄ h̄ Ben.
vj. et Dat. xxiij. Et de his etiā d̄r. j. Pe-
tri. ij. Qui increduli fuerāt aliq̄n q̄n expe-
ctabat dei patiētia cū fabricaret arca. Ali-
ud exēplū de superbis iudeis: q̄b̄ dicebat
dñs Joā. viij. Sermo me⁹ nō capit in vo-
bis. Et in euāg. hui⁹ dñice Ut videntes
nō videant.

Pro tertio ar. Aud. Lauete ḡ ab ob-
stinatiōe Nā sic h̄. xxiij. q̄. ij. Legat.
et c. P̄anatiōis. Obstinatiō in maliciā de-
nunq̄ miseref. Nā sic d̄r. l. Malicijs ho-
minū nō est indulgēdū. ff. de rei veditiōe.
l. in fundo. Quis em̄ p̄nceps tābenign⁹ q̄
indulgeret p̄ditiōi dicēti se itez machina-
ri ad ei⁹ p̄ditiōem &c. Applica Et nota q̄
de⁹ volūtātē cordis intuet. Jo nunq̄ par-
cit ei q̄ retinet volūtātē peccati p̄ indura-
tiōē cordis: imo vt h̄ Eccl̄. ij. Cor dur⁹
male habebit in nouissimo.

Sermo sextus de Sexagesima

Qui habet au-
res &c. Sufficit tibi ḡra mea. ij.
Lor. x. Hanc sniam libēter au-
dire debem⁹. Notādū aut q̄ ḡra tria facit
in aia q̄ oñdūt ei⁹ sufficiētiā. Facit em̄ fili-
alē adoptiōē. Spūalē inhabitatiōē. & Eter-
nalē glificatiōē. De p̄mo Gal. iij. Dēs
fili⁹ est⁹ p̄ fidē. De secō Aug. i ser. Quib⁹
merit⁹ nisi p̄ grām dei meruim⁹ fieri tēplū

dei. De tertio Ro. vij. *Sciā dei vita eterna.*
Salutatio. *Qui habet zc.*

Prim^o art. An sacra scriptura sub vna
 lra habeat ples sensus? *Q.* nō. *Uyl*
tiplicitas sensuū sub vna lra pfusionē pā
rit z deceptiōem. *Cōtra.* *Breg. xv. mo.*
Sacra scriptura oēs scias ipō locutiōis sue
more trāscēdit. *Q.* pō eodēq; smone dū
narrat gestuz/pdit mysterium. *Rūdet*
Tho. j. pre. q. j. *Auctor: sacre scripture de*
est: in cui⁹ pte est vt nō solū voces ad sign
dū accōmodet: sed etiā res ipas. *Et iō cū*
in oib; sciētis voces significēt: hoc habet
pprie ista scia q; res significare p voces ali
qd significēt. *Prim^o igit sermo q; vo*
ces signēt res ptnet ad sensum lralē. *Sen*
sus aut q; res signēt p vocē res illas signēt:
dr spūalis siue mystic⁹. *Qui est triplex.* *sic*
em dr apls Lex ver⁹ est figura noue legē
Et ipa noua lex vt dicit Diony. de celesti
bierar. figura est future glie. *In noua em*
lege ea q; in capite gesta sunt/figura sūt eo
rū q; agere debem⁹. *Scōz q; ea q; sunt*
ve. le. significāt ea q; sūt no. le. est sensus alle
goric⁹. *Scōz q; ea q; in chō facta sūt*
vt in his q; chōm signēt: sūt figura eoz que
agere debem⁹ ē sensus moral. *Prour pō*
signēt ea q; sūt i eterna glia/est sensus anago
gic⁹. *Sens aut pabolic⁹ sub lrali ptnet.*
Hā pvoce signēt aliqd. ppe: z aliqd figurate
Hec pprie ē sensus lralis ipa figura: sed id
qd est figuratuz. *Uā cū scriptura noiat dei*
brachiū: nō est sensus lral q; i dō sic hmoi
mēbz corpale: sed id qd p illō mēbz signēt.
scz p opatiua. *Lū aut dr q; multiplici*
tas zc. *Dicendū q; nulla ex h sequit cōfu*
sio. q; oēs sensus aliqn fundant sup vnuz
scz lralem. *Et q; solo pōt trahi argumētū*
*vt Aug. dr in epla 5. *Gicē. donatistā.* De*
pmo qdruplici sensu notādi sunt isti ppus.
Lra gesta docz: qd credis allegoria. *Do*
ralis qd agas: q; tēdis anagogia. *Pro*
fundamēto. *Nō est sacra scriptura solūmō*
supficiali legēda. *Hā vt dr Sen. ad Lu.*
Nihil tā vile ē vt in trāscitū pfit. *De his*
aut q; habent in sacra scriptura possz exponi
illō Quidij li. fastoz. *Felic⁹ aie quib; hec*
cōgicere pmū. *Hincq; domos supas scan*
dere cā sūt. *Sed qnt An zc.* *Et q; pclus*
de diuine sapie manifestationē in sacra scri
ptura q; ex sensibilib; ē. *Sz beu certe. nūc*

disi pōt illud Esa. xxx. Populus ad ira/
cū pdiā puocās ē: et filij mēdaces nolētes
audire legē dī. *Q fatui pēiores videre qd*
facit: sacra scriptura siue doctrinā ptenen
tes q; pfecto scala ē ascēdendi in celū. *Fi*
*gura Gen. xxvj. *Uisit Jacob scalā zc.**
Spūali Jacob interpretat supplātor: ten
tationū: q; vidit scripturā esse scalā: vbi an
geli contemplant per sensum anagogicū:
et ascēdentes p sensuz tropologicū: z dūm
id est hōm scale intēū p sensum allegoricū
Et ait Gere nō est h aliud.

PRo scōdo art. In pced. zc. *Hic dō ter*
tia q; ē dispositio tpal auaricie q; intel
ligit p spinas. *Jo de tota sacra scriptura pte*
dici Hec oia liber vite zc. *Sic em semen*
inf spinas etli qnq; germinet z oriat: tū a
spinis suffocat. *Sic vbi dei int sollicitu*
dines mūdanas. *Lupidi qdā qnq; libent*
audiūt z afficiunt facere bonū z ichoant:
sed nō pficiūt: q; a sollicitudinib; secti suffo
cat pbi. *Lū em de spūalib; cogitare inci*
piunt: statim in tpalib; se imiscēt a qbus
multipli pūgunt. *Idō pueniēt p spinas*
signēt. vñ Chryl. *Quēadmodū spina vñ*
decūq; detineat pūgit eū q; detinet: Ita z
secularia vñdecūq; detineant pūstāt euz
q; ea pstringit z fouet. sed nō spūalia: talia
margarite assimilant. *vñdecūq; ei ea volū*
ueris delectat oculos. *Pūgūt at tripli*
In mūdo. In iudicio. In inferno
In mūdo. *Adgrunt em cū labore pseruant*
cū tiorerēt: nūquāt cū dolore. *Uā qdam*
metrificatōr. *Dives diuitias nō pgregat*
absq; labore. *Nō tenet absq; metu: nō de*
ficit absq; dolore. *De pmo Horatius.*
Impiger extremos erit mercator ad idos
Per mare pauperie fugiēs: p sara: p ignis
*Ecce. ij. *Lucti dies ei⁹ laborib; pleni sūt**
z erūnis. *Certe pditor ē mūdus: qetē p*
mittit z sp cruciat: z nunq; satiat auarus.
*Ecce. v. *Auarus non implebit pecunia.**
Hierony. ad metriadē pginem. *Diuitia*
rū amor insatiabilis est. *Sen. ad Lu.* *U*
disti aliqn canē de mensa a dño frustra pa
nis aut carnis apro ore captātē. *qēqd ex*
cipit prius integrū deuorat ad spem vē
turi. *Idez Charū nob qēqd expectātib;*
fortuna pūcit: illud statim dimittim⁹: ita
rim ad rapinā alterius attenti z erecti. *Et*
Iuuenal. *Creuit amor: nūmū quantū pe*

Domínica in Sexagesima

cunía creſcit. Notat aut̃ deus q̃ multa in
de ſequunt̃ furta rapine fraudes &c. **U**ir
gilius in en. Quid nō mortali pectore ma
gis auri ſacra fames. q. d. ad oia mala. **O**
uicatrix aniaz auaricia. De ſcdo. vi. de ti
more. Greg. xv. morat̃. Mens auari q̃ p
us ex abundantia requie q̃ſierat: poſtea ad
cuſtodia graui⁹ laborat. Boeci⁹. **O**pcla
ra opū mortaliū btitudo: quā cū adeptus
fueris ſecur⁹ eē deſiſtis. Ex q̃ Iuena. dr.
Lantabit vacuus. corā latrone viaz.

Tertio ſc̃ de dolore in relinq̃ndo. Greg.
Nunq̃ ſine dolore p̃diſ qd̃ cū amore poſſi
deſ. velit aut̃ nolit auar⁹ oia relinq̃t. Por
mierit̃ ſomnū ſuū et nihil in. o. vi. diuitia
rū in manib⁹ ſuis. et iob. xxv. Diues cum
dormierit nihil ſecuz auferet: apiet os ſuū
& nihil inueniet. **S**cdo diuitie pungūt
in iudicio. Et hec punctura acior ē mltro
p̃cedēt. qz̃ testimoniū dānatiōis faciūt ⁊
auaros q̃ eis abuſi ſunt. Jac. v. Agite di
uites plorate vlulātes in miſerijs vris q̃
adueniet vob̃ &c. Diuitie ṽz putrefacte
ſunt. & veſtimenta ṽra a tinea⁹ come. ſunt
&c. Sequit̃. Theſauriſaſt̃ vob̃ in die no
uſſimo. et Eccl̃. v. Eſt alia iſtinitas peſſi
ma quā vidi ſub ſole: diuitie congregatē i
malū dñi ſui. **T**ertio pungūt i inferno.
Uñ damnati dicūt in inferno illud Sap. v
Quid nobis p̃fuit ſupbia aut diuitiaz ia
ctāia &c. Tā anxie ſūt ille puncture q̃ vel
lent dānati nō eſſe. Apo. ix. Deſiderabūt
mori & fugiet mors ab eis. **E**xēplū de
diuite epulone: q̃ntū pungit i inferno q̃ gut
tā aq̃ petijt nec valuit impetrare. Lu. xv j
Quā igit̃ ſunt fallaces hui⁹ ſeculi diuitie.
Greg. Fallaces diuitias dñs appellat. fal
lāces em̃ ſunt q̃ diu nobiſcū pmanere non
poſſunt. Fallaces ſunt q̃ ment⁹ n̄ in opia
nō tollūt. Sole aut̃ diuitie vere ſūt q̃ nos
virtutib⁹ diuites faciūt. Si q̃ diuites eſſe
cupit⁹ veras diuitias amate.

Tertius art. Audiſt̃ &c. Cauete q̃ ne
int̃ ſpinas ponat⁹ ſpūalia ſemi a verbi
dei ſz̃ debite cuſtodiat⁹. Dicit em̃ lex. Lu
ſtos q̃ mercedē accipit p̃ cuſtodia alicuius
rei: tenet de dolo lato & leui culpa. ff. locati
& p̃ducti. l. q̃ mercedē i gloſa qdā. xxij. q.
iij. tres p̃ſonas Notate ſi vobis mitteret
rex ſemia p̃cioſa vt in terra bñ culta ſemi
narer⁹ tali pacto: q̃ totuz habebit⁹ fructū

& cum h̃ maxia ſtipēdia. Nonne libet̃ aſo.
ſi aut̃ inter ſpinas q̃s poſuerit: re⁹ eēt mor
tis &c. Expone notādo q̃ cupiditas diui
tiaz ſunt ſpine aſperrime vt dictū ē. Greg.
qd̃ mihi vnq̃s crederet ſi ſpinas diuitias i
terprari voluiſſem: maxie cū ille pungat:
iſte p̃o delectat̃. Et tñ ſpine ſunt: qz̃ cogi
tationū ſuarū punctiōib⁹ mentē lacerant
& eā ad pct̃m vſq̃ p̃trahunt q̃ſi inſictio vul
nere cruciat̃.

Sermon. vij. p̃ Sexagesima.

Qui habet au
res &c. **U**ir⁹ i iſtinitate p̃ficiſ.
ij. Co. x. Audiāt q̃ ſunt i tribula
tione: qm̃ p̃ius in iſir. p̃f. Et h̃ triplr: p̃ſe
ctio eſt. Interne gr̃e Externe euidentie: &
eterne p̃ſidentie ſiue gl̃ie. De p̃ma Jac. j.
Omne gaudiū exiſtimate fr̃es cū in vari
as tē. inci. &c. vſq̃ ibi. vt ſitis p̃fecti: in nul
lo deſicientes. De ſcdo Tob. ij. Hinc tāta
p̃miſit de⁹ euenire illi vt poſter⁹ daret exē
plū patientie. De tertia. j. Pet. j. In deo
exultabit⁹: modicū n̄iſci oportet p̃tiſtari
Qui habet &c.

Primus ar. An ſacra doctrina ſit ſpe
culatiua vel practica. **N**ō ſit practi
ca: ſm̃ cōmentatorē in librū ſniaz: habet⁹
practi⁹ in reb⁹ eſt opabilib⁹ a nobis. Spe
culatiua (de quib⁹ eſt ſacra ſcriptura) nō ſit
opabilia a nobis. igit̃. Contra. **S**acra do
ctrina ē gr̃a opis. Rñ. ſm̃ Sco. et Fran. d
may. in plo. ſup ſnias. Dicit Franc. q̃ ſpe
culatio eſt opatio intellectiua q̃ nō ordina
tur ad aliā operationem vlteri⁹ regulan
dum. **U**bi notanter dicit. regulandum qz̃
ſpeculatio bñ ordinat̃ ad finem vltimū.
Praxis eſt autē opatio hūana regulata a
rōne recta. Praxis q̃ppe apud nos: eſt ope
ratio hois vt hō eſt. **E**x q̃ ſeq̃t q̃ act⁹ eli
cit⁹ voluntatis: eſt p̃mo praxis. qz̃ act⁹ im
perat⁹ nunq̃ regulat̃ a rōne niſi p̃ actū eli
citū. qz̃ meſura meritorū & pctōz nō penſa
tur ſm̃ q̃ntitate actū extraneoꝝ ſz̃ intrā
neoꝝ ſm̃ ultō. j. Reg. xvj. **N**ō videt ea q̃
parent. de⁹ aut̃ intuet̃ cor. Dicedū q̃ ſa
cra doctrina ē practica. **N**lla em̃ doctrina
eſt practica q̃ p̃or ē praxi & ei⁹ reglā. h̃mōi
eſt ſacra doctrina. qz̃ regulat̃ actū volūtātē
n̄e circa diuina: q̃b⁹ audit deo nō eſſe ṽtan

ad fruendū. Cū autē dī q̄ sempiterna
nō sunt opabilia a nobis. Rñr q̄ cū dele/
ctatio sit opatio: q̄ delectabile ē opabile:
plocū a coniugatis: r sic sempiterna sūt a
nobis opabilia: Hec Sco. et Fran. Pro
fun. Vera sapia ē q̄ docet recte agere. Ju
uenalis. Prima docens rectū sapia. Et d
philosophia dīc Sene. ad Lucil. Facere
docet phia: nō dicere. qd magis vix est d
sacra doctrina. Cum q̄ qrit rē. Ex q̄ con/
clude q̄ nō sāt est diuina pcepta r alia que
sunt in scriptura scire: nīst studeam? ope i/
plere. Nam bñ dicere r scire: r male agere
nīst aliud ē q̄ se voce sua dñare. Ideo
Luc. xij. Seruus sciens voluntatē dñi sui
r nō faciens vapulabit plagis multis. Au
dit o chñiani pctōres rē. Nōne satis qm
dei voluntatē sunt pctā vīa rē. Ad hūc
itaq̄ finē venire debet ad fmōes: nīst sci
aris tñ qd facere debeat: sed magis vt p
positū faciendū concipiat: r in aio cōforte
mīnī p spem venite si pñiam agere volueri
tis: Quidē? q̄ melancholīz multū pdes
se solent son? cithare. ex dulci nāq̄ melodia
confortant. Sic pdicator de regno dei lo
quens confortat pctōrē de venia impetrā
da. Figura. j. Reg. xvj. Saul cū audie/
bat dauid pcutiente citharā nō agitabat a
spū maligno. Spūalr pctōr maligno spi
ritu seduc? confortat cū audir pdicatorē
dicentē. q̄ chñs nō vult mortē pctōris. glo
sa sup illo pbo. Can. Sonet vox tua i au
meis. Tunc pdicator vox in auribz audie
tium sonat viriliter: qm mīscdie dulcedinē
ad illā clamantibz pponit hūiliter: r qm in
pctō obstinat: tartarea supplicia minatur
viriliter.

Secundus ar. In pce. rē. Nunc d ter
tia q̄ est p̄sideratio fructuose receptio
nis. Et nota triplicē fructū. Est ei p̄bū dī

Illuminatum.
Inflammatum. et
Purgatum.

Primo em illuminatum Ro. xv. Quecunq̄
septa sunt ad nram doctrinā. septa sūt Per
p̄bū q̄pe dei instruit talis circa credenda.
Ro. x. Fides ex auditu: audit? aut p̄buz
chñi. Esti deficeret p̄bū dei: certe deficeret
fides chñi. Vñ q̄o stabilitas sacroz. vñ fe
corvicioz: horroz inferni: amor dei r desi/
deriū eternoz. nīst p p̄bū dei: Jo ps. Lu

terna pedibz m. p. r. z lu. f. m. Et itez. De
claratio fmo. r. illuminat. Et puer. vj. Lu
terna mādatur r lex lux. rē. **S**cdō: Ver
bū dei est inflammatum. Grego. Ex auditu
q̄pe diuine fmōis exardescit anim? corpo
ris frigus rececit: fit nāns i suo desiderio
anxia: a p̄cupiscentijs terrenis aliena. Li
bet em audire p̄cepta celestia. Vñ Psal.
Ignitū eloquiū r. vebz. Idem. Eloquiū
dñi inflammat eū. Et Hier. xxiij. Rūqd
p̄ba mea sūt q̄si ignis ardēs Et puer. xxx.
Ois fmo dei clype? ignit? Jo de helia
Eccl. xlvij. Surrexit q̄si ignis: r p̄bū suū
q̄si facula ardebat. Jo etiā dat? ē spūsan/
ctus in linguis ignit? vel igneis. vt pater
Act. ij. **T**ertio: Verbū dei est purgati
uū. Purgat em penetrādo cor hoīs Heb.
iiij. Vñus ē fmo dei et efficit et pene. oī
gladio ancipiti. Penetrat em spm vsq̄ ad
cogitationes: affectiōes: r intētiōes. Itē
purgat abluendo. Jo. xv. Vñdū est? ppter
fmōnē quē loq̄? sū vob. Et Heb. j. Por
tantq̄ oīa p̄bo p̄tutis sue purgationē pec
catorz facit. Itē purgat emolliēdo Can.
v. Vñ m. liq̄fa. ē vt dile. loc. ē. Vñ iudith.
ij. Cū loq̄ret angel? filijs isrl p̄ba dei fle
uerūt. Et nec vn? fleuit sz oīs p̄ls cū audi
ret p̄ba legis. Itē in Giraſpa. Cū qdā qre
ret ab abbate Joāne d duricia cordis. Re
spōdit: Quid dur? lapide: et qd mollis
vnda: et tñ aq̄ sepe cadēdo frangit lapidē.
Sic p̄bū dei cor durū apit ad timorē dei.
Exēplū etiā ibi ponit d hoīe imutato: r
in lachrymas resolutū cū audiuir p̄bū dei
Aliud exēplū. Cū semel brūs Berni. p
dicaret in qdā ciuitate in qdaz cimiterio:
duo ribaldi satz ppe erant: a p̄vñ vidēs ali
os ire ad fmōnē tūc ipse voluit. Et ad?
di. Quo diabol? te ducet mō: q̄ nunq̄ aliū
qd fecisti bonuz: r cepit dicere opprobria:
ipe tñ iuit. Cūq̄ pdicaret brūs Berni. p
vicia: dolēs iste cepit flere p pctis: viditq̄
brūs Berni. circa collū ei? catenā magnā:
r ad quamlibz lachrymā cadebat carūca
vna de catena. Cepit q̄ brūs berni. instan/
ti? pdicare r vicia detestari: r pctōz forti?
flere: sicq̄ tadē illa tota catena fuit dissolu
ta. Post fmōnē vocauit eū brūs ber. r cō
fortauit: illeq̄ p̄fessus est oīa pctā sua. r de
cetero scē vixit. Ali? pō miser q̄ non venit
ad ser. i pctis suis māsit: r sic finalr dāna

Dñic a in Sexagesima

rus. Audite q̄o p̄ctōres libent̄ verbū dei/
vt p̄remini p̄ p̄ctis. Nam dicit dñs Dic
re. xxiij. Uel ba mea q̄i malle contereus
petras.

Sextius ar. Audistis rē. Laueat̄ ne p
negligentiā maneat ignorātes. Nā
vt h̄. xxxviij. dis. Et sunt p̄ba f̄id. Igno
rātia m̄r est auctōr error̄. r nutrit̄ dimvi
ciōr. Et sic d̄r. s. celsus. l. Si q̄s. ff. locati.
Imp̄gita culpe annumerat̄. Notate si itū/
rus eēt q̄s in ciuitatē magnā p̄ magno bo
no: r eēt in p̄iculo errandi a recta via: a q̄
declinādo: veniret ad ciuitatē altā in q̄ eēt
suspendend̄: nōne libent̄ audiret p̄silium
alicui⁹ sapientis rē. Exponere. Jō hiere.
v. Audi p̄ple stulte q̄ nō habes cor: q̄ ha/
bentes oculos: nō videtis: r habētes au/
res nō audis.

Sermo. viij. p̄ Sexagesima.

Qui habet au
res rē. Libent̄ igit̄ gl̄abor in i/
firmitatib⁹ me. vt ihabitēt i me
p̄tus ch̄i. ij. Cor. x. Audiat q̄s q̄d dīc
pau. Libent̄ gl̄abor rē. Tripl̄r p̄t aliq̄s
sc̄tus gloriari.

Ex testimonio interne p̄cie.

Ex testimonio diuine gr̄e.

Ex testimonio externe tolerantie.

De p̄mo. ij. Co. j. Gl̄ia n̄ra hec ē testimo/
niū p̄cie n̄re. De sc̄do Ro. viij. Ip̄e sp̄s
reddit testioniū p̄cie n̄re rē. Et ibid. Glo
riat̄ in spe gl̄ie filior̄ dei. De tertio Ro.
v. Gl̄iamur in tribul̄ionib⁹.

Qui habet rē.

Primus ar. An sacra sc̄ptura debeat
h̄e modū diffinitiuū r̄ ratiocinati/
uū. R̄ sic q̄z iste mod⁹ p̄cedendi oī sc̄ie
p̄ueniēs. Contra In sacra sc̄ptura neq̄
diffinitioēs ponunt̄ neq̄ ratiocinationes
nisi rarissime: sic ap̄ls h̄. b. xj. ponit diffi
nitionē fidei. Et. j. Cor. xv. ratiocinat̄ de
futura resurrectioē. R̄n. Bon. i. Breuilo.
in p̄te p̄miali. c. vj. Hec ē doct̄ia vt boni
fiam⁹ r saluemur. Et h̄ nō sit p̄ nudā p̄si/
derationē: s̄z pon⁹ p̄ inclinationē volūtat̄:
iō sc̄ptura diuina eo mō debuit tradī q̄ mō
maḡs possem⁹ iclinari. Et q̄z maḡs mouet
affect⁹ ad exēpla q̄ ad argum̄ta: maḡs ad

p̄missioēs q̄ ad ratiocinationes: maḡs p̄ de
uotiones q̄ p̄ diffinitioēs. Jō ista sc̄ptura n̄
debit h̄e modū diffinitiuū diuiniū aut
collatiuū ad p̄bandū passioēs aliq̄s d̄ sub
lecto ad modū aliar̄ sc̄iar̄: s̄z oportebat q̄
h̄iet modos p̄p̄ios fm̄ varias iclinatioēs
aiōr̄: diuersimode aiōs iclinātes Vt si q̄s
n̄ moueat̄ ad p̄cepta r̄ p̄hibita: saltē moue
atur p̄ exēpla narrata. Si q̄s at̄ p̄ h̄ nō mo
uet̄ p̄ monitiōes sagaces: p̄ p̄missioēs ve/
races: p̄ cōminatōes terribiles: saltē exci
tet̄ ad deuotionē r̄ laudem dei i q̄ p̄cipiat
gr̄az dei directiuā. Hec Bon. **P**ro fun.
Gutuperabile ē q̄ plerūq̄ ad p̄ba sc̄ptura
p̄t attēdim⁹ q̄ ad fructū. Senec. ad lucil.
Hoc turpissimū ē q̄ nob̄ ob̄ici solet̄ p̄ba
nos n̄ opa tractare. Aud. q̄d Tereti⁹ d̄r
Porc⁹ illd̄ ē s̄ape: vt vbiq̄ op⁹ sit animus
fleat̄. i. ad fructū sc̄ptura. S̄z q̄rit an sa
cra rē. Et q̄ cōclūde q̄nta sit sacre sc̄ptura
vtilitas q̄ docet r̄ oñdit q̄d faciendū: q̄d fu
giendū: q̄d sperandū Audite q̄ simpl̄r: r̄ ope
p̄ficiat̄ q̄d sc̄ptura docet: alias terribile iud
iciū reportabit̄. Jō. ij. Sic loq̄m̄r s̄ic̄a.
rē. q. fm̄. l. lib. iij. Judicari. O luxuriosi o
auari rē. Lerte d̄ vnoq̄q̄ v̄m̄ dicef̄ illud
Jō. xij. Sc̄dm̄ legē d̄z mori. S̄z heu do
lendū ē q̄ r̄i m̄lti semināt̄ p̄ba sc̄ptura: tñ
opa n̄ faciūt. Mirāda q̄dā aliq̄n̄ dicūt: s̄z
nihil ope cōplēt̄: iō tales a dño sūt maledi/
cti. Figura. Bar. xj. De ficu habēte folia
s̄z nō fructū: q̄ maledicta a dño st̄ci aruit
rē Expōe rē Notādo illd̄ eccl̄. xij. Ue vob̄
s̄. imp̄q̄ d̄ dereliquistis leges dñi altissimi.
Sequit̄: In maledictioē erit pars v̄ra

Secund⁹ ar. In p̄ce. rē. Hūc oñdem⁹

q̄ verbū dñi etiā ē fortificatiuū. For

tificat aut̄ tripl̄r.

Nutriendo.

Defendendo.

Fructum p̄ferendo.

Prius nutriendo. Est ei cib⁹ mēt̄ vt d̄r Sic.
Est at̄ iste cib⁹ dulcis gustui bñ disposito.
P̄s. q̄z dulcia faucib⁹ me. elo. t. sup̄ mel rē.
Hac dulcedie capri sūt ministri scribar̄ p̄
phariseor̄: iō Can. iij. Eloquū tuū dulce
Hac at̄ dulcedinē n̄ sentiūt q̄ h̄nt palatū
cordis ifectū febre iniquitat̄. Sic etiā d̄r q̄
buso n̄ p̄t sustinere bonū odorē vinee flo/
ret̄. Per hūc cibū excitat̄ hō ad bonū ope
rādū. s̄z ei m̄lti sc̄iār̄ q̄ opari r̄ fugere tenē

eur. tñ nec bōa faciūt nec mala fugiūt: de/
 eēt repiditate aut sēualitate aut tpalū di/
 lectōe. Alij q̄uis sciat penas īferni timen/
 das desiderādūq; celū. pieq; ch̄i passionē
 delectāt: tñ cor h̄it īspidū sine timore: s̄z
 d̄siderio/ sine vlla pietate. Eū p̄o tales audi/
 unt p̄bū: freq̄nt excitāt ad deponēdū oēm
 repiditātē: ad fugiēdū a p̄ctis: ad amplexā/
 das p̄rutes: ad cōpatiēdū ch̄io passio: ad
 timēdas gehēne cruciat: ad d̄siderādū re/
 gnū dī. Quia vt ait h̄iero. ad paulinū. H̄z
 neicio qd latet: energie viue vocē acc? z in/
 aures discipuli d̄ auctoz: voce trāsūsa for/
 q̄ sonat. Un̄ ezechines cū Rhodi exulare:
 z legeret demosthenis oīo quā aduersus
 eū habuerat: mirātib; cūctis atq; laudātib;
 ait. Quid si audisset ipaz bestia: sua p̄ba
 resonāt. Itē q̄p̄bū dei ē excitatiū. Itz ex/
 h̄ qd h̄z. ij. Bach. xj. Qz p̄p̄dicationē iu/
 derunt: pualuerūt alijs: z hoies z bestias z
 muros ferreos penetrauerūt cū ipetu ruen/
 tes ī hostes. Scdō fortificat d̄fēdēdo ab
 ipugnatōe vīcz carnis z demōis. Eccl̄. xij.
 Verba sapiētū q̄i stimuli ad erigēdū a ca/
 su: q̄i clauī ī altū d̄fixi. ad retinēdū a casu.
 p̄ctiō z p̄bū dei vocat gladi: spūs Eph.
 vj. Gladiū spūs afflu. qd ē p̄bū dei. Et. ij.
 Bach. v. Armavit iudas suos nō clypei
 balteq; munimie s̄z optis p̄monib;. Un̄ z
 d̄ns Bar. iij. Scuto triāgulo sacre scri/
 pturē repulit tres tētatiōes ḡiales. Nota
 bit. ij. q̄s. iij. d̄ trib; fortib; q̄s p̄tast. C.
 Tertio fortificat fructū p̄ferēdo. Nā vt
 d̄ in euāg. Qui corde bono z optio audie/
 tes p̄bū retinēt/ fructū afferūt. Corde īquā/
 bono: p̄ industriā naturalē: z optio p̄ grām.
 Heb. vlt. Optimū ē grā stabilire cor. Et
 sic h̄z Bar. xij. Ali? ē fruct. xxx. ali? .lx. ali/
 us centesim?. Que differētia p̄t accipi qn̄
 tū ad differētiā īp̄cientiū/ p̄ficiētiū/ z p̄fe/
 ctōz. Al? s̄z differētiā iugatorū: viduitatē
 z p̄gitatē. Ali? ē dicam? q̄p̄bū dī. p̄fert fru/
 ctū triplicē. Pri? est fruct? grē Act. x. Ad
 huc loq̄nte petro cecidit spūs anc. sup oēs
 q̄ audiebāt p̄bū. Scdō ē fruct? opatiōis
 mentorie. Esa. lv. z q̄io imber z nix descē/
 dit de celo zc. s̄z in e. f. z īfudit eā. Et ger/
 miare eā facit zc. Sic erit p̄bū meū quod
 egrediet de ore meo. Tertio est fruct? gl̄ie
 Luc. xj. Bri q̄ audiūt p̄bū dei. Et q̄ me/
 mouit tenere non p̄nt p̄qrūt aliq̄ dicētes

se īutilit̄ audire p̄bū dei. Sed audiāt ta/
 les: nō p̄pterea sibi eē īutile. Exēplū īn/
 Ultraip. Quidā fr̄ ad senē dixit. Ecce ab/
 ba freq̄nt interrogo p̄mōes: s̄z q̄cqd dixe/
 rint nihil retineo. Erāt aut̄ senī duo vasa
 vacua z dixit s̄d̄er ei Accipe vñū ex ill' va/
 sis z mitte aquā: z effunde: qd ita fecit s̄l' z
 bis. Sic senex: vtrāq; vasa s̄l' a s̄fer. Et dī
 cit senex. Qd illoz ē madidat? dixit. fr̄: vbi
 aquā misi. Tūc dī senex. Sic ē d̄ aia fili q̄
 freq̄nt/ audit p̄bū dei. q̄uis etiā nihil reti/
 neat tñ p̄l' mudat z madidat. Exēpluz
 aliō s̄l' ibi. Quidā cōqrētī q̄ statī verba
 dei obliuīsi traderet/ dedit senex calatū ī/
 mūdū. z dīc ei: vade z affer mibi calatū ī/
 mūdū plenū aq̄ fontē. Qd cū tētaret face/
 re: sp̄ exibat aq̄ d̄ calato a fonte extracto.
 Redijt ḡ dicēs se īutilit̄ laborasse. Cui p̄/
 etiā aqua nō detulisti tñ calatū hūc mūdū
 sti. Sic aut̄ ē de corde p̄ qd trāsīt p̄bū dī/
 p̄ illō ei mudat s̄z nō maneat. Jo. Joā. v.
 Et q̄ audierunt d̄iuerunt.

Er̄t? ar. Aud. zc. Si ḡ spūalr moria
 mīni n̄ īputādū medico. Dicūt em̄
 iura. Euent? mortis nō d̄z īputari medico
 q̄ diligēs fuit. ff. d̄ officio p̄si. Illicitas. s̄.
 Sicut. et sufficit diligētiā adhibere quaz
 p̄t. xlvj. dī. c. vl. Audite si p̄ualescēs/ ī q̄ui
 īfirmīrate/ respuat a medico expro. medici
 nā corroboratiua z p̄seruatiua a futur? ī/
 firmītatib; z p̄cul' mortalib;: si recidiuer ī
 ḡuiore īfirmītatē z moriat: n̄ ē culpa medi/
 ci. Expōe p̄ medicū doctore v̄l p̄dicatore:
 z p̄ īfirmū p̄ualescētē p̄ctōrē p̄ p̄ba p̄dica/
 ta p̄uersū. Qui p̄dicator: dedit m̄lra docu/
 mēta p̄seruatiua a m̄llo. Si p̄tēnat z rec/
 diuet ī p̄ctm/ z moriat morte culpe: et qd
 p̄eterit? ē morte et̄na. nō ē culpa medici s̄z
 doctoz: q̄ ei dedit p̄ba s̄ctā q̄ s̄t medicīa sa/
 lutaris aie: nō h̄n dicebat saluator Joā. v.
 Verba q̄ ego loquor: spūs z vīta sunt.

Pro Quinquagesima.
 Sermo. j.

Ece ascendi
 p̄ mus hierosolymā Luce. xlvj.
 Si ling. ho. lo. z ang. cha. aut
 n̄ ha. fa. sū velut es sonās aut cym. ti. Et
 habuero prophetiā: vsq; ibi: nihil mibi p̄o

Dominica in Quinquagesima

dest. j. *Cor.* xij. In his p̄bis oñdit ch̄a/ ritatē necessitatē ad ascendendū in hierl̄m celestē. q̄ viz sine ea nihil valet ad salutē. Qd̄ declarat tā de actu oris q̄ cordis q̄ opis extioris. P̄p̄t̄ p̄t̄. Si linguis hoim loqr̄. Propter scdm̄ dr̄. Et si habue ro p̄phetiā zc. Propt̄ t̄r̄tū dr̄. Et si distri buero zc. *Breg.* Nihil h̄z viriditatē ram⁹ boni opis si nō manet in radice charita tis. *Ecce zc.*

Prim⁹ ar. An possit hō mori vt ascē/ dar i hierl̄m celestē. Qd̄ nō Quicūq̄ apd̄ aliquē aliqd̄ meret. p̄stituit eū sibi de bitorē. q̄ debitū est vt merces ip̄dat me renti. sed de⁹ nulli debitor ē *Ro.* xj. Quis p̄or dedit ei z retribuit ei. igit̄ zc. Rndet *Th.* j. ij. q. vl. Reddere mercedē p̄ debi to est act⁹ iusticie. iusticia aut̄ eq̄litas qd̄a est. vt patet p̄ phum. v. *Eth.* Int̄ deū aut̄ z hoim ē maxia ineq̄litas. in īfinitū enīz distat. et totū qd̄ est hois bonū a deo est. vñ nō pōt eē hois ad deū iusticia fm̄ ab soluta eq̄litate. sed fm̄ p̄portione q̄ndam. īnq̄ntū. s. vterq̄ opat̄ fm̄ modū suū. Ho dus aut̄ et mēsurā p̄rūt hūane a deo ē. et ideo meritū hois apd̄ deū esse nō pōt nisi fm̄ p̄suppositionē diuine ordinatiōis. ita. s. vt id hō cōsequat̄ a deo p̄ suā opationē q̄ si mercedē. ad qd̄ ei de⁹ p̄rūt opandi de/ purauit. Sic res materiales p̄ suos mor⁹ p̄sequunt̄ id ad qd̄ sunt ordinate. Neq̄ ex hoc sequit̄ q̄ sic deus efficiat̄ simplr̄ debi tor nob̄. sed sibi p̄p̄t̄. īnq̄ntū debitūz est vt sua ordinaris impleat̄. *Hec t̄bo.* **P**ro fū damēto. Dis bona. Q̄atio deo placēs est. Hāc vitatē sapiebat Qui. i. li. fastoz. Dī p̄facta videt̄. Ad hoc aut̄ p̄cipue studen dū ē vt ei placeam⁹. *Sene.* Nunq̄ multis placens studedū sed q̄libz. Sz q̄rit An ex bonis zc. *Dic rñ.* Ex q̄ cōclūde q̄ qd̄qd̄ a deo recipim⁹. nō nris meritis. sed diuine p̄r/ sus benignitati attribuendū est. Nam qd̄ a nobis h̄re possum⁹ cū ex nobis nō aliud q̄ nihil sum⁹. *Gal.* vj. Si q̄s se existimat aliqd̄ eē cū nihil sit. ipse se seducit. Et re/ ste *Breg.* Cūtra statim in nihilum decide rent nisi man⁹ dei oipotent⁹ ea cōseruaret in esse. O miserī p̄ctōres attēdite z deside retz h̄re vez z sp̄ale esse. Cauete ne ab ip̄o qd̄ est ip̄m esse recesseritis. Nam dr̄ domin⁹. *Osee.* ix. Ne eis cura recessero ab eis. Re

linq̄t aut̄ relinquentē se. **F**igura Iudic. p̄libz ca. Lū filij isrl̄ deo adhibebat p̄p̄e/ rabant. *E*cōuerso aut̄ zc. *Expone zc.* Si vñ adhibeas p̄p̄e ch̄iane meritis z grad t̄ijs florebit. sz hoc esse recogites a dei bo nitate. Si aut̄ deū reliq̄r. multz maledi ctionibz subiacebis. *Deutero.* xj. En p̄po no vobis hodie benedictionem et maledi ctionem.

Secundus ar. Ascensio ista vt loquū tur p̄ba themat⁹ habet fieri p̄ viam triū diez. de q̄ *Ego.* ij. *Ibim⁹* p̄ viā triū diez in solitudine vt imolemus deo nro. Isti tres dies sunt tres p̄siderationes ad b̄mōi ascensionem dispositiue.

Prima est cōsideratio penal purgatiōis. **S**ecunda p̄sideratio dñicalis passiōis.

Tertia p̄sideratio triūphal̄ r̄surrectiōis. De p̄ma dr̄ *Apo.* xj. Nō intrabit in ea aliqd̄ cōinq̄natū. De sc̄o *Heb.* x. Fidu ciā habem⁹ in introitū sanctorz in sanguie ch̄i. De t̄r̄tia *Phil.* ij. Qui reforma bit corp⁹ hūilitatis n̄re. configuratū corpi claritat⁹ sue. Ista aut̄ ascensio fit p̄ scalam *Jacob* *Gen.* xxvij. *Ubi* ponam⁹ tria ge nera gradūz. inferiores. medios. z sup̄e/ mos. iuxta tres p̄sideratiōes p̄dictas. que erūt in q̄nq̄gesima z hebdomada pascali.

Circa p̄mū iuxta euangelij hodie sunt sp̄ales cōsideratiōes ad p̄niam inductiue.

Prima dolorose recordatiōis.

Secunda affectuose depeccatiōis

Tertia gratiose illuminatiōis.

In hoc aut̄ sermone circa p̄mā/triplicē di cem⁹ rōnem p̄pter quā fit mētio in euang. de ch̄i passiōe. **P**rima ē. vt carnales de litias forti⁹ rep̄mam⁹. **S**ec̄a vt in q̄drab gesima labore p̄nie leu⁹ p̄feramus. **T**er tia est. vt p̄ vicia z demones virilr̄ resista mus. **P**rima igit̄ zc. *Bern.* Pudeat sub spinato capite mēbra fieri delicata. Nam his tribz diebz solēt mūdani carnalibz vac care delictijs i cibo z potu z h̄mōi. Ad rep̄ mendā b̄mōi fatuitatē sancta mater eccle/ sia ad memoriā reducit mortē amarā ch̄i vt sic erubescant qui ch̄i dñi sui sanguine sunt redempti/carnalibz vacare voluptatibz. Sed heu multi ceci sunt z forte non iuxta viam. quēadmodū cec⁹ de quo loq̄t̄ euangelij. sedentes. sed lōge a salutē viā plus ventri seruientes q̄ redemptori. **D**

gultu Phil. ij. Multi enim ambulant quos sepe dicebam vobis: nunc autem flens dico in finem eos crucis Christi: quorum deus venter est etc. **Q**uesturpe est sic carnaliter vivere. Habent enim carnales delitiae in executione vilitate: in duratione breuitate: in clusione grauitate. De primo Arist. ij. ethic. Peccata incontinentie sunt maxime exprobrabilia quia sunt circa delectationes conuenientes nobis et brutis. Vnde per eas homo brutalis efficitur. et Be. vi. mo. Peccata carnalia sunt maioris infamie. De secundo Greg. Momentaneum est quod delectatur sed eternum quod cruciat. De tertio Apoc. xviij. Quantum se glorificauit et in delictis suis tantum dante ei tormētum lucrum. et Boetius. Tristes sunt voluptatū exitus. **S**ecunda ratio est: ut in. xl. laborē penitentie leuius proferam. Heb. xij. Recogitate eum qui talem aduersum seipsum sustinuit contradictionem ut non fatigemini animis vestris deficientes. **T**ertia ut contravicia et de mones viriliter resistam. j. Pe. iij. Ebro in carne passio et vos eadem cogitatione arumamini. Ebro passio recogitata deuote et contemplata animū fortificat et tentationes. Cassiodorus. Crux est victoria Christi: perditio diaboli. Et hoc facit precipue nos inflammare ad amorem dei. Bern. Supra omnia te reddit amabilem bone iesu: calix quem bibisti opus redemptionis nostre.

Tertius ar. Audistis etc. Pensate ergo quantum debemus habere charitatem fidelitatem domino qui pro nobis mortuus est etc. Nam dicit. xxiij. q. v. Regibus et principibus fidem et reuerentiam exhibere tenemur. Si apud etc. Et si infidelitas obseruanda est domino temporaliter: multo fortius domino nostro iesu Christo: precipue nostro benefactori. Nam et. l. de. ff. de pe. hereditate. §. Si si dotarius donatori naturaliter obligatur: Multum ergo obligamur Christo qui se nobis et pro nobis donauit. Notate si quis vestrum regiam offenderet dignitatem suam maiestatem et veniret filius regis ad eum dicens Amice scio quia filius mortuus es sed volo mori pro te etc. ut fias heres regni mihi debitor. quoniam tu teneres ille filium regis diligeres quantum causa uere deberet ne tibi displiceret. Expone notando illud Jo. iij. Diligamus dominum quoniam ipse prior dilexit nos.

Sermo. ij. p. Quinquagesima.

Ece ascendi

Emus etc. Charitas patiens est benigna est non agit perperam non inflat non est ambitiosa non querit quod sua sunt etc. usque ibi: omnia sustinet. j. Co. xij. Ibi tangit utilitatem charitatis per quas etc. Nam vix ad pene tolerationem. Ad culpae uitationem. Ad boni operis executionem. Propter primum dicit Charitas patiens est etc. Lañ. vi. Fortis est mors dilectio. Propter secundum dicit non agit perperam: non inflat etc. Proverb. iij. Uniuersa delicta operit charitas. Propter tertium dicit benigna est: et gaudet peritiam omnia credit omnia sperat Sap. vij. Generunt autem mihi omnia bona propter cum illa et innumerabilis honestas etc.

Ecce etc. **P**rimus ar. An sine gratia ex naturalibus possit aliquis facere meritum ascendendi hierosolimam etc. sic. Diuina liberalitas excedit humanam sed per hoc apud hominem mereri etiam si nunquam habuerit gratiam suam: multo magis apud deum. Contra Rho. vi. Gratia dei vita eterna. Ridet Tho. in. j. q. vi. Meritum hominis est ex proportionatione diuina. actus autem cuiuslibet rei non ordinatur diuinitus ad aliquid excedens proportionem sui principij productiui: sed vita eterna excedit proportionem nature create. Excedit etiam et cognitionem et desiderium secundum illud. j. Cor. ij. Oculus non vidit nec auris etc. Ido natura creata non potest esse sufficiens principium productiuium actus meritorij vite eterne nisi supradat donum supernaturale quod est gratia. Est autem et alia ratio. Pro statu corrupto est peccatum dei offensum et excludens a vita eterna. propter quod nullus in peccato existens potest illam mereri nisi prius reconcilietur deo peccato dimisso: quod non fit sine gratia. peccatum ergo non debet vita sed mors. Ro. vi. Stipendia peccati mors. Hec tho. **P**ro fun. Cuiuslibet bono operi suum dabit primum. Virgilius. Intantum premia magna feret mens qui sibi conscientia recti est. et Seneca. ad Lucil. Virtus prestat gaudium seculi. et Boetius. Nunquam sine premio frutes. Sed quis querit Verum sine gratia. Dicitur. Ex quo concludit quod fugienda sunt peccata Ecce. xxi. Quasi a facie colubini fuge peccatum etc. Peccatum ut venenum intoxicat animam et mortificat

Dñica in Quinquagesima

eat oēm p̄tutē. Tanq̄ mortifex ē vt q̄siu
est in aia nihil ibi possit ēē vire. Nihil me/
riti. 3o de pctō dī Hiero. xviij. Erit quasi
myrice in deserto/qz sine fructu vili nō po/
terit hoīs opatio. 4o placere: nisi p̄us ope/
rans ip̄e deo placeat. **Figura** Genes. iij
Respexit dñs ad abel z cā ad cain p̄o nō re/
spexit. Et nota q̄ dīc p̄mo ad abel z deim/
de ad munera ei⁹. Abel interpretat̄ lucr⁹. z
sigt̄ eū q̄ amare lūget p̄ pctis: q̄ p̄ tales la/
chrymas deo grat⁹ efficit. z p̄ p̄is ei⁹ opa
p̄s. De vitā meā annūciaui tibi: posuisti
lachrymas meas in p̄spectu tuo. Et 3o de
impio nō penitēte dī Sap. xiiij. Odio est
impi⁹ z impietas ei⁹.

Secundus ar. est p̄sideratio affectuo/
se deprecationis p̄ quā sursum ascendi/
mus. Nam vt dīc Dam. Oīo est ascensus
mentis in deū. In euangelio ponit̄ hec p̄si/
deratio exemplo cecī deprecantis p̄ sua illu/
minatione. Vñ dīc in euangelio. Factū est
aut̄ cū appropinquaret hiericho: cec⁹ qdam
sedebat secus viā zc. Vbi tñs in euange/
lio describunt̄ ibidē nobis contēplanda q̄
parent.

Primū deprecant̄ miserranda dispositio.

Secūm deprecationis laudanda cōditio.

Tertū deuotiōis imitanda p̄tinuatio.

Primū igit̄ zc. Cecus: moralit̄ est pctō: q̄
nō videt vbi corruit. Sophonie. j. Ambu/
labunt̄ cecī qz dñs peccauerūt. sedet sec⁹
viā z non in viā q̄ charitas est. j. Cor. ix.
Adhuc excellentiorē viā vob̄ demonstro.
Sequit̄. Si linguis hoīm loqr̄ zc. Secus
viā sedet q̄ viā cogit̄ et alijs oñdit: nec p̄
eā ambulat. Sedet inquā/qz in p̄te erect⁹
ēq̄ntū ad intellectū: z in p̄te depressus in
terrā. s. q̄ntum ad affectū. Aug. Precipit̄:
sequit̄ tardus aut null⁹ affect⁹. Est etiam
pctō: mendicus: carēs grā z merit⁹. bern.
Pernitiosa paup̄tas est merit⁹ penuria.

Secūm deprecationis laudanda cōditio.

Quia clamat. In q̄ oñdit affectionis ma/
gnitudo d. Jesu fili dauid mī. zc. vbi p̄si/
tet saluatoris pietatē cum dīc Jesu. Hūa/
nitatis p̄ratē/cum dīc fili dauid. Charit/
tatis p̄ratē/cum dīc miserere mei. Dei
em̄ p̄rium est misereri. Vñ notant̄ ei⁹ de
uotio z fides/q̄ sunt p̄ditiones oīoni que
mētes/cā hūilitate. Que qdē hūilitas no/
tat̄ in h̄ q̄ miscōiaz petit̄: suā indigētā re/
q̄

gnosces. De p̄mo p̄s. Desideriū paup̄
rū exau. dñs. De scdo Zac. j. Postuler̄ at̄
in fide nihil hesitās. De tertio p̄s. Respe/
xisti oīonē hūilitatē. **T**ertū: deuotiōis
imitanda p̄tinuatio. qz lz increparet̄ a tur/
ba: tñ multo mag⁹ clamabat. Spūaliter:
p̄tereūtes ceco silentiū imponere volūt: qz
imūdi spūs 3 eū q̄ ad lūmē grē redire cū/
p̄t alt⁹ impugnat̄. nec soli imūdi spūs: lz
et ip̄a peccādi s̄uetudo z turba phantasi/
arū z cogitationū durt̄ incipit rebellare.
Sed q̄ alt⁹ se sentit impugnat̄: eo forit⁹
exēplo huius cecī dīc clamare in oīone. Et
fm̄ Hugo. Si ad p̄mas lachrymas deus
nō exaudiat: hō clamare n̄ sinat. Magna
em̄ p̄mia sunt mult⁹ p̄cib⁹ comparada. Ne
qz em̄ p̄mia pietas adiutorū se petēti ne/
gabūt si ille petēdo ab oīone nō deficiat. S;
heu sunt mlti q̄ vellēt alios orare p̄ se: lz
seip̄os p̄ oīonē p̄p̄iā nolunt iuuare. Exem/
plū de q̄drigario/cut⁹ cū q̄driga cecidisset:
z ip̄e sedēs i luto a trāscūtib⁹ peteret adiu/
torū. Quidā nobil⁹ supueniēs manū ex/
tendit vt eū iuuaret. Qui vidēs q̄ ille mī/
ser surgere nollet nec ad q̄driga leuandū
manū apponeret: recessit indignat⁹ dī. Ex/
q̄ tu miser nō iuuas te: nec ego curā habē/
bo de te. Sic facit chīs. Aug⁹. Qui fecit
te sine te: nō iustificabit te sine te.

Pro tertio ar. Audistis zc. Studeat̄
exemplo hui⁹ cecī lūmē grē deuote
postulare. Notādo q̄ Hiero. dīc de p̄se. vi.
vj. Nō mediocrit̄. Nunq̄d p̄boz multitu/
dine flecti de⁹ vt hō pōt̄. Non em̄ p̄bo tñ:
lz corde orand⁹ ē de⁹. Orand⁹ ē etiā mul/
tū reuerent̄: exēplo libertoz q̄ magnā re/
uerentiam tenent̄ suis manumissorib⁹ i oī/
bus exhibere. E. de ius vocādo. l. j. vic⁹
Sic bonis. Pone casum etiā de eo q̄ a p̄n/
cipe petit̄ grāz siue remissionē cāe criminal⁹
p̄ filio aut seip̄o zc. Exponet̄ applica notā/
do illud Lu. xj. Petite z dabit̄ zc.

Sermo. iij. p̄ Quinquagesima.

Ecce ascendi

Primū zc Charitas nūq̄ excidit
zc. vñ ibi sic z cognit⁹ sum. j.
Cor. xij. Vbi oñdit charitatē stabilitatē
p̄ quā ascendēdū ē zc. In illis p̄bis notat̄.

debem? tria. Charitative dilectionis ppe-
hatione. Prophetice et sciifice cognitionis
evacuacione. Future cognitionis pfectione
Primū cū dicitur Charitas nūq̄ excidit. Per-
ficiet em̄ i patria manēs i eadē specie. Se-
cundū cū dicitur siue pphetie zc. vsq̄ ibi ppe-
tam. Tertiū cū dicitur. Eū autē uenerit qd p-
fectū est. **Eccē zc.**

Primo ar. An exis in gra possit d co-
digno mereri ascendere hierosolimā:
Nō: qz inf opa nra z vitā illā eternā
nulla ē pportio. Contra. ij. Tim. iij. In
reliḡ reposita ē mibi corona iusticie zc. Lo-
ronā iusticie vocat qz reddit ex debito siue
ex condigno. Rūdet. Bōn. in. ij. sen. dist.
xxvij. In ope meritorio fieri p cōparatio
ad tria. Prio ad voluntatē operantē: et h
dupl. Aut rōne voluntatē libere et cōso-
lū ē meritū de pgruo. Aut rōne grē p quā
vīz adoptat hō in filiū dei: z sic de condi-
gno. Scdo ad deū acceptantē z h dupl.
Aut rōne liberalitatē: maxie z sic ē meritū
pgrui. Aut rōne pmissionis: z sic ē meritū
pdigni. Quia dei pmissū ex pte sui est ifal-
libile. Tertiū qntū ad statū merēdi et hoc
dupl. Aut rōne tps: z sic ē pgruitas: qā
nūc tps est seminādū vt postmodū meta-
mus. Aut rōne arduitatē opis in q pponi-
mus deū nob z oibz creaturis: z sic est cō-
dignitas. Hec Bōn. Qd tñ de cōdignitē
tate dī intelligendū est semp ex p̄suppositi-
one diuīe ordinationis. qz qd reddit pl⁹ ē
ex dei liberalitate qz ex debito. iō nō cadit
rō pdigni stricte loqndo. vt dicitur. Būil. diu.

Pro fun. Lullibz bone opationi rūdet
merces cōdigna. Petroni⁹ poeta. Digna
laborantē rūdent p̄mia curis. et Aristo. v.
ethic. Scdm iusticiā distributiua reddē-
da est vnicuiqz merces fm dignitatē opis
z opantē. Sz qnt An de pdigno zc. Dic-
tū. Et q pclude qd desiderabil ē dei grā: p
quā sic facile lucrari p̄ aliqz vitā eternā.
Sia em̄ fac aīaz filiū dei Gal. iij. Sia filiū
dei est. iō z heredes regni celestis. Qm
seri p̄ctores q tali z tanta dignitate puati
est zc. lubrica: auari zc. Couertim ad vo-
minū vt ei⁹ grām pseq valeat z tūc condi-
gni erit vitā eterna. **Figura Eccl. xliij.**
Enoch placuit deo z translat⁹ ē in paradisu.
Spūalr: enoch iterptat dedicatio seu edi-
ficatio: aut cū deo ambulās. z sīgt queli

libet iustū cui⁹ aīa dedicat deo tanq̄ ei⁹ tē
plū: z cū dō ambulat: ei⁹ mādat⁹ obediēs:
atq̄ idcirco placet deo: z dign⁹ ē in paradisu
celestē trāsserri: q p paradisu terrestre figu-
rat. q Gen. ij. dī loc⁹ voluptatē. Qñ d vī-
stis dī ps. Torrete volūptatē t. pota. eos.

Pro scdo ar. In pcedenti zc. In hoc
aut dicendū ē de p̄sideratiōe doloro-
se recordatiōis. s. passiōis z mortis dñi: d q
anq̄ pateret ipse dñs informauit discipu-
los suos. Vbi sunt tria p̄sideranda.

Primo informant⁹ benignitas.

Scdo informatiōis subtilitas.

Tertio informatoy simplicitas.

Primū igit: qz assumpsit discipulos suos
secreto vt dicitur. Mat. xx. qz vīz tā benign⁹
mḡ traxit eos ad p̄tē tanq̄ speciales ami-
cos. Ps. qmagna mltitudo dulcedis tye
dñe. Scdm ē informatiōis subtilitas qz
vīz de mysterio passiōis z resurrectionis
sue. Chrys. Dis sal⁹ hoīm in ch̄i morte
posita ē. Nulla res q ampli⁹ ad salutē ho-
minū ptineat: qz mors ch̄i. Nec aliud p-
pter qd magis p̄i grās agere debeam⁹: qz
ppter mortē ei⁹. Pluries aut dixit dñs dī
scipulis mortē suā vt ptz. Mat. xvj. et. xvj
et Lu. xvj. et. Mar. ix. et. Jo. xvj. vt nos
instrueret qm de dñi passiōe frequē cogi-
tare z loq̄ debem⁹. Dicit q̄ in euāgelio. Ec-
ce ascē. hieroso. Et p̄sumabunt oīa q̄ scri-
pta sunt p p̄phetas de filio hoīs zc. Vbi
aduertendū q per hoc aduerbiū. Ecce: de
mōstrari solet res digna admiratiōe. Pre-
dixit at mortē suā fore affectuosā: ignomi-
niosā: z victoriosā. Prio affectuosā siue
volūtariā: qz dicit. Ecce ascendim⁹ hieroso-
lymā zc. Chrys. Acū dicat. videte qz vo-
luntarie vado ad mortē: nemo me vocat.
hierosolimā: nemo me ammonet: nullius
pr̄tē p̄cepto: null⁹ violentia cōpelloz. Lū-
g me viderit⁹ in cruce pendentē: nō existi-
metis me hoīem tantū. Nā essi posse mo-
ri hoīs ē: velle tñ mori hoīs non est. Grez
p̄dixit mortē suā fore dolorosā qz ignomi-
niosā: cū dicit. tradet gentibz ad illudendū z
fla. et con. z postqz flage. occident eū. Ber-
nardus. Heu fratres. Libertas captiuoz
traditur: sapientia angeloy illudif. specu-
lum sine macula et candor lucis eterne con-
spuitur: deus omnium flagellatur et vita
omniū occiditur. Quid ergo restat nisi vt

Dominica in Quinquagesima.

Deus eam? et moriamur cum eo. Et iterum: tra-
dit tanquam reus: ad illudendum tanquam fatuus:
ad flagellandum tanquam malefactor: ad con-
spiciendum tanquam vilis: ad occidendum tanquam
uarricator legis. **S**ylvestre gradit dominus a si-
moniacis: illudis ab hypocritis: flagellatur a ty-
ranis: conspuis a blasphemis: occidit ab he-
reticis et apostatis. Preterea predictit morte
fore victoriosam: quia subiicitur: et tertia die
resurget. **A**postolus. v. **E**scit leo de tribu iuda
Predictit autem resurrectionem suam: ne absorbe-
rent tristitia cum viderent eum morientem.
Greg. Redemptor noster prudens ex passione sua
discipulorum anios perturbados: eis longe pas-
sionis eiusdem penam et resurrectionis glori-
am predictit: ut dum morientem eum cerneret: etiam re-
surrecturum non dubitaret. **A**ug. Per passio-
nem ostendit quod sustinere pro veritate: per resurre-
ctionem quod sperare in tribulatione debeamus.

Secundum est informatum simplicitas.
quia nihil horum intellexerunt. **I**tem. **E**rat autem
etiam istud obsecratum ab eis: simplices enim
adhuc erant. **R**oncz assigit **H**ysda. **D**iscipuli
cur? vitam maxime desiderabant: et mor-
tem audire non poterant. **E**t quod non solum ho-
minem innocentem: sed et deum verum esse sciebant:
hunc nullatenus mori vel posse putabant. **E**t
quia per parabolas eum sepe loquentem audire con-
sueverant: quatenus de sua passione aliquid dice-
bat: hunc non ita ut sonabat intelligebant: sed amo-
re dictate ad aliquid aliud allegorice referen-
dum esse credebant. **S**im? autem et nos simplices
et humiles ut et mereamur. **E**t christi discipuli
et ab eo informari. **D**at. xj. **R**evela-
sti ea puulis. **Q**uod maxime fieri si crebrius
passionem domini meditemur: per quam etiam medi-
tatione tentationes armabimur: sic etiam
in sermone predicti diximus. **E**xemplum
narrat **G**uillermus. **P**uella quidam nobilis
amore cuiusdam iuuenis per annos multos stu-
mulata adeo grauiter ut tandem somnum et ci-
bi appetitum perderet. **Q**uadam nocte cogita-
uit clam adire iuuenem illum qui in vicino mora-
batur. **N**ec mora ut oculos aperit: vidit chris-
tum quasi plagis recentibus crucifixum sibi: et dice-
re per magna voce. **D**e diligas quia formosus sum:
bonus: dulcis: et generosus. **H**ec ut dixit re-
pente dispuit: et puellam in omni pace et gaudio
et gratificatione ab omni tentatione libera reliquit.
Hac igitur cogitatione armati tentationes
Eph. vj. **I**nduite vos armaturam.

Et **E**rit? ar. **A**ug. 22. **E**t notate quoniam illi
la oia pro nobis passus est ut nobis vitam
eternam tribueret. **L**auete ne sitis ingrati. **H**a-
bit. **I**mmemor beneficij prauus est benefici-
cio. **L** de reuocari. **D**onatoribus. l. j. **E**t dicitur po-
stul. **C**um sacerdos dicit: **I**ngrat? prauus est
beneficij quod accepit vel retinet ab eo? quod
est ingrat? **N**otate si fillus regis postquam se
obtulit morti pro te etiam ex impio patre con-
tingit te inobedientem fieri et infidelem: nonne
merito prauus es beneficij? et accepit et punit
lis. **E**xpone et applica: notanda illud **B**er.
Ingratitudo est ventus vrens siccis fon-
tem pietatis.

Sermo quartus Quinquagesime.
Ecce ascendi
Mus 22. **N**unc autem manent filii
des: spes: charitas tria hec. ma-
iores horum est charitas. j. **L**oz. xij. **I**lle sunt
tres virtutes theologice necessarie cuius-
libet ascendere volenti hierosolymam. **D**icunt
autem theologice ut dicitur **1**o. q. ij. q. lxx. quod hinc
deum pro obiecto in quantum per eas recte ordina-
mur in deum. per fidem enim cognoscimus: per spem
in ipsum tendimus. per charitatem pro sibi coniungimur
et in ipsum quodammodo transformamur. **I**tem
dicunt theologice: quia a solo deo nobis infun-
dunt. **I**tem quia sola diuina reuelatione in sacra-
scriptura huiusmodi virtutes tradunt. **D**efinit autem
dicitur **1**o. **H**eb. vj. **F**undamentum fidei stat. **D**e spe
ibidem. **C**onfirmatio ad tenendam propositam spem
De charitate **L**oz. ij. **S**uper oia charitatem
habete. **E**cce 22.

Primus articulus. **A**n existens in peccato possit
mereri gratiam que est necessaria ad ascen-
dendum hierosolymam? **R**espondeo sic. **D**e non dat
gratiam nisi dignis. sed non dicitur aliquis dignus
qui digno nisi illud promeruerit ex indigno. **I**tem
tunc. **C**ontra. **R**atio gratie repugnat mercedi opere
ratio. **R**adit **1**o. q. ij. q. vlt. **D**onum gratie
vno modo considerari potest secundum rationem doni gra-
tuiti. et sic manifestum est quod omne meritum repu-
gnat gratie. quia ut dicitur apostolus **R**o. vj. **S**i autem gra-
tia non ex operibus: alioquin gratia iam non esset gratia.
Alio modo secundum naturam ipsius: et tunc quod donatur. et sic
etiam huiusmodi non potest per meritum non huiusmodi gratiam
Tu quia excedit proportionem nature. **T**u etiam
quia ante gratiam in statu peccati huiusmodi homo impediret.

tū merēdi. i. ipm pccm vñ no tū est q exñs
in pccō mortali nō pōt sibi mereri gratiaz.
Lū aut dī q de? nō dat grām nisi dignis.
Dicendū q vey ē nō q pñ? digni fuerit
sed q ipse p grām eos facit dignos q sol?
facit pōt mudū de imūdo Hec Tho.

Pro fundamēto pōt pccōr ex naturalib?
pccis dēstari z ab eo cessare. Jo dī Jo/
uenal. Plurima felix paulatim vicia atq;
errores exiit oēs. Un pbs i fine. ij. Eth.
docet modū q ex viciōsis fieri pñt pñuosi.
Sed qñt An ita pñt zē Dic rñ. Ex q p/
pēde q recoḡceda z magnificēda libera
litas diuina q vere penitētib? nunq; dene
gat grām quā tñ nō meruēr. Un dī dñs
Hiere. ij. Reuerſe ad me z ego suscipiā
te. Et Bar. xj. dñs dī Venite ad me oēs
q laboratī z onē. est. zē. Sed heu mlti re/
spūit spūalem refectionēz grē: quā tñ de?
qñtū de se est sp elargiret. **F**igura Hā
na dabat a deo indifferent oib? filiis isrl? i
deserto exñtib? sed tñ mlti respuebāt z fa
stidiebāt zē. q iō in desēto mortui sūt. Ex/
pone z applica. Aug. li. de pñia. Sp pñto
est grā si nō fuerit repulsa. Vel si vis po/
ne figurā de vīsiōe Ezechiel. viij. Qui vī
dit in ostiō tēplī dñi int vestibulū z altare
viros dorsum hñtes z tēplūz dñi z facies
ad orientē qd erat p pccrū leg. Et seq/
tur g. Et ego faciā in furore nō pariet ocu
lus tu? nec miserebor: cū clamauerint ad
aurē meā voce magna: nō exaudiam eos.
Expone de pñerantib? in pccis q faciē. i.
aspectū nō vertunt ad dei tēplū: sed dorsū
et faciē habent ad orientēz. i. diabolu qui
tñ fuit oriēs in bono: z nō crescēs nec pñer
uerans: cui dī Esa. xliij. Quō cecidisti lu
gifer q mane oriebaris.

Scūdu ar. In pced. zē. Hic dī ter/
tia q est cōsideratio generose illūina
tiōis q nobis necessaria est vt hīerōsoly/
mā ascēdam? Hec cōsideratio nob i euā/
gelio pponit. ibi. Stans aut iesus iussit il
lū adduci ad se. Et in hac cecī illūinatiōe
ostendit nob dñs tria cōsiderāda.

Primū est sue clemētie beniuolentia.

Scōm est sue beniuolētie potētia.

Tertiū est sue potētie gloria.

Primo ostēdit suā beniuolētiā. qz stās ius/
sit illū adduci ad se: et interrogauit dicens.
Quid tibi vis faciā? Glide eius clemētiā

Nō em dēdignat alloqui viles psonas et
paupes z p eis stare i via. Hiero. Lecus
qz seq nō poterat stat dñs z eū vocari ius/
bet ne turba phiberet. Cirill? Sisti qñ
chīm vox iuocās in fide chīs respicit. Et
nota cū cec? pñio clamaret chīs dī trāsire.
Lū aut multo magis clamaret: stat iesus.
qz cū adhuc turbas phārasmatū patimur
in orōne iēsum aliqñten? trāsēuntē sentim?
Lū pō oratiōi vehemēter insistim?: deus
in corde figit z lux amissa repa. Interro
gauit aut dñs cecū qd veller: ostēdens q
nō sanat inuitos. Ambro. Vult oēs salu
uos fieri: si accedāt ad eum: nō em sic vult
vt nolentes saluent. Nō em vera salus est
si nolēti tribuat. Gor. Sic deberēt facere
pñcipes maxie cū vident cōgrēntes pau/
peres stare. i. facere vocari ad se vt auct/
rēt eoz qñmonias z facerēt eis iusticiā
expedire. Ille aut cec? rñdens dixit. Dñe
vt videā. Vocauit dñs audire cōf. sionē
vt cognoscam? nō nisi pñtēntē sanari pos
se a spūali iūrmirate. Nec sanauit qdñ
in generali clamauit: misere ere. sed cū in spe
ciali miseriā insinuauit: recognoscēs se esse
cecū: dixit. Vt videā. Bona z discreta pe
titiō. nō auz petit aut argentū: sed lumen.

Secūdo ostēdit sue beniuolētie potētiā:
cū dī. Respice. solo pbo sanauit. Respice
pñū breue sed efficac: fides tua saluum te
fecit. Et cōfestū vidit. Gor. Ex fide em
impetrat salus z corpālis z spūalis. Re/
spice z tu pñor teipm. Bern. Respice vñ
venis z erubescē: vbi es z ingemisce: q tē/
dis z pñemisce. Itē respice deum: respice
in qz dei potētiā vt timeas: dī sapiētiā
vt de pccis in eum cōmissis erubescas: dī
bonitatē z clemētiā vt eū sup oia diligas
Itē respice pccā tua pñerita vt delectas: p/
sentia vt delectas: futura vt caueas. Eccl.
xxj. Fili peccasti: nō adijctas vltra. **T**er
tio ostēdit sue potētie glām. qā glificari
voluit ab illūinato. Nā vt hī in euāgelio
Seqbat illū magnificās deū: z ois plebs
zē. Nec em sat? erat lumē recepisse nisi et
lumē seqretur: ne ambularet in tenebris.
Nedū g corpāl? sed z spūāl? illūminat? est
Necq; ille sol? glificauit deū: s; z ois plebs
zē Greg. Si g frēs charissimī iam cecita
tē nre pegrinatiōis cōḡicim?: si in creden
do redeptoris mystēriū iā iuxta viā sedet

Feria. III. in die Cinerū

mus: si orādo q̄tidie lumē petim⁹: si opere
sequimur: videamus quō opprobria: spuga:
flagella: alapas: spineā coronam: crucēq;
sustinuit. Et q̄a rex tpaliū dilectiōe a gau
dio eterno cecidit: cum q̄ amaritudie illi
luc redeat ossēdit. **E**x p̄m̄o igit accipia
mus in aplis: martyrib: et alijs sc̄tis q̄ p
vias duras secuti sunt ch̄m: q̄b̄ nihil du
rum visum est p̄pter ch̄risti amorē. Aug⁹.
Om̄ia seua z imania/facilia ac ppe nulla
facit amor.

Erti⁹ articulus. Audistis rē. Nota
te q̄ solerter videndū est p̄ lumis sp̄i
ritual̄ recuperatiōe. **E**x dr. Quilibet debz
p̄ suis negocijs vigilare. ff. de pactis. l. Si
ma. Et acceleratio cōmēdāda ē i rex eccle
siarū recuperatiōe. xij. q. ij. Augusto. Et mul
toplus in diuine gratie repatiōe. Audite
si q̄s vestz p̄ desertū trāsitiū volens pue
nire ad ciuitatē in q̄ gloriose recipiendus
ampla munera acceptur⁹ facie h̄iet vela
tam adeo vt nec viā viderē posset. et hinc
haberet crudelissimas bestias: illinc foue
as p̄fundissimas in q̄z p̄fundo sunt serpe
tes z dracones horribiles: statimq; cader
in foucas illas/nisi dirigat. Nonne time
ret: nōne ardēter desideraret aliquē q̄ ve
lamē a facie auferret z rectā viā oñderet:
nōne et si posset diligēter pcuraret: **E**r
te credo q̄ sic. **E**xpone z applica notando
illud B̄n̄. xix. Salua iam tuā. Noli re
spicere post tergū: nec stes in oī loco circa
regionem.

Feria quarta in capite sciūij
Sermo

Ecce ascendi
mus rē. **C**onvertimur ad me in
toto corde v̄o rē. Joel. ij. Ne
cesse est vt cōuertamur ad deū si volueri
mus ascendere hierosolymā. Ad q̄d sunt
tria notanda in tota lectione que hodie p
epistola legitur. **P**rimū est autoritas p̄
cipietis. q̄z hec dr̄ dñs de⁹ **C**onvertimur rē.
Et in si. dr̄ dñs oīpores. **S**ecundū est
benignitas remittēt **C**onvertimur ad dñm
deū v. q̄z benign⁹ rē. **T**ertiū est libera
litas promittēt. Quis scit si pueret rē.
Ite **D**abo vob frumentū: vinū: z oleum

frumentū doctrinalis instructiōis. **U**inū
sp̄ialis solatiōis. et **O**leū salutaris dile
ctionis z charitat⁹. **E**cce rē.

Prim⁹ articulus. **Q**m̄ hodie incipit
a p̄nie tps: ideo de p̄nia q̄stiones facie
mus iuxta p̄orē cōsideratiōe supra posita
Et p̄mo q̄rit **A**n **J**oānes cōueniētē dice
perit p̄dicatiōe suā a p̄nia: **N**ō. **B**a
ptism⁹ est p̄ma tabula. q̄ debuit incipere a
baptismo. **C**ōtra est autoritas euangelij
Mat. ij. **R**n̄. **B**ona. in. iij. vi. xij. **I**n
expositiōe s̄e **J**oānes icēpit p̄dicatiōem
a p̄nie p̄tute: nō sacramēto: et p̄nie virtus
in adult⁹ p̄cedit baptismū. **J**oānes autē
adult⁹ p̄dicabat: iō recte icēpit a penitētia.
Hec **B**ona. **P**ro fundamto. **D**istū li
bēter loq̄ z audire debem⁹ de p̄nia: qm̄ si
in p̄tē p̄nia moriamur/irreparabil⁹ p̄
bim⁹. **F**estinem⁹ q̄ diu viuim⁹ penitere.
qm̄ sic dr̄ **U**irgil. xj. eneid. **S**tat sua inq;
dies v̄ie z irreparabile tps **D**ib⁹ ēvite famā
extēdere facit **H**oc p̄tut⁹ op⁹. **E**t sēn. ad
Lucl. ait. **P**ulcz ē sumere vitā añ mori
rē. deide expectare secuz reliquā tps p̄tē.
Nō aut̄ bñ cōsumari pōt vitā absq; p̄nia.
iō de p̄nia q̄stū ē **A**n p̄ueniētē rē. **D**ic
rñ. **E**x q̄ p̄clude q̄ sicut p̄dicatio p̄tut⁹ pe
nitētie p̄cessit baptismi p̄dicatiōez: sic ne
cessaria est p̄nia añ p̄scie ablutiōe. **J**ō in
die q̄dragētime q̄ inītiū ē reconciliatiōis z
p̄nie/ceclia nos ad p̄niam induat p̄sīde
ratiōe mort⁹ spargēdo cineres sup capiti
ta: z dicēdo. **V**emento hō qz cinis es rē.
Ubi sūt tria p̄siderāda. **P**rimū instabilis
fragilitas duratiōis: cū dr̄. **V**emento hō
qz cinis es. **N**ūc inq; cinis vitali calore vi
uificat⁹ ad modūz fauillē. **J**ob. xij. **I**pse
me rep̄hēdo z p̄niaz ago in cinere z fauillē
ia. qd̄ nihil aliū est q̄ cinerē z fauillā se cē
cogitare. **P**s. **H**ō vanitati siliis fa. ē rē.
Scōm̄ ē ineffugibilis necessitas reuer
sionis: qz reuerter⁹. s. velis nolis. **S**ēn. iij.
In sudore vult⁹ tui v̄escer⁹ p̄ae tuo donec
reuerter⁹ in terrā de q̄ sūpt⁹ es. **T**ertiū ē
miserabilis vilitas p̄clustōis. qz dr̄: in cine
rē. **J**ob. xij. **V**emoria v̄ia cōpabit cinerē
et redigent in lutū cineres v̄i. **P**rop̄ p̄di
cta dr̄ **J**ob. xxx. **C**ōpat⁹ sū luto z assimila
tus sū cinerē z fauillē. **H**ec igit attēte cogi
tet⁹ vt sic ad p̄niam hūiliem⁹ z ḡfam inue
nias. **F**igura **S**ēn. xviij. **A**pparuit aut̄

Dñs Abiaze in conualle mambre sedenti in ostio tabernaculi. Spūalr mabre iterp tat diuino. In cōualle g mabre fedet qui attēte p̄siderat diuisione anie ⁊ corpis. Et enā in valle p hūiliationē. Et p̄t h etiam dī esse in ostio tabnacti q̄t pat̄ egredi vt de egressu cogitat̄ zc. Hieron. ad Helio/ doz de vita Apociani.

Secūdus ar. In euangelio hodierno nos pmunit dñs q̄ intētiōē habeamus rectā ad deū si volum⁹ opa p̄nie nre grata eē deo. Vbi tria facit.

Primo excludit viciōsam affectiōis intētiōē.

Scdo pcludit p̄tuosam intētiōis recti/ tudinem.

Tertio subiūgit rectificatiōis fructuo/ sam rōnem.

Primo excludit viciōsam intētiōē: cū dī. Cum ieiunatz nolite fieri sic hypocrite tristes. Ex. em̄ fa. l. vt p. ho. ie. Amen dī co vob receperūt mercedē suā. Nota non solū phibet h fieri: sed velle dī. Nolite fieri zc. In volūtate em̄ p̄ma radit merendi aut demerēdi. q. d. Nolite velle videri ieiunantes vt inde laudes ab hoibz recipiatis. Q̄ factū est talis ieiunator: qz de h q̄ vni hosti. s. carni subtrahit: duos pascit scz mūdū ⁊ diabolu. Diabolus em̄ est sic latro/ qui qñ cogitat mercatores qd por/ tare/ rogat se eis vt eos spoliēt. Qd aut̄ dī dñs de ieiunio intelligēdū est de oibz ho/ nis opibz: ne. s. fiat vt videant ab hoibz. sic em̄ puarent celesti mercede. Ideo dī dñs Amē dico vob recepe. mer. s. Q̄le dānū p̄veto vane laudis puari reḡ celoꝝ. Bre. Qui ex bono ope qd agit humanos fauo res requit/ rē magni p̄ci p̄ vili p̄cio venalē expōit. Notat̄ ar̄ dī: receperit. ⁊ n̄ recipiūt. qz talis laus adeo brevis ē q̄ qñ nihil de p̄iti bz. Job. xx. Laus ipioꝝ brevis: gau diū hypocrite ad instar pūci. **S**cdo cō cludit p̄tuosam rectificatiōē intētiōis cū dī. Tu aut̄ cū ieiunas zc. vsqz ibi: reddet tibi. Aug⁹. Intelligēdū est h p̄ceptūz ad iteriōē hoiez p̄tinere. vngere ḡ caput ad leticiā p̄tinere. lauare aut̄ faciē ad mundici/ am. et iō caput vngit q̄ letat̄ iteri⁹ in rōne. Hic em̄ recte accipim⁹ caput qd in aia p̄e/ minet ⁊ qd cerera regit. Glo. aut̄ sup illo p̄bo: patri tuo q̄ est in abscondito: dī. s. p̄i

tup celesti q̄ est inuisibilis vel q̄ habitat in corde p̄ fidē. Deo aut̄ ieiunat q̄ p̄ ei⁹ amo re se macerat. Et p̄ tu⁹ q̄ videt i abscondi/ to reddet tibi. Remig⁹. Sufficit tibi vt q̄ est speculatoꝝ scie sic remuneratoꝝ.

Tertio subiūgit fructuosam rectitudi/ nis rōnem dī. Nolite thesaurizare zc. vsqz in finē. Cū tendit intentio in opibz bo/ nis ad laudē diuinā thesaurizam⁹ in celo vbi nec erugo zc. Raban⁹. Spūalr erug⁹ go s̄t supbia: q̄ decorē p̄tutum offuscat. Linea q̄ vestes latenter rodit/ inuidia ē q̄ bonū studiū lacerat ⁊ cōpactionē p̄tutuz dissipat. fures sūt heretici ⁊ demones qui ad h sunt intenti vt nos spūalibz spoliēt. In celis aut̄ nec supbia nec inuidia nec de/ monum astutia. ibi nulla vetustas: nulla passibilitas: nulla violentia vī fraus. Vbi ḡ thesaurizandū est: nō in terra: vbi oia re gnant. Chrys. Quid dicā de illo mādato q̄ iubet nō thesaurizare sup terrā: qd forte qdā faciūt pauci. Ceteri p̄o qñ econtrario audierūt p̄ceptū: thesaurizate sup terrā: re linq̄ntes celū adherēt terre ⁊ insaniūt er/ ga pecuniā p̄gregandā. Quare aut̄ in celo nō in terra thesaurizare debem⁹/ dñs assu/ gnat rōnem: vbi em̄ ē thesaur⁹ tu⁹. i. res a te amata ⁊ desiderata: ibi ē ⁊ cor tuū ⁊ af fect⁹ tu⁹. Nā fm̄ Aug. Amor ē ante pōd⁹ porras eā q̄cūqz fert. Via ḡ opa nra in ce lū leuem⁹: qm̄ si laudē hūanā p̄ iactātiām aut oñsione q̄rim⁹/ oia amittim⁹: qz in alia vita nihil remim⁹. **E**xemplū ad p̄posi/ tū de Ezechia Esa. xxxi. qui oñdit p̄ter vanā glīam thesauros suos numqz regis babilonis: p̄t qd etia oia amisit. vide ibi. vnde dī Job. Congregatio hypocrite ste/ rilis.

Tertius articulus. Audistis zc. Ibi q̄ppe totus noster thesaurus est vbi intentio tēdit: ideo fatuū est intentionem habere ad laudē tpalem. Nam sic dicit lex. Illud est incōueniēs ad qd sequit̄ incōue niēs. l. fieri. L. de testibz. Magnū autēz incōueniens sequit̄ si p̄ter mundi gloriāz ad aliquod temporale bonum fiant bona opera. scz amissio retributiōis eterne. Nō em̄ considerat deus quid: sed quo animo fiat. xv. q. vj. c. j. i fine. Aud. Nōne stult⁹ eēt q̄ thesaur⁹ reponeret in loco vnd velle nolit i breui est expellēd⁹ ⁊ nūqz rediturus.

Feria. v. post Cineres

cū posset illū trāsmittēre ad locū ad quem
est pfectur? Chrys. Que stulticia illic the-
saurū reponere vnde exitur? es: et illuc non
pauitēre q̄ itur? es. Illuc q̄ substantia tuaz
colloca vbi patris habes. hāc faciem? si
p amorez ad diuinā dei gl̄iam tendamus
Fulgent. Ut in celis thesaurizes: atten-
de qd amas. vis nosse qd amas attende
qd cogitas. Ita fieri thesaurū tuū ex amo-
re cogitas: et amorez tuū indicio tue cogi-
tionis itelligas. Hec itaqz est salutifera p-
monitio p pncipio qdragēime. vt opa pe-
nitentie in dei laudem ordinem: et sic tan-
dem i celo thesaurū inueniem?

Feria. v. post Cine-
res. Sermo.

Ecce ascendi
mus rē. Dispone domui tue
Esa. xxxvii. Disponendū est
vt ascendam Hierosolymā In epla aut no-
tāde sunt tres p̄siderationes ad h̄ iducti-
ue. P̄ia est p̄sideratio nre mortalitatz: qz
dicesias ezechie. Dispone domui tue qz
morier? tu et nō viues. Hec erat snia cōmi-
natoria et habendo respectū ad causas na-
turales. Scda est p̄sideratio exemplarita-
tis vitz i ezechia q̄ se puerit ad pierem et
orauit rē. Sic et nos orem? p vita spūali:
nos pueritendo ad pierem ad p̄siderādūz
fragilitatē corpis qd est q̄li paries q̄ iclu-
dit aia. Tertia est p̄sideratio diuie piculo-
sitatz. Quia factū est p̄bū dñi rē. seq̄. Au-
ctui orōne tuā Sufficiant p̄tes eplē p al-
legationibz et ita in alijs.

Ecce rē.
Primus art. An pnia sit scda tabula
post naufragiū. Q. nō: qz sic seq̄ret q̄
est scdm sacm. Cōtra. est Hiero. super
Dan. et sumit a Dḡro in. iij. et. iij. dis. ix.
Rñ. Bon. ibidē. Forādū q̄ mare est mū-
dus iste. iuxta illd ps. Hoc mare magnū
rē. Nauis p quā hō trāsīt sup vndas ma-
ris hui? est ḡsa spūsc̄ti. vel: nauis est ec-
clesia: q̄ iuncta est glutino charitat̄. iuxta
illd Prouer. xxxj. Facta est quasi nauis i-
strozus. Naufragium fuit corruptio et fra-
ctio i adā: in q̄ fractioe oēs et filij sc̄i iacta

et sup vndas hui? maris p̄ cupiscētiā et pe-
nā. Ab h̄ aut naufragio pmo p baptismū
liberat hō: q̄ restituit innocentia et ḡraz p-
cipit: et iō est p̄ma tabula. Et qm̄ ples re-
linquit ḡraz baptismalē nec p illā tabulaz
ampli? liberari p̄nt: qz baptism? iterari nō
p̄nt: iō indigent scda tabula et hec est pnia.
Utraqz tñ dī tabula: qz sustinet ne q̄s p-
clitet p culpā. Nō tñ ita pontē i tuto sicut
erat hō i statu innocentie. Nec ex his sequit̄
q̄ pnia sit scdm sacm qz nō omne sacm ē
tabula. Nō em̄ omne sacm liberat a nau-
fragio. Hec Bon. vbi s. in expositioe lfe.

Pro fun. Cōsiderem? qm̄ mlti naufragi-
um patiūt i mari hui? seclī. Alan? d̄ plan-
ctu nature. Heu q̄ p̄cipitem passa ruinaz
p̄tus p̄bicio vicia laborat: p̄tus species
exulat ois. Laxant vicio frena furoz. Hor
fraudis fidei nubilat astri. Q̄ miserū: q̄
fatūū p̄tutes abijcere: et vicijs succubēdo
tātis se piculis exponere. cū dicat Tulle?
lib. de senectute. Fugiendū est ne nos offe-
ram? piculis sine cā q̄ nihil stult? esse p̄nt.
S̄z questitū est An p euadendīs aie picu-
lis pnia sit scda tabularē. Dic rñ. Ex qua
cludit q̄ desiderāda est pnia sine qua nau-
fragiū euadere non possum?. Iō iōannes
dicebat iudeis Mat. iij. Benimīna vipe-
raz quis ostendit vobis fugere a ventura
ira. facite ergo fructus dignos penitentie.
Gregorius. Ventura ira est animaduert-
tio vltionis extreme: quam tunc nō vale-
bit fugere qui modo ad lamenta non cur-
rit penitentie. Hoc attendite o peccato-
res periclitantes: fornicatores: raptores
rē. Nec credatis posse ascendere hieroso-
lymā nisi penitentiam egeritis. Figura
Non perueniunt filij israel in terram p-
missionis recedentes ab egypto nisi tran-
scendendo mare et procedendo per desertū.
vt patet Exodi. xij. et infra plurib?
capitulis. Spiritu aliter non potest peccato-
tor celestem hierusalem intrare nisi recede-
do a peccato: et transeūdo per cordis ama-
ritudinem et desertum penitentie. Lu. xij.
Nisi penitentiam egeritis omēs simul p-
bitis.

Secundus articulus. In euangelio
quod h̄r Matthei. viij. Notande sūt
tres p̄ditōes necessarie ad p̄niam p quaz

ascendere oportet hierosolimam.

Prima affectio vere humilitatis
Secunda dispositio recte credulitatis.

Tertia consideratio diuine veritatis.

Prima igitur etc. **Q**ui ut dicitur ps. Humiles
spiritu saluabitur. Debet autem esse homini humili-
tas ex recognitione nostre infirmitatis: nostre indi-
gnitatis: et diuine sublimitatis. Primum
notat ex verbis Ecce puer meus
isai. in do. para. et male torquet. Ecce mise-
rabilius facit et torquet peccatrix anima.

Psec. xiiij. Corruisti iniquitate tua.

Secunda notat cum dicitur: **D**ne non sum dignus
intres etc. **A**ug. de verbis dni. Discedo se-
indignum prestitit dignum non ut intra ei pa-
tires: sed in ei cor spiritum dei christi intra-
ret. Neque hoc ita decet nisi eum qui time-
bat in domum intrare corde gustaret. **T**er-
tiu notat spiritum: cum dicitur **D**ne. **H**iero. Ultra
corpiis regimine latente vidit diuinitate.

Secunda est dispositio recte credulitatis. s.

fidei que apparet primo ex modo interrogatiōis

quia dicitur: **T**u dic puer et sanabis puer meus.

Echry. fidei certitudinis vide: quia non dicit:

veni et sana eum. **I**tem exemplo huius orationis:

quia dicitur. **N**am ego homo sum etc. **E**chryost.

Sciebat quoniam astabant ei angeli inuisibilit-

mitrantes: quod ope pueri et pueri in op. et essi

angeli cessant: in infirmitates pcepti eius

vinaculis expellunt. **I**tem apparet fides eius

ex testimonio diuine approbationis. **Q**ui dicit

Dne Amen dico vobis: non inueni tantam fidem

in isrl. **O**rige. **I**am israelis princeps p fili-

lio petes non dicit: dic puer. sed: veni velo-

citer. **N**icodemus de fidei sacro audies: ait

Quomodo pnt hec fieri. **M**aria et martha di-

cunt. **D**ne si fuisses frater meus non fuisset

mortui: quoniam dubitantes que vbiqz adesset dei

potentia. **I**mitremur ergo fidem huius certitudinis

ut ad nos veniat dominus. **N**am ut huius **E**ph. iij.

Chris hitat p fidei i cordibz nris. **T**er-

tia consideratio diuine veritatis. **A**ppet autem in

euangelio triplex veritas. **P**rima veritas be-

niuoletie. quia dicitur **E**go veni et curabo eum

Echry. **I**lle p suo petebat et dominus ire pmi-

st: ut nos doceat non colere magnos et co-

tenere modicos. **S**ecunda veritas iusticie. quia

dicitur dominus **A**men dico vobis: multi ab oriente et

occidente etc. **F**ilij autem regni eieient etc. vi-

de in dnica. iij. post epiph. ser. iij. **T**ertia

est veritas. quia dicitur. **G**lade et sicut credidit

sti fiat tibi. et sanatus est puer ex illa hora

Echry. **U**bi velocitate admirare. neque ei

solum care: sed in momento temporis huius facere chris-

sti proutem ostendebat. **E**t hoc quod ppe dicitur

quod potes est saluare animas: si cum vera fide

de et humilitate ad eum accedamus. **E**xemplum

in magdal. cui se humilanti ad pedes eius

et amare flenti di. **F**ides tua te saluam fecit.

Tertius ar. sicut in do. i. epiph. finone

primus aut secundo.

Seria sexta post cineres
Sermo primus

Ecce ascendi

m^o etc. **C**lama ne cesses. **E**ta.

vij. **G**ult dominus populum spiritus hor-

tari ut se ppet ad ascendendum hierosolimam

Et in epla **R**ezada sunt tria ad hoc indu-

ctiua. **P**rimu saluatoris exhortatio. **C**la-

ma ne cesses. **Q**ui tuba etc. **S**ecundu exhor-

rationis ratio. **I**bi: me etiam de die in diez qu-

runt et scire vias meas voluit. i. scire se vel-

le pcedit. **H**ebant enim reputatione de p-

pria iusticia et ieiunabat et **T**ertium ra-

tionis consideratio. cum dicitur: nonne hoc est

maius ieiunium quod elegi etc. **C**essare vices a

malo et opibus pietatis intendere: sine qu-

bus non valet ieiunia aut alie austeritates.

Ecce ascendimus etc.

Primus articulus. **A**n pnia que est via

ascendendi hierosolimam sit virtus? **Q**ui

no. quia pnia est sacramentum. **C**ontra. **M**att. iij. **P**e-

nitentia agite. glo dicitur. et ponit a magistro i. iij.

dist. ix. **P**rima virtus est p pniaz pungere ve-

tere hominem. **R**ndet **B**on. in. iij. dist. ix.

Notandum quod pnia est expulsiua peccati actua-

lis quod est macula animam deformans: ad ma-

lu inclinans: a bono debilitans: natu-

ra vulnerans pperata p actu voluntatis cum

delectatione et delibatione. **D**elere autem culpa-

re deformante est gratie reformans. **U**t ad

malum inclinante et a bono debilitante est

virtutis habitans. **U**t vulnerante est

sacramenti curans. **U**t actu pperata per

altu voluntatis cum delectatione et tristitie sen-

passiōis dicitur: sic actus detestatiui cui est anne-

xa talis tristitia. **I**tem pnia recte dicitur gratia: p-

sacramentum: actus et passio secundum diuersas pditiones.

Feria. VI. post Cineres

In ea reptas tñ p ordiez ad vñū. Vñ nō dī
pnia his modis oino equoqe: sed anagge
ce. Hec Bona. Pro fundamēto. Vis
vñ? cōsistit circa difficilia. Quid. de pon
to. Difficile est fazeor: sed tendit in ardua
vñ? Et Arist. ij. Eth. Vñ dīū fctur ar
tingere difficile ē. Lū g qrit An pnia rē.
Dicrñ. Et q pclude: qrit oino opz pctō
rē penitere et dolēdo z facim recipiēdo vt
grām recipiat. Ad qd vt studeam? mlti
pliciter nos dñs iuitat. Vñ Ezech. viij.
Et qre moriemī dom? israel: qz nolo mor
tē pctōis: sed vt puertat z viuāt: dñs.
Reuertimī z viuīte. Vñ z ipse fili? dei ad
nrās miseras vñt: vt filis nob fac? nos
magis attraheret: z n p nūcios nec p lras
sed p seipm viua voce taz pñs q exēplis
rñibz z pabolis z miracul ad pñiaz puo
caret. Vñ Esa. xliij. Reuertere ad me: qm
redemi te. Figura talis vocatōis Exo.
ij. qñ vocauit dñs hebreos de egypto. vt
irēt viā triū diez in solitudinē z imolarēt
ei. Spūalr hebrei interpretant transeuntes
qles sūt oēs viatores q vocant de egypto
Id est de pctō. Et Lu. v. et Matt. ix. Non
veni vocare iustos: sed pctōres ad pñiam.
Ecūdus art. In euāgelio qd scribit
Mat. v. tria ponunt mltū necessaria
ad ascendendū rē.
Primū est veritas exhortationis.
Secundū vtilitas executiōis
Tertiū puritas intentiōis.
Primū igit rē. cū dñs Audistis rē. vsq: et
calūniatibz vos. glo. Sciendū in toto cor
pore legis nō esse scēptū: odio habebis inī
micū tuū. sed h dñs qrit ad traditiōez scri
bz qd videt hoc addēdū qz dñs pcepit
filijs israel psequi inimicos suos z delere
amalech de sub cele. Aug. j. faustū. Au
ditō igit rē nō intellectu qd antiqz dictum
est: odes? inīmicū: ferebant hoies in hois
odiū: cum tñ nō diceret odire nisi viciū.
Hos g corrigit dñs cū dñs. Ego aut dico
vobis: diligite inīmicos vros. i. ipsas pso
nas: non inīgrates. Nā vt dñs Aug. Sic
diligēdi sūt hoies vt eoz odio habeant er
rores. Itē vt dñs Greg. Oportz pēsare qd
debemus iusticie ferietz z qd ruine pctōz.
Nā cū puerum quēqz oipotēs punit/co
gaudēdū est iusticie iudic? z cōsolēdū est
miserie pēur. xij. moral. Sed forte dicūt

aliq: Almis difficile est diligere inīmicū
Lerte difficile nō est vt dñs pcepit. Chry
sost. Sicut q dicitū est: Nō cupisces. nō
dicitū est ad carnē: sed ad aiām: sic in h lo
cō caro q suū inīmicū diligere nō pōt: aiā
aut pōt. Vñ g nocemur ab aliq: et si senti
mus odiū: nō tñ p sentim? nec exēq volub
mus. Recognosco qz caro nra odit inīmi
cū: aiā pō diligit. Scōdo ponit remediū
um j inīuriā locutiōis q sit detrahēdo vñ
male faciēdo: cū dñs. Orate p psequētibz et
ca. vos. Sic fecit brūs stephan? vt habet
Act. vij. Tertiū j inīuriā opatōis: cū
dñs Bñfacite his q oderunt vos: etiā vos
psequēdo. Glo. Cōtra ecclīaz tribz modis
pugnāt. Quid: verbis: et cruciatu corpis.
Ecōtra. Ecclīa diligit: orat: et benefacit.
Sic aut Rich. in. ij. di. xxx. Bñfacere inī
micz bñ si offert oportunitas: cumulus ē
pfectiōis: nō necessarie obligatiōis: nisi q
ad effect? generales q cōst alijs impēdun
tur: vt orōnes cōes: p dicationes: elemosy
ne rē. Dare in cōi salutiōes z sīlla: nisi i
casu in q aliqz timeret inīmicū et h mag
puocari vñ aliq malū oriri. Vñ pō necessi
tas incūbit: tūc inīmicz bñfacere ē genera
lis z necessarie obligatiōis. Sic itaqz ge
neralr tenet hō n velle malū inīmico: vel
le aut bonū spūale salutis: bonū aut tpale
nō nisi in articlo necessitat. j. Jo. ij. Qui
habuerit subam mūdi hui? z viderit frēm
suū necessitatez hie? z clausit visor: a sua
ab eo: quomō charitas dei manet in illo.
Secundū est vtilitas executiōis: cū dñs.
vt sitis fili pa. v. rē. Fili in quā p bonitad
tis imitationē: p grē adoptionē: z p here
ditat? adeptiōem. Beda. Nulla maior pe
esse merces qz filios hoim terri genas effi
ci filios dei. Et subdit: q solē suū orin rē.
quia. i. nō solū amiez sed etiā inīmicz bene
facit. Et sic dñs Aug. i. ser. dñs. potest p so
lē intelligi sol iusticie: z p pluriā irigatio
doctrine. qz z bonis z malis euāgelizat? ē
chīs. Et addit dñs. Si em diligat. i. am
eos q vos diligūt: quā mercede hēbitis?
Nōne publicani rē. Et si salutaueitis frēs
vros tñ: qd em fa. nōne z ethnici rē. Et
nīci inq. i. gentiles: vt dñs Raban? qui ta
les sunt vt fuerūt geniti. i. sub pctō. Et h
nos em grece: latine dñs gēs. Notandū tñ
q diligere amīcū est magis debitūz. nec a

dilectione amicorū (si ex charitate fiat) excludit omne meritū. sed ab illa q̄ sola ex naturalī inclinatione pcedit respectu cui dilectio inimicorū: multo magis meritoria est q̄ a charitate pcedit. Tādē autē pcludit vbi min⁹. Estote ḡ pfecti zc. Remigi⁹. Ipse qdē deus pfect⁹ est vt opotens: hō autē vt optate adiut⁹. Hec autē est pfectio necessaria vt obseruem⁹ totā legē. Jaco. i. Sitis pfecti: z integri in nullo deficiētes. Tēnū est puritas intēctōis: cū dī. Attēdite ne iusticiam vestram zc. Aug⁹. li. sen. pspēri Quas vires nocendi habeat humane laudis amor: non sentit nisi q̄ ei bellū indixerit. qz cuiqz facile est laudem nō cape dum negat. difficile tñ est in ea nō delectari dū offert. Sequit⁹. Cum ergo facis elemosinā zc. non facias ppter laudē hoim. Te ḡ faciente elemosinā: nesciat sinistra zc. Aug⁹. in sermone dñi. Sinistra significat laudis affectionē. Dextera autē intentionem implēdi pcepta dei. Sequit⁹: alioq̄n mercedē nō habebit⁹ zc. Chrys⁹. Quid a deo recipies q̄ deo nihil dedisti. Nā qd ppter deū fit: deo dat⁹: qd autē ppter hoies: in ventos effundit⁹. Exemplū narrat Lesarius. Tēpē qdam miles qdā defunct⁹ est. Nōtēte pō qdam castrū in q̄ erat eius vxor sic pmissum est vt videret terrē motus fuisse. Ecce ostia camere subito ap̄ta sūt. Hanc igit̄ ei⁹ est. quē cū inq̄sisset d̄ statu suo: respondest: eternis penis dānat⁹ sum. Illa igitur territa nimis: dicit. Quid nōstrum omnibus pegrinis z paupib⁹ patuit: z nō p̄sunt ista. At ille. Nihil mihi p̄sunt ad vitā eternā: eoq̄ ex vana glia: nō ex charitate a me facta sūt. Cūqz veller eum vltēro interrogare: ille ait. Concessum est mihi apparere: sed non licet diut⁹ remorari: quia diabolus stans foris expectat me. etsi folia oim arborū ptererēt in linquas: tormenta mea exprimere nō possent. Post hec euocat⁹ est: et impulsu totū concutit castrū: et ciulatus eius audīt. Ecce impletū est in illo quod loquit̄ scriptura. Potentes potenter tormenta patientur. De huiusmodi dicitur Osee. viij. Ventū seminauerūt z turbinē merent.

Terius articulus. Audistis zc. Ne q̄ sit iniuria ei qui laudē hoim querit q̄ priuē celesti gloria. Nam dicit re-

gula iuris. Scienti et consentienti non fit iniuria neqz dolus. de reg. iur. Remo. Pone casum in ingenio qui sciens z pnties contrahit cum serua vt ecōuerso. xxi. q. ij. Siqz ingenius. Et intellige scienti vt scire debenti. A hoc facit. xvj. dist. Qd dicitis. Siqz vestrū haberet merces p̄cio: fas vnde possz habere mille aureos: si vellet libere alicui dare p̄o ducato: nulla fit ei iniuria si pro illo p̄cio accipiant. Sed credo statim illum qui sic daret zc. Expone et applica Notando q̄ cauenda sit in operibus bonis ostentatio z vana gloria. Augustin⁹ i sermone dñi. Sufficit tibi ad p̄merendū premiū ipsa conscientia: si ab eo premiū expectas qui solus conscientie inspector est.

Sabbato post cineres
Sermo p̄mus

Ecce ascendit mas zc. Os domini locutū est. Esa. lviij. Os dñi multa locutum est vt doceret nos ascendere zc. In epistola autem hodierna loquit̄ triplicem vtilitatem vere penitentie et conuersionis ad deum. Prima est vtilitas illustratōis et gratie z glie. quia hec dixit domin⁹. Si abstuler⁹ d̄ medio tui catenā scz vicioz zc. Quies in tenebris lux t. zc. Secunda est vtilitas fructificatiōis: cum dicit. Et eris quasi hortus irrigu⁹ zc. Tertia est vtilitas diuine consolationis: cum dicit. Si auerter⁹ a sabbo pe. zc. tunc delectaberis super domino. **Salutatio.**

Ecce ascendimus zc. **Primus articulus.** An penitētie vir⁹ p̄tus concipiat ex timore. Q. nō. T. timor causat ab amore. ergo prima ratio concipiendi est amor. Corra est magister in iij. dist. xvij. Respondet Bonauē. ibidem. Origo p̄nie virtutis effectiua deus est: sed dispositiua a nobis. Dispositio autem hoc ordine pcedit. Primo necesse est dei bonitatem et iusticiam cognoscere cui displicet omne malū: et cognoscere se aliq̄ quid fecisse displicens diuine bonitati. Et hec est recognitio culpe ex qua etiam cognoscit homo se obligatum ad penam. Se

Babbato post Cineres

quando necesse ē cognoscere dei misericordiam
am q̄ parat? est oī petenti indulgere. Ex
p̄ma cognitione gnat̄ timor: ex sc̄da sp̄s
remissionis: et ex his volūtas reuertēdi ad
deū et satisfaciēdi p̄ gemitū et alias penas.
Ex q̄ patz q̄re p̄nia dī p̄p̄ concipi q̄ ge
nerari: q̄ ḡnare ē p̄ncipiū effectiui: p̄cipe
nō receptiui. Et q̄re magis timorē q̄ amo
rem: quia p̄tōr nō habet amorē dei s̄z sui.
amor sui nō causat penitētiā nisi quia ti
met. Concipit q̄ p̄nia timore seruili: nec p̄
pter h̄ oportet q̄ vera p̄nia sit cum timore
seruili sed sufficit q̄ timor p̄parat ad p̄niaz
Hec Bon. Pro fund. Timor plerūq̄
reddit hoies promptos ad fugiēdū. Vir
gilius. vii. en. Pedibz timor addidit alas
Sed heu multi sunt vmbrales: pl̄ timē
tes laborē: sed magis ē timēda mala vita.
Quia vt dicit Senec. ad Lucil. Valius ē
piculū nunc viuēdi q̄ cito moriēdi. Dul
tū q̄ timere debem? rē. Sed q̄rit An ex ti
more rē. Dic r̄n. vt s̄. Et q̄ concludē q̄ ne
cessarie sunt p̄tōri p̄sideratiōes timoris
inductiue: cuiusmodi est: p̄sideratio diuine
seueritatis terribiliter cōminant̄. Domi
nus em̄ p̄tēse vidēs cōminat̄ penas ter
ribiles p̄s. Nisi conuersi fuerit? rē. Attē
dite b̄n qm̄ sic pius pater contumacē cor
ripiens filiū: ostendit ei mala q̄ fecit vt eru
becat: bona q̄ perdidit vt doleat: supplicia
q̄ meruit vt timeat. Sic pius dñs diuer
sis modis vñ vt p̄tōrē redimat nolēs eū
perdere. Audite o miseri p̄tōres luxurio
si rē. Timete dei iusticiā q̄ nihil impuni
tū relinqt. alias nisi timeatis terribilē sen
tentiā incurretis. S̄ h̄o timuerit? agnosce
tes picula v̄ia tunc confidite qm̄ dñs libe
rabit. Figura Barci. vi. in euange. ho
dierno. Territis discipulis et conturbat
mari: dulciter locut? est dñs dīcēs. Confi
dite: ego sum rē. Spūaliter expone notā
do illd̄ Job. xij. Territi purgabunt. Et si
cut dicit Theophilus. Cum hoies vel de
mones nitunt̄ mouere p̄ timorē audiam?
ch̄m dicentē. Ego sū nolite timere rē.

Pro sc̄do ar. In euangelio tria nob̄ p̄po
nunt̄ consideranda: quo p̄ p̄sideratio
debet eē ad p̄niā inductiua.

Primū ē q̄ sit piculosa dñi absentia.

Sc̄dū ē q̄ sit gratiosa ei? beniuolentia.

Tertiū ē q̄ sit fructuosa ei? p̄ntia.

Primū igit rē. Cum eēt sero: erat nauis i
medio mari et iesus sol? i terra rē. vsq̄ ibi
Prius eis. Perseuerat quousq̄ dñs iesus
veniat imminēs periculū: ait Hiero. Sunt
Et in euangelio tres notāde p̄sideratiōes
p̄pter q̄s periculosa est dñi absentia. **P**ri
ma est t̄palis. q̄ sero erat et t̄ps nocturnū.
Hec venit ad eos dñs nisi quarta vigilia
noctis. H̄o signat̄ cecitatē et ignorantia
eorz q̄b̄ deest dñs. Nemo em̄ p̄t̄ illumia
ri nisi ab eo. Vñ Joā. j. Erat lux vera q̄ il
luminat rē. Sed heu sic dī: Joan. iij. Lux
venit in mundū rē. Sc̄da conditio local:
q̄ vicz erant in mari: p̄ qd̄ intelligit mūd?
iste in q̄ sunt multa picula Eccl̄. xliij. Qui
nauigant mare enarrāt pericula ei? **T**er
tia conditio modalis. s̄. mō dī q̄ laborabāt
in retigando habentes ventū Prius sc̄z
statū malignoz spiritūū. s̄. difficile ē resistē
re dño absente. Dan. viij. Venti pugna
bant i mari. s̄. vanū gaudiū: vana tristitia:
vana spes: vanus timor. Hi sunt venti a
demonibz imissi. **S**c̄do iuxta euangelii
considerandū est q̄ gratiosa sit dñi beniuo
lentia. Quia videns eos laborantes et ti
mentes venit ad consolandū eos. Ipe de
us toti? consolationis q̄ consolaf nos i oī
tribulatione n̄ra: vidit labores ip̄os in re
migando. In q̄ signat̄ q̄ dñs labores pe
nitentiū considerat q̄uis statim ad eos nō
veniat: et speciale auxiliū semp est eis p̄stā
turus: quēadmodū nō statim affuit disci
pulis. sed q̄ta vigilia noctis: erudiēs nos
nō statim siue cito aduenientiū maloz sop
lutionē q̄rere: sed ferre viriliter q̄ contin
gunt. **S**ciat̄ p̄ has q̄ttuor vigilias p̄tē
intelligi q̄ttuor vigilas considerationes:
q̄s poteris videre in octaua ap̄loz Pe. et
Pau. Allegorice etiā sic dicit Chrys. Pri
ma vigilia est vsq̄ ad diluuiū. Sc̄da vsq̄
ad moyse. Tertia vsq̄ ad aduētū dñi. In
q̄ta venit dñs et locut? est discipulis. Sic
aut̄ dicit euāgelii: venit ad eos: et volebat
eos prerire: signans in eis defectū fidei sic
et cum se finxit longi? ire. vt h̄i Luc. vi. Et
sic dicit Theophilus. Tunc eis maiorē ti
morē incussit cū eoz pericula cōpescere ve
bebat. Nā putauerūt phantasma eē et cla
mauerunt rē. Chrys. Semp hoc facit vo
min? qm̄ cōsolatur? est: aliq̄ mala difficilia
et terribilia inducit. q̄ etiā fingendo timet

agones iustorum et dolens eos amplius lucra
n' augere eorum certamina: quod et in abraha fecit.
Ultimum certamen tentationis filii p'pones.
Cum autem exclamassent discipuli: statim lo-
cutus est dei. Confidite/ego sum nolite timere.
Spiritaliter adest penitentibus corde et tristitia
postea quod territi fuerint. Ps. Cum ipso sum in
tribulatione. Unde ascendit ad eos in nauim.

Tertio considerandum est quod sit fructuosa christi
p'ntia. Quia cum ascendisset in nauim: cessa-
uit ventus et cetera. Beda. In quicunque corde adest
per gratiam sui amoris: mox universa viciorum:
et aduersus mundi: siue spirituum malignorum
comperta bella conquiescunt. Ingresso autem
domino in nauim applicuerunt i terram genenezareth.
Theophilus. Si voluerim christum in nauim
culam nostram suscipere. I. in cordibus nostris habita-
re: statim inueniemur i terra ad quam revo-
lumus. I. in celo. Rabanus. Genenezareth iterum
p'rat ortus p'ncipii et cetera. Ampla nobis tribu-
etur tranquillitas quam paradisi dabit heredi-
tas ac p'ne strole iocunditas. Percurrentes
autem regiones illas: attulerunt in graba-
tis eos qui male habebant et quiescunt et cetera. In
his signat spiritualis sanatio penitentis Hiero-
nymus. autem dicitur et quoties tangebat illum sal. sic.
et cetera. Implebitur quoniam fugiet omnis dolor et ge-
mitus. Exemplum igitur sumamus in illo populo
genenezareth i muliere emorruissa quam duo-
te ad dominum accessit. Chrysostomus. Non solum sim-
bria aut vestimentum christi habemus: sed et cor-
pus eius et comedamus. Si quod quod simbria ve-
stimenti eius tetigerunt: totam acceperunt salutem:
et multo magis qui totum ipsum digne sumunt.

Pro tertio ar. Audistis et cetera. Cauete ne
poteritis diabolum quod christum socium et p'ntem
habeatis: cum sit christi p'sentia tam necessaria.
Lex dicit. Qui per socium. I. cum duobus. S. j. Ne-
mo habet socium diabolum nisi p'pria electione
et voluntate. sicut patet. xv. q. j. Non est. No-
tate: quod stultus est qui se potius associaret
maliuolo viro quam benigno p'ncipi: cum vellet
eum ditare et honorare. Aut qui poterit
se ponere in nauem alicuius stulti et maligni:
qui cum: aut iaceret in mari: aut traderet eum
in manus inimici quam in nauem prudenterissimi
nautae. Expone et applica notando illud Ecce
ecclesiastica. ij. Qui amat periculum peribit
in illo.

Quinta. j. quadragesima. Sermo. j.

Ecce ascendi

mus et cetera. Hortamur vos ne in
vacuum gratiam dei recipiat. ij.
Cor. vj. In vacuum esset recepta gratia nostra
ascenderem et cetera. Possumus autem exponere illam
lam autoritatem apostoli de triplici gratia. videlicet De
gratia specialis voluntatis. I. ad legem christianam.
De gratia sacramentali remissionis quam. I. recte
p'nt in sacramento p'nie. De gratia quadragesima
malis obscuracionis. Propter primum dicit
in epla Remini dantes vllam offensionem ut
non vituperet ministerium nostrum: sed in omni-
bus exhibeamus nosmetipsos sicut dei ministros.
Propter secundum dicit. In multa patientia
in tribulatione in necessitate in angustia in
plagis in carceribus in seditionibus. p'seuerando
scilicet in penitentia. Propter
tertium dicit. In laboribus in vigiliis in ieiun-
iis: In castitate in scientia in longanimitate
in spiritu sancto. Hec enim debet esse
nostra exercitatio in tpe quadagesimali.

Salutatio. Ecce et cetera.

Primum ar. An p'ntia sit prima p'ntia
et cetera. Primum autem est viuere: scilicet ius-
tus ex fide vivit et charitate: quod non ex p'ntia.
Contra. Prius est declinare a malo quam fa-
cere bonum. Rndet Bonauentura. in. iij. di. xij.
Prius dicitur dupliciter. Vel secundum substantiam: vel
secundum usum. Primo modo omnes sunt simul. Sec-
undo modo dicendum est. Aut secundum imaginatio-
nis informationem. et sic fides est prima. Aut
secundum regressum et reparationem. et sic actus p'nie
est primus quod immediatus est. Sicut etiam gra-
tus per naturam expellit culpam quam habilitat ad
bonum opus. Cum autem dicitur quod prius actus
et cetera. Dicendum quod viuificare prius est quam viuere.
Unde etsi fides et charitas faciant viuere:
p'nie tamen est viuificare. Hec Bonauentura.

Pro fun. Prius est animam purgare a vi-
ciis quam ornare p'ntibus. Dicitur. vindocine.
in Tob. Spinis et tribulis purgare noua-
lia debet Qui ferit: ut semen fructificare
queat. Per spinas et tribulos intellige vi-
cia que primo ressecanda sunt. Unde et dicit
Aristoteles. ij. ethicorum. quod oportet virtutem adeptum
res primum a magis contrario recedere. Re-
cessus autem a peccato fit per penitentiam. Id quod
ritur An penitentia et cetera. Dicitur. rñ. vt s. Et
qua conclude quod ante omnia peccatoribus neces-

Dñica. I. Quadragesime

faría est pñia. Qm̄ sicut dicitur Eccl̄. ij. Si pe-
nitentiā nō egerim⁹ incidem⁹ in man⁹ dei
vivent⁹. Audite o miseri peccatores zc. Nec
pōt esse excusatio de non penitēdo ppter pe-
nitentiē difficultatem qm̄ facile ē penitere
cū sit actus voluntatis. Nam sicut declarat
Seco. i. iij. di. xij. Penitētia ē pprie act⁹ di-
scipline vñ nolitōis seu detestatiōis pcti. ita
q̄ nolle peccasse seu velle non peccasse/ vel
odire seu detestari pctm̄ est penitere. et qm̄
tum ad id qd̄ est pñiale in pñia. Sic au-
tem dicit Aug. Nihil est tam in pñate volū-
tatis q̄ ppria voluntas. Ad hoc videlz q̄
Aug⁹ ait lib. de libero arbitrio de pharao/
nez nabuchodonosor. Quāvis aut̄ facilis
sit act⁹ penitendi ex se: tñ ex pte sensualita-
tis z ppter diaboli tentationes: veniūt im-
pedimenta multa cū q̄s pponit aut incipit
penitere. Aug⁹. Quotidianis discim⁹ ex-
periment⁹ illos q̄ conuerti deliberat: ac rē-
us tentari a p̄cupiscētia carnis: z eos gra-
uius in operib⁹ luti/ later⁹/ z palear⁹ pñi q̄
egyptū egredi z pharaonē fugere molimur.
et Job. xl. Stringit caudā suā q̄si ce-
drum. Ubi Greg. Lum vellem⁹ a cor-
de expellit: acriores tentationū aculeos i-
figere molit⁹: z et⁹ tentationis conflictus
mens ab eo impugnata sentit: q̄s pri⁹ pos-
sessa nescibat. Propter qd̄ in hac pma
dñica. xl. legim⁹ euāgelii de victoriosa pu-
gna ch̄i z diaboli vt penitentes animen-
tur ad pugnā: ex hoc pmoniti q̄ peniten-
tiam aggrediunt impugnant a diabolo: s̄
firmiter resistunt p̄solationē a bonis an-
gelis recipiunt. Figura Dat. iij. i euā-
ge. Lum dñs intrasset desertū z ieiunasset
accessit tentator: q̄ tñ deuict⁹ z p̄fuso/ ac-
cesserunt angeli zc. congaudentes ei. Sp̄i-
ritualit⁹ Intransi desertū pñie accedit dia-
bolus zc. s̄ tandē p̄solationē recipit. Ber-
nard⁹. Tentationib⁹ superat⁹: z tentato-
re fugato: accesserunt angeli z m̄strabant
ei. Et tu q̄si h̄re vis ministeriū angelorū:
fuge p̄solationes seculi/ et tentationib⁹ resi-
ste diaboli.

Secundus ar. In euāgelio qd̄ scribit⁹
Dat. iij. Notande sunt due p̄sidera-
tiones docentes qd̄ faciendū sit vt ascēda-
mus zc. Prima ē virtuose dispositiōis.
Secda est victoriose concertatiōis In h̄
emone dicendū de pma. Ubi p̄siderandū

q̄liter disponi debeam⁹ ad pugnā z tenta-
tiones qd̄ dñs in seipso dignat⁹ ē cōdere.
Et notat hec expositio i euāgelio: cū dicit⁹
Ductus ē iesus in desertū zc. vsq; esurir.

Ubi tria sunt p̄templanda.

Primū ē solitudinis aggressio

Secm̄ ē aggressiōis inferio.

Tertiū est intentionis p̄paratio.

Primū zc. Quia duct⁹ est iesus a spūs sancto/
cui⁹ organū erat hūanitas ch̄i in des-
sertū. qd̄. i. est inter hierlm̄ z hiericho vbi
incidit qdam hō in latrones. vt dicitur Luc. x.
In h̄ ergo docuit nos intrare desertū. qd̄
i. est inter hierlm̄ z hiericho pñie vt vinca-
mus diaboli. Nam ipse dicit. Ioan. xij. Exem-
plum dedi vob⁹ zc. Conuenient⁹ aut̄ p de-
sertū signatur pñia. Tum ppter asperitatem/
q̄ pñia dicitur esse aspera. Hec est em̄ artayia
q̄ ducit ad vitā Dat. vij. Tum ppter be-
stiar⁹ crudelitatem. Quia cū q̄s aggredit⁹ pe-
nitentiā. tunc crudeliores tērationes pati-
tur vt s̄ dictū est. Tum ppter habitantū
paucitatem. Nam sic in deserto: sic in penite-
tia pauci manēt. Hierē. vij. Nullus ē qui
pñiam agat sup pctō suo. Secm̄ est ag-
gressiōis inferio. vt vici⁹ tentaret a diabo-
lo. Fuit q̄ voluntate pugnādi p qd̄ insinu-
at q̄ aggrediens desertū pñie fort⁹ anari
debz ad pugnam. Jo dicitur Eccl̄. ij. Fili acce-
dens ad seruitutē dei: sta i iusticiā timo-
re Et p̄para animā tuā ad tentationē. i. ad
resistendū tentationi. Voluit aut̄ dñs ten-
tari vt exēplo suo instrueret q̄liter vincere
debeam⁹ diaboli. vt ait Aug⁹. Item s̄m
Chrys. Ut nemo turbet a tentationib⁹ p-
ter voluntatē irruentib⁹. Quia em̄ ch̄i⁹
postq̄ baptizat⁹ est: z a p̄e filius appella-
tus/ z spūs sanct⁹ sup eū in columbe specie
mansit postq̄ celū sibi apertū est: z postq̄
ieiunauit tentat⁹ est. Jo nō debz diffidere
aliq̄s si tentat. Non em̄ ppter hoc min⁹ ē
a pctō mundat⁹/ nec minus dei filiatiōe
dign⁹/ nec min⁹ spūs sancto plenus/ nec mi-
nus celo dignus/ nec minus i sua pñia dō
acceptus. Non em̄ pōt hō esse sine tentati-
onib⁹. Job. vij. Multitudo ē vita hois super
terrā. Tertiū est tēntiōis p̄paratio ad
expugnandū vici⁹ inimicū. Hec aut̄ p̄para-
tio notat ibi. Et cū ieiunasset. xl. dieb⁹ zc.
Chrys. Ut discas qm̄ magnū bonū est ieiū-
niū z q̄liter aduersus diaboli⁹ sentū ē mār

ms. In hoc s̄ nos docuit qm̄ si volumus
diabolū vincere ieiunio intendere oportet
Am̄b. Ehis p̄ tua salute famē sustinet et
tu p̄ petis tuis ieiunare formidas. Est tñ
ieiunū mltū necessariū: p̄ diabolo vt s̄ dī
rim⁹ superando et p̄ pctō repellendo. It̄ si
gura hui⁹ iofaphat post ieiunū victoriz
habuit. ij. Para. xx. Et iudith valde ab/

tinens et castissima holofernē deuicit. vt h̄
Judith. ij. Propterea dī. Marc. ix. Hoc
genus demoniorū in nullo pot̄ exire nisi ozo
ne et ieiunio. **E**xemplū habem⁹ de nini/
uitis q̄ p̄ ieiunū veniā meruerunt. Et p̄ci
pue notandū est exemplū dñi q̄ añ voluit
ieiunare q̄ diabolu superare. Hugo d̄ s̄
cto. **U**ict. Parca vira occidit vicia.

Post meridiē. Sermo.

Ecce ascendi

Emus rē. Ecce nūc tps accepta
bile/ ecce nūc dies salutis rē. ij.
Co. vj. Ecce in quā tps acceptabile: vt dis
ponam⁹ ascendere rē. Nūc in quā. i. tpe leg⁹
grē plus q̄ in veteri test. It̄ n̄c vt dīc pau
lus debem⁹ viuere in charitate nō ficta in
fbo p̄ritatis. Nūc rē. i. tpe p̄ntis miserie et
nō post mortē. Nā vt dīc Bieg. **D**iscōdie
tps nō est sed iusticie tps post erit. Nunc
pterea. i. tpe q̄drages: malis obfuantie pl⁹
salto tpe. **U**n canit ecclia Paradisi por
tas aperuit nobis ieiunij tps suscipiamus
illud orantes et deprecantes vt i die resurre
ctiois cum dño gloriemur.

Salutatio **E**cce rē.

Primus ar. An sit possibile pctōrem
deo recōmendari p̄ p̄niam: **N**on.
Dei offensa ē infinita. **C**ōtra. Nihil inū
git hōi qd sit impossibile sibi s̄ hoc et inū
git vt deo reconciliet se p̄ p̄niam. Act. ij.
Penitemi et iugitimi vt deleant vīa deli/
cta. Rūdet Bōn. in. iij. di. xv. **M**odus ē
dicēdi s̄q̄ p̄babil⁹. **D**e oī eo qd sit i pec
cato nō sit deo satisfactio neq̄ hoc de⁹ exi/
git. Quia h̄ est impossibile q̄ aliqd p̄donet
p̄ misericōdia: et de aliq̄ requat satisfactio nē p̄
iusticia: vt sibi concurrat misericōdia et veri/
tas. **U**n in pctō duo sunt. s̄ offensa dei q̄ ē
infinita et p̄ illa nō fit satisfactio sed dei mi
sericōdia remittit. Aliud ē libido de ordi/
nata q̄ finita est et p̄ illa p̄ iusticia deus exi/
git penā condignā: et q̄ntū ad h̄ possibile ē
deo satisfacere. Alius est mod⁹ dicēdi sa/
tis rōnabilis. Si diuina misericōdia relin
gat offensa nō tñ sic oīno qn̄ exigat satisfactio
nē p̄ iusticia: sed q̄ hō nō pōt tanta offē/
sa satisfacere. It̄ dedit deus mediatorē q̄
satisfaciat. In ista fide passiois ch̄i remie
tit omnis culpa et sine ea null⁹ iustificatur
Hec Bonaile. **P**ro fun. Si volum⁹ fa
cile est deū placari nobis. **Q**uid⁹ de arte.
Flectit iratus voce rogante de⁹. et Sene.
ad Lucil. Non sunt dei facti odiosi nō iui/
di admittunt assistentib⁹ manū porrigūt
Cū q̄ querit An sit possibile rē. **D**ic rñ. vt
s̄. **E**x q̄ p̄clude q̄ securi p̄nt eē q̄ in christi
fide p̄niam agunt. Nā et ip̄e ch̄s in p̄nci
pio suaz p̄dicationū dī. **M**art. iij. P̄niaz
agite app̄oq̄. em̄ reg. ce. **P**ctōres cur ad
tantam p̄missionē non festinatis cur ma/
culas pctōrum per penitentia abluerē dis/
fertis. Penitentia enim ē lauatorium quo
peccatoz diluunt macule **P**salm. Labora
ui in gemitu meo lauabo per singulas no/
ctes lectum meū. id est per singulas pecca
torum maculas laui conscientiam. **T**unc
etiam cum conscientia ablueritis per peni
tentiam: fructuose ieiunabitis et victoriz
contra sathane tentationes obtinere pote
ritis **F**igura Ista quattuor fuerūt ordi
nata. baptisimus desertum ieiunium et ten
tatio. In quo significatur q̄ prius debet
esse ablutio a peccatis. **S**ecundo subtra/
ctio a mūdi illecebris. **T**ertio exercitatio
in ieiunijs. **Q**uarto oppugnatio ab ho/
stium insidijs. **U**nde et filij israel pri⁹

Donica. I. Quadragesime

mo transferunt mare rubr. Secundo intraueſt
deſertu. Tercio paſſi fame ⁊ ſitim. Et q̄
to hoſtiū inſult⁹ q̄s deuicerūt: vt h̄i Exo.
xvij. Expone rē. S; forte dicit q̄s. Quō
vincere poterim⁹ diabolū q̄ nō eſt viſibil⁹.
Aug. audi li. de Ezone ch̄iano Hoſ q̄ ſo
ris nos ipugnāt int⁹ vīcām⁹ vincēdo cō
cupiſcentias p̄ q̄s in nob̄ dñant.

Tercio ar. In p̄cedenti rē. Nūc de ſe
cunda q̄ eſt p̄ſideratio victorie cōita
tis: que tangit ibi. Et accedens tentator
vīcz poſt ieiuniū. q̄ vīcz ad meliorā rēdē
tib⁹ inuidet diabol⁹: ita q̄ vidēs dñm eſu
ſure q̄ tñ abſq; eſurie ieiunauerat q̄dragi
ta dieb⁹ q̄ſi dulci⁹ de eo tentā di occasionez
accepit. Acceſſit ḡ in forma hūana vt cre
dit in qua ei loq̄ ⁊ eū circūducere poſſz vt
exploraret an dei filius eſſet v̄l an in p̄tīm
eū deijcere poſſet. Tentat autē dñs trib⁹
tentationib⁹ in q̄b⁹ eſt oīm delictor⁹ mare
ria. iuxta illd. j. Joā. ij. Qd̄ q̄ ē in mundo
aut eſt ꝑcupiſcētia rē. q̄b⁹ tñ p̄mū homi
nē deſecerat. Vñ etiā videt inuere Aug.
q̄ tētor fuit lucifer q̄ p̄mū hoīem ſupa
uerat gula in cibo yerto: yana gl̄ia dicens
Erit⁹ ſicut dñs. Auaricia dicens: ſciētes bo
nū ⁊ malū. Nā auaricia etiā dñr ſciē ⁊ ſubli
mitat⁹ ambitio.

Prima tēratio carnalis cōcupiſcētie.

Secda ſpūalis ſupbie.

Tercia eſt t̄p̄alis auaricie

Prima igit rē. cū dñr Si filius dei es rē.
Filius inq; naturalis: ⁊ ſic ei in p̄tate eq̄
lis. Hilari⁹. Intēdebat demoftraz p̄nceps
ex cōuerſione lapidū in panē ſi de⁹ eēt vir/
tutē ſue p̄tāt agnoſcere. etſi hō tñ eēt ob
lectamēto cibi patientiā eſurient⁹ illudere
Sed nō potuit diabolus magiſt⁹ illude
re. Quſſic r̄ndit q̄ nec deitātē ei⁹ cognouit
nec eū ad gulā iduxit. Vñ auctoritate ſcri
pture eū deuicit dicens. Nō in ſolo pane vi
uit hō: ſed in oī ꝑbo rē. Aug⁹. Certiſſime
ſcitote fratres q̄a q̄lis eſt caro q̄ mltos di
es nō p̄cepit abū: talis eſt aīa q̄ n̄ aſſidue
paſcit ꝑbo dei. Qd̄ ꝑſicat nedū de corpa/
li: ſed ⁊ de ſpūali vita. ſicut de moyſe q̄ ie
iunauit q̄draginta dieb⁹ dei alloq̄o ſuſten
tans. In hoc autē dñs nos docuit hūilita
te magi⁹ et prudentia q̄ potentia victoriā
querere. Itē oſtentatiōes fugere. **S**e
cunda eſt tēratio ſpūalis ſupbie Diabo

lus em̄ quia per p̄mā tentationem eū vī
cere nō potuit: cogitauit apud ſe (ſicut ait
Chryſo.) Hō iſte ſct⁹s videt. ſcri autē eū
nō ꝑ gulā: ſepe tamē vīcunt⁹ motu inanis
gl̄ie. Aſſumpſit ḡ eum in ſerām ciuitatē. ſ.
hierlm. Chryſ. Ex patientia nō ex impo
tentia ſe ꝑmiſit aſſumi. Sic tñ elegit chri
ſtus vt dicit glo. vt a nemine videret. Et
ſtatuit eum ſupra pinnaculū tēpli. Scd⁹
magiſt⁹ in hiſtoria pinnacula dicit⁹ de
ambulatoria que ꝑ circūitū erant exterius
in tēpli tecto quod planū erat vbi facerdo
tes ⁊ ſcribe alloq̄bant populū: exponēdo
legem dei. Et ideo ſm glo. in loco in quo
multos per vanam gl̄iam deſecerat: ten
tare voluit dñm de yana gloria. Dicit ḡ
illi. Si filius dei es mitte te deorſum. q̄
dicat⁹ hoc potes per te ⁊ ꝑpter angelorū
miſteriū. Eie diabólica vox q̄ nō ad aſcē
ſum ſed ad deſcenſum inuitat. Et Chryſ.
dñr. Nō dicit: mitto. ne vim facere vīdeat.
ſed mitte te deorſum dñr: vt oſtenderet q̄
vnusquisq; noſtrū libertate arbitrii cadit
mortē. Eius q̄dē eſt ſuadere: ſed noſtrum
eſt ꝑuaſiōes ei⁹ ſupare. Scd⁹ Hiero. aut
auctoritas quā adducit. ſ. Angelis ſuis rē
nō eſt ad ꝑpoſitū: quia nō eſt de ch̄io capi
tes: ſed de mēbris ei⁹. Ch̄s etiā nō portat⁹
bat ab angelis: ſed ipſe portabat angelos
ſm eundē Hieroñ. In omnib⁹ his tenta
tionib⁹ hoc agit diabolus vt intelligat ſi
filius dei ſit. Sed dñs ſic reſponſionē tem
perat vt eum ambiguūz relinq̄r. Vñ Ri
char. dñr. Scriptū eſt Non tentabis dñm
deum tuū. q. d. aliter poſſum deſcendere.
Aug. Niſi periculū quantū cauere potēſt
caueret: hic magis tentaret deū q̄ in eum
ſperaret. Vñ dñs q̄uis poſſit: dicit tñ
diſcipulis ſuis. Si vos ꝑſecuti fuerint in
vna ciuitate fugite in alia: et idē ipſe fugit
et latuit. Porraliter diabolus mltos ſta
tuit ſupra pinnaculū. i. in officiā ⁊ dignita
tes eleuat: vt inde ad grauorē caſum ꝑer
trahat. Aug⁹. Quanto quis in loco ſupe
riori: tanto periculo maiori ꝑſat. Terc
ia eſt tēratio tēporalis auaricie. Quia aſ
ſumpſit eum diabolus in montē excelſum
valde et oñdit ei omnia regna mundi rē.
ſm Bern. Quia dñs nihil oſtendit diuit
nitat⁹: arbitrat⁹ hoſtis cum eſſe tñ hoī
minē: tentauit eum tertio vt hoīem: oſteq̄

dens ei oia regna mundi &c. Chrys. Ac si
qs manu ostenderet dicens ex illa pre est
africa: ex illa palestina: ex illa grecia: & ex
illa italia: enarrauit ei in momento. i. i bre
ui oia regna mundi. vt hz Lu. iij. id est oia
mundi & cupiscibilia. Amb. Bñ in monie
to oia tpalia monstrant: qm cito oia pre
reunt: & sepe hora seculi abijt anq̃ vsueret
Tentauit gñm de auaricia: & arrogātia/
pmittens mendacit q̃ dare nō poterat pi
cens. Hec oia tibi dabo si cades adorauere
ris me. Chrys. Nihil em sic hoīem diabo
lo subiici facit vt inbiare opibz/atqz mudi
amote supari. Vide bñ: si consideres pñci
pium tentationis: auaricia ē: si finē tenta
tio idolatrie. Et bñ sic iungit. Quia auar
icia est idoloꝝ seruit. Eph. v. Spūaliter:
Cum vis fieri magn⁹ & ante meng ocu
los ista pponis: atqz diabolus tibi ista po
nit & regna mundi oñdit: q̃ si conseq volu
eris necesse est vt pñdens adores eū. Cō
tra hanc tentatiōē dñs terribiliter cōmi
natus iussit diabolu abscedere dicens. Va
de sathana. Chz cū passus fuisset tenta
tionis iurā: dicente diabolo. Si fili⁹ dei
es: mitte te deorsum: Hunc diabolu incre
pat cū sibi vult diuinū vsurpare honore: vt
nos illi exēplo discamus nras qdem iniu
rias magnanimitate sustinere: dei aut iniu
rias nec vsqz ad audituꝝ sufferre. Deinde
subiungit dñs. Scriptum est. Dñm deū
tuum adorabis &c. Deut. xj. Hora bñ cir
ca pñda qm dñs semp tentationibz obui
auit in suis pñcipibz: qd et nos facere de
bemus. Hiero. Lubricus est serpens an
tiquus & nū capite teneat. statim tor⁹ illa
bit. Attende etiam quō humilitate & seri
pture autoritate vincat: nobis exemplū p
bens. Unde si tentat diabol⁹ de appetitu
honoris: die scriptū est Eccl. x. Quid su
p̃bis terra & cinis. Omnis potentat⁹ bre
uis vita. Si d appetitu diuitiar. die Scri
ptū est. j. Tim. vj. Nihil intuli in hūc mū
dū &c. Si de appetitu delictiar: die scriptū
est. j. Ro. xv. Caro & sanguis regnū dei
nō possidebunt. Vbi fm Glo. p carnem &
sanguinē opz carnalia signantur. Et si qd pa
nitur tentationes nō p̃pterea desperet: sed
magis consolet dñm resistat. Vñ Jac. j.
De gaudiū existimate frēs cū i varias tē
tationes incideritis. Exemplū in Virasp.

Quidam frater turpiter impugnatus cōfes
sus est seni q̃ eum deterruit dicens eū idi
gnūm noīe monachi q̃ tāviliter tentaret.
Ille desperans relicta cella ibat ad seculū
sed ei occurrit abbas apoloni⁹. Qui cau
sa fuge cognita: solatus est eū di. Ego ē
i hac nocte hmdiveratione turbatus sum.
Reuersus ē frater in cellā tūc accessit ab
bas ad ostiū celde senioris vni⁹ & orauit vt
fratris illi⁹ bellum sentiret. Quo facto vi
dit parū ethiopē imitrentē sagittas igni
tas in senē. Qui vehementer accensus ad
seculum reuertebat. Cui occurrens apolo
nius dicit. Reuere ad cellam tuā: & re
cognoſce fragilitatē tuam: & compatere p
rimis tuis. Et facta orōne liberat⁹ ē. Nō
g desperent q̃ tentationes patiunt: sed stu
deant resistere: & nō dubiū recedet ab eis
diabolus confusus: quē admodū a dñore
cessit. Chrys. Diabolus inquam obedies
pcepto recessit: sed diuinitas chz et spū
ritus sanct⁹ exegit eū: qd ad nostrā p̃fecit
consolationē. Quia nō tādū homines dei
diabolus temptat qd diu vult sed qd diu chz
stus pmittit.

Tertius arti. Audistis &c. Bellum g
cū dñio aggrediamur & vincere certem
mus. Nam vt dr. vj. q. j. infames. Lū pñ
ceps dimicatur⁹ est in bello: vassallus su
giens: et dñm dimittens est infamis. Et
fm legem capite plectendus ē qz cōmittit
crimen lese maiestatis. l. ij. ff. ad. l. iulīa. Po
ne casum iuxta legem & canonē. Sūmope
timeant p̃grōres ne hac sententia inuoluan
tur. Venit em chz i diabolū dimica
turus. Sed heu p̃grōres obstinati i vicia
purgare nolunt. Audistis g qd dr. apls. ij.
Timot. ij. Nō coronabit nisi q̃ legitime
certauerit.

Feria. ij. post. primā dñicā
Quadragesime.

Ecce ascendi
mus &c. Ecce ego requiram
oues meas Ezechiel. xxxij.
Oñdit benignitatē suā: qm oues suas re
q̃rit vt ascendant &c. Requirit autē oues
suas triplicē faciens pmissione in epistola
Primā pmissio est liberatiue visitatiōis

Feria. II. post Inuoca.

cum di. Ecce ego ipse requiram te. vsq; ibi. et caliginis. Secunda est promissio aggregatiue inductionis. s. in gloriam: cum di. Et educa eas de populis etc. vsq; ibide. dicit dñs de.
Tercia est promissio pfectiue reparationis qñ. fiet in resurrectione generali. Cū dñ. qđ pierat requirā. vsq; in finem

Salutatio

Ecce etc

Primus ar. An ois agens pñiam suā p culpam inueniat grāz quātūcūq; peccauerit. **N**on. Ad Heb. xij. Esau n̄ inuenit locum pñie qđ cum lachrymis i/ quississet eam. Contra. Discōia dñi sup/ excedit omne pctm̄ intensiue. Rñdet Bo nauen. in. iij. dis. xliij. Agere pñiam est dupliat. Aut ppter lesionē nature: aut ppter offensionem maiestatis diuine et ipsius iusticie. Prima aut pōt hñe aliquis ex sola natura: naturalr em hō se diligit. et ideo odit omne illō ppter quod malū incurrit. Unde etiā hec pñia in malis est et damnata: et etiam in angelis malis cū absorpti erūt a penis. Alia aut pñia non est sine grā gratificante aut gratificata. Et hec adeo disponit ad grām q nullus est sic penitēs qñ inueniat veniā. Cū aut dñ. Esau etc. Dicē dum q ppter damnū tpale dolebat: non ppter offensionem dei. Hec Bon. **P**ro fin damento. Non dubiū paratus est dñs nobis indulgere si pñiam egerim. **U**n̄ Qui diūs de ponto. Crede mihi miseros celestia numina pmunt. Nec sempleos et sine fine pmunt. Qđ intelligendū est de his q pñiam agunt. Unde deus ut sup̄ misericordiaz oñdat: pctōres expectat: sed tñ si penitere contemnūt: tandē p iusticiam punit. Seneca in declamationib. Sunt dii imortales lenti qđem/ sed certi vindices generis hūmani. Sed querit An etc. Dic rñ. vt. s. Et qua conclude q desiderabilis est penitencia. Est enim pñia vera: sacrificiū dō gratissimū: et ideo ire sue placatissimū. **P**s. Sacrificium deo spūs contribulat: cor contritum et humiliatū etc. Debet itaq; peccator de corde suo facere sacrificiū totū/ ardore compunctionis: concrematū. Greg. Holocaustū totū succendit/ cū tota mens igne compunctionis accendit: et in ara amoris deo offert. In penitencia qppe est similis ardor igne compunctionis: et aq lachry/ mose diffusionis: quoz vnum auget et ali/

ud mutat. **F**igura Sap. xvj. Qđ mirabile erat/ in aq/ q omia extinguit/ plus ignis valebat. Exponet applica. Ad hoc q sari/ agite o pctōres. vt per talem compunctionem gratiā inuanū non accipiat: ad qđ hortat Paulus. ij. Cor. v. Pro chro legatione fungimur tanq; p nos. Obsecram? vos pro christo. i. loco christi reconciliamini deo.

Secundus ar. In euangelio qđ scribitur Matt. xxv. nobis pponit vltim? aduentus dñi/ et bonoz retributio atq; maloz punitio: de q euangelio/ vt dicit Aug. Si qđ de tota sacra scriptura nihil aliud sciret nisi lectionē istam: hoc solum sufficeret ad salutē. Quia continet hic menta et dementia: premia et supplicia bonoz et maloz. Sunt ibi notande tres pñideratiōes attentissime papiende.

Prima ē pñideratio triūphal' descensionis.

Secunda ē pñideratio gratial' puentiōis.

Tercia ē pñideratio spialis diffinitōis.

Prima igitur etc. Quia dicit. Cum venerit filius hominis in sede maiestatis sue et omnes angeli eius cum eo: tunc sedebit super sedem maiestatis sue. Magna proptus differentia inter primū aduentum qui fuit in humilitate et in forma serui. et istum scz vltimū: quando sedebit super sedē maiestatis sue. Tunc sicut dicit Lu. xxi. Uidebunt filium hominis venientē in nube cum potestate magna et maiestate. Tunc manifeste dicet illud Matt. b. vlt. Data est mihi omnis potestas in celo etc. **S**ecunda est consideratio gratialis conuentiōis. Et congregabunt ante eum omnes gentes etc. ij. Lounth. v. Omnes nos manifestari oportet ante tribunal christi etc. Et separabit eos ab inuicem sicut pastor segreget oves ab hēdis. In ouibus signatur innocentia bonorum propter simplicitatem mititatem et fecunditatem. In hēdis autem peruersitas maloz propter sterilitatem impetuositatem et fedritatem. **T**ercia est consideratio sententialis diffinitionis. Tunc dicit rex his q a dextris eius erunt. id est in requie et gloria etc. Et deinde tunc dicit rex his qui a sinistris ei? erūt scz in tristitia tormentorum: De his vide in secundo aduentuali dominica quarta et feria secūda tertia quarta et quinta post

pmā dominicā. Et accipe breuiter q̄d vo-
lueris alterz isto videbis.

Tertius articulus. Audistis rē. **Al-**
tete ne forte impreparati ad iudiciū
accedatis. Sepius enim monemus et hor-
tamur vos diligenter preparare et hoc ad
penam mortis eterne. Notate quod dicit lex.
Fines mandati sunt obseruandi. ff. māda-
ti. l. diligenter. et. l. de procuratoribus. l.
Si procurator. Et extra de rescriptis: cu-
z dilecta. Notate si quis gereret signum ad-
uersarij regis et rex mandaret se cito ven-
turum et illum proditorem in carcerem ir-
reuocabiliter detrusurum: nisi ante suū ad-
uentum deposuerit signum aduersarij ac-
cepti: q̄ signum regis. Credo cito depo-
neret rē. Cito ergo deponite peccatūz q̄d
est diaboli signum quoniam hoc mandat do-
minus: alias in suo aduentu vos de-
iudet in infernum. Ecclesiastici. xx. vij. Ante iu-
diciū para iusticiā. Itē ibidem. An iudi-
ciū interroga teipm.

Seria. iij. post primā domi-
nicā Quadragesime.

Ecce ascendi

mus rē. Querite dominū dū
ueniri potest. Esa. lxx. Que-
rite in quā quoniam sine eo ascendere non
potestis rē. Et notate in epistola tria ad
hindu. tria.

Primū est salutaris exhortatio cum di-
cit: Querite dñm. vsq; ad: de. nrm

Secundum est exhortationis ratio. ibi
quoniam multus est ad ignoscendū: Nō em̄
rē. q. di. Non cogito vindictā sicut vos s; mī-
sericordiam.

Tertium est rationis confirmatio per
exemplū et similitudinē cum dicit et quo-
modo descendit imber rē. q. di. promissio
mea qua penitentib; misericordiam pmitto fir-
ma est et secura.

Ecce rē.

Primus articulus. Qm̄ supra dictū est
q̄ omnis agens veraz pñiam inuenit
gratā et videt circa hoc esse difficultas o-
p̄tis in sp̄s sanctū que dicunt irremissibi-
lia: ideo querit An vey sit illa esse irremis-
sibilia: Q. sic. Aug. li. de fi. ad Petru. bis

qui peccant in sp̄s sanctū neq; in futuro re-
mitti dicimus. **C**ontra Bar. xj. dicit do-
minus. Venite ad me omnes q̄ laboratis
et onerati estis rē. neminē volens perire: et
neminē excludens. Rndet Bon. in. ij. dis-
t. iij. Notandū q̄ pctm̄ in sp̄s sanctū dicit q̄ est
contra effectum appropriatū sp̄s sancto q̄
est grā penitentialis et h̄mōi sunt sex. s. Des-
peratio q̄ tollit sp̄m: Presuprio q̄ tollit
timorē Inuidetia fraterne grē Impugna-
tio veritatis agnitione: Obstinatio: et final im-
penitentia contra ppositū penitendi: Blas-
phemia autē reducit ad impugnationē ve-
ritatis agnitione. Dicit ḡ Bern. q̄ dicunt ir-
remissibilia magis q̄ alia: q̄ non tñ repu-
gnant gratie sed etiā dispositioni ad grati-
am et veniam suscipiendā. et non q̄ priuēt
potentiam remissionis. Hec Bon. Dicit
autē magister in. ij. dist. xlij. q̄ pctm̄ in sp̄s
sanctū dicit irremissibile: q̄ v. et aut raro aut
difficiliter remittit. Scdm̄ autē Alexā. de
ales. in. ij. pre. iij. c. (vbi tractat de remis-
sione pcti ade) pctm̄ dicit tripl̄ irremissibi-
le. s. negatiue: et priuatiue. et contrarie. Ne-
gatiue q̄dem nullo mō potest remitti: et sic
est irremissibile pctm̄ luciferi et alioz da-
mnatoz. Priuatiue q̄dem non habet ali-
quid dignum vt remittat: et sic omne pec-
catum mortale est irremissibile q̄ non ha-
bet aliquid per q̄d sit dignum remissione.
Contrarie quia habet dispositionem con-
trariam venie cum se. de. et sic est irremis-
sibile pctm̄ in sp̄s sanctū. Hec Alex.
Pro fundamento Nulli est de deo diffi-
cilius. Deus em̄ maxime conditiōes te-
net boni principis: de quo dicit Quidius
de ponto. Sed princeps ad premia velox/
et piger ad penas: quiq; dolet quoties co-
gitur esse ferox. Et Seneca lib. de benefi-
cijs. Nulli preclusa est virtus omnib; pa-
ter: omnes inuitat. Cum ergo querit An
peccatum. Dicit rñ. vt supra Et qua conclu-
de q̄ de nemine desperandū est q̄ diu vi-
uit omnibus vere contritis et vere penitē-
tibus qualitercūq; peccauerint datur gra-
tia sanans. Psal. Qui sanat contritos cor-
de rē. Audite o peccatores si desideratis
sanari laborate diligenter conteri. Vbi est
enim cordis contritio ibi habitat domi-
nus qui medicus est animarū. Esai. lv.
Dominus habitat in contrito: et humil-

¶ Feria. III. post Inuocauit

et visitet cor pccatorum: imo et ipse est qui facit cor contritum: pccando ipsum per timorem: et excitando per amorem. **¶** Figura in euangelio hominem diuino. **¶** Matt. xxj. Cum introisset Iesus hierosolimam: commota est omnis ciuitas. id est tota anima rationalis ad cognoscendum ipsum et diligendum. **¶** Galileus. mouetur per timorem et terrorem quoniam illi natus ad cognoscendum multitudinem: magnitudinem: et turpitudinem peccatorum suorum: ut sic dicat peccatores illud **¶** Thren. iij. Ego vir videns pauperatem meam.

¶ Secundus articulus. In euangelio quod scribit **¶** Matt. xxj. notande sunt tres considerationes inductive ad penam et dispositionem ad ascendendum hierosolimam.

¶ Prima est memorande benignitatis.

¶ Secunda est formidande severitatis.

¶ Tertia est venerande maiestatis.

¶ Prima igitur ratio. quod intrauit Iesus hierosolimam et sanguis in templo cecos et claudos. **¶** Considera quanta fuit eius benignitas: visita re caritativiter ciuitatem illam quod mortale odium habebat aduersus eum: cui dicebat **¶** Mat. xxij. hanc illi benignitatem inpropanis: Hierusalem hierusalem quoniam volui congregare filios tuos et non. **¶** Considera etiam quanta eius benignitas quod caritative visitare desiderat animam rationalem videlicet illud **¶** Luc. v. Aperi mihi soror mea: amica mea: columba mea. Per cecos autem et claudos quos sanauit in templo signat peccatores: qui nec clare vident: nec recte ambulant. **¶** Aug. In templo id est in ecclesia non sunt omnes videntes nec recte ambulantes. **¶** Secunda est ratio severitatis: quod eiecit omnes vendentes et ementes in templo. **¶** Insignum quod sacerdotes tanquam indigni essent eiciendi de officio suo. Sacerdotes enim sue auaricie presulantes in atrijs templi per seruos suos hostias vendebant ut venientes a longe emerent qui vix afferre potuissent: et neque pro pecunie defectum excusationem non offerendi prederet: posuerunt numularios qui mutua sub cautione vel spe alicuius doni pecuniaz darent. Sed quod lex non patiebatur ut a fratribus suis manifeste usuras acciperent: ideo quidam non audebant dare ad usuram: dabant tamen (ut dicit Hieronymus) nomine collibitorum: ut sic per numularios collibistas facerent. Dicunt autem apostoli eos vilia munusculis: ut venepasse et filia. Sic et hodie multi filia monia et usuram sub nomine charitatis palliant. **¶** Et Hilarius dicit. Obserua propter auariciam

sacerdotum altaria dei: meas numulariorum appellari. **¶** Idemque dictum vniuersis intelligat. **¶** Dicit enim apostolus. Vos estis templum dei: non sit in domo peccatorum negotiatio neque cupiditas: ne veniat Iesus iratus. Audite precipue vos clerici si secularibus negotiis vos ipsos implicatis: electionem timere debetis. **¶** Inreparauit autem dominus eos dicens. **¶** Scriptum est: domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis et contra. **¶** Hieronymus. Latro est et repleus dei in latrocinio: pervertit speluncam quod lucis de religione sectas. Illi quippe sacerdotes non curabant de cultu dei: sed de excoaratione populi. Per malicias quippe exactas sic et hodie populus curant de lucro suo quam de ecclesie seruitio.

¶ Tertia est consideratio venerande maiestatis: quam voluit adorari a pueris clamantibus osanna. **¶** Chrysostomus. Qui ingrediebatur ut benediceretur ei. **¶** Ex hoc autem indignati sunt principes sacerdotum et scribe. **¶** Chrysostomus. Honor illi illis fiebat tormentum. Sic enim res est quoniam boni in sua salute laudant: mali sua inuidia cruciantur. **¶** Dixerunt ergo ei. Audis quod isti dicunt. quod d. tale laudem de te non debes sustinere. Et Iesus dixit eis: Utique audio et audire debeo: quia hoc est ex potestate dei uina. Nunquid enim legistis quod ex ore infantium et lactentium proficisci laudem. quod d. vos debetis scire. **¶** Chrysostomus. Intelligimus quod infantes dicebant non ex arte sed simplicitate cordis. Infantes enim et lactentes nec intelligere aliquid: nec laudare possunt. Lactentes autem dicebant quoniam quasi lactis suauitate in mirabilium delectatione excitati clamabant. **¶** Golebat eos dominus saluare: sed ipsi noluerunt verbis eius credere: ideo reliquit eos et rediit in bethaniam. In quo significat quod libenter manet in verbis obedientibus. **¶** Bethania enim interpretatur domus obedientie. **¶** Lauete ergo ne rebelles sitis verbo dei et sic dominus vos relinquit.

¶ Exemplum in scribis et pharisaeis quos apostolus reliquit: quibus et dicebat b. Stephanus **¶** Act. vij. Dura cervice et incircumcisi cordibus et auribus vos spiritum sanctum reististis et contra.

¶ Tercia ratio. Audistis et contra. **¶** Lauete ergo ne relinquit synagoga sathanie. habetur **¶** lxxij. di. plurimas. in fine. **¶** Exemplum penam nos cauere promouet in futurum. **¶** Et hoc est exponendum de exemplis presentibus siue in reali existentia: siue in hominum memoria. **¶** Et lex dicit. ff.

locati. Siq̄s domū. §. j. Preuidere debet q̄s qd̄ cōtingere pōt. Siq̄s vestz esset in seruitio de q̄ sepi⁹ audiuit qm̄ fideles seruos amplissime remunerat: infideles turpissime abijcit z ponit in manu crudelis mi litoris: nōne timeret offendere regez? Expone zc. Time te q̄ offendere deū. Dat thei. x. Time te eum q̄ potest aiam z corz pus p̄dere in gehenna.

¶ Feria q̄rta post p̄mam dominicā. xl.

Ecce ascendi

mus zc. Venit helias in berabece iuda. iij. Reg. xix. Berabece interpretat̄ pute⁹ satias siue pute⁹ saturat⁹. et sūge b̄ritudinē celestē qm̄ z per hierosolimā sūgitur: ad quā ascēdere debemus. Et in epla noranda est triplex figura ad hoc informatiua. Prima est figura affectuose deuotiōis. Quia prexit helias solus p̄ desertū. et sedens subter iuniperz petijt aie sue vt moteretur. s. ppter petā q̄ vi debat in mūdo: et ibi obdormiuit in vmbra. Iuniper⁹ est arbor spinosa z ei⁹ fruct⁹ medicinalis: et ideo significat arborē crucis. Helias igit. i. penitēs p̄gens solus et solitari⁹ in se recollect⁹ alienat⁹ a curz extraneis: petijt mortē. s. spūalem a vicijs. Ro. vi. Estimare vos esse mortuos peccato. et sedet z dormit. i. toto anio requiescit in vmbra crucis q̄ aspera est: sed fruct⁹ eius dulcis z medicinalis. Secda ē figura vigozose refectionis. Quia angelus dñi terigit eū zc. Et comedit panē subcinerū: et quē inuenit respiciendo ad caput ei⁹. i. ad supiorē p̄tē rōnis: et bibit aquā. Quia vix eos qui i vmbra crucis obdormiuit v̄sitar̄ angeli monentes eos vt crucifixo se cōformēt assumētes crucē p̄nie: que quidē p̄nia significat per panem subcinerū et aquam. Et hec est anime spūalis refectionis. quia p̄ p̄niaz reparat̄ anima sicut corpus per panem. Ps. Lincere tanq̄m dānem māducabā. Tertia est figura fructuose excitationis. Quia ambulauit in fortitudine cibi illius vsq̄ ad zc. Rhom. vi. Liberati estis a peccato: serui autē facti deo da. s. in san. s. p̄ vitam eternā.

¶ Saluatio.

¶ Ecce ascen. zc.

¶ Prim⁹ articulus. An necesse sit p̄ penitentia resurgere in equali qualitate v̄l maiori? Q. sic. Rhom. vi. Scimus qm̄ diligentibz deū omnia coopant in bonum. glosa zc. Lapsis in mortale. Cōtra Sinima charitas potēs est delere omnē culpam. Rñdet Bonauē. in. iij. di. iij. Dixerūt qdam q̄ semp in equali v̄l maiori. Ratio: quia dñs non p̄mitteret electū cadere nisi videret q̄ ei deberet p̄desse. Ulteri⁹ dicit q̄ deus electos semp in meliori statu accipit. Tercio q̄ remuneratur opus q̄ntum meruit radix ex qua prodit. Sed hanc positionē credo falsam z rōnez eius minus congruā. Tum qz fundat̄ sup̄ per falsum. Tū qz sup̄ incertū. Sup̄ falsū in hoc q̄ quia remuneratio operis respicit radicē in qua reuult. Nunq̄ em̄ remunerat opus nisi finalis charitas supueni⁹ ret. nihil em̄ efficaciter est dignū remuneratione sine finali p̄seuerantia. Alia p̄o sū dubia. s. q̄ de? A meliori statu electos accipiat: et q̄ semp prosit casus ad augmentum gratie: Tum videamus signa ad contrariū. Ideo credo q̄ probabili⁹ est op̄nō alia v̄icz q̄ p̄tor resurgit in equali et maiori z minori charitate. s. q̄ se melius p̄parat z diuina largitas disponit. Cū dicitur fm̄ glosam q̄ z lapsis zc. Dicendū q̄ glosa loquit̄ non rōne gratie augmentā de: sed recupande cōseruande. Et meli⁹ ē modicum habere de gratia vsq̄ in finem: q̄ multū vsq̄ ad tēpus tñ. Hec Bonauē. ¶ Pr⁹ fundamento. Damnu⁹ turpissimū est in peccati luto remanere. Seneca ad Lucil. Turpissimū est iactura que per negligentia fit. Et quāto crescit negligentia: tanto auget iactura. Horaci⁹ in epytolis. Et neglecta solent incendia sumere vires. Festinet ergo peccator a peccato resurgere. Sed q̄nt An necesse zc. Die rñ. vi. s. Ex qua cōclūde q̄ diligenter conari debet vnusquisq̄ ad penitendū. Quia quanto feruentius z diligent⁹ ad hoc conabit̄: tanto repabit̄ in melius. Argumentum de Magdalenā et de beato Petro z de serō Germano: z de multz alijs. De h̄ est certum q̄ omnibus vere penitentibus datur gratia: q̄busdam maior: q̄busdam minor gratia in quantum b̄nficia. Act. xj. Gentibus dedit deus p̄niam ad vitam.

Feria. III. post Inuocauit

Ideo Chrysost. dicit. O penitentia rutilior auro: splendidior sole: quod de te referat. Omnia ligata tu soluis: paradisi aperis: infirmos sanas: tristes letificas: et peccatos ad vitam eternam reuocas. O igitur peccatores quod differtis: gratia dei amissis quam non nisi per penitentiam recuperare potestis. Si autem penitentiam agere volueritis: certi estote de gratia. Ideo psalmista. Conuersasti planctum meum in gaudium mihi. Planctum scilicet penitentiae: in gaudium spiritualis gratiae. **F**igura. Postquam filii israel egressi sunt de egipto: transierunt mare rubrum: dedit eis dominus manna in deserto. Expone spiritualiter Penitentibus postquam transierunt mare penitentiae: dat dominus manna celestis gratiae. Augustinus. de peccato dist. 1. Quae penitentia digna est misericordia qui spirituali labore querit gratiam.

Secundus articulus. In euangelio quod scribit Mattheus. 23. notanda sunt tres considerationes inductivae ad penitentiam.

Prima est consideratio sapientie infallibilis.

Secunda est consideratio iusticie inflexibilis.

Tertia est consideratio benivolentie inextimabilis.

Prima igitur consideratio ad penitentiam inductiva et ad ascendendum hierosolimam dispositiva est sapientia infallibilis. Quia vix ostendit sic esse perversam phariseorum intentionem querentium: Magister volumus a te signum videre: quod increpando respondit. Generatio mala et adultera signum querit. Vide bene sapientiam: quando sibi conuiciabant: dicentes cum in pnae demoniorum eiecero demonia: mansuete respondit per rationem improbas dictum eorum. Nunc autem cum audiant magister vocantes: asper respondit dei. Generatio mala et. ostendens secundum Chrysostomum. quod vtraque passione ratio superior neque conuictus in iram ducit: neque adulatione mollescit. in quo ostendit magister amplectenda conuicia: et adulationes vitandas. Nam ut dicit Chrysostomus. Sapienter cum laudat in facie: flagellat in corde. et Ecclesiastes. vii. Vultus est a sapiente corrigi quam stultorum adulatione decipi. Chrysostomus. Eos dicit generatorem malorum: quia ingrati semper fuerunt quod est vltima malicie. Hieronymus. Egredite autem dicit: et adultera. quia dimiserat virum. et iuxta Ezechielem multos se amatoribus copulauit. Sed signum non dabit ei nisi et cetera. Quod signum celeste peris: sed tamen

dabit tibi signum terrenum propter tuam superbiam. Rabanus. Ostendit iudeos instar nimis uitae criminosos: et nimis peniteret submersi primi. Per illos autem signantur criminosi vel curiosi qui supra videt celestia: rimantur etiam diuina: omnia via per quam veniunt ad illa. scilicet preceptis domini et consiliis. talibus dabit signum. Ione quem deglutit cetus. Ideo dicit: et sic etiam deglutit et deludit diabolus. **S**ecunda est consideratio iusticie inflexibilis quam ostendit dominus pronuntiando condemnationem iudeorum obstinatorum. Et hoc tripliciter. Primo propter contemptum penitentiae quam christus predicauit: cum tamen nimis vite penitentiam egerint ad predicationem Ione. Ideo dicit. Uiri nuntiatis. quod. Et factum nuntiatis apparere comparatiue iusta condemnationem iudeorum. Illi namque gentiles erant. iuxta dei autem eruditi in lege. Ionas etiam secundum alios interpretes tamen triduo predicauit nuntiatis. Christus autem iudeis tribus annis. Ite Ionas simplex propheta erat. christus dominus prophetarum. Item ionas nullum miraculum. Christus autem multa fecit. Ideo bene dicit. Et ecce plus quam ionas habet in hoc loco. Chrysostomus. Illi propheta suscepit. isti dominum Iesum repulerunt. **S**ecundo propter contemptum sapientie quam eis demonstrabat in terra sua. Cum tamen regina austri surget etc. Chrysostomus. Istud plus fuit quam prius: quia Ionas ad illos abiit: sed regina ista ad salomonem venit. Eodem modo ergo generatores iudeorum non sententiae predicant: sed passionis exemplo: ut dicit Hieronymus. Chrysostomus. Regina iaba venit a finibus terre audire sapientiam salomonis. et christiani nolunt venire de plateis ad audiendum christi sermonem. Tercio propter contemptum sue pietatis de qua non curabant: sed tamen de apparentia exteriori propter quod postea sunt pleni a diabolo possessi. Ideo adducit exemplum arguendo eorum ingratitude et simulationem dei. Cum imundi spiritus. Huius expositionis videbitur ostensa. item. Quod multi sunt similes plus de bonitatis apparentia curantes quam de vera existentia. Tercia est consideratio diuine benivolentie quam ostendit dominus habere ad salutem nostram et eos quod doctrinam suam deuote audiunt: vocans eos matrem: fratres: et sorores. Adhuc autem eo loquente: ecce mater eius et fratres. id est. constant

guinei stabant etc. Unus igitur de turba discipulorum. Ecce mater tua etc. sicut Hieronimus, iste isidorus tendebat tentans eum. sicut spirituali operi carnem et sanguinem proferret. Sic et hoc die multis platis percurat diabolus propinquam multitudinem ut carnali affectu obsecraret eorum sanctitates. Sequitur. Que est mater mea etc. q. d. Instantum est mihi aliquis propinquus? in quantum est spiritualibus actibus intentus. Vera benivolentia: quia servos indignos vocat matrem: fratres: et sorores si fecerint voluntatem patris etc. Chrysostomus. Una est nobilitas sola dei facere volutatem. Sed heu pauci efficaciter attendunt ad verba christi et voluntatem patris faciunt. Multorum enim aures claudit diabolus.

Exemplum narrat Jacobus de vitriaco Religiosus quidam vidit diabolum in sermone: adiuravitque eum ut diceret quid ibi faceret et quis vocaret: respondit. Ego sum demon et vocor claudens aures. et habeo mecum socios. vnus vocatur claudens cor: alius claudens os. tertius claudens bursum ne fiat restitutio. Cauete ergo a diabolo et audite illud Jacobi. iij. Resistite diabolo et fugiet a vobis.

Tertius articulus. Audistis etc. Caute ne sitis ut iudei qui sapientiam et penitentiam sperabant: et solam apparentiam exterioris querebant. Deus enim intrinsecus corda. Unde xxij. dist. Erubescat. Et. ij. q. v. Consultum sit. Secretorum vero iudex est et cognitor. Et sicut dicitur. E. de iurciurando. l. iusur. Soli deum habent vltorem. Quis vestrum auderet in regis iniuriam aliquid dicere in eius presentia: nisi forte ex stulticia hoc fecerit: nonne erubescet et veniam postulabit? Exponitur ne norando quod deus videt secreta conscientie quicquid exterius ostendat. Ideo beatus dicit Paulus. ij. Cor. j. Gloria nostra hec est testimonium conscientie nostre.

Seria quinta post primam dominicam Quarta dragestime **Sermo.**

Ecce ascendi

mus etc. Ecce deus anime mee scilicet. Ezech. xviij. Et si oēs accipiant fiduciam ascendendi hierosolimam. quia oēs accipiant ipsi dei et unicuique dabit secundum opera sua. Unde in epistola periturat eorum puerbum quod

erat in populo israel: vix patres nostri comederunt vinum acerbum etc. q. d. quod filii ipsi per peccatis parentum puniebantur. Vbi primo ponitur consuetudo rationis. cum dicitur. Vivo ego dicit etc. Ecce omnes anime mee sunt. Secundo rationis conclusio. Anima que peccauerit etc. etsi fuerit iustus etc. Gal. vi. Unusquisque onus suum portabit. Tercio conclusio confirmatio: ait dominus omnipotens: qui. s. mentiri non potest. **E**cce etc.

Primus articulus An penitentia restituat homini bona opera prius mortificata per culpam? **R.** non. De quo verificat est aliquo modo: sed opera prius facta nulla sunt.

Contra. Plus potest gratia penitentiae quam culpa. sed culpa mortificat opera viuia. ergo gratia mortificata viuificat. **R.** videtur Bonauentura in. iij. dist. xij. Unde est et contra opinionem quod opera que prius fuerunt facta in charitate/que adueniente culpa mortificant: eorum efficaciam produciendi in gloriam non produciunt/ gratia redeunte viuificant. i. digna fuerint remuneratione. Vbi notandum quod ut quidam dicunt homines opera quia bona sunt/ideo facta sunt in laudem dei: nunc debet deus laudari. quia homo in unitate corporis mystici et in charitate facta sunt: ideo pertinent ad corpus mysticum. Et quia ex libera voluntate faciunt: ideo pertinent ad eius premium. Unde quod iste cadit nihilominus manent in corpore mystico/et inde de alia membra gaudebunt/et deus inde laudabit. sed non manent ad gloriam faciendis/cum cadit a gratia. ipso autem resurgente/sibi reuiuiscunt. Et quantum ad hoc intelligi debet illud Apoc. iij. Tene quod habes ne alius accipiat coronam tuam. Tunc quicquid sit de hoc siue remaneat in corpore mystico siue non: verum est quod manet aliquando in memoria eius quod fecit. Et dubium non est quando maneat in memoria dei etiam quando diu manet in culpa. sed tunc non manet ibi ad remunerationem: nec in memoria peccatoris ad gaudendum: sed magis ad dolendum: quod de rationis bonis ad rationis mala conuenit. hec Bonauentura.

Pro fundamento. Magni profecto damnum incurrit per peccatum cum mortificatur opus bonum in charitate factum. Ideo sine dilatione laborare debet peccator ad recuperandum. Nam sicut dicit Quidius libro meta. Rabitur occulte fallitque volatilis etas. Et nihil est annis velocius. Et Seneca ad Lucillum. Dum fertur vita trans

Dominica. II. Quadragesime

currit. Sed queris An rē. Dic rē. vt s. **E**x q̄ vide quanta sit dei liberalitas erga penitentes q̄ penitenti restituit q̄ p culpa amiserit. **Ezech. xxxij.** Restitua vos sic a principio rē. reddā vobis annos q̄s comedit locusta bruchus. erugo. Locusta. i. auaricia. Locusta em̄ semp habet ventrē imundicia plenū z tñ semp esurit. ideo sigē auariciam Bruchus. i. luxuria. Bruchus em̄ corrodit germina z flores arborū. Sic luxuria ignis est eradicans oia germina sic germinant. vt hī **Job. xxx.** Germina iniquā bonorū spūalium. Erugo. i. supbia q̄ omnes fructus offuscet. **O** miseri peccatores pñiam agite vt recuperetis rē. **Figura** **Leuit. xxv.** In anno iubilis redibant oēs ad possessiones suas z c. et. ij. **Para. xxxij.** Manasses post multa flagitia in babilonem ductus est vincus. Et postq̄ coangustus pñiam egit. reduxit euz dñs in hierusalem in regnū suū. Expone spūaliter notando illud ps. **Suauis dñs vniuersis. i. ad se confugientibz. z miserationes zc.**

Secundus ar. In euangelio qd̄ scribitur **Joan. viij.** notande sunt tres pñcipales pñtates ad pñiaz inductiue z ad ascēdendū hierosolimā dispositiue.

Prima est pñtas facilis liberationis.

Secda est pñtas seruilis subiectionis

Tertia ē pñtas dñabilis filiationis

Prima igit rē. liberationis a fuitute. i. peccati cū dicit. **Si manseritis in fñone meo: vere discipuli mei eritis: z cognoscetis veritatem z pñtas liberabit vos.** **Aug. de ver. dñi.** **Q**uoniam portet manere nos: si in illo nō māserimus eadem. Breue pñbum magnum ope: manseritis. Quid em̄ est in verbis doctri. **Esic dicit ipse Aug. iij. de tri.** Unde veritas liberabit nisi a morte et corruptio. **Ro. viij.** **I**psa creatura liberabit a fuitute corruptionis in libertatē glorie filioz dei.

Secda est pñtas seruilis subiectionis q̄ dñs ostendit iudeos petis obstinatos suos esse. **Ipsi aut post pñcationē iactanter dixerūt.** Semen abrahe sumus z nemi in fuitimus vnq̄. Quō ḡ dicitis liberi eritis: **Aug.** Quō verbum hoc dixisti: **Joseph non est venundatus: pphete sancti in captiuitatem nō sunt ducti: O ingrati qd̄ est qd̄ vobis assidue imputat deus: q̄ vos**

de domo fuitutis liberauit: si nemini seruimus: vos aut q̄ loquimini: quō soluebatis tributa romanis si nemini vnq̄ seruimus: **R**edit iesus. Amen dico vobis: q̄ facit pctm̄: seruus est pcti. **Chrys.** Quia nō ad vanam gloriā erant q̄ dicebant abis: sed ad salutem: non voluit ostendere eos cē suos hois s̄ pcti: q̄ difficillima seruitus ē: a qua solus deus eripere pōt. **Aug.** **M**iserabilis seruitus: seruus pcti quo fugit: **Nō** fugit seipam mala conscientia. **F**erit qd̄em de pctō qd̄ delectabat: **f**mansit qd̄ pūgat. **S**eruus aut. i. culpe non manet in domo, id est ecclia in eter nū: s̄z mō ad tps maneat. **S**ed ne desperet pctō: subdit: **f**ilii aut. i. dei naturalis manet in eternū sic habz pñatem liberandi alios: vt secum maneat. **Aug.** **S**olus a pctō liberare pōt q̄ venit si ne pctō z factus ē sacrificiū p pctō. **T**ertia est veritas damnable filiationis: q̄ ostendit eos filios esse diaboli: vbi pcedit ostendēdo eos nō cē filios abrahe neq̄ dī. dixit ḡ **Scio q̄ filij abrahe estis. i. fm carnē: sed q̄ritis me interficere zc. v. q̄ibi. ope** **ra pñs vñi.** **Aug.** **S**up illud. sermo me? nō capit in vobis: non capit in cor vestrū: q̄a non recipit a corde vestro. **S**ic em̄ est sermo dei fidelibz sicut pisci hamus: tunc capit quando capitur. **Alchuin?** **S**uper illud. si filij zc. **I**n hoc probatis vos non esse filios abrahe: quia facitis opa contraria operibus abrahe. **E**identes autem iudei q̄ ex operibz filiationem arguebat: dixerunt. **S**e filios dei cuius legem seruabāt. **U**nde dicitur. **N**os non ex fornicatione nati sumus zc. s̄z ex gentilitate que fornicat cū multis dñs: sed vñum patrē habemus deum. **H**oc autem excludit dñs dī. **S**i deus pater vester esset dñi. vñq̄ me zc. vñq̄ ibi. **S**ermonē meū. **A**ugustinus. **I**deo audire nō poterant quia corrigi volebant. **T**andem concludit eos esse filios diaboli: non creatione sed imitatione: cum dicit **N**os ex patre diabolo estis. **I**lle homicida zc. vñq̄ in finem. **A**ugustinus. **N**ō ferro accinctus diabolus ad hoīem venit: vñq̄ malū semiat z occidit. **N**oli ḡ putare non esse homicidū quando fratri tuo malū persuades. **Q**uā aut dicit dñs iudeos filios cē diaboli: hoc idem intelligendū est de omnibz pctōribz. **O** miseri pec. lubrici auari gulosi. **A**g

noscatē miserā vestrā: q̄ filij estis diaboli: serui peccati: q̄ vilissima est seruitus et turpissīma. **E**xemplū legistis de Diogene pho q̄ cū Alexander diceret se diatōre orbis. Ille ait. Nequaquā es dñs: sed seruorū meorū seruus. Supbia em̄ dñi tua ē: et hec est ancilla mea. ego em̄ eā suppeditaui. Carnal' concupiscētia et gula et auaricia sūt dñe tue et ancille mee. id tu es meorū seruus. Aug⁹. Perō: seruus est et nō vnus dñi tm̄: sed qd graui⁹ ē tot dñorū q̄t viciorū.

Erit⁹ art. Aud. et c. Fugite hanc peccati seruitutē: alis nō ascēderitis hierosolyma. Nā sicut hī extra de seruis non ordīnandis et eorū manumissioibz. ne seruozi. Serui ordinari nō debēt sine licētia dñi: rū suoz. Serui p̄ peccati non p̄t admitti ad ordīnes angeloz. et miserim⁹ bñ p̄t seruitutē incurrit. Nā etiā de seruitute carnali dr. l. ff. de re. iu. l. Seruitute. Seruit⁹ mortī eq̄gat. Et ex opposito de libertate dr. ff. de p̄bo. obli. l. liber. Hō extimatōez nō habet. Audite Siq̄s esset in dura seruitute crudelissimi tyrāni: vlt⁹ forte catena: tuis ad remigādū in nauī pyratarū et posset de facili libari: nōne ad hoc laboraret: certes sic. Expone et applica notādo illd qd hī dñe. l. j. Fugite de medio babilonis.

Serua sexta p̄me hebdomade Sermo.

Ecce ascendi:

Emus et c. Alia q̄ peccauerit ipsa moriet⁹ Ezech. xviij. Ibi pater equitas dñie retributiōis: cui⁹ cōsideratio nos inducere debet ad opa faciēda p̄ que possum⁹ ascēdere et c. Et hī dñi eq̄tas etiā ostendit p̄ totā eplām. Ibi p̄mo pōnit veritatis p̄clusio. Alia q̄ peccauerit et c. vsq̄ sup̄ eum. Secūdo p̄clusionis declaratio: cui⁹ dr. Si impi⁹ egerit p̄niam et c. et si auerterit se iust⁹ et c. vsq̄ ibi p̄pe finem: vlt⁹ ra viuet et nō moriet⁹. Tertio declarationis cōfirmatio: cui⁹ dr. ait dñs ops. **E**cce et c.

Prim⁹ articulus. An p̄tingat cadere a vera p̄nia. Q. nō. Aug. et Amb. dīstīnūt p̄niam dī. P̄nia est p̄petrata plāge: re: et plāgēda nō cōmittere. Cōtra. Joā. v. dñs dicit palatrico. Glade et noli ample⁹ peccare. Itē exēplo dauid q̄ de peccō adul-

terij et homicidij penitēs peccauit in nūe ratione ppli. **R**ūdet Bona in. iij. di. ix. Veritas p̄nie attendit dupl^r. Vno modo veritas essentialis: q̄ vīez habet veritatis opus: vel nata est hīe vīez detestari peccatū cōmissum: et p̄ponere nō cōmittere p̄ futuro. Et ab illa p̄tingit cadere. Alia est p̄ntas accidētalis q̄ vere p̄ducit in finez. et hec veritas dr̄ p̄ntis statū siue cōtinuatiōis. et ab hac nō p̄tingit cadere. Sed hanc nō est hoīm dicere hīe nisi in fine. Cū aut⁹ dr̄ Aug. P̄nia et c. debet intelligi nō cōmittere nūc nec actu nec p̄posito. Hec Bonaue. **P**ro fundamento. Esti magna sit virtus p̄niam agere: nō minor tñ in penitētia p̄seuerare. Vñ Quidi⁹ de arte. Non minor est virt⁹ q̄rere q̄s parta tueri. Vñ net em̄ libez arbitriū ad malum flexibile. Vñ Sene. ad Lu. Valētiōr oī fortuna anim⁹ ē: et ipse res suas in vtrāq̄ p̄tē dūcit: breuē ac misere vite sibi p̄pī causa ē. Cū q̄rit An p̄tingat et c. Dicit⁹. vt s. Ex q̄ p̄clude q̄ penitētiā magna est cautela et diligentia a p̄hibēda vt p̄ futuro caueant. Non em̄ scribit⁹ q̄ incepit. sed q̄ p̄seuerauerit vsq̄ in finē hīc salu⁹ erit. Bart. x. Hoc etiā docuit ch̄s in cruce. Vñ Ber. Nos q̄cūq̄ seq̄mur caput nostrū: nō celsē⁹ tollere crucē n̄ram: p̄seuerantes in ea sic ch̄s p̄seuerauit: donec dicat spūs vt requiescamus a laboribz n̄ris. Reminē audiamus fr̄es: nō carnē aut sanguinē: nō spūm quēlibet descēsum de cruce admonētē. **F**igura. Leuit. iij. et vij. p̄cipit vt nūc q̄ offerret hostia sine cauda. Per caudā intellige finē siue p̄seueratiā finālē. Itē in euangelio hodierno Joā. v. dr̄ dñs palat. Tolle grabatū tuū et ambula. Spūali p̄ctōri dr̄. Tu qui p̄cedēti tpe tollebas grabatū tuū. i. in clinationē viciōsā: nūc tolle illā: supans illam et vincēs: et ambula sp̄ p̄seuerādo i bonis opibz. q. d. l. z difficultatē habeas p̄pter on⁹ grabatū. i. p̄raue iclinatiōis: tñ sp̄ p̄euerat. Qui em̄ nauigāt mare: p̄pī ventū p̄nū nō dimittūt nauigare i mari. Incassūz bonū agit si aū vite terminū deserat.

Tert⁹ articulus. In euangelio qd scribit Joā. v. tria sunt p̄siderāda.

Prīmū est p̄ctōis p̄uiciōsa dispositio.

Secūm est p̄ctōis p̄uiciōsa repatio.

Tertū est saluatoris grātiōsa affectio.

Feria. VI. post diē Cinerū

Primū igit̃ rē. Hec dispositio significat p̃ lauidos iacētes in porticibz: de qbz dicit̃ in euāgelio. Facebat mīlītudo magna lauidos: cecoz: claudoz: et aridoz. Pctor̃ em̃ dicit̃ lauidos. Spūalr̃ lauidos dicit̃ infirmos: tās spūalis aufert̃ saporē spūaliū sic vt spūalia videant̃ amara. Ps. Dēm escam abomiata est aia eoz. Hec infirmitas aufert̃ sensum et mortū spūaliē. Itē pctor̃ ē cecus. Thren. vi. Ne nobis qz peccauim⁹: ideo obtenebrati sunt oculi nr̃i. Itē claud⁹ est: nō em̃ recte ambulat. affectio q̃qz trahit̃ sursum: tñ cito descēdit p̃t̃ pōd⁹ pctor̃. Ps. Cor aut̃ eoz nō erat rectū cū eo. Itē pctor̃ aridus est carens hūore gr̃e et deuotionis et virore charitat̃. Ideo p̃t̃ dicere pctor̃es illud Aueri. xi. Aia nra arida est. Sunt em̃ sic palmes abscissus de vite. Ioan. xvi. Siqz in me nō māserit mittet̃ foliis sicut palmes et arefcet. **S**ecūdam ē p̃t̃at̃ p̃t̃uosa p̃p̃atio. Qd̃ significat p̃ h̃ qz infirmi iacebat̃ in porticibz. I. in ingressibz piscine: vt sic sanari possent. Piscina illa erat iuxta tēplū probatica: a probaton qd̃ ē ouis. qz ibi cadauera pecudū et p̃cipue ouium qz vt plimū offerebant̃ in ea lauabant̃. Et hēbat̃ qnqz portic⁹. I. aditus. Piscina illa significat p̃niam in q̃ sunt ablūda corda vt deo sacrificent: ad quā ingredit̃ p̃ timorē. Eccl̃. ij. Qui timent dñm p̃p̃abunt corda: et in p̃spectu ei⁹ sanctificabunt aias suas. Est aut̃ h̃mōi timor q̃ntuplex. et sic sunt qnqz portic⁹. Prim⁹ est timor oriens ex cōsideratione diuine sciē oia p̃replantis. Job. xxxij. Cōsiderans cū timore sollicit⁹. Secundus est timor ex cōsideratōe diuine iusticie. Apoē. xiiij. Timete deum qz veniet hora iudicij eius. Tertius est timor ex cōsideratōe diuine potētie. Eccl̃. i. Un⁹ est altissim⁹ creator oim̃ et metuēd⁹ nimis. Quart⁹ est timor ex cōsideratōe p̃prie neq̃tie. Hiere. ij. Arguet te malicia tua et c. sequit̃. Scito et vide qz malū et amax⁹ reliq̃sse te dñm deū tuū: et nō esse timorē eius apd̃ te. Et Sap. iij. Veniet in cogitatōe pctor̃z suoz timidi et c. Hui⁹ timor ex cōsideratione infernalis miserie. Qz q̃ horrendū est infernū intrare vbi ymbra mortis et nullus ordo: sed sempitern⁹ horror et c. dicit̃ Job. x. In his porticibz debet iacere peccatores vt ad piscinā p̃nie descēdant p̃ timorē depmētē. Sz isti timori debet adhuc iungi spes q̃ significat p̃ expectatōe lani⁹ guidoz expectantiū aq̃ mortis: p̃ quē intel⁹ ligat̃ infus⁹ aq̃ spūalis gr̃e. Cui etiā annex⁹ debet volūtas conat⁹ q̃ signat̃ in hoc qz quibet lauidoz conabat̃ descēdere in piscinā post mortem aq̃. Sic et tu pctor̃ cū sentis in anio tuo turbatiōem cōpūctionis descēde ibi vt laueris. Illa em̃ motiōem facit angelus dei in aliqua bona inspiratiōe a deo missa et c. qz vt dicit̃ Paul⁹. ij. Cor. ij. Nō sum⁹ sufficiens aliqd̃ cogitare ex nob̃ et c. **T**ertius est saluatoris gratiosa affectio. Nō em̃ vult mortē pctor̃is: Esch. xviij. Uñ benigne venit hierosolymā et visitauit lauidos circa piscinam: et aspectu miseratōis vidit̃ ibi vñū triginta qnqz annos hūit̃ in infirmitate. Cui dicit̃. Vis san⁹ fieri? Ezech. xvi. Nō qrit vt discat. hoc em̃ sup̃flūū esset: sed vt oñderet istius patientiā. Et rñdit lauid⁹. Dñe hōiem nō habeo et c. In hoc signat̃ qz pctor̃ omni auxilio destituit̃. Dicit̃ gēi iesus. Surge restituit̃ sanitati tolle grabatū tuū et ambula: ad declaratiōē miraculi. Et statim san⁹ fact⁹ et c. Hoc p̃cipit dñs in iustificatiōe pctor̃is Primo qz surgat recedendo a pctor̃is. Secūdo qz tollat grabatū portando on⁹ p̃nie p̃ eo. Tertio vt ambulet p̃ficiendo i bonū. Erat aut̃ sabbatū. In q̃ signat̃ qz pctor̃ dñi curat̃ ponit̃ in dēte p̃scie. Ostendit̃ etiā dñs p̃terea gratiosam affectionē suā: qz cū inuenisset eū in tēplo: iiformauit eū dicens. Ecce san⁹ fact⁹ es iā ampl⁹ noli peccare: ne deteri⁹ tibi aliqd̃ p̃tingat. Alai⁹. Si grām p̃ditoris agnoscere volum⁹: fugiēda ē turba cogitantiū: declinanda sunt prauoz cōuēticia: fugiēdū est ad tēplū: et nosipsos studeam⁹ tēplū dei facere. **N**otate bñ qz huic dictū est: iam ampl⁹ noli peccare: et pseuera in bono. qz sine pseueratiā nemo pōt saluari. Exēpluz in historia de xl. martyribz de eo qz nō pseuerauit qz coronā amisit. Bern. Tolle pseuerantiā nec obsequiū mercedē habet.

Tertio arti. et c. Multo diligēt⁹ ē p̃ quidēda salus aie q̃ corpus. Nā vt h̃r xxxvij. di. sedulo. et. xij. q. j. p̃cipim⁹. et c. d̃ sacrosais eccl̃ijs. I. Sacram⁹. Aia ē corpi p̃ponēda. Audite Siqz esset cec⁹: claud⁹ et aridus: et a lōgo tpe paralytic⁹: an nō tū

meret de morte: Et si esset medicus aliquis
expe? qd sciret z veller eu curare: nonne ar-
deter pararet ei aduentu zc. applica zc.
Sulto magis sollicitari debet qd p cura-
tione anie sue. Et Bar. xvj. Quid pdest
homi si vniuersum mudu lucret zc.

Sabbato post pma dnica qdragesime

Ecce ascendi

mus zc. Sp gaudete: sine iter-
missione orate: in oibz gras agi-
te. j. Theb. vlt. Si hec fecerit: hierosoly-
ma ascendet. Ubi notada sut tria sat ne-
Primu est spualis cosola (cessaria.
tio. Semp gaudete.

Assidua z deuota oratio. ibi: sing inf-
Affectuosa grasactio. In oi (missione.
bus gras agetes.

De pmo Phil. iij. Gaudete in dno sp.
Descdo Rho. xij. Dioni istates. Deter-
tio. Aug. Quid meli? z amio geramus z
ore pmam? z calamo expmamus qd Deo
gras. Nec em aliqd dici breui? nec audi-
ri leti? nec itelligi gradi? nec agi fructu-
os? pot. Liberalitas em dei magnas gras
tias agentibz/magis elargit. Ecce zc.

Primus articulus. An cotingat pnam
iterare? n. Ad Heb. vj. Impos-
sibile e eos q plapst rursus renouari ad
pnam. Contra Ezech. xviij. Si ipi ege-
rit pnam zc. Rn. Bona. in. iij. dist. ix.
Iterari pt pna qd diu ho e in hac vita. sz
post hac vita no pot iterari. Quare aut
pna iterat? no aut baptism? ro e triplex.

Prima: qd i baptizato impmis charact-
e est indelebilis. in penitentia po non.

Secda: qz baptism? est z morbu no itera-
bile. sz pcrim originale. pna po contra mor-
bum iterabile. sz ptra peccatum actuale.

Tertia: qz baptism? tota hz efficaciam a
passioe chri. pna po no tm a passioe chri:
sz ab actu nro. Et itez baptism? no iterat
sic nec passio chri: pna po iterat fm q vo-
luntas nra quertit z reuertit. et inde est q
in baptismo ois pena remittit. in pna po
no. Et si baptism? iteraret/daret nob occa-
sio peccadi. No sic e in pna: qd pcca punit
Et em dr apls. Impossibile est zc. pot si
en vis in eo q di impossibile est zc. qz no

ex vrbz huanis. vel impossibile. i. no pos-
sibile. Hec Bon. Pro fund. Sultu e
illd norandu q pna sp fieri pot fructuosa
an morte: sed no post. Idcirco caueat qd
qz sibi Na sic dr Sen. ad Lu. Ignoras q
loco mors te expectat. Tu itaqz si sapiens
fueris in oi loco eam expectabis. Et in li.
de cotemptu mdi dr. No igit cesses ea q bo-
na sunt opari qd si es i mortali culpa a q
no potes exire nisi p pnam: de q qstio est
An ptingat zc. Dic rn. vt s. Ex qz clude
qnta sit benignitas dei erga pctores. Un-
de pna dist. iij. talis. Talis est mihi cre-
de erga hoies dei pietas q nunq spemnt
pnam si ei pure z simplr offerat: etia si qz
in pfudu veniret maloz z inde reuertit ve-
lit/libeter eu amplectit. Figura. ij. Re.
xiiij. in recociliatioe absalonis. vide ibi q
etia parat? fuit ipe David itez sibi recon-
cilari: vt patet. ij. Reg. xvij. qn dicebat:
seruate mihi puez. Expone z applica no-
tado illud. ij. Ez. xv. Non vult de? pire
aiam hominis.

Secundus art. In euangelio qd scribit
Matt. xvij. notade sut tres psidera-
tiones ad pnam inductive z ad ascenden-
du hierosolyma.

Prima est psideratio imitade ppatois
Secda est psideratio admirade ptepla/
Tertia e memorade psuatois. (tiosis
De his vide i sermonibz p festo trasfigu-
ratiois. et accipe qd volueris.

Tertius articulus. Aud. zc. Si aut
vult? ad hmoi gloriam puenire/ chri-
stum imitari studeat? vt inter eius mem-
bra inueniri possitis. Nam vt dicis. xij. di.
Non decet. et de conse. dist. iij. Celebrita-
te. Videte ergo ne diabolū magis qz chri-
stum imitemini: et sic cum diabolo in in-
fernū derrudamini: quod vobis graui-
ter esset imputandum. Nam vt dicitur. ff.
de minoribus. l. cum indigno dato in fi.
imputandum est ei qui talem elegit. Ca-
uete ergo ne sitis illi similes qui propter ri-
morem modici laboris relinquit princi-
pem nobilem qui vult eum ditare et ha-
norare: z potius eligit sequi socium p dito-
rem: qui per viam planam z suauem ducit
eum in vallem in qua spoliandus z parti-
bulo affligendus zc. Expone norando q
si diabolū sociaueris in peccatis/ ducet

Dominica. II. Quadragesime

re in vallē inferni rē. Et sic dicit brūs Gre
go. Quanto quis pl^u ei seruerit: tanto pl^u
eū torquetur.

Dñica. ij. q̄dragesime.

Ecce ascendi

mus rē. Rogam^{us} vos r obse
ram^{us} in dño vt quē admodū
rē. vsq; sibi. p dñm iesum. j. Thes. iij. Ro
gat apls vt ea faciam^{us} q̄ ad ascendendū
hierosolymā necessaria sūt. Et i p̄bis apli
tria sunt p̄siderāda. vīz

Benignitas affectiōis. Rogam^{us}
Firmitas obligatiōis: vt quē admo. rē
Firmitas obligatiōis: scilicet em q̄ p̄ce. rē
De pmo Ro. xij. Obse. vos p mī. dei rē.
De scdo Eph. v. Videte quō caute am
bulet^{ur}: nō q. insipientes. De tertio Luc. xij.
Seruus sciēs vo. p̄ni r nō faciēs pla. va
pularib^{us} multis. **E**cce rē.

Primus ar. An sint tres p̄tes p̄nie. s.
contritio: p̄fessio r satisfactio. **N**ō.
Partes alicui^{us} toti^{us} sunt simul s; ista tria
nō sunt sūl. **C**ontra Est autoritas Chy.
r Aug. et ponit a m̄gro in. iij. dis. xvj. Re
spondet Bon. in. iij. dis. xvj. in expositiōe
textus siue lre. Si loq̄mur d̄ p̄niā virtute:
sic p̄tritio: p̄fessio: r satisfactio: nō sūt par
tes integrales: s; potestatiue. Sic em ab
eētia aīe egrediunt^{ur} p̄les potentie: sic ab
vno habitu p̄les act^{us}. Si autē loq̄mur de
p̄niā sacro: sic sunt p̄tes integrales q̄nū ad
esse p̄fectā. Un^{de} rōnabilē loquit^{ur} m̄gr: aīz
di. In p̄fectione p̄niē tria sunt obseruāda
sc̄punctio cordis: p̄fessio oris: r satisfac
tio opis. Et cū obijci^t q̄ nō hñt eē sūl: di
cendū q̄ h; nō sint sūl in actu: sunt tñ sūl vō
ro v̄l affectu. Un^{de} qñ q̄s conerit^{ur} habz cō
fessionem r satisfactiōē in p̄posito: r qñ sa
tisfacit r conerit^{ur}: habet duoz p̄cedentium
effectū. vnde nullū illoz est p̄fectū sacm
sine alio. **H**ec Bon. **P**ro fun. Multūz
sepe de p̄niā confēdū ē: s; ab hac p̄sidera
tiōe mlti ipediunt^{ur}: qz mortē nō p̄siderant
Jo bñ dī Senec. ad lu. In h̄ oēs fallimur
q̄ mortē nō p̄spicim^{us}: magna ps ei^{us} p̄re
r̄q̄t: q̄qd erat^{is} n̄re retro ē mors tenet. festi
nem^{us} p̄niā agere. S; de p̄niā q̄sū est
An sint tres rē. Dic rā. vt s. Ex q̄ conclu

de q̄ nō sat^{is} est dolere de p̄tō nisi p̄fiteat^{ur}:
nec sufficeret p̄fiteri nisi fiat satisfactio. p̄
pterea Jo. Bat. iij. Non solū dicebat faci
te p̄niā: s; facite fruct^{us} dignos p̄nie. Au
dite o p̄ctōres rē. S; heu mlti q̄nq; incip
piūt: sed nō cōplēt qz nō satisfaciūt: nec oc
casiōes p̄ctōz fugiūt: nec ad fructū bono
rū op̄ez pueniūt: p̄cipiunt quidē s; nō pa
riūt. De his exponi pōt illud. iij. Re. xij.
Filij venerūt vsq; ad partū r nō fuit p̄tus
pariēdi. **F**igura Apoc. xij. Mulier cla
mabat p̄turiēs: r ecce draco q̄ habebat ca
pita septē r cornua decē. r in capitib^{us} suis
septē diademata volens deuorare filiū aīz
peperisset: mltier gilla peperit masculū: q̄
raptus ē ad deū: r mulier fugit in solitudi
nē. r cū draco p̄seq̄ret eā date it^{er} ei due ale
aq̄le. Magne vt volaret in desertū. Sp̄uali
ter: Mulier illa ē aīa penitēs. draco diabo
lus: septē capita sunt septē vicia capitalia:
in q̄b^{us} sūt septē diademata qz vīcz regnāt
in mūdo: decē cornua sūgn̄t obedientia dei
cē p̄ceptoz: Diabolus em volēt penitere
suadet delectatiōē p̄cti: r ostēdit difficul
tatē obedientiē vt fer^{at} anie p̄dā r sterilis
remaneat in p̄ctō: s; aīa clamat ad deū pa
rit bonū op^{us} qd statim ad deum rapit. Et
dant mulieri due ale. s. dei timor: et amor: q̄
bus se saluat in deserto p̄nie. **H**ec em sunt
duo q̄ a nobis petit dñs. Deut. x. Et nūc
isrl^{us} qd dñs deus tuus petit a te nūc vt tū
meas eū r diligas.

Secundus ar. In euangelio qd habe
tur Bat. xv. Exēplo mulier^{is} chana
nec notāde sunt tres p̄ditiones nob^{is} neces
sarie ad ascendēdū hierosolymā r ad inue
niēdū gratiā salutaris.

Prima ē vere fidei firmitas.

Secda ē humilitat^{is} simplicitas.

Tertia ē p̄seuerantie stabilitas.

De his trib^{us} dī Hiero. Vera hū^{us} mulie
ris fides: hūilitas: r paciētia: s; dicat. si
des qz credidit filiā sanari posse. Paciētia
seu p̄seuerantia qz toties p̄cepta i p̄ctib^{us} p̄le
uerant. Hūilitas qz nō se canib^{us} sed carē
lis cōparauit. **P**ria igit^{ur} p̄ditio ē vere fi
dei firmitas q̄ necessaria ē ad ipetrādū mī
sericordiā Ja. vij. Postuler^{is} at^{que} i fide m. be.
rē. Bat. xj. Quēcūq; petie. in oīo. credē
tes accipie. **C**ontra. **D**efect^{us} fidei ipedit
impetratiōē. Jac. j. Nō extimet hō ille q̄

aliqd accipiat a dño. 2. Dat. xvij. h. exē/
plū de demōe lunatico quē nō potuerit dñi
scipuli egerē ppter incredulitatē. s. De fi/
de aut mlier chanaanee h. triplex testimo
niū in euāgelio

Prīmū est testimoniū accessiōis.

Secūm est p̄fessionis.

Tertiū est approbatiōis.

Prīmū igit qz vīz ad chīm Ro. v. Acces
sum hēmus p̄ fidē ad chīm. Egressa 2 mu
lier heca finibz tyri 2 sidonis: accessit ad
chīm credēs ab eo obtere mediu. Lhry.
Chanaanē q̄ expulsi fuerāt vt n̄ puerteret
iudeos hī appuerūt iudeis prudentiores
vt erirēt a finibz suis 2 terminis suis 2 acce
derēt ad chīm. Orig. Mira res: ecce mu
lier caput p̄cti: arma diaboli 2c. Dicit alr:
hec mlier est aia peccatrix p̄ p̄niam a fini
bus p̄ctōz egressa. Tyr? q̄ppe interpretat
angustia. Sidon p̄o venatio: 2 signat res
giones p̄ctōz q̄ sūt fines misabilis angu
stie: venatiōes diabolice. Testimoniū i
q̄ntuz vere fidei est cū alijs p̄ p̄niaz a fini
bus p̄ctōz egredit nec hōi sufficit a p̄ctis
egredi nisi fugiat occasiōes. Aug. finitio
nes p̄ctōz exire ē p̄ctōz cās exaceret eoz
suggeritiōibz aditū nō indulgere. Inuēbe
p̄ eos q̄ occasiōes p̄ctōz nolūt fugere: pu
ta p̄fortia: aspect? familiaritates 2c. Se
cundū est testim p̄fessionis: qz chīm p̄fitef
deū et hoiez. glo. deū vbi dñz vocat hoiez
vbi dñs. s. dñs. Dñg. Hec mlier nō fuit
oracul? incitara nec doctnis salutaribz ibu
ta: 2 tñ iēu vep deū p̄fessa ē dñ. Dñfere
mei 2c. Tertiū ē testimoniū approbatiōis:
qz vīz dñs iēsus hui? mlier? fidē appro
bat siue approbavit dñ. Mlier magē fi
des tua: fiat tibi sic 2c. Lhry. M. magna
est fides copiosa effusa est tibi grā. Un pz
q̄nti meriti est fides ap̄ dñm. Exēplū ha
bem? in abraā: de q̄ Gen. xv. Credidit a/
braā deo et reputatū est ei ad iusticiā. Ex
emplū etiā de Lēturione. Dat. viij. Idē
de b. p̄gine maria: cui dixit helizabet. Be
ata q̄ credidisti p̄ficiēt in te 2c. Eccl. i. Be
neplacitū est deo fides et māsuētudo.

Erūus arti. Audi. 2c. Sed notate
qm̄ nihil p̄derit fides oīs nisi op?
fidei p̄sonet. Nā vt iura dicit Verba sūt
cū effectu accipiēda. s. pe. vi. j. s. Hec aut
verba. et. ff. q̄ q̄qz iuris in alioz statue

rit. l. j. s. hec aut. Nā qd alicui p̄desset: cre
do. firmit? q̄ hec est via secura: et illa picu
losa: 2 tñ piculosa aggredit. Expone 2 ap
plica: morādo illud Jaco. ij. Fides sine op̄
bus mortua est.

Post meridiem

Ece ascendi

mus 2c. Hec est volūtas dei
scificatio vīa 2c. j. Thef. iij. Hec est volūtas dei vt ascēdat? hierosoly
mā. In p̄bis apli tria sunt p̄ceptanda ad
hec obfauanda. Benignitas diuine volita
tionis: hec est volūtas 2c. Veritas speci
ficatiue modificatiōis: vt abstineat? vos
2c. Firmitas p̄firmatiue rōis: qm̄ vindex
est dñs 2c. De p̄mo Leui. xj. Scit estote
qm̄ ego scitū sum. De scdo ad Tituz. ij.
Sobrie 2 iuste apie 2c. De tertio Eccl. s.
xij. Cūcta q̄ fiūt adducet de? in iudiciū p
omni errato.

Ecce 2c.

Prīmū arti. An p̄ritio sit dolor vo
lūtarie assumpt? p̄ p̄ctis. Q. nō. Do
lor est in p̄te sensitiua: nō aut p̄ritio. Ecō
tra. Est auctoritas m̄grōz Rich. Bona.
in. iij. di. xv. sicut p̄ctm p̄petrat p̄ p̄sensu:
ecōtra delet p̄ dissensu? volūtaris rōnalis
Etqz dissensus ab ea re quā ip̄ossibile est
nō esse ḡnat dolorē: vt dñ Aug. Idō dñ
cendū q̄ p̄ritio est dolor p̄ essentia. Sed
notandū q̄ dolor dñ duplt. Vno mō ipse
dissensus volūtaris. Alio mō passio resul
tās in sensualitatē: p̄ quā hō p̄p̄it in la
chrymas. Dissensus ḡ ille est de essentia
p̄ritiōis: sed passio illa est effectus eius.
Hec Bona. Pro fund. Volūtarie ca
dit hō in p̄ctm. Idō Alan? in puerbijs.
Cur p̄p̄io caput ense secas: cur sponte ca
tenas demonis incurris cū sua iussa subis
Unde 2 p̄hs dicit in ethicis. In nobis est
vt boni efficiamur aut prau. Volens er
go malus quicūqz malus est: ideo etiā a
peccato nō nisi volūtarie resurgit homo
Querit ergo An p̄ritio p̄uenienter diffi
niatur 2c. Dicit rñ. vt s. q̄ in p̄ritiōe tria
sunt attendēda. Qd p̄ritur. s. cor peccato
ris qd est q̄si vas fictile plēnū veneno pec
cati. Secundū est ad qd p̄ritio terminat

vix ut cor emollescat: quia durus est: vel
melius ut peccati delectatio totaliter effun-
datur: ideo dicitur peccatio: non fractio. Quia
secundum philosophum. fractio est in partes
maiores: peccatio in minores sive in minus-
tas: per peccationem totaliter amonet pecca-
ti delectatio que etiam remouetur per penam eter-
nam ubi etiam est peccatio: iuxta Ecclesiasti-
cum xxvij. Considera cum derelinquente derelictum:
Sed aliter in hac vita est peccatio per gratiam: et
aliter in pena eterna. Quia in inferno pre-
ritur quasi in puluerem: non ut aliud vis fiat:
quia de impijs dicitur: non sic impij non sic: sed tam-
quam puluis quem projicit ventus a facie domini.
Sed contritio gratie est ad reformandum
vas novum et solidum per humorem charitatis
et lachrymarum. Tercium autem considera-
ndum in hac peccatione est illud a quo core-
ritur cor: et hoc est duplex mola: una sur-
sum eleuans: et hec spes venit ex considera-
tione misericordie diuine. Alia deorsum depre-
mens: vel timor pene ex consideratione diui-
ne iusticie pueniens. Et de his molis dicitur
Deuteronomio. xxiij. Non accipies loco
pigneris: inferiorem et superiorem molam:
Hec Bonauentura. Utraque ergo mola est
necessaria. Nam Cain qui solum habuit v-
nam. scilicet timorem: perijt. Alij autem de dei mi-
sericordia secluso timore nimis presumen-
tes interibunt. Necessaria ergo nobis est
spes cum timore si volumus per penitentiam
hierosolimam ascendere. Figura Bene-
dicti. Abrahama statim ut egressus est de ter-
ra sua tetendit tabernaculum suum habes
ab occidente bethel. et ab oriente hai. Qui
homo in aduersis debet habere spem que
significatur in bethel: quod interpretatur domus
dei. In prosperis autem debet habere timo-
rem ratione peccatorum suorum ex consideratione
diuini iudicii: vel tormentorum inferni: quod in-
gnatur in hai: quod interpretatur vita val-
lium: que est vita sordium peccatorum: vel que
fitio vite que erit in iudicio: vel abyssus in
quo notatur timor inferni. Unde Psalmus. Si
mul iungit spem et timorem: cum dicit Bene-
placitum est domino super timores eius et his
qui sperant super misericordia eius.

Secundus articulus. In precedenti re-
sponso addere tertiam. scilicet prudentie saga-
citatem. De his ergo tribus dicendum est in

hoc sermone.

Primo de humilitatis sue simplicitate.

Secundo de prudentie sagacitate.

Tercio de sue perseuerantie stabilitate.
Primo de sua humilitate: humillime ei sup-
plicauit ad misericordiam perueniens. Dicitur.
Considera pulchram huius mulieris men-
tem: vide quid dicat. Non inquit bonum
in actibus meis: non mihi de peruersatione
iusticia: ad misericordiam dei confugio: ubi
non seductore requirit locus saluandi: non
petit Jacobum: non rogat Joannem: non acce-
dit ad Petrum: sed hoc intermitten-
tem suscepit in se penitentem patrociniu: et sola cucur-
rit ad dominum et dicit: Miserere mei fili
David: Ideo carnes suscepisti ut ego lo-
quar ad te. et cum fiducia petens instat im-
portunus vocem exaggerat dicens: Miserere
mei fili David. Chrysostomus. Miserere mei
Hodius sermo: sed immensum benigni-
tatis premet pelagus. Sicut et anima pec-
catricis ad misericordiam debet peruenire: non
se iustificando: sicut faciebat pharisaeus: sed se
humiliando sicut publicanus Luce xxij.
Et detegendo et misericordiam suam: quod fecit cha-
nanea di. Filia mea male a demonio vexa-
tur. Rabanus. Si quis habet per scientiam alii
cuius vicij sordibus pollutur: filia habet a de-
monio vexatur. Chrysostomus. Grandis demon
peccatum est. Idem: Vix vexatur anima
quando vexatio non sentitur: peius quam
do moribus desperatur: pessimum quam medi-
cus premitur. Secundo de sue pruden-
tie sagacitate. Dicitur. O prudentia femine
non iuit ad homines seductores: non secuta
est vates fallaces: non quasi ligaturas ina-
nes: aut ad falsa peruenit pericula: sed omnes
diaboli cultus relinques venit ad dominum
Iesum saluatorem omnium et dicit: Miserere
mei domine fili David. Apparuit etiam sua pru-
dentia magna in eo quod domino diceret: Non est
bonum sumere panem filiorum et mittere eam
inibus: respondit: etiam domine: Nam et carellie
Chrysostomus. Neque contradicere ausa est neque co-
tristata in aliorum laudibus neque molestata in
aprio conuicio. Unde dicit etiam: Nam et
carellie edunt de micis que cadunt de mensa
dominorum suorum. Ille dicit: non est bonum:
et hoc est etiam vtiq; domine. Ipse iudeus
os filios vocat: hec autem dominos. Ipse sa-

nem nominavit: hec autē et op^o canis ad-
iecit. **A**si dice. Si canis sum: nō sum ali-
ena: canē me dicas ergo nutri me ut canē
nō possum relinquere mēsam domini mei
Tertio de sue pſeuerantie stabilitate: q^o
patz. Primo quia non cessavit a petitione
ppter christi taciturnitatē qui primo non
respondit ei verbū. **G**losa. differēdo z nō
respondendo patientiā mulieris z pſeue-
rantiam. Nihil respōdit. **O**mirū et inau-
ditum negocium: hec flebilis mulier ob-
ſecrat: clamat: plo-^{at}: z solator omniū lu-
gentium nō respondit ei verbum. **B**eda.
Ideo distulit nō: q^o misere preces despice-
ret: cū dicat **Psalm.** Desiderium pauperū
exaudiuit dominus. et q^o plus est: prepa-
rationē cordis eoz audiuit auris tua. sed
ideo tacuit fons vite et medicus. **A**traxit
medicinā ut demonstraret nobis huius
mulieris pſeuerantiam imitabilem. **I**tem
distulit beneficiū curationis ut cū maio-
ri gratiarū actione reciperetur. **I**tem fin
Hieronymū: ut multis desideriū ampli-
us accenderetur. Quia sicut dicit **Grego.**
Sancta desideria dilatione crescūt: z si di-
latione deficiunt: desideria nō fuerūt. **I**te
secundo nō destitit hec mulier ppter respō-
sionem negatiuam domini dī. Non sum
missus nisi ad oues que perierūt zc. quod
est intelligendū principaliter z regularit^r ad
predicandū in ppta persona. Hanc q^ope
respōsionem dedit domin^o postq^o disci-
puli ignari (ut dicit **Hieronymus**) diuini my-
sterij z misericordie motū rogauerūt dicē-
tes: Dimitte eam quia clamat post nos.
Tunc em̄ dicit: Non sum missus zc. **O**ri-
genes. **O** domine quid est hoc verbum:
que est ista excusatio: nunqd fact^o es ho-
mo ut tū saluares angulum plebis iuda-
ice z integrū mundūz relinqres. Et nunc
hec misera gentilis obsecrat: rogat p filia
et tu dicis: Non sum missus zc. **H**ac tan-
men respōsione non obſtante accessit p-
pius cum maiori desiderio: et adorauit eū
dicens: Domine adiuua me. **I**tem tertio
nō destitit ppter exprobrationē sui gene-
ris: quia dicit ei dominus: Nō est bonū
sumere panem filioz zc. imo ipsa humil-
ter et prudenter respondit pſeuerās in
prece: Etia domine: nā et catelli edūt zc.
Unde tandē meruit audire vocem iocū

ditatis: **O** mulier cui caro et sanguis ista
non reuelauit: magna est fides tua **Ma-**
ior q^o **Barthe** que dī. **Joan. xj.** Dñe si fu-
isses hic frater meus nō fuisset mortuus.
Maior q^o **Reguli** **Joan. iij.** dices: **D**e
ſcende priusq^o **Moyses** filius meus: idō di-
cit ei domin^o: fiat tibi sicut vis: et sanata
est filia eius ex illa hora. s. corpore z anīa.
Ber. Magna fides mag^o meret. Quātūz
em̄ i bonis domi fiducie: spetq^o posueris:
tantūz possidebis. Patz ergo q^ontum va-
leat apud deum pſeuerantia cum fide et
spe. **E**xemplū huius etiā habem^o. ij. **Pa-**
lip. xx. in **Yosaphat** q^o dicit: Credite in do-
mino deo et securi eritis: vnde ipse victo-
riam obtinuit. **E**xemplū etiā de septē fra-
tribus. ij. **Sachab. vij.** **U**nde ibi **Psalm.**
Protector est oīm sperantiū in se.

Tertius articulus. Audist^o zc. **U**n-
nullatenus est diffiniendū de dī mi-
sericordia si volum^o ad deum humiliter
queri. Sed notate: qm̄ sicut habet^o pē.
dī. **D**eus qui misere omniū: sed nō affi-
due peccare volētū. Sed forte dicūt ali-
qui: etsi voluptates corporis querimus:
si bona tēporalia diligim^o z cumulamus:
si officia et beneficia nobis puidemus: qd
iniuste deo facimus: nō credim^o q^o ppter
huiusmodi nos damnare velit. **N**otate q^o
lex dicit. In maleficijs voluntas: nō opus
exit^o inspicit. **E**ad l. corneliā de sicarijs.
I. his qui cum telo ambulant: posset poni
causa iuxta legem. **S**ed datur aliud ex-
emplum de eo qui studet facere proditio-
nem regis: q^o si venerit in regis noticiam:
puniatur capite tanq^o reus lese maiestatz
zc. **U**bi rex certus esset q^o talis nullam pe-
nitentiam iniuriā facere poterat. **E**xpone
applica: notando q^o quicumq^o dei manda-
tum trasgreditur: q^ontum in se est proditio-
nem regni dei facit cum obedientiam dō
debitaz diabolo exhibet qnq^o realiter dō
nullam lesionēz et detrimentū facere pos-
sit. Sed sicut dicit **Augustinus. xij. q. v.**
Siquid. deus interrogat cor: nō manum
interrogat.

Feria. secūda post. ij. do-
minicā qdragesime.

Feria. II. post Remiscere

Ecce ascen

Edim⁹ rē. Ostende faciem tuā sup̄ sanctuariū tu. qđ desertū est. Daniel. ix. Sic debet orare peccator volēs ascendere Hierosolimam. Et debet esse in oratione sua triplex conditio q̄ fuit in oratione daniel. Ut patet in epla. Prima est rememoratio diuine bonitatis. scz in preritis beneficijs. Un orauit daniel dī. Dñe q̄ eduxisti rē. Secda ē recognitio pprie indignitatis. Un dī. peccauim⁹ iniquitatē fecim⁹ rē. ppter peccata ei nostra. Tertia est inuocatio diuine pietatis cū dī. neq̄ em̄ in iustificatiōibus nris sed in miserationib⁹ t. multis rē. Exaudi dñe placare rē.

Ecce rē.

Primus arti. An necesse sit dolorem p̄tritiōis ēē maximū. i. necesse sit p̄dolere de pctō qđ de q̄cūq̄ alio incōmodo. nō. Dolor cōtritiōis est mīor gaudīo. Alius autē est q̄nq̄ sine gaudīo. Cōtra. Hierē. vj. Luctu vngenti fac tibi planctu amari. Glo. Docet penitētē qđ debeat facere. Et alia glo. Nihil dolentius morte vngenti Rūder boni. in. iij. dist. xvj. Si loq̄mur de dolore sensualitatis: manifestū est q̄ nō ē necesse magis dolere de peccato qđ de re tpali: imo nec necesse ē dolere qz ē in p̄tate cuiuslibz: talis ei dolor sequit̄ experientiā z cōplacentiā. Si autē loquamur de disciplina xōnis hoc p̄esse duplici: aut q̄ntū ad intensiōē mortis absolute z h̄ mō nō oportet dolorem ēē maximū sz pōt ēē paruus dolor z maxim⁹ (sic z amor charitat⁹) in se aut in cōpatione ad alios dolores. z sic dico q̄ dz h̄re p̄dñū in corde sicut z charitas q̄ nūq̄ ē in corde nisi sit dñā qz necesse ē q̄ diligit deū sup̄ oīa sic q̄ p nullo dāno vl cōmodo velit offendere deū. Lū aut dī q̄ dolor rē. dñdū q̄ ex illo gñe dolor intēditur respectū pcti licz mittit respectū penitētis hec Boni. Pro fūda. Plus dolendū ē de pctō qđ de q̄cūq̄ pena qđ ē sentire videbat Qui. d pō. dī. Lūq̄ sit exiliū magis ē mihi culpa dolori. Et min⁹ est pena qđ meruisse pati. ppter qđ ē dī. Sen. ad Lu. Uicia sine fine: sine mō p̄legre. Nā i illis q̄q̄ neq̄ finis est neq̄ mod⁹. Lū q̄ q̄rit.

An necesse sit rē. Dic rñ. vsup. Ex q̄ concludit triphcē rōez ad p̄positū. Prima oīs dolor in amore siue amicitia fūdat⁹ Aug. Sz amor charitat⁹ in q̄ fundat⁹ p̄titiōis dolor ē maxim⁹ igit rē. Secda dolor puenit ex p̄titiā mali. q̄ de maiori malo maior dolor: sed culpa ē mai⁹ malū qđ qđcūq̄ malū pene igit. Tertia: dolor puenit ex boni absentia siue p̄titiōe Sed p culpā hō p̄uat⁹ grā z separat a sumo bono: igit. Patz q̄ sic dī tibo. q̄dlibero. i. q. viij. Lōrrit⁹ magis veller pati quācūq̄ penā qđ peccare Nō decz tñ simplices circa h̄ nimis ad p̄ticularia descendere qz sufficit h̄re bonū p̄positū: z sperare in dei misericordia z grā q̄ bñ acturi eēnt si necessitas adueniret. An necessitat⁹ em̄ articulo mortis in fide exagit⁹ rep̄i sūt diuino assistente auxilio martyriū aiosissime tollerasse. Facit ei de⁹ ex bonitate sua cū ratione puentū. Aud. itaq̄ pctōres ad p̄titiōē habendā laborate rē. Hec est em̄ p̄ma ps vie p quā ascendendū est hierosolimam. Figura Josue. xv. Inicitū ascen⁹ terre p̄missiōis ē a sumitate mar⁹ salisistini. Expone spūatr⁹ p mare intelligendo amaritudinē p̄tritiōis rē. Sz ad illā amaritudinē seq̄r dulcedo p̄solatiōis i fra p̄missiōis. i. in celo. Un matt. v. Bñ q̄ lūget qm̄ ipi p̄solabūt rē.

Scds arti. In euāgelio qđ scribit Jo. viij. Tria sūt p̄siderāda ad p̄titiōē inductiua: z sic ad ascendendū hierosolimā dispositiua.

Prima ē p̄tās formidāde seueritatē. Secda ē p̄tās adorāde diuinitatē. Tertia ē p̄tās venerāde auctoritatē. Prima igit. s. p̄ induratos. Nā iudeis indurat⁹ dñs dī. Ego vado z q̄ret⁹ me: z i pctō v̄fo moriemini: z q̄ ego vado vos n̄ potest⁹ venire. Et dicebat eis. Vos d̄ de orisuz est⁹. i. terrā sapit⁹ Orig. Ad illos dicebat q̄s sciebat n̄ ēē credifos. Dicebat q̄ iudī. Nūq̄d inficiet seipm̄ qz dixit. Quo ego va. vos n̄ po. ve. Et dicebat. Vos de deor⁹ est⁹. ego desursū: vos de h̄ mundo estis. ego nō sū de h̄ mundo: dixi q̄ vob qz moriemini i pctis v̄ris Orig. Vos de deor⁹ est⁹. i. terrā sapit⁹: sursum cor: n̄ habetis. Seq̄tur. Si em̄ nō creditis qz ego sū i pctis v̄ris moriemini. Chryso. Nihil aliū

mibi his verbis dixisse videt nisi credide-
ritis quia ego sum: q̄ nisi credideritis q̄
deus sum. **S**ecunda est veritas adorande
diuinitatis: quia q̄rentibus eis Tu quis
es: dixit Principius qui et loquor vobis?
Aug. Sic quesierūt q̄ dixerat: nisi credi-
deritis q̄ ego sum: nec addiderat q̄s esset.
In ratiōe ostendit et eius sublimitas et
humilitatis pfunditas. Aug. q. di. Hu-
milis p̄pter vos factus ad ista verba de-
scendi. Heb. j. Multifarie multisq̄ mo-
dis oli de? loquēs patribz rē. **T**ertia ē
veritas venerāde auctoritatis. Iudicia
riēti dicit Multa habeo de vobis loqui
rē: Aug. Aliud est: nō iudico q̄nq̄: rē ali-
ud: habeo iudicare. Nō iudico dicit aliqd
pfens. Q̄ aut dicit: Multa habeo de vo-
bis loqui: et iudicare: iudiciū futurū dicit.
Sequit. Sed qui misit me verax est: et e-
go que audiui ab eo hec loquor: nī mūdo:
Aug. q. d. Verus in iudicio ero quia fili-
us veritatis veritas sum. Theophil. q. d.
Esi vos infideles estis: pater me? verax
est qui stabiluit diē in qua vobis retribu-
tio fiet. Sequit. Et ego q̄ audiui a patre
meo hec loquor in mūdo. Alchuin. Au-
disse a patre idē ē rē esse a patre. Ab illo ei
habet audientiā a quo habet essentiā. sed
nō cognouerūt q̄ patre ei? diceret deus.
Sequit. Dixit eis iesus: Cū exaltaueris
filiū hoīs tūc cognoscetis q̄ ego sum: rē a
meipso factū nīhil rē. Aug. Videbat ibi
aliq̄s post passionē credēdituros Sequitur
Et q̄ me misit mecū est: et nō di. me solū.
Sed quare: quia q̄ placita sūt ei facio sp.
Si q̄ et vos que deo placita sunt faciatis
nō relinq̄t vos. q̄ si aliter feceritis: dolete
de peccatis: q̄ sine p̄ritione nec saluari:
nec placere deo potestis. **E**xemplū nar-
rat Celsarius: q̄ quidā iuuenis canonic?
Parisiē. delicate et incōtinēter viuens:
grauiter infirmat? p̄fessionē fecit: peccata
deseruit: emendationē p̄misit: viaticū ac-
cepit: vnetus est: et obijt. In sepultura e?
q̄ p̄ciola fuit aer famulari videbat. Post
paucos dies cuidā familiari apparuit: rē se
damnatiū dixit subiūxit: Licet p̄fessus fue-
rim: cōfitearim: et p̄niam p̄miseri: vñ tñ
omisi sine q̄ cetera nīhil p̄sumt. Cū viū?
Et qd est illd? Rēdit mortu? Contritio.
Rē p̄misit p̄tinctiā: sp̄ tñ mibi di-

cebat conscientia q̄ si conualescerem non
abstinerem siue continerē: et ad hoc cor
meū magis declinabat. Hoc norate mi-
seri p̄ctōres. Principale em̄ in p̄nā est cō-
tritio cordis. j. Rē. xvj. **N**ō videt q̄ foris
parēt. de? aut intuet cor.

Erti? arti. Audi. rē. Cauete q̄ ne si-
tis iudeis siles indurati vīz in pec-
catis: q̄ iura dicūt: De filiabus sile est iudi-
ciū. de elec. Dudū. z. E. ad. l. falcidiā. l. vl.
Moratē si rex terribilis atq̄ potētissim?
semel decreuit oēs iniustos exactores sus-
pendi in patibulis: et iā plūmos suspendi
sic fecit. Nonne alij siles timere dñt: et si
possibile esset diligēt p̄ grā obtinēda la-
borare. Expone et applica: notādo quō iu-
deos induratos p̄denauit. Cauete q̄ ne
sitis similes. Iō sicut ait p̄s. Hodie si vo-
cem dñi audieritis rē.

Seria. ij. post. Nīcam. ij. q̄dragesime

Ecce ascēdi

mus rē. Fact? est fmo dñi
ad heliā. ij. Reg. xvij. He-
lias interpretatur dei dñatio: aut robustus
dñator. Per hūc signat q̄libet ver? peni-
tens et ver? dei seru? ad quē efficacit fit f-
mo dñi rē. In hac ep̄la tria dant virtutis
exempla. **P**rimū est exemplū auferēde
diffidentie: q̄ vīz pater celestis sp̄ suis p̄-
uidet de necessarijs. Vñ tpe sterilitat? p̄-
uidit Helie z mlieri vidue ad quā miss?
est. Dat. vj. Nolite solliciti esse rē. **I**bidē
Primū q̄rite regnū dei rē. Et nota q̄ mi-
lus est helias ad mlierē viduā pauperē: q̄
forte nō erāt potētiores q̄ digni eēt tāto
p̄da: vt etiā videt dñs dicere Luce. iij.
Nota etiā dñs curā hūit de necarijs cor-
poris: mltō magis de his q̄ nēcaria sūt aie
Scōm est exemplū obfuāde parsimō-
nie: q̄ parco victu sustētar? est helias et
vidua illa: vt patz in textu. Hugo de scō
vict. Gaudeat q̄ parce viuere potest.
Tertū ē exēplū exercēde mic: q̄ vīz
p hoc nō minuit sed magis augef t̄palia
opulētia. Frēq̄nter at sp̄ sp̄ualia bona mlt?
triplicant q̄ intelligunt p̄ farināz oleū vīz
in diē q̄ datur? ē dñs pluuiā. i. oīm bonoz
abūdantiā in regē celesti.

Ecce rē.

Feria. III. post Remiscere

Primus articulus. An possibile sit in dolore contritionis cadere excessum? **R.** sic. Vis motus cui ad hoc quod sit bonus debet quid de peccato admisceri potest esse bonus? Sed dolor contritionis debet admisceri gaudium. Contra. quantum diligenda est aliquid boni plenitudo: tantum est delectanda eius absque sententia. sed deum nemo potest nimis amare: appetere: igitur. **R.** dicit Bonaventura. in. iiij. dist. xvj. quantum ad displicentiam rationis non potest esse nimia: quia peccatum nulli potest nimis displicere quantum ad passionem: aut redundantiam in sensualitate vir aut nunquam est nimia: possit esse tantus dolor quod non possit humana infirmitas sine magno detrimento sustinere. Et dico quod tunc temperandus esset. Sed esto quod non temperaret aliquis quia non adverteret et caperetur a fervore: non credo quod peccaret: quia daret operam rei licite. Si autem aduertit debet temperare: paucis tamen hoc consilium necessarium est. Si autem non temperaret nihil propter affectionem gaudij vel propter consolationem spiritus: credo quod transcederet metas virtutis: et ita contritionis. Cum autem dicitur: Omnis motus recte. Dicitur dum quod si esset dolor sine gaudio: ut in desperatione: bene esset excessus: sed talis non est motus contritionis: qui non est nisi cum spe de venia. Hec Bonaventura. Pro summi damento. Omnino sunt delectanda et perijcienda vicia. Unde Seneca ad Lucillum. Projice vicia que cor lantant. nec possunt vicia nimis odio haberi et despicere licet dolor sensualis esse potest excessus: quod plenitudo contingit de dolore per peccabilia incommensurabilis. Propter quod dicitur. Quidam li. me. tamor. Pone modum lachrymis. Cum ergo queritur. An possibile recte. Dicuntur ratione ut super. Et qua conclude quod laborare debet homo precipue peccator ad contritionem quantum poterit per considerationes convenientes. Sunt autem maxime tres inductivae. Prima est consideratio offensionis: quia peccator offendit tantam ecclesiam militantem quam triumphantem: et quod maius et gravius est: divinam maiestatem. Debet ergo flere ad modum orbi patre et matre: quia iam non habet deum patrem suum: neque ecclesiam matrem. Lu. xv. Pater peccavi in celum: id est in totam ecclesiam: et coram te. iam non sum dignus vocari filius tuus. Debet etiam

flere ad modum sponse viduate spousi suo christo. Esto quod mulier lugens vir suum: imo debet flere ad modum qui occidit vir suum benigne: nigrissimum: Occidit enim christum quantum in se est. Secunda est consideratio amissionis. Amisit enim peccator vires preterite perfectionis: divite gratie possessionis: et eterne glorie benedictionis. Debet ergo flere ad modum spoliati. Michae. j. Plangam et ululabo: vadam spoliatus et nudus. Item ad modum spoliati plebis: quod orbari est plebi spirituali bonorum operum: sicut noemi lugebat filios suos. Ruth. j. Nolite vocare me noe: mihi. i. pulchra: sed vocate me mara. i. amara. quia amaritudine replevit me opus. Item debet flere ad modum exhereditati: sicut Esau privatus pena benedictionis. Gen. xxvij. Et sicut lilius israel super flumina babilonis memoriam huius sue patrie quod expulsi erant. Ps. Super flumina babilonis. illic sedi. et fleui. Item. Tercia est consideratio obligationis seu subiectionis. Est enim peccator subiectus diaboli ditioni: ut habituatori: et eterne damnationi. Item debet flere ad modum captivati in carceratissimo: Dauid. ii. Paral. xxij. Item ad modum obligati et oppositi iugo gravissimo. iij. Reg. iiij. Mulier clamabat ad bellisem: venit creditus recte. Item ad modum iudicati morte expectantis. sicut Dan. xij. Flens susanna suspexit in celum recte. Item ad modum peccatoris. Jo. ne. j. Timuerunt navem et clamaverunt ad dominum. De his tribus considerationibus dicitur Ber. Col. i. derare de peccato quod offendit: quod deum. quid amisi: quod celum. quod iuravit: quod infernum. Heu propter defectum spiritualium considerationum multum manet durus: siccus et steriles. Terra enim illa spiritus est sterilis ad quam non venit aqua irrigans: sic et anima sine lachrymis profectionis fructum bone operationis non producit: licet etiam assit cultura predicationis. Figura Josue xv. Are filie caleph postulatam et dicens. Pater: terram arenam dedisti mihi: iuge et irriguam: dedit pater terram habentem irriguam superius et inferius. Non spiritualiter: anime clamanti ad dominum cum affectu cordis: repulsa cordis duricia: dum amor celestium: et timor inferorum. Greg. in registro. Irriguam superius accipit cum inferni supplicia flendo prime: scit. Sed heu multi possent dicere illud. Ps. Anima nostra sicut terra sine aqua tibi. Secundus articulus. In evangelio quod scribitur. Matth. xxij. Perficit dominus elanorum et

superbiā q̄ maxime impedit ascensum in hierosolimaz. Unde sup̄bissimo lucifero dicit *Eccl. xiiij.* Quomodo cecidisti lucifer q̄ mane oriebaris: corruisti in terrā zc. *Iu. p̄ta* ergo euāgelii tria sunt p̄sideranda p̄ ordinem.

Primū est elatiōis p̄futatō. **S**ecūm est p̄futatōis p̄clusio. **T**ertiū est p̄clusionis ratio. **P**rimū igit̄ zc. Cū dicit dñs: *Sup cathedram moysi se. zc. ibi:* et vocari ab hoibz rabbi. In his verbis manifeste sup̄biam phariseoz p̄futat zc. *Chrys.* Multi sacerdotes z pauci sacerdotes: multi nomine: pauci ope. Glidete ergo quomodo se deatis sup̄ cathedrā: quia nō cathedra facit sacerdotē: sed sacerdos cathedrā. *Iō* cū malus sacerdos de sacerdotio suo cri- men acquirit: nō dignitatē. *Aug.* Bene docere z male viuere nō aliud est q̄ se sua voce damnare. *Hierony.* sup̄ illud: *Alli-* gant zc. *Hic* generaliter domin⁹ aduersus omnes magistros loquit̄ qui grandia iubent et minora nō implēt siue nō faciūt. *Chrys.* sup̄ illo verbo: *Omnia opa. s. faci-* unt vt vi. zc. In omni re nascit̄ quod eam exterminat: sicut ex ligno vermis: ex vesti- mento tineā. Unde mysteriū sacerdotum qui positi sunt ad edificationē sanctitatis corrūpere diabolus nitit̄: vt hoc ip̄m bo- num dum p̄pter homines fit: fiat malum. Tollit hoc viciū de clero z sine labore om- nia refecabis. Ex hoc em̄ fit vt difficile cle- ricis peccātes penitentiā agant. Sequit̄: *Dilatant em̄ phylacteria sua zc.* *Hierony.* Cum em̄ domin⁹ dedisset mādāta: intui- lit: ligabis ea in manu tua z erunt semper ante oculos. Et est sensus: erūt in manu tua vt ope cōpleas: et ante oculos vt me- diteris in eis. Hoc autē pharisei interpre- tantes scribebant in mēbranis verba de- calogiz: ligabant in fronte q̄si coronā ca- piti facientes vt semp̄ ante oculos mone- rentur: z similis in sinistro brachio circūli- gabant vt semp̄ in manu haberēt. Facie- bant autē has mēbranas latiores: z decal- ogum grossiori littera scribebāt. *Iussit* itaqz moyses vt in q̄tuor angulīs pallio- rum hiacynthinas q̄ cum filis apponebāt- sur fimbrias facerent ad pplm̄ israel dis- cernendū in veste: et ponebant in eis vit-

ras hiacynthinas q̄ cum filis apponebātur vt videntes eas recordarent̄ mandatorū celestiu: et vana nō cogitarēt: quia vnus coloris sūt celum et hiacynthus. *Sup̄b.* ciosi autē magistri capientes aurā populū grandes fimbrias faciebant. Sequitur: *Amant p̄mos zc.* *Chrys.* Nō vitupat eos qui p̄mo loco recubunt: sed eos q̄ amant p̄mos recubitus ad volentē vituperatiōz referens: nō ad factū: sine causa em̄ loco se humilitatis ponit qui corde se p̄fert. *Beda.* *Ue* miseris illis ad quos phariseorū vicia transferūt q̄ per breue curriculū vi- te quo peccata plangere debent: p̄poratu certare nō meruit. **S**ecundū est vitu- peranda confutatōis p̄clusio: cū dicitur *Vos autē nolite vocari rabbi.* Et iter: *pa-* trem nō. vocare sup̄ terrā: vnus est em̄ pa- ter vester qui est in celis: nec vocemi ma- gistrū: q̄ magister vester vnus est christ⁹. *Chrys.* q. di. Nolite vocari rabbi: ne qd̄ deo debet: vobis p̄sumatis. *Q̄t* sunt ho- die ambitiosi sicut phariseoz: p̄tra quos *Bern.* Quē sequimini miseri sup̄bi: nōne videtis sathana q̄si fulgur de celo caden- tem: Nōne iste est mons quē ascendit an- gelus z factus est diabolus. **S**ecundū est conclusio ratiōis: cū dicit: *Omnes vos* fratres estis: et qui maior est vestru erit minister vester. s. alijs obsequendo. Unde z papa dicit se seruū seruoz dei. *Orige.* Si ministrat quis verba diuina sciēs q̄ chri- stus in eo fructificat: nequaquā se magistru sed ministrum p̄fetur. Unde et ipse cui⁹ esset vere magister ministrum se esse pro- fessus est dicens: *Ego sum in medio ve-* strum sicut qui ministrat. tandē subiūgit: *Qui autē se humiliauerit exaltabit: z ecō-* uerso. Et hec est ratio potissima quare su- glenda est elatio. *Proverb. xxi.* Super- bum sequit̄ humilitas: z humilē spiritus suscipiet gloriā. **E**xemplū de p̄mo ha- bem⁹ in angelis sup̄bientibz: in gigantibz q̄ diluuiū pierūt. *Gen. viij.* In filijs filioz noe volētibz edificare turri *Genes. xj.* In Pharaōe rege egypti. *Exod. xiiij.* et in mltis alijs. De scdo in moyse hūili q̄ dux fa- ctus ppli *Exod. iij.* In dō q̄ regnū obti- nuit. Et in brā virgine *Maria* cuius hu- militatem respexit domin⁹ et facta ē ma-

Feria. III. post Remiscere

dei. Jac. iij. Superbis deus resistit huiuslibus autē dat gratiam.

Ertius articulus. Audistis rē. No-
tate qm̄ elatio et superbia maximū ē
penitentie et salutis impedimentū ideo an-
te omnia est auferenda. Vicit em̄. l. Eel/
sante causa impediēte cessat impediē-
tū. ff. de his q̄ norāt infamia. l. liberos. §.
j. Et cessante causa: cessat id qd̄ factū est
ppter causam. j. q. vij. Qd̄ p remedio nō
ergo cessabit cordis duricia q̄ causat ab-
elatione et superbia nisi auferatur ipsa su-
perbia. Morate si esset lignum transuersū
sale in introitu domus impediens in-
gressum: nōne prius esset auferendū si q̄s
intrare vellet. Expone: et lignū transuer-
sale supbia intellige que aditū celestis hie-
rusale impedit. Nam vt dicit Eccle. x. Odi-
bilis est corā deo et hoibus superbia.

Feria. iij. post. ij. dñicam. xl.

Eccē ascen-

zē. Cōuerte lucrū nostruz
in gaudium. Hester. xij.
Hec oratio est penitentū volentū ascen-
dere hierosolimā. Et in oratiōe illa mar-
dochei quā habem⁹ in epla tria obseruā-
tur: q̄ nos in oratiōe nostra obseruare de-
bemus qm̄ petimus a peccato liberari.

Primū est recognitio diuine potētie cū
dicit. Dñe rex oī potēs in ditiōe tua cūcta
sunt posita zē. **S**ecūm est invocatio di-
uine misericōdie cū dicit: nūc dñe rex regum
deus abraā miserere pplo tuo zē. **T**er-
tiū est intentio diuine gl̄ie cū dicit. Con-
uertere lucrū nrm̄ in gaudiū vt viuētes zē.

Eccē zē.

Primus articulus. An cōtritiō sit mo-
tus successiu⁹? **R**es. sic. **D**is mot⁹ cir-
ca quē est magis et min⁹ diuturnū: est suc-
cessiuus. p̄tritiō est huiusmodi. Cōtra-
tritiō est necessaria in iustificatiōe impij q̄
fit in instanti. Rñdet bonū. in. iij. dist. xvj.
Est loq̄ de cōtritiōe tripliciter. Primo qm̄
tū ad duratiōē et sic ē successiua cū daret
longo tpe sicut et vita homis. Secūdo
q̄ntū ad esse et sic est in instanti. Q̄ ē act⁹
fixus in detestatiōe peccati. Tercio qm̄
tum ad fieri et hoc dupliciter vel q̄ntū ad
preparatiōē: sic bec est successiua: vel qm̄

tū ad forme introductionē: et sic est instan-
tanea. Ipse em̄ discessus aie a pctō fit in in-
stanti. Hec bonū. **P**ro fūd. De re loqui-
mur multū nob̄ necessaria: s; nō in p̄triti-
ua h̄ri p̄t q̄ cito labit. Vñ d̄r Sen. De re
rū fortuna multos vitā differētes mors
incerta puenit. Et illud Quidij in fastis
Et fugiunt freno non remozante dies.

Tpa labit: tacitūq; fenescim⁹ anis. **F**e-
stinemus q̄ p̄teri qm̄ sūme necessaria est
p̄tritiō. **S**z de ipa q̄rit. An contritiō zē.
Dic rñ. vt sup̄. Et q̄ p̄cludit: q̄ benignus
ē dñs q̄ sic instāti pctā remittit. Stati ci-
cū cor cōterit oīa pctā remittit. **D** q̄ fa-
tū q̄ nō accipit p̄sideratiōes p̄tritiōis.
In p̄cedenti q̄ppe posuimus tres. In h̄
dicim⁹ sum⁹ de t̄pis p̄sideratiōibus sub
numero septēplici siue septenario. **O**pō-
tet em̄ penitentē simile esse agno quē vi-
dit. bea. Joā. apoc. v. quasi occisū: habentē
tem oculos septē: p̄ q̄s significant septem
p̄sideratiōes ad cōtritiōē inductiue. De-
bet em̄ peccator p̄siderare post se: ante se:
ad dextram: ad sinistram: intra se: infra se
et supra se. **P**rima ergo est p̄sideratiō
post se siue retro. Vbi d̄z cōsiderare vite
p̄terite p̄auitātē: t̄pis amissi p̄cōsitatem
et irrecupabilitatē. Hier. ij. Vlti-
as in cōualles: scito quid feceris. **S**ecun-
da est ante se: Vbi cōsiderare d̄z peccator
dolorose passiōis acerbitatē. quā habere
debet ante oculos: **H**ortis necessitatē:
et diuini iudicij seueritatē. Heb. x. **H**orē
dū ē incidere in man⁹ dei viuētis. **T**er-
tia: ad dexterā: vbi cōsiderare d̄z diuino
rū beneficiorū amissionē. Diuine misericōdie
vilipensionē: et sc̄torū omnū p̄tra se puoca-
tiōē. **Q**uarta: ad sinistram: vbi cōsidera-
re d̄z hostiū inuisibilitū insidias: astutias:
et fallacias. **Q**uinta ē: infra se: vbi d̄z p̄si-
derare **I**gnis infernalis sibi parati acer-
bitatē intolerabilē: perpetuitatē intermi-
nabilē: et penarū multiplicatē innumera-
bilē. **D**z etiā intra se: cōsiderare sui corpo-
ris vilitatē. **S**exta ē: supra se: vbi d̄z p̄si-
derare: donoz spūaliū carētiā: pctōz spur-
ciciā: et diabolice fuitutis miserā. **S**e-
ptima ē: sup̄ se: vbi debz p̄siderare: diuine
maiestatis offensionē: celestis hereditatē
amissionē: et diuine vltionis expectationē.
Inter istas autē cōsideratiōes maxime

dolere debet peccator: cōsiderādo dīuine
maiestatis offensionē. Hiero. ij. Scito et
vide qz malū z amarū est te reliquisse do
minū deū tuū. **Figura zach. iij.** Erāt se
ptē oculi sup lapidē vñū. Spūaliter peni
tens debet esse vt lapis propter boni pro
positi firmitatē: z in quo septē oculi. i. se
ptē cōsideratiōes supra posite. Jō bene dī
cit saluator **Barth. xxiij.** Videte. s. pēdi
cas cōsideratiōes ne q̄s vos seducat.

Secūdus articulus. In euāg. qd scri
bit **Barth. xx.** Notāde sūt tres in
formatiōes ad pñiaz inductiue: z ad asce
sionē celestis hierusalē dispositiue.

Prima est: informatio rememorande
passionis.

Secūda est: informatio desiderande p
paratiōis.

Tertia est: informatio obseruande hu
militatis.

Prima igit̃ rē. qz dñs assumpsit disci
pulos suos z ait. Ecce ascendim⁹ rē. Plu
rēs p̄dixit dñs passionē suā vt p̄z. **Bar.**
xvj. xvij. z xx. z xxvj. z Jo. xvj. In quo in
struimur q̄ frequēter ei remēorari debe
mus si hierosolymā ascendere volumus.
Et qz de his dictū ē in do. l. iō nūc p̄trās
m⁹. **Secūda** ē informatio desiderande p
paratiōis: qz postulantib⁹ sedere iuxta eū
in regno videlicet filijs zebedei/ cognat⁹
dñi/ per mediū necessarium respondit
non eē hūc hoc eis dare: sed q̄b paratū ē
a p̄re: vic⁹ p̄parat⁹ debite. Qm̄ ei dixerat
dñs se resurrecturū: vt d̄t hiero. putauit
mulier ilico regnaturū: z auiditate femi
nea p̄tita cupit: imēor futuror. Tūc ġ ac
cessit adorās z petēs ab eo. Qui d̄t ei. qd
vis. Nō petit ignorās: z q̄si nesciēs: s̄ vt
ea rēdēte: cōueniēter manifestaret irratio
nabilē eē petitiōē. At ġ ei. Dicit̄ sedeāt
bi duo rē. In tribo deficiebat. Primo i or
dine rē. Peruersitas: qz añ meritū pete
bat p̄mū. Dicin⁹ vt sedeāt q̄ nō dū labo
rauerunt. Secūdo in intentiōe carnalitas.
Credebāt em̄ h sibi deberi lege carnis: iō
d̄t: bi duo filij rē. s. cōsobrini tui. Tertiū
in materiā vanitas qz pōpā: q̄rebat. iō sub
dit: vn⁹ ad dexterā rē. **Chryso.** in homel.
Nihil spūale petebāt nec intelligētiā regni
supioris habebāt. Sup matt. tñ d̄t glosa
Nō dicim⁹ q̄ recte pereret hec mulier: s̄

dicim⁹ q̄ nō terrena: s̄ celestia filijs suis
petebat. Nō em̄ sensit sic ecce matres que
corp⁹ siue corpa natoꝝ amātiāas aut cō
tēnūt: desiderant illos valere in h̄ seculo: et
nō curāt qd passiuri sūt in alio: vt cōsidēt
qz corpoꝝ sūt parētes. nō aniaz dñs aut
sciēs matrē a filijs isformatā rēdit eis dī
cēs. Nescit⁹ qd petatis. **Beda.** Desidera
bāt ei sublimiter regnare cū ch̄o: s̄ p̄z
erāt passiuri hūiliter pro ch̄o. Hoc atten
dāt q̄ regnū celoꝝ petūt z parū ad hoc la
borant. Ex hac respōsiōe p̄z q̄ honores
ecclesie nō sūt dispensandi scdm̄ p̄pinq̄ita
tē sanguinis. Et addidit dñs. Potest⁹ bi
bere calicē quē ego bibitur⁹ sum: **Chryso.**
in homel. Acti dī. Vos mibi de honore
z cognatiōe loqm̄ini. Ego aut de agonib⁹
z sudorib⁹ loquor. Nō ē em̄ h̄ p̄mior t̄ps
Jdē Passiōē dñi suscepim⁹: omne labo
rē z molestiā quā patimur: cōtra peccata
certātes. Jdē etiā si gentiles nō habes
qui te persequant⁹: habes principem gen
tiliū diabolū. qui hominē persequi nō ces
sat. Periculōsam etiā habes pugnam si
incipis resistere desiderijs tuis. Illi autē
dixerūt. Possum⁹. **Chryso.** Inexpertis le
uis esse creditur tētatio passionis z mor
tis. Et sicut dicit **Chryso.** Hoc ex deside
rio p̄mittunt: expectantes in eo qd pete
runt exaudiri. Jhesus autē dixit eis **Calicē**
cem quidem meū bibetis: sedere autē ad
dexteram meā in gaudio eternitatis: vel
ad sinistram in perfructiōe humanitatis
non est ex ordine iusticie (que responder
meritis) dare vobis ratione cōsanguinita
tis. Vel secūdū **Remigii** Vobis talib⁹
quales nūc estis superbis z ambitiosis:
sed hūilib⁹ q̄b paratū est a p̄re. Et **fñi**
Rabanum. Nō est meū dare vobis super
merito vestro z labore. **Tertia** est in
formatio obseruande humilitatis. Indī
gnati sūt quippe decem alij de petitiōe
istorū. Jdeo iesus eos ad se vocans infor
mauit de hūilitate seruanda dicens. Sci
tis quia principes gentiū dñantur eorum:
z qui potestātē habent super eos benefici
vocant⁹: sed non erit ita inter vos: qz vide
licet regnum vestrum est spirituale non
terrenū. **Chryso.** sup **Barth.** Opus quid
dē bonū desiderare: bonū est. primatū ho
noris cōcupiscere: vanitas. Reg⁹ enī lau
r f

Feria v. post Reminiscere.

dem habebit apostolus qz apls fuit: sed si opus apostolat⁹ bñ impleuit. Cōuersatio ergo melior desideranda est: nō digni⁹ or gradus. Deinde dicit dñs. Quicumqz voluerit inter vs maior fieri dignitate/ sit vester seruus. i. omniū nouissim⁹ ex bu militate. Chrys. Quicumqz desiderauerit primatū in terris: confusione inueniet in celis. Idem. Nullus sapiens vult vitro se subycere seruituti z piculo tali vt derationē pro ecclesia: nisi forte quia nō timet iudiciū: abutēs principatu ecclesiastico seculariter. Et quia in moralibz magis mouent facta qz pba. iō vt dicit Hiero. dñs proposuit exēplū sui dicēs. Sicut fili⁹ hominis nō venit ministrari. zc. Bern. Bonus minister qz carnē suam in cibū: z sanguinē in potū: animā ministrat in precibz. Exēplū igitur vere humilitatis in ipso christo capite accipite: qui fuit humilis in ortu suo: humilis in vtra: hūlis in morte. Chrys. Tu quidē si hūliatus fueris: pro teipso facis: npe aut p te. Quātūcūqz hūliatus fueris nō poteris tm descendere sicut dñator tuus.

Tertius articulus. Audistis. zc. Caue te a supbia qz hoies diabolo sociat. Iō nō pot hō cū supbia ascendere hierosolimā: Dñs ei de pe. dñs. i. Dis qz nō diligit. Britudo solūmō mēbris chri parat: eis vicz qz sūt ei amici. Dic aut lex. Qui cum inimicis meis ē amicus me⁹ non est. ff. de affinitate. l. liberi. Pone casum. Ordinatur puitiū: inuitans fideles z amicos: venit vn⁹ gerens insignia principis aduersarij: qz iō turpiter electus est. zc. Expone z applica: qm supbia est insigniū diaboli. Ideo greg. Euidētissimū signū reproborū supbia. Et cōuerso: saluandorū hūilitas.

Feria. v. post dñicā scbam. xl.

Ecce ascen
zc. Do vnicūqz iuxta viā suā z iuxta fructū adinuetionū suā. Hiero. xvij. Nō diffidat⁹ deo mino: si veram penitentia egeritis: Hierosolimā ascēdetis: quonā vnicūqz dat iuxta viam suā. zc. Ut autē studeamus vi

as nras facere bonas: tria sūt pñsiderāda. Primo qz miserāda sit diuine pietatis abundantia: cū dñs Bādictus zc. z recept⁹ sit siue fcedit a dño cor ei⁹. erit eizc. Aug. Magna hominis miseria sine illo esse: si ne qz nō potest bene eē. Scō qz sit oclī deranda diuine bonitatis cōfidentia siue pñsentia. Cū dñs. Bādict⁹ vir qz cōfidit in dño. Tercio qz sit formidanda diuine maiestatis assistentia: cū dñs. Prāuū ē cor hois zc. Ego dñs scrutans.

Ecce zc. Primus articulus. An homo semp debeat pteri. Qz nō. ij. de pñia doleat z de dolore gaudeat qz nō semp dolendū. Cōtra. Aug. de pñia vbi dolor finit deificat pñia: si pñia finit. nihil relinquit de venia. Rñdet bonū. in. iij. dñs. xvj. Sicut dñs. Hugo. Cū deus absoluit hoīem a culpa ligat eū vinculo ppetue detestatiōis peccati: tenet eū semp malū quod fecit deestari: qz talis tērio est pcepti affirmatiui qd semp obligat: nō ad semp. Iō sp tenet pteri: nō ad sp. z p loco z tēpore cū cogitat pñia sua. hec bonū. Pro sūo. Stultissimus est qui potius eligit in hac breuissima vita gaudere: vñ postmodum oportet dolere: qz i hac breui dolere z pteri: vñ postmodū gaudiū habeat sempiternū. Vñ i libello de pceptu mūdi. Qd breuiter durat qz prudens q̄rere curat. Ega trāsibūt z gaudia vana peribūt. Et paritunt fructū tristē per seclā luctū. Nam vt dñs. Sen. ad lu. Ipe voluptates in tormēta vertūtur. Eligam⁹ poti⁹ amaritudinē z dolorem in hac vita qz in alia. Sed q̄ritur de amaritudine cōtritiōis. An zc. Dic rñ. vt sup. Et qz elude qz valde cauendū est ne qz in recordatiōe peccatorū iam cōfessiōz delectetur: qz sic iā delabēt in illa nō eadē numero sz spē. Aug. Nullū scelus deo tā abominabile fit qz preterita peccata vnicūqz nostrū dimissa reminiscendo gaudere. Aud. o peccatores luxuriosi: fures: gulosi. zc. Sed vñ hoc certe qz nolūt seipos exercere in pñsiderationibz pñictis in sermonibz precedentibz: que tamē sunt q̄i canalīa quibus adducitur aqua cōpunctiōis in ciuitatē anie. Que quātem canalīa semp satagit diabolus obturare. Cū gura. Judith. vij. Diruptis carnalibz

que aq̄ in ciuitate bethulie descendebat: statim filij israel parati fuerunt se tradere in manus olofernis. Sp̄ualiter: Bethulia est anima: ubi merita et virtutes sūt in ruro q̄ diu fluit ibi aqua cōpunctiois: sed ubi clausis canalib⁹. i. cōsideratio e glorie celestis: et pene infernalis: cito cadit. Bre. Cogitavi dies antiquos: quib⁹ male viui et annos eternos in mente habui: sed q̄ lū sit pena gehenne et status celestis glorię et pene infernalis. Sequitur et exercitabar. scz resistendo petro: et scopebam sp̄m meū: scz scoba cōpunctiois.

Secūda articulus. In euāgelio qđ scribitur. Jo. v. Notāde sūt tres cōsideratio es.

Prima est: cōsideratio veritatis infor-
mativę.

Secūda est: cōfirmatio auctoritatē cōfirmativę.

Tertia est: cōsideratio necessitatis in-
ductivę.

Prima igit. rē. cū dī. dñs. Nō possum a meipso facere qđq̄: sicut audio iudico. rē. q̄ nō q̄ro volūtatē meā: sicut volūtatē eius qui misit me patris. Aug⁹. in finone p̄tra arria. Sicut audio: iudico si ex hūa-
na subiectioe q̄ fili⁹ hoīs est. Sicut fin illā incommutabile simplicēq̄ naturā: q̄ sic est fili⁹: vt tñ ei de p̄re sit in qua natura nō est aliud videret aliū audire et aliū eē. No-
tate si quis dī. Nō possum a meipso facere qđq̄: qđ habem⁹ dicere nos q̄ vanitas et nihil sum⁹. Gal. vj. Qui se existimat aliū qđ eē cū nihil sit: n̄pe se seducit. Aug⁹. sup illo p̄bo. Nō q̄ro volūtatē. rē. fili⁹ vnice dī. Nō q̄ro volūtatē meā: et hoīes facere volūtatē q̄rūt. Heu q̄ pauci sunt de dei volūtatē curantes: suas inordinatas cōcupiscēcias sequētes: cū tamē dicat dñs Mat. vj. Non omnis q̄ dicit mihi dñe dñe intrabit in re. cē. sicut qui facit volūtatē patris mei. rē. **S**ecūda est cōsideratio auctoritatis confirmativę. Ostendit enim dñs auctoritatem. scz ex multiplici testi-
monio. Primo ex testimonio bti Joānis Unde dicit dñs. Si ego testimoniiū perhibeo de meipso: testimoniiū meū nō ē verū: scz vt dicit. Aug⁹. q̄ntum ad illorūz suspiciōem: quis esset in se: ideo dī Ali⁹

est. i. Joannes. qui testimoniiū perhibet dī me et scio rē. Sequitur Vos misistis ad ioāne et testimoniiū phibuit veritati. Ego autem ab homine testimoniiū nō accepti. sed hec dico vt vos salui sitis. Chrysostomus. Eum dicit. Ego quidem deus existens: non indigebā huiusmodi testimonio habendo. **Q**uero vos ei magis attenditis p̄ter hoc vobis quero testimoniiū illius qui dicit: Sed hec dico vt salui sitis. **Q**uarta scit dñs et dī. vt salui sim⁹. j. Tim. j. Christus venit in hunc mundū pec. salu uos facere. de quorū p̄mus ego sum. Sequitur. Ille scz Jo. erat lucerna ardens et lucens. vos autem ad horam voluistis et altare in luce eius Alchūnus. Ardens si de et deuotione: lucens verbo et actione. Chrysostomus. Hoc autē quod dī. Voluistis ad horam exultare iluce eius facilitatem credendi ostendit et q̄ cito ab illo resiliēsit. Scđo ex testimonio diuine operationis. cū dī. Ego habeo testimoniiū in io. Ope-
ra que ego facio testimoniiū perhibent de me quia pater misit me. Alchūnus. **Q**uoniam enim cecus illuminat: aures: ora: mutozū soluit: demonia fugat: mortuos suscitāt opera hec testimoniiū perhibent de ch̄zo: Sequitur. Et qui misit me testimoniiū p̄hibet de me: scz p̄ vocem in baptismo et in transfiguratione: neq̄ vocem eius audistis neq̄ sp̄ritū vidistis et verbū eius nō habetis in vobis quia quē misit ille: hūc vos nō creditis Alchūnus. Vocem eius sp̄ialem nō audierant: quoniam eum amare et p̄ceptis eius obedire volebant. Tercio ex testimonio sacre scripture testimoniiū de christo phibentis: ideo dicit. scrutamini scripturas. **Q**uero vos putatis in ipsis v. e. habere et ille sunt qui testimoniiū perhibent dī me quia scriptura v. e. determinat tempus aduentus eius. Genes penult. Non auferetur sceptrum de iuda. rē. Et daniel ix. Determinat enim natiuitatis eius lo-
cum. Michas. v. Et tu bethleē terra es frata rē. Hodum etiam nascendi. Esa. vij. Ecce virgo concipiet pariet. rē. et mo-
dum conuersandi. scilicet in paupertate. Zacharie nono. Ecce rex tuus venit. rē. Et ipse pauper. Hodū moriēdi. Esa. liij. Sicut ovis ad occisionem ducet. rē. Et

Feria. v. post Reminis.

videt q omnia chri mysteria inueniuntur
in vete. te. ex pssa Act. x. Huic oēs pphē te
stimoniū phibēt. **T**ertia est pside-
tio necessitatis inductiue. s. ad credendū
ip̄ chro: cū dicit: Et non vultis venire ad
me vt vitā habeatis. q. dī. Nisi venitis:
vitā nō habebitis. Beda. Venire p cre-
dere. Sequit: Ego veni in noīe p̄is mei
zē. Accepistis me: si alius venerit in nomi-
ne suo illum accipietis. Alchui⁹. achi dī.
Veni vt glorificet nomē patris mei. An-
tichris autē venit vt q̄rat gl̄iam suā. **Q**
ergo iudei noluerūt recipe chm: pena h⁹
peccati cōgrue vt recipiāt antichm: vt q
noluerūt credere veritati: credāt menda-
cio. Consequēter autē tangit causam infi-
delitatis eorū dī. Quō vos potestis cre-
dere qui gloriā ab inuicē accipitis: z glo-
riam que a solo deo est nō q̄ritis: Alchui⁹
nus. Magnū igit vitiū sacrātia et huma-
ne laudis ambitio. Ideo eū iudei nō po-
tuerūt credere: quia supbā mens eorū lau-
dari desiderat: et se sup alios efferre. Se-
quit: Nolite putare qz ego ac. Num vos. zē
vscz in finē. Est autē grauior accusatio
malos ch̄ianos vīz leg⁹ mosayce et leg⁹
euāgelice. Ideo bene dicit Jacob. ij. Sic
loquimini sic facite quasi fm legē liber-
tatis incipietes iudicari. Sed qualem
medium: studeatis penitere et conteri vt
possitis tales accusatiōes euadere et mi-
sericordiā inuenire. **E**xemplū notabile
refert Celsari⁹ de canonico in Anglia qui
cum p sanguineus esset episcopi. puellam
iudeā ad amorē suū inclinauit: quam cum
multū sollicitaret: illa respōdit: Pater me-
us tam sollicitus me custodit: vt nec ego
ac te nec tu ad me venire possim⁹ nisi in
Parasceue. Tūc enim iudei dicunt labo-
rare fluxu sanguinis: adō minus possunt a-
lijs inrendere. Ille ergo ch̄istiane religi-
onis oblitus ad virginez venit: sed pater
puelle ante lucem cōtra limen ad lectum
filie venit: vidensqz iuuenē expauit et tre-
muit: vtrūqz occidere cogitās: cognosces
tamē q cognatus esset episcopi: manū ti-
more cohibuit vices: Quid hic facis ma-
le ch̄istiane: Ubi est fides tua: Tradit⁹
es diuino iudicio in manus meas: etsi nō
timere dominū episcopi: occidere te. Ille

timens et veniam petens: confusus erit.
Illa ergo die cum esset episcopus officiū
celebraturus et iuuenis ip̄e epistolam le-
cturus: timet cum tāimūda conscientia
ad sacrum mysteriū accedere: et tamen
ppter notam: timuit cōmittere vicem: z tā-
turpe peccatū tanq̄ recent cōmissum per
confessione aperire: erubuit: victus ergo
erubescētia sacris indutus vestibz cū co-
ram episcopo staret: p̄fatus iudeus iu-
deorum multitudīne stipatus cū magno
strepitu ecclesiam intrauit volens episcopo
querimoniā facere de cognato. Quez
iuuenis videns timere cepit: intelligens
ad quid veniret: et sic in corde suo dī. Do-
mine deus libera me in hac hora et p̄ob-
mitto tibi q de cetero nō offendam et de
hoc satisfaciā et confitebor. Tūc p̄issi-
mus dominus vt peccatorē contritū vi-
dit: confusione quam timuit in caput iu-
deorum reuertit: mirāteqz episcopo quid
quererent iudei illa die: innuit vt starent.
Illi ergo amplius sue p̄sentie se ingerenti-
bus: statū vt ora ad accusatiōē clerici ape-
ruerunt priuati sunt vocibus suis et om-
mutuerunt. Videns ergo episcopus ora-
biantia et nulla verba personātia putans
q aduenissent vt diuinis mysterijs illude-
rent: cum indignatione omnes de ecclesia
expelli p̄cepit. Clericus ergo in se exp̄ius
diuinaz clementiā statim expleto officio:
episcopo cōfessus est peccatū: suscepit pe-
nitentiam. Episcopus autē misericordiā
admirans: ait: et cognato p̄suasit puellaz
p baptismū renouatā legitie ducere. Cle-
ricus autē nō indignatus dei beneficio or-
dinem n̄m intravit et eius instinctu sicut
puella. Ecce vides q̄ntum bonū operata
sit contritio: lapsū erexit: iudeos elingues
fecit: puellam infidelem ad fidem prouoc-
xit. Hec Celsarius. Uere ergo dī. Psal.
Lor contritum et humiliatū deus nō des-
piciēs.

Tertius articulus. Audistis zē. Nec-
cessarium est itaqz et securū in ch̄is-
tum credere: alas saluari non possumus.
Sed dicatis: vtrūqz credimus. Notate fm
iuristas. Plus est facto consentire q̄ ver-
bo. glo. in ca. i. causis de elec. ar. ff. si qz in-
ius vocat⁹ nō ierit. l. Cū si qz. Qd ar dī cō

sentire. sicut intelligendum est de his quod est diffen-
tire. Nam si docueris aliquem quomodo possit
evadere si audierit diceret ille: credo quod
dicitur quod illi perierit si nihil executioni detur.

Teria vij. post. ij. dñicam. xl.

Ecce ascen-

re. Presto su. Gen. xxxvij
Sic dicitur dicitur quod vult
ascendere hierosolimam. Ex tota autem epla
notande sunt tres principales consideraciones
ad hunc inductivum: ut primo sit unusquisque dei fa-
cere voluntate. Prima est consideratio ve-
nerande providencie que sic demonstravit futura
per somnia: et per omnia fratrum ioseph in sua ordi-
navit utilitate quod per hunc quod vendiderunt ioseph
postea tunc famis salvari sunt. Sap. xliij.
Tu autem per omnia gubernas providencia. Se-
cunda est consideratio approbade innocentie. ut
in ioseph que in obedientia patris de fratribus
erat sollicitus. ps. Custodi innocentiam et vi-
de equitatem. q. i. z. h. pa. Et nota quod de per
mittit aliquem innocentem a malis odio habere.
Tercia est consideratio detestande inui-
die. s. fratribus ioseph que voluerunt eum occide-
re et eum vendiderunt: in quo figurata est
christi venditio. Ebriso. fera venenosa est in-
vidiam: nequitia omni excusatio et priuata: omni
causa et mater malorum.

Ecce re.

Primus arti. An plus oporteat con-
triti de vno peccato quam de alio: Q. n. q.
Contritio deles culpam in instanti sed in instanti
non potest esse vni? mor? magis et min? inten-
sus. Contra. Greg. Acerbius se dicit punire
quod grauius re. Rndz Bon. i. iij. dis. xvj. Est
dupliciter loquor de contritione. Vno modo put-
est delictum culpe in instanti iustificacionis:
et sic non potest actualiter habere ordinem aut diffe-
rentiam respectu specialium peccatorum quod in instan-
ti sit et per omne peccatum: huius tamen habitualis. Quod
dolor ille habitualiter disponit aliquod
plus: talis quod min? quod habilitat ad detestanda
dum malum in quantum malum Alio modo in quantum est
delictum pene: et sic huius maioris intensionem
et minorem etiam secundum actum. Hec Bon. Pro
fundamento Plerumque ubi est maior? grauius
et tenacior necessaria est memoria amarior
et violentior. Gal. in alexand. Asperior: sa-

nat grauioribus potius moribus. Vni Arist.
Asperior sanat grauioribus: Si viciolus de
beat fieri priuatus oportet seipsum a notis
abstrahere ubi ergo sunt dilectio maior.
debet esse contritio amarior. Cum ergo
quirit. An plus re. Dicitur vltim. Ex quo
concludit quod quanto quis grauius et magis peccat
uit tanto amarior? dicitur dolere iuxta illud Deut.
xxv. Pro mensura delicti erit et plagarum mo-
dus. Vni abundantia gemitus et lachrymarum:
abundantia peccatorum diluit. Notate quod
do terra diu sterit sine pluuia: vermes ibi
venenosi multiplicant scorpiones serpentes
et dracones qui aerem inficiunt: sed ad
ueniente pluuia moriuntur: et purificat aer.
Spiritualiter cum anima diu stat sine lachrymis
conpunctionis crescunt in ea scorpiones luxu-
rie: serpentes auaricie: dracones superbie et
cetera vicia quibus inficit anima et morbida
tur: ideo necessaria est lachrymarum inundatio
ad purgandum eam. Figura. Gen. vij.
Terra infecta est re. Spiritualiter terra in-
fecta est anima peccatrix que nimis deum offendit
sed adueniente lachrymarum diluuium purgat et
ira dei pacificat. Et ponit arcum federis. i.
signum mie: chorda. s. ex parte nostri et lignum ex
parte celi ut virtus nos non feriat. Ebriso.
sup. Dicitur. Sic post vehementes imbres
aer purus efficit sic post lachrymas pluri-
ma serenitas mentis sequitur atque tranquillitas.

Secundus articulus. In euangelio quod
scribit. Matt. xxi. Notanda sunt tria
que consideratio est punctionis inductiva et ad
ascendendum celestem hierosolimam dispositiva.
Primo inestimabilis elemencie benignitas.
Secundo inexcusabilis malicie perversitas.
Tercio inenitabilis iusticie seueritas.
Primo igitur re. cum dicitur homo quidam plantauit
vineam re. vltim. ubi perfectus est Hiero. Pla-
tauit dominus vineam. de qua Esa. v. ca. loquitur. Vi-
nea domus sabbaoth domus israel est secundum Ebriso.
Locauit eam agricolis qui constituti sunt sa-
cerdotes et leuite qui debent extirpare vici-
cia tanquam spinas et inferere virtutes tanquam
bona semina. Mystice vinea est ecclesia
quam plantauit christus sanguine suo et loca-
uit prelati et curati. Spiritualiter etiam vinea
potest dici anima a deo creata et homini
locata ut mediante corpore fructum faciat
bonorum operum. Sepem circumdedit ei. id est
angelorum custodiam. secundum Hieronymum vel

Feria VI. post Reminiscere.

fm Origenes. Sepes est ipsa dei custodia
dia fodit in ea torcular Chryso. sup. matt.
Torcular est verbum dei quod cruciat ho-
minem contradicente carnis natura. Et hoc
torculari exprimitur vinum deuotionis spua-
lis et lachryme punctis. Et edificauit
turrem fm Hierony. Turris est ipsa te-
pla de quo dicit p. michea. Et tu turris
nebulosa sion filie. Vlt. n. Hilariu. Tur-
ris est eminentia legis ex qua speculati po-
tunt christi aduenire. In carne p. legem euan-
gelica. In ipsa autem anima turris potest dici
superior portio rationis: que fm Augu. in-
tendit eternis conspiciendis et consulendis.
Conspectus quidem fm q. ea in seipsis spe-
culant. Consulendis vero fm q. ex eis acci-
pit litteras agendorum. Sequitur q. peregre
profectus est Hiero. Ad loci mutatio: nec
enim alicubi abesse potest quo complent omnia: sed
abesse videtur a vinea: ut vinitoribus li-
berum operandi arbitrium derelinquat. Vel
fm Chryso. Peregre profectus est: cum lon-
gum esse habuit: non semper peccatis penam in-
ducens. **S**ecundo consideranda malicie in-
excusabilis pueritas. Cum dicitur Cum autem te-
pus fructuum propinquasset etc. Hiero. Ec-
ciderunt quidem quosdam ut Hieremia. quos-
dam occiderunt ut Esaias: lapidauerunt ut
naboth et zachariam quem interfecerunt in-
ter templum et altare. Similiter et puenit in
statu ecclesie. Similiter etiam in animam mit-
tit inspiraciones bonas que a multis repel-
lunt per contrarias phantasias. ab alijs oc-
ciduntur p. voluntates et operes prauas:
Ab alijs lapidantur p. indurationem cordis
Act. viij. Vos semper spualanc. restitistis
Sequitur misit autem filium etc. Hilariu. In fi-
lio aduentus domini signatur. Spualiter autem
mittit in ecclesiam etiam in animam rationalem
quoniam aliquem instigat ad bonum: sed aliqui in-
grati repellunt et occidunt. Heb. viij. Rur-
sum crucifigentes filium dei. Sequitur. Agri-
cole autem videntes etc. Hierony. Per hoc
quod dicuntur hic est heres manifeste probat
dominus q. iudeorum principales intellexerunt et
non per ignorantiam: sed per inuidiam dei
filium crucifixisse: intellexerunt enim eum esse
illum cui per prophetam dicitur. Postula a me
et dabo tibi etc. Hierony. Quippe filio di-
data sancta ecclesia est: quam non solum mo-

rienti pater illi reliquit: sed ipse suam morte
mirabiliter acquisiuit. Heu heu sacerdos
tes moderni parum de hac curant et sollici-
tati hereditate sibi commissa: de qua tamen red-
dituri sunt fructus animarum videlicet salu-
tatem. Sed sicut dicit Chryso. Hec est
cogitatio communis quoniam sacerdotum car-
naliu qui non sunt solliciti quomodo viuatur popu-
lus sine peccato: sed aspiciunt quid in eccle-
lesia offeratur: hoc estimant sacerdotum salu-
lucrum. Si autem queris iuxta predicta. An-
scribe et pharisaei cognouerunt eius deitatem
di. Tho. in. iij. parte. q. xlvij. q. si ignorantia
habebant erat ignorantia affectata. Nam vi-
debant euidentia signa diuinitatis: sed ex
odio et inuidia peruertebant et verba et facta
illa illius qui se filium dei dicebat credere
noluerunt. **T**ertio consideranda est in-
uitabilis iusticie seueritas: quia compulsi sunt
seipsums condemnare. Vnde cum quereretur dominus
Cum venerit dominus vince quid faciet agricolas
illis illis: aiunt. Valos male perdet. etc.
Chryso. super Matth. Veritas ipsis
violencia: dominus autem contra illos inducit scri-
pturam testimonium dic. quia lapidem quem re-
edificantes: hic factus in caput anguli etc.
Chryso. Lapidem christum vocat quem repro-
bauerunt doctores iudeorum di. Hic non
est a deo. Hic autem factus est in caput
anguli: quia ut di. Raban. quotquot vo-
lunt de vitro et populo fide sibi coniungere.
Sequitur. Ideo dico vobis: quia auferet a
vobis regnum dei etc. Et qui ceciderit super
lapidem istum etc. Hieronymus. Qui pec-
cator est et tamen in illum credit cadit quod
de super lapidem et confringitur: sed non omni-
no conteritur: reseruatur enim per patientiam
etiam ad salutem. Super quem vero cecide-
rit: qui se ipsum christum negauerit sic conteretur
ut nec quidem testa remaneat: in qua bau-
riat aqua pusilla. Vel ut dicit Augusti-
nus de quest. euag. Illi cadunt super eum
qui illum modo contemnunt qui mundum
penitus introeunt: sed non fringuntur et
non recti ambulant. Caderet vero super quem
proicit. v. e. a facie terre. Sequitur. Et cum
audissent principes etc. Chryso. super
Matth. Hec est differentia bonorum et ma-
lorum. Bonus enim comprehensus in pec-
cato et non solum penitentiam non agit: sed ma-

gis aduersus corripientem irascatur. Unde
et isti comprehensi magis sunt ad maliciam
excitati. Hec ergo supradicta animo pio
et sollicito cogitate et ad cordis compun-
ctionem habendam laborate: ut per eam
possitis peccata diluere et apud deum gra-
tiam inuenire. **E**xemplum narrat Eesa-
rus de iuvene in studio Parisien. qui ta-
lia commiserat quod nemini poterat confiteri
propter erubescencia: cogitans tamen parata
malis tormeta: timens iudicium dei quod die su-
per se venire intus torquebatur remorsu
conscientie et foris tabescebat in corpore.
Quid plura deo miserante timor ille ser-
uilis verecundiam vicit: et sicut seta filius
sic charitatem in cor eius introduxit. Ve-
niens itaque ad sanctum victorem priorem
eiusdem conventus vocauit gratia donifi-
cendi. Venit ille et sedit in loco deputato
premissaque exhortatione iuuenem confite-
ri volentem expectauit. Mira res tanta
in illa hora pius dominus (cuius natura boni-
tas: cuius voluntas potestas: opus mise-
ricordia est) cordi eius contritionem tan-
tam contulit: ut quotiens confessionem in-
aperet totiens singultibus vox intercipe-
retur: in oculis lachryme suspensio in pecto-
re singultus erat in gutture: Hec ut prius
vidit dicit scholari vade scribe peccata
tua et affer mihi: placuit consilium iuue-
ni abijt sic fecit. die altera redijt et tentas
iterum confiteri defecit ut prius. Scedulam
ergo priori porrexit: legit prior et obstu-
puit dicens iuueni. Non solus sufficio ti-
bi dare consilium vis ostenda abbati. Et
licentiauit eum. Venit ergo prior ad ab-
batem scedulam legendam porrigens et rem-
ei per ordinem exponens. Quid gestum
sit audiant peccatores et consolentur despe-
rati. Vox ut chartulam legendam aperuit
totam eius scripturam deletam inuenit:
impletiq; est in eo quod dominus per Esa-
iam dicit. cluig. Delebo ut nubem iniqui-
tates tuas et ut nebulam peccata tua. Et
ait abbas priori. Quid legam quia nihil
hic scriptum est. Prior etiam introspectit
et obstupens ait. Scias pro certo iuuenem
illum in hac scedula peccata sua scripsisse
que et ego legis sed ut ego video quod miseri-

cordia dei attendens maximam eius con-
tritionem ea deleuit. Deletio enim scri-
pti ablutidinem signat totius peccati. Glo-
santes scholare scedulam ostendunt: quam
videns tanto gaudio cor eius perfusus
quanta tristitia prius fuerat angustiatum.
Nullamque satisfactionem iniungentes mo-
nuerunt de perceptis beneficijs gratias
agere deo et de cetero cauti vivere. Por-
terat dicere illud ps. Secundum multitudi-
nem dolorum meorum. etc. et tandem applica
illud ps. Lauabo per singulas noctes etc.

Tertius articulus. Audistis etc. Ca-
uete quoniam nunc diuinis beneficijs abutentes
ne iram eius incurratis. Nam ut dicitur
vi. questione. j. quero. q. Si quis graui
pena punitur crimen lese maiestatis. Et
l. dicit. Grauius est eternam quam tempora-
lem ledere maiestatem. L. de hereticis
l. gazanos. Nonne graui pena plecten-
dus esset miles: qui magna stipendia a re-
ge accipiens manus in regem inijcit et oc-
cidit. Et pone et applica: exponens illud
Chrysostomi super Mattheum. Homo
malus quantum ad voluntatem suam et
manus immitte in deum et occidit eum.

Sabbato post secundam
Dominica quadragesime.

Ecce ascen-
dimus etc. Benedixi ei et
erit benedictus. Genes.
xxv. Qui vere penitet benedictus ei deus
et erit benedictus quoniam ascendet hiero-
solyman. In hac epistola notande sunt
tres condiciones necessarie ad obtinendam
benedictionem patris celestis.

Prima est omnium peccatorum abo-
minatio in contritione videlicet et confes-
sione que signantur per duos hedos. He-
dus enim est animal feridum: sed tamen
habet carnes sapidas. Cum autem hoc
mini feret peccatum suum et illud confite-
tur: valde deo et angelis placet. Lu. xv. Gau-

Gabbō post dñicaz. II. Reminis.

dñm est in celo sup vno pctōre penitētiāz agente. **S**edā est spiritualiū bonoz affecctio q̄ intelligit p fragrantia vestimento rum quibz indutus erat Jacob. **U**n̄ esau et alij mali q̄nig habeāt benedictionē: tñ nō habēt pncipalē dei benedictionē: quia tpalia pponunt spūalibz. Ideo dictum est Esau: In pinguedine terre et roze celi erit bñdictio tua. **U**nde Esau q̄ interpretat va nius vlt frustra: vanitatē terraz signat. Ja cob p̄o et alij boni spiritualia pponūt tpā libus. ideo dictū est iacob: Det tibi deus de roze celi et de pinguedine terre abundā tiam. **M**atth. vj. Prīmū q̄rite regnū dei et cetera. **T**ercia est corpalū desiderioz mor tificatio: qd̄ signat p hoc q̄ lenitas manu um et colli iacob circūdata est pellibz he doz et ois carnis suauitas coopra et mor tificata est p asperitatem carnaliū opoz sa tisfactorioz. **U**ndē et Jacob interpretat sup plantator. **R**ho. viij. Si spū facta carnis mortificaueritis viuētis. **H**ec autē facta sūt ex p̄silio Rebece. i. inspiratiōe diuine gr̄e **S**eg. **N**ihil valet humana industria si ne adiūuāte dei gratia.

Ecce et.

Primus articulus. **A**nnecesse sit cō teri de peccatis p ignorantia factis: **N**ō: quia quod sit p ignorantia est in uoluntariū: et penitētia nō est nisi de volū tario. **C**ōtra: **A**mb. **G**rauiissime peccas si ignoras: quia vīz talis de facili nō que rit medicinā. **R**idet **B**onaue. in. iij. di. xvj. **C**onteri de aliq̄ est dupl. i. **P**rimo modo in generali scz dolendo de oī offen sa dei. **A**lio modo in speciali dolendo de hac vel illa. **P**rimo modo debet hō peni tere de pctis p ignorantia pmissis: et dice re cū p̄p̄a: Delicta iunctur mee et cetera. **S**q̄ cūdo mō nō tenet: s̄ tenet facere qd̄ in se est: vt pctā recogitat: **C**ōmittunt aliq̄n p i grantiam iuris: et tūc cognito iure scit se peccasse. **C**ōmittunt p ignorantia facti oī ligētia debita nō adhibita: et tūc cogitāt a dño fuelāte. **V**n̄ tenet orare vt dñs parcat ei vel reuelat. **C**ū autē dicit **Q**d̄ firz. **D**icen dū: q̄ nō est oīno inuoluntariū: qz tñ non pfecta fuit cognitio: fuit tñ cognitio actus q̄uis nō cogitaret circūstantia deformās. **H**ec **B**ona. **P**ro fundamē. **I**gnorātia aliq̄n excusat vīz p q̄nto sit inuoluntariū.

Un̄ **Q**uidā. **P**reterite veniā dabit igno rantia culpe. et **A**risto. in eth. **Q**d̄ sit p ig nantia nō est volūtariū: nō excusabile. **L**uz **q̄**rit et cetera. **D**ic rñ. vt s̄. **E**t q̄ clude q̄ tal et rātus debz esse p̄tritiōis dolor vt oīe pctm displiceat si memorie occurrat. **E**t ei p̄cipue d̄z hō volēt qz dñz dreligēt. **D**e te. xxij. **D**eū q̄ te genuit dereliquit et cetera. **H**iere. ij. **A**mar est te reliq̄sse dñm deum tuū. **A**udite o pctōres et cetera. talis tñ amari tudo in dulcedine vertit: quēadmodū et videm⁹ q̄ vapores ascēdētes d̄ mari dul ces sūt: et hoc p̄tute celi. **F**igura. iij. **R**egu. xviij. nubecula ascendeat de mari et facta pluuia terra fecūdata est q̄ diu sterit fuerat ppter siccitatē. **S**pūaliter mare est cor pctōris. **E**sa. lviij. **E**o impij q̄nt mare feruēt qd̄ q̄scere nō pōt. **D**e hoc ascen dit nubecula q̄n p̄pungitur et iū obrenē bratur p p̄sideratiōē sue vilitat. **E**t exy inde gñatur pluuia dulcis lachrymaz q̄ se cundat aiām q̄ pus fuerat sterilis et vīz occupata sic q̄ poterat dicere illō **P**sal. **A**ia mea sicut terra sine aqua tibi.

Ecūdu ar. **I**n euāgelio qd̄ scribit **L**u. xv. notāde sūt tres p̄sideratiōes ad p̄niam inductiue. **P**rima est ruinose of fensiōis. **S**edā est gr̄ose recōciliatiōis. **T**ercia est p̄suptuose indignatiōis. **P**ria est et cetera. qd̄ signat p hoc q̄ fili⁹ p̄dit⁹ in tā tā miseriam venit vt pasceret porcos et cetera. **N**ota igit i eo q̄ petijt partē subz: q̄ pcti cator petijt vltimū libertatis sue. q. d. **P**et mitte me de⁹ vti naturalibz bonis p volū tate mea qz de gr̄a tua nō curo. **E**t hoc p mittit dñs **E**cci. xv. **D**e⁹ ab initio p̄stui it hoīem et reliq̄t eū in manu p̄sili sui. **E**t **H**iere. xxi. **E**go do corā vobis viā vite et viā mortis. **A**būit⁹ q̄ pctōr oib⁹ aim a dō separās et in abūsum diuitiaz: delitiaz et bonoz: **A**do. ille p. pegre in re. lon. **E**hy. **N**ō localr a dño discedēs s̄ affectu. **S**eq̄ tur: **E**t dissipauit oīm subām suā viuēdo luxuriose: qz vīz pctōr p̄dit bōa gr̄e: et bō na nature infiat et impiorat. **H**iere. v. q̄ vilis facta nimis iterās vias tuas. **S**eq̄. **E**t postq̄ p̄sumauit oīa: facta ē fames. i. desideriu peccādi: **A**mb. **D**erito cepit eg gere q̄ thesauros sapie et scie dñi diuitiarū q̄ celestiu altitudinē dereliquit. **S**eq̄. **E**t abiit et adhefit ym ciuili ciuitatē. i. diabolo

qui est ciuitas in regione ymbre mortis: vt dicit Auguf. et mifit illū in vil. f. vt pafce-
ret porcos. Beda. Pafcere porcos est ea
qbus imundi fpiūs gaudēt opari. Et cupi-
ebat imple. v. f. de li. zc. Amb. Siliq̄ ē ge-
nus legumīs in? inanis: foris mollis qd
magis est oneri q̄ vfu. iō fignat inanē va-
nitatē appetitū hui? mūdi quē appetitū
implere nō pnt: iō fequit: Et nemo illi da-
bat. f. ad faturitatē. vel f. Aug. Siliq̄ fūt
fecūdes fteriles vanitatē psonātes: in q/
bus nec solidū ē qd ad beatā pteat vi-
tam. Scda est p̄fideratio gratiofe reco-
ciliatiōis: vbi est p̄fiderāda triplex grā re-
cōciliatiua. Prima est grā p̄uentiua q̄ est
illūinatiua qn̄ pctōr recoḡit statū fuūz.
Un̄ dī: In seāt reuerfus dixit: qnti mer-
cenarij zc. Un̄ in se reuertit q̄ a se recessit.
eternū qd deuz regredit se sibi reddit: et q̄
recedit a chr̄o se sibi abdicat. Aug. In se
reuerfus est ab his q̄ forinsec? frustra allū-
cūt. Per mercenariōs aut̄ intellige deo f-
uientes p̄ mercede eterna. Per panes scri-
pturas fctās: sacra zc. p̄tutes theologicas
Scda est grā cōciliatiua q̄ est affectiua re-
leuatiua a pctō. iō dixit: Surga: q̄ in pctō
iaceo: et ibo (q̄ lōge recessi) ad patrē meū:
q̄ p̄ncipi tenebrarū adhefi. Bieg. nicen?.
Nō pus redit ad p̄stinā felicitatē q̄ in se
redies sentiret opp̄mentis erūne p̄ntia et
meditare p̄nie p̄ba: q̄ sunt: surgā zc. zc. dī
cam illi. q̄ cui? generofitate recessi) pecca-
ui in celūz (qd p̄ pctm̄ amifi vel qd fetoze
pcti infecti) et corā te (cui oīa nuda sunt) iāz
nō sum dign? vocari f. t. sed fac me sicut
vnu de mercē. tuis. i. fac me de vltimis fa-
mille tue. Tertia est grā p̄fectiua siue ex-
cutiua. Nā sic dī: Pbil. ij. De? opaf i nob
z velle et pficere: iō dī. surgēs: qz si volue-
rim? fier regressus celer z facit dūmō defe-
ramus qd nos a domo p̄na eduxit. Est
aut̄ p̄ redeūtibz clemēs: recipit ei velocit
fō qz cū vidiffet eū p̄ ei? dīscalciatū z nu-
dū: mesto vultu z pfufiōe plenū: mīa mo-
tus est z accurrens cecidit sup collū eū. Am-
bro. Occurrit tibi qz audit te intra mētis
fecreta tractantē. Itē recipit dulcit: iō dī:
et oscular? est eū. Beda. Redies osculum
charitat? recipit a p̄e dū p̄ grām certifica-
tur de indulgētia. Itē recipit honorabilr.
Nā cū inciper p̄fiteri dixit: Pater peccaui

in celū zc. dicit pater ad seruos. i. ad ange-
los. Etro p̄ferte stolā primā. i. innocentia
et induite illū: z date illi anulū fidei q̄ aīa
chr̄o despōfat: in manu ei? .i. fidē ope tene-
at: z calciamēta. i. fctōz. p̄pla: in pedes
eius. i. affectiōes: et ad. vitu. sagi. fm̄ Au-
gust. ipm̄ chr̄m: faginātū in gratijs impin-
guatū: et occidite. occisum onidite: z mā-
du. z epu. qz de sacro altaris nedū fatiantur
boies: sed etiā hic est panis angeloz. Se-
quit: quia hic est fili? meus zc. p̄ pctm̄ z re-
uixit p̄ p̄niam: p̄ierat p̄ amiffiōe iusticie:
et iuentus est. et ceperūt epulari. Tertia
est p̄fideratio p̄fumptuofe indignatiōis:
nō q̄ fit in bonis: sed sic legit euāgelijz vt
onidatur q̄ indignari nō debēt si dñs beni-
gne reuertētes recipit. Dicit ḡ euāgelijz:
Cū frater senior audiffet symphoniam et
choz. z cognouiffet q̄ de eā ista fierēt: indi-
gnatus est z nolebat introire. Amb. Qui
sibi vident iusti indignant qn̄ alicui pctm̄
p̄fidenti venia laxat. Pater aut̄ egressus
cepit rogare illū. f. interna inspiratiōe. Et
dictis patz q̄ p̄mptus est dñs indulgere
penitenti. Exemplū de David. ij. Reg.
xij. cū dixit Peccaui. statim Nathan p̄pha
dixit ei: Dñs a te trāstulit pctm̄ tuū. Ber-
nar. O que: q̄lis et q̄nta est dei mīfctia q̄
pctōrem p̄uersum nō min? diligit q̄ eum
qui nullā pcti mactam p̄traxit.

Quartus articulus. Audistis zc. Nul-
latenus ergo diffidendū est de dei
mīfctia. Nā sicut dicit lex: Bñficia sunt
large interpretanda. f. dignis. ff. de p̄fuituti-
onibz p̄nci. l. vl. z de verpo. sig. olim: z ecō-
trario. Omnia denegāda sunt z subtrahē-
da indignis. Audite. si p̄nceps alicui mul-
ta bona fecerit: qbus abutēs: cū grauiter
offederit si sciret p̄ncipē illū p̄m̄ esse z be-
nignū et etiā in gratiā recepturū si tpe de-
bito ad eū redire vellet. Pone casuz. Ex-
pone zc. Amb. z hī de pe. di. j. Nouit de?
mutare sniam si tu noueris emendare de-
lictum.

Dñica. ij. xl. Dane sermo.

Ecce ascēdi-
mus zc. Estote imitatores
dī sicut filiū charissimū z am-

Dñica. III. in. XL.

bulante rē. vsq; in filios diffidētie Eph.
v. Notate ibi tria q̄ multū valent ad ascē
dendum hierosolymā

Primū est salutaris exhortatio. Esto
imitatores dī sicut filij charissimi et am
bulate in dilectōe rē.

Secūm est exhortatiōis ratio: Hoc autē
scitote intelligētes rē.

Tertiū est rōis p̄matio: Nemo vos
seducat rē.

Ecce rē.

Primus articulus. An de peccatis sci
teneat hō conteri: Q; nō: quia potest esse
totalit̄ oblitus et in generali et in speciali.

Contra. j. Cor. iij. Nihil mihi p̄sens
sum rē. Glossa. Quia pōt latere diuin nē
scio: ergo latētia peccati impedit iustificatōz

Respondit Bonauen. in. iij. di. xvj. Dicē
do: q; si est oīno oblitus et in generali et in
speciali: tenet cōteri in generali nō solū sō

aditione: sed sub estimatiōe pbabili. De
bet em̄ homo pbabiliter credere q; in mul
tis offenderit q; nō recordat: n̄ et hac

estimatiōe doleat sicut si certus esset: con
tritus est. Si autē oblit⁹ ē in speciali: s; n̄

in generali recordat: dico q; tenet p̄teri d
peccato in generali et in speciali de negli
gentia p̄pter quā venit in illā obliuione: et

tenet facere qd in se est vt recorder in spe
ciali vel p̄ recogitationē v̄l p̄ orationē. Et

si sic p̄teratur: latētia peccati: nō impedit
iustificatiōis: quis impediāt certitudinē

iustificatiōis. Quis autē dicat: q; pōt esse q;
totalit̄ rē. Dicendū: q; totū qd est oblit⁹

certitudinaliter pōt cōscire pbabiliter.
Hec Bonauē. **P**rofundam. Nō ē diu

si p̄ctā p̄missa cū recogitent: amaritu
dinē causant in anio remordēdo. Vñ cul
lus. Sollicitat̄ pectus facta nefanda. In

multis autē q; p̄ctā eos nō sollicitat: hoc ē
q; eoz recordatōz nō recordant. Propt̄ea

aut nō recordant: q; nō diligēt scrutant.
Sene. de bñficijs. Fortasse viciū de q; q;
rer: si te diligēt q̄lier: in te inuēles. Que
ritur q; An de p̄ctis rē. Dic rñ. vt s. Ex q;

clude q; p̄ctis debz esse gñaliter de oīb;
p̄ctis. Sicut em̄ de Tho. in. iij. Cū actua
lis culpa ex hoc p̄rigat q; volūtas legi dī

nō cedit: vel eā trāsgrediendo vel omittē
do vel p̄pter eā agēdo. Iō in oī p̄ctis acti

ali duricia quedā est volūtatis: et p̄pter h
si curari debeat: necessaria est p̄ctis cōmi
nues. Item p̄ctis importat displicentiā

de p̄ctis ea rōne qua est offensiuū: qd in oī
peccato repitur. Nā vt dī. Eccl. xij. Alit̄.

odio ha. pec. rē. Audite o. pec. Nūc con
tritiōē verā habeatis nō ascendetis hie
rosolymā celestē. Notate: Domicelli debē

tes in curia p̄ncipis ministrare p̄t̄ laici
ri solent et pulcras vestes induere. Sic p̄

chiani p̄t̄ debēt lachrymis detergere
maculas p̄ctōz vt digni sint deo ministra
re et assistere. **F**igura Exod. xl. Precē

p̄t̄ū ē moysi: aaron: et filijs ei⁹ vt loti aq̄s
induere se vestib; sacris vt ministrēt mihi

rē. Spūaliter: in ostio tabernaculi. in pe
nitētia que est vite eterne porta debēt pe
nitentes ablui sacramētis: et sic induuntur

veste nuptiali: atq; sic possunt debitū lau
dis officiū deo ministrare. Petrus rapen
nas. Quis in p̄secutiōe peccauit enormi⁹

paulo: q; in negatiōe petro. Illi tñ p̄ la
chrymaz penitētiā meruerūt assequi nō solū

lūm ministerium: sed et magistratū sancti
tatis.

Secūdus articulus. In euāgelio qd
scribit Luce. xj. Arguit domin⁹ et re

probat iudeoz et suoz filioz duriciā et in
credulitatē: p̄pter quā sunt indigni ascen
dere hierosolymā: ergo autē facit diuiter

ostendendo suā potentia admirabile p̄ cu
ius opus nō sunt inducti ad christi reue
rentia: sed magis ad blasphemia.

Secundo ostendendo suam sapientia infalli
bilem: p̄ cuius opus nō sunt inducti ad sci
entiam sed magis in erro: et ignorantia

Primo ostendit potentia suā in euident
miraculo curatiōis demoniaci muti. Vbi
in euāgelio tria sunt p̄siderāda.

Primū est signoz euidentia irrefragā
bilis.

Secundum populoz reuerentia lau
dabilis

Tertiū est p̄bariseoz blasphemia in
excusabilis.

Primū est signoz rē. cū dicat: Erat Je
sus eiciens demoniū et illud erat mutus:

se; effectiue: quia mutū efficiebat quem
volebat. Erat autē demoniac⁹ iste cecus:

vt habet Matt. xij Hierony. Tria signa
simul in vno homie sunt p̄petrata: cec⁹ vt

der mutus loquitur: possessus a demonio li-
beratur. Quod et tunc quidē carnalis factū
est: s; fridie ppter in pueris fideiū vt ex
pulsio demonio lumen fidei ipm accipiant:
deinde in laudē dei tacetia pus ora laxen-
tur. Spūaliter autē q in pctō est demoniū
habz et cec? et mut? est. Aug. Ille tm vi-
det q seit deū sibi: q timet et diligit. Qui
arorat et psallit et nō facit q laudat: ille cor-
pore loquitur: aia pō tacet. Scdm est po-
puloz reuerētia: qz exinde admirate sunt
turbe: diuinā veritate in chōo videntes: et
dicat: vt b; Barth. xij. Nunqd hic ē fili?
Dauid. i. de semine ei? nobis pmissus: qū
di: Ipse est. Spūaliter demoniū enat in
pctōne: mur? loquitur in pssioe: et admi-
rantur turbe in satisfactioe: qn. s. vidēt eū
bñ opari qui nō solebat nisi malū facere.
Exinde autē qdā puerunt. Alij at apli?
puerunt opus dei in derisum vertētes:
qz vt habet Proverb. xij. Derisanti stul-
ti eos qui in recta sunt via. Tertius est
phariseoz blasphemia. cū d;: Quidā autē
sez pharisei: vt b; Barth. xij. s. litterati et
maiores inuidia pleni dixerūt in corde et
cogitatione. Quia vt dicit Chrys. Dum
eoz suspitio esset irrōnabilis metu multi-
tudinis nō audebāt eā diuulgare. Dixerūt
inq; In beelzebub pncipe demonioz eū?
cit demonia tē. q. d. habet pncipē demo-
nioz familiarē cui alij demones obediūt:
et sic blasphemabat in spū sanctū ei? opa
diaboli attribuētes: Quia em sanctū ne-
gare nō poterāt: ideo modū faciēdi per-
uerbebāt dicētes virtute demonis factuz
esse. Apparet autē in iudeis tria detestabi-
lia vicia. Cauete ne sitis eoz imitatores.
Primu est inuidia q puerit iudiciū et
interpretat in partē deteriorē. Chrys. In-
uidus nō querit q dicat: s; vt dicat. Au-
dite detractores: pumeliositer susurrato-
res. Scdm est sua incredulitas et ma-
licia ppter quē qrebant signa de celo. glo.
fortassis qrebāt descēsū ignis de celo.
sicut factū est tpe helie: aut descēsū man-
ne sicut tpe moysi: aut stationē solis sicut
tpe iohē. Chrys. Eū multa signa vidissent
acsi nō vidissent ita signa qrebāt: nullum
em aspectu spūali viderāt. Sic et multi i/
creduli septuris et pēdicationib; nūc signa q-
runt: cū in fin Breg. nō sit tps miracloz:

sed opey. Et qdā dicere solēt: Si qdā
ex mortuis redirēt: crederem. Quib; b;
dicendū est qd habet Lu. xvj. Si moysen
et pphas nō audiūt: neq; si qd ex mortuis
resurrexerit: credēt. Tertiu est blasphe-
mia qd est pctō horribile. glo. sup illo p-
bo Esaie. xviij. Ad pplm terribile tē. De
pctm blasphemis ppatū leu? est: d; diuer-
sis aut modis: vide vbi de Blasphemia.
O pctm sup oia ire dei puocatiū: certe
ppter hec venit ira dei in filios diffidēte.
vt in epla. Exemplū de punitōe p angel-
lū facta de exercitu sennacherib. Esa. xxxij.
v. et liij. Re. xij. vide. Itē refert Vincē.
in spe. mo. li. ij. pte. v. Eū miles quidā i lu-
do aleaz p oculos dei iuraret: subito ei? o-
culi in alea ceciderūt. Itē ibidē: q in dioce-
si remēsi cū miles quidā luderet ad taxil-
los et deū enormitē blasphemaret: subito
ceciderit corā oibus et p totū diē se dicerpēs
et se ad terrā allidēs et spumās: aiam mise-
rā sic euomuit. Itē narrat ibidē: q cū qdā
qdrigarius de parisi? iret ad scām diony-
siū multas psonas hñs in qdriga: cū sibi
aliqd aduersi accideret et turpit deū blas-
phemaret: subito fulgur de celo corruēs
et eū pforās occidit: eqs p dōis talis reb;
illesis. Itē ibidē. Eū quidā blasphemaz
nomē brē pgnis: man? ei? sinistra distor-
ta est: et cū ppter hoc amplius blasphema-
ret: dextera ei? pñilis facta est: et cū p dolo-
rib; desperet plus et pl? blasphemans in
alijs mēbris pl? et pl? pcussus est. Eū autē
p ventrē ei? iuraret: vētre ei? inflato subitō
crepuit medi? Itē Greg. in dialog. de
puero qnquenni blasphemio q inter man?
ini pñis: sublat? est a demone.

Tertiu articul? Studeatis et vos ad
reiciēdū a vobis demonia: alr nō po-
testis chām et eius grām recipere. Naz vt
dicit. ff. de iurisdicōe oim iudiciū. lē. Si p
errore. Cōtraria se nō possunt ppati in eo-
dem subiecto. Pone exemplū vt videbis.
Et de pse. dil. j. Ecclesia psecrāda nō ē qd
diu infidelis vel pagan? iacet in ea. Pone
casum et appilica: notādo illd. ij. Loz. vj.
Que participatio iusticie cū iniquitate: aut
que societas lucis ad tenebras: aut que cō-
uentio chri ad belial.

Eadē dñica post meridiē.

Ecce ascen

zē. Eratis aliquādo tene
bre: nunc autē lux in dño
ut filij lucis ambulate. Fructus em̄ lucis
est in omni bono z iusticiā z p̄tate. Eph.
v. Verba sunt notāda his qui volūt asce
dere hierosolymā. Ubi trāsa p̄siderāda.
Primū est: Cōmutatio cōmēdabilis si
ue trāsmutatio. Eratis aliqñ tene. nūc autē
lux in dño. **S**cōm est. Trāsmutatorū
exhortatio notabil. ut filij lucis ambula
re. **T**ertū est: Exhortatio informatio
laudabilis: fructus em̄ lucis est in omni bo
nitate: q̄ ad se: z iusticia quo ad primū: z
p̄tate quo ad deū. De p̄mo Esa. ix. Po
pulus qui ambulabat in tenebris vidit lu
cem. zē. Pro scōdo Jo. xij. Ambulate duz
lucem habetis ut nō tenebre vos compre
hendant: z q̄ ambulat in tenebris nescit q̄
vadat. Pro tertio. j. Jo. i. Si autē in luce
ambulam: sicut in luce dē est. societatez
habem: adiuuē: z sanguis iesu filij eius
emūdat nos ab omni peccato.

Ecce zē.

Salutatio.

Primus articulus. An ad iustificatio
nem sit necessaria cōtritiō. **N**on.
Ecclesiasti. j. Timor dñi expellit peccatū: er
go nō cōtritiō. Cōtra. Sup illud. Sacri
ficiū deo spūs cōtribulatus. Ut dicit glo.
spūs cōtribulat: z cōtritus est sacrificiū:
ergo peccata solunt. Rūdet bonū. in. iij.
vul. xvij. Ad hoc q̄ grā iustificatiua infu
dat: necesse est q̄ hō se p̄paret cōsentiedo
gratiae: z detestando peccatū: Ideo in iu
stificatione impij necesse est ista quattuor
cōcurrere. scz gratie infusionē: liberi arbitrii
motū: cōtritiōē: z peccati expulsionē.
De ei infundēdo grām expellit culpā: nec
grām infundit nisi ei q̄ p̄ntit: z peccatū de
testat. Cū autē dñi. Timor dñi zē. Dñm q̄ i
petō tria sūt. s. actio mala: interior macula:
z seq̄la. Actio mala expellit timore: macu
la dolore: seq̄la charitatē ardore. Bonū. h
Pro sūda. Nō ē fugiēda p̄tritiōis ama
ritudo p̄ quā hō diuine grē dulcedo. Naz
ut dñi. Gal. in alexand. Blandicijs indi
gn⁹ erit molliqz potiri fortuna: q̄ dura pa
ti vel amara recusar. Un z Sen. ad lucil.

Silicia aliter extrahi neq̄rēt: cor ipm cū
illis euellendū erit. Sz q̄rit an. zē. Dñe rñ
vrs. Ex q̄ p̄clude q̄ diligēter pcurāda ē
cordis p̄tritiō. Per qm̄ aīe iustificatio: s. q̄
nō ascendit hierosolymā. qm̄ dicit ps. In
iusti punient z semē impiorū iterabit. Iu
sti autē habebūt frā zē. Itē p̄ p̄tritiōē sit
dei in aīa habitatio. ps. Tu autē in scō ha
bitas. Itē angeloz letificatio. Luce. xy.
Gaudiū est angelis dei sup vno peccōre.
zē. Audite o peccatores q̄ potius voluit
stis leticiā diaboloz dare q̄ angelis qua
ri. zē. Unde etiā credendū est q̄ angeli li
benter associant penitentes. Videm⁹ em̄
q̄ sitientes vadūt libenter: vbi potū inie
nire credūt. chīs autē z angeli sitiūt lachry
mas penitētū. Ber. Gaudēt angeli dē cō
uersiōe peccōz: salutē hoīm sitiētes nō libē
ter currūt ad aīaz lachrymātē. Lu. xy. Ex
p̄cepto dñi discipuli secuti sūt hoīm po
tātē amphorā aq̄: z intrauerūt cū eo z ibi
parauerūt pasca. Spūalit. Hoīm habē
tē cor plenū lachrymis: sequūt angeli: in
trāt hospitiiū aīe: z ibi fac chīs pascha: cō
ferens abundantiā gratiaz. Ber. Lachry
me penitentiū vinū ē angeloz: eo q̄ i illis
est odor vite: sapor grē: indulgentie gust⁹
z serenae sanitas p̄sciētie.

Scūdus arti. In p̄cedēti zē. Nūc de
scōdo quō. s. oñdit suam sapientiā. zē.
Quod facit tripliciter.

Primo: p̄ p̄tritiōis viuacitatē.

Scōdo: p̄ p̄nūciatiōis p̄tate.

Tertio: p̄ simplicis deuotiōis puritatē.

Primo zē. Chīs em̄ ut vidit cogitatio
nes eoz. s. phariseoz. In q̄ apparet sua di
uinitas: pluribz rōibz eos p̄furant: oñdēs
se in spū dei: nō in beelzebub eijcere demo
nia. **P**rima ratio ponit ibi. Omne regnū
zē. q. di. Si in p̄tute vni⁹ demonis alios
eijcerē: seq̄ret q̄ eēt diuīsiō inf demonēs:
z sic nō posset diu stare p̄tās ei⁹. Ex q̄ seq̄
tur aduētus chīs p̄ quē ē demonis p̄tās
auferēda. Un dñi. Omne regnū in se diuī
sum desolabit. Hiero. Cōcordia parie
res crescūt: discordia maxime dilabuntur
Chryso. Nihil in terra est regno potēt⁹
sz tñ p̄ altercationē perit. Spūalit regnū
in se diuīsum: est aīa mali hoīs: cuius sen
sualitas repugnat rōni: z etiā volūtas in
tellectui: z hec desolat: q̄ chīs in dē recedit

et diabolus ingreditur. **Ite** regnū in se dūi
sum: est quibet cogitatio p̄cordia carēs: in
qua sunt duo aut tres aut plures sathane
quoz quibz nūc p̄tē suā ampliāre: q̄s p̄t
ad se trahendo vt possit alteri p̄ualere: et
talis cōgregatio durare nō pōt. Sed hē
vixinuenit q̄tantā habeant p̄cordiā i bō
no sicut demōes in malo: cū em̄ sint q̄si i
finito: oēs in malū p̄cordāt. Scda rō poni
tur ibi. Si ego in beelzebub eijcio demo
monia rē. q. dī. Eiusdē p̄tātis ē electio de
monū p me et p filios vestros: sed illi fm̄
vos nō eijciūt demonia in p̄ncipe rē. G nec
ego. Filij aut̄ eoz dicunt exorciste s̄z Be
dam et Rabanū: vel apli fm̄ Hierony. et
Aug⁹. iā ipsi iudices vestri erūt vos cō
demnātes de mendacio. Et deinde oīsa
falsitate ostendit veritatē dī. Porro si i vi
gito dei. i. in virtute dei siue in sp̄s: qui a
patre et filio p̄cedit sicut digit⁹ a brachio
et manu: eijcio demonia profecto venit in
vos regnū dei. i. snia diuini iudicij. Aug⁹.
Regnū dei est p̄tās iudiciaria q̄ dānant
impj et a fidelibz secernunt. Et p̄ p̄fima
tiōe ratiōis pbat ch̄s q̄ ipse nō est mīni
ster diaboli: q̄ minister nō est potētiōr au
ctore: ch̄s aut̄ est potētiōr diabolo. Qd
pbat q̄ nō potest quisq̄ intrare in atriū
fortis custodiētis et eius bona diripe nisi
rang⁹ fortior alligauerit fortē rē. Diabo
lus q̄ppe fortis est. Job. xij. Non est p̄tās
sup̄ terrā que ei p̄petur. Arma eius sunt
astutia et doli. Atriū eius est mūdus: va
sa et spolia: homines obfessi vel decepti. q̄
custodiēt omnia erūt in pace. quia nemo
sibi resistebat: sed fortior eo. i. ch̄s sup̄ue
niens arma eius auferet p̄pescendoz astu
tias detegendo: vasa eripit et spolia distri
buit: fm̄ Bedā: in regno ecclie tā militāt
q̄ triūphātis: in diuersis dignitatibz ordi
nauit: Juxta p̄dicta notare qm̄ nō debē
esse securi: quia aduersari⁹ noster fortis ē
Nec tñ despare debem⁹ quia p̄nceps nō
ster fortior est. Ch̄ys. Nō debet hostē tñ
mere fortē qui p̄ncipē habz fortiorē. Sed
vigilem⁹ vt in fiducia p̄ncipis nostri for
tioris vincam⁹ aduersariū nostrū. Nam si
p̄tendim⁹ p̄tra eū: fortiores eo sum⁹. Si
negligim⁹ nile fortior inueniē. Fortē enim
diabolū nostra negligētia facit: nō illius
potētia. Grego. Diabol⁹ cū ei resistit: de

bilis est vt formica: cū aut̄ eius suggestio
recipit: fortis est vt leo. **Tertia** rō ponit
ibi. Qui nō est meū neq̄ mecum cōgre
gar: nō ē meū vt demones eijciat: s̄z ma
gis q̄ mea sunt spargere curat. **Tertio**
ostendit suā sapientiā p̄nunciatiōis vs
ritatem quia dñiciat eos a demone am
plius possidendos p̄pter suā ingratitudi
nem et contemptū doctrine euāgelice: cuz
dī. Cū immūdus spūs rē. vbi ostēdit eos
similes homi Primo a demone possessio
et postmodū liberato: et itez p̄pter suam
negligētiā plēnitus obfesso. Unde ait **Lā**
immūdus spiritus exierit ab homine. i. a
p̄plo iudaico vadit p̄ loca iniqua. i. p̄ loca
gentiliū: humore gr̄e et virore fidei caren
tia querēs in eo requiē. i. p̄petuaz mansio
nem et nō inueniēs: quia adueniēte ch̄o:
inde electus est dī. Reuertar in domū me
am vnde exiui. i. ad pplm̄ iudaicū. Et cuz
vi. e. va. ab opibus bonis scopis munda
tam fm̄ apparentiā. Quia p̄pls iudaicus
habebat q̄ndā exteriorē mundiciā. Si
cut em̄ scopa nō tollit tenaces sordes: sed
tñ sup̄ficiales: ita ipsi illud qd̄ deforis est
mundabāt: sed intus sordes remanebant
Quia sacrificia quidē exteriora faciebant
ordinata in lege: sed interi⁹ animū nō pur
gabant: sicut etiā nūc faciūt qui p̄fitentur:
remanēte p̄posito peccandi: Dñatā p̄ bo
ni assimilationē: tunc vadit et assumit se
prem spiritus alios secū: p̄ quos intelligit
vniuersitas demonū et vicioz: neq̄ores se
vel p̄pter numez. p̄pter conatū: vel p̄pter
effectum. Et ingressi habitāt ibi: et ita oīa
cumulantur in eis. Et sunt nouissima ho
minis illius peiora p̄oribus. Et vt osten
dat q̄ similitudo p̄dicta intelligit de po
pulo iudaico: subdit domin⁹ Barth. **Et**
Sic erit generatiōi hūc pessime: mala fu
it em̄ in deserto quādo vitulū adorauit: et
cōtra dominū murmurauit: peior in terra
promissionis ante ch̄i aduentū quādo
filios et filias demonibz imolauit: sed pes
sima post ch̄i aduentū quādo eū crucifi
xit. Similiter timendū est hodie ecclesie
ne olim ab ea expulsus diabol⁹ inueniat
eam vacatē a bonis ornata exteri⁹. Quia
multi plus ad corpales ecclie cultū q̄ ad
spiritualē laborāt. qdā altaria ornāt mul
tipliciter: sed de electione ministroz par

Feria. II. post Oculi

curant. **E**contrario fiebat in ecclesia pri-
mitiua. Sed heu vt dicit Hiero. *Lū ec-
clesia diuinitis creuit: nūc virtutibus minor ē
facta.* Moraliter expōi pōt silitudo illa d
homie q post grām penitētie reciduiuit.
Et Chrys. *Nō solū ad iudeos: sed etiā ad
nos dicta esse intelligam. Si a poribz exu-
ti mal' rursus ab eis dē possideamur.* Idez
Et enī pharao si in pīnā plaga erudit' fu-
isset nō vtiqz accepisset expientia posteri-
orum. Nō vtiqz cū suo exercitu postea sū-
mersus fuisset: Sed nō mare rubz iā p/
transire nūc est: sed pelagus ignis. **I**de ro-
go vt pūngāt gehenne sermonē audien-
tes. **T**ertio ostendit suā sapiām p simpli-
cis demonstratiōis puritate: quā vicz ostē-
dit in muliere q dī fuisse sancta **M**arcel-
la ancilla brē marthe q extollens vocez in
chri laudez vocē dedit. **B**eatius venter q
te portauit zc. **L**u. xj. **V**ide deuotionē e-
t p fidentiam: nō silenter loquit: sed alte
chri pboz accensa suauitate. **B**eda. **E**t
nos igit extollam' vocē cū ecclia catholi-
ca cuius typū hec mulier gessit. **E**xtolla-
mus et mentē in medio turbaz: dicamus/
q saluatori: **B**eatius vēter q te portauit:
et vbera q sugisti. **E**t domin' pfirmādo
verba mulieris: **M**ulier dicit: **Q**uinimo:
beati qui audiūt verbū dei z custodiūt
illud. q. dī. **J**uxta tuaz sententiā beatus q/
dez est eius venter qui me portauit: z la-
ctauit: sed magis quia verbū dei audiuit:
audiendo credidit: z credendo custodiuit
Augustī. **B**eatior fuit **M**aria pfitendo
fidem chrisi: et felicius cōcessit deū men-
te p fidem: q corpore p carnis assumptio-
nem. **I**deo nō tū illi beata qnimo etiam
illi beati qui audiunt verbū dei zc. **S**ed
heu heu rara est et tenuis multoz deuo-
tio: audiendo verbū: multoz sollicit' ad
pba vana attendūt. **E**xēplū in vitaspa-
trum. **S**ener quidā rogauit deū ne dori-
mitaret aliquādo cum spiritaliuz sermo
fieret: **S**i autē detractiōis verba aut odij
causa verba essent: statim corrueret in so-
mnuz ne huiusmodi venenū eius aures ac-
ciperent. **H**ic dicebat diabolū studiosum
esse vt homies moueret ad verba ociosa:
impugnatorē autē totius doctrine spiri-
tualis: **H**oc autē vtebat' exemplo: **L**oq-

quente me aliquādo de vtilitate saluari
ad quosdā fratres: tāprofundo somno oc-
cupati sunt vt nec oculos aperire possent.
Ego autē ostendere volēs diabolicū esse
ociosa verba introduxi: ad quod quidaz
gaudentes: statim sunt a somno excitati.
Ego autē ingemiscens dixi: vsqz nūc de ce-
lestibus loqbar et omēs dormiebatis: qn-
do autē sermo ociosus inuentus est: om-
nes audire cepistis. **P**ropter quod rogo
fratres cognoscētes malignitatē diaboli:
attēdite vobis metipsis cauētes a sōno qn-
do aliquid spirituale auditis aut facitis.
Sed sicut dicit **P**etrus. j. **P**e. vl. **S**obri-
estote et vigilate.

Tertius articulus. **A**udistis zc. **Q**uete
ne sitis iudeis similes de quibz
sunt illi de quo dicit: **S**unt nouissima ho-
minū speiora poribus. **S**ed forte psumi-
tis q deus nō punit: quia iam diu distu-
lit. **A**udite quid lex dicit. **L**e. de pēibus im-
peratori offerēdis. l. quoties. **Q**uod distu-
fertur: nō aufertur. **Q**uāuis q deus non
statim punit peccata: nō tamē remane-
bunt impunita. vt habet de penitē. dist. j.
Medicina. § primo. **N**am est rex diu dis-
tulerit punire proditorē: hortās eum per-
nicios vt se corrigat z ad regē veniat gra-
tiam accepturus: z ille semp in malicia p-
seuerat: et ad regē vēire ptenit: nōne tādē
puniendus est: et tanto grauius qnto diu-
tius expectatus est et ammonit'. **E**tpone
et applica **N**otando illud **G**rego. **G**raui-
illos damnat: quos hic diu lōgānimitē
portat.

Feria. ij. post. ij. dñicam. xl.

Ecce ascendi
mus zc. **L**auare et mūdabē-
ris. iij. **R**egū. v. **H**oc illi dī-
citur qui ascendere cupit hierosolēmam.
Sunt autē tria **N**otanda in epistola: quo-
rum cōsideratio inducere debet peccato-
rem ad se diligenter lauandū per peniten-
tiam. **P**rimū est morbi condicio horri-
bilis: quia **N**aaaman leprosus erat: signās
peccatorē. **E**zechielis. xvj. **A**bominabi-

lem fecisti decorem tuum. **S**ecundū est morbi curatio facilis: quia missus est ut laueretur septies in iordane. Iordanis ciuius iudicij interpretatur: et signat penitentiam in quo debet homo seipsum iudicare. Et oportet ibi septies lauari. j. Cor. ij. Si nosmetipsos iudicarem: nō vltimū iudicaremur. Et oportet ibi septies lauari propter septem consideratōes ad cōpunctionem inductiuas: quas supra posui. Etia. j. Lauamini mundi estote.

Tertū est egri reparatō desiderabilis: quia restituta est caro eius. s. p. paruuli: et mundatus est. Sic per penitentia mundatur anima et reparatur ad statum innocentie. Psalmista. Lauabis me et super niuem dealbabor.

Ecce etc.

Primus articulus. An ad iustificatōnem necessaria sit confessio. **N**on: dicitur Psalmi. Dixi confitebor aduersus me iniusticia mea domino etc. Vbi Cassiodorus. Magna dei pietas qui ad solas promissionem peccatū dimittit: votum ei pro operatiōe iudicatur. **C**ontra. Chrysostomus. Non potest quis gratiam accipere nisi fuerit p. cōfessionē a peccato purgatus. **R**espondet Bonauentura. in. iij. dist. cxiij. Ad iustificatiōem que fit p. infusionem gratie nō est necessaria confessio: sed sufficiunt illa quattuor. Gratie infusio: Notus liberi arbitrij: Contritio: et Peccati expulsio. fm. em. rectū ordinē: confessio sequitur: et tēpore et natura contritionem: que nō est sine iustificatiōe: Contritio tamē esse nō potest sine pposito confitēdi: et p consequens nec ipsa iustificatio. Cum apertē dicit Cassiodorus. Dicendū sicut dicit Augustinus. Quamuis aliquis possit iustificari sine sacramentis: tamen nullus iustificatur contemnens sacramenta. Unde contemnēs cōfessionē: qntum cūqz doleat non acquirit iusticiam. Hec Bonauentura. **P**ro fundamento. Si aut ad sanitatem vulneris necessaria est saniet euacuatio: Sic ad curationem peccati necessaria est prius confessio: ad quod pertinet illud Sen. ad Lucillum. Omnia vicia in aperto leuioza sunt: morbi quoqz tūc ad sanitatē inclinant cū ex abdito erū-

punt: ac vim suam proferunt. **V**ultū ergo est desideranda confessio. Nam dicit Lucanus: Cupias quodcūqz necesse est. Cum ergo queritur. An ad iustificatiōem etc. Dic responsiōem vt supra. Ex qua cōcludet: q iustificari non potest qui confessiōnem contemnit. Ambrosius lib. de paradiso. et habetur de penitētia dist. j. cap. Non potest quisqz a peccato iustificari: nisi fuerit peccatū ante cōfessio: Per cōfessionem quippe recedunt vicia et peccata: et veniunt virtutes. **F**igura Exod. xiiij habetur de transitu maris rubri: et recitat Magister in historia Scholastica. Cum filij israel venissent ad mare rubrum habentes post se Pharaonem et eius exercitum: et Moyse mare rubrum diuisit in duodecim diuisiones: nulla tribus est ausa intrare mare quousqz prius intrauit tribus iuda. Et ex hoc meruit sceptrū inter tribus Israel. Psalmista. In exitu israel de egypto etc. Sequitur: Facta est iudea sanctificatio eius etc. Spiritualiter. Si vis exire de egypto: id est de tenebris peccatorum: oportet iudam: id est confessionem precedere: et tunc sequuntur alie tribus: id est alie virtutes. Bernardus. Ama confessionem si affectas decorem. Ama confessionem ob quam amaris.

Secundus articulus. In euangelio quod scribitur Luce. iij. tria proponuntur consideranda: quorum consideratio nos ad compunctionem et penitentiam inducere debet.

Primum est iudeorum infidelitas daminabilis.

Secundum est diuine iusticie veritas infallibilis.

Tertium est inuidie peruersitas inexcusabilis.

Primum etc. propter quam infidelitatem indigni erant miraculis christi. Patet autem infidelitas ex eo q signa petunt dicētes: Quāta audiuius facta in Capharnaum: fac et hic in patria tua: quasi dicerent. Si vera essent que a te dicuntur in Capharnaum facta: Tu potius hic deberes facere in patria tua: Nō credimus

q̄ ibi feceris q̄ in patria nō facis. **Caute** ne sitis filies iudeis: certe incredulis: qd̄ aliquñ p̄tingit p̄t supbia z elatione: qz vt dicit **Bern.** Supbo oculo nō lucet veritas. **Et Aug.** Numis inflata facies claudat oculos meos. Sic z multi qz d̄ sua stia nimis p̄sumunt minime curāt de verbo dei. vnde clerici difficili⁹ corrigunt q̄ laici **Chryso.** sup matth. Clerici si male fecerit inemendabiles sūt: laici facili⁹ corrigunt. **Greg.** Tāto a dei luce sūt lōge: q̄nto apd̄ se hūiles nō sūt. **Studeam⁹** q̄ hūilitati: qz vt d̄ **Prover. xj.** Ubi hūilitas ibi sapia. Scdm̄ est diuine iusticie seueritas infalibilis qz vīez oñdit eis dñs q̄ nō p̄mittebat in p̄ria. s. facere miracula p̄t odiuz patrie vel defectū potētie s. p̄t eoz malicia: p̄t quā erant indigni. **Id̄** nō erat iustū vt apud eos faceret miracula. **Un̄** di. eis. **Amē** di. vo. qz nemo p̄pha accept⁹ ē in patria sua z h̄ vt in plurib⁹. **Amb.** Non ociose saluator: se excusat: q̄ nulla i patria sua operatus sit: ne fortassis aliq̄s vili ore patrienob̄ eē debere putaret affectū. **De** clarauit aut̄ dñs dictū suū p̄ duo exēpla. s. heliseiz helie: q̄ in maiori honore hēbant apud extraneos q̄ apd̄ cōpatriotas: z iō plura miracula faciebant apud alienos q̄ suos iō di. **Vult** vidue erāt in dieb⁹ helie z c. vsqz ibi naama syrus. **Amb.** Un̄ apparet cōpassiōis exēplo arrogantia ciuiū retro d̄ inuidioz: dñicūqz factū in scripturis docet veterib⁹ cōuenire. **Tertiu⁹** est inuidie pueritas inexcusabilis: qz repleti sūt ira i synagoga hec audientes: his filies sūt q̄ p̄tra p̄ctores indignant. **Gal. iij.** Inimic⁹ fact⁹ sum⁹ vob⁹ vez vobis dicēs. **In** illō vulgare puerbiū terēt⁹ **Ob**sequiū amicos: odiū parit p̄ritas. **Ex** odio itaqz surrexerūt illi z eiecerūt illū extra ciuitatē. **Ambro.** Nō mirū si p̄diderūt salutē: q̄ de finib⁹ suis eiecerūt saluatōrē **Be**da. Peiores sunt iudei discipuli diabolo magistro. Ille ei tētās ait **Mitte** te deorū sum. Illi vero de sup̄cilio mōtis precipitare conabant: **Sequit.** Iesus aut̄ trāsiens p̄ mediū illorū ibat. **Descendit** ei dñs de monte non vīsus ab his q̄s nō deserebat. **In** hoc docuit q̄ de iniurijs nobis fact⁹ vindicam nō q̄ramus **Ubi** notandū s̄m **Bedam** Cum dñs de manibus illorū

elapsus p̄ mediū illorū de rupe descendit atqz in ipsa rupe latere veller: subitō ad tactū dñice vestis: saxū illud subter fugit: z instar cere solutū: quēadmodū si nū quo dñicum corp⁹ reciperet effect⁹: in quo vestigia pedū z vniuersa liniamenta z ruge vestis q̄si de manu sculptoris im⁹ pressa seruant. **Mira** res: lapis emollescit z ipse homo lapidescit. **Ibidem** etiā ostēditur locus qui dicitur precipitiū z salt⁹ dñi. s. per miliare a nazareth cōtra meridiem versus hierusalē. **Notandū** autē qz quattuor modis est mors dñi intentata. **Quidā** enim tentauerūt eum p̄mere gladio sicut herodes. **Quidā** lapidatōe sicut iudei in templo. **Quidā** crucifigatōe sicut iudei in passiōe. **Quidā** precipitatōe: sicut hic nazarei **Spiritualit.** chris⁹ crucifigiti⁹ nostra reciduatione: lapidati⁹ nostra induratione: gladio perimisi blasphematione: z precipitatur n̄ra desperatōe. **Q̄** fatui qui desperāt: quoniā vt di. **Aug.** Quasi scintilla in mari sic omnia peccata cōparata misericōdie dei. **Exemplū** legit in legenda. b. **Basilij.** Vir venerabilis heraclius vnica habebat filiā: quā disponebat dño cōsecrare. **Inflā**mauit aut̄ diabolus vnū ex seruis in amore puelle. **Qui** impossibile iudicās ad amplexus tā nobil⁹ puelle peruenire: accersit maleficiū: cui⁹ consilio pactum cū diabolo iniit: ch̄m abnegans z chirographuz tradens: instinctu ergo diaboli puella amore iuuenis ita accensa est vt patri diceret: vel mihi iuuenē illū in vīrū tradas: vel mortuā me cito videbis. pater gl̄ic⁹ lugēs p̄dicto iuueni desponsauit. **Qui** post aliquot dies notat⁹ est q̄ nō esset christianus. **Ecclesias** enī fugebat: signū crucis horrebat: dei verba spernebat. **Vult** atqz faciebat que bono viro nō cōueniunt. **Quod** audiens vxor a viro requirēs didicit veritatē: per timescens flexit iuuenē vt ad sanctū **Basilium** pergerent. **Ad** quē cū venisset omnib⁹ auditis: dicit beatus **Basilius** iuueni. Vis reuerti fili. **Velle** inquit sed obligat⁹ sum scriptura p̄pria. **Cui** **basilij** nō sit tibi cure **Benignus** est dñs **Impressit** ergo signū crucis in fronte eius z inclusit eu: z post tres dies visitauit. **Quē** vidēs iuuenis di: **Q̄** p̄ terribiles sunt clamores demonū:

qui tenentes scriptū dicunt. Tu venisti ad nos: nō nos ad te. Dicit Basilius? Noli timere fili. Iterum ergo eo recluso p ipso orauit: et post dies aliquot visitauit. Cui iuuenis ait. O pater. alio ge audio clamores demonū et nō video ipsos. Quo pforta- to sanctus discessit: et alia die redijt. Cui iuuenis. Quō inquit habes pfr. Glidi nāqz hodie in visu te pugnante p merz vincen- te diaboli. Educens igit eni clerū et popu- lum cōuocauit et monuit orare p iuuenē: quē tenens manu docebat ad ecclesiā. Et ecce diabolus cū sua comitūa conabatur rape iuuenē. Qui clamabat. Sancte dei adiuua me. Diabolus pō dicebat Basili- preiudicas mihi: ipse venit ad me: habeo ei scriptū. Tūc omnes q aderant clama- uerūt kyriel. Et orante basilio: ecce char- ta per aerē delata et ab omnibz visū venit ad manus basilij. Quā ille suscipiens dixit iuueni. Cognosce has lras frater. Et ille. Hec sunt dñe. Et fregit basilius scriptū in signū remissionis culpe: et beneyuendi regulā docuit. O amplitudo diuine mise- ricordie! Accedite ergo ad eum o peccato- res qm ipse pfr est misericordiū. Nec sit vob- duz perā cōfiteri. Qm tñ pssio duz qd videat: et difficile tñ si multo ampliora et grauiora ordinasset et pcepisset deus pro gratia obtinenda et dānatione vitāda: pu- ta quoridie flagell verberari vsqz ad san- guinis effusione. Certe libenti animo omnia essent toleranda. Ad quod pñet illud qd serui naamā sibi dixerūt. vt habe- tur in epla hodierna. Pfr et si rem grandē tibi digisset. Certe.

Ertius arti. Audistis. Certe. Cauete ne sitis increduli et obstinati quēadmo- dū iudei et sicbñficijs chñ indigni. Dicit forte. Credim? et obedire dño volumus. Audite qd iura dicūt. Allegās pñaria nō est audiēd. ca. Sollicitudinē. de appell. et de furtis. l. j. et ff. de cōdi. et de l. ti- cio. Quid em valet qd qd regi dicat. Tu rex noster es: et tibi seruire debem? et etiā dicat. Nō tibi tñ seruire volo. Certe pe- tat veniā de preteritis: dicit tñ nō se regi seruiturū: an sit audiendus? Certe nō. Ex- pone: notando qd cor ipsum loquitur deo. Hos dicitis. Credimus. Certe. sed nescio qd cor loquatur: et experientia loquitur quod

opera testantur. At em Greg. in homel. De dilectione et fidelitate ad conditorē in lingua mens et vita regatur.

Feria. iij. post dñicā. iij. qdragesime.

Ecce ascen-
t. Dulcer quedam cla-
mabat ad heliseū. iij. Re.
ij. Sic ad deū clamare debet anima vo-
lens ascendere hierosolymā. Et in episto-
la insinuant tria ad hoc necessaria: ad di-
vine grē augmentationē. Prīmū est:
capacis desiderij augmentatio que signi-
ficatur per vasorū multitudinē. Eypria-
nus. Quantū illic capacis fidei afferim?
tantum inde gratie inudantia haurimus.
Secūdū est: cordis euacuatio. s. ab ex-
terioribus curis. Et hoc intelligit per va-
cuitatem vasorū. Grego. Effunde vt im-
plearis. Tertū est interior spūs recol-
lectio: que significatur per ostij clausione.
Eccle. xxxj. Contine et congrega cor tuū.
Ecce.

Primus articulus. Utrū iam iustifica-
tus p cōtritionem teneatur cōfiteri.
R. nō. Talis habet quicquid saluti ne-
cessariū est. Cōtra. Gratia nō absoluit a
pcepto cōfessionis. Rñ. Bñ. in iij. dist.
xvij. Cōfessio est instituta sub pcepto a
quo non absoluit peccator per susceptio-
nem gratie iustificantis. Et ideo si potest
et non curat: cadit a iusticia: cum cadit a p-
posito cōfiteudi sine quo iustificari nō po-
terat. Nullus enim iustificari potest qui
sacramenta cōtemnit. Cum autē dicitur
Iustificatus habet. Dicendū qd verū
est si perseneret in iusticia. Hec Bñ.
Pro fund imēro. Magna stulticia est
celare alijs peccata et nolle cōfiteri. Ho-
ratiū in Epistolis Stultorū incurata pu-
dor mal? vlcera celat. Et Sen. ad lucil.
quare vicia sua necessario confitef: quare
in illis est somniū narrare vigilantis: etiā
et vicia sua cōfiteri saniratis indicij. Luz
ergo queritur. An iustificat? Certe. Dic Rñ.
vñ. Ex qua conclude qd non potest esse se-
curus peccator nisi confessus fuerit: nec
videtur perfecte cōtritus: qui dolens de

non exaudimur orantes: quia nō consen-
timus vbiq; p oia neq; dogmate neq; cō-
uersatiōe Possum? z h spualit intelligere
si aia z corp? cōsenserit z nō inter se bellū
habuerint. Seq̃. Ubi em̃ s̃ duo vl tres
zē. Chryso. Illi sūt pgregati in noie ch̃
q̃ p̃f ch̃m pncipale cām, s. amicitie hnt.
Hiero. Dis sermo supior ad pcordiā nos
puocat. igit z p̃mū pollice: cū se dicit inf
duos vel tres mediū fore. Chryso. Plu-
res videm? alias amicitie occasiōes. Hic
em̃ quonā diligis diligis ille: qm̃ honora-
tus est: ille p̃f aliud tale: z oia pscrutan-
tes: inuenim? apud mltos amicitias poe-
ticas. i. ficticias. Tertia est: instructio
charitatie remissiois. Qm̃ em̃ dñs d cor
rectiōe fraterna loquēs: induxit ad h̃ vt
peccanti remitteret in iuriā: ne dubitet d
nūro: Querit petr? q̃riēs peccant? sit re-
mittendū: z petit si septies. Et dixit ies?
Nō dico tibi vsq; septies zē. Aug? de p.
dñi. Audeo dicere. Esti septuagies septi-
es peccauerit ignoscas: z si cētes: z oino
quoties peccauerit ignosce. Est tñ no-
randū q̃ ex iniuria oriunt trā. Primū est
rancor affectiōis: quē tenet q̃libet statim
remittere: cētāsi iniuriā nō petit veniā
Scdm̃ est signū indignatiōis: qm̃ sez ali-
q̃s nō loq̃t aut cōicat iniuriāt: z h̃ tenet
rm̃ittere petēt veniā z p̃ato em̃dare Ter-
tiū est ius psecutiōis p recōpensatiōe da-
mini vel iniuriē: hoc non tenet aliq̃s re-
mittere: nisi forte vbi iniuriā nullo mo-
do possit recōpensare: imo qm̃q; malū eēt
remittere: puta si seq̃ret in reo p̃nitas ad
malū z alioz scandalū. Sic ergo p̃tz quō
benigne dimittendū est iniuriātib; nobis
alias a dño miscētiāz nō p̃seq̃mur. Ecce
plū d̃ plaga illi? q̃ noluit indulgere. Nar-
rat guillerm? de vitriaco: qd̃ in braban-
tia p̃git q̃ cū pacificare volētes qdā die
imortales iniurias erga iniuriātē nihil p-
ficerēt: iniuriā pass? p̃mo simplici. de m̃
pedib; ei? p̃strat? semel itez z tertio po-
pulo p̃sequere rogaret. Guillerm? d̃ vitri-
aco dixit ad pplm̃ Credo q̃ i boie obsti-
nato signū oñdet dñs. Recmora: miser il-
le reuersis oculis sel itez z tertio i terrā cor-
ruit ore cruore spumās. Flēte at̃ pplo re-
uerēdus vir fusa p̃ce p̃stratū erexit. Qui
mor sanat? cū lachrymis veniā pet̃t ru-
ens in ei? oclā quē ip̃e offēdit. Hoc guil-

lerm? Uñ matth. vj. Si nō dimisit? hol-
bus peccata sua zē.

Erti? ar. Aud. zē. Notate q̃ lex dif-
f. d̃ hereticis. l. p̃uilegia. Qui in legē
comittit: p̃uilegia legē amittit. Videte q̃
ne p̃ legē mie faciat? z sic mie p̃uilegiū a-
mittat? Nā sicut extra d̃ institutiōib; Ad
itētiōē mādāt? recurrēdū ē. Hec at̃ ē in
tētiō dī vt mīaz faciat eis q̃ mīaz fecerūt.
Videte ne sit? siles hoi q̃ ex nēcitare trāsi-
tur? ē p̃ pontē al̃s pibit: z tñ ip̃e pōtē illū
destruit z sic perit. Expone de ponte mie
zē. notādo illd̃ Aug. In manib; ei z ñ ar-
bitrio ponit de? vnde saluemur Dimittit
te inq̃t z dimittetur tibi.

Feria. iij. post. iij. dñica. xl.

Ece ascen

Ece ascen-
zē De celo locut? sum vob̃
Ero. x. Locut? ē nob̃ de?
d̃ celo vt in celū ascēderem? In illa at̃ lo-
cutōe in q̃ locut? ē dñs pplō isrl. tria sunt
notāda in epla. Primū ē p̃sideratio ob-
suade p̃ceptiōis cū dī Honora p̃rem zē.
vsq; oia illi? sūt. Scdm̃ ē p̃sideratio ad
mirāde p̃cussiōis z turbatiōis cū dī. Lū-
ctus aut̃ ppl̃s videbat voces zē. vsq; ne
forte moriamur. Tertiū est p̃sideratio
mēorāde institutiōis. Et ait moyses ad po-
p̃lū Ecce zē. (p̃ulū molite timere zē.

Prim? ar. An p̃tās clauū se extēdat
ad culpā. Qm̃. Soli? dī ē remitte-
re culpā. Esa. xliij. Ego sū q̃ deleo iniqui-
tates tuas. Contra. Jo. xx. Quoz rm̃iserit?
zē. Rñ. videt fuisse op̃io ma. in. iij. di. xvij
q̃ p̃tās clauū ñ se extēdit ad rm̃issionē cul-
pe neq; ad p̃mutatōēz p̃ce etne i t̃palē. Et
ad h̃ allegat q̃ sacerdotes legales ñ facie-
bāt leproso nec curabāt s̃z oñdebāt aut lep-
ros aut a lep̃ m̃datos: z sic sacerdotes oñ-
dūt mō absolutos l̃ ligatos s̃z merita eoz
vl d̃merita sibi oñsa. Itē gre. z aug. di. q̃
i suscitatiōe lazari signa fuit suscitatiō p̃cō-
ris s̃z lazari? p̃ fuit a dño suscitāt? q̃ dī
scipul tradere solued? Intētiō g̃videt eē
q̃ clauis ñ se extēdit ad rm̃issionē culpe:
neq; ad p̃mutatōēz p̃ce etne: aut e? rm̃is-
siōē nisi oñsiue. Sco. at̃ alif loq̃t z rōabiz
liter q̃ sacrm̃ noue legis est signūz efficax
gr̃e: nō demōstratiū aut p̃nofticiū: z per
p̃sequēs est signū efficax remissionis cul-
pe: quia gratia nō stat cum culpa mortali

Et etiā cōmutatiōis pene eterne: qz obli-
gatio ad penā etnā nō stat i aliquo cū gra-
tia. Item penitētia sacramētalīs est secū-
da tabula post naufragiū: qd nō est si tū
ostenderet aliquē a peccato absolutū. Vi-
dendum ē qz absolutio sacramētalīs qn-
tum ex se est se extendit a remissione cul-
pe et cōmutatiōe pene eterne in tēpora-
lem nisi prius inueniant. Ista itaqz facta p-
tute p-ritiōis sicut etiā de baptismo dicit
qz qntum est de se delet culpam originālē
si inueniat: et etiā remittit penam. Si autē
inueniat culpā remissā: tē auget grātiā: sic
in pposito. Auctoritates autē m grī sunt af-
firmatiue qz sacerdos ostendit: sed nō sūt
negatiue qz nō absoluit. Hoc ex Scoto.
Pro fundamēto. Vultū desiderare de-
bemus ingressum. tanue celestis que nō
bis apiri potest p clauē ecclie. Et si de h
ingressu securi essemus: iam mortē timere
nō deberemus. Tullius lib. de senectute:
Nō est timenda mors quā immortalitas
sequitur. Hanc immortalitātē sepius pside-
rare debem⁹ et ad eam aspiciere. Quidius
lib. fastoz. Felix anie quibz hec cogno-
scere primū inqz domos supnas ascende-
te cura fuit. Ad hanc ascensionē ordinate
sunt clauē ecclie: de quibz querit. An po-
testas clauū zc. Dic rñ. vt s. Ex qz cōclu-
de qz secuz et vtile est peccata p-iteri: qā
ibi infundit dei gratia si nō ponat obex ex
parte penitētis. Cauete gne pecūdia im-
pediat integritatē p-essionis: qz quidē ve-
recūdia ex supbia puenit. sicut de pe. dis.
j. ca. Qui domū. Taciturnitas peccati ex
supbia nascit cordis. Iō ei peccatū suū qz
celare desiderat ne inqz sua alijs mani-
festa fiat: Ne talis apud homines reputē-
tur foris qualē se iadudum diuino exhibi-
uit conspectui: qd ex fonte superbie nascit
nulli dubiū est: Sz dicit se excusando: nō
supbiam: sed verecūdiam eos impedire.
Sed certe verecūdia illa ex superbia est.
Bern. O infamia nimia: pudet ablui z nō
pudet inqzari: pudet sordes abstergere z
nō pudet p-ahere: Abstergit caliga z cō-
temnit ania. Hec verecūdia p-icue pue-
nit ex carnalitatibz. Contra tales dicit Ec-
clesiasti. iij. Ne pfundaris p ania tua di-
cere verū. Est em p-ussio adducēs p-itiū: z
est p-ussio adducēs glām. Cauete gne di-
abolus p verecūdiā vos deuincat. Nō

tate. Princeps vidēs hostē sibi molestū z
ab eo supari quē supare p-ueuerat exarde-
scens in euz totis viribz se nitit vindicare
Spūalit: diabol⁹ vidēs peccatōrē p p-ef-
sione sibi molestū: iā nō sibi obediēte sed
repellante: dolore succendit: et qntuz pōt
impedire conat. **F**igu. j. Zach. vij. Cū
iudas expugnaret gentē demetrii: iratus
demetri⁹ misit nicanorē zc. vide ibi. Spī-
ritualr: p iudā: p-iterē itellige: p demetri-
um: diabolū: p nicanorē ducem: verecū-
diā vel appetitū carnalē qz perit solū iudā:
id est p-essione legari sz p iudā icidit caput
eius zc. Expone. et hec oia in signū victo-
rie pntant in celestē hierlm. Iō sicut dicit
Eccl. iij. Ne pfundaris pctā tua p-iteri.
Eccl. iij. Ne pfundaris pctā tua p-iteri.
Eccl. iij. Ne pfundaris pctā tua p-iteri.
Satth. xv. arguit dñs phariseos z
sibi siles: qz nō tales qles oportz ascendere
hierlmaz. Arguit inqz eos tripliciter.
Primo tanqz legis trāsgressores
Secdo tanqz ppli seductores.
Tertio tanqz boni opis simulatores
Primo zc. qz accesserāt ad iesuz di. Quare
discipuli tui trāsgre. zc. Hiero. Mira pha-
riseoz scribarūqz stulticia dei filiū arguit
qz discipuli traditiōes hoim z pcepta non
fuāt. Istis sē siles qz pl⁹ zelāt trāsgressioz
hūanaz traditiōnū qz diuinorū pceptoz:
pl⁹ p-uetudinū qz p-utū. Iesus ar qz clau-
uini clauo retidēs rñt. Quare z vos trāsgre-
dīmi mādātū dei p- traditiōz viam.
Nā de⁹ dñs Honora pā. z mā. Et qz male-
dixerit p-zi vñ mñi morte moriat. Hos at
aduersariū dicit. i. traditiōe viā falso in-
struit: trāsgredi mādātū dei p lucro vior:
qz qz dixerit. i. dicat vñ dicere possit pā. vñ
mā. **O**pz aut mñ qz idiges z p-iz a me sub-
sidū. **S**un⁹ qd cūqz ē ex me. i. ex deuotiōe
mea dñs. oblatū tibi pderit. i. ad utilitatē
anie mag⁹ qz si darē tibi: qz tūc pdest solū
corpi: z sic fili⁹ p- ea nō honorificat p-tem
aut mā. z irritū fecit mādātū dñi p- tra-
ditiōes vias. Hiero. Honor i sepius nō
tū i salutaribz z officijs deferēd⁹ qz i m-
elēis z oblatiōe sērit. Est at itelligēd⁹:
cū p-zi iā nēritatē hz: bona de qz fili⁹ p- ei
miltrare iā sibi debita sūt. de alijs at null⁹
debet facere sacrificiū. sec⁹ si bōa sua deo
vouisset anteqz parētes essent in necessi-
tate. **N**ota. Phariseis propter traditiō-
nes suas dei mandata trāsgredientibus

sunt similes: q̄ p̄ficiuntū voluntariū: soli
nunt ieiunū de p̄cepto. Et q̄ p̄pter pere/
grinationes dieb⁹ dñicis omittūt missarū
solēnia. Et qui p̄pter indulgentias incer/
tas in q̄bus pecuniis exponūt: omittunt
dare pauperib⁹. Et q̄ p̄pter vota aut iura/
mēta idiscrata: omittunt p̄cepta charitat⁹
nolētes loqui aut p̄uersari cū quib⁹dā
z sic de similib⁹. Ante oīa ergo sūt dei p̄/
cepta obſeruanda. Qm̄ vt dī Bern. Nihil
placet deo q̄d cūq̄ obtuleris neglecto eo
ad q̄d teneris. Cōsequēter in euāgelio sa/
tisfacit dñs q̄stioni phariseorū. Cōuocat⁹
em̄ ad se turbis dixit. Audite z intelligite
Nō q̄d ingrāt in os zc. nisi forte p̄ q̄nto q̄s
inordinate afficit ad cibū. Et deinde exi/
gente petro plen⁹ exponit dicens. Nō in/
telligitis q̄ oīe zc. Scdō arguit eos
tanq̄ populi seductores: ubi dñs planta/
tio quā nō plā. p̄ me. zc. Remig⁹. Falsa
doctrina cū suis auctorib⁹ p̄manere nō p̄t
q̄ a dō p̄e nō est. Pōt etiā illa eradicaō
dici illa excisio arboris de q̄ dī Matt. vij
dñs arbor q̄ nō facit fructū bonū excidet
zc. Sequitur. Sinite illos: ceci sūt z ou/
es cecorū. Eecus autē zc. Grego. Lū pa/
stor: p̄ abrupta viciorū gradit⁹: p̄ns est vt
grex in p̄cipitiū trahat. Bern. Ridiculo
sa res imo magis piculosa speculator ec/
clesiastic⁹ cec⁹. doctor inſci⁹ p̄cur⁹ clau/
dus: platus negligens: p̄co mut⁹. Terc/
tio arguit eos tanq̄ boni operis simula/
tores. Nū dicit Hypocrite. Bñ phetauit
de vobis zc. Q̄ videlz scitātē in verbis
z exteriori p̄uersatiōe fingebant: s̄z corru/
pti erant intus mala intentiōe: Hoc etiā
dici pōt de oībus qui bene docent z ma/
le viuunt. Sine causa em̄. i. frustra colunt
me: nō hñtes inde fructū. Remig⁹. Be/
ne hypocrite dicūt: q̄ sub honore dñi terre/
na sibi lucra accumulare cupiebāt. Illud
autē q̄ dicit dñs phariseis: dici p̄t de oīb⁹
q̄ p̄t mūdi gloriā bona faciūt aut fingūt:
de amicis etiā mūdānis: de oīb⁹ malis
chriānis. Et sp̄cialit̄ de his q̄ faciunt p̄fes/
siones simulatas. Q̄d pōt p̄tingere: vel p̄/
pter defectū vere integratiōis: vel p̄t de
fectū p̄e p̄pūctiōis: vel p̄t defectū p̄e affe/
ctiōis: q̄ nō habēt affectionē abstinēdi
a p̄cō. De his alibi videre potes exēpluz
ad p̄positum: q̄re de eo q̄ voluit audire de

monē: in scdō aduentuali. fer. ij. p. iij. do:
Tertius artl. Aud. zc. Lanete ne sū
tis similes phariseis: diuine leg⁹ trās/
gressores: Nam iura dicūt. Leges ab oī/
bus seruande sūt. L. de legibus. Leges.
Et extra de cōstitutiōib⁹. Canonū itā/
tuta ab omnib⁹ custodiant. Notate. Sī
princeps terrenus offendit: p̄tra sibi res/
belles insurgit z eos punit: q̄nto magis
princeps etern⁹ zc. Presertim cū p̄ce/
pta nob⁹ dedit ad vtilitatē nostrā. Hiero.
ad celantiam. Quid tā ingrātū quid ve/
ram superbū q̄ aduersus ei⁹ viuere volū/
tatem q̄ nō imperat nisi vt causaz habeat
remunerandi.

Feria. v. post. iij. dñicā q̄dragesime.

Ece ascen

z. Audite p̄bū dñi oīs iu/
da. Hiero. vij. Audite iē/
zc. vt ascēdatis zc. Sunt autē tria notan/
da in epla. Primo ponit: exhortat⁹ au/
toritas: q̄ factū ē p̄bū dñi ad hieremiā
dicēs. Sta in porta dom⁹ dñi zc. vsq̄ ibi.
Hec dī dñs de⁹ exercitū deus israel.
Scdō subiungit: exhortatiōis vtilitas
cū dī. Bonas facite vias v̄ras z studia
v̄ra z inhabitabo vobiscū zc. Tercio
excludit abusiōis fallacitas. ibi. Nolite cō/
fidere in p̄bis mēdaci. di. Tēplū dñi. zc.
q. d. Non oēs ingredients templū dñi: z
ecclesiasticā sacramēta recipiētes: hñt deū
inhabitantem: sed qui bonas faciunt vi/
as suas. zc.

Ece ascendim⁹ zc.

Primus articul. An p̄fessio sit de iū/
re diuino: Nō: q̄ nō cōtinetur in
aliquo p̄cepto decalogi. Cōtra. Sacerdo/
tū fuit institutū a ch̄o ad absolutionem
p̄cōrū. Sacerdotes autē nō possunt ab/
soluere nisi sciant a quo absoluūt: q̄d scire
nō p̄nt nisi p̄ p̄fessionē. Rūdet boni. in.
iij. dis. xvij. In p̄fessioe duo sūt. vnū for/
male z cōpletū q̄d est absolutio siue po/
testas absoluendi: z hanc dñs instituit q̄n
potestatem clauū cōcessit. Aliud est ma/
teriale q̄d est detectio morbi: z hoc dñs
nō instituit in se: sed insinauit: q̄ sufficit
egrotō exponere medico morbū: z postea

Feria v. post Deuli

medicū medicinā p̄stare. Et vlt̄ius q̄
cōfessio peccati nō v̄z extorta: sed d̄z esse
volūtaria. Et hoc est q̄ d̄c̄ Hugo. De
dicis vt vere curaret: s̄ infirmis non d̄t
vt ad medicos ir̄et. Hoc em̄ q̄ certū eēvo
luit q̄ egri libenter salutē quererēt si me
dicos inuenirent. Hec bonū. Dicit enim
sco. q̄ p̄ceptū p̄fessōis implicat in illo lo
co Joā. x. Accipite sp̄m sc̄m quoz r̄c.
Nō em̄ possent sacerdotes iudicare arbi
trarie in causa ignota. Eā aut̄ p̄ctōis nō
pōt esse nota nisi p̄ p̄fessionē. Et est simi
le. Nā eodē verbo q̄ dictum ē apl̄is. Eū
tes r̄c. baptizantes r̄c. Dēs obligauit ad
baptismū: vt habeāt p̄mā gr̄az. Hec sco.
Pro fūd. q̄ p̄fiteri dūz forte videat̄
tñ si de necessitate salutis: s̄ p̄a prudentia
ad p̄fessionem faciendā animū inclinare.
Terētius. Porro istud est sapere: vt vbi
op̄ fuerit animū flectas. Q̄s aliq̄s
animū sic flectat ad p̄fessionē: est indicū.
Sen. ad lucil. Hoc ip̄m est argumentum
ani in meli⁹ trāstari: q̄ vicia sua q̄ p̄i igno
rabat p̄stet z vider. Sed q̄ntū est. An cō
fessio. r̄c. Dic r̄i v̄s. Et q̄ concludē q̄nta
deuotioe d̄z p̄ctōr p̄fiteri p̄pter reuerentiā
diuini p̄cepti: r̄ excellētia p̄p̄i cōmodi: q̄
vici penitētiā r̄ p̄fiteri p̄ peccata cōdo
nat. Prouerb. xviij. Qui cōfessus fuerit
p̄ctā sua z reliquerit ea: misericōdiam cōseqūt̄
Et. j. Joā. j. Si cōfitea. pec. no. re. no. ea
Morate Lades i aq̄ nō ē i piculo q̄diu h̄z
os sup aquā: q̄ p̄terspiraret: respirare Jo
nō suffocat: sed si aq̄ super os cōscendit: ita
tū suffocat: q̄ p̄pter defectū expiratiois
refrigeratiue: calor sanguinis succendit.
Sik: cadens in p̄ctm nō est in periculo si
os habz aptū ad emittendū ardorē p̄cti:
s̄ si p̄ cōceptū os claudat: nā nō ē spes. **S**
gura. Exod. xiiij. Egyptij suffocati sūt in
mari cū reducere sūt super eos aque maris
Spiritualit. P̄ctōres clauso ore submer
gunt in p̄ctō: z descēdūt in abyssū. Aug.
Infernus est pfundū q̄ nō claudet super
re os suū: nisi claueris os tuū.

Secūdus articūl. In euāgē. q̄ scribi
tur Jo. vi. Ponit exhortatio multū
necessaria ad ascēdēdū hierosolymā. Cir
ca quā p̄siderationē sūt tria p̄siderāda.

Primo ip̄a saluatoris exhortatio.
Secūdo exhortatiois declaratio.

Tertio declaratiois p̄firmatio.

Primo igit saluatoris exhortatio cum d̄t
Opamini nō cibū q̄ p̄t r̄c. Chrysost. q. vi.
Vos ex q̄rit̄ esca p̄ale: ego at̄ corpa v̄ra
muriū: vt p̄ h̄ ex q̄rat̄ illa esca: nō q̄ t̄pa
neā s̄z et̄nā tribuit vitā. Idē Op̄ari cibū
q̄ nō p̄t: ē affici seclariū rebz. Sed q̄. quē
filij hois dabit vob. i. par̄ est dare: hunc
em̄ p̄t s̄gunt de. i. ad h̄ eū p̄ncipalr assū
gnauit: mittēs eū in mūdū. Joā. x. Ego
veni vt vitā h̄eant: z abūdantiū habeant.

Secūdo ponit exhortationis declaratio.
vbi insinuat seipm eē cibū illū. Sic em̄ d̄t
alchui⁹ Iudei intelligētēs esca illā que
p̄manet in vitā et̄nā: eē op̄ d̄t: interro
gauerūt di. Quid faciem⁹ vt op̄emur opa
di: H̄is ḡ (vt d̄t theophil⁹) p̄p̄is cognō
uit nihil eis p̄desse: tñ p̄p̄ cōem v̄litate
r̄ndit di. Hoc ē op̄ dei vt credatis in eū
quē misit ille. Aug⁹. Nō d̄t vt credat̄: cū
s̄ vt credatis in eū. Nō em̄ ois q̄ credit ei
credit in eū. Nā z demones credebat̄ ei: z
nō credebāt in eū: z nos credim⁹ paulo: s̄
nō in paulū. Credere ḡ in eū: est credēdo
amare: credēdo in eū ire: z ei⁹ mēbz: sc̄o:
porari. Ip̄a ē fides quā a nob̄ exigit de:
q̄ p̄ dilectioe op̄at̄. Credere ḡ in eū: mā
ducare cibū q̄ p̄manet in vitā et̄nā. Et
qd̄ paras ventrē z dentē: crede z māduca
sti.

Tertio ponit declaratiois p̄firmatō
vbi vici p̄firmat̄ p̄dicta p̄itas. s̄z q̄ hoc
op̄ dei ē: credere in illū quē misit ille. Si
cut d̄c̄ Aug⁹. Q̄ d̄ns inuitabat ad fidē:
Jo q̄rūt. Qd̄ ḡ signū tu fac: vt videam⁹
z credam⁹ tibi. Quid op̄at̄: Patres nr̄i
māducauerūt mānā in deserto sic scriptū
est. Panē de celo dedit eis māducare. q̄nt
dicat. Tu adhuc non fecisti s̄ilia moysi.
Moyses dedit mānā: z anis. xl. tu p̄o pa
nē ordeacei. z s̄ctm. Chrysost. Vultz s̄i
gnis factz z in egypto: z in mari: z in deser
to: hui⁹ maxie mēnerūt qd̄ valde p̄cipū
seebāt p̄p̄ v̄tr̄ tyrānidem. Dic ḡ eis iei
sus. Amē amē dico vob. Nō moyses de
dit vob panē d̄ celo: s̄z p̄ me⁹ dat vobis
panē de celo v̄ez: Hic accipit v̄ez: vt d̄t
uidit q̄ figurale: z n̄ p̄ falsū. Illud mānā
h̄ figurabat. s̄ cibū de q̄ locut⁹ sum. Sed q̄
Panis ver⁹ ē q̄ de celo descēdit: z dat v̄i
tā mūdū. Alchui⁹. Hic ē panis ver⁹ q̄ p̄
assumptā h̄ianitatē descēdit de celo: z p̄

affinitate diuinitate dat vitam mundo. Hoc ergo audientes iudei dixerunt ad eu. Dne. semp da nob huc pane. In iesus euidenter ped rras veritate dr. Ego sum panis vite q venit ad me no esuriet: q credit in me no sitiet vnq. Sz forte obijcies: qz Eccl. xxiij. dicit diuina sapia. Qui edut me adhuc sitiut. Dicendū q sitis aliqn accipit p desiderio rei no bite. Alio mo p desiderio rei tam bite ad plenū habedū eā. Tercio mo p exclusioe fastidij aut defectioe bite rei. Primo mo bites deū per grām n sitiut: sz bene sedo mo. Tercio mo etiā bti dñr sitirevū in pla. Dñr aut nec deficiut in illū quem pspiciut: fruutur nec fastidiut q frui magis sitiut. Studeam q nūc p verā fidez deo adherere vt ad ei plenā fruītōne valeam? puenire: qd certe nūqz ee poterit nisi si plene pfitteamur abiqz excusatioibz palliatōibz. O heu qz multi sūt ignorantēs in pfectionibz faciendis: q poti? volunt se laudare qz accusare. Exēplū narrat cel. sar? Quedā matrona cū deberet pfiteri: cepit corā sacerdote narrare quicqd boni gessit z cū phariseo se iustificare di. Dñe cor seris ferijs soleo i panes aq ieiunare: tales elemosynas dare: ecclesias frequentare zc. Cui sacerdos di. Ad qd dña venist? Nunqd p istis vultis accipe pñiam quā renō dicatis petā vñ? Rñdit: nihil pscia sum. At sacerdos: cui? est? officij? Rñdit: ferrū vendere soleo. Ad quā ille: soletis ne peiores pticulas miscere melioribz? z totū vendere p bono. Dicete illa. So. leo. Rñdit ille. Ecce hoc criminale pctm est: qz dolus z fraus. Itēz interrogaui. Soletis ne aliqn mētiēdo iurare: z aliqn maledicere emulis vñs: z alijs pl? vēden tū iudere. Rñdit. In his sepe deliq. Et sacerdos. Hec oia mortalia sūt. Illa qz ter rita se multipliciter peccasse recognoit: z qd de cetero pfiteri deberet didic. Iō dicit qlibz cū ps. Dixi pfitetor ad zc.

Erri? ar. Aud. zc. Cauete ne amor mbi puet vos illo pane celesti. Nota re qd bñ. xxiij. q. iij. Socrates, Socrates philosophus cū grā studiū p mare pgeret athēas, piecit a se magnū pond? auri. di. Volo poti? submergere te qz submergar a te. Vltio magis subicere dētis. oēm seli

amorē ne vos puet amore dī. Forte dicetis. Necessē ē d mūdānis cogitare p vita pñi dico q vey ē sz moderate. Dicit: forte: q paupes erit? nihil accumulabim? Audite qd lex dr. ff. d. re. iur. Quicqz. De duobz mal' min? malū eligēd. Vltio min? eet bibere medicinā amarā: cui? amaritudo p modico tpe gustū molestat: qz potū ito ricatū q boie: pñi occidit z mortificat. De li? ē gñic lugere vt panē celestē inuēiam? qz i mōdo gaudere z etnā vitā amittere quā n possim? hñe nisi p pñiazp quā liberat hō a pctō. Et sic dr. Ro. vi. Libati a pctō fui at facti dō: hēris fructū i sacrificatioez sinē hō vitā eternā.

Feria. vij. post. iij. dñicā. xl. sermo.

Ece ascen

re. Loqmī ad petrā z illa dabit aqz. Aueri. xx. Loq qmī inqz ad petrā. i. cor duz vt sic dispona tis vos ascendere hierlāz. In eplā ar inssuāf nob tria nēaria ad educēdū de cord duro lachrymas pñictōis. Primū est mēt' hūiliatio: qz moyses z aarō corruūt pñi in trā zc. Scdm ē deuota oīo qz cla mauert ad dñz dicētes. Dñe d. zc. Terc tū ē cordis duri icrepato: qz dr. Loqmī ad petrā. zc. Et seqt. Percutēs vga bis fili/ cē egresse sūt aq largissime. Bis qz pcuti dz cor duz: vñz ex pñideratioe dine seueq ritat? p quā iducamur i timorē: z ex pñide ratioe dine bonitat? p quā iducamur ad amorē.

Pr. Rim? ar. An pñessio sit d iure nāfa li: Dñi. qz videt rpu gnare naturali iclina tōi. Cōtra. d iure nāf ē q obediā? dō: cō fessio at ē de iure dīno. J. Rñd. bon. i. iij. dñ. xvij. d. q oia q sup addit lex euāgelica: sūt d dictamine nature in gñali: Iō pñessio sacralis ē de dictamine nature i gñali legē. Dicit ei rō natural oib? modis deo re cōciliari debere qbus ipse trāseit. In scēa li aut pñessio mētal q est recognitio offēse dine ē d dictamine nature adiute per fidē Vocal at pñessio ipi dō facēda ē de lege nature n simplr sz i casu. puta qñ de? exi git: sic z exegit ab adā z cain. Hec bon. Pro fūd. Vultū solliciti ee dēm? ne pñ negligentia in infernum corruam? Ho rate quod petroni? dicit. E heu nos mī

Feria. VI. post Oculi

seros q̄ totus homūcio nil est: nil erim? cūcti postq̄ nos auferet orcus. Ergo uiuamus dū licz esse bene. Ad hoc q̄ppe tēdit oīs doctrina moralis vt bonū efficiat: sic accipi p̄r ex doctrina Aris. ij. eth. Quid sit virt? scrutamur nō vt sciam? s; vt bōi efficiamur. Hoc est em̄ qd̄ iup oia desiderandū est. Nō pōt aut p̄ctōr effici bonus: nisi p̄us p̄fiteat. Sed q̄sit An p̄fessio tē. dic rñ. vs. Ex q̄ p̄clud qd̄ diliget ad p̄fessionē currere d; p̄ctōr. Na vt d̄r Amb fm̄. xl. Cōfessio aīam a morte liberat: p̄fessio paradisi apit: p̄fessio spem saluādi tribuit. P̄ctōres Aud. tē. Et certe etiā ab initō mūdi dñs p̄fessionē exegit. Uñ d̄r de pe. di. j. s. Deniq; p̄pe. c. i. Voluissent. Deniq; vt p̄p̄tue appeat: neminē abiq; p̄fessioe a p̄ctō mūdari ab ip̄ius hūani gñis p̄ncipio sumam? exordiu. Trāsgressiōis p̄ctō p̄mī parētes correpti a dño req̄siti sunt d̄ culpa vt p̄ctm̄ qd̄ trāsgrediēdo p̄miserāt p̄fessio delerēt. Serpēs aut de culpa req̄situs nō est: q; p̄ p̄fessionē non reuocabat ad veniā. Cain q; cū post p̄uaricatum fratricidii addidisset: silt a dño de culpa est req̄situs. cū ei d̄r Ubi est Abel frater tuus. Sed q; sup̄bus capiti suo p̄ctm̄ p̄fiteri noluit: sed pot? mēdacit negādo do minū. s. fallere conat? est di. Nūqd̄ custos frat̄ mei sum ego: indign? veniā iudicatus est. vñ i desp̄atiōis p̄fundū mer? ait Maior est iniquitas mea q̄ vt veniā merear. Aud. o pec. tē. Nec credat; sine p̄fessione veniā obtinere. Figura de Cain Gen. iij. q̄ nolens p̄fiteri vagus et p̄fugus exiit a facie dñi: signāz eos q̄ p̄ctm̄ p̄fiteri dissimulat/ respectu diuine miseriōis indi gnos haberi. vt h̄ de pe. di. j. s. sup̄ius al legato. Sicut aut d̄r Aug. Nō habz qd̄ ti meat in futuro q̄ p̄fessionē fecit de p̄ctō

Ertius arti. In euāgelio qd̄ scribit Jo. iij. oñditur hūanitas et beniuolentia dñi quā oñdit erga mulierē samaritana: et oibus eā offert vt possent ascēdere hierl̄maz. Beniuolentia aut suā ostēdit mulieri samaritane tripliciter.

Prio oñdēdo grām sanatiue refectōis

Scdo p̄ferēdo grām informatiue istructiōis

Tertio inferēdo grām desideratiue affectiōis.

Primo igit tē. h̄mōi sanatiua refectio signat p̄ aquā viuā tē. Ad hui? intelligētia Notandū iuxta euāg. q̄ dñs venit in ciuitatē samarie q̄ vocat sichar. Et cū ess; fatigat? ex itinere sedebat sup̄ fontē siue puteū z hora erat q̄si sexta. Sicut Aug? li. re. lxxiiij. q. d̄r venit iesus hora sexta. i. sexta etate gñis hūani: z p̄ nobis passus ē sitim: fame: et labores multos. Aug. Esuriuit q̄ oēs pascit. sitiuit q̄ fons est. sepe fatigatus est dñs iesus z tota vita sua in paupertate z labore fuit. Bern. Quid non erit suauē cū recordat? fuer? q̄ p̄ nobis cibus exhibuit in carne: laborz q̄s p̄tulit in p̄dicando: fatigationū in discurrendo: vigiliarū in orādo: tērationū in ieiunādo: lachrymaz in p̄patiēdo. Lū ḡ esset ibi iesus venit mltor samaritana haurire aquaz. Cū dñs ḡose loq̄ns di. Da mihi bibere. Uñ de dñi hūilitatē in eo q̄ solus remāserat. Discipuli em̄ ab erant in ciuitatē vt cibos emerēt: Et in eo etiā: cū benigne locut? ē cū mliere simplici di. p̄mo Da mihi bibe. Dicit aut ei mlier. Quō tu ui. cū sis p̄fct a me bibere q̄ sum mlier samar. Nō ei co utunt iudei samaritais Rñt iesus di. Si scires donū deit: q̄s est q̄ d̄r tibi: da mihi bibere: for. pe. ab eo: et daret tibi aquā vi. Greg. Dogma est neminē accipe diuinuz donū ex nō q̄rentib; illd̄. Na et iubet p̄fct ipm̄ saluatore p̄scere vt det illi d̄. Postula a me z dabo tibi tē. Theoph. Graz sp̄i ritulsi di. aquā vi. i. aquā viuificatiuā: refrigeratiuā: z motiuā. Mlier aut intel ligēs aquā viuā in puteo illo esse di. Reg in q̄ hauries hēs: z pute? alt? est: Uñ ḡ habes aquā viuā: Nunqd̄ tñ maior es p̄fct nfo iacob q̄ dedit nobis puteū et ip̄e bibit ex eo z filij z pecora ei? Bie. Dystice fons iacob scripture sunt. Si qd̄ instruam i scripturis bibūt vt iacob z filij ei? simplices aut et rudes bibūt more pecor. Rñt iesus et dixit: Dis q̄ bibit ex aq̄ hac sitiet itez: q; s. nō sedat sitim ad tps. Aug. Qd̄ qd̄dem vez ē z de aq̄ sensibili: et de ea quā signat illa aqua. Et em̄ aqua in puteo voluptas est seclī in p̄funditate tenebrosa: p̄ hoc ḡ instrumur q̄ reijciēd? est amor mundanor. s. diuitiar: deliciar: et honor. Tal em̄ non extinguit sitim: sed auget: Unde Proverb. xxx. Sanguisugę due sunt filie

q̄ semp dicit affert affert. Sanguisuga m̄
est sugie que est in iū ois p̄cti. Due aut̄
filie sūt cupiditas et voluptas: q̄ nunq̄ sa-
tiantur. Sequit̄: Qui aut̄ biberit ex aqua
quā ego dabo ei nō sitiet in eternū: sed aq̄
quā ego dabo ei fiet in eo fons aque salie-
tis in vitā eternā. Hec aqua est gr̄a sp̄s
facti seu amor dei q̄ extinguit sitim dū
tiat: delitiat et honoz. Aug. Qui bibe-
rit de fluuiio paradisi cui? vna gutta ma-
ior est oceano: restat vt in eo sitis hui? mū-
di sit extincta. Hui? q̄ppe fluuij gutta p̄ce-
perat Paul? et statim in eo extinxit oēm
supbiam. Perceperat Barthē? et in eo ex-
tinxit oēm auariciā. p̄ceperat magdalena: et
mox extinxit oēm luxuriā. Sic ait Chry.
Qui fontē habet intra positū: nequaq̄ af-
ficiet siti: ita et qui hāc aquā habet. Du-
liet q̄ illa adhuc carnali sapiēs et liberari
cupies a labore veniēdi ad aquā haurien-
dā di. ei. Dñe da mihi hāc aquā vt nō si-
tiam neq̄ veniā huc haurire. Patz q̄ quō
dñs obtulit ei grām sariatiue refectiois.
¶ Scdo ostendit dñs beniuolentiā p̄ferēdo
grām informatiue instructiois de p̄sōa. s.
ip̄i? ch̄i. Primo q̄ppe cognouit eū vt vni-
us dei cultore inq̄ntū nouit eū esse iudeū:
et hoc nouit ex fimbrijs vestimēti: vt di.
de X̄ra. Iudei em̄ erāt ab alijs distincti
in vestimentis: nūc clerici et religiosi et habi-
tu cognosci debēt. Sz heu vix hodie dis-
cernuntur clerici a laicis. Scdo cognouit eū
esse p̄pham. Post p̄dicta em̄ dicit ei Iesus
Glade voca vix tuū et veni huc. Rndit il-
la: Nō habeo vix. Dicit ei Iesus: Nū dixi-
sti q̄ nō habes vix: Quinq̄ em̄ viros ha-
bui. et nūc quē habes nō ē vir tu? hoc
vere dixit. Habuerat em̄ q̄nc viros legi-
timos: et tūc erat sexti p̄cubinaria: sz ab
alijs crederet legitima. Dicit q̄ ei mulier:
Dñe video q̄ p̄pheta es tu: q̄ vix occul-
ta pandis. Vñ deinceps nihil mendaciū
interrogat: sed de dubio q̄dā q̄d inter lu-
deos et samaritanos p̄rebat: q̄ dicebant
iudei p̄p̄iū locū diuine adoratiois esse tē-
plū hierosolyme: Samaritani p̄o montē
garizim iuxta sichen: in q̄ p̄ies eoz adora-
uerūt aū tēplū edificatiōe. Di. q̄ mulier:
P̄ies nostri adorauerūt in mōte hoc: et
vos dicitis q̄ hierosolymis est locus vbi ado-
rare optet. Sicut aut̄ dicit Chry. Ch̄s nō

p̄festū soluit q̄stionē: sed ad altiora mul-
tū erem trahit di. Mulier crede mihi q̄ ve-
nit hora q̄n in mōte hoc neq̄ hierosolymis
ado. patrē: q̄ idolatria gentiū et certimōia
iudeoz. Vñ tēda erat in p̄p̄ cultū diuini-
tatis. Vñ aū p̄bācatioez euāgelij cult? iu-
deoz erat licit? cultus aut̄ samaritanoz
illicit? q̄ attribuebāt deo q̄si esse corpore-
reū. Quia vt dicit Theoph. Samaritano-
rū opinio erat q̄ de? loco p̄cluderet. Ido
di. dñs: Hos. s. samaritanū adorant? q̄d ne-
scitis: nōs. s. iudei adorant? q̄d scim? q̄ sa-
lus ex iudeis est: Sed venit hora et nūc ē
q̄n veri adoratores adorabūt patrē i spū
et vitate. Nā et p̄ tales q̄rit q̄ a. e. Spūs
est de?: et eū q̄ ado. in spū et vitate optet
adorare. Aug. Querebas forte montē ad-
orandū vt dō essēs p̄p̄inor: sed ip̄e q̄ in al-
tis habitat: hūilibz appropinquat: q̄ de-
scende vt ascēdas. Alcesiones inq̄t in cor-
de eius in p̄ualle p̄loratiois: q̄ hūilitatez
habz: In tēplo vis orare: in te ora: sz post
esto templū di. Tercio cognouit ip̄m esse
ch̄m. Nā post p̄dicta dicit mlier Scio q̄
messias venit q̄ dicit ch̄s. Cū q̄ ve. ille nob̄
annūciabit oia. Erat em̄ cōis opinio ne-
dū ap̄d iudeos sedetiā ap̄d samaritanos:
q̄ aduenit? ch̄i erat p̄p̄inor. Iesus q̄ vi-
dens ei? deuotioez di. ei: Ego sum q̄ loqr̄
tecū. Chry. Querētibz iudeis: si tu es x̄ps
dic nobis palam: nō manifeste seip̄m reue-
lauit: q̄ nō p̄ discēdo q̄rebant: sed p̄ inui-
riando. hec p̄o ex simplici mēte loq̄batur.
Cōtinuo aut̄ venerūt discipuli eius et mi-
rabant: quia cum muliere loquebat: Nō
m̄ dixit: q̄d loqr̄is aut̄ q̄d queris cum ea.
Chry: Mirabant supabūdantē ch̄i mā-
nifestatē et humilitatē q̄ cū tanta humi-
litate loquebat mlieri inopi et samaritāe.
¶ Tercio ostendit dñs beniuolentiā inferēdo
grām desideratiue affectiois: inferēdo
se et desideriiū externe vilipensiois: et sup-
ne degustatiois: atq̄ fraterne saluationis
Vñ statim deuorōe p̄cepta mlier relicta
hydria abiit in ciuitatē: oblita aque neces-
sarie ad vitā corpalem vt mēoraret aquā
sapiētie necessariā vite sp̄uali. Aug. Opor-
tebat vt ch̄o credēs: seculo renūciaret: p̄-
fecit q̄ cupiditatē et annūciavit veritatē.
Disceant qui volunt euangelizare vt p̄us
hydria ad puteū p̄ficiant: Hydria em̄ aq̄

Sabbō post Vculi

morē huius seculi signat. i. cupiditatē qua
hoies de tenebris ofa pfunditate. i. de tene/
bris seclari vita z puerfatiōe hauriūt vo/
luptates. **D**i. i. gīt mulier illis de ciuitate:
Venite z videre hoīem q̄ dī mibi oīa q̄
cūq̄ feci: **H**unc est chrys: q. d. sic videt:
magis videt de? q̄ hō: q̄ sol? nouit secreta
cordis. **V**idete deuotōez eius: **N**ō vere/
tur fateri turpitudinē vt eos adducat ad
chri p̄dicationē. **E**hy. **N**ō est p̄cunda/
ta hoc dicere **A**ia em cū ignita fuerit igne
diuino: ad nihil eoz q̄ sunt in terrā de re/
liquo inspicit: neq̄ ad glām: neq̄ ad vere/
cundia: sed ad ynā solā q̄ detinet eā flam/
mā. **E**xierūt ḡ de ciuitate z veniebāt ad
eū. **I**nterea rogabāt eū discipuli sui: **R**ab/
bi māduca. **I**lle aut dixit: **E**go habeo cibū
māducare quē vos nescitis. **E**hy. **H**o/
mīnū salutē hic cibū vocauit: ostēdēs q̄n/
tum desiderū haberet nre salutis. **D**isci/
puli aut hoc nō intelligētes dicebāt ad in/
uicē: **N**unq̄d aliq̄s attulit ei māducare:
Iō dñs eos instruit di. **D**eus cib? est vt
faciā voluntatē eius q̄ misit me. i. in p̄lo/
rū puerfatiōe. **E**t q̄ instet tps oñdit: **N**ōne
vos dicitis q̄ q̄tuo: adhuc mēses sunt et
messis venit. q. d. h̄ messis corp̄alis tēpo/
ralis adhuc instet: tñ messis spūalis. i. vo/
catoriōis hoīm ad fidem iā instat. **U**n seq̄
Ecce dico vobis: leuate oculos v̄. et vi/
dete regiones q̄ albe sunt iā: ad messēm
fidei iā dispositas: q̄ iā albe sunt candore
deuotōis. **H**oc dicebat p̄pter samaritā/
nos ad eū venītes et disponētes se ad fidē
q̄ mlti crediderūt p̄pter verbū mulieris.
Et quia vt dī **A**ug. **I**n opus feruebat z
oparios mittere festiabat. **I**ō subdit: z q̄
metit cō. fru. in vi. eter. vt z q̄ se. sil. gau. et
qui merit. **E**hy. **P**rophete seminauerūt
et apli messuerūt. **I**n hoc em est verbū ve/
rū q̄ ali? est zc. **C**ū venissent ḡ samarita/
ni rogauerūt eū vt ibi maneret: q̄ deside/
rabant eū ampli? audire. **Q**uibz benigne
adhēscēs mansit ibi p̄ duos dies: z multo
plures crediderūt zc. **E**xemplū sumite in
hac mliere samaritana q̄ p̄ spūalibz t̄pā/
lia obliuioni ponit: nec erubuit p̄steri pec/
cata sua. **S**ic et vos faciatis: et de? v̄rī mī/
sererebāt. hoc ei est q̄ desiderat dñs. **A**ug.
Sitis rui dñe iesu sal? meus: cibus tuus
redēptio mea.

Tertius arti. Audistis zc. **M**agna
oibus p̄solatio q̄ nō est p̄sonaz ac/
ceptio apud deū. **H**oc lex diuina **A**ct. x.
Lex ciuilis autē. de monachis. colla. j. z
xxij. q. iij. **N**ec q̄nq̄. **N**ōne magna esset
p̄solatio simplici p̄lo: si p̄ncipes z recto/
res ita libenter z patient audirēt paupes
sicut diuites zc. **E**xpone: et **N**ota q̄ dñs
paupes libenter audit **A**pparuit hoc in hac
paupela mliere samaritana. **S**ap. vj. **P**u/
sil. et mag. ipe fecit z eq̄lī ē ei cura de oibz

Sabbato post. iij. dñicam. xl.

Ecce ascendi

Emus zc. **F**lens suspexit in cel/
lum. **E**rat ei cor ei? fiduciam
h̄is i dño **D**an. xij. **S**ic faciat q̄ vult ascē/
dere hierlymaz. **S**ūt aut tria notāda p̄/
nietī nēaria. **P**rimū: cordis mesticia: fies.
Scōm: mētis iusticia. i. in affectu: suspex/
it in celū: q̄ testimoniū iusticie interioris
q̄rens a dño: v̄l remediū postulat ex mo/
rito iusticie. **T**ertiu: sp̄s fiduciā: erat enī
cor ei? fiduciā h̄is in dño. **D**e p̄mo **I**ac.
iij. **D**isleri estote z lugete: risus v̄l vertet
in luctū: z gaudiū in merorez. **D**e scō. ij.
Paral. ix. **C**ū ignoram? q̄d agere debeā?
hoc solū residui habem? vt oculos n̄ros di/
rigam? ad te. **D**e tertio **E**cci. q. **N**ull? spe/
rauit in dño z p̄fusus est. **E**cce zc.

Prim? arti. **A**n p̄fessor in dñis casu
teneat celare p̄ctm sibi i p̄fessione de/
tectū. **S**ic. **Q**uod est p̄pter charitatē insti/
tutū nō obet p̄tra charitatē militare: fm
Bern. de p̄cepto z disp̄satione: sed si ali/
qñ nō deceret sacerdotē reuelare p̄fessōz
hoc militaret p̄tra charitatē. puta si p̄ cō/
fessionē aliquē sciuīt hereticū: vel p̄nc. p̄d/
torē: v̄l incelsuz vrbē. **C**ōtra: de pe. vi. vj.
et h̄z in textu in. iij. sen. di. xj. **S**acerdos
ante oīa caueat ne de p̄ctis sibi p̄fessis al/
q̄d alicui reuelet. **R**ur fm **S**cō. in. iij. di.
xj. **S**acerdos teneat oīno celare p̄ctm in
p̄fessione sibi detectū: s̄ iure nature: diuio:
et ecclastico. **P**rimo de iure nature **T**um
rōe fratne charitatē: q̄ sacerdos fm rectā
rōem nō vellz p̄ctm suū detegi: ḡ neq̄ p̄/
xtimi. **T**ū rōne fidelitatē q̄ exigit celatiōez

et qđ p secreto alicui dicitur. Tū rōne vltat
se in impletōe pmissi. Cōfiteor em nō dice
ret pccm suū: nisi implicite pffessor pmitte
ret nō reuelare. Secdo de iure diuino: quia
christianus tenetur non dare alteri occa
sionez qua retrahat a lege chri: s; pffessio ē
de lege chri. Si aut reuelaret pffessio: da
retur occasio nō pfitendi. Tertio de iure
ecclesiastico extra d pe. 2 re. c. Dis vtriusq;
sexus. vbi dicitur: Laueat oino sacerdos ne p
bo vel signo aut aliquis mō pdat pctōrez
Cū at dicitur: Nō ē ppter charitatē zc. Dicēdo
q celare pffessione nūq; pōt ptra charita
tē militare: imo ex reuelatiōe pffessiois in
qumq; casu charitas grauissime lederet:
nec oporēt q platus apponat remedia p
crimina occulta q nouit in secreto pffessio
nis nisi qntuz pōt in ipa pffessione s; deo
debet talia reſuari. Hec ex Soto. Pro
fundamē. fm legē nature cauere d; vnus
quisq; ne alteri faciat qđ sibi fieri nō vult
neq; velle debet. Barth. vindocinens. in
Job. Hec facias alijs q scis tibi pmoda.
nulli fac q facta tibi pnciosa times. Ad
qđ etiā ptnet illd Tullij de offi. Funda
mētū iustū ē ne cui nocatur: deide vt cōi
utilitati fuiat. Cū g qrit. An pffessio zc.
Dic rñ. vt s. Ex qua pclude q etiā vt dīc
Sco. neduz pffessor imo nec infpres: aut
quicq; audies pffessione siue a casu siue a
pposito: siue etiā ille cui sacerdos reuelat
tenet ad celandū de iure nature et diuino.
Vltre dīs pcludendū q nulli oino ēt pa
pe reuelandū est secretū pffessiois: nec in h
habz pntem papiendi: qz nō hz pntem
sup ius nate neq; sup ius diuinū. Notādū
etiā q cū qđ ab alio petit pñiū: recōmē
das vt hoc celet aut hoc accipit ad celan
dū: tenet celare nisi aliūde deobligaretur.
Quia vt Th. ij. ij. q. lxxij. Si crimē pge
ret in detrimētū reipublice: tenet hō ad ac
cusatōz dūmō possit sufficiens pbare: als
nō tenet ad accusanduz: qz ad h nō tenet
qđ nō p debito mō pficere. Possz tñ sim
pliciter denūciare ppter fratris emēdatōz et
ppter bonū cōcōiō ppter bonū cōmune nul
lū lz reuelare secretū. Itē si penitēs ex reue
latiōe iniūcte pnie pbabilr crederet pffes
sōē ledi: tenet celare illā: qz verēda pñs
sui coopariens vt cham maledicif. Item
cū qđ pcepit ab alio verba q ex natura sua

sunt talis pñciōis q reuelata nocerēt: te
netur celare. Itē seruus auscultās a casu
vel pposito secretū qđ tractat in curia do
mini sui: tenet celare: et si frāgit secretū: ius
civile cū grauit punit z ius diuinū. Et dīc
Petrus de palud. q oia alia sigilla fran
getes grauit pccant: nisi aliūde sciāt: vl
ordo correptiōis fratne: aut psumptiō bo
ni viri cui dicitur: aliter fieri deposcat. Et dīc
etis itaq; pñs q secure debeat pctōz pñte
ri z sine palliatiōe: etiā oī repulso timore:
ac pudore. Notate: Dignū est vt derisor
derideat. Vñ simia q oēs deridere vult i
suis derisionib; capif: hō em volēs simiaz
cape pñdit sibi faciē lauare: et fingit in
tingere manū in vase pleno bitumine: Vñ
missō aut vase: simia volens similr facere
taliter oculos suos inūgit: q facto nihil vi
det et in derisiōe sua capif. Spūalr: ficte
pñtes derisor est: sed in sua derisiōe capif.
Execat em credit euadere pctā occultā
do vel minuēdo: sed q nouit abscondita cor
dis irrideri nō pōt. Fig. ij. Re. xj. Vñ sit
Dō nūcios ad regē amō vt eū pñsolarent
sup morte pñs sui: q derisit eos: sed tandē
derisus ē et occisus. Vñ ibi z nota. Do
ralis: amō ipñat onerat z p pctōrez cui p
pccm tollit librat; arbitriū: qm q facit pec
catū suus ē pcti: Sed ver? Dō mittit ad
eū nūcios. s. pffessione offense maiestat; a
missē felicitat;: z debite penalitat; qb cō
pūgi d; Serui aut Amō. i. pctōris. s. pu
dor pffessionis: et timor satisfactiōis: z a
mor dilectiōis suadens nūcios illos de
rideri radendo medietatē barbe: z vestes
incidendo: peccata. s. excusando: aut tacē
do. Sed tandē mittit Joab. i. diuina sen
tentia q exterminat pctōres: derisores zc.
Audite ergo Paulū dicentē Gal. vj. No
lite errare deus nō irridet. zc.

Secundus articulus. In euāgelio qđ
scribit Joā. viij. tria sunt in saluato
re pñsideranda qz pñsideratio cōpunctiua
est et ad vere pñtendū inductiua.

Primū est benuolentia: singuloruz at
tractiua.

Secundū est sapientia: peruersorum
pñtatiua.

Tertium est misericordia: peccatoruz
relaxatiua.

Primuz igitur zc. quenotatur in hoc

Babbato. post Oculi

q̄ prexit iſus diluculo in montē oliueti
 zc. vſq; docebat eos. Alchui⁹. Unctio
 olei feſſis z dolētib⁹ mētib⁹ ſolet afferre
 leuamē. Hōis itaq; oliuaz ſublimitatez
 dīne miſeratōis fr. nro q̄q; olei myſterio
 aptiſſime cōgruū. Sup̄ſer̄ em̄ oib⁹ liq̄/
 rib⁹ z ſic ait. p̄s. Miſerēdes ei⁹ ſup̄ oia
 opa ei⁹. In hoc etiā q̄ diluculo venit in
 tēplū: oñdix ſua beniuolētia qz ſemp vole/
 bat eos ſaluare. In hoc autē ſcat q̄ vult vi/
 ſitare tēplū ſui ſpūale. De q̄. j. Cor. iij.
 Neſcitis qz tēplū dei eſt; vos Inhabitan/
 te autē dñs tēplū p̄ficiētie z in eo ſedēte: ois
 p̄p̄s. i. ois multitudo potētiaz aie venit
 ad eū: z tūc docet p̄ internā iſpirationē.
 p̄s. Audia qd loq̄r in me dñs de⁹. **S**e/
 cū dū eſt ſapia puerorū p̄ſu. q̄li. f. cōfuta/
 ult ſibi inſidiātes. Scribe z phariſei inter/
 rogāt: nō vt diſcāt ſz vt veritatē laq̄os ne/
 ctant. Adducit em̄ mulierē in adulterio
 dephēſaz zc. vſq; accu. eā. Aug⁹. Direx/
 t em̄ apud ſe Si eā dimitti ſenſerit: iuſticiā
 legis nō ſeruabit. Ut autē māſuetudinez
 nō p̄dat in qua iam populo amabilis fa/
 ctus eſt: dimitti eum dicturus eſt. Sed
 dñs in rōdēdo: z iuſticiā ſuatur⁹ eſt: z a
 māſuetudine nō reſeſſur⁹. Inclinauit er/
 go ſe dñs in ſignū hūilitat⁹: z digito ſcri/
 bebat in terrā. Tanq̄ ſm Aug. tales in/
 tr̄ a ſcribēdos ſignaret: nō i celo. Alchui/
 nus. In hoc nos inſtruit vt auditis ma/
 lis p̄ximis: nō ſtatim temere iudicem⁹. ſed
 prius ad p̄ſcientiā hūiliter reuerſi: digito
 diſcretionis ea ſollicite diſgramus z noſ/
 metip̄os ſi ſine pctō ſimus intus diſcutia/
 mus. Quid autē dñs in terra ſcripſit ad li/
 terā incertū eſt. Aug. tñ dē q̄ ipſe ſcripſit
 illud qd poſtea voce expreſſit vicz. Qui ſi
 ſine pctō eſt zc. faciēs ſm modū iudiciales.
 Hiero. in qdā eplā videt velle eū ſcripſiſ/
 ſe. Terra terra abſorbe viros iſtos. vñ ſm
 Amb. Terra terrā accuſas. Vel ſm glo.
 Scribebat pctā corz: nō qdē per ſingu/
 la: ſed potuit facere q̄ p aliqua ſigna ab
 eo p̄tracta quilibet videret pctā ſua z nō
 aliorū. q. d. Si iſta eſt peccatrix z vos eſt⁹
 peccatores. Lū autē perſeueraret interro/
 gantes erexit ſe: z dicit eis. Qui ſine pec/
 cato eſt: p̄mus in illam lapidē mittat.
 Aug⁹. Hec vox iuſticie eſt. puniatur pec/
 catrix ſed nō a peccatorib⁹: z impleat lex

ſed non a p̄uaricatorib⁹ legis. Cum autē
 telo iuſticie p̄cuſiſſet eos nec dignatus ē
 eos attendere ſed iterū inclinās ſe ſcribe/
 bat in terra. Illi autē ſeip̄os reſpiciētes et
 reos ſe inueniētes vn⁹ poſt aliū omēs re/
 ceſſerūt: incipientes a ſeniorib⁹ qui forte
 magis rei erāt. **T**ertiu⁹ eſt miſcōdia: pec/
 catōz relaxatiua: qz cū remāſiſſet iſus ſo/
 lus: z mulier in medio ſtans: z erigens ſe
 dixit ei. Mulier vbi ſūt qui te accuſabāt.
 zc. vſq; in finē. q. d. dñs ei. Nōli timere: ſis
 ſecura. Nec ego te cōdēnabo. Lu. xix. Ve/
 nit filius hominis q̄rere z ſaluū facere qd
 perierat. Uade ergo abſoluta a culpa iā:
 z amplius noli peccare. Aug⁹. Nō dī: va/
 de z viue vt vis. Intendant ergo q̄ amāt
 māſuetudinē in dñs: vt z timeant verita/
 tem. Eſt enim dulcis z rectus dñs. Con/
 ſiderate ergo o peccatores: qm̄ ſi penite/
 re z cōfiteri volueritis miām recipietis.
Qz ſi forteſſe peccata veſtra cōfeſſori ce/
 laueritis ſaluari nō potestis. Exemplum
 narrat vincentius in ſpeculo morali lib.
 iij. p. x. q. filia magni p̄ncipis (q̄ virgo erat
 puriſſima) ſemel iniecit oculos: in quendā
 ſeruū a quo corrupta plem habuit. Sed
 ne p̄ſonam ſuā: z totā parentelā ſuāz debo/
 neſtaret: p̄ſilio cuiuſdā verule ſecit aborſū
 Exinde cōtrita tam in mūdo gaudere
 nō poterat: intravit religionē in qua auſte/
 riſſimā vitam duxit adeo vt ceteris exem/
 plar eſſet ſanctitatis p̄dictū peccatū confi/
 teri erubuit. Cum autem morti p̄ndem
 appropinquaret z ſancta crederet: ab ab/
 batilla adiurata fuit q̄ eam certificaret o/
 merito ſuo. Poſt mortem ei horribilis ap/
 paruit aſſerēs ſe damnatā quia illud pec/
 catū nō fuerat cōfeſſa. Prouer. xviij. Qui
 abſcondit ſcelera nō diriget.

Tertius articulus: Audisti zc. S.
 notate quia ſicut habet. xxij. q. ij.
 Regatur. Peccati venia nō datur niſi cor/
 recto. Et ſicut habet. xxij. q. vij. Quidmo/
 dum. Nō pōt gaudere ſe correctū niſi pri/
 us doleat ſe fuiſſe puerſū. Et lex dīc. Deu/
 licet veniā penitentib⁹ indulgemus. L. d.
 de hereticis. manicheos. zc. de ſum. tri. z
 ſi. catholica. l. vi. Et de pe. diſ. j. Remiue/
 Et de conſecratioe diſ. iij. Omnis q. Au/
 dite ſi filius a patre veniām poſtuler: di/
 cens nec ſe penitere nec velle ab offiſa: pa

tris cauere. Quid vobis videtur: An veniam daret: Eerte credo q non: Expone et applica: quoniam vt habetur Eccl. iij. Cor. durus male habebit in nouissimo.

Unica quarta quadragesime. Vane.

Ecce ascendi

mus rē. Scriptur est q Abraham duos filios habuit Gala. iij. Unus eorum figura erat eorum qui ascendunt hierosolimam. Post autem exponi historia illa de duobus filiis Abrahę tripliciter in sensu mystico. Primo de duobus testamentis quem admodum exponit Paulus. Illi qui sunt de nouo testamento sunt filij liberi: id est ecclesie collectę de gentibus et legis euangelice que est libertatis. Secundo de homine bono et malo. Omnes quidem tam boni q mali sunt filij dei per creationem: sed non per gratiam. Et quemadmodum Hamael persequabatur Isaac: sic mali bonos. iij. Timothei. iij. Omnes qui pie volunt viuere: persecutionem patientur. Tertio de operatione peccati et virtutis que ambo producuntur a voluntate: sed opus peccati quasi naturaliter per inclinationem sensualitatis: Sed opus virtutis per gratiam. Ideo dicitur: Ecce ancillam: id est inclinationem sensualitatis: et filium eius id peccati.

Ecce rē.

Primus articulus. An sit consideranda omnis peccati mortalis differentia. Q. non. Sapientie. duodecimo. Per que quis peccat: per hec et torquetur. Ergo si solo corde peccat: sola cordis contritione est puniendus. Contra. de penitentia et remissione. Omnis. Quilibet fidelis confiteatur omnia peccata sua. Respondet Bonauentura in quarto: distinctione. xviij. Omnis peccati mortalis differentia necesse est confiteri siue sit latens siue manifestum. Peccatum manifestum oportet confiteri duplici ex causa. Una

ex parte audientis: qui licet prius nouerit peccatum illud vt persona priuata: non tamen vt iudex: nisi peccator confiteatur ei.

Alia causa ex parte penitentis. Nunquam enim dicitur aliquis iustus quando accusatur ab alio: sed quando accusat seipsum. tunc enim exedet opus iusticie: peccator enim latens oportet confiteri. Tum ex parte audientis: qui non potest aliter nosse peccatum illud. Tum ex parte confitentis vt qui non erubuit coram creatore: coram sacerdote recitet cum rubore: homo enim carnalis plus erubescit oculos hominis q dei. Cum autem dicitur: Per que quis peccat per hec rē. Verbum Sapientis intelligitur per appropriationem et non precise per proprietatem. Hoc Bonauentura. Pro fundamento. Omne peccatum morale contrariatur gratie. Unde etiam dicit Aristoteles in postdicamentis. Bono malum semper est contrarium. Ideo quod est aliquod peccatum mortale in animo: ibi non potest esse gratia. Horatius in sermonibus. Frustra vidum vitaueris vinum: si te alio prauis deteris. Cum ergo queritur An sit confitenda rē. Dic responsione vt supra. Et qua conclude: q si scienter quis omittit confiteri peccatum aliquod mortale: confessio sua inutilis est et victiosa: Ideo iteranda. Morandum itaq: q triplici ex causa confessio sua inutilis est et iteranda. Primo propter abusionem electionis: quia scienter elegit eum qui aut nesciuit aut non potuit eum absolueret. Tunc enim discretiori et potestati re habenti confitendum est vt patet capitulo Omnis. de penitentia et remissione. et c. Placuit. distinctione. vij. Secundo propter inordinationem affectionis: quia in confitenti remanet affectio ad peccatum: aut quia non displicet ei peccasse: aut quia voluntatem habet recidendi. Tunc enim cum sit actu potens fictus est. Tales autem merito dicuntur canes: de quibus dicit dominus Nolite sanctum dare canibus: id sacramentum penitentie aut eucharistie. Audiatur inueterati concubinarij et sacerdotes q laici. Audiant mulieres: no calia et alia dona amassorum annis plurimis custodientes. Attendant veteres inimici

clias habentes: Mercatores a toto rē/
pore fraudes exercentes. Aduocati ⁊ offi/
ciarij deceptionibꝫ vtentes: ⁊ generaliter
omnes peccatis assueti abstinere nō pro/
ponentes. Quanta abusus de peniten/
tiē medicina in explicationem facere motu/
tiferam. **Tertia** propter diuisionem cō/
fessionis. Necessarium est enim vt dicit
Thomas in quarto, distinctione. xviij. q.
homo omnia peccata sua confiteatur ho/
mini eidem sacerdoti: alioqñ si aliquid
sciēter omittit: nō est confessio: sed con/
fessionis simulatio. Si autem per obliui/
onem aliquid omittit cuius postea re/
cordatur: sufficit illud dicere ⁊ alia in ge/
nerali: dicendo qꝫ cum alia multa confite/
retur oblitus est. Et licz d illo obliu fu/
erit absolutus in priori confessione: tamē
quā absolutio de oblitis hoc modo debet
intelligi/ vt si redeant in memoriā/ di/
cantur in confessione illi sacerdoti qui po/
terit ab illis absoluerē: ideo tenetur con/
fiteri. Si quod autem mortale fuerit sci/
enter omisissum: nullo modo est absolu/
tus: imo peccat irreuerentiam faciens sa/
cramento: ideo confessio est iterāda. Au/
diant qui peccata et turpitudines in pri/
ma etate commissas nūqꝫ saltem plene
confessi sunt: ⁊ qui celant inonestates in
matrimonio commissas: qui furta taceñ/
tes: ⁊ huiusmodi. Quid prodest si muta/
foramina obstruerent: ⁊ vno remanēte na/
uis sūmergeret. Studeatis q̄ integre cō/
fiteri: alas accēdere nō potestis in hieru/
soly mā rē. Indecēs em̄ est vbi om̄ia mu/
da sunt: aliqd adp̄itti sordidū. Imo tal/
expellendus est cū rubore: nō aīa pꝫ p̄fess/
ionem est emundāda vltꝫ excludēda a glo/
ria celesti. **Figura** Vl. v. ⁊ Nume. x. et
alijs multis capi. p̄cepit dñs purificatio/
fieri imūdoꝝ rē. Vide. Spūaliꝫ imund⁹
est q̄ tāgit vniuentū mortuū: q̄ p̄sentit ⁊ cu/
piscēte carnē: i q̄ velut i stercore putrescūt
boies vt iumēda: ⁊ p tactū boīs mortuū. i.
terrene cupiditatē: qz bñ homo ab humo.
et p tactū fere occise. i. supbie. His aīa fe/
data purificāda est Primo p oblationē/
agni. i. p memoriā chꝫi passi. et offerendo
par turturū. i. pectorē gementiū: cū simila
purissima. i. p̄fessione clarissima: de qua sit
panis ad esum sacerdotis tm̄qz sol⁹ debz

p̄fessione iusticipe: ⁊ hoc p̄ illa die t̄m̄. i. h̄o
 ra q̄ peccator p̄fiteret: nec amplius sunt pec
 cata in memoriā p̄ducenda. Aug⁹. Q̄ h̄o
 qui times p̄fiteri: Q̄ em̄ p̄ p̄fessio: scio:
 min⁹ scio q̄ illd̄ qd̄ nescio. p̄fiteri igitur
 peccator homi p̄ctōis. Elige qd̄ vis: si nō
 p̄fessus fueris: p̄dēnaberis. Ad hoc deus
 erigit p̄fessione vt liberet hominē peccato
 rē Ad hoc dānat: vt puniat superbū. Aut
 si vis aliter dicere Vera iusticia erigit vt
 q̄ntuz homo a creditore recipiat: tantū red
 dat. Ideo tā creditor q̄ debitor: libū suū
 habēt in q̄ scriptū est q̄ntum debet ille re
 cipere: et q̄ntum iste dare. Morate. Ha
 gnū quidie debitū cū ch̄o ⁊ trahim⁹: ⁊ du
 peccamus: statim in libro sue iusticie scri
 bimus. Debet igit q̄libet p̄ rōne reddendū
 da appendere qd̄ fecit ⁊ oīa apire p̄ p̄fessio
 nem vt sic deleat d̄ libro iusticie: ⁊ deo of
 ferimus sacrificium iusticie sibi acceptū.

¶ Figura Leui. viij. Excoriari p̄cipiebat
 aīal sacrificij: ⁊ lotū ⁊ diuisus membris
 poni sup̄ altare t̄c. Q̄d. Sp̄ūaliter p̄ctō
 volens facere sacrificiū iusticie: debz remo
 uere pellē p̄cūdie: ⁊ cor lauare: ⁊ mēbrat
 p̄ctā recitare ad aures p̄fessoris. Eccl̄ij.
 Ne accesseris ad deū duplici corde. Du
 plici q̄ppe corde accedit q̄ vnū p̄ctm̄ p̄fite
 tur et aliud dimittit.

Secundus arti. Juxta euangelium quod scribit Jo. vi. due sunt notande et considera-
tiones.

Prima est pparatiue dispositio.

Scda repatiue refectiōis.

In hoc fignone de pma dicendū est. Vbi vidēdū q̄liter se d̄ pparare p̄tōs ad hoc vt digni s̄t spiritali refectione. Vbi notā de sunt septē 2 dīcōes dispositiue q̄ i eua gelio notari dñt. **P**rima est Affectiua recessio. i. a p̄tō q̄ notat ibi: Abijt Iesus. Et deinde dicit: q̄ sequebatur eum multitudo magna &c. Peccator itaq; in fide videns signa misericōdie que faciebat Iesus curando infirmos: peccatores ad eū rede untes: debet abire. i. a peccato recedere et sequi dominū. **E**ccl̄iast̄ i c. xxi. Quasi a fauce colubī fuge peccatū. &c. **S**ecūda est transmigrationis p̄gressio: quia abijt trans mare galilee: z ibi seque sunt eum turbe. Sic peccator debet progredi trans mare huius seculi in quo sunt occasiones pecca

torū i. debz oēm mūdī affectionē postpo-
nere. Per mare q̄ppe cōuenient intelligit
mūdus. quia dicitur Ecclesiastes. j. Omnia flu-
mina intrant in mare etc. Sic in mōdo sūt
om̄ia genera miseriarū. **T**ertia est spī-
ritalis affectio: quia subiit in montē Iesus
et multitudo illa venit ad eum ibi. Pec-
catores em̄ penitētes debēt affectū ad ce-
lestia leuare. Juxta illud Col. iij. Que sur-
sum sunt querite. Et ad hoc spectat qd̄ di-
citur: Erat autē proximū pascha dies fe-
stus iudeorū: quia in festis eleuāda ē mēs
ad celestia: vt dicere possimus illud Phi-
lip. iij. Nostra conuersatio in celis est.

Quarta est cordialis humilitatio: que
notatur ibi: q̄ Iesus sedebat cum discipu-
lis suis: et in hoc etiā q̄ sicut dicitur Mat-
th. xij. Vesp̄e autē facti secuti sunt dominū
in desertū illū locū. Ps. q̄ magna multi-
tudo dulcedinis tue domine quā abscon-
disti timētibz te. i. humilibz. **Q**uinta
audiendi deuotio: quia turbe ille deuot-
issime audierūt verbum domini vsq̄ ad
octauā. Unde dicitur Matth. xij. Vesp̄e
refacto accesserunt discipuli dicētes: De-
sertus est hic locus et hora iam p̄terijt etc.
Chrysostomus. Turbarū fidem ostendit que
dominū etiam patientes famez expecta-
bant qui vsq̄ ad octauā sermonē protra-
hebat. **S**exta est carnalis affectiois mor-
tificatio: que signat in hoc: quia discubue-
runt etc. i. sup̄ herbas virentes. Beda. Lō-
grū ē vt sedeat sup̄ fenū peccator: vt do-
minez corpori suo et mortificet carnē: que
p̄ fenū signatur. iuxta illud Esa. xl. Omnis
caro fenūz etc. Nec ad mensam dei digne
sedere poterit q̄ carnē p̄ seruitutē spūi nō
subijcit. **S**eptima est diuine bonitatis
recognitio: q̄ Iesus accipiens panes gr̄as
egit aspiciens in celū. vt dicitur Matth. xij.
vt oē donū optimū desursum ostenderet.
Et sicut Chrysostomus. vt nos informaret ad agē-
das sp̄ gr̄as deo: dū vlt̄ in carne reficimur
vel in aia. **E**xemplū ad p̄positū legi in vi-
tasp̄a. Quidā deuot⁹ senex cū alijs come-
des: vidit aliq̄s comedētes mel: alios pa-
nē: alios sterē: cū idē cib⁹ oibz esset apposi-
tus. Intra se q̄ dñm orat dī. Dñe reuela
mibi hoc mysteriū. Et vēit ad eū vox de-
sup̄ di. Hi māducāt mel: q̄ cū tiore et gr̄a-
tū actioe sedēt ad mēsam: incessant orātes

et eorū oratō ascēdit ad deū. Qui autē mādu-
cāt panē: sicut illi q̄ gr̄as agētes p̄cipiūt ea q̄
donata sūt illis. Illi autē q̄ sterē comedūt:
hi sūt q̄ murmurāt di. Hoc bonū: h̄ malū
est. In oibz q̄ gl̄ificem⁹ deū. iuxta illud. j.
Cor. x. Siue māducāt⁹ siue bibit⁹: siue ali-
qd̄ aliō faciāt⁹: oīa in gl̄iam dei facite.

Tertio ar. Aug. etc. Nec putet⁹ q̄ in-
disposit⁹ det sp̄ritualē refectio. Nā vt
dicitur Lā d̄z p̄cedere effectū. i. S; neq̄.
ff. q̄ res pignori obligari p̄nt. Et sic h̄z l̄z
di. Dramur. in fine. Si absq̄ merito la-
boris haberi nō p̄nt sp̄alia: mltō min⁹ sp̄i-
ritualia et celestia. Notate: Si tot et tātos
labores sumit⁹ p̄ corpis refectioe: qd̄ mor-
tale est: q̄diligēter p̄uidere debet⁹ p̄ refec-
tioe aie imortalē. Juxta illud Deu. iij. Cu-
stodi igitur te metipz et aiaz tuā sollicitē sua

Pro eadē om̄ica post meridiē.

Ecce ascendi.

Ecce etc. Nō sum⁹ ancille filij s; libe-
rati. q̄ librate ch̄is nos liberauit.
Gal. iij. Tales sūt q̄ hierl̄ymaz sūt ascēsu-
ri. Notandū autē p̄ ampliori declaratioe
q̄ triplex est libertas. i. nature: gr̄e et gl̄ie.
De p̄ma Hieron. i. q̄onibz ad Helvidiā.
Hoies suo arbitrio derelicti sunt. neq̄ ei
bonū n̄itate faciūt: s; volūtate: vt credē-
tes coronā accipiant: increduli supplicijs
mācipētur. De scda. ij. Cor. iij. Vbi spūs
dñi ibi lib̄tas. De tertia Gal. iij. Illa q̄
sursū ē hierl̄m lib̄a ē q̄ ē m̄ n̄ra Ecce etc.

Primo ar. An t̄p̄neat hō p̄fiteri oēm
p̄cti circūstātiā? sic. Aug. li. d̄ pe-
enarrās mltiplicia gr̄a circūstātiāz. Dig-
nū ē ista varietas p̄fiterenda est et desl̄eda.
Cōtra. Circūstātie sūt infinite nobis: et
null⁹ tenet ad illō qd̄ est sibi impossibile.
R̄nt Bon. in. iij. di. xvij. Circūstātiāz
p̄cti tria sūt gr̄a. **P**rimū ē alleniātes. Vt
siq̄s peccauerit cū muliere ab ea puocat⁹:
has p̄fiteri nō ē bonū nisi satisfaciēdo inq̄
sitiōi: vlt̄ p̄ vitādo scādalo: vlt̄ turbatōi pec-
cator⁹: puta si timeret p̄fessōre accipere ma-
lū exēplū vlt̄ alr scādalizari. **A**liē ē aggra-
uātes: nō tñ in aliā p̄cti specie trahētes: vt
siq̄s luserit ad taxillos mltū libent⁹ vlt̄ pec-
catū comiserit ex p̄p̄ia malicia nulla tenet

Dñica. III. in Quadragesi. post

ratione precedente et tales confiteri non est de necessitate sed de congruitate. Alii sunt circumstantie nouam peccati speciem inducentes ut fornicetur quis cum maritata et huiusmodi: tales confiteri necessarium est. **P**ro fundamentis. In omni opere ut rectum fiat requiritur certus modus. **I**n **H**orati in ser. Et modus in rebus sunt certi denique fines. Quos ultra citra ve nequit consistere rectum. Nec dubium quin in humanis proueniat multa utilitas cum per sapientiam ordine debito fiunt. **T**ullius in rhetorica hinc rep. Veniunt plurima comoda si moderatrix oim rerum preest est sapientia. Et hoc maxime requiritur in his que sunt necessaria salutis: cuiusmodi est confessio. Ideo queritur An teneatur homo. Dic respotio. ut supra. Post responsione autem dicas quoniam secundum dicta sanctorum octo sunt circumstantie considerande. Prima est circumstantia persone cum qua vel contra quam peccatum est commissum. Aliud enim est peccare cum seculari: aliud cum montali: aliud cum soluta: aliud cum coniugata etc. Aliud percutere clericum: aliud laicum etc. Secunda est circumstantia loci. Nam si committitur peccatum in loco sacro: inducit aliam speciem peccati: scilicet sacrilegium. sicut notat **G**losa de peni. distinc. v. Consideret. Tertia est modi. Posset enim tali modo peccare quod peccatum traheretur in aliam speciem. ut si quis cum muliere peccet contra naturam. Quarta est temporis: quando enim committitur in die festo inducit transgressionem tertij precepti ut dicit **N**icolaus de lyra super. xx. c. **E**xod. Quinta dicitur numeri: quia quotiens aliquis peccat: distincta peccata committit. Propter hoc oportet dicere quotiens peccatum est commissum. Et si quis non totaliter recorderetur: dicat numerum quem potest existimare secundum probabilem opinionem. Et si hoc non bene potest: videat et dicat quanto tempore in peccato stetit et quod sepe illo tempore commisit. Sexta de qualitate. Oportet enim dicere si peccatum est publicum quod inducit scandalum. Primum. Septima de inductionis: quoniam si quis aliquis nequam peccauit: sed etiam alios ad peccatum induxit datus auxilium: consilium: medacium: purum

fraus et huiusmodi que omnia sunt in confessione mandanda. Multa ergo est diligentia adhibenda per confessionem bene faciendam ut omnia plene ac etiam debito ordine dicantur. **N**otate. dicit **G**regorius de re militari. Nihil i itinere: nihil in acie magis custodiendum quam ut omnes seruent incedendi ordinem. Quod aliter fieri non potest nisi ut ambulent celeriter et equaliter distent. Periculum enim grauissimum ab hostibus sustinet diuisus et inordinatus exercitus. Dum ergo contra diabolum pugnamus per confessionem: et quasi rotas armatos mittimus quos peccata cum lachrymis perficimus. Necesse est ordo et adunatio exercitus: ut. scilicet. diuisum sed putamus per singulas aggregantes circumstantias perficamur. aliter a diabolo vincemur. **F**igura. j. **D**anielis. viij. **J**udas machabeus venit cum magno exercitu obuiam timotheo etc. **U**nde ibi. Spiritualem iudas qui interpretatur perficitur: signat animam penitentem: contra diabolum usque ad torrentem lachrymarum veniens: peccata per ordinem perficendo: diabolum et eius exercitum fugat. Si vero taceas: diabolum te accusando vincet. **O**rigenes. super **L**euiticum. Preuentus diabolus in accusatione: veltra nos accusare non poterit.

Secundus ar. In precedenti ser. etc. **N**unc de consideratione reparatiue refectionis. **U**bi notandum quod legitur dominus bis satias se populum. Semel septem panibus: quod dominus fuisse triticeus: et signat refectionem glorie de qua refectione habet. **M**arci. xv. et **M**atthei. viij. Aliavice de quinque panibus hordeaceis de qua habemus in euangelio hodie notat et signat refectionem penitentium. De hac dicit **C**hrystus. **I**oannes hordeaceos panes esse dicit: non inaniter habere enarras: sed per ositates ciborum erudites nos concutere. **N**on enim solum corpora nutrire volebat sed magis animas erudire. Per quinque autem panes et duos pisces signatur nobis septem considerationes necessarie confessionibus. Quarum prime quinque sunt aspectus ad modum panis hordeacei: et laxatiue siue euacuatiue peccatorum. que ad modum panis hordeacei laxatiue est. Alii vero due sunt cordis mollificatione que ad modum pisces sunt mollioribus cibis quam sit caro: et sunt aliarum considerationum adiutiue siue dulcoratiue siue et pisces sunt dulcoratiui panis hordeacei. Primum igitur

tur panis ē consideratio dolēde de turpatio
nis q. i. de turpat p pētū Thren. j. Egres
sus est a filia sion oīs decor ei⁹. Et ezech
xvj. Abominationē fecisti decorē tuū. Se
cūdus panis ē consideratio horēde subie
ctōis q p pētū hō diabolo subijct. ij. pe.
ij. A q q s supat ei⁹ z fuus eē dī. Terti⁹
ē consideratio tremēde obligatiōis q ad pe
na infernalē obligat. Un pctoribz dī illō
ezech. xxij. Conflabimini in medio ignis
furois mei: sic cōflāt argētū in medio for
natis z scietis in illa die qz ego dñs cum
effuderim indignationē meam sup vos.
Quart⁹ panis ē consideratio deffēde amissi
onis: qz vīcz p pētū oīa pcedētia meri
ta z regnū celestē amisit. Ezech. xviij. Si
quereret se iust⁹ a iusticia sua z fegerit ini
q̄tatē zc. oēs iusticie ei⁹ q s operat⁹ ē non
recordabūt. Bern. Ue ve ve vapor ē ad
modicū q eterne felicitat⁹ aditū interclu
dit. Quint⁹ panis ē consideratio tremēde
offensiois q vīcz diuinā maiestātē z totaz
curiā celestē offēdit. Hier. ij. Scito z vi
de qz malū ē z amayz reliq̄sse te dñm deū
tuū. Et Esa. j. Ue genti peccatrici pplo
gravi inq̄tate: semini neqz filijs scelerat⁹
dereliquit deū: blasphemauerūt sc̄m isrl
abalienat⁹ sūt retrorsuz sup q pcutiā vos
ultra addētes puaricatōez. Sexta est psi
deratio pmi piscis: q est consideratio dñice
mortis z passiois in q fūdari dz spes peni
tēt⁹. Pā vt dī Chryso. Oīs salus hoīm
in ch̄i morte posita ē. Et Ber. diē. O hō
si vis de p̄tute in virtutē puebi/de gratia
in grāz promoueri/de amore in amorē/d
luce in lucem/de bono in melius passionē
ch̄i recordare. Septima qē scōs piscis
ē consideratio diuine bonitat⁹ z miseration
is. Ps. Gustate z videte q. suauis ē. Hi
s duo pisces pmi ē mar⁹ salissim⁹. Scōs
ē fluui⁹ dulcissim⁹. De seprē consideratiōes
sūt resectio penitētis: qz sic corp̄alis rese
ctio reparat id qd depditū ē: et corp⁹ ad
operandū fortificat: atqz sanitatē cōseruat
sic ite consideratiōes sūt reparationē spūalē
dispositiōis aīe: q p pētū amissa est. Et
fortificatiue ad boni op̄is exercitationē: z
cōseruatiue spūitūalis sanitatis: quia vī
delicet aliq̄e illarū sunt timoris indu
ctiue. scilicet quinqz prime. Sexta autē

spei: z septima amoris. Hec autē tria
scz spes: timor: z amor sunt reparationē for
tificatiua z cōseruatiua spūitūalis sani
tatis animē. De timore dicitur in ps. Fir
mamentum est domin⁹ timentibus eū
De spe. Esa. l. Qui sperant in dominō
habebunt fortitudinē. De amore. Can
ticor. vltim. Fortis est vt mors dilectio.
Et principalissimū horum est amor si
ne quo nihil proficeret timor. **E**xem
plum. ij. Nachabeor. nono. De antio
cho: qui ex solo timore penitentiam egit:
non amore qzuis confiteretur: z de pecca
tis doleret: z restitutionem promitteret
atqz satisfactionem. Tamen de ipso dicit
Orabat scelestus dominū a quo non erat
misericordiam consecuturus. vide ibi. Au
gustin⁹. Scriptum est. Reminem absqz
charitate saluari. Oportet ergo nō solum
timere iudicem: sed etiam diligere iustū.
Ut habetur de penitentia. distinctōe. vij.
Nullus.

Tertius articulus. Audistis. zc. In
his ergo considerationibus sepius
studeatis vt peccatorum horrorem z in
famā peramplius cognoscatis. Notate
quod dicitur de pe. distinctō. iij. Judas
Nullum inuenitur tale remedium deli
ctorum: sicut eorum continua in consen
tia consideratio. videlicet turpitudinem
horrorem zc. Sed pauci sunt qui velint
huiusmodi cōsideratiōibus animum refi
cere: imo per inutilia magis euagantur.
Ideo non bene proficiunt neqz fiunt ex
hoc magistri. Nam sicut dicit lex. Ua
gus scholaris non fiet magister L. de ry
ronibus. l. j. li. xij. Audistis. Nōne liben
ter iretis ad prandium vbi crederetis in
uenire cibum omnis morbi curatiuū: z
ab eo p̄seruatiuū: Libenter ergo debe
tis has rum. nare consideratiōes: q sūt
zc. Ber. Bona consideratio ē omnis bo
ni initium:

Feria secunda post quartā
dominicā quadragesime.

Ecce ascen.
zc. Timuerūt regē salo
monem videntes sapien
tē

Feria .III. post Letare

tiā dei esse in eo. iij. Reg. iij. Sic debēt ti-
mere christum qui ascensuri sunt hieroso-
lymam. In epistola autem tangūt tria
propter que timuerunt: et in reuerentia
habuerunt salomnem: propter que mul-
to magis timere debem. Treueri chri-
stum. **P**rimū est humilitas beniuolen-
tie: quia humiliter audiuit confessionem
illorum malorum. **S**cōm est subli-
mitas sapientie: quia vbi non haberet
aliud testimoniū recurrit ad naturalem
inclinationem. patet p̄ textū. **T**ertium
est equitas iusticie: quia vbi veritatem
comperit iussit infantem viuū dari cui
pertinebat. Hec tria: multo imo infini-
tes excellentius sunt in deo q̄ in salo-
mone. Ideo multo magis timendus est.

Salutatio.

Ecce. rē.

Primus articulus An. ista sit cōue-
niens diffinitio satisfacionis Sa-
tisfacere ē peccatorū causas excidere: et eo-
rum suggestionibus aditum non indul-
gere. **N**on. Illa diffinitio videtur esse
negatiua. Idem enim videtur esse pecca-
torū causas excidere: et eorum suggestio-
nibus aditum non indulgere. **C**ontra.
est Augustini. et habetur in litera distin.
iij. Respondet bonaues. in. iij. distin. xv.
Ad satisfacionem completam duo re-
quiruntur. scilicet emenda presens pro cul-
pa preterita: et firmum propositum vitan-
di futuram. Quantum ad primum dicit
peccatorū causas excidere. **N**on enim po-
test pro culpa emendanda melius fieri q̄
cām a se cū doloze pena remouere quam
cum amore perpetravit. Quantum ad se-
cundū dicit: et eorum suggestionibus ad-
itum non indulgere. Et per hoc patet q̄
non est ibi negatio. patet etiam differētia
huius diffinitionis a diffinitione Ansel.
vbi dicit. Satisfacere est honorem deo
debitum impendere: quia hec diffinitio
tangit recessum a malo: et illa ansel. acce-
sum ad bonum. Hec bonaues. **P**ro fū-
damento. Multum sunt fugiende pecca-
torū cause: quoniam videlicet multum no-
cive. Ad quod spectare potest illud pam-
phili Causa pusilla nocet sapiensq̄ nocen-
tia vitat. Inter autem alias peccatorum

occasionēs vna est multum periculosa.
quoniam vt dicit Sen. Et conuicti mores
formantur candido. Et innouati socio
rubiginem. scz malignus comes affricuit
fugiente sunt ergo male societates et alie
malorum occasionēs: alias non erit vera
satisfactio. Sed queritur. An illa sit con-
ueniens diffinitio satisfacionis rē. Dic re-
spon. vrs. Et qua conclude q̄ ad saluta-
rem satisfacionem requiritur abstinen-
tia a peccatis. Quoniam vt dicit Ber. In
anis est penitentia quam sequens coin-
nat culpa. Ideo querenda sunt remedia
contra tentatōes et delectatōes peccato-
rum. Attendite. Prudentes parentes at-
tendunt ne paruuli sui nimio tpe sumant
lac: fierent enim nimis molles. Ideo cō-
suevit mulier apponere aliquid amarum
super vbera vt puer abhorreat: et sic fu-
gat euz ad cibos fortiores. Spiritualiter
Puer sugens lac: est homo mūdi delictis
deditus: qui non potest esse bonus dei ser-
uus. Debet ergo predicator ante oculos
talium apponere amaritudinem mortis
Eccl. xij. Omors q̄ amara est memoria
tua homini pacem habenti in substantijs
suis. Item amaritudinem eterni supplij
Isidorus. in soliloquiorū. Propone tibi
aduersus carnis ardores eterni supplicij
ignes: memoria ardoris et amaritudinis
gehenne ardorem excludit luxurie. Sic
enim per huiusmodi amaritudines ab-
horrebunt dulcedinem delictarum et acci-
pient cibum solidiorem penitentie et diu-
ne seruitutis et fiet festum in celo. Item
propone tibi amaritudinem diuini iudij
cū Sopho. j. Vox dei domini amara rē
Figura. Genes. xxi. In ablactatione
isaac: abraam fecit magnum conuiuium.
Spiritualiter cum peccator per peniten-
tiam separatur a mundi delictis recipitur
in curia celesti. Augustin⁹ lib. soliloquio-
rum. Quotiens bene agimus gaudet an-
geli et tristat demones rē.

Secundus articulus. In euangelio
quod scribitur. Joānis. ij. tria ppo-
nuntur in christo consideranda: quorum
p̄sideratio est vere penitētie inductiua
Primū est auctoritas potētie.
Scōm est suauitas beniuolētie

Tertium est claritas sapientie.
Primū igitur dicitur quod se dicit dñm templi: et
 ciendo videntes et emētes. Dicit igitur euāg.
 Prope erat pascha iudeorū: et ascendit ierū-
 sus hierosolymā et inuenit in templo vendē-
 tes et emētes oues etc. **D**istice. **N**on pro-
 pe est pascha. i. transitus iudeorū. i. confite-
 rium qui per veram confessionē transeunt
 a peccato: tunc venit hierosolymā. id est
 in animā penitentem pacificatam in qua
 tunc est festū solenne: quia quiescit in dño
 et inde eiecit dñs oēm inordinationem di-
 cens. Auferte ista hinc. id est peccata de
 conscientia. Item spūalit debemus ascende-
 re hierosolymā. i. in animā nostram: in q̄
 debet esse dei templū. ps. Ascensiones in
 corde suo disposuit: in valle lachrymarū.
 Sed heu pauci animā ascendunt: sed plu-
 res corpori cōdescendūt. Nā vt dicitur. Sap.
 it. Corp⁹ quod corrūpitur aggrauat ani-
 mam. Cum ergo iesus intrasset templū in-
 uenit vendentes oues etc. et facto flagello
 de funiculis eiecit eos dicēs. Auferte ista
 hinc etc. Ad huius euidentia notandum
 scdm̄ Rico. de ly. sup. Barth. xxi. q. pñci-
 pes sacerdotum ppter auariciā suam sta-
 tuerūt in templo aliquos de familia sua
 vt viderent q̄ offerri debebant ne venien-
 tes alonge occasionem haberent non of-
 ferendi. Et qz veniebant etiam aliqui pe-
 cunia carentes: Ideo etiam statuerunt
 numularios q̄ sub certa cautione pecuniā
 tradebant. **U**terius notandū q̄ templū
 aliquādo dñ domus tēpli: q̄ in duas par-
 tes diuidebat. **U**na pars vocabat scdm̄:
 vbi erat altare tymiamatis mensa: et can-
 delabrū. Et hanc quotidie intrabāt sacer-
 dotes ad offerendum tymiamata et nul-
 li aliq̄. **A**lia pars erat sanctūsanctorū vbi
 erat arca testamēti: et duo cherubini: et hanc
 solus sumus pontifex intrabat et semel in
 āno. Aliquādo dñ templū: quedā platea
 quadrata ante domū templi clausa mu-
 ro: et dicebatur atrium sacerdotū: vbi sub
 diuo erat altare holocaustorū: et illud in-
 trabant non solum sacerdotes sed etiam
 leuite eos adiuuantes in excoziatōe hostia-
 rum et ablutione et cōsimilibus. **U**lga-
 res autē illud nō intrabāt: sed ostia illi-
 a alia viua offerebāt sacerdotibus. **I**sta

autem loca non intrauit chūs: quia non
 erat de sacerdotibus veteris legis neqz
 de leuitis. **P**reter hec autē erant alia duo
 loca vbi hoies erant sub diuo in oratiōe:
 in vno viri: in alio mulieres. **E**t de hoc dñ
 q̄ intrauit iesus in templū et eiecit ven-
 dētes etc. **H**ec de ly. **S**i ergo sic eiecit eos qui
 negociabant in templo qd̄ tm̄ figura erat
 et nō in loco sacrificij: sed dñtaxat in loco
 orationis et solum de his que offerenda
 erant in templo. **Q**uanta putas animā
 uersigne punit eos qui tot irreuerēcias
 in ecclesijs faciunt etc. **N**am dicit Aug⁹.
Nemo in oratorio aliquid agat: nisi ad
 quod factum est a quo et nomen accepit.
Spiritualiter vendunt oues et boues in
 ecclesia dei: qui p grege quem alijs regen-
 dum tribuunt p̄cium accipiunt: cuiusmo-
 di sunt prelati et curati: qui de grege nihil
 curant: sed tpales fructus querūt ab his
 quibus gregem cōmittunt. **V**endunt co-
 lumbas qui sacramēta (in quibus datur
 spūssanctus: signatus per colubā) vendūt
Sequitur in euangel. **R**ecordati sunt ve-
 ro discipuli eius quia scriptum est. **T**elus
 domus tue comedit me. i. accendit. **A**ug.
Comeditur zelo domus dei qui oia que
 ibi videt pueria: corripere satagit: et si nō
 pōt emēdare tolerat et gemit. **S**cdm̄
 est suauitas beneuolentie: in eo q̄ p̄dixit
 templum sui corpis pro nobis esse soluē-
 dum. **D**ixerunt enim ei iudei. **Q**uod si
 gnum ostendis nobis quia hec facis. id ē
 qz hinc tāta auctoritate nos expellis. **R**n.
 di. **S**oluite. i. solueris templū hoc: p̄nū-
 ciatiue enim dicit eis: nō imperatiue siue
 prouocatiue: et in tribus diebus excitabo il-
 lud. **I**udei ergo intelligentes de templo
 inanimato dicebant. **Q**uadraginta et sex
 annis etc. **S**ed multo magis derisissent
 si passionem sui corporis manifeste p̄e-
 dixisset. **S**piritualiter **S**oluitur templū
 spirituale per peccatum mortale: sed ex-
 citatur a diuina clementia in tribus die-
 bus. id est in tribus partibus penitentie
Tertium est claritas sapientie per quā
 ipse nouit omnes: et quid est in homine.
Dicit enim euangelium. **C**um esset hie-
 rosolymis in pascha multi crediderunt
 in nomine ei⁹ videntes signa q̄ faciebat.

Feria. III. post Letare

Ipsē autē Iesus nō credebāt se eis. Orig.
Iesus nō se credebāt credētibz in noīe ei⁹:
et nō in illū: In illū em credūt: qui angu-
stā viam vadūt ducentē ad vitā. Qui autē
signis credūt: nō in eū: sed in noīe ei⁹ cre-
dunt. Sequit. Eo q̄ ipse nosset oēs: t̄q̄
opus ei nō erat: vt testunū q̄s p̄hibe-
ret de hoīe: Ipse em sciebat qd esset in ho-
mine. Beda. Quap̄p̄ monemur vt nū
q̄ de p̄scīetia n̄ra securi sum⁹: sed sp̄s solli-
citi formidem⁹: qz qd nos latet: eternū ar-
bitrū latere n̄ pōt. Cōsideratio itaqz hu-
ius diuine sapie oēs inducere deb⁹ ad vi-
ciōz correctionē: t̄bonoz opoz executiōz
Exemplū in vitaspa. Fuit thais mere-
trix formosa: p̄p̄ quā multi vēditis s̄b̄stā-
tijs suis ad vltimā paup̄tatē dūenerūt: h̄z
eius amatores multi mutuo se interficie-
bat: Qd cū audisset abbas p̄snuici⁹ aiaz
p̄ditioni p̄dolens: sumptu habitu secula-
ri et vno solido: p̄fectus est ad eā in q̄ndā
egypti ciuitatē: deditqz ei solidū q̄ p̄ mer-
cede peccādi: Illa accepto p̄cio: ait illi:
Ingrediamur siml camera. Cū ḡ ingres-
sus stratiū ornatū asceudere inuitaret: vi-
xit ad eā: Si est interi⁹ cubiculū eamus:
Illa dixit: Est qddam vbi null⁹ ingredif
Et ille ait: Nunq̄d ibi p̄t videre de⁹: Et
illa dixit: Si deū times: null⁹ est loc⁹ qui
sue diuinitati abscondat. Quo audito: vi-
xit senex: Et scis esse deū: Lūqz illa rīde-
ret se scire deū et regnū futuri seculi: necnō
et p̄ctōz tormēta. Dixit ei: Si hec nosti
Cur ḡ tot aias p̄didisti de quibz rōez red-
ditura es: Esti credis deū oīa et vbiqz vi-
dere quō corā eius oclis tātūrp̄t offende-
re audes: Illa h̄a p̄sideratiōe tacta in tri-
secus: cecidit ad pedes abbatis cū lachry-
mis orās et di. Scio esse p̄niam pater: et
p̄sido remissione te orāte sortiri. Via igit
queqz lucrata fuerat: in medio ciuitat⁹ de-
ferēs: ibidē p̄plo spectāte p̄bussit di. Ue-
nite oēs q̄ peccastis meū: et videte quō i-
peti detestatiōem q̄ mihi dedistis exuro.
Quo facto statim ad locū prexit quē sibi
p̄stituit. Ibiqz reclusa in cellula artissima
tribus annis p̄niam egit in pane et aqua.
Reuelatqz fuit Paulo discipulo antonij
q̄nti esset meriti ap̄d deū: et q̄ magnā glo-
riā adepta: cui⁹ p̄ncipiū p̄nie fuit p̄iudera-

tio diuine sapie oīa vidētis. Un̄ d̄r B oī
eti⁹ in fine libri de p̄solatiōe. Aduersari
ni vicia: colite virtutes: magna em vobis
est indicta necessitas p̄bitatis: si dissimu-
lare nō vultis: qm̄ ante oculos agitis cum
eta cemetis.

Tertius art. Audist⁹ zc. Nec dubite
sit cito: vt oēs defect⁹ puniat: q̄s in tēplo
anie inuenerit. Festinetis ḡ p̄ p̄niam corri-
pi. Nā vt dicit lex in auten. denuptijs. s.
j. Velius ē vt aliq̄s seipm̄ corrigat q̄ ex-
pectat ab alio corrigi. Vultū certe formi-
danda est eterni iudicis increpatio: corāz
tū deo et oibz sanctis est reddēda ratō: vt
h̄z. xv. q. j. Firmissime. s. Ex eo. Notate si
q̄s recepit regios p̄uentus q̄bus abusus
est: et rationē cito redditur⁹ est corā rege-
sic p̄p̄ficiaci: q̄ falli nō pōt: nec latet eū ma-
la vīta receptoris. Si receptor ille possit
p̄uidere sibi p̄ rōe reddēda. Nōne ad hoc
diligens laborabit ne capite puniat: Ere-
do q̄ sic. Expone et applica: notādo illud
Eccl. xvij. An iudiciū interroga teipm̄.

Feria. iij. post. iij. dñicam. xl.

Ecce ascēdi
mus zc. Misertus est po-
pulo suo dñs deus noster.
Erod. xxxij. Sic miseret oibz q̄ ascen-
dunt hierlymam. In epla aut tria sunt no-
tanda q̄z p̄sideratio valere debz vt q̄libz
disponat se ad miscōiam inueniendū et ad
ascendendū hierosolymā. Prīmū q̄p̄ieu-
losa sit pastoz absentia: quia vīz absente
pastore p̄pls cito declinat a via recta. Un̄
cito peccauit p̄plus absente Moysē. Ido
dixit domin⁹ moysi: Descende de zc. Se-
cundum est q̄rigorosa sit di iusticia: quia
rursus ait domin⁹ ad moysen. Lerno q̄
populus iste zc. vñ voluit eos delere. Ter-
tium q̄fructuosa sit oratiōis efficacia: q̄
p̄pter oratiōē Moysi misertus est domi-
nus populo suo. Vide textū.

Ecce zc.

Primus art. An satisfactio fieri de-
beat p̄ opa penalia. Nō. De⁹ non

delectat in penis nostris. Contra Grego. in homel. qdā. Iustus est ut peccator tan- to grauiora sibi inferat lamenta p penitē- tiam: qnto maiora intulit damna p culpā. Rū. bon. in. iij. dis. xv. Satisfactio habet fieri per opa penalia. Ratio quia ibi ē de- ordinati reordinatio. Deordinati ei per culpā: optime reordinat in pena. Itē ibi ē infirmati curatio. Infirmatus aut p dele- ctationis calorem et voluptatē: curat p pe- nalitatis algore. Itē est ibi debiti solutio. Peccator em est debitor pene. Cū autem dicit de? nō delectat in penis etc. Verum est inqntū sunt pene. sed bene inqntū sunt curantes culpam nostrā et honorātes di- uinam iusticiā. Hec bon. Pro sūdame- to. Multū valere pōt ad salutē opus pe- nale et asperū. Un arrige. Aspera ferre de- cet: maturant aspera mentē. Et bene ma- tura pleni? vna sapit. Un etiā leges diui- les. Penas asperas statuūt ad malorum punitionē. Un arist. x. Ethic. Inobedien- tē oportet penas apponere totaliter non insanabiles extirpare. Cū g querit. An sa- tisfactio etc. Dicit rñ. vrs. Et q pelude qn- ta sit eoz fatuitas qui horēt penā satisfac- tionis et qrit delectationē peccati. Sz at- tende o pccōr qd est pccō delectationem amare: nisi ad diabolū currere: ad infernū festinare. et mortē suā amare: et suū patibu- lū quere: ps. Ut qd diligitis vanitatē etc. Et puer. j. Stulti ea que sibi noxia sūt q- runt. Aug. o pccōres etc. Sed vñ h: qz mi- seri aut credunt: aut sperant subterfugere diuinā iudiciā: eo q sint aliqui iuuenes. Aliqñ quia vident robuste cōplexionis. et hmoi. Vide dñica. ij. post epiphanie. Sermo sextus.

Secundus ar. In euangel. qd scribi- tur. Jo. vii. Notande sunt tres pnci- pales veritates: qrit p̄sideratio nos debz ad penitentiā inducere: et ad ascendendū hierosolimā disponere.

Prima est veritas doctrinalis instru- ctionis.

Secunda est rationalis increpationis.

Tertia est eternalis p̄cessionis.

Prima est veritas etc. Jam enim die festo mediantē: ascendit iesus hierosolimā in templū: et docebat: et mira. iudei dñ. Quō- die scis scit eū nō didicit. Aug. Quantū

arbitroz mirabāf: sz nō oēs cōuertebant. Et vnde admirabāf qz multi nouerant vbi natus: quō educatus. Nūqñ eū vide- rant litteras discētē: et tñ eū audiebant de doctrina legis disputantē. Rñdit ergo iesus et dñ. Dea doctrinā est mea: sed ex- etc. Aug. de trī. fm aliud suam dñ. fm aliud nō suā dñ. fm formā dei suā. fm for- mā serui nō suā. Dixit ergo. Dea doctri- na non est mea: q. dñ. Dea doctrina nō est humanitus inuenta: sed a deo est. Ideo certa et securā. O miseri qui eā refugunt. Sequitur. Si quis volu. voluntatē eius facere: cognoscat. etc. Chryso. Ac si dicat. Auferte irā: inuidiā: et odiū: qd sine causa in me habet: et nihil erit qd phibeat vos cognoscere: qm verba dei sūt que loquor. Sequitur. Qui a semetipso loqur: gloriā etc. Theo. q. d. Verax sum: qz mea doctrina cōtinet veritatē. Iniusticia i me non est: quia alterius gloriā nō vsuppo. Chryso. Causa ppter quā de se humilia dicit hec est: vt doceat hoies moderata sapere: et nihil dicere magnū. Secda est veritas rationalis increpationis. scz de legis transgressionē cū dñ. Nōne moyses dedit vobis le. et nemo ex vobis facit le- gem. Quid me qritis interficere. Cūqz dixisset turba. Demoniu habes: quis te querit interficere: Rñdit iesus et dixit. Unum opus feci et omnes miramini etc. Chryso. Miramini i. turbamini et tumultuatis. Sequit. Nolite iudicare fm faciē sed etc. In hoc instruit non iudicare fm exteriores apparēcias que frequenter fal- lunt. Tertia est veritas eternalis p̄ces- sionis: vbi oñdit ch̄s s̄sā eternā p̄cessionē a patre Dicebant ergo quidam. Nōne h- est quē iudei querūt interficere. Ecce pa- tris loquit: et nihil ei dicūt. Aug. Noue- rant qua sententia qrebat: mirabāf quā po- tentia nō tenebat. Unde dicebāt. Nūqd vere cognouerunt principes quia hic est ch̄s. Sed tamē vt dñ. Chryso. Proferūt aliā corruptā sniaz dicētes Sz hūc scim? vnde est Ch̄s autē cū venerit nemo scit vñ sit. Aug. Hanc op̄inionē generat eis qd per Esa. dictū fuerat. Generationē ei- qz enarrabit. Clamabat ergo iesus in tē- plo dñ. Et me scitis et vñ sim scitis vide- licet vt dñ. Aug. fm effugiez hoies Et a

meipso nō venit: sed est verus qui misit me
que vos nescitis. **E**briso. Ex ppijs fmo
nibus eos capit. **Q**ui em dixerat: cū vene
rit chīs nemo scit vñ sit. **Q**uidit se chīm
esse: qm a patre venit que ipsi nesciebant.
Et qz verba eius irritauerāt iudeos: qui
simulabant se scire: iō querebāt eū appre
hendere: sed nemo misit in illum manus:
qz nōdū venit hora ei. **V**t ait Aug⁹. qz
nōdū volebat. **E**briso. **V**ide furore eorū
inuisibiliter defrenatum. **V**ultū autē de
turba crediderūt in eū. **I**deo nō fuit fru
stra doctrina chī. **A**ug⁹. **H**uiles z pau
peres saluos faciebat dñs. **T**urba em q
suā egritudine cito vidit: z illius medicis
nā sine dilatione cognouit. **H**as igit veri
tates cōsiderate et verba dei diligenter ar
tēdite: z cū hūilitate recipite vt sic medici
nā salutare a dño capiat. **E**xēplū legit
qz fuit quidā comes lubric⁹ supbus z ma
liciosus qui z in peccatis diu vixit. **C**ōti
git aut die quadā eū intrare ecclīaz z ser
monē audire: z audiuit pdicare illd **E**ze
chiel. xviij. **I**n quacūqz hora. **T**c. **U**nde
ad seipm reuerfus ipsozauit dei misericōdiaz
vt sibi indulgeret qz de cetero ei vsqz ad
mortē seruire veller. **P**ostmodū g mūdū
deseruit z religionē intrauit z deo fidelis
seruiuit. **E**t post ei⁹ mortē inuentū est su
per ei⁹ sepulcrū scriptū lris aureis illd di
ctū ps. **V**isit dñs verbū suū z sanauit eū.
Ite di. ps. **E**loquū dñi inflāmauit eū.

Tercio arti. **A**udistis **T**c. **C**auete ne si
tis siles iudeis qd lege glabāt nec tñ
legē seruabant. **N**ā si fueritis in culpa in
crepationem domini atqz condemnatio
nem simul cum eis habebitis sustinere.
Nam sicut habet extra de pñti. **T**rāslato
qd de vno dñ: necesse est vt de alio simili
intelligat. **E**t quoties ex vna radice vñ
ciū nascitur: pñs est vt vna lege tollatur.
E de nupijs. **S**i libertā z. ff. de legib⁹
z senatuscōsulti. **P**one casum de similib⁹
in furto aut homicidio z applica. **N**ō em
dubius est quin cōdēnandi sint a dño oēs
diuine legis trāsgressores. **U**nde dicitur
in cano. **I**ude. **E**cce venit dñs facere iudi
ciū s oēs z arguere oēs impios de omib⁹
opib⁹ impietatis eoz. **T**c.

Feria. iij. post. iij. dñicam. xl.

Ecce ascen

Ecce ascen
Tc. **L**auamini mūdū estore
Esa. j. **U**rydelz digni sit
ascēdere hīerosolymā. **A**d hanc autē lo
tionē tota horat epla tria faciedo. **P**ri
mo ponendo informatiūā exhortationē.
E d. **L**auamini. vsqz defendite viduā.
Scdo inductiūā pmissionē. cū di. **V**en
nite. **T**c. **S**i fuerit. **T**c. q. d. **Q**uāqz sint pec
cata vestra: delebo ea: z pscientiā lauabo
si feceritis qd dixi. **T**ercio ponit certitū
catiūā cōfirmationē. **E**ū ait. **D**icit dñs
ops qd scz mentiri non potest.

Ecce **T**c.
Primus arti. **A**n satisfactio exterior
inūcta p peccatis cōfessis: z postea
in mortali facta: sit iteranda. **Q**uāqz nō
reconciliat deo. **C**ōtra. **Q**uia implet pce
ceptū sibi iniunctū videt satisfecisse pce
pto. **R**isio fm sco. in. iij. di. xv. **E**ns in
mortali: de qz nō penitet: nec actu nec ba
bitū: explēdo pñiam sibi prius iniunctam
pro peccatis de quibus penituit z fuit ab
solutus: vere satisfactio exteri⁹ p illis. **S**ed
duplex est satisfactio. **U**na reconciliati
ua ad amicitia: z talis nō est ista. **A**lia ē
adquisitiua pene soluende: z talis est ista
Et ad hanc sufficit qz sit volūtaria. **N**am
et i hūanis emendis: sufficit solutio pene:
qzuis esset inuolūtaria. **H**ec sco. **B**eat⁹
autē boni dñ. qz satisfacere de vi gōmitis
importat diuinā acceptationē: reconcilia
tionē: z amicitia. **S**ine gratia autē z chari
tate: impossibile est dō placere z opa eius
acceptari. **I**deo nec satisfacere est possibi
le. **H**ec boni. **P**ro fūd. **N**on possumus
ex nob deo satisfacere. **U**n dic pñs. viij.
Ethi. **D**eo reddi non pōr dignus honor.
De⁹ tamē ex sua bonitate cōtērat si faci
m⁹ qd i nob ē **S**z heu pauci h faciūt. **N**ā
pauci etiā i bono pposito pseuerāt: cito
ad peccatū redeūt. **U**n **Q**uid. li. **V**era.
Eheu qnta hoies rerū incōstantia versat
Ideo pauci bene satisfaciunt. **S**ed queri
tur. **A**n satisfactio **T**c. **D**ic rñ. viij. **E**t q
conclude qz satisfactio completa in morta
li non valet ad ascēdendū hīerosolymā:
quoniā oēs in mortali existentes sunt in
odio dei. ps. **Q**disti omnes qui operant

Iniquitatem. Eccl. xij. Altissim^o odio h^o peccatores. Ideo nec sue operatiões pol sunt esse grates deo. **Figura.** Genes. iij. Resperit dñs ad abel z ad munera eius. Nota q^o pmo dñs ad abel: quoniã iō muneris eius placuerunt: quia eius psona placebat. Expone et applica notando de peccatoribus illud Eia. lix. Opera eor^u inutilia. Non enim utilia esse possunt nisi sit pura cōscientia. Non potest autē esse pura cōscientia sine charitate. **Figura in euangelio** hodierno. Joā. ix. Cecus lauit oculos in natatoria siloe: z sic illuiat^o ē. Spīritualiter siloe interpretatur missus. Et bene signat ignem charitatis qui a deo mittitur. Iuxta illud Thren. j. De celo misit ignē in ossibus meis. Iste est ignis purgatiuus. Grego. Tanto peccator ubi go amplius cōsumitur q̄nto peccatoris cor maiori charitatis igne cōcremat.

¶ Tertius articulus. In euangelio: qd scribit Jo. ix. tria sunt cōtemplanda quorū cōsideratio debet nos inducere ad penitētiā vt disponamur ad ascendendūz hierosolimā.

¶ Primū ē christi incōprehēbilis sapiā. Scdm est sua mirabilis potētia.

¶ Tertū est sua desiderabilis beniuolentia.

¶ Primū igit^o zc. Quā ostendit rīdendo ad interrogationē discipulor^u de ceco nato. Nam vt dñs. euāgelii. Præterit̄ iesus vīdit hominē cecū a natiuitate. Et interro. eū dñs. Rabbi quis peccauit: hic aut parentes eius vt cecus nasceret^o. Rñdit ille. Neq^o hic peccauit neq^o parentes eius zc. qd. neq^o pctō suo cecus est: neq^o peccato parentum. Sed ratio cecitatis ei^o est vt opera dei. zc. Unde notandū fm ma. in. iij. dis. xv. Et greg. in mora. li. j. Aliqñ infligitur adueritas in cumulū meritōz sicut ad probationē. Exēplū in iob. Job. j. z. j. Ite in paulo naufragante. Act. xxvij. Aliquando ad purgatiōē siue correctiōnem. Exēplo in illo cui dicitur. Jo. i. v. Ecce sanus factus es: iam noli ampli^o peccare ne deterius aliquid tibi cōtigat. Ite in maria sorore moysi. Nūeri. xij. Unde notandum fm Bonauē. in. iij. distinc. j. Pena comparatur ad punitū: z sic nō pla

cer deo: comparatur etiam ad meritū scz puniēte culpā: z sic deo placet inq̄ntū est iust^o. Comparatur etiam ad finē vel ad effectū: puta ad iustificatiōē peccatoris: z sic placet deo inq̄ntū est misericors. Nō primo delectat^o de^o in pena fm q^o pena: s^z h^o q^o iusta v^l iustificatoria. Hoc bonū. Aliquando infligit^o ad punitiōē tm̄: z hec ē initiū quoddā in infernum. Exēplū in herode Actu. xij. z in antiocho. ij. Zach. ix. De huiusmodi dñs. Hier. xvij. Induc su per eos diē afflictiois z duplici cōtritione cōtere eos. Aliquādo ad preseruatiōem sicut testat^o paul^o de seipso dicēs. Ne magnitudo reuelatiōnū extollar me datus ē mihi i stimulus carnis mee zc. Aliqñ ad diuine virtutis declaratiōē sicut in ceco nato. De p̄dictis nota istos p̄. Ut probet aut purget/aut puniat/aut tueat. Ut christi pateat gloria/pena datur. De hoc aut ceco dñs. Chrys. Sed nunquid iste iniusta passus est: S^z ego beneficiū accepisse dico p cecitatem. Per hanc enim interiorib^{us} respexit oclis: qui v̄ro ex nō eē ad esse eū deduxit: potestātē habebat absq^o iniuriā z ita eū dimittere. Sequitur De oportz operari opa eius qui misit me donec dies est. Chrys. i. licet hoibus credere in me donec vita hec consistit. Sequitur. venit enim nōr quando nemo potest operari. Chrys. Nōr dicta ē fm illd. Proicite in tenebras exteriores. Ibi enī erit nōr: vbi nemo poterit operari: sed recipere qd hic operatus est. Sequit^o. Qdū sum in mundū: lux sum mundi. Aug^o. Dies presentie christi vsq^o in cōsumatiōem seculi. Ipse ei dicit. Ecce ego vobiscū sum vsq^o ad cōsumatiōem seculi. **¶** Scdm est sua mirabilis potētia in ceci illuminatiōe. Cū enim hec dixisset expuit in terrā: vt ostenderet hūanitatē suā organum esse diuinitatis. Et fecit lutū ex spūto z linit^o lutum sup oculos meos. Spūaliter. Peccator cecus illuminatur ex linitiōe luti super oculos mentis. id est ex terrene fragilitatis cōsideratiōe et humane vilitatis. Job. decio. Vemento queso q^o sicut lutum feceris me. Et vade z lava in natatoria siloe: qd interpretat^o miss^o Abijit g^o lauit z venit videns. Notandū q^o siloa

Feria. v. post Letare

fons est ad pedē montis sion descēdendo
 in vallem Josaphat qui nō iugibus aq̄s
 sed certis horis p̄ p̄caua terraz ebullit ter
 vel quater in ebdomad̄, ex quibz collectis
 nō longe a fonte fiebat q̄si stagnū: qd̄ mo-
 do piscina: modo natatorz d̄r. Spūalit̄:
 peccatorz: hiatus p̄sideratiōe sue terrene
 fragilitatis et sic humiliat⁹ mittit ad na-
 tatoria siloe. i. ad sacm̄ penitētie in q̄ opa-
 tur ch̄is p̄ nobis missus. Aug⁹. Nisi ille
 fuisset missus nemo nostz fuisset ab iniq̄-
 tate dimissus. Sequit̄. Itaqz victi q̄ vi-
 derant eū prius. zc. vsqz elecerūt eū foras
 Scd̄z Chryz. Et ista cecī p̄stantia appa-
 ret q̄ forte qd̄ sit veritas: z q̄ imbecille qd̄
 sit mendaciū. Tertū est ch̄i desiderabi-
 lis beniuolētia quā ondit gr̄a cecū illumi-
 natum a phariseis eieciū extra synagogā:
 quia vīez venit ad eū z dixit ei: tu credis
 in filiū dei? Chryz. Interrogat nō igno-
 rans: sed volens seipm̄ notū facere: z ostē-
 dens qm̄ multū appiciatur ei⁹ fidē. De-
 lior est em̄ vnus faciēs volūtātē dei q̄ de-
 cies mille iniq̄. Lecus aut̄ nondū dñm̄ no-
 uerat: quia nō euz viderat. Jō dic̄: Quis
 est dñe: vt credā in eū. Et dixit iesus: Se-
 vidisti eū. i. nūc postq̄ te inueni eieciū: z q̄
 loquit̄ tecuz ipse est. Aug⁹. Vodo lauat
 faciē cordis eius. Sequit̄ Et ille ait: Cre-
 do dñe. Et p̄cicens adorauit euz. Beda.
 In quo sumendū est argumentū z exēplū
 vt nō erecta ceruice q̄s dñm̄ roget: s̄ sup-
 plex in terrā p̄strat⁹. Exempluz itaqz bñ
 p̄sideratis: vios affectus ex̄itate vt vīa
 eleuet p̄sciētia a petis: z sic illūinamini: qd̄
 p̄fecto fiet si veracit̄ p̄stetamini. Exem-
 plū narrat vīridari⁹ in q̄dam ser. Cuidaz
 eremite dedit dñs gr̄am cognoscēdi secre-
 ta cordiū: hic veniēs ad eccliam in q̄ sacer-
 dos p̄fessioēs audiebat: vidit q̄ intrabāt
 n̄ igr̄i ad eccliam q̄s diaboli cōitabant: an-
 geli p̄o q̄si tristes a remoris ibant. Cum
 p̄o redirent: alibi demones recedebāt et
 angeli accedebāt: inter q̄s vidit vnū quez
 demones catena ad collū posita ducebāt
 cū gaudio q̄ ad p̄fessionē accedēs nigrior
 effectus est: et demones eū fortius ligauē-
 rūt. Vd̄ vidēs eremita ad euz accessit: et
 qd̄ viderat dicit. Vnō petōz territus ait:
 Ego inq̄t in multis offendit̄ crimē ma-
 gnū occultauit. Vd̄ dum postmodū p̄fess⁹

fuisset: demones abierūt tristes et angeli
 cū gaudio accesserūt: qm̄ mundus erat.
 Bern. Omnia in p̄fessioē lauant.

Tertius arti. Audistz zc. Heu timē-
 dū est q̄ multi sunt cecī nolētes p̄si-
 derare p̄ncipiū neqz finē. Lū dicat lex. ff.
 de his q̄ notātur infra. l. qd̄ ḡnitū spectā-
 dū. l. de nouo. co. cōponēdo. Finis est at-
 tendend⁹. l. j. Cauete a t̄i cecitate: qm̄ d̄r
 xlix. di. ca. v. Lecus nō est ordinād⁹. Po-
 ne casum et expone di. q̄ nec cecī spūaliter
 p̄pter p̄sideratiōis defectū ordinādi sunt
 in ordinibz angeloz: sed magis ituri vbi ē
 vmbra mortis et nul. zc.

Feria. v. post. iij. dñicam. xl.

Ece ascēdi

mus zc. Venit mulier suna-
 mitis ad helisē. iij. Re. iij.
 Sic veniat ania ad ch̄m si velit ascēdere
 hierl̄ymam. In hac aut̄ historia tres no-
 tandē sunt mystice significatiōes ad hoc
 dispositiue. Prima est significatio petō-
 ris: et hoc p̄ sunamitē. Sunamitis ei in-
 terptatur misera vel captiua: Jō signifi-
 cat aiam peccatricē: cui⁹ filius. i. op⁹ me-
 ritorū pus factū mortuū est. Scda est
 significatio timor̄: et hoc p̄ Biezi. Biezi
 em̄ interptat̄ vallis visio: Jō significat
 timorē puenientē ex p̄sideratiōe vallis ge-
 benne: a q̄ quidē timor̄ pcedit: sed nō suffi-
 cit ad spūalem resurrectionē. Vel dicat̄
 mus q̄ Biezi fecit legē veterē: q̄ est lex n̄
 moris q̄ nō poterat aias suscitare a petō.
 Vel etiā Biezi: q̄ vt d̄r: iūdo se iactauit
 q̄ ibat ad mortuū suscitandū: significat op̄-
 pus qd̄ fit p̄pter laudes hoim̄. Terna ē
 significatio amoris: et hoc p̄ helisē. Hel-
 lileus em̄ interptat̄ dei mei saluator: vbi
 mei salutare. et fecit amorē p̄ quē ania sal-
 uatur et viuificat̄ opa mortificata. vel si-
 gnificat legē euāgelicā q̄ est lex amoris
 q̄ suscitāt et facit osecitare sepiēs. i. respō-
 rare et rēdere ad vniuersa bona op̄a: et h̄
 etiā dicit̄ p̄pter septiformē gr̄am spūscā.
 Vel etiā fecit opus qd̄ fit p̄pter laudē dei
 qd̄ est meritū vite eterne.

Ece zc. Primus arti. An opa satisfactoria
 extra charitatē facta adueniēte ch̄a

ritate viuificent. **Q** sic. **L**eu. xxv. Si at-
tenuar fuerit frater tu? **z** c. **B**lo. exponit:
q fruct? bone puerisandis debet ei? p?ura
ri ab eo tpe ex quo peccauit. **C**otra: **Q**d
nullo mō viuūt/neq? est a pncipio viuēte/
neq? habz potentia ad vitā: nō pōt viuifi-
cari: sed tale est opus extra charitatē scm.
Rndit **B**onaue. in. iij. di. xv. **D**uplex est
opinio. **U**na q hmoi opa impossibile est
uiuificari qntum ad meritū vite eterne: qz
nō ex charitate: neq? pnt esse ex charitate:
sed bene qntum ad meritū remissionis.
Un aliter viuificant q opa mortificata:
q illa ad eternā retributionē: hec solū ad
pene dimissionē. **A**lia est opinio: q oīne
opus satisfactoriū est meritoriū vite eter-
ne: oportz illō fieri ex charitate. **P**rima
opinio est multū p?abilis. **S**cdā pō vide-
tur securior. **L**ū aut dicit **B**lo. **z** c. **D**icēduz
q illud intelligit si statim post pccm ince-
pit cōteri. **H**ec **B**ona. **P**ro fundamē-
to. **P**ax est habere vitā nature si desit bo-
na vita. **U**n dicit **S**ene. ad **L**ucl. **N**ō q?
diu sed q bene acta sit vita referz. **S**z heu
de vita multoz dicit **P**sal. qd dicit **Q**uid?
lib. fastoz. **U**ltz feris simul nullo agita-
ta p vsus. s. bonos. **S**ed qritur de opibus
bonis q sūt in peccato: **A**n viuificent **z** c.
Dic mōne vt s. **E**t q pclude qd deside-
randa sit a nobis charitas. **N**ā vt dicit **A**u-
gust. **U**b? nō est charitas: qd est qd pos-
sit pdesse. **A**ud. o pecca. **z** c. **E**t idē **A**ug.
ait: **S**ola charitas discernit iter filios di-
et filios diaboli. **U**n nemo pīnet ad pīz
deimemo saluari pōt sine charitate. **S**i
gura. iij. **R**eg. vj. **N**ihil erat in tēplo qd nō
auro tegeret. **S**pūaliter: null? est i ecclia
tanqz mēbz eius nisi sit ornat? charitate.
Ido monet **A**pl. j. **C**oz. xvj. **O**ia opa
vestra in charitate fiant.

Secūduz artī. **I**n euāgel. qd scribit
Ioā. v. cōtemplāde sunt tres verita-
tes quaz p?ideratio **z** c.

Prima est vitas mirabilis opatiōis.
Scdā ē vitas dīderabilis pmissionis.
Tertia est vitas mltiplic? resurrectionis.
Prima igit **z** c. **Q**z vīcz eadez est opera-
tio pīs z filij. **U**n ipē dicit: **P**ī me? vsqz
q mō opatur z ego o. **A**ug. sup **B**en. **I**n
telligendū est itaqz deū regeuissē a nouis
gēib? creaturaz p dēdis: deiceps aut vsqz

q nūc z vltra opatur creaturaz admini-
strationē. **S**eqtur: **P**ropterea g magz q?
re. eū iudei interf. qz nō **z** c. **R**ndit **I**esus
z dixit: **A**mē dico vobis: nō pōt fili? a se fa-
cere qd **z** c. **A**ug. **F**ilio hoc est esse/quod
posse. **Q**uia g fili? nō est a se: iō nō pōt a se
Sequr: **P**ater em pīligit filiū **z** c. vsqz et
ma. de. o. vt et vos iūtemi. **E**t q dicit: **P**at-
nō iū. **z** c. s. iudiciū oē dedit filio. **S**ed hoc
dicit: q in iudiciū nō in forma dei: sed for-
ma filij hois apparebit. **S**cdā est vitas
desiderabil? pmissionis: qz credētib? in eū
vitā pmittit d. **A**men amē dico vobis: qz
q verbū meū **z** c. vsqz: in vitā **S**icut dicit
Pau. **E**ph. iij. **P**er fidē chū hitat in cor-
dibus nris. z **C**ol. iij. dicit: q chūs est vita
nra: iō q audit verbū ei? credēdo fide for-
mata habz in seipō vitā. s. chū: z hec est
vita eterna vt cōgscant te solū deū verū
et quē misisti **I**esum chū. **H**ec vita in-
choat hic p fidē sed pfiat p glām. **S**eqt:
Et in iudiciū nō venit. i. vt dicit **A**ug. in da-
minationē. **I**oā. iij. **Q**ui credit in filiū dei
nō iudicat. **S**equr: **S**ed transiet a mor-
te in vitā. **A**ug. **L**ū p?olueris mortē vete-
ris hois: suscipies vitā noui hois. et trās-
itū facies de morte ad vitā: **A**d quā vitā:
ad eternā q sola est vera vita. **S**i g vt ait
ipse **A**ug. lib. de ver. dñi. tanto labore: tan-
ta cura agit vt aliquēculū plus viuāt: quō
agendū vt sp viuāt? **E**t si sapiētes dicunt
q oib? modis agūt: vt differāt mortem:
qstulsi sunt qfic viuūt vt pdant eternum
diē. **T**ertia est veritas mltiplic? resur-
rectionis q fit p filiū di. **U**n de resurrectōe
ad vitam grē dicit: **A**mē amē di. vo. qz vēit
hora et nūc est qn mortui. s. in pctis audi-
ent vocē filij dei: z q audierit aure cordis
vibēt vita grē. **A**ug. **Q**uid audiet nisi obe-
diēt: q ei credūt et fm verā fidē agūt: vi-
uunt. **I**o ps. dicit: **H**odie si vocē ei? audie-
ritis nolite obtrurare cor. ve. **D**einde d re-
surrectōe corpoz finali dicit **V**enit hora in
q oēs qui in monumētis sunt audiet vocē
filij dei. s. vocātis eos ad iudiciū. **E**t pce-
dent qui bona fecerūt in resurrectionē vi-
te. quia vt dicit **A**ug. **U**iuēt cū angelis dei:
qui pō mala egerūt: in resurrectionē iu-
dicij. s. condēnationis. **A**ug. **H**ic iudiciū p
pena posuit. **Q** qmīsera resurrectō: q hoz
ribilis erit reproboz pena: eoz vīcz q nūc

Feria. VI. post Letare

penitere negligunt et poeniteri nolunt. **E**xemplum. Duo enim fratres erant: unus penitentia rursus paperaliter innocens et pius: qui discurrens ad predicandum semel recepti sunt in castro nobilis matrone. Unus gaudens se la cogitavit di. Nequaquam oportet te verecundari: secure poteris poeniteri cum sint pegrini et ignoti. **D**um ergo confiteretur: ad singula peccata vidit frater ille innocens de eius ore egredi bufonem turpissimum. Tade dum enormem peccatum poeniteri voluit: horridus draco caput emittere cepit: exire tamen non voluit: quia verecundia victa: crimine illud celavit. **I**ta bufones omnes prius egressi in os eius: cum draconem redierunt. **F**ratribus ergo recedentibus narravit iunior penitentiario quod viderat. **U**nde territus penitentiarius rediit ad domum quam mortuam inuenit. **C**ontristati fratres: ieiunijs et orationibus insisterunt donec tertia die defuncta illis apparuit: draconem horribilem equitans: cuius collum duo serpentes crudeles amplexabantur: et vbera eius fugebant dentibus discerpentes: oculos eius duo bufones horribiles possidebant: et ex eius ore ignis sulphureus fetidissimus exhalabat. **E**t etiam manus a duobus canibus deuorabantur: aures eius sagittis igneis replebantur. **L**uius etiam caput lacerte venenosissime corrodiebatur: **U**nde fratres territi corruerunt. **Q**uibus illa: Amici dei omnipotentis nostri meatis: Ego sum infidelissima pro die vestrum confessi: fite tamen: quia peccatum quod cum consanguineo commisi ex verecundia celavi: ideo perpetuo damnata sum. **Q**uare penitentiarius ex parte dei adiurauit ut diceret quid illa peccata diuersitas signaret. **I**lla respondit: Lacerte puniunt me pro carnis superfluo ornamento. **B**ufones puniunt impudicos aspectus. **S**agittae nefarias auditus. **I**gne sulphureo puniunt os propter blasphemias et diffamaciones et varias calumnias et oscula turpia et vaniloquia: insuper propter impudicos contactus et amplexus. **S**erpentes vbera mea sugunt et mordeant et cingunt collum meum. **C**anes pro manus meas corrodiunt quas ad nutriendum canes extendi plus quam ad christi pauperes: et quoniam eas anulis et gemis superflue et luxuriose ornaui: et ad impudicos protracti protendi: **H**unc etiam crudelissimum draconem equito qui concubitus luxuriosos

a quo viscera et muliebria intolerabiliter preburuntur cum femoribus et tibijs. **R**equisa autem si suffragijs iuuari posset. **H**orribiliter respondit: **N**o. **E**t subito draco terribiliter eam crucians ad infernum traxit et euauit. **Q**uam misera reproborum condicio: quam niam ut cantat ecclesia **I**n inferno nulla est redemptio.

Tertius art. Audisti et. Lauere ne quis de numero eorum qui precedunt in resurrectione iudicij: sed sic nunc viuatis ut tunc in resurrectione vite preceatis: quam maxime desiderare debemus. quoniam sicut de lex. **L.** de episcopis et clericis. **l.** Quisquis. **P**ost labores vite quietas eligenda. sed vitam illam quietam eterne beatitudinis quam obuenit: **C**erte illi tamen qui nunc fideliter deo obediunt. **N**am quicquid est infectus quatuor quibus labe peccati moralis: non est de ecclesia. **U**t hi de pe. dis. j. ca. **E**ccelesia. **D**e ecclesia inquam neque militanti neque a fortiori triumphanti. **A**udire. **A**n rationabile esset et iustum Regis prelatos similiumque fidelibus militibus a rege honorari: **E**xpone et applica **P**ortam illud. j. **L**oz. ij. **U**nusquisque propter meritum accipiet finem suum laboris.

Feria. vij. post. iij. dominicam. xl.

Ecce ascendi mus et. **M**ensus est super puerum tribus vicibus. ij. **R**e. xvij. **S**ic spiritualiter meritis christi super eos qui ascendant hierlimum. **H**elias quippe interpretatur deus dominus: ideo signat christum. **S**icut autem helias tribus vicibus mensus est super puerum suscitandum: ita christus tribus vicibus mensus super genus humanum suscitandum mortuum. **i.** tripliciter se hominibus performauit et deus descendit. **P**rimo in incarnatione per quam ut dicitur **P**hil. ij. **I**n similitudinem hominum factus est et habitu inuentus ut homo. **S**ecundo in conuersatione. **B**aruch. ij. **C**um hominibus conuersatus est. **T**ertio in passione quam in cruce quasi omnes amplecti cupiens. **I**oan. xij. **E**go si exaltatus fuero a terra et traham ad me et.

Ecce et.

Primus articulus. An homo p opa
extra charitatez facta aliqd mereat:
Q. nō. Aug⁹. Peccator nō est dignus pa
ne q̄ velat. Contra. Dicit autoritas cōis
Nullū malū impunitū z nullū bonū irre
munerātū. Rñdet Bonauen. in. iij. dist.
xv. Dicunt aliq̄ q̄ peccator nihil oīno me
retur apud deū neq̄ de cōgruo neq̄ de cō
digno: sed tñ deus rōe abūdantissime lar
gitat bona eius opa nō dimittit irremu
nerata: et bonū est z multū necessariū pec
catori bonū opari q̄uis nō sit iustū ipsum
remunerari: sed magis benignū. Aliq̄ dī
cūt et probabilius q̄ peccator apud deū
nihil de cōdigno mereat: sed bñ de cōgruo.
Pecor em aliqñ facit bonū opus: puta ele
mosynā ppter vanā glām: et ex hoc nō me
retur mercedē: sed penaz. Aliqñ ppter dei
glām et honorē: z hoc nō pōt esse sine dei
grā gratis data: quā de⁹ aliq̄ mō acceptat
et ex hoc meret de cōgruo. Illud tñ meri
tū pparatū merito charitatē est ipropor
tionabile: sicut linea sup̄ficieī. Hoc Bona.

Pro fundamē. Nullus labor sine dei p
sentia valere pōt. Iuxta illd Pamphili:
Proficit absq̄ deo null⁹ in orbē labor. Et
Sene. ad Lucil. Nulla sine deo mens bo
na est. Cū ḡ q̄ritur: An hō zc. Dīc rñsōz
vrs. Ex q̄ p̄cludē q̄ sicut dīc Aug. Quic
qd̄ fiat sola charitas discernit inter filios
dei z filios diaboli. Hoc attendite miseri
peccatoz zc. Scitote qm̄ quicūq̄ extra
charitatē repertus fuerit p̄bit. **F**igura
Ben. vj. Et iō diluuij tpe nō euaserūt nī
si qui erāt in arca zc. Spūaliter: p arcam
signat charitas q̄ fert hoīem sup̄ aquas
inundantiū volupratū: et impedit ne hu
iūsmōi aque intrēt ad aīaz et sic saluat: iō
bene hortat Paul⁹. j. Cor. xij. Sectami
ni charitatē: emulamini spūalia. zc.

Secūdus arti. In euāgel. qd̄ scribit
Joā. xj. tria sunt cōtemplanda myste
ria diuine bonitatis ostensiuā z ad ascen
sum celestis hierusalem si bene cōsiderent
inductiua.

Primū est mysteriū pmissionis
Secundum est mysteriū pie affectō
nis.

Tertiū est mysteriū suscitationis
Primū est mysteriū pmissionis: quō de⁹
aliquando pmittit suos amicos affligi et

languere. Cū pmissit Lazarū languere et
vexari. de q̄ dicit euāgelium: Erat quidā
languens Lazarus zc. Lazarus q̄ interp
tatur adiutus: signat penitentū vitā que
quasi cū languore est. **M**arta interpretat
puocans: z signat vitā actiua q̄ ad melio
ra puocat. **M**aria interpretatur illumina
rix: et signat p̄terplatiua vitāz q̄ homo
illuminatur. Tales em visitat dñs libent
Potādū autē circa p̄dicionē morbi q̄ lan
guor p̄prie dicit morib⁹ incurabilis. Ubi
nora q̄ quādoq̄ illi q̄ plus sūt deo dilecti
grauiora mala sustinet. Sicut em medic⁹
timens ne morbo p̄culoso et de acuta feb
bre: inducit tertianā vt acuta euitet. Sic
ch̄s iducit corpales infirmitates vt mor
bus anie euitet: quia p̄clui sumus ad pec
candū. Hugo. Presciēs dñs q̄daz mult
ta peccare posse: flagellat ne peccet: quia
vtilius est eis frāgi languorib⁹ ad salutēz
q̄ remanere incolumes ad dānationem.
Misert⁹ ergo sorores eius ad iesum dicē
tes: Dñe: ecce quē amas infirmat. Aug.
Nō dixerūt: veni z sana: nec ausē sunt dice
re sibi Tūbe: z hoc fiet: sed tātūmodo: Ec
co quē amas infirmat: quasi dī. Sufficit
vt noueris. Nō ei amas z deseris. Audi
ens aut iesus dixit: Infirmitas hec nō est
ad mortē. s. tibi sistendo: sed ppter resurre
ctionē sequentē vt glorificet filius dei: per
eā ostēdendo. s. suā diuinitatē. Ut ḡ audis
uit quia infirmat: tūc quidē māsit in eodē
loco. s. trans iordanē duob⁹ dieb⁹. Chry.
vt. s. expiraret z sepeliret Lazar⁹: vt nul
lus possz dicere: qm̄ stupor fuit z nō mors
Scōm est mysteriū pie affectōis: quā
ostēdit pmo veniēdi denūciatiōe. Nā post
duos illos dies dixit dñs discipulis suis:
Ram⁹ in iudeaz itez. Dicūt et discipuli:
Rabbī: nūc q̄rebant iudei te lapidare: et
itez vadis illuc. quasi dī. Non est tibi nec
nob secur⁹. Rñdit Iesus eos asscurādo.
Nōne duodeci hore diei sunt: q. d. Si tūc
volūtātē hēbant me lapidādū: mō tñ non
faciēt: q̄ mutato tpe: p̄t volūtās mutari.
Erat aut puerbiū apud iudeos ad ostēdē
dū mutationē ppositi: dicere q̄ duodeciz
sūt hore diei. Ostēdit etiā alia via q̄ debēs
esse securi. Siq̄s aut in die nō offendit: q̄
lu. mū. hu. vi. Siq̄s aut in nocte offen
dit: quia lux in eo nō est: In die inq̄: id est

sancte et iuste, vel in die, i. mecum qui sum
lux mundi. Lux ergo dicit ipse chris vs ipsa
iusticia. Chrysostomus, q. d. Qui sibi nihil con-
sciens est, versutie/nihil habet formidare.
Sequitur, hec ait: et post hec dixit eis. La-
zarus amicus noster dormit sed vado vt
re. q. d. Non debetis timere qm no va-
do ad disputandu cōtra iudeos sicut an-
sed ad lazari excitandu. fm Aug. Dñs q
suscitare poterat dormiebat: alij mortu
erat. Q. tam facile imo facilius est chro
suscitare mortuū de sepulcro q̄ aliter dor-
mientes b̄ lecto. Vnde q̄ppe dñs somn⁹ p̄p̄
sp̄e resurrectionis. Dixerūt ergo discipuli.
Dñe si dormit saluus erit. Chrysostomus. So-
let enim esse somn⁹ egrotantiū salutis in-
dicium: quasi dñi. Si dormit nō est opus vt
vadas. Tūc ergo dixit eis manifeste. La-
zarus mortu⁹ est et gaudeo re. vt scz am-
plius cōfirmemini in fide mee diuinitatis
ex resurrectione sua. Dixit ḡ ad cōdiscipu-
los thomas: eam⁹ et nos moriamur cuz
eo. Iste fm Chrysostomus, magis erat timidus
q̄ alij. Vel fm alios hoc dicebat ex ma-
gna dilectione. q. d. Melius est nos cum
illo mori q̄ sine eo viuere. Scdō ostendit
dñs piam affectionē denūciationis exe-
cutorie qm venit cuz discipulis suis in be-
thania iuxta hierusalem quasi stadijs quin-
decim et inuenit eū quattuor dies habentē
re i monumento. Nota. Bethania dom⁹
obedientie interpretat. Per hoc ḡ signa-
tur q̄ si peccator fuerit deo obediens veni-
et dñs ad curandū. Et fm a. sel. In be-
thania lazarus suscitauit ostendēs omēs
qui bone voluntatis studio huic mūdo mo-
rientes in sinu obedientie recalescunt in vi-
tam eternā a deo resuscitandos: Q. autē
voluit dñs eum inuenire q̄tuor dies hāz
bētē: h̄ fuit ad certitudinē mortis: qz etiā
si positus fuisset viuus: in tanto tempore
fuisset mortu⁹. Vult autē ex iudeis ve-
nerant vt cōsolarentur mariam et martham
super fratre suo. Erant em̄ nobiles domi-
ne. Cum autē esset adhuc extra castellum
martha que curā domus habebat eū au-
disset q̄ iesus venit: sororem domi dimit-
tens reuerenter occurrit ei. Theo. Pri-
mo non pandit sorori: volens astantes iu-
deos hoc latere. Dixit ergo martha ad
iesum. Dñe si fuisses hic re. Vides ad-

huc impfecta. q. non crederet q̄ dñs tan-
tū posset absens sic p̄sens. Subdit. Sz
et nunc scio: qz q̄cūq̄ poposceris a deo da-
bit tibi de⁹. Dixit ei iesus. Resurget fr-
tuus. Illa intelligens de resurrectione fili-
nali: dixit Scio qz resurget re. Ideo iel⁹
dixit ei. Ego sum resurrectio et vita: scz
causaliter. q̄ credit re. Credis hoc? Non
querit quasi ignorās: sed querit ei⁹ cōfesi-
onē ad meritū: quia ore confessio fit ad
salutem. Ro. x. Ut illi. Utqz dñe: qz per
verba chri plenius fuit edocra. Ideo dñs
rexit. Ego credidi qz tu es re. Aug⁹. quasi
dñi. Quādo credidi qz tu es filius dei: cre-
didi qz tu es vita: et omnis q̄ credit re. Et
cū hec dixisset: abiit et vocauit mariā so-
rorem suā silentio dicēs. Magister adest
et vocat te. Augustin⁹. Iō silentio qz si se-
uissent iudei chm aduenisse: recessissent
et nō fuissent testes miraculi. Illa ergo
audiuit: surrexit cito et venit ad eū: ex ma-
gna deuotione. Iudei ergo cū vidissent qz
surrexit: cito secuti sunt eā dicētes. Quia
vadit ad monumentū vt plorat ibi. Ma-
ria ergo cū venisset vbi erat iesus: cecidit
ad pedes eius: apd quos scilicet anteave-
niam acceperat: dixit. Dñe si fuisses h̄:
non fuisset frater meus mortuus. Bēda.
Consuetudine hominū more lachrymat
chris. Nam omnia que voluit in amio ha-
buit proferre potuit. Spiritu aliter. per h̄
q̄ mariaz martha obuiauerūt dño nō ex-
pectantes eius aduentū datur intelligi q̄
cum volumus deo reconciliari debemus
ei occurrere per penitentia et cōfessionem
anteq̄ ad nos veniat per vindictam. Nā
vt dicit Ambro. Cessat diuina vindicta
si confessio p̄currit humana. Tertio osten-
dit dñs piam affectionē executionis p̄du-
sione quādo scz fleuit. Iesus enim vt vi-
dit eam plorantē et iu. plorā. infremuit sp̄i-
ritu suo sonū lugentis emittēs et turbauit
seipm: quē scz ali⁹ turbare nō poterat bu-
manū demonstrans affectū in cōpassiōe
amici: nō nos erudiens alioz compati mī-
serijs. Et dixit eis. Vbi posuistis eū? In
terro gat nec ignorat. in q̄ mystice innuit se
huiusmodi peccatorē nescire. cuiusmodi
per lazari signatur: vt dicit Glo. Dicunt
ei. Veni et vide. Sequit. Et locutus est
iesus: vidēs scz locū sepulture. Alchym⁹.

Quia fons pitatis erat fleuit ex pre hūa/
nitatis que suscitare poterat p potentiam
diuitatis. Nam sp vbi dñs oñdebat suā di/
uinitatē aliq faciebat ad declarādā suam
humanitatē. **Ecōtra; Bēda. Quare.**
fleuit chīs: nisi qz hoīes flere docuit. La/
chrymemur igit z nos p nobis z oībus il/
lis qz in fetore vicioz iacere sentimus: si
forte nostris lachrymis nos et eos dñs re/
surgere dignet. **Aug.** Legit chīs sup La/
zarum fleuisse: in orōibz pnoctasse: itine/
re fatigatū fuisse: nunqz aut rīsisse: aut p/
speratū esse: **Hiero.** autē dicit: Fleuit dñs
Lazarū nō mortuū: sed rediitū ppatēs
ei ad pñtis vite miserā resurrecturo. **Se/
quis.** Dixerūt g iudei. Ecce quō amabat
eū. q. d. libent pseruasset eū a morte si po/
tuisset. Quidā aut ex ipīs dixerūt: Plētes
s. annibiles miraculū de ceco nato. Non
poterat hic q aperuit oculos cecī nati: face/
re: vt z hic nō moreret. **Scōz Chry.** Hi
erant ex inimicis ei⁹. q. d. Ex q nō potuit
hoc: nec illud potuit: nec fecit: Iesus rur/
sum fremēs in seipo indignat⁹. s. ptra eo/
rū murmuratiōē z detractiōē: venit ad
monumentū. **Bēda.** Sepultura dī mo/
numentū: eo q mentē moneat vt p cogi/
tet de morte. **Tertius** est mysteriū susci/
tatiōis. **Ubi** pmo consideranda sepulci/
discooptō: qz vix dicit iesus: Tollite lapi/
dem: qui. s. grandis erat supposit⁹ sepul/
cro: sed pendeat **Bartha** dī. Dñe iam
feret. **Hoc** ex admiratiōe dicebat: non
ex infidelitate. Et dñs ei. Nōne dixi tibi
qm. s. rē. Tulerūt g lapidē. Spūaliter o/
pctōres tollite lapidē. i. cordis duriciā si
vultis suscitari. **Scōdo** p consideranda ē dis/
cooptio sepulci. Et iesus eleuatis oculis
sursum: dixit: Pater tibi grās zc. In hoc
docuit nos anteqz futura petam⁹: de iam
pceptis grās referre. **Hilari⁹.** Non prece/
eguit nobis orant: nō em inops fuit auxi/
li: s. nos sum⁹ inopes doctrine. **Hec** at/
cum dixisset: voce magna clamauit: Laza/
re: veni foras. Sic clamauit: ne forte dice/
rent aduersarij ne forte interposuisset ali/
q xba magica. **Itē** clamor: ille signat ma/
gnitudine diuine virtutis q exigit in iusti/
ficatione impij. Et fm **Aug.** maius est iu/
stificare impiū qz creare celum et terram.
Theoph. Alta saluatoris vox qui lazaz

suscitauit: iudiciū est tube magne sonitu/
re in cōi resurrectiōe. **Tertio** ē p consideranda
vocatī resurrectiō: qz statiz pdyit qui mor/
tuus fuerat zc. **Uñ** patz certitudo mira/
culi: qz eo mō exyit quo fuerat positus. qd
etiā vt dicit **Chry.** nō minus videbat qz
resuscitare. **Dixit** g eis iesus: Soluite eu/
et sinite abire: vt ostendat vere suscitatus
Alchuin⁹. Chīs iuscitat: qz interi⁹ p se/
ipm viuificat. Soluit discipuli: qz p mini/
steriū sacerdotū absoluūt viuificati. **Seq/
tur:** Multi g ex iudeis q zc. crediderūt in
eū. **Hec** miz: quia vt dicit **Aug.** Excedit
omne miraculū qd iesus fecit circa lazarū
Credis aut hoc factū ea die qua in ecclia
legi solet. s. feria. vj. añ do. in passione. **Hec**
tanta mysteria deuote p siderate: z in solo
dño gaudete: eius dulcedinē z templātes
nō in mūdo de cetero gaudiū qretes: nec
eius vanitatē amātes. **Exemplū** acci/
pīte in ipso Lazaro qui post suscitatiōem
suam postea nunqz nūit: nunqz i risu signa/
tociūda ostendit. **Uñ** et ipse dñs dicit **Lu.**
v. **Ue** vobis q nūc ridetis: quia plorabitis
et flebitis vos.

Tertius articulus. **Audistis** zc. **Da**
gna nobis consolatio: quonā medi/
cum habemus qui et curare vult et susti/
nere atqz potest: sed oportet tollere lapi/
dem. i. cordis duriciā. **Nam** vt dicit lex
ff. ad. l. aquilaz. l. j. **Maleficia** nō debent
manere impunita. **Et** xciij. di. ca. **Diaco**
ni. **Diseratio** dei ac pietas solum reditū
nostrum requirit ac nos petit. s. longani/
mitate saluari: si nō cōuertimur: si duri col/
li fuerim⁹: si in peccatis vsqz ad mortem
pduramus: assidue peccantiū non misere/
bitur dominus. **Notate:** etsi rex iulij cesa/
ris pietatem possideret qui nullius rei ni/
si iniuriarum solebat obliuisci. **Vix** tamē
proditori pro ditiōz continuanti decies
absolutionem daret. **Audi** ergo quoties
peccasti peccator infelix: timendū igit de/
damnatiōe: **Qd** remediū est: A peccatis
desiste: firmū tene ppositum deinceps nō
peccandi. **Plantez** la le bourdon. **Est.** j.
Quiesce agere puerle.

Sabbato post. iij. dominicā.
quadagesime. **Sermo.**

Babbō post Letare

Ecce ascēdi

mus rē. Consolatus est do-
minus pplm suū. Esa. xlix.
Consolat dñs eos q̄ sunt ascensuri hiero-
solyā: et hoc ex sua misericōdia q̄ in epla de-
clarat: p̄ qua vicz misericōdia z p̄solatiōe de-
bemus laudare deū. Iuxta qd̄ i epla tria
tangunt. Primū est laudatiōis exhorta-
tiō: ibi Laudent celi et exultet terra rē.
Scdm̄ ē exhortatiōis ratiō: in p̄ncipio
eple cū dicit: In tpe placito exaudiet te rē
Tēpus illud placitum: est tps noue legis
Et ad hoc applicari p̄nt ea q̄ sequūtur: vs
q̄ ibi: de terra australi. postea sequit̄: Cō-
solatus est dñs pplm suū rē. Tercio po-
nitur ratiōis p̄firmatio: Ibi: Et de sion
derelict̄ me dñs rē. q. d. Forte diffidit sio
de misericōdia mea. Et ostendit q̄ nullo mō dis-
fidendū est dī. Nunq̄d obliuisci pōt mīser
infātē suū: vt nō misereat fil. vteri sui. rē.

Salutatio.

Ecce rē.

Primus artī. An penitētia in extre-
mis valeat ad salutē? Q. nō. Aug.
de pe. di. viij. Et ponit a magro in textu in
iij. di. xx. Periculosum est et interitui vici-
nū vsq̄ ad mortē p̄crastinare p̄nc̄ remedi-
um. Ido dē idē Aug. Age p̄niam dā sa-
lus es. Cōtra. Aug. de vera et fal. pe. et
ponit a magro vbi s. P̄nia si in extremo vi-
te hiatu aduenerit: sanat et liberat. qd̄ p̄-
bat subdēs: Multū fuit sera latronis pe-
nitētia: s; nō fuit sera ei⁹ indigētia. Rū-
det Sco. in. iij. di. xx. P̄nia i extremis de-
bite circūstātionatā valet ad salutē: sed si
sic fit: est difficil. Primū p̄t: q̄ sp̄ de⁹ est
paratus et potēs etiā in morte iuuare q̄-
bus placz: nulli vīatoz vere penitēti de-
negat veniā. Scdm̄ pbat: Tū p̄mo: q̄a
in extremis ipedit vsus rōis vel liberī ar-
bitrij: vbi est meriti. Tū scdo: q̄ displicē-
tia vt sit meritoria optz q̄ sit circūstāntio
nata: z maxime q̄ sit p̄pter deū: qd̄ vlt̄
ficile est tunc. Tercio q̄ sunt habituati ad
malū: qd̄ multū impedit p̄uersionē ad bo-
nū. Ido p̄prie tūc hō nō est dñs sui actus.
Ex q̄ sequit̄ q̄ sano p̄suadendū est vt san⁹
peniteat: infirmo aut vt laboret ad verā
p̄niam q̄ntum est possibile. Hec Scotus

Pro fundamēto: Nota q̄statū sit dñs
ferre p̄niam spe lōgioris vite. Un̄ Dā-
cīalis: Nō est: crede mihi: sapiētis dicere:
vīuaz: Sera nimis est vita crastina: vīue
hodie. s. bene. vt oportz. Nā dē Sene. de
remedijs fortuito z. Multos vitā diffet-
rētes mors incerta p̄uenit. Itaqz oīs dies
velut vltim⁹ est iudicādus. Cū ḡ querit̄:
An p̄niarē. Dic r̄sionē vt s. Et q̄clude
q̄ sit p̄iculosum sic expectare rē. Notādo il-
lud Aug. P̄nia in hoīe sano: est sana. in
iufirmo: infirma. in mortuo: mortua. Aud
dite o mīseri pec. z notate: qm̄ vt dī Eccl.
iij. Qui amat piculū: p̄bit in illo. Attēdit
te. Q̄ia illa est piculosa valde in q̄ interdū
inuenitur aliq̄s passus in solitū. Cū igno-
tus et deu⁹? Aliq̄n em̄ illuc vīatoz veni-
ens: dēuiat a recta via: nec ampli⁹ redire
pōt: vbi etiā post a feris z latronibz occi-
ditur. Ido in tali trāsitu debz hō p̄ductorē
habere. Sp̄ualit̄: Q̄ia p̄ntis vite ex hoc
nimis est dubia q̄. s. in qdā passu. s. in mor-
te p̄ditur via: nec patet ampli⁹. Job. Se-
mitas p̄ quas non reuertar ambulo. De-
bemus ergo sequi ductorē nostz. s. ch̄m:
q̄ ipse est via rē. alas p̄bim⁹: a salute deli-
uantes. Figura Hume. xij. Filij israel
et nolentes sequi Moysen: imo volētes
eū lapidare: z Eleph z Josue p̄ierūt in
deserto nec ad terrā p̄missionis p̄uenerūt
Sp̄ualit̄: nolētes sequi ch̄m z corda ob-
turātes nō p̄uenient ad terrā viuētium.
Et de talibz exponi pōt qd̄ dicit Ps. Q̄i
am ciuitatis habitaculū nō inuenerūt.
Secūdus artī. In euāgē. qd̄ scribit̄
Joan. viij. notāde sunt tres p̄itates
ad penitentiā inductiue: ad ascensum ce-
lestis hierlīm dispositiue.
Prima est p̄itas attractiua.
Secda est veritas illuminatiua.
Tercia est p̄itas p̄firmatiua.
Prima igit tangit cūz dicit: Ego sum lux
mundi: qui sequit̄ me nō ambulat in tene-
bris: sed habebit lumē vite. Aug. Ergo
mei fr̄es: q̄ dī: Ego sum lux mundi: qui se-
quit̄ rē. In quibz verbis: aliō est qd̄ iussit:
aliō qd̄ p̄misit. Faciam⁹ qd̄ iussit: ne im-
pudētī frōte desiderem⁹ qd̄ p̄misit: ne di-
cat nobis in iudicio: Nō fecisti qd̄ iussit: n̄
ḡ expectes qd̄ p̄misit. Quid ḡ iussit dñs:
Dixi tibi vt sequeris me. Notādū ḡ q̄ sed

qui dñm mltū est desiderabile. Tū qā nī/
lū honorabili. Nā ipse est lux mundi fm
vinitatem q̄ illuminat intus: et fm hu/
manitatem exteri: tā miraculis q̄ p̄dicatio
nibus: q̄ exēplis: q̄ p̄mū est potēte:
scdm sapiētie: tertiu bonitatis et clemētie
Tū etiā: q̄ nīlū securi. Tū subdit: Sz
habebit lūmē vite. Lūmē in q̄ sūmē dele
crabile. Aug. Tāta est iocūditas lūg e/
terne: vt etiā nō liceret in ea amplius ma
nere q̄ vni diei mora: ppter hoc innūera
biles anni hui⁹ vite pleni delicijs et circū/
fluentia bonoz epaliū: recte merito q̄ cō/
temnerent. Lūmē etiā impmīscibile: quia
vt dr Aug. in soliloquijs. Tū lux sine te
nebris: lūmē p̄terea p̄orsus indeficibile.
Eia. lx. Erit dñs tibi in lucē sempiternam
De hoc lūmine dr Ps. In lūmie tuo vi/
debim⁹ lūmē. Sēda est p̄iras illūmīnā/
ua: q̄ vīz nos illūmīnāt de securitate p̄mis/
sionis sue sup̄dicte. Tū em pharisei calu/
mīnātes dixerūt: Tu de teipso testimoniū
phibes: testimoniū tuū nō est verū. Rñc
Jesús dī. Esti ego testi. pbi. de me: testi.
meū verū est: q̄ scis vnde veni: et q̄ vado.
q̄st dī. de hoc certus sū. Ps. De⁹ scīaz do
minus est: vos aut nescitis vnde venio:
aut q̄ vado. Et cām subdit dī. Vlos fm
carnē iudicat⁹ dū. s. dicit⁹: Tu de teipso te/
stīm. phibes. Nō em venit fili⁹ dei in mū/
dū vt iudicet mūdū: sed vt saluet mūdū.
p̄p̄m. Aug. dr: Nō iudico q̄nq̄ nō iudici
um negādo: sed differēdo. Esti ego iudi/
co: iudiciū meū vix est: q̄ nō sum ego so/
lus: sed ego et qui misit me pater. ostēns
vīz q̄ nō sol⁹ ipse eos p̄dēnauerit. Et ex
hoc ostēdit testimoniū suū eē vix. i. pueniēs
et firmū dī. In lege vīa scriptū ē: q̄ duoꝝ
boīm testimoniū vix est: Ego sū q̄ testi.
phibeo de meipso et. Dixerūt ḡ ei Vbi ē
p̄ tu⁹. Theoph. Nō scire volētes: sz ten/
tātes q̄rebant. Ido dicit Jesús: Neq̄ me
scitis: neq̄ patre meū scitis si me sciretis et.
Tertia est veritas p̄firmatiua. s. p̄cedē
tū vitatiū: q̄ vīz palat⁹ et in loco publico
loquebat. Tū dr euāgelīū: Hec p̄ba lo/
curus est in gazophy. do. in tēplo: nemo
app̄hendit eū: q̄ nōdū venerat hora ei⁹.
Bēda. In gazophylacio chīs loquit⁹: q̄
q̄ gazophylaciū ap̄ire cepit: q̄n discipulis
his celestia reseravit. P̄dictas p̄irates

p̄siderate: vt ex eaz p̄sideratōe festinetis
pniam agere: et in ea p̄seuerare / q̄m nī/
mis p̄culosum est penitentiā in mortis ar
ticulo differre. Exēplū Quidā ppe/
trator multoz scelez et de his nūq̄ p̄si/
rens semp cogitabat q̄ sufficiens p̄fiteret⁹
quādo mortur⁹ esset. Lūq̄ infirmaref
venit ad eū religiosus dīcēs: vt doleret et
p̄fiteretur de pctio. Cui infirm⁹. Iustus
dñs et iusticias dilexit: Ecce dū p̄fiteri po
tuit: p̄tēpsi: miscōie diuine terminū impo
nēs: Hunc diabolus ex dei p̄missione stat
mibi sup̄ra pectus: et dū aliqd p̄ salute cō/
gito dicere: strigit collū meū nō p̄mittēs
me loqui: q̄ peccauī in sp̄m sanctū. et hec
loquēs expirauit dānatus. Ideo sicut dr
Eccl. v. Ne tardes p̄ueri ad dominū et
ne differas de die in diē.

Ertius art. Audist⁹ et. Si rema/
neatis in via damnatiōis vobis erit
imputandū. Et sicut habet de pe. dist. j. c.
Si agamus, et ca. seq̄nti. s. Quāobīc. Nō
uit deus mutare sententiā: si tu noueris e/
mendare delictū. Et ibi ponit exēplū d
Aniuitis: et de Ezechia rege. Vobis er/
go imputandū erit si damnemini. Nā dī
at lex. ff. de p̄rahenda empti. et vendi. l.
Hec venditō. Quod p̄ me stat / mibi im/
putari debet. Si autē pereatis / p̄ vos sta
bit: cum christus vobis dixerit: Ego sum
lux mundi: qui sequitur me et. Audite.
Siquis ambulans de nocte supra pontez
periculosum: voluntarie dorsū vertit aut
oculos claudit: et sic in fluiūm cadit: Nō
ne sibi imputandū est: Expone et applica
Notando illud Joā. iij. Venit lux in mū
dum et dilexerunt homīnes magis tene/
bras et.

Dñica in passione.

Ecce ascēdi
mus et Christus assistēs
bon. su. bo. pam. et p̄fec. ta
bernaculū nō manufactū. l. nō hui⁹ creatō
nis: neq̄ p̄ sanguinē bircoꝝ aut vituloꝝ:
sed per propriū sanguinem introiuit se
mel in sancta: eterna redemptione inuen

¶ Dominica in passione

ra. Heb. ix. Ibi tangit meritū passionis
chri quo ascendere possumus hierosoly-
mā. Et in illis verbis notanda est triplex
differentia inter legē veterē et nouā.

Prima ē differentia pōtificialis.

Secunda localis.

Tercia victimalis.

Pōtificialis inq̃ qm̃ pontifex ve. te. erat
sim̃ homo. pontifex autē noui de⁹ et homo
Heb. iij. Habentes pontificē magnū q̃
penetrauit celos iesum filiū dei. Localis
sc̃z ex pte celi: qz in ve. te. loc⁹ ad quē intra-
bat sumus pōtifer erat tēplū aut taberna-
culū manufactū et transitōiū. Locus po-
tē in q̃ intrat chris est tabernaculū nō manu-
factū. Heb. ix. Nō enim in manufacta san-
cta iesus introiuit: s̃ in ipm̃ celū vt appa-
reret vultui dei p nobis. Victimalis qm̃
victima siue sacrificiū veteris le. erat de
sanguine hircorū aut vitulorū nec valebat
nisi ad redemptionē et reconciliationē tem-
poralē: sed sacrificiū noue legē est sanguis
iesu christi: per quē h̃ redemptio eterna.
Heb. x. Una oblatiōe psumauit sc̃tificā-
tos in sempiternū.

Ecce. et.

Primus articulus. Supra de p̃ma dīe
ascēsiōis. s. de p̃sideratiōe p̃nialis pur-
gatiōis: et sic de p̃mo genere graduū q̃b⁹
oportet ascendere: nūc de sc̃da dīe. s. de cō-
sideratiōe dñical passionis et de sc̃do gñe
graduū. Et qz per passionē dñi repara-
tū est gen⁹ hūanū. Iō p̃mo q̃rit. An cō-
gruū fuerit gen⁹ hūanū reparari. Q̃ nō.
Nō decuit angelū reparari. Lōtra. Que
a deo sūt decētissime fiunt. Rōdet bonū. in
iij. dī. xi. Absqz dñio p̃gruū fuit et decēs
genus hūanū reparari et ex pte dei et ex
te hoīs. Ex pte dei qz decet dei potentiaz
sapiētia: et misericōdiam agnosci. Nullaten⁹
em̃ decet sumā virtutē pmittere seruū. sc̃z
ab alio i sempiternū iniuste detineri. Nec
decet sumā sapiām pmittere nobilissimā
creaturā vniuersaliter suo fine fraudari.
Nec decet sumā benignitatem p peccato
vni⁹ hoīs totā posteritatē pmittere sem-
piternalis dānari vt dī. Ansel. li. Cur de⁹
hō. Ex parte vero hoīs est cōgruentia si
cōsideret dignitas hoīs cōditi que tanta
erat vt ppter ipsam condita sint vniuersa.
Esti p̃sideretur modus labendi quia vi-

delz tota natura hūana cecidit. Esti con-
sideretur status lapsi in quo simul cū mi-
seria est penitētia: miseria p̃uocat ad mi-
sericōdiam: et penitētia placat diuinā ius-
ticiā. Cū autē dicitur. Nō decuit angelū
et. Dicendū q̃ non est simile quia homo
penituit angelus obstinatus fuit. Angel-
lus per seipsum cecidit: homo per ipsū.
angelus particulariter: homo vniuersali-
ter. Hoc bonū. **P**ro fundamento. Dīa
dei opera conuenienter fiunt. Unde dī.
Aristo. in de celo. Deus nihil facit frus-
tra. Qd si vez est de cunctis operib⁹ dei
sp̃aliter tamē i operib⁹ humane repa-
rationis. Vñ possumus deuote cōtemplā-
do recitare quod habet in libello de con-
temptu mūdi. Verus homo verusqz de⁹
pius et miserator. Verus saluator nostre
qz salutis amator. Vñ endiqz volens no-
bis ostendere normā. Se dedit exēplum
rectā per oia formā. Insuper et multos vo-
luit sufferre labores: atqz labore suo no-
stros auferre dolores. Sed querit. An
cōgruū et. Dic. rñ. vt. s. Ex qua conclusi-
de q̃ euidenter ostensa est nobis diuina bo-
nitas atqz dei sapientia in generis huma-
ni reparatione. Sed hoc permixtum no-
tandum est q̃ huius reparationis nō pos-
sunt peccatores esse participes nisi veraz
penitentiā agant. Nam dicitur. Lu. xij.
Nisi penitentiā habueritis simul. omnes
peribitis. Audite o peccatores et. Q̃
multi a penitentiā impediunt. Aliquādo
ppter superbiam: vt scribe et pharisei. Ali-
q̃ ppter luxuriā que multos a vera et inte-
gra p̃fessiōe retrahit. Aliquādo propter
auariciā que plurimos a restitutione ab-
latōrū impedit. O miseri peccatores vi-
dete ne quid vos a penitentiā vera impedi-
re possit. Redite ad dñm qui vos rede-
mit et celi portam aperuit. Qui in forma
hūana factus pōtifer n̄ sumus pro nobis
deo obtulit hostiā acceptissimā et in p̃p̃io
sanguine introiuit iesus fm̃ ordinē mel-
chisedech pontifex factus in eternū tem-
plum celeste: vt nos secum ibidem intro-
ducat. Hebre. vj. Precursor pro nobis in-
troiuit iesus fm̃ ordinem melchisedech
pontifex factus in eternum. **F**igura. Le-
uiti. xvj. Precipitur q̃ pontifex ingressus
in sancta sanctorū vitulū pro peccato offe-

rat et arietem in holocaustum: tunica linea
scilicet byssina induatur: femoralibus lineis
verenda celer: accingatur zona linea. cyda
rim linea imponat capiti. Et sequitur Ap
positoq; thuribulo itrabit in sancta ut po
sitis super ignem aromatibus nebula eo
rum et vapor operiat oraculum. id est propi
ciatorum tolletq; de sanguine vituli et asp
get digito septies propiciatorum ad orientem
et similiter asperget de sanguine hirci pro
peccato populi imolati. Spiritualliter
hec omnia figurabant modum quo ingres
sus est christus in celeste templum pro no
stra reconciliatione et peccatorum remissio
ne. Talis autem ingressus summi pontifi
cis in sancta sanctorum non fiebat regulari
ter nisi tantummodo in die expiationis per quam
intelligenda est dies vniuersae passionis: per
vitulum signatur ipse christus: propter iugum
laboris quod subiit. Ipse enim christus
est qui offert et etiam quod offertur. Si
militer etiam per arietem qui est dux ouium
ac etiam per hircum: propter similitudinem
carnis peccati. Vestimenta et ornamenta
signant nitorem puritatis in christo
ac etiam humilitatem. In cydaris linea aucto
ritatem christi sub humilitate designat:
per quam etiam figuratur corona spinea
sub qua humiliatus est iesus fumus siue
vapor aromaticus ex thuribulo procedens
et operiens propiciatorium signat orationem
ex feruentissima charitate christi procedentem
ad deum ut propicietur peccatoribus.
Sanguis quo aspergebatur propiciatorium
signat christi sanguinem quo aspersum
est corpus suum. quod vere propiciatorium
dici potest cum sit quasi sedes deitatis
quod admodum et propiciatorum figurale
erat quasi sedes dei. Septies autem asper
sus est christi corpus sanguine suo. scilicet in circuncis
sione: in sudore: in flagellatione: in corona
tione: in manuum delatione: in pedum transfixione:
in lateris apertione. Facte sunt huiusmodi
asperisiones cum digito summi pontificis. id est
christi: quia ex eius humilitate et sapientia
et ad orientem quia valet ad hoc ut ori
ret homo in celo. Sic ergo intrauit christus
per proprium sanguinem in templum celeste
Et nos fiduciam habemus illuc intrare
non aliter quam in sanguine christi ut ha

betur Hebre. x.

Secundus articulus. Super euangelium:
quod scribitur. Ioan. viij. No
tanda sunt duo signa reprobationis iudeo
rum et suorum similium que sunt omnino abij
cienda si volumus ascendere hierosolymam.

Primum est inuidiosa traditio.

Secundum est fructuosa lapidatio.

In hoc sermone primo dicendum ubi nota
dum quod in euangelio iudei dicunt.

Primo sue doctrine puritati.

Secundo sue doctrine utilitati.

Tertio sue doctrine auctoritati.

Primo contradicunt sue doctrine puritati
Prius ergo contemplerur sue doctrine puri
tatem: quia vix dicebat eis. Quis ex vo
bis arguet me de peccato: quasi dei. Non po
testis. Et exinde confutat eos dicens. Si
veritate dico vobis quare non creditis mihi
hi. Et subdit causam huiusmodi. Qui est ex deo
verba dei audit: propterea vos non auditis
quia ex deo non estis. Grego. Terribile
valde quod dicitur. Qui ex deo est verba
dei audit. propter. et. Si enim verba dei audi
dit qui ex deo est: et audire verba eius non
possunt: quisquis ex illo non est: interroget se
vnuquisque si verba dei in cordis aure percipi
pit: et intelliget unde sit. Celestem patriam
desiderare veritatem: carnis desideria contem
nere: mundi gloria declinare: aliena non
appetere: propria largiri. Penset ergo
vnuquisque apud se si hec vox dei in cordis
eius aure conualuerit: et quia iam ex deo
sit cognoscit. Nam sunt nonnulli qui prece
pta dei nec aure corporis percipere dignan
tur. Et sunt nonnulli qui hec quidem corpo
ris aure percipiunt: sed nullo modo ea mentis
desiderio complectuntur. Et sunt nonnulli qui
libenter verba dei percipiunt: ita etiam ut non
numquam fletibus compungantur: sed post lachry
marum tempus ad iniquitatem redeunt. Hi per
fecto verba dei non audiunt quod hec opere ex
ercere contemnunt. Licet itaque omnes sint
filij dei per naturam: illi tamen sunt filij dia
boli per vicium qui verba dei aure cordis non
percipiunt. Grego. Vitam ergo vestram
fratres charissimi ante mentis oculos re
uocate: et alta consideratione permiscite hoc
quod ex ore veritas sonat. Propterea vos
non auditis: quia ex deo non estis. Bern.

Dñica in passione post

Nōnullos em̄ sic interdū audientes inue-
nies: ac si nec ad eos p̄ueant que dicunt:
non intrare cor suum: nō discutere mores
suos: nō cogitare: ne forte qd̄ audiāt qd̄
dictū sit p̄pter eos. Magis autem si forte
ferio dei viuis r̄ficax manifeste aduer-
sus vicia illa p̄cessit q̄bus ei sese sentiunt
obligatos: dissimulant: auertunt oculos
cordis sui: aut qualibet adinuentōe palli-
ant facta sua: r̄ seducūt miseri semetip̄os.
In his salutis signa nō video magis aut
vereor ne forte propterea nō audiant ver-
bum dei q̄ non sunt ipsi ex deo. Hec ber.
sermo. de quadragesima. Preuenisse autē
doctrinē ch̄i puritati cōtradiciunt iudei
dicētes. Nōne bene dicimus nos quia sa-
maritanus es tu r̄ demoniū habes. Do-
ctus est malorū cū respondere nesciunt q̄
ad cōiicia se cōuertūt. Vulgare erat ap̄d
iudeos hoies eis odibiles vocare samari-
tanos quia samaritani erant eis exosi par-
tim legē obseruantes r̄ partim violantes.
Uñ q̄ talem iudicabant ch̄m vocabāt
eū samaritanū. Dicebāt autē eū demoniū
habere p̄pter miracula que faciebat que
attribuebant potestati demonis: r̄ quia
cogitationes eorū r̄ secreta reuelabat quod
etiam demoni attribuebant: cui tamē oc-
cultas cordiū nō sunt nota: vñ etiā quia ali-
quando quedā alta r̄ subtilia loquebatur
que ipsi non intelligebant. R̄ndit autem
dñs. Ego demoniū non habeo: sed hono-
rifico patrem meū. r̄. Vide dñi patien-
tiam. Poterat eis dicere: vos demonium
habetis: sed tacuit. Greg. Attendite quō
cōfūdītur supbia nostra: que si leuiter agi-
tata fuerit atrociorē iniurias reddit q̄
acceperit: facit mala que potest r̄ minatur
q̄ nō potest. Dñs autē q̄ iudeos sepe docē-
do vel corripiendo: durum reprehendere
consequit: tamē dura verba vel facta infe-
rentibus hic nunq̄ vel alibi asperere respō-
dit. Erudiens fm̄ Chrysostomum. Que ad deum
p̄tinent vindicare: que vero ad nos despi-
cere. Notandū autē q̄ dñs duo sunt illa/
ta vñ negauit. aliud cōsensit tacendo.
Quia enim samaritanus interpretatur cus-
tos: ideo non negauit se samaritanū esse:
negauit autem se demoniū habere. Quod
probauit: quoniā diabolus honorē dei re-

sistit: quem ch̄s querit. Unde ait. Ego
demoniū non habeo: sed honorifico patrem
meū. r̄. Item habens demoniū se extol-
lit querendo gloriā suā. Ego autem
non sic. Unde dñs. Ego non quero gloriā
meā: sc̄z inquātuz homo: est qui querat: r̄
iudicet: r̄ discernat a gloria vestra huma-
na: sc̄z sc̄z pater meus qui me gloriāntes
remunerat: r̄ omēs qui nō me glificāt
damnat. **S**c̄do cōtradiciunt doctrinē
sue vtilitati: quā ipse proponit d. Amen
amen dico vobis. Si quis sermonē meū
seruauerit mor. nō. vi. in eternū. fm̄ Gre.
Cum malorū peruersitas crescit: nō solū
prauo frangi non debet: sed augeri. Con-
tradiciunt autē iudei dñi. Nunc cognouim⁹
quia demoniū habes Abrahā mortuus
est r̄ propheta: r̄ tu dicis. Si quis sermo-
nem meū seruauerit mortē nō gusta. in
eternum. Nunquid tu maior es patre no-
stro abrahā qui mortuus est: r̄ propheta
te mortui sunt: quē teipsum facis? Videte
suam contradictionē. et audite humilem
eius responsionem. Si ego glorifico me
ipsum: gloria mea nihil est. Gloria enim
mundi est quasi fumus transiens r̄ ven-
tus tumens ad nihilum rediens r̄ ad in-
fernū deducens. Est pater qui glorificat
me quem vos dicitis r̄. **T**ertio cōtra-
dicunt sue doctrinē auctoritati: quā pro-
ponit dñs ostēdēs se maiore q̄ abrahā. dñi.
Abrahā pater vester exultauit: sc̄z in spi-
ritu vt videret diē meum. i. tēp⁹ aduent⁹
mei: vidit: sc̄z fide diē eternitatis: diē
tpalem siue natiuitatis mee r̄ gaudius est
Ineffabili namq̄ gaudio exultare potuit
quando eū de stirpe sua nasciturū p̄vidit
per quē totus mundus saluaretur. Con-
tradiciunt autē iudei dicentes. Quinqua-
ginta annos nōdum habes r̄ abrahā vi-
disti qui ante mille ānos mortuus est: qñ
dñi. Hoc est impossibile. Cauere ne sitis si-
miles iudeis: r̄ tradicētes aut verborum
facto his que vobis pro vestra salute de-
nunciant. Exēplū de usurario qui tradi-
cebat curato suo dicēs. Je auroy du tēps
assēm. Vide in smone. ij. de cpi. Gal. vi.
Dum tēp⁹ habem⁹ operemur bonū r̄
Tertius articulus Audistis r̄. Ca-
ute ne cōtradiciatis dñō. Nam ver⁹

ba sua sunt quasi testimonium cui contra dicere non licet. Nam ut dicitur. xij. q. ij. voluntas: et de celebr. mis. Cum marthe: voluntas defuncti seruanda est et vltimū testamētū hominis inuolabile p̄seuerat ar. De sacrosanctis eccle. l. j. vbi dicitur Nihil est qd̄ mai⁹ debeat hoib⁹ q̄ ut sup̄me voluntatis liber sit stilus. Audite si pater aliquid ordinauerit in testamen- to suo: nōne tenet filius implere: qd̄ si p̄tē p̄serit nōne ingratissimus est. Expone et applica quoniam omnia dñi verba sunt tes- tamentū eius iō in proposito exponere possumus illud Hier. xj. **Benedictus q̄ non audierit verba pacti huius.**

Post meridiem

Eccē ascen.

Si em̄ sanguis hīr. aut vi. aut ci. vit. al. in. san. ad e. car. rē. vsq; in finem epistole Hebre. ix. Ibi ostendit quoniam nō nisi in sanguine christi habere possum⁹ fiduciā ascenden- di hierosolimā: vbi sunt tria cōtemplan- danda.

Primū est veritatis saluatoris propo- sitio. Si em̄ sanguis. rē.

Scōm est p̄positiois p̄clusio. Et iō no- ui te. me. est.

Tertiu est cōclusiois intentio ut mori- te. intere. in re. De. j. Apocal. j. Dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in san- guine suo. De. ij. j. Tim. ij. Unus est dei et hominū mediator hō ch̄sus iesus. De- tertio. Heb. x. Habemus fiduciā in in- troitu sc̄oꝝ in sanguine ch̄si.

Eccē. rē.

Prim⁹ articulus. An necessariū fue- rit per christi passiōē genus hūa- nū reparari. Q. nō. In deo non cadit ne- cessitas. Contra. Jo. ij. Oportet exalta- ri filiū hois Rā. Tho. in sum. par. ij. Nō fuit necessariū simpliciter et absolute neq; necessitate coactōis ch̄m pati q̄ volūta- rie passus est s; necessitate finis. Qd̄ qd̄ p̄t tripliciter itelligi. Primo ex p̄tē n̄ri. q̄ p̄tē passiōē liberati sumus. Jo. ij. Opor- tet exaltari filiū hois ut omis q̄ credit in eū n̄ pereat. Sc̄o ex p̄tē ch̄si q̄ p̄ hūili-

ratē passiōis meruit p̄miū exaltatōis Lu. vi. Oportuit pati ch̄m ita intrare i glam suā. Tercio ex parte ipsi⁹ dī cui⁹ diffinitio circa passiōē ch̄si p̄nūciata ē in scriptura. Un̄ Luc. xxij. Filius hominis em̄ q̄ vif- finitum est vadit. Hec Tho. **P**ro fun- damento. Omnia q̄ a deo fiunt: ip̄o volēte fiunt. Un̄ de omib⁹ p̄t dici in p̄sona dei. Sic volo sic iubed. sit p̄ ratione voluntas Scribit at̄ Seneca ad Lucil. In volente nō est necessitas. Cum q̄ querit An neces- sitas rē. Dicit. ut s. Ex qua conclude mi- rabilem dei pietatē et misericordiā erga ge- nus humanū qd̄ per mortē suam a morte liberare voluit Greg. lib. ij. moral. Cū em̄ deus posset nobis etiā nō moriendo suc- currere: voluit tñ hominib⁹ moriendo sub- uenire: q̄ vīc nos min⁹ amasset nec vīm sue dilectionis nobis ostenderet nisi h̄ qd̄ a nobis tolleret ad t̄ps ipse sustineret. O miseri peccatores et ingrati q̄ durum por- tabitis iudicium: lubrici: auari: et h̄mōi q̄ beneficium passiōis dñice contemnitis. Forte dicetis: quid faciemus nunc pecca- tis depositis: Tugete cū ecclesia compatiē- tes dño. Nunc enim ecclesia specialiter ad memoriā reducit dñicam passiōē. Qm̄ enim lazaro in precedenti feria. vj. suscita- to: quidam de bethania abierunt ad pha- riseos: narrātes eis miraculū iō iudei fabu- lato sequenti collegerunt consiliū aduer- sus iesum et ex illa die cogitauerunt ut in- terficerent eum. ut habet Joā. xj. Est de- inceps iesus non palam ambulabat apud eos: q̄ nondū venerat hora eius. Ido in vespera sabbati quasi post horā cuiusdam consiliū/publicum luctū in̄cipit eccle- sia compatiens dño ut capiti mēbra: et extunc recitat Vexillū regis mysteriū crucis: acetum. fel. arundinem/ clauos/ et lanceā/ illusiones quoq; inimicōꝝ. Nunc ergo di- cere debet quilibet catholicus. Fascicul⁹ myrrhe dilectus meus mihi inter vbera mea cōmorabitur. Fasciculus myrrhe est ipsa dñica passio. myrrha enim est amara. Duo vbera sunt intellectus intelligēs do- minice passiōis amaritudinē: et voluntas compatiens Hebr. xij. Recogitate eum q̄ talem aduersus semetipm̄ sustinuit con- traditionem. Q̄t contradictiones a iu- deis sustinuit ch̄s et tandē mortē amarā p̄-

Unica in passione post

nobis saluadis. **F**igura. Sanzon a iu-
deis mltas p tradicioes sustinuit z tandē
mori voluit vt morte sua p bilisteos interi-
meret: vt hī Judic. xv. Expone de chō
Ephe. ij. Per crucem interficiens inimi-
citas zc.

Secūdus arti. In p̄d. zc. Hic dicē
dū de alio. s. de furiosa lapidatioe. Qz
vix q̄i insani et furietes voluerūt eū lapi-
dare. Vbi sunt trīa p̄siderāda.

Primū ē benignitas affectie charitatis.
Scōm est puerilitas iudaice cegritatis.

Tertiū hūilitas dñice potestatis.

Primū zc. qz sp̄ volebat eos ad veritatis
agnitioes adducere. Vñ dr: Amē amen
dico vobis Ante q̄ abraā fieret ego sum. s.
eternalr manēs. In hoc em̄ oñdī ē? eter-
nitas: qz p̄iungit verbū p̄ntis t̄pis cū p̄bo
p̄teriti. s. fieret: qz eternitas oī t̄pi coexistit.
Vñ de? solus habz esse p̄fectū. Illud em̄
est p̄fectū cui nihil deest extra ip̄m. Dñi
nū ē esse cū sit totū siml: nec q̄c̄q̄ de illo p̄-
fieri aut futurū sit: p̄fectissimū est. Postz
aut esse habet aliqd extra se: nā de ip̄o ali-
qd p̄terit et aliqd futurū est: idō est imp̄-
fectū. Vñ moysi a dño q̄renti qd esset no-
men eius: dixit dñs Ego. ij. Ego sum qui
sum: sic dices filijs isrl: Qui ē misit me ad
vos. Vñ: q̄ est: dr esse nomē maxime pue-
niens ip̄i deo. Vñ Bern. v. lib. p̄sideratō
nū Quid est deus/ q̄ est: merito: qdñi p̄pe-
tentius eternitati q̄ deus est: Si bonū: si
magnū: si beatū: si sapientē: si aliqd tale d
deo dixeris: in hoc p̄bo instaurat: qui est.
Si em̄ centū talia addas nō recessisti ab
eē. Si ea n̄ dixeris: nihil minuiisti. Solus
ergo deus potest dicere pp̄ie Ego sum:
quia solius dei esse est independēs z im-
possibile aliter se habere. Esse autē crea-
turarum: sicut dicit Aug. sicut est ex nibl:
lo: itaz ad nihilū tēderet nisi deus sua gra-
tia et manu regiminis p̄seruaret. **S**e-
cundū est puerilitas iudaice cecitatis: quia
tulerunt lapides vt iacerēt in eum. In sen-
sati enim iudei reputantes verba ch̄usti p
blasphemiā iuxta legis mandatū volue-
runt eum blasphemantē lapidare. Aug.
Tanta duricia q̄ current nisi ad lapides si-
miles: Notandū autē q̄ multi hodie cū
iudeis ch̄istum lapidare volunt: cum in
deum culpas suas retorq̄re contendunt:

et in peccatis suis quotidie indurescunt.
Sed tales attendere debent quod scribit
Ecclesiasti. ij. Cor dux male habebit in no-
uissimo. **T**ertiū est humilitas domini
ce potestatis: cum dicit: Iesus autē abs-
condit se et exiit de templo. Dominus em̄
nō potestate sed humilitate vincere vene-
rat. Legimus: q̄ dominus aliquādo fugie-
bat: aliquādo occurrebat: aliquādo se oc-
cultabat. Fugit cum vellent eū facere rex
gem: vt habet Ioan. vj. Occurrit suis cō-
prehensoribz. Joā. xvij. Occultauit se iu-
deis furētibus vt occasione furendi sub-
traheret eis. In quibz exemplo suo nos
docuit mundi p̄speritates et honores su-
gere: aduersa libenter perferre: contentio-
nes et iurgia euitare. Sed heu econtra-
rio facimus: quia honores appetim: ad-
uersa fugimus: et iurgis nos immiscem.
Contra qd ait Hieronymus: Nemo se cō-
tra acceptas iniurias z cōtumelias erigat
Nemo conuictis conuicia reddat. Imita-
tione enim dei gloriōsius est iniuriam ta-
cendo fugere q̄ respondendo superare.

Est autē et alia ratio quare dominus se a
iudeis abscondit corpore: quia non mere-
bantur eum videre mente. Grego. Illis
ipsa veritas absconditur: qui eius consēq̄
verba contemnit: quia eam quam nō in-
uenit humilem veritas: refugit mentem.
Et Aug. ait: Tanq̄ homo a lapidanti-
bus fugit: sed ve illis a quoz cordibz lapi-
deis fugit. Et sicut dicit idem Augustinus.
Non se abscondit dominus in angulo aliqd
sed celica potestate se inuisibilem constitu-
ens per medium illoz exiit: a suis tamē
discipulis visus qui sequebantur euz. La-
uete ergo ne sitis similes iudeis indura-
tis: a quibz p̄pterea recessit dominus in su-
gnum reprobationis: etiam terribilis illi-
us electōis qua reprobos a se reiciet: qui
dum viuerent/ induratione sua dominus
lapidabant. **E**xemplū narrat Glinda-
rius de quodam nobili qui oppresso: e-
rat pauperum: et mundi amator. Hic cō-
q̄saceret in lecto: camerarius suus facēs an-
camerā rapit i visioe an̄ thronū dī vbi ac-
cusabat dñs e? d duricia sua ergo paupes
z iduratioe d̄ deūz alios zc. p̄ qd̄ iniaz dā
natōis accepit: z cū tripudio māduet? ē
a dñō an̄ Lucif. Tc lucif. ait: Adducit

te eū ad me: vt dez osculū fideli seruitori meo. Qui eū adductus fuisset dicit. Nūq̃ sit tibi pax in secula seclorū. Et ait. Eō suēuit balneari: adducite eū ad balneum. Cūq̃ ductus fuisset ad balneū infernale: vnguib⁹ diabolorū penitus laniaret aliq̃ quē ignē super eū fuderūt. Eductus de balneo positus est in lecto infernali de q̃ Esa. xliij. Subter te sternet tinearū opimē tū tuū erūt vermes. Et dicit lucifer. Dāte ei post balneum de calice ire dei ⁊ pro⁹ pinatus est ei ignis ⁊ sulphur que est ps calicis eorū. Qui dum clamasset: sufficit. Dicit lucifer. Audite. Eō suēuit dulces symphonias audire surgant symphoniaci. Et ecce duo demones cū tubis igneis sic in eū ignē sufflauētyt ⁊ oclis narib⁹ ore flāma ignis exiret. Tūc ait lucifer. Adducite eū ad me. Et adducto dicit. Cantasti cātilenas canta mihi vnam. Et ille dicit. Quid cantabo nisi maledicta dies in qua natus sum. Et dicit lucifer. Lanta meliorē. Et ille dicit. Quid cantabo nisi q̃ maledictus sit ipse de⁹ q̃ me nasci fecit. Hoc ait lucifer est hoc qd volui. Ducite eū ad sedem quā meruit. Qui plect⁹ est in vniū pureum et factus est talis strepitus ac⁹ totus mūdus caderet. Ad quē strepituz eūgilans camerari⁹ cūcurrat ad camerā ⁊ dñm mortuū inuenit. Narrata itaq̃ visionē ordinē intrauit. In illo ergo verisimū est illud. Sapientie. vj. Potētes potenter tormenta patientur.

¶ Tertius articulus. Audistis rē. Caute ergo ne cū iudeis signa reprobarionis geratis: q̃ si sic frustra gloriāremini q̃ extra facitis bona opera sicut audire missas ⁊ sermones ⁊ huiusmodi. Nam sicut scribit extra de p̃scriptionib⁹. c. Alferre. Propter vehementē presumptionē p̃cedi potest ad iudicandū certitudinalit̃. Et sicut habetur. ff. de. q. l. ij. vbi veritas aliter haberi non potest recurrēdū est ad presumptiones. Legant igit̃ peccatores in cōscientijs suis que signa gerāt dānationis vel saluatiōis. Notate quando videtur signa armorū puta crux alba p̃sumit q̃ sit d̃ franciā: crux rubea d̃ āglia: crux nigra: de britania: vbi est circulus vlt̃ brando p̃sumitur q̃ sit taberna. Sic vbi sunt signa dānationis p̃sumitur q̃ ta

lis erit damnatus. Oh/oh/oh/ dominus vos custodiat. Signa dānationis sūt: cōtinuare in peccatis: nunq̃ penitere: alios ad peccandū inducere: hec signa porrant demones ⁊ qui sunt ex parte demonis. De. j. Joannis. viij. Ille homicida erat ab initio ⁊ in veritate nō stetit: sed sc̃ semper in peccatis cōtinuat. Discite quādo incepistis peccare ab initio cognitio nis. Adulteri: lenones: periuri: fures: ⁊ huiusmodi: ⁊ semp cōtinuastis. Ecce signū ⁊ vestre dānationis. De sc̃do. ps. Superbia eorū qui te oderūt ascendit sp̃: nūq̃ sc̃ penitēdo. De tertio Apoc. xij. Proiect⁹ est ille dracho magnus: qui vocatur diabolus ⁊ sathanas qui seducit vniuersum orbem ⁊ irascitur q̃ pelus facere nequit. Sunt ne tales seductores puellarū ⁊ ad alia peccata inducentes: Hec sunt signa dānationis. Sicut ergo dicit Hier. lj. Fugite de medio babilonis. rē.

Sc̃ria. ij. post dñicā in passiōe.

Ecce ascen. rē. Cōuersi sūt de via sua mala ⁊ misertus est populo suo dñs deus noster. Jone. ij. Tales sunt qui ascensuri sunt hierosolimā. Sed hmoi cōuersionē valent tria in epla p̃side randa. Prīmū ē rigorosa diuini iudiciū districtio quia vici sic cōminatus est do⁹ min⁹ per p̃phete. ⁊ qd cōminabatur vti q̃ fecisset si penitentiā nō egissent. Illa ergo nō erat sententia diffinitua s̃ cōminatoria: de qua Ambrosi. ⁊ habet de pe. dis. j. Nouit deus mutare sententiā si tu noueris emendare delictū. Sc̃dū est fructuosa ppli p̃uersio: q̃ crediderunt viri nūmūte rē. Vide textum. Tertū ē gratiosa dei miseratio. Vidit enim de⁹ opa eorū. rē. Ps. Diseraciones eius sup oia opera eius.

¶ Ecce. rē. Prīm⁹ arti. An in ch̃io fuerit passio timoris. Q̃ nō. Aug⁹. lxxvij. q. Signū p̃fectiōis est nullus timor. Cōtra Ip̃e dñs dicit. Jo. xij. Anima mea turbata est. Rñdet bon. in. ij. dis. xv. i expositio nelre. Timor est in triplici differētia sc̃

Feria. II. post Iudica

gratuitus: libidinofus: et naturalis. Timor autē gratuitus est triplex scz timor pene: timor offensis: timor reuerentie. Primus et scds nō fuerūt in chzo p eo q perfecta charitas foras mittit timorē. vt patz. Sz fm tertiam diffērentiā fuit timor in chzo qz talis timor perficit a charitate. Timor autē libidinofus est multiplex scz munda: nus et hūanus: et nullus istoz fuit in chzo neqz in viro perfecto: et sic intelligitur verbum Aug. prius allegariū. Sicut et natura: lis timor est in triplici diffērentia. Quidā est sensualitatis pueniētis rōnem: qdam sensualitatis subiacentis rōni: quidā pō ipsius partis rōnalis. Primus est nature corrupte et quodāmodo inordinate: similiter et tertius. Scds est nature corrupte sed ordinate. Quoniam ergo in chzo quis esset defectus passibilitatis nō tū fuit defectus inordinatiōis viciositatis. Ideo in ipso fuit timor medio mō nō primo vel tertio. Hec bonū. Pro fundamento. In animo forti non videt cadere timor. Balterus in alex. Nulla rei nouitas puertere fortia debet pectora. imo etiam mors animum fortem nō terret. vñ Tullius li. de senectute. Hōis terribilis quoz cum vita extingunt omnia. Non his quoz laus amoueri nō pōt. Queritur ergo. An in chzo zc. Dic rñ. vñ. Ex qua cōclude qntū sumus ipi dño astricti q voluit in se timorē accipere vt nos securos redderet. Chziani qntū cauere debetis eius offēnsā qui tantam vobis exhibuit amicitia et beniuolentiam. Eccl. vj. Amico fideli nulla est cōparatio. Quis amicus fidelis nisi chz? q nō p sua. sz nostra vtilitate nos amant. Spectōres miseri carnales: avari zc: q cū nō amatis sed vilipenditis qui ppiū sanguinē fudit vt nos sc̄ficaret: qz terribile fiet de vobz iudiciū nisi. zc. Quid ergo faciendū: penitemini et pueritmini et chzisti sanguine cōsc̄tias aspgite p meditatiōes deuotas. Sic ei sc̄ficari poteritis. Fīgura. Exod. xxiij. et Heb. ix. habet quō oia q deo sc̄ficabāt in ve. te. sanguine aspergebāt. Expone qm illa est figura spūal sc̄ficatiōis q fit p sanguinē chzi. Vñ bene dicunt grāmatici sanctū qsi sanguine tinctū. Secundus ar. In euāgelio qd scribitur. Jo. vij. triplex nōrat saluatoris

beniuolētia cuius p̄sideratiō disponit ad ascendendū hierosolimā. Prima est beniuolētia dispēlatiōis. Scda ē beniuolētia p̄nūciatiōis. Tertia ē beniuolētia inuitatiōis. Prima ē beniuolētia dispēlatiōis qz vñz oñdit ex bona volūtate sua se implere dispēlatiōē sibi creditā. Eū em misissent p̄ncipes et pharisei ministros vt p̄phenderēt eū dixit eis. Adhuc modicū tps vobis scū sum et vado ad eū q me misit. Aug. q. vi. Qd vultis facere/facturi estis: sed nō mō qz nolo. implere em debeo dispēlatiōē meā scz p̄dicādo et miracula faciēdo et sic puenire ad passiōē. Notandū autē qz puenienter dixit: vado. scz sp̄btaneo volūtate nō coactus. vado inqz p passiōē ad eū q misit me Aug. Hoc qd dixit vado ad eū q misit me sufficiens erat ad eos terrenū. Scda est beniuolētia p̄nūciatiōis qz voluit eis benigne p̄nūciare q ipsi eū q rerēt eo indigerent. Vñ di. Querētis me et nō inuenietis. Aug. Querētis em erat illum post resurrectionē p̄p̄cti. Noluerūt em eū agnoscere p̄ntē et postea q̄sierūt eū viderūt in eū multitudinē iam credentē. Vñ multi p̄p̄cti dixerūt. Quid faciemus fm Lbryl. Probabile ē mltos p̄cipue dū ciuitas caperet meminisse chzr miraculoz ei? et p̄sentia ei? q̄rere. Et sicut dicit idē Lbryl. Ne q̄s eū p mortē cōi modo abire existimet: subiungit. Et vbi ego sum vos nō pō. ve. Si pō in morte manere possēt ad eū ire. Illuc em oēs abim? Aug. Nō dixit vbi ero: sz vbi ego sum. Semp em ibi erat chz q fuerat reditus. Spūalr q̄tidie implet illud. Querētis me et nō inuenietis: qz chz mlti q̄rūt et nō inueniūt. Quare: qz q̄rūt vbi inueniri nō pōt. vñz dūitij: delitij: et honoribus. Vñ de iob. xxvij. Nō inuenit in terra suauiter viuētū quo ad deliciosos. Abyssus dicit. nō ē i me q ad auaros q̄p̄cupiditas nō hz fundū. Et mare loq̄tur. Nō est mecū quo ad sup̄bos q tumidi sūt vt mare. Inuenitur at in hūilitate: i paup̄tate: et asperitate. In his em tribz chz nasci voluit et viuere su p terrā. vñ Lu. ij. Inuenietis infāntē: eccl. ce hūilitas. p̄anis inuolutū. ecce paup̄tas: et positū in p̄sep̄io. ecce asperitas. Sic q̄ dī Sap. j. In simplicitate cordis q̄ritē il

lum. Tertia est beniuolentia inuitatio
nis: qz vniuersaliter oēs dulciter inuitat
ad gratiā suscipiendā. Dicit aut euange/
liū. In nouissimo autē festiuitatis die ma/
gno stabat iesus et clamabat dicens. Si qd
scitis. Chrys. Cū recessuri essent domū
celebrata festiuitate dñs dat eis viatica
ad salutē. Stabat ergo et clamabat ppter
turbe multitudinē in quo etiā oñdit fer/
uorē affectiōis. Si quis scit. loquitur gñali/
ter nullū excipiendo cuiuscūqz status aut
pñtōis. Chrys. acsi diceret. Reine nēitate
aut violentia trahor: si qd scit. i. habz de/
sideriū multū hūc uoco. Ad hāc autē spūa/
lem sitim necessariū est qd sit hō vacu⁹ ab
amore mūdi. Aug⁹. Si habitat in te aor/
mūdi nō est qd intret amor dei. Uis es sz
plenus es: fūde qd habes vt recipias qd
nō habes: fūde amorē seculi vt implearis
amore dei. Sequit. Qui credit in me flui/
mina de ventre ei⁹ fluent aqz viue. Chrys.
Flumina dicit et nō flumē: copiositatē infi/
nuans. viua aqua dicit agētem sp. Spūs
em scit gñā cū in mentē intrauerit et firma/
ta fuerit omni fonte magis manat et neqz
deficit neqz stat. Per ventres aut vt dicit
Aug⁹. intelligitur consciētia cordis. Si/
tatis ergo charissimi vt dñs det aquā vi/
uā. Et ad id inf cesa valz pñderatio mor/
tis. Exemplū legitur. Cū p edificāda ec/
clesia apīret sepulcr. cuiusdā comit⁹ appa/
ruit horribilis bufō sup facie ei⁹ et aliq mul/
ti vermes et serpentes ad quoz aspectum
et terrorem homines resiliērūt. Quod au/
diens fili⁹ eiusdē comit⁹ accessit: et visa pa/
terna carne et sanie et vermiū diuersitate
horre cepit et mestus cogitare de morte
et qz vane essent diuitie mundi: delicias et
honores. Un relictis omnibus aufugit
cogitans illū fore beatū qui pro chō fie/
ret pauper. Qui omnibus diuitijs et hono/
ribus spietis in extrema paupertate toto tē/
pore vite sue vixit chō deuotissime ser/
uies. Unde tandē rome venies in domo
cuiusdam cardinalis sub gradu iacens mi/
grauit ad dñm. Quo mortuo omēs cāpa/
ne vrbis p se somnerūt. Unde pñtū qñtum
prodest ad mūdi cōtēptū pñderatio mor/
tis. Un Ber. Quid fetidius humano ca/
dauere: quid horribili⁹ morte hominis:
Quid ergo profunt diuitie: quid delicias:

quid honores zc.

Quartus articul⁹. Audistis. zc. Si q
reretur singillatim a qñlibz. An vel/
les mori in statu in quo vitam ducis: Ere/
do ruderet: nō. De qñqñta milibus vir/
vñ diceret. Quid igr expectat⁹: stul/
ta fiducia: dicitis Solo gemitu saluatur
homo. Audite quid dī. l. Qui in carcere
ff. qd met⁹ cā. Contractus inuitus cū incar/
cerato a detrudente vel eius partcipe nō
valet. ideo qz psumitur inuolūtarius. Po/
ne casum et applica notādo illud Aug. li.
de penitētia: qd et habetur de pe. dī. vñ.
Nullus expectet qñ peccare nō potest: ar/
bitrij querit libertatē vt delere possit cō/
missa non necessitatē. Ideo bene dicit vt
Eia. lv. Querite dñm dum inueniri pōt

Teria. iij. post dñicā in passione. Ser.

Ecce ascen
zc. Paueant oēs habitan/
tes in vniuersa terra deuz
daniel. Dan. xij. Quicūqz volunt ascen/
dere hierosolymā multum cauere debent
offensam. ad quod valere potest cōsidera/
tio hīstorie que habet in epistola vbi sūt
tria cōsideranda. Prīmū est malicie p/
ueritas qz voluerunt babylonij interfice/
re daniēle q innocentissim⁹ erat. ij. Tim.
ij. Vali homines et seductores pficient
in peius. Scdm est innocentie vtilitas
qua daniel ppter innocentia suam pser/
uatus est et ei dñs dñecessario victu p/
uidit. Ps. Nō puabis bonis zc. Tert/
tiū est iusticie eq̄tas qz illi q pcurauerant
mortē danielis postea in lacū leonū missi
sunt. Prouer. xxvj. Qui fodit foueam in/
cidet in eā. et q voluit lapidez reuertet in
eum.

Ecce. zc.

Primus articul⁹. An in christo fueb
rit tristitia passionis: Qz non. Pro/
uerbiōz. xij. Non contristabit iustū quicqz
quid ei acciderit. Contra. Math. ef.
xxvj. Tristis est anima mea zc. Respon/
det Bonauētura. in. iij. distinctione. xv.
Triplex est tristitia. Quedam est preter/
rōnis imperiū que p̄surgit ex quadam ne

Feria. III. post Iudica

cessitate et surreptione: sicut pmi mor. et
hec quide cois est sapietibz et insipietibz.
Alia est ptra rectu ratiois iudiciu in qua
ratio subiecti sensualitati sic vt pturbetur
Tertia est subiecta rois imperio et iudi-
cio qn quis tristat rone dicitate et suadete
talit et tantu tristari debere. Duobz pmiis
modis no fuit in chzo tristitia: sed tm ter-
tio mo. Hec Bonauen. Pro fundamē-
to. In sapiente no cadit de facili neq sine
causa magna tristitia: qz vt Quidi in tri-
stibus dicit: Fert sapiēs omis casus pati-
enter amarus. Et Macrobi: Fortis ani-
est aduersa fortiter tolerare. Tertu est at
chzm fortissimu aim habuisse. Querit g:
An in chzo rē. Dic rñsio. vt sup. Ex qua
cludit qoem tristitia quā chz sustinuit:
ipe ex rōnis iudicio pro nobis assumpsit.
Nā p nobis: nō p se tristabat. Aug. sup
Bti immaculati. Doles dñe: nō tua vul-
nera sed mea: nō tuā mortē sed meā infir-
mitatē. Un vt dr Bern. Fleuit p pctis
nris: nō p penis sui corpis. Audite in gra-
tissimi pctōres: vsurarij et hmōi: Pro vob
dolet pssim? iesus: dolete g et vos cum
eo. Nā et ipe lugentibz: benedictioez. ride-
tibz pō maledictioz dedit. Matth. v. Be-
ati qui lugēt rē. Et Lu. vi. Gē vobis q ri-
detis. Figura Joā. vii. in euāgelio hōd.
Chz noluit ascendere ad diē festū a pnci-
pio: qñ. s. epulis et vanitatibz vacabāt: sed
circa mediū festiuitatis ascendit in occulto
Erat at illa festiuitas tabernacloz. Spli-
ritualit pō nō vult chz esse cōfessio mū-
dana: sed magis vbi est tristitia et gemit?
sicut i illis qui recognoscētes se pegrinos
et q in tabernaculis habitātes. p pctis ge-
mūt. Aug. Ascēdit in occulto vt significat
ret seipm esse in occulto. Et in ipso diē fe-
sto latebat: qz ipe diēs festus mēbra chzi
pegrinantia scabat. Ille em est in taber-
naculis qui se in mōdo intelligit peregrinū
esse In scenophegia aut erat celebratō ta-
bernaculoz.

Secūdu arti. In euāgelio qd scrib-
Joā. vii. Chz nos docet mudi glo-
ria fugere vt sue passioni pformemur: et
sic hierlymam ascendem? vbi sunt Notā
de tres pñderatiōes.

Prima tēporalis.

Secūda localis.

Tertia psonalis

Prima igit rē. s. tēporis vite pñtis: cū dñs
dicit Tps meū nōdum aduenit. Pro
declaratōe Notandū qz sicut dr euāgelij
Erat in primo diēs fest? iudoz scenophe-
gia: qd sic dicit: a scenos qd ē ymbria: et pba-
gin qd est comedere. quia tūc in ymbria
ramoz comedebāt in memoriā tabernacu-
loz i quibz habitauerāt patres eoz. xl. an-
nis in deserto. Dixerūt g fratres. i. pñan-
guinei dñi ad eū: Transi hinc et vade in iu-
deam: vt et dis. vi. o. q tu facis rē. Lbry. f.
Quia humanā glām requirebāt: iō in eū
nō credebāt. Dixit g eis iesus. Tempus
meū nōdum aduenit. i. tps glie nōc man-
festande. Tps aut vestr. s. mundane glie
semp est paratū: qz vīcz mundani eade a-
mant. Anūdus et mūdus pñtunt. Ideo
gloria mudi est eis parata in pñti vita: vt
exponit Aug. Ideo dicit: nō pōt mūdus
s. mūdani odisse vos: me aut odit: qz ego
testimoniū phibeo de illo: qz opa eius sūt
mala. Lbry. g. d. Quātr mūdus eos odit
qui eadē cū ipo volunt et p iisdem studēt:
me aut odit qm ego redarguo eū. In hac
ergo rñsione ostendit dñs qm tpus glorie
maloz est in pñti vita: vbi mali florent
Job. xxi. Ducūt in bonis dies suos: et in
puncto ad inferna descendūt. Tēpus aut
glorie bonoz erit in fūto. Un Aug. Si
mus recti corde: tēpus glie nostre nōdum
aduenit. **S**ecūda est pñderatiō localis. s.
loci in q vīuim? in quo nō est qrenda glia
mudi. Un dñs noluit ad pñsationē pñan-
guineoz ire hierlym vt laudaret ibi. Imo
dixit eis. Vos ascendite ad diē festū hūc
s. ad festū tpalis lericiet glie. Ego aut nō
ascēdam. s. sicut vultis ppter mudi glām
in pñcio. s. solennitatis qm magis vaca-
bāt epulis et lētiā: Tūc em nō est tpus
aptū doctrine. Qz autē dicit: Vos ascen-
dite rē. nō pñpiendo aut pñsulēdo: sed pñ-
nūciatiue et pmissiue dixit. Hec aut cū di-
xisset: mansit in galilea. Beda. Hystice p
hoc designat: q singulis carnalibz glām
humanā qretibz dñs manet q nō migrāt
de vīcjs ad virtutes. Postqz aut ascen-
dunt fratres e? qñi duobz diebz trāsact: rē
et ipse ascēdit ad diē festū: nō manifestet:
sed quasi in occulto: quia nō querebat glo-
riam tpalem. Beda. Occulte ascēdit: qz

omnis gloria ei⁹ est ab inuis. i. de corde pu
ro et conscientia bona. Docuit g^o chris qm in
hoc mudo no est gloriandū. Qd etiā palam
ostēdunt tres pditiones hui⁹ mudi. Tū
quia locus est laboriosus. Un Gen. ij. dē
dñs Ade. In sudore vult⁹ tui vesteris pa
ne tuo: et donec rē. Tū quia locus doloro
sus. Est em locus exilij: vbi flendū est: nō
gaudendū. Ps. Sup flumina babilonis
illuc sedim⁹ et fleuim⁹ rē. Tum qz loc⁹ pi
culosus: iō mari ppatur Eccl. xliij. Qui
navigat mare: enarrat picula eius.

Tertio p^o consideratio psonalis. s. hoim q
frequent^{er} laudant vitupanda: et vitupant
laudanda. sicut p^o in euāgelio de his qui
chm vitupabant. Jō laus et gloria hoim ē
premienda: qz fallax. Un dicit euāg. Ju/
da qrebāt eu in die festo: et dicebāt. Ubi
est ille: et murmur mult⁹ erat in turba d
eo. Quidā em dicebāt: qz bon⁹ est: Alij at
nō: sed seducit turbas. Nō tñ palam loq/
bat de eo ppter metū iudeoz. Aug. Qui/
qz emiserit in aliq: aliq dicūt: bonus est:
aliq dicūt: nō: sed seducit turbas. Notan/
dū aut fm Ebr⁹. qz tribz modis qz pec/
care pōt ptra veritatē. **P**rimo ptra ve
ritatē p timore tacēdo. De hmoi d^o Alij
dicebāt: qz bon⁹ est: sed nemo eoz palā lo
quebat. **S**cdo veritatē in mendacium
comutādo. De hmoi subdit: Alij aut nō.
sed seducit turbas. Aug. Uterqz reus ē.
et qui veritatē tacet qñ. i. dicēda est: Et q
mendaciū d^o: Ille qz prodesse nō vult: iste
quia nocere deliderat. **T**ertio: veritatē
nō defendēdo. De hmoi d^o Vult⁹ erat
murmur de eo in turba. Murmurabant
vtiqz quidā de eo qz pharisei chm pleq/
bantur: sed tñ eū nō defendebāt: nec ap/
te resistere audebāt. Cū tamē dicat sapi/
ens Eccl. iij. Usqz ad mortē certa p iusti
cia. Patet ergo qz nō multū est curanduz
de humana glia. Nam vt dicit Gregori⁹
Quid pdest si oēs laudēt: et conscientia ac/
cuset: Aut quid poterit obesse si omnes
derogent: et conscientia defendat. Ex omni/
bus g^o supradictis patz fugiendū munda
nam leticiā aut glia. Un Salter⁹ in ale/
xand. qz inuola glia mundi: qz rez fugitiu⁹
bonos. **E**xemplū legi in li. de donis: qz
fm p^o suetudinē cuiusdā ciuitat⁹ Iuuenes
equitabant cum gaudio hui⁹ seculi tenen

tes larvas turpissimas chorizando p vil
lā: quos plebanus in ambone pluries mo
nuit vt delisteret: s; noluerūt. Et ecce sub
ito in die festo in specie viroz et mulierū
maxia demonū multitudo se conlūxit illis
chorizando cū ihs. Tūc vulgo cātate vox
diabolica audita est: qz me amauerūt et mi
hi seruerūt: modo mecu erūt: et subito ap
ta ē terra: cū igne cinctos subito ad ifernū
absorbuit. Patz g^o qm vt d^o. Eccl. j. Gla
nitas vanitatu. rē.

Tertio art. rē. Notate g^o qd d^o d^o p^o se.
Dist. iij. Celebritatē. Nō decz vt mē
bea a capite discrepēt: aut aliter gerāt Jō
nō decz xpianos mōi gliaz amare: cū chris
eā fugerit Nā sicut d^o Instituto d^o re mili
tari. Milites dabēt hie stigma sui pnci/
pis. Notate. siqz de exercitu regis gerit si
gnū aduersarij: licz clamet: viuat rex: cēse
tur p^o ditor. Expōe et applica notādo illud
Deutero. xij. Dñm deū vrm sequimini: et
eum time.

Ger. iij. post do.
in passione sermo.

Ece ascendi.

Ego dñs leges meas custodite
Leui. xix. Hoc audite: si vultis
ascēdere hierosolimā: ad qd nēariū est ob
seruare qd habet in epla. qz diuidi p^o i tres
pres. **P**rimo ponit legalis phibitio. ne. s.
dānū aut nocumētū primo inferam⁹ aut
desiderem⁹. Un d^o Non facies furtū. rē.
vsqz ibi. nec memor eris iurie ciuiū tuoz.
Scdo ponit phibitiois gñalis rō. cū dā
Diligēs amicu. i. primū tuū sicut te ipm.
Hec em rō est qre primo nō est faciēda in
iuria: qz diligere eū debes. **T**ertio pōit
rōis spalis pfirmatio. cū d^o. Leui. ix. Ego
dñs: leges meas custodite. Ego ei sū dñs
de⁹ vt Jō mihi debetis obedire.

Salutatio.

Ece. rē.

Primo art. An passiones timor⁹ et tri/
sticie hmoi defectus fuerint in xpo a
natura aut a voluntate. Qz a natura fue
rint in eo a pma sua origie. Cōtra. m^o g^o in
lra in. j. dist. xv. Ex sola volūtate miserati

¶ Feria. III. post Indica

onis i se trāstulit pām iſtīmitatē ſicut ac-
cepit verā carnē. Rñ. Bona, vbi ſup. Si
cut dr mſr in ſra: ex alia et alia cā fuerunt
iſti defect? in chzo et in nob. In nobis em
ſunt et nātare tracti: ſed in chzo et volū-
tate aſſumpti. Nos em iſtō defect? trahi-
mus a parētibus ppter legē ppagatiōis et
pupifcētie legē q militat in illis mēbris.
Nā paſſibilis gñat paſſibilē: et habēs legē
pupifcētie in mēbris: gñat filiū ſubiectū
pupifcētie. Et cui? pupifcētie reatu in-
ſunt pli omēs penalitates: et ppter ea dicū-
tur in nobis tracte: qñ ex pcurſu duarū
tracte: vicz ppagatiōis nature: et corrupti-
ōis pupifcētie. Chīs aut neutro modo
fuit ppagat? nec fm ppagationē legis na-
turalis: nec fm ppagationē libidinis. Iō
q in carne illa fuerit penalitas: hoc fuit ex
diſpōſitiōe ipſi? aſſumētis pcurrēte ſiml
acceptatiōe illi? anie rōnalis q in pmo i-
ſtā ſue creatiōis habuit vſuz plenū cog-
nitiōis et ſibi placuit vniri tali corpi ppter
ſalutē gñis hūani. Cū aut dr: q hmoi de-
fectus fuerūt in chzo a pma origine: verū
eſt nō tanq̃ a cāſed p pcomitantiā tñ.
Hec Bonauē. ¶ Pro fundamēto. Illud
maxime ponderare debem? q rābenigne
nobis dignata eſt ſuccurrere maſteſas ol-
uina q nobis ſe tā amicā et ppiam exhibu-
it. Et certe magnū nobis ſolatiū eſt rādul-
citer amari a deo. Nā vt dicit Tull? lib.
de amicitia: Nō tā vtilitas p amicūz par-
ta q̃ amici ſpe amor delectat. Et certe in
ppolito vey eſt qd ait poete Virgil? in
bucol. Omnia vincit amor. Amor em dei
in nos vicit indignatiōe ipſius dei cōtra
nos: a dō vt aſſumpſit nedū humanā na-
turam: ſed et defectus nſos. Sed qñſ: An
hmoi defect? zc. Dic miſo. vt ſ. Ex q cō-
clude qnta ſit ad nos chīz benignitas. La-
ue q ab ingratitudine o peccator: o auari
zc. Depone miſer homo: depone ſcelera.
Amb. ſup Beati immaculati. Noli tantūz
amittere beneficiū o homo: ppter ea chīs
damnatiōi mortis ſe ſubdidit: vt te a iu-
go dānatiōis e? eriper. Ille ſuſcepit mor-
tis ſeruitutē: vt tibi tribueret eterne vite
libertatē. Hoc attēdite o pctōres et anias
vīas a pcti vetuſtate purgate: vt hui? tā-
te libertatis pncipes eſſe mereami. Epb.

liij. Renouami in ſpū mētis vīe z induite
nouū hominē zc. Nō em aderit vob chīs
niſi hac renouatiōe facta: q tñ fieri nō pōt
niſi durate pñi vita: in q ſi fiat: ſtatiz ade-
rit chīs. ¶ Figura Joā. x. in euāgē. bod.
Facta ſunt encenia hierlīmiz h yems q
rat et ambulabat Jeſus in porticu ſalomo-
nis. Expone ſpūaliter iuxta illō Theoph.
Satagas q̃ tu dū hic h yems iminet. i.
vita pñs turbini? inq̃ratiz pculſa: ſpūal-
les encenias. i. innouatiōes cui tēpli celeſ-
biare: ſp renouādo tēp̃m: et aſcenſionē
corde tuo diſponas: Tunc ieſus pñto erit
tibi in porticu ſalomonis paſſifici ſtātū ti-
bi tribuēs ſub regimine pprio. In futuro
autē ſeclo nemo renouatiōis ſolēnia pñ-
cere poterit.

¶ Scūdus artī. In euāgē. qd habet
Joā. x. dñs pfurat iudeos: pncipit p
pter tria.

¶ Primo ppter originē ſue induratiōis
¶ Scdo ppter ingratitudinē ſue pñtiōis.
¶ Tertio ppter falſitatē ſue blaſphēma-
tiōis.

¶ Primo igit ppter originē ſue induratio-
nis: q erat ſupbia ſua. Circa qd notādū:
q ſicut habet in euāgēlio Iudei anio ſu-
perbo circūdederūt ieſum vt circūuenirēt
pñs di. Quouſq̃ aiam noſtrā tollis: Si
tu es chīs dic nobis palam. Glide q̃ verū
ſute loquūtur. q. di. Peccam? ſi tu es chīs
ſtus et tibi nō credim? Aug? Nō verita-
tē deſiderabāt: ſz calūniā pparabant: q̃ re-
bant em audire: Ego ſum chīs: vt calūni-
arentur q ſibi arrogaret regiā pñtem: et
ſic traderet pñti pncipis ad puniendū
Et q̃ dolose loq̃bantur: iō ſic rñſum tēp̃-
rauit vt calūniator oza pcluderet. Et q̃
chīs eſt: fidelibz paderet: vt dr Alchū?
Un dicit: Loquor vobis: et nō creditis:
Opa q ego facio in noīe pñs mei: hēc tel-
ſtimoniū phibent de me. Et aſſignās cau-
ſam ſue incredulitatis ſiue induratiōis dr
Sed vos nō creditis: qz nō eſtis ex ouibz
meis. i. innocētes et hūiles: ſed ſupbi et ma-
ligni: Iōo vobis nō reuelat ſapiētia dei:
q ſolis humilibz lucet. Matth. x. Reue-
laſti ea paruulis. i. humilibz. Coſequēter
autē ſicut dr Theoph. Inducit eos vt e-
oues efficiant di. Quē mee vocem mea

audiat et ego et. Nam multiplex est vox christi
vocans oues suas: vltz exhortatio: iterior
inspiratio: bñficioz claritio: et tpalis flas
gellatio. Sed heu multi nō audiat: quibz
improperabit illōd Prouer. j. Vocauit vos
et renūstis et. Sequit: Et ego cognosco
eas. s. noticia approbatiua. et sequitur me
Heu q̄ multi sunt q̄ ch̄m sequi noluunt.
Quidā autē eū fice sequuntur: vt hypocrit
te: quidā lente: vt tepidi et negligentes.
Bern. q̄ pauca sunt o bone Iesu q̄ post te
ire velint: cū tamē ad te puenire nemo est
qui nolit. Sequit: Et ego vitā eternā do
cis: et nō pibunt in eternū. Aug. Subau
di. tanq̄ os dixerit: Vos pibitis in eter
nū q̄ nō estis ex ouibz meis. Sequit: Et
nō rapiet eas quisq̄ de manu mea. Et q̄
nullus possit rape pbat dices: Pater me
quod dedi tibi maius omibz est. s. dei
tas que est vna patris et filij. Unde sub
dit: Ego enim et pater vnū sumus. **S**e
cundo ppter ingratitudinē sue p̄dicationis:
quia ei malum p bono reddebāt. Cum ei
dixisset dñs: Ego et pater vnū sumus:
Sustulerūt lapides vt lapidarent eum.
Augusti. Dore suo duri ad lapides cu
currerūt. Ipse p̄o domin⁹ dulciter eos re
primens et eoz ingratitudinē ostendens
dī. Dulta bona opa ostendi vobis ex pa
tre meo ppter quod eoz opus me lapida
tis: cum tamē ex hoc me honorare debe
retis. Notandum triplicē retributionem
boni et mali. vide dominica. ij. p̄ Epiph.
sermone. ij. **T**ertio ppter falsitatē sue re
sponsionis: quia responderunt: De bono
opere non lapidamus te: sed de blasphe
mia. et quia tu et. Volens autem domi
nus suum tēperare furorem: ostendit eis
se nō esse blasphemū: sed verum dei filiū
dī igit: Nonne scriptum est in lege vestra:
quia ego dixi: dñs estis: Si ergo illos dicit
deos ad quos sermo dei factus est: et non
potest solui scriptura: quē pater sanctifi
cauit et misit in mundum: vos dicitis: q̄a
blasphemias. quia dixi: filius dei sum. q̄si
di. Si filij dei adoptiui dicuntur dñi: q̄re
filius dei naturalis nō dicatur deus. Se
quitur: Si non facio opera patris mei:
nolite credere mihi: Si autē facio: etsi mi
hi nō vultis credere. s. ppter verba mea:

openbus credite. s. ppter opera vt cogi
noscatis et credatis quia pater in me est
et ego in patre. **M**ira iudeoz insaniar
qui neqz verbis neqz operibus christi ere
dere voluerunt. Timendum est ne multis
eis sint similes. Multi enim vident lapid
dare dominū: qui quāto plus exhortant
tanto magis inducunt. **E**xemplū de
Cain qui post domini correptionē durior
fuit. Genes. ij. Unde incurrit horribilem
maledictionē. Simile exemplū de Pha
raone in Exod. pluribus locis. Exemplū
etiam de Saule. j. Regum. xvij. cuius
cor nō potuit immutari nec per ioba Jo
nathae filij sui: nec p bñficia David. Ber.
Nemo duri cordis salutes vnqz adeptus
est.

Tertius art. Audistis et. Lauete ne
sitis iudeis similes in culpa: quia ex
consequēti similes essetis in pena: et sic a
christo reprobati. Notate q̄ iura dicunt
Pena vnius debz esse metus alterius. ff.
de penis. l. Capitalium. §. famosus. et ij.
q. viij. Quapropter. Forma parabola de
socijs latronū iam suspensor in patibulo.
Qui idcirco multum timere debent: pte
sertim cum subterfugere non possint. Et
pone et. Bern. Qui socij sunt in culpis: et
runt in penis.

Seria. v. post dominicā
in passione.

Ecce ascēdi
mus. **I**n animo p̄rito
et spiritu humilitatis susci
piamur. Daniel. ij. Sic dicunt qui ascen
surū sunt hierosolymā se conformates da
niel. In cuius oratione que pro epistola
ponitur tria obseruantur que in orationibz
bus omnibz obseruanda sūt. **P**rimus est
inuocatio diuine misericordie: cum dicit:
Domine deus populum tuū et. vsqz ibi
Et fac nobiscum iuxta misericordiā tuā
et fm multitudinē misericordie tue.
Secundum est recognitio miserie nō
stre: ubi: Quia imminuti sumus: vsqz: et q̄
rimus faciem tuā. Ne cōsum. et. **T**ertius
est intentio diuine glie: vt. s. quod petitur
K 2

Feria. V. post Iudica

ad dei gloriam petat. Jo. vi. Erue nos in mirabilib⁹ tuis: et da gloriam nomini tuo etc.

Ecce etc.

Prim⁹ articulus. An i chris fuerit tristitia secundum portionem superiorum. Quid non: quia ibi erat summum gaudium. Contra. psalmus in persona christi. Repleta est malis anima mea. Respondeat doctor subtilis in. ii. dist. xv. Portio superior accipit dupliciter. Uno modo stricte: ut respicit sola eterna. Alio modo large: ut scilicet iudicat de quocumque secundum regulas eternas per intellectum: et voluntas vult: referendo ad eterna. Primo modo portio superior non potest ordinare tristitiam: quia talis tristitia sequeretur ad nolle deum in se: vel aliquam sibi intrinsecam perfectionem inesse. Secundo loquendo de portione superioris: talis portio de tribus potest tristari. Primo de carentia fructus respectu obiecti eterni. Secundo modo de peccato suo vel alterius. Tercio modo de alijs malis suo supposito disconuenientibus: et alijs personis dilectis. Quo ad primum anima christi non tristabatur: quia ad secundum non tristabatur de proprio sed de alieno peccato puta de infidelitate discipulorum de crudelitate iudeorum de infirmitudine crucis malorum: Quo ad tertium tristabatur de penis quas sustinuit: et de doloribus nostris et aliorum. Hoc fecit. Pro fundamento. Verus certe amor est qui nos christus dilexit: qui tot penis et doloribus pro nobis se subiecit. Gal. in alerand. Ille est verus amor miserum qui non fastidit amicum. Nos itaque christus vere voluit amicos esse non ad suam sed nostram utilitatem. Nam ut dicit Aristoteles. ix. Ethic. Felicius opus est amicis non a quibus beneficium ipse accipiat: sed quibus potius beneficium impendat. Sed queritur An christus propter nos etiam in superioris portione tristitia accepit. Dic. rñ. vñs. Et qui concludit quod cordialis christus nos dilexit: qui in se toto tristitia pro nobis sustinere voluit. Jo. bñ di. Bern. in ser. de sacramento eucharistie. Hic christus et passio opus est sine exemplo: gratia sine merito: humilitas sine modo: donum sine pretio. Primum respicit passionis suae acerbitate. Secundum merita dei charitatem. Tercium imitabile exemplaritate. Quartum multiplicem fecunditatem. Oportet res in his: lucubrici superbi: et huiusmodi qui christum non diliguntis qui se totum pro vobis penis exposuit.

Et cur hoc nisi ut nobis ostenderet quod de quo sumus in eius obsequium omnino debemus impendere et corda nostra semper ad eum dirigere. Figura in veteri. Adorabant ad occidentem. Quia secundum totam veteris legis statum orientem ad occidendum. id est ad mortem christi. In nouo autem testamento adoramus ad orientem quia ad christum crucifixum aspicientes. Qui in cruce pendens respiciebat ad occidendum. Heb. xij. Aspicientes in aui. fi. et cō. iesum. Quis pro sibi gaudium sustinuit crucem etc.

Secundus articulus. In euangelio quod scribit. Jo. vij. Quidam idcirco et videri reprobatio iudeorum: et hoc ex tribus.

Primum est populi conversio.

Secundum est ministrorum responsio.

Tercium est iudeorum execratio.

Primum etc. Nazareth dicitur euangelium. Quidam de turba cum audissent sermones iesu dicebant. Hic est vere propheta. Alii dicebant. Hic est christus: et tamen pharisei et scribe increduli remanebant. Nam et ipsi et qui eis addebant dicebant. Numquid a galilea venit christus. Nonne scriptura dicit quod ex semine dauid: et de bethleem ca. ubi erat dauid venit christus. Dissensio itaque facta est in turba propter eum. Alchuinus. Nouerant quidem quod de christo predicasset pharisei: sed ignorabant omnia in ipso fuisse completa. Chrysostomus. Dia malicia se loquuntur. Secundum est ministrorum responsio. quia cum redissent ad pontifices et phariseos interrogati sunt ab eis. Quare non adduxistis illum. Tunc fatuitate illos. Nam ut dicit Alchuinus. Qui eum lapidare volentes tenere non potuerunt: ministros arguunt: quare eum non adduxerunt. Ruderunt autem ministri. Numquid sic locutus est homo sic hic loquitur. Chrysostomus. Ecce scribe et pharisei miracula videntes et scripturas legentes nihil profecerunt: ministri vero nihil horum habentes ab una sola allocutione sunt capti: et qui abierant ut ligarent redierunt ligati miraculo. Et non dixerunt. Non potuimus propter turbam: sed propter pietatem christi dicit. Numquid sic locutus est. etc. Nec tamen longum sermonem audierant. Cum enim mens fuerit incorrupta: non longis sermonibus est opus. Et si potest si ualeat audire verbum dei. Quod habet triplicem effectum. Primo illuminatiua fugando tenebras ignorantie et erroris. et hoc patet in istis qui ad christum venerant cecis et illumi-

natū redierūt. Ps. Declaratio ser. tuo. ill.
 7c. Secundo inflammatiā amore dei. Psal.
 Ignitū eloquiū tuū vehemēter. 7c. Hoc
 igne accensū fuerunt ministri illi. Tercio
 roboratiā repmēdo culpe opa: et diabo-
 licas insidias: 7 fortissimē ad bona opa.
 Proverb. xxx. Sermo dei clypeus est spe-
 rantibz in se. Hoc etiā patz in ministris il-
 lis: qui redeūtes intrepidū testimoniū p/-
 hibuerūt de sapia chri. Tercū est ipoz
 pncipū excecatio. Unde qī cecī ruderunt
 ministris: Nunqd et vos seducti estis: Nū-
 qd ex pncipibz aliqs cre. in eū aut ex pha-
 riseis: sed turba hec que nō nouit le. ma.
 sunt. Eb. 12. Ab argumēto insipienti ptra
 eos syllogizant di. Nunqd ex pncipibz 7c.
 Quia sō dixerūt: q nullus pncipū cre-
 didit in eum: Ad hoc excludendū dicit nī
 codem? ad eos: ille q venit ad iesum nō
 cre: q vnus erat ex ipis: Nunqd lex nostra
 iudicat hoīem nisi pūs audierit ab ipō et
 cognouerit qd faciat. Aug. Credebāt em
 q si tñmodo eū vellēt audire pariter for-
 te silēs fierēt illis q missi fuerāt tenere: et
 redierūt credētes. Ipsi autē excecati p sua
 sionē veritatis nō receperūt: 7 magis in-
 iuriose nicodemū qsi scripturas nescientē
 arguerūt di. Nunqd et tu galile? es: qī a
 galileo seductus: Scrutare scripturas et
 vide: quia a galilea ppheta nō surgit. Et
 reuersi sunt vnusquisqz in domū suā. Al-
 chum. Nullo pacto negotio: vacui fide: re-
 uersi sunt in domū infidelitatis 7 impie-
 tatis sue. Sed qñf: Que est causa tan-
 te excecationis: Dico pmo q sua supbia.
 Supbo oculo nō videt veritas. August.
 Supbia nō meret illuminari. Illi autē erāt
 supbissimī: vt dñs testat Mat. xxij. Di-
 co scdo q sua inuidia. Sap. vj. Homo i-
 uid? nō erit princeps sapiētie. Pharisei at
 grauē inuidiā ptra dñm pceperāt: qz eoꝝ
 vicia arguebat. Dico tertio q sua auaricia
 q terrā interponit inf cor: hūm anū et ve-
 rū solē chri: Greg. in moral. Sollicitudo
 tpalium moꝝ est et excecatio spiritualiū.
 Ipsi autē pharisei auari erāt. Vñ Luce
 xvj. Audiebāt oia hec pharisei q erāt aua-
 ri et deridebāt eū. Qñea est stulticia a-
 uaroz q de solis trāsitorijs cogitabāt qsi
 nō essent morturi: de tpe futuro qd solum
 a diuina pte est: disponere psumentes.

Exemplū Luce. xij. d diuite q dicebat:
 Aia mea mltā bona habes reposita in an-
 nos pluri. 7c. Qui dictū ē. Stulte hac no-
 cte aiaz tuā repetet a te demōes: q aut pa-
 rasti cui? erūt: Sic ē ois q thesaurizat: et
 nō ē i deū diues. ps. Dormiēt somnū su-
 um: 7 nihil inuenerūt omes vñ diuitiaz in
 manibus suis.

Tercio? articulus. aud. 7c. Cauete ne
 silēs sitis phariseis excecatis 7 indu-
 ratis. Morate. Cōtumax ē q veire cōtēnt.
 ff. de re iudicata. l. Cōtuma. Et etiā q im-
 pedit ne citatio possit ad eū puenire. Ex-
 tra: vt lite non ptestata. c. Qm frequēter.
 Pone casū iuxta pdicta Et expōe. qui sta-
 tim post pccm nō venit ad iudiciū cōfessio-
 nis ad qd vocat a deo. Itē qui ipedit ne
 exhortatio salutis 7 pccoz detestatio veni-
 ant vsqz ad cor. Qd vtiqz ipedimētū sit p-
 delectatōez pccī 7 induratōem cordis. At-
 tendite o miseri: tollite cōtumaciā. qm sic
 habet. ij. q. iij. Quarto: In cōtumacia pñ-
 stētibz seueritas est ostendenda.

Feria. vj. post. do. in passione.

Ece ascēdi.

Dñe. oēs q te derelinquūt
 pfundent. Hier. xvij. Ta-
 les q nō ascēdet hierosolimā. Cauete q
 ne derelinqz dñm: ad qd hortant tria in
 epla notāda. Prim est pccoz misia. cū dī
 Dñe oēs q te dere. cō. re. 7c. Scdz ē iusto-
 rū pfidētia. f. in deo. Jo. dī Hier. ad deū
 Sana me dñe 7 sanabor saluū me fac vsqz
 ibi. In die afflictōis mee. Tercū est deū-
 tis iusticia. ibi. Cōfundant q me psequū-
 tur. 7c. hoc dī non ex zelo vidicte sed zelo
 iusticie: 7 volūtate suā conformādo volūta-
 ti diuine quā spū pphetico cognoscebat.

Ece. 7c.
 P Rīm? arti. An in chzo fuerit nctas
 monēdi. Q. nō. Jo. x. Nō tollit aiaz
 mea a me: 7 ego pono eā a meipso. Cōtra
 Boet? in li. de duabz naturis 7 vna pso-
 na dī q chz de statu glie assumpit pec-
 cādī impossibilitatē. de statu innocentie pccī
 imunitatē. de statu nature lapse passibili-
 tatē. Rūdet Bon. l. iij. dist. xv. vel xvj.

Feria. VI. post Iudica

Sequendo sententiā m̃grī: dicere possum⁹ q̃
ch̃is assumpsit ñcitatē patiēdi: Quātum
em̃ erat de lege nature corp⁹ illd̃ erat re/
solubile ⁊ mortale: et nisi fuisset cōfirmatū
miraculose aliqñ senio defecisset: fuit at tal
ñcitas moriēdi in ch̃io nō p̃t reatū p̃cti
originalis vt in nobis: sed p̃t q̃litatē natura
lis p̃positiōis. Prefea m̃ob ē t̃lis ñcitas
tam q̃ ad naturā q̃ ad p̃sonā. In ch̃io
p̃o dūtaxat q̃tū ad naturā assumptā. In/
sup ē in nobis patiēdi ñcitas tā ex p̃ena/
ture q̃ ex p̃te volūtatis q̃ nec natura nec
volūtas p̃t in nobis passiōē phibere. Pa
timur em̃ velim⁹ nolim⁹. In ch̃io p̃o fuit
ñcitas respectu veritatis naturalis: nō re/
spectu volūtatis. Nihil em̃ inuit⁹ sustinuit
nec sustinere potuit. Hec Boni. Pro fū.
Dors ē introducta i penā p̃cti. Bar. vi.
in tob. Dors debita pena p̃cti. Ex q̃ vi/
det q̃ ñcitas moriēdi est a p̃cto q̃ nō fuit i
ch̃io. Iuxta tñ doctrinā Az. j. phisicorū:
Omne cōpositū ex p̃rīs ē corruptibile: q̃
p̃rīa sunt inuicē corruptiua. corp⁹ aut ch̃i
p̃positū erat ex p̃rīs. Queris q̃ An i ch̃io
zē. Dic Rñ. vt s. Et q̃ cōclud. q̃tū sibi su
mus astricti p̃ morte tā acerba quā p̃ no/
bis voluntarie sustinuit vt nos a morte
redimeret et filios dei efficeret. Augu. in
quodā sermone. Multos filios dei fecit
vnicus filius dei sibi: fratres redemit san/
guine suo: probauit reprobatus: redemit
venditus: honorauit iniuriatus: viuifica/
uit occisus: fusus est sanguis medici: ⁊ fa
ctus est medicamentū frenetici. Ut ergo
a peccato sanemur: iesum crucifixum me/
dicemur. O miseri peccatores qui nec do
mini passiōē meditari vultis: imo eum
multipliciter offenditis: luxuriosi: vsuarij
et huiusmodi. Recordemini queso dolo/
res saluatoris et sibi cōpatimini vt inter
discipulos eius numerari mereamini: ⁊ in
operibus virtutū abundare: et sic digne/
tur in vobis ch̃is habitare. Figura Jo
an. xj. In eāgelio hodierno in ciuitate
effrem iuxta desertum morabat dominus
cum discipulis suis: nec dubiū est: loque/
batur de mysterio sue passiōis. Origeni.
Villa dicitur effrem: que interpretatur fer/
tilitas. Fuit autē effram frater manasse
senioris populi obligatiōi traditi: post po
pulum em̃ obligatiōi traditi p̃missū

prodijt ex gentibus abundantia. Disce/
dens ergo a iudeis domin⁹: venit in terrā
totius orbis terre prope desertū ecclesiarū
que dicitur ciuitas fecunda: tibi moratur
cum discipulis vsq̃ nūc. Simus ergo ch̃i
sti discipuli in fertilitate bonorū p̃p̃: com
morantes iuxta desertū p̃sentis seculi: et
morabitur dominus nobiscū.

Secundus articulus. In eāgelio q̃d
scribitur Ioan. xj. habetur: quō iudei
conciliū fecerunt ad tractandū de morte
ch̃risti: cuius consideratiō disponere debz
ad ascendendū hierosolymā. Vbi triplex
est notanda consideratiō compassiōis: in/
ductiua

Prima est consideratiō aduersatiue in/
quisitionis.

Secunda est consideratiō sententiati/
ue p̃positiōis.

Tertia est consideratiō diffinitive con/
clusionis.

Prima est zē. Quia collegerunt p̃rī/
fices et pharisei p̃cilium aduersus Iesū
et dicebant zē. Augustin⁹. Pontifices et
pharisei consulebant: nec tamē dicebant:
credamus. Plus em̃ p̃diti homines cogi/
tabant quomodo nocerent ⁊ perderēt: q̃
quomō sibi consulerent ne perirent. Quā/
genes. Est p̃ ea que dicuntur ab ip̃s cō/
siderare eorū insipientiam ⁊ cecitatē: quia
testificabant illum etiam multa miracu/
la peregrisse: tamē extimabāt se posse ad/
uersus eum emulari. Unde dicebant: Si
dimittimus eū: sic omnes credent in eum
et venient romani et tollent locum nostrū
et gentem. Augustinus. Temporalia per
dere timuerūt: eterna nō cogitauerunt: ⁊
sic vtrūq̃ amisērunt. Nam et Romani
post resurrectionē gloriosam ch̃risti rule/
runt eis et locum et gentem expugnando
et transferendo. Quorū sunt hodie iudei
eorū imitatores qui temporalia perdere
metuūt ⁊ eterna nō attendunt: sicq̃ vtra/
q̃ nō immerito amittunt. **S**ecunda est
consideratiō sententiatiue p̃positiōis.
Nam vnus ex ip̃s Caiphas nomine cui⁹
esset pontifex anni illius dixit eis: Vos
nescitis quicq̃ nec cogitat⁹ quia expedit
vobis vt vnus moriatur homo p̃ populo
Vt autē Caiphas hoc intēctione pueria
dixerit: tamē fm̃ veritatē hoc eis recte di

tebatur: Vos nescitis quicquid est. Dilige. Nihil enim nouerant qui Jesum ignorabant esse veritatem: sapientia iusticiam: et patrem. Theophilus. hoc quidem aliud quod ait Expedi vobis est. Dicit intentione peruersa: tamen spiritus sancti gratia ore eius visa est ad futurum presagium. Unde subditur: Hoc autem a seipso non dixit: sed cum esset est. Augustinus. Hic docetur etiam homines malos prophetico spiritu futura predicere: quod tamen ab euangelista diuino tribuitur sacramento: quia pontifex fuit: id est summus sacerdos: Non tamen sequitur quod calphas fuerit propheta: quia ratione dicti sui non intelligebat. Eugenius. Non quicquid prophetat propheta est: sicut non quicquid exequitur iustus iustus est: sed qui facit bonum opus propter humanam gloriam. Ex hoc credendum est malum prelatum quando deperandiri: forte quia preceps est ecclesie et eius vocem dicit. Hieronymus. Ideo etiam sequitur: quod prelati licet mali sint: in reuerentia sunt habendi propter reuerentiam pontificalis dignitatis. Sed quereretur aliter quis An apparentia illa quam predebat Laiphas dicere: Expedi vobis est. sit rationalis: eo quod videlicet bonorum commune est magis eligendum quam particulare. Certe non: quia in nullo casu licitum est interficere innocentem et iustum. Unde manifestum est quod inuidia et timor mundanus subueiebant in eis iudicium rationis. per mortem enim innocentis non procuratur: sed magis destruitur bonum commune. Tertio est consideratio diffinitive conclusionis: quia ab illo die cogitauerunt ut interficerent eum. Ideo ut dicit Chrysostomus. Hanc sententiam firmauerunt. Misericordiam quod agitis: Nonne ipse Jesus quem vultis interficere est in medio vestri quem tamen nescitis: et intelligit omnia verba vestra: Ipse autem humiliter declinauit cedens ad tempus eorum furori. Unde non iam palam ambulabat apud iudeos sed abiit in regionem iuxta desertum in ciuitates que dicuntur Effrem. Augustinus. Non quia potentia defecerat: sed exemplum discipulis demonstrauit. In quo apparet non esse peccatum si fideles eius oculis persequentium se subtraherent et furorem sceleratorum latens

do potius euitarent: quam se ostendendo magis accederent. Fuit ergo dominus in ciuitatem Effrem et ibi morabatur humiliter cum discipulis suis. Chrysostomus. Qualiter puras turbatos discipulos humane videtes cum solitum. Ipse enim quando omnes letabantur et festa celebrabant tunc occultantur et in periculis sunt sed tamen permanebant cum eo: iuxta illud Vos estis qui permansistis mecum in tentationibus meis est. Et nos quidem permaneamus cum eo eius passionem meditantibus tanquam verari eius discipuli ne sumus iudeis obstinatis similes cum cõtempnentibus: plus temporalia quam eterna curantibus. Nam si tales fueritis non mori diuis beneficiis: non cõmittitis: neque promissionibus: nec predicatõibus: multum timere debetis: quia prope est flagellum dei. Exemplum de illo obstinato populo iudeorum in quem deus iram suam effudit. Quis explicet sine singulis: quis audiatur sine lachrymis: quis consideret sine timore ciuitatis hierosolyme desolationem et excidium: Refert namque Iosephus lib. vi. de iudaico bello: quod Titus et Vespasianus cum exercitu validissimo romanos in die pasce quando ex circumadiacentibus locis innumerabilis multitudo inerat: hierosolimam ciuitatem obsederunt: foderuntque in circuitu vallum munitissimum: ita ut nullus ciuitatem exiens illud pertransire possit: ob quod in breui ciuitas fame cepit urgeri. Ex quo plura graua secuta sunt mala. Dicit Iosephus Primo quia predones per domos discurrentes rapiebant quicquid inuenissent comestibile. Secundo quia filii ex ore parentum et econtrario violenter stricto gutture etiam masticatorum cibum extraherant et velut rabidi comedebant. Tercio quia filium bouum aliarumque vilissimas sumpserunt in cibum. Quarto quia multi contederant exire ut herbas colligerent: et capiebantur a romanis: tantusque fuit numerus captiuorum ut turbe custodiri non possent: Quapropter statutum fuit ut euulsis eorum oculis aut manibus amputatis sic compellerentur ad ciuitatem redire. Quinto quia plures vires ne localia sua perirent ad manus romanorum illa deglutirent cum rei fama

Feria. VI. post Iudica

cū deuenisset ad aures romanoꝝ: cōmo-
uit eos vt exenteraret iudeos q̄s capti-
uos habebāt ⁊ estimabāt gēmas in ven-
tre habere: quare vna nocte duoz milium
patefacta sūt viscera. Sexto q̄ multi for-
mosi iuuenes in via: in p̄sēis publicis ⁊
domibꝫ fame afflicti subita morte cade-
bāt. Septimo q̄ inuente sūt mulieres q̄
p̄prios filios comederūt. Quot erāt ibi
lamēta: quot gemitus ⁊ suspiria. Clause-
rat quippe eis deus venam miscēre sue.
Tandē post bienniu capta est ciuitas: ⁊
in predam data: ⁊ muri ⁊ edificia q̄libet
solo eq̄ta. Et vt ioseph⁹ refert vndecies
centena milia iudeoz fame ⁊ gladio perie-
rūt. Et nonaginta septēm milia venditi fue-
rūt. xxx. p̄ vno denario. O popule christia-
ne time ⁊ tu. Eue ne ppter obstinationē
tuam veniat in te ira dei. Vocat te dñs
multipliciter vel cōminat: ⁊ tu in dies du-
rior ⁊ peior efficeris. Nūc regnant spurci
simavicia carnis: blasphemie dei peritūria
mēdacia: iniusticie: fraudes: violētie: pau-
perū oppressiōes: odia: ⁊ inuidie ⁊c. huius
mōi. Noli p̄tenere: time ne p̄p̄nqua sit ira
dei. Recordare q̄ ppter inundantiā peccō-
rum ad exterminatiōē impioꝝ iussit do-
min⁹ diluviū vt p̄z Gen. vi. Itē q̄n aggra-
uatiū est peccatū sodomoz pluit dñs ignē
⁊ sulphurem. ⁊c. vt habet Gen. xix. Item
q̄n multiplicata sūt ⁊ aggrauata peccata
chananeoz p̄cepit dñs filiis israel vt eos
exterminaret: ⁊ q̄ aliquibꝫ peccerūt: a dño
sūt increpati. vt habet Josue. xj. Itē post
q̄ dñs diu sustinuit peccā filioꝝ israel post
q̄ cōplete sūt iniquitates eoꝝ: eiecit eos dñs
trāsferens ad exteriores natiōes. Primo
Deceꝝ tribus sicut legit. iij. Regū. xvij ⁊
postea duas alias: post annos aut septu-
ginta ipi regnū irrecupabiliter amiserunt.
Vbi ergo verebant accidit eis. Sic etia
exterminata sunt regna chaldeoz medo-
rū: ⁊ persaz: necnō ⁊ grecoꝝ: q̄ oia p̄p̄ in-
iquitates suas ad nihilū sunt redacta. Ex
quibus omnibus pater quoniā multipli-
catio ⁊ aggrauatio: ⁊ cōtinuatio peccato-
rū signū est propinquitatis ire dei. Time-
te ergo ⁊ cōuertimini o peccatores quo-
niam vt dicitur Ecclesiast. v. In peccato-
res respicit ira dei.

Tertius articulus. Audistis ⁊c. Ca-
ute ne sitis de numero stultozū euz
iudeis qui plus tēporalia q̄ eterna: plus
terrena q̄ celestia cogitauerunt. ideo totū
amiserunt. Attendite q̄ iura dicunt
Publica vtilitas preferenda est p̄uate. vij.
q. j. Scias. Extra de postu. prelato. bone
memorie. ff. p̄ socio actiōe. §. labeo. ⁊. l.
de caducis tollē. l. vna. §. penultimo Pu-
blica autē vtilitas est spiritualis vtilitas:
q̄ ad omnes bonos spectat. Nōne fatūū
diceretis illū q̄ plus timeret p̄dere dena-
riū q̄ centū florenos ⁊ plus p̄ denario plu-
beo laboraret q̄ p̄ mille aureis. Expone
⁊ applica notando illud. ps. Fil. hoim vt
q̄quo graui corde. ⁊c.

Sabbato in Ramis palmarū.

Ece ascen.

Ecce. Dixerūt impij ad inui-
cem. Venite cogitem⁹ cō-
tra iustū cogitatiōes. Hier. xvij. Tales
non sūt q̄ ascensuri sūt hierosolymā. Est
autē notandū q̄ in hac lectiōe hieremias
erat figura saluatoris. Vñ que ibi dicunt
p̄ncipaliter sūt intelligenda de dño: cui⁹
passiōe nūc meditari debem⁹: quōd vix
ip̄i ⁊ eū cogitauerūt. Vbi sūt tria cōside-
randa. Primo Iudeoz malicia q̄ dixerūt
adiuice Venite cogitem⁹ ⁊c. vsq̄ vno ei⁹
Secūm ē Saluatoris innocentia: ubi ar-
tēde dñe ad meꝝ. vsq̄ ab eis. Tertiu
est diuina iusticia ibi: p̄pterea oia filios eo-
ruz in famē ⁊c. Et hec cōpleta sunt in de-
structiōe ciuitatis hierusalē p̄ titū vespā-
sianū facta.

Ecce. ⁊c. **P**rim⁹ articulus. An magis p̄gruum
fuerit gen⁹ hūanū repari p̄ via satisf-
factiōis q̄ p̄ aliā viam. Q. nō. Dimitte
reptm absq̄ satisfactiōe maioris ē misē-
ricordie. Contra. Illa via est magis con-
ueniens in qua magis seruatur ordo iusticie
Rñdet Bon. in ij. dist. xx. Hoc fuit mag⁹
cōgruū: ⁊ ex parte dei: ⁊ ex pte nri. Et pte
inq̄ dei q̄ vnuerse vlt dñi misericōdia ⁊ ve-
ritas ⁊ ideo debet pcurrere in reparōe ge-
neris hūani q̄ ē excellētissimā viā. Bi. Jo

decēs fuit vt de^o ab hoīe satisfactionē exi-
geret: si homo nō posset tūc diuina misē-
ricordiā subueniret dando mediatorē. Si
em̄ oīno deus culpā dimississet nō exigen-
do satisfactionē: nō manifestaret dei iustiti-
ā. Si autē oīno vindictā: exegisset nō di-
mittēdo culpā: nō manifestaret ei⁹ misericō-
diā. Cōgruebat etiā ex pte nri: qz reparatio nra
ad hoc erat vt nos reduceret a culpa ad
iusticiā. Sicut ergo cū hō peccauit deū in
honorauit: sit cū redit a culpa ad iusticiā:
decēs est vt honoret deū sustinendo pe-
nā. Ex dictis ergo pz q in reparatiōe hu-
mani gñis fuit maxima iusticiā: exigendo
tante satisfactiōis precii: et maxima beni-
gnitas tradēdo vniuentū filiū suū. Hoc
bonū. Pro fūdamēto. Ad regē spectat iu-
sticiā seruare in regno suo: vt dī. Arist. v.
pol. Voluit ergo dñs seruare iusticiā in
nra reparatiōe exigendo grauē emēdam
sed et maximā exhibuit misericōdiā qz ipse
met hanc emēdā soluere voluit. Un̄ in li-
bello de pceptu mūdi. Qd non debebat
solū ita fons pietatis succurrere nobis
mortali peste grauatis. Pōdera nra ferēs
penitus nos exonerauit. Lū ergo qritur.
An mag⁹ pgruū rē. Dic rñ. vrs. Ex qua
cludē qnta sit nobis oīsa dī benignitas
in nra redēptiōe Jo. Chryso. Nō est aliō
ppter quod magis deo agere grās debea-
mus q ppter mortē ei⁹. Ppctōres ingra-
ti auarū: iudicē. rē. hmoī. Quid dicturi est⁹
corā dño qui p vobis mortu⁹ est: et tā mul-
tipliciter eū ptenitis doctrinā ei⁹ abijciē-
tes. Et vñ hoc q ppte voluntati dediti
estis: vanis consolatiōibus: et terrenis di-
uitijs adherentes. Nā teste iacobo. Ja.
iij. Amicitia hui⁹ mūdi inimica est deo.
Figura. Jo. vj. in euangelio hodierno.
Lū chīs in capharnaū de sacramēto cor-
poris sui (quod est sue passiōis recordati-
uū) predicaret: multi ex discipulis abierūt
retro dicentes. Durus est hic sēmo. Spi-
ritualiter capharnaū interpretat a ger pin-
guedinis: aut villa solatiōis. His quip-
pe qui diuitijs impinguant⁹ et vanis gau-
dijs implent⁹: dur⁹ est chī sermo. Nā cū
eo pati dedignat⁹ et sic retro abeūt. Deut.
xxxij. Incrassatus: impinguitus: dilata-
tus derelict⁹ deū factore suū rē.

Secund⁹ articulus. In euangelio qd

scribitur. Jo. vj. de necessaria et fructuosa
eucharistie receptiōe tria sūt pēplanda.

Primū: fructuose sūptōis ppositio.

Secūdm ppositiōis ratio.

Tertiū ratiōis declaratiō.

Primū igit. Lū dicit Amē amen dico
vobis. Nisi māducaueritis carnē filij ho-
minis et biberitis ei⁹ sanguinē: nō habē-
bitis vitam in vobis. Nemo em̄ habet vī-
tā spūalē nisi per fidez charitate formatā
p quā spūaliter manducatur caro christi.
Aug⁹. Hūc itaqz cibū: societate vult in-
telligi corporis et mēbroz suorū: qd est ec-
clesia in pdestinatis vocatis et iustificatis
et glorificatis. Et p maiori declaratione
addit dī. Qui manducat meā carnē et bi-
bit meū sanguinē habet vitam eternā rē.
Aug⁹. Res ipsa cuius sacramentū est: oī
homīni est ad vitam: nulli ad exitiū. quā-
cūqz eius particeps fuerit. Ne autē puta-
rent in isto cibo sic pmittere vitam eternā:
vt q eum sumerent: nec corpore morerē-
tur: subiūgit dī. Et ego resuscitabo eū i no-
uissimo die. Secūdm est ppositionis ra-
tio cū dī. Caro mea vere est cibus et san-
guis meus rē. Hec em̄ ē ratio quare dat
et cōseruat vitā. Chryso. Hoc dicit vt non
existimēt parabolā eē sed sciant qm̄ omni
no oportet manducare corp⁹ christi. Aut
vult docere q verus cibus est qui saluat
animā. Sequitur. Qui manducat meam
carnē: et bibit meū sanguinē: in me manet
et ego in illo. Jo ille habet: qz chīs est vita
nostra. Lū. iij. Aug⁹. Hoc est ergo man-
ducare illam escam: et illū bibere potū: in
christo manere: et chī manentē in se ha-
bere rē. Sicut misit me p⁹ viues: et ego vi-
uo ppter patrē: et q manducat me et ipse vi-
uet ppter me. q. d. Et si nō habet vitā ex se
tū ego ero sibi cā vite. Chryso. quasi dī.
qz ego viuo: manifestū ē q ipse viuet. Qd
intelligendū est nō de vita simpliciter: s
de approbata. Et em̄ infideles viuūt: non
manducantes de carne ista. Sequit. Hic
est panis qui de celo descendit: sēz per hu-
manitatis assumptionē. Non sicut man-
ducauerūt patres vestri manna et mortui
sunt: qui manducat hunc panem viuet in
eternū. Beda. Ut ostenderet distantiam
ymbre et lucis: typi et veritatis: subiūxit.
Nō sicut manducauerūt p⁹es vestri. rē.

f s

Babbato post Iudica

Plus enim potest veritas in veritatem se in
veram spiritalem vitam quam figura in corporalem.
Tertium est romis posite explicatio. **Q**uibusdam non bene intelligebatur ea que supra sunt
dicta: explicavit et declaravit ipsoz senten-
tiam: Multi enim audientes que supra sunt: dixe-
runt. Durus est hic sermo: et quis poterit eum
audire? **Ch**ryso. Durus? impossibile suscepti-
bilis. **fm** Augu. Hoc dominus dispensative per-
misit: ut bene docentibus causam patientie
contra malignantes: eorum dictis detrahen-
tes preberet. Sciens autem iesus apud se
quod murmurabant de hoc discipuli eius: dixit
eis. Hoc vos scandalizat. Si ergo videritis filium hominis ascendentem ubi erat prius.
Aug. Sic apud se ista dixerunt: ut ab illo non audirent: sed qui eos noverat in
seipso: apud se ipsum illos audiebat. **Jo**
dicitur. Sciens autem iesus apud se. **Ch**ryso.
Erat hoc detrahere sue signum occulta in me-
diu ferre. **U**n sequitur. Si ergo vi. fi. ho.
ascen. ubi erat prius. supple quid dicitur?
q. d. Si crederetis quoniam filius hominis de celo
descendit et illuc ascendit facile attendere-
tis his que dicunt. Sequitur. Spiritus est qui vi-
uificat: carna autem non prodest queque. **Ch**ryso. q.
d. Spiritualem oportet ea que dicta sunt audi-
di. Qui autem carnaliter audit nihil proficiat.
Aug. Caro non prodest queque. Sed
quod illi intellexerunt carnem: supple: sic intel-
lexerunt quod in macello venditur. Sequitur.
Verba que locutus sum vobis spiritus et
vita sunt. **Ch**ryso. i. spiritualia nihil habent
carnale. Sed sunt quidam ex vobis qui
non credunt. Sciebat enim ab initio iesus
qui essent credentes etc. Et deinde causas
exprimit quare non credunt. Propterea
non credunt vobis: quia nemo potest venire ad me nisi
si sit ei datus a patre meo. Et ex hoc multi
discipulorum eius abierunt retrorsum: et iam non
cum illo ambulabant. **Aug**. Abierunt ergo
non pauci sed multi post sathanam. Sequitur.
Dixit ergo ihesus ad duodecim. Numquid et vos
vultis abire? **Beda**. Sciebat an vellet abi-
re: sed tamen eos interrogavit ut fides eorum modo
straret et alijs imitanda proponeret. Sic autem
dicit **Ch**ryso. Petrus fratrem amatorem per toto
mundum collegio dei. Dne ad quem ibimus?
Chry. Verbum hoc est multae amicitie ostensum
unum. Et subdit. Verba vite eterne habes et
nos credimus et cognovimus: quia tu es christus

filius dei vivi. **Ch**ryso. i. quia vita eterna
tu es: et non das in sanguine et carne tuam
si quod es. Respondit eis iesus. Nonne vos
decim vos elegistis? et unus ex vobis diabolus
est? **fm** **B**regio. membrum censetur non
mine capitis. **Beda**. Ad aliud undecim
elegit: et ad aliud unum. Undecim: ut in apo-
stolica dignitate personarent: unum ut pre-
dicationis eius officium salutis operaretur
humani generis. **Aug**. Sicut ei iniqui
male videntur bonis operibus dei: sic eis deus
beneficitur malis operibus hominum. Quid
iuda peius: sed malo eius bene usus est do-
minus. **Ch**ryso. Considera christi sapien-
tiam: neque ipsum iudam manifestum fecit: ne in-
uerecundum faciat: neque enim latere permisit
ne existimans se latere sine timore opera-
retur. Attendite o peccatores his que di-
cta sunt et caute ne sitis similes iudeis in-
credulis: sed simpliciter credite cum petro
et alijs. Nec dubitetis quin hoc christo sit
gratissimum quod corpus eius recipiatis. Exem-
plum narrat cesarijs quod femina quedam deuo-
ta ardentissime desiderans concubare: huius-
modi liter a sacerdote eucharistiam postulavit: a
quo repulsam passa est dicente illo. Laicas
feminas non sic per libito concubare debere sed
tempore statuto. Que fleuit et ingemuit. **L**ui-
ardorem sumus sacerdos christus atten-
dens non diu passus est eam fraudari a de-
siderio suo. Eadem enim nocte in stratu
suo iacens cum vigilaret et orationi vacaret
adeest christus: qui multo splendore pyra-
dem in qua corpus domini in ecclesia recondi
solebat proprijs manibus portans. Erat
que circa eum frangrantia miri odoris et mul-
titudine angelorum. **L**uc mulier stuperet: ait
dominus. Quia ter sacerdos corpus meum ne-
gavit: ego manibus meis te concubabo: quod
et fecit et recessit. Et vos igitur omnes para-
te conscientiam ut cum deuotione sumatis eum
eucharistiam quoniam ipse dixit. Ego sum
panis vivus.

Tertius articulus. Audistis. etc. Et hoc
mandat dominus ut corpus suum manduca-
cemus et sic vitam habeamus. Si ergo
vita careamus: non per eum stat quia cibum
vite nobis tribuit. Audite quid lex dicit.
Si culpa sua quis eger: indignum est ei subue-
nire. ff. depositi. bona fides. ar. optimu ad

hoc. lxx. di. Non satis. Audite. Si rex
alicui mandaret: veni mecum ad prandiu
z dabo tibi centum marchas auri: si non ve
neris morte punieris. An recusaret ire:
Certe non. Quid si forte recuset: nonne indi
gnus est beneficijs regis z dignus puni
tione? Expone z applica notando illud
Deuter. viij. Peribitis si inobedientes
fueritis.

**Unica in Ramispal
may Dane sermo.**

Ecce ascendi
dimus zc. Hoc sentite in vi
bis qd z in chzo iesu. Phil.
ij. Hoc facimus qui ascensuri sunt hierosoly
ma. Est autē notanda differentia inter co
gitare: intelligere: z sentire de chzo iesu.
Nam etsi multo est superficialiter cogitare
quod ē in chzo iesu: paucos tñ est pfunde
rimari z intelligere. sz paucissimoz omni
no ē id sentire. Id em tantummodo ē mētē
p charitatē ardore in chzm transformate.
qd qdē patere potest exēplo. Nā si audie
res vlt videres aliquem cruciari qui nullo
mō attinet ad tepotes qdē penam ei co
gitare z intelligere: non tamē cordialiter
sentis. Ad qd vt dicit brūs Bonauē. in q
dam opusculo cōsiderare dedem. Quis
qlis. z quantus est qd passus est pro nobis
Quis: videlicet vnigenitus dei filius
creator oim creaturaz: z domin⁹ āgeloz.
Qualis: vcz innocētissim⁹ mītissim⁹ z be
nignissim⁹. Quātus: vcz potentissim⁹.
eternus atqz immēsus. Ipse siqdem qui
caput ē oim bonoz. Ephe. j. Ipsum de
dit caput sup oēm eccliam que est corpus
ipsum. Unde notandū q in corpore natu
rali rara est colligātia iter caput z mēbra
pfectantē vite quā mēbra recipiūt a ca
pite: q caput neqz aliqd pati tam paruuz
malū qn oia mēbra cōpatiātur illi. Iuxta
illud Cū caput infirm⁹ cetera mēbra do
lēt. Etsi cōtingat aliqd mēbrū nō sentire
dolore capitis: signū ē q mēbrū mortuū

aut paralyticū. Signū ē q mēbra chz
nō sum⁹ si eius dolores nō sentim⁹. Bēr
Hō est de corpore q non dolet cū capite.

Ecce. zc.
Prim⁹ articl⁹. An modus ille hūans
reparatōis p Christi passionē fuerit acceh
pissim⁹: nō. Hoc em fuit op⁹ maxi
me crudelitatis si chz esset iustissim⁹
Cōtra. debitū mortis: nullo modo cōue
niētius soluitur qz per mortē gratuitam.
Rūdet Bonauē. in. iij. di. xx. Iste mo
dus scēp ceteros fuit deo acceptissim⁹. Tū
qz fuit ad placādum deuz cōueniētissim⁹.
Quis em cōuenienti⁹ placare deū posset
qz eius vnigenitus innocētissim⁹. factus
obediens vsqz ad mortē: Certe nullus: p
sertim p siderata dignitate personē eius
excellētissima charitate. Tū qz ad curādū
morbū cōgruētissim⁹. Prim⁹ em homo
peccauit p superbā: gulam z inobediētiā
Voluit em assimilari deo p scie sublimita
tem: gustare fructus suauitatē z transgre
di diuini pcepti equitatē. Curatio āt ha
bet fieri per p trariū. ideo modus iste fuit
cōueniētissim⁹ p hūilitatē: austeritatē: et
diuine volūtatis impletionē z obediētiā
Phil. ij. Hūilauit semetipsum. Tū qz ad
vincendum aduersariū prudentissim⁹.
Decentissim⁹ enim fuit vt christus sua
prudētia superaret diab olū: sicut diabo
lus sua astutia superauerat hominē. Un
Aug⁹. x. de trini. Quid fecit redemptor
noster captiuatōi nostro: tetendit ei mu
scipulā: scz crucem: posuitqz in ea quasi
escam sanguinem suū. Tum quia fuit ad
attrahendū genus hūanum efficacissim⁹
mus. Quid enim efficacius hominem ad
amōrē dei attrahere potuit qz pro eo suū
stinere crucis patibulum. Ideo dicebat
Joan. xij. Ego si exaltatus fuero a terra
omnia traham ad meipsum: scz per amo
rem. Hoc Bonauē. **P**ro fundamen
to. Opera pietatis sunt maxime deo gra
ta. Quidiū libro fastoz. Nostra deo
pietas pro munere diuine grata est. Pas
sio autem christi: opus est maxime pieta
tis. Et certe multum est considerandum
qz pro animo christus pro nobis mortu⁹
est. Tullius in libro de officijs. Quo qsqz
anio: studio: aut beniuolētia quid feceris

Donica in ramis palmarum post

id ponendum est. Cum ergo dicitur: An talis et. Dicitur in v. s. Et q. d. uide: q. n. ro deuotionis affectu: tanta nre redeptiois mysteria contemplari debem: q. ex tanta dei caritate precesserunt. Eph. v. Dilexit nos et tradidit semetipsum pro nobis et. Pec- caratores misericordes: auari pauperes et. qui vos magis tradidit diabolo q. Christo: cum tamen se vobis dederit: et tam voluntarie se tradidit pro vobis: propter qd hodie venit in hierlm ubi passurus erat vt ostenderet q. sponte et no inuitus pateret. **F**igura Exod. xij. Precepit dñs q. decima die pmi mensis tollere tur agnus et seruaretur imolandus. xij. die dñs g. iesus verus agnus p. q. tuor dies ante q. imolaretur in cruce: venit in hierlm. s. x. die pmi mensis lunaris: et xij. die ad vespere sacrm sui corporis instituit: et manibus psequitum se obtulit: et in crastino seipm in cruce imolauit. Raban. Ingressus igit dñs in hierlm fuit ante q. dies pasce. Narrat em Joā. q. antequam dies pasche venit iesus in bethania et in crastino asino sedens venit in hierlm. Ubi notanda est concordia nō solū in reb: sed etia i tēpōrib: no. et vt. testa. Beda. Appropin- quante tpe passionis / appropinquare voluit do- minus loco passionis vt p hoc innueret: quia sua sponte mortē subiret.

Secundus art. In euāg. qd scribitur Matth. xxi. habet quō venit dñs in hierlm: Ubi considerandū q. hierlm ascen- dere debemus

- C**um domino.
- C**um asino.
- C**um populo.

In hoc serm. de Primo. Ascendere inq. hierlmam debemus cū domino: Dun- dū ptemnēdo: Patri obediēdo: Miseria cōpatiēdo. Primo mundū ptemnēdo. Nā mōi amatores illuc ascendere nō pnt. Lu. xxiij. Facilius est camelū p foramē ac- trāsire q. diuitē. i. diuitiaz amatorē intra- re in regnū dei. Hūc mūdū pteptū tenuit et docuit dñs ascendēdo hierlmaz: qd pa- lam videbim: Primo pūderādo sue pces- sionis inchoationē: q. ex aliena domo scz Barthe recessit: q. p. iā nō hēbat Bar- thei. viij. Ulpes foueas hnt: et volucres celi nidōs: fili aut hoīs nō habz vbi ea- put suū reclinet. **S**ecōdo pūderādo pces-

sionis executionē: q. venit sup asinā / pau- peribz indumentis discipuloz itratā. Asinā inq. q. vt dr de Lira pauper. erat necessi- tati deputata. Chyff. Ecce q. humile et pteptibile aīal dñs mūdū elegit ad sedēdū cū hierlm ingrederet. **T**ertio pūderādo pcessionis finē siue pclusionē. Nā cum puenisset in ciuitatē: et tota die pdicasset: ieiun. redijt in bethaniā vnde mane recesserat. **U**n. Matth. xxi. dr: Circūspectis oibz: siqs eū hospitio suscipere cū tam hō- ra esset vespertina: exijt in bethaniā. Beda. Hinc intelligendū est q. dñs tante fuerit paupertatis: et ita nulli fuit adunatus: vt in vrbe maxima nullū hospitē: nullū inueniret mansionē. attrēdite o mūdāni et. Ber. Magna abussio / et vere magna: vt diues fieri pūctul. velit: p q. dñs maiestatis et dñs sabaoth paup esse voluit. **S**ecōdo pa- tri obediēdo. Ro. v. Sicut p vni. hoīs inobediētiā pctōres pstituti sunt multi: ita p illius obediētiā iusti pstituti sunt mlti. Obediētiā q. p. ondit dñs in pcessionis inchoationē: q. incepit a bethania qd iterp- tatur dom. obediētiē. Et a bethania ven- nit bethphage: vt inde hierlm pueniret: si- gnat q. pctōr qui vult hierlmaz ascendere debet incipe viā a bethania. i. domo obe- diētiē: et transire p bethphage. i. p domū p quā pfectio signat. **Q**uo p. ramū facit: pfectores. s. p libito eligētes. Itē in p- cessionis executionē: q. sup asinā: quā admo- dū fuerat pphetatū vt ostenderet se hoc fa- cere ex obediētiā ad patrē. Jo dr euāgeli- stū: Hoc aut totū factū est vt adimpleretur qd dictū fuerat p pphetā dicentē: Dicite filie sion: ecce rex tu. venit tibi mansuetus sedēs sup asinā. Glo. Adhibet hūc facto pphete testimoniū: vt appareat dominūz oia q. de eo scripta erāt implese: sed inui- dia cecatos scribas et phariseos: ea q. ipi legebāt intelligere noluisse. Raban. Fi- lia sion historialiter dicit hierusalem ciuitas que sita est in monte sion: Dyfice at ecclēsia fidelīū pertinens ad supernā hier- rusalem. Item obedire etiā ostendit do- minus in pcessionis pclusionē: q. vitz ven- nit vbi passurus erat. Bern. Memore frēsichis ne pderet obediētiā: vitā pdi- dit. **T**ertio miseris ppatiēdo. Nam sicut habetur Luce. xix. Cum appropin-

quaret hierl'm videns ciuitatē fleuit sup illā dī. qz si cognouisses et tu zc. Fleuit at cū sic honoraret a turba gauderet: h' spūā ciuitatis. **P**rima est rō ostēdēdis: vt ostēderet q' honor mūdā? z mūdāna leticia p'tēni debent. **S**ūdi em leticia cito puer titur in luctū. **P**rouer. xiiij. Ritus dolori miscebit' z extrema gaudij luct' occupat. **I**n cui' etiā mysteriū: gaudiū hodiernē p' cessionis terminat' in lectionē dñice passio nis in missa. **R**amos etiā z flores q's ho die in p'cessiōe deferim': solent in multis ecclesijs cruci affigere: q'si cū ap'lo dicētes illud Gal. vj. **S**ibi aut' absit gl'ia nisi in cruce dñi nostri iesu ch'z. **S**ecda est rō exēplatiōis: vt daret exēplū tēperādī hu mānā leticiā. **E**st em mundana leticia vt vinū vaporosum qd' nisi tēperet aqua cito inebriat. **I**ō dī Eccl. xj. **I**n die bonoz ne sis inemor maloz. **G**reg. **P**ātis t'p's (si qua est) ita est agenda leticia: vt amaritu do sequēt' iudiciū nūq' recedat a memo ria. **T**ertia est rō cōpassiōis: s'z p'pter ciuitū ipudētā z obstinatōē. **I**ō dī. Si cognouisses z tu, subintelligit' feres. **E**t qd' in hac die tu. q' ad pa. zc. **G**reg. **Q**d' semel iuxta h'istoria egit dñs: hoc q'tidie p' electos suos in ecclia agit. **P**langit em re pos z deficiūt nec plāgūt: s'z in mal' exul tant z delectant': q' si damnationē q' eis im minet p'viderēt: semetip's cū electoz la chrym's plangerēt. **S**upplicia aut' sequē cia nūc ab eoz oculis abscondita sūt: qz futura q' t'palem leticiā pturbāt refugūt. **V**enient aut' dies quādo ad vltionem z supplicia inducentur: qz nō cognouerūt tē pus visitatiōis sue. **S**ic itaq' dñs flens: hūiliter sedens sup asinā: in paupere ap paratu hierosolymā intrauit. **I**n quo do cuit cōtēnere diuicias honores z leticias hui' mundi: si volum' ab eo approbari. **E**xēplū legim' in h'istoria. **Q**uā h'eh raius imperator deuictō cosdroe rege p' sap: lignū venerabile sancte crucis hieru salem reportauit: eum de mōte oliueti de h' scendens: per portā (qua dñs passurus in trauerat) in equo regio z impialib' indu mentis ingredi vellet: repēte lapides por te descendēt: z inuicem quasi vnus pa rtes se clausērūt. **S**uper quo cūctis stu pentibus angelus dñi signum crucis tē

nens sup portam ciuitatis apparuit dī. **C**um rex celoz ad passionē per hanc por tā ingredi vellet n' cultu regio: s'z hūil' asel lo ingrediens: hūilitatis z nō pompe exē plū suis cultozib' dereliquit. **H**is dictis angelus recessit. **T**ūc impator lachryma tus seipm discalciauit: z vestimēta vsq' ad camissā exiit. z dñi crucē accipēs vsq' ad portam batulabat hūiliter. **H**ocq' mur' se apuit: z liberū imperatori patefecit in gressu. **I**ō bñ **P**rouer. xxix. **S**upbum se quitur humilitas: et humile spūitu sus cipiet gloria.

Tertius articulus. **A**udistis. zc. **L**auete ne demeritis vestr' tātō benefi cio p'mini. **D**icit em regla iur'. **D**ecet p'cessum a p'ncipe bñficiū eē mansurū. **xv** q. ij. c. j. z. ij. **E**t de p'bendis. si cui. li. vj. **E**t in autēti. **C**oll. vj. **C**ōstitutio. **H**oc autē verbum decet: qntū ad subditos: necessariā tatē importat: qntū p'o ad p'ncipem bone statē. **P**rimū p'z de decis c. ij. li. vj. **S**cdz p'z de elect. qz sepe. li. vj. **A**ud. **S**i iuueni cula paup nobilis in carcere inimicōz de tentā: visitata fuerit a filio regis **P**rimo p' tras: nūcios: munerat: z tandē in p'pria p' sona venit ille ad ipam liberādū: qui etiā desponsauit eam: dāns ei arras nobilissī mas z p'ciosissimas expectando diem nū p'riariū. **N**ōne illa diligere multū debet filiū regis z regē: z nōne multū sollicitē cū stodire debet bñficiū sibi datum ac etiam p'missum. **E**xpone intelligēdo per iuueni culam anūā ch'zisti sanguine redemptā z p' filiū regis ipm ch'zīm. **I**ō bñ dī **A**ug' ad animā loquēs. **A**uge eum a q' tātūz dilecta es.

Dñica i Ramispalmar' p' meridiē fmo.

Ecce ascen.

Dicite filie sion: ecce rex tu' is venit tibi mansuetus. **I**ach. ix. z **D**atr. xxj. **V**enit inq' tibi vt cū eo ascendas hierosolymā. **N**ota. solet timeri aduentus alicui' p'ncipis qñ venit p'pter vtilitatē suā. dura oia p'p'o impossi rurus. **S**ed nō sic venit rex ch'z qui bo noz nostroz nō eget: sed venit ad nostraz

Dñica in Ramispal. post

utilitate. Un di. pheta. Ecce rex tu⁹ ve-
nti tibi. i. ad utilitatē tuā. Horade st autē
tres p⁹utes q⁹ marie d⁹ecēt p⁹ncipē: z excelsi-
tissime fuerūt in chō. **P**rima est affe-
ctiois hūilitas. Un saul hūilis elect⁹ est
in regē: z p⁹ suā sup⁹biā n⁹le delect⁹. Pri-
mi regū. xv. Eū effes poul⁹ in oculis tuis
caput in tribub⁹ israel fact⁹ es zc. Illa st
p⁹ba samuelis ad saulē. **S**ecda ē misera-
tiōis argitas: in pauperes vicz z p⁹uos
subditos. Arz. de regine p⁹ncipiū. Vale-
xander tuis larg⁹ esto. q⁹ ignominia p⁹n-
cipis est paupertas p⁹li z g⁹ avaricia z ra-
pina sūt ignobilitat⁹ signa. **T**ertia est
defensiois strenuitas. i. ad defendēdū sub-
ditos. Un de David d⁹r. j. Regū. xxi. q⁹
p⁹uenerūt ad eū oēs qui erāt in angustia
p⁹stituti: z opp⁹li suoz p⁹ctōz deb⁹it⁹. Chri-
st⁹ itaq⁹ hūit p⁹utes p⁹ctas excellēti-
me. Fuit em hūillim⁹: iō in p⁹bis p⁹ri⁹ po-
sit⁹ d⁹r māluet⁹ z sedēs sup⁹ asinā. Chryso-
st⁹ intelligere māuetudinē v⁹ient⁹ p⁹li
dera spēm aduēt⁹ ei⁹. Nō sedet i cyrru au-
reo: p⁹ciōsa purpura fulgēt: nec ascēdit sup⁹
equū discordie amatorē z lit⁹: s⁹ sedet sup⁹
asinā trāq⁹litas z pacē amicā. Nō videt⁹
in circūitu ei⁹ lanceas splēdētēs: s⁹ ramos
v⁹itētes: testimonia pietat⁹ z pacē. Est etiā
misēricōrdiā z largissim⁹ d⁹ns q⁹ de p⁹p⁹io
sanguine solute p⁹ctū n⁹re redēptōis. Itēz
strenuissim⁹ defēsor est i inimicōz neq⁹ciā
zō d⁹r venit tibi. i. ad liberādū z p⁹tegēdū
te. Sic g⁹ d⁹r. p⁹s. Noli obliuisci omnes re-
tributiōes ei⁹.

Salutatio.

Ecce zc.

Prim⁹ ar. An sol⁹ fili⁹ q⁹ p⁹nob⁹ pas-
sus ē sit redēptor n⁹re: an etiā p⁹r z spū-
sctus: nō sol⁹ fili⁹: q⁹ oga trinitat⁹ sūt
indivisa. Itē p⁹r dedit p⁹ctū redēptōis n⁹re.
scz filiū suū. Cōtra. Sol⁹ fili⁹ p⁹nob⁹ sa-
tisfē. Rāder Bōn. in. iiij. dis. lxxix. Aliq⁹s
d⁹r redēptor: aut ab auctoritate redēptōis
tū: aut ab auctoritate sūt z executōe. Pri-
mō nō tū fili⁹: s⁹z p⁹r z spūscctus d⁹r redē-
ptor. Secdo mō sol⁹ fili⁹: q⁹ vt d⁹r. mag⁹ est
redēptor inq⁹ntū d⁹r: p⁹ctis v⁹su: inq⁹ntū p⁹o
hō: hūilitat⁹ effectū. Hec bō. **P**ro sūo.
S⁹ p⁹i⁹ z d⁹uot⁹ a⁹s recordare dēi⁹ b⁹nfi-
ciū redēptōis. Sen. de b⁹nfijs. Narrare
d⁹z b⁹nfiū q⁹ accepit. Qd aut mai⁹ ē b⁹nfi⁹

ciū q⁹ g⁹is hūani redēptio: De q⁹ galfre-
dus in sua poetria nouella. Proditor hūa-
ne nase pditor: in quāvis: vbi nūc tua vis
vbi mors v⁹ vincta rupit. Rupit v⁹ mira-
tua vincta mors sua: q⁹ mors felix: q⁹ felix
mors illa redēptio n⁹ra ē. S⁹ g⁹it. An sol⁹
l⁹ zc. Dic. rii. v⁹s. Et q⁹ p⁹ctū g⁹mirabile
q⁹ laudabile q⁹ aabile ē n⁹re redēptōis my-
steriū qd⁹z p⁹ate dei: z hōis hūilitate im-
pletū ē. De q⁹. Ber. ser. xxi. sup⁹ Lā. Ad
cumulū pietat⁹ tradidit in mortē aīz suā
z de p⁹p⁹io latere p⁹ctū n⁹re redēptōis
p⁹ctōis. **F**igurātē charitat⁹ z benigni-
tatis declaratiua. Barth. xxi. in euāgel.
hōd. D⁹ns ex mōte oliueti misit quos d⁹i
scipulos ad soluendā asinā sup⁹ quā hīero-
solymā yent. Un d⁹r eis Itē in castellū
q⁹ z v⁹s est zc. Spūal⁹ D⁹ns oliueti
excellētiā pietat⁹ signat. Scōz aut hīero.
D⁹ns iste vocat⁹ mōs oliueti: mōs chris-
matis: z mōs luminis: In q⁹ notat⁹ triplex
effect⁹ d⁹ñice passiōis. In oliua: venia in-
dulgentie. In chrysmate: vinctio g⁹re. In lu-
mine: splēdor gl⁹ie. Duo discipuli missi
sūt: timor z amor. Deut. x. Quid d⁹ns d⁹r
tu⁹ petit a te nisi vt timeas eū z diligas.
Per asinam allegorice signat⁹ popul⁹ iu-
daic⁹ q⁹ fuerat sub iugo legis. Per asellū
p⁹p⁹ls gentilis: sedet d⁹ns sup⁹ v⁹trūq⁹: quia
v⁹trūq⁹ p⁹p⁹lm saluari venerat. Moraliter
aut asina sig⁹ aīam: z pullus: affectū lubi-
ci: sup⁹ q⁹s vult d⁹ns sedere si a p⁹ctōz v⁹vincu-
lis soluant⁹. Ligat⁹ aut a p⁹cupiscētys inor-
dinat⁹: diuitiay: deliciay: z honoz. Chry-
so. Ligata erat aīa. i. diaboli erroris vin-
culo p⁹pedita vt nō hēret p⁹atē ire q⁹ veller⁹
Nā oēs aīq⁹ peccem⁹ liberū hēm⁹ arbit-
riū seq⁹ volutatē peccādi an nō. Q⁹ si sol-
mel peccantes obligauerim⁹ nos opibus
ei⁹: iā oīno n⁹ra p⁹tute euadere nō possum⁹
s⁹ sicut nauis fracto gubernaculo illuc ou-
citur vbi tēpestas ipulerit: sic z hō diuine
g⁹re auxilio p⁹ditō: nō qd⁹ vult agit⁹: s⁹ quod
diabol⁹. Bern. Difficilis quidē res z sol-
li dīne virtuti possibilis: susceptum semel
p⁹cti iugū de ceruicib⁹ suis excutere. Qm
q⁹ p⁹ctm facit: seruus est p⁹cti. Et qd⁹ signat
castellū ad qd⁹ missi sūt discipuli: Dicit po-
test q⁹ signat cor peccatoz palliatiōib⁹z
excusatiōib⁹ q⁹si. ppugnacul⁹ dēi munitū
Quidā em se excusant carnis infirmitate

et hi (quod nefas est) deum in culpa sua inuoluerunt. Alii ex peccatorum multitudine: quibus dicit illud Aug. Non propterea minus ardebunt qui cum multis ardebunt. Alii ex inuirtute: qui inuirtute tenerentur diabolo: cum tamen dicat sapiens. Ecclesiastes. xij. Demerito creatoris in diebus iuuentutis t. Turris autem huius castelli est elatio propter quam erubescit homo confiteri. In hac turri angelus factus est diabolus. Aug. super psalmum. Supbia angelus fecit diabolus. In hac etiam turri factus est saul demoniacus. Reg. xvi. In hac et nabuch. in bestia mutatus est: ut videretur sibi leo esse in posterioribus: et bos in anterioribus. In hac ergo turri multi peccatores sunt de montibus bestiales et huius instinctu diaboli: in hac turri hereticis. Spera huius castelli est prina cordis et obduratio: per quam fit ut multi verbum dei prebent in petris pseuerantes. De quo Esa. xlvij. Erit eis serbum domini mada remada: mada fmadam. expecta reexpecta ex. re. modicum ibi: modicum ibi: ut vadat et cadat retrosum. 26.

Secundus ar. In prelo. ser. dictum est quod hierosolyma ascendere debemus cum domino. Nunc dicendum quod cum asino et cum populo. Primum cum asino tripliciter.

Onera portando.

Semp laborando.

Pericula vitando.

Primo: onera portando. Asinus enim humilis onera portat: sic vero penitus. Greg. Qui vere penitet onus penitus non abhorret: sed quod ei pro culpa coniungitur: totum tacita conscientia complectitur. **S**ecundo: semper laborando. Asinus enim est animal laboriosus: et nos vitare debemus oia. Hiero. Super aliquid boni facito: ne diabolus inueniat te ociosum. **T**ertio: pericula vitando. Asinus enim periculum cognitum cauert. Nam ubi semel ceciderit vel alium ceciderit se videt: semper hunc locum horrefcit et tutior viam querit. Heu heu multi sunt asini multiores qui per occasionem non fugiunt: imo magis diligunt et se periculis offerunt. Sicut autem dicitur. Ecclesiastes. iij. Qui amat periculum peribit illi. **T**ertio principaliter dicendum quod hierosolymam ascendere debemus cum populo et hoc tripliciter.

Primo viam cōsternando.

Secundum regem cōsternando.

Salutē ab eo poscendo.

Primo viam cōsternando. Turbe enim populi cum sciissent dominum aduenire in hierosolimam exierunt ei obviam reuerenter usque ad montem oliueta in magna multitudine quia conuerant ad diem festum. Et quidā sternerant vestimenta in via. Alii ramos virides de arboribus fructiferis: quibus modus oliueti plantatus est: et huius faciebant in signum exultationis et honoris. **H**orali. Vestimenta sternit quod terrena cōsternit. **B**reg. Quid enim sunt terrena oia: nisi quod corporis indumenta. Palmas portat: quod tentatges deuincit. Oliuas portat: quod pietatis opibus intrat. Flores affert quibus opibus studet. Ecclesiastes. xlvij. Flores mei fructus honoris et honestatis. **S**ecundo christum regem confitendo. Nam sicut beatus Hieronimus. xj. Clamabant benedictum quod venit regnum patris nostri dauid. Et Lu. xix. Benedicite qui venit rex in nomine domini. Et Jo. xij. Benedicite qui venit in nomine domini rex israel. Non tamen satis intelligebat: quia de regno temporalis intendebat: cum dominus dixerit. Jo. xvij. Regnum meum non est de hoc mundo. Sed queris forte: quare dominus ad mortem vadens sic honorari voluit et sibi regias laudes impendit: qui prius oblatum regnum fugiens declinavit: ut habet Jo. vi. Potest assignari ratio triplex. Prima est ratio spiritualis significatio. scilicet quia rex esset non temporalis regni sed eterni. Luce. j. Regni eius non erit finis: ad quod quidem regnum triumpho passionis peruenit. Secunda ratio aggrauatio passionis. **B**er. Quid est quod dominus voluit huius processionem qui futuram puerat passionem nisi forte ut a maior esset passio quam precesserat processio. **T**ercia ratio dissimiles rami et crux: flores et spine. **Q**uod dissimiles voces: rex israel est ipse: et non habemus regem nisi cesarem. **Q**uod dissimile Tolle tolle crucifige eum: **B**enedicite qui venit in nomine domini. **E**us paulo ante vestimenta prebebant aliena: tamen suis exiit et fors iacit super ea. **T**ertia ratio dande exemplationis: videlicet quod homo in honore constitutus debet habere memoriam mortis ne superbiat: sed magis honoris cōtemnat. Unde cum populi dominum acclamarer regem: pharisei de morte eius tractabant. Jo. xij. Sic et frequenter: cum quis letatur in diuitijs: delictijs: honoribus mors eius accelerat. Unde qui mudanis gaudet semper cogitare debet quia tendit

Feri. II. post do. in Ramis pal.

ad mortē Eccl̃s. xj. Dixi in corde meo va.
et al. de fru. bo. et vidi q̃ esset vanitas: r̃i
sum reputavi errorē: et gaudio dixi: qd̃ fru
stra deciperis. Nā qui nūc in hoc mūdo
floret: cito post i terrā putrescet. Eccl̃s. x.
Quid sup̃bis terra et cinis? Tercio salutē
ab eo potendo. Matt. xxi. Turbe autē
q̃ p̃cedebāt et q̃ sequebant̃ clamabant: O
sanna filio dauid. In quo signat̃ q̃ om̃es
tā p̃cedentes ch̃i aduentū q̃ sequētes sa
lutē habere nō p̃nt nisi a ch̃o. Et addit
Sanna in excelsis: vt p̃ hoc apparat̃ q̃ nō
de t̃pali: sed d̃ celesti salutē loq̃rent̃: q̃uis
ap̃ta vocē non intelligeret. Ch̃ys. Puto
q̃ nec ipsi q̃ laudabāt seiebāt qd̃ laudabāt:
s̃ subito sp̃s ingressus i eos p̃itatis p̃ba
fūdebāt. Sed et nos ad eū clamem̃: osan
na: qd̃ vtiq̃ fructuosū agere nō possum̃
q̃ ipsi dñi passionē sepi meditatō et deu
tius honorādo. Exēplū in vitaspa. p̃e
dicatoz. S̃ tentum̃ magne vite: a pue
ricia p̃sueuerat habere passionē ch̃i et ei
vulnera i magna reuerētia et amore dicēs
q̃nquies pater n̄r in reuerētia q̃nq̃ vulnera
rū singul̃ dieb̃ rogās ch̃m vt sibi daret
timorē. s. pariter et amorē. Huic autē sicut
ipse postea narravit: visibil̃ apparuit x̃ps
dās de singulis vulnerib̃ suis libi bibere
mirā dulcedinē: q̃ p̃cepta tota mūdi dulce
do erat ei in amaritudinē p̃uersa. Nā vt
dicit Ber. Arbor crucis et ch̃i passio bal
samū fudit sp̃ualiū charismatū.

Tertius articulus. Audisti rē. Vide
te q̃nta fecit ch̃is mysteria vt aias
redimeret sp̃sas sibi copularet. S̃ no
tate qd̃ lex dicit: Uxor p̃pter adulteriū
om̃ib̃ bonis viri priuāda est: ac etiā do
tem suā p̃dere. Et ad l. iuliam aut adulce
rijs libertatē. et extra de donatiōib̃ integr
virū et vxorē. Plerūq̃. Notate Si pue
lam sic a filio regis redemptā et desponsa
tā. vt in sermo. p̃ed. dixim̃. p̃tigit p̃e
dēte t̃pē nuptiaz fornicari cū vilissimo q̃
dam mancipio: nōne multū vitupanda et
merito a filio regis repudiāda: et bonis oī
bus spoliāda? Terte sic. Expone et appli
ca Notādo illd̃. ij. Parak. xv. Si dereliq̃
ritis eū: derelinquet vos.

Feri. ij. post dñicam in ramis palmar.

Ece ascēdi

Emus rē. Iuxta est qui iustū
fecit Esa. l. Necessaria ē no
bis iustificatio si volum̃ ascēdere hierl̃y
mā. Nec diffidere debem̃ qm̃ iuxta est q̃
iustificat. i. parat̃ est nos iustificare si ad
eum puro corde cōuertimur. Ad qd̃ nos
inducere debēt tria q̃ in ip̃o ch̃o oñdunt̃
esse p̃ eplam hodiernā. Prīmū est prom
pta obedientia: cū dicit̃ Dñs deus ap̃e
ruit mibi aurē. s. ab instātī p̃ceptionis: re
uelando mibi passionē quāz passus sum:
ego autē nō p̃tradico. rē. vsq̃: vt petrā du
rissimā. Scdm̃ est pura innotētia: cū dē
Scio qm̃ nō p̃fundar: iuxta est q̃ iustifi
cat. i. me iustū oñdit. Tertiū est ampla
miscdia: cū dē: Quis ex vobis timēs do
minū audiēs voces serui eius. i. ch̃i q̃ for
mā serui accepit Qui autē in te. rē. Speret
in nomie dñi rē. q. d. Hoc secure facere p̃t
q̃ magna est eius miscdia. S̃ nota q̃ dñs
Times deū et audiēs vocē sui eius rē.
quia solis deū timētib̃ et vocē ei audiē
tibus dat miscdia.

Ece rē.

Primus arti. An p̃ ch̃i passionē fuit
p̃remissio pctōz. Q. nō: quia est a so
lo dō. Esa. xliij. Ego sum de⁹ q̃ deleo iniq̃
tates tuas p̃pter me. Cōtra. Apoc. viij.
Lauit nos a pctis n̄ris in sanguine suo.
Risidet Bonauen. in. ij. dist. xij. Quāuis
nec resurrectioni nec passioni attribui pos
sit ap̃ie causalit̃as iustificatiōis siue dele
tionis culpe: habet tñ aliquā causē p̃de
rationē. Attribuit em̃ eis iustificatio n̄ra
p̃ modū meriti interueniētis: et habet re
duci ad causam materialē: p̃ modū exēpli
puocātis et excitātis qd̃ habet reduci ad
mouētē causam et efficacitatē: p̃ modū
exēplaris regulantis: qd̃ habz reduci ad
causam formale: p̃ modū sibi q̃etatis et bz
reduci ad causam finale. At tamē cā merē
di iustificatiōē attribuit soli passiōi mon
resurrectioni. Rō p̃o terminādi et q̃etādi
et relatio attribuit vtriq̃. Passio enim
nos excitat ad dilectionē dei: et vltimus
ostendit nobis q̃l̃iter de beam⁹ mori p̃o
ch̃o. Resurrectio etiā nos puocat ad in
sticiā p̃ quā adq̃ram⁹ illā gl̃iam: et nobis
oñdit q̃l̃is in nouitate vite ambulare de

hemus. Hoc Bonauē. **P**ro fundamē.
Vere chris se verū oñdit pñcipē. dī. Aris.
v. ethi. Pñcipem decz alijs: nō sibi labora
re q̄re z sibi ab alijs danda ē merces vcz z
honor z glia. Chis pfecto nō sibi sed nob
oibz laborauit q̄ sua morte peccata nostra
destruxit. Unde Galfredus i poetria no.
Hec sua mors aie sanauit vulnera/ lauit
foides/ amouit culpas. **Q** p̄ pia chri gra
tigrata pietas. Querit g. An p chri passi
one. zc. Dic m. vrs. Ex q̄ cōclude q̄misse/
ri sunt q̄ manēt in petis indurati. Prouer.
xiiij. Miseros p̄los facit peccatum. Et
Aug. li. 2. fel. Quid miseri? misero nō mi
serate seipsos. **P**ctōres obstinati/ vsurarij
lubrici. zc. Quare aiaibz v̄is nō miseremi
timēdum satis q̄ sūt multi tales. Nam
plures zli q̄nqz cū alijs intriū habeāt ali/
quod pñit. emēdationisqz non tñ pueniūt
ad fructū. habēt em̄ solū folia extioris ap/
parētie. Ideo maledicēdi sunt a dño. Esa.
pio. Ele gēti peccatrici p̄lo gram iniqua
te. zc. **F**igura. Dat. xij. Maledixit dñs
ficulnee habēti folia sz nō fructū q̄ p̄tinuo
aruit. vide ibi. Spūaliter expōe de phari
seis: similibz induratis q̄ folia habēt p̄bo
rū et extioris apparētie. Esa. v. Ele qui
cōtrahitis iniquitāte in funiculis vaitatis.

Estudus articls. In euāg. qd̄ scribit
Joā. xij. Notāde sunt tres pñidera/
tōes q̄ nos hortātur disponere vt ascēda/
mus hierosolimam. Prima consideratio
affectuose deuotōis. Scda maliciose idig
natōis. Tertia gratiose cōuersiōis. **P**ria
zc. Deuotōis inqz quā boni puta lazarus
martha martha habebāt ad chm. Unde
cū venisset dñs añ sex dies pasche i betha
niām fecerūt ei cenā ibi z martha mīstra/
bat. Lazarus p̄o vnus erat et discubentibz
cuz eo viuebat. loq̄batur. epulabatur. vitas
ostēdebat. infidelitas indeoz cōfundebat.
Et fm̄ eūdem Lazarus cōuuius interrogāt/
bus eum tristia loca penarum indicauit.
Alchuius. cena dñica fides est ecclie que
pfectoz opat. Martha mīstrat cū fidelis
aia opa sue deuotōis dño impedit. Laza.
i. pctōia morte pcti resuscitat. vñ est ex
discubentibz z bene in bethania celebratur
Nā ecclia ē obediētie dom. Maria ergo
accepit libraz vnguētū nardipistici z effu/
dit sup caput Iesu sicut effundit aq̄ rosa/
cea ppter refrigeriū z odorē: et etiā vngit
inde pedes ei⁹ z dom⁹ impleta est ex odo/
re vnguētū. Aug. Vnguētū q̄ maria vngit.
pedes Iesu iusticia fuit. et ideo libra fuit.
Erat at vnguentum nardipistici preciosi
Pist⁹ grece latine fides dī. Si q̄ris opa/
ri iusticiā (iustus ex fide viuit) vnge pedes
Iesu bene viuendo: dñica sectare vestigia
Capillis terge: si habes supflua da paup/
bus z dñi pedes tersisti. Capilli ei supflua
corpis vident. Vñ cōueniēter p caput si/
gnificat ipse chris: per pedes paupes q̄ sūt
mēbra ei⁹. sequit. Et dom⁹ impleta ē ex odo
re vnguētū Aug. i. mūdus implet⁹ ē bo/
na fama. Qui ei male viuit z chriani vocā
tur iuriam chro faciūt. p bonos at nomē
dei laudat. Audi aplm. Chri inq̄ bonus
odor sum⁹ in oī loco. **S**ecda ē pñideratō
maliciose indignatōis. Pñio ipius iude di.
vt qd̄ pñitio hec qz. s. n̄ hēbat pñiū vnguē
ti. Siles sūt iude q̄ quod deo dat pñituz
esse dicūt. Sepe etiā cōtingit q̄ p deo nō
dant res nisi p̄us deteriorate. Vñ panē tē
p̄stas: vinū contrua: vestē tinea paup/
b⁹ dat: postea musca scutellā. Et dī iudas:
q̄re h vnguētū non veniūt trecēt⁹ denarijs
et datū est egenis. Hoc dī simulās pietatē
z ad coopiedam suā cupiditatē. Ideo dī
euāge. Dicit at h non qz de egenis pñi. ad
eū sz qz fur. zc. Cōsuetudo erat iude acci
pere sibi decimā datoz dño: voluit g hoc
vnguētū veni tē trecētis denarijs vt habe
ret trigita. Ideo voluit eos recuperare in
veditōe chri. Scdm̄ Aug. Ea que iudas
furabat dabat vxori et filijs. Peius mlti
faciūt q̄ bona crucifixi dant meretricibz et
sp̄ricijs. Lūg sic murmuraret iudas rñ
dī ei dñs p maria di. Sinite illā nūc de h
vnguento facere qd̄ p̄t vt in diē sepulture
mee seruet illud. s. qz tūc pparabit qd̄ non
poterit in me exponere. pñeta acceleratōe
resurrectiōis mee: suabit g illd̄ loco isti⁹
Paupes em̄ semp habebitis vobiscū: me
at nō semp habebitis. Chry. q. d. Brauis ē
tibi z oneros⁹ s̄ expecta paz et abibo. Se
quit. Cognouit g tur. mul. qz il. est z ve. nō
pñt ghm tñ sed vt la. vi. quē suscitauit a
mortuis. Vñ indignati ampl⁹ pharisei co
gitauerūt vt et lazaz interficerēt qz multi
ap̄ illū abibāt et credebat in ghm Aug.

Feria. II. post palmarum

Stulta et ceca sententia, q. dñs sustinere potuerit mortuūz nō possit occisum. Chrys. Hoc eos mordebat q. festiuitate instantē oēs dñm tētes/bethanā veniebāt. Unā et quādo in crastino viderūt turbas pcedentes obuiam dño/grauius indignati dicebant ad semetipsos: videtis q. nihil pficiamus. Ecce mūd⁹ totus p⁹ eū abijt. Aug. Turba turbauit turbam: qd aut inuidet ceca turba: q. post eū abijt mūdus p. quez factus est mūdus. **T**ertia cōsideratio gratiose cōuersionis. s. eoz qui p. dei grāz ad fidem cōueriebant sicut patet de gētilibus q. dicebant: volumus Jesum videre. August. Ecce iudei volūt eum occidere et gētilēs videre. Jesus eoz denotōdem vīdens et in eis gētium cōuersionē inchoari ptenunciāuit tps sue passionis imminere postq. gens erat ad fidem recipiēda dī. Venit hora vt clarificetur filius hoīs in fide videlicet gētium. **E**x tūc amen p. p. grūum exemplū oñdit q. mors sua debeat pcedere. dī. Nisi granū frumēti. rē. **H**oris quippe multuz fructum attulit. s. fructum remissionis peccatoz: fructum cōuersionis gētium. et fructū glorie regni celozum. Et deinde instruit eos qui h. fructus participes esse volūt. d. qui amat aīam suam. rē. **E**t psequēter confortat ne turbetur p. dñi nēs exemplū sui. d. Nūc aīa mea. s. sensu alis turbata est. i. afflictā est in pre sensitiōna: passionibz timoris et tristitie. **E**t. quid dicam. s. in hac et de hac tribulatione. q. d. non habeo qd dicam creptōem querēs s. scio quid agam: p. passur⁹ sum. **U**nō dē: pater salufica mē ex hac hora: nō dixit in hac hora in qua eum pater morti exponit: s. ex hac hora q. inde eū glorificauit. **S**ed p. p. terea venit. s. volūtarie i. horam. s. passionis: pater clarifica nomē tuū me suscitādo. venit ergo vox de celo dicens: **E**t clarificauit. s. multis miraculis p. te factis et iterum clarificabo in tua resurrectione. Turba aut que stabat. rē. **R**ēdit Jesus. **N**on p. p. terea me. s. instruendū sed p. p. vos: **E**t q. d. vox illa: et iterū clarificabo: idō psequēter dñs ostēdit modum dī. **N**unc iudiciū est mūdī. Aug. Iudiciū ei qd in fine mūdī expectatur erit p. miorū et penarū: hic aut dicitur iudiciū discretōis. hoc vocat hic iudiciū. discretōez. s. electorū a re

probis: et a suis redemptis diaboli expulsiōnem. **U**nde sequit. **N**ūc pnceps hui⁹ mūdī eijcietur foras. mōi inq. hui⁹. i. maiorū hominū qui habitāt in mūdō Aug. Quid ergo ait q. spiam q. diabolus eijciatur foras. i. ergo fideliz nēminē tentat: imō tētare non cessat. **S**ed aliud est intrinsec⁹ regnare: aliud forinsecus oppugnare. **E**t cōsequēter declarat modum p. quem eijciatur. s. per mortem crucis. **U**nde dicit. **E**t ego si exaltat⁹ fuero. s. in cruce omnia. s. ad salutem pdestinata traham. rē. per amorē. **D**e hinc vt dicit. Chrys. **S**aliciose ipsuz interrogāt dī. **N**os audiuimus ex lege q. chris manet in eternū et quō tēdicis: opz exaltari filium hominis. Aug. **H**oc euz dixisse intelligebāt: facere cogitabāt. **N**ō ergo eis p. bōz istozum obscuritatez aperuit infusa sapientia sed stimulatā cōscientia. **D**icit ergo eis Jesus. **A**dhuc modicū dicū lūmē in vobis est. Chrysost. q. d. **A**dhuc modico tēpore ego lux vobiscū sum. Aug. **M**odiciū lūmē in vobis est: p. hoc q. intelligitis q. christus manet in eternū: ideo horat eos ne lucem omnino perdant: dicit. **A**mbulate dū lucē habetis: id est (vt ait Augusti.) dū aliqd veritatis habetis: et qui ambulat in tenebz nescit quo vadat. Chrysost. **Q**uāta deniq. iudei nunc agunt/et nesciūt quid agūt: sed vt in tenebz ambulantes putāt rectam incedere viam: et contrariā vadūt. **P**ropterea dicit: **D**um lucē habetis credite in lucem. **C**erte solus christus lux est illuminans: omnisq. sciētia sine christo tenebz sunt. **E**xemplū: **M**ulti litterati et ingeniosi quia christū nō querebāt/ in erroribz tenebz ceciderūt: **P**at. de hereticis: **p**at. de Arrio: **S**abellio: et sic de alijs. **E**t opposito multi seculares et humanas sciētias fugientes solum christū querētes: mirabiliter illuminātur. rē. **P**ater de sancto Antonio qui ex respōsis suis in admirationē cōuertebat viros litteratissimos: vt habetur in **E**pist. patrū. **U**nō et Paulus dicebat. i. **C**orinth. ij. **N**ihil me iudicauit scire inter vos nisi Jesum rē.

Tertius articul⁹. **A**udistis rē. **V**idete ne vos magis inimic⁹ christi q. amic⁹ conformetis: et memōre hui⁹ quod euangel. dicit: **A**mbulate dū lucem

habitis rē. Nolite ergo negligere. Audi-
te qđ dicit lex: Dissoluta negligētia pro/
pe dolum est. ff. mandati. l. Si fideiusso-
r. Et illud quod habet de constitutionibz.
Cum a deo forma mandati diligēter est
attendenda. Audite: Si rex alicui man-
daret sub pena confiscationis corpis r bo-
norum: vt ante solis occasum coram se cō-
pareat: etiam sol multū processisset r ad/
huc restat longa via: Rōne diligēter festi-
naret: Credo q sic. Expone et applica no-
tando illud. ij. paralip. ij. Nolite negli-
gere quoniā vos elegit deus vt stetis co-
ram eo.

¶ Feria. iij. in ramis
palmarum.

Ecce ascēdi-
mus rē. Ego quasi agnus
mansuetus qui portatur ad
victimaz. Hiere. xj. Portatus est agnus
christus ad victimā vt ascēdam? hiero-
solymā. Est autē triplex ratio quare chris-
magis dicitur agnus q aliud animal im-
molantiū. Vide sermone. ix. de Epipha-
nia: articulo secūdo.

¶ Ecce rē.
¶ Primus articulus. An christus per
suam passiōē nobis meruit celestis
ianue apertionem. Q, non. fides chri-
sti ante eius aduēum introducebat homi-
nes a statu culpe ad statum gratie: ergo
pari ratione a statu vie ad statum glorie.
¶ Cōtra. Augustin? sup epistolā ad He-
breos. Per aliam hostiam non potuit no-
bis aperiri aditus regni nisi per mortem
vni geniti. Respōdet Bonauentu. in. iij.
dist. xviij. Duplex est paradysus: scz ter-
restris r celestis: r Adam peccante vtri-
qz ianua clausa fuit. Clauso autē ianue pa-
radisi terrestris: fuit signum clausiōis ia-
nue celestis. Est autē paradysus celestis
aperta dei visio. Clausio autem eius: fuit
impossibilitas videndi deum facie ad fa-
ciem: que impossibilitas consurgebat ex
peccato Adē ex decreto diuine sententie
quomodo videlicet deus decreuerat nemi-
nem ad sui aspectum admittēre nisi prius
sibi facta emenda r satisfactio pro illo
peccato: Huiusmodi autē emenda facta

est per christi passiōē. Ideo p eam patet
nobis aditus in celum. Cum autē dicit q
fides chri ante rē. Dicit q nō est simile:
quia status gratie bene cōpatitur secum
obligatiōē ad penam: non autem status
glorie. Hoc Bonauentu. ¶ Pro funda-
mento. q felices qui laborant diligēter
ad hoc vt celi ianuam intrent. Nihil enim
omnino facilius nisi ad illam intrandam
festinemus: quoniā cetera omnia deficiūt.
Seneca ad Lucillū. Corpora nostra rā-
piuntur? fluminum more: quicquid vides
cuz ipse currit? nihil ex his que videmus
manet. Et Balte. in alexand. Dum que-
runtur opes: dum fallax gloria rerum:
mortales vanis circūuolat alis Dum pe-
timus profugos qui nūc vendunt hono-
res. Ecce repētine modiceqz occasio fe-
bris dissoluit toro queqz parauimus euo.
¶ Magn? in exēplo est cui nō sufficerat or-
bis Sufficit exciso defossa marmore ter-
ra Quicqz pedū fabricata dom?: qua no-
bile corp? exiguā requieuit humo. Solli-
citi q simus nō p terrenis sed p celestibz
qz nūc in nobis apta ianua. Sed qritur:
An p passiōē rē. Dic rñsio. vt s. Ex qua
pclude q seruētī affectu recolēda a nobis
est passio chri: p quē sic nobis patz ianua
celi. Apocal. ij. Ecce dedi corā te ostium
apertū. Q misi pctōres q ostiū illd vobis
clauditis: piuri: blasphemī rē. Qm vt hz
Esa. lix. Iniquitates vre diuiserūt inter vos
et deū vestrū. Auferte q pctā q obstaculū
faciūt vt in celū ingrediamini qđ omnibz
apertū est p chri passiōē: cū antea toti gñi
hūano clausus erat. Sicqz natura hūana
exulata erat a pīa sua ad quā redire nō
poterat nisi prius chri passo. ¶ Figu. Au-
de. xxxv. vbi dicit: Homicida manebit in
ciuitate refugij donec sacerdos magn? q
oleo scđo vnet? est moriat: q mortuo: po-
terit redire in domū suā. Expone Spūa
liter homicida ē gen? humanū qđ ab ini-
tio spūale cōmisit homicidiū puādo se vi-
ta gratie: nō expulsus est celesti heredita-
te r descēdebat in limbū qsi i ciuitatē refu-
gij a q nō potuit redire nisi prius chri mor-
tuo i cruce q apuit ianuā vite. Vñ crux ē
claus Dd q apit r nō claudit. Apo. ij.
¶ Secundus articulus. Quoi (cap.
niā n habem? hodie speciale euāge

Feria. III. post Dñe

Itē aliud q̄ de passiōe dñi iō loqui volu-
m? de fructib? ex deuota meditatiōe dñi
ce passiōis puenientibus q̄ tres sunt pñ
cipales.

Primus est peccator destructio.

Scōs anioꝝ fortificatio.

Tertius bonoꝝ adquisitio.

In hoc sermone dicem? de pmo: qm̄ vīc-
oia pccā destruit et exterminat affectuosa
dñice passiōis meditatio. Hec est pfecto
medicina peccatoꝝ purgatiua atq; pser-
uatiua. Hoc aut facit p̄cipue tripliciter.

Primo p viā reuocatiōis.

Scōdo p viā oppositiōis.

Tertio p viā remissiōis.

Primo p viā reuocatiōis. Reuocat enim
oberrantes vt ad dñm redeant. Vñ dñs
clamat. Esa. xliij. Reuertere ad me qm̄
redemi te. Christus pfecto de carne sua
sanguine rubricata fecit reclinatoriū ad
reuocandas aues: q̄ de manu nobilis euo-
larant: scz aīas peccatrices q̄ ab ip̄o nobi-
lissimo dño recesserūt. Osee. ix. Effraim
q̄si aus auolauit. Aues aut si forte nimis
impinguate: nō redeūt nec p voce recla-
māris nec p reclinatorio. Sic aīas peccā-
trices passiōis ch̄i meriti nō curantes
solet ipse diabolus dimittere. Prouerb. j.
Vocauī vos et renuistis et. Sequit. Ego
q̄q; in interitu vestro ridebo. et. Cōside-
ra ergo o pccōr passiōe ch̄i vt a pccis va-
leas reuocari. Vñ cōueniēter ad pccū re-
uocationē ponit imago ch̄i crucifixi i me-
dio ecclie: vt videant oēs et p̄siderēt ch̄i
stū brachijs extēsis in cruce pendentē: q̄si
volentē oēs ad se trahere. Iuxta qd̄ dice-
bat. Ioa. xij. Ego si exaltat? fuero a terra

oia traham ad meipsum. **S**cōdo p viā
oppositiōis: qz videlz in passiōe sua oñdñ
dñs virtutes oppositas q̄buscūq; pccis.
Reducit q̄ppe oia pccōꝝ gñā ad tres ge-
nerales radices. Iuxta illud. j. Jo. ij. Vñ
qd̄ est in mūdo: aut p̄cupiscētia carnis
est: aut cōcupiscētia oculor: aut supbiāvi-
te. In passiōe aut sua sustinuit dñs acer-
bissimas corpis afflictiones p̄ cōcupiscen-
tiā carnis: extremā paup̄tē p̄tra auari-
ciā: et abiectissimā hūilitatē p̄tra supbiā.
Iō dr dñs Thren. iij. Recordare paup̄-
tis meor transgressiōis. i. vilificatiōis: et
absinthij et fellis. i. amaritudinis. Q̄ igit

uari: o supbi: o carnales: si bñ meditemi-
ni dñi passiōe videbitis vos inimicos et
aduersarios crucis ch̄i. **T**ertio p viā
remissiōis: Ch̄s em̄ in passiōe p nob? pe-
nā sustinuit et emendā soluit. Esa. liij. De-
re languores nros ip̄e tulit et dolores nos-
tros ip̄e portauit. Et Heb. ix. Sanguis
ch̄i q̄ p s. s. se ob. iūta. deo emū. cō. nō. ab-
o. moꝝ. Eū ergo te sentis ab aliq̄ viciō im-
pugnari: meditare ch̄i sanguine p te fusiū
vt et a pccis remissis emūderis et a futuris
pserueris. Et qz ch̄s in passiōe sua copio-
se p oibus satisfecit. iō si ei deuote ex anio
cōpatiaris: facile plenariā remissiōe tam
culpe q̄ pene p̄leqris. Vñ p̄fidenter dic
Apl̄s. ij. Tim. ij. Si cōpatimur et contrē-
gnabim? Salubre itaq; documētū ē q̄ bi
q̄ negligēter vixerūt: studeāt recuperare ne-
glectū ex vulnerib? et passiōe ch̄i. Exem-
plū legim? de brō Bern. clareuall. q̄ cū vi-
sum eet ei q̄ rapit? eet in spū an̄ sumū iudi-
cē: et diabol? eū de multis accusaret: qren-
ti diabolo vñ speraret h̄re regnū eternū:
Rādīt Scio: q̄ ad hoc merita mea non
sufficiūt: sed dñs iesus ip̄e dei fili? cui cō-
petit regnū iure hereditario. cōpetit etiā
ei iure emptōis: qz illd̄ emit sanguine suo:
altero iure sibi p̄tent? altero iure de sua
misericōdia illud mihi donat. Vñ qd̄ ex me
mihi deest: p̄fidenter vsurpo ex vulnerib?
bus dñi: Qd̄ audēt diabol? p̄fusus recel-
lit. Vultū ḡ salubris ē passiōis dñi me-
ditatō. Vñ dr Albert? magn? Simplex
recordatio passiōis ch̄i: magis valz q̄ si se
iunaret q̄s in pane et aq̄: vñ si quotidie fla-
gellis cederet vsq; ad effusiōe sanguinis
vel si quotidie legeret psalteriū.

Tertius ar. Audistis et. Audite ḡ ne
dñice passiōis meditationē expellen-
tes inimicis succūbaris et in pccis moria-
mini: similes facti ei q̄ a se arma abiciēs:
reū se mort? facit. Aud. qd̄ lex dr. Viles
q̄ amittit aut alienat arma illicite: capite
punitend? est. ff. de re militari. l. desertorē.
§. Viles. Habet aut. xxiij. q. j. nisi bella.
q̄ bella corporalia figurā gerunt spūaliū
belloꝝ. Vñ non dubiū grauissima pena
dignus est qui a se abicit arma crucis. No-
tate. si rex liberans aliquem de manu in-
micor: dat sibi vestē quā q̄ncūq; induerit:
cōfutabit aduersarios: et si forte ab in-

meis fuerit vulneratus: p vestem illam curabitur: Rōne grauitur puniendus est si vestem illam abiecerit zc. Expone: Per vestem dominice passionis recordationē intellige zc. Ideo sicut dicit Paulus .ij. Tim. ij. Labora sicut bonus miles chri/ sti: arma videlicet crucis christi semper ferendo.

Seria. iij. post dominicam in ramispalmaz Sermo.

Ecce ascēdi

mus zc. Hec dicit domi/ nus deus Dicit filie sion Ecce saluator tuus venit: ecce merces e/ cum eo. Esai. lxxij. Sed ibi notande sunt tres consideratōnes ad hoc dispositiue vt ascēdamus hierosolymā.

Prima est pceptiue autoritat: Hec di/ cit dominus deus Dicit filie sion.

Secūda saluatiue benignitat: Ecce sal/ uator tuus venit.

Tertia retributiue equitat: Ecce mer/ ces eius cū eo

De Prima ps. Annūciate de die in diē salutare eius: annūciate inter gentes glo/ riam eius. De secūda Aug. iup Ioan. Venit saluator ad mundū. Quare salua/ tor dictus est mundi: nisi vt saluet mun/ dum. De tertia Apocalyp. vlti. Ecce venio cito et merces mea mecum est: id est potestas reddēdi mercedem.

Ecce zc.

Primus articulus. An p christi passio/ nem simus a potestate diaboli libe/ rati? Q. nō. quoniā adhuc potestātē ex/ ercet in hominibz tentando zc vexando.

Contra. Imminēte passione dominus dicit Ioan. xij. Nūc princeps mundi hu/ ius eicietur foras. Respondet Tho. in .iij. parte sum. q. ix. Circa potestātē quaz diabolus in homines exercebat ante passi/ onem tria sunt cōsideranda

Primū ex parte hominis q suo pecca/ to hoc meruerat.

Secundū ex parte dei offensi: qui p suā iusticiam diabolice potestati homines re/ liquerat

Tertiū ex parte diaboli qui sua nequi/

cia hominē a consecutiōe salutis impedi/ ebat.

Quantū ad primū: Homo est a pote/ state diaboli liberatus p passiōē christi. Inq̃ntuz ipsa est causa remissionis omnīū peccatorū. Quantū ad secundū: inq̃ntum nos deo reconciliauit. Quantū p̃o ad ter/ tiū: inq̃ntuz diabolus in passiōe chri ex/ cessit modū potestatis sibi tradite machi/ nando in mortē chri qui meritū mortis nō habebat. Nec adhuc diabolus tentet hominē: tamē cōtra tentatiōes et alias di/ aboli vexationes: pparatum est homini re/ mediū ex passiōe christi. Hoc Thomas

Pro fundamento. Nobilis cōdicio p̃n/ cipis est: clementē esse: p̃cipue subiectis. Seneca. Nullū clementia magis q̃ p̃in/ cipes decet. Et Seneca introducit Vir/ giliuz d̃ Anchise sic dicente: Enee he tibi sint artes paciēz imponere morē. Parce/ re subiectis zc debellare superbos. Sic fe/ cit dominus qui ex clementia sua pepit ge/ neri humano pacē eius faciens cū deo et debellans diabolu superbissimū. Que/ ritur q̃ An p chri passiōē zc. Dic respon/ sionē. Ex qua p̃clude p̃tēplationē deuotā: vīcz q̃ sicut diabolus astutia sua hoīem defecerat ita chris in sua mirabili pruden/ tia diabolu supauit. An. li. Cur deus hō Venit redemptor: z victus est tentator/ tetendit illi mūscupulā crucem et dedit illi escam sanguinē suū Fuit quippe crux chri quasi baculus piscātis/ deitas quasi hamus/ et caro quasi esca. Grego. in omel. quadā. In virga crucis trāsgressiōes diabolus car/ nem hūanitatē: transfixus ē hamo diuī/ tatē. Ip̃e em̃ diabolus iudeos iduxit ad/ procurādum mortem chri. Ip̃e etiā iudā p̃ditore ad chri veditōem istigauit volēs annihilare chri doctrinā quam chris appo/ p̃inquantē tpe passiōis studiosius ap̃lia/ uit. Cōtemplemur itaqz qm̃ die palmaz acriter phariseorūz vicia rephendit: emē/ tes z vendētes de templo eiecit ita vt cō/ fusi iudei ignorabāt quid rīderent. Sillē die lune sequētī et die martis iterū venit in hierusalem/ multasqz disputatiōes ibi/ habuit. Die aut̃ mercurij ire hierusalem noluit vt p̃ncipibus sacerdotū z iude p̃di/ tori locum daret/ et cū matre de hūana re/ demptōe tractaret: in bethania igitur illa

¶ Feria. III. post palmarum

die remansit. Cōtemplemur igitur dulcissimum Iesū cū matre charissima de myste-
rijs hūane redemptionis illa die cōferentes
salutis p̄ba dī. Dulcissima mater scitis q̄
a deo patre exiit et venit in mūdum. Nunc
instat hora qua reuertar ad eū qui misit
me crudeli morte moriturus qm̄ omnia q̄
de me scripta sunt in breui cōplebūtur. s̄
mater sanctissima consolamini qm̄ die ter-
tia resurgam Beata igitur virgo lugubri
voce respondit fili carissime essi redem-
ptōnez hūani gñis desidero: tamen in so-
la cogitatōne mortis vestre tota cōcutior
Quo ergo potero eam videre Considera
si potes in q̄grau dolore sunt filius et ma-
ter inter hec verba Interi qm̄ dominus nō
luerat in hierusalem p̄cipes sacerdotus
et sciores ppli p̄gregati sūt i. domo caiphe
et consiliū fecerūt vt Iesum dolo tenerent
et occiderēt. Matth. xxvj. Putauit em̄
eum subterfugisse velle. Conferebāt ergo
de modo dī. Nō in die festo ne fiat tumultus
in populo. Judas igitur instictu diabolis
cō dñm relinquens in hierusalem veniens
effrenat⁹ venit ad eos dī. Quid vultis mi-
hi dare et ego vobis eū tradaz. Matth.
xxvj. q. dī. Eum scio de quo tractas: scio
quo vadit. Ne facies q̄ aduiser. quid vul-
tis mihi dare: Iuda qd cogitas: s̄ p̄b/
dolor sicut dicit Leo papa: Anima luci-
cupida etiā p̄ exiguū perire nō metuit: mul-
tūq̄ in illo corde est iusticie vestigiū vbi
auaricia fecit sibi habitaculū. Audientes
ergo iudei cogitauerūt hūc modū esse cō-
uenientē et mutauerūt p̄siliū: Et gauisi
sunt et promiserūt ei triginta denarios. Et
spopōdit. Infelix mercator: similes sunt
qui p̄ sua breui delectatōe dñm relinquū
Parz ḡ ex dictis quō diabol⁹ astutia sua
p̄ iuda et iudeos dñi mortē pcurauit: sed
dñs prudētia sua p̄ ipam suā mortē diabo-
lū deuicē et alligauit. Figura Apocaly.
xx. Vidi angelū descēdēte de celo. i. chri-
stū habentē clauē abyssi. i. inferni: et cate-
nā magnā in manu sua et apphēdit dra-
conē ser. ā. q̄ est diabol⁹ et sa. et alligauit eū
p̄ annos mille. i. vsq̄ ad t̄p̄s antichrii fm̄
glo. et misit eū in abyssum et clausit. i. pote-
statē nocendī limitauit vt nō seducat et c.
Hic victoriā obtinuit ch̄s p̄ crucē. Vñ
Cassio. Crux ē victoriā p̄p̄i: p̄ditō diaboli

¶ Scādus iarnē. In p̄ceden. et. Nunc
de secūdo qui est amoris fortifica-
tio. Fortificat em̄ animos dominice passi-
onis meditatio p̄cipue tripliciter

¶ Primo ad continuandā penitentiā

¶ Secūdo ad obseruandā patientiā.

¶ Tercio ad obtinendā victoriā

¶ Primo ad cōtinuandā penitentiā. Heb.
xij. Recogitare eū qui ad. se. su. p̄radi. vt
nō fatigemini anis v̄is defici. Corporē
quippe nostrū excitare debet aculei spina-
rum: flagella: clauicilācea et c. Passio v̄is
q̄ ch̄i om̄nē penitētie laborem alleviat.
Bernar. Quid est qd nō suauē tibi est si
collegeris animo amaritudines dei tui
Aug⁹. lib. de virg. Inspicite vulnera p̄l-
dentis: sanguinē morietis: precii redimē-
tis: Hec quāta sunt cogitare: dec in state
ra cordis appendite vt totus vobis figat⁹
tur in corde qui totus p̄ nobis fixus est in
cruce.

¶ Secūdo ad obseruandā patien-
tiā: sc̄z in tribulatiōe. Aug⁹. Tēporalis
afflictionis qd nobis p̄pinat aduersitas:
nihil dulcius si cōsiderem⁹ quid pro nobis
biberit ad patibulum/qui nos inuitat
ad premiū. In figura huius aqua flum̄
marath/que amara erat/ p̄ lignū crucis a
Moysē positū ibi facta est dulcis. Vide
Ezo. xv. Unde Ecclesiasti. xlvij. Nona
ligno indulcata est aqua amara: Et q̄rti.
Regū. ij. Glas nouū: id est corpus ch̄isti
in quo positū erat sal diuine sapiētie: pos-
tum in aquis hiericho reddidit eas dū-
ces et portabiles: id est huius mūdi tribu-
lationes fecit leues et faciles portabiles.

¶ Tercio ad obtinendā victoriā. j. Cor.
rinth. xv. Deo gr̄as qui dedit nobis vic-
toriam p̄ Iesum ch̄istū. Fortificat autē
ch̄i passio et victoriā tribuit cōtra diabo-
licos insulcus tripliciter. ¶ Primo animū
excitando. Figura. j. Achabe. vj.
Ostendebāt elephantib⁹ sanguinē v̄ue et
mori vt eos acuerent ad p̄lium. Sic et cō-
templatio sanguinis ch̄isti acuit ad p̄li-
gnādum contra diabolū. ¶ Secūdo hostē
debilitando. Pro cuius declaratiōe No-
tandum fm̄ Alexand. in. iij. parte in tra-
ctatu de effectibus passionis. Et Bonaf.
uentu. in. iij. dist. xix. Diabolus ante pas-
sionē ch̄isti triplici potestate v̄tebat cō-
tra hominē, v̄icz potestate attractua: sc̄z

iustorū ad lumbum. Hec manus sibi oīno
fuit amputata per christi passionē p quā
deletū est chiro graphus decreti: vt dicit
Apostolus. Col. ii. Potestate impulsu: scz
ad peccatū qua fere in omnibz regnabat
et vix poterat quis ei resistere. Et hec de-
bilitata est per passionē christi per quā lu-
men veritatis apertur contra diabolicam
violētiam. Item potestate vexatiua: scz
corpali ter: Et hec est sibi diminuta. Per
passionē em non habet potestātē vexandi
nisi tñ excommunicatos et ab ecclesia preci-
sos: nisi forte quādoqz ex speciali diuina p-
missiōe ad exercitiū sanctorū: sicut legim⁹
de beato Antonio qui fuit a demone fla-
gellatus. Tercio passio christi fortificat
cōtra diabolicos insultus arma defensiua
ministrando. Unde dicit Damascen. lib.
ii. Lux est galea et scutum aduersus dia-
bolum. Exemplū legitur in Barlaā: q-
cum Josaphat rex dimisisset regnū et pe-
netraret eremū in quo pl⁹ qz p duos an-
nos oberrauit querēs magistrū suū scdm
Barlaā. Postqz ei diabolus inuaserat
multas tentationes de gloria quā dimise-
rat de delictis: de regno: et amicis: nec pua-
lere posset ei neqz p asperitātē nec p pau-
pertatē neqz p difficultatē viē. Ad vlti-
mū apparuit ei et euaginatū gladiū tenēs
mortē sibi pminās nisi rediret: et assumēs
diuersaz ferarū formas horribiles pterre-
re nitebat. Sed omnia dei seruis crucis si-
gnaculū opponens vincebat et demones
fugabat. Sic etiā nos faciam⁹ cōtra dei
monū tentamenta: et victores erimus.
Alioqn dicturus est nobis chris illd Boe-
tius. de consolatiōe. Talia tibi cōtulerā
mus arma que nisi prior abieciisses inui-
cta te firmitate tuerent.

Tertius articulus. Audistis rē. No-
tate qm dñs p suā passioē nobis tot
beneficia prulit vt ipm amem⁹. Nō credat⁹
qz frute passiois vicere posse pctā: tribula-
tiōes: et tētatōes: et hereditatē celestē ob-
tinere: nisi chm diligat⁹. Nā vt dicit lex. Ni-
hil rā naturale qz vt adq̄sitiō fiat fm volū-
tatē dñi tradēs. vt hī in l. Et fac optime
qd hī c. si. de sumoniā. et i c. Ex trāmissa
de decis. Est at volūtas dñi vt celestē he-
reditatē adq̄ram⁹ merito sue passiois: tri-
bulatiōes patiet⁹ sustinēdo: et in pñia pse-

uerādo atqz tētatōes diuincēdo: qd neqz
possum⁹ nisi p amorē chm q in nob maxie
feruere debz ex recordatiōe sue passionis:
qd apparebit euident si attēdam⁹ pabolā
quā barlaā posuit Josaphat. Quidā qz
tuor amicos habuerat qz tres pl⁹ qz seipz
dilexerat p illis pñia negocia dimiserat
Pro q̄rto pō valde pauca fecerat. Cū autē
a terribilibz regibz famul⁹ capet⁹ p decemlibz
talētoz qz debebat: dat⁹ sibi inducijs vt a
amicos rogaret p debiti solutiōe: et sic a sul-
pēdio libaret⁹. Prim⁹ ab eo rogat⁹ rñdit
qz ex q in illd discrimē cecidisset: nihil nisi
lintheoluz daret qz inuolueret. Scds dicit qz
hāc solā grām ei faceret qz eū vsqz ad pati-
bulū pduceret. Terti⁹ qz ipsemet eū sus-
pēderet. Quart⁹ h audies dicit: p me pau-
ca fecerz qz tñ ad me recurrz in nēitate: et
me de ceto diligere pponis: p te ne suspē-
darz me venale exhibeo et suspēdi volo.
Prim⁹ amic⁹ fals⁹ ē mds a q nō recipit
nisi sudariū. Scds sunt heredes et amiei
mūdi qz pducit vsqz ad sepulcr. Terti⁹ ē
diabol⁹ qz hoiez suspēdit ad inferni pambu-
lū. Quart⁹ qz ver⁹ ē amic⁹: est ipse chris qz
p hoiez suspēdi voluit ad crucē lignū. Si qz
(vt dicit Aug. li. de cathēzizadis rudibz) aq-
mare pigebat. saltē redamare nō pigeat.

Sermon. v. in cena dñi Sermo.

Ecce rē. Dñs Iesus in q
nocte tradebat ac-
cepit panē et grās agēs fregit
dixit Accipite et mādicate: hī ē
corp⁹ meū. j. Cor. xj. Hoc ē mysteriū q in
celū ascēdere possum⁹. In his at pñis ta-
st notāda circa xpi passioē et sacm corpis
1⁹. Charitas inextimabil: Dñs Ies⁹ in q
nocte trade. rē. Exseruēti ei charitate se
tradi voluit. 2⁹. Liberalitas inexplicabil: Acce-
pa. et grās ag. fre. et dix. acci. et mā. Suauit⁹
tas incōpabilis: Hoc ē corp⁹ me. Qd em
hoc sumam⁹. De pmo Hier. xxxj. In
charitate ppetua dilexi te. Et Latic. viij.
Aque multe nō potuerūt extinguere cha-
ritatē. De scdo ps. Difficilis et mīfator
dñs esca de. timē. se. De tertio. Joā. vj.
Caro mea vere est cū. sanguis me. ve. est
potus.

Salutatio.

Ecce rē.

Feria. v. in Cena Dñi

Primus articulus. An passio chñi fue-
rit verū sacrificiū? **R.** non. Passio
chñi fuit maxime crudelitatis. **Cōtra.**
Eph. v. Tradidit semetipm oblationem
z hostiā deo in odore suavitatis. **R.** Respo-
det **tho. in. iiij. pre. q. xliij.** Sacrificiū pprie
dicit aliqd factū ad honorē dei: z ad eum
placandū. Et iō **Aug. x. de ci. dei** dicit.
Verū sacrificiū esse omne op^{us} qd agitur
vt scā societate inheream^{us} deo: relatiū
scz ad illū finē quo veraciter bñ esse possi-
mus. Fuit ergo passio chñi verissimū sa-
crificiū deo acceptissimū: vtpote ex maxi-
ma charitate: licz ex parte iudeoz fuerit
opus crudelitatis maxime. **Hec Tho.**
Pro fundamēto. Vultū dñō tenemur
qui seipm p nobis gratis offerre voluit.
Quid^{us} sine titulo. **G**ra p rebus merito
debetur inēptis. Sed heu q̄ multi sunt
ingrati. **Sen. de bñficijs.** Inter pla maxi-
maz vicia: nihil est frequentius q̄ ingrati
animi. **M**iseri pctōres q̄ graui pfusioe
ferendi estis p ingratitudine v̄ra qui non
timetis eū offendere qui se p vobis mor-
ti dedit in sacrificiū imaculatū deo. **Cursu**
ergo q̄rit. An passio zc. **Dic rñ. vt s.** Et
q̄cludet q̄nta deuotiōe chñi charitatem
laudare debem^{us} q̄ totū p nobis sacrificiū
obtulit. Et cū q̄tuor p̄siderent in oī sacri-
ficio. **Et dicit Aug. iij. de trini. c. iij.** of-
ferat. a q̄ offerat: qd offerat: z p quo offe-
rat. **Ipe q̄ vn^{us}** verusq̄ mediator: p sacri-
ficiū pacis recōciliat nos deo: vnū cuz eo
manēs cui offerebat: vnū in se faciēs p q̄
bus offerebat: vt vn^{us} ipse esset q̄ offere-
bat: et qd offerebat. **Hoc est igit^{ur}** verissi-
mū sacrificiū efficacā habēs mirabilē: et
p̄orsus inexplicabilē. **V**alēt em ad pctō-
rū remissionē: ad diuine grē recōciliationē
z ad dei p̄cipuā venerationē. **Figu. Le**
uit. xxiij. et plib^{us} alijs locis. **T**ria erāt ge-
nera sacrificioz in ve. te. qdā p pctō: qdā
p gr̄atiūactiōe de p̄ceptis bñficijs vel pro
p̄ceptendoz postulatiōe: z h̄mōi dicebant^{ur}
hostie pacifice. **A**lia erant simpliciter p̄p̄
dei honorē q̄ dicebāt holocausta. **S**piua
liter. hec oīa figurabāt chñi passionē: q̄ h̄
triplici mō habet rationē sacrificij: sacri-
ficiū inq̄ animaz sanctificatiū. **Heb. x.**
Sanctificati sumus per oblationē christi
iesu semel.

Secūdo arti. In p̄ced. zc. **N**ūc deter-
tio q̄ est spūaliū bonozū adq̄sitiō.
Berñ. Homo si vis de virtute in virtutē
puebi: si vis de grā in grām p̄moueri: de
amore in amorē: de luce in lucē: de bono
in meli^{us}: passionē chñi recordare. **Ide.** **A**r-
bor crucis si est q̄ colligat: vitā germinat:
fecunditatē fructificat: oleum stillat: bal-
samū fundit spūaliū charismatū. **N**on est
arbor siluestris. lignū vite est app̄hendē
tibus eā arbor salutifera lignū crucis. **P**re-
cipue aut^{em} ex deuota passiois meditatione
puenit triplex adq̄sitiō boni.
Prima est adq̄sitiō illuminatiōe v̄sitiōis.
Secda est adq̄sitiō charitatiue affectiōis.
Tertia est adq̄sitiō salutiue dispositiōis.
Prima est zc. **H**oc est collyriū q̄ inungen-
di sūt oculi: vt videant. **Apoc. iij.** **I**te hec
est p̄ga: de cui^{us} sumitate gustato mellet
luminat ionathas. **j. Regū. xiiij.** **I**tem fel-
piscis: q̄ linit oculi ceci curant. **Lobc. vj.**
Illuminat aut^{em} passio chñi deuote p̄tēpla
ta tripliciter. **P**rimo ad cognitiōe dñi:
p hoc em manifeste cognoscimus q̄nta sit
dei miscdia z grā erga nos. **P**er virtutē
em passiois manifestant^{ur} thesauri diuine
sapientiē. **j. Cor. j.** **P**redicam^{us} vobis chñi
stū crucifixū: iudeis quidē scandalū: genti-
bus autē stulticiā. **I**psis autē vocatis iu-
deis atq̄ grecis chñm dei virtutē z dei sa-
pientiā. **S**ecdo ad cognitiōe sui: quia
per hoc clare videm^{us} q̄ p̄ciōse sunt anie
nostre dei iudicio: qz corpus z sanguinem
z vitā ppriā in statera crucis posuit vt ani-
mas nostras redemiret: ne de cetero viliū-
simo pcti p̄cio venderent. **Aug. x.** **A**gnos-
cat hō q̄ntū valeat: z q̄ntū debeat: z dñz
p̄ciū suū cogitat: sibi vilis esse sinat. **Re^{sp}**
itag^{ur} erit nō parui p̄cij sed sanguinis iesu
chñi qui violat z maculat animā chñi san-
guine z passione redemptā. **T**ertio ad
cognitiōe peccati: per hoc luculēter ostē-
dit deus q̄ntū odit pctm: pro quo destrū-
do: nec pat^{er} filio suo peperit. quin illū mori
p̄cipet: nec filius sibi ipsi. **P**atet etiam q̄ntū
debemus detestari pctm z cauere
qz si deus ppter peccata alioz nō peperit
filio: nec nobis parcat pro peccatis n̄ris.
Esa. liij. **P**ropter scelus populi mei per-
cussit eū. **S**ecda est adq̄sitiō charitati-
ue affectiōis. **C**hrist^{us} em per passionem

suā marie nos allieit ad amorē suū. Ber. sup. can. Sup. oia te mihi amabile reddidit o bone iesu calix quē p nobis bibisti: op? redemptiois nrē frequenter memoratū: h sepe excogitatum: facile sibi nrē vendicat amorē. Nihil deuotionē nostrā blandius allieit: iustius exigit: artius stringit: vehe mētius afficit. Multū q̄ppe ibi p nobis laborauit: nec in omni machina mūdiali tantū sibi fatigatiōis assūpsit. Ibi em̄ habuit in dictis p̄dictores: in factis obser uatores: in tormentis irrisores: in morte exphatores. Afficit igit ch̄i passio ad a/ moris orationē. Propterea dicit sp̄sa in Lā. ij. Sub ymbra illius quē desiderauē ram sedi et fruct? eius dulcis gutturi meo

Tertia est adquisitio saluatiue dispositō nis q̄ ex duab? p̄dictis sequit. Et sicut di cit Chryso. sup. Barth. Nulla res est q̄ magis ad salutē hoīm pertineat q̄ mors ch̄i. Exemplū narrat cesari? q̄ quidaz prior de ordine regulariū tpe quodā tan to sopore cepit affici q̄ nisi cito dormiret moreret. Cum ergo se inclinasset mor ei qdam puerulus affuit di. Dñe cum licetia vestra vado. Et ille ait q̄vadis. Et ait cō uersus: vado ad deū q̄ mortuus sum in hac hora. Et prior. Lū multi p̄fecti trans eant ad purgatoriū: quid est q̄ tā p̄fiden ter te dicis itur ad deū. At ille. Habebā p̄suetudinē vt quoties corā crucifixo hāc orationē dicerē. Dñe iesu ch̄e per illam amaritudinē passionis quā sustinuisti in cruce: maxime quādo anima tua egressa est de corpore tuo miserere anime mee in egressu suo. Et exaudiuit de? orationem meā. Et ait prior. Quō fuit tibi morienti Rndit. Videbat mihi in agonia posito q̄ totus mund? esset lapis vnus et p̄me/ ret meū peccat. Propterea bñ dñ Berñ. Quotidiana ch̄iani lectio dz eē assidua passionis ch̄i meditatio.

Quartus art: Audisti. rē. ch̄s qui/ de sui sanguinis cōmercio adquisiuit ce lestē hereditatē: s; timendū ne reuocetur talis donatio p̄p̄ demerita nrā. Iura eni dicūt q̄ reuocat donatio p̄pter mltas cau sas: vt colligi potest ex. ll. C. d. donat. añ. et ex. c. si. de dona. Quaz vna: si deficiat cō dicio apposita. Altera si donata ruit. atro cē siue graue iniuriā fecerit donatori. Po

ne casum et applica notando q̄ ch̄s illa cō ditiōe nobis adquisiuit regnum celeste: si eius mandata custodiā: et grauis ei sit iniuria in eoz transgressiōe. Jo ipse dñ cū Barth. xj. Si vis ad vitā ingredi: serua mandata.

Seria quinta in cena
dñi post meridiem.

Ecce ascēdi
dimus rē. Probet autem se
ipsum hō: et sic de pane illo
edat et de calice bi. j. Corinth. xj. vt vide/ licet sic comedat q̄ virtute panis illi? hie rosolymā ascēdat. Est autē considerāda hui? pbationis: necessitas: vtilitas: securitas.
Propt̄ primū. Ibi dñ. Qui em̄ mandu cat et bibit indigne iudicium sibi mā. rē.
Propt̄ scdm. Jo. vj. Qui māducatur hūc panē. s. digne viuet in eternū. Propter tertiū. j. Corinth. xj. Si nosmetipsos dñu dicarem? nō vtiq; iudicaremur.

Salutatio. **E**cce rē.
Primus art. An ch̄s ex obedientia mortu? sit. Q. nō. Nō legitur hoc sibi fuisse p̄ceptū. Cōtra. Phil. ij. Factus ē obediēs vsq; ad mortē. Rndit Tho. in. ij. p. Cōueniens fuit q̄ ex obedia pate ret. Primo quidē q̄ hoc cōueniebat iu stificationi hūane. vt sicut p inobedientiā vnus: peccatores sūt cōstituti multi: ita et p vnus obedientiā iusti cōstituerentur multi. Ut dñ. Rom. 5. Secdo hoc cōu ueniebat reconciliatōi: hōis cū deo. Scd3 illud Rom. v. Reconciliati sum? deo p̄ mortem filij ei? in q̄ntū. s. ipa fuit sacrificiū acceptissimū. Obedientiā autē omibus sacrificijs p̄fertur: vt dicitur. j. Regū. xv. Tertiū fuit cōueniens victorie qua de morte et mortis auctore triumphauit. Nō em̄ miles vincere pōt nisi obediat du ci. Prouer. xvj. Vir obediēs loquit victo rias. Q. autē ch̄s accepit mādatū vt pa teret. p3 Jo. x. vbi dicit Potestātē habeo rē. et hoc mandatum accepi a patre meo. Hic Thom. Pro fundamēto. Bñfi cū q̄nto celerius et p̄p̄ius exhibet: tan to gratius est. Plaut? in aulularia. Cele/ ritas: beneficiū grati? facit. Et Sen. Nō

Feria. v. In cena dñi post

tñ qd dat aut qd fiat: s; magis qua men-
te refert. Multū ergo deuote recognosce-
re debemus q̄ prompto anio ch̄is p nob̄
his se obrulit. Qui vt h̄r Heb. xij. pro-
posito sibi gaudio sustinuit crucē. Sed q̄
rit an ex obedientia. Dicit h̄r. v̄s. Ex qua
cōclūde q̄ amanda sit obedientia per quā
reparū est genus hūanū z q̄ detestabilis
inobedientia p quā p̄t natura angelica
z hūana. Vñ obedientia mater est omis
b̄ndictōis. Inobedientia v̄o: radix q̄nnis
maledictōis. Deuter. xj. En propono in
cōspectu v̄stro hodie benedictionē z ma-
ledictionē: B̄ndictionē si obedieritis mā-
datis dñi dei v̄stri. Maledictionē: si non
audieritis mandata dñi dei v̄stri: sed re-
cesseritis de via quā ostendi vobis.

Figura. Gen. iij. Primi parentes manda-
tū dei transgredientes: Iniam mortis in-
currunt z a paradiso terrestri expulsi dei
maledictionē susceperūt. Gen. xij. Abraā
obediēti deo pmissa est terra fertilis z va-
ta ei b̄ndictio. Spūaliter expone qm obe-
dientie diuinorū mandatorū pmittit bene-
dictio celestis hereditatis. zc. Jo. Hierē.
xvj. Obediamus vt bñ sit nobis.

Secūdus articulus. In euāgē. qd scri-
bitur. Joā. xij. Tria sunt mysteria
cōtemplāda quorū p̄tēplatio nos allicere
debet ad amorē z imitationē ch̄i p nob̄
passi. Prīmū est mysteriū motiue ratio-
nis videlz ppter quā discipulorū pedes la-
uit volēs eis dare singulare exemplū hūi-
lītatis. qz videlz ppe erat tps passionis
sue qm recessurus erat ab eis. Vñ dicit
in euāgē. Ante diē festū pasce sciens iesus
qz venit hora vt transiret ex hoc mundo
ad patrē. t. Theophilus. Hoc diē. qz expli-
care voluit qualē ad suos amicitia gere-
ret. Jo pedes eorū lauit: vt p̄nderet hūi-
lītātē viā esse salutis. Vñ sequit: cū dilex-
set suos q̄ erāt i mū. in fi. di. e. i. maiora sig-
nificatōis ostendit. Volēs etiā ex tāta be-
nignitate ostensa: reuocare p̄dītōrē iudā:
de quo subditur. Cū diabolus tam misit
set in cor vt traderet eum iudas simonis
scariothis. Chrysost. Hoc q̄ si stupens in-
terferuit euāgelistā: qm eū q̄ iā p̄dere ista
tuerat dñs lauit. Scd̄ est mysteriū exē-
platiōis informatiue: qm cena facta: qntū
ad agnū paschalem: surgit dñs z depo-

nit vestimenta sua z cū acc. lin. p. se. de in-
de mi. aquā in peluim z ce. la. pe. di. z ext.
lin. quo erat ip̄e p̄cinctus. Vide q̄ bone-
ste z officiose hūilitatis implet officium.
Venit ergo ad simonē petrū q̄ inter alios
maior erat. Et tūc petrus ex cōsideratio-
ne maiestatis ch̄isti territus di. Dñe tu
mibi lauas pedes: Augusti. Quid es tu:
Quis es mibi cogitanda magis sunt hoc
q̄ dicēda. q. d. hoc indecēs est z nullo mō
sustinendū. quasi di. fm Bedam. Tu de-
deorū: tu rex angelorū: tu fili⁹ altissimi: tu
quē adorant angelice potestates: tu deus
eterne mibi vermiculo laues pedes. Tu
ante me curuaris ante quē curuant q̄ por-
tant orbē. Tu ante me flecteris ante quē
flectit Anne genu celestū terrestriū z in-
fernoz. Rūdens aut iesus dixit ei. Quod
ego facio tu nescis modo: scies āt postea
quō. s. hoc ē exēplū hūilitatē exhibende: z
mysteriū interioris mūdatis. Petr⁹ aut
de tanta hūilitate filij dei territus dixit.
Nō lauabis mibi pedes in eternū. i. nūq̄
hoc patiar. Sed vt dicit Aug⁹. Eū nō ef-
fer expedies petro ppositū: nō pmissit de-
min⁹ illud verificari. Jo rūdit iesus. Si
non lauerō te: non habebis partē meū.
scz in b̄ritudine. Siue hoc intelligat de
lotiōe mystica. s. interioris macule: siue de
lotiōe corporali pedū: q̄ ideo necessariā
erat qz a ch̄o p̄cipiebat. Nō poruit ch̄i
stus in petrū terribili⁹ insonare q̄ vt cō-
minaretur repulsam. Et iō petrus expa-
uescens sapienter mutat sententiā di. Do-
mine nō tñ pedes meos: s; z manus z ca-
put. Mystice p pedes: affectiōes: per ma-
nus opera: p caput cogitatiōes mentis et
intentiōes intellige. Dicit ei iesus: q̄ lor⁹
est nō indiget nisi vt pedes lauet: sed. zc.
Aug⁹. Ipsi humani affectus (sine quibus
in hac mortalitate nō viuūt) quasi pedes
sunt: vbi humanis rebus afficimur: vt si
dixerimus qm pctm non habemus: ipsi
nos seducimur. Bern. Lotus est q̄ gra-
uis peccata non habet: cū caput intentō
z manus. id est opera z conuersatio mun-
da est: sed pedes qui sūt anīme affectiō-
nes dum in hoc puluere gradiuntur ex to-
to mundi esse non possunt: quin aliquan-
do vanitati: aliquādo voluptati: aliquan-
do curiositati plus q̄ oporteat cedat anī

mus vel ad horam. In multis enī offen-
dimus omnes. Deinde dñs subiungit.
Et vos mundi estis: sed non omnes. Sci-
ebat enī. zc. Ansel. Et te quidē o bone te-
su pñtissimi proditoris tui perfidia non
latabat quādo in hac cena ablutiōis cā:
enā corā ipso genu flecto: procubens ma-
ledictos pedes eius veloces ad effūden-
dū sanguinē tuum: sanctissimis manibus
tuis attricare: lauare: zc. extergere digna-
tus es: zc. tu adhuc extento collo ambu-
las. O terra zc. cinis adhuc supbia te ele-
uat: adhuc te impatientia exagitat: intue-
re humilitatis zc. mansuetudinis speculū
vniuersē factore creatorē zc. tremendū
iudicē viuorū zc. mortuorū ante pedes
hominis: enā traditoris sui: genua flectuan-
tem. Disce ab eo quia mitis zc. humilis
corde. Confundere in superbia tua: erube-
desce in impatientia tua. **T**ertius est
mysteriū inductiue exhortationis quo //
mō videlicet eos hortatus est et induxit
ad simile faciendū. Nam postq̃ lauit pe-
des eorū accepit vestimenta sua zc. redijt
ad locū cene. Et cum recubisset iterū di-
xit eis. Scitis quid fecerim vobis. id est
quantam humilitatē vobis exhibuerim.
Vos vocatis me magister zc. dñe: zc. bene
dicitis: sum etenim. Magister: ppter sapi-
entiam quāz vos doceo. Dñs: ppter po-
tentia quā mirabilis ostendo. **E**ibi non
est periculū superbiendi: nō est vituperiū
ppria cōmendatio. Sequit. Si ergo ego
laui pedes vestros dñs zc. ingr: zc. vos de-
betis alter alterius lauare pedes. id ē in //
vicem hūiliter ministrare: inuicē iniurias
dimittere: p inuicem orare. zc. Sequit.
Exemplū enī dedi vobis vt quē admo-
dū. zc. quasi dī. hoc feci ad humilitatē eru-
ditionē. Hanc doctrinā obseruemus cha-
rissimi quonā nō nī p hūilitatem salua-
ri possumus. Superbia autē radix est va-
nationis. ps. Tu populū humilē saluū
facies zc. oculos superborū hūiliabis. Ex //
emplū in angelis supbentibus. Unde
Esa. xliij. Quomō cecidisti lucifer zc. Itē
in filiis filiorū noe volentibus edificare
turrin. Genes. xi. Itē in saul a regno de-
iecto. i. Regū. xv. Itē in nabucho. Dan
ii. zc. in multis alijs. Exemplū enī hūmi-

litas in abraā habemus qui dicebat. Ge-
nes. xviij. Loquar ad dñm meū cum sim
pulus zc. cinis. In iōāne baptista. Joā. j.
In beata virgine marie dei q̃ dicit. Luc.
j. Respexit hūilitatē ancille sue. Singula-
rissimū autē exemplū habemus in dño q̃
etiā pedes sui pñtoris lauit. Bern. In
tolerabilis imprudentie res est vt vbi se
exinanivit maiestas: infletur vermiculus
vilis zc. intumescat.

Tertius articul⁹. Audistis zc. Acc-
redatis vos cum ch̃o posse regna-
re nīl zc. cū ch̃o studeatis vos hūiliare.
Dicitis forte ch̃s per hūilitatē sue pas-
sionis nobis adq̃siuit regnū. Jam nō pos-
sumus illud pdere. Notate qd iura dicūt
Heres nō seruans testamētū defuncti:
est exheredand⁹. Exheredand⁹ inq̃ ex
toto si fuerit heres extrane⁹ dono. de vo-
to. c. licz zc. xj. q. j. Siluester. zc. de testamen-
tis. si heredes. Si vero heres est filius:
tūc si hereditas est diuisibilis: amittet: so-
lum reseruata sibi legitima. L. de fideico-
missis aut hoc amplius. Si autē indiuisi-
bilis: puta qz ducatus: regnū: zc. h̃mōi sic
totā perdet. dicto. c. licz. in fi. Pone casuz
iuxta p̃dicta zc. expone notando qz ch̃us
in suo testamēto nobis recōmendauit hu-
militatē: mansuetudinē zc. fraternā charit-
tē: vt patet expresse. Joā. xlij.

Pradie veneris sancta.

Ecce ascen-
dimus zc. Cōmēdat dñs
suam charitatez in nobis
quonā cum adhuc peccatores essemus
christus p nobis mortuus est: multo ma-
gis iustificati in sanguine ipsius salui eri-
mus ab ira per ipsum. Romanor. v. In
his verbis cōtinetur mysteriū quo ascen-
dere possumus in celum. Sunt autē in il-
lis verbis tria notanda. **P**rimū est di-
uine charitatis cōmendatio. Cōmendat
deus suam charitatem in nobis. **S**ec-
cundū cōmendationis ratio: qm cum ad
huc zc. **T**ertium est: rationis con //

In die Parasceues

clusio. multo igit magis rē. De primo. j. Jo. iij. Apparuit charitas dei in nō. qm filiu suū vnige. misit in mundū rē. De se cūdo. Ro. v. Ehis p pījs mortu? ē. De tertio. j. Jo. j. Sanguis iesu filij dei emū dat nos ab oī pccō. **E**cce rē.

Salutatio.

Primo ar. An dolor passiois chri fue rit acerbissim? Q. nō. qnto pena est magis volūtaria tāto min? grauis: Sed chris vehemēter desiderabat pati. Cōtra p s. in psona chri. Omnes fluit? tuos in duristi sup me: sed nō oēs induxit qntum ad veritatē: q omnes induxit qntū ad acerbitatē. Rūdet Durādus in. ij. di. xvj. q uis dolor stricte sumpt? sit passio appeti tus sensitui seqns lesione tactu pcepta: tū dolor large sumpt? sumit aliqū p passioe seqnte apprehensione nociuā factā p quacu q potētiā interiorē vel exteriorē sensitū uā vel intellectū: et sic accipit hic. Hoc pmissio dicendū q dolor chri pōt pparari ad dolorē dānatō: et sic nō fuit maxim? Sicut em gloria beatorū excedit oīe bo nū p sētis vite: sic miseria damnatorū ex cedit oīes miseria huius vite. Potest etiā cōparari ad dolorē viatorū: et sic fuit maxim? Hec Guill. Durā. Pro funda mento. Hec est veri pncipis gloriosa ppi etas: subuenire misericorditer in necessi tate cōstitutis. Quidi? in eplis Regia cre de mibi res est succurrere lapsis. Et Ari. viij. ethi. Regis ad subditos amicitia est fm supabundantiā bñficij: bñefacit sub ditis curam eorū habēs: vt pastor. pro pter qd homer? agamēnonē pastore po pulorū dixit. Voluit igit summ? rex regū hīs nobis miser? misericordissime subue nire et se vey pastore aniaz ostēdere: pte illis aiam suam ponendo: tātoq apparet in nobis ei? misericōdia et benignitas qnto a cerbiores pro nostra salute dignatus est sustinere dolores. Sed qrit? An dolor rē. Dic rñ. vt s. Et p declaratiōe veritatē il lius. f. q dolor chri inter oēs dolores fuit acerbissim? iuxta determinationē doctorū adducēde sūt tres pncipales rōnes

Prima ex passionis causalitate.

Secda ex patiendi modalitate.

Tertia ex patiētis qlitate.

Prima igit rē. Quia vt dicit bñs Tho.

in. ij. par. q. xlvj. Patiebat nō p culpa p prias: sed aliena. nō p amicis: sed inimicis et p his quos videbat ingratos. Et fm beatū Bernardinū de euag. eterno. Vlti dit saluator culpas oīm hoīm p sētū: p terito: et futuro: necnō et culpe grauita tem: ac p qlibet in speciali genuit et doluit. Ita etiā q fm franci. de eximenis pa triarcham hierosolymitanū in lib. de an gel. par. ij. ca. xxiij. Quādo p mundū p dicabat: apostol? quādoq in agris dormi entib? ipse seloge faciebat ab eis: et ibi clā mans vocib? magnis flendo: supplicabat patri p peccatorib? cum tanta efficacia et virtute q non est mens alicui? homis in mundo q valeret hoc cogitare. Plorabat inq? et supplicabat genu flectendo et te to rum psternedo ac laborādo in tantū: q vt dicit idē doctor lib. 2. parte p dīc. cap. xxiij) sudauit sanguinē multoties in suis altis oratiōib? licz nō scribat in euāgel. nisi se mel. Unde merito poterat dicere illō ps. Torrentes iniquitatis turbauerunt me. Dicit at Huber. in li. ar. crucifi. vite iesu chri. lib. iij. Q. ipse videbat oīa pecca ta pterita: p sēntia: et futura clariū et di stinctius q aliq mens humana possit ad singulare cognoscere: que quidē peccata sibi faciebat quinq dolores excessiue acer bitatis. Imo hoc idē sibi faciebat qdlibet peccatū p se sumptū: ita q qdlibet pecca tū mortale respectu anie chri erat qsi fur ca quinq dentiū: vno scit facies quinq vulney aperturas. **P**rimo qā pccm est dei iniuriatiū. Secdo qā diuine vindicte puocatiū. **T**ertio qā horrende macule intra animā dei imaginē ifictiū. **Q**uar to qā toti? regni gratie destructiū. **Q**ui to qā pene eterne adq sitionis. **E**his aut bō fm naturā passibilē habuit ista detestari ex his dolore qntum exigebat regula p fectē iusticie que in ipso erat: Ita q de istis tantū dolebat qntū iust? erat. In eo aut fuerūt qnq nobiles cōditiones ex quibus augebat hui? doloris excessus. **F**uit em glorie dei amator: pacis mediator: aniaz sponfus: zelator regni: gratie restaurator: et oīs saluādoz i dēptoz. Sic igit xps qntū dītat? glia amauit: tātū doluit p p iurial pti irrogatas q s lymphidissime p sēcebat. et qntū dilexit pacē is deū et creataz tātū do

luit inimicitia ex peccato creatā. Et quā-
tū dilexit decore aie tantū voluit turpitu-
dinē macle. Et quātū diligebat regnū gra-
tie et glorie: tantū dolebat de eius destruc-
tione. Et quātū amabat quietem creature
rationalis in deo: tantū dolebat de eter-
no cruciatu ei⁹ et separatōe. Hec huberti-
nus. Secūda ratio sumit ex patiendi mo-
dalitate. Tū ppter cōtinuationē: qz eius
suspendiū cōtinuabat: et clauis semp mag⁹
ac magis affigebant pendentē: Imo ab
illa hora q sanguine sudauit semp in cōti-
nua angustia fuit. Tū ppter doloris puri-
tate. Nam in alijs patientib⁹ mitigat tri-
sticia interioz. et etiā exterior dolor: ex aliq
pnderatiōe ratiois p quādā deriuationē
sue redundantiā a superiorib⁹ virg⁹ ad
inferiores qd in chō non fuit. Nam fm
Dām. Unicusq viriū pmissum est agere
quod est sibi ppiū. Ideo pars passibilis
patiebat quātū pati poterat. Tū ppter pas-
siois generalitatē in oibus actibus suis.
Habuit em in verbis p radictōes: in p-
dicatiōib⁹ cōtēptōes: in factis observa-
tōes: in miraculis blasphematores: in pe-
nis irrisores: in morte: exprobratores. Itē
passus est gñaliter in oibus hominū ge-
nerib⁹. Nā passus ab omni statu: cōditōe:
et sexu. Passus est em a iudeis et gētib⁹: a
pncipib⁹ et ministris: a pplarib⁹ religiosiis
ab extraneis et notis: ab ignaris et docto-
rib⁹ et scribis: a masculis et feminis: petru
scz accusantib⁹: a fugientib⁹ discipulis et a
missis: a petro negante: a iuda tradente:
Itē passus est generaliter de oibus que
ad eū pertinebat. De patris offensa p pec-
cata vniuersoz: magis aut iudeoz: et disci-
puloz fugientiū: maxime traditoz: et cru-
cificantium: de martyrio et dolore matris
afflicti: de tristitia et penis: et omnibus
que inflicta sunt suis discipulis et cunctis
suis amicis. Unde dicit Hubertinus in
libro arboris cruci. vi. se. chri. q omnes
passiones: labores: et dolores: aut marty-
ria que fuerunt sunt aut erunt in quibus
cunq electis plenissime in corde suo rece-
pit christus. non solū in generali sed etiā
in speciali distinctius qz qui suscepit pas-
sus est. Item de infamia per latronū as-
sociationē et blasphemā: de inhonora-
tione per irrisiones et cōtumelias. De ve-

stimentoz expoliatiōe: de cibo et potu:
myrrhe et fellis amaritudine: de iniusta cō-
demnatiōe: de anime innocentis afflictio-
ne: de vite nobilissime amissione. De qui-
bus oibus tanq de obiectis simpliciter
nolitis: vel excusatiōe: et tamē accidentib⁹
passus est vehementer. Itē passus est ge-
neraliter in toto corpore: in omnib⁹ mem-
bris. In capite coronā spineam. In genis
alapas. In barba vellicatiōes: colaphos
in collo. In dorso duras illudentiū perse-
cutiones. In scapulis grauiā crucis pon-
dera. In manibus et pedibus clauoz vul-
nera. In latere aperturā. In corde pfundā
lancee fixurā. In tota corporis sup-
ficie nuditatem ac durissimā flagellatiō-
nem. In ossibus et viscerib⁹ cruribus et
brachijs nervis et venis rigidissimā ten-
sionē. In vitalib⁹ membris omnimodaz
sanguinis preciosi et humoris extractionē
et per consequēs ariditatē liquescentiū ac
nūtiā siccitatem. Hinc ps. ait in persona
eius. Sicut aqua effusus sum et dispersa
sūt omnia ossa mea. Factū est cor meum
tanq cera liquefēs in medio ventris mei.
Truit tanq testa virtus mea. et. In oib⁹
etiam sensibus passus est. In oculis: la-
chrymarū effusionem: inuidendo matris
et amicoz angustia turbatiōis: et in morte
colligatiōe. In auditu peccatoz blas-
phemias cōtumelias: ludibria: insultus
etiā gloriatiōe. In odoratu sputi et loci
fero: em. In gustu fellis et aceti amaritu-
dinē et dolo. Nam siccitatem. In tactu to-
tus corporis laceratiōe. In qualibz etiā
anime portiōe passus est. In superiore de
offensa patris: in inferiori de matris et di-
scipuloz cōpassione. In parte sensitua
vehementissime voluit: de proprii corpo-
ris mortifera lesione: vt vere diceret **R**eli-
pleta est malis anima mea. **T**ertia ra-
tio sumit ex patientis qualitate ppter ma-
ximā complexiōis equalitatē et sensus vlti-
uacitatē: quia corpus eius fuit optime cō-
plexionatū: quia imediate formatū a spī-
ritu sancto: ideo tenerimūti sumo sensiti-
uū. Un dicit dñs franciscus patriarcha
hierosolymitan⁹ libro de angelis pter
tia q corpus ei⁹ erat adeo sensibile q gra-
uiorem ei molestiā et dolorem inferebant la-
pilli sup quos impingebat incedens dis-

In die Parasceues

calcatus q̄ nobis inferrent sagitte oculi
los nostros penetrantes. Si ergo volebat
tantū in pede quid sentire poterat in capi
tez toto corpore. Ex p̄dictis igitur simul
iunctis patet dolorem christi fuisse graui
simū. vnde patet q̄ ardepter nos dilexit
qui p̄ nobis tam graua tormēta sustine
re voluit. Ideo in persona ch̄i in cruce p̄
dētis exponi potest illud. *Thren.* O vos
omnes qui transitis per viam attendite
et videtis si ē dolor sicut dolor meus. Hoc
profecto toto cordis affectu attendere et
cōtēplari debem⁹. qm̄ nihil ch̄o gratius
nihil nobis salubrius agere possum⁹. *Al*
lud quippe op⁹ hō libenter facit in q̄ mo
dicuz laborat: et multū percipit de lucro.
Ante christi passionē: non poterat quis
q̄cūq̄ percipere de gloria celesti: omēs etiā
sub onere deficiebant: sed veniens christ⁹
adeo fecit opus et on⁹ leue. sic q̄ nō opor
tet nisi quasi cū digito tangere et multum
lucrabit. Tangas igitur corde et animo qm̄
ritatē amoris quo te dilexit: acerbiterem
passionis et mortis quā p̄ te sustinuit: sic
em̄ sacrificabit anima tua. *Figura leui.*
xiiij. dñ. Qui tetigerit carnes sacrificij pro
p̄cto occisi sacrificabit. Spūaliter sup̄ isto.
Dicit Origen. q̄ hoc nō poterat ad litte
ram intelligi sed allegorice de ch̄o cuius
carnem qui tetigerit per memoriā passio
nis ei⁹ sanctificabit. *Et Apoc. i.* de septe
candelabris. *Et ex. xxy.*

Secundus articulus. Ut cōuenienti or
dine dñice passionis angustias et do
lores contemplari valeamus circa totam
passionis historiā septem principales cō
sideratiōes statuemus tanq̄ septe cande
labra aurea: lucētia ante thronū crucis:
viam nobis ostendentia p̄ quā celestem
hierusalem ascendam⁹.

Prima cōsideratio affectuose oblatōis
hensionis.

Secunda cōsideratio iniuriōse cōpre
hensionis.

Tertia cōsideratio ignominiose repro
bationis.

Quarta cōsideratio facinorose iudica
tionis.

Quinta cōsideratio dolorose crucifixiōis.

Sexta gratiose locutiōis.

Septima miraclose transmutatiōis.

Quelibet autē cōsideratio diuidēda est p̄

septem articulos: reſeruatis tribus vlti
mis cōsideratiōib⁹ p̄o sermone post me
ridiem. **P**rima igit cōsideratio est rē.
Quomō se pro nobis affectu volūtario
morti obtulit dñs iesus. *Esa. liij.* Oblat⁹
est quia ipse voluit. Sūt testimonia hui⁹
voluntarie oblatiōis declaratiua.

Primū est legalis p̄figuratio.

Secūm ē p̄phetalis p̄conizatio.

Tertiū ē p̄sonalis denūciatio.

Quartū ē sacramētal institutio.

Quintū est localis aggressio.

Sextū est cordialis oratio.

Septimū est realis obuiatio.

Primū est rē. In eo enim q̄ longo tem
pore ante passionem suā multipliciter p̄e
figurauit: euidenter satis ostendit quonā
voluntarie passurus erat: qui sic passionē
suā p̄monstrabat. Inter huiusmodi fi
guras quedā ostendūt oblatiōis obediē
tiam sicut figura de *Isaac*. Qui volun
tarie portauit ignē: super humeros suos
ligna quibus immolandus erat. *Ut habē*
betur. Genes. xxiij. Sic enim christ⁹ por
tauit lignuz crucis cum igne charitatis.
Alie ostendūt passionis angustia sicut fi
gura de *Sanſone* qui apprehensus dua
bus columnis dom⁹ dicit. *Doxtatur ani*
ma mea cū p̄hiliſti. *Ut habet. Iudic.*
xvj. Sic et christ⁹ apprehensus cornibus
crucis: percussit demones et cōfregit po
tentias eoz. *Abacuc. iij.* Cornua in ma
nibus eius. *Ibi abscondita est fortitudo.*
eius ante faciem eius ibit mors. Egredie
tur diabolus ante pedes eius. Alie autē
ostendūt redemptiōis efficacā sicut fig
ura agni paschalis cuius sanguine limi
sunt siue aspersi postes et superliminaria
domozū filiozū israel: et sic sunt saluati et
protecti ab angelo percutiente et adducti
de egypto. *Ut habet. Exodi. xij.* Et iō
cantat ecclesia: protecti pasche vespere a
deuastante angelo erepti de durissimo
pharaonis imperio. Nam pascha nostruz
christ⁹ est qui imolatus agnus est. **S**e
cūdum signum est p̄phetalis p̄conizatio.
Euidentissime enim se ostendit volunta
rie passurum qui tam multipliciter p̄ pro
phetas passionē suā p̄nunciabat. *Vnde*
Esa. liij. Tanq̄ ouis ad occisionem dū
ctus est: et sicut agnus coram tondente

ob. nutesceret et non aperiret os suum. Et Hie/ remie. xj. Ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam. Et daniel. xxiij. Sex/ priuaginta hebdomades abbreviare sunt et c. Sequitur et post hebdomades sexaginta duas occidetur iesus. **T**ertium signum est personalis denunciatio. Ipe enim in persona propria pluries antequam pateretur discipulis suis passionem suam denunciavit ut patet. **M**att. xvj. Ubi postea quod petrus sibi dice/ rerat. Tu es christus et c. Discipulis dicit oportet ire hierusalem et multa pati a senio/ ribus et scribis et principibus sacerdotum et occi/ di et tertia die resurgere. Et Luc. xviij. Et **M**att. xx. Ubi habet quod ascendens iesus hier. ad. di. c. secreto: ait illis. Ecce ascendi in hierosolimam. et c. et Jo. xv. Post cenam dicit eis modicum tamen non videbitis me et iterum modicum et c. ut habet **M**att. xxvj. Preueniunt discipu/ lis quod scandalum passuri erant. Unde sicut di. franciscus de rimenis li. de angel. p. v. In ter cetera verba di. eis. Filij mei noueritis quod non obstat quod ego sum inter vos: tamen scia/ tis quod ego sum a patre eternaliter genitus et sum et filius naturalis: et modo reuerto ad eum per viam turpis mortis quam hec est ei/ voluntas quod humanitas quam ego accepi a ma/ tre per quam humanitatem vos videtis: sic ponat in cruce **M**att. xv. quam erat simplices et ignorantes: et vos ad societatem meam vo/ cauit nec vos tractant sicut seruos sed sicut filios meos et fratres: et sic illos quos in/ tendo facere magnos dominos et principes in celo et in terra. **F**ilij rogo meiores esto/ te mei. **N**on posses quod considerare suspiria et lamenta que ibi fiebant. Unde dicit eis. **H**uius fratres mei: omnes vos scandalum patiemini in me in ista nocte. Tu petre aliquando con/ uersus confirma fratres tuos. Petrus autem ex magno seruire dixit. **E**t si omnes scan/ dalizati fuerint ego nunquam scandalizabor. **I**mo paratus sum tecum in carcerem et in mortem ire. **A**ddu quippe expertus fuerat propria fragilitatem. Propterea ait illi ier/ sus. **A**me quippe dico tibi: quia in hac nocte prius quam his gallus vocem dederit ter/ me es negaturus. Petre petre. Quid di/ cis quid dicis. **H**elas. **I**mo dicit. **E**t si oportuerit me mori tecum non te negabo. Similiter et omnes dixerunt. **Q**uar/

tum est sacramentalis institutio. Ideo autem antequam pateretur sacramentum sui corpori/ ris instituit: ut esset memoriale perenne mortis sue signum manifestissimum quo/ niam voluntarie passus est. Unde hoc sa/ cramentum instituit in loco passionis sue scilicet in hierusalem et in tempore sue mortis. Et tali modo quod legatum sit consecratio cor/ poris et consecratio sanguinis ut videlicet per hoc memoremur quoniam in passione sua sa/ cra est corporis et sanguinis separatio. Ideo sicut dicitur Lu. xxiij. Dicit discipu/ lis suis **H**oc facite in meam commemora/ tionem. id est in meam passionis recordationem. **Q**uintum signum est localis aggressio: quoniam videlicet voluntarie iuit et intravit in locum ubi conuenienter capi posset. Unde ut habetur Joannis. xviij. Egressus est trans torrentem cedron ut vicem veniret in vallem gethsemani. id est in vallem pinguedi/ nis et intraret in hortum oliueti. In quo significatur quod in hortum paradisi ubi est spiritualis pinguedinis dulcedo intrare debemus per torrentem tribulationis et penitentie. **A**ctu. xxiij. Per multas tri/ bulationes oportet nos intrare in regnum celo/ rum. **C**ontemplare o fidelis anima quam cha/ ritate et benivolentia iuit piissimum iesus in hortum suis associatus discipulis absente puer/ sissimo iuda ut ibi per te ligaret et ad morte/ duceret. In quo itinere non sine gradu merore ite/ rex perdidit apostolis casum suum: quoniam scriptum est **S**ach xxiij. Percutiam pasto. et disper. o. gre. **N**on au/ diret cum diceret. **E**am fratres mei. ea quod statim discederet a me et auferat a vobis. **O** fratres mei vigilate super custodiam. **E**am. Unde in ingressu horti dimissis ibi octo apostolis dicit. **S**ede/ te h donec vadam illuc et orate et vos vigilate/ quate et c. Et assumpsit secum petrum: iacobum et io/ anem: ut quibus ostenderat gloriam suam in morte tha/ bor **M**att. xxvi. (per quod cognoscere poterat ipsum deum) istidem speciali ostenderet tristitia sua ut eum cognosceret esse verum hominem. **H**abeam et nos charissimum in orationibus no/ stris illos tres socios. scilicet Petrum: recognos/ cendo defectum nostros et indignitatem: et di/ uinam misericordiam et pietatem. Petrus enim inter/ pretatur agnoscens. **J**acobus: resistendo mal/ is suetudinibus: et vicia atque mundum supplā/ tando. **J**acobus enim interpretatur supplātor. **J**oanne etiam. id est amore et gratiam domini. **J**oan/

In die Parasceues

nec em̄ interpretat gratia: siue in q̄ est grā.
Utinā etiā p̄ncipes: platiꝛ magnates scē
cū haberēt illos tres socios in suis nego-
cijs pagendis. Petrū vīz. i. viros cogno-
scentes: sapiētes q̄ eos corrigerēt: vbi ha-
berit ignaros et adulatores. Jacobi. ii. vi-
ros virtuosos malū odiētes et mūdū sup-
plantātes: vbi habēt īguenes carnales et
inhonestos. Joannem. i. viros honestos
gratos: vbi habent excoꝛiatores ppli et
pdatores. Eerte vt talibz qm̄ p suis lubdi-
tis sunt puniēdi tanq̄ eoz fautores. Naz
vt dicit Innocē. extra de sen. excō. c. Quāte.
Facietes et Pēnitentes ⁊ a fortiori fauo-
rem dantes: pari pena puniunt. Assum-
ptis itaq̄ illis tribz discipulis cepit Iesus
contristari et mestus esse et ait illis: Tri-
stis est anima mea vsq̄ ad mortē. Hec tri-
sticia vt dicit Bonauen. in. liij. dis. xv. fuit
omnino subiecta rationi. Propter quod
Hieronym⁹ sup̄ Barch. Dominus nos-
ter vt veritate pbaret assumpti hominis:
vere quidē tristatus est: sed ne passio in
eius animo dominaret: cepit contristari.
Aliud enim est contristari: aliud incipere
contristari. Considerem⁹ itaq̄ q̄ benigne
domin⁹ a tribus illis discipulis eos am-
plexando: et nunc sup̄ vnū: nunc sup̄ aliuꝛ
dexterā extendendo cum susprijs et an-
xietate multa dicebat: Heu filiū mei: heu
charissimū mei: tristis est anima mea vsq̄
ad mortem. Fin Aico. de Lyra. ly vsq̄ pōt
ibi accipi dupliciter. Vno modo intensiue
quia intantū erat illa tristitia: intensa q̄n-
tum esse poterat vsq̄ ad mortē. Alio mo-
do extensiue: quia durauit vsq̄ ad instās
mortis: sed in morte omnis eius tristitia
finita est. Est quippe differentia inter bo-
nos et malos: quia angustia bonorū ī mor-
te finitur. Joan. x. ⁊ in gaudii. ⁊ in
malorū finiuntur. Proverb. xliij.
Extrema gaudiū luctus occupabit. Dein
de dominis volens se sequēstrare ab il-
lis discipulis: dixit eis: Sustinete hic ⁊ vi-
gilate mecum: nō cum mundo: nō cum di-
abolo: sicut Judas et omēs maligni. ceteros
iussit in ingressu hortī sedere. Hos autē
quasi firmiores huiusq̄ adduxi vt vnū
quisq̄ in gradu sue vocatiōis consistat.

Sextum signū est cordialis oratio in q̄

le totaliter obtulit deo patri vt patris vo-
luntas in eo impleret pro humani gene-
ris redemptione per mortē suam. Unde
dicit Lucas: Amulus est ab eis q̄ntum
factus est lapidis: et postitis genibz procu-
dit in faciē suam dicens: Pater fili possibile
est (salua congruentia redemptionis huma-
ne) transfer hunc calicem. i. passionē a me.
Verū tamen nō mea voluntas sed tua fi-
at. Et venit ad discipulos suos et inuenit
eos dormientes. Beda. Somnus corp-
oris figura erat q̄ in proximo erant grauā-
di somno infidelitatis. et dixit Petro: Si
mon dormis? Non potuisti vna hora vigi-
lare mecum? Quia enim pre ceteris fue-
rat Petrus gloriatus: ideo p̄ ceteris erat
incredendus. Item in eodē defectu pre-
latus est acrius arguendus: Dixit ergo:
Non potuisti zc. quasi d. Nō ostendis tā-
tum feruorē facto quātum verbo. Tunc
dixit: Vigilate et orate vt nō intretis in
tentationē: id est ne tentatio vos superet
per consensum. In hoc docet ad resisten-
dum tentationibz precipiū remediūz esse
orationē. Ysidor⁹ de summo bono. Hoc
est remediū eius qui voluioz delectatione
crestat vt quoties quolibet vicio pun-
gitur: totiens orationē fundat: quia frequē
oratio impugnationes viciozū extinguit.
Sequitur: Spiritus quidē promptus est
ad dicēdū: q̄ parati estis mori p̄pter me:
caro autē infirma ad sustinēdum imminē-
tem tentationē. Hilarius. Itaqz q̄ntum
confidimus de ardore fidei: tantū de car-
nis fragilitate timeamus. Deinde secun-
do abiit et orauit dicens: Pater mi Si nō
potest hic calix transire nisi bibam illum:
fiat voluntas tua. In hoc q̄ orationē iter-
rat: signat q̄ oratio debet esse perseverās.
Unde reuersus denuo inuenit eos dor-
mientes. Pre tristitia enim z. ex vigiliāz
longitudine oculi eoz erāt grauati. Igno-
rabant autē quid responderēt z. att. Quid
dormitis? scz in tantis periculis constituti
cū sit tps vigilandi p̄pter instantiam gra-
uissime tentationis vobis imminētis.
Abiit autē tertio z. iterz orauit eundē ser-
monē dicens. Pater mi: si possibile est tra-
seat a me calix iste. i. effectus passiois ince-
traneat ad oēs p̄destinatos vt p̄ me vi-
tam consequātur eternā. Scdō spūaliter

p aplos et martyribus transeat. i. diriuert a
me calix iste ad aplos et martyres: vt quod
a me bibat calix passiois: ita ab illis bibat
absqz diffidētia et metu mortis: vt Hila.
dr sup Matt. **Tertio** singularit p seipso
sic Trāseat a me calix iste sic vt nō bibā il
lū si possibile est zc. in qntū. s. rō qsi aduo
cata sensualitatz cui? erat desiderū n ad
moriendū pponit deo illō desiderū Pro
cui? intelligētia notandū est q ozo illa qn
tū ad materiā ozois q respicit desiderium
perētis: orat petitiō sensualitatz q morte
refugiebat. vt dr mgt sen. sed qntū ad for
mā q respicit discretiōem pponētis. talis
oratio fuit hōis. put determinat b. Bona.
in. ij. di. xij. Ad qd meli? intelligēdū no
tandū fm Bona. z Rich. q cū in chzo sint
ples nature intellectuales diuina. s. dūa
na: necesse ē in chzo ples ēē volūtates: qd
etiā mgt sen. p mltimodas scōzqz autozita
tes oñdit. Un si numerent volūtates xpi
fm naturas: due sunt. s. diuina z hūana: sed
fm potētiās sūt tres. s. volūtas diuina: vo
lūtas rōnalis: z volūtas sensualitatz q ex
tenso noie volūtatis dr volūtas: qz pprie
loqndo volūtas nō inuenit nisi in pte rō
nali aie. fm pfm. ij. d. aia. Dñs igit iesus
tanqz ver? hō clare vidēs q in pximo sibi
parabant supplicia: volūtatē qdez pīetatz
dicit Pī: si possibile ē trāsser calicē hūc a
me: veritū qz si est volūtas tua vt p hūa
no gñe sic patiedo satisfaciā: ecce me pm
passimū fiat: nō q ego volo volūtate sē
sualitatz: sed qd tu vis: qz hoc idē volo vo
lūtate rōnis. **O** bone iesu doctor pītatīs:
cepisti facere z docere: tu em nos docuisti
vt orātes dicerem? pī tuo verbū h qd in
orōne tua sepi? replicasti: vīz fiat volū
tas tua. Leo papa ser. d. passiōe. Hec vox
oēs fideles instruxit: oēs pfectores accēdit:
oēs martyres coronauit. Nā qd mōi odia
Quis tentationū turbīnes: qd posset pfe
cutorū frāgere terrores nisi chīs i oibz z p
oibz pī diceret: fiat volūtas tua. Discant
hāc volūtate oēs ecclie filij vt cū aduersi
tas violent alicui? tentatiōis incūbit: sepa
to tremore formidinis accipiāt toleratio
nē passiōis. Notandū q chīs exēplo suo
docuit triplicē pditionē orōni necessariā.
Prima pdictio est humiliatiōis: qz po
ssitis genibz ac pēdens in facie orauit. ps.

Respexit in orōem humiliū. **S**cda pdi
cio discretiōis: qz nō perebat nisi q decerēt
Pater (inqt) si possibile est zc. pfundendo
eos q petūt q de iure nō pnt nec dnt fieri.
Preferebat et volūtate pīs dī. Verūtū
nō sicut ego volūte. pfundendo eos q nō
curāt de diuina voluntate: sed tm de sua.
Aug. sup ps: Volūtate tortuosaz hītes
hoies: voluntate dei etiā tortuosam vo
lūt facere: volētes qd de? velitz faciat qd
volūt. Hec em est in oibz magna z inuisi
tata pūritas: qz cū debeāt viuere fm vo
luntate dei: deū volūt viuere fm volūtate
suā. **Tertia** pdictio est pseueratiōe: qz pfe
uerāter orauit ptra eos q cito in ecclia et
in orōne atrediant: sed nō in mēsa et iocis
Sicut aut dicit Lucas. Ipse dñs factus
in agonia plixus orabat: docēs in maiori
necessitate magis et seruenti? orōni insi
stēdū esse. Agonia qppe nō fuit i chzo qn
tum ad partē anie rōnalē fm q importat
pcertationē voluntatū ex diuersitate ra
tionū pcedentē. Simpliciter em indicabat
q meli? erat p suam passiōē voluntate
diuinā ipleri. Sed fuit in ipso agonia qn
tum ad partē sensitiuā fm q agonia ipor
tat timorē infortuniū imminētis: vt dicit
Damas. li. ij. Erat igit hec agonia relū
ctatio sensualitatis mortē horrētis ptra
rōem ipam libētissime acceptantē: qz diuī
na dispensatiōe qlibet pars sinebat agere
qd erat sibi ppiuz. Et ex illa agonia facit
est sudor eius tanqz gutte sanguis decur
rentis in tēdā. **O** amara mors cui? so
la pco gitatio sanguinē sudare coegit: fm
Huberti. in li. ar. cru. dī. iesu chī. Timor
et amor bellātes in corde iesu fūerūt causa
tanti sudoris. Dum em attenderet tātū
qlium sic imminēdum: videret ibonora
tionem diuinam: matris dolorē: peccati
um ingtitudinem. ex tali timore z horro
re ita pallidus et frigidus est effect? q su
it quasi in sudore mortis. Ex illo em timo
re fuit sudor sanguineus ad iteriora reda
ct? sup quem timorē repmendum fortissi
mus amor repcutiēs oēs poros corporis
iesu aperuit vt sic de toto corpore fluere
gutte sanguinis. **O** quali ardore succēsus
erat fornax cordis iesu qui carnem suā to
tam tali sudore liqfaciebat In illa igitur
agonia plix? orabat quasi delachrymā

In die parasceues

do. O pater eterne vultus ego moriar p peccatoribus: et certe veniet tps qñ de me nō dignabūtur cogitare. O pat tātū vili gitis pctōres: Et sāguis regius fluebat: et ecce āgelus dñi cōfortans eū sicut fuus dñm/milesqz ducē. Apparitio aut illa vt dīc Hyco. de ly. fuit in spē corpali z facta ē triplici de causa. **P**riō ppter hūanitatē chñi cōfortationē cōtra tristitiam insurgentē in patre sensitua. **S**cdo ppter discipu/lorū astātū pfirmatōnem in fide scz dei/ tatis chñi: fm quā maior est angel. **T**er/ tiū est ppter nostraz informatiōē vt vīcz doceremur qm orātibus assunt angeli et diuina cōsolatio. **B**er. Angeli assūt medi/ cantibz/ assistūt orātibus/ intersunt psallē/ tibus Sed qd dicebat ille āgelus domi/ no: cōtēplari possum? qz hec vel silia ver/ ba: O dñe totius creature gaudiū: ange/ loz recorderis deliberatiōis diuine. quaz cū patre et spūs sancto decreuisti mori p sa/ lute gñis hūanī: Hāc mortē tuā expectāt serui tui angeli et anie sanctorz patrū: dies vna erit penalis/ sed succedet fruct? ppe/ tius. Et tunc pius dñs potuit hec verba vel similia dixisse: Tantū desidero anīz salūtē qz liberrime p eis me offero ad oīa tormēta sustinēda. Veniat pditor: veniat iudei: capiant: ligāt: pcutiant: ad oīa para/ tus sum amore animaz. O ania rōnalis vbi es: quid agis: respice regē regum pro/ te euntē ad mortē: assiste illi rogo orātī: ge/ menti: lachrymātī: agonizātī: z sudorē san/ guinis emittentī p salute tua. Noli dozi/ mīre illi q nō dormit ipse tibi: Inspice mē/ tis oculo ppassiū qñta p te passus est a/ dienatiuitatē sue vsqz ad p̄sentē horaz: et nūc vigilās z orans feruens p̄i p te seipm/ offert acerbissimā mortē passūz: Cōpape/ re igit ei o ania dura z collige in corde tuo guttulas illas sanguis: vide quō ab ora/ tione surgit tor? sanguine madefact?: z v/ de bñ qñta fuerit anie sue angustia: cūsus testes sunt gutte sanguinis. Nunqz morta/ liū aliqz ob mortis horrozē audit? est su/ dorē sudasse sanguineū. Hec anxietas de/ note p̄templata plurimū pfortare debet pusillanimes et ifirmos: z ad diuinū amo/ rē accēdere tepidos z ingratos. His aut/ pactis surgēs ab orōe dñs venit ad disci/ pulos suos z qñ p̄p̄tēs eis dixit: **D**oz

mite iā et req̄escite. q. d. Paz poteris q̄d scere. Vide chñi suauitatē: qñtomagis ap/ propinqt ad mortē: tātomagis ondit cor/ dis sui dulcedinē. **S**eptimū signū est re/ alis obuiatio: qz realiter obuiā iuit suis p/ secutoribz: suū etiā pditorē amīcabīl oscu/ lando: vt postea dicturi sum. Dixit igit/ discipulis suis eos excitādo: **S**urgite eui/ mus: **H**eu frēs mei statim capiar z ligab/ or: ecce appropinqt qui me tradet. An/ q̄prompt? fuerit bone iesu spūs tuus ad/ passionē: euidēter ostendisti. **S**ecunda/ p̄sideratio iniuriose p̄prehensōis: quomō/ .i. iniuriose p̄phensus est. **S**unt aut seprē/ que ostēdunt p̄prehensōē hāz multā iniu/ riosam fuisse.

Primū est maliciosa cōuentio.
Scdo est pditiosa traditio.
Tertiū est virtuosa obuiatio.
Quartū est amorosa miseratio.
Quintū est gratiosa allocutio.
Sextū est rigorosa ligatio.
Septimū est impetiosa deductio.

Primū est zc. Jude. i. z mltorū armatoz qz siml venerūt in loco vbi erat chñs: **D**uz em hec sup̄dicta agerent: **J**udas q a sc̄a puentiōe discesserat: iuit ad illos maledi/ ctos cū qbz mercat? fuerat die mercurij p/ cedēte: quibz dī: **H**eo dñi pmissum argē/ tū: lūnaria deferant. **J**udas q sicut habet/ **J**oa. xviij. **E**ū accepisset cohortē: et a pō/ tificibz z phariseis mistros venit illuc cuz/ laternis z facibz et armis. **V**ide ei? ma/ liciā: **V**olebat em in secreto eū inuenire: et/ de nocte: **J**deo venit cuz laternis z facibz/ zc. **S**ed ne ppter subitū pcursum turbatū/ posset de manibz suis eripi: muniuit sem/ mistris armatis. **J**ob. xv. **T**etedit aduer/ sus deū manū suā: z ptra oīpotentē robo/ ratus ē. **O** grauis iniuria qz mistri diabo/ boli sic puenērūt aduersus deū maiestatz.

Scdo ē pditiosa traditio: quō vīcz tra/ didit eū iudas pditiose: p osculū: dederat/ em ministrs signū dī. **Q**uēcūqz osculat? su/ ero: ipse est tene. eū. fm glo. ne loco chñi cap/ perēt **J**aco. minozē: qz chñs sūllim? erat in/ facie. **A**ccedēs ille nequā z dñm sub vo/ lo salutās ait: **A**ue rabbi: z osculat? est eū/ **O** iuda q̄dour? es quē dñi benivolētia nō/ potuit emolliri: o qz grauis iniuria qz dia/ bolice? hō ille: os feridissimū auderet ap/

placare ozi sacratissimo dulcissimi iesu: et
amicicie signo/benignissimū dñm pdere:
amplexat quē volebat relinqueret: osculatur
quē volebat tradere: salutat quē q̄rebat
occidere. Pissim⁹ aut̄ iesus ait illi: Amic⁹
ce ad qd venisti: q. d. Amicicia oñdis sig:
et pditionē ags defacto. **U**l. q. d. p modū
admiratiōis: **Q**uia si scires ad quē finē
inde puenies: forte a tua malicia disteres
Et ait, Iuda/ **O**sculo filiū hominis tradis
Chryst⁹. Propriū nomē ponit qd magis ē
dolētis et reuocātis q̄ puocātis ad iram.
Sp̄ em̄ dñs volebat eū retrahere Aliqu⁹
pudor⁹ p̄fusiōe: sic qñ dñr in cena: **U**n⁹ ve/
stru me traditur⁹ ē. Aliqu⁹ timor⁹ icussioe
p̄ cominatōz supplicij: sicut cū dñr: **U**e hōi
illi p quē fili⁹ hōis tradet: bonū erat illi/
si nat⁹ nō fuisset hō ille. Aliqu⁹ amor⁹ exhi/
bitiōe: sicut cū ad mēsam eū recepit et eius
pedes lauit et. **E**t nūc etiā cū eū amicum
vocat dñ. Amice ad qd venisti: q. d. **Q**uia
da amice mi quē ad aplatum vocami: cui
familiarē me exhibuit: cui pedes lauit: osclō
me tradis: **C**ur ista p̄ me facis: **A**mice
mi iuda si ad p̄niam redire volueris: veniā
sum p̄stare patus: cur me derelinq̄s: cur a
pposito malo aim tuū nō ruocas: **P**uerter/
re ad me ne desperes. Amice (inq̄) ad qd
venisti: **S**i ad reconciliatiōes: iā es amic⁹.
si ad pditiōes: ad qd venisti: **V**ere mā/
luctissimū dñm q̄ lz doleret d̄ iniuriā quā
sibi iudas faciebat: mltō magis tñ angu/
stibat de dānatiōe eius. Sic se deberent
hīe plati erga pctōres reuocādos/ quē ad
modū dñs erga iudā. **E**st arguas: q̄ non
peccauit iudas tradēdo ch̄m: q̄ Roma.
viij. dñr: **P**ro p̄o filio suo nō peccit de⁹: sed
p nobis oib⁹ tradi. illū. **E**t **E**sa. liij. **T**ra/
didit in mortē aiām suā. **S**icut p̄r et fil⁹
nō peccauit hoc faciēdo: a fili nec iudas
nec etiā iudei. **R**ūdet **T**ho. iij. p. q. lxxv/
vij. q̄ eadē actio iudicat diuersimode vel
in bono vel in malo fm q̄ ex diuersa radi
ce p̄cedit. **P**ater em̄ tradidit filiū ex cha/
ritate: filius tradidit seipm ex humilitate
et obediētia, ideo ipsi laudant. **I**udas ex
cupiditate et malignitate: **P**illar⁹ ex hūa/
no et mūdano timore: pharisei ex inuidia
et liuore: ideo ipsi vitupant: **E**t potissimū
ingratissim⁹ iudas. **C**ōtra quē sic exclā/
mat **B**ern. **Q**uia iuda mercator pessime: o

pditor: amarissime: cur nō petisti a matre
triginta illos argēteos: et q̄ paupcula e/
rat: aut mēdicasset: aut poti⁹ seipam ven
didisset: **D**edissetq̄ tibi precii: ne innocē/
tē pderes filiū. **S**i forte q̄ris: cū dñs sci/
ret iudā malū: cū ad aplatū vocauit:
et cur ei loculos p̄misit: **D**icit **C**hryst⁹. **Q**
qñ fuit a ch̄zo vocat⁹: tūc bon⁹ erat. talis
em̄ vocatio respicit p̄sentē iusticiā. **E**t q̄/
uis sciret eū futurū furē et pditorē: tñ plu/
rib⁹ de causis vocauit eū et ei loculos cō/
misit. **P**rima est ratione exēpli: vt exēplo
sui ecclia malos interdū toleraret. **S**e/
cunda est ratio de remediū: vt vici daret iū/
de remediū p̄tra p̄cupiscentiā ex loculis
sibi cōmissis. **T**ertia est rōne documēti
vt doceret tpalia parū esse curanda quan
do bursas deteriori tradidit. **C**laues aut̄
ecclie **P**etro cū magna exaltatione tradi
dit. **N**ō sic faciūt qui suas et alioz aias il
lis sic cōmittunt: quib⁹ equū aut mulum
nō committūt qui sufficientē tēporalē dis/
pensatorē vix inueniūt: sed pro aniaz con
silio plerūq̄ simpliciores accipiūt. **B**er.
Habēt ep̄i ad manū quib⁹ aniaz curā cō/
mittant: tēporalē dispensatorē nō inueni/
unt. **T**ertiu⁹ est virtuosa obuiatio: qm̄
vici de⁹ obuiā p̄secutoribus pergens ver
bo suo eos p̄strauit: nec tamen p̄pter hoc
destiterunt. **U**nde apparet q̄ inuirtuose eū
apprehenderūt. **S**ciens itaq̄ iesus om̄ia
que ventura erāt super eū: p̄cessit obui/
am p̄secutorib⁹ et ait: **Q**uē queritis: **N**ō
q̄rit ignorās: sed vt p̄ respōsiōe suā eos
p̄futare. **R**esponderūt: **I**esum nazare/
num. **E**t ait: **E**go sum. **Q**uo audito abie/
runt retro: sum: et ceciderūt retro: sum in
terram. **M**irabilis potentia verbi ch̄ri/
si. **A**ugust⁹. **U**bi nūc militū cohors: vbi
terro: et munitiē armorū: vbi vox odijs
ferocem armisq̄ terribilē sine yllo telo p/
cussit: repulit: strauit: deus aut̄ latebat in
carne et sempiternus dies ille mēbris oc/
cultabat humanis: vt cū laternis et faci/
bus q̄reret occidēdus a tenebris. **Q**uid
iudicaturus faciet qui indicandus hoc fe
cit. **I**n illo autē casu est p̄sideranda eozū
miseria: quia vici nō ante/ sed retro: sum
cecidit: nō vtq̄ sine mysterio. **E**adēs an
vidz vbi cadit: sic cadūt boni i morte et in
orōne **B**eti. xvij. **C**ecidit **A**braaz pronus

In die Parasceues

in faciem suā z adorauit. Et Matth. xviij
 Ceciderūt discipuli in facies suas. Cadēs
 autē retro nō videt vbi cadit. Sic cadunt
 mali i luti peccati z in lacū miserie. Pro
 uerb. iij. Uia impiorū tenebrosa nesciunt
 vbi corruūt. Uñ. j. Reg. iij. Cecidit de
 sella sua heli retrosum z fractis ceruicibz
 expirauit. Sic z isti ceciderūt. Chrysost.
 Manifeste ostendit eis ea q̄ sufficiebant
 eos reuocare: sed in malicia pmanebant.
 Vultū ergo cōtēnebant ei⁹ potentia: mul
 tā q̄ tanto miraculo viso facientes reuerē
 tiā. Eū at a terra tremuli surrexissent: ite
 rūt vt prius Iesum nazarenū. Nec eū cō
 gnoscere nec eū capere poterāt donec vel
 let Iō dixit: dixi vobis qz ego sum q̄ me
 volūtariē offero: si q̄ me q̄ritis sinite hos
 abire. Chrysost. q. di. Si me q̄ritis nihil vo
 bis ad hos causa est. Ecce meipm trado
 quo z dñs ostendit suā potentia: cū etiā
 ab inimicis impleret volūtas sua. Aug⁹.
 Inimicis iubet z hoc faciunt qd iubet.
 Sinūt eos nūc abire quos nō vult perire
 Quartū est amorosa miseria quā vi
 delz oñdit dñs curando pontificis seruū
 cui⁹ fuerat aur⁹ amputata z tñ nullo mi
 nus man⁹ iniecerūt in eū. Uñ p̄z q̄ inu
 riosa fuerit ei⁹ cōprehensio. Pro hui⁹
 articuli manifestatiōe notandū q̄ petrus
 q̄ p̄ ceteris erat ardentior cū vidisset ser
 uū illū noīe malebū d̄ p̄ se ingerere am
 putauit auriculā eius dextrā forte putās
 caput ei⁹ amputare sed diuina dispositō
 ne ictus declinauit ad aurē. Mystice per
 hoc significat q̄ petrus papa: epi: z ali⁹ ec
 clesie prelati p̄tatem hñt p̄ntiendi aurez
 dextrā chīanorū. i. eos taliter separan
 di ab ecclesia q̄ nō possint audire diuinū
 officiū: qd̄ p̄tinet ad aurē dextrā: nec esse
 possunt p̄ticipes orationū z bonorū eccle
 sie. Uñ hodie orat ecclesia p̄ omnibz pec
 catoribz etiā paganis z iudeis sed nō pro
 excomunicatis. Dñs aurē suā mansuetu
 dīnem ostendēs dicit petro. Calicē quez
 dedit mihi pat̄: nō vis vt bibā illū: Dī
 te gladiū tuū in vaginā. Omēs enim qui
 acceperint gladiū gladio peribūt. Hiero.
 Quo gladio peribit q̄cūqz gladiū sumpse
 rit: Illo nempe gladio qui igneus vertit
 ante paradīsum: z gladio spiritus qui in

dei describit armatura. Chrysost. Nō solū
 autē mitigauit discipulos p̄ cōminatio
 nē pene: sed etiā ostendit q̄ volūtariē hoc
 sustinebat. Unde sequit. An putas quia
 non possum rogare patrē meū z exbi. mi.
 mo. plus q̄ duodecim legiones angelorū
 Et subdit. Quomodo ergo implebunt
 scripture que scz loquunt de passiōe chī
 ordinata a deo vt patz. Esa. liij. Dan. ix.
 z pluribz alijs locis. Et cū tetigisset dñs
 auriculam serui illius sanauit eū. Beda.
 Nunq̄ pietati sue obliuiscit dñs. Illi in
 isto mortem inferūt: iste persequentū vul
 nera sanat. Videte ergo dñi benignitatē
 z ex hoc cōsiderate p̄secutorū maliciā z
 iniuriā quā chīo faciūt grauitatē: qui ad
 tantā dñi mansuetudinē etiam euident
 miraculo nō sunt cōuersi. Similes quidē
 sūt indurati: qui nec p̄ flagella diuina nec
 p̄pter dei beneficia cōuertunt sic isti: nec
 sunt cōuersi p̄pter casum retrosum: nec p̄
 p̄ter auriculē curā. Forte querz. An pe
 trus peccauit percutiēdo malebū. Dīc
 dū scdm̄ Augu. q̄ sic. Nam dñs quidem
 iusserat vt ferrū apostoli ferrent sed nō vt
 ferirent. Sed dices Ad quid ergo dicit
 eis dñs vt ferrent gladiū. Ut habet. Lu.
 xij. Dicendū q̄ hoc dicit in mysteriū vo
 lens signare spūalem gladiū ecclesie q̄
 etiā gladiū materialis sit p̄ ecclesia. Unde
 Bern. li. iij. ad eugeniiū. Uterqz gladius
 scz materialis z spūalis est eccle: sed ma
 terialis p̄ eccle: spūalis ab eccle exercetur
 Uñ executio gladiū materialis fuit tradi
 ta iusticie seculari: s̄ possessio capta est a
 beato petro z alijs aplīs dicentibz. Ecce
 duo gladij hic. Et christ⁹ dicit. Satis est
 q. p. Sufficit cepisse possessionē. Executio
 dabit alteri. Nō debuit ergo petrus per
 tere gladio materiali: imo peccauit pau
 tiendo. Sed dices hoc minime videt. cū
 phinees laudet ex eo q̄ percussit zambri z
 cozbi in stupro z inde cessauit plaga. Ut
 h̄ Numeri. xxv. Sed dicēdū qz tūc erat
 temp⁹ vindictē: tps autē passiōis erat tps
 paciētie: diuersis autē tpsibz diuersē leges
 cōdunt. Quātū est grōsa allocutio qua
 vicz nō obstante iniqui p̄phenderūt eum
 In illa igit̄ hora dicit iesus turbis. Tāq̄
 ad latronē existis cum gla. z su. cōpre. me.
 Remigius. Ac si diceret. Latronis offi

cum est latitare et nocere. Ego pro nemi-
ni nocui: sed plures sanavi neclatitavi: sed
palam docui. Ideo subdit. Quotidie era-
apud vos in templo docens et non me tenui-
stis: sed hec est hora vestra. i. vobis promissa
saret potestas tenebrarum. i. potestas tene-
bris data. s. diabolo et iudeis. **S**extum
est rigorosa ligatio. Theophilus. Peractis
cunctis que sufficeret se habebat ad phari-
saeos: cum illi hoc nequaquam discerne-
rent: tunc capi se permisit. Unde dicit euan-
gel. Lohors quid est multitudo armatorum
precio conducti: et tributum. i. eorum capita-
neus: et ministri iudeorum comprehenderunt se-
sum et ligaverunt eum. **S** crudele spectrum
culum videre eos sic in dominum seculares: ir-
ruerunt enim in eum frementes: Alii clamabant
capite capite: ligate Alii eum capiebant per ca-
pillis: Alii per barbam: Alii per brachia: Alii
ante: alii retro et violenti piecerunt in terram
Alii gratias eius manus capientes retro:
verterunt: Alii funibus duris illas ligave-
runt: Alii quodam dicitur catenam aut fu-
nem in collo eius posuerunt: Alii verbis con-
tumeliosis conuiciabantur ei: Alii dentes pu-
gnis et pomis ensium percutiebant eum. Re-
fertur quoque beatus Bernardus hoc dice-
re: quod prostraverunt eum in terram sicut eos per-
strauerat: et appodauerunt super pectus ei-
us: quod in facie eius: et durissime collum et
manus eius ligaverunt. Et quod sudor sangui-
nis eius adhuc ex nimia humiditate de-
fluebat per faciem in os eius: et similiter iude-
orum spura de genis: nec ea abstergere liga-
tus poterat: suffocatus itaque suis extunc
nisi divina virtus eum ad ulteriora pro no-
bis toleranda reservasset. **Q**uod si ita est: cre-
dendum est eum illud per revelationem novisse
quomodo multe sancte et devote persone va-
rias circa domini passionem revelationes merue-
runt. Quibus primum est pia fide assentire: sed
non temere diffinire. **S** fidelis anima quid
agis: quod loquimur de illo: dicimus? quod tanta
patiebatur: Nonne ipse Iesus dulcissimus
angelorum et hominum rex: cur igitur non plo-
ras? et. **A**ns. Quomodo letabor de libertate
tema que non est nisi de vinculis tuis: quod
modo gratulabor de salute: cum non sit nisi
i de doloribus tuis: quomodo gaudebo de vi-
ta mea que non est nisi de morte tua. **S**e-
cundum est impetuosa deductio. Sic enim

ligatum deduxerunt per vallis Iosaphat me-
dium et torrentem cedron per viam asperam nu-
dis pedibus incedentem. Tunc apostoli vide-
bant que circa christum fiebant: eo relicto om-
nes fugerunt. Quod utique non fuit sine
magna angustia cordis magistri sui: et sine
magno fletu et planctu ipsorum. Et ut sentit
Ignacius: Eum modicum discessissent gressum
firmaverunt: et videntes eum in tali affli-
ctione quod sic eum ducebant: trahendo: percu-
tendo: ipsi plorando et ad terram cadendo
dicebant: O magister bone: O Iesu dul-
cissime: Nunc venit illa hora mestissima
qua sepe dixisti nobis: O pater piissime quod
sine te ibimus. Remigius. In hoc tamē
facto demonstratur fragilitas apostolorum.
Qui enim ardore fidei permiserunt se morti cum
eodem timore fugiunt immemores sue per-
missionis. Quod etiam implere videmus
in eis quod per amore dei magna se permittunt sa-
cturos: et postmodum non implent: Non tamen
desperare debet: sed cum apostolis resurge-
re et per penitentiam resipiscere. Post pau-
lulum autem Petrus et Ioannes ceteris fer-
uiores quasi se redarguentes christum alio-
ge sequebantur. Alchuinus. Ex deuotione seque-
bantur magistri: sed a longe propter timo-
rem: Voluerunt autem maligni capere Ioa-
annem: sed ipse relicta syndone nudus, profu-
git ab eis. Ut dicit Gregorius in Moralibus.
li. xiiij. Elapsus tamen e manibus eorum: mox
resumpto indumento rediit. Adduxerunt
igitur illi ministri diaboli dominum Iesum ad
Annā primum: eo quod domus Anne per oc-
currebat. Et forte illuc diuertebant ne in
via longiori tumultus fieret in populo: vel
hoc faciebant de voluntate Laiphe quod pon-
tifer erat anni illius volens socerum suum
Annā honorare. Hi enim duo sacerdotum
agentes emebant et per annum vicissim suc-
cedebant. **T**ertia est consideratio igno-
miniose reprobationis: quomodo. s. ignomini-
ose reprobatus est a principibus sacerdotum
et alijs in domibus ipsorum principum sacerdo-
tum. Psalmus. Lapidem quem reprobauerunt
edificantes: hic factus est in caput anguli.
Sunt autem circa domini reprobationem et vili-
pensionem considerande septem ignominie.
Prima est ignominia irrationabilis in-
quisitionis.

Secunda est inexcusabilis percussio.

In die Parasceues

Tertia est detestabilis testificatiois
Quarta est vituperabilis condemnatiois.

Quinta est miserabilis negationis
Sexta est pfusibilis derisionis.

Septima est horribilis despectiois.

Prima est 22. Interrogauit ei eū Annas
irratibilis de duobus de discipulis suis
et de doctrina eius. q̄si di. Que est doctri-
na tua quā p̄dicasti. Nunqd̄ sufficit doctri-
na Moyli et p̄phetarum. Unde habui-
sti auctoritate cōgregādi discipulos. Do-
mine tēpore transacto vos faciebatis mi-
racula: nemo audebat loq̄vobiscū. Chrys.
Quia christo nullum crimen inferre po-
terant: de discipulis interrogabāt fortas-
sis: ybi erant: vel cuius gratia eos colle-
gisset. Hoc autē dicebat Annas q̄si sedi-
ciosum hominē et nouarū rerum factorē ar-
guere volens. De discipulis autē tacuit
domin⁹: quia tūc de ipsis bonū dicere nō
poterat: quia fugerāt nec malū de ipsis di-
cere volebat. Dans exemplū q̄ mala ali-
orum etiā vera p̄alare nō debem⁹. Chry-
sosto. Sicut est mortale peccatū innocen-
ti falsum crimen imponere: sic verū crimē
occultū mala intentioe alijs reuelare. De
doctrina autē dicit: Ego palam locutus
sum mūdo: ego semp̄ docui in synagoga
et in templo in quo omēs iudei conueniūt
et in occulto locut⁹ sum nihil: Quid me
interrogas. Interroga eos qui me audi-
erunt. De quorū vicz dictis suspitioe nō
habeas. Alchuin⁹. Nō ob cognoscēde ve-
ritatis amorē interrogauit pontifex: sed
vt causam inueniret qua eū accusare vel-
let et tradere romano presidī ad damnā-
dum. sed dñs ita tēperauit respōsum vt
nec veritatez taceret: nec se defendere vel-
deret. Unde dicit: Ego palam locut⁹ sū
mundo. In hoc dat nobis formā respō-
dendi hostib⁹ sic vt nec veritatē celemus:
nec eos p̄tra nos dictis puocem⁹. **S**e-
cūda est ignominia inexcusabil⁹ p̄cussiois.
Cū em̄ hec dixisset dñs: vn⁹ assistens mi-
nistroz dedit alapā iesu di. Sic rñdes pō-
tiffici. Chrys. **O** gñefaria p̄cussio. Quid
hac alapa stultius: Quid indecēt⁹. Huic
siles sunt adulatorēs: q̄ vt dñs suis pla-
ceant mltā p̄tra deū faciūt. Esa. l. j. Quis

tu vt timeas ab hoīe mortali et a filio hoī-
minis qui quasi fenū ita arefceret: et oblit⁹
es dñi creatoris tui. Dñs autē sic crudelis
p̄cussus cū māstitudine respōdit: Si ma-
le locut⁹ sum testimoniū phibe de malo.
si autē bene qd me cedis. Chrys. **O** dulcis
iesu q̄pariēter sustines in teipso qd ita dū-
re punis in seruo. Alapā nempe sibi datā
patiēter portauit: Datā p̄o aplo Tho-
me ita dure puniuit q̄ canis manū serui q̄
Thomā p̄cussit in medio aule apporauit.
Percussus igit dulcis Iesus icru graui
adeo vt fm̄ aliquos dentes oris ei⁹ mo-
uerentur: et p̄ os sāguinez expueret: nihil
tamē p̄uinceliosum est locutus: sed tm̄ in-
nocentiā suā defendit di. Si male locut⁹
sum: testimoniū phibe de malo. Augusti.
Quid hac respōsioe verius: māstet⁹: de-
rtus: Qui em̄ accepit alapā nunqd̄ nō in-
bere poterat euz qui percussit: aut celesti
igne p̄sumit: aut terra dehiscente forber:
aut correpro a demonio volutari: aut etiā
alia hūmōi q̄libet pena vel grauior: puni-
ri: Quid horū p̄ potentiā iudicare nō potu-
isset ille p̄ quē factus est mūdus: nisi nos
patientia docere maluisset per quā vnus
mundus. Forte dicis. Nunqd̄ fecit domi-
nus cōtra illud quod dixerat Barth. v.
Siquis te p̄cusserit in vnā maxillā: p̄e-
be ei et aliam. Responso fm̄ Augustinū.
Ille nō docuit tanq̄ p̄ceptū absolūtū.
sed fm̄ preparationē animi: ybi vicz videt-
tur homi hoc expedire ad honorē dei: ali-
as nō: imo aliquādo expedit iniuriā
respondere ad ipsorū et aliorū instructio-
nem. Sicut hic fecit domin⁹: qui tamē nō
solum alterā maxillā tradidit iterū per-
cugiendam. sed totū corpus prebuit figē-
dum in crucis ligno. **T**ertia est igno-
minia detestabilis testificatiois que sa-
cta est in domo Laiphe. Annas em̄ nihil
in eo inueniens misit eum ligatū ad Cai-
pham: in cuius domo scribe et pharisei et
seniores cōuenerāt ad examinādum chri-
stum et tractandū de morte ei⁹. Ubi euz
venisset dominus q̄si agnus qui ducit ad
victimā inter illos lupos feroces cōpul-
sus est i terra sedere. Et dixerūt: De/se-
ductor populi: tu videbis quid lucri re-
portaueris nos iniuriando. Princeps igit

eur sacerdotū et omne cōsiliū querebāt
falsū testimoniū aduersus Jesum/ vt
eum morti traderent/ nec inuenerūt eum
multi falsi testes accessissent. **O**rigenes.
Falsū testimoniū tñ habet locum quā
do cum aliq colore proferat: sed nec color
inueniebatur quo possent cōtra Jesum ad
ducere mendaciū. Refert **Nicodemus** in
suo euangelio. q̄ cum multi surrexissent/
aliquis eorū dicebat. Ego vidi eum mira
cula facientē. Alter asserēbat. Et ego au
diti eum verba veritatis loquentē: et si
milia pleriq locuti sunt spiritus scō mouē
te linguas eorū cōtra suam voluntatem.
Nonisime autē venerūt duo falsi testes
dicētes. **Hec dixit/** Possum destruere tē
plum dei manufactū/ et post tridū reedi
ficare aliud nō manufactū. Per hoc vo
lētes innuere q̄ diuinā sibi potentiā vsur
paret. **Jesus autē** tacebat/ quia aperte mē
tebantur. Nō enī dixerat de tēplo mate
riali Salomonis/ sed de tēplo corporis
sui. vt patz **Joan. xij.** Neq̄ dixerat Possum
soluere/ sed soluere: quod dicebat nō preci
piendo sed p̄nunciādo quid essent facturi.
q̄ diceret **Vos soluētis** et ego suscitabo
Augustin. autē dicit. q̄ aperta mendacia
nō sunt responsōe digna. Q̄ dēre stabili
lū sunt falsa testimonia. **Isidorus.** et ha
bet de crimine falso lib. v. ca. **Falsidicus.**
Falsidicus testis tribus psonis est obno
xius. Primo deo quē piurando cōtemnit
et in testimoniū falsitatis assumit. **Se**
cundo iudici quē mentiēdo fallit. Postre
mo innocenti quē falso testimonio ledit.
Evidens autē **Caiphas** q̄ **Jesus** tacebat
et testimonia nō sufficere ad cōdenatiō
nē eius ex impatiētia surgens de solio. **Et**
(**fm Hierony.**) **vesaniā** mētis motu cor
poris demonstraret (ait) **Nihil respondes**
ad ea quē isti aduersum te testificantur.
Beda. Ad r̄sum prouocat vt ex occasio
ne sermonis locum accusandi habeat. **Je**
sus autē iterū nihil respondit. **Augustin.**
Ubi nō respōdebat nō sicut reus aut do
lus: sed sicut ouis silebat. **Ubi** r̄o respō
debat sicut pastor docebat. Tacens autē
patientia in exemplo docebat/ ostendens
potius patientia ferre q̄ inutiliter defen
dere. **Quarta** est ignominia vitupera
bilis cōdemnatōis: quia vici cōdemna

uerunt eum reum mortis. Seniores enī
eorū: id est iudices ordinarij et pharisei et
scribe interrogauerūt eum dicentes: **S**i
tu es christus dic nobis: **Beda.** Hoc ab
eo querebāt/ vt diceret/ ego sum/ calu
mularēnt q̄ sibi arrogaret regiā potesta
tem. **Princeps** autē sacerdotū magis su
rens dicit: **Adiuro** te per deū viui vt di
cas nobis si tu es christus filius dei viui.
Et ait **Jesus:** Si dixerō vobis/ non cre
detis mihi. Si autē interrogauerō: nō re
spondebitis neq̄ dimittetis. **Veruntā**
men dico vobis: **Amodo** videbitis filiū
hominis sedentē a dextris virtutis dei: et
venientē in nubibus celi. **Theophil.** q̄
diceret: **Non** est vobis de cetero tempus
sermonū et doctrine: sed deinceps tēpus
erit cum videbitis me filium hominis se
dentem a dextris dei. **Hec enī** audientes
tūcere debebant magis: **Sed** post hec
verba magis insaniunt: **Unde** dicunt o
mnes: **Tu** ergo es filius dei: (q̄ ait) **Vos**
dicitis quia ego sum. **Veritatem** respon
dit vt inexcusabiles essent: et propter re
uerentiā diuini nominis inuocati: **Dans**
exemplum tenendi iuramenta licita. **Tūc**
ergo **Caiphas** magis insaniens scidit ve
stimenta sua dicens: **Blasphemauit:** **Quid**
adhuc egemus testibus: **Ecce** nunc audi
stis blasphemiam: **Quid** vobis videtur?
O miser **Caiphas** tu ipse blasphemasti:
non christus. **Hieronymus.** Pontificem
quem de scō sacerdotali furor excusse
rat: eadem rabies ad scindendas vestes
prouocat. **Consuetudinē** autē iudaice
est q̄ quando aliqui blasphemiam audiunt
vestimenta scindunt. **Cumq̄** dixisset: **Ecce**
et nunc audistis blasphemiam: **Adiecit:**
Quid vobis videtur: **At illi** respondē
tes omnes dixerunt: **Reus** est mortis.
Nam fm legem **Leuitici. xxiij.** **Blasphe**
mi morte puniebantur et precipiebantur
lapidari. **Beda.** **Sententia** sua se conde
mnauerūt qui eum morti adiudicant quē
et oris et operis sui testimonio deus cog
noscere possunt. **Et** **O**rigenes. **Quanto**
putas fuit erroris illā principalem omni
um vitam ream mortis pronunciare ac p
rantorū resurgētū testimonia nō respicere
in illū fontē vite. **De** quo omnibz viuen
tibus vita flebat.

In die Parasceues

Quinta est ignominia miserabilis negationis. Quomodo vix petrus ter eum negavit. De his autem negationibus varij: vati modo loquunt. In eum Joā. videt quod due prime fuerunt facte in domo ane. In vero Matth. et Lu. in domo caiphe. Dicendum in Augustinum de concordia euangelistarum. quod omnes fuerunt facte in domo ane. Sic ergo dicam. Cum dominus adduceret ad annam secuti sunt eum duo discipuli petrus scilicet et iohannes ut cuius tenebatur. Iohannes autem erat notus in domo pontificis: ideo intravit. Petrus autem stabat pavidus ad ostium foris. Iohannes ergo rogabat ancillam ostiariam ut intromitteret petrum. Que cum videret eum paululum et alteratum. Dixit ei. Nunquid ex discipulis es hominis istius: quod videt quod sic. Qui ex timore vir audes loqui. At ille negavit eum dicens. Mulier non novi illum neque scio quid dicas. Chrysostomus. Quid dicas petre: nonne prius dixisti. Si oportuerit me mori tecum non te negabo. Non erat miles qui te interrogavit: sed ostiaria vilis. Spiritualiter: petrus. id est pastor ecclesie. aliquando introducit per ancillam. id est amicitiam carnalem ac etiam per ancillam vincit et christum negat factis suis. Erat autem petrus torpens torpore infidelitatis et cum alijs se calefaciebat exterius: cui verus ignis exstinguebatur interius. Ille igitur timens dominum ibi stare extire voluit: et dum extiret animaduertit eum alia ancilla que dicit ministris. Et hic cum iesu erat. Tunc dixerunt petro. Quid tu ex illis es. Nam et loquela tua manifestum te facit. Hoc dici potest cuilibet hominibus turpiter. Turpis ei loquela turpes mores ostendit quod ut habet Matth. xij. Et abundantia cordis os loquitur. Cum autem hoc diceret petro negavit iterum cum iuramento dicens per magnam deum israel non novi hominem illum. Hic nota periculosa sit mala societas. Dum enim petrus fuit cum alijs apostolis non negavit christum sed quando fuit cum malis ministris pontificis. Et Hieronymus dicit. Malum est conversari in curijs magnatum. Stella enim in curia herodis a magis dispuis quibus inde egressis iterum apparuit. petrus etiam in curijs anne et caiphe iesum perdidit. Sed heu quid dicemus de curijs platorum ecclesie. An non negat ibi christus: Audi

Bernardus super Qui habitat. Omnes que sunt querunt non que iesu christi. ipsa quoque ecclesie dignitatis officia in turpem queritum et tenebrarum negotia transferunt: neque in his animarum salus sed luxur queritum vitiarum: propter hoc frequentant curias: propter episcopos et archidiaconatos: hodie decetatur: ut ecclesiarum redditus in supfluitatibus et vanitatis usus dissipetur. Quomodo nempe animarum salus queritur: quod cum sint seculari viri carnaliter viuentes et huiusmodi diabolica occupant per peccatum: vel obsequio obtrinent. Et tales simoniaci se ingerentes ad ordines: sunt suspensi: et postmodum sua officia exercendo irregulares. Quia autem simoniaci pariter expulsi. j. q. j. Ordinationes et. Sunt nonnulli. Nec possunt absolvi nisi resignent huiusmodi beneficia. Preterea quod possunt esse sufficientes animarum pastores considerata eorum vitia ignorantia ceca: qui nec de minima questione tangente conscientiam scirent respondere. Unde Gregorius in registro. Verendum nobis est et dicere pudet quod sacerdotes sibi ducatur usurpant qui exordium religiose militie non viderunt. Patet itaque christum nunc negari et contemni in domibus pontificum. Quod et ibi tunc figurabatur cum petrus eius negavit in domo principis sacerdotum. Post superadicta: interuallo facto quasi hodie unus dicit unus ex servis pontificis cognatus eius cuius abscedit petrus auriculam. Vere et hic cum illo erat: nam et galileus est: et dicit petro. Nonne ego te vidi in horto cum illo: Tunc cepit petrus iurare et anathematizare dicens. A deo sum maledictus si novi hominem. Rationis Nota quod primum ait. Nescio quid dicis. Secundo cum iuramento negat. Tertio cepit detestari et iurare quod non novit. Per se severare quippe in peccato dat incrementum scelerum: et qui minora spernit cadit in maiora. Et continuo adhuc eo loquente cantavit gallus. In quo nota quod gallus. id est diabolus cantat quando plati peccant. Vel scilicet Rationis per gallum intelligitur quod somnolentos in peccatis increpat. De istis negationibus videntur euangeliste diversimode scribere: quod Matth. Lu. et Jo. dicunt ter negasse petrum ante primum gallicantum. Bar. autem dicit gallum post primum negationem cantasse. Tunc nota Augustinus in libro de concordia euangelistarum: quod ter

ria negatio petri intelligitur qm vna negatio continuata: q totalis inchoata ante primu gallicantu: consummata est ante secundu: sicut dicitur in *Mat. 26. 70.* loquunt de illa: habendo respectu ad inchoatione. *Var.* sicut ad consumatione: et non repugnat ut patet qd dicitur in *Mat. 26. 70.* ponit de bis: alij non ponunt ad maiore exaggeratione. Posset etiam intelligi qd primu galli cantu petrus non auduit sed secundu: ita tres dixerunt antequam gallus canteret: mare? sicut antequam gallus bis canteret non referendo ad petrum.

Forte querit quare permisit dominus petrum qui tam feruens erat in eius amore ita grauiter cadere. *Rnsio.* propter tria. Primo propter maiore petri humiliatione. *Aug.* li. xiiij. de ciuitate dei. Audeo dicere superbis utile esse ruere in aliquod peccatu manibus festu apertu: unde sibi displiceant qd iam sibi placendo ceciderunt. Salubrius enim petrus post peccatu displicuit qd sibi placuerat dum presumptus. Secundo propter generalis oim informatione ut sic reprimat humanam presumptione. *Aug.* hic cognoscitur qd veru sit illud sine me nihil potestis facere. Ecce enim ad vnus aure pulsus firmisima columna contremuit. Tercio propter specialem petri instructione: ut viciu sicut *Bre. di. l. j.* is qui futurus erat pastor ecclesie: in sua culpa disceret qd alij miseri deberet. Et *chrys.* in sermone. Idcirco diuine prudentie secretu permisit ut ipse primus laberet petrus qd erga peccantes duriores solam proprii casus intuitu temperaret. Idcirco non angelico arbitrio committere sacerdotij potestate voluit: ne cu ipsi minime peccarent: peccatores sine misericordia iudicaret. Miserabiliter autem consummatis negationibus et audito galli cantu conuersus iesus a iusticia in misericordia respexit petrum: et tunc recordatus est verbi iesu qd dixerat: prius qd gallus canteret: ter me negabis. Et egressus foras fleuit amare: precitq se in quandam foueam que postmodu gallicantus e appellata: vbi et postea edificata est ecclesia in honore beati petri: vbi gemebat: peccatum tundeat di. Heu quid fecisti miser infidelis: dominum tuum negasti. Et in illa foueay dicunt aliqui stetit pro verecundia vsq ad diem resurrectionis: tantamq huius peccati detestatione habuit qd nunq ipsi recordabatur quin amarissime fieret. Un a primo gallozum cantu vsq mane stare in oratione: consuevit fletus pro illa negatione ut habet in *Itinerario Elementis.* Et tigit autem semper ut ibidem dicit: qd beat clemens dicit ei. Pater mi quare sic fletus: cum per fletu perdas oculos et ultra cum scias peccatu tuu tibi dimissus. Rndit petrus. O clemens cum recordor benignitatis dulcissimi ieiunij quod vidi eu postea cum ante pedes meos: et tam viliter eu negauim: non possum a lachrymis continere. O miser peccator: recognosce quotiens per peccatu deus negasti et reliquisti: cur non fletus cum petro in fouea humilitatis ut sic cu petro veniam consequaris. Vide ergo vias tuas i ualle scito qd feceris. **Sexta** est ignominia confusibilis derisiois quomodo viciu ignominiose et confusibiliter fuit derisus et vilipensus a ministris pontificu. Alij in preciosam eius facie conspuendo. Qd turpius qd in illam clarissima faciem conspuere. *Bern.* Multu tuu dñe iesu in que desiderant angeli conspuere sputis inquinauerunt. *Esa. l.* Facie mea non auerti ab increpantibus et conspuentibus in me: Alij barbā eius euellendo iuxta illud *Esa. l.* Corp meū dedi percussoribus et genas meas vellentibus. Alij facie eius velando et ipsum percutiendo sicut percuti solent fatui dicendo. Prophetiza nobis christe qd est qui te percussit: deridentes viciu eu ut falsum prophetam. Secundum aliquos velauerunt faciem eius ne videntes tam gratiosam faciem pietate vincerent. *Beda.* O infana cecitas iudeorum qui illam desiderabilem faciem quam patres eorum aduenturam tanto desiderio desiderauerunt: ipsi infelices quando eam presentem habuerunt tam ignominiose velauerunt: id demeruerunt ne illam cognoscerent. *Chrysost.* Erit terreque dominus celsus sustinet et patitur impioru ridicula: forma nobis patientie prebens. O iesu benedicte qd dura tibi fuit nox illa in qua a principio vsq ad finem quiete ne scis: sed nunc vno nunc alio loco corporis fatigaris. O pie iesu quantum nos dilexisti: quos cum laboribus et iniurijs redemisti. O mens humana cur dura es que domino sic afflicto: sic illuso non compatieris. Heu quid erat videre illos seuiantes trahen-

cordabat quin amarissime fieret. Un a primo gallozum cantu vsq mane stare in oratione: consuevit fletus pro illa negatione ut habet in *Itinerario Elementis.* Et tigit autem semper ut ibidem dicit: qd beat clemens dicit ei. Pater mi quare sic fletus: cum per fletu perdas oculos et ultra cum scias peccatu tuu tibi dimissus. Rndit petrus. O clemens cum recordor benignitatis dulcissimi ieiunij quod vidi eu postea cum ante pedes meos: et tam viliter eu negauim: non possum a lachrymis continere. O miser peccator: recognosce quotiens per peccatu deus negasti et reliquisti: cur non fletus cum petro in fouea humilitatis ut sic cu petro veniam consequaris. Vide ergo vias tuas i ualle scito qd feceris. **Sexta** est ignominia confusibilis derisiois quomodo viciu ignominiose et confusibiliter fuit derisus et vilipensus a ministris pontificu. Alij in preciosam eius facie conspuendo. Qd turpius qd in illam clarissima faciem conspuere. *Bern.* Multu tuu dñe iesu in que desiderant angeli conspuere sputis inquinauerunt. *Esa. l.* Facie mea non auerti ab increpantibus et conspuentibus in me: Alij barbā eius euellendo iuxta illud *Esa. l.* Corp meū dedi percussoribus et genas meas vellentibus. Alij facie eius velando et ipsum percutiendo sicut percuti solent fatui dicendo. Prophetiza nobis christe qd est qui te percussit: deridentes viciu eu ut falsum prophetam. Secundum aliquos velauerunt faciem eius ne videntes tam gratiosam faciem pietate vincerent. *Beda.* O infana cecitas iudeorum qui illam desiderabilem faciem quam patres eorum aduenturam tanto desiderio desiderauerunt: ipsi infelices quando eam presentem habuerunt tam ignominiose velauerunt: id demeruerunt ne illam cognoscerent. *Chrysost.* Erit terreque dominus celsus sustinet et patitur impioru ridicula: forma nobis patientie prebens. O iesu benedicte qd dura tibi fuit nox illa in qua a principio vsq ad finem quiete ne scis: sed nunc vno nunc alio loco corporis fatigaris. O pie iesu quantum nos dilexisti: quos cum laboribus et iniurijs redemisti. O mens humana cur dura es que domino sic afflicto: sic illuso non compatieris. Heu quid erat videre illos seuiantes trahen-

In die parasceues

res capillos: alios faciem conspuentes: alios percurrentes etc. O dulcis iesu qntu nos amasti sed heu nos miseri te no diligitimus. Spiritualiter Illi conspuunt qui blasphemant quia deo contumelia inferunt Item fm Gregorij. Illi in faciem christi conspuunt qui sanctos et iustos confutant. Illi velant oculos christi qui veritatem celant et falsitatem fouent sicut falsi iudices et aduocati Illi percutiunt qui pauperes opprimunt: iuxta illud Psalms. cxiij. qd vni ex minimis etc. Item fm Bedam. Des falsi christiani chm colaphizant qui christi ore fatentur: factis autem negant. vt dicit Titus. j. **S**eptima e ignominia horribilis desperationis. scz maledicti iude q vt dicit Hierony. Plus chm offendit desperando q tradendo: q desperando peccauit contra deitatem: cuius misericordia infinita: tradendo contra humanitatem. Sic ergo dicit euangelista. Videns iudas q damnatus esset: penitentia ductus retulit triginta: argenteos principibus sacerdotum. Orig. Sed quomodo vidit iudas quomodo damnatus esset: nodum em a pilato condemnatus erat. Forsitan dicit aliquis qm consideratione mentis sue vidit exitu rei. Alii aut dicit quomodo quod scriptum est: videns iudas q damnatus esset: ad iudam referit: tunc enim sensit malum suum et intellexit se damnatum. Iudas enim sic penitentia ductus propter enormitatem peccati retulit. etc. Chrysostomus. Vide qm penitentiam agit qm completum est et finem accepit peccati. Non em pmittebat diabolus eos qui non vigilantes videre malum anteqm perficerent. Retulit igit iudas triginta argenteos: quasi eodem precio quod chm vendidit possit redimere. Dicens Peccaui tradens sanguinem iustum. Gratianus de pe. dis. j. c. His penis. Arbitror q etiam iudas potuisset miseratione dni non excludi a venia: si penam apud iudeos et apud dnm agere voluisset. Sed miser iudas desperatus ex horrore culpe: non est ausus ad dnm redire: sed ad iudeos iuit qui eum deriserunt dicentes. Quid ad nos scz de peccato tuo. Tu videris. i. ad te spectat videre factum tuum. Sufficit nobz tenere eum. Videns ergo q deriderent eum: precit argenteos in templo vnde capti fuerat. Et abiens desperatus laqueo se suspendit: et

sensus crepuit medius. **U**t hñ Actuarius. Leo papa Sceleratior oibz o iuda atq infelicioz existit: que non penia reuocauit ad dnm: sed desperatio traxit ad laqueum. **O** nequissime iuda: qd tibi profuit auaricia tua: argenteos reddidisti et animam tuam diabolo. corpus autem laqueo mortis tradidisti. **O** miser tu totum perdidisti: corpus et animam et pecuniam. Sic et simoniaci: vltura argenti: avari totum in fine perdunt. Ecce. x. Luz mortis homo hereditabit bestias serpentes et vermes. Bestie em. i. executores et heredes bestialiter viuere accipiunt pecuniam et terrenam hereditatem. Serpentes. i. demones animam: ymes autem corpus. Glosa super Psalms. Multi hodie sunt q execrantur factum iude: et tñ iude similes sunt. Tñ multi socij ac fratres iude censendi sunt. **P**rimo q indignantur et murmurant de his que dno offerunt vel p deo dant qñ cum iuda dicat. Ut qd perditio hereticorum etiam filios aut consanguineos perditos: si diuino officio aut seruitio mancipant. **S**ecundo q verbis aut linguis dilectione simulant: et tñ contrarium in corde gerunt et opere faciunt. **B**ernardus. Quando bonum foris: et corde malum meditantur: oscula que iudas dno dedit tui mihi das. Des igit tales sunt socij et fratres iude. **T**ertio illi q signa deuotionis et reuerentie ad deum hñt tñ exterius. interius aut propositum gerunt pseuerandi in peccatis: hñt iuda sub signo reuerentie iniuriam et irriterentiam dno faciunt. **Q**uarto vsurarij: sacrilegi: decimas et res ecclesiasticas de fraudantes. Et gñaliter oēs avari q propter auariciam dnm derelinquunt: Hi sunt miles iude q propter auariciam dnm vendidit. **U**surarij etiam vendunt tempus quod dñs in sua potestate posuit: id hoc modo dicunt domini vendere. **S**acrilegi etiam res ecclesie christo pertinentes accipiunt: quod et iudas pecuniam accepit de templo. **A**cceperant em principes sacerdotum pecuniam illam non de proprijs buris: sed de gazophylacio templi. **Q**uinto specialiter qd avari sacerdotes q curas quidem gerunt pecuniarum: sed non animarum quod de pecunia quidem solliciti: de animabus vero minime. **S**exto simoniaci q vel beneficia simoniace obtinent: vel q sacramenta vendunt et precipue q missas pecunia celebrant. **A**d hoc id aliquando se offerentes et quasi

quid vultis mihi dare et ego vobis eum tradam. Septimo omnes fornicatores qui per minima delectatione animas suas christi sanguine redeptas diabolo vendunt et fornicatrices que per pro seipsas christi sanguine redeptas persternunt. fautores etiam et fautores talium: et specialiter vetule ille india dolare que iuueculas decipiunt et vendunt. Hi omnes fratres et sorores iude sunt. Octavo spali sacerdotes fornicarii iter quos etiam sunt aliqui publici et notorii. Hiero. Dic sacerdos dic clerice quod ipse labijs quibus osculatus es filium virginis. i. christum in sacramento altaris audes osculari labia meretricis. Iuda: osculo filium ihois tradis. i. similis es. Nonnulli qui per munere sub aliquo apparetia virtutis incedunt et decipiunt et granat ut falsi testes et qui iusticiam vendunt vel sub umbra iusticie innocentes per munere reledunt ut sunt falsi iudices. Illi etiam qui pro munere iusticiam punitivam impediunt vel omittunt. Ipse christus est iusticia et veritas. Decimo omnes in peccatis indurati et concitati omnes ecclesie auctoritate pretenentes: quemadmodum et iudas noluit audire correctionem domini. Undecimo preteriti differetes qui etiam peiores quodammodo dici possunt quia iudas non multum distulit penitere et preteriti. Duodecimo omnes indigne concitatores qui quantum est ex seipsis christum diabolo tradunt dum ipsum ponunt in loco qui subiectus est diabolo. Unde de quolibet tali potest dominus dicere quod de iuda dicebat. Tertium manentem tradentis me mecum est in eterna. Tertio decimo omnes recidivantes in peccatum post conversionem qui etiam dominum quem receperunt quantum in se ipsis est diabolo tradunt quem locum in quo dominum receperunt diabolo subiiciunt. Hi per ergo omnes supradicti sunt socii et fratres iude. Quartodecimo multi loci sunt de spiritu iude. Iudas quippe qui dat divitiarum: salutare dicitur et spiritus vanus et salutes permittere: qui dat delicias et solacia et oscula. qui dat honores tunc amplectatur. His omnibus modis quasi iudas decipit et morti tradit. Job. xxi. Ducunt in bonis dei. suos et in pectore ad infer. descendunt. Quintodecimo omnes fures raptos et res alienas quis modo iniuste detinentes Iudas enim fur erat. Jo. xxi. Imo multi sunt iuda peiores quod multi tales nec penitent nec preteriti: aut si quando preterant: tamen restituere

nolunt. Iudas autem penituit: seipsum accusavit et pecuniare restituit: quod triginta argenteos retulit principibus sacerdotum. Principes autem sacerdotum argenteis acceptis dixerunt. Non licet eos mittere in corbanam. ubi scilicet ponantur oblatioes templi: quod pro sanguine est. Aug. Qualis innocencie simulatio pecunia sanguis non mittere in arcam et ipsum sanguinem mittere in conscientiam. Hiero. Vere culicem colantes et camelum glutiētes. Consilio itaque isto emiserunt ex illis ager cuiusdam figuli in sepulturam pergrinorum: et dicitur et ager ille acheldemac. i. ager sanguis: et postea edificata est ibi ecclesia sanctorum. In hoc notatur quod christus per suum sanguinem nobis peregrinis emit heredes perpetuam. Aug. Nos ei peregrini in hoc mundo sumus: tamen hospites in hac luce versamur. **Quarta** consideratio facinorose iudicatiois quod in pre iudicatu est ad mortem. Ubi considerande se septe in **Prima** impietas deest ad accusatiois (pietates **Secunda** improbande remissiois. **Tertia** aboiande pelectiois. **Quarta** execranda flagellatiois. **Quinta** vituperande illusiois. **Sexta** denandande refutatiois. **Septima** repbade sententiatiois. **Prima** igitur. et quod iudei accusaverunt eum: coram pilato adduxerunt eum vincitum. ut dicitur. manibus a ego ligatus cum multis cruciatus ad pilatum ut iudicaret eum. Sic autem dicitur Nicodemus in euangelio. suo Pilatus iussit unum futorum suorum ut duceret iesum intra preteritum. Ipse ei iudei non introierunt ut non preaminaretur: sed ut manducaret pascha. i. azymos panes quos non licet edere: nisi iudeis. In diebus autem azymorum pertraherat in iudicia ex ingressu domus mattheigene. Aug. Quia cecitas aliter iudicis propter preaminari timebat: et fratres innocentes sanguinem effundere non metuebant. Istis autem sunt filii qui de modis conscientiam facientes enormia non curant. Iussit ergo pilatus seruo suo ut iesum in preteritum duceret ut ipsum interrogare posset melius extra tumultum iudeorum. Ipse enim erat medius hinc inde discurrens. Ille ergo servus christum introducens ut ait nicodemus deposuit suum fasciale et adorans dominum: illud posuit in terra: ut dominus ambularet supra: quod iudei cernerentes graviter indignati sunt contra servum. Pilatus ergo interrogavit nuntium cur hoc faceretur. Allegavit enim illud quod fecerant pueri

In die parasceues

hebreorū dominica pcedēti quomō pcesse
rant obuiam ei: et strauerāt vestimēta sua
in via. Et hoc patz aggrauatio scelerū iu
deorū. Paganus em ille legem ignorās
reuerentiā domino faciebat. Illi pō mor
tem eius qrebant. Introducto itaqz Je
su Pilatus interrogauit eos: Quā accusa
tionē affertis aduersus hominē hūc? Re
sponderūt: Si nō esset hic malefactor: nō
tibi tradidissim⁹ eū. q̄si dī. Nos qui sum⁹
tante auctoritatis: sic solēt maliciosi se iu
stificare: et Pilatus q̄si ex eorū r̄sione in
dignat⁹ dicit: Accipite eū vos: et fm lege
vestrā iudicate eū. q. dī. Dicitis q̄ sufficit
examinatio vestra: sufficiat vestra sentē
tatio. Et dixerūt: Nobis nō licz interfice
re quēqz. Chryf. vel ideo: qz multū d po
testate eorū absisū erat: eis romanis sub
iacentibus: vel ostēdere volentes p̄m̄ et
nō esse iudaicū: sed crimē publicū: qz se re
gem dicit. Ul' quia eū crucifigi cupiebāt
vt etiā modo mortis eū diffamarēt. Non
licz autē eis crucifigere: sed q̄ alio modo
interficiebāt mōstrat Stephan⁹ ab eis
lapidatus. Et ideo subdit: vt impleretur
sermo quē dixit significās qua morte esse
moritur⁹. Hec ille. Leperūt autē eū accu
sare in multis. De quibz Lucas tria expō
nit. Dixerūt em: Hunc inuenimus sub
uertentē gentem nostrā: scz falsam doctri
nam seminādo: et phibentem tributa da
ri cesari: et dicentē se christū regē esse. De
prima accusatōne nō curauit Pilatus: qz
gentilis erat: de lege Moysi. Non curans.
Secundā sciebat esse falsā: quia christū
audierat aliquādo dixisse Reddite q̄ sunt
cesaris cesari: et que sunt dei deo. Unde so
lum curauit de tertiā que plus eū tange
bat. quia videbat esse cōtra cesaris hono
rē. Introiuit ergo in pretoriū Pilatus: et
interrogauit Iesum dicens: Tu es rex iu
deorū. q̄si diceret: Est hoc verū qd tibi im
ponitur: quia vicz dicit te regē iudeorū.
R̄t Iesus: A temēpō hoc dicis. An ali
tibi hoc dixerūt de me: Theoph. Innu
it ex hoc pilatū esse recordē et indiscrete iu
dicantē. q. d. Si ex teipō hoc loq̄ris: pan
de signa rebellōis mee. At si ab alijs pce
pisti fac inq̄sitionē ordinariā. R̄ndit pila
tus: Nunqd ego iude⁹ sum. q. d. De hoc
a meipō nō loq̄r: Sēs tua et p̄tiffices tra
diderūt te mihi: q̄ te deberēt defendere.

Quid fecisti: Iesus igit ad altiora pilatū
inducere volēs. R̄t: Regnū meū nō ē de
hoc mūdo. q. d. Rex sum nō t̄lis vt putas
sed mltro excellētor. Aug. q. d. Audite iu
dei et gentes nō impediō dñatōez viam
in hoc mōdo: sed qd vultis ampli⁹. H̄ite
credēdo ad regnū qd nō est de hoc mōdo.
O dulcis iesu nō tibi sunt siles mlti tui vi
carij in pompis et delicijs terrenis p̄ncip
ibus se eq̄parātes: vere regnū eorū est de
hoc mōdo. Et subdit ch̄s: Si de hoc mū
do essz regnū meū ministri mei v̄icz de
certarēt p me vt nō traderer iudeis. Ch̄s
stus ofidit regnū mūdani ibecillitatē: qm̄
a ministris habz fortitudinē. Sc̄t: Nūc
aut regnū meū nō est hic. Nō ē: nō ē hic
hic em est regnū ei⁹ vsqz ad finē seculi ha
bēs secū iuxta zizania vsqz ad messē: sed
tū nō est hic: quia pegrinamur in h mōdo
Quid em est regnū ei⁹: nisi credētes i eū:
quibz ē: de hoc mōdo nō estis. Dicit ḡ ei
pilat⁹: Ergo rex es tu: Tu dicis: qz rex
sum ego. Ita r̄sum tēperauit ne calūnie
occasionē daret. Et subdit: In hoc em na
tus sum: et ad hoc veni in mundū vt testis
monitū phibeā p̄tati: Et ois q̄ est ex p̄ta
te/audit vocē meā. Cui pilat⁹: Quid est
p̄tas: Theo. Nā fere ab hoibz euāuerat
et cūctis erat incognita dñi eēt increduli.
Pilat⁹ at statū exiuit ad iudeos nec r̄sū
expectauit: qz vt ēt Aleh. id ign⁹ erat au
dire. Nā lz iudiciū in p̄tate ichoauerit: tū
i pueritate finiuit. Ul' p̄tz qz de p̄tate n
mltū curabat. Siles sē mlti pilato qd p̄
tate q̄rūt: sibi tū displicet p̄tas audita d vi
cijs suis. Pilato sp̄natr sē siles iudices in
q̄ q̄ cū volūt iustā ferre sniaz: p̄mo qdēz
ab aliq̄ p̄tate icipiūt: sz i pueritate finiuit
Pilat⁹ itaqz cū audissz a xpo regnū suū n
ēē de h mōdo/accusatōez illā nō pōderauit
sic nec alias duas. Jō de p̄tio suo exiēs
dñō ēt iesu secū v̄iente ēt ad iudeos: Nū
lā cām morz iuenio i isto hoie. Jp̄i at qz
desinebāt i crimibz: sō inualescētibz vocab
di. Comouit p̄lz p vniuersā iudeā icipiet
a galilea vsqz huc. q. dī. Pernertit p̄lum
turbat pacē cōez. Et accusabāt eū et sumi
sacerdotes i mltz. Jēs⁹ pō nihil r̄t. Am
bro. Accusat dñs et taz: qz d̄fēsioē n̄ idigz
Ambiūt d̄fēdi q̄ timēt vici. Nō ḡ accusa
tōez p̄firmat tacēdo: sz d̄spicit n̄ refellēdo
Dic̄ illi p̄. Nō audz q̄ta adūsū te di. te

simonia. **E**lysof. Hoc dicebat volens
eū liberare dū se excusando responderet.
Dignū em videbat ei magno miraclo: vt
exhibitus ad iudiciū criminale: ipertur/
babilis tacer ante mortē: q apud oēs ho/
mines terribilis iudicaf. **S**ecūda ē im/
pīetas reprobande remissionis: qūe s. im/
pīe remisit eū pilatus ad herodē: z herodē
des ad pilatū. Impie inq qm si pīa fuisset
pīlati volūtas nō remississet eū cū scī/
ret eū innocentē. Pilat⁹ itaq qm audie/
rat galileā noīari: cui⁹ tetrarcha erat herodē:
interrogauit si homo galile⁹ esset:
vt cognouit q de herodis pīate erat: mī/
sit eū ad herodē q tunc hierosolymis erat
ppter solēnitatē paschalē qz ind nat⁹ erat
Pater em suus in fauorē vxoris suz: q iu/
dea erat: trāsīens ad ritū iudaismi: se fe/
cerat arcūcidi. Sicut dicit ioseph⁹. **U**l/
so autē iesu gauisus est herodes. **E**x mul/
to em tpe. s. a decollatiōe ioānis baptiste
iesum videre cupiebat: quia multa de do/
ctrina ei⁹ z miraculis audierat. **U**n z spe/
rabat aliqua signa ab eo fieri. Interroga/
uit ergo eū multis sermonib⁹: nō sicut ve/
ritatis amator: sed sic curiosus z tentator.
Ideo chīs nihil respōdit: nec aliquod si/
gnū fecit. **G**lo. Herodes nō reputauit chī
stū saluatōrē sed incantatorē. **I**ō nō erat
dign⁹ neq pībis: neq miracul⁹. **B**rego.
Erist⁹ in hoc nos docuit vt taceam⁹ qm
cognoscim⁹ q auditores nostri nostra vo/
lunt audire qsi laudanda: z sua puerī fa/
cta nō mutare. **N**e dū ostentatiōis studio
verbū dei loquimur: z eorū q erat: culpa
eē nō demōstret: z nra q nō erat fiat. **S**ta/
bant g sacerdotes z scribe pstanter accu/
santes eū corā herode. **D**e illis forte qd q
bus accusauerūt eū corā pilato: ad quas
accusationes tāq indignas rīsiōne dñs
nihil rīdidit. **Q**uō vidēs herodes spreuit eū
reputans eū idiotā. **S**ic hodie veri chīi
sectatores ab alijs spernūt z idiote repu/
tant. **I**esum etiā aliq cū herode spernūt q
doctrinā ei⁹ ptenunt: miracla qretes. **L**u/
tamē fm Grego. **N**ō sit tps miraculorū:
sz opey: z dicūt. **S**i qd ex mortuis rediret
crederem⁹ ei de inferno z de paradiso. **S**z
talib⁹ esset notāda respōsio abraē ad diuī/
tē. **2**u. xvj. **S**i moysen z pphetas nō au/
diūt: neq si qd ex mortuis rīsurxerit cre

dent. **N**ō solū aut illū spreuit herodes sz
illūsit: veste alba induēdo tanq fatuū: z
sic remisit ad pilatū. **P**robauit se in eius
mortē cōsensisse: qz em sibi fuerat missus
tāq homo sue iurisdiciōis: cū nō inueni/
ret in eo causam: debuit eū absoluerē z nō
alteri⁹ iudicis arbitrio relinquere. **C**onsi/
dera o anima quāpius dñs ducit z redu/
cit: cōteplare eū demisso vultu z verecun/
do incedentē: cōiūcia z clamores audien/
tem. **E**t facti sūt amici herodes z pilatus
in illa die. **S**ic sepe cōtingit inter hoīes p/
uerse voluntatis q duo inimici amici fiūt
ad nocendū vni tertio. **F**acti sūt inq ami/
ci: ppter mutuā reuerentiā sibi mutuo de/
lata. **N**ā antea erāt inimici ppter iudā ga/
lileū z alios galileos cōplices eius: q erat
de iurisdiciōe herodis: qz pilatus occide/
rat ipīs sacrificiib⁹: mīscens sanguinē eo/
rum cum sanguine sacrificiorum: eo q
tributū cesaris asseriebant iudeis illicitū.
Hoc refert ioseph. xxi. li. antiqratū. **D**e
q etiā aliqd scribit. **A**ct. v. **D**ū autē pdi/
cta agerent bñssima pgo sollicita de filio
vēit hierl⁹ cū magdalea z cū sororib⁹ suis
Ingressa igit veniebat pīus atrīū repli.
Et fm cōteplationē cuiusdā doctoris ne/
minē reperiebat: quēdā tñ mendiciū rep/
perit in illo loco vbi symeon alias sibi dī/
xerat. **T**uā ipīus aiām pīrāsibit gladius
Hūc igitur sic est allocuta. **U**bi est ma/
gn⁹ ppheta. **Q**uid est qd ppl⁹ hodie non
cōuenit ad pīdicationē. **H**a dñā (ait ille)
nescitis. **E**rtē iam sūt rumores p totam
ciuitatem q ipē captus sit a iudeis **H**eu
(inquit) illa qd faciā: **Q**uo ibo: z pīe dolore
corruit in trā. **I**terū at iōā. euā. volēs qd
dñs faciebat virgini intīmare: venit ibidē
plorās: qui vt dñam vidit nō poterat pīe
cordis angustia os aperīre. **Q**uē vt brā
virgo cōspexit. **H**eu (inquit) iōānes charī/
sim e) vbi est magister vī: **H**eu dilectissī/
me: vbi est fili⁹ me⁹. **E**t ille ait. **H**a dñā:
dura vobis noua refero. **M**agister meus
fili⁹ vī dulcissimus: captus est: ligatus:
z tāq latro ductus. **H**eu dñā nos omēs
eū reliqimus in necessitate sua: p totā no/
ctem fuit afflictus in domo āne z calphe
z petrus eū publice negauit. **H**ane autē
duct⁹ est ad pilatū z postmodū ad herodē
vñ nūc venio. **E**t iterū nūc reducit ad

In die Parasceues

pilatu vt morte damnet. O dñā q̄ grauif
anxietas penetravit cor vestrū. Heu dñi
cāt matres: tenere diligentes filios q̄ an
gustiarētur si audirent eos ad mortē duci
Et certe dolor eaz minim⁹ esset: et q̄si p
nihil reputand⁹ respect⁹ doloris virgi
nis sacre. Potuit itaq; dicere illō Thren
j. Posuit me sez passio filij mei desolatam
tota die merore cōfectā. Et tūc vt credi
mus ioānē rogauit et socias vt eā duceret
ad domū pilati. Nos quoq; illuc spū acce
damus ad cōsiderandas angustias xpi re
deprois. **T**ertia est impietas abo
mināde p̄celectōis: qz vitz impij poti⁹
elegerūt barabbā q̄ chīm. Vidēs enim
pilatus dñm ad se reductū: sciēs qz p̄ inui
diā tradidissent eū. Vidēs eos instan
tes mortī ei⁹ volebat eū liberare. Vñ ait
Obtulistis mihi hūc hoīem q̄i auerten
tem pplm et ecce coraz vobis eū interro
gans nullā causaz inuenio in eo ex his in q̄
bus accusatis eū: sed neq; herodes. Nam
remisit eū ad nos et ecce nihil dignū mor
te actū est ei. Sed ecce qd faciam vobis.
Est cōsuetudo vobis vt dimittā vnū in
pascha. Licet aut sint plures vinciti: est tñ
vn⁹ sceleratissimus latro homicida et se
diciosus. Videte qz nō habebitis nisi al
terū barrabā aut iesum. Deliberate cito
quē vultis de duobus: Necesse em habe
bat eis vnū dimittere p diem festū sicut
dicit nico. de li. super. hoc passu. qz in no
cte pasche angelus saluauit hebreos: et p
cussit egyptios. Exo. xij. Ideo nō memo
riā hui⁹ bñficij in solēitate paschali sal
uabant vnū p̄pinq; mortū: et alios reos
interficiebant. Et hāc cōsuetudinē serua
rū impetrauerāt ab impatore romano sic
antea fuerat ex antiqua patrū introductō
ne ordinata et seruata. Credebat aut pila
tus qz iudei nullomō eligerēt liberationē
barabbe q̄ famosissim⁹ latro erat et homici
da. Dicit aut insignis. Matth. xxvij. vt
dicit nico. de ly. Nō nobilitate gñis sz ex
famositate crinis: qz etiā bonū ad malum
transferim⁹. Ut dñ. v. meta. Sicut dñ ali
quis bonus latro: et ita dici pōt insignis.
Tūc aut vt habet Matth. xxvij. Seden
te illo p tribunali misit ad eū vxor ei⁹ dñ.
Nihil tibi et iusto illi: quasi dñ. nullo modo
cōdemnes eū. Multa em passa suz hodie

per visum ppter eum. Rabanus. Nūc ve
ro diabolus intelligens per chīm spolia
sua se amissurū: sicut primū per mulierē
mortē intulerat: ita per mulierē vult chī
stū de manib; iudeoz liberare: ne per ei⁹
mortē: mortis amittat imperiū. Pilatus
itaq; querēs liberare chīm q̄siuit quē vel
lent sibi dimitti. Popul⁹ ergo simplex re
cognoscēs barabbe maliciā: volebat chī
stū liberare. Vñ legit in euāgel. nicode
mi qz quidā chīs copatiētes fiebāt et reci
tabant multa miracula chī et bñficia. Qd
audiens p̄ses tremefactus dicit ad pplm
Quid ergo vultis effundere sanginē in no
centē. Sed pch dolor p̄ncipes sacerdotū
et seniores p̄luaserūt populis vt pererent
barabbā. Resum p̄o perderēt. q. dñ. Vos
estis simplices ignorātes: vos debetis fa
cere sicut et hos q̄ scim⁹ legēsi melius est
illū retinere faceremus. Nota hic de illis
diabolicis q̄ dicūt paupculis mulierib;
puras qz sit malū: puras qz nos q̄ sum⁹ cle
rici vellem⁹ facere. Nō non. Nota etiā de
iudicib; et aduocatis qui plonqāt causas
et sepe reos absoluūt: et iustos sepi⁹ dāni
cant ppter amorē pecunie dicētes. se age
re iuxta leges. Hi sunt phariseis similes
simplicē pplm decipiētes. Preses ḡat.
Vultis dimittā vobis regē iudeoz. Jo.
xvij. Oēs ergo clamauerūt. Nō hunc sz
barabbā. Nō petimus saluatōrē et q̄ mor
tuos suscitāt: sed filioz nōz interfectōrē
et bonoz nostroz raptorē Latrones igit
tur latronē petierūt. Sic et multi in pmo
tionib; officiōz aut bñficiōz malū bono
pferunt: quasi cū iudeis dñ. Nō iesum: sed
barabbā. Beda ideo iudei pacē habere
nō possunt: qz sediciosum hominē magis
q̄ dñm pacis eligere maluerūt. Idē. Qd
reliq̄rūt saluatōrē petierūt latronē. Ideo
vsq; hodie diabol⁹ sua latrocinia exercet
in ipos. Pilatus ergo stupēs qz sic barab
bā petissent: dixit eis. Quid ergo vultis fa
ciam de iesu qui dñ chīs. Dicit oēs Cruci
figat. Mala mala barabbe p̄lectio: sed
peior hec iniatio. Ait p̄ses. Quid em ma
li fecit. Et illi magis clama bāt. Crucifi
gatur. Vñ patet sua crudelitas. Quar
ta est impietas execranda flagellationis.
Nam pilatus vidēs qz nō posset iesuz oī
no dimittere liberū cū pace iudeoz: et ex

alia parte timens interficere innocentem
 ut tunc satisfaceret iudeis chm flagellari
 iussit & durissime vulnerari: ut sic satiaref
 crudelitas iudeoz. Pilate n̄ te excusat
 intētio tua: q̄ nullū malū de se pōt bona
 intētio effici bonū. Iussit ḡ pilat⁹ chm
 denudari: nec dubiū grauis ei facta est in/
 iuria cū sic nudatus est. Nā zst chm nō ac/
 cepit pctā n̄f: neq; infirmitates que sunt
 ad pctā: suscepit tamē infirmitates q̄ sūt
 ex pctō cuiusmodi ē erubescētia. Denuda/
 ri ḡ erubuit & tanto plus q̄nto sua pudici/
 tia purior est. Eū ergo fuisse expoliatus
 cū ipetui: q̄tuor tortores ligauerūt eū ad
 columnā ut cōlus dī. Et hoc dicit Beda
 sup̄ Lucā. Ibidē etiā referēs q̄ hui⁹ co/
 lūne aliq̄ ps oñdīt rome in ecclia sgrē pra/
 pedis. Maior aut̄ ps fere ēē in ecclia mon/
 tis sion in q̄ adhuc vestigia dñici cruoris
 apparent. S; q̄ vinculo ligat⁹ est dulcis
 iesus. Quis inq; potuit ligare deū omni/
 potētē. Lerte teneri n̄ potuit neq; fune ne/
 q; ferro. Lerte omnes iudei tenere eū nō
 poterāt. Imo si oēs angelis totus mun/
 dus ad ipm ligandū affuisset: neq; tenere
 neq; ligare potuissent nisi charitas sua af/
 fuisset. Aug⁹. tamē in quodā sermone de
 passiōe videt dicere q̄ chm in flagellatio/
 ne iacuit ante pilatū. Un̄ sic dicit. Ecce
 iam dñs aptatur ad verbera: cupit sanctā
 cutē violentia flagelli repetitos ictus: cru/
 delia verbera scapularū terga cōscindunt.
 Proch dolor iacet extensus ante hominē
 de⁹: & suppliciu patit rei ille in q̄ nullū pcti
 vestigiū potuit inueniri Hec Aug⁹. Tūc
 ergo ceperūt q̄tuor tortores cū flagellis
 nodosis sacratissimū corp⁹ pcutere. Sta/
 bant ibidē derisores: pcutiebant lictores
 nūc sup̄ scapulas: nūc sup̄ dorsum: nūc iū/
 per brachia: nūc sup̄ latus vnū: nūc super
 aliud: supq; totū corp⁹ q̄ inuiderēt quis
 forti⁹ pcuteret: durissime ḡ flagellat⁹ a plā/
 ta pedis vsq; ad verticē: fuit p̄ciosus san/
 guis. Iterat⁹ plaga sup̄ plagā: sanguis su/
 per sanguinē hūsq; tā tortorib⁹q; inspecto/
 rib⁹ fatigatis solui iubet a colūna. Et po/
 tuit viciq; fieri vt & in terra p̄strat⁹ cel⁹
 fuerit vt videt dicere Aug⁹. & in colūna
 ligat⁹. vt dī Beda. & vt ait Grego. nazā/
 zen⁹. Caro chm flagellata ples liuores:
 sanguinē: ex omnibus partib⁹ scaturie/

bat: quo in terra sub pedibus iesu: & colu/
 mna ipa atq; flagella madescebat. Quat/
 lis putas tūc meror penetravit cor virgi/
 neū qm videbat vel audiebat filiū suū sic
 flagellatū. Audi Bern. in eius psona in/
 tractatu de lamenta. Et cū fuissem eū intui/
 ta pcuti: cedit cōspui: & probuū hoim fie/
 ri: cōmota sūt oīa viscera mea: & defecit
 spūs me⁹ & nō erat mihi fere neq; vox ne/
 q; sensus. Nūc autē o aīa sanguine chm
 redēpta p̄tēplare deuote q̄eruberāter p/
 te eff⁹ sus est regius sanguis. Respice vult/
 cem iesū totū sanguine cooptū. Heu si for/
 te videres canē in tali statu cōpassionē ha/
 beres: & q̄re n̄ cōpater⁹ dño tuo Audi phi/
 lippū cācellariū parisiē. in psona chm dī.
 Dulcissime vides q̄s p te porto dolores
 nihil p me patior: in multis crucior vt tu n̄
 pūiar⁹ has mort⁹ pfero pēas Crina q̄ppe/
 t. sē mea supplicia. Dign⁹ maledicta pctō/
 rū vita: vbi nūc delicie: vbi nūc carnalita/
 tes: vbi vita bestialis. O pctōr si ppende/
 res qd agis. Vis scire. Lerte q̄niens tali/
 vilitati te exponis sic agis. q. d. Placet mi/
 hi dare corpus & aīam diabolo renūciare
 Beneficio sanguinis dulcis iesu p haben/
 da delectatiōe. O miser! q̄ sic redemptio/
 nis vestre p̄ciū p̄cipēditis: p̄ciū inestima/
 bile. empti em̄ est⁹ p̄cio magno. j. Lox. vj
 Nō corruptilib⁹ auro & argēto: s; p̄cio/
 so sanguine agni incōtaminat⁹ Ber. O in/
 durati filij adam quos nō emollit tanta
 benignitas: tantus ardor amoris. Idem
 Volue & reholue huc & illuc corpus illud
 dñici vbiq; inuenies dolorē vbiq; cruorē
 zst nō cōpateris dicē tortor lapidēū habere
 Dicis q̄ adamas lapis durissimus frangi/
 tur in sanguine agni v̄l hedi calido Erit ḡ
 cor adamante dur⁹ si nō scindat dolorē
 dñi recogitat effusionē sanguis dulc⁹ iesu.
 Accedite o chmiani ad sanguinē dñi nr̄i ie/
 su chm. Accedite inq; p̄tēplado deuota cō/
 passiōe vt p̄e vob dicat illd Heb. xij. Ac/
 cessist⁹ ad sanguinē meli⁹ loquētē ḡ ab el/
 videre ne recuset⁹ loq̄ntē & p̄e meli⁹ loq̄n/
 tem ḡ sanguis abel loquebatur iusticiaz
 Genesis. iij. Ecce vox sanguinis fratris
 tui abel clamat ad me de terra. Sanguis
 p̄o iesu chm loq̄t misericōdiaz p oīb⁹ p̄cētib⁹
 Quinta ē impietas vituperāde illusiō/
 nē quia dñm sic atrociter flagellatum

In die Parasceues

duxerunt milites in atrium portus ubi congregauerunt universam cohortem ad illudendum ei. Dicit Aug. Hoc factum esse mandato prescriptis ut sic iudeorum odia magis satiantur. Item quod induerunt chlamydem coccineam, id est rubeam ad modum purpure. Reges uti solebant ut sic illuderetur ei tanquam falso regitum ad maiorem derisionem posuerunt eum in quadam sede: et dicitur de Lyra: quod corona illa erat de iuncis marinis ad modum spinarum acutis. Et narrat se audisse a quodam qui fuit cum beato Ludouico francorum rege ultra mare peruenisse: ratas picturas huius iunctis perfolutares. Unde dicit Bern. Caput illud densitate spinarum usque ad cerebros perforatum fuit: ita ut sanguis ex capite exiret: fronte: genas et collum perfunderet: per sceptro autem dederunt arundinem in manu dextera eius. quod dicitur. Sicut sceptrum tuum: ita et regnum tuum vacuum est. Et his sic factis genua flectebant derisorie salutantes eum dicens. Ave rex iudeorum. quod dicitur. Voluisti regem sed non potuisti. Rabanus. Chriam adorant qui eum credunt: sed prauis actibus despiciunt. Item qui exteri apparere orare et aliquid pro dei unum honorem corde vel verbo pertractant. Et illi ministri diaboli sic christo illudentes dabant ei alapas. Et accipientes arundinem de manu eius percutiebant faciem caput eius: ut sic aculei spinarum fortius infingerent. et expuebant in eum: sicut Hieronymus. In facie christi conspuis qui conscientiam tuam sedis cogitationibus et actionibus polluis: imago enim dei et facies in conscientia resultat. Gregorius. In facie christi conspuis qui iustos et sanctos in presenti vita contumeliis afficis: et falsa verba quasi saluas fluentes in eos effundas. Item dicitur potest quod tu false christiane in christi facie conspuis quod corpus eius in os tuum sumes salua tua peccata infecta perungis et mades facis. Item in facie christi conspuis quod platos tuos contemnis. Aut enim ipse christus: Qui vos spernit me spernit. Lucæ. Et generaliter omnes christiani qui christo huic permiserunt: et pertrahunt faciunt: domino christo illusiones inferunt: siles sunt istis satellitibus diaboli qui sic christo illudebant: in eius facie conspuentes et arundine caput eius percutiebant. Sunt autem in partibus illis arundines valde magne et grosse ad modum baculorum. Quod mihi ferit quod tremendum vobis apparebit caput illud in iudicio. Attende nunc o christiane caput illud cunctis angelis venerandum et sanctis

omnibus adorandum a quo venit omnis benedictio crudeliter spinis coronatum: usque ad cerebros perforatum: alapis: conspuum. Unde quod omnia per amorem tui sustinet: omnia patienter tolerat qui ipsi voluit quasi esset seruus: et ad omnia taceret quasi esset mutus. Lerne sanguine per aculeos corone de capite largiter perfuserunt: et genas eius preciosas rubricate: atque ex sanguinis illius et sputi malignorum commixtione videbatur quasi leprosi facies. Tunc impletum est illud Esai. liij. Non erat ei species neque decor: Vidimus eum et non erat aspectus et quasi absconditus est vultus eius et despectus et nos reputauimus eum quasi leprosum et percussimus a deo et humiliatum. Quod per hoc miserebas christi illusiones susceptas per vobis sepius recogitate: et de cetero per peccata vestra ne sibi illudatis caute. Est autem notandum quod magister Joannes gerson cancellarius parisiensis in suo monotelero probabiliter opinatur dominum his flagellatum: spinis coronatum: et illulum. Prima vice ante inuentionem quare describit Joannes. Secunda vice post sententiam laram quam recitat Mat. et Mar. Et hinc opinumoni ratio fauet. Nam ex duabus causis videtur flagellatum dominum. Una ut ex tali iniuria satietur iudei a morte domini desisterent. Iudei autem peritiam: Corripit eum et dimittit. et ita correptionem precessit inuentionem perditionis. Alia quod Romanis legibus sancitum est: ut quicumque crucifigeretur verberaretur: et hec perberatio sententiam mortis precedere non debuit. Nec putandum est illos insatiabiles odij viros peritos fuisse post mortis inuentionem ex prima flagellatione quos etiam nec prima crucifixio satiare potuisset. Die itaque credi potest milites presidis ad percuracionem iudeorum post mortis sententiam suscepisse iam flagellatum dominum et iterum nudum et flagellasse: et iterum vestiuisset purpuram: spinis coronasse: arundine percussisse: conspuisse: irrisoria adoracione blasphemasse. Quod grauis dolor: tenerrimo illi corpori Nam ex vulneribus iteratis longe maior dolor sequitur quam ex prima verberacione. Sexta est impietas contemneret refutacionis sue negationis. Quod scilicet iudei dominum iesum refutauerunt et negauerunt coram Pilato. Pilatus autem Iesum sic flagellatum et illulum adduxit de portu foras ad iudeos dicens. Ecce adduco vobis eum foras ut cognoscatis quia nullam inuenio in eo causam. Exiit ergo iesus

ex precepto Pilati portans spineā coronā
et tunica purpurea/ veterē quidē et turpē
et septruz arundineū. Anſ. Attende aīa
quis sit iste qui egrediſ habēs imaginē qī
regis et nihilomin⁹ ſerui deſpectiſſimi cō
ſuſione repletus eſt coronat⁹ incedit: ſed
īpa corona cruciat⁹ eſt ei et mille pūctū
rīs ſpectoſū eius verticē diuulnerat. Tūc
autē pilat⁹ qī pmoūedo eos ad miſericōdiam
di. Ecce homo, qī dicat: Nō eſt canis aut
alia beſtia: eſt homo ſicut vos: Cōpatimī
ſibi. Etem ſi in aliq̄ male egit: vltra cōdi
gnū punit⁹ eſt. Videte caput ei⁹ pforatū:
faciē pſputā: et totū corp⁹ laceratū. In
ſatiabilis tñ ſperilegoz iudeoz furor non
ceſſat: obſtinata neq̄cia nō emolliſ miſeri
cordia. Jō cumultuoſe clamaueſt dicētes
Cruciſige cruciſige eū. q. d. Nō ſufficiūt
bis hec pena. Dicit eis pilatus: Accipite
eū vos et cruciſigite. Hoc indignanſ dice
bat. q. d. Si haberetis prātem/ cito dare
tis ſententiā: ſed mihi licet: Ego em nō i
uemo cauſam. Unde dicit Pilat⁹: q̄ ſue
mortis cauſa non in eo/ ſed in nobis fuit.
Ber. Opſiſſime ieſu Quid tibi et mortis
nos peccā? tu luis: nos debui? tu ſoluus.
Tunc dixerūt iudei: Nos legē habem⁹ et
ſm legē debet mori: quia filiū dei ſe fecit.
Naz̄m legē blaſphem⁹ morte puniebat.
Leuſ. xxiij. Cū autē audiſſet pilat⁹ hunc
ſermōnē: magis timuit: nō ppter legē iu
deoz quā nō obſeruabat: ſed ne vey eſſet
q̄ eſſet filiū dei: et ſic enorme peccatū fe
ciſſet eū puniēdo. Facile em credere potu
it pilatus q̄ eſſet filiū dei cū eſſet genti
lis: quia gentiles multos homines: deozū
filios arbitrabant. Unde pilatus tā opi
natus fuerat q̄ ipſe filiū dei eſſet: vt p̄z
in quadā eplā quā miſit Claudio impera
tori in qua mltā de diuinitate narrat. Glo
lens ergo pilatus de hoc ſecreti⁹ inq̄rere:
Ingreſſus eſt pretoriū cū ieſu: nec tā ampli
us interrogaui: quid feciſti: ſed Quid es
tu: q̄rēs an haberet originē diuinā an hu
manā. Ieſus autē reſpoſū nō dedit ei. Qz
cū eſſet i dolatra: gñationē diuinā nō pote
rat accipe. Dicit ḡ ei Pilatus: Tibi non
loq̄ris. Mirat enim de eius taciturnita
te cum eſſet in pūcto liberatiōis vel cōde
mnationis. Ideo dicit: Reſcis quia pote
ſtatē habeo cruciſigere te: et poteſtatē ha

beo dimittere te. O pilate cur voce te co
artas. Et q̄ pilatus de poteſtate ſua glo
riatur. Jō dicit ei ieſus ad reprimēdum
iactantiā: Nō haberes poteſtatē aduerſū
me vllam niſi tibi datū eſſet de ſup. i. con
ceſſum a ceſare et a deo pmiſſum a q̄ eſt o
mnis poteſtas. Et ex hoc arguit eius pec
catū ſi p̄demnet: quia neq̄ a deo neq̄ a ce
ſare accepit poteſtatē cōdenandi innoxio
ſos. Quia ſo humano et mūdano timore
agebat. Iudei autē ex inuidiā. Ideo dicit:
Propterea q̄ me tradidit tibi mal⁹ pecca
tum habet. Exinde ḡ pilatus q̄rebat di
mittere eū: quia tanq̄ homo mutus vide
batur: qz chriſtus puicerat euz de pctō ſi
p̄demnaret eū. Supra q̄ppe tētauerat eū
dimittere: ſed nūc anio pſtanti q̄rebat ſ
facere. Unde legiſ in euangel. Nicodemi
q̄ ab ipſo ſeorſum pſiliū querebat d. Quid
faciā tibi: Reſpōdit ieſus: Sicut datum.
Dicit ei pilatus: Quomō datum eſt: Re
ſpōdit ieſus: Moyses et pphete p̄coniza
ti ſunt de paſſione mea et reſurrectōe. hec
ibi. Videntes igiſ iudei q̄ pilatus paru
erat motus p̄dictis accuſationib⁹: ſed vo
lebat oīno ieſum dimittere: Ideo vertū
ſe ad accuſandū alio mō d̄ quo magis tā
geretur cor pilati ingerentes ei timorē de
iniuriā ceſaris di. Si hūc dimittis nō es
amicus ceſaris: Omnis em q̄ ſe regē fa
cit p̄radicit ceſari. Pilat⁹ autē cū audiſſet
hos ſermōnes magis timuit. Chryſoſto.
Facile deuiat a iuſticia qui in cauſis: non
deū: ſed hominē timet. Timor itaq̄ inoz
dinatus p̄ualuit in pilato: ſicut etiā ſolet
in iudicib⁹ iniquis. Primo ex amore oſ
ficij quod ab imperatore p̄ceſſum amitte
re timebat. Secūdo ex fauore ppli iuda
ici cū complacere volebat. Tertio ex cupi
ditate p̄mij pmiſſi q̄ p̄uari nolebat: Dul
ti certe velut alter pilatus q̄rūt fauere p̄
cipib⁹ et oīis: et cū (vt in plurib⁹) officiā ſi
ne p̄cio haberi nequeāt: ſtudent potius i
plendis maſcupijs q̄ innocētū cauſis de
ſendendis. His ſpēaliter dici pōt illd A
pocal. viij. Ve ve ve habitātib⁹ in terra:
qz deſcēdit ad vos diabol⁹. Timēs itaq̄
pilat⁹ q̄lētūq̄ facerz aliqd qd videri po
ſet contra honorē ceſaris: adduxit ieſum
foras extra pretoriū et ſedit p̄ tribunali. i.
i tribunali i loco q̄ d̄z lithoſtratos: a lithos

In die Parasceues

quod est lapis: et stratos quod est stratu-
ra siue pavimenti. Ille autem locus erat
ante domum pilati: et dicit hebraice gab-
bata. i. collis siue sublimitas ex coacerua-
tione lapidum. Erat enim locus sublimis va-
rio lapide stratus. Tunc ergo iussit pilatus
iesum sisti in iudicio: et dicit iudeis: Ecce
rex vester: ironice loquitur. Quasi dicit. Vester est
quod hunc hominem sic abiectum dicitis usurpa-
re sibi regnum. Iudei autem quasi furibundi cla-
mabant. Tolle tolle crucifige eum. Gra-
uis enim nobis est ad videndum. Pilatus autem
allegans in eius crucifigitione eorum verendum
dixit: Regem vestrum crucifigam: quod dicitur.
Non est honor vester qui ille qui dicitur rex ve-
ster turpi morte moriatur. Responderunt
pontifices: Non habemus regem nisi cesarem.
Qui propter eorum obstinationem ad procurandum mortem
christi. Septima est impietas reprobam de senten-
tiationis. Pilatus enim timore deuictus videns
quod nihil proficeret: sed magis tumultus fie-
ret: accepta aqua lauit manus suas coram
omni populo dicens. Innocens ego sum a sanguine ius-
ti huius: vos videritis. Pilate metiris
dicendo te innocentem. Nam sciebas quod per iniu-
diam tradidissent eum. Et quoniam innocens erat et
tunc dixisti quod poteras eum liberare. Remi-
sius. Huius erat apud antiquos cum vellet ali-
quis se ab aliquo crimine immunem ostendere ut
accepta aqua lauaret manus coram omni populo.
Hieronymus. Iudei ergo qui cogit contra dominum ferre
sententiam non damnat oblatum: sed arguit offe-
rentes iustum eum pronuntians quod crucifigen-
dus est. Sequitur. Vos videtis. quod dicitur. Ego
minister legum sum: vox vestra sanguinem fudi-
dit. Sequitur. Et respondens vniuersus populus ait:
Sanguis eius super nos et super filios nostros.
Perseuerat usque in hodiernum dies hec im-
pietas super iudeos: et sanguis domini non aufer-
tur ab eis. Nam quod christi sanguinem quem super se et
super filios receperunt non possunt etoluere:
Ipsi sunt et erunt usque in finem seculi serui christi
fianorum. Pilatus ergo videns quod totum super se reci-
peret et cesari faterentur se esse subiectos: vi-
ctus timore cesaris et fauore populi iudaici di-
xit. Pulsetis campum impiale et clamari
fecit cum sonitu tube: Quicumque voluerit au-
dire et videre per denarios Iesu nazareni
veniat. Facta est autem talis exultatio inter
phariseos et scribas et pontifices hoc au-
dientes quod esset caterua demonum inferna-

lium. Omnia virgo mater quando tumultu
illu audistis quod vix filii vester perdenandus
erat ad mortem: quod dicere potuistis: Ecce
pie existimo quod in terram corruistis: Et re-
uerfa ad cor cum teneris gemitibus vos puer-
tistis ad deum patrem dicendo. O pater o po-
tentissime respicere dignemini filium: propter
honoris vestrum omnia sustinet. Quis sufficeret
dicere lachrymas gloriose virginis: Pla-
tus itaque sedes in solio fecit afferri impe-
ratoris vexilla et iussit iesum sibi adduci.
Cum autem accederet iesus: vexilla se inclina-
uerunt usque ad terram: ut testatur Nicodemus
in suo euangelio: in signum reuerentie et suble-
ctionis. Quod iudei videntes clamare ce-
perunt contra eos quod vexilla tenebant. Tunc ex
precepto pilati fuerunt assignati duodecim vi-
ri ad tenendum vexilla: quod iteque domino veniente
se inclinauerunt. Tunc vniuerso populo ibi co-
gregato dulcis iesus (ut pie creditur) genua
flectens coram illo idolatra: plorare cepit et
patrem per peccatores exorare. Et dominus posu-
it in eo iniquitates omnium nostrorum. Etiam. Iste.
Ille autem miserrimus pilatus antequam senten-
tiam perferret interrogauit sacerdotes dei.
Quam accusationem retineat. Responderunt: Si non
esset hic malefactor retineat. Secundo clericos:
qui dixerunt: Nobis non licet interficere quem-
vis: Nos habemus legem et finem legem retineat.
Tertio nobiles. Si hunc dimittis non es ami-
cus cesaris. Quarto laicos. Comouit
vniuersam iudeam retineat. Quinto burge-
ses. Hic prohibet tributa dari cesari. Sex-
to mercatores. Non hunc: sed barabbam
Septimo artifices. Possum destruere te-
plum dei retineat. Octavo populares. Audistis
blasphemiam. His auditis protulit senten-
tiam dicens: Ego pontius pilatus auctor
fate impiale in hierusalem presideris au-
ditis accusationibus phariseorum et scribarum con-
tra Iesum nazarenum: Iubeo illum cruci affi-
gi: et in ea morte ignominiosissima mori.
Pilatus ubi lex: ubi iusticia: ubi veritas.
O miserabilis peccator: cur non resoluens
in lachrymas audiens dulcissimum: innocentis-
simum: et mansuetissimum agnum per tuos
offensas morte turpissima condemnari.
Recordare igitur recordare sepius domi-
nica passionem: si forte a principio frus-
tratum non sentias: ne desperes tamen: sed semper
perseuera. Narrat Cesarius de quodam in

uene bone indolis cui studium erat semel ad minus dominicā passionē pcurrare in die: In quo p medium circiter annū tantam sustinuit difficultatē vt q̄si nihil valeat huiusmōi meditatiōz arbitrarē: postmodū autē in angulo chori conuersus diu prius ac deuotius orationi incumbens diuine implorās auxiliū: Cū autē ab oratione cessasset et surgēs ab oratione ad altare transisset: ecce pius Iesus astat ante altare quasi pendens in cruce qui brachia a cruce abstrahens/ seruū suū amplexatus est et tanq̄ sibi precordiale ad peccatū suū attrahēdo stricit. qui in illa hora tantam accepit gratiā lachrymarū vt vitē eius oculi sicarent. Postea igit i meditatiōe dominice passionis seruebat et tātam in ea sentiebat dulcedinē vt et palmā martyrii plurimū affectaret. Si ergo (vt ait Bernardus) nostra quotidiana lectio: passionis chri meditatiō.

Tertius articulus pncipalis sed breuissimus. Audistis rē. Et casum horū multū considerare debemus. Iura enim dicunt. Causa semp consideranda ex qua aliquid factū sit. ff. de furtis. l. vey. et de de tractionibz. cap. vlti. et v. q. v. Nō omnis. Attendite et norate quoniam ppter vos oia supradicta et dicēda posterius christus sustinuit: et omnū istoz cause est amor quez ad nos habuit: vt et nos eū diligamus. Audite Si quispiā mortis reus iam capus esset et vincetus a nuncijs regis et veniret ppius fili regis auferēs manu sua chordam et collo suo imponēs offerens se ad moriendū pro eo: Nonne multum deberet eū diligere? Ecce et applica: Notando q̄ obedientia est chorda quam attulit chris et per eam suspensus est in patibulo crucis pro peccatis nostris. Rom. liq. Traditus est ppter delecta nostra:

Sermo post meridiem.

Ecce ascēdimus rē. Humiliāuit semetipm factus obediens vsq̄ ad mortē: mortem autē crucis. Philip. ij. Sic se humiliāuit vt ascenderemus hie/

rusalem. Sunt autē in illis verbis apostolicis tria cōtemplanda: Strāda redēptoris humiliatio: Humiliāuit se. Comā mendanda humiliatiōis pfectio: Factus obediens vsq̄ ad mortē. Demorāda pfectiōis ostensio: Moritē autē crucis. De pmo Phil. ij. Semetipm exinanīuit. De secūdo Bern. Descentote fratres/christus ne pderet obedientiā: vitam pdidit. De tertio Sap. ij. Moritē turpissima cōdemnem⁹ eū.

Prim⁹ articulus. An de decuerit christum mori in cruce. Nō. Dicit Dalmatē. q̄ nō decuit christū assumere passionē detestabilis: sed mors crucis maxime videt detestabilis et ignominiosa. Contra Heb. xij. Sustinuit crucē p fusiōe ptempta. Rūder Tho. ij. par. Cōuenientissimū fuit chm pati mortē ppter mltas rationes quaz tres tm notabim⁹. Prima quia hoc erat cōueniēs satisfactiō p peccato puniri parētis. qd fuit ex eo q̄ p omni ligni vetiti sumpsit. Unde cantat ecclesia. De parētis proplasti fraude rē. et in pfatione. Qui salutes generis humani in ligno crucis constituisti. Secūda qz hoc nobis ascensum parauit in celum: vt Chrys. dicit. Unde Grego. nazanzenus. Figura crucis a medio tractu in quatuor extrema partita significat virtutē et puritatem eius qui in ea pependit vbicq̄ diffusam. Chrys. etiā dicit: q̄ in cruce extensis manibz morit vt altera manu veterē populum: alterā eos qui ex gentibz sunt trahat. Cum autē dicit: q̄ nō debuit assumere passionē detestabilis: vey est de illis q̄ pntinent ad defectū sciētie vel grē vlt virutis: nō de illis que pntinent ad iniuriāz et exteriori illarā. Quinimo vt dicit Hebreoz. xij. Sustinuit crucē confusione cōtempta. Hec ex Tho. Pro fundamentū. Multū est laudabilis patiētia maxime in aduersis pseuerādīs ppter bonū cōmune. Aristo. in Ethic. Laudabilis est fortis circa maxima mortis pericula virilit⁹ agens in quibz bonū est mori p salute cōmunitat⁹. Multū ergo laudabile fuit sustinuisse mortē crucis p salute totius generis humani: que vtiq̄ est mors ignominiosissima: acerbissima: sibi hanc acerbitatē vicit chri pletas. iuxta illō Virg. f. eneid.

A 2

In die Parasceues

Uincit inter durū pietas. Cū ergo queri-
tur an decuerit etc. dic. rñ. vt supra. Ex q̄
cōclude q̄nta sit ad crucē habēda reueren-
tia Gal. v. j. Sibi autē absit gloriari nisi
in cruce dñi nostri iesu ch̄i. Hec est enī
scala per quā ascendēdū est in celū. **S**i-
gura. Gen. xviij. Vidit iacob scalā sumi-
tas ei⁹ celos tangebāt et dñm innixū sca-
le. etc. Expone de cruce notādo illō Ber.
Quis misericōdie tue o crux bñdicta digne
queat inuestigare longitudinē latitudinē
sublimitatē et p̄funditatē. Nam lōgitudō
tua vsq̄ ad diē nouissimū inuocantib⁹ sub-
ueniet vniuersis: latitudo tua replet orbē
terrarū: sublimitas tua sup̄ne ciuitatē in-
uenit restauratiōē: p̄fūdū tuū sedentib⁹
in tenebris et in ymbra mortis obtinet re-
demptionē.

Secūdus articulus: in p̄ced. sermo. vi
rim⁹ de p̄mis quattuor cōsideratio-
nib⁹ p̄positis supra dñicā passiōē. Hunc
dicturi sum⁹ de alijs scz quinta sexta et ses-
tima. **Q**uinta ē cōsideratiō dolorose cru-
cifictiōis. Ania igit ch̄i morte redēpta:
nūc si cor habes apertū illud et cōsidera
redemptoris dolores. Sūt autē in hac cō-
sideratiōe cōsiderandi septē dolores.

Prim⁹ est dolor exp̄bratiue eductiōis.
Scōs amaricatiue potatiōis.
Terti⁹ afflictīue p̄clauatiōis.
Quart⁹ vituperatiue situatiōis.
Quint⁹ ē illusiue p̄tensionis.
Sext⁹ p̄fusiue derisiōis.
Septimus est improp̄eratiue com-
minatiōis.

Primus igit etc. quō videlz vituperabili-
ter educt⁹ est extra ciuitatē vt crucifigeret.
Data quippe sentētia et p̄missis illusiō-
bus sibi factis spoliauerūt eū chlamyde
coccinea siue purpurea: et suis indumētis
eū reinduerūt vt sic duct⁹ ad mortē ma-
gis cognosceretur: et sic cōfusiōis ducere-
tur. **F**uit autē hec ductiō aliunde exp̄-
brabilis maxime p̄pter tria. **P**rimo ra-
tione oneris impositi qz super humeros
iam doloribus fatigatos imposuerūt cru-
cem multum onerosam. Erat enī crux
quindecim pedū in longitudine. **U**t ha-
bet in historia. **Q**uā tunc mēsa dñcis
mater erat et p̄pter populī multitudinem

appropinquare non poterat. **I**deo dicēte
aliqui et verisimile est qz inuit per viā aliā
cum sociabus suis et Ioan. vt posset ei ali-
quantulū appropinquare. Cum autē ex-
tra ciuitatē eū occursum et obuiū haberet
cernens eū sic oneratū: p̄ angustia cor-
dis quasi semimortua facta est: nec dñs
verbum dicere poterat nec dñs sibi acce-
leratus ab his qui eū ducebāt. **Q**uā gra-
uis vtriusq̄ meror: qz dolentes etiā t̄bat
sancte mulieres sustentantes etiā dñam
gloriosam: que etiā: vt dicitur p̄ dolore
in terra corruit. **I**n cuius rei memoriā
ibi postmodū constructa est capella que
Sancta maria de spasmo nūcupat. **I**er⁹
ergo videns matrē sic d̄ esolatam fatigat⁹
et fractus ex precedenti afflictīōe iam am-
plius crucē portare non poterat. **E**x quo
qz dñā m̄r eius libenter eā portasset si po-
tuisset. **D**eposuit igit dñs crucē vt pausaret.
Quod videntes illi ministri sathane no-
lentes nec paululū tardare: forte timētes
ne pilatus sententiā reuocaret: coegerūt
simonez cyrenēis sic dictum a cyrene ciuita-
tate libye patrē alexandri et ruphī discipu-
lorum dñi de villa venientē et euntē ad ci-
uitatē vt crucē portaret post iesū vsq̄ ad
crucifixiōis locū. Nam vt ait Augusti.
Nullus aliorū acceptabat crucē balulare
eo qz lignū detestabile videbatur. **E**sto
itaqz et tu simon: id est obediens vt cru-
cem portes post iesū. **S**ecūdo fuit cō-
fusiōis eductiō ratioe loci: quia in ciuita-
te hierusalē que erat caput totius iudee
quod sū doctores factū est ratione multi-
plici. **P**rima qz hierusalē locus erat sacrū
fictorū legalitū que figurabant passiōem
ch̄i. **S**ecūda quia virtus passiōis dis-
fundenda erat per totū mundū. **I**deo in
medio terre habitabilis pati voluit scilz
in hierusalē. **P**s. **D**eus aut rex noster
ante secula operat⁹ est salutem in medio
terre. **T**ertio quia hoc cōueniebat hu-
militati eius vt in loco tam celebri mori
tem pati non recusaret. **A**d quod etiam
pertinet quod tunc in hierusalē erat ma-
xima populī multitudo quia venerāt a to-
ta iudea propter solēnitatem pasche. **C**ō-
fusiōis est autē coram multis pati. **E**rat
autem ibi multiplex turba: vna ministrorū
qui eum p̄mebant: alij baculis: alij

pugnis eum percutientes: alij etiā habētes
ligamina quibz ligat⁹ erat. Et yr ait Hu
bertiū. Funē magnū in collo habēs vt cū
maiori opprobrio ducere traheret p illū
Alia autē erat turba iudeoz qui eū irride
bant: alia eoz qui ad spectaculū cōuenē
rant: alia eoz qui eū anxie lugebāt: inter
q̄s erāt mlieres lamētātes ad q̄s se cōuer
tit dñs z vir potens os aperire dicit eis:
Filie hierusalē nolite flere sup me. Nō ta
mē simpliciter ibi phibet cōpassionez: sed
vult p̄dicere aliā lugendi causam. s. ppter
ciuitatis futurā desolationē. Ido subdit:
Sed super vosp̄as z sup filios vestros
flete. Quoniam veniet dies anno vitz. xliij.
post passionē ch̄isti: in quibz dicit: Bea
te steriles z ventres qui nō genuerūt: z v
bera q̄ nō lactauerūt: quia vitz p se soluz
erāt anxie. Tunc incipiet dicere mōtibus
Ecce sup nos: z collibz: opite nos: hoc
vitz desiderātes p horrore miserie. Hoc
ergo ad litterā impletū est in destructiōe
ciuitatis hierusalē: vbi mlieres comede
runt filios suos p̄ famis angustia zc. vt
dictum est ferā. vj. post dominicā in pas
sue. Illa autē miseria fuit figura extreme
miserie sup incredulos z malos ch̄ianos
venture ppter quā in die iudicij oprabunt
reprobi abscondi a facie dñi. Pro huius
autē miserie euasione flendū est z orandū
ante terminū huius vite. Et subdit domi
nus: Quia si in viridi ligno hec faciūt: in
arido quid fiet: quasi dicat fm Bedā. Si
ego qui peccatū nō feci z fructuosus sum
sine passionis igne de hoc mūdo nō exeo.
Que tormēta restant populo iudatco hu
more gratie destituto z arefactor omnibz
peccatoribz infructuosus et aridus: Ideo
Biego. Quoties mortē saluatoris atten
do: et patientiā Job: et mortē Joānis ba
p̄tiste p̄sidero: Paulū occisum gladio: pe
trum suspensum in patibulo. Disco tibi o
peccator quid passi sunt illi quos deus
reprobat: si tanta passi sunt quos deus a
mat. Tertio fuit exprobrabilis ductō
ch̄isti fatōne termini: quia. s. extra ciuita
tem eductus est in locū qui dicit golga
tha: quod interpretatur caluarie locus: q̄a
ibi erant caluarie. id est teste capiz male
factorū ibi occiso. Hoc factū est ex inten
tione pueris iudeoz vt sic manifeste qua

si malefactor occideret z h̄s amaret. Ex vi
uina autē intentiōe factū est vt ostendere
tur quia p peccatoribz moreret. In eo autē
q̄ extra ciuitatē passus est voluit innuere
q̄ quicūqz volunt consequi passiois fructū
debent p affectū ad eū exire extra mūn
dum. Hebreoz. vlti. Exeamus ad eū ex
tra castra. Et Biego. Taro deo quis est
magis p̄pinquus q̄nto ab amore mundi
magis est alienus. Hic locus caluarie cer
te magnā habet cōpunctiōis veritatē. p
pter it̄penda que ibi operatus est domi
minus: quibz deuote cōsideratis cor com
pungitur et q̄si passionis torculari cōp̄sio
nis lachryme exprimūtur. Si igit tibi des
sunt lachryme cōpunctiōis: illuc perge.
Si tibi est extinctus deuotōis ignis: ibi
collige delignis crucis quibz deuotōis
ignem suscitabis. Secundus est dolor
amaricatiue potatiōis: quia ante cruci
fixiōē dederunt ei bibere vinū cum felle
mixtum. Mat̄h. xxvij. siue myrrhatū vi
num Mar. xv. Ambros. Ne tibi amari
tudo peccatorū meorūz pro qua tollenda
tanta fuit passiois ch̄isti amaritudo. Un
patz q̄ntum debem⁹ odire peccatū. Ex
emplum Consueuerunt homines multū
odire causam mortis fratris sui vel ami
ci. Notandū autē q̄ sicut refert de L y
ra Legitur in quodā libello hebraico quī
apud eos intitulatur Liber iudicij ordina
riorum: q̄ quia Salomon dixerat Pro
uerb. xxxj. Hate sicerā merenti bz z vinūz
his qui amaro sunt animo vt bibant z ob
liuiscantur egestatis sue. Seniores iude
orum statuerant vt cōdēnatis ad mortē
daretur vinūz aromaticū vt facilius mor
tem toleraret. In hierusalem autē erant
matrone deuote z cōpassiue que dabāt h
vinum ex deuotione: iudei aut nimia cru
delitate mortis tale vinūz datum ch̄isto z
duobz latronibz: acceperūt: fm q̄ dictum
erat Amos. ij. Vinūz damnatorū bibebāt
et loco eius posuerūt acrum eūz felle mi
xtum. Tertius est dolor afflictive con
clauatiōis: vitz q̄ dolorose est cruci affi
xus: vtz passio ista omnino esset p̄fusa
his hora circiter meridiana: in loco scelera
torūz: in festo pasce: in p̄sentia centū octo
gintamilij: sicut dicit Franciscus de ext
memis: voluit crucifigi. Sz quō sicut ali

In die Parasceues post

qui dicunt. *plamāte precone: facta est vox*
Omnis qui voluerit videre Iesum naza-
 renum accedat: quia modo cruci affigetur.
Dulcis virgo quid tunc dixisti: Heu qd
posset cogitare cordis vestri anxietatem:
Et tunc illi canes rabidi disponebant alius
 crucem: alius clauos: alius truncū crucis.
 Tunc ergo omnino non dauerunt eum cum
 impetu magno ad terram deicientes. *Q*
 uid erat videre corpus illud sacratissimū
 totū rubricatum et deformatū sic ut inhor-
 rerent satellites in illud respicere: nec ta-
 men cōpatiebantur. *Heu anima hic sta:*
*hic aspice. Q*uāto erat dolor in corde ma-
 tris videre filium sic deformatū et vulne-
 ratum: sic nudatum coram omni populo.
 Et ut dicit Anselmus in libro de planctu virgi-
 nis: velum sui capitis accipiens circūliga-
 uit lumbos eius et partes secretas. Quā-
 tis autē euangeliste hoc nō dicant: tamē
 verisimile est credendū qd ita nudatus ge-
 nua flexit in terrā ut se super crucem ex-
 tenderet que super terram extensa erat et dis-
 posita: atq; oculis in celum leuatis in cor-
 de suo dicit lachrymando: *Suscipe nunc*
sancte pater eterne me dilectū filium tū-
um quem tibi offero in sacrificiū imma-
culatum pro salute generis humani: et re-
missione peccatorū. Ecce iam nō offerunt
 legalia sacrificia vitulorū: hircorū: agnorū
 et similia: sed caro mei innocentissimi filij
 tui. Trigintatres anni sunt elapsi qd hanc
 crucem semp aspiciens in illa mori p ge-
 neris humani redemptione semp cōcupi-
 uit. Accepta igitur tu pater sacrificium hoc
 et amore mei de cetero humano generi pla-
 cabilis esto. Tandem piciens se super cru-
 cem manus et pedes liberalissime exten-
 dit. Tunc ergo illi truculenti lictores ac-
 cipientes manū dexteram magno clauo et
 grosso ligno affigebant. Percutiebat itaq;
 qd itez atq; itez. et deinde in aliaz manu
 sinistram. et nō poterāt trahere vsq; ad fo-
 ramen dispositum in cruce: quia nerui et
 vene se retraxerāt ex conclauatiōe alteri-
 manus. Sicut enim dicūt aliqui: forami-
 na fecerāt in cruce pūs: ligato ḡ fune ad bra-
 chium atrociter traxerunt. Et dulcissi-
 mus Iesus plorans dicebat: *Dignemini*
pater hoc sacrificiū acceptare et suscipere
 Tunc ergo cum clauate essent due man-

pedibus nō attrigētib; ad inferius foras
 men ut maiore sibi inferrent dolore: ut di-
 cunt aliqui: tūc eū eleuauerūt. Sic ergo
 stetit corpus dulcissimi Iesu in cruce: sicut
 Bonauentura in quodā tractatulo: susten-
 tatum dūtaxat a duobus clauis manus
 penetrantibus. *A*nima mea cōtempla-
 re dolorem tui redemptoris. Tunc ergo
 scribis et phariseis illudentib; crudelissi-
 mi lictores videntes qd pedes nō attinge-
 bant ad foramen seu foramina: sicut alios:
 funes sacris pedibus ligauerūt et cepe-
 runt violenter trahere quantū poterant
 itez atq; itez adeo qd omnes corporis tū-
 cturę dinumerari potuerūt. Iuxta illud
 Psalmi. *D*inumerauerūt omnia ossa mea
 id est dinumerabilia fecerūt. vbi sicut Augu-
 gustinus: *A*d litterā describitur extensio cor-
 poris Christi in cruce. Sic itaq; trahentes et
 iungentes vnū pedem super alium: clauo
 longo et grosso et duro affixerunt: *U*el ut
 alij dicunt: cum duobus clauis ambos pe-
 des seorsum. Attende o christiane qd gra-
 uis dolor: quanta fuit anxietas in hac cruci-
 fixatione. *L*egit euz quidā deuotus a do-
 mino sibi apparente in terro gasser quid d-
 omnib; que pro nobis passus est magis do-
 luisse. Respondit: qd quādo in cruce exten-
 sus fuit: ita qd omnia mēbra mea numerari
 poterant. Et quicunq; p dolore illo mihi
 grāas egerit: ita gratū obsequiū mihi
 prestabit ac si omnia vulnera vnguēto sua-
 uissimo deliniret. Hinc cōparies clamat
 ecclesia: *F*lecte ramos arbor alta tensa la-
 xa viscera et rigor lentescat ille que; dedit
 natiuitas ut supni mēbra regis miti temp-
 das stipite. Ecce tensa est citihara David
 in qua nedum David: sed omnes pphete
 dulciter pēnuere / sed et verus noster Da-
 uid manu fortis. Ipse qui dire tensus est
 nō tacuit: sed et dulces et saluberrimos red-
 didit sonos spiritū malū fugitantes: et re-
 creantes omnes desperata infirmitate la-
 borantes. *D*ulcis iesu ḡ ardenti chari-
 tate nos dilexisti. Attende o anima mea
 quoniā ipsa crux est mensura que ostendit
 quāto est amor dī ad nos qui tantū in ea
 extendit vniuentū suū ex omni parte quā-
 tum extendi poterat ad dexterā et sinistrā
 sursum et deorsum. Cum autē hec fieret
 scripsit titulū Pilatus et posuit super crucē

Erat autē scriptū: Iesus nazarenus rex iudeorū. Et hoc hebraice: grece & latine: ut dixerat. linguarū homines legerēt. In quo etiā figurabat q̄ legis iusticia quam hebraici habebāt: & mundi sapientia qua greci florebat: et imperij potentia terre: in q̄ latini. & romani gaudebant subijcere: tur ei qui pendebat in cruce. Posuit ergo pilatus tabulam in qua scriptus erat titulus cum cauita sup̄ crucem. Dicebāt autē pontifices pilato: Noli scribere Rex iudeorū: sed quia ipse dixit: Rex sum iudeorū. Et pilatus respondit: Quod scripsi scripsi. Id est idelebilit̄ scripsi. Ubi exclamat Augusti. *Q*uēssibile vim diuine operationis etiā in cordibus ignorantū. Sed qd loquimini infanti pontifices: Nunqd̄ enim preterea erit verū: quia iesus ait: Rex sum iudeorū. Si corrumpti nō potest quod pilatus scripsit: corrumpti poterat quod veritas dicit. Ideo em̄ pilatus quod scripsit scripsit: quia dominus quod dixit dixit. Cū autē posuit titulum pilatus pro causa crucifixionis: tamē si bene consideretur magis ostendit causam liberationis q̄ crucifixionis. Tum quia Iesus. i. saluator. Tum quia nazarenus. i. floridus & sanctus. Tum q̄ rex iudeorū. i. vere cōfidentū. *Q*uare dolor est vitupatiue situationis: quia viz crux in qua pendebat dominus iesus situata ē inter cruces duorū latronū ut eis similis videret & ex hoc infamaret. Unde tunc impleta est prophetia Esai. liij. Et cum sceleratis deputat̄ est. Ambrosius. *E*xecrabilis in facto est iniquitas iudeorum ut quasi latronē crucifigerent omnium redemptorē. Ipse p̄ hoc voluit & permisit cum peccatoribz crucifigi ut se ostenderet p̄ peccatoribz crucifigi & pati. Item ut dicit Leo papa sermōe de passione. Duo latrones vnus ad dexterā & alius ad sinistram crucifigunt: ut in ipsa patibuli specie demonstraret ratio quare in iudicio fienda est bonorū et malorū discretio. & Augusti. sup̄ Joā. Ipsa crux si attēdas tribunal fuit: In medio em̄ iudice p̄stituto vnus q̄ credidit saluat̄ est: & alius q̄ insultauit damnatus est. Jam em̄ signabat qd facturus est de viuis & mortuis: Alios ad dexterā alios ad sinistram posuit. Tūc iudicabat: & iā iudiciū minabat. Nūc o chīiani ppen

dite dolorē: & ignominia chīi pro vobis in cruce inter latrones pendētis. *Q*uāia rationalis: Ecce rex tuus: saluator tuus pendēs in cruce: Ecce deus tuus p̄ te morte damnatus: Ecce Iesus dulcissim⁹ totus respersus sanguine: Ecce vita tua morti adiudicata: Interna igit̄ pietate cōsidera q̄ grauit̄ affligitur: Attende et vide si est dolor similis sicut dolor eius. Vide bene quomō clauis ferrei sustinent totum corpus et reuera vltra q̄ cogitari posset affligit. Perpende igit̄ cum q̄nto dolore dominus stat in cruce: et non te tēdiat in suo seruitio stare. Cogita etiā mestissime mater dolorē dum eum vidit cōignominiose in cruce pendētem. Audi Bernar. in tra. de laetitia. in eius persona loquētem. Aspiciebam infelix ego dominū meū et filiū pendētem morte turpissima morientē: Tanto dolore verabar ut nō possem explicare sermone: Flebam dicens: Fili mi fili mi quid faciet hec mestissima mater: fili mi fili dulcissime noli me derelinquere post te. Sed sicut dicit beatus Bernard. Forte quis dicat: Nunqd̄ nō presciuerat eum moriturum et indubitanter: Nunqd̄ nō sperabat & cōtinuo eū resurrecturū & fidens: Sup̄ hec tamen voluit crucifigum et vehementer: Alioqn quis tu: aut vnde ista sapientia tibi: ut plus mireris Mariā cōpatientem q̄ Mariē filium patientem: Ille corpore mori potuit: ista cōmori corde nō potuit. Fecit illud charitas qua maiorem nemo habet. Fecit et hoc carnalitas cui post illam similis altera non fuit. Hec Bern. Sed tu quid actus es serue nequā qui audis patibulū & pendētem in eo: nec tamē compateris. Dic rogo Si nūc videres iuuenē elegantē sic in patibulo languentē: nūquid nō tu cōpatereris: Audi queso ipsum dominū p̄ os Bernar. dicentem: Homo vidē quid pro te patior: ad te clamo qui pro te morior: non est dolor si cut quo crucior. Vide penas quibz affligor: vide clauos quibus allicior: si tantus est dolor exterior: interi⁹ planctus est grauior: tāngratū dū te experior. Idē Tu in choreis extēdis brachia i modū crucis: p̄f vāitatē gaudiū: & ego ea extēsa p̄ te p̄f op̄ probriū. Quis ē dolor illius p̄tior: q̄n s. milites diuiserūt vestimēta sua in quat

In die Parasceues post

tuor partes vt quilibet partem haberet. Erant quattuor milites. id est lictores. Et hec partitio facta est coraz oculis chri vñ grauius anxiebat. Et quia tunica superior scindi non poterat vtiliter. Erat em sine futura reticulatoꝝpe siue textili ad modũ birroꝝũ. Ideo integram ad vnũ forte venire maluerunt. Dicitur autem q̃ beata virgo illa p̃pria manu fecerat: et crescente iesu paulatim creuerat. Aug⁹. Quadrupla vestis dñi signauit quadriperita ei⁹ ecclesiã: quattuor: scz p̃p̃b⁹ in orbe diffusam. Tunica vero incõfutilis: omniũ p̃riũ signat vnitatẽ que charitatis vinculo cõtinet: q̃ omniũ⁹ supereminet si cut et vestis illa desuper contexta perhibetur. Sexta est dolor cõfusiue derisionis q̃nã videlicet multiplici deriserunt eũ in cruce pendentem. Quidã enim de sedentibus et obseruantib⁹ eũ: alij autẽ de stantibus: et alij de pretereuntib⁹. Dulci eoz blasphemabant et deridendo dicebant. **G**ab (quod est interiectio insultantis et deridentis) qui destruis templũ dei vt dixisti et in triduo illud reedificas: saluũ fac te metip̃m. Si filius dei es descende nunc de cruce quasi di. Non potes: ideo patet tua falsitas. Chrysosto. sermone de pas. Sed ecõtrario: quia filius dei est: nõ deſcendit de cruce. Nam ideo venit vt crucifigeret pro nobis. Idem ibidẽ. Conſidera vocẽ diaboli: et quõ iudei imitantur vocem paternã. Diabolus em dicebat. Si filius dei es mitte te deorsũ: sed iudei dicunt. Si filius dei es descende nũc de cruce. Item p̃ncipes sacerdotũ stantes cum scribis et seniorib⁹ dicebant ad Iherutrum. Alios saluos fecit seipsuz nõ pot saluũ facere. Si hic est christ⁹ fili⁹ dei elect⁹ descẽdat de cruce et credim⁹ ei. Hieronym⁹. Fraudulenta promissio. Quid em plus est an adhuc viuẽtem de cruce descendere: an mortuũ de sepulcro resurgere: et tamẽ resurrexit et non credidistis: ergo r̃si de cruce descenderet nõ credere/ris. Sed mihi videt⁹ demones h̃ imitare. Statim enim vt crucifixus est dñs senserunt virtutem crucis: et intellexerunt fractas esse vires suas: et ideo hoc agũt vt de cruce descendat. Sed dñs sciens aduerſa

ſarioꝝũ insidias permanet in patibulo vt diabolũ destruat. Hoc Hierony. Legitur etiã demonẽ stetitisse super brachiũ crucis: et considerasse an aliquid peccati in ipso inueniret. Unde dixerat. dñs discipulis in cena. Venit diabolus princeps mundi. id est amatorũ mundi: et in me nõ habet quicq̃. Propterea di. Grego. Cui randũ nobis ẽ: et cũ magnis quotidie fluctibus rummandũ q̃ terribilis sua in nobis requirit opera in die nostri exitus: princeps huius mundi veniet: et ad deũ in carne viuẽtem venit. Spiritualliter per sedentes intelliguntur delicioſi et acidiõſi: q̃ delicijs carnis inrẽdũt. Per p̃ter eũtes cupidi et auari: q̃ p̃tereũtes sequũt. et viam iusticie sepius. p̃teregred iuntur aut superbi et elati. et hi omnes ch̃s crucifixo illudunt. **S**eptimũ s est dolor impropertatiue cõuiciatõis: quia scz latrones cum eo crucifixi impropertabant ei et cõuiciabantur. Matth. xxvij. et Marc. xv. Sed tamẽ Aug⁹. di. q̃ plurale ibi ponitur p̃ singlari. **U**n⁹ Luc. xxiij. **U**n⁹ de his qui pendebat latronibus blasphemabat eũ dicẽs. Si tu es ch̃s saluũ fac teip̃m et nos. Vel melius vt videtur scõm Hieronymũ: q̃ p̃mo vterq̃ blasphemauit: sed vñs signis in elemẽtis et rebus insensibilibus vnus credidit et penituit. Unde cum alius blasphemando diceret. Si tu es ch̃s saluũ fac teip̃m et nos. Iste increpauit eũ dicẽs. Neq̃ tu times deũ qui in eadem damnatione es: scz mortis. Et quidẽ iuste. Nam digna factis recipimus et ita cõfiteatur culpam suam et etiam christi innocentia dicẽs. Hic autẽ nihil mali gessit. Aug⁹. Quis eum docebat nisi qui iuxta eum pendebat. Erat illi fixus a latere sed habitabat in corde scõm hiero. In duobus latronibus notatur vterq̃ populus scz iudeorum et gentiliũ. Vterq̃ eni p̃mo dñm blasphemauit: postea signorũ multitudinem: alter attritus penitentia egit: et vsq̃ hodie iudeos increpat blasphemantes. **M**oraliter. Q. alter latronũ blasphemabat alter non: significatur q̃ aliqui tribulationẽ patienter sustinent: coronam merentur. Alij sunt impatientes et damnationẽ consequuntur.

De quibus ait Hugo Dicunt homines quando penā sustinent. Si meruissēmus non erubesceremus: nūc autē iniuste pati mur nobis est ignominiosum. Imo vero si p. culpa pater; erubescere: si sine culpa: gloriare, latro vīs magis esse q̄ christus: et forte sinister et blasphemator. **Sexta** ē cōsideratio gratiose locutionis seu fructuose informationis quō scz dñs in crucē pendens septem precipua verba gratiofissima: fructuosissima: et omni dulcedine plenissima prout. Unde fm Augusti. Lignū pendētis factū est cathedra doctoris. Et sunt huiusmodi verba.

Prīmū est verbum special' miserationis. **Secūdu** est verbum liberalis promissionis siue donatiōis.

Tertiū est verbum vīrginalis cōmendationis.

Quartū est verbum totalis afflictōis. **Quintū** est verbum cordialis attractionis.

Sextū est verbum prophetalis cōsummationis.

Septimū est verbum finalis cōclusionis.

Prīmū igitur rē. In quo scz specialissime ostendit misericordiā suā etiam erga crucifixos: quādo videlz in ipso actu crucifixionis cu3 lachrymis cepit orando patri dicere. Pater ignosce illis quia nesciūt quid faciunt. Berni. in ser. Vere magna opera dñi qui posuit prodigia super terram. id est christ' flagellis verberatus: spinis coronatus. clavis confossus: ligno affixus opprobrijs illusus: morte damnatus: omnium tamen imemor dolorū clamat. Pater ignosce illis quia nesciūt quid faciunt. Beda. Non frustra orauit sed p his qui post passionem crediderunt impetrauit. Unde dicit in actibus apostolorum vna die conuersi sunt tria milia et in alia die quinqz milia. Per hanc etiam vocem multi de turba astantium cōpuncti sunt et penituerunt vt dicitur in euan-gelio nazareorū. **Q** verbum admirande miserationis et inexpressibilis charitatis et patientie indicibilis. Tum quia pro crucifixoribus orabat. Tum quia cum lachrymis. Tum quia cum clamore valido

Hebre. v. Cum clamore valido et lachrymis exauditus est pro sua reuerētia. Bernardus Ascendit in altum vt magis audiretur: fortiter clamauit vt nullus excusaretur: clamorū lachrymas addit: vt homo cōpateretur. Aug'. Tur formica: cinis: puluis: et fauilla vindictam expetis: cum videas dñm glorie iniurias maximas remittere. Item etiam in hoc verbo apparuit dñi benignitas: quia siue excusaretur: cām allegauit di. qz nesciūt quid faciūt quasi eos excusando. Dilites qui dē eum crucifigentes cu3 gentiles essent eum esse chm nescierunt: principes autē sacerdotum et scribe et pharisei ignorantiam huiusmodi non habuerunt: sed crassam et supinā quia propter inuidiā et odiū credere noluerunt: cum tamen daret eis sufficientem causam cognoscendi ipsum. imo et populum credentem peruerterunt. Vide si vis Feria. vj. post dñicam scđam quadragesime. Arti. ij. Sic et in omnibz peccantibus: est ignorantia per defectum actualis cōsiderationis. Non enim attendunt q̄ntam iudicis maiestatem offendunt: q̄ntam patris bonitatē contemnūt q̄ntam penaltatis voraginem incurrunt. p̄s. Nescierunt neqz intellexerunt in tenebris ambulant. **Secūdu** est verbum liberalis promissionis quando videlicet latroni paradysum promisit. Cum em latro pendens ad dexterā credens et confitens orasset p̄m dicens. Dñe memento mei dum veneris in regnū tuū: respondit ei dñs. Amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso. id est in diuine fructiōis gaudio. Ambro. Pulcerrimū datur affectande cōuersionis exemplū q̄ tūcito latroni venia laxatur. Eto ignoscit dñs quia ille cito conuertitur et vberior est gratia q̄ precatio. Semper em plus dñs tribuit q̄ rogatur. Ille rogabat dñm vt me mor eēt sui: de dño autē sequit: et dicit illi iesus. Amē dico tibi hodie mecum eris in paradiso. Et ta em est esse cum christo et vbi christus ibi regnū. **O** felix promissio. **O** prompta tante pmissionis impletio. Aulus ante latronem hoc verbum audierat nec em abrahe facta est expressa paradisi promissio nec alijs patribz et prophetis: sed

In die parasceues post

huius latroni prius dictum est hodie mecum
eris in paradiso. Et quid meriti erat in
eo: fides eius que magna erat. Credidit
quippe deo abraam sed de celo loquenti.
Credidit esaias sed sedenti super solium. Cre-
didit ezechias sed ei que super cherubin
inruitus est. Credidit moyses cum vidit in
medio ignis. Sed iste credidit videns eum
morientem in ligno crucis. Grego. xviij.
mortalium. In cruce clauit manus eius pes-
des ligauerunt. Nihilque in eo preter cor et
linguam a penis liberum remanserunt. In-
spirante deo totum ei obtulit quod in se
liberum inuenit: ut iuxta quod scriptum
est. Cor decrederet ad iusticiam: Ore au-
tem confiteretur ad salutem. Tres au-
tem virtutes quas apostolus memorat:
subito repletus gratia: et accepit latro et
seruauit. In cruce namque fidem habuit
cum regnaturum deum credidit quem
secum pariter morientem vidit. Spem
habuit qui regni eius aditum postula-
uit. Charitatem quoque in morte sua ve-
raciter tenuit qui fratrem et collateralem
pro simili scelere morientem de iniquita-
te sua redarguit. Hec ille. Vagne consola-
tionis est verbum predictum pro miseri-
s peccatoribus si conuertere velint. Non
huius exemplo differant penitentiam:
quia priuilegia paucorum non faciunt le-
gem communem. Et pauci sunt qui in mor-
te vere peniteant. Nam sicut monstruo-
sum esset quod lupus caudam ouis haberet:
ita monstruosum videtur quod nulla vita bo-
na sine claudatur.

Tertium est verbum virginis comen-
dationis: quando scilicet matrem virginem
discipulo virginis commendauit. Stabat
quippe mestissima mater iuxta crucem
cum sororibus suis et maria magdalena et
iohanna. Mater inquam indicibili confecta
merore videns filium suum sic in cruce
pendentem plorantem et morientem. Di-
xit Albertus in libro de laude virginis.
Quando virgo sacra charitate plena fi-
lium pendentem aspicebat: summe gau-
debat et dolebat. Etiam summe sic quod
namque purus homo viator tantum gau-
dium habuit: nec tantum dolorem quan-
tum beata virgo habuit in die illa. Sed

nunc de dolore eius dicam. Audi Ber-
nardi persona eius d. in libro de lamentatio-
ne. Heu vita mea moritur. Heu cur vi-
uit mater post filium in dolore. O nate
benigne miserere matris: nihil mihi ama-
rius quam post mortem tuam vivere. Tu
mihi pater: tu mihi sponsus: tu mihi fili-
us: tu omnia mihi eras: et nunc me relin-
quis. O anima vide animum maternum
in tanta anxietate positum. Aspice etiam
am filium pro matris dolore anxium. Ber-
nardus O bone iesu magna exterius pa-
teris in corpore: sed multo maiora interi-
us in corde ex matris dolore et compassi-
one: tecum omnia patientis. Et Augusti-
nus. Cruciat te dolor tuus: sed non min-
dolorem matris. Non est mirum si doles et
condoles: si pateris et compateris bone
fili in desolatione tue matris. Et de dolo-
re matris ait Chrysostomus In hoc gra-
uissime compatitur: quia quod patitur fi-
lius in corpore: ipsa sustinet in suo corde.
O quamare flebat dulcissima mater. Simi-
liter et iohannes et magdalena ac alie mu-
lieres Poterat quippe virgo sacra la-
mentando dicere: Fili mi olim consolatio ani-
me mee et gaudium. nunc mihi amarissi-
mus est aspectus tuus. O fili quem non
uero mensibus in utero tenui: quem par-
uo lacte pavi: quem totiens paruulus in-
uolui. O quam dura: quamara tibi et mihi fa-
cta est dies ista. Et quis poterit mirari
re angustiam meam cum te videam filium
meum Et leprosum factum qui speciosus
eras pro filiis hominum: Et reum: cum in-
quis deputatus qui sanctus sanctorum es.
Et fatuum et stultum: in quo sunt om-
nes thesauri sapientie dei: Et hostem pu-
bicum et omnium inimicum: qui omni-
bus dulcis et benignus semper fuisti. Et
super omnia velis oblitum mei dolentis
matris tue. Nam ecce iam moreris et ni-
hil mihi dicis. O fili dulcissime ad quem
confugiam: Quis mihi dabit solacium:
O beatissime fili domum non habeo: pec-
cuniam non possideo: diuitias non teneo
Tu solus meus thesaurus eras: et ecce in
cruce moreris. O fili sapientissime loque-
re matri tue desolate. Videns itaque ma-
trem sic mente consternatam: commenda-

nie illam discipulo iohanni: dicens matri: **M**ulier ecce filius tuus. scilicet iohannes qui cum ea iuxta crucez stabat. Quasi diceret. Istum tibi relinq loco mei. Et tunc ut dicunt doctores non vocauit eam materno nomine sed comunitate ex teneritue dine nominis materni aggrauaretur angustia animi eius. Et deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. id est cui reuerentia et obsequium prestabis sicut filius matri. In hoc docet filios compati parentibus afflictis: et eis in necessitatibus subuenire et obsequium debitum impendere. Et ex illa hora accepit eam discipulus in suam: curam scilicet et diligentiam. Vel in sua matrem per adoptionem speciali gratia factam auctoritate summi imperatoris Bernardus Considera o anima deuota qualis fuerit comutatio illa: et dic ad beatam virginem: Ioanes tibi pro iesu traditur: seruus pro domino: discipulus pro magistro: filius zebedei pro filio dei: pur homo pro vero deo. Quomodo non tuaz affectuosam animam pertransiuit hec auditio quando nostra licet saxealiter ferrea pectora: sola scindit recordatio. Quod amare flebant ambo illi virgines: maria scilicet et iohannes. Sicut autem dicit Hugo de sancto victore Ex hac commendatione non solum intelligimus iohannem: sed et totam ecclesiam virgini matri commendam. Dicit peccator: Ecce mater tua. Dulce verbum et gaudiosum. Ecce mater tua ipsa que est mater dei et hominis. Peccator si maria e mater tua: ergo iesus est frater tuus: et pater eius est pater tuus: et regnum est hereditas tua: ergo et gratia marie quam inuenit apud deum e thesaurus tuus: ergo dilige eam et vene rare: et ex hac hora accipe eam in tuam ut ipsa tandem te recipiat in gloriam suam. **Hec Hugo.**

Quartum est verbum totalis afflictionis. In quo videlicet manifestat se rotaliter affligi quantum erat possibile: quando scilicet circa horam nonam clamauit pro doloris angustia: dicens voce magna Heli heli lamma azabthani. Id est: Deus meus: deus meus quare me dereliquisti. Id est tam acerbis penis exposuisti. Ibi

loquitur humanitas: pene sue grauitate ostendens. Ita enim grauiter torquebatur ac si non esset dei filius sed inimicus. Dicit ergo se derelictum: non per solutionem unionis: sed per subtractionem protectionis ut dicit glosa. Nullum enim iuuamen doloris sui aut gaudium recipiebat ab eo. Licet autem multi sancti propter deum multa passi sint: omnibus tamen aliquid consolationis deus ministrabat: christus vero totaliter dolori subiecerat. Siquis deuote consideret quantum aggrauatus est dolor tuus beata virgo quando filius sic clamantem audisti. Siquis deuote pensaret ex amarissimo gemitu pius Iesus hanc vocem protulit: nullus est etiam si haberet pectus ferreum: qui non mollietur compunctione: etsi saxeum quod non frangeretur compassione. Cum enim sic clamasset: quidam illic stantes: scilicet milites rhomani secundum Hieronymum: idioma hebraicum ignorantes: dixerunt: Heliam vocat iste.

Quintum est verbum cordialis attractionis: in quo videlicet ostendit cordiale desiderium nostre salutis: ut nos ad se cordialiter attraheret: quando videlicet dicit Sitio. Quod dolorosum fuit verbum illud matri sue et alijs cum ea existentibus. Ad litteram existimare potes quod in veritate multum sitiebat. Nam propter nimium laborem et sanguinis effusionem: et quia humor totius desiccatus et adustus erat. Hec tamen propter corporalem sitim clamabat: sed propter spiritualem nostre salutis sitim manifestandam. Augustinus. Quid sitis domine: Sitis tua: salus mea. Abus tuus: redemptio mea. Et Bernardus Coronam spineam sustinens de tuis vulneribus taces: et pro sola siti ais Sitio: id est salutem hominum desidero. Sitio ait christus: non doleo. Sitio quid sitis: fidem vestram: salutem vestram: gaudium vestrum: Plus animarum vestrarum quam mei corporis cruciatus timeo. etsi non mei saltem vestri miseremini. Quod grauius dolor animam eius urgebat et torquebat cum videbat inimicos futuros qui a peccatis non redirent quibus nec sue passionis virtus

In die parasceues post

esset profectura aliquo modo: ut enim dicitur theologi/ licet passio fuerit sufficientissima: tamen illius affectum non consequetur qui peccata depōdere nōlūt. Audite ergo o peccatores pro vobis clamat amorosissimus Iesus. Cur saxea corda nō rumpit? Cur Iesu dulcissimo clamāti Sitis nō satisfactis. verā. s. penitentiā vbi offerentes. Ex illo autē verbo acceperūt illi ministri diaboli materiā cum ulterius verādi et viderunt ei spongiā ple. aceto arundi impo. cū isopo ligatam/ que est herba amarissima. Ecce qualis cena dabat domino. O nos miseri quid facim? qui delicias querim? Bernar. Non est cibus tamaridus q nō efficiatur sapidus si illius aceti quod domino ppinatum est/ condimento fuerit temperatus. Spirituāliter christo nostrā salutem sitienti/ acetum. i. acidiā et amaritudinem induratiōis et nequitię ppinant peccatores in vicis pseuerantes cū calamo: id est cum voluntate sua omni bono pposito vacua: vana et inutili. **Sextus** est verbum prophetale et legalis consummatio. In quo vici ostendit omnia consummata que de sua passione scripta sunt in lege et prophetis: quā vici dicit Consummatū est. Quod potest intelligi tripliciter. Primo de consummatione veritatis. s. impletiōis prophetiarū et figurarū veteris testamēti. **Secundo** de consummatione charitatis. q. d. Consummatū est signū evidentissimū charitatis mee ad humanū genus. **Tertio** de consummatione penitentię: q. d. dicet. Consummati sunt omnes dolores quos suscipe venerā. Vbi notandū q consummare id est qd simul summare. Unde tunc aliqd consummatur quādo omnia sigillatim acta vltima sumantur simul. i. in summa recoluntur. **Chrysostomus** igit omnia ppressa colligēs quasi in vna summa simul totū patri obtulit dicens: Consummatū est. quasi dicens: Pater eterne sicut ordinasti sic expleui legatiōem meā: Rogo igit amore mei aperias huiusmodi generi ianuā paradisi. O anima mea aduerte q hec consummatio non fuit absq cordis angustia. In hoc autē habem? documentū q in fine cuiuslibet opis partes habētis: puta ordōis: diuini officij: pegrinationis debem? facere epilogū: et sic in

summa totū offerre deo. Unde officium ecclesiasticū speciali collecta pcluditur: ideo dicit collecta: quia in ea tota vis officij qsi in summa collecta est. Bern. Ergo in summa collige omnes passiois articulos et p eis gratias age deo: dicēdo Consummatū est. Aug. Felix qui dicit cū Iesu: consummatū est. Non enim datur denarius diurnus incipientibus: sed finientibus: et corona nō currētibus/ sed puenientibus. Inchoa ergo penitentiā et perfice. **Septimū** est verbum finalis pclusionis: in quo. s. finalis moraliter pcluditur vita eius. Quādo. s. dulcis Iesus morti appropinquans languescens oculos depmēns et declinās caput versus matrē: oculosq in celum dirigens ut ex modo moriendi ostenderet quoniam ex obediētia patris moriebat: concludens vltimū verbum spiritū patri cōmendauit dicens: In manus tuas. i. in potestate tuā cōmendo spiritū meū. Hoc fecit quia nō indigeret: sed ut nos instrueret in omni necessitate/ maxime mortis articulo diuinum auxilium inuocaret spiritus nostros sibi cōmendare. Sic itaq clamās dominus/ inclinato capite tradidit spiritū. Nō coactus: sed quando voluit. **Chrysostomus**. Per hoc q moriens vocem magnā emisit: apertissime se verū deum esse demonstrauit: quoniam homines quando moriuntur vix vocem emittere possunt. Notandū autē q eadem die. s. feria sexta et eadem hora q primus Adam peccauit: secundus expirauit. Primus enim post meridiē peccauit. q. d. mori ut peccauit audiuit vocē domini dei ambulantis ad aurā post meridiem Genes. ij. Et similiter secundus Adam post meridiem expirauit. s. hora nona ab ortu solis clamando. s. voce magna: In manus tuas domine cōmendo spiritum meū. In quo p clamorem insinuauit maximū et acerbissimū dolorem quē in ipsa morte sustinuit. Videns autē Centurio q sic clamans expirasset: videns etiam signa que fiebant: de quibus statim dicturi sumus: Dicit enim: Vere filius dei erat iste. Et sequitur: Qui erant cum Centurione custodientes Iesum vidētes timuerūt valde et glorificauerūt deū dī. Vere hic homo iustus erat Et multi q aderāt ad spectaculum

reueriebantur percutientes pectora sua: quia decepi fuerant a principibus et senioribus. **S**ecundum Chrysostomum. Centurio gentilis non solum confessor fuit: sed etiam confirmatus in fide martyrii suscepit. Et aduerte quod centurio gentilis confitebatur christum Iudei vero scripturas sanctas ipsum negabant. Sic et modo simplices et illiterati fide tenent: clerici vero negant. Nam etsi lingua profiteantur: non tamen factis. Fides autem sine operibus mortua est. Iaco. ii.

Septima est consideratio miraculose transformationis videlicet de mirabilibus mutationibus que facte sunt in morte domini: ubi sunt principaliter septem considerande admirationes.

Prima est admiratio obscuracionis tenebrose.

Secunda est admiratio diuisionis seculi.

Tertia est admiratio commotionis imperpetuose.

Quarta est admiratio scissionis luctuose.

Quinta est admiratio apertionis gratulose.

Sexta est admiratio profluxionis consolose.

Septima est admiratio intumescencie gloriose.

Prima igitur ratio quod christus pendente in cruce sol obscuratus est et tenebre facte sunt super terram universam ab hora sextave usque ad horam nonam. Hiero. Hoc dicit factum fuisse per retractionem radiorum solis virtute diuina. Origenem autem per interpositionem nubium densari. Sed in hoc magis credendum est dionysio ariopagite: qui dicit in epistola ad polycarpum hoc fuisse per interpositionem lune inter solem et terram: Et ibidem dicit se hoc vidisse cum esset in egypto ubi esset serenitas aeris: quia rarissime fiunt ibi nubes et pluit: propter quod potuit ibi talia perpendiculariter. Vidit ergo (ut dicit) lunam ab oriente ascendente versus meridiem: et supponentem se soli. Hiero. autem et Origenem non loquuntur asserendo sed quod sic potuit fieri. Unde illa eclipsis fuit multipliciter miraculosa. Tunc ex parte temporis quia tunc non erat tempus ad tale interpositionem cum esset luna. xv. Propter quod sicut habet in histo-

rijs scholasticis: philosophi qui erant athei: causam naturalem talis eclipsis non inuenientes: ad hoc adducti sunt ut dicerent Aut deus nature patitur: aut tota mundi machina dissoluit. Tunc ex parte ipsius lune eclipsantis: quia primo obscurauit partem orientalem: et iterum ultimo ab ea recessit non sic autem in eclipsi naturali. Item luna fuit quasi immobilis sub sole per tres horas: in eclipsi autem naturali continue mouetur sub sole. Item quia transacta eclipsi: luna rediit ad orientem. Tum etiam ex parte loci: quia fuit universalis super universam terram: licet aliqui velint intelligi super universam terram iudee tantum. Et dicitis cum dionysius apparet quod fuit in egypto. Et his que dicuntur in historia scholastica apparet quod fuit athenis: et secundum Dionysium fuit rome cum maximo terremotu. Eusebius etiam asserit quod tunc in bithynia (que est in asia) fuit magnus terremotus et maior solis obscuratio quam vnquam fuerit: ita ut stelle viderentur in celo. Sed quare facte sunt tenebre illae. Respondet quod multiplici ratione. Tunc ad ostendendum quia tunc patiebatur dominus celorum: cuius iniuriam sol videre non poterat. Nec dignum erat quod ad interficiendum creatorem illis iniquis creatura celestis inferiret. Tunc ut natura inuisibilis christo coparetur: corda lapidea ad compassionem emolliret. Tunc ut per hoc docerentur homines omnem vanum ornatum deponere. Iuxta illud. Ephes. iiij. Jam non ambuletis sicut gentes qui ambulant in vanitate sensus sui. **S**ecunda est admiratio diuisionis seriose: quia videlicet velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum. Erat autem hoc velum ut dicit Chrysostomus. preciosissimum de purpura et bysso auro et serico contextum: quod in diebus celeberrimis suspendebatur inter sanctum et sanctusanctorum: facta est diuisio illa ad vocem christi clamantis in cruce quando emisit spiritum ut videtur dicere Matthei. et Marci. Signabat autem huiusmodi diuisio impletionem et elucidationem veritatis in morte christi: qui latebat in figura veteris testamenti: et amissionem obstaculi impediens claram visionem dei in celo: quod per sanctum san-

In die parasceues post

etorum significat. Item per hoc ostendebatur quod iudei non erant digni habere dignitatem sacerdotalem. Item per hoc innuitur quod timor malus aut pudor (qui est quasi velum interius cordis impediens confessionem et detectionem peccatorum) debet totaliter scindi et diuidi. Tertia est admiratio commotionis impetuosae: quia videlicet terra mota est: et hoc in signum detectionis horribilis peccati iudeorum: qui propter hoc erant a terra sua abijcendi. Per illud enim terremotum significatur quod terra non poterat creatoris sui mortem sustinere. Unde nisi misericordia dei adfuisset ipsa terra se apuisset viuos eos infernus deglutisset. Item in signum compassionis: ut christo creature insensibilis exemplo inclinaret creatura rationalis ad compassionem christi morientis. Item in signum compassionis: ut per hoc ostenderet quod corda dura et terrena tremere debent per compassionem in consideratione domine passionis. Sed nota quod in naturali terremotu: corruunt astra edificia et campanilia: sic moraliter si corda terrena bene et virtuose tremunt superbi cadunt et superflui ornatus. Quarta est admiratio scissionis luculose: quia videlicet petre scisse sunt quasi in signum lucis. Unde dicit Orsius quod tunc saxa in montibus scissa sunt. Et dicunt quod adhuc videntur scissure: et deponunt ibi peregrini cruces suas. Hec autem scissio petrarum facta est in signum conversionis gentilium: et in signum etiam quod corda nostra quantumvis dura debent christo morienti compati et scindi per compassionem.

Quinta est admiratio apertionis gratiosae: quia monumenta aperta sunt: eorum scilicet ex speciali gratia cum domino resurrexerunt. Facta est igitur hec apertura monumentorum ad declarandum quod christi resurrectio et aliorum qui cum eo resurrexerunt erat propinqua: et in figuram resurrectionis generalis que futura expectatur. Eux autem dicit euangelista: multa corpora sanctorum qui dormierant resurrexerunt: intelligitur tanquam testes sue resurrectionis. Unde subditur: et exeuntes de monumentis post resurrectionem

eius scilicet christi: venerunt in sanctam civitatem et apparuerunt multis ad resurrectionem domine resurrectionis. Dyffice per hoc significatur quod conscientie fetide que sunt peccatorum monumenta debent in confessione aperiri: et peccatrices anime (que in peccatis dormierunt) per penitentiam suscitari. De quibus predictis sic ait Hieronymus. Omnis anima christo morienti compatitur: sol obscuratur: velum templi diuiditur: terra mouetur: petre scinduntur: sepulchra aperiuntur: et solus miser homo non compatitur pro quo solo christus moritur. Considera nunc anima christi sanguine redempta: quis qualis et quantum qui pro te pependit in cruce: cuius transitum celum lugeat: terra plangit: petre desolent: velum ostendit: et monumenta protestantur. O cor humanum omni saxo durius si ad tanti rememoratiuum mysterij nec terrore concutis nec compassione scindis. Ambrosius. O duriora sacris peccata iudeorum iudex arguit: minister credit: latro confitetur: proditor scelus suum morte condemnat: elementa fugiunt: terra concutitur: monumenta referuntur: et tamen immobilis iudeorum manet duricia orbe toto concussa.

Sexta est admiratio profluxionis copiosae: videlicet sanguinis et aque de aperto christi latere: Ad cuius manifestationem notandum quod iudei (ut habetur in euangelio quoniam parasceue erat) volebant corpora remanere in die sabbati propter reuerentiam illius diei seu magis ut dicit. Simon de cassia ne propter signa facta populus moueretur ad exhibendum christo reuerentiam si adhuc penderet in cruce: videbant enim multos signorum nouitate mutatos. Nolentes igitur quod corpora remanerent in cruce: rogauerunt pilatum ut frangerentur crura crucifixorum ut sic citius morerentur et de cruce tollerentur. Venerunt ergo milites et fregerunt crura latronum. Ad iesum autem cum venissent ut viderunt eum iam mortuum: non fregerunt eius crura ut impleveretur scriptura. Exodi. xij. Os non commi-

metis ex eo scilicet agno paschali qui chris-
tum prefigurabat. In hoc significatur
q̄ fortitudo veri agni incōtaminati iesu
non est fracta per passionem. Nam iudei
credentes frangere christi doctrinam per
eius mortem: amplius eam roborabant.
In hoc apparent blasphemi: iudeis quo-
dammodo crudeliores: iurantes nunc
per caput: nunc per pedes: nunc per den-
tes: nunc per ventrem: et alijs multis mo-
dis christum demembrantes. Unus ve-
ro militum lancea latus eius aperuit in
quo nimia eorum crudelitas patet quia
nec mortuo parcebant. **S**icet vulnus
lateris non sensit: quia iam anima in cor-
pore non erat sed iam ad patres in limi-
bo existentes descenderat. beatissima ta-
men virgo mater eius inde grauissime
anxiata est. Tunc impleta est symeonis
prophetia. Luce. ij. Tuam ipsius animā
pertransibit gladius. Sicut autem dicit
Augustinus. In die iudicii impropria-
bit om̄s peccatoribus vulnus illud late-
rale dicendo. Ecce miseri ostium vite qd̄
pro vobis apertum est: et intrare nolui-
stis per amorem scilicet et deuotionem.
Ex latere igitur christi sic aperto conti-
nuo exiit sanguis et aqua in lauacrum no-
stre regenerationis. Ista est aqua de qua
dictum erat. Ezechiel. xlvj. Vidi aquam
egredientem de latere dextro templi que
tante virtutis erat vt omnia viuificaret:
ad que attingere poterat scilicet omnem
animam quā attingit per fidem et chari-
tatem. Hoc autem fuit multum miracu-
losum q̄ sic exierit de latere domini san-
guis et aqua: quia in homine mortuo san-
guis est totus congelatus. Sed quis ad-
diceretur de sanguine: de aqua columna-
ri non potest quin fuerit miraculosa quia
fuit purissima. Secundū autem q̄ dicit
historia: iste qui lancea uisum longinuis
e' atq; vocabat: qui tam pre senectute cali-
gantes habebat oculos: et cū de sanguine
per lanceam defluente oculos tersisset il-
luminatus fuit: sic in christum credidit.
Et scdm̄ Isidoruz fuit martyr et episco-
pus in cesarea cappadocie: vbi monasti-
cam vitam duxit. Nunc etiam deuota ani-

ma oculos erige ad contemplandū illius
dñici corporis in cruce dispositionē. **V**n-
Bern. Quis non rapietur ad spem et im-
petrandū cōfidentia: si attendat in cruce
corporis christi dispositionē? Vnde caput
inclinatū ad osculū: brachia ad amplexan-
dum extensa: manus perforatas ad largi-
endum: latus apertum ad amādū: pedes
affixos ad nobiscum cōmanendum: totū
corpus extensum ad se totum nobis im-
pendendum. **S**eptima est admiratio
intumulationis gloriose: iuxta quod pro-
phetatum erat. Esa. xj. Erit sepulcrum
eius gloriosum. Hoc quippe dignū est ad-
miratione q̄ statim post mortē tam igno-
miniosam: habuerit sepulcrum tam hono-
rabile et gloriosum et q̄ maior reuerentia
sit ei exhibitā mortuo q̄ fuerat uiuo. Hoc
q̄ppe decebat quia sicut de lyra passibi-
litate et humanitate assumpsit propter
nostrā redemptionem: ideo ipsa redem-
ptione facta et morte eius: debuerunt ta-
lia cessare: ita que sequebatur: quodam-
modo ad resurrectionis gloriam perti-
nere. Patet autē honor et gloria sepulcu-
re christi precipue ex parte trium. Primo
ex parte sepelientium: qui erant viri ma-
gni nobiles et potentes scilicet ioseph et
nicodemus. Ioseph inq̄ dictus ab ari-
mathia ciuitate iude: que scdm̄ Remi-
giū est ipsa ramatha ciuitas belcane et
samuelis. Erat autem iste vir magne no-
bilitatis: quia decurio. id est de ordine
curie et officio curie administrans: vt di-
cit Beda. Et magne potestatis quia di-
ues. Vir magne virtutis: quia auda-
citer accessit ad pilatum: et erat vir bonus
et iustus: discipulus iesu: occultus tamen
vsq; tunc propter metum iudeorum: sed
nunc manifestus adeo etiam: vt mortis
periculo se traderet amore christi: vt di-
cit Chrysostomus. Nicodemus autem
vir erat sapiens et legisperitus: qui prin-
ceps erat iudeorum et discipulus etiam
christi iesu: vt ioseph. Hi ergo duo licen-
tia obtenta a pilato quia fin leges huma-
nas corpora mortua damnatorū non de-
bent sine licētia sepeliri. Venerūt ergo ad
crucem: vt credēs genua flectentes adora-

In die parasceues post

uerunt dominū. Erat autē iuxta crucem
mestissima mater eius cum Maria ma/
gdalena et Maria iacobi et matre filio/
rum Sebedei et Joanne euangelista ceteris
mulieribus quod omnes secute fuerant a gali/
lea ministrantes ei ut *Dat. refert. Lū. 8. Jo*
seph et nicod. dñz adorassent brachy pigne re/
uerēt salutassent lachrymantibus oculis dixerēt
Añc venim⁹ o mater ut filiū tuū et magi/
strum nostrū deponam⁹ de cruce et bono/
rifice recondam⁹ in sepulcro. Pietas et
deuotio laudabilis viroz hoz nobiliū
Videte etiā virtutē sanguinis chrii fusi.
Prius em̄ cum viveret christus fuerat e⁹
discipuli occultis: sed nunc statim post eius
mortē manifesti. Illi ergo reuerent de/
posuerunt corpus de cruce. Quo depoli/
to domina nostra mater suscepit caput cū
scapulis in gremio: Maria magdalena
pedes apud quos tantā gratiā inuenerat
Alij circūastāt et omnes amarissime plan/
gūt. Quātis lachrymis flebat virgo ma/
ter lauit et tersit eius vulnera cruenta et
deosculabatur ea: et faciē eius sacratissimā
cōspiciebat: et aspiciēdo flendo satiari non
poterat. omnes etiā astantes amarissime
flebant ita ut vix quisq; eoz loqui posset.
Secūdo apparet gloria sepulture christi
ex parte loci: quia corpus chrii accipien/
tes portauerūt reuerēt ad monumentū
quod distat a monte caluarie passib⁹ quā/
quaginta. Erat autē illd monumentū in
horto loco ameno: ut p hoc significaretur
q p eius mortē et sepulturā liberamur a
morte quā incurrim⁹ ppter peccatū Ade
in horto cōmissus. Ma etiā sepultura si/
gnat: quoniam p eius mortē nobis adquisi/
tū quietē in horto paradisi. Erat autem
monumentū nouū in quo nōdū quisq; po/
situs fuerat. Augustin⁹. Sicut in Ba/
rie virginis vtero nemo ante eum; nemo
post eum concept⁹ est: Ita in monumen/
to hoc nemo ante illum; nemo post illum
sepultus est. Et Theophil⁹. Per hoc va/
tur intelligi q p christi sepulturā omnes in/
nouamur morte dīstructa. Erat monumē/
tum illud sumptuosum excisum in petra:
nō de laterib⁹ vel de terra: ne forte diceret
defossatū et corpus christi sublatū. Ut di/
cit Aug⁹. Sed tamē q̄q; magnificū esset

sepulcrū: attēde tamē quoniam alienū erat.
Et hoc s̄m Augustinū. quia pro nostra
morebatur salute. Et Theophil⁹. Attē/
de p nobis abundantia susceptē paup̄ta/
tis: Nunq; domū i vita habuit Post mor/
tem p̄o in alieno sepulcro recōditur. Ter/
tio apparet gloria sepulture christi ex mo/
do sepeliendū: quia fuit corpus domini a/
romatibus cōditum q̄si libris centū myr/
rhe et aloes: sicut mos erat iudeis sepelire
quia hec virtute sua arcet vermes: et diu
seruant corpora ne putrefiāt. Et licz hoc
fecerint ex deuotione: nihilo min⁹ tamen
nō indigebat corpus: quia corrupti nō po/
terat. Psal. nō dabis sanctū tuū videri
re corruptionē. Itē sepultus est in syndo/
ne munda: id est in panno lineo mūdo qui
significabat innocentia christi: et aduolu/
tum est saxum magnū ad ostium monu/
menti: ut sic apparet omnimoda veritas
mortis et sepulture sue. Et ne de facili pos/
set discoperiri et corpus inde distrabi: ut
ait Hieronym⁹. In hac autē chrii sepul/
tura docemur qualiter dominicū corpus
in nobis sepelire debemus: ipm sacramē/
taliter recipiendo. Debemus em̄ ipm po/
nere in horto: id ē i mētis amenitate. Et
saie. lyij. Eris quasi hortus irrigu⁹. Tū
sponsa sponsum inuitat Cant. v. Veniat
dilect⁹ meus in hortū suū: et. In syndo/
ne munda. i. in consciētia pura cū mixtu/
ra myrrhe et aloes: id est cū amaritudi/
ne cōpassionis respectu passionis sue: et cō/
punctionis atq; penitētie. In monumen/
to nouo: id est in corde puro et renouato
per gratiam. In monumento inq; la/
pideo id est corde stabili in fide cum lapi/
de aduoluto ad ostium monumēti: id est
et s̄mo pposito sēper bene viuendi et cum
charitatis soliditate. Itaq; o fidelis ani/
ma ne obliuiscar amaritudinē mortis do/
mini tui: ei⁹ gratias age corde deuotissim⁹
mordicens cum Bernardo: Bone Iesu
q̄dulciter cum hominib⁹ cōuersatus es:
q̄magnaz abundantissima eis largit⁹ es:
q̄dura et aspera pro eis passus es: Dura
verba: duriora verbera: durissima crucis
tormenta. Hanc igitur passionē domini
deuotissimis animis sepius reuoluamus
Hec est via ascendendi hierosolimam.

Alia dnice pas-

sionis p̄itio seu diuisio.

Exemplū narrat Cesar^{us} de q̄dā abba^{te} rissa multū religiosā: q̄ cū mortura eēt pas-
sionē dñi corā se legi faciebat. Cū autē ven-
tum fuisset ad locū illū In man^u tuas dñe
comēdo rē. Illico expirauit. Que cū post
mortē cū dā sc̄imōtali apparuiss^{et} rē dī sta-
tu eius sc̄iscitaret^{et} ait: statim in illa hora q̄
ania mea egressa est de corp^{ore} euolauit ad
celum. Aliq^{ue} sorori in orōne existenti ap-
parēs imperato^r: rē sc̄iscitātū dī statu suo ait
canēdo illū p̄sculum dāuicū Sic audiui
mus sic vidim^{us} in ciuitate dñi p̄tutū. Ali-
bilq^{ue} aliud loq̄ns oculis sororis subtracta
est. Fugiter g^o hanc passionē dñicā medi-
temur: oia p̄dicta amore n̄i p̄ssim^{us} iesus
portauit. Non sit g^o nobis dux ea p̄ amo-
re ipsius et salute n̄ra sepissime recordari.
Ad h^{oc} nos hortat Bern^{ardus}. Vide hō q̄ amo-
re dilexit te deus tu^{us} vt ei^{us} vestigia sequa-
ris: p̄ te ligatus ē: vt a pctō^{rum} vinculis ab-
soluaris: p̄ te flagellat^{us} est: vt te a flagellis
eternē ire erueret: p̄ te iudicat^{us} ē: vt te a iu-
dicio dānationis liberaret: p̄ te coronat^{us} ē
spinis: vt te coronaret in celis: p̄ te mortu-
us est: vt te a mortuis suscitaret: p̄ te sepul-
tus: vt in te vicia sepeliret. Hec ille.

Circa ar. Cauete ne pueni heredita-
te celesti quā vob^{is} tanto p̄cio adq̄siuit
dñs iesus. Dicitis forte. Ex q̄ tanto p̄cio
nob^{is} est adq̄sita: n̄ra est: ea priuari nō possu-
mus. Audite Dicit lex. Filius ferēs auri-
lium p̄is aduersario: meret^{ur} exheredari. p̄
legem liberi. L. d^{icitur} in offi. testamēto. Simi-
lis sn̄a h̄i extra de iureiur^{amento}. c. Quinta val-
lis in glosa. Pone casum iuxta legem: rē ap-
plica notādo q̄ cauendū est ne confedere-
mur diabolo q̄ ch̄i est aduersari^{us}. Sic ei^{us}
iuste puaremur celesti hereditate. Expone
si vis parabola de sponsa: cui sublata ē de-
reditas p̄ tyrannū: recuperatā p̄ sponsū in
illa q̄rela morientē. Post cui^{us} mortē: serua-
tur camissa cruentata vt ondāt filijs ne cō-
federent^{ur} aduersario p̄is. Expōe rē. Spō-
sus est ch̄s: tyrannus est diabolus: sponsa
natura hūana: hereditas paradysus. Ca-
missa recitatio passionis dñice. Hanc et
go frequent^{er} recitem^{us} vt in pctō^{rum} odio: rē
ch̄risti amore semp^{er} in dies pficiamus am-
plius. Nam vt dicit Aug^{ustinus} in lib. de carthe-
zizandis rudib^{us}. Si amare p̄gebat saltez
redamare nō p̄geat.

Sed volueris aliam tenere for-
mā iuxta passionis historiā p̄-
pone tria p̄templāda.
Primū est saluatoris cōprehensio.
Scdm est cōphensi iudicatio.
Tertiū est iudicati executio.

Circa primū.
Oblationis beniuolentia.
Traditionis neq̄tia.
Cōphensionis violentia.
Beniuolentia oblationis patet in tri-
plici signo.

Primū est multiplex p̄nūciatio figuralis
viz p̄phetalis rē p̄sonalis.
Scdm est sacramental institutio.
Tertiū est realis expositio.
Ubi est triplex p̄templatio. viz
Localis aggressionis.
Cordialis orationis
Et actualis obulationis. qz obulā iuit p̄
secutoribus.

Traditionis neq̄tia triplex.
Neq̄tia p̄uentionis osculi.
Neq̄tia siltationis osculi.
Et nequitia indurationis osculi. qz neq̄
p̄pter retrogressionem: neq̄ p̄pter malchī
curationem: neq̄ p̄pter benignā allocutio-
nē a p̄posito destiterunt.

Cōphensionis violentia triplex.
Violentia siue crudelitas obstinationis.
Ligationis.
Et deductionis.

Circa scdm p̄ncipale qd est cōphensi iū-
dicatio tria sunt p̄templāda.

Judicandi examinatio.
Examinati accusatio.
Accusati cōdēnatio.
Circa iudicādi examinationē facta. s.
in domo anne rē caiphe notanda est tri-
plex contemplatio.

Prima est iniuriōse inquisitionis. vbi ē cō-
sideranda triplex iniuria. In interrogatiōis/
p̄cussionis: et testificationis
Secunda opprobriōse negatiōis: vbi rē no-
tanda vituperanda negatio: mīrāda p̄mis-
sio: imitāda compunctio.

B

In die parascenespost

Tertia ē ignominioſe conſuſionis vbi eſt
conſiderāda ignominia triplex vtz Igno
minia reprobationis. qz diſerunt eum reū
mortis. Ignominia illuſiois. Et ignomi
nia deſperatiois. ſ. iude.

Circa examinati accuſationē corā pſa/
to facta tria ſunt p̄tēplanda. vtz

Preſentati accuſatio.

Accuſati interrogatio.

Interrogati excuſatio.

In his apparet Iudeoz inuidia.

Judicis vecordia. Hec ſunt mixtim p̄tra
ctanda Chriſti innocētia.

Circa accuſati condemnatiōe tria ſūt
conſideranda.

Iudeoz duricia q̄ potius barabbā q̄ ieſū
petierunt. neqz ppter flagellationē: neqz p/
pter illuſionem a malicia ceſſauerunt. Ju
dicis auaricia. Et Chriſti ſaluatoris inno
centia. Hec tria ſunt mixtim ſil iuxta hi
ſtoriam tractanda.

Circa tertium p̄ncipale (qđ eſt iudicati
executio) tria.

Executoz neq̄tia.

Saluatoris beniuolentia.

Signoz euidentia

Executoz nequitia pater.

In opprobriosa Chriſti educatione.

Dolorosa educti crucifixiōe.

Utuperoſa crucifixi illuſione

Saluatoris beniuolentia patz.

In verbis in cruce platis: in quibz oſten
dit Pietatem compaſſionis erga crucifi
xos: latronem: z matrē. Accuſatōe paſſi
onis: cū dicit heli. Charitate affectionis i
alijs tribz verbis.

Signoz euidentia i triplici differentia.

Queda in creaturaz trāſmutatiōe.

Queda in lateris aptione.

Queda in ei⁹ intumulatione.

Applicare potes de facili paſſionis hi
ſtoriam ad p̄dicta.

De condemna

tione Chriſti

Secundū legem debet mori Jo/
an. xix. Omne tempus ab initio
mundi vſqz ad finem: in tria tpa
diſtinguiſ. ſ. z

In tps legis nature.

In tps legis ſcripture.

Et in tps legis grē.

Lex primi tps dicitur lex nature. qz p iudiciū
rōnis mundi⁹ regebat ſine q̄cunqz ſcriptu

ra Et talis lex durauit ab adā vſqz ad mo
yſen. Lex ſecundi tps vocat lex ſcriptu

re. eo q̄ mundi⁹ regebat per legem ſcriptaz

a deo moyſi datā: z durauit a moyſe vſqz
ad aduentum Chriſti. Lex tertij tps voca

tur lex gratie. qz offert grām z glām ob/
ſeruantibz eā: qđ alie due non poterant fa

cere: ſed generalit⁹ qđ ad introductionē glo
rie. Et durabit a Chriſto vſqz ad finem mundi

Et in qualibz iſtaz legum facta eſt mētiō
de Chriſti paſſione z morte. In lege g^{ra} na

ture ſunt pfigurata. In lege ſcripture p̄be
tata. Et in lege grē complera. Ita q̄ veri

ſimilode eo pōt dici Scđm legem debet
mori. Pro q̄ notandum q̄ in lege hūa

na qñ agit de morte alicui⁹: qđ de crimine
vlt⁹ offeſa accuſat. pmo dat aduocat⁹ cui

libet parti⁹ z auditis rōnibz Aliqñ cā pōt
tur in conſilio aſſiſtentū. deinde aſſignat

iuder. Ad videndū igit⁹ vtrum Chriſt⁹ ſm
legē nature debeat mori. ponat ſua cā i cu

ria z aſſignem⁹ ei aduocatū. ſ. innocentia.

Et aduocatus hūani generis ſit charitas

Conſiliarij pō ſunt duodecim filij iacob: z
loquat⁹ ioseph p omnibz. Iudices aut⁹ ſunt

q̄tuor patriarche legis nature. Adā noe:
abraā iacob. Incipiat g^{ra} innocentia aduo

catus Chriſti. Chriſt⁹ ſm legem nature nec
debet mori nec interfici. Probo ſic. Null⁹

iuſtus z innocens ſm legem nature debet
mori: ſed Chriſt⁹ eſt hūmōi: g^{ra} zē. Maior p̄z.

Quia ppter peccatū introiuit moris in orbē
terraz. Sap. ij. Et ip̄ eſt qui peccatū nō ſol

uit. Surgat aduocat⁹ humani generis. ſ.
charitas di. Chriſt⁹ p ſalute humani gene

ris ſm legem nature debet mori. Mo p̄bo
ſic. Quilibz ſm legem nature ex charitate

oz alteri facere qđ ſibi veller fieri. vt habet⁹
Lu. xj. Et. j. diſt. c. j. Jus naturale zē. Si

ſi Chriſt⁹ ſic fuiſſet z eēt peccatū captiu⁹ tenere
tur: merito veller redimī z liberari. Quz g^{ra}

ip̄e ſit ſūme charitatiuus: debet velle re/
dimi gen⁹ humanū ſm legē nature. Sed

h non pōt decenter fieri niſi p mortē. vt vi/
debit poſtea: g^{ra} zē. Charitas valde bñ lo

cuta eſt. Sed quid rñdebit ad rōnem in/
nocentie q̄ nullus iuſtus innocens oz mo

ri. Rñ. charitas. q. nullus fm legē nature
interficere innocentē nisi velit: sed tñ nō
obstat qñ innocens p salute multoz non
possit z debeat velle mori fm legē nature
Nam multi h voluerunt p salute reipubli
ce. Nam legist cū romani semel qdam pe
ste vniuersaliter immaniter grauarent: volu
erunt sup hoc deos consulere. Qui rñdētes
dixerūt q nullo mō pestis illa cessaret: ni
si aliq̄s ipoz p redemptionē ppli se libere
mori traderet. Qd audīēs qdam miles
assumptis armis equū ascendit: z in quā
dam fouēā ex alto se projiciēs a terrā z la
cu sumēsus est: z se libere mori tradidit:
z sic pestis illa cessauit. Quidēam? audite
rōnibz diffinitionē consiliarioz. Tunc iō
seph p omnibz loq̄bāt dicens. q chīs de
bet a discipulo suo tradi. qz ego figura chī
sti in lege nature: sed sic ego fui proditus a
fratribz z vendit? p̄cio triginta denarioz.
Gen. xxxv. q chīs debuit tradi et vendi
z mori. qz veritas debet correspondere fi
gure. Qdñ iudices audistis aduocatos
chī z hūani generis: audistis z diffinitio
nē consili. Hunc iudicate si fm legē debet
mori. Adam pmo loquit di. Ego (in q̄r)
adam pncipiū totius hūani generis pecca
ui in ligno Gen. iij. vt q̄ punitio correspon
deat culpe: punitio debet fieri in ligno fm
illud Sap. xj. Per q̄ q̄s peccat p̄bet z tor
quet. Item Chīs vult vincere diabolū
qz diabolus hoīem vicit: sed diabolus vi
cit hoīem p lignū: q̄ debet in ligno mori p
salute mea: z totius generis mei fm illud
Prefationis. Qui salutes hūani generis
z. Moē scds iudex postea dixit q chīs
debet mori nudus z derideri fm legē na
ture di. Quia christi fuit figura in lege na
ture: sed postq̄ bibi vinum nudat? fuit: z a
filio meo maiori derisus. q̄ chīs qui est ve
ritas debet sic nudari z derideri z a filio
s. maiori. s. a iudeis Esai. 4. Filios enu
trui z exaltari z c. Et in hui? signū hodie
altaria denudant: z saluator noster hodie
nudus in cruce pependit. Abraam terti
us iudex dicit q in cruce debet mori. Rō
est. fil? me? Isaac cum debuit imolari: por
tauit lignū sup humeros suos sup montē
caluarie: q̄ ligna fm glo. posita fuerūt i mo
dū crucis in figurā passionis christi: sed fi
lius meus fuit si figura ei? q̄ p̄p̄iam debet

ferre crucē in qua imoletur. Jacob q̄r
iudex dicit. Quidi semel vnam scalā cuius
sumitas celū tāgebat: z in figurā hui? edi
ficauī ibi altare. Hec scala figurabat crucē
qz mons caluarie est iuxta montē sion: et
ibi debebat fieri altare z sacrificiū p saluto
humani generis q̄ fm legem nature chīs
debet in monte caluarie imolari z mori
Qdñ iesu chīs aduocatus vester vt video
est victus. et fm legem nature debetis mo
ri. Et his auditis chīs conuertit se ad ma
trem suā dicens. O charissima mater mea
hec habeo p te sustinere. In carne em̄ do
mina mea de te traxi q̄ debeo mori: qz ho
mo sum. Et inia vniuersalis fuit q omēs
homines morerent. Hec pia mater audi
ens flens z suspirans: loquit ad adā z euā
Heu p̄ceptum dñi p̄teristi et filius me
us morit? pro vobis. Qd vtiā illud lignū
nunq̄ fuisse: vt filius me? mortē illā eua
deret. Et adā. O regina misericordie dul
cis mater: vos estis de progenie mea: pia
tatem habere de nobis: q̄ quinqz milibus
annis fuimus in tenebris cum patribz tu
is: vt p amorē filij tui hic vna die exeam?
qz nec tu posses domina celum intrare: ni
si filius tuus moreretur: nec forte mater ei?
tu fuisses: nisi p̄p̄ nos peccatores. Et ma
ter anxia nesciēs ad quā partē obaudiret:
in secreto mentis iude pditionem cognos
cens: ad eum conuersa dixit. O iuda p̄di
tor sceleratissime qd tibi fecit filius me?
Nonne apln suum z paratorem te fecit:
z peccatum tuū tibi remisit. Qd proditor q̄
re tradere disposuisti: Qd qualis ē ista sen
tentia vt fm legem nature filius meus de
beat mori. Certe ad superiorem legem ap
pello scz ad legē scriptam. lz dictum sit q
in illa lege mors filij mei fuerat p̄phetata.

Secunda lex.

Uti igitur aduocatus christi fidelitas/
et aduocatus humani generis veritas. Cō
siliarij vero duodecim minores prophete.
Et iudices David Hieremias Salomō
et Esaias. Dicat ergo aduocatus christi.
scilicet fidelitas. An debeat mori: Et di
cit q non fm legem scriptam. Quia pro
ditio et infidelitas est: interficere dominū
suum naturalem sine culpa: sed christus
est dominus omnium: eo q omnis creatu
ra ipsi obediat: et est sine culpa. igitur zc.

In die Parasceues

Ad uocat^r aut^m hūani gener^s vīc^s vītas dī
Fidelis amic^s z verax debet suare iuola/
biliter pmissū. sed chīs q̄ est summa pīras
infallibil^r pmissit se in lege quā Moy^s tra/
didit p salute hoīm mori: qd patz Esa. xl
Cōsolamī cōsolamī pple me^s dī dñs de^s
vī. In fortitudie veniet A. ḡ debet mori.
Et rīdet ad rōnem aduocat^r chīs q̄ pbat
q̄ pditio z infidelitas est interficere zc. Di/
cendū q̄ vīc^s ē nisi velit. sed ipemet se libe/
re reprimisit mortuū. igit. Rūd. aut cō/
siliarij. Dic Osee d chīs. De manu mor/
tis liberabo eos: de morte redimā Os. ca.
xij. Sachar. Appēderūt mercedē meā tri/
ginta argēteis. ca. xj. Dich v. ca. Uirga
pcutient maxillā iudicis isrl. Tale testimo/
nū dant oēs ceteri pphē. sed p plicitatē
omittunt. Vos igit dñi iudices iudicet^r
Audist^r aduocatos z piliarij diffinitū/
onē: Dē^s igit sīlam. David prim^s iudex
donās sīlam: Chīs pforat^r manib^s z pe/
dib^s fm legē sēpture debet mori in cruce.
q̄a sēptū ē. Foderūt man^s meas z pedes
meos zc. Jc. Redimet dñs aīas seruo^r
suoz. Et tu Hieremīa dīc testimoniū qd
nostī. Ego inq̄r dico. iij. ca. Dedit. i. da/
bī pculsionib^s maxillā z saturabit^r oppro/
brijs. Salomō Sap. ij. Dorte turpissi/
ma pdenem^r eū. Esa. l. Faciē meā nō auer/
tī ab increpantib^s z pspuentib^s i me. Idē
liij. Propter scel^m ppli mei pculsi eū. D bo/
ne iesu ecce aduocat^r vī vīc^s est. Iudices
iudicāt q̄ fm legē sēptā debet^r mori p sa/
lute gener^s hūani. Tūc chīs natural^r mor/
tē fugiēs ad matrē potuit dicere sic. Heu
mī charissima q̄re ap̄ istos iudices appel/
last^r: Si mortu^s fuisset fm pīā legē in/
nocētie: multi credidissent me innocentē: s;
fm legē sēptā rīgorosam forte aliq̄ crede/
rent me reū z morte dignū. Tūc mī me/
stissima potuit ita dicere voce flebili Heu
qd fecit fili^s meus vt sēptura eū ita cōde/
mnet. D iudei q̄dānabiles crit^s si ita cru/
deliter pdenet^r. D filij isrl attēdite Nōne
vos de seruitute egypti liberauit. vos do/
cuit: vob^s p̄dicauit: infirmos vīos curauit:
Fuit ip̄e latro: seductor: aut illusor: Vos
dixist^r Dat. xxij. Scim^s qz verax es z vī/
am dei i pīrate doces. Et Joā. vij. Nun/
q̄ sic locut^r est hō. Heu cur talē sīlam con/
tra eū pfer^rz Ecce tertio ab ista sīla appel

lo p parte filij mei ad legē gratie q̄ maior
est vestra. **T**ertia lex.
Ad istā ergo pcedam^s: et sit aduocat^r
chīs iusticia frera pīlio pīrat^s diuie. Ad/
uocat^r pō humani generis sit benignitas
adiuta pacis cōsilio vī pīdīo. Consiliarij
sunt duodeci ap̄lī. Iudices pō q̄rto: euā/
geliste. Iusticia igit exorsa est frera cōsili/
lio pīrat^s di. Scōz nullā legē iustū est in/
terficere bñfactorē zc. sed chīs ē hūmōi. ḡ.
Tūc benignitas adiuta pace di. q̄ fm lei/
gem dz mori. Cui^s rō est. Nō decet dñm
sūme bonū z sūme benignū dimittere pō/
pulū suū ppter pctm̄ vniū captiui ppe/
tuo. Sed chīs ē hūmōi. ḡ debet p̄lm̄ suū
de manu diaboli liberare: qd nō pōt decen/
ter fieri nisi moriat^r. Igit fm legē ḡc de/
bet mārī. Nec vīget articulus iusticie. s;
q̄ nō est iusticie interficere innocentē. Vīc^s
est ex pte occidentiū. tū ex pte finis iustū
est vt bñfactor moriat^r z ne tot^s pple pda/
tur. sicut ppherauit catphas Joā. ij. Et
pedit vobis vt vn^s moriat^r zc. **I**te^s iu/
sticia replicauit. Iustū est vniū qd su/
um est tribuere. sed hō p pctō penā eternā
adq̄siuit. et de^s sua iusticia nihil inultū re/
linq̄t. igit nec hō p mortē dñi redimī debu/
it: nec chīs ppter hoīem mori. **R**ūdet
benignitas. Lā de^s sua sūma bonitate bo/
minē ad imaginē z silitudinē suam fecerit
Bēn. j. Indignū videt^r vt tādigna creatur/
ra pereat: z deus suo pposito fraude^r qm̄
ppter ea fecit hoīem vt eū cogiceret: z cog/
nitū diligeret: z dilectū hīet: z hito fru/
eret Si ḡ in toto ip̄m puniret: nulla pzo^r
sus benignitas: nulla miscōia: imo crudel/
litas videret. Ps. Nō obliuiscet^r misereri
de^s: nec p̄tinebit in ira sua miscōias suas.
Diuia aut^m sapia cogitās cogitationes
pacis z nō afflictiois vidēs tales alēcatio/
nes: vidēs q̄ iusticia ledere^r nisi sufficiēs
pena p oib^s solueret. z miscōia desparet si
q̄libet sufficiētī pena puniret. Nā iusticia
petit vt fiat digna satisfactio. miscōia pō
requirit vt hō extra miserā remittat^r et fiat
ei pcti remissio. Ideo q̄ ad redēptionē mi/
sericordia z vītas obuiauerūt sibi: qm̄ vt
diuina sapia z miscōia z iusticie satisfaceret
posuit hāc cām in manu p̄siliarij z iudi/
cum. **D**icit ḡ D cōsiliarij duodeci ap̄lī
qd vobis videt^r: Et peti^s loquit^r p oib^s j.

Pe. ij. Ehis dz mori p nobis vobis relin
quens exemplū vt sequimini vestigia eius.
Et tunc iudices etiā sic audis partibz et
consilijs: maxime Dat. xxvj. Marc. xv.
et Joan. xij. magna voce innotat. Re est
mortis. et hoc est conveniens fm legem gre
spm mori. Et tunc lucas vlt. c. peludit d.
Oportuit chm pati: et ita intrare gliaz su
am. **A**udientis hec diuina sapia adiudicij
causit q ppter redemptionē humani gene
ris penaz et crucē assumeret p omnibz: et p
mortē suam glām daret. Et q iusticia et
par osculate sunt. O pie iesu nūc vt video
fm omnē legē debetis mori. Nonne pa
stor bonis animā suā ponit p ouibz suis.
Joan. x. Tūc pia mī potuit hec dicere. O
pī omnipotentissime intende nūc in cam
filij tui orphani: pīem non habent in ter
ris: et vidue ancille tue paupcule in terra re
manent. Ad vos vtiqz de cā filij p leges
inferiores condemnati appello: et ad tribu
nal diuini iudicij peto audientia. Ad quas
deus pī rīdens ait O filia mea quīs ino
centia et iusticia filij mei audientia in iudi
cio requirant: tūc cā est in ea satisfactionem
peti requirens. Et dñā O dñe Astiterūt
reges terre: pī et pīncipes conuenerunt in
vnu ad. rē. Si g leges humane hoim q fa
cilitate declinare possunt a recto: statuerūt
vt nemo esset iudex in facto suo. hoc tū cir
ca vos locū nō habet: cui iusticia nō obli
gat sed recta in vobis ē. Item, vos estis
summi imperatores nec subiecti legibz hūa
nis. Item fm iura illi de familia impera
toris ad iudiciū ipsi deduci possunt. Idō
hmoī pcessus vīcz filij ad vos ē veritad
Rāf. pīs. Audi filij mei mater charissi
ma quīs vera loquar: tū non est oim nos
se tpa vel momēta rē. Nam quīs p nūc
fz verā dispositionē pmittā hoies vti libe
ro arbitrio: nec de oibz exigo nūc rōnē: nec
punitiōne ne hoies timore pene seu vīdē
cretim: et nō amore iusticie dimitterent ma
la agere. Et lz nūc qdem mala nō puniā
vt putat aliq: q non sit mibi cura de regi
mine mundi. teneas p certo q cū accepero
tps: ego iusticias iudicabo. i. si recte iudica
uerint examinabo. Et filio tuo dedi oē iu
diciū facere. Jo. v. Et mater. O rex imen
se maiestatz ne displiceat pcor si aicilla tua
aliqd dicat ad dolorē intīmū exprimendū

vt itelligant et cōpungant corda filioz ho
minū p qz pctis delendis tantū exigit de
bitū. Et quīs p iudicia tua sunt abyssus
muleaz: et nob inco gnita. tū aliq tua clemē
tia reuelasti. vt pīz. O pī sancte licz ada
mortē ex pctō iderulset: ipsum tamen tua
miserēdia circa mille annos viuere pmisisti:
qnto magis filiū suū q nūc tibi displicu
it. Dat. xvij. Vox sanguis abel te cōmo
uit iusticiā iterpellādo et tū frēm suūz reū
mortis diu sustinisti. Noe iustum a di
luuio saluasti. Abraā de igne chaldeoz
seruasti. Israel de egypto et de mari rubro
liberasti: et pharaonē sūmersisti. Regi da
uid culpā indulsisti ppter belia defenden
dū bis ignē de celo descēdere fecisti Tres
pueros in fornace seruasti: et danielē in la
cu leonū. Et ysannā inter falsos accusato
res pseruasti. O dñe Nūc miseratōes tue
defecerunt. mali regnant sup iustū: qui tot
bona eis fecit. **P**assio pīs. O pia mater
aspicio compunctiōes tuas ex sincera dile
ctione pcedere (et si grauissima tolerantia)
psideranda ē tū hois redemptio: celi aper
tio: filij mei in celoz in terra et in eternū glo
ria duratiua: igit patientia habeto Et pia
mī. O dñe fons bonitatz vniuerse: gratias
ago ex q sic oportet fieri. Saltē fiat sic qn
dam de isaac factū fuit: q ex sola pmpitru
dine voluntatis mori voluit ex q fuit cō
tent. vel sic legi d multis quoz mors di
uturna non fuit: si videt meliori mō fieri
aut moriar cū ipso in cruce. Et dñs pat. O
maria p magnū licz magna facere qz nego
ciū p q agit magnū est. i. p gloria dei. Re
stauratio angelica/redemptio mōi/victō
ria diaboli/et remissio pcti. Jo passio ei
non tantū dz esse volūtaria: sed etiā in eff
ctu acerbissima Et lz vna gutta sanguis
ei foret sufficiens ad mūdi restauratiōez
seu reparationē. tū vt copiosa sit apud deū
redemptio: et sue charitatz pfectio oñdā
et multi p ei amore ad filia inuident: tole
randa tāta effusio sanguis ei fieri: et tādiu
et tā acerbe patiet. vt videar eū totalr reli
quisse. Item tot et tanta miracula fient in
morte ei q sufficerent ad oēs hoies puer
tēdos: et in charitate incendēdos: Tū null
lus ad bonū vltra libez arbitriū astringit
Sic etiam resuscitatio lazari sufficeret ad
persionē toti mōi. Ergo pia mī tibi sup

Sabbato in vigilia pasce

plicat fili? tu? ut ipm pati pmitteras z cruci
eius assistas: z mihi vltim? nō tradicas.
Tibi supplicant angeli vt p illū restitueret
ruina: ptes in limbo expectantes. Trez sup
plicat oēs presentes z futuri vt p filiū tuū
subiciant eoz salutē p qm re cū incarna
sti z nutriti.

Lamentatio p pnia.

O oēs angustie z fletus dolores z la
chryme z contorsio viscerū si vnq̄ alicubi
fuitis. hic assistatis p solatione pie mris
z p compassione t̄nobilissimī filij amā
tissimi iuuenis cui nunq̄ fuit filius. **O** cor
da deuota q̄ d deo aut amore materno vn
q̄ aliqd sensitis vna mecu flete: suspirate:
rivos lachrymarū deducite. Imo si lachry
me mare magnū excederent: adhuc nō suf
ficerent. Sed q̄ sic ē voluntas tua dñe et
biplactū tuū: ecce humil ancilla tua: fiat
mihi fm p̄bū tuū. Et tūc pilat? p̄tulit sen
tentia dī. Ego ponā? pilatus auctoritate
imperiali in hierlīm p̄sident: audit? accu
sationib? phariseoz z scribarū d̄ iesū naza
renum: in beo illū cruci affigi z in ea mori
te ignominiosissima mori.

Sabbato sancto pasce Sermo.

Ecce ascendi
mus zc. Compleuit de? diese
p̄mo op? suū qd fecerat Gen.
ij. Non erit completū opus q̄usq̄ ascēderi
mus hierosolymā. Ad qd nō pdesse po
terit si considerem? triplex cōplementū ope
rū de q̄ facit hodie ecclia mentionē. **P**ri
mū est cōplementū nature: de q̄ facit ho
die ecclia mentionē in p̄ma lectione q̄ est
de mundi z p̄cipue hois p̄ductione. **S**e
cundū est cōplementū gr̄e de q̄ fit mentio
in cerei z aq̄ b̄ndictione. **T**ertiu est cō
plementū gl̄ie: de q̄ fit mentio i misse cele
bratione. p̄cipue in euangelio qd est d̄ glo
ria resurrectionis. **D**e p̄mo Gen. ij. Per
fecti sunt celi z terra et ois ornat? eoz.
De scdo. j. Coz. xv. Gl̄ia dei sum id qd sū.
De tertio. Deus ois gr̄e q̄ vocauit nos
in eternā gl̄iam suā: ip̄e p̄ficiat z firmabit
z solidabitq̄. j. De. vlf. **E**cce zc.

Prim? ar. An ch̄s descēderit ad ife
ros; **R.** nō Aug. ad dardanū. z etiā

sup Gen. ad lras Non facile in scriptorū no
men inferi i bono iuuenit: ch̄o aut n̄bil ma
li ē attribue dū. **C**ontra. in simbolo apo.
Descēdit ad iferos. Rñ. Bon. in. ij. dñi.
xxij. Nomie inferni aliqñ intelligit pena.
Aliqñ loc? pene. P̄rio ch̄o nō couenit de
scēdere ad iferos: sed bñ scdo mō. Descē
dit em ad illā prem in q̄ erāt iusti detēti q̄
couenit appellari limbus. Descēdit in qua
nō cōpulsus necessitate s̄ sua volūtate et
pr̄ate. Rō aut q̄re voluit ad illos eripien
dos descēdere cū etiā h̄ possz facere nō de
scēdēdo ē duplex. **P**rima p̄p̄ solationē
victorū quā eis exhibuit d̄ p̄ntia sua. Ba
gna fuit i h̄ dignatōis oñsio q̄ p̄sonaliter
descēdit ad eos. **S**eda ē rō p̄p̄ p̄fusione
aduersarioz vt ip̄i demones cōfunderent
ex sua p̄ntia: z sic eos vinceret i terrā i illū
pra natura: sic d̄ eis triūpharet ap̄d iferos
ip̄os iustos spoliādo. Hec Bon. **P**ro
fun. Multū h̄ canere debem? ne descēda
mus ad iferos Nā sicut Ḡirg. vj. cñ. fa
cilis descēsus anerni. Hocet atq̄ dies pa
ret atri ianua dñi: S̄ reuocare ḡdū supas
q̄ euadere ad auras. Hoc op? hic labor: ē
pauci q̄s equ? amauit Iupiter: aut ardēs
euerit ad ethera fr? **D**ys geniti peruere
Expōe hecoia Et senec. i. trage. Ingens
vorago faucib? vastis parz latiq̄s p̄bet oī
bus p̄lis iter. Querit ḡ de ch̄o An illuc
descēderit zc. Dñe n̄. vt s̄. Ex q̄ p̄cludē
q̄nta sit erga hoies beniuolētia ch̄i: q̄nta
p̄fida et hūilitas. **E**tere sic d̄t Bern. De
scēdit q̄ntū potuit z decuit: z h̄ totū p̄no
bis vt nos d̄ iferno eriperet z in celū subli
maret **A**ud. p̄ctōres auari: lubrici zc. **L**ad
uete ne decetero ch̄m derelinq̄ris z dia
bolo fuitēris: tādē cū eo ad ifernū descēda
ti. **T**oz ḡ virib? ch̄o sp̄ adherete. **I**p̄se
em sol? p̄r ab inferno eripe. **I**p̄se sol? p̄r sal
uare. **V**n̄ z p̄pterea ad iferna descēdit: pa
tres veteres illuminauit atq̄ ide liberauit.
Figura Exo. xiiij. **D**e? in colūna nubis
eduxit filios isrl̄ de egypto d̄ manu phar
raonis. Expōe sp̄ualit p̄ colūnā ignis: ani
mā ch̄i gl̄iosam: q̄ ad p̄res descēdit. **V**n̄
cantat ecclia hōd. Hec nox ē in q̄ p̄mū pa
tres n̄ros filios isrl̄ eductos d̄ egypto ru
brū mare sicco vestigio trāsire fecisti. Hec
igit nox ē q̄ p̄ctōz tenebras colūne illum
na tiōe p̄ngauit. Hec nox ē i q̄ destructi

vincul mortis chris ab inferis victor ascendit.

Secundus ar. Supra dixim⁹ d chri pas-
sione. In ser. breuit aliqd dicem⁹ de
et ad inferos descensioe. Solet aut disti-
qui qdrupt⁹ infer⁹. Un⁹ d anatoz i qd pe-
na ppetua sensus z dani. Scds e sup istu
limbo pueroz in qd e ppetua pena dani sz
no sensus. Terti⁹ sup huc est loc⁹ purgato-
rij in qd e pena dani z sensus ad tps tin: et
ibi sunt tenebre exteriores z no interiores q
sunt dant⁹. s. puatio gre. Quart⁹ z supm⁹
est limbo patz: in qd fuit ad tps pena dani
sz no sensus. Ad huc g descendit chris iuxta
que descensu tria se offerunt ptemplanda.

Primu⁹ puenictia laudabil.

Scdm misericordia desiderabil.

Tertiū iusticia terribil.

Primū igit rē. Que qdē puenictia appa-
ret ex resolutione qonis. Sic itaqz dñs suā
piatē oñdit in terra viuēdo z moriēdo:
ita etiā puenictis erat vt eā i inferno oñderet
Un in ps. Attollite por. pñ. ve. Glo. i. pñ
apes inferni auferte prāte vñan qvqz nūc
boies i inferno detiebat. De h descensu pul-
cre loquit Aug. in qda ser. Vox inquit vt
chris spm tradidit vñta sue diuitari ania:
ad inferoz pfūda descendit. Lūqz tenebray
fminū q qdā depdator splēdid⁹ z terribi-
liss apphēdisser: aspiciētes eū tartaree
legiones terribi pquire ceperūt. Un est
iste rā forz: tātē terribil: tāpclarus. Quid⁹
ille q nob subdit⁹ fuit: nunq nob talē mor-
tuū misit. Ecce q solebat nobis eē subditi:
nō solū tā nihil verent: sz insup nob mināf
vt qd huc istū adducere voluisti. Q pñ
ceps nr: perijt ois nobis leticia: dū tu chri-
stū suspendis i ligno. Ignoras qnta dāna
sustineas i inferno post istas crudeliū voces.
Ecce inīerabiles scōz ppli lachrymabili
voce clamabāt. Aduenisti quē desiderātes
quidie expectabam⁹ descendisti p nob ad i-
feros. Hec ille. Q qingenti leticia pfuse
sunt scōz aie cū viderūt beatissimū iesuz
tādiū expectatū. Sic autē dīc Tho. in. ij.
pre. q. li. ar. iij. Credendū aiām chri tan-
tūde fuisse i inferno sic fuit corp⁹ i sepul-
cro: vt simul ania ei⁹ exiret de inferno z cor-
pus de sepulcro. Scdm est misericordia desi-
derabilis respectu. s. eoz q fuerūt liberati.
Sicut em dicit Aug⁹ ser. de pas. omnes iu-
stos q ibidem tenebant absoluit. Sicut g

cōmuniter tenet. Appropinqnte hora res-
urrectionis dñs scōs ptes ab inferis edu-
cens: posuit eos in paradiso voluptat⁹. vt
ibidē gaudētes expectarēt diē dñice ascen-
sionis. Circa qd notandū q sic dīc Tho.
vbi s. Sic virt⁹ passionis chri applicat vi-
uentib⁹ p sacra nos configurātia chri passi-
onit⁹: ita mortuis applicata ē p descensū chri
isti ad inferos. Prop⁹ qd dīc Zach. ix. Tu
qz in sanguine testamenti tui victos tu-
os emisisti d lacu. Tertiū ē iusticia terribi-
lis viq respectu eoz q liberati nō fuerūt.
Et isti sunt i triplici differētia. Prima ē
differentia purgandoz d qbz dīc Tho. m.
vbi s. ar. vij. q illi q tunc erant tales qles
nunc sunt q adhuc i purgatorio detinent n
fuerūt liberati. Passio em chri hz p tūtem
sempiternā nōrgalem: sō non tunc habuit
maiorē efficacīā q nūc. Si q aut inuēti sē-
tales qles sūt: q nunc pitate passiōis libe-
rant: illi fuerūt liberati. Scda est diffē-
rētia pueroz. s. q cū solo originali pctō re-
cesserunt qz null⁹ fuit liberat⁹. Rō sic dīc
Tho. vbi s. ar. vij. qz tales pueri nullo mō
fuerūt passiōi chri coniuncti p fidē z dilec-
tionē neqz p aliqd sacm. Scī autē ptes
qvis tenerent adhuc astricti reatu origi-
nalis pcti inquantū respicit naturā: tñ qn-
tū ad psonas suas liberati erāt p fidē chri
ab oi macula pcti: sō capaces fuerūt libera-
tionis qd nō sic de pueris dici pōt. Terc-
tia differētia dātoz qz nullū penit⁹ eri-
puit. Nam sic Tho. vbi s. ar. vij. Illis so-
lis liberationis fructum obtulit q fuerūt
passiōi coniuncti p fidē charitate forma-
tam: cuiusmodi nō sūt illi damnati. Qdō
bene dicit Osee. xij. Mors ero mors t.
morsus t. ero inferne. glo. Electos ide a
ducendo. Reprobos vero ibidem relin-
quendo. Q qanxia amaritudo fuit eis re-
manentib⁹ in igne inextinguibili in teneb-
ris. Un dicebant. Venobis miseris q
remanem⁹ in tormentis. Cur vnqz nati su-
mus q manem⁹ in tenebris: nunqz lumen
visuri: nunqz gaudium habituri. Multuz
nobis ad mundi contemptū pdesse posset
illarum penarum terribiliū consideratio: z
sic ad nos disponēdos vt hierosolymā ascē-
damus. Exemplū cū mag⁹ iozdanus q
fuit general prior ordis pdicator mltā di-
xissz ad pueritēdū nobilē iuuenē filiū comi-

In die scđo Pasce mane

tis nec ex his cāgeret. Tandē cepit qñ ro-
gādo sibi dicere. O iuuenis pulcherrime h
salte te rogo q qñ respice pulcra membra
tua: sp cogites qmagnū dānuz erit si tā-
formosa mēbra fiāt pabulū ignis et ni/ r i
eo sine fine crement. Qd cū ille sepe fecit/
ser: cepit oīno diuitias: hgnozes: et delicias
pēnere et ordinē intrare. Nec mix: nam si
pē mundū dānemur: sic dī Bē. i. medi.
Quid illis pfuit ianis glia: breuif leticia:
mūdi potētia: carnis voluptas: falsē diu/
rie: magna familia: vbi risus: vbi ioc: vbi
iactātia: vbi arrogātia.

Erti^{ar}. Aud. et c. Cauete ne ibi de/
scēdatis. Dicitur Quid g faciem? Di-
co vob q p totā. xl. vob p dīcaui pniaz: in
ea pscueret: et sic securi erit. Jura em di/
cūt. Bona fides nō patit vt semel exactū
itez exigat. hec reglā supra ē ex. l. bona fi/
des. ff. d. re. iur. Et hz etiā locū hec reglā
in penis. Ad hoc. xij. q. ij. c. vlt. Pone ca/
sum siue exēplū iuxta regulā: et expone no/
rādo illd. Eze. xviij. Si ip^o egerit pniām
et c. oīm inīqtatū ei^o nō recordabor.

Pro die scđo Pasche

Ece ascendi

Emus et c. Expurgate vet^o fer/
mentū vt sit^o noua pspio sicut
est. azym. j. cor. v. Ascēdim^o si expurga-
mus. In ill^o aut p bīs apli tria sūt notāda

Primū est purgatiōis exhortatio. Et/
purgate vet^o fermentū. Scđm est exhor-
tatiōis pclusio. vt sit^o noua conspicio. i. nō/
ye cōspiciōi siles: p verā pniām reuocati.
Cōspicio em est farina aq cōglutinata sine
fermēto. Tertiū est pclusiōis cōfirma-
tio. sic est. azym. De pmo. j. cor. v. Re/
scit^o qz modicū fermētū totā massam cor/
rūpit. De scđo Ep h iij. Renovam^o in
spū mēt^o vze. De tertio Phil. j. Sit^o sin-
ceres sine offēsa in dīe iesu chī.

Salutatio Ece et c.

Prim^o ar. An necesse fuerit chīm re/
surgere: nō. In deo nō cadit ne/
cessitas. Cōtra. Necesse est diuina por/
dinationē impleri. sed sic pordinatū erat a
deo vt etiā ipse dñs pñiciat. Matt. xvj.
et c. et plerūq alijs locs. Rñō fm tho.

et alios doctores. Resurrectio chī n erat
necessaria necessitate coactiōis neq neces-
sitate simplr dicta: qz tal^o in deo nō est. sed
necessitate imutabilitat^o et pspiciōe diuine
pordinatiōis: siue necessitate cōter dictas
pur aliqd dī esse necessariū qd est pueniē/
tissimū fieri. et sic ē h fm doctores. Pro
fundamēto. Jocūdisima ē paschalis fe/
stiuitas ppter nouitatē dñi resurrectiōis. Nā
vt dī Quid de pōto. Est qz cunctaz no-
uitas gratissima rex. Eo aut gratior hui-
us festi iocūditas q imēdiat^o pcessit pas/
sionis dolor. Nā vt dī p bīs. ij. Elenē. et iij.
rhetor. Opposita iuxta se posita mag^o elu-
cescūt. In ipa aut dñi resurrectiōe que ad
passionē sequit^o est mirāda oppositio oppo-
sitoz istra se inuicē. Vñ Aug. Post illu/
siōes et pbera: post aceti et fellis pocula mi-
stra: p supposita crucis et vulnera: et postre/
mo post ipam mortē surrexit. de suo fune-
re caro noua redit ab occiduo latens vita
et in morte salus reseruata resurgit pulcra/
or reditura. post fin^o igit^o post materiam
magni doloris sequit^o matia maximi gau-
diū ppter resurrectionē saluatoris. Sz qñt
An necesse fuerit chīm resurgere: Dicit^o.
vt s. Post quā dicas q i chī resurrectiōe
declarat diuina bonitas q ad eqtatez iustit/
cie ad quā pñet exaltare illos q ppter deu/
se hūiliant: fm illd Lu. j. Deposuit potē-
tes de sede et exal. bu. Vñ in persona chī
dī in p. Lu cōgūsti. i. pbasti sessionē meā
am. i. hūilitatē et passionē meā: et resurrecti-
ōne meā. i. glificationē in resurrectiōe: sic
glo. exponit. Tū q ad claritatē sapie q ap-
paret in hoc q tāta hūiliatio passiōis or-
dinata est ad tantaz glām resurrectionis.
Qd q ad suauitatē beniuolētie: qm i hoc
ōndit qnta sit dei beniuolētia circa iusta et
sacra. qz sic voluit sacrū chī corp^o glifica-
re: et naturā hūani generis sic magnificare.
Vñ etiā patet q sit locūda ista festiuitas
de q cārat ecclia Hec dies quā fecit dñs:
exultem^o et letemur i ea. Sed notate qm
vex gaudiū esse nō pōt nisi in puritate cō/
scie. Nā vt dī 3° d. li. de sū. bo. Nulla est
grauior pena q mala pscia. Et Amb. li.
de offi Que pena grauior q vuln^o pscie.
Et itez 3° d. de sū. bo. Vñ nūq^o ē trī/
stis: sp bñ vite. Re^o nāq anim^o nūq^o est
secur^o. Secura pō pscia sp gaudiū habet.

Audite o christiani. Spero q nunc purgati
estis a supbijs: avaricis: odiosis: et alijs pec
catjs vris. sed non satis est nisi perseveretis et
a recidivo caveatis. Solet eqdē clemēs si
bi iniuriatibz aliqui donare offensam: s3
ex iterata iniuria amplius excitat ad iram.
Nā pl⁹ feret reiteratū vuln⁹ q novū. Sic
et hīs libet ignoscit penitenti: sed cauē
dū est a recidivo ne magis exasperet et acri⁹
puniat. **Figura. iij. Reg. ij.** Semei qui
peccaverat in David ipetrauit indulgentiā
a salomone tali pacto q edificaret domū i
hierlm et non trāstret torrentē cedron. qui
paucis diebz trāfactis de pcepto inemor:
trās torrentem transiit. sicq salomonis
iussu interfectus est. Spūalr petō: lachry
mis apud epm indulgentiā obtinet. sed p
cipit ei vt domuz sibi stabiliat in hierlm. i.
in visione pacis p pniām: nec inde p pctm
recedat: alio moriet. **Idō etiā dī. dñs mu
lieri in adulterio dephese Joan. viij. Glā
de et iam amplius noli peccare.**

Secūdus ar. Supra dixim⁹ de duobz
bus pnis diebus qbz ascendendum
est hierosolimā iuxta qd a pncipio pposu
imus: et de duobz pnis generibz graduū.
Nūc de tertio die et de tertio genere gra
duū dicendū. s. de consideratione triūphat
resurrexeris de q loquit euāgelii hodie
num. In q mystice tria designant.

Primū est qrentium dñm desideranda
condicio.

Secūm est pueniēdi imitāda dispositio
Tertiu inuēti dñi admittāda cognitio.

Primū rē. que significat in his tribz muli
eribz fin tres stat⁹ qrentiū dñm. Incipien
tiū pntioz. Proficientiū actioz. Perfe
ctoꝝ cōtemplatioz. Hi significant p tres
maras iuxta triplicē huius nois exposi
tione. **Prim⁹ est status penitentis siue**
incipientii q significatur in maria magda
lena cui cōpetit hoc modo hoc nomen put
amaz mare interpretat⁹ fm etymologiā lati
nā. vel fm derivationē hebraicā mara qd
est amaz latine. **Un Ruth. j. Ne voceris**
me noemī. i. pulcrā: sed vocet⁹ me mara. i.
amarā: qz amaritudine repleuit me dñs.
Unguētū istoz conficit ex myrrha que
valde amara est: et significat dolorē cōtri
tionis: et ex aloes qd est etiā amaz: et va
let contra retētiōē mēstruoz. et significat

pudorē cōfessionis: et ex thure cuius odor
cum fumo ascēdit. et significat laborem sa
tisfactionis q p rectā intentionē in deū di
rigit. **His itaqz addito oleo diuine miseri**
cordie/unguentū efficit optimū et aromā
ticū. et hoc est unguētū penitētis marie: cū
q ad exemplū marie magdalene debem⁹
qrere dñm et yngere spūalr in monumēto
cordis nri. **Secūdus est stat⁹ pficiētii**
sigt⁹ in maria iacobi. his em pntet supplā
tare yicla. cui et cōpetit alia interpretatio
hui⁹ nois maria put syriace dictū interpre
tat dñā latine. **Unguētū hui⁹ marie cōfi**
cit ex myrrha que ardet pmes: et significat
patiētiam q ardet pmes q mordere solent
cor hois tribulationē sustinētis. et ex gur
ta q pellit oēs inflaturas: et significat hui⁹
litatē. et ex casia q etiā fistula dī: et signifi
cat pfeuerantiā siue lōganimitatē q aliqis
sp tēdit in meli⁹. **Casia em vt dī glo. sup**
illud ps. **Myrrha et gurta et casia rē. in io**
cis agis nascit et crescit in iumentū.

Ter
tius est status cōtemplati uoz: et signifi
cat in maria salome que postulauit regnū
Un et salome interpretat pacifica. Cui etiā
cōpetit hoc nomē maria put interpretat il
luminata. **Un anie cōtemplatiue dī illud**
Esā. lx. Surge illuminare hierlm qz venit
lumē tuū. **Unguētū hui⁹ marie conficit**
ex myrrha: cinnamomo: et balsamo. **Ecēi**
xxiij. Sicut cinnamomū et balsamū aroma
tizans odorē dedit qm myrrha electa rē.
Per myrrhā accipit⁹ totalis mortificatio
carnis ab omī rebellione. Cinamomū qd
valet ad bonum odorē oīs spirat odorē
deifice cōuersationis. Per balsamū autē
qd dulciter sp fragrat: intelligit charitas
q foras mittit timorē pene. Sed qui vult
unguenta supradicta hie: debet ea emere
cū istis mulieribz. Ille emit q dat de suo et
accipit de alio. Sic in opibz pntosis opoz
ret aliqd ponere de nro. s. conatū et v olun
tatem: et aliqd accipe a deo. s. operandi fa
cultatem. **Ro. vij. Velle adiacet mihi: p**
ficere aut bonū nō iuenio. **Itē p has tres**
significant tres pditiones necessarie ad in
ueniendū iesum. **Prima cordis compū**
ctio: q significat p mariā magdal. **Car**
nis supplāratio: p mariā iacobi. et **Disce**
ntie pacificatio: p mariā salome. **Has igit**
tur cōditiones habeam⁹. et sic yngētis spū

In die sc̄to Pasce

alib dñm q̄ramus. Greg. Et nos in eū q̄
mortu⁹ ē credentes si odore p̄tutū referti
cū opatione bonoz opoz dñm q̄rimus: ad
monumētū p̄fecto ei⁹ venim⁹ cū aromati-
bus. Sc̄dm est puenientia imitāda dis-
positio: q̄ t̄git ibi. Et vald̄ mane vna rē.
vsc̄ magn⁹ valde. Dehem⁹ q̄ venire ma-
ne. i. diligēter. Ps. Danc astabo rē. qd̄ ē
p̄ paganos. Dehem⁹ etiā venire vna sab-
batoz. i. q̄ere ⁊ pace cordis. Seq̄r. Et di-
cebant ad inuicē. Quis reuoluet n̄b rē.
Per lapidē intelligit impedimētū siue dif-
ficultas ad bonū: qd̄ impedimētū sepi⁹ re-
mouet ad solū desiderū. Nouiter q̄ppe cō-
uersi difficultatē sentiūt sed nō debēt rece-
dere: sed cū illi mulierib⁹ p̄cedere: ⁊ q̄citi⁹
videbūt lapidē reuolutū. descēdet em̄ an-
gel⁹. i. gr̄a spūsc̄i q̄ totū pōd⁹ subleuabit
De q̄ exponi pōt illud Prover. xij. Equ⁹
perat ad diē belli: dñs aut salūtē dabit.

Tertū est inuēti dñi admirāda cogni-
tio: cū dī Et itro eūtes rē. Primo em̄ vi-
derūt ostiū monumētū aptū ⁊ deinde inue-
nerūt rē. Vbi notandū q̄ incipientib⁹ dñs
appet sub forma ostiū apti. Petōres em̄ ve-
lamē hñt an̄ oculos. sed qñ p̄uertunt/du-
ferit velamē: vt dī apls. ij. Cor. iij. Profi-
ciētib⁹ aut appet q̄si sub forma iuuenis vi-
delic̄ crescēt. Proficiētes em̄ sūt in cōri-
nūo cremito p̄tutū. Perfect⁹ aut appet q̄
si sub forma angeli. Vñ dī Bart. angelū
descēdisse rē. In hui⁹ figura Jacob cū an-
gelū vidisset etiā d. Vidi dñm facie ad fa-
cie rē. q̄. s. formā illaz angelū viderat in q̄
se ei dñs oñderat: v̄ dī glo. Sequit. Et
obstupuerūt. Spūalr̄ consurget stupor ex
innotatiōe hois p̄ gr̄am. sed ip̄e dñs nos
psolat si in simplicitate animi q̄rim⁹ illū.
Exēplū istaz mīlīez accipite q̄rētes dñm
vt inuentaz eū. et nō sit sicut eua q̄ p̄ ino-
bediētiā deū amisit. Si vīs etiā pone exē-
plū muliez. Viles in saxonā cū haberet
sermo de culpa eue: et vxor ei⁹ eam de inco-
stancia vituparet: di. ei. Tu forte sile fecis-
ses: p̄cipiā tibi qd̄ minus est/qd̄ forte nec
amore mei custodies. Rñdēte illa. Quid.
Et die q̄ balneata eris paludē curie n̄ in-
tres nudis pedib⁹. alijs dieb⁹ si liber itres
Erat em̄ aq̄ putrida ⁊ fetosa. Illa subri-
gente subiūxit miles. Si obediens fueris
pl. marchas argēti a me recipies. si autem

nō: totidē mibi solues. Et placuit ei. Ille
igit secretos ei custodes adhibuit. Mira-
res: ab illa hora mīlier honesta nunq̄ pu-
riam transibat qñ ad paludē respiceret: et
q̄ciens balnearet/de illa paludē tentabat.
Die igit qdam balneū appetēs: dī pedib⁹
seque sue. Nisi ingressa fuero hāc paludē
moriar. Statim q̄ aqua fetidā vsc̄ ad ge-
nua intrauit. qd̄ statim nūciatū est militi.
Ille em̄ gaudens. mor̄ vt eam vidit: ait.
Quid ē dñā: fuisti ne hodie balneata: rñ
dendo adiecit: in dolio vel in paludē. Cō-
fusa aut tacuit. Tunc ille ait. O dñā vbi ē
vestra p̄stātia: vbi vīa obediētiā: iactātia
vīa: Eua vili⁹ cēcata fuisti/ ⁊ rusp̄us ceci-
distis. Reddite q̄ qd̄ debet⁹. Lū q̄ nō ha-
beret vñ solueret: ille oīa vestimēta tulit p̄-
ciosa ⁊ diuersis p̄sonis distribuit: volēs p̄
aliq̄t rps eā torq̄ri. Patet itaq̄ mīlier⁹ in-
cōstantia. Sed certe nescio an cōstāiores
sint viri: imo forte incōstāiores ⁊ sp̄ p̄cel-
pto resistētes: iuxta illud. Ritimur in veri-
tū semp: cupimusq̄ negata.

Quart⁹. Aud. rē. Studēat⁹ q̄ dñm
q̄rere: et q̄sro si inuenerit⁹ p̄seuerantē
adherere. Nec diffidat⁹: qñ generaliter
ip̄e dī Lu. xj. Oīs q̄ querit inuenit. Audi-
te q̄ qd̄ iura dicunt. Qd̄ generalr̄ dī gene-
raliter est intelligēdū. de cō. di. iij. vt ostē-
deret. ⁊. ff. de p̄cura. l. p̄curator cui. Por-
te si rex mādaret generalr̄. Quicūq̄ gene-
ralit̄ veniet ad me ⁊ voluerit eē meū mul-
tis diuitijs ⁊ honorib⁹ euz dorabo. Nōne
ad eum multi curreret rē: Expone notan-
do quō nos dñs hortat dulcissime dīcēs.
Manete in me ⁊ ego in vobis.

Alius Sermo

Ece ascendū-
mus rē. Pascha n̄m imolat⁹
est ch̄is: itaq̄ epulemur nō in
fermēto veteri: neq̄ in fermēto maliciē: s̄
in azymis sinceritat⁹ ⁊ veritat⁹. j. Cor. v.
Si pascha nostr⁹ deuote celebrā: h̄ieru-
salē ascendim⁹. Ad quōd nobis p̄desse de-
bet p̄boz p̄dictoz sententia. Vbi sūt tria
Prīmū memoriāda p̄po. (psiderāda.
sitio. Pascha n̄m imolatus est ch̄is.
Sc̄dm p̄positiōis p̄clusio. itaq̄ epulemur

Tertiu cōclusionis specificatio. Nō in fermento veteri rē.

De pmo cātar ecclia. Jā pascha nostz in mō. ē chīs rē. De scdo Lu. xv. Epula/ri z gaudere oportebat qz hic frater tu. i. chāstus mortu⁹ erat z reuērit. De tertio Lc. xij. Qui comederit fermentatuz pibit aia ei⁹ de cetū iūrl. **E**cce rē.

Prim⁹ articl⁹. An oēs resurgem⁹? **R**espond. Nō resurgēt impij in iudicio rē. **C**ōtra. j. Lc. xv. Des qdē resurgem⁹. **R**ūdet Tho. in. iij. q. ca grū rō sumit ex natura speciei oportet sūrl esse in his q sunt eiusdē speciei. talis est resurrectio. herem est ei⁹ rō q ania in pfectione vltima speciei hūane esse nō pōt a corpore sepata. Un nulla ania in ppetuū remanebit a corpe sepata. Qd aut dīr Ps. Nō resurgēt impij in iudicio. intelligēdū est de spūali resurrectioe. **H**ec tho. **P**ro fūda/mento. Vis ania rōnalis immortalis est: et fm q vicerit passiōes vel victa fuerit pmi abit vel puniet post hāc vitā. **H**ec Plato in Timeo. Et outd. d pōtō li. meta. **D**oz te carēt anie. **Q**uerit g. An oēs anie cadē suis corpib⁹ reunient⁹ p resurrectioez? **D**ic rñ. v. s. **E**x q clude q nūc multū sollici ti esse debem⁹ de spūali resurrectioe. qd ad vitam glōsam non poterim⁹ resurgere nī si pus spūali in ania resurgam⁹. **N**ā vt hī Joā. v. **P**rocedēt q bona fecerūt in resurrectione vite. q pō mala egerūt in resurre ctione iudicij. **S**pero qdē q in hac solen/ nitate oēs spūali surrexistis. **E**t si adhuc mortui pētis sunt aliq/ ve illis. **V**os autē q surrexistis caueret ne recidueris: vigilate g sup custodiā vestrā. **E**t notate: fugies gla diu aduersarior⁹ debet hīe oculū ad viā p quā pgit: ad turrin ad quā tendit non ad turrin a q recedit. **N**am voluens se retro aut oportet eū stare: aut spcedat optz eū cadere. et vtroqz mō psequentes euz appropinqnt: z ē in piculo. **S**pūali penitentes q fugiūt gladiū diaboli. i. pētū: iam sp de/ bent hīe oculū ad viā pnie z ad turrin et ne viteret retro aspiciere p recordationem pēti cū delectatioe: qz cito diabolus capet eos p psum. **F**igura **B**en. xix. An/ gelus pcepit Loth z familie sue exire d lo domis z saluari in monte. sed vxor ei⁹ re/ tro aspiciens / versa est in statuam salis.

Dozaliter pētoz fugiens ignē diuine lu sticie saluari debet in mōte. i. in celestium cōsideratōe. et si retro aspiciat p affectum: pēt in statuā salis: vt nulla in eo remanen te pitate efficiat terra pdita z dserta. **J**ā bñ dīr Lu. iij. Nemo aspiciēs retro apcus est regno dei.

Secūdus ar. De resurrectioe dñi tri plex est notā da consideratio.

Prima vtilitatis fructuose.

Secda iocunditat⁹ copiose.

Tertia pītatis gratiose.

Prima igit rē. **P**er hāc ei pfirmat z certifi cat fides diuinitat⁹ chī. j. Lc. xvj. **E**t si crucifix⁹ ē in infirmitate nra: s; resurrexit vi uens nūc ex pte dei. **E**t. j. Lc. xv. **S**i chīs nō resurrexit / inanis est pdicatio nra: inanis ē fides nra. **I**te p hanc hēm spem resurgēdi in futuro. **P**hil. iij. **R**eformabit corp⁹ hūilitat⁹ nre cōfiguratiū corp⁹ clari/ tat⁹ sue. **E**t. j. Lc. xv. **S**i chīs pdicatur qz resurrexit a mortuis: quō qdā dicūt i vo bis q resurrectio mortuor⁹ nō est: **I**tem p resurrectionē chī i formamur qūter ad vi tā spūalem suscitari de ceto viuere debea mus. **R**o. vj. **Q**uō chīs resurrexit a mor tuis p glām pīs: ita z nos i nouitate vi te ambulem⁹. **E**t sic chīs resurgēs ex mor tuis iā non morit⁹ rē ita z vos existimate mortuos qdē cē pēto: viuētes pō dō. **U**n sic chīs mltā sustinuit moriēdo vt nos li/ beraret a malitia glificatus ē resurgēdo vt nos pmoueret ad bona. **S**ecda ē cōside ratio iocūditat⁹ copiose. **T**ū p exaltatio nē nature hūane sic in chō glificate. **I**n B em cōpleta ē glificatiō z honorificatio na ture assūpte. qd petebat ipe dñs a pte Jo. xvij. di. **P**i clarifica filiū tuū z rē. **T**ū p formatōez ad chī discipulos q mltū ga/ uisi sunt de mgti sui resurrectioe. **J**oā. xx. **S**auisi sunt discipuli viso dño. **U**n z q de dñi passiōe voluerūt nūc gaudēt ei⁹ resur rectionē pēplātes. **T**ū ppter certā expe/ ctationē nre future resurrectiois: qz vīz v i demus caput nostrū resurrexisse. **I**deo dī cebat Job. xix. **S**cio p certitudine fidei q redēptor me⁹ viuit. s. chīs a mortuis resur gens: z ideo in nouissimo die de terra sur/ rectur⁹ sum rē. **S**equit. **R**eposita est bec spes mea i sinu meo. **T**ertia ē psideratio pītatis gratiose. s. historie resurrexionis:

In die pasce

marie quantū ad ea q̄ legunt in euāgelij
facta eadē die resurrectōis. Veniēs enim
dñs dñico die sūmo mane cū mltitudine
angeloz ad monumētū r recipiēs corp⁹ p
pua frute resurrexit. Et ecce terremot⁹ fa
ctus ē magn⁹ vīz in signū leticie sic in ei⁹
morte fact⁹ fuerat in signū tristicie. Bed.
Q. terremot⁹ fact⁹ ē dñs resurgēte. sicut
dñs moriēte: significauit trena pī⁹ corda
p passionē ei⁹ r resurrectionē concutienda
fore ad pñiam. Maria autē magd. r maria
iacobi r salome emerūt aromatayt veniē
tes yngerēt iesum Dat. vl. Et valde ma
ne vna sabbatoz. i. añ solis ortū mote sūt
vna sabbatoz. i. dñica die orto iā sole. i. ali
q̄ claritate apparēte. fm Aug. Veniūt ad
monumētū: d. Quis reuoluet nob lapidē
ab ostio monumēti: Et cū appropiāssent:
viderūt reuolutū lapidē. Erat q̄pē magn⁹
valde. Sz sciētes iudeoz odiū timuerunt:
credētes q̄ iudei in loco vili posuissent. Jō
reuerse cucurreūt nūciare suis ardētionib⁹
.i. petroz iōāni di. Tulerūt dñm d monu
mēto r nesciūt vbi posuerūt eū. Tunc sic
hī Jō. r. Joānes pcurres petro venit citi⁹
ad sepulcrū r inclinās caput vidit lineas
mina posita nec intrauit. Petr⁹ pō postea
venit: intrauit r vidit rē. Et tūc etiā iōānes
ittrauit rē. vt alias dicim⁹ Tū isti discipuli
tristati abierūt. Postq̄ pō mlieres reuer
se sunt ad sepulcrū ittrauerunt. Et viderūt
vt dī Dat. iuuenē sedentē in dextr⁹ coo.
sto. cā. r obft. Qui dicē illis. Nolite expaue
scere: iesū q̄ritis na. cru. sur. non ē h. s. p pfe
tiā carnis Ecce loc⁹ vbi posuerūt eū. Sed
iste dicite discipul⁹ ei⁹ rē. Quo audito exie
rūt r q. disponebāt recedere: sz amore iesu
attracte: itez introēntes viderūt duos an
gelos stātes vt dī Luc. q̄ dicūt eis. Quis
queritis viuētē cū mortuis. Non ē h sur
rexit. Quo audito cōsternare mente abie
runt Maria tñ magdalena seruēt amās
stabat ad monumētū foris plorās Jō. r.
vbi hī quō sibi apparuit dñs r dic ei. Glā
de r dic ad frēs meos. Ascendo ad patres
meū rē q. d. In primo est vt videant me
ascendentē. Tunc disparuisset dñs: illa i/
dicibili gaudio repleta: mandatū implere
pbauit. Et adhuc in itinere repperit duas
socias: nunc lento gradiētes vestigio: nūc
pō sedentes p cordis tristicia Magdal.

igit pperans leto vultu dicē eis. Vidi do
minū rē. Et tunc illis trib⁹ festinantib⁹ ire
hierlm occurrit Ius vt hī Dat. vl. di.
Quete. Ili autē accesserunt r tenuerūt pe
des ei⁹ Et ait illis. Nolite timere. Ite nū
ciate fratrib⁹ meis rē. Vnde dñi benigni
tatem qui discipulos frēs vocat. Venit q̄
magdalena cū alijs marijs annūciāns di
scipulis qz vidi dñm r hec dixit mibi. Pe
tro igit in qdam loco segregato: ceter⁹ fer
uentius dñi resurrectionē expectanti r oīā
ti apparuit dñs: qd ipe cū gaudio alijs nū
ciāuit. Quo audito aliquib⁹ spes/aliquib⁹
turbatio de singularitate apparitionis fa
cte petro: alijs desiderii videntē crescebat
fm Beda. Tū et Chry. inter viros pñs
apparuit petro. Tum qz caput oīm. Tum
ne ppter negationē desperaret. Tum ppter
exemplū miscōie ad pctōres reuertentes.
Dehinc apparuit duob⁹ discipul⁹ euntib⁹ i
emaus vt pēz Lu. vl. et mar. vl. Sero autē
discipulis apparuit pgregatis absente tho
ma. De his apparitionib⁹ dāte deo dictū
ri sum⁹ in sequentib⁹. Sic q̄ apparēt oīdo
q̄nq apparitionū q̄ scribunt euangeliste
factas in die resurrectionis. Estote r vos
christi discipuli r spūaliter christus vobis
apparebit r vobiscum erit. Veri autē sunt
christi discipuli q̄ christo obediunt. Sed
heu multi magnā obedientiā pmitunt et
tñ nihil solum. Exemplū de filijs israel.
Exo. xix. dixit vniuersus popul⁹ isrl. Eū
cra que locutus es nobis dñs faciem⁹ Et
tñ ato post: Trimum fecerunt. non sic vos fa
ciatis. Sed vt dicit paulus Heb. xij. In
disciplina pseuerate.

Etius ar. Audistis rē. Non sufficit
celebrare festum pasce: r cōfessum eē:
r corpus domini suscepisse nisi corrigant
peccata. quia vt habet. xxiij. q. c. Prodest
hoc solum beae agit vt vita hominū cor
rigatur. Et. c. de secundis nuptijs lib. j. vbi
cit imperator. Legibus nostris mores in
tendim⁹ corrigere. Audite si rex statuerit
talem legē. Quicūqz die coronatiōis mee
venerit ad me mecū prāsū⁹/ etiā si me q̄
uiter offenderit: oīa idulgeo: r venerit q̄
piā pditor ad mēsa illā: sz int prādes et
pbis suis ppēdit pseuerās ipditōis pposi
to: qd dicis an gaudere debeat pūlegio le
gis: Lette n rē. qz n fuit iustione legis

ris. Applicat ad positū notādo q̄ animus loquit̄ deo. Quid igit̄ valet q̄ lingua dīcat: peccavi. et cor dīcat: peccabo. Caveat igit̄ q̄ h̄ p̄fiteant̄: tñ animū peccādi retinēt. Nā sicut b̄. j. Reg. xvj. De^o intuet̄ cor.

Seria secunda post Pascha.

Ecce ascendi

Emus rē. Dedit eū manifestum fieri. Act. x. Si deuote p̄fide/ remus dñi resurrectionē: et quō dedit eūz dñs manifestū fieri: ascēdem^{us} hierosolymā. Ubi p̄siderādū est q̄ solis bonis apparui/ it post resurrectionē p̄pter triplicē rōnem.

Prima p̄tinet ad sensum historicū. quia vīz mlti noluerūt sibi mortali adherere cū eū viderēt: iō indigni erāt eū imortales videre. Ideo d̄. Esa. xxxij. Ne q̄ spernīs nōne enā ip̄e sperneris.

Secūda p̄tinet ad sensum tropologicū ac etiā allegoricū: ad designādū q̄ solis bonis se spūalr reuelat. ij. Paral. xv. Si dereliquit̄ eū et ip̄e dere/ linquit̄ vos. Tertia p̄tinet ad sensū ana/ gogicū: ad designādū q̄ i vīta imortali bo/ ni cū solis bonis cōicabūt. ij. cor. vj. Que societas lucis ad tenebras.

Ecce rē. **P**rim^{us} articulus. An debuerit ch̄s appere discipulis in alia effigie? **N**ō. Corpis solidi cuiusmodi ē corp^{us} ch̄i est determinata figura siue effigies. Con/ tra. Bar. xl. ostensus est in alia effigie.

Rūder Thom. in ij. q. lv. Resurrectio ch̄i manifestāda fuit hoibz p̄ modū q̄ eis diuina reuelant̄. Innotescūt at̄ diuersimode de diuina hoibz fm q̄ sunt diuersimode af/ fectati. Nā illi q̄ h̄nt mentē bñ dispositam fm p̄tatez diuina p̄cipiūt. Illi aut̄ q̄ habēt mētē nō bene dispositā/ diuina nō p̄cipiūt nisi cū q̄dam p̄fusione dubietatz vel erroris. i. cor. ij. Animalis hō non p̄cipit ea q̄ sunt spūs dei rē. Et iō ch̄s q̄busdā ad creden/ dū disposit^{us}: post suā resurrectionē in sua effigie apparuit. His aut̄ in alia effigie qui circa fidē videbant̄ repescere. Uñ ip̄i dice/ bāt. Nos aut̄ sp̄bam^{us} q̄ ip̄e esset redem/ ptur^{us} i. i. q̄n tā euānuisset spes illoz. Uñ Biego. Talē se exhibuit in corpe qualis ap̄ illos erat in mētē. Nō est tñ intelligē/ dū q̄ ch̄s se transformauit i alienā effigie

em: q̄uis h̄ posset. sed vt d̄. Lu. oculi eoz tenebant̄ ne eū agnoscerēt. Poterat em̄ for/ mare in oculis eoz formā q̄lecūq̄ differētē sufficiētē ad h̄ q̄ videret̄ appere in illa effi/ gie absq̄ tñ mutatione sui. Nec Tho.

Pro fundamēto. Passiōes ani: puta tri/ sticia: mer^{us} et h̄mōi: mltū impediūt cogni/ tionē p̄tatz. Uñ d̄. Claudian^{us}. Est ma/ lus interpres reip̄met^{us}: et trahit oē Augu/ rīū: peiore via. Et Arist. li. d̄ som. 2. vi. Fa/ cile decipimur circa sensus cū in passiōibz existim^{us} veluti trepid^{us} in timore et amās in amore. Querit igit̄ An ch̄s sic debuerit appere discipulis suis vt p̄t passiōes suas ipedirent a cognitione ip̄i. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄ p̄clude q̄ si voluerim^{us} dona spūalia a deo recipe/ debem^{us} cogitatōes et affecti/ ones mūdanas et corpales abijcere. Nam vt d̄. Joā. xij. Sp̄m p̄tatz mūd^{us} nō pōt accipere. Audite o mūdani rē. Si igit̄ fuerit^{us} assueti cogitatōibz et affectōibus carnis et mūdi: studere ad cogitatōes oppositas et affectiōes spūales assuefieri. Uñ Sen. de remedijs foruitoz. Bona p̄uerudo de/ bet excutere qd̄ mala instruit. Ad h̄ vigi/ late qm̄ p̄uerudo mala mlti diligēter extir/ pe^t mltū est piculosa. Notate: siq̄s veller porcū in loca mūdo ponere/ hoc porc^{us} non sustineret: sed iūcto stercore vltimo statim ibi se p̄iceret: q̄ talia sūt sibi p̄naturalia. Sic p̄tōr sepe iterās p̄ctm̄ p̄logā p̄uetu/ dinē facit qm̄ sibi p̄naturale peccare. **S**i/ gura. Filij isrl̄ p̄pter veterē p̄uetudinē ar/ dēt^{us} desiderabat cepe et alia h̄mōi q̄ mā/ na. Vide. Spūalr: seruīetes diabolo in lu/ to culpe vltim ferore p̄cti plus delectant̄ q̄ in decore et odore celest̄z gr̄e rē Bieg. i. q̄/ dā hoim. Ubi mens sponte p̄stint: ibi etiā cū voluerit surgere cadit.

Secūdus ar. Sup euāgelii duo sunt p̄siderāda. Primū associatio grati/ osa. Scdm̄ cōmunicatio fructuosa.

In h̄ smone dicendū de p̄mo. vīz q̄l̄ dñs se gratiosissime associant̄ duobz disci/ pulis cūtibz i emaus. et nobiscū etiā ade/ rit si fuerim^{us} vt discipuli illi. Ip̄se em̄ no/ biscū esse desiderat. Prouerb. viij. Delit̄ie mee eē cū filiis hoim. Ad h̄ at̄ necarie sūt tres p̄dicatōes q̄s iuxta euāgelium notare.

Prima ē p̄dicatio deuote affectōis (possi/ t̄). Secūda est p̄dicatio sc̄tē recordatōis.

Feria. II. post Pasca mane

Tertia est p̄dicio pie lamentatiōis. **P**rima est cōdicio deuote affectiōis. Hoc dat intelligi ex hoc q̄ isti duo discipuli ibāt in emaus. qd̄ interpretat̄ desiderii consiliū. Sc̄m̄ q̄ppe desiderii disponit aiam vt di gna sit h̄re dñm iesū secū. Sap. v. Preoc cupat eos q̄ se p̄cupiscūt. Ideo d̄t Aug⁹. Tota vita boni ch̄iani sc̄m̄ desiderium. qd̄ desideras nō vides sed desiderādo ca pareris. Et certe sic d̄t Ber. Bonū desi deriū seu bona volūtas origo ē r̄ m̄ oim bonoz. Ex opposito aut̄ defect⁹ boni de siderij reddit hoīem ipotentē ad bonum. Vñ ipe Ber. Fortasse iō nō possum⁹ q̄a nō mltū volum⁹. In his ḡ pascaliḡ gau dijs studeam⁹ sc̄is desiderijs incallescere. Ad qd̄ nos hortat̄ Greg. vi. Ecce pascalia solēnia pagim⁹. sed ita nob̄ viuēdū est vt p̄uēire ad gaudia et̄na mereamur. Trāse unt cūcta q̄ t̄pāl̄ festiue celebrant̄. Cura re ḡ q̄ his i solēnitatib⁹ infest⁹ ne ab et̄na so lēnitatesepemini. Quid p̄dest infesse fest⁹ hoīm si deesse p̄tingat fest⁹ angeloz. Vm bra future solēnitat⁹ ē solēnitās p̄ns. Fre quitatione ḡ p̄alis gaudiū ad et̄na gaudia mēs incalēcat. Si sic fecerim⁹ ibimus in emaus. i. i desiderium p̄siliū. i. implēdi.

Secūda ē cōsideratiō sc̄te recordatiōis q̄ notat̄ in h̄ q̄ isti duo discipuli de morte dñi loq̄bant̄ ad memorias reducētes passio nē ei⁹. Ideo venit ipse dñs r̄ iuxit se illis. Et nos igit̄ si deuote recordemur amari tudines q̄s p nob̄ passus ē libēter p̄fecto nobiscū aderit. Ipse em̄ d̄t Greg. xi. In oi loco vbi fuerit memoria nois mei veniam Vñ Ps. Memor fui dei r̄ delectat⁹ sū. i. ppter p̄ntiā diuie gr̄e.

Tertia est p̄side ratio pie lamentatiōis q̄ intelligit̄ ex hoc q̄ isti duo discipuli tristes erāt loq̄ndo vici de ch̄i passioe. Dat. v. Bri q̄ lugent qm̄ ipi p̄sol. sc̄z a dño ei spūalr̄ p̄nte. Lū ita q̄ sic ambularēt dolētes iuxit se dñs illis. corpāl̄ sc̄z r̄ spūalr̄ r̄ ibat cū eis tanq̄ so ci⁹ itiner⁹. Sed cur h̄. Ut (fm̄ Bedā) fidē sue resurrectionis astrueret r̄ qd̄ factuz p̄ miserat̄ ipleret vici Vbi s̄ duo vltres cō gregati i no. m. ibi sū i me. eoz. Et q̄z int⁹ dñm amabāt: s̄z tñ d̄ ei⁹ resurrectionē dubi tabāt: iō dñs for⁹ i corpe eis appebat: s̄z q̄s eēt n̄ cōḡscebāt. Greg. De se loq̄ntib⁹ dñs p̄ntiā exhibuit. sed de se dubitantib⁹

cognitiōis sue sp̄ez abscondit. Cōsidera dñi benignitatē: non potuit ei⁹ amor sustinere sic suos tristari r̄ errare. Preterea cōsidera ei⁹ hūilitatē/ quō hūilit̄ vadit cū eis tanq̄ soci⁹: neq̄z dedigē⁹ ē hos discipulos inferior⁹ grad⁹. Nō em̄ erāt de apl̄s. Nō sic faciūt elati q̄ nolūt nisi cū p̄cipuis vir⁹ ambulare r̄ p̄uersari. Ex dict⁹ itaq̄z istruimur vt se pe dñicā passionē recolentes dño cōparia mur: vt ipe dignet̄ manere nobiscū. Ine p̄ta nāq̄z leticia sepe est cā eijciendi dñm a societate n̄ra: r̄ sic amittēdi oia spūalia bo na. qd̄ i mlt⁹ sepe p̄tingit p̄ pasca q̄ ad be dos currunt r̄ spectacula vana: r̄ cor suū relaxant ad gaudia ext̄iora. Iō bñ d̄t salua cor Lu. v. Ele vobis q̄ rider⁹ q̄z iugebitis

Exemplū figurale. iij. Re. xi. Vñt me rodach rex babiloni⁹ lras r̄ munera ad Ezechia regē iuda. Vrat⁹ ē aut̄ Ezechias in aduētū eoz: r̄ oñdit eis oia q̄ h̄ie po terat in thesaur⁹ suis Non fuit quod non oñderet eis ezechias i domo r̄ p̄tate sua. Venit ḡ Esaias ad regē r̄ dixit ei. Quid dixerit viri isti aut vñ venerunt ad te: Qui Ezechias De babilone venerūt. Et Esaias. Quid videt̄ in domo tua: Aut Ezechias. Dia q̄cūq̄ in domo mea sūt videt̄ Nihil ē qd̄ nō monstauerim eis. Dixit ḡ Esai. Audi s̄monē dñi. Ecce dies veniūt r̄ auferent̄ oia q̄ i domo tua sūt: r̄ portata erūt in babilone: nō remanebit quicq̄z aut dñs. Lauete nūc ḡ charissimū a vana leti cia. Vñt q̄ppe recepist⁹ p̄ciosissimū locale vici corp⁹ dñi qd̄ p̄ualer oib⁹ mōi thesau r⁹: q̄ flos ē amenissim⁹. de q̄ Esai. xj. Flos de radice ei⁹ ascēdet. Spero etiā q̄ in vob̄ habeat̄ flores boni p̄positi. Nūc ḡ floridi sunt horti ecclie. i. sc̄ie iustoz. Sed cauē diḡ est ne pluuiā vane voluptat⁹ aut vent⁹ m̄adane leticie r̄ vanitat⁹ ledant r̄ n̄ affe rant fructū. Q̄z aut̄ mōi gaudia sint nod ua r̄ frivola: p̄aser ex tali exēplo. Har rat Greg. in dialogo de q̄dā puella cui no cre qdā appuīt p̄ visionē br̄a dei genitric cū mlt⁹ ḡ gib⁹ ab ea req̄rens an veller̄ secū esse. Qui cum puella diceret: Volo. ab ea m̄datū accepit vt nil leue vltra ageret: a risu r̄ ioc⁹ abstineret: sc̄ies q̄ ad ei⁹ obseq̄ um tricesima die veniret. Extrūc ḡ puella in morib⁹ oīno est mutata. vnde miraban tur donec illa retulerit qd̄ viderat. Post

viceſimū q̄ z q̄ntū dīe febre correpta eſt. et
die triceſima appropinquante hora ſui exit
brām dei genitricē cum virginibz mltz ad
ſe venire p̄ſperit. Cui ſe vocati cepit rīde-
re: dep̄ſis reuerēter oculis: apta voce cla-
mans. Ecce dñā venio: Ecce dñā venio.
In q̄ etiā voce ania ex virgineo corpe ha-
bitura cū ſcriſ p̄ginibz exiit. Contēnat
q̄ gaudia mōi: q̄ vult hīe gaudia celi. Nō
q̄ in mūdo: ſed i dño ſp̄ gaudeat: vt horra-
tur ap̄ls p̄bil. iij. Ip̄m dñm in ſcīa vīa
ſollicite z deuote cuſtodietes. Nā vt dicit
Quid? in triſtibz Turpius eſſet q̄ non
admittit hoſpes.

Erit ar. Audistis zc. Agnoſcite qm̄
in h̄ ſeculo vt pegrini eſtis. In q̄ pe-
grinatioe mltū eſt vobz necaria vni p̄ntia
Cauete q̄ ne ip̄m repellat. Si em̄ vos re-
linq̄t et ſic pueni bonis ſp̄ualibz: non ip̄ſi
ſed vobis iputandū erit. vt patet. xj. q. iij.
Audi. Nā z regla iuris dī. Dñū qd̄ q̄s
ſua culpa ſentit: ſibi: n̄ alteri dī iputare. ff.
de re. iul. l. d̄ q̄s. Audite: ſi q̄ſp̄ia pegrin-
ans a ſe abijcit fidelē ſociū potēt ſibi ſuc-
currere z eū ab inimicis defendere: et ſcīe-
ter ſe latroni aſſociet: q̄ ei oīa auferat z eū
occidar. Cui eſt iputandū: Ecce ſibi. Ex-
pone p̄ fidelē ſociū ch̄m. z p̄ latronē dīa-
bolū intellige. Audite q̄ dñm dulciſ inui-
tante Joā. xv. Manete i me: z ego i vobz.

Seria. ij. poſt paſca p̄ meridie Sermo.

Ecce ascendi:

Ecce ascendi: Ipe eſt q̄ p̄ſtitut⁹ eſt
a deo iudex viuoz z mortuoz.
Huic oēs p̄phete testimoniū phibent: re-
miſſione pctōz accipe p̄ nomē ei⁹ oēs q̄
credūt in eū Act. x. Si igit̄ debite cōſide-
ram⁹ ad aſcēdēdū h̄eroſolymā nos diſ-
ponim⁹ p̄bis. In ill̄ aut̄ trāſiūt z tēplāda
Prīmū autoritat⁹ celiſtudo. Ipe eſt q̄ cō-
ſtitut⁹ eſt a deo iudex viuoz z mortuoz.
Scd̄m veritat⁹ celiſtudo. ibi Huic oēs
Tertiū ſua/ p̄phete testimoniū phibet.
utaz plenitudo. et remiſſione pctōz
Depmo Joā. v. P̄ oē iudiciū dedit
filio. De ſcdo Joā. j. Quē ſc̄p̄it moy-
ſes z p̄ph̄e in lege inuenim⁹ iēſum zc. p̄ba
ſū philippi. De tertio Joā. iij. Sic de

dilexit mōm zc. vt oīs q̄ credit in eū zc.

Ecce ascendi.

Prim⁹ ar. An ch̄s p̄ resurrectione
debuīt p̄tinue cū diſcipulis puerſari:
ſic. qz p̄ hoc maiorē p̄ſolatioe eis de-
diſſet. Contra. Lu. vi. Statim vt cognō-
uerūt eū diſcipuli/ euanuit ab oculis eoz.

Rūdet tho. i. ij. pte. q. vi. Circa resurre-
ctioe duo eſt declarāda. ſ. Veritas resurre-
ctiois. z Glia. Ad p̄ſtatē at̄ resurrectiois
māfeſtādā ſufficit ei q̄ p̄ſes eis appuīt: z
cū eis ſ̄ locut⁹ familiarit⁹: z comedit z bi-
bit: z ſe palpādū tribuit. Ad gliaz at̄ resur-
gēt⁹ māfeſtādā oportuit q̄ n̄ p̄tinue cō-
uerſaret cū eis ſic an̄ fecerat: ne videret ad
talē vitā reſurrexiſſe q̄lē p̄t⁹ habuerat. Co-
ſolatioe aut̄ d̄ p̄tinua p̄ntia ſua eis in alia
vita repromiſit: ſm̄ illd̄ io. xvj. Itēz at̄ vi-
debo vos z gau. cor. v. z gau. vīm nō ſol-
let a vo. In q̄b̄ at̄ loc⁹ illo inſimedio erat:
incognitū eſt: cū h̄ ſcriptura nō tradat: z in
oī loco ſit dñatio ei⁹. Hec tho. Pro ſūda
In oībz opibz vt bñ ſiāt cauēd⁹ eſt ex ceſſus
Terenti⁹ in anō. Id̄ app̄me arbitroz i vi-
ta eſſe vtile: vt neqd̄ nimis. Et Tull. i rhe-
gor. Hinc adhuc ad rēpublicā plima veni-
t eſt cōmoda ſi moderatit⁹ oīm rēz p̄ſto e-
ſapia. Et Ariſt. ij. eth. ponit in medio cō-
ſiſtere p̄tutē. Cū q̄ q̄rit An ch̄s zc. Dic-
rū. vt ſ. Ex q̄ p̄cludit q̄ p̄ oīa z i oībz dñs
ſp̄ oñdit benignitatē ſuā erga hoīes q̄ taz
in icarnatioe q̄ in n̄titate: paſſioe: resurre-
ctioe: z resurrectiois declaratioe oīa cōue-
niētiffime ſegit. Cōuenientiſſime inq̄s. p̄t
noſtre vtilitati cōgruebat. Jo bñ dī Hie-
remie. xxxj. In charitate p̄petua dilexi te.
Voluit q̄ resurrexione ſuā māfeſtare
eo modo quo noſtre ſaluti p̄ueniens erat
Ideo oſtēdendo resurrectiois veritatē
Voluit oſtēdere illius vite quam p̄ resurre-
ctionē aſſumpſit immortalitatem. In quo
etiā illud cōmune q̄dem ſed p̄neceſſariū
documētū fundare debemus q̄ ſi cū ch̄ſ-
to reſurrexerim⁹ ſp̄ualiter: per bona ope-
ra oſtendere debemus hui⁹ resurrectiois
p̄ſtatē. iuxta illd̄ Gal. vj. ca. Si ſp̄ū vīuī-
mus ſp̄ū z ambulemus. et p̄ verā p̄ſeuerā-
tiam: oñdere talis vite resurrectiois ſp̄ual
immortalitātē. Nā vt dī Greg. j. mora. In-
caſſum agit ſi an̄ vite terminū deſerat. Ad
ap̄ſitum. exp̄oni pōt illud Proverb. xxx.

Feria. II. pasce post

Tria sunt q̄ bñ gradiunt: et quartū icedit feliciter. Tres pres pñie sunt tria q̄ bene gradiunt: sed non deiciunt. Nisi em̄ temper pcedant frustra sunt. Tunc em̄ deficit q̄r sum qd̄ felicitate incedit. i. p̄seuerantia. Nō em̄ q̄ inceptis sed q̄ p̄seuerauerit vsq̄ i finem hic saluus erit. **Figura** Leuiti. xix. Fructus q̄ quarto anno nascebantur sanctificabantur et laudabiles erant dñō. Spūaliter: opa p̄seuerantie: et p̄ ea bñficamur etc. **Bre.** In moī. Frustra velocit̄ currit q̄ p̄r q̄ ad metā venerit deficit.

Secundus ar. In p̄cedeti ser. etc. Nūc de scdo qd̄ est cōmunicatio fructuosa fructuosa inquit p̄ter tria.

Primo p̄t increpationē incredulitatis.

Secdo p̄t inuisionē p̄tatis.

Tercio p̄t cōgnitionē dñice maiestatis.

Primo igit̄ etc. q̄ increpauit eos de tarditate credendi **Ubi** considerandū q̄ cū dñs sociat̄ eis ait. Qui sunt hi s̄mōnes q̄s confertis adinuicē ambulātes et estis trifles: Non querit ex ignorantia: sed vt puenient ex eorū r̄sione sua incredulitas arguat̄ vt dicit **Breg.** Et r̄ndens vn̄ cui nomen cleophas: dicit. Tu solus pegrin⁹ es in hierl̄m: et nō cognouisti q̄ facta sūt in ea his dieb. ly solus nō facit exclusionē aliorū peregrinorū cū multi alij pegrini tūc essent in hierl̄m: sed notat exclusionē cōgnitionis ab illo sic apparēte: vt sit sensus Cū multi pegrini venerint in hierl̄m his diebus: nūc est q̄ tu solus int̄ eos ignoras q̄ facta sūt in ea. **Beda.** Peregrinū putabāt eū vultū nō cognoscebant. Et dñs interrogauit. Que. i. sūt illa q̄ facta sūt Et dixerunt. De iesu nazareno q̄ fuit vtr̄ p̄phet̄ et potens i ope et s̄mone p̄dicationis. Et quō tradit⁹ fuisse et crucifix⁹. **Beda.** P̄phet̄a fatent̄: filiū dei tacēt: vel nōdū credentes: vel solliciti ne inciderent in manus iudeorū: q̄ nesciebāt q̄s esset. Et subiūgit q̄ sperabam⁹ ip̄m redemptorē esse isrl̄. q̄si tā euanescebat spes illoz. Cui⁹ tā subdit. q̄ tā tertia dies ē ab illis fact⁹ q̄ se resurrexerat Et addūt. Et tā qdā mulieres ex nris terruerūt nos de ablatione corporis ei⁹ nō inuētū. Tunc ḡ dñs increpauit eos dī. **Stulti** p̄pter cecitātē intellectu: et tardit̄ corde p̄pter tarditatē affect⁹ ad credendū his q̄ locuti sūt p̄phete d̄ ch̄i morte et re

surrectione **Considera** dñi benignitatē quō eos instruit d̄ **Stulti** etc. **Stultum** marie charitatis o q̄ mult⁹ nūc dīa p̄r **Stultu** ti et tardi corde ad inq̄rendū p̄cepta dei: et tardiores ad implendū **Q̄** benigni redi p̄de sūt h̄mōi increpationes correctiue. **Ecc̄s. viij.** **Beli⁹** ē a sapiēte corripit: q̄ stultorū decipi adulationib⁹ **Secdo** p̄ter inuisionē p̄tatis. cū dīc. Nōne oportebat ch̄m pati: et ita intrare etc. **Berū.** La put n̄m p̄ tribulationes et angustias celū intrare videm⁹: et nos ei⁹ mēbra alia itine ra somniam⁹. Pudeat sub spinato capite mēbra ferre delicata **Nā** si pati oportuit eū cui⁹ naturalr̄ est regnū: multo mag⁹ eos q̄ rum nō regnū: nisi de gr̄a sp̄ali. De h̄c plurim habem⁹ in omnib⁹ elect⁹ q̄ p̄ viā tribulationis venerunt ad regnū dei **Judith. viij.** **Des** q̄ placuerunt deo p̄ multas tribulationes transierūt fideles. Et incipit ens a moyse et oib⁹ p̄phetis interpretat̄ illis in omnib⁹ scriptur⁹ q̄ de ip̄o erāt: indicēdo scripture testimoniam: et apericēdo mysteria quantū ad p̄positū sufficiebat: adducēdo nūc vnā scripture autoritatē. **De** h̄c alia exponēdo: et illi paulatim mag⁹ ac magis p̄ficiēbant: et ampli⁹ audire desiderabant: et in ch̄i amore feruebat. **Breg.** Et audito q̄ppe diuino s̄mone iardescit anim⁹: corporis frig⁹ recedit: fit mēs in supno de siderio anxiosa: et cupiscētis terrenis abstinētia: audire ei libet p̄cepta celestia. **Tercio** p̄t cōgnitionē dñice maiestatis. **Ad** cui⁹ considerationē notādū q̄ cū appropinquārent castello emaus dñs se finxit long⁹ ire: ad designādū ei⁹ distantia ab eorū cordib⁹ p̄p̄sidiū defectū. **Aug.** Non oē qd̄ fingim⁹ mendaciū est: s̄ q̄ id qd̄ fingimus iustit̄ ligē. Sic aut̄ sine falsitate nō pōt fingi aliqd̄ p̄bū vt in pabol⁹. ac nō. ita et fact⁹ vt in p̄posito. Et coegerūt eū inuitādo dī. **Hanc** nobiscū etc. **Horat⁹.** **Hec** recepist⁹ dñm iesū. Nūc ḡ inuitate eū dicētes. **Hanc** nobiscū. **Ger⁹** amic⁹ ip̄e est q̄ nō ad p̄p̄riū cōmodū: sed ad p̄p̄rios sumpt⁹ nos dilexit. Imo de seip̄o fecit sumpt⁹ **Joan. vi.** Caro mea vere ē cib⁹: et sanguis meus vere ē pot⁹. **Lib⁹** q̄ppe p̄tiosus trahit sub mentē ad vnū lz ex natura inclinē ad p̄riū. **Ponit** exemplū **Aug.** de adā quē natura inclinabat ad debilitatē et mortē: et de

dederat ei cibū ligni vite tante virtutis q̄
ei p̄seruare poterat a morte. Lib. iste spi-
ritualis. vitz caro ch̄rī: est cibū vite Jo. vj.
Ego sum panis vite. Eos em̄ q̄ deu ore cū
sumunt a debilitate et morte pcti p̄seruat.

Figura Ero. xvj. Filij isrl̄ datus ē cib⁹
de celo. s. manna qd̄ sic dī Hee. ix. Tante
virtutis fuit q̄ dum ipm̄ sumeret filij isrl̄.
non erat i tribub⁹ eoz infirm⁹: vestimēta
q̄ eoz non sunt attrita Sic corp⁹ dñi spi-
ritualiter ab infirmitate et attritione p̄ser-
uat. Rogate ḡ dñm cū discipul̄ illis. Ha-
ne nobiscū et inrauit ḡ dñs cū illis: et dū
recumberet accepit pane: et apti sunt oculi
eoz et cognouerūt eū in mō frāgēdi. Sic
em̄ frangebatur sola manu: ac si scanderet euz
cullello. Greg. Audiēdo dei p̄ba nō sūt il-
luminati: faciēdo sunt illuminati. q̄ seprū
est. Non auditores leḡ iusti sunt apd̄ de-
um: s. factores leḡ iustificabunt. Dñs ac-
cognitus statim euauit ab oculis eoz. vt
eoz desiderū auget: et se gl̄iosum corp⁹
dīe oñderet qd̄ p̄ dotem agilitatis subito
disparere pōt. Unde iā certi de resurrecti-
one dixerūt ad iusc. Nōne cor n̄r ardēs
erat et. Quare eū nō tenuim⁹? Nā sic dī
ait. Dig. Prolati f̄mōnes a saluatore ac-
cenderant audientū cor ad amorē diuini.
Unde patz q̄ vtile sit p̄bum dei audire.

Exemplū Act. x. Loquēte petro cecidit
sp̄s sanctus sup̄ oēs q̄ audiebāt p̄buz. Et
actū. ij. Cōuersi sūt tria milia i vno f̄mōe
petri. Legit etiā de quodaz milite lubrico
supbo et maliciofo q̄ semel ad se reuerfus
cū audisset p̄dicari illud Ezech. xviij. In
quinq̄ em̄ hora igemuerit pctōr: et implo-
rat dei misericordiam/ veniā petens et emenda-
tionē p̄mittens: oim̄ pctōz suoz nō recoz-
dabo. Qui postmodū tantā a deo gratia
accepit q̄ mundū deserens religione intra-
uit et deo fideliter fuit: et post mortē eius
inuentū est sup̄ sepulcrū suū scriptū illd̄ ps
Disce p̄bum suū et sanauit eos Sed notā
dū est illud Jac. j. Estote factores p̄bi et.

Tertius ar. Aud. et. Laueam⁹ ḡ ne
p̄ negligentia dñm amittam⁹. dist. l.
Vigilanti⁹ et nō negligentib⁹ fin iura sub-
ueniendū ē. ff. ad valerianū. l. ij. §. p̄ba. Et
de rez p̄mutatione. Cū vniuersoz. Et de
donationib⁹. Inter dilectos. Audire. De
regimi solliciti sunt et vigilent sup̄ custodia

suā: semp ad patriā suā redire cupiētes: se-
pe sumpt⁹ computātes: et de termino vie
cogitantes. Expone sic mane dixim⁹ In
hoc seculo peregrini sum⁹. iō frequent⁹ sum-
ptus cogitem⁹ q̄ntū a deo accepim⁹: et qd̄
p̄ deo vel p̄ deum facim⁹/ et de fine cogite-
mus. Nā vt dīc Boet⁹ lib. de consol. Nō
qd̄ ante oculos est: suffecerit intueri: reruz
exitus prudentia metit. Si aut volue-
ris totū euangeliū claudere in vno f̄mōe.
pone tria mysteria.

Prīmū gratiose associatiōis.
Secūm fructuose iformationis.
Tertū gaudiose recognitiōis.

Feria. iij. post pasca.

Ece ascendi

mus et. Qui ex vobis timent
deum: p̄bū salutis hui⁹ missus
est. Act. xij. Soli ḡ timentes deuz dicere
possunt. Ece ascendi⁹ hierosolymā Nā
timor dei est cā pagende p̄nie: impetrāde
misericōdie: et continuāde p̄seuerantie. De p̄-
mo Eccl. j. Timor dñi expellit pctm̄. Eccl.
plū i niniuit. Jone. iij. Descēdo ps. Quō
miseret p̄r et. De tertio ps. Firmamentū
est dñs timentib⁹ eū et.

Ece et.

Prīmū ar. An ch̄is puenient expel-
trauerit diem tertū ad resurgendū:
Non. Indecens videt tā notabile cor-
pus tā diu iacuisse in sepulcro. Contra
Lu. xxiij. Oportuit pati ch̄m et resurge-
re a mortuis die tertia. Rñ. Alex. de ales.
in. iij. pte. tract. de resurre. Non fuit pueni-
ens vt statim resurgeret: sed in die tertiū
expectaret triplici rōne. Prima est rō signi-
onis. Vñ sup̄ illud Luc. xxiij. Resurgere
a mortuis die tertia dīc glo. Merito vna
die et duab⁹ noctib⁹ iacuit in sepulcro: q̄a
lucē. i. grām sue mort⁹ q̄ tñ i carne erat te-
nebz n̄re duple mort⁹ (q̄ i carne erat et aia)
opposit⁹: ad signū vitz q̄ lux sue mort⁹
duplā n̄rā mortē curauit. Secda est rō p-
bationis. Vñ sup̄ illud. j. Co. xv. Resur-
rexit tertia die. Glof. dīc. Probata s. vera
morte. Si em̄ statim resurrexisset nō vere
mort⁹ crederet. Tertia est rō oñsionis. s.
ad oñdēdū magnificētiā sue p̄r̄tis q̄ eu-
L

Feria. III. pasce

denti? p^h oñdī q^d si statim resurrexisset. Surrexit g^o tertia die cū trib^{us} dieb^{us} d^{icitur} iⁿ sepulcro. Q^{uod} s^{ecundum} Aug. d^{icitur} accipi s^{ignificat} necdochice. Fuit em^{en} dñs in sepulcro p^{er} ex^{tra} tremā p^{ar}tem parascēues p^{er} quā s^{an}ctā dñs p^{re}rita cū sua nocte accipit p^{er} totū sabbatū q^{uod} noctē z dñe integrā cōplectit^{ur} z p^{er} p^{ri}maz p^{ar}te dñice. s. p^{er} noctē seq^{uitur} sabbatū p^{er} quam tota dies dñica ad quā p^{er}inet intelligitur. Sunt g^o s^{yn}ecdochice tres dies naturales q^{uod} q^{uilibet} h^{ab}z suā noctē p^{re}cedētē. Tunc em^{en} sic dñe Aug^{ustinus}. Mutat^{ur} est ordo natural^{is}. Dies em^{en} p^{re}cedebat noctē q^{uod} p^{ri}mo creata ē dies z subsequuta est nox s^{ed} deinceps tēpor^{is} creator fecit vt nox p^{re}cederet diē. Aug^{ustinus}. Sic p^{ri}us cōputabat^{ur} dies p^{ro}p^{ter} hoīs p^{ro}di lapsū a luce grē i noctē culpe. ita nūc p^{ro}p^{ter} hoīs reparationē a tenebris culpe in lucē grē mērito posteri^{us} cōputat^{ur}. Hāc aut^{em} cōmutatio nē voluit dñs p^{re}figurare in legalib^{us} cerimonis vbi p^{re}cepit obf^{er}uatā sabbati z legalitū a vespere in vesp^{er}ā. Hec ex Alex^{andro}. Pro fun^{do}. In oib^{us} reb^{us} vt debite fiat suand^{um} de bit^{ur} ordo z mod^{us}. Horaci^{us} in ser. Est mod^{us} i reb^{us} sūt certi deniq^{ue} fines. Quos vl tra citra ve neq^{ue} p^{er}sistere rectū. Furta q^{uod} etiā dñe Arist^{oteles}. ē. ethic^{orum}. q^{uod} vire^{re} supabundātia z defectu corripit^{ur} a medietate aut^{em} saluat^{ur}. Non dubiū g^o q^{uod} n^{on} dñs suauerit debi^{um} tū modū z ordinē. Cum g^o q^{uod}rit^{ur} An p^{ro}ueni enter expectauerit zc. Dic rñ. vt s^{ed}. Ex q^{uod} clude q^{uod}ntū deo obligamur q^{uod} sic oīs p^{ro}nostra vtilitate fecit vt sic oīno ad suū amorem alliceret. Jo^{hannes} bñ d^{icitur} Jo^{hannes} s^{ed}. Jo^{hannes}. iii. Diligam^{us} deū q^{uod}m ipse p^{ro}por diler. nōs. Laueamus g^o p^{ro}p^{ter} ei^{us} amorē ne iā vlt^{er} ipm of^{er}endam^{us} ad p^{er}ctā redeuntes. Nā grauior ē offensa in reciduo p^{ro}p^{ter} in gratitudinē. Uere iⁿtrisor z n^{on} ver^{us} penitēs q^{uod} adhuc agit o^{mn}is peniteat. Si vis g^o ver^{us} penitēs ēē: a p^{ec}cato cessa q^{uod} inanis est p^{ro}nia quā seq^{uitur} co^{nt}inuat culpa. Sūt aut^{em} s^{ecundum} aliq^{uod}s doctores tres obf^{er}uande regule p^{ro} recidiuū p^{er}ti. P^{ri}ma ē regula inferēde punitiōis siue afflictionis. Q^{uod} em^{en} q^{uod}s stetit in graui p^{er}cto a q^{uod}sa nari desiderat sibi firmis statuat obf^{er}uare aut ad ips^{um} voueat q^{uod} p^{er} q^{uilibet} vice recidiu^{um} tionis vnā vel plures de partib^{us} satisfactiois velit implere: puta q^{uod} ieiunet vel o^{mn}is car p^{er} aliq^{uod}s aut h^{ab}itōi. Scda regula p^{ro}rende hūiliatōis. Q^{uod} n^{on} s^{ed} aliq^{uod}s se sentit p^{ro}nū ad aliq^{uod} vitiū: statuat firmis vl ad ips^{um} voueat q^{uod} si cōtingat eū tam vehementer tētarī de illo p^{er}cto q^{uod} etiā deliberaret intra se sic agere tñ nihilomin^{us} antea dicere vel lit septē p^{er}s. aut toties fleere genua corā cruce. vl dicere aliquā orōnem b^{eat}e marie p^{ro}gini vel ali^{is} s^{an}ctis anq^{ue} opus nefariū p^{ro}ficiat. Rō q^{uod} sic fieri p^{ot} q^{uod} de^{us} cū tentatione faciat etiā p^{ro}uentū p^{ro}pter orōnes z humilitationes: z q^{uod} h^{ab}o cesset a malo ope. Tertia regula est trāsferende imaginatōis. Q^{uod} n^{on} s^{ed} p^{er}cto^{rum} de aliq^{uod} vicio tentat^{ur} ad hoc se affluat q^{uod} q^{uod} se sentit ad illud p^{er}ctm inclinari: mox animū trāsferat ad aliq^{uod} d^{ic}teribile s^{ed} bi futuz p^{ro} tali p^{er}cto: puta ad dānationem eternā: amissionē confortij angeloz: z allociationē demonū z h^{ab}itōi. Per illa em^{en} terribilitā rō q^{uod}li sopita cū sensualitate non potens tūe solidā h^{ab}re cognitionē de deo z bonestate p^{ro}utū: excitari p^{ot} q^{uod}li ad fugiendū tanti mali causā. Sed heu q^{uod} pauca talia remedia q^{uod}runto pauca nō recidiuantes iueniunt vt post pasca rei crebro p^{ro}bat enētus. V^{ic}ig^{inti} p^{ro}miculi paupes remedia nō spernite. et si cōsurrexist^{is} cū ch^{risto}: a reciduo cauete et in bono p^{ro}seuerate. Figura ad hoc dñs post resurrectionē oñdit dñs i pulis man^{us} z pedes. vt h^{ab}z Lu. vi. In euāgelio h^{ab}o. q^{uod} v^{ic}z dixit. Videre man^{us} q^{uod} bus fideliter p^{ro} vobis pugnaui. has oñdo vt vos fidelit^{er} pugnet^{is}. Videre etiā pedes q^{uod} p^{ro} vobis affixi sunt cruci: z vos v^{ic}icat^{is} si xi z immobiles ēē in bonis peragendis z laborib^{us} sustinendis. Heb. xij. In disciplina p^{ro}seuerate: rāq^{ue} fili^{us} se dñs vob^{is} offeret. Scund^{um} ar. Sup^{er} euang. q^{uod} scribitur Lu. vi. due sunt p^{ro}emplāde p^{ro}solatio nes gratie: q^{uod}s dñs dedit discipulis ex sua apparitione. P^{ri}ma ē amorose apparitionis. Scda ē fructuose allocutionis. In hoc ser. dicendū de p^{ri}ma q^{uod} in p^{ri}ma p^{ro} euangelij describit^{ur}: cū d^{icitur}. Stetit i^{es}us in medio discipuloz suoz z dixit eis. Pax vob^{is}. Ego sū nolite timere. Q^{uod}nta cōsolatio cū viderunt eū p^{ro}ntem in medio sūt. In hac aut^{em} contemplatione cōtēplanda est triplex dulcedo. P^{ri}ma ē dulcedo iocūdisime p^{ro}ntie.

Seda est suauissime beniuolentie.

Tertia est securissime pfidentie.

Prima est rē. Quia stetit in medio discipulorum suorum se vix mediatorē ostenderet. j. t. m. q. Unus ē dei et hominum mediator homo christus iesus. Sim? aut et nos veri christi discipuli et statim aderit nobis per gratiam. Sed quomodo erimus ei? discipuli? Audi ipsum dicentē Jo. viij. Si manseritis in sermone meo: vere discipuli mei eritis. Ample habet dilatare potes. Secunda est dulcedo suauissime beniuolentie quod dixit eis Pax vobis. Saluatio dulcis et gaudiosa: in qua princeps et mediator pacis pacem annunciat inter deum et homines Ro. v. Iustificati ergo ex fide pacem habetis ad deum. Tertia est dulcedo securissime pfidentie quod dixit. Ego sum nolite timere: ubi enim dominus: ibi securitas. Qui dei gratiam habet: non habet quod timeat. Spiritualiter et allegorice adest dominus filiis ecclesie predicatas eis dulcedies offerens Ps. Quam magna multitudo dulcedinis tue domine: quam abscondisti timentibus te. Anagogice autem stat dominus in medio amicorum suorum in regno celestium: dās eis plenissime dulcedinem sue patrie: pacem conferendo semper: nam et securitatem impeturbabilem: dicens. Ego sum ille quem dilexistis et cui seruistis etc. Jam non habetis quod timere debeatis.

Aug. Felix illa anima que terreno resoluta carcere libera celum petit: que te dulcissimum dominum facie ad faciem cernit: que nullo metu mortis afficit: sed de incorruptione perpetue glorie letatur. tranquilla est et securus: non timet hostem neque mortem: habet iam te per ipsum dominum quem diu quesitum et semper amatum. Quod dulcis consolatio et fructuosa hominibus gaudia celestia contemplari. Ideo bene dicit Paulus. ij. Cor. iij. Non preplantibus nobis que videntur: sed que non videntur: que enim videntur: temporalia sunt. que vero non videntur: eterna.

Exemplum in Bitania. Beatus arsenius cum moreretur a fratribus requiritus ut eis relinqueret unum edificatorium et memoriale ipsum: dixit eis. Ibi ubi Quo dicto emisit spiritum. Post cuius transitum solliciti fratres de intelligentia verbi: miserunt ad alium quandam sanctum qui rescriptis eis: hec est puto verborum intelligentia. Ibi fixa sunt corda ubi vera sunt gaudia. **U**nus Hieronymus ad Eustochium. Quo-

tiens vana seculi te delectat ambitio: quod ens in mundo aliquid videris gloriosum: ad paradisum mente transgredere: esse incipe quod futura es: et audies a sponso tuo. Pone me ut signaculum in brachio tuo.

Tertius ar. Audistis etc. Multum certe est diligenda amici presentia qui beniuolens est: et potens ab omni malo defendere. Sed nota quod tamen amicis suis sic adest. Forte dicitis. Christiani sumus: ideo amici christi. Notate iura dicunt nomina debent esse consona rebus. xij. dist. Cleros et xvj. q. j. Si cupis: de prebendis et dignitatibus. Cum finem apostolum. Et Iusti. de dona. q. est et aliud. Dicite quid valet quod quis dicere miles regis: et pro regis aduersario militaret. Non ergo propter hoc est aliquis amicus christi si christianus dicitur: sed si facit opera boni christiani. Greg. Probatio dilectionis exhibitio est operis.

Feria tertia pasche post meridiem.

Ecce ascendi

Mus etc. Nos vobis annunciamus eam que ad patres nostros repromissio facta est quoniam hanc deus adimpleuit filiis vestris resuscitans christum iesum dominum nostrum. Act. xij. Hec est annunciatio mysterij per quod ascendere possumus hierosolymam. In his autem verbis tria sunt considerata. Primum saluatoris repromissio. Nos vobis annunciamus. Secundum repromissionis adimpletio. quoniam hanc deus adimpleuit etc. Tertium adimpletionis declaratio. iesum christum. De primo. ij. Pe. j. Magna et preciosa vobis promissa dona uit: ut per hec efficiamini diuine consortes nature. De secundo Luce. iij. Hodie impleta est hec scriptura in auribus vestris. Item de secundo Actuum. iij. Deus qui preuenit per os omnium prophetarum pati christum suum impleuit sic. De tertio Lu. vi. Surrexit dominus vere.

Ecce etc.

Primus articulus. Qua hora resurrexit. videtur quod die quod resurrectio fuit

Feria. iii. Pasce post meridiē

tota luminosa. **C**ontra. Joā. xx. Maria magdal. venit ad monumentū cum adhuc essent tenebre sup. terrā z tā chris. resurrexerat. **Rn.** Alexā. de Ales. q. ipa resurrectio fuit inter horā medie noctis z mane dñice. Et q. mediā denotat ab extremis: ideo dicit aliq. cā fuisse media nocte: aliq. pō mane. Cōter tñ dicunt oēs q. distulit resurrectionē suā p. triginta sex horas: vti hoc signaret liberatio z victoria perfecta. Ille em̄ nūer⁹ est ex senario in se ducto q. est nūer⁹ pfectus fm̄ arithmetici. Sz diuersi diuersimode incipiūt nūer⁹ illaz. hō. rāz. Quidā ab hora in q. crucifix⁹ ē. Alij aut ab hora in q. sepult⁹ ē. alij aut ab hora q. mortu⁹ est: et iste videt esse puententior modus. Hec ex Alexandro. **P**ro sumdamēto. Nō est in oib⁹ eq̄lter cōsiderāda certitudo. Aristo. in pēnio eth. Nō est q. rēda silitur in oib⁹ certitudo pitar⁹ quēad modū neq. ars silit i oib⁹ opat⁹: sed fm̄ materia subiectā. In dubijs aut securi⁹ ēē vides tenere mediū: iuxta illd. Qui. ij. meta. Inter vtrūq. tene mediū tutissim⁹ ibis. Lū g. q.rit Quia hora zc. Dic rñ. vt s. Ex q. pclude q. cōueniēter z p nob. vtilit facta sūt nre redēptiōis mysteria. iō mlti solliciti esse debem⁹ ne tantoz. mysterioz. fructu puenim⁹. Si g. spūalr. surrexist⁹: caueat a recidiuo. Nā si ad pctm̄ redierit: infelici⁹ q. antea dānificabim⁹. Quia q. qd. cū labore pnie adq̄sist⁹: totū p. pcti vilitate simul amittit⁹: etiāsi haberet⁹ tot. merita q. sūt in litore marz arene. Ezech. xviij. Si auerterit se iust⁹ a iusticia sua z fecerit iniquitāte zc. oēs iusticie ei⁹ q. opat⁹ est nō recoz dabunt. Talis g. remanet oī bono spūali quāt⁹ z aridus. Joā. xv. Si q. in me non māserit: mittet foras sic palmes z arescet et in ignē mittet⁹ z ardet. Hoc accēdite diligēter o. miseri pccōres zc. Heu mlti sūt sicut veteres solulares aut pelliciū vetus q. tenere suturā nequeūt. ideo in lutū inferni piciunt. Notate g. bñ q. nō sufficit bñ cepisse nisi pseueret⁹ vsq. in finem. Quid em̄ valet existenti in p. lio ipetuoze bis aut ter pcussisse hostes: si postea terga vertit et capis ab hostib⁹. Nullus g. de cāpo penitentie exire debet nisi victoria cōpleta: si non velit capi vicē in morte. **F**igura. j. Reg. xij. Jonathas z tra philisteos pu-

gnauit vsq. ad vespam: et quasi defecerit oculi eius: sed gustato melle/ visum recepit. Spūalr. penitēs pseuerās vincit tēta tiones demonū. Sicut g. dicit Ps. Exibit hō ad opus suū z ad opationē suā vsq. ad vespam.

Secūdus ar. In pced. zc. Nunc de secunda que est fructuose allocutiōis: que est triplex.

Prima est increpatie redargutiōis. **S**cda est declaratiue manifestatiōis.

Tertia est illuminatiue iformationis. Prima igit zc. Lū em̄ turbati z cōterriti existimaret se spm̄ videre: dixit eis. Quid turbati est⁹ z cogi. ascē. in cor. v. q. d. Ab infimo veniūt tanq. falsē z phāstice/ nō desup. de celo descēdentes tanq. vere z bone. Leo papa nostre ambiguitat⁹ dētergēdam caliginē trepidantiū corda increpat et in eis arguit dñs cogitatiōes a veritate discordes. Ps. Dñs scit cogitatiōes hominū qm̄ vane sunt. **S**cda est allocutio declaratiue manifestatiōis. quia declarat eis veritatē sue resurrectionis. Primo p. vi sum: dicēs Videte manus meas z pedes meos q. ego ipse sum. Q. deuore videre debem⁹ in hec fidei vulnera manū z pedū iesu chri atq. vuln⁹ illud laterale. Q. nos ad amorē christi inflāmare debet talis cōtemplatio. Nā vt dē Aug. Per foramina corpis mibi patent arcana cordis. Pater magnū pietat⁹ sacramentū: vulnere iesu chri plena sunt nunc dulcedie z charitate. Per has rimas placet mibi gustare q. suauis est dñs. Scdō p. tactū: cum dicit: palpete z videte q. spūs carnē z ossa nō habet sicut me videtis habere. **T**er-

tio p. gustū: q. illis adhuc nō credentib⁹ et mirantib⁹ p. gaudio: dicit. Habet⁹ h. ne aliqd. qd. māducat⁹. At illi obruleit ei parrem pisse assū z fauum mellis. et cū māducaisset coram eis: sumens reliquias dedit eis. Conueniēter oblata sūt ei illa duo. Ipse erat pisse assus p. nature humane passionem: et fauus mellis per nature diuine dulcedinē. In fauo etiā mellis ytraq. natura significat. Fauus enim est mel in coctura significat. Fauus enim est mel in coctura. In quo significat dulcedo diuinitatis in humanitate. Doraliter christo offerimus piscem assum per carnis mortificationem: z fauū mellis per mētis deuotio-

nem: Alter: chm̄ resurrexisse videt vici puli. i. q̄ resurrectionis eius gl̄iam medi-
tant. Ip̄m tangunt et palpat: q̄ sibi cha-
ritate copulant. Discem assūm offerunt: q̄
patientia igne tribulationis decocta habet
p̄ nomine christi: sed illi offerunt fauū mel-
lis qui mēbris ei⁹ exhibent op̄a charitatē
Sequit. Et cum manducasse corā illis:
sumens reliquias dedit eis. s. ad maiore p-
bationē q̄ manducasset partē: et ad innuen-
dum q̄ passionē suā eis imitandā p̄pone-
ret: que imitatio amara est in dolore cor-
poris sed dulcissima in spe remuneratiōis

Tertia est allocutio illuminatiue infor-
mationis et dicit. Hec sunt verba etc. ver-
ba inquit. i. res verborū q̄ locutus sū vobis
Mat. xx. Ecce ascendimus hierosolymā
et filius hominis tradet̄ etc. cui⁹ adhuc esse
vobiscū: carne mortali ante passionē qm̄
necessaria sunt implerē etc. Tunc aperuit il-
lis sensum vt intelligerent scripturas. id ē
mysteria in scripturis inclusa. Tunc enim
agnus q̄ occisus est indicatus est eē dign⁹
accipere librum et soluere septem signacu-
la ei⁹. Apoca. vi. id est vniuersaliter oīa my-
steria: que scripta sunt de redemptione hu-
mani generis et de redemptore q̄ non pos-
sunt intelligi nisi ille aperiat q̄ habet clauē
dauid q̄ aperit: nemo claudit: qui claudit
et nemo aperit. Apoc. ij. Et dicit eis: qm̄
scriptum est: oportebat pati chm̄ et resur-
gere a mortuis tertia die. Beda. Predi-
cauerat christus fructū passionis et q̄ esset
veritas sue resurrectionis: et predicari i no-
mine eius penitentiā et remissionē peccatō-
rum in omnes gentes. i. Joā. ij. Remittuntur
vobis peccata vestra p̄ nomen eius. Hoc dicit
vere penitentib⁹ q̄ etiam p̄ nomen iesu vi-
tā eternam et salutem consequunt̄ si in pe-
nitentia perseuerent. Si autē ad diabolum re-
deant multū timere debent ne dñs eos di-
abolo relinquat. Iuxta illud Hier. xvij.
Dñe omnes q̄ te derelinquunt confundent̄
Exemplū de canonico reciditante qd̄ h̄t
in lib. de apib⁹ Vide in scdo aduentuali fe-
ria. iij. post primā dñicam.

Tertius ar. Audistis etc. Quo mō pi-
us dñs suos consolatur. Cauete ne ip̄m
expellatis a domo conscientie diabolum
introducatis. Et considerate qd̄ decepti⁹
est diabolus, videatis q̄ eius fraudē et ca-

uete ne cū eo pactum faciatis p̄ consensum
q̄cquid vobis p̄mittat. Nā vt h̄t de elect⁹
et electi potestare. c. iij. de vitāda. futur⁹ ca-
lib⁹ est obuiandū. ar. Insti. de suspect⁹ tu-
torib⁹. §. Nouissime. Vbi h̄t q̄ fraudulen-
tus tutor est amouend⁹: etiā si velit dare
fideiussores aut aliam cautionē. Audite si
esset vnus famosus deceptor volens vob⁹
qd̄ vendere: nonne timeretis et diligenter
res suas inspiceretis anteq̄ emeretis. Et si
venderet vobis rem aliquā p̄mittens p̄ci⁹
um restituere si reperiat viciosa. Nōne erit
melius viciū considerare ante solutū p̄ciū
et illam recusare q̄ postea p̄ precio recupe-
rando contendere. Sic melius est tenta-
tum de delictis aut iniustis diuitijs aut ho-
norib⁹: cogitare q̄ diabolus a p̄ncipio mū-
di p̄ tales homines decept⁹: et q̄tidie deci-
pit qd̄ talia sic a diabolo emere p̄ ania sua.
Nam vt dicit Apo. xij. Ip̄e diabol⁹ et sathā-
nas seduxit vniuersū orbem.

Feria. iij. post pasca

Ecce ascendi

Emus etc. Qui timetis deū audi-
te. Act. ij. Si timetis deū
dispositi estis ad audiēdū vbum dei et ascē-
dendū hierosolymā. Sunt autē i epla tria
notanda q̄ sunt a timentib⁹ deū audienda
Primū est annunciatio p̄tatis q̄ aperit
ens petr⁹ os suū di. etc. vlt⁹ ibi cuius tes-
tes nos sum⁹. Scdm̄ excusatio iniquitatis
cū dicit. Et nunc fr̄es sgo q̄ p̄ ignorantia
fecistis etc. Vide s̄ feria. vj. post dñicam.
iij. xl. ar. ij. Tertium conclusio necessitat⁹
cum dicit Penitemini i ḡt et conuertimini etc.
Non est em̄ alia via recuperande salut⁹. Lu-
xiij. Nisi p̄niam habueritis oēs s̄t perib⁹.
Ecce etc.

Primus ar. An resurrectio dñi debu-
it omnib⁹ indifferent̄ immediate ma-
nifestari. Q̄ sic. Qd̄ em̄ ad comunē oim̄
utilitatē omnib⁹ manifestari debet. Con-
tra Act. ij. Dedit eū manifestū fieri non
omni p̄plo sed testib⁹ p̄ordinatis. Rūdet
Tho. in. iij. pre. q. liij. Eoz q̄ cogitant: q̄
dam cognoscunt ex cōi lege: qdam autē ex
sp̄ali munere gr̄e sic ea q̄ diuinit⁹ reuelan-
tur: quoz vt dicit Dion. li. de celesti hierar.

Feria. III. post pascha

Hec est lex diuinitus constituta a deo im-
mediate superioribus reuelantibus quibus mediatis
deserant ad inferiores. Ego qui pertinent ad
futuram gloriam: communem hominum cognitionem
excedunt. secundum illud Esai. lxiij. Oculi non
vidit deus absque te qui per arasti expectantibus
te. Et ideo homines ab homine non cognoscunt nisi
si diuinitus reuelata sit deus apostolus. i. Cor. ij.
Vobis reuelauit deus per spiritum sanctum. Quia igitur
christus resurrexit resurrectione gloriosa:
tunc et resurrectionis non omni populo manifesta est
sed quibusdam quorum testimonio deferretur
ad aliorum notitiam. Hec ex Thoma. Pro fun-
damento. Ut aliqui bene fiant oportet ea or-
dinate fieri ad quod pertinere videtur illud Hora-
tius in poetria. Singula quaque locum teneat forti-
ta decenter. Et aristoteles. xij. meta. Bonum vni-
uersi consistit in ordine. Cum igitur An resur-
rectio recte. Dicuntur. vtriusque. Et quod concludit quod
cuncta quippe festina est paschalis sollemnitas:
quod habemus contemplari nostre future resurre-
ctionis gloriam in capite nostro iam gloriose re-
suscitato Si igitur consurrexistis cum christo que
sursum sunt quare recte. Col. ij. Quod si nunc fe-
ceritis tandem in corpore et anima exultabitis.
in celesti conuiuio ubi gloriosam dominum faciemus
cum omni leticia videbitis. Figura Ioan.
vlt. in euangelio. hoc. quando venerunt discipuli ad
mari ad iesum: viderunt prunas positas et
piscem suppositum et panem. Spirituali Ana-
gogice. Non veri christiani de mari huius mundi
di exibunt et puenient ad iesum: erunt cum
eo in conuiuio celesti: ubi ignis est diuinitas.
Heb. xij. Deus noster ignis Consumens est.
Piscis assus est humanitas christi: qui passa
est pro nobis et quasi assa ardore sine igne affli-
ctionis. Panis est beatorum societas: que ex
multis consistit sic vnus panis ex multis
granis. Hec enim sunt tria quibus reficiunt be-
ati: Et per illos septem discipulos qui cum do-
mino erant: intelligunt omnes qui in celesti co-
uiuio cum domino sunt eternam reficiendi gratiam.
Cur cum septem discipulis vltimum hoc conui-
uium dominus celebrat nisi quod eos tantummodo qui
septiformi gratia spiritus sancti sunt pleni: futuros
secum in eterna refectione denunciat. Septem
quippe diebus omne hoc tempus euoluunt: et sepe septena-
rio numero perfectio significatur. Illi igitur in eter-
no conuiuio ad presentiam patriis epulantur qui
nunc perfectionis studio terrena transcedunt

Hec Gregorius.

Secundus. In euangelio. hoc. quod scribitur

tur Io. vltimo. Describitur apparetio: quod se des
monstrauit dominus ad mare tyberiadis: ubi
tria sunt consideranda: quippe consideratio domini
ponit ad ascendendum hierosolymam.

Primum quod sit vana saluatoris absentia.

Secundum quod sit fructuosa saluatoris presentia.

Tertium quod sit gaudiosa saluatoris notitia.

Primum itaque in euangelio. ostendit quod sit recte. quod cum
illi discipuli tota illa nocte ante quod dominus veni-
ret laborauerant et tamen nihil prendiderant.

Allegorice In nocte. id est. tpe. te. ante quod christus
stus veniret nihil prendiderunt. quod omnes
in infernum descenderunt. Vel aliter In no-

cte. id est. absente luce gratie: nihil acceperunt predi-
catores. Gratia. Nisi dominus sua gratia: illi illu-

uerit auditoris: in vanum laborat finis do-

ctorum Tropologice. In nocte perit nihil me-
riti prendit Io. ix. Venit noster. id est. perit quando ne-

mo potest operari. id est. meritoze Anagogice. In
superna ciuitate non est nox. Apo. xxi. Nox
erit illic. Comparatione autem luminis illius: tota
vita presentis est nox: in qua nihil prendit quod
boni in presenti aliquid de bonis domini degustent:

hoc tamen nihil est respectu illorum bonorum cele-

stis glorie quando videtur dominus clarissime. Io.
xij. Videmus nunc per speciem. in enigmate autem fa-

cie ad faciem. Secundo ostendit quod sit fructuosa
domini presentia quod domino presente copiosa piscium

multitudine prendiderunt. Dicit euangelium.
Dane autem factum stetit iesus in litore gratie.

Id est. Jam vobis in mari non apparet: quia
vobiscum in perturbationis fluctibus non sum.

Per soliditatem autem litoris: perpetuitas eter-

ne vite figuratur. Non autem cognouerunt eum
discipuli a principio. Dicit igitur iesus. Pul-

eri: nunquid pulmentarium habetis? Rident
ei. Non. Dicit igitur iesus. Mittite in dex-

teram nauigij rete: et inuenietis. Per dexte-

ram tempore intelligitur porior pars. Allegorice
Mittite in dexteram recte. id est. in pietatem euangeli-

celice doctrine: in sacra non. lege. et inuenietis
meritoz multitudinem. in figuris enim et ceri-

monijs veteris. lege. nihil inueniebat Gal. ij.
In lege nemo iustificatur apud deum. nihil

enim tunc merebatur nisi in fide christi venturi

Tropologice. Mittite in dexteram recte. id est
Mittite voluntatem (per quam accipimus sic

per rete) ad spiritualia: non ad terrena: ad ani-

ma et non ad corpus: et inuenietis meritoz
multitudinem quod sic dicit Ro. viij. Si enim

carnem vix. moriemini: si autem spiritu facta carnis
mortificaueritis viuetis. Item Mittite ad

fecit et voluntate in dextera. i. in gl'am et laudem dei: non in gl'am humana: et inuenietis: et non aliter: quod nihil est meritorium nisi fiat propter dei gl'am. Anagogice dicitur in dextera etc. i. in bona vite eterne: i. uenietis quoniam talis consideratio et affectio vite eterne prouocat animu ad bona opa exercenda et aduersa patienter toleranda. sequitur. Diserunt ergo et non valebant illud trahere propter multitudinem. Nota quod simpliciter precepto domini obedierunt multum inuenerunt. Et de hoc sic videtur obedientia. Hierem. xlii. Obediamus ut bene sit nobis. Tercio ostenditur quod sit gaudiosa saluatoris noticia. Hic autem patet per discipulum ille quem diligebat iesus petro. Dominus est. Simon petrus cum audisset quod dominus esset: tu. sic. se. Erat ei nudus et misit se in mare. Alii autem discipuli nauigio venerunt. non enim longe erant a terra etc. Nota. Ioannes primo cognouit: quod puritas virginis ad diuino cognitione disposita. sed petrus citius prouenit propter excellentioris feruoris charitatis. Hugo super Ioannem. Maior est dilectio quam intelligentia. Intellectus foris stat ubi charitas intrat. Dicitur et iesus. Afferte de piscibus quos prendidistis nunc. Ascendit autem simon petrus etc. rete impleto magnis piscibus centum quingenta tribus. et cum tanti essent non est scissum rete. Allegorice per hoc figurabat copiosa hominum piscatio fienda per apostolos et discipulos. Hierem. xvi. Ecce mittam eis piscem. mul. et piscabunt eos. Tropologice. Ascendit simon. i. quilibet fidelis deo obediens inter aquas. i. tribulationes huius seculi: et accepit copiosam mercedem multitudinem. propter quod dicitur. Iacob. i. Omne gaudium existimate fratres cum in varias tentationes. i. tribulationes inciditis. Anagogice. Sic piscatio (Lu. v. vii) signat ecclesiam militantem qualiter nunc est: ita piscatio christi descripta hic: signat ecclesiam triumphante: qualiter est in celo: et erit completa post resurrectionem. Unde ibi dominus ascendit in nauem quod adhuc in fluctibus vite corruptibilis erat. Hic autem in litore stetit: ubi etiam non determinate ad dexteram aut sinistram sed indifferenter. Laxate inquit retya in capturam: ut per hoc signetur bonos et malos in ecclesia militante includendos. Hic autem mittite in dextera etc. ut signetur eos quod ad dexteram stabunt. i. solos bonos. Ibi autem non po-

nitur numerus piscium quod innumerabilis malorum multitudo. Hic autem ponitur numerus determinatus. Per quingentarium enim conuenienter intelligitur iubilaeus. Unde per tres quingentas: triplex iubilaeus. i. triplex remissio: quod necessaria est antequam quis proueniat ad gloriam. i. remissio culpe originalis: venialis: et mortalis. Et additur numerus ternarius propter mysterium trinitatis quia in fide trinitatis saluantur omnes. Iohannes autem dicitur magni quod omnes electi magni sunt in regno celorum. Ibi rubeat reges: propter signanda scismata quod sunt in ecclesia militanti. Hic autem non est scissum rete etc. quod in ecclesia triumphante perfecta est concordia. Sequitur. Dicitur ergo eis iesus. Venite prandete quod nemo audebat discubentium eum interrogare etc. Quod letificati sunt cum dominum cognouerunt. Quod frequenter respiciebant desiderabile illam faciem. Et iesus accepit panem et dabat eis: et pisces similiter sic ante passionem prouenerat. Spiritus piscis allus est fides formata charitate. Sic enim pisces generant in aquis: sic fides infunditur in aqua baptismaliter creatus in aquis tribulationum. Panis autem est spes quod solidat animu. Heb. vi. Spem habemus in anchora anime etc. Exemplum habemus de soliditate spei in iob: quod tam grauiter afflictus dicebat Iob. xii. Et si occiderit me sperabo in eum. Et Esa. xl. Qui sperant in domino mutabunt fortitudinem.

Quartus. Aud. etc. Cauete ne eum derelinquitis. Non enim vos derelinquit nisi prius eum dereliqueritis. Sed dicitur. Et quis est qui vellet eum derelinquere: nunquam velle ab eo separari. Unde factus est sic dicere nisi dicitur facta recordetur. Sed notate quoniam iura dicitur. Neque potest venire in faciem suam. ff. de adeptio ibi per mortem. et. xij. q. ij. Bonum. Audite si rex aliquem a manu latronis eripere ereptum ad se vocaret ut seculum honoraret: et latrone persequente ille sic eripere terga regi pretereret: reuerteretur ad latrones ille tamen regi diceret. Rex nequissimus volo te relinquare. quod si lingua diceret facto dissentiret: et stultissimus et ingratus esset. Expone et applica notando illud gal. vi. Noli. et. d. n. ir.

Seria. v. post pascha.

Ecce ascendi.

Ibat via sua gaudens. act. viij. si a peccato purgatus sum: ibi gauderet hieronymus

Feria. v. post Pasca

quēadmodū de eunūcho illo quērso et baptizato dicit. Ibat viā suā gaudens. Circa cū conversionē tria sunt notanda in eplā.

Primū utilitas sacre lectionis. qz vīz le-
gēdo Esa. disposuit ē ad fidē suscipiendā.
Et de textū. Scdm diuitas benigne mi-
serationis. qz dñs p angelū trāstulit pbi-
lippū ad illū instruendū et baptizandū. Ter-
tiū iocunditas eterne quērisionis. qz vīz ille
post suā quērisionē et baptismū ibat viā
suā gaudēs. Nec mirū: qz recepat spm san-
ctū cordis letificationē. Gal. v. Fructus aut
spūs sancti charitas: gaudiū etc. **E**cce etc.

Primū art. An pūs marie magdale-
ne qz Marie pginis mī sue chris ap-
paruerit. **R.** sic. **Var.** vl. Surgēs iesus
mane pma sabbati appuit pmo marie ma-
gdalene etc. **Cōtra.** Feruētior erat beata
virgo in fide et amore chri qz magdal.

R. sio. Dicit Amb. li. d. pginitate. Vi-
dit Maria pgo resurrectionē dñi pma: vi-
dit et credidit. Vidit maria magd. quīs
ista adhuc nutaret. Euangeliste tñ de h n
faciūt mētionē. Officiū ei eoz erat testes
inducere. matrē aut ad testificandū p filio
inducere nō decuit. Nihil qz ad h dixerūt s-
p cōstātū relinquit. quā vitatē approbare
videt ecclia rhomana/que ipa die resurre-
ctionis stationē celebrat apd scrām mariā
maiorē. vbi tpe magni Gieg. dñi ipē in die
pascē missam celebraret et Pax dñi etc. p/
nūciaret: angel⁹ dñi alta voce rñd. Et cū
spū tuo. Ob h cū ipē papa ibidē celebrat i
hui⁹ memoriā (qz sic voluit sacrū corpus
chri glificare et naturā hūani corpis cum
de Pax dñi etc. nihil sibi rñdet. Rōne etiā
fulcire possum⁹ pdictā pitatez. Rōnabile
qm fuit vt fili⁹ de sua resurrectione pūs ma-
trē letificaret: quā ampli⁹ ceteris pstat de
passiōe doluisse. Pro fundamēto. Sicut
de Arist. ix. Eth. Amic⁹ ē inuicē pga-
dere. Nō dubiū qz qn chris gaudiū sue re-
surrectionis statim cōicauit mī sue quā p ce-
teris diligebat. Et tūc certe mutat⁹ est ois
dolor ei⁹ in gaudiū: imo mai⁹ fuit gaudiū
qz dolor pcedēs. Gal. in alex. Primū vin-
cunt noua gaudia luctū. Sed qrit An p-
us etc. Dicit rñ. vt s. Post quā dicas. Cō-
tēplari possum⁹ qz brā pgo nocte resurre-
ctionis orōni et pteplatoī intēra filiū quem
sepulcro clausum reliqrat videre ardētissū

me cupiebat. Tñ corde vel etiā ore dicere
poterat. O pī eterne ecce ips instat vt fili-
liū tuū et meū a morte suscitēs. Suscita-
tū illū et mīrre ad me. O dulcissime fili quē
vidi plag⁹ replerū etc. qn te videbo susci-
tatū: Surge veni vt videā te. Tūc cum
ingenti lumie: decora facie appuit ei dñs:
Salue ingens mī et de cetero regina mīse-
ricordie. Lessent amodo laetra. **E**cce ego
ipē qz in vfo tuo steti quē pepisti etc. Ego
sum iesus fili⁹ tuus qz ifernū spoliavi: inde
pēs eduxi: et nitar⁹ aditū reseraui. Gau-
de o nīr venerāda: qz ē mibi dara pās in
celo et in terra. Tu pō post me in regno ce-
loz sup oēs exaltaber⁹. Non posset pfecto
mens nra inuestigare qz benigna fuit illa
visio: qz dulca pba mīs et fili⁹: qz iocūds
aspect⁹. Post q oia discessit fili⁹ a mīr: ile-
ticia et desiderijs sū remanente. **L**etemur
et nos et cū ea desiderātes videre dñm Je-
sum glōse sedentē ad dexterā pīs. Sed
vt ad h pueniam⁹ necesse ē vt pūs cū chro
passo doleam⁹. Roma. viij. Si tū cōpati-
mur vt et siml⁹ glificemur. **F**igura Jo.
xx. et in euāgel. hōd. Marie magd. q am-
pli⁹ de passiōe doluerat pūs appuit dñs
dī. Ascendo ad patrē etc. In q sūgt qz h cū
eo patimur (sic fecit magd.) cū eo ascende-
mus. **O**rig. Seqmur qz hui⁹ scē mulier⁹
affectū vt pueniam⁹ ad effectū. O hō pec-
cator a muliere peccatrice disce flere: disce
plorare dī absentia ac itime desiderare ei⁹
pntiā. Disce a maria amare iesum et iesus
indefinēter qzrere: nulla aduersa formida-
re: nullā pōlationē extra iesum recipere: oia
ppter eū ptenere. Disce a maria qzrere Je-
sum in monumēto cordis tui: reuolue la-
pidē ab ostio monumēti.

Secūds ar. In euangelio qd scribit
Joā. xx. hz quō appuit chris ipa die
resurrectionis marie magd. Circa quā ap-
parationē triplex est contemplanda specia-
lis excellentia.

Prima est excellentia prioritatis.

Secda est excellentia iocunditatis.

Tertia est excellentia autoritatis.

Prima est excellentia prioritatis. qz pūs sibi
qz alijs mlierib⁹ appuit ac etiā qz alijs vi-
scipul⁹. Tū pmo notāda est rō triplex in
generali qzrē pū mlierib⁹ qz vīz apparuit
Prima est rō suade pportionabilitat⁹ inf

annūciationē mortis et vite. Cirill^{us}. Femina
quod dāmo fuit mīstra mortis: venerādere/
surrectionis mysteriū pma pcepit et nūciat
Adpū est igitur femineū gen^{us} et ignomi-
nie absolutionē: et maledictōis repudium
Secūda est rō manifestāde cōlitar^{em} int^{er} vir-
et mulierē quod ad statum glie: vbi mulieres si
maiori charitate feruebūt: maiori glia po-
tēnt. Nulla g^o diuersitatē faciet sex^{us} diuer-
sitas. sed oēs tam mulieres q^{uam} viri sicut h^{ab}e-
bat. xpi. erūt sic angeli dei in celo. **T**er-
tia est rō imitāde charitatē. q^{uod} feruentius
dñm diligebāt. inter q^{uod} feruentior erat ma-
ria magd. q^{uod} dolēti^{or} circa monumētū di-
ut^{er} p^{er}sisteret. Un^{de} d^{icitur} euange. Maria sta-
bat ad monumētū foris plorās: in horto
scilicet extra domiciā in q^{uod} monumētum erat
Orig. Amor faciebat stare. dolor coquebat
ea plorare. Dolor autē renouat^{ur} erat ei: q^{uod}
quē p^{ri}us doluerat defunctum: nūc dolebat
ablatū. Plorabat itaq^{ue} vehemēter: q^{uod} m^ulti do-
lor addit^{us} erat sup^{er} dolorē. Et Greg. Pen-
sandū est hui^{us} mulier^{is} mētē q^{uod}nta vis amo-
ris accenderat que a monumento domini
discipulis recedētib^{us} nō recedebat. Unde
p^{er}git vt sola eū tūc videret q^{uod} remāsit so-
la vt q^{uod}reret: q^{uod} vir^{us} boni opis pseuerātia
est. Dum g^o flieret inclinauit se et p^{er}spexit in
monumentū. Itā q^{uod}pe cū alijs mulierib^{us}
inspexerat. Sed vt d^{icitur} Bre. Amāti semel
inspexisse nō sufficit. q^{uod} vis amoris inten-
sione multiplicat inq^{uod}sitiōis. Idē Actūg^o
est vt desideria dilata cresceret et crescētia
caperent q^{uod} q^{uod}stissēnt. Scitā em^{en} desideria
dilatiōe crescūt: si autē dilatiōe deficiūt/de-
sideria nō fuerūt. In h^{oc} g^o docemur q^{uod} sepe
cū hūilitate et cōpassiōis merore debem^{us}
mortē p^{er}spicere. **S**ecūda est excellentia io-
cunditat^{is} q^{uod} tāto fuit maior q^{uod}nto p^{er} ceteris
dolebat de dñi absentia et ardēt^{er} eū q^{uod}re-
bat. Nā sicut d^{icitur} Prover. xii. Desideriū si
cōpleat^{ur} delectat aīam. In hac autē appari-
tione p^{er}cessit iocūditas magdalene fm tri-
plice gradu. **P**rimo incepit ab angelica
apparētia. Cū em^{en} se inclinasset et p^{er}spexit
vidit duos angelos in albis sedentes sup^{er}
sepulch^{ro}. vñ ad caput: et alij ad pedes. p^{er}-
pter reuerentiā loci. Ex fervore em^{en} deuotio-
nis meruit illā vīsiōē. Et dicit ei ange-
li. Mulier q^{uod} ploras: Chryso. Angeli la-
chrymas phibebant: et futuz q^{uod}dāmodo

gaudiū nūciabāt. Ita em^{en} dixerunt. Quid
ploras: q^{uod} d. Plorare noli. Et dixit maria
Quia tulerūt dñm meū et nescio vbi posu-
erūt eū. Aug^{ustinus}. Hec erat causa maior^{is} do-
loris: q^{uod} nesciebat q^{uod} iret ad cōsolādū dolo-
rē. Orig. Spūs marie mag^{is} erat in corpe
dñi q^{uod} in suo. ideo nesciebat cogitare vt lo-
q^{uod} vel audire nisi de eo. Secūdo fuit iocun-
ditas magdalene a dñi p^{re}sētia. q^{uod} cū hec di-
xisset cōuersa est retrorsum: et vidit Jesum
stantē: et nesciebat q^{uod} dñs est. Chryso. Sz
q^{uod}re ad angelos loq^{uod}s et nondū ab eis ali-
qd audies cōuertit^{ur} retrorsum. Vibi vi-
des q^{uod} hec ea dicente/chris post ea appuit:
et angeli p^{er}siderantes dñatorē inspectiōe et
motu pariter o^{mn}iderūt q^{uod} dñm viderent. et
hoc est q^{uod} mulietē p^{er}verti fecit retrorsum
Grego. Quia amabat et dubitabat: vide-
bat et nō cognoscebat. Bern^{ardus}. O delectabi-
le pietat^{is} spectaculū: qui q^{uod}rit et desiderat
occulat se vt manifestet: occulcat se vt ap-
denti^{us} q^{uod}rat: et req^{uod}sit^{ur}/cū gaudio inueniat.
Dicit illi Jesus. Mulier q^{uod} ploras: quē
queris: Grego. Interrogat doloris causa
vt auget^{ur} desideriū: q^{uod}ntū cū noiaret que^{re}-
ret: in ei^{us} amorē ardenti^{us} estuarer. Illi
la existimās q^{uod} horrolanus esset: dixit ei.
Dñe si tu sustulisti eū: dicitō mibi vbi po-
sisti eū: et ego eum tollā. Vnde quō sup^{er}
p^{er}liciter exorat O mirabilis mulier^{is} auda-
cia. O mulier iam nō mulier: nullū locum
excipit: nihil añponit: sine timore dic^{it}: ab-
solute p^{er}mit^{it}: Dicitō mibi vbi posuisti eū: et
ego tollam eum. O maria magdalena
magna est constantia tua. **T**ertio p^{er}fecta
sua iocūditas de certissima noticia. q^{uod} dic^{it}
ei Jesus. Maria. Cōuersa d^{icitur} ei. Rabbo-
ni/ q^{uod} interpretat^{ur} mag^{is}. q^{uod} d. Quare tādiu
eslasti mibi: O beati oculi q^{uod}bus regē se-
culi morte iam deposita p^{ri}ma est intuita
Orig. Duratio dextere excelsi. cōuersus
est subito dolor maxim^{us} in maximū gau-
diū: mutata est lachryme doloris in lachry-
mas amoris et exultationis. Ansel. Quo-
rogo affectu/mētē d^{es}iderio clamasti: Rab-
boni Nā plura dicere lachryme phibere
cum vocē excludit affect^{us}. oēs q^{uod} aīe et cor-
por^{is} sens^{us} num^{us} amor abso^luerat. O vox
delectabilis cū dictū est ei: Maria. O q^{uod}n-
tū blādmēti: q^{uod}ntū sapuit amor. Bre. Itā
p^{ro} ab euāgelista nō subdit q^{uod}d mulier fecit:

Feria. VI. post Pasca

sed ex eo innuit qd audiuit. Sequitur em.
Dixit ei Iesus. Noli me tangere. In his
enim p̄bis ostenditur qd Maria volebat am-
plexu eius vestigia. sed cur t̄gi nō debe-
at: rō subdit. Nōdū ascendī ad patrē meū
volēs. s. ei⁹ animū ad celestia eleuare. Nā
vt d̄r Chrys. Volebat adhuc cū ch̄o esse
sicut ⁊ an̄ passioez. Sic em̄ d̄r Aug. Ad-
huc em̄ eum credebat carnalē quē sicut ho-
minē flebat. Prohibita ē ḡ osculari pedes
dñi: qz ppter fidei defectū indigna. Ideo
subdit. Nōdū em̄ ascendī ad patrē meū. i.
ad eq̄litate p̄ris in corde tuo. vt qz n̄ie ad-
huc vides i terra: hoc nō est qz cōuersatu-
rus sum cū hoib⁹ sicut an̄ passionē quē ad-
modū existimas. sed qz nōdū ascēdi ad pa-
trē meū: sed in primo est vt ascēda. Nota:
si mlier ista q̄ tantū dñm diligebat p̄hibi-
ta est ne tangeret pedes dñi? qntū timere
debem⁹ cū polluta p̄scia dñicū t̄gere cor-
p⁹: Tertia est excellentia autoritatis
quē. s. a dño data ē. qz fecit eā ap̄loz apo-
stolā: cū eā misit ad nunciandū ap̄lis resur-
rectionē suā dī. Glade ad fr̄es meos ⁊ dic
eis: Ascēdo ad patrē meū ⁊ c. Singularis
benignitas dñi q̄ seruos suos etiā p̄r⁹ fū-
giētes fr̄es vocat: vt vicz ad sui dilectioez
alliceret: et fiduciā societatis sue in heredis-
tate possidēda p̄beret. iuxta illud Roma.
viij. Heredes qdē dei: coheredes at̄ ch̄i
Dicit ḡ. Glade ad fratres meos: ⁊ dic eis
Ascēdo ad patrē meū ⁊ patrē vestrū. q. d.
In p̄rio est vt videāt me ascendentē. Au-
gust. Nō ait: ad patrē n̄m. sed: patrē me-
um ⁊ v̄m. aliter ḡ meū: alit̄ vestrū. natura
meū: gr̄a vestrū. neqz d̄r: deū n̄m: sed deū
meū sub q̄ est hō: et deū vestrū inter q̄s et
ip̄m mediator sum. Sequitur. Venit ḡ ma-
ria magdalena annūciās discipulis: q̄a vi-
di dñm ⁊ c. Q̄let̄at̄: q̄alacrit̄er inun-
ctā sibi legationē impleuit. In q̄ h̄z Bed.
monemur: ea q̄ ad hoim salutē spectat siq̄
nobis fuerint a dño inspirata studiose pri-
mus p̄pinare. Exēplū ist⁹ sc̄et̄ mulieris
sq̄ habeam⁹ an̄ oculos in recordatiōe dñi:
ce mort⁹ cū ea ingemiscētes ⁊ dñm toto
corde p̄seuerat̄er q̄rētes: ⁊ nob̄ sp̄ualit̄ ap-
parebit ⁊ mentē letificabit. Ps. Querite
dñm ⁊ p̄firmami: q̄rite faciē ei⁹ sp̄.

Erit⁹ ar. Aud. ⁊ c. Exēplo igit̄ Da-
uid in bonis desiderijs p̄seuerate: ne

gr̄as vobis a deo datas inutiliter amitta-
tis: ⁊ tanq̄ eaz p̄ceptores p̄iciat⁹/ graue
inde opprobriū in dei iudicio accepturi in
quo estis de oib⁹ a deo p̄cessis rōnem red-
dituri. Nā sicut h̄z. xvi. q. ij. Sane. rōnes
tenent reddere inferiores superiorib⁹ d̄ sibi
p̄cessis. Et. l. de ep̄is ⁊ cle. l. p̄bit. Qui
plura cōmittunt⁹: ab eo p̄la exigim⁹. Ca-
uete ne bona diuine gr̄e paruipēdat⁹. Au-
dite: si rex alicui donaret lapidē p̄ciosū ra-
lis p̄utis q̄ q̄qd t̄geret cōuerteret i au-
rum. Nonne multū diligenter custodiret⁹.
Si aut̄ ex negligētia vel p̄ceptu eum ami-
serit: et rex p̄ interim ei p̄et̄i similem la-
pidē dederit. Nōne mltū fuit⁹ esset si i lu-
tū p̄iceret: et ḡnter a rege arguēd⁹ eēret⁹.
Erpone ⁊ c. Intellige p̄ lapidē p̄ciosū dei
gr̄am quē oia bona opa cōuerit in aurum
qz facit ea p̄ciosā. et sine illa nihil boni age-
re possum⁹: vt d̄r Aug. li. de correct. ⁊ gr̄a
Unde patet q̄solicite eam seruare debet⁹
mus in bonis p̄seuerando

Feria. vij. post Pascha Sermo

Ecce ascendi

mus ⁊ c. Ch̄s semel pro pec-
cat⁹ n̄ris mortu⁹ est. Iust⁹ p̄
iustis: vt nos offerret deo mor. qdē carne:
vi. aut̄ sp̄. i. Pe. iij. ca. Snam illā deuote
cōtemplādo ascendam⁹ hierosolimā. Nā
⁊ ad hoc passus ē ch̄s vt hierosolimam
ascēdamus. In illa aut̄ sententia tria sunt
Primū p̄positio memo- (noranda
randa. Ch̄s semel ⁊ c.

Secundū cōclusio desideranda. vt nos
offerret deo ⁊ c.

Tertiū cōdicio obseruanda: mortifica-
tōs qdē carne ⁊ c.

De p̄mo Roma. iij. Mortu⁹ est ppter
p̄ctā n̄ra De sc̄do Aug⁹. in qdam p̄moe.
Dultos filios dei fecit vnū filius dei. s.
fratres. redemit sanguine suo De tertio
Rom. viij. Si sp̄u facta carnis mortifica-
uerit⁹/ viuet⁹. Ecce ⁊ c.

Prim⁹ arti. An resurrectio ch̄i sit cā
n̄re resurrectiōis: Nō. Si ch̄us
nō resurrexisset nihilomi⁹ mortui resurge-
rent. qz necesse erat bonos remunerari et
malos puniri in aia ⁊ corpore. Cōtra.

Ro. j. Ex resurrectione mortuorum iesu chri. de glo. Chri resurrectio nram efficit generaliter resurrectione. **R**ider Bo. i. liij. di. xliij. In chro est assignare nre resurrectionis duplicem cam. s. Efficienter et formalem. Efficienter duplici. Aut sic principii efficiens: et sic chris fin diuinitate et tota trinitas est ca. Aut sicut instrumentum: et sic vox chri: qz ad chri platiem mortui resurgunt est ca resurrectionis. Sicut ca formalis exemplaris est duplex. Una in qres cognoscit et disponit: et hec est tota trinitas. Alia e in qres inchoat et explicat. et hec e resurrectione chri in q nra e inchoata tanqz mēbroz in capite. Hec Bona. **P**ro fund. Multū libeter studere debem ad cognoscendas rez causas: pcpue q ad nos magis attinet. Perit. **D**iscite o miseri cas cognoscere rez. qd sum? aut qd nā victuri sumus? In rebz aut eiusde generis pmi est ip ca posterior: vt dt Aristo. ij. meta. Resurrectio aut chri pōr est resurrectione nra et tpe et dignitate. Et ideo qrit an ipa sit ca nre resurrectionis. Dic rñ. vt s. Ex q cōcludit q si in resurrectione generali volumus figurari resurrectoi chri: necesse est vt nūc efficiamur mēbra chri adherēdo vitz chri sto p fidē et charitatē. Hūc aud. dñm iustos dulciter inuitante Joa. xv. di. **D**allete in dilectione mea. Cauete gne dñm a vobis expellat ad pctā redeūtes. quia si relapsi fueritis: turpi qz antea anias vias viles facietis: et mēbra diaboli pūantes ea pulcritime gte. Ideo aie peccatrici dñi: lud Hier. ij. Quā viles facia es nimis: iterans vias tuas. Et Prouerb. xxvj. Quasi canis q reuertit ad vomitū: sic hō impii dens q iterat stulticiā suā. Ber. in med. **V**e tibi q cūqz es q desideras reuertit ad vomitū: redire ad lutū. Aug. **Q**uid vis rursū ingerere qd inimicū tibi fuerit. canis reuertēs ad vomitū: et sus lora in voluta bio luti. **B**uta aialia et vage aues i eadē pedicas et eadē reria rursū nīcidūt. **A**ttēdite peccōres et a reciduo caute: ne ppter vestri vilitatē idignū sit chri pfortio: qd n cōcedit nisi purgat a vicijs et celestia desiderantibz. **F**igura Dat. xxviij. et i euāg. ho. **L**ibis appuit discipulū galilea et i monte. **S**pūalr Bre. i home. Galilea trāsmigratio interpretat. **I**a qpe redēptor nre a passiōe in resurrectione: a morte ad vitā trāsmigrat.

et nos resurrectionis eius glām p leti videbim? si mō a vicijs ad celsitudinē pūtum trāsmigrē. **E**t raban? In mōte dñi appuit vt admōeret fideles si illic celsitudine resurrectionis eius cupiūt videre: h ab ifimis voluptatibz ad supna studeat dñideria trāsmigrare. **E**os ar. In euāg. qd hī Dat. (re. vl. describit appetitio scā in mōte galilee. **U**bi sūt pteplāda duo mysteria qz pteplatio dispōit ad ascēdendū hierosolimā. **P**rimū ē mysteriū desiderabilis vīsiōis. **S**ecūm ē mysteriū notabilis instructionis. **T**ertiū ē mysteriū dlectabilis pmissiōis. **P**rimū igit rē. qz dt euāg. **U**ndecim discipuli abierūt in galileā i mōte vbi psti. iesus et vi. e. et adorauerūt. qdā aut dubitauerūt. **S**ciēdū q ppe mōte oliueti ex pre borea li ad vnū miliare ē mōs q appellat? ē galilea. **E**t dicit qdā q ille ē mons ad quē discipuli abierūt. **A**lij pō (qd magis videt) dicūt h fuisse in mōte thabor: in q dñs trāsfiguratur? ē: q vere in galilea pstitit in q prius paucis discipulū cōderat gliaz sue resurrectionis: et iō cōpletā resurrectionē oibz ibi dē cōndit. **U**n etiā pbabilr credit q ibi fuerūt qngēti frēs pter yndecim aplos: et q illa fuit appetitio. de q Paul? loquit. j. Cor. xv. di. **D**einde visus ē pl? qz qngētis frīb? sūt. et h tenet Eusebi? **S**ed qrit quō fuerūt tot frēs ibi: cū apte dicat i actibz aplo rñ q oēs discipulī in hierlīm i cenactō pgregati nō erāt nisi. cxx. **E**rāt tñ alij de alijs ciuitatibz discipulī. **P**ōt ei dici q credētes d hierlīm cū aplis n erāt nisi. cxx. **D**iscipulī g vidētes dñm viuētē adorauerūt adoratiōe scz latrē: et an eū se humiliauerunt credētes ipm eē deū et hōiem mortale. **Q**uidā aut dubitauerūt ppter rei nouitatē: qz dubitatio vt ait Hiero. nram auget fidē. **E**x q etiā patz q ibi erāt alij q aplī q iā oēs erāt certificati d resurrectione etiā thomas. **S**ic at vidētes eū adorauerūt: sic et nos si lūine fidei vix deū aspicerem? pūne adorare? **E**t vñ tot irreuerentie d deū nisi ppter defectū cōgicēdi deū. vitz ppter defectū psideādis iā potētā. suā sapiāz: suā iusticiā et c. **S**ecūm ē mysteriū notabilis instructionis. **I**bi: et accedēs iesus locut? ē eis di. **D**ata est mihi prās in celo et in terra. **I**z qntū ad deitātē ab eterno habuerit hanc potestatem. et qntū hō ab instanti pceptōis autoritativē: tñ executivē nō habuit an resurrectione

Sabbato in albis

qd expendā p eis. Sz heu heu miseri z ce
ci mudanū tm laborant p vita mortali sed
puum p vita eterna. Berū. Sic stulti ex
timatores de minimis maximā: z de maximis
minimā curā gerunt.

Erit⁹ ar. Aud. 2c. z illa oia nos hor-
tant cauerē a recidiuo pcti. z ad h^o so-
let vigilandū **V**er dīpe dī. Quilibet ex
suis negocijs vigilare. ff. d. pac. l. sūma. **V**i-
gilantib⁹ em iura subueniūt. v^o b⁹ extra d.
2° f. ult. **E**x pre. in glo. Aud. Siq⁹ b⁹et coā
iudice magnā causā z astutū aduersarium
Nonne tal⁹ solerter vigilaret ne causā p^ode-
ret. Sicq⁹ vigilate q⁹ magnā causā habet⁹
En q⁹ pendunt oia: z aduersariū astutū. t^o v^o
abolū. **I**o sic dicit saluator **V**at. p^o v. **V**i-
gilate q⁹ nescitis diē neq⁹ horā.

Sabbato in albis.

Ecce ascendi

Emus ꝛc. Vos estis gen^o electi
regale sacerdotii: ges sc̄a po
pul^o adq̄sitoris vt ꝑtutes annūciētis ei^o q̄ d
tenebr^o vocauit vos i admittibile lumē
um: Qui aliqui n̄ ꝑpls dei: nūc at ꝑpls dē
q̄ aliqui n̄ ꝑsecuti mīscōiāz nūc at ꝑsecuti
j. ꝑe. ij. Tales sūt q̄ ascēdūt hierlīm. In il
lis aūtꝑbis tria sūt ꝑꝑlāda. Pꝑmū ꝑpls
chꝑiani cōmēdatiō. Vos estis gen^o elec^o
sc̄dm cōmēdatiōis intērio. vt ꝑtutes ei^o
annūciētis. i. chꝑi. Tertiū ē itēriōis rō. q̄ de
te. vo. ꝛc. De ꝑmo Apoca. v. Fecistis nos
dō nꝑo reg. ꝛ sacer. ꝛ regna. sup̄ terrā. De
sc̄do ꝑs. Annūciate d̄ die in d̄e salu. ei^o
annūciare int̄ gētes gliam ei^o. Sz notate
qm̄ hec annūciatio plus ē faciēda opib^o
ꝑbis. De tertio. Eph. v. Erat^o aliqui tene
bre. nūc aut lux in d̄no.

Primu

Primus ar. In chris sit p'm' resurgē
 tū: Q. n. q. i. euāg. d. q. ipe chris cū
 p'dicare mltos suscitauit Legit etiā mat.
 xxv. q. tpe passiōis chri monumēta ap'ta
 sunt z mltā corpa scōz q. dormierāt p'p'ri
 reterunt **C**ontra Apo. i. Chis d. p'p'ri
 monēit mortuoz. Et. i. Cor. xv. Chis
 resur. a mortuis p'mitte dormientium. Ebi
 dic glo. q. p'mus tpe z dignitate surrexit
 Rū. Tho. i. ij. p. loquendo d. resurrexiōe

perfecta q̄ est de morte ad vitā penitus im-
mortalē et gloriosā ch̄s est p̄m̄ resurgen-
tū. Rho. vi. Eubustus resurgēs ex mortu-
is iam nō morit̄. Et resurrexiōe imperfe-
cta q̄dam resurrexerint an̄ ip̄m ad vitā
mortalē: et h̄ ad p̄mōstrandā resurrexiōez
ch̄risti. Un̄ legunt aliq̄ suscitari p̄ Helīā et
p̄ Heliū: et etiā p̄ ip̄m ch̄m. De illis au-
tē de q̄b̄ h̄t̄. Dat. xxvij. varie loquuntur
doctores. Nā Hiero. sup̄. Dat. videt sen-
tire q̄ resurrexerint itēz n̄ morituri. In ser-
mō de assumptiōe: sub dubio relinq̄t. Re-
migt̄. p̄o ait. Indubitātē credere debe-
mus q̄ q̄ resurgente d̄no a mortuis surre-
xerūt: illo ascendente ad celos et ipsi pa-
rit̄r ascēderūt. Et h̄ sustineri possit q̄ an̄
ch̄m iterū morituri: tñ videt maḡ cōso-
num esse pietati dicere q̄ post ch̄m surge-
rerunt nō ampl̄ morituri. Tū q̄ mōis
est penā peti: et illi erāt ab oī petō vltima-
te purgati. Tū q̄ corporib̄ eoz vnite sūt
anie gloriificate. Ex q̄ vnioe fin̄ Aug. ad
Dioscōz efficiunt corpora ipassibilia et glo-
riosa. Resurrectio aut̄ eoz ponit p̄ q̄ndaz
anticipationē ante resurrexiōem ch̄i pro
resurrexiōe. Pro fundamēto. Vita p̄-
sens nō est vera vita cum sit mortalitati et
mutabilitati subiecta. Quid. in. iij. li. de fa-
stis. Tpa labunt̄ tacitisq̄ senescimus an-
nis. Et celer admissis labit̄ annus equis.
Et Sene. ad Lu. Quotidie morimur: q̄
tidie demit̄ aliq̄ pars vite n̄re. et tūc q̄q̄ cū
crescim̄ vita n̄ra decrescit. Un̄ patet q̄
resurrectio ad vitā mortalē non est resur-
rectio simpl̄. Cū q̄ q̄rit̄ An ch̄s rē. Dic-
tū. vt. s. Ex q̄cludet̄ q̄ etiā sp̄ialis resur-
rectio sit ad p̄c̄m redierit n̄ est resurrectio
simpl̄: sed inanis. Cauete ḡ ne de cetero
p̄ p̄c̄m moriamini. Nā est redierit̄ ad pec-
cata morib̄ erit̄ difficultioris curatiōis: sicut
infirmitas corporalis vlt̄ vult̄ curatum q̄
renouat̄ postmodū difficult̄ curat̄. Jo. vi.
d̄ns lāguido curato Joā. v. Ecce san̄ fa-
ctus es: iā ampl̄ noli peccare ne deteri-
tibi cōtingat. Hoc dici pōt̄ cuilibet peni-
tenti. Itē recidiuans maḡ incidit in dia-
boli potestātē q̄ an̄ et for̄ ab eo detinet̄.
Sicut miles q̄ p̄didit cast̄ et recuperat illō
postmodū eam custodit: sic facit diabo-
lus q̄ boiem p̄p̄niam p̄didit et recuperat eū
p̄ recidiuū. Et de tali recidiuatiōe dici po-

test illud Lu. xj. Sunt nouissima hoīs il-
lius peiora porib̄. Hoc notate et caute et
forti anio estote ad pugnādū p̄tra diabo-
lum: q̄ si in tētādō et repugnādō pseuerat̄:
vos etiā in resistēdo pseuerate. Notate: q̄
dā sunt ita inep̄ti in bello q̄ statim vt au-
diunt vociferantes inimicos et impetuose
venientes: et de suis vident aliq̄s p̄c̄ssos:
statim fugiūt: q̄ si remanētes in acie fortit̄
ter cerraret̄: vincerent hostes. Sp̄ualiter
Sunt aliq̄ formidolosi in cāpo p̄nie et dū
videt̄ aliq̄d p̄ diabolū p̄didisse: statim fu-
giunt et nō aduertūt q̄ hūanū est peccare
sed diabolicū est perseuerare. Figura. ij.
Reg. xj. Cū ioab obsedisset filios amon
in rabath: ipsi filij amon impetū fecerunt
et plures occiderūt. sed ioab pseuerās/fi-
naliter obtinuit victoriā et c. vide si vis.
Sp̄ualr: penitens pseuerans/finaliter vi-
ctoriā obtinebit. Jo sicut d̄r. j. Nach. iij.
Impetū inimicōz ne timuerit̄: s̄z mem-
res estote quō salui facti sunt p̄res nostri.
Ecūdus ar. In euāgē. q̄d scribit̄ Jo-
an. xx. tria sunt cōsiderāda: quoz p̄si-
deratio valet ad ascēdēdū hierosolymā
Primū est magdalene deuotio
Secundū est discipuloz affectio.
Tertiū est resurrexiōis declaratio
Primū igit̄ rē. Quia vna sabbati Da-
ria mag. v̄it mane cū adhuc tenebre eēnt
ad monumētū. Nota oēs alios dies ime-
diatē seq̄ntes hebrei dicebāt vna vel p̄mā
sabbati: aliāq̄ secundā sabbati: et sic cōse-
quenter. Beda. Vna sabbati. i. altera die
sue p̄ma post sabbatū. Aug. sup̄ Joā.
Vna sabbati est quā iam diē d̄nicū mos
ch̄rianus appellat. Sp̄ualiter fideles do-
minū querētes debēt mane venire. q̄d est
p̄tra pigros. Debent etiā venire vna sab-
batoz: p̄ q̄d q̄es et pax cordis signatur. q̄d ē
p̄tra discordes. Debēt etiā venire ad mo-
numētū q̄d est ip̄a mens hūana. Sequit̄
Udit lapidē sublatū a monumēto. Aug.
de p̄cor. euāgē. Jam factūz erat q̄d solus
Dath. cōmemorabat de serremotu et la-
pide reuoluto: contristisq̄ custodib̄. fin̄
Beda Reuolutio lapidis mystice signat̄ re-
uelatiōē sacramentoz. Moraliter rede-
at sepius penitens ad mentē q̄res d̄m et
videbit lapidē sublatū. i. difficultatē sue
gratitatem oner̄. Sequit̄. Lucurrit ḡ et

Dominica in albis

venit ad simonem petrum et ad alium discipulum quem amabat Iesus: et dixit illis. Tulerunt dominum meum et nescio ubi posuerunt eum. Vide devotionem magdalene: et ea per viros suos imitare quodammodo: et de ipso domino cum alijs sepe proferendo. **I.** Per. iij. Si quis loquitur quasi sermones dei. **S**ecundum est discipulorum affectio qui venerunt statim ad monumentum: et currebant duo simul: et ille alius discipulus percurrit petro citius: et venit prior ad monumentum. Greg. Illi per ceteros cucurrerunt qui per ceteros amaverunt. Idem. Quis amat ardentem: currit velociter et pervenit citius. **E**odem spiritus boni quod currunt ad quendam dominum multum ardenter. Curre et tu cum eis. Bern. Alia amans fert votis: trahit desiderijs. Sic dicit Paulus. **I.** Cor. ix. Sic currite ut concipiebaturis. **T**ertium est resurrectionis declaratio. Cum enim venisset iohannes et se inclinasset: vidit lintheamina posita: non tamen introiit: propter Petri reuerentiam quem expectavit: quod senior et iter apostolorum principalior erat. Cum autem venisset petrus et introisset in monumentum: vidit lintheamina posita. id est disposita: et sic. quod super caput eius: non tamen cum lintheaminibus positum: sed separatim involutum in unum locum. Tunc introiit ille alius discipulus et vidit et credidit corpus esse sublatum. Chrysostomus. Considera lintheamina posita et sudarium separatim involutum in unum locum: quod erat resurrectionis signum. neque enim si qui furati essent corpus huius rei sollicitudinem habuissent. Nos itaque certi de resurrectione quam cum non alibi quam in monumento cordis nostri Timeamus ne forte in nobis sit aliquid quod ei displiceat et sic a nobis discedat. Sed bene bene multo forte plures sunt qui audet placere mundo quam qui student placere christo. Exeplum in vi. pa. de pelagia meretrice cuius ornatum et curam venandi. scilicet anias diabolo cum videret veronem episcopus Eliopolitani in concilio episcoporum alte suspiciens: demisso capite gravissime fleuit: causam reddens: quia unius diei meretricis huius ornatu superavit omnem vite mee industriam placendi deo. Ideo bene dicit Bern. Quid ignavia est frater: ardentem appetunt homines phisicis quam nos vtilia: alacrius currunt ad mortem quam nos ad vitam.

Tertius ar. Aud. 2c. Et hec bene considerata nos hortantur cavere a recidi-

uo: quod per maxime fugiendum est. Nam ut dicitur. Aliquis debet magis velle mori quam peccare. ff. quod metus causa. l. isti quidam. §. penult. Nec mirum: quia peccatum a deo separat et ad penam est: nam obligat. Unde Augustinus. de pe. dist. vij. c. ult. in fine. Qui peccato mortis eternam cruciatur. Cavete ne per recidivum similes sitis illi qui se astringit laqueo a quo palique liberat et postmodum ad laqueum rediens merito mortis Regressus est ad laqueum: est peccati recidivum. Proverb. v. Iniquitates sue capiunt impium: et funibus peccatorum suorum constringitur.

Dominica in albis **S**ermo

Ecce ascendimus

mus 2c. Quasi modo genti in-fantes rationabiles sine dolo lac concupiscite. **I.** Per. ij. Si tales estis hierosolymam ascenditis. Ubi iuxta verba proposita tria sunt notanda. **P**rimum simplex innocentia: quia esse debemus quasi modo geniti infantes. **U**bi etiam ad hoc nos hortatur denotatio huius officii: quia dicitur dominica in albis. quia debemus esse in albis et mundis conscientijs. Quondam quippe baptizati in pascha hac die in ecclesia conveniebant in albis vestimentis: que designant mundiciam mentis. **S**ecundum est innocens prudentia: quia rationabiles. id est prudentes sine dolo et sine mala astutia. Ideo dicit dominus Barth. r. Estote prudentes sicut serpentes: et simplices sicut columbe. **T**ertium prudens concupiscentia. Ideo subdit: lac. id est doctrina vobis concupiscentia sapientie perducit ad regnum perpetuum.

Ecce ascendimus 2c.

Primus articulus. Quia in evangelio hodierniter salutat discipulos salutacione pacis. et hierosolyma interpretatur pacifica: ideo ratione evangelij quam thematis per maxime tangemus questionem de pace. **P**rimo An pax sit effectus charitatis? **R**esponsum. Non. Pax invenitur in aliquibus que non sunt in charitate: puta in gentilibus. **C**ontra. **P**s. Pax multa diligentibus legem tuam. **R**espondet Iho. in. ij. q. xxi. Duplex est unio de ratione pacis. Una est ordinacionem priorum appetituum eiusdem hominis in unum. Alia per su-

unionem ppi appetitus cum appetitu al-
terius. et hanc vltimiorē unionē efficit cha-
ritas. Prima qdem unio est fm q de di-
ligit ex toto corde. yr. s. omnia referam in
ipsum. et oēs appetitus nostri in ipsum fe-
runt. Alia pōt put diligimus primū sicut
nosipfos. Ex quo cōtingit q hō vult im-
plere voluntatem pmi sicut suū ppius. et
ppter hoc inter amabilia vnu pōt iden-
titas electionis. pbs i eth. Hec ex Tho.

Pro fundamēto Amicitia est causa cō-
cordie. Un tulli? li. de amicitia. Amicorū
est idem velle et idem nolle. Ad qd etiam
satis patet qd dicit Prudentius h de pu-
gna virtutū et viciōz. Pax plenū virtutis
opus. Cum ergo qrit An pax rē. Dic rē.
vīs. Ex qua cōclude qnecessaria sit nob
charitas si volum? hierosolymā ascendere
re et pacem habere. Aug. Dilectio sepa-
discernit inter filios dei et filios pditionis.
Attendite o miseri rē. Quicqd aliūde te-
netis nihil est nisi charitatē habeatis. Nō
em in vobis manebit dñs tanq in tēplo
suo nisi per charitatē. **F**igura. iij. Reg.
vi. Nihil erat in templo qd non auro rege-
ret. Spūaliter. In tēplo spūali qd est ani-
ma omnia debēt esse ornata charitate. In
celesti pō templo ciuitatis supne hierusa-
lem nihil oīno recipit nisi vestitum chari-
tatis. auro. Ideo dicit Apoca. iij. Suadeo
tibi emere aurum ignitum et pbatū vt lo-
cuples fias.

Secundus articulus. In euāgelio ho-
dierno qd scribit Jo. xx. describit ap-
paritio chri facta discipulis congregat ab-
sente thoma. et alia appitio facta post di-
es octo pscnte thoma. In quo euāgelio
ter salutat dñs discipulos suos. s. saluta-
tione pacis: ter dices Pax vobis. Et hoc
ppter triplicem pacem

Primo ppter pacem generalis humane
reconciliationis.

Secōdo ppter pacem spūalis interne re-
formationis

Tertio ppter pacem signalis eterne
beatitudinis.

Primo ppter pacē generalis hūane re-
conciliationis quā dñs discipulis nuncia-
bat. de q pace Ephe. ij. Ipse est pax nra q
fecit vtracq vnu rē. sequit: faciens pacē vt
recoaliet deo p cruce inficiēs inimicitias

in seipso. et veniēs euāgelizauit vobis pa-
cem q lōge fuistis: et pacē his qui ppe: q/
niam p ipm habem? accessum in vno spū
tu ad patrē. In hmoi aut pacis annūcia-
tione tria in euāgelio notant mysteria.

Primū mysteriū ptiuse dispositiōis

Secūm mysteriū gloriose vīsitatiōis.

Tertū mysteriū gaudiose certificatiōis
Primū igit est mysteriū virtuose disposi-
tioni: qd ibi notat. Cum esset sero die il-
lo vna sabbatoz. Ibi notanda est triplex
condicio dispositiua conueniēs ad hoc vt
dñs ad nos veniat nūcians pacem.

Prima est condicio temporalis.

Secunda est psonalis.

Tertia est localis.

Prima igit rē. Cum esset sero die illo vna
sabbatoz. **U**bi spūalr ex pte ppi ibi no-
tati significat triplex cōdicio ad hoc neces-
saria vt dñs nos spūaliter vīset. **P**rima
est requies siue cessatio a petis/que signifi-
cat p hoc q dicit: vna sabbatoz. **S**abb.
tū em interpretat requies. Esa. j. Quiescite p/
uerse agere. **S**ecda excitatio bonoz ope-
rū que notat cū dicit: die illo. **B**ona ei ope-
ra habent rōnem dies siue lucis. iuxta illd
Mat. v. Sic luceat lux vīa corā hoībz rē.
Hiere. vij. dicit. Bonas facite vias vias
et studia vestra et inhabitabo vobiscum.

Tertia est finalis pseuerantia necessaria
ad hoc q chris nobis appareat in gloria
q intelligit per hoc q dicit: cum esset sero.
Ibid. Tunc deo placet nostra bona cōuer-
satio quando bonū qd inchoam? pseuerā/
ti fine implemus. **S**ecunda est condi-
cio psonalis. quia vīz discipuli erant con-
gregati ppter metum iudeorum. vt q dñs
nobis appareat/christi discipuli doctrinā
gius seruantes simus. Ad quod nos dul-
citer inuitat dñs Joan. xv. dices. In hoc
clarificatus est pater meus vt fructū plu-
rimū afferatis: et efficiamini mei discipu-
li. Simus inuicem cōgregati per charita-
tem et pacem. j. Joan. iij. Si diligam? in-
uicem deus in nobis manet. Simus etiā
timorati sicut erant discipuli dñi: vt nota-
tur in illo verbo: ppter metum iudeorum.
ideo dicit Eccl. ij. Fili accedens ad seruū
tutem dei sta in iusticia et timore. **T**er-
tia est conditio localis que. s. sumit ex pte
loci: cū dicit. et fores eēt clausē. Fores inq

Dominica in albis

oris cauendo inordinatā locutionē. Eccl. xxvij. Attende ne labaris in lingua et ne cadas in spectu inimicorum insidiantium tibi. Item fores aurium: cauendo puerum auiditionē. Debemus itaque facere ad similitudinem spentis et aspidis surde et obturantis aures suas terra, id est consideratione nostre fragilitatis: et cauda. i. consideratione finis. Eccl. xxvij. Sepi aures tuas spinis et ne audias linguam nequam. et Hiero. plogo. super Josue. Nos ad patriam festinantes syrenarum mortiferos cantus debemus surda aure transire. Item clausa debent esse fores oculorum cauendo indiscretam visionem. Eccl. ix. Ne respicias mulierem multivolam ne forte incidas in laqueos illius. Et Greg. super illud Gen. iiij. Vidit mulier lignum et deprendit sunt oculi a lasciuia voluptatis quod eodem raptorem ad culpam velocissimi sunt. Vis enim corruptio tam corporis quam anime ab eis sumpsit exordia. Multum periculosus est incautus aspectus et curiosus. Exeplum Gen. xxxij. Diuina egressa est ut videret mulieres regionis illius corrupta est a sichten filio emori. Ipe enim cum vidisset eam admauit et rapuit. et Genes. xxxix. Iniecit domina oculos in Ioseph. Et ait dormi mecum. et ij. Reg. xj. David vidit Bethsabee lauante se et missis nuncijs tulit eam. propterea bene dicit Hiero. ix. Ascendit mors per fenestras nostras.

Secundus ar. Aud. 22. Cauete quod ne portas aduersario apertis ut intret in locum ubi recepistis dominum. Et notate secundum Ius canonici. vj. q. j. Infamis. Infamis est ille capitaneus qui frequenter relinquit dominum bello et secundum l. ff. de re militari l. desertore. §. i. bello. Digne dignus est qui domino existere in castro: portas aperit aduersario et eum introducit quod manibus ei tradens dominum suum. Cauete quod ne sitis files sibi. Et sic dicit apostolus. Nolite locum dare diabolo.

Sermo. ij. Quasi mo.

Ecce ascendi mus etc. De quo natum est ex deo vincit mundum. Jo. vl. Ut hierosolyma ascendam? necesse est vincere mundum: mundum inquam. i. carnis voluptatem, diuitiarum cupiditatem: et superbie vanitatem. quoniam ut

dicit Ioannes. j. Jo. ij. De quo est in mundo autem est concupiscentia carnis: aut concupiscentia oculorum: aut superbia vite. De primo Gal. v. Spiritu ambulate et carnis desideria non pericietis. De secundo. j. Jo. ij. Si quis diligit mundum: non est charitas patris in eo. Et Augustinus. Qui veram fidem habet de deo: non cupit in his miseris diues fieri: nec plus est ei denarius quam dominus. De tertio Augustinus in epistola. Quae superbum videris: filium diaboli esse non dubites. Et quo satis sequitur quod qui natus est ex deo superbiam vincit.

Ecce etc.

Primus ar. An pax sit effectus iusticie? Non: quia est effectus charitatis. Contra Esa. xxxij. Opus iusticie pax. Rndet Tho. ij. q. xix. quod vera pax directe quod est a charitate: indirecte vero est a iusticia inquantum iusticia remouet phibens: ipsa charitas secundum propriam rationem causat pacem. Est enim amor vis vnitiua ut dicit Dionysius. ca. de diuinis nominibus. pax autem est vnio appetitiuorum inclinationum. Hoc ex Tho.

Pro fundamento. Quod multa sunt iusticia ex quibus pax perturbatur. Quodius. vii. meta. Irripit vene peioris in eum. Omne nefas fugere pudor: verumque fides quod. In quantum subiere locum fraudes quod volit quod infidie quod et vis et amor scelerum habendi. Quod ex rapto: non hospes ab hospite tuus. Non socer a genero fratrumque gratia rara est. Si lius ante die patrios inquit in annos. Et cetera iacet pietas. Et Salustius. Plurima fuere que maiores nostros magnos fecerunt: quod in nobis nulla sunt: domi industria: iusticia foris: animus in consulendo liber neque delicto neque libidini obnoxius. Pro his nos habemus luxuriam: auariciam: publice egestatem: quamquam opulentiam: inter bonos et malos discrimine nullum: omnia premissa prursum ambitio possideret: domi voluptatibus: foris autem pecunie seruus aut gratie. Multis quod modis offendit iusticia unde pax perturbatur. Sed quid? An pax etc. Dicitur. vii. s. Et quod concludit quod necessaria est nobis iusticia si volumus ascendere hierosolymam. Unde de iustis dicit Sap. v. Iusti autem in perpetuum viuunt. et apud dominum est merces. eo. et cogitatio de manu domini et diadema speciei de manu dei. De iustis vero dicit Psalmus. In iustis

punient et semen impiorum peribit. Idem In iusti disperbunt simul reliquie impiorum interibit. Quod autem interibunt: quoniam sicut habet Bar. xvj. In supplicium eternum ibit. Audite o peccatores qui iusticia confunditis: et tot mala committitis non potestis ad veram pacem celestis hierusalem pertinere. Esa. lvij. Non est pax impijs. Figura lib. Iudicii pluribus. Quotiens filij israel relinquebant dominum: dabat eos in manu hostium. quoniam pro eo conuerterant ad eum liberauit eos dominus. In quo significat quod iniusti tradendi sunt hostibus infernalibus: et soli iusti perveniunt ad pacem celestis regni. Leui. xxvj. Si in preceptis meis ambulaveritis et mandata mea custodieritis dabo pacem in finibus vestris etc. Si non audieritis etc. visitabo vos velociter in egestate: et ardor et gladius devorabit vos.

Secundus ar. In pre. ser. etc. Hic d. secundo mysterio quod est gratiose visitationis quod venit iesus ianuis clausis et stetit in medio et dixit pax vobis. Ubi ostendit tres mirabiles perfectiones.

Primo inexplicabile potentia.

Secundo incomprehensibile sapientiam.

Tertio inextimabile benivolentiam.

Primo etc. Quia venit ianuis clausis Bre. Divina operatio si ratione comprehendit non est admirabilis: nec fides habet meritum cui humana ratio preber experimentum. Idem Quid nimirum si ianuis clausis post resurrectionem in eternum iam victurus intravit: quod moritur? veniens non aperto virginis utero exiit: Huius autem potentie consideratio nobis timore ingerere debet: quod eius offensam cavemus. Ipse enim dicit Bar. x. Eum time te quod potest corpus et animam perdere in gehennam. Sed bene de multis dici potest illud per. Non est timor dei ante oculos eorum. **S**ecundo ostendit incomprehensibile sapientiam: quod stetit in medio. Non utique sine mysterio: ut videtur se verum mediatorem ostenderet. Et nota quod semper elegit medium locum. Huius est enim in medio duorum animalium: sed dicit in medio doctorum ipsos audiens. Lu. ij. In medio suorum persecutorum ipsos declinans. Jo. vij. In medio discipulorum illos erudiens. Lu. xij. Passus est in medio duorum latronum. Joan. xix. et in medio terre iuxta illud psalmi. Operatus est salutem in medio terre etc.

resurrectionem venit et stetit in medio discipulorum ut habet in euangelio. hoc d. Eius autem exemplo et documento plati principes et iudices debent stare in medio nec plus inclinare ad unam partem quam ad aliam. alias nunquam vera erit pax quia deerit iusticia nec ibi erit securitas et stabilitas. Morate terra ideo est immobilis quod est in medio mundi. Unde et per doctrinam prophetarum virtus consistit in medio. Audiant prelati et iudices qui favent consanguineis carnalibus: amicis: adulato: ribus et foris lenonibus etc. **T**ertio ostendit inextimabile benivolentiam quod dixit eis Pax quod in eius natiuitate cantauerunt angeli pacem. Lu. ij. Ipse docuit pacem. Luce. x. In quacunque domum intraveritis primum dicitis pax huic domui. Omne suum doctrinam ordinavit ad pacem. Joan. xvj. Hec locutus sum vobis ut pacem habeatis. Discipulis per testamentum reliquit pacem. Jo. xij. Pacem relinquo vobis. Post resurrectionem nuntiavit pacem. quoniam dixit Pax vobis. **S**alutatio gaudiosa. nihil enim pace iocundus. Propterea apostolus gaudium proponit patri. Gal. vij. Fructus autem spiritus charitas gaudium pax. et Roman. xij. Non est regnum dei escam et potus sed gaudium et pax in spiritu sancto. et Roman. xv. Deus autem spei repleat vos omni gaudio etc. Pace nihil securius. Unde Lu. xxij. cum dominus dixisset discipulis pax vobis. subdit Ego sum nolite timere etc. nihil utilius quia per hanc adquiritis opulentiam meritorum. Ps. Fiat pax in virtute tua et abundantiam in turribus tuis. Exemplum quod apparet quanti meriti sit pax et concordia. In Elitaspas. legitur Quodam tempore orante beato machario vox de celo ad eum sonavit. Zachari/ nedum ad mensuram venisti duarum mulierum que in prima habitant civitate. Quo audito senex in civitate venit: et ad domum quesita veniens: ab illis mulieribus cum magna exultatione susceptus est: quas ita allocutus est. Propter vos ex solitudine longinquam veni ut opera vestra cognoscerem que vos mihi edicite. Cui ille dixerunt. Crede nobis scitissime pater quod nec per noctem a marito lectulis fuimus separate. Quale ergo a nobis opus exquiris. Senex perhibens persistebat ut ei vite ordinem declararent. Cui tunc compulsi dixerunt. Nos nulla inter nos sumus parentela coniuncte. Contigit autem ut duobus

D

Dominica Quasi modo

fratribus coniungeremur: et cum his sanctis. xv. annis in una domo permanentes: neque turpe solum dixit altera ad alteram: sed in pace vivimus: et uno sensu tentamus: quatinus pariter relictis maritis: in congregatione reliquorum mulierum perficeremur. Sed nec hoc multis precibus a maritis potuimus impetrare. Non adepto: inter nos et deum proposuimus testamentum: ut et usque ad mortem seculare verbum non loquimur a modo. Quod cum beatus machabaeus audisset: dixit. In vita te: non est virgo neque maritata: neque monachus neque secularis in his perficiens: sed cum deus depositum querit et spiritum vite subministrat. Propterea quanti fuerit meriti pars et concordia illarum mulierum: adeo etiam ut perferret scitatus Zacharius. Jo. de Eph. iij. Solliciti suare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Eritur. Aud. etc. Hoc est quod per orationem quadragessimam et per tempus pascale predicauimus. Ad hoc nos hortatur ut pacem habeamus et seruemus pacem. scilicet cum deo et proximo. Cauere ergo ne instinctu diaboli pacem amittatis: et sic a vobis recedat dominus pacis: qui non nisi in loco pacis habitat. Ps. In pace factus est locus eius. Cauete ne credatis aduersario vestro plusquam christo. quia scribitur. Ecci. xij. Ne credas inimico tuo in eternum quia periculum magnum est. Unum etiam. ff. de eo per quem factum est minus quod sistat in iudicio: dicitur quod non veniens ad iudicium: credens verbis aduersarii sui: contumax est. ubi dicit glossa. nimis credulus est in culpa. Ipse pro qui eum secludit est in dolo. Vis autem contumacia est punienda. ut habet de postulat. adhuc in vtero. Audite si quis citaret per maria causa (puta ex hereditationis si non appareat die assignata) eo quod inimico sibi sub amici specie obuianti et dicenti quod non oportet illum de die illo sollicitari quia iudicium non sedebit: leuiter creditur: nihilo minus iudicium ei eum dabit quia contumax est ut patet ex dictis. Notate omnes sumus citati ad dei iudicium. Diabolus autem querit nos impedire: et nobis permittit longam vitam: ut ad peccata faciat redire: conas suadere quod auaricia/luxuria et alia vicia non impediunt hominem a celesti hereditate consequenda. Sed hec est spes siue expectatio deceptiva. Sap. iij. Sapientiam et disciplinam qui abijcit infelix et vana spes illi. et Prover. x. Spes impiorum peribit

Sermo. iij. Quasi modo.

Ecce ascendi mus etc. Hec est victoria quam tit mundum fides nostra. Jo. vlt.

Per hanc victoriam ascendit hierosolymam. Per fidem autem est aliquis victoriosus tripliciter. Primo demonem confutando. j. Pet. vl. Aduersarius vestri diabolus tanquam leo rugiens etc. cui resistite fortes in fide. Secundo aduersa tolerando. Heb. xj. Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iusticia: ludibria et verbera experti insuper et vincula et carceres lapidati sunt etc. Tercio mundum supplantando. Heb. xj. Fide abraha obediuit deo relinques terram cognationem patriam nesciens quid ret.

Ecc. etc.

Primus. An omnia appetant pacem non. Multi appetunt bellum. Contra Aug. xix. de ciui. dei. Dia appetit pacem. Et idem dicit Dion. ix. c. de diu. no. Rndet Th. ij. q. xix. Ex ipso quod homo aliquid appetit pacem est ipsum appetere remotionem eorum que boni desiderati impedire possunt. Potest autem impediri affectio boni desiderati per primum appetitum vel superius vel alterius. et utrumque tollit per pacem. Jo. necesse est quod omne appetens appetat pacem in quantum scilicet appetit tranquille et sine impedimento peruenire ad illud quod appetit: quod consistit in pacis quam Aug. diffinit tranquillitatem ordinis. Unum etiam illi qui querunt bellum dissensionem non desiderant nisi pacem quam se habere aliter expectant. Non enim est pax si quis cum alio concordes det illud quod ipse desiderat sed sit ibi concordia. Hec tho. Pro sum. De quod appetit appetit sub ratione boni. Unum Arist. i. peritio Ethic. Dia bonum appetit. pax autem multa bonitatem habet: adeo etiam ut Aug. de. x. d. ciui. dei. quod nihil sit absque pace bonum. Et prudenter: pax summa laboris: pax belli exacti precium: preciumque periculi. sidera pace vigent: coeque sunt terrena pace. Cum ergo quis An oia etc. Dicunt. ut scilicet. Ex quo concludit quod si vere pacem appetimus celestem: pacem etiam persequi desideramus per quantum desideramus amotionem omnium impedimentorum illius pacis celestis a qua nemo impeditur nisi per peccata que tollunt pacem persequi. Nam quod potest habere pacem quod gladium possit

rat in corde: q̄ facit in sp̄is: q̄ iter leones
z dracones p̄stans: q̄ videt gladiū diuēvl/
tionis vibrari sup̄ se: z horrendā foueam
abyssalem ignez sulphure succensā ifra se:
patam īmptinus absorbere. Deniq̄ quō
pacē habebit q̄ pacis auctori resistit: Job
xii. Quis ei ei resistit z pacē habuit: Bre.
Peruersa mens p̄ suū se erigit auctore vñ
se in semetip̄a confundit, h̄ie p̄ pacē: resi/
stens non pōt. Audite o p̄ctōres luxuriosi
auarizē. Cum p̄ctis h̄ie pacem non pote/
stis. Et sine pace p̄cie nūq̄ deo grati eri/
tis neq̄ dñs habitabit vobiscū. **Figura**
iij. Reg. v. et. vj. Voluit dñs q̄ dauid bel/
licosus sed salomon pacific⁹ edificaret su/
bi domū. **Expone** zc. Jo dic̄ Paulus. ij.
Cor. vi. Pacem habete z deus pacis erit
vobiscum.

Secund⁹ ar. In p̄ce. zc. Nunc d̄ tert⁹
qd̄ est mysteriū gaudiose certificati/
onis. de veritate et gloriā resurrectionis.
Nam cū dixisset eis Pax vobis: oñdit eis
man⁹ z latus. Gausi sunt ergo discipuli vi/
so dño. Nec mīz vñtis talib⁹ signis p̄ierat.
Item ad hanc certificationē p̄inet illud
qd̄ b̄r postea. q̄ vñz dixit thome. Infer di/
gitū tuū huc z vide manus meas: z affer
manū tuā z infer i latus meū zc. Sūt aut̄
notande tres p̄cipue rōnes p̄pter q̄s volu/
it cicatrices vulnez suare in corpe.

Pr̄ia ē rō illuminatiue instructionis

Scda ē rō impetratiue intercessionis.

Tertia est rō declaratiue oñsionis.

Pr̄ma igit̄ zc. vt vñz nos instrueret z il/
luminaret ad firmiter credendū q̄ in illo
codēq̄ corpe in q̄ passus est resurrexit. Vñ
Lu. vi. dixit. Videte man⁹ meas z pedes
meos: q̄ ego ip̄e sum. Itē vt per hoc instru/
amur qm̄ illa dñi vulnera cōtinue gestare
debem⁹ p̄ mēoriā in corde z p̄ vite aulre/
ritatem in corpe. iuxta qd̄ hortat̄ paulus
Phil. ij. Hoc sentite in vobis qd̄ z in chri/
sto iesu. Item p̄ hoc nos instruit q̄ nostri
nūq̄ obliuiscit̄ p̄ quib⁹ crudeliter plaga/
tus fuit z plagaz stigmata tanq̄ signū re/
memoratiū seruat. **Esā. ij.** Ego tui nō ob/
liuiscar/ ecce in manib⁹ meis ē descriptio tua q̄ descri/
ptio sunt plage crucifixi. **Scda** est rō i/
mpetratiue intercessionis vt vñz ip̄e fili⁹ p̄i/
supplicans p̄ nobis: quale genus mor̄z p̄

homine p̄tulit semp̄ ostendat. Cicatrici⁹
em̄ representatio est quedā nobis apud de/
um p̄rem aduocatio. Sic em̄ miles tacēs
ab imperatore impetrat qm̄ vulnera q̄ pro/
eius amore et honore p̄tulit demonstrat.
Legit̄ in historia schol. q̄ antipater idu/
meus magni herodis pater in q̄dam p̄re/
lio in seruitio imperatoris multis vulneri/
bus confossus est. Qui tandē ab emulis
accusatus relictis vestib⁹ dixit. O impera/
tor nolo me verbis excusare apud te: sed
hec vulnera q̄ pro te suscepi loquā f. p̄ me si
ego dilgo te. Et tunc cesar eum in gratiā
suscepit. Sic et christus vulnera patri ostē/
dit vt insinuet quantū deo patri obeduit
z quantum nos dilexit. Ideo dic̄. j. Jo.
ij. Si q̄s peccauerit aduocatum habemus
apud patrem iē. ch. iustum z ip̄e est p̄pitia/
tio p̄ p̄ctis nostris. **Bern.** O homo secu/
rum accessum habes ap̄d deū: matrē ap̄d
filium: z filium aū patrem. **Pater** ostēdit
filio pectus z ybera: filius oñdit patri
tus z vulnera: quenā poterit ibi esse repul/
sa vbi tot concurrunt charitatis insignia.

Tertia est rō declaratiue oñsionis. In
h̄euidenter oñdit quō nos vult ad se reuo/
care. **Q. di. illud** Esā. xliij. Reuertere ad
me qm̄ ego redemi te. **Qui⁹** redemptionis
insignia in corpore meo suauit vt secur⁹ ad
me redeas. Item p̄ hoc iugiter oñdit vi/
ctoriā suā quam p̄ passionē obtinuit. **Be/
da** sup̄ Lu. Non ex impotentia curandī ci/
catrices seruat: sed vt in p̄petuum victorie
sue circūferat triumphū. Vñ et Aug. xxiij.
de ciui. dei. dic̄. Fortassis in illo regno i cor/
porib⁹ martyru videbūnus cicatrices vul/
nez que p̄ christi nomine pertulerūt. Non
em̄ deformitas in eis s̄ dignitas erit: z q̄
dam q̄uis in corpe: non corporis s̄ p̄tutis/
pulcritudo fulgebit. Fulgebūt itaq̄ cicat/
trices in corpi⁹ martyz s̄c stella i celo/ si/
cut lapis p̄ciosus i anulo/ s̄c flos i stipite/
z s̄c color speciosus i rosa. Vñ i corpe chri/
sti cicatrices nullo mō p̄tinet ad corruptio/
nē sed ad maiore glorie cumulū: inquātuz
sunt q̄dam p̄tutis z victorie insignia. In
illis enim locis vulnerum est quidam spe/
ctalis decor. Vñ dic̄ Chry. q̄ cicatrices
ille sunt super radios solis lucidiores. Itē
per hoc iugiter ostendit beatis q̄ miserib⁹
corditer sunt saluati quod eis cedit in ma

Dominica Quasi modo

gnū gaudiū. Beda. Magnū gaudiū erit
seris: vulnē cicatrices videre in chri car-
ne fulgida p q victor trūphauit z d mor-
te saluauit electos. Nā ibi ē fortitudo mar-
tyr z salus oim noſtr. Itē vt p h oñderet
eq̄tatē iuſticie reſpectu reproborū in iudi-
cio: q̄ vicē iuſte dānandi ſunt q̄ chm pte-
pſerūt quē tūc manifeſte videbūt tā gra-
uia vulnēra peis ptuliſſe. Un Aug. li. d
ſymbolo. Sciebat chīs q̄re cicatrices in
ſuo corpe ſuaret. Sicut autē dēmonſtrauit
thome n̄ credēti niſi tāgeret z videret: ita
z inimicū vulnēra dēmonſtratur eſt ſua: vt
cōuincens eos veritas dicat. Ecce hoīem
quē crucifixi: viderē vulnēra q̄ inſixiſti:
agnosce qd pupu giſti: qm p vos z ppter
vos apū eſt: nec tñ intrare voluisti. Qm
ta triſticia tūc erit miſeris pctōib. Ser-
te ſic hī. Dat. xxiij. Tūc plāgēt ſe ſup ſe
oēs trib. terre. Illū g iudicem chariſſimi
oīdē illū iudicij in q̄ oia denuciabunt ſep-
tus cogitate z ei cogitatione timete: z ex
ei timore vitā veſtrā corripite: z qdū vi-
uitis dū tps habet bonis opib inſiſtite.
Exemplū notādū narrat Petr. alphon-
ſus. Vide i ſcdo aduēuali qd incipit Ab-
hijam: ſabbato poſt pīmā dñicā aduēt.
Erti ar. Aud. zc. Hec deuote cogi-
tata nos hortantur a pctis abſtinere
ppter honorē dñi z bona opari diligenter
ne ſaluatoris vulnēra nobis cedāt in con-
fuſionē z penā: ſed in gaudiū z glām. Nō
em ſine bonis opib ſaluari poſſum. Di-
cit. l. ff. de poſiti. l. Bona fides. s. j. Vale
meritū debet egeſtate laborare. ar. v. q. v.
c. Non oēs. dr: q̄ vltū panis tollit cū de
cibo ſecur iuſticiā negligit. Cauete g ne
de diuina miſcōdia nimis pſumētes cibo be-
atitudis pueni ppter negligentiaz faciēdi
bona opa. Aud. Quid vos diceret d mi-
lite q̄ tpe p̄lij ad tabernā vadit vel ludū: z
victoria obtenta petit z ſperat habere pte
ſpolioz. aut de eo qui nihil agro ſeminās
ſperat in tempore meſſis colligere ſicut z
illi q̄ ſeminauerūt. Expone z applica no-
tādo illud Gal. vj. Quicūq̄ ſeminauerit
homo: hec meret zc. Et in p̄. Tu red-
des vnicuiq̄ iuxta opa ſua.

Sermo quartus
Quasi modo.

Ece ascendi

m^o zc. Quis ē aut q̄ viciū mū-
dū: niſi q̄ credit qm ieſus eſt fi-
lius dei. j. Joā. vl. Talis certe credentia
facit aſcēdere hieroſolymā. Nam q̄ credit
q̄ ieſus eſt filius dei terre ſuis cōminā-
tionib: allicif ſuis pmiſſiōib: obrēpat ſu-
is monitionib. Unō Bern. dr. Putaſne
filii dei reputat Jeſum: q̄ſquis eſt ille qui
nec ei terret cōminatiōib: nec allicif pmiſ-
ſiōib: nec pceptis obrēpat: neq̄ cōſilijs
adheſcit. eſt ſi ſaret oīe ſe cognoſcere deum
facti tñ negat. Ecce zc.

P^o Rim^o ar. An in hac vitā poſſit hū-
par: nō. Quia pax videt eſſe vlti-
mus finis. Illud em qd oia appetit eſt
vltim^o finis. Pace aut oia appetūt: vt viſū
eſt in p̄nti ſer. Contra. An ſic: fruſtra mā-
daret dñs. Dat. ix. Pace habete inſ. vos
Rñdet Tho. ij. q. xxiij. in ſolūtione cu-
iudam argumenti. Vera pax nō eſt niſi d
vero bono. Dupl^r aut habet vey bonū. ſ.
pfecte: et impfecte. Ideo duplex eſt vera
pax. ſ. Perfecta: q̄ conſiſtit in pfecta fru-
tione ſummi boni: p quam oēs appetitus
vniunt q̄etati in vno. et hic eſt vltimus ſu-
nis creature rōnalis. ſm illud p̄. Qui po-
ſuit fines tuos pacē. Alia ē pax impfecta:
que hī in hoc mūdo. q̄a eſt p̄ncipales ani-
mi motus q̄ſcant in deo: ſūt tñ aliq̄ repu-
gnantia z int^r z extra que p̄turbant hanc
pacem. Hec Tho. m. Pro fundamēto.
Nedū ſacra ſc̄ptura: ſed etia p̄bi z poete
nos hortant q̄rere pacem z ſeruare. Sen.
Pacē habebis cum hoib: bellum cum vi-
cijs. Et Virgil. vj. eneid. introduxit an-
chiſem dicēte enee filio ſuo. Ne tibi ſint ar-
res paciū imponere morē. Parece ſubie-
ctis: z debellare ſupbos. Tu ḡ q̄rif. An i
hac zc. Dic rñ. Et ſ. Ex q̄cludē p̄ſidera-
tionē miſeriaz p̄nti vite q̄ e tribulationib
ſubiecta. Job. xij. Nō nā de mltie obre-
ui viues tpe replet mltz miſerijs. Eſt mī-
ſerie mltē ſūt ex pte corpiſ: mltro ſūt picu-
loſiores ex pte aie q̄ mltas z grauib ſub-
eſt piculis. Notate: cōmōrās in terra in-
micoz ſuoz nō eſt in tuto vite ſue: p̄cipue
cū nō pōt ſe defendere. Spūaliter. Dile-
ctio p̄nti vite eſt in terra inimicoz. Ibi

enim sunt tres hostes insidiātes: mund⁹ / caro / et diabolus. Nos pō debiles sumus. **Bern.** i. ser. Triplex adest miseria hūano generi: si diligenter aduertim⁹. Nā faciles sum⁹ ad seducendū: debiles ad opandū: et fragiles ad resistendū. Non est g̃ standū i hac regione: sed fugere. s. ad tutiorē. Hoc audite miseri pctōres supbi auari et. **U.** dicit p̃culum et hinc exire. **Figura Bern.** xij. Dixerūt angeli loth. Surge: tolle uxorem et filias q̃s habes ne tu peas in scelere ciuitatis q̃. i. voluptuose nimis viuebat. Spūalr Bonus angelus et inspi ratio diuina hortat pctōrē: et rōne appetitū inasibilibi et concupiscibili exire de ciuitate diaboli. Que est societas maloz q̃ p̃prias voluptates querunt. **Hier.** ij. Fugite de medio babilonis: et saluate vnusquisq̃ animā suam.

Secund⁹ ar. s. de pace prima et. **Al.** de sda: que ē spūalis pax interne reformationis quā dñs discipul⁹ cōmendabat. vñ dicit itez. Pax vobis. **Breg.** pudeat vos pacem mun⁹ desiderare quā nobis ch̃s sic obtulit: pacis et res et nomen dulce. Et p̃r i euang. dñs tangit tria ad hmoi pacē p̃tinentia: cū dicit. Sic misit me p̃r.

Primū ē similitudo missionis.

Secundū ē similitudo ordinationis.

Tertiū est p̃p̃ritudo executionis.

Primū igit et. vñ dicit. Sic misit me p̃r: et ego mitto vos. q. d. Sicut misit me p̃r ad p̃luras pro pace et salute humani generis: ita mitto vos non ad mundi gaudia: s. ad tribulationes p̃ferendas pro pace spūalis reformationis animaz. **Breg.** Sicut misit me p̃r: et ego mitto vos. i. eadem charitate vos diligo: cūz in scandala p̃secutorū mitto. q̃ me p̃r charitate diligit: quē venire ad tolerandas passiōes fecit. Attendite itaq̃ qm̃ si aliq̃ p̃p̃ritate fruunt: pacē in mundo habētes. signū est q̃ tales non sūt a dō missi neq̃ discipuli ch̃i. **Secundū** est similitudo ordinationis. qz vñ eis dādo sp̃m̃ sc̃m: ordinauit eos ep̃os dñs p̃tātē absolue di a pctis qd̃ spectat ad pacē interne reformationis p̃sc̃ie. **Uñ** dicit textus. Hec cū dīxisset in iussu lauit et dixit. Accipite sp̃m̃. q̃rū re. pctā re. eis et. **fm Aug.** In hōndit per p̃gruā signationē: sp̃m̃ sc̃m nō solū a p̃re sed etiā a filio p̃cedere. Et h̃ aut p̃suetudo ec

clesiastica obtinuit: in eoz faciez q̃ p̃ gram spūsc̃i sunt regenerandi: a sacerdotib⁹ inq̃ sufflat. Dedit aut̃ eis dñs p̃tātē ligādi et soluendi m̃sterialit̃ q̃dem: non p̃ncipalr: cū dicit. Quoz remiseris et. **Aug.** q. d. Sp̃rituallanc⁹ dimittit: non vos. Item ecclie charitas q̃ p̃ sp̃m̃ sc̃m diffundit in cordib⁹ ñris: p̃ncipum suoz pctā dimittit. **Eoz** aut̃ q̃ non sunt p̃ncipes tener **Jo** postq̃ dixit Accipite sp̃m̃ sc̃m p̃tinuo de pctōz re missionē et retentionē subiecit. **Tertiū** ē p̃p̃ritudo executionis: q̃ apparet in h̃ q̃ discipuli pacē sibi nunciata: et sibi cōmendata: thome aduenienti statim dixerunt et nūciauerūt. Nam vt dicit **ter. Thomas** syn⁹ ex. xij. non erat cum eis qm̃ venit. Dixerūt g̃ ei alij discipuli. vidim⁹ dñm. Año em̃ le ro bonū ei nunciū nūciauerūt. q. iā incipientes exeq̃ officiū suū qd̃ eis iunxerat dōmin⁹ dicēs. Sic misit me p̃r: et ego mitto vos. **Al.** aut̃ dicit. Nisi videro i manib⁹ ei⁹ fixurā clauoz: et mittā digitiū meū i locū clauozum: et mittā manū meā i lat⁹ ei⁹ nō credā. Tanta q̃ppe viderat mort⁹ supplia q̃ resurrectionis nō poterat accipere argumētū: nisi et visu et tactu p̃ciperet. **Chy.** Aliis ei grossior ex̃ns: eā q̃ est p̃ sensum grossissimū. s. tactū q̃rebat fidem. Sic aut̃ apli hilari vultu receperunt a dño mandatum missionis: sic et diligēt exeq̃ studeam⁹ oia mandata diuine ordinationis. **Exemplū** aut̃ q̃ firmis obedire debeam⁹ deo/ accipere possum⁹. **j. Zach.** ij. De mathathia q̃ dicit. Etsi oēs regi antiocho obediunt vt discedant a lege patrū suoz: ego et filij mei et fratres mei obediē legi patrū ñroz et. **Uñ** de si vis. Est etiā exemplū notabile de septem frīb⁹. **ij. Zach.** vij. Vide ibi. Et nota illud **j. Reg.** xv. Melior est obedientia q̃ victime.

Terti⁹ ar. Aud. et. **Canete** g̃ ab inobedientia qm̃ si inobedientes est⁹ pacē h̃re non potestis cū deo: qm̃ ois inobedientia ē ch̃m est spūale adulteriū. p̃pter adulteriū aut̃ repudiā vxor. Imo vt dicit innocent⁹. c. **Tue.** de peura. Pena adulterij olim erat pena capitis. vt h̃r. **L.** de adulterij s. l. castitati. Pone casum siue exēplū Sic et adulteriū (qd̃ est in q̃libet pctō mortali) pena capitis. i. mort⁹ in inferno puniē dum est **Apo.** xij. Omnib⁹ adulteris et

Domínica Quasi modo

medadab ps illozum erit i stagno, ardenti
igne rē.

Sermo. v. Quasi modo.

Ece ascendi

Emus rē. Qui credit in filiū dī:
habet testimoniu dī in se. j. Jo. vi.
Talis ē ascendim? hierosolymā. Notan
dū autē fin Berni. qm qdam credunt fide
mortua/ alij fide ficta/ alij fide pbata. De
pma Jac. ij. Fides sine opibz mortua ē.
De scda Lu. viij. Ad tps credunt: et in tpe
tentationis recedūt. De tertia Heb. xj.
Testimonio fidei pbati inuenti sunt.

Salutatio. **Ece rē.**
Prim? ar. An oīs dissensio repugnet
paci. Sic. qz oīs dissensio repugnat
paci. Contra. Sancti doct. alijū dis
sentiant. Rndet Tho. ij. q. xxi. ar. ij. in
clutione. ij. argumēti. Ad amicitia nō re
grit? pordia in opinionibz: sed pordia in
pncipalioribz et maioribz bonis qntū ad af
fectū. Dissentire eī in aliqbz pūis qsi non
videt dissensus. Nihil ē phibet charitatē
habētes: in opinionibz dissentire. Nec h re
pugnat paci. qz opīones pnt ad intel
lectū: q pcedit affectū q p pacē vnit. Quia
etiā dissensio in aliqbz paruis pcedit ex di
uersitate opīonū: dū vn? existimat id de
q est dissensio ptnere ad pncipale bonū/ in
q conueniūt: et aliū existimat non ptnere
Jo talis dissensio nō repugnat paci qual
hī pōt in hac vita. Nec Tho. Pro fun
damento. Sic dicit phs. ix. et bīc. Ad ami
ciam ptnet pordia in bonis pferentibz
ad vitā: sed non ē ad h necessaria pordia i
opīonibz. Nā hmoi pordia vix hī pōt
qz vt dīc Terenti. Quot hoies tot snier
Cum ē grīf An oīs dissensio rē. Dīc rñ.
vt s. Ex q pclude q sola dissensio affectio
nis ē pturbatiua pacis/ nec stare pōt cū pa
ce. Non possunt ē boni pacē hēre cum mal:
nec pōt etiā esse in pnti vita pax in homine
plena/ inter rationem et sensualitatez. quia
affectio rationis repugnat affectioni sen
sualitat. Gal. v. Caro concupiscit aduersus
spī: et spūs aduer. carnē. Nec em sibi inui
cē aduersant. vt non qeūqz vult illa facia
tis. Et mīto min? pacē hēre possum? imo

nē hēre debem? ad demones et vicia. In
hac ē vita semp est nob indictū bellū Job
vij. Militia est vita hoīs sup terrā. Audi
te o vniculi terre/ sic viuite/ sic agite virili
ter vt victoriā reportetis. ij. Tim. ij. Labo
ra sic bon? miles dī: nec miremi si inter
dū cū vultis bona facere multā in vob sen
titis repugnantia. Figura. Nec. iij. i ree
dificatione muroz hierlm media ps iuue
nū faciebāt opus: et media ps parata erat
ad bellū vna manu faciebāt opus et altera
tenebat gladiū rē. Expone: qz penitentes
debent laborare ad reparationem spūalis
edificij qd p pntm destructū erat. sed i hac
reparatione prim debent intendere ad bona
opa facienda: prim ad tentationes repellē
das rē. Resistite diabolo: et fugiet a vob
Jacobi. iij.

Secund? ar. In pcedentibz smonibus
rē. Nunc de tertia q est pax supnalis
eterne brificationis quā dīs discipul pzo
mittebat. Hec est pax dei que exuperat oīm
sensū. Phs. iij. Dīc itaqz euangeliū. q p
dies octo: itez erant discipuli int? et Tho
mas cū eis. Anago gice. post dies octo. i.
post octauā eratē mundi q est eras resur
gentiū. erant oēs discipuli parit int? in ce
lo: et tunc iesus stabit i medio eoz dās eis
aptam sui noticiā: sed tūc erūt oīno ianue
clausē. qz tā decetero nemo poterit illuc i
trare. Juxta illud Mat. xxv. Que parare
erant itrauerūt cū eo ad nuptias: et clausa
est ianua. Deinde in euangelio tria tangū
tur q ptnent ad pacē supnā.

Primū ē declaratio hūanitat.
Secundū ē recognitio diuinitat.
Tertiū ē repromissio felicitat.
Primū igit rē. Quia dīs q. rndens dubi
tationi thome. dīc ei Infer digitū tuū huc
et vide ma. meas: et affer manū tuā et mit
te in lat? meū et noli ēē incredul? sed fidel.
q. d. Glide/ tanqz et experire. Dagnū cer
te fuit vulnus illud lateris in quo non dī
gitū: s; manū mittere debebat. Et hū? la
ter? aptura aptionē regni celestz sūt. vt p
ueniam? ad eternā pacē Apo. ij. Ecce de
di corā te ostiū apertū. Scdm est recogni
tio diuinitat qz thomas cū cicatrices res
tigit tūc statim corde credēdo et ore pntēdo
exclamas dixit. Dīs me? et de? me? q me
creasti. q me redemisti. q me illuminasti. iij.

mine fidei Theophyl. Qui prius infidelis fuerat: post lateri tactu optimu se esse theologum ostendit. Nam duplicem naturam et unicam hypostasim edicit. dicendo enim dominus meus recognoscit humanam naturam cui datum est totum creaturam dominum, dicendo vero deus meus dominum naturam que omnia condidit professus est. In clara autem noticia ipsius divinitatis et gloriose dei humanitatis quam sic thomas professus est consistit pax illa eternitatis. Jo. xvij. Hec est vita eterna ut cognoscatur te solum verum deum et quem misisti iesum christum. Tercium est repromissio felicitatis quod dicit iesus. Quia vidisti me thoma credidisti. Bti qui non viderunt et crediderunt. In qua specialiter nos signati sumus qui cum in carne non videmus mente retinemus si tamen fidei nostram operibus sequimur. Ille ei vere credit qui exercet operando quod credit. Chrysostomus. Cum aliquis nunc temporibus istis dixerit videri temporibus illis fuisse et vidisse christum in alicula faciente: tunc excogitet quod beatus qui non viderunt et crediderunt. Considera autem predicta cum quanta leticia ibant discipuli videntes dominum sic gloriose suscitatur ab eo tanta gratia pacis ex parte sibi dulcis oblata. Vere iam habebat per ludia future pacis. Finaliter autem ostendit eum angelis quod vere credentibus repromissa est vita eterna in qua pax summa consistit. di. Ultra quod dicit et alia signa fecit iesus in conspectu discipulorum suorum qui non sunt scripta in libro huius. Hec autem scripta sunt ut credatur quod iesus est filius dei et ut credentes vitam habeant in nomine ipsius. Chrysostomus. Ostendit quoniam non illi qui credunt nobis utile est credere cum subdit ut et credentes vitam habeant in nomine eius per ipsum. Ipse enim est vita. Patet ergo quod fides christi producat in celestem pacem. Quod desiderabilis omnino est pax et quiescenda. Dulcius est dulce et gaudiosa discipulis fuisse illa saluatio pacis: quam terna pace eis obtulit in euangelio. Quod igitur fugienda sunt omnia que perturbant pacem cuiusmodi sunt invidiam: ambitio: et superbia atque auaricia. Ex parte de primo ut in fratribus ioseph Beati. xxvij. De secundo in absalon david patre suorum. ij. Reg. xv. De tertio in pastoribus loth Beati. xij. Propterea di. ps. Inquire pacem et persequere eam.

Quartus articulus. Aud. 22. Caveatis ne faciatis ea que paci repugnant: et sic vos indignos reddatis pace celesti. Nam dicit re-

gula iuris. Non debet ex eo quis fructus consequi quod nescius extitit impugnare. Pone casum in eo qui impugnabat testamentum quod si id improbe dicit et succubuit quicquid ex testamento capiebat perdidit. ff. de inoffi. re. §. Douisse. Ad idem. xij. q. ij. §. propter. Dic causa ad longum. Et expone quod testamentum domini est testamentum pacis. Nam discipulus dicit Pacem relinquo vobis pacem meam doctorem.

Sermo. vij. Quasi modo

Ecce ascendi

mus. Iustificati ex fide spem habeamus ad deum. Ro. v. Sic enim ascendam hierosolymam. Hanc autem pacem ad deum nostram querere debemus propter tria. Primo propter invitationem gratiosam. Considera quanta sit dei benignitas qui nos sepe uos contumaces et ingratos rogat de pace reformanda cum eo postquam eum offendimus: di. Esa. xxvij. Pacem faciet mihi. Secundo propter redemptionem copiosam. Summa enim dei sapientia qui novit pacis precium voluit pati et mori ut nobis pacem acquireret. Esa. liij. Disciplina pacis nostre super eum et lino: re eius sanati sumus omnes: nos qui oves erravimus unusquisque in viam suam et cetera. Sequitur: Tradidit in mortem animam suam et cetera. Et Col. ij. Pacificans per sanguinem crucis eius. Tertio propter adoptionem fructuosam. Job. xxij. Adquiescite et habeto pacem cum eorum per habebis fructus optimos.

Ecce 22.

Primus articulus. An omnes appetant ascendere ad celestem hierosolimam ubi est vera beatitudo? Non. Peccatores spernunt beatitudinem. Peccatum enim est spreto bono incommutabili rebus commutabilibus adherere. Beatitudo autem est bonum incommutabile. Contra Boetius. Insuper est mentibus hominum veri boni cupiditas. Respondet Scotus in. iiij. distinct. clix. Q. omnes summe appetunt beatitudinem appetitum naturalem que est ipsa naturalis inclinatio voluntatis ad actum suum. sic ei unusquisque perfectibile naturaliter appetit suam perfectionem. Appetitum autem libero

Domínica Quasi modo

et elícito oēs vt in pluribus bñtudine ap-
petūt. Talis em̄ appetit⁹ vt in plurib⁹ se/
quif inclinatioem nature. Bñs aut̄ Bo/
na. ibidē dī. Duo sunt q̄ faciūt appetitum
scz cōuenientia ⁊ indigētia. Qm̄ igit̄ ania
rōnalis facta est ad dei imaginē ⁊ silitudi-
nē: ⁊ facta ē capax boni sufficiētissimi: ipsa
sibi nō sufficit: cū sit vana deficiens. Ideo
dico q̄ verā bñtudine appetit naturaliter
salte in generali. Vñ oēs credunt q̄ bñtu-
do est bonū qd sufficit. et oēs istud appe-
tūt. In speciali pō vbi sit qd sufficit: an in
honore: an in pecunia: vel aliq̄ alio: errat
cognitio ⁊ declinat affectio. Et est file de
eo q̄ vult emere aur⁹ ⁊ credit qdā frustu
auricalchi esse frustu auri: ⁊ frustum auri
credit auricalchū esse. Si q̄ras ab illo in
generali qd vult emere. Rñdebit: aurum
Si q̄ras in speciali: qd illoꝝ duoz frusto-
rum velit emere. Rñdebit q̄ hoc demon-
strato auricalcho. Silt si ab avaro que-
ras an velit hñe verā bñtudine. Rñdet q̄
sic. Si q̄ras qd velit: an paradisu⁹ vt de-
nariū. Rñdebit: denariū. Et rō hui⁹ ē. q̄a
credit sufficiētiā ibi esse vbi non est. Hec
Bon⁹. Pro fundamēto. Sicut dī p̄he-
j. Eth. Sumū bonū felicitatē esse: fere ab
oib⁹ p̄cessum ē. ideo ibidē maxie figēdus
est ani appetit⁹ siue affect⁹. Nā vt dī Te/
renti⁹. Porro istud ē sage vt vbiq̄ op⁹
fuerit animū flectas. Maximū aut̄ opus
est p̄tingere ad summū bonū. Sed q̄ritur
An de facto oēs verā bñtudine appetat:
Dicēti. vñs. Ex q̄ pelude satisfactatē mul-
toꝝ q̄ p̄ mltā desideria vana ⁊ nocina de/
fluunt. Anf. in p̄sol. Tur p̄ multa vagar⁹
bonūcio: ama vnū bonū in q̄ sunt oia bo-
na ⁊ sufficit: desidera simplex bonū qd est
ōe bonū ⁊ sat⁹ est. Attendite hoc o miser-
mūdani ⁊c. Multitudo q̄ppe mūdānarū
occupationū: verā dī cognitionē impedit
⁊ p̄sequēs vere bñtudinis sensum ⁊ af-
fectū. Vñ de iudeis q̄b⁹ dicebat dñs Jo/
an. viij. Vos est⁹ de h̄ mūdo: dī. do. Joā.
xv. Nō nouerūt patrē neq̄ me. Figura
Helie fugiēti a facie iezabel (qd̄ interpretat
flux⁹ van⁹ aut fluēs sanguine aut sterq̄li-
niū. et sūt fluxū ex feroze vanaz cogitati-
onū ⁊ affectionū) ostensum ē q̄ dñs non
erat in spū grādī. s. supbie: neq̄ in cōmo-
tione auaricie: neq̄ in igne luxurie: sed in

sibilo aure tenuis. i. in dēte deuote orōnis
et affectiōis. Vide in dñica. Hanc deuotio-
nis q̄etē ⁊ cordis vnitionē desiderans
dicebat Aug. li. 2. p̄f. Dulcesce mihi dul-
cedo felix ⁊ secura colligēs me a dispōne
q̄ frustra disp̄sus sum dū ab vno te auer-
sus in multa euāui.

Secūdus ar. In p̄ced. ser. diximus de
triplici pace iuxta euāgelīū. Nūc spe-
ciali⁹ dicturi sum⁹ d̄ pace: vt appareat ma-
gis ad quā paces ascēdere debem⁹ q̄ bñe/
rosolymā ascēdere volum⁹. Hierusalē em̄
visio pacē interpretat. Notandū ergo tripli-
cem esse pacem

Prima est pax malicie criminālis
Secunda est indifferentie moralis
Tertia est gratie sup̄nalis
P̄m de p̄ma q̄ est pax viciosa. Et q̄ sit
alī pax mala: pater. qz als nō diceret dñs
Mat. x. Nolite putare qm̄ veni pacē mī-
tere in terrā. Nō em̄ veni pacē mittere:
gladiū. Hiero. Bellū missum ē bonū vt
rūpēt pax mala. Est aut̄ pax mala triplex

Prima est pax phāstifica.
Secunda sophistica.

Tertia diabolica.
P̄ma est pax phāstifica quā putat mū-
dani se hñe in terrenis diuitijs ⁊ mūdā-
nis fastigijs ⁊ in carnis delitijs. sed p̄e nō
est pax in istis. Joā. xvj. In mūdo plūra
hēbit⁹: in me aut̄ pacē. Bene phāstifica
erat pax illa quā hēbat ciuitas hierlm. de
q̄ Lu. xix. Videns iesus ciuitatē fleuit
sup̄ illam ⁊c. Videbat⁹ p̄p̄itatē pace gau-
dere: ⁊ nō videbat sibi exadiū iminere.
Nō pōt inquā esse vera pax in terrenis di-
uitijs: qz sp̄ est ibi ardor ⁊ labor in addre-
do: timor in possidēdo: dolor in amittē-
do: et relinq̄ndo. Job. xv. Et cū pax sit
ille sp̄ insidias suspicat. Nec in carnis de-
litijs. Nā sicut q̄r qdā Hoc h̄z oīs volu-
ptas: stimulis agit fructes: acule⁹ sub mel-
le latitat. Nec etiā est vera pax i ambitio-
nib⁹ ⁊ fastigijs. sp̄ em̄ vt cancer serpit am-
bitio. Bern. Ambitio ambientū cruci:
quō oēs torq̄s ⁊ oib⁹ places Nec insup̄ est
vera pax. vñ voluptates tristes hñt exit⁹:
vt dī Boeci⁹ li. de p̄so. De p̄dictis expo-
ni pōt illō. j. Thes. iij. Lū dixerint: pax ⁊
securitas: repētī⁹ eis sup̄ueniet interit⁹.
Secūda est pax sophistica q̄ est in vultu

garibz et mundanis amicitijs. Ps. Hō pa-
cis mee in q̄ spabā magnificauit aduersū
me supplantationē. Itē Loquunt pacem
cū primo suo: mala autē in cordibz eorum
Sed nota qd sequit Da illis fm opa eo-
rū: fm ne. adi. ipoz. Itē: mibi qdaz pa-
cifice loq̄bant: et in iracūdia terre loq̄ntes
doloz cogitabāt. Tertia mala par: est
par diabolica quā putāt se hēre pētozes qn̄
possunt impias voluptates adimplere q̄ le-
tant cū malefecerint et. vt h̄ puer. ij. Itē
diabolica est par pueroz qui p̄sentit in
paup̄z opp̄ssione aut in dei vel ecclie im-
pugnatione. Hanc pacē hēre phibet sapiēs
Prover. i. p̄i. Fili mi si te lactauerint pec-
catores ne adq̄scas eis. Si dixerint: ve-
ni nobiscū/insidiemur sanguini/absōda-
mus tēdiculas et insontem frustra et. Ali-
mi ne ambules cū eis: pedes em̄ eozū id
malū currūt. Exēplū de tali pace habem⁹
in herode et pilato q̄ pacē fecerūt in passiōe
dñi. Talē em̄ pacē hnt ad inuicem diaboli
vt nobis noceāt. Sed certe sicut d̄r Esa.
lvij. Non est pax impijs.

Est par. Aud. et. Hec est pax visu-
perada pax cito transiēs: ideo nō dili-
genda neq̄ qrenda: imo multū timenda.
Nā q̄ntūcūq̄ expectat pētozes tandē pu-
ment. Dicit em̄ iura. Pēcā suos debent
tenere auctozes. extra de cōstitutionibz. c.
Cognoscēs. in fine. et de his q̄ fiūt a ma-
iori pte capli. Quēsiuit. et. L. de penīs. i.
l. Sancim⁹. Notate qm̄ pētoz silis ē illi q̄
fabricat gladiū q̄ occidēdus ē: vt d̄r Eccl̄
xij. Rōphea bis acuta ois iniquas.

Sermo septimus Quasi modo.

Ecce ascendi
mus et. Venite ascēdam⁹ ad
mōrē dñi. Esa. ij. Inuitamur
ibi ad ascēdendū hierosolimā. Ubi tria
sunt notanda. Dutua iustoz inuitatio
amozosa. Venite. Inuitatiōis specifica-
tio fructuosa. ascēdam⁹. Specificatiōis
cōdicio glorioza. ad montē dñi. Pro pri-
mo Apoca. vi. Et sponsus et spōsa dicunt:
veni. et q̄ audit dicat: veni et. Pro secun-
do Ps. Bñs vir cui⁹ est auxiliū abs te
ascēsiōes in corde suo disposuit. Et Col.

ij. Que sursum sunt querite. Pro tertio
Ezo. xxxij. Esto paratus mane vt ascē-
das in montem. Salutatio.

Ecce ascen. et.

Primus articulus. An in illo celesti
hierlm̄ vn⁹ alto pfect⁹ videat deum:
Et sic. j. Joā. ij. Videbim⁹ eū sicuti est.
sed ipse vno modo est. Cōtra. In visione
diuine essentie cōsistit b̄tudo. sed nō oēs
eq̄līter b̄tī erunt: iuxta illud. j. Cor. xv.
Stella differt a stella in claritate. Rñ/
det Tho. p. j. q. xij. q̄ facultas vidēdi deū
nō cōpetit intellectui creato fm suū natu-
ram: sed p̄ lumē glorie qd̄ i intellectu in q̄/
dam deiformitate p̄sistit. Uñ intellectus
plus participās de lumie glie/pfect⁹ deū
videbit. Plus autē p̄cipat de lumie glie
qui plus habet de charitate. Quia vbi est
maior charitas: ibi maius est desiderium
quod facit desiderantē aptū et patulū ad
suspensionem desiderati. Unde q̄ plus ha-
bebit de charitate/pfectius deum videbit
et beati⁹ erit. Cū autē d̄r Videbim⁹ eum
sicuti est. l̄ sicuti determinat modū visiōis
ex pte rei vise: sed non ex pte videntis. quia
non est ita pfect⁹ modus vidēdi deū sic
est in deo pfect⁹ modus essendi. Hec tho.

Pro fundamto. Sicut d̄r Arist. j. eth.
propter vltimū finē q̄ est b̄tudo: reliqua
omnia opamur. Huius autē finis vltim⁹ ē
in visione. Q̄git q̄miseri erimus si hac
visione puenim⁹. Quid pdesse possent oīa
que hāgimus/ nisi ad finem beatū h̄ prin-
gamus. B. in alexan. Quid laudis: qd̄
honoris habet nisi fine beato timeret eiz
extremū diem et fortuna triumphum. S̄
de illa visione in qua p̄sistit beatitudo Cū
q̄rit An vnus alio et. Dic rñ. vt s̄. Ex q̄
conclude q̄ preciosa est et desiderāda cha-
ritas q̄ pducit ad dei visiōē. Uñ Jaco. j.
Coronā vite repromisit de⁹ diligētibz se.
Et Joā. xij. Qui diligit me diligit a pa-
tre meo: et ego diligam eum et manifesta-
bo ei meipm̄. Audite o miseri mundani q̄
diuitias: voluptates: aut honores plus q̄
deū diligit. Nam ppter h̄mōi sepius deū
offenditis: nō vobis p̄mittit certe dei vi-
sio. forte dicit: multa bona facimus et.
Dico vobis q̄ nihil pdest ad salutem qd̄
facitis extra charitatem. Ideo bene dicit
Aug. Quāta est charitas: que si desit/ fr̄

Domínica Quasi modo

stra habent cetera. si assit habent omnia.

Figura. ij. Reg. xviij. Cum descēdissēt ignis super holocaustū Helie: totus populus credidit. Et interfectis pphetis baal: pluit abundanter. id est pulsus co gita- tionibus et suggestionibus malis: descēdit pluuia gratiarū et abundantia meritorū. Et nota qd baal interpretatur deuorator: et significat diabolū. Per ignem autē descē- detem sup holocaustū significat charitas que totum debet incēdere cor hominis ad deū amorem et primum: ad quē sequitur expul- sio omnis mali et adeptio oīs boni. Ideo bene dicit Grego. Ut multi arboris rami ex vna radice prodeunt: sic multe virtutes ex vna charitate generantur. Nec habet ali- quid viriditatis ramus boni opis si nō mā- ferit in radice charitatis.

Secūdus ar. In pced. 20. Hūc dicen- dū de pace indifferente morali. q se- pe est esse bona et mala fin q hō ea vitur ad malū vel ad bonū. Est aut triplex

Pax monastica.

Pax domestica.

Et pax politica

Prima igit 20. q est vni hominis in seipso. per quietationē passionū: loquendo pure mo- raliter: et non theol. Notus qppe bestia- les passionum frequēter animū inqerant. Sicut etiam dicit apls Rom. vij. Video aliam legē in membris meis repugnantē legi mentis mee et captiuāre me in lege pec- cati et mortis. Lū aut tales motus qerantur a ratione 20. dicit esse pax in hoīe. Ps. Inqre pacem. i. intus qre in animo. **S**e- cūda est pax domestica: quā debet paterfa- milias fouere in domo sua. Ro. xiiij. Que pacis sunt sectemur: et q edificatiōis inui- cem custodiamus. Tertia est politica q est pax reipublice inter diuersas puincias et regna. et hec ac etiam pcedens multum est desiderāda ppter bona inde pueniētia: si ad bonum fine ordinent. Aug. de ciui. dei. xij. Tantū est bonū pacis vt in rebz terrenis ac moralibz nihil grati solear au- diri: nihil desiderabilius concupisci: nihil melius inueniri. Tantū est bonum pacis vt nihil sit sine pace bonum. Ad hoc aut q in reipublica sit pax: tria requirunt. Pri- mo/ subditoz ad pncipē obedientia cū ho- noze. Hebr. xij. Obedite ppositis vestris

et subiaccete eis. Et. j. Pet. ij. Regē hono- rificate. Sed iusto dei iudicio frequēter fit vt populus male obediat pncipi: quia pncip- ceps male obedit summo regi. Secundo pncipis prouidentia cum amore. ij. Da- chab. iij. Sine regali puidētia impossibi- le est pacem rebus dari. Debet ergo prin- ceps prudens habere dulcorē beniuolē- tie: beniuolos benigne gubernādo: exem- plo regis Aueri: qui dicit Hester. xij. Lū pluribus gentibz imparē et vniuersum or- bem mee ditioni subiugassē: nolui vnqz potentie aburi magnitudine: sed clemen- tia et lenitate gubernare subiectos vt abs- q vilo terroze vitam silentio trāsgerent: qprata cunctis mortalibus pace fruerent. Item debet esse rigor iusticie corrigendo vicia: disquirendo et maleficos puniendo. **E**t. lx. Ponā visitationē tuam pacem. q. d. Ex tali visioe p te facta tota terra redū- cetur ad pacem. Et Esa. xxxij. Erit op- iusticie pax. Ideo phus dr. v. et hic. Prin- cipem decet esse custodē iusti et equalis: et alijs non sibi laborare. Item debet habe- re vigorem constātie aduersarios expū- do. Quantū laborauerit Dauid. Ezechias: Josias: Josaphat: et alij reges: impa- tores: iudices: et potestates pro pace pecu- randa et seruāda ac etiam defendēda sunt. innumerabilia exempla tam in sacra scri- ptura q in alijs scripturis et historijs.

Tertio ad pacem reipublice pcpue req- ritur ad summū principē. i. deum reueren- tia cum timore. Unde Hiere. xv. dr dñs Quis miserebit tui hierusalē aut quis co- tristabitur pro te: aut quis ibit ad rogan- dum pro pace tua: tu em dereliquisti me di- cit dñs. Exempla sunt innumera quomō regibus et populis deum colentibz cum timore et pacem cum ipso deo habentibz: ipse semp pacem dederit. Salomon qdū deū dilexit et coluit habuit pacem ex omni pre- vt habet. ij. Regū. iij. Sed quando de- prauatū est cor eius/ suscitauit ei dominus aduersarium: vt patet. ij. Reg. xj. Asa rex iuda quia fecit qd placitū est in conspectu dei 20. regnauit in pace: vt habet. ij. Paral. x. q postq purgauit terram et pdicauit ipso vt quereretur dominū: quieuit regnum Jo- saphat: et pluit ei dñs pacem per circuitū

Exempla etiā multa sunt in li. Iudiciū in multis ea. Unde Proverb. xvj. Lū pla-
cuerint deo vie hoīs: inimicos quoq; ei⁹
converteret ad pacē. Et Baruch. iij. Quid
est israel q; in terra inimicoꝝ es: inuetera-
sti in terra aliena. Confide veracit̃ et ag-
nosce. Nam si i via dei ambulasses: habi-
tasses utiq; in pace sup̃ terram.

Tertius articulus. Audi. zc. Unde
statim patet q; pro vera pace habenda
principale omnium est deo famulari z a pec-
catis abstinere. Cauete ergo a reciduo p
quod grauius offenditis diuinam maies-
tatem. Et lex dicit: Delicta sepius com-
missa grauius puniri. ff. de re. mili. l. iij. §.
Si plures. Et. xxv. q. ij. ita nos. Similis
quippe est recidiuans criminoso cui rex se-
cit gratiam et iterato iniuriam facit regi
qui tunc grauius est puniendus. Exp̃ he
notando illud Deut. xxvj. Pro men- ra
delicti erit z plagaz modus.

Sermo octauus
Quasi modo.

Ecce ascendi-
mus zc. Dñe quis habitabit
in tabernaculo tuo: aut q; re-
quiescet in monte sancto tuo. psal. xliij. In
his verbis ostendit q; ascendere hierosoly-
mā et ibi habitare res ē difficilis. ideo dī.
Quis habitabit. i. honorabilis in taberna-
culo tuo delectabit: aut quis requiescet zc.
De pmo ps. Quis ascendet in montem
dñi: aut quis stabit in loco sancto ei⁹. De
secundo ps. Beati qui habitant in domo
tua dñe. De tertio Hebre. iij. Festinem⁹
ingredi in illam reqem. **E**cce zc.

Primus articulus An in celesti hie-
rosolyma habeant omnes equalē ha-
bitudinem: Q. sic. Matth. xx. Acepe-
runt omnes singulos denarios. Itē Au-
gustin⁹ sup̃ Joan. Omnium beatoꝝ par est
gaudium. Contra. Joā. xliij. In domo pa-
tris mei mansiones multe sunt. Respo-
det Bonauē. in. iij. dist. xlix. Beatitudo
dicit dupliciter. Vel satiās affectum siue
obiectum. Vel satiās informatiue siue p-
fectio. Pro modo vna est beatitudo: vna

est merces: vnum premiū vicz vnus deus
Secundo beatitudo vna est vnitare con-
formitatis et cōnexionis: sed non quanti-
tate gaudij z remunerationis. Et cum di-
cit Aug⁹. omnium bonoꝝ esse par gaudiū:
intelligendum est non intensiue sed exten-
siue. quia de iisdē z de tot gaudet vnus de
quibus et de quot gaudet alter: sed nō pa-
ri effectū. Hec Bonauē. Pro fundamē-
to. Omnis bonitas z perfectio a deo est z
datur creatur⁹ nō equaliter. Arist. j. de ce-
lo. A primo ente singulis communicatur
esse: h̃s qdem clarius: h̃s pō obscurius.
Esi queritur causa diuersitatis: accipe
Iuuenalem. quasi in psona dei: Sic volo
sic iubeo: sit pro ratione voluntas. Sed q;
rit An in celesti zc. sit verum de beatitudi-
ne celesti. Dic respōsiōē vt s. Et qua cō-
clude q; min⁹ nō beatoꝝ habet gaudia in-
numerabilia z nobis inextimabilia. De
hoc Ansel. Quod qso maius gaudiū ex-
cogitari potest: Tunc certe cuiuslibet ta-
ti gaudiū plenū erit. Nam intus z extra
subt⁹ et supra imo circūquaq; mirabiliter
gaudebit. Et certe si possibile esset huius-
modi gaudia vel eoꝝ minimū videre: oia
statim despicerent que vident delectabi-
lia in vita p̃senti. Figura in Petro Mar-
thae. xvij. qui videns domini transfigura-
tiōē: statim dulcedine ebrius dicit: Do-
mine bonum est nos h̃ esse: omnia tempo-
ralia vilipendens. Expone. Multo ampli-
us inebriabunt diuina dulcedine qui cla-
ritatem videbunt diuine essentie. Unde z
beatus Paulus postq; raptus est in celoz
dicebat. Via arbitror. vt stercorea vt chīm
lucrifaciam: Ad Phil. iij.

Secundus arti. In preced. zc. Nunc
dicendum de pace gratie supernaturalis
que est triplex.

Pax interna.

Pax fraterna.

Et pax eterna.

Prima est pax interna. i. consciētie. In na-
turalibus videmus q; vnaqueq; res natu-
raliter tendit in locum sue quietis: Sic z
anima rationalis donec pacem inuenerit/
appetitus eius terminari nō potest. Sed
hanc pacem nemo inuenire potest nisi in
deo. Joan. xvj. In me pacē habebitis. nec

Dominica Quasi modo

custodiari potest nisi in puritate scie. Ioh. dicit paulus. Heb. xij. Pacem sequimini et san-
ctimoniam sine qua nemo videbit deum.

Secunda est pax fraterna quam facit chari-
tas proximi: quod nobis est necessaria si deum vo-
lumus habitare nobiscum. q. Co. vi. Pacem
habete et deus pacis et dilectionis erit vo-
biscum. **T**ertia est pax eterna: quam eleganter
nobis describit dominus Esai. xxxij. Sedebit
populus meus in pulchritudine pacis: in tabna-
culis fiducie: et requie opulenta. Ubi inui-
tur primo: quod pax illa eterna est summe honorabilis
cum dicit. Sedebit populus meus. **Q**uod honorificum
cum est esse de populo dei. Ps. Beata gens cu-
ius est dominus deus eius: populus quem elegit in
hereditate sibi. Secundo quod illa pax est summe
delectabilis: cum dicit. in pulchritudine pacis.
Ecc. xlij. Pulchritudinem candoris eius ad-
mirabitur oculus. **Q**uanta pulchritudo il-
lius celestis palatii. **T**ertio quod illa pax est omni-
modo desiderabilis. Tum propter securitatem:
quod in tabernaculo fiducie. Lev. xxvj. Abs-
que pavore habitabitis in terra vestra. Psalm.
Quia dilecta tabernacula tua domine virtutum
Tum propter quietis stabilitatem: quod in rege
Esa. lviij. Requiem tibi dabit dominus deus tu-
us semper. Tum propter bonorum ubertatem qua
dicit. opulenta. Esa. xxxij. Oculi tui vide-
bunt civitatem opulentam. Per oppositum autem
in mundo habet nulla securitas: nulla stabili-
tas: nullum verum gaudium sed vanum: nulla ve-
ra pax: sed inquietudo et instabilitas cum ipse
mundus sit labilis. Unde Gregorius. Qui labenti
innititur necesse est ut cum labente labatur. **U**-
nde reuera potest dici locus ille de quo Esai.
xxxij. Erit cubile draconum: et pascua stru-
thionum: et occurrent demonia onocentau-
rus: et pilosus clamabit alter ad alterum
Ubi accubabit lamia: et requies sibi invenit
Ubi habebit foveas hericium et enutritur
catulos. Illic congregati sunt milui alter
ad alterum. Ubi nota quod mundus est cubile di-
versorum generum peccatorum. Ubi enim requiescunt
avarum infamatum cupiditate Ubi sunt draco-
nes igne cupiditatis spirantes. Ps. Super
cecidit ignis. scilicet cupiditatis et non viderunt
solem. Ubi desidiosi aggravati torpore et
repiditate. Hi sunt struthiones. Struthio
enim est avis ira ponderosa quod non potest volare
Ubi multi obstinati in perversitate. Hi sunt
demonia Ubi effrenati crudelitate. hi sunt

onocentauri. Onocentaurus est animal cer-
uicosum et crudele. Ubi loquaces occupati
verbositate. hi sunt pilosi. Pilosus enim
saltat clamat et ludit. Sic pilosus. Ubi sunt
luxuriosi iniqui carnalitate. Hi sunt lamie
Lamia enim monstrum luxuriosum. Ubi frau-
dulenti cumulat mundana cupiditate et p-
speritate. Hi sunt hericij spinis et fraudu-
lentis armati. vel spinis. id est diuitijs: punge-
tibus cor humanum. Ubi latrones delectati
rapacitate. hi sunt milui qui pullos rapiunt
Propter horum itaque frequentiam: plurimum
perturbatur mundus: et nulla in eo vera stabi-
litas aut pax inveniri potest. imo in mundo
omnia variabilia sunt. Exemplum refert Tul-
lius in libro de finibus bonorum et malorum. et Cla-
lerius libro de mutatione morum et fortune. Et
prius in historia naturali quod polycrates
satrapa tyrannus fortunam adeo obsequiosa
habuit: quod omnia desiderata perficiebat. Ad-
moderandum igitur fortune invidiam sumpto
in manu anulo quem preciosum habebat in
mare iecit: sed inopinatus illum repente recu-
peravit. Nam post dies paucos a piscato-
ribus piscis captus qui anulum sortibatur ty-
ranno datus est. Accidit tandem quod adversus
darium regem persarum duxit exercitum: Et
orunthes perfectus dardij: illum acie fudit ce-
pitque et in summo megalensis montis veri-
tice suspendi iussit. Et relictus auro lace-
randus: quod ubique felicissime terra vixerat:
in aere miserrime expiravit. Ideo bene vi-
ditur Esai. ij. Transeunt universa sub celo.
Tertius articulus Audistis etc. Si
invenistis pacem conscientie per po-
nitentiam veram: studete eam servare ne for-
te si ad manus inimicorum redieritis: meriti-
to cum ipsis relinquamini: cum non possit
esse talis regressus nisi ex scientia vestra et
consensu. Dicit regula iuris. Scienti et con-
sentienti non fit ei iniuria neque dolus. ff. de
regulis iuris. Item. Pone casum in inge-
nuo qui scienter contrahit cum serva vel
econverso. xxix. q. ij. Si quis ingenuus.
Notate itaque quoniam recidivans similis
est viatori in latrones incidenti: qui solus
ab eorum vinculis: ad eos sponte reuer-
titur: cui nulla fit iniuria si ibi dimittatur.
Expone et applica notando illud Eccl. ij.
Qui amat periculum peribit in illo.

Sermo nonus Quasi modo

Ecce ascendi

mus zc. Letar sum i his que dicta sunt mihi: in domum dñi ibim. Stantes erant pedes nri in atrijs tuis hierusalē. ps. cxij. Tria ibi notāda sūt que multū iuuare possunt ad ascendendū hierosolymam.

Primum iustorū spūalis consolatio. Letatus sum zc.

Secūda consolationis ratio. in domum domini ibimus.

Tertiu. cōnis pfirmatio. Stātes e. zc.

De pmo Rho. xv. Per p̄solatiōem scripturaz spem habeamus. De secūdo Apo. ca. xij. Beati q̄ ad cenam agni vocati sūt.

De tertio ps. Eōcupiscit z deficit anima mea in atria dñi. Ideo dñ. Stātes erant pedes. i. affectiōes zc. Ecce zc.

Primum articulu. An illa celesti hierusalē sint hoies angelis equales i gloria? nō. Hūana hierarchia p̄inet sub inferiori hierarchia angelica: sicut inferior angelica sub media: z media sub p̄ma. s. angeli i fine hierarchie nunq̄ trāsserūt in mediā vel p̄mā. igit̄ homines nō possūt trāsseri in gl̄iaz angelorū. Corra. Dar. xij. dñs. Erunt hoies sicut angeli dei in celo. Rider Rich. in. ij. di. ix. Nō est mirū si multi hoies ppter cps merēdi p̄liti z ppter sacramētorū adiutoriu z chri. sti meriti mereant multis angelis eq̄ri in gl̄ia. Tho. aut̄ in p̄ma pte. q. xviij. dicit: q̄ ordines angelorū distinguunt z fin p̄ditiōne nature: z fin dona gr̄e. Primo mō nullo mō p̄nt assumi hoies ad ordines angelorū. qz sp̄ remābit naturaz diuīsiō. S. bñ scdo mō. qz donū gr̄e depēdet ex liberalitate dei: non ex ordine nature. Ideo p̄ donū gr̄e p̄nt hoies eq̄ri angelis in gl̄ia. Un. Lu. xx. dicit dñs qz filij resurrectionis erunt eq̄les angelis in celis. Et Aug. xij. de ciuit. dei. Nō erūt due ciuitates hoim z angelorū: s. vna tm. h. c. tho. Pro fūd. v. tū libet moneri dñm ad p̄replatiōē gl̄ie quā sp̄am. Nā vt dñ. uirg. iij. eneid. Quē nō magna monet magnaz gl̄ia rex. Hoc certe nos mltū p̄solat inf̄ tribulatiōes p̄sentis vite z labores. Sene. Spes p̄mij

solatiū fert laboris. Sepi. illā celestem gl̄iaz cōreplemur. Sed q̄rit An in illa celesti zc. Dicit. vt s. Ex q̄ p̄clude q̄dūl ceter insistere debem? bonis opibz cū tanta gl̄ia nobis sit p̄ p̄mō repromissa. Nam vt dñ. Hiero. Nullus labor dur? nullū rē pus lōgū videri debet q̄ gl̄ia eūitaz adq̄rit. Attendite o mūdani q̄ tot labores pro mūdo sumitis z p̄ rata gl̄ia nihil aut parū facitis. Nolite q̄so respuere laborē cui est etern? fructus. Nā vt dñ. Aug. Si labor terret? merces inuitat. Figura Hie. xij. Caleph z Josue anios filioz isrl̄ in deser? to exntiū ex pusillanimitate trepidantiū incitabāt d. Terra quā circūiū valde bona est: si p̄piti fuerit dñs iducere nos i eā: z tradet humū lacte z melle manantē. Nolite rebelles esse dñi. Per caleph z io. sue intellige doctores z p̄dicatores q̄ circūiū gl̄iam p̄missaz in scriptur̄ sc̄is z eloquijs sc̄orū. Ideo alios excitant ad bñ viendū: bona opa exercēdo vt ad gl̄iam illam p̄tingāt zc. Ro. viij. Nō sunt condīgne passiōes hui? tēporis ad futurā gloriā que reue. in nob.

Secūda ar. Supra d pace. Ideo in hoc ser. breuiter dicem? de bello. Nā iuxta p̄mā cōtrariōē eadē est disciplina. Et opposita iuxta se iūicē posita maḡ elucēscūt. Est q̄ p̄siderandū triplex bellum.

Bellum monasticum.

Bellum iconomicum.

Bellum politicum.

Primū est monasticū qd̄ vīcz q̄libet in se ipso patit. puta bellū nature corruptiūz qd̄ sc̄z ē inter q̄litates elemētares p̄nas: vt dicūt p̄b̄i. z bellū carnis aduersus sp̄m z ecōtra. Gal. v. Caro cōcupiscit aduers? sp̄m: z sp̄s aduersus carnē. Et vniuersaliter bellum aduersus tētatiōes z vicia. De q̄ Job. vij. Militia est vita hois sup̄ terrā. Secūdū ē bellū iconomicū: inter eos vīcz q̄ sunt eiusdem dom? siue familie. Est aut̄ hmoi bellū aliq̄ inter patrē z filiu. sic de bello absalon patet aduersus patrē suū: vt h̄. ij. Reg. xv. Aliq̄ inē virū z vxorē: qd̄ frequēti? p̄tingit: tū dñ aplūs. Col. ij. Viri diligite vxores v̄as: z nolite amari esse ad illas. Aliq̄ inter dñm z suū: qm̄ plerūq̄ p̄tingit h̄os inobedientes eē suis dñis: cū tñ dicat petr. j. De. ij

Dominica Quasi modo

Serui subditi estote in oī timore dñis.

Tertium est bellū politicū. vīz inter pñ/ cipes zc. Ad hoc aut q hñdōi bellū sit lici/ tum/tria requirunt: vt ponit Tho. ij. q. xl

Primū est pñcipis autoritas. Nō em p/ tiner ad psonā puatā bellū mouere. Vñd/ dicit Aug. p̄ Faustū. Q̄do natural mor/ talū paci accomodat? hoc poscit vt susci/ tandi belli autoritas atqz cōsiliū penes pñcipes sit. **S**ecundū est impugnatio/ nis rōnabilitas. quia debet esse cā iusta.

Vñ Aug. li. lxxij. q. Iusta bella solent/ diffiniri q̄ vlciscunt iniurias si gens vel ci/ uitas plectēda est que vindicare neglexe/ rit quod a suis improbe factū est: vel red/ dere qd p iniuriā ablatū est.

Tertū est intentiōis sinceritas. Debet em esse bel/ lantū intentio recta. s. vt bellū bonūz p/ moueat vel malū euitet. **Vñ Aug. li. de**

verbis dñi. Apud veros dei cultores etiā/ ip̄a bella practicata sunt q̄ non cupiditate/ aut crudelitate: sed pacē studio geruntur:

vt mali coerceant z boni subleuent. **I**dez/ p̄ra Faustū. Nocendi cupiditas vel vlcis/ cendi crudelitas: implicat? vñ implacabi/ lis anim? feritas rebellādi: libido domi/ uandi: et si q̄ sunt ista. Hec sunt que in bel/ lis iure culpant. **Vñ de talibz Ps. Dissi/**

pa gentes q̄ bella volūt. Sene. Ferina ra/ bies est sanguine et vulneribz letari. Hoc/ em est abiecto hoīe in siluestre anial trāsi/ re. Serpētes q̄dem inimicant hoībz: s; nō

serpētibz: neqz lupi lupis/ sed alijs aialibz/ Peiores igit z crudeliores sūt homies q̄/ hoībz ipsis inimicant. **Q̄ q̄ mala pueni/**

unt ex bello: p̄cipue cū fuerit sine recta intē/ tione: q̄t odia: quot rapine: q̄t adulteria et/ defloratiōes virginū: quot incēdia domo/ rū: quot sacrilegia: q̄t opp̄siōes pauper z/ simpliciū atqz innocentū. In hoc videtur/ bellātes peiores demonibz. qz demones/ in inferno nisi malos ledunt, sed belligeri/ tales etiā innocentes opp̄mūt. qz dūtaxat/ ad p̄dam z rapinā attendunt. **E**xēpla sūt/ innūera in chronicis z historijs. puta d bel/ lo troiano z q̄ plurimis alijs. **Ps. Lōtia/**

tio z infelicitas in vjs eoz z viā pacē nō

cognouerūt: non est timor dei ante oculos

eozum.

Tertū ar. Aud. zc. Cauete maxie ne

bellū moueatis p̄ra dñi. Quicūqz

p̄ra dñm suū mouet bellū/reus ē lese ma/

iestatis z capite puniēdus: a qua pena ap/

p̄lare nō pōt. Nam sicut hñ. l. Si q̄ pena/

si de p̄. sig. Appellari nō potest a pena le/

gis. z multo minus a pena legis diuine: q̄

petm mortale puniet pena eterna: nisi pu/

niat p̄ pñiam in hac vita. **Vñ Breg. iij. di/**

alo. z habet de pe. di. j. c. Goluissent. Ad/

magnā iusticiāz iudicātis p̄tinet vt nunq̄

careant supplicio q̄ dum viuerēt nunq̄ vo/

luerūt carere pctō. Attēdite qm omīs ad

peccatū rediens bellū mouet p̄ra domi/

nū: et filis est capitaneo introduceti in ca/

strum aduersarios domini ipsius domini

vexillum p̄iciens: z aduersarij vexillū sta/

tuens. **E**xpone/ quoniam diaboli vexillū

est omne peccatum z omnis rebellio con/

tra dñm. **E**t notate illud **Esa. xlv. Ue q̄**

contradicit factori suo.

Hermones de tēpore hyemales

compendiosi z admodū viles: duplices pro toto aduentu: ac simplices pro residuo/ epis tam pro dñicis q̄ ferijs a principio aduentus vsqz ad dñicam post octa. Pasche/ **A** reuerendo p̄re magistro Nicolao denijse Lōuentus rothomagensis fratrū minor/ de obseruantia gardiano meritissimo editi: et expensis circūspecti viri Joānis Rem/ man de Duingau/ in officina industrij Henrici Bran ciuis in imperiali oppido Hal/ genau imp̄ssi Anno gr̄e **D. d. x. die p̄o decimo Januarij** finitū feliciter.

et
o
r
ur
s
ri
at
ut
el
ri
no
os

ne
ip
na
ap
ena
le
ciq
ou
di
ad
ip
vo
ad
mi
ca
ini
sta
llu
on
le q

es
duo
sche
nop
Rem
hav

Th
5988